A
22
361

ACA... D
DE L... TRAS
E... A
Ta... 3
Núm. 64

BIBLIOTECA HOSPITAL REAL
GRANADA
Caja A
Estante 22
Número 361

Es dela Lib.a de este Sant.o de M. S. de Candelaria [illegible]
del Colm.o

INDEX OMNIUM QVAE INSIGNITER AD. AVRELIO AVGVSTINO DICTA SVNT.

LONGE QVAM ANTEA AVCTIOR,

AC LOCVPLETIOR REDDITVS.

INSVPER MVLTA QVAE ERANT MANCA, multila, & solum inchoata, tam in indice authoritatum sacræ scripturæ, idest, veteris ac noui [redacted], quàm in locis aliquot sacrarum scripturarum pugnantibus conciliatis in Augustino, reformata, aucta, & repurgata sunt.

Esta corregido este indice conforme al expurgatorio general del Illmo. cardenal y inquisidor general de Toledo.

UNIVERSIDAD DE … FACULTAD DE FILOSOFIA

VENETIIS, APVD IVNTAS,
M D LXXXIIII.

Index operum S. P. N. Augustini a Sectarijs vitiatus

Expurge este Libro como revisor por el Sto Offico, assi de las Librerias communes, como particulares, en este Mo Convto de S. Augn N. P. de Cadiz Anno 1720

[redacted]

INDEX OPERVM DIVI AVGVSTINI IVXTA LITERARVM ORDINEM.

Busionem gradus duodecim Tom.9 fo. 178.
Contra Academicos, libri tres. to.1.fo.40
De Actis cũ Felice Manichęo, li.duo.t.6.fo 159
Contra Adimantũ Manichæi discipulum. ibidem. fo.55
De secundi aduentus die. to.2. fo.104
De tẽpore secũdi aduẽtus incerto ibi.fo.103
Contra aduersarium legis & prophetarum, libri duo. to.6.fo. 188
In aduersis consolatio. to.2.fo. 112
De adulterinis coniugiis ad Pollentinum, liber.2. tom.6.fo.271
De afflictione piorum. to.2. fo. 189.
De afflictionibus patiẽter ferẽdis ibi.fo.197
De agone Christiano, lib.1 to.3.fo.252
De agri dominici cultura. to.9.fo. 211
De altercatione Ecclesię & Synagogę dialogus. tom.6.fo.25
De amicitia, lib.1 to.4. fo.388
De amicitia vera to.2. fo.212
De anima & eius origine, lib. quatuor to.7. fo. 372
De anima incorporea. to.2. fo.134
De actu animæ, sine corpore. ibid.fo.135
De animæ immortalitate. to.1.fo.191
De animæ quantitate. eodem fo.195
De animæ pugna. to.9.fo.158.
De animarum origine. to.2.fo.29, & f.213
De duabus animabus contra Manichęos, lib. 1.to.6. fo.46.
De animi tranquillitate. to.2.fo.167
Annotationum in Iob, lib.1 to.4.f.441
De antichristo tractatus to.9.fo.259
Apocalypsis Ioannis expositio. ibi.fo.141
De arbore scientiæ boni & mali tractatus. eodem. fo.257
Ad articulos Augustino falso impositos responsio. to.7. fo.440.
Arianorum sermo. tom.6.fo.210
Contra Arianos. to.2.fo.234
Contra Arianorum sermonem, lib.1. tom.6 fo. 212
De assumptione beatæ Mariæ virginis to.9. fo. 195
Augustini regulæ. to.1.fo. 280
Augustini vita per Passionum to.1. in principio.

BAptismi contra Donatistas, libri.7.to.7 fo. 119
De vnico baptismo contra Petilianum, lib.1 eodem. fo.159
De baptismo puerulorum. tom.2.fo.27
Ab baptizatus fuerit Petus? ibi. fol.152
De beatitudine vera. to.2.fo.207
De bene viuendo. to.2.fo.26.
De benedictionibus Iacob patriarchæ to.3. fo. 344
De blasphemia in spiritũ sanctum..t.10.fo.8
De blasphemiis Manichæorum. to.2.f.102
De boni natura cõtra Manich..1.to.6.fo.177
De bono coniugali contra Iouinianum.to.6 fo. 255
De bono disciplinæ, ser. to.9.fo.206
De bono viduitatis, lib.1. to.4.fo 365
Quomodo ad bona homines sint cogendi. to.2 fo.256
Breuiculus collationum cum Donatistis. to. 7.fo. 180

CAntici noui, lib.1. to.9.fo.202
De cataclysmo, ser. ibi. fo.213
Categoriæ decem. to.2.fo.96
De cathechizãdis rudib⁹, lib.vnus.to.4.f.323
De catholicæ Ecclesię in creméto.t.2.fo.193
Ceciliani innocentia. tom.2.fo.217.
Ad charitatis amorem exhortatio t.2.fo.202
De charitatis laudibus, lib.1. to.9.fo.228
De quatuor virtutibus charitatis, tractatus. ibid. fo.227
De chordis decem. tom.9.fo 199
Christianus, quomõ laudari possit.t.2.f.196
De christiana disciplina. to.9.fo.197

De Christiana doctrina. tom.3.fo.2
De Christiano ornatu. to.2.fo.102.
De Circuncellionum immanitate.t.2.fo.97.
De ciuitate Dei, libros vigintiduos, quintus tomus complectitur.
De clericorum singularitate, censura tantũ. tomo.4. fo.370.
De coercenda temulentia & contentione. tomo.2. fo.94
Cognitionis veræ vitę,lib.1. to.9.fo.182.
Cogendi sunt homines ad bona.to.2.fo.250
De cultura agri dominici,ser. to 9.fo.211.
Concio ad cathecumenos, contra Iudæos, Paganos & Prianos.to.6.fo. 17.
De concordia tarcienda to.2.fo.222
Confessionum lib. 13. to.1.fo.28
De cõflictu vitiorũ & virtutũ, lib.1.t 9.224.
De coniugiis adulterinis, lib.2. to.6.fo.271
De cõiugali bono contra Iouinianũ.ibi.255
De consensu Euangelistarũ,lib.4.t.4.fo.125.
Consolatio in aduersis.tomo.2. fo.112.
Consolatio super morte vxoris.ibid.fo.191
Consolatio super obitu mariti. ibidem.fo.9.
De consuetudinibus variis regionum. Ibid. fo. 167.
De contemptu mundi, liber vnus.to.9.203.
De contemptu mundi perfecto. to.2. fo.47.
De contemptu mundi, & potestate humana quomodo vtendum. ibi.fo.99.
De continentia,lib.1 to.4.fo.355
Contritionis cordis,lib.1 to.9.fo.181.
De correptione & gratia. to.7.fo.432.
De correptione Donatistarum,& de moderatè coercendis hęreticis.tom.2. 62.
De corporum resurrectione. ibid.203.
De creatione primi hois,tractatus.t.9. 257.
Contra Cresconium Donatistam grammaticum,lib.4. tom.7.fo.66.
De cura pro mortuis gerenda ad Paulinum, lib.1. tom 4.fo.318
DAmnatio Pelagianorum. to.2.fo.125
De decem cordis. to.9.fo. 199.
De deo diligendo liber alius,qui & meditationum inscribitur to 9.fo.160
De deo non tritormi,sed vno. to.2.fo.237.
Dialecticæ principia. to.1.fo.92.
De disciplina Christiana. to.9.fo.197.
De disciplinæ bono,ser. ibid.fo.206
De disciplinis liberalibus. to.2.fo.194.
De diuinatione dæmonum,lib.vnus.t.3.279
De doctoris ecclesiastici officio.to.2.fo.195
De doctrina Christiana,lib.4. to.3. fo.2.
De documentis salutaribus,lib.1.t.4.fo.377
Contra Donati partem,Psal. to.7.fo.2.
De Donatista parricida rebaptizato.t.2.230
De Donatistarum disidio. ibid.fo.226
De Donatistarũ immani licẽtia.ibi fol. 230.
De Donatistarum schismate. to.2.f.225
Contra Donatistarũ pertinaciam.ibid.218.
De Donatistis vi coercendis ibi.fo.229
Post collationẽ cõtra Donatistas,li.1.t.7.191
Contra Donatistas epistola. to.2.208.
De vi corrigendis hæreticis, Contra Donatistas. tom.2.fo.50
Dialogus de Ecclesię altercatione,& synagogæ. to.6.fo.25
Dialogus Orosii. to.4. fo.233
ECclesiæ catholicæ incrementum.tom.2 fo.52 & fo.193
De Ecclesia catholica contra Donatistas.ibi. fol. 217.
De Ecclesię ritibus. ibi.fo. 168.
De Ecclesiæ vnitate,contra Periliani Donatistæ epistolam, lib.1. to.7.folio.164.
De Ecclesiasticis dogmatibus,lib.1.t.3.fo.64
De electione Eradii. to.2.fo.155.
De emerito Donatistarum Episcopo. to. 7. fo.203. & fo. 205
Enchiridion de fide,spe,& charitate,ad Laurentium. tom.3.f 50
Epicureorũ & Stoicorũ tractatur.t.6.fo.281
Episcopi institutio. tom.2.206
Epistolas complectitur tomus secundus.
Epistolę Bonifacii ad Augustinum, & Aug.ad Bonifacium,to.2 f.242 & 243.
Epistolę Ioannis expositio, to.9.f.124
De essentia diuinitatis, lib.1. to.4.fo.348.
De Euangelistarum consensu,lib.4.tom.eodem. fo. 125.
De Euangelio mortuis prędicato.t.2.fo.132
Euangelii Ioannis expositio, to.9.fo.2
Excommunicari propter peccatum alicuius an quis possit, to.2. fo.102.
Exhortatio ad amorẽ charitatis,to.2.fo.202
Exhortatio ad piam vitam,ibid. fo. 193.
Exhortatio ad cõcordiã Ecclesiæ,ibi.fo.226
Expositionis epistolę Pauli ad Rom.inchoatæ,lib.1, to.4.fo, 416.
Expositionis quarundam propositionum ex epistola ad Romanos, ibid. fol.422.
Expositionis epistolæ Pauli ad Galatas, lib.1, ibid. fol.428.

Fan-

FAntasiæ intellectus ac memoriæ epistola. to.2.fo.100.& 101.
Cõtra Faustũ Manichæũ.li 33.tom.6. fo.68.
Contra Felicem Manichæum. ibi.fo.159.
Contra Felicianum Arianũ, de vnita. trini. ibi.fo.250.
De feria quarta, siue cultura agri dominici, to.9.fo.211.
De fide, ad Perum diaconũ, li. 1.to.3.fo.69.
De fide & symbolo, lib.1. ibi.fo.46.
De fide & operibus, lib.1. to.4.fo.19.
De fide rerum inuisibilium, li.1.to.4.351.
De fide contra Manichæ. li.1.to.6 fo.183.
De fœlicitate vera. to.2.fo.69.
Contra Fortunatum quẽdam Manichçorũ presbyterum. to 6.fo.51.
Ad fratres in eremo. to.10.fo.278.
De fuga in persecutione. to.2.fo.240.
Cõtra Fulgẽtiũ Donatistã.li.1.to.7.fo.208.
GAudentii Donatistarũ Episcopi epistola reprehenditur. to7.fo.109.
De Genesi ad literam. li.12.to.3.fo.166.
De Genesi ad literam imperfectus lib.1.ibi. fo.178.
De Genesi contra Manichę. to.1.fo.267.
De gestis cum Emerito Donatistarum episcopo.lib.1. to.7.fo.205.
Super gestis eiusdem.ser. ibi.fo.203.
Grammaticę, lib.1. to.1.fo.83.
De gratia & correptione. to.7.fo.432.
De gr̃a Chri&peccato originali, ibi.fo.549
De gratia & libero arbitrio, ad Valentinum. ibi.fo.423.
De gratia noui testamenti to.2.fo.174.
HAbitaculi triplicis, liber vnus tomo.9. fo.175.
De hæresibus oratio. to.6.fo.7.
De hæresib. ad Qd̃uult Deũ, li.1.fo. ibi fo.2.
De hæreticis coercendis. to.12.fo.92.
De hçreticis moderatè coercendis, ibidem. epist.50.
De hæreticis vi corrigendis. ibi.fo.50.
De hæreticis corrigẽdis citra mortis pœnã. ibi.fo.216.
De hçreticis corrigendis. to.2.fo.216.
Hilarii epistola ad Augustinũ. to.7.fo.400.
Homilię quinquagintã. to.10.fo.90.
Homilię de tempore. ibi.fo.125.
Homiliæ de sanctis. ibi.fo.255.
De hominis primi creatione, tractatus. to.9.fo.257.
De honestate mulierum. to.9.fo.229.
Humana potestate quõ sit vtẽdũ.to.9.fo.99.
IAnuarii inquisitiones. to.2.fo.168.
Idolatriæ excæcatio. ibi.fo.45.
De ieiuniis priscorum. ibi.fo.114.
De ieiunii vtilitate, tracta. to.9.fo.254.
De Incarnatione verbi. to.4.fo.334.
De infirmorum visitatione. to.9.fo.207.
De immanitate Circuncellionum. tomo.2. fo.97.
De impietate malorum. to.2.fo.203.
De innocentia Cæciliani. ibi.fo.217.
De innocentia vera, siue sentẽtiæ, to.fo.346 & deincens
De inquisitione rerũ diuinarũ, to.2.fo.136.
De inquisitione trinitatis. to.3.fo.345.
In Iob annotationum. lib.1.to.4.fo.441.
De ira cohibenda. to.2.fo.207.
De Iudaismo, & vocabulo Iudęi tomo.2. fo.245.
Aduersus Iudęos, oratio. to.6.fo.22
Cõtra iudæos, Paganos & Arianos, oratio. ibi.fo.17.
De non temerè iudicando. to.2.fo.197.
Cõtra Iulianũ Pelagianũ, li.6.to.7.fo.305.
De iureiurando, idolothytis, & vim vi repellendo. to.2.fo.211.
De iustitiæ perfectione. to.7.fo.461.
LAudari quomodo possit Christianus. to.2.fo.196.
De laudibus charitatis, liber vnus, tomo.9. fo.228.
Contra legis & prophetarum aduersarium. lib..2. to.6.fo.120.
De libero arbitrio, to.1.fo.208.to.2.fo.33.
De liberalibus disciplinis. to.2.fo.194.
De locis scripturæ variis explicandis, to.1. fo.86.
Locutionum, lib.7. to.3.fo.31.
MAgnificat expositio. to.9.fo.260.
De magistro, to.1.fo.183.
Quatenus mali tolerandi. to.2.fo.99.
De malis perpetiendis, spe vitę cęlestis, ibi fo.195.
De malis huius mundi tolerandis, ibidem. fo.213.
De Manichæorum moribus, to.1.fo.257.
Contra Manichæi epistolam, quam vocant fundamenti.li.1. to.6.fo.36.
De mansuetudine Ecclesiastica, to.2.217.
Manuale.1. to.9.fo.172.

De Mariæ assumptione, ibi fo 195.
Super mariti obitu consolatio. to. 2.fo.9.
Contra Maximinum Arianorum episcopũ, lib.3. to.6.fo.219.
Meditationum,lib.1. to.9.fo.151.
De mendacio ad Consentiũ,li.1.to. 4. fo.2.
Contra mendacium ad eundem, ibi.fo.10.
De mirabilibus sacræ scripturæ,lib.3.tom.3. folio 234.
Monacharum regula, ibi.fo.152.
De monachis apostatis, ibi.fo.103.
De morib.Ecclesiæ catholicæ,to. 1. fo. 247.
De morte vxoris consolatio, to.2.fo.191.
De mortuorum cõsolatione,sermones duo, to.9.fo.209.
De cura pro mortuis gerenda, to. 4.fo.318.
De mulierum honestate,liber vnus, tom.9. fo.229.
De mundi die supremo, to.2.fo.104.
De mundi contemptu, ibi.fo.40. fo.47. fo.98. & to.9.fo.203.
Musicę,lib.6. to.1.fo.108.

NAtura boni contra Manichæos,li.1. to. 6.fo.177.
De natura,& gratia,contra pelagianos.to.7. fo.237.
De nocentium supplicio moderando, to.2. fo.247.
De nuptiis,& concupiscentia,ad Valerium comitem, to.7.fo.263.

OBedientiæ,&humilitatis sermo.tom.9. fo.205.
Super obitu mariti consolatio. tom. 2.fo.9.
De ocio monachorum. ibi.fo.111.
De officio doctoris Ecclesiastici ibidem. fo.195.
De opere monachorum,lib.1.to.3. fo. 257.
Opus breuiculi collationum cum Donatistis, to.7.fo.180.
Oratio aduersus Iudæos, tom.6.fo.22.
De orando Deum, to.2. fo.185.
De ordine,lib.2. tom.1.fo.155.
De ornatu Christiano, tom.2.fo.102.
Orosii dialogus, to.4.fo.234.
De ouibus,liber siue Homilia.to.9.fo.233.

PAganismi irrisio. to.2.fo.46.
Cõtra Parmeniani Epistolã,li.3.tomo.7.
De pastoribus, lib.1. to.9.fo.229.
De patientia,lib.1. to.4.fo.361.
De peccatorũ meritis,& remissione, ac de baptismo paruulorum,ad Marcellinum, lib.3. to.7.fo.212.
De peccato originali paruulorũ,to.2.fo.213
An ob peccatum vnius,alius possit excommunicari. ibi.fo.102.
De pelagio & pelagianis. to.2.fo.127.
Cõtra pelagianos Hypognosticõ. li.6.tom. 7.fo.443.
Cõtra pelagiãos & Manichęos.to.2.fo. 119.
Contra pelagianorum duas epistolas,ad Bonifacium. tP.7.fo.280.
De perfectione iustitiæ contra Cælestium, lib.1. ibi.fo.562.
De perpetiendis malis,spe vitę cœlestis. to. 2.fo.195.
De perseuerantiæ bono,lib. tom.7.fo.410.
Petiliani epistola. tom.7.fo.164.
Contra literas Petiliani Cithensis episcopi Dona.lib.3. ibi.fo.24.
Petrus an fuerit baptizatus .t.2.fo.152.
De Petro à Paulo reprehenso ibi.fo.17.
De pęnitẽtia vera &falsa,li.vnº t.4.fo. 370.
De pænitentię medicina,lib.1.tom.fo. 210.
De pænitentię vtilitate,tractatus.ibi. fo.222
præceptorũ dñicorũ speculum.t.3.fo.300.
De præceptorum decem conuenientia, & decem plagarum,lib 1. t 9.fo 248.
De prædestinatione & gratia,lib.1.tomo.7. fo 594.
De prędestinatione Dei,lib.1. ibi. fo.422.
De prędestinatione sanctorum, lib.1.ibidẽ fo 401.
De pręsentia Dei,& quomodo Deus est vbique. t 2.fo.81.
Contra prisc illianistas & Origenistas,lib.1. tom.6.fo.207.
Prosperi epistola ad August. de reliquiis pelagianæ hæreseos. to.7.fo:398.
Posidonius de vita Augustini.to.1.in principio.
Potestate humana quomodo vtendum sit. to.2.fo.99.
Psalmorum enarrationes complectitur octauus tomus.
Psalterium quod matri suę composuit.to. 9.fo.260.
De pugna animæ tractatus. ibi.fo.250.

QVatenus mali tolerandi. to.2.fo. 99.
Quæstio ex epistola Iacobi ibi. fo.33.
Quæstiões ex cõtra pagãos expositę.ibif.58.

Quæ-

Quæstionũ Euangelicarum,lib.2.to.4.f.111.
Quæstionũ Euangelicarum secundum Matthęum,lib.1. ibi.fol.122.
Quæstionũ ĩ vetus instumẽtũ li.7.ibi.fo.28.
Quęstionũ octoginta triũ,lib.1.to.4.fo.185.
Quæstionũ sexagintaquinque dialogus.ibidem. fo.233.
Quæstionũ veteris ac noui testamenti, libr. 1. ibidem fo.240.
De quęstionibus diuersis, ad Simplicianũ, lib.2. to.4.fo.214.
De octo Dulcitii quęstionibus,lib.1.ibidẽ. fo.227.
De quæstionibus.curiosis. to.2.fo.76.
Ad quęstiones nouẽ Paulini. ibi.fo.88.
Quæstiunculæ de trinitate. t.3.f.343.

REctitudinis catholicæ conuersationis, tractatus. to.0.fo.249
De regionũ variis cõsuetudinib. to.2.fo.167
Regula monachorum. ibi.fo.152.
Regulæ Augustini. to.1.f.280.
Pro reis quomodo intercedendum.t.2.f.71
De religione vera. to.1.f.233.
Reprehenditur Petrus à Paulo. to.2.fo.12.
De resurrectione corporum ibi fo.203
De rerũ diuinarũ inquisitione ibidẽ fo.136.
Retractationum,lib.1. to 1.fo.1.
Rhetrorices principia. ibi.fo.104
De ritibus Ecclesię. to.2.fo.168.

SAlutarium documentorum,lib.1.tom.4. fo.377.
De sacrę scripturę mirabilibus,lib.3.tom.3. fo.234.
Scalę paradisi liber. to.9.fo.177.
De schismate finiendo. to.1.fo.105.
De seculi vanitate,lib.1. to.9.fo 204
Cõtra Secũdinũ Manichæũ,lib 1.to.6.f.169.
Sentẽtiæ ex Augustini & aliorũ libris decerptę: tomo 3.fo.349
Sentẽtiarũ viginti vnius,lib.vnus to.4.fo.411
Sermones habet tomus decimus.
De sermone domini in mõte,lib.2.to.f.392
Sermo Arianorum. to.6.fo.210.
Ad Simplicianum,lib.2. to.2.fo.214
De sobrietate & virginitate,ser.to.9.fo.216.
Soliloquiorum,lib.2. tom.1.fo.173.
Soliloquiorum animæ ad Deũ,lib.1.tom.9. fo.164.
De speculo.lib.1. ibi.fo.188.
Speculum peccatoris,tractatus ibi.fo.218.
Speculum de præceptis dominicis.tomo.3. fo.300.
De spiritu & anima,lib.1. ibi.fol.281.
De spiritu,& litera ad marcellinum,libr:1. ibidem. fol.266.
De substantia dilectionis, liber vnus tom.4. fol.353.
De supremo mundi die. ibi fo.104.
De symbolo fidei ad catechumenos to.9.fo. 238.

TImulẽtia qũo coercẽda,to.2.fol.93.
De tẽpore Barbarico,ser. to.9.f.214.
De tẽpore secundi aduẽtus incerto.t.2.f.102
Tolerandi qũo sint mali ibi.fo.99.
De tolerãdis huius mũdi malis ibidẽ.fol.99.
De tolerãda aduersa valetudine. ibidem fol.207.
Tractatus de eo quod dictum est à Deo ad Moysen,Ego sum, qui sum,incerti autoris to.6 fo.283.
De tranquillitate animi. to.2.fo.167.
De trinitate & vnitate Dei, liber vnus to.4. fol.340.
De trinitate,lib.15. to.3.fo.78.
De trinitate incorporea. to.fo.112.
De trinitatis inquisitione to.3.fo.345.
De trinitate ineffabili to.2.fol.207.
De trinitate vnius Dei. ibi.fo.96.
De trinitate, altercatio inter August. & Pascentium. ibi.fo.238.
De tristitia pia q̃ boni ferunt:to.2.fol.203.

VAnitatis seculi,lib.1. to.9.fo.204
Ad Valentinũ de correptione & gra, lib.1. to.7.fo.432.
De variis scripturæ locis explicãdis:tom.2. fol.86.
Vbique est Deus,& quomodo ibi.f.81.
De vera beatitudine. to.2.fo.208.
De vera fœlicitate. ibi.fol.69.
De vere innocentia, siue sentẽtiæ Augustin tomo 3.fol.346. & deinceps.
De vera religione. to.fo.233.
De vera & falsa pœnitentia, lib. vnus tom.4 fol.370.
De verbis Apostoli to.10.fo.55.
De verbis domini ibi.fo.2.
De verbi incarnatione,lib.2. to.4.fo.334.
De videndo Deo to.2.fo.15.
De viduitatis bono,lib.1. to.4.fol.365.

De virginitate ſancta to 6 fo.161
Ad virgines ſacras to 9.fo.206
De virginitate & ſobrietate ſermo tomo.9. fo. 216
De vita beata to.1.fo.167
De vita Chriſtiana,lib.1. to.9.fo.192
Ad vitam piam exhortatio to.2.fo.193
De vitæ veræ cognitione, liber vnus tom.9. fo.182
De viſitatione ifirmorũ,libri duo ibi.fo.207
De vitiorũ & virtutũ cõflictu,li.1.ibi.fo.224
De vnitate eccleſiæ contra Petiliani Donati ſtę epiſtolam,lib.1. to.7.fo.164
Votum continentiæ non ſuſcipiendum niſi ex coniugum conſenſu. to.2.fo.244
De vrbis excidio,tractatus to.9.fo.255
De vtilitate credendi ad Honoratum, lib.1. to. 6. fo.19
De vtilitate ieiunij,tracta. to.9.fo.254
De vtilitate pęnitẽtię,tractatus. ibid.fo.222
Super vxoris morte conſolatio. tomo.2 fo.191

LOCI ALIQVOT SCRIPTVrarum pugnantes, cõciliati in Auguſtino.

GEne.1. Vide de conſenſu Euangeliſtarum to.4.
In principio creauit Deus cœlum & terrã.
Tit.1.Ante tempora æterna. to.1.fo.267.& & to.4 fo.1206.
Eccleſiaſtici 18.Omnia ſimul creata.
Gene.1.Moyſes per ſex dies opera Dei commemorat. to.3.fo.186.g
Gene.2. Requieuit die ſeptimo.
Ioan.5.Pater meus vſq; nunc operatur to.1 fo.270 h.& t.2.fo.31.m.& to.3.fo.182.h. et fo.352.d.& to.6 fo.56.e f,et to.8.f 339 l.& to.9.fo.34. b,c
Marc.10.Nemo bonus,niſi vnus Deus
Luc.6.Bonꝰ homo de bono theſauro. to.2.f. 73.a.& to. 6.fo.180.h.& to.7.fo.466.m
Ioã.15.Omnia quæ audiui à patre,nota feci
Ibi.16.Multa habeo vobis dicere to.2.fo.84 d.& tom.3.fo.73.m.& fo.25.&.to.10.fo. 80.c
Galat.1. Si hominibus placere vellem
1.Tim.4.Nemo iuuentutem tuã contemnat.
1.Cor.10.Placete omnibus per omnia,ſicut & ego.to.2.fo.95.m.& to.4. fo. 255.f.& fo.280.d.to.8.fo. 477.g h
Iaco.1.Deus neminem tentat.
Deut. 13.Tentat vos dominus Deus veſter.
Ioan.6.Hoc autem dicebat tẽtans eum. to.2. fo.136.m.& fo.206.a.& to 4. fo.42.h,& fo.146.l,& fo.408.l,& to.7.412.g,& to. 9. fo.69 f,& to.10.fo.10.e
Ioan.1.Deum nemo vidit vnquam.
1. Tim.6. Quem nemo hominum vidit.
Matt.5.Beati mũdo corde, quoniam Deum videbunt.
1. Ioan.3. Videbimus eum ſicuti eſt. to.2.fo. 159.b c.to.3.fo.344.h, & to.4.fo.257. h. & 1.6.fo.58.a b,& fo.234.b.c
Matt.6.Orantes nolite multum loqui.
1.Theſ.5. Orate ſine intermiſsione. to.2.fo. 187.d e
Exo.20.Deus reddẽs peccata patrũ in filios.
Deut. 24. Non morientur patres pro filijs.
Ezech. 18. Non portabit filius iniquitatẽ patris.to.3.fo.55.K l,et to.4.fo.92.b,& 96.l, & ſequen. & 244.a b,& 248.g h, to.6.fo 57.g.& ſequen.& to.7.fo.372. K.& to.& fo.417.l m
Matth.7. Nolite iudicare.
Pſal.57.Recte iudicate.to.3.fo. 256.l
2.Theſ. 3. Qui non vult operari.
Matt.6.Ne ſoliciti ſitis.t.3.f. 257.g.& ſequẽ.
Deut. 6. Et in nomine eius iurabis.
Matt.5.Ne iuretis omnino.to 4.fo.89. i K.& fo. 126.ſer.30.
Oratio dominica.
Matt.6. Matthæus ſeptem petitiones poſuit.
Luc.11.Lucas autem tantum quinq;.to.3.in Enchi.ad Laurentium.ca. 11. 6.
Deut.29.Vos vidiſtis vniuerſa.
Ibidem. Et non dedit vobis.to.4.fo.94 c d
Iona.20. Mane quum adhuc tenebræ eſſent.
Marci.16.Orto iam ſole to.4.fo.106.a,& fo. 175.f
Matt.17.Et poſt dies ſex aſſumpſit.
Luc.9.Poſt octo dies.to.4. fo.111.l,& 156. M,& fo.170 h to.3. fo.21. B,& fo.171.I
Matth.1.Iacob genuit Ioſeph virum Marię.
Luc.3.Ioſeph,qui fuit filius Heli.to.1.fo.22 h.& fo.27.b,& to.4 fo. 94.l,& 114.g,& fo.135.e,& ſequen.
Matt.10,Ne quid tuleritis in via,neq; virgã neque peram
Marci 6.Et præcepit eis, ne quid tollerẽt in via, niſi virgam tantum to. 4. fo. 148.l,& ſequen.

sequen.
Gala.6. Alter alterius onera portate.
Ibid. Vnuſquiſq; ꝓprium onus portabit to. 4.fo.148.K.& to.10.fo.81.d e,& ſeq.
Matt.10. Calciamẽta in via non eſſe portãda.
Marci 6. Sed calciatos ſandaliis. tom. 1. fol. 148. b,
Marci.15. Hora tertia dñm crucifixũ habet.
Ioan.19. Hora ferme ſexta. tom.4.fol.170.f g,& fol.235.e,& ſeq.& fol.256.K l,& to. 8.fo.214.m,& ſeq.tom.9.fol.117 h
Ioan.7. Spiritus nondum erat datus.
Pſal. 50. Spiritum ſanctum tuum ne auferas a me.
Luc.1. Et repleta eſt ſpiritu ſancto Elizabeth. to.4.fo.197.l,& ſequen.& fo.263.l.& to. 9.fo.56.l
Ioan.14. Pater maior me eſt.
Ioan. 10. Ego & pater vnum ſumus. tom 2. fo.235.d & to.4.fo.203. K,& tom.3.fol. 86. K
Philip. 2. Non rapinam arbitratus eſt ſe eſſe æqualem Deo.
Ibid. Semetipſum exinaniuit formam ſerui accipiens.to.4.fo. 203.l
Rom.3. Arbitramur enim hominem iuſtificari per fidem ſine operibus.
Iaco. 1. Fides ſine operibus otioſa eſt.
To.4.fo.207. f,& ſequen. & to.8. fo.61. b,c & ſequen.copioſe.
Roma. 3. Arbitramur hominem iuſtificari ꝑ fidem ſine operibus.
Gal.5. Fides quæ per dilectionem operatur.
1. Cor. 13. Etſi fidem habeam, ita vt montes transferam.
o.8.ſo.62 h,i, & ſequen.copioſe.
Sapien.11. nihil odiſti horum quæ feciſti.
Rom.9.& Malac.1. Iacob dilexi, Eſau autem odio habui.
To.4.fo.67.k,l,& fo.220.b
Ioan.1. In propria venit,& ſui eum non receperunt.
Ioan.8. Vos propterea non audiſtis, quia nõ eſtis ex Deo.
To.4.fo.220 b,c,& to. 6 fo.48.a,b.
1.Re. 10. Et inſiliuit ſpiritus domini in Saul.
1.Re. 16. Et ſpiritus domini malus in Saul.
To.4.fo.222.f,& ſequen.
Gen. 15. Et quarta generatione exient inde.
Exod. 13. iuxta LXX. Quinta progenie exierunt filii Iſrael de terra Aegypti.
To.4. fo.234.g, h
Sapien.1. Deus mortem non fecit.
Eccleſiaſtici.11. Mors & vita a Deo ſunt.
To 4. fo. 248. E
Eſaiæ.53. Qui peccatum non fecit.
2.Cor. 5. Pro nobis peccatum fecit.
To.4.fo.258.b
Marci.16. Sedet a dextris dei.
Eſaiæ 6. Vidi dominum ſedentem.
Acto.7. Stephanus vidit Ieſum ſtantem.
To. 4.fo.261.c,d,& to.10.fo.187.l, m
Leuit. 1. De ſacrificijs offerendis lex.
Oſeę.6. Miſericordiã volo, & nõ ſacrificiũ.
To.4.fo.273.c, & ſeq.
Luc. 22. Et qui non habet, vendat tunicam ſuam,& emat gladium.
Matt. 26. Conuerte gladium in locum ſuũ.
To.4.fo.273.f,& ſequen.
Matt.5. Quicunq; dimiſerit vxorem ſuam, niſi fornicationis, &c.
Matth.14.& Luc.19. Qui non odit vxorem.
To.4.fo.398.m,& ſeq.& to.6. fol.56.g,& ſequen.
Mat.5. Diligite inimicos veſtros & benefacite ijs qui oderunt vos.
Ro.12 Benedicite, & nolite maledicere.
2.Tim.4. Reddet illi dominus ſecũdum opera illius.
Act. 23. Percutiet te Deus paries dealbate.
To.4.fo.403, d
Matt.5. Orate pro perſequentibus & calumniantibus vos vt ſitis, &c.
1.Ioan.5 Eſt autem peccatum ad mortẽ, nõ pro illo dico vt roget quis.
To.4.fo.403.f,& to.1P fo.156.h
Matt. 7. Non omnis qui dicit mihi domine, domine, intrabit,&c.
1.Cor.12. Nemo pôt dicere dominũ Ieſum niſi in ſpiritu ſancto.
To.4.fo.416,m, & to.3.fo.121,e
Roma.7. Quod autem operor ignoro.
Ibid. Peccatum vt appareat peccatum, per bonum,&c.
To.4.fo.424, f
Rom. 8. Quos vocauit, ipſos & iuſtificauit.
Matth.22. Multi vocati, pauci autem electi.
To.4.fo.425 g
Gal.5. Omnis enim lex in vno ſermone impletur,diliges proximum tuum ſicut teipſum.

Mat 22. In his duobus mẽdatis tota lex pendet & Prophetæ.
To.4.fo.308,m,
Exo.20. Honora patrem & matrem.
Lucæ.9. Sine vt mortui mortuos suos sepeliant.
Mat.19. Oĩs q̃ patrẽ aut matrem reliquerit.
To.6.fo.57,f,
Exo.20. Ego sum Deus zelans.
Mat.5. Estote benigni, sicut pater vester cęlestis.
To.6.fo.57.g,
Exo.21. & Deut.19. Oculum ꝓ oculo, dentẽ pro dente.
Matt.5. Ego. autem dico vobis, non resistere malo. To.9.fo.58, L, M, & seque
Exo.25. Constituite tabernaculũ, in quo cõmorari vobiscum possim.
Matt.5. & Esa.66. Cœlum mihi sedes est. To.6.fo.59,e,
deut.12. secundũ desiderium animæ tuæ, occide, manduca omnem carnem.
Rom.14. Bonũ est non manducare carnem. To.5.fo.61,l.
Esaię.6. Vidi dõm sedentẽ in sede altissima.
1.Tim.1. Regi autem seculorum inuisibili. To.5.fo.67,b,c,
Luc.24. Palpate, & videte, spiritus enim carnem & ossa non habet.
1.Co.15. Caro & sanguis regnũ Dei possidere non possunt.
2.Co.5. Nos enim iam secundũ carnẽ non nouimus Christum.
To.6.fo.80,M,&,& sequẽ.
Phil.2. Et habitu inuẽtus vt hõ. To.2.go.89,B,
Matt.5. Oderis inimicum tuum.
Ibid. Diligite inimicos vestros.
To.6.fo.113,b,c,
Ioan.5. Pater nõ iudicat quenquam sed omne iudicium dedit filio.
Ioan.8. Ego non quęro gloriam meam, est qui quærat vt iudicet.
To 6.fo.242,b,& to.9.fo.79,& seq;
Ioan.5. Pater non iudicat quenquã, sed omne iudicium dedit filio.
Ioan.8. Ego non iudico quenquam.
To.9.fo.41.h,l,
Ibid. Multa habeo de vobis loqui & iudicare. To.9.fo.74,l,
Matt.8. Accessit ad eũ Centurio, rogans eũ.
Luc.7. Misit ad eum seniores Iudæorum. T.3.fo.35,l,& to.6.fom.159,e,& sequen.& fo.17,h,i,
1.Tim.6. Deus habitat lucem inaccessibilẽ.
Isal.33. Accedite ad eum & illuminamini.
To.6.fo.165,g,h,& to.8.fo.441,f,
Ioan. 8. Scimus quia Deus peccatores non exaudit.
Luc.18. Dñe propitius esto mihi peccatori. To.6.fo.210, m, & to.9.fo.71,h,& to.10.fo.116,K,l,
1.Ioan.3. Qui natus est ex Deo non peccat.
1.Ioan.1. Si dixerimus quia peccatũ nõ habemus, nos seducimus.
To.10.fo.7,h,& fo.225,d,e, & to.9.1133,d,e,& to.10.fo.121,t,
Matt.7. Pauci sunt q̃ inueniunt eam.
Ibidẽ.8. Multi ab oriente & Occidente venient.
Apoc.7. Turba multa quam dinumerare nemo poterat.
To 7 fo.92,h,i,& fo.105.f,g,& fo.173.K,l,& to.10.fo 28,d,e,
Matt.12. Qui nõ est mecũ, aduersum me est.
Marci 9,& Luc.9. Nolite prohibere: q̃ enim contra vos non est pro vobis est.
To 7 fo.121,k,l,
Gala 2 Viuo non ego iam, viuit vero in me Christus.
Rom.7. Scio quia nõ habitat in me, hoc est, in carne mea, bonum.
To.7 fo 370.
Eccli. 15. Si volueris, conseruabis mandata.
Ezec 36. Faciam, vt in præceptis meis ambuletis To 7 fo.327,d,e,
Ioan 3. Non venit filius hominis, vt iudicet mundum.
Ioan 9. In iudicium veni in hunc mundum.
To 7 fo 432,D,
1.Tim.5 Peccantes coram omnibus corripe
Mat.28. Si peccauerit in te frater tuus corripe eum inter te & ipsum.
To.7 fo 440,b,& to 10 fo.16,f,
Psal.115. Omnis homo mendax.
Apo 14. Et in ore ipsorum nõ est inuentum mendacium. to 7 fo.432,d,
Ioan 1. Non erat ille lux.
Matt 5 Vos estis lux mundi.
To 7 fo 466,a,
Prou 20 Quis gloriabit castũ se habere cor?
Mat.5 Beati mundo corde.
to.7 fo 466,b,c,

Psal.

Psal.61.Semel loquutus est deus.
Heb.1. Multifariè multisq; modis olim de⁹ loquutus est.
To.8,fo.207,h,
Psal. 68. Appone iniquitatē sup iniqtatem
Rom.9.Quid ergo dicemus? Nunquid iniqtas est apud deum?
To.8.fo.244,m,& sequen.a,
Psal.77.Cora patribus eorū fecit mirabilia.
Mat.24.Ne vobis dicatis patrē in terra,vnus est enim pater vester.
To.8.fo.283,m,& fo.seq.a,
Apoc.6.Quousque domine non vindicas sāguinem nostrum?
Psal.57.Lætabitur iustus quum viderit vindictam impiorum.
Ro.12. Nō vosipsos vindicātes charissimi.
To.8.fo.291,m,& fo.seq.a,
Psal.85.Et multum misericors omnibus inuocantibus te.
Prou.1.Quia inuocabūt,& nō exaudiā eos.
To.8.fo.311,m,
Psal.98. Et adorate scabellum pedum eius.
Deut 6. Dominum deum tuum adorabis.
To 8,fo.364,d,e,
Psal.144 prope est dominus omnibus inuocantibus eum.
Hier.11,& prou.1.Erit enim quum inuocabunt me,& non exaudiam eos.
To.8,fo.555,e,f,
Mat.7. Quærite & inuenietis.
Prou.1.Quærunt me mali, & non inueniēt.
To.8,fo.462,l,
Psal.118.Legem pone mihi domine.
1.Tim.1.iusto non est lex posita.
To.8,fo.445,d,
Psal.118.In labiis meis pronunciaui omnia iudicia oris tui.
Ro.11. Quam inscrutabilia sunt iudicia eius.
Tob.8,440,c,
Zach.12,Ioan.19.Videbunt in quem pupugerunt.
Esaiæ.26.Tollatur impius,ut non videat claritatem domini.
To.8,fo.323,l,K,
Sapien.5.Sol non ortus est nobis.
Mat.5.Qui facit solem suum oriri super bonos & malos.
To.8,fo.473,l,m,& fo.544,b,
Psalm.138. Nōne eos q̄ oderunt te domine odio habui?
Mat.5.Diligite inimicos vestros.
To.8,fo.530,b,c,
Matt.17.Helias iam venit,& ipse est Ioānes Baptista.
Ioan.1.Non sum Helias.
To.9,fo.8,b,c,
Ioan.10.Quem pater sanctificauit, & misit in hunc mundum,vos dicitis, q̄ blasphemat, quoniam dixi filius dei sum.
Ioan.18.Et pro eis sanctifico meipsum
To.3,fo.87.b,c,
Roma.8. Qui proprio filio suo non pepercit,sed pro nobis omnibus tradidit illū.
Galat.2.Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis,
To.3,fo.87,f,g,
Gene.4.Maledictus eris à facie terræ, &c.
Etenim operari necesse est terram quę sterilestibi fructus dabit.
Matt.6.Nolite cogitare de crastino.
To.6,fo.57,a,b,
Exod.23.Si audieris vocem meam,& facies quęcunque præcipio tibi, odero odiētes te,&.contristabo contristātes te, prēcedet te angelus meus,& adducet te ad Amorrēū & Pherezæum & Chananæū & Hiebusēum & Gergæseum,& occidetis illos. deos eorum ne adoraueritis, neque feceritis opera eorum,sed euersione euertite illos,& delete eorum memoriam.
Lucę 6.Diligite inimicos vestros.
To.6,fo.64,h,
Ecclesia.5.Ne tardes conuerti ad dominum.
Ezech 18.In quacunque die iniquus conuersus fuerit,&c.
To.10,fo.49,h,i,
Mat.3.Ego à te debeo baptizari.
Ioan.1.Et ego nesciebam eum.
To.9,fo.8,col.4.per totum.
Ioann.13. Quo ego vado, non potestis venire.
Ioan.17. Pater volo, vt vbi ego sum, & ipsi sint mecum.
To.9,fo.55,l,
Ioan.3. Non enim ad mensuram dat deus spiritum.
1.Cor.12.Secundum mensuram donationis Christi. To 9,fo.28,K,
Ioan.5.Vt in iudiciū nō veniat,sed transeat.
2.Cor.5.Oportet nos exhiberi omnes ante tribunal Christi. to.9. fo.42,l,

1.Ioan.

1.Ioan.14.Timor non est in charitate, sed p fecta charitas foras mittit timorem.
Psal.18.Timor domini castus per manens. To.9.fo.69,f,& sequentem.& fo.138.g, h,& seq.& tot.10,fo 233,a,b,f,& seq.
Ioan.14.Qui nã diligit me,sermones meos non seruat.
Ibidem.Et sermo quẽ audistis non est meus. To.9. fo.94,l,
Ro.5 Cõmendat dilectionẽ suã Deꝰ in nobis,qm̃ cũ adhuc peccatores essemꝰ,&c.
Psal.5.Odisti domine omnes qui operantur iniquitatem. To.9,fo.113,d,e,
Matth.6.Ne iustitiam vestram faciatis corã hominibus.
Nat.5.Luceant opera vestra bona coram hominibus.
Tom.9,fo.136,b,c,& to.1,fo.325,a
1.Tim.6.Radix oium malorũ auaritiatiaest.
Eccle.10.Initium omnis peccati superbia.
Tomo.9,fo.136,H,
Psal.44.Speciosus forma præ filiis hominũ.
Esaię.53.Et vidimus eum,& nõ habebat speciem & decorem.
To.6,fo.22.b,& tot.9,fo.13.g,c,d,
Psal.104.Lætetur cor quærentium dominũ, & confirmamini,quęrite faciẽ eius semp
Esa.55.Quærite dominum dum inueniri potest. To.3,fo.146,l
Mat.5.Diligite inimicos vestros.
1.Ioan.2.Nolite diligere mundum: To.3,fo.555,a,
Esa.66.Cęlum mihi tronus est, terra autem scabellum pedum meorum.
Esa.40. Qui palmo.mensus est cœlum. To.10,fo,323,l,
Psal.115.Omnis homo mendax.
1.Ioan.1.Si dixerimus quia peccatum non habemus,nosiipsos seducimus,& ueritas in nobis non est.
1.Ioã.3. Qui natus est ex Deo,non peccat. Tom.4,fo.19,e,
Lucæ.12.Cũ vadis ad principem cũ aduersario tuo,da operam in uia liberari ab eo.
Mat.5. Esto consentiens aduersario tuo cito,cum es cum eo in via. Tom.20,fo.2,c,& sequen.
Matth.11. Iugum meum suaue est, & onus meum leue.
2.Ti.3. Omnes qui pie volũt viuere in Christo Iesu,persecutiones patientur. To.10,fo.7,a,b,& fo.148,l,
Ioan.3.Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descẽdit de cęlo,filius hois q̃ est ĩ cœlo
Phil.3.Nostra conuersatio in cœlis est.
Col.3.Si consurrexistis cum Christo q̃ sursum sunt quæritę,vbi Christus est in dextera Dei sedes:quę sursum sunt sapite, nõ q̃ super terram. To.10,fo.15,a
Mat.9.Dominus cum publicanis & peccatorib.manducabat dicens, Non est opus sanis medicus,sed male habentibus.Non enim veni vocare iustos sed peccatores.
1.Co.5.Scripsi vobis in epistola nõ cõmiscere fornicariis. Si qs frater noiatur ĩ vobis aut fornicator,aut idolis seruiẽs, aut auarus,aut maledicus,aut ebriosus,autrapax, cũ huiusmodi nec q̃dẽ cibũ simul sumer.
Matth.3.Cuius ventilabrum in manu sua,& permundabit aream suam, & congregabit triticum in horreum suum,paleas autem comburet igni inextinguibili.
Mat.12.Simile est regnum cœlorum sagenę missæ in mare, & ex omni genere piscių congreganti,quę cum impleta esset educẽtes & secus littus sedẽtes,elegerunt bonos ĩ vasa sua,malos autẽ foras miserunt.
Rom.14.Tu quis es qui iudicas alienum seruum? Domino suo stat aut cadit. To.10,fo.122,g,
Eccl.24.Qui bibit me adhuc sitiet, & q̃ edit me adhuc esuriet. Qui biberit de hac aqua,non sitiet ĩ ęternũ. To.10,fo.150,c,
Mat.5.Diligite inimicos vestros.
Ps.68.Fiat mẽsa eorũ corã ipsis in laqueum.
1.Ioan.Est peccatum ad mortem, non dico vt quis pro illo oret.Tom.10,fo. 155. h,
Mat.8.Orate ,p̃ psequẽtib.& calũniãtib.vos
Apoc.5.Vindica domine sãguinem nostrũ, qui effusus est.To.10,fo.155,X,
Matth.5.Attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus.
Galat.1.Si adhuc hominibus placerẽ, Christi seruus non essem.
1.Co.10.Placete omnib.per omnia, sicut & ergo per omnia placeo.To 10,fo. 156, b,
Mat.6.Nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua.
Mat.5.Sic luceat lux vestra coram hominibus vt videant opera vestra bona. To.10,fo.156,l,

Nume.

Nume.14. Non intrabitis terram pro qua iurauit patribus vestris, sed in solitudine iacebunt cadauera vestra.
Hier.26. Repente loquar ad gentem, vt propeccatis suis faciam eis malum, & si ꝑ inquitatibus suis egerint pœnitentiã, & ego pœnitentiam agam super malo quod cogitaui vt facerem eis, & non faciam. To.10 fo.178. K,l
Ioan.11. Lazarus mortuus est, sed gaudeo ꝓpter vos.
Ibid. Et lachrymatus est Iesus. To.10,fo.179,h,
Gene.6. Pœnitet me feciſſe hominem.
Hier.18. Si pœnituerit vos de peccatis vestris pœnitebit & me de omnibus malis quę facturus eram vobis. To.10,fo.183,d
Lucæ.23. Memento mei dum veneris in regnum tuum.
Luc.24. Nos sperabamus q̃ esset redempturus Israel. To.10,fo.200.K,l, & sequen.
Lucę.13. Simile est regnum cœlorum grano sinapis, quod acceptũ homo misit in hortũ suum, & creuit, & facta est arbor, &c.
Mat.17. Si habueritis fidem sicut granũ sinapis, dicetis monti huic transit hinc & transibit, & nihil impossibile erit vobis. To.10,fo.269.f, & seq.
Exod.3. Apparuit dñs Moysi in flamma ignis
Acto.7. Angelus Apparuit Moysi in rubo. To.10,fo.225.b,c,
Psal.34. Deus quis similis tibi, ne sileas neq; miteſcas deus.
Mat.11. Discite a me, quia mitis sum & humilis corde. To.10,fo.261,g, & sequen.
Deu.21. Maledictus omnis q̃ pẽdet in ligno.
Roma 6. Mortuus est & vetus homo noster confixus cruci cum illo.
Rom.8. De peccato donauit peccatum.
2.Co.5. Eum qui nõ nouerat peccatum, peccatum pro nobis fecit. To.6.fo.95,b,c,
Deut.23. Oderis inimicum tuum.
Mat.5. Diligite inimicos vestros. To.6,fo.77,b,c,
Exo.21. Oculum pro oculo, dentẽ pro dẽte
Mat.5. Ego aũt dico vobis non resistere malo sed si quis te percusserit in vnam maxillã prębę ei & aliam. To.6,fo.144.e,
Sapien.1. Deus mortem non fecit, nec lętatur in perditione viuorum.
Eccleſia.11. Bona & mala, vita & mors, diuitiæ & paupertas a domino deo sunt To 6,fo.123,f
Ioã.9. Scimus q̃a pctõres deus non exaudit.
Luc. 18. Deus propitius esto mihi peccatori To.6,fo. 210,m
Ioan. 14. Quẽ mittet pater in nomine meo
Ioan.16. Mittam eum ad vos. To.6,fo.216, m
Ioan.14. Veniemus ad eum & apud eũ mansionem faciemus.
Ioan.16. Nisi ego abiero paracletus non veniet ad vos. To.6,fo.218,d
1.Tim.1. Regi seculorũ immortali inuisibili.
Ioan.1. Deum nemo vidit vnquam.
1. Tim. 6. Quem nemo hominum vidit nec videre potest.
Ioan.6. Non quia patrem vidit quisquã nisi qui est à Deo hic vidit patrem.
Mat.18. Angeli eorũ semp vident faciẽ patris
1.Ioan.3. Filii dei sumus, & nondum apparuit quod erimus. Scimus.n. quia cum apparuerit similes ei erimus, quoniam videbimus eum sicuti est. Tomo.6.fo.234,b,c, & seq. & fo.247,f, & sequen. & viuere.
Exo.33. Non potest quisquam Deũ videre,
1.Tim.6. Quem nemo hominum vidit neq; videre potest.
Ioan.8. Abraham pater vester exultauit vt videret diem meum, vidit & gauisus est.
Gene.32. Vidi dominum facie ad faciem, & salua facta est anima mea. Tom.6.f,228, K,l
Lucæ.2. Et erat subditus illis.
psal.8. Minuisti eum paulominus ab angelis
Ioan.1. Omnia per ipsum facta sunt.
1.Co.15. Cũ omnia fuerint filio subiecta, tũ & ipse filius subiectus erit illi, qui sibi subiecit omnia. Tomo 6.fo 230,i,
Eccle.10. Qualis rector ciuitatis, tales inhabitantes.
Matt.23. Quæ dicunt facite, q̃ autẽ faciunt, nolite facere. Dicunt enim & non faciũt. Tom.7. fo. 9.a,b,
Matt.5. Accepisti alapã, para alterã maxillã.
Ioan.18. Si male dixi, exprobra de malo: si autem bene, quid me cedis?

Acto.

Acto. 23. Percutiet te deus paries dealbate. fo. 6.i Thomo. 4.
Matth. 6. Nolite cogitare de craſtino.
Ioan. 13. Chriſtus loculos habuit.
Acto. 11. Apoſtoli procurarunt multa fratrũ indigentiç. To. 4. fo. 7. l
Matt. 18. Corripe inter te & ipſum ſolum
1. Tim. 5. peccatum coram omnibus argue. Tom. 4. fo. 19. a
Roma. 14. Bonum eſt non manducare carnẽ neque bibere vinum.
1. Tim. 4. Omnis Creatura Dei bona eſt, & nihil abiiciendum quod cum gratiarum actione accipitur. To. 4. fo. 20. c
Ro. 3. Hõ iuſtificatur p fidem ſine operibus.
Iacobi. 2. Inanis eſt fides ſine operibus. To. 4 fo. 207. f, & ſequen.
Mat. 26. Triſtis eſt anima mea vſq; ad mortẽ
Ioan. 10. poteſtatem habeo ponendi animã meam & iterum ſumendi eam.
Ioan. 15 Maiorem dilectionem nemo habet vt animam ſuam ponat quis pro amicis ſuis to. 4. fo. 209. K, l
Sapien. 11. Nihil odiſti eorum quç feciſti
Roma. 9. Eſau autem odio habui. Tomo. 4. fo. 220. c, d
Gen. 1. Ecce oĩa q̃ fecit deus erãt valde bona
Marci. 10 Nemo bonus niſi ſolus deus
Mat. 13. Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bona. Tomo. 4. fo. 237. h, i
Deute. 6. Audi Iſrael, dominus deus tuus, Deus vnus eſt.
Gene. 3. Ecce Adam quaſi vnus ex nobis factus eſt. Tom. 5. fo. 237 b
pſal. 50. Auerte faciem tuam a peccatis meis pſal. 26. Ne auertas faciem tuam a me. Tom. 8. fo. 270. a, b
Eccle. 12. prohibitum eſt dari peccator, & ſuſcipere peccatores
Lucç. 6. Omnia petenti te tribuere.
Rom. 12. Si eſurierit inimicus tuus ciba illũ. Tom. 8. fo. 382. x
pſal. 44. Specioſus forma prę filiis hominũ.
Eſaiæ. 53. Vidimus eum non habentem ſpeciem neque decorem.
Philip. 2. Semetipſum exinaniuit formam ſerui accipiens. Tom. 8. fo. 387. b, c, d (eum.
pſal. 109. Iurauit dominus eſt non pęnitebit
Matth. 5. Nolite omnino iurare. Tom. 8. fo 424. f, g
pſal. 118. Non enim qui operantur iniquitatem, in viis eius ambulauerunt
1. Ioan. 1. Si dixerimus qui peccatum nõ habemus nos ipſos ſeducimus. Tom. 8. fo. 438. K
Matt. 7. Nolite iudicare, vt non iudicemini.
Ioan. 7. Nolite ſecundum faciem iudicare, ſed iuſtum iudicium iudicate.
Zach. 7. Iudicium iudicate.
2. Timo. 4. Argue, obſecra, increpa. Tom. 10. fo 227. D. & ſequen.
1. Ti. 1. Venit Ieſus in hunc mundum ſaluos facere peccatores, quorũ primus ego ſũ.
1. Co. 15. Ego ſum nouiſsimus Apoſtolorũ. Tomo. 10. fo. 65 H. & ſeq.
Deute 28. Si aure audieris vocẽ domini Dei tui benedictus es in agro tuo, benedictus es in prato tuo, benedictus fructus vẽtris tui, & fructus terræ tuæ & generationes iumentorũ tuorũ, & grex ouium tuarum, benedictus es in introitu tuo & egreſſu.
Mat. 16. Si quis vult me ſequi abneget ſemet ipſũ ſibi, & tollat crucẽ ſuã & ſequat̃ me.
Marci. 8. Quid enim prodeſt homini ſi vniuerſum mundũ lucretur, animæ vero ſuæ detrimentum patiatur. Aut quam dabit homo commutationem pro anima ſua? Tomo. 6 fo. 65 g
Ioan. 1. Omnia per ipſum facta ſunt.
pſal. 150. Omnis ſpiritus laudet dominum.
1. Ioan. 4 Omnis ſpiritus qui non confitetur Ieſum Chriſtum in carne veniſſe ex Deo non eſt Tomo. 10. fo. 88. b
Matth. 16. Beatus eſt Simon Bariona.
Vade retro Sathanas. Tomo. 10. fo. 89. l, m. & fo. 200. h
Leui. 26. Si ambulaueritis in lege, & pręcepta mea cuſtodieritis, dabo pluuias tẽpore ſuo, & producet terra fructus ſuos, & arbores poma. & vindemię tuę meſsibus ſuccedant & cęte.
Matth. 10. Nolite portare aurum neq; argentum neque nummos in zonis veſtris.
Lucæ. 12. Stulte hac nocte animam tuam expetam, quç pręparaſti, cuius erunt? Tom. 6. fo. 44 M. & fo. ſequen. a
Ioã. 11. Qui credit in me licet moriatur viuit. Omnis qui viuit & credit in me, non morietur in æternum. Tomo. 10. fo. 90. c

Ego

Ego ſum qui diuitias do amicis meis, & pauꝑtatem inimicis meis.

Matt 5. Beati pauperes ſpiritu, quoniam ipſorum eſt regnum cęlorum.
Tomo.6.fo 65.K,l (penderit.

Deut.21. Maledictus omnis qui in ligno pe

Matt.19. Si vis perfectus eſſe tolle crucē tuā, & ſequere me. To.6. fo.66.d,e

Num.15. De homine quem lapidari deus iuſſit qui ſabbato inuētus eſt lingua colligere

Matth. 12. Hominis manum aridam ſanauit dominus die ſabbati. To.6.fo.66.f,

Si vis perfectus eſſe, vade vende oīa q̄ habes.

Matth.19. Difficile diues intrabit in regnum cęlorum. Facilius intrabit camelus per foramen acus, quàm diues in regnū cęlorū.

1.Ti.6. Præcipe diuitibus huius mundi, non ſuperbe ſapere, neq; ſperare in incerto diuitiarum, ſed in Deo viuo qui pręſtat nobis omnia abundanter ad fruendum To.2 fo. 123.a

Ioan.12. Qui amat animam ſuam perdet eā.

Ephe. 9. Nemo vnquam carnem ſuam odio habuit. Tomo.10.fo.112.e,

Ioā. 9. Veni vt faciam opera eius q̄ miſit me

Ioan. 16. Omnia quę habet pater mea ſunt. Tom.10.fo.116.e, & ſequentibus.

Matth.11. inter natos. mulierum non ſurrexit maior Ioanne.

Ioā.1. Qui venit poſt me maior me eſt cuius non ſum dignus corrigiam calciamenti ſoluere To.10.fo.117.C.& ſeq.

pſal.127. Vxor tua ſicut vitis abundans in lateribus, domus tuæ. Filii tui ſicut nouellę oliuarum in circuitu menſæ tuæ.

Mat.19. Sunt Eunuchi qui ſe caſtrauerunt propter regnum cęlorum. To.6.fo.66.g,

prou.6. Imitare formicam, & intuere diligētiam eius, quia ab æſtatis tempore vſq; ad hyemen colligit ſibi alimoniam.

Mat.6. Nolite cogitare de craſtino. Tomo.6 fo.66.g, h

Oſeæ 9. Da illi ventrem vacuū, & vbera arida mortifica ſemē vētris ipſorū ne pariāt.

Ioanne.7. Flumina aquæ viue fluent de ventre eius.

1. Co. 3. Lac vobis potum dedi non eſcam.

1.Theſ.2. Factus ſum paruulus in medio veſtrum, tanquam ſi nutrix foueat filios ſuos

Gala 4. Filioli quos iterum parturio donec formetur Chriſtus in vobis. To.6.fo.67.K

Amos.3. Non eſt malum in ciuitate quod nō fecerit dominus.

Mat.7. Arbor bona fructus bonos facit, mala autem arbor fructus malos facit, Tom.6. fo.67. K,l

Eſaiæ.45. Ego ſum Deus qui facio pacem, & conſtituo mala.

Roma.11. Vides ergo bonitatem, & ſeueritatem Dei, In eos quidem qui ceciderunt ſeueritatem, in te autem bonitatem, ſi permanſerit in bonitate & cæt.

Mat.5. Beati pacifici, quia filii Dei vocabunt Tom.6. fo.67.a

Roma.1. De filio ſuo qui factus eſt ei ſecundum carnem.

2.Cor. Itaque non a modo neminem nouimus ſecundum carnem, & ſi noueramus ſecundum carnem Chriſtum ſe nunc iam non nouimus.
Tom.6.fo.80.g, & ſequentibus

AVTHORITATES SACRÆ ſcripturæ. D. Aurelio Auguſtino expoſitæ ſparſim ſecundum ordinem librorum Veteris ac Noui teſtamenti digeſtæ.

GEneſeos enarratio in ſumma exponit Tomo primo de Geneſi cōtra Manichæos per libros duos. to.2. de Gene. ad literam imperfectus. Eodem, de Geneſi ad literam per totum, Et to.4. in libro Quæſtionū ſuper Geneſim per tōtum.

Item Caput primum exponitur tomo.10 ſermone. 134.

Item ex c.1. In principio creauit Deus cęlum & terram, to.1. de Geneſi cōtra Manichæos, lib.1. capitibus. 1.5.& 7. to. de Gene. ad lit. imperfectus, ca.2.& 3. eodem, de Gen. ad lit. libro.1.ca.1.to.4. in lib.65. quæſtionum quæſtione 21.to.6. contra Adimantū Manichęi diſcipulum ca.1.to.1.li.11. Cōfeſsionū cap.3.& 5. lib.12.ca.17.20.& 28.to.6. cōtra aduerſarium legis & prophetarum lib.1. c.2 & 3.to 4. de Dulcitii quęſt.q. 8. eodem, de qu. veteris ac noui teſtamēti q.3.106.& 122

Terra autem erat inanis, & vacua, tom.1. de Geneſi contra Manichæos lib.1. cap.7.to. 3. de Geneſi ad literam imperfectus ca. 4.to. 2. lib.12. Confeſsionum cap. 21.to. de Geneſi ad literam lib.1.cap.13.

Tenebræ erant ſuper faciem abyſſi. to.1. de Gene. contra Manichęos lib.1.cap. 3. Eodem, lib. 12.

lib.12.Confeſsionum cap.3.&17.to.6 cõtra aduerſarium legis & prophetarum li.1.ca.8. to.9.in li.Soliloquiorũ animæ ad deum,ca.3

ſpiritus domini ferebatur ſuper aquas,t.1 de Geneſi contra Manich lib.1.ca.5. to.3.de Ge.ad lite.li.1.ca.7.to.1.lib.13.Confeſsionũ. 6.7.& 8.to.3.De Gene.ad literã imperfectus ca.5.in fine.to.4.in lib.65.quæſt. q.22. Eodẽ, de octo Dulcitii quæſtionibus,quæſtione.8 ibid.de incarnatione Verbi.ca.17.to.eod. in quæſtio.veteris teſtamẽti.quæſtio.41.& 106

Dicitq; Deus,fiat lux.Et facta eſt lux.to.3. de Gene.ad literam imperfectus ca.5. Eodẽ de Gen.ad literã,lib.1.ca.2.& 9.& 17.& lib. 4.ca.21.& 22.to.4.in lib.65.quęſt.q.23.to.6 contra Fauſtũ,lib.22.ca 10,Eod.contra aduerſarium legis & prophetarũ,lib 1.cap.11. & 12.to.9.Solliloquiorũ animę ad deũ,ca.3

Vocauit Deus diẽ lucem,& tenebras noctem.to.1.de Gene,contra Manich.lib.1.c.9 to.3.de Gene.ad lite.imperfectus,ca.5.& 6. Eodem,de Gene.ad literam lib.1 cap.10.

Factum eſt veſpere & mane dies vnus. to. 3.de Geneſi ad literam. lib.1.cap.17.

Fiat firmamentum in medio aquarũ,& diuidat aquas ab aquis,to.3.de Gen.ad lit.imp fectus.c.8.Eod.de Gene.ad lit.lib.2.ca.1.& 6

Congregentur aquę quę ſub cęlo ſunt in locum vnum:& appareat terra arida,to.1.li. 13.Confeſsionũ,ca.17.to.3. de Gene. ad lit. imperfectus ca.10.Eod.de Gene.ad lit.lib.1, ca.12.ibid lib.2.cap.11.to.6.contra aduerſarium legis & prophetarum.lib.1.cap.13.

Protulit terra herbam virentem, to.3. de Gene.ad literam.lib.2.ca.12.& lib.3.cap.11 & 18.& lib.5.ca.4.Eodem,de Geneſi ad literam imperfectus,cap.11

Fiant luminaria in firmamento cęli,to.1. lib.13.Confeſsionum,cap.18.to.3.de Geneſi ad literam imperfectus.ca.12.Eodem, de Geneſi ad lit.lib.2.cap.13

Et ſint in ſigna & tẽpora & dies & annos, to.3.de Geneſi ad literam imperfectus.ca.13. Eodem, de Geneſi ad literam lib.2. cap 14.

Producant aquę reptile animæ viuentis, volatile ſuper terram, ſub firmamento cęli, 3.de Geneſi ad literam imperfectus ca.14.& 15.Eod.de Gene.ad literã lib.3.capite primo.

Fecit Deus beſtias terrę iuxta ſpecies ſuas iumẽta & omne reptile terrę in genere ſuo, tom.3. de Ge.ad li.imper.ca.16.

Fecit Deus duo luminaria magna,& cætera.to.3.de Geneſi ad literam libro.2.cap.16.

Educat terra animam viuentẽ ſm genus ſuũ,&c.to.3.de Gene.ad literã li.3.c.11.& 12

Faciamus hominẽ ad imaginẽ & ſimilitudinem noſtram.to.1.de Geneſi contra Manichæos,lib.1.cap.17.to.3.de Geneſi ad literã imperfectus cap.16.Eodẽ, de doctrina Chriſtiana,li.1.cap.22.Ibidem.de Trinitate li.12 cap.6.& 7 Item lib.14.ca.19.Eod.de Geneſi ad lite.lib.3.cap.19.& lib.6.cap.8.& 12.Ibidem de fide ad Petrum ca.1. Eod.to.de Spiritu & anima cap 36.to.4.lib.83.quæſt.quæſt. 51.Eodem, lib.65.quæſtio.quęſt.18.Ibid.de quęſtio.vete.ac noui teſta.quęſt.21.& 45.to. 6 contra Adiman.Mani.diſcipulũ ca.5. Eod. contra Fauſtũ,lib.24.ca 2.ibid.cõtra ſermonẽ Arrianorũ,ca 16.t.9.de Cognitione verę vitæ,cap.33. eod.de creatione primi hominis per totũ,t.10.de Verbis domini,ſerm.63

Præſit hõ piſcibus maris & volatilibus cęli,&c.to.1.de Geneſi contra Manichęos,li.1 cap.18.& 20.ibid.lib.13. Confeſsionum,ca. 23 Eod.de Geneſi ad literum, lib.3. cap.20. to.9. in Ioannis epiſtolam, tractatu octauo,

Creſcite & multiplicamini,to.1.de Geneſi cõtra Manich.lib.1.ca.19.Ibid.13.Conf.ca. 24.t.3.de Gen.ad lit.li.3.c.13.& 21.t.6.de Bono cõiugali,ca.2.to.7. contra Pelagiũ & Cęleſtium de pec.orig.lib.2.c.35.Ibi.de nuptiis & concupiſcentia, lib.2.cap.9.

Vidit Deus cuncta q̃ fecerat,& erãt valde bona,to.1.de Geneſi cõtra Manichęos,lib.1 ca.8.& 21.Eod.lib.13.Cõfeſsio.28.& 29.to. 3.de Ge.ad lit.lib.3.ca.23 & 24.Ibid.lib.11. cap 21.t.6.contra aduerſariũ legis & ꝓphetarũ,lib.1.ca.7.to.9.solilo.aiæ ad Deũ,cap.5

Producat terra animã viuentem in genere ſuo.tom.3.de Geneſi ad lite.lib 3.ca.11 & 12

Germinet terra herbam virentem, & afferentẽ ſemẽ,& lingua fructifera,to.4.in dialogo ad Oroſium,quæſt.38

Ex ca.2.Perfecti ſunt cęli & terra,to.3.de Geneſi ad lite.lib.6.cap.11.

Requieuit.Deus die ſeptimo,t.1.de Gene. cõtra Manich. li.1.ca.23.t.3.de Gene. ad lit. lib.4.capitibus.1.2.8 9.& 10.11.12.13.14. 15.16.17.& 20,to.4 in lib.65.quæſt. q.42. to.6.contra Adimantum Manichæi diſcipulum,ca.2.to.9.de Origine animę,lib.1.ca.9. Eodem, in euangelio Ioannis tractatus. 17.

Con-

Consummauit opera sua in sex diebus, to.3 ad Gene.ad literam,libro.6.cap.11.

Eodē,de Mirabilibus sacrę scripturę,lib. 1.cap.1.to.6.contra Faustum,lib.12.cap.8.

Omne virgultum agri,&c.to.3.de Genesi ad literam lib.5.ca.2.3.& 4.

Non enim pluerat dominus Deus sup terrā,to.3.de Gen.ad lite.li.3. ca.22.& li.5.c.6.

Fons ascēdebat de terra,ad irrigandū terrā,to.1.de Gen. cōtra Manichęos, lib.2.ca. 5.& 24.tomo.3.de Gene.ad lite.lib.5.cap.6. & 7.tomo 4.lib.65.quæstio quęst. 30.

Formauit Deus hominem de limo terrę, to.1.de Gene.contra Manichæos lib.2.ca.7. to.3 de Gene.ad lite. lib.6.ca.1. Eodem,de Spiritu & anima cap.14.

Inspirauit in faciē eius spiraculū vitę. to. 1.de Gene.cōtra Manichæos,lib.2.cap.8.to. 3.de Gene.ad literā li 7.ca.2.3.4. & 16,Eodē,de Spiritu & anima,ca 14.& 42.

Plantauit dominus Paradisum, & posuit ibi hominē,to.3.de doctrina Christiana,lib. 3.cap.36.Eodē,de Gene.ad lite.lib. 8.cap.1. & 10.

Lignum scientiæ boni & mali,to.3. de.Gene.ad lit.lib.8.cap.6.

Flumē diuisum est in quatuor partes.Ibidem.cap 7.

Tulit ergo dōs hominē,& posuit eum in paradisū voluptatis,to.3.de. Gen. ad lit.lib. 8.ca.8.to.4.lib.65.quęstionū, quæstione 31.

Factus est homo in animā viuentem, to. 3.de Genesi ad lite.lib.7.cap.16.

Ex omni ligno comedetis paradisi, de ligno aūt scientię boni & mali nō,to.3.de Gene.ad lit.lib.8.ca. 13.17.& 27.to. 4.in quæst. vete.ac noui testamenti quęst.127.to.10.de Verbis domini,sermone 34.

In quacunq; die comederis ex eo ,morte morieris.to.3 de Gen.ad literā.lib. 8.cap.17. & 18.to.4.in lib.65.quæst. quęst.32.to.7.de pecca.meri.& remiss.lib.1.cap.2.to.9.de Arbore scientiæ boni & mali. per totum.

Eua de costa.Adę fabricata, quid obumbret?to.10.sermon.158.& 153.

Adduxit eam ad ad Adamū,vt videret qd vocaret eā.to.3.de Gene.ad literā lib.6. cap. 5.& lib.9.cap. 12.& 14.

Non est bonum hominem esse solum,to. 3.de Genesi ad lite.lib. 9. cap.1. & 2.to.4.in lib.65.quæstionum,quæst 45.

Cumq; obdormisset,tulit vnam de costis eius.to.3.de Gen. ad literā,lib.9.ca. 13.to.6. cōtra Faustū,lib.12.cap.8.to. 9. in euāgelio Ioan.tract.15.

Hoc nunc os ex ossibus meis,to.1.de.Gene.cōtra Manichęos, libro 2 cap.ca.13.

Et vocauit Adamus nomen vxoris suæ virago,tomo.7. de Nuptiis & cōcupiscen.lib. 2.cap.4.

Relinquet hō patrē & matrē, & adhærebit vxori suę,to.3 de Genesi ad lite.lib.6.ca. 3.& to.4.in lib.65.quæstionū, quęst.46.Eodem,in dialogo ad Orosium, quęstio. 46.

Erunt duo in carne vna,to.10.in 2.sermone Natalis domini.

Ex ca.3. Sed & serpens erat calidior cunctis animantibus,&c. to.3.de Genesi ad lite. lib.11.ca.1.2.3.4.& 29.

Serpens dixit ad mulierem: Cur pręcepit vobis Deus,&c.to.3.de Genesi ad literā,lib. 11.ca.27.to.4.in dialogo ad Orosiū, quęst. 43.Eodem,in quęstio. veteris ac noui testa. quęst.31.

Eritis sicut dii scientes bonū & malum, to.3.lib.14.cap.13.

Aperti sunt oculi amborū,to.3.de. Gene ad literā,lib.11.ca.31.to.4.in lib.65.quæstionū,quæst.34.Eodē, in dialogo ad Orosium, quæst.34.tom.5.lib.14,ca.17 to. 7.de pecca. meri.& remissio.libr.2.capi. 22. Eodem, de Nuptiis & concupiscen.libr.1.cap.5.Ibidē, contra Pelagi.Hyppo.libro.4.

Nudi erant,& non confundebantur, &c. to.5.lib.14.cap.17.

Pudenda foliis ficulneis texerunt,to.7.de pecca.orig.cōtra Pela.& Cęlesti lib.2.ca.34. Eodē,de Nuptii: & cōcupiscentia, lib.2.ca. 9.circa finē.Ibidem, cōtra duas epistolas Pela.lib.1.cap.6.

Cumq; audissent vocē domini Dei deambulātis in paradiso,&c.to.2.de vidēdo Deo ad Pauli.cap.11.to.3.de Gen.ad literā,lib.11. cap.33.Eodē.lib.2.de Trinitate.cap.10.to.4. in lib.65.quæstionū,quæstione.35.to.6. contra Adiman.Mani.discipulū,cap. 9. Ibidē,in dialogo ad Orosium,quæstione 35.

Adam vbi es?tom. 3. de Trinitate,libro.2. cap.10. Ibidem,de Gene.ad lite lib.11. capi. 34.tom.5.lib.13.cap.15.& 22.tom.4.lib.83. quęstio.quęst.65.to 10.sermo.16.ad fratres in eremo.

Mulier q̃ dediſti mihi dedit mihi fructum & comedi.to 10.ſer.3. in Annũciatione,to. 4.de Geneſi ad literam,libro.11.cap.35.

Maledicta terra in opere tuo,to.1.de Geneſi contra Manichæos,lib.2.cap.20.tom.3. de Gene.ad lite.lib.11.cap.38.

Spinas & tribulos pariet tibi.to.1 de. geneſi contra Manichæos,lib.1.cap.13.tom,3.de geneſi ad literam,lib.3.cap.18.to.9.de quarta feria,cap.2.

Terrã manducabis. omnibus diebus vitæ tuæ,to.1.de gene.cõtra Manichęos, lib.2.ca. 18.to.3 de Agone Chriſtiano. ca.2 Eodem, de geneſi ad lite.lib,11 cap.36.

Multiplicabo erumnas tuas & conceptus tuos,tomo.3.de gene. ad lite.lib.11.cap.39.

In ſudore vultus tui veſceris pane tuo. to. 4.in li.83.quęſt.quęſt.67.

Terra es,& in terrã ibis,to.3 .de Trinitate, lib.13.cap.12.Eodem, de Geneſi ad lite. lib, 11.cap.38.to.7. de pec.meri.& rimiſſ.lib,1. cap.2.

Ecce Adam factus eſt tanquã vnus ex nobis,to.1.de Geneſi contra Mani.lib.2.ca.22. to.3.de Ge.ad lit.lib.11.cap.39.

Fecit dominus Adę & vxori tunicas pelliceas,to.3.de Geneſi ad lite.lib.11.cap.39.

Adam de paradiſo eiectus,&c.to.3.de Geneſi ad lite.lib.11.cap.40.to.7, de pec.meri. & remiſſ.lib.cap.34.

Poſuit Deus ante paradiſum voluptatis, Cherubin, tomo.1. de Geneſi contra Manichęos,lib.2.cap.23.tom.3.de Geneſi ad lite. lib.11.cap.40.

Ex cap.4. Munera Cain Deus nõ reſpexit: Abel autem reſpexit, tom.4. de vera & falſa pœnitẽtia,cap.15.Eodẽ, in dialogo ad Oroſium,quæſtio.47.tom. 6.contra Fauſtum libro.12.cap.9.tomo.7.contra literas Petilia. lib.2.cap.52.

Vbi eſt Abel frater tuus,dixit dñs, to.4.in quęſtio. veteris ac noui teſtamenti quæſtio. 90.tomo.6.contra Eauſtum, lib. 12.cap.10. tomo.9.de quarta feria,cap.3.

Cain Abel interfecit, tom.4. in dialog.ad Oroſium.quęſt.48.

Vox ſanguinis fratris tui clamat ad me,tomo.4.in quęſtio.veteris ac noui teſtamenti, quęſtio.68.Eodem,in dialogo ad Oro. quęſtio.49.tomo.6. contra Adi.Mani. diſcipu. cap.4.

Maledictus eris ſuper terrã,tomo.6. contra Adi.Manichæi diſcipulum, cap.4. ibidẽ, contra Fauſtum,lib.12.cap.11.

Cognouit Cain vxorẽ ſuam,& concipiẽs peperit Enoch,tomo.5 lib.15 cap.8.

Poſuit mihi Deus ſemen aliud, tom.7.de nuptiis & concupiſcentia,lib.2. cap.8.

Ex cap.5. Enoch p circũciſionẽ, Deo vt trãsferetur principaliter nõ placuit, to.4.in quæſt.veteris ac noui teſtamẽti, quęſtio.44. to.7.de peca.meri.& remiſſ.libro.1. cap.3.

Enoch ſeptimus ab Adã cũ Deo ambulauit,& nõ apparuit,to.4. in dialogo ad Oroſium quęſtione.50.

Ex cap.6.Pœnitet me feciſſe hominẽ,to.4. in lib.83.quęſtio.qõne.52.to.5.li.17. cap.7.

Noe cum ſuis per aquã & lignum liberabatur,to. 4.in dialo. ad Oro.quæſt.51.to.6. cõtra Fauſtum,lib.12.cap.14.

Arca ex lignis imputribilibus facta erat, to.4.in dialogo ad Oroſium quæſt.52.to.9. in Euange.Ioan.tracta.6.

Arca ad vnũ cubitũ deſuper conſummaꝫ, to.4.in lib.quęſtio.ſup Gene.quęſtio.34. & 5.tomo 6.contra Fauſtum , lib. 12 cap.16.

Arca in longitudine habuit trecentos cubitos, in latitudine quinquaginta & in autitudine triginta,to.4.in dialogo ad Oroſium quæſtione.53.

Ex cap.7.Poſt dies ſeptem ego pluam ſuper terrã quadraginta diebus,to.4.in dialogo ad Oroſiũ,quęſt.54.to. 6.contra Fauſtũ, lib.12.cap.17.

De omni genere animaliũ atq; volatiliũ immunda bina inducuntur in arcã,& munda ſeptena,tomo.4.in dialogo ad Oroſium, quęſtione.56.

Eratque ſexcentorũ annorum quando diluuii aquę inundauerunt ſuper terrã,to.5.in dialogo ad Oroſ.quæſt.55.to.5.in lib.15.c. 14.to.6.contra Fauſtum, li.12 cap.18.

Quadraginta dieb. & quadraginta noctibus,pluam ſuper terram, to.4.in dialogo ad Oroſium,quęſt.14.to.6.contra Fauſtũ , lib. 12.cap.17.

Rupti ſunt omnes fontes abyſsi, to. 3, de mirabilibus ſacrę ſcrip.lib.1.cap.6.

Quindecim cubitis altior fuit aqua ſuper montes, tomo.4 in quęſtio. ſuper Geneſim, quęſtio.10. Eodem,in dialogo ad Oroſium, quęſtio.57.to.5.lib.15.cap.27.

Ex

Ex cap.8.Adduxit ſpiritum ſuper terram, & imminutæ ſunt aquæ,to.3.de Mirabilibus ſacræ ſcript.lib.1.cap.7.

Requieuit arca menſe ſeptimo,tom.6.cõtra Fauſtum,lib.12.cap.19.

Aperiens Noe fenęſtram arcę,emiſit eoruum,to.4.in dialo.ad Oroſium, quæſt.59. Eodẽ,in quæſt.ſuper Geneſim,quæſt.3.to.6. contra Fauſtum,lib.12.cap.20.to.9.in Euangelio Ioanis,tracta.6.

Emiſit quoq; columbã & reuerſa eſt, to. 4.in quæſt.ſuper Geneſim,quęſt. 14. tom.6. contra Fauſtum,lib.12.ca.20.tom.9. in Euãgelio Ioan.tract.7.

Egredere de arca tu & vxor tua, to. 4.in dialogo ad Oroſium quęſt.58.tom.6.cõtra Fauſtum,lib.12.cap.21.

Ex cap.9.Cępit Noe plantare vineam,to. 4.in dialogo.ad Oro.quæſto.60.

Noe inebriat9 nudus iacuit,qd figurat,to. 4.in dialogo ad Oroſium,quęſt.60.to.6.cõtra Fauſtũ,lib.12.ca.13.to.10.ſermone.153.

Cham pater Chanaã videſ verẽda patris, to.4 in dialogo ad Oroſium, quæſtione.61.

Cham maledictio,tomo.10.ſermone.150.

Ex capite.11.Erat aũt terra labii vnius, & ſermonũ eorundẽ,to.3.in libro.Locutio.de Gene.cap.11.tom.4.in lib.quæſt.ſuper Geneſim,quęſtione.20,to.5.lib.16.capite.4.

Deſcendit autẽ dominus vt videret & ciuitatẽ & turrem quam ędificabãt filii Adã, to.4.in lib.quęſt.ſuper Gene.quæſtio.22.to. 5.lib.16.cap.5.

In regione Chaldeorũ natus eſt Abrahã, tom.5.lib.16.cap.12.

Ex ca.12.Egredere de terra tua,& cognatione tua,de domo patris tui, &c. tom.3 de Trinitate,lib.2.cap.10.& 11.to.4.in dialog. ad Oro.quęſt.62.Eodẽ,in lib.quæſt. ſuper Geneſim,quæſt.25.to.m5.lib.16.capite.15. Ibidem,lib.17.cap.2. to.6.contra Fuaſtum, lib.12.cap.25.to.10.ſerm.1. & 4.primę dominicę Epiph. Et primo ſerm. Sexageſimæ.

Dic obſecro quod ſoror mea ſis, to.4. in lib.quæſtio.ſuper Gene.quęſtio.26.to.5.lib. 16.cap.19.

Ex ca.13.Fratres enim ſumus,to.3. in lib. Locu.de Gene.lib.1.cap.13.

Homines autem Sodomitę peſſimi. to.3. de Mirabilibus.ſa.ſcrip.lib.1.cap.10.

Leua oculos tuos in directũ, & vide a loco in quo nunc es.to.5.li.16.cap.21.

Omnem terram quam conſpicis tibi dabo,& ſemini tuo,ibidem.

Ex cap.14.Melchiſedech ſacerdos Dei ſũmi,to,4 in quęſt. veteris ac noui teſtamenti, quæſt.109.

Ex cap.15.Sume mihi vaccã triennem,& capram trimam & arietem annorum trium, to.5.lib.16.cap.24.to.10.in.2.ſer.dominicæ in quinquageſima.

Credidit Abrahã Deo,& reputatũ eſt illi ad iuſtitiam, to.10.feria ſecunda poſt primã dominicam quadrag.ſer.1.

Abrahã de vernaculo ſuo dicit:Hic meus hęres erit,to.6.contra Fauſtum,libro.22.capite.32.

Ex cap.16.Sara vxor Abrahę nõ genuerat ſibi liberos,to.7.contra Iulia.Pela. lib.3. cap.11.

Agar paſſa eſt perſecutionẽ a Sara.to. 2. de Correc.Dona.ad Banifacium.

Angelus dñi inuenit eã iuxta fontẽ.in ſolitudine,to.3.de Mirabi.ſacrę ſcrip.li.1.ca.13.

Ex cap.17.Eris pater multarum gentium, to.5.lib.6.cap.12.

Maſculus cuius ꝑputii caro circunſa nõ fuerit, delebitur anima illa de populo ſuo, to.5.lib.16.cap.27. to.7.de Nup.& concu. lib.2.cap.11.

Sara nonagenaria pariet, tom.3. de mira. ſac.ſcript.lib.1.cap.12.

Ex ca.18.Apparuit autem ei dñs in cõual le Mambræ,to.2. de videndo Deo ad Pauli. capi.6.to.5.lib.16.capi.28.to,5.cõtra Maximi Arria.Epiſcop.lib.3.ca.26.to. 10.ſer.70.

Cumq;leuaſſet oculos apparuerũt ei tres viri ſtantes prope eum,to.3.de Trinita. lib. 2.capite.11.

Loquar ad dominũ meum,cum ſim cinis & puluis,to.3. ſpiritu,& anima.cap. 53.

Ex cap.19. Venerunt duo angeli Sodomã veſpere,to.3.de Trinita.lib.2.cap.12 tom.6. cõtra Maxi.Arri. Epiſcop.lib.3.cap.26.tom. 10.ſermo.70.

Loth ab omni ſodomitarũ cõtaminatione purus,to.4.in lib.q̃ſtion.ſup Gene.q̃ſtio. 45.to.6.cõtra Fauſtum,libro.22.capite.41.

Habeo duas filias quę necdũ cognouerũt virum:educam eas ad vos, & abutimini eis, tom.5.contra mendacium,cap.9.Ibidem,in lib.quęſt.ſuper Gene.quæſtio.42.

Non potero facere rem donec illuc egrediaris,to.7.contra Gauden.epist.li.2.ca.22.

Respiciens vxor eius post versa est in statuam salis,to.5.lib.16.ca.30.

Infantes in Sodomis simul cum parentibus cremati sunt.To.4.In li.quęst.vete.ac noui testa.quęsti.13.

Loth cum filiabus concubuit, quid figurat,to.6.contra Faustum,li.22.cap.4.

Ex cap.20. Abraham Sarā dixit sororē suā esse.to.4.In li.quæs.super Gen.quæs. 48.

Venit Deus ad Abimelech p somniū nocte,to.4.in li.quęs.super Gen.quæs.49.to.7. de Nupt.& cōcupiscen.lib.2.cap.13.& 15.

Domine num gentem ignorantem & iustam interficies?to.4.in lib.quæst vete.ac no. testa.quæst.67.to.7.de Nuptiis & concupiscen.cap.13.& 15.

Ex cap.21.Eiice ancillam & filium eius, to.4.in lib.quæst super Gene. quęst. 51.to. 5.lib.15.cap.2.to.7.in ser. S.Augustī.sup gestis cum Emerito,to.9. in Euangelio Ioannis,tractatibus.11.& 12.

Caput.22.exponitur to.10.in primo ser. dominicæ.4.post octauam Epi.& ser. 71.Et ad fratres in Eremo ser.40.

Item ex ca. 22. Tulit ligna holocausti & posuit super Isaac,to.3.de Trini.li.2.cap. 6. contra Faustum,lib.12.cap.25.

Nunc cognoui q timeas dominum,to.4. de Trini.& vnita.Dei,ca.3.Eodem, de Essētia diui.fo.234.F.to.6.contra ser.Arria.c.25. Ibidem,contra Maxi.Arria.Episco.lib.1.ca. 1.li.3.cap 19.

Vidit post tergū arietem inter vepres hærentem cornibus,tomo.3.de Mira.sa.scrip. ca.14.tomo.6.contra Maxi.Arri. episco.lib. 3.cap.26.

In semine tuo benedicentur omnes gētes to.4.de Fide rerū inuisibiliū,ca.3.to.4 li.22. c.3.to:6.contra Faustū lib.12.cap. 6. & 41. Tentauit deus Abraham & catera to.10.sermo:72.

Ex ca.24. Abraham dixit ad seruum senio rem,pone manum sub femur meum,to.4.in li.quæst. super Gen.quæ.62.to.6. contra Secundinum Mani.ca.25.to.7. contra Pela.& Cœlesti.li.2.cap.28.to.10.sermo 75.

Abrahā misit seruū suū vt peteret vxorē filio suo Isaac,to.9.in Euan.Ioan.tracta. 43.

Ex cap.25.Rebeccae geminos habebat inclusos in vtero,to.4.in lib quæs.super Gene. quęst.62.& 63.to.5 li.16.cap.35.to.10. ser. mo.78.

Collidebant in vtero eius paruuli,to.9.in Euan.Ioan.tracta.11.Eodē,de Symbolo ad cathecu.li.2.ca.2.to.10.sermone.78.

Maior seruiet minori,to.5.lib.16.ca.35. & 42,to.10.ser.78.

Iacob antequam nasceretur manū emisit,quid significat?tom.4.de Cathechi. rudibus,capite.3.

Esau factus est vir gnarus venandi & homo agricola,to.5.libro.16,c,37.

Ex cap.26.In semine tuo benedicent omnes gentes terræ.sup.cap.22.

Ex c.27.Isaac maiorem bñdicere voluit, & pro illo nesciens benedixit minorem,to. 5.lib.16.c.37.

Iacob patrem suum matris medio, fallere videtur,cum se dixit esse Esau.to.4.contra mendacium,cap.10.

Iacob non Esau benedictionem accepit, to.4.de Mēda.ca.5.Eodem in quęs.ve.ac no. testa.quæs.11.

Ex ca.28.Noli accipere coniugem de genere Chanam,to.5.li.16.ca.38.

Vidit Iacob in somnis scalam stantem super terram,& cacumen illius tangens cœlū: angelos quoque Dei ascendentes &c. Ibidem.Et to.6.contra Faustum lib.12. cap.26. to.10.serm.79.

Tulit de lapidibus qui iacebant, & suppo nens capiti suo,dormiuit in eodē loco, to. 3.de Trini.lib.2.cap.6.to.6.contra Faustum, li.12.cap.26.

Terram in qua dormis, dabo semini tuo, eritq; semen tuum benedictum sup.cap.22.

Ex cap.29.Quomodo Iacob accepit Rachel,ad puteum,to.10.ser.80.

Serui alios septem annos pro Rachel.to. 6.contra Faustum,lib.22.cap.53.

Ex c.30.De virgis Iacob & colore diuerso in pecoribus,tom.3.de Trini.li.3. cap. 8.

Dormiat tecum hac nocte pro mandragoriis filii tui,tomo.6.contra Faustum. lib. 22. cap.53.

Ex cap.32.Nequaquam Iacob appellabit nomen tuum,sed Israel,to.5. li.16.c.39.to. 6.contra Maxi.Arri.episco.li.3.cap.26.

Vidi dominum facie ad faciem,to.2.de videndo Deo ad Pauli.ca.5. to.6.contra Maxi.

ri Arri epiſco.li. 3 c.26 .to.9.de viſitatione in firmorum,lib.2.ca.2.

Tetigit angelus neruum femoris eius to. 5.lib.16,cap.39.to.10.ſer.80.

Ex cap.37, ioſehh.à fratribus ſuis vẽditus fuit,quid figurat?to.6.contra Fauſtum, li.12. cap.28.

Ioſeph hiſtoria exponit,to.10. ſerm. 81.

Iudas cum nuru concubuit,ſingulare my ſterium,tom.6,contra Fauſtum, lib.21, cap. 63.& 83.

Miſit aũt Iudas hędum per paſtorem ſuũ vt reciperet pignus q̃ dederat mulieri,to.6. Contra Fauſtum.lib.22.cap.86.

Thamar habitum depoſuit, ibidem.

Ex ca.38.Iudas cum Thamar nuru ſua cõ cubuit,to.6,li.22.cõtra Fauſtum, ca.83.84. & ſequentibus,

Caput 39.exponitur pro parte, to.10.ſermo.83.

Ioſeph intellexit ſomnium regis,qd ſignificarent ſeptem ſpicę & ſeptem boues to.3. de Gene.ad lite.lib.12,cap.9.

Caput 42,exponitur,to.10.ſer.82.

Caput 43.exponitur,to. 10.ſer.82. Ex ca. 45. Oſculabatur ſingulos,& per ſingulos flebat,irriguis fletibus pauẽtiũ colla perfudit, to.10.ſer.83.

Ca.49.exponitur,to.3. de inq̃ſitione Trinita.in interrogatione de benedictione filiorum Iacob,per totum.

Congregamini & audite filii Iacob, vt annunciẽ vobs quæ ventura ſunt, ibidem.

Beniamin lupus rapax, mane rapiet prædã & veſpere diuidet eſcas, to.10.in lib.50. homi.homi.14.

Iuda te laudabũt fratres tu, manus tuæ in ceruicibus inimicorũ,to.5.libro.16.ca.41.

Non auferet ſceptrũ de Iuda,& dux de femore eius,to.6.cõtra Fauſtum,lib.22.ca.85

Lauabit in vino ſtolam ſuã, & in ſanguine vuę pallium ſuum,to.4.de eſſentia diuinitatis,fo.234,A,

EXODVS.

Exodi enarratio in ſumma exponit,to.3. in locutionibus de Exodo,to.4.in lib.quęſt. ſup Exodũ,to.9. in ſpeculo de Exodo.

Item ex ca.1. Populus in Aegypto ſeruiuit regi duriſsimo,to.4.de Catechi. rud.cap.20. to.10.ſermo.84.

De Aegyptiorum paleis,to.10.ſer.85.

Mortuus eſt Ioſeph, & filii iſrael creuerunt,&c.to. 10.ſermo.84.

Benefecit Deus obſtetricibus, & creuit populus,to.4.Cõtra mendaciũ, ca.15.& 16.

Ex ca.2.Moſi natiuitas, & qũo miſſus eſt in fiſcellam,to.10,ſermo.86.

Moſes fratrẽ defendẽs occidit. Aegyptiũ, to.6,Cõtra Fauſtũ,li.22,c.9.to.4.in li.quęſt. ſuper Exod.quæſt.2.

Moſes accepit vxorẽ Aethiopiſſam,to.10. ſermone.86.

Ex cap. 3. Apparuit Moſi dñs in flamma ignis de medio rubi,& videbat qđ rubus arderet &c.to 3.de Trini.li.2.ca.13. Eodem de Mira.ſa.ſcrip.li.1.ca.16.to.6, de eo qđ dictũ eſt, Ego ſum q̃ ſum. Ibidẽ, Cõtra Maxi.Arri.epiſco.lib.2.cap.26,to.9.In Euange.Ioan. tract.3.to.10.fo.325.B. & ſequentibus.

Vadã & videbo quare rubus ardeat & nõ comburatur,to.10,ſer.86.

Veni & mittam te in Aegyptum. Et dixit Moſes,Domine non ſum eruditus, & tardus ſum ad loquendum &c.Ibidem.

Solue calciamenta de pedibus tuis, locus .n.i quo ſtas,terra ſancta eſt to.10.In primo ſer.de Apoſtolis.

Ego ſum Deus patris tui,to.3.de Mirabili.ſa.ſcriptu.lib.1.cap.16.

Ego ſum Deus Abrahã, Deus Iſaac, to.3. de Trini.lib.3.ca.10.to.6.Cõtra Fauſtũ,li.16. cap.24.to.9.in Euangeliũ.Ioan. tractatibus, 11.&12.

Educã te de terra illa, in terrã quæ fluit lacte & melle,to.9.in Euang.Ioan.tract.25.

Moſes Aegyptios expoliauit, to.6. Cõtra Fauſtum,li.22.ca.71.72.73.& 91.

Poſtulabitis vaſa aurea,argẽtea ac veſtes, to.4.in lib.83.quæſt.quæſt.53.

Dñs præcedebat eos in columna ignis, to.3.de Trinita.lib.2.ca.14.

Ego ſum q̃ ſum,to.3.de Ge.ad lite.li.1.c. 16.to.5.lib.12.ca.2.to.9.in Euang.Ioã. tract. 38.Eodem de Specu.ca.28.

Ex ca.4. Proiecit virgã,& verſa eſt in colubrum.Figurat Chriſtum,to.6. Contra Fauſtũ,lib.12.cap.28.to.10. ſermo.86. Eodem, fo.325.f.

De manu Moſi leproſa & virga in colubrũ verſa,to.3.de Mira.ſa.ſcrip.lib. 1.ca.17.

Miſit Moſes manum ſuam in ſinum ſuũ & protulit eam leproſam,tomo.10, ſer.86.

Aqua vertitur.in ſanguinẽ, to. 3.de Mira. ſac.ſcript.lib. 1.cap.18. tom.10.fol.325.H.l.

Leuauit Moyſes Sephoram vxorem ſuam &c.to.10.ſer.86.

Ego indurabo cor Pharaonis .Infra ca.7. & to.7.de Prędiſt.& gratia.cap. 6.tomo.10. ſer.88.& 89.

Ex cap. 5. mandauit Deus eiecturũ ſe eos de Aegypto, in terram chanaam,to.4.in lib. quæſt ſuper exo.quęſt.16.

Viam triũ dierũ ibimus in deſertũ vt ſacrificemus dño Deo noſtro, tom.10.ſer.90.

Ex ca.6.ecce ego glacili voce ſum & qũo exaudiet me Pharao.to.4. in lib.quæſtio ſup Exodum,quęſt. 16.

Ex ca.7. ego indurabo cor Pharaonis,Su. t.4.to.4.in li.q̃ſt.ſup exo.quæſt. 18.22.& 24.

Tolle virgam tuã,& proiice,ſu. cap.4.to. 10 ſer.87.& 153.

Virga fit ſerpens & deuorat Aegyptiorũ ſerpentes,to.10.ſer.87.

Aquæ in ſanguinem verſę, to.3. de Mira. ſa.ſcrip.lib.1.cap.18.

Magi Pharaonis etiã miracula fecerũt to. 3.de Trini.li.3.ca.8.to.4.in lib.83. quęſt.q̃ſt. 89.eodẽ.lib.21.ſententiarũ, ſententia.4.

Aegyptiis decem memorabiles plagę illæ ſunt, cũ populũ Dei dimitere nollẽt to.5. lib.6.ca.43.& lib.18.ca.52.to.10.ſer. 87.

Percutiam virga aquã fluminis, & vertetur in ſanguinem to.3.de mira.ſa.ſcript.lib. 2.cap.18.to.10.ſer.87.

Ex ca.7 Percutiam populos ranis,& ebullient fluuius ranas,to.10.ſer.87.

Percute puluerẽ, & ſint cynifes iu vniuerſa terra Aegypti.Ibidem.

Percutit Aegyptus muſca grauiſsima Ib.

Ex ca 9.Mors pecudum,veſicę turgentes, tonitrua,& grando.to.10.ſer.87.

Indurauit dñs cor Pharaonis Supra capitibus,4.& 7.

Ad hoc te exicitaui,v oſtendã in te potentiã meã,& vt annũciet nomẽ meũ in vniuerſa terra,to.3 in Enchiri.ad Laurentiũ,ca.99.

Ex cap.10. Venit locuſta,veniunt & tenebræ.to 10.ſer.87.

Ex ca.12.Agnus legalis,to. 10. ſer.150.& 181.ca.12.

Sanguinem dixit nõ eſſe manducandum, ſed eſſe fundendũ,tom.6.Contra Adi.mani. diſcip.cap.13.

Aſpergite ſanguine ſuplumiñare, & vtrũque poſtem,to.4.in li. quæſt.ve.ac no. teſta. quęſt.84.to.6.

Contra Fauſtum,lib.12.cap.30.tom.9.in euang.Ioan.tract.50.

De primogenitorũ occiſione t.10.ſer.87.

Ex ca.13.Dominus præcedebat eos p diẽ in columna nubis &c.to.3.de Trini. li.2.ca. 14.to.10.ſer.90.

Ex ca.14.Diuiſa eſt aqua, & ingreſsi ſunt filii Iſrael per mediũ ſicci maris.to.3.de mira.ſa.ſcrip.lib.1.cap.20.to.9.de quatuor virtutibus charitatis.to.10.ſer.80.

Quid clamas ad me,to.10. ſer.90.

Electos aſcẽſores ternos demerſit in mare rubrum.Ibidem.

Ex ca.15 Cãtemus dño glorioſe.n.honorificat' eſt &c to.3.de mira ſa.ſcrip.li.1.c.21

Venerunt in Marath, nec poterãt bibere aquas.Ibi ca.22.to.10.ſer.91.

Ex ca.16.Manna.to.10.ſer.91

Quomodo Manna fiebat vermis.Ibidem.

Ex ca.17. Percuties petrã & exibit.ex illa aqua,to.3.de Mira.ſa.ſcrip. lib.1.ca.24.to.9 de.Vtili pœniten.ca.1.to.10.ſer.92.

Extenſio manuum moſi quid obumbret, to.10.in li.50.homi.homilia.27.

Exeas de deſerto Sin, & venias in Raphidim,to.10.ſer.93.

Bibit de petra populus,& ſtatim iniit bellum contra Amalech.Ibidem.

Moſes vocat Ieſum, & dixit ei: Elige tibi viros & pugna contra Amalech. ibidem.

Ex cap. 16.Sina fumabat totus &c.tom.3. de Trini.lib.2.ca 15.

Moſes intrauit in nebulam,to.3. de Trinita. lib.2.cap.15

Moſes velata facie loquebat filiis Iſrael, to.3.de Spir,& lit.cap.17.

Ex cap.20.ego ſum Deus tuus fortis,zelotes,to.6.Contra Adi.Mani.diſcip. ca.11.to. 3.in Ench.cap.46.

Ego ſum Deus viſitans iniquitatẽ patrum in filios in tertiã & quartam generationem eorum.Ibidem.cap.7to.4.in lib quęſt.vete. ac noui teſt.quæſt.14

Memento vt diem ſabbati ſanctifices, to. 9.in euang.Ioan.tract.3.

Requieuit Deus die ſeptimo ſupra Gene.cap.2.

Honora patrem tuum, & matrem tuam.

tuam.to.6.contra Adi.Mani.disci.ca.6

Non occides to.5.lib.1.cap.20

ex cap.21.Siqs percusserit mulierē ꝑgnā tē & abortum fecerit &c.to.4.in li. quæstio. vete.ac noui test.quçstio.23. Ibidem in lib. quæstio.super Exod.quæst.80

Oculum pro oculo,dentem pro dente. to.6.contra Adi.Mani.disci.capite.8

ex cap.22.Qui immolat diis occidatur. to.5.li.19.cap.23.

ex cap.23.Oderis inimicum tuum to.6. contra Faustum li.19.cap.24

Maledictus qui non reliquerit semen sup terrā,to.4.in quæstio.vete.ac noui testamenti,quæstio.7.to.6.contra Faustū,lib.14.c.13

ex capite.24.Seniores Israel viderunt locum,vbi steterat Deus Israel tom.3.de Trin. lib.2.cap.15

ex cap.25.Constituite mihi sanctuariū: in quo commorari vobiscum possim.to.6. Contra Adi.Mani.disc.cap.10

ex cap.30.De labro æneo, in quo Aaron & filii eius suos debebant lauare pedes, to. 10.Ad fratres in eremo. sermo.38

ex cap.31.Videte vt sabbatum meum custodiatis, supra cap.20

Dedit dominus Moysi duas tabulas lapideas,scriptas digito Dei,to.9.In euan.Ioan. tract.33.

ex cap.32.Moyse absente populus idolū fabricauit: Quid figurat to.6 contra Faustū, lib.22.cap 92

Vitulum Moyses igne combus sit, Ibidē.

ex ca.33.Loquebatur dominus Moysi facie ad faciem,tom.4.in quæstio.vete.ac noui testa.quæstio.71.

Os ad os dñs Moysi loquebat̄,to.3.de Trinit.li.2.ca.16.eodem,de Gen.ad lit lib.12.c. 27.to 9.de Symbo.ad catechum.lib.4. ca.3.

Si inueni gratiam in conspectu tuo ostē de mihi faciē tuā.to.2.de videndo Deo, Ad Pauli.ca.8.11 & 13.to.3.de Gen.ad lit. libr. 12.ca.27.to.6.contra Maxi.Arri.episco.li.1. ca.3.eodem,li.3.ca.16.to.9.in Euang. Ioan. tract.3 & 53.sup.Gen.1.ca.3.& 15.

Nō videbit me homo & viuet,to.2.de Viden.Deo ad Pauli.cap.13.to.4.in li.quæst.super Iudicum,quçstio.54.to.to.7.cōtra duas epistolas Pela.lib 4.ca.11.to.9.In Solilo.ani mę ad Deum ca.1.

Posteriora mea videbis, faciem autē meā videre non poteris,tom.3.de Trinita.lib.2. cap.17.to.4.de essentia diui.fo.233.L.to.10 ser.181.ca.12

Miserebor cui misertus ero,to.3.in Ench. ad Laurentium,ca.98.to.10.de Verbis Apostoli sermo.20

est locus penes me,& stabis supra terrā, to.3.de Tri.li.2.c.17.to.10.ser.181.capite.12

ex cap.34.Descendit Moyses de monte facie gloriosa, to.4.in quæstio.vete.ac no. testa.quæstio.8.to.6 contra Aduer.le. & prophetarum,lib 2.cap.17

LEVITICVS

Leuitici enarratio i summa exponitur,to. 3.in lib.Locutionum de Leuitico per totū, eodem,in speculo de Leuitico,tom.4, in li. quæ.super Leuiticum.

Item ex ca.1.Ponet super caput hostiæ manus,& acceptabilis erit,to.9.in Euan. Ioan. tract.41.

Vinū & omne quod inebriare potest nō bibes tu & filii tui,to.6.de sācta virgini.c. 1.

Separate mundum ab immūdo,& nemo manducet carnem cameli,to.6. Cōtra Adi. Mani.disc.cap.15.Ibidem,contra Faustum, lib.6.cap.7

De immundis animalibus ad esum,tom. 10.in lib.50.homi.homi.45

Sancti estote,quoniam ego sanctus sum. to.7.de bono perseu.cap.2

ex c.17.Anima carnis in sanguine est, to. 6.contra Aduer.le.& propheta.li.2.ca.6

ex ca.19.Diliges amicum tuum sicut teipsum sup.Exod.cap.23

Nō augurabimini,nec obseruabitis somnia,to.9, de rectitudine catholic. cōuersat.

Non maledices surdo,neque corā cęco pones offendiculum,to.10.ad fratres in eremo.sermon.38.

ex ca.23.Anima quæ non fuerit afflicta in die hac peribit.tom.9,de specu.peccatorum capit.6.

NVMERI.

Numerorum enarratio in summa exponi tur,tomo.3.in libro.de Numero per totum eodem,de speculo, Numeri.to.4, in quæs. super Numeros.

Item ex capite.11. Vulgus promiscuum flagrauit desiderio carnium, tomo.3. de

Mira.sa.scrip.lib.1.cap.27.

Spiritus Moysi in 70. seniores distribuit, & aliis duobus qui in castris resederant. Ibidem.lib.1.cap.9.

Ex cap.12. De Aethyopissa Moysi vxore. tomo.3.de Mira.sa.scrip.lib.1.c.28.

Si fuerit propheta inter vos,in visione illius dominus cognoscatur.tom.3.de Gen.ad lite.lib.12.cap.27.

In columna nubis dominus precedebat eos per diem,& cetera.supra.Exod. c.13.

Ex ca.13.De exploratoribus, & de Botro. to.10.ser.10.

Ex ca.14.Senior populus mortuus est in deserto,& iunior in terram repromisionis ingressus est to. 10.serm.102.

Non intrabitis terram pro qua iuraui patribus vestris,sed in solitudine iacebunt cadauera vestra.Ibidem.

Ex cap.16.Chore & aliorum casus.to. 3. de Mira.sa.scrip.lib.1.ca.29.

Rebelles consumpti igni. Ibidem.ca. 30.

Dathan & Abyron terra deglutiuit, to.2. in Epist.164.ad Emerit.tom.4.in quæst. sup Nume.quæst.28.

De thuribulis,to.10.sermo.98.

Ex c.17.Virga Aarō floruit to.3. de Mira. sacræ scrip.lib.1.c.31. to.10. sermo.99.

Ex ca 20.Moyses petram virga percussit, & fluxerunt aquę,tom.6.contra Faustum li. 16.ca 17.to.9.in Euang Ioan.tract.26 to 10. in lib.50 ho.homi.27.Eodem,serm.3.Annūciationis dominicę,supra.Exod.ca.17.

Aquę contradictionis,tom.3.de Mira.sacræ scriptu.lib.1.ca.32.

Num de Petra hac vobis aquā poterimus eiicere?to.4.in quæst. sup Num. quęstio.19.

Ex ca.21.Prosternebatur in eremo populus Israel morsibus serpentum,to.9.in Euange.Ioan.tracta.12.

De serpēte ęneo.to. 3 de Mira.sacr.scrip. li.1.c.33.tom.10.sermo 101.& fo.308.

Moyses exaltauit serpentē ī deserto,to.7. de pecca.me.& re.capite.32.to.9. in Euāge. Ioan tracta.12.de verbis Apostoli serm. 14.

Ex cap 22 De Balaam, Balaac & asina Balaam,tom.10.sermo.103.

Aperuit dominus os asinæ Balaā.& locuta est,tomo.3 de Mirabi. sacrę scripturæ libro.1.capite.34.tomo.4.de diuer. quæstio. ad Simpli.li.2.quæs.1.to.10.serm.103.

DEVTERONOMII.

Vide tom.3.in lib.locu.de Deuter.per totum. ibidem,de mira sacræ scriptur.lib. 1. c. 35.ibid de speculo Deutero.to.4.in li.quæs. 5.super Deutero.

Item ex capite 3.Nedixeris in corde tuo, quis ascendit in cœlum,to.3 de spiritu & litera ad Marcelli.ca.29.

Ex ca.4.Dominus Deus tuus ignis consumens est,Deus æmulator,tom.6 contra Adi. Mani.disci.cap.13.

Ex cap.5.Obserua & sanctifica diem quē præcepit tibi dominus.ibidem.cap.16.supra Exod.cap.29.auth.3.

Honora patrem tuum & matrē tuam,supra Exod.20.c.authoritas.c.4.

Ex capite. 6. Dominus Deus vester Deus vnus est,tomo.3 de Trinitat.li.5.capite 11. to.6 contra serm.Aria.capite.1.ibidem,contra Maxi.Aria.episcop.lib.3.ca.23.to. 10. in sermo.dominicæ ante festum Natiuita. dñi.

Diliges dominum Deū tuum ex toto corde tuo,tota anima tua,to.9.in Solilo.animę ad Deū,ca.18.infra Matth.22.authoritate.7.

Dominum Deum tuum timebis, & illi soli seruies,to.3.de Trinitat.li.1.cap.6.tom. 6. contra Aria.ser.cap.29.

Non in solo pane viuit homo & cætera, tom.3.de mirabil.sacræ scrip.lib. 1.cap.23.

Ex cap.9.Populus tuus quem eduxisti de Aegypto,fecerunt sibi vitulum conflatilem supra Exo.c.32.Autho.1.& 2.

Ex cap.10. Iacob in Aegyptum descendit cū.75.animabus.to.3.de Trinitate, li.7. c. 4.

Ex cap.12.Idola cōminuite. supra Exod. cap.32.Autho.2.

Quod præcipio tibi,hoc tantū facito domino:nec addas quicquam,nec minuas. to. 6.contra Faust.li.17 cap.2.& 6.

Ex cap.13 Dominum Deum vestrum timete.supra.ca 6.autho.3.

Tentat vos dominus Deus vester, tomo. 1.de Gen.contra Mani.li.1.ca.22.to.4.de sermone domini in monte,lib.2. Ibidem in li. 83 quæstio q.60.Ibid.de consensu Euan. li. 2.cap.30,tomo.4. in lib quęstio. super Gen. quæst.57.

ex cap.14.Ne comedatis quæ immunda sunt,supra Leuitici,ca.1.auth.3.

ex cap 17. In ore duorū aut trium testiū stat omne testimonium to.6.contra Faustū, lib.16.

lib.16.cap.13.to.9.in euan.Ioānis tract.36. circa finem.

Ex ca.18.Prophetam suscitabo eis,de medio fratrū suorum. Ibidem, ca. 15.18.&19.

Ex cap.19.Oculum pro oculo,dentem ꝓ dente,supra Exo.21.autho.2.

Ex c.21.Maledictus a Deo est qui pendet in ligno.tom.6 contra Adi.Mani.disci. cap. 21.Ibid.contra Faustum,li.14.cap 1.&2,to. 6.de actis cum Felice Mani.li.2.cap.11.

Ex cap.24.Quicunque dimittit vxorem, det ei librum repudii to.6.contra Faustum, li.19.cap.26.

Ex cap.25 Frater iussus est fratris vxorem ducere.Ibid.lib.32.ca.10.

Maledictus q nō excitat semen in Israel, to.6.de bono coniugali,cap.22.supra exod. cap.23.autho.2.

Ex cap.28.Videbunt vitam suam pendentem & non cedent to.6.contra Faustum, li. 16.cap.5.

erit vita tua quasi pendens ante te, to.6. de alterca.eccle.& synago.

ex cap.29.Adduxit vos quasi quadraginta ānis per desertum, & non sunt trita vestimenta vestra to.6.de bono coniugali, ca.2. to.3 de Genesi ad literam,lib.9.cap.3.

Vestibus Israelitarum, &c.to.7. de pecc. meri.& remissio.li.1.cap 3

ex cap.32.Vtinam saperent & intelligerent,ac nouissima prouiderent to.9.de spec.pecca.ca.1 &3.

Videte quòd ego sim solus, & nō sit alius Deus prēter me.to.6.cōtra Maxi.Arria. epi. lib.3.cap 23.& supra,cap.6

ex cap.33. Qui appropinquant pedibus eius,accipiant de doctrina illius to.4 de essentia diuinitatis,fo.233.m,

IOSVE

Iosue enarratio in summa exponitur,to 3 in lib Locutio.de Iosue.eodem,de mira.sac. scriptu.li 2.capit.1 & 3.ibidem, de speculo Iosue,tom.4.in lib.quēstio.super Iosue.

Item ex ca.1.Moysi succesit Iesus Naue, to.5.lib.18.cap.11.

Quod iusto Dei iudicio filii Israel terrā repromisionis receperint,to.10. serm. 105

Parate vobis cibos ad diem tertium,tom. 10.sermo.106

ex cap.2.Mittuntur duo exploratores ad ciuitatem Hierico to.10. serm.106

De Raab Hierichuntina meretrice, tom. 4.contra mendacium,cap.15 & 17.tom.10. serm.106.

Ex ca.3 Populus transito Iordane,terram repmisionis ingreditur,to.10.sermo. 106.

Ex cap.4.Tulit autem Iesus duodecim lapides,& posuit in Iordane,to.10, ser. 106.

Ex ipso Iordane,tulit alios duodecim lapides,& fixit in loca castrorum.ibidem,

Ex cap.5.Vestes non detritę to.3. de mira sacrę scripturæ,li.2.cap.2.

Ex cap.6 Post hæc ad ciuitatem Hierico venium est,& muri eius ad clamorē populorum & sono tubarum vsque ad fundamenta deiecti sunt,to.10.serm.106.

Sacerdotalibus tubis Hierico muri corruerunt.ibidem.

De subuersione Hierico to.3.de mirabi. sacrę scriptu.lib 2.cap.2.

Ex cap.10.De statione solis & lunæ,to.3. de mirabi sa.scriptu.li.2.cap.4

Ex cap.24.Erichtonii regis Athenienſiū nouissimis annis Iesus Naue mortuus est,to mo 5 li.18.cap.12

IVDICVM.

Iudicum enarratio in summa exponitur, to.3.in li.Locu.de Iudi.eodem,de mirab.sacræ scripturæ.lib.2.c.5. to.4 in quæstio. super Iudicum.

Itē ex ca.4.Mulier plena fiduciæ,hostis tē pora ligno transfigens,fidem ecclesiæ figurat,tom.6.contra Faustum,li.12.cap.32.

Ex cap.6. Gedeonis historia exponitur, to 10 sermo.108.

Vellus complutum area sicca quid figurat,to 6.contra Faustum,li.12 ca.32.tom. 7. contra Peti Dona.episco.ca 5.to.10.de. verbis Apostoli,sermo 2 & 108

Ex cap.11.Iepte filiam quæ patri occurrit,occidit,to 5 li.1.cap.11

Ex cap.13.Sampsonis historia exponitur, tom.10.serm 107.

Qui cum mirabiliter fortis esset, putatus est Hercules,to 5 li.lib.18.cap 19

De Sampsonis fortitudine in capillis, to. 3.de mira.sa.scriptu.li.2.cap.6

ex cap.14 Irruit Spiritus domini in Samson,& dilacerauit leonem quid figurat, to. 6.contra Faustum,lib 12.ca.32.

ex ca.16.Sampson seipsum cū hostib.ruina domus oppresit, to.5.lib.1. ca.21.&26.

PRI-

PRIMVS REGVM.

Primus regnorum liber enarratur, to. 3. de mira. sa. scrip. lib. 2. ca. 7. & 8

Caput secundum in summa exponitur, to. 5. lib. 17. ca. 4. & 5

Itē ex c. 2. Arcus fortiū superatus est, & infirmi accincti sunt robore, to. 5. li. 17. cap. 4

Pleni panibus minorati sunt, & esurientes transierunt terram. ibidem.

Exultauit cor meum in domino, dilatatū est os meum super inimicos meos. ibidem.

Dominus mortificat & viuificat, deducit ad inferos & reducit. ibidem.

Dominus pauperem facit & ditat, humiliat & exaltat ibidem.

Et in cœlis tonabis ibidem,

Samuel autem adhuc puerulus, succinctus erat ephot. to. 4. in quæs. veteris ac noui testamenti quæs. 46

Ex ca. 4. Arca capta & restituta, to. 3. de mirabi. sa. scrip. li. 2 ca. 7

Ex c. 7. Obtulit Deo sacrificiū Samuel, to. 4. i quæstio. veteris ac no. testamēti, quæs. 46

Fragore cœli fugati hostes, to. 3. de mira. sa. scrip. lib. 2 ca. 8

Ex c. 10. Et insiliet in te spiritus dñi, to. 4. de diuer. quæs. ad Simplicianū, li. 2. quæs. 1.

Ex ca 11. Saul rex primus, to. 3. de mira. sacræ scrip. lib. 2. c. 9.

Ex ca. 15. Pœnitet me quod constituerim Saul regem, t. 4. de diuer. quęstio. ad Simplicianum, quęst. 2. super Genesim. c. 6.

Ex ca. 16. Homo videt ea quæ patent, dominus autem intuetur cor. to. 4. de quæ. veteris ac noui testamenti. quæst. 18.

Ex c. 17. Dauid & Goliæ monomachia, to. 10. in li. 50. homi. 31

De Dauid Isai patre suo & Goliad spurio, tomo. 10. sermo. 197

Ex ca. 19. Saul prophetans, to. 3. de mira. sa. scriptu. lib. 2. ca. 9

Ex ca. 21. Panes propositionis Dauid māducauit, quos non nisi sacerdotibus manducare licebat, quid significat, to. 6. contra Faustum, lib. 12. cap. 33

Ex ca. 28. Diuina mihi in phitone, & suscita mihi quem dixero tibi to. 4. ad Simplicia. lib. 2. quæst. 3. ibidem, de octo Dulcitii quæs. quæst. 6. to 3. de mira. sacrę scripturę, lib. 2. cap. 11. tomo. 4. in quæstio. veteris ac noui testamenti. quæstio. 27.

SECVNDVS REGVM.

Ex cap. 6.

Extendit Oza manum ad arcam Dei, & tenuit eam, quare morte percussus, to. 3. de mira. sacræ scrip. li. 2. ca. 12.

Ex cap. 6. Cum Dauid multa prospera peruenissent, cogitauit Deo facere domū, quæ a rege Salomone filio eius postea fabricata est, tom. 5. lib. 17. cap. 8

Cumq; completi fuerint dies tui, & dormieris cum patribus tuis suscitabo semē tuū post te, to. 5. li. 17. cap. 8

Si inique aliquid gesserit, arguam eū in virga virorum, & in plagis filiorum hominum. ibidem. cap. 9.

Ingressus ē rex Dauid, & sedit cōtra dñm &c. to. 4. ad Simplicianum, li. 2. quæst. 8.

Incipe & benedic domui serui tui, vt sit in sempiternū coram te, to. 5. lib. 17. c. c. 12.

Ex c. 11. De Dauidis adulterio historia in summa enarratur, to. 10. in lib. 5. homi. 21.

Ex ca. 12. Dauid correptus per Nathā, dixit, peccaui. &c. to. 6. contra Faustū, lib. c. 67. & 97. tomo. 10. in lib. 50. hominum. 21.

Ex cap. 18. Dauid filium suum Absalō occisum defleuit, tom. 7. contra Gaudentii epistо. lib. 2. cap. 14.

Ex ca 22. Ascendit fumus de narib. eius, qd repsentat. to. 4. de essen diui. fo. 234. col. 2

Ex ca. 24. perambula omnes tribus Israel, à Dan vsque Bersabee, & numera populū. to. 3. de mirabi. sacrę scriptu. lib. 2. ca. 13.

De plaga Dei, & de arca Arrenę Hiebusæi &c. tomo. 10. sermo: 198

TERTIVS REGVM

Vide tom. 3. de mirabilibus sacræ scripturæ. lib. 2, cap. 14. & 15.

Item ex cap 1. Salomon filius tuus regnabit post me, & sedebit in solio meo, tomo. 5. lib. 17. cap 20.

Ex cap. 2. Semei sedit in Hierusalē annos tres, to. 4. de quæs. super Leuiti. quæstio. 24.

Semei occisus est, to. 4. de Amicitia. c. 13.

Ex ca. 3. De duabus meretricibus, & Salomonis iudicio. to. 10. ser. 200.

Ex ca. 11. Salomon simulachrorum cultu putauit esse aliquid vtilitatis to. 3. de Genesi ad literam lib. 11. ca. 24.

Ex cap. 12. Roboam respuit cōsilium salubre, quare demum deletus est de regno. to. 7. de gratia & libero arbitrio ad Valen. ca. 21.

Ex ca.13.ecce altare scindet, to.3.de mirabi.sacrę script.lib.2.cap.14.

Ex ca.17.Helias à coruo fuit nutritus. to. 3.de mirabi sacrę script.lib.2.cap. 15.to.10. sermo.201,

Helias à vidua pascit.ibidē,ca.6.to. 10.in lib.50.Ho,homi.18.Eodē,ser. 146.& 201.

Helias suscitauit filiū mortuum viduæ.tomo 6.contra Faustum, lib.12,cap.34. to.2. de mirabilib.sacræ script.lib.2. cap.16.

Testis huius viduæ.cū qua ego habito,ma lefeciſti occidendo filiumto.4.ad Simplicia. lib.2.quæst.5.

Ex ca.18. Helias orauit vt dominus daret pluuiā super terram,& multa quę ibidē cōplectuntur,to.10.ser.201.

De holocausto in mōte Carmeli.to. 3. de Mirab.sacrę scriptu.lib.2.c.18.

Ex ca.19. Helias ieiunauit p quadraginta dies,to.3.de Mirabilib. sacræ scrip. li.2.c.19.

Ex cap.22.Achab deceptus fuit à pseudoprophetis.to.4.in lib.83.quæstio.quęst,54.

QVARTVS REGVM.

Vide to.3.de Mirabilib.sa.scripturæ.tib.2. cap.20.& cęteris.

Item ex cap.1.De igne descēdente sup quinquagenarios,to.3.de Mirab.sacrę script. lib. 2.cap.20.

Ex ca. 2.Helias in curru igneo fuit raptus, to.3.de Mirabilib.sacræ script.lib 2.cap.15. to.7.de pecca.meri.& remiss.lib.1.cap 3.

Heliseus veniens in Bethel caluus, à pueris illudebatur,to.3.de Mirabil.sa.script.lib. 2.c.22,to.6,contra Faustum,lib.12.ca.35.to. 10.ser.202.

Ecce commoratio ciuitatis bona,sicut & tu domine vides, sed aquę multæ & steriles sunt,to.7,contra Fulgen.Dona.artic.19.

Caput quartum exponitur in summa. to. 10.ser. 206.

Ex ca.4.Heliseus baculum per seruū mittit super mortuū. quid figurat.tom.6.contra Faustum,lib.12.ca.35.to.10.de verbis Apostoli,ser.11.

Heliseus flando in faciem pueri, suscitauit eundē,to.7. de Aia & eius orig.li.3. ca.5.

Caput quintum enarratū.to.10.ser. 207.& 208.Eodē,ad fratres in Eremo,sermo.32.

Ex ca.5.Naamam lepra.to.3. de Mira sacræ scriptu.lib.2.cap.24

Ex c.6.De ferri supernatatione. Ibid.c.25

Victoria per Heliseū.to.3.de Mira.sa.scriptu.lib.2.cap.26.

Ex ca.17. Israelitarum calamitas. ibidem cap.27.

Ex c.19.Angel⁹. 180.milia occidit de exercitu Sennacherib.to.3.de.Mira.sa.script.lib. 2,cap.27.& 28.

Ex ca.20.Conuertit Ezechias faciem suā ad parietē cum lachrymis, to.3.de mira.sac. scrip.li.2,c,28.to.9.de Visi.infir. lib.2.cap. 2.

Ex c.25.Capta est illa ciuitas.& multa pars eius,& ducta est in Babyloniam. to.3.de mirę.sacræ scripturę,lib.2.ca.29.to.4. de catechizandis rudibus,cap.21.

ESDRAE.

Vide to.3.de Mirabilibus. sacrę scripturæ,lib.2.cap.33,&34.

Super omnia vincit veritas,to.4.in quęst. veteris ac noui testamenti,quæstione. 109.

TOBIAE.

Ex c.4.Si multū tibi fuerit, tribue abūdanter.to.9.de cōflictu vitio.& virtutū, cap.17.

Eleemosyna ab omni peccato & morte liberat.to.9.de recti.catho. conuersationis.

Ex ca.6. De pisce qui ascendit ad Tobiam. to.10.in 4.ser.Petri & Pauli.

Caput 12. Vtcūq; exponit.to.10.ser.226.

Itē ex c.12.Qū orabas cū lachrymis,obtuli orationē tuā domino.to.2.de gra noui testamenti,c.29.to.9 libr2,meditatio cap.3.

Videbar vobiscū māducaſ & bibere,&c. to.2.de sex quæstio. contra Paga. quæstio.1.

Aliqua ex libro Iudith exponuntur.to.10 ser.228.& 229

IOB.

Vide to.4.in lib. annotationum in Iob, p totū,fol.296.col.2.to 10.ser.223.224 & 225

Itē ex cap.1.Angeli venerunt ante cōspectū Dei,& inter eos affuit Satan. de videndo Deo,ad Paulinā.to.2.fo.110,d,& fo.112,e,

Ex ca,5.Sustinentiā Iob.audistis,& finem domini vidistis, de gratia noui testamenti, ad Honora.to.2.fo.122,b,& de symbo.fidei ad Catechu.to.6.lib.1.cap.3.

Ex ca.6.Animę esurienti etiam amara dulcia esse videntur.infra Prouer.27.

Ex ca.17. Vita hominis militia sup terrā. to.1.lib.10.confessionū,c.28.to.5.lib.21.ca. 14.to:9.in Solilo.ani.ad Deū,cap.15. & 16.

Parce

Parce mihi domine,nihil.n.sunt dies mei to.9.in Solilo.animæ ad Deum,c.2.

Ex ca.9.Si venerit ad me,nō videbo eum: si abierit,non intelligā de videndo Deo. ad Paulinam,to.2.ca.6.circa finem,& 12.

Terra data est in manus impii,to.2 de gratia noui testamen.ad Hono.ca.16.

Ex ca.10. Manus tuæ fecerūt me & plasmauerunt me.to.1.in lib.Solilo.c.2.

Ex c.14.Hō natus de muliere, breui viuēs tpe,to.9 in lib.Solilo.animæ ad Deū,c.2.

Multis miseriis repletū.9.in manuale,c.8.

Quid potest facere mundū de immundo? to.9.in lib.meditationum,ca.36.

Ex ca.19.In carne mea videbo Deū. to.5. lib.12.cap.29.to.10.in 2.sermo.de.Natiuitate domini.

Ex ca.23.Viam eius custodiui,& nō declinaui ex ea.to.7.de perf.iusti.cōtra Cęl.308.e

Ex ca.24. Ab aquis niuiū transibūt ad nimium calorem.to.9.de triplici habita.c.2.

Ex ca. 25. Nunquid iustificari potest hō cōparatus Deo?to.6 de sancta virgi.cap.48 to.2.de natu.& gra.cōtra Pela.ca.7. to.7.cōtra Pela.& Cęle.de peccato origi. li.2.c.32.

Homo putredo & filius hominis vermis. to.2.de gra.no.test.ad Hono.c.8.

Ex cap.28. Ecce timor domini ipsa est sapiētia. to. 3. de spiritu & litera,ad Marcellinū,cap.11.

Ex ca.34.Qui regnare facit hominem hypochritam propter peccata populi. to.6.de nat.bo.aduer.Mani.ca.32.

Ex ca.28. De cuius vtero egressa est glacies,to.4 de essen.diuini.fo.233.1.

Ex ca.40.Hoc est initium figmenti domini quod fecit vt illudatur ab angelis eius,to. 3.de Genesi ad literam,lib.11.ca.20.to.5.li. 11.ca.15.& 17.

PSALMORVM.

Vide tom.8.per totum, & to.3.in speculo de psalmis.

Primum psalmū exponit.to.4.in quęst.veteris ac noui testamēti,quęst.110.per totum.

Item ex psal. 1. Et in cathedra pestilentię non sedit.to.4.in quęst. veteris ac noui testamenti,quæst.110.

Non impii non sic, sed tanquam puluis. Ibidem.

Nouit dominus viā iustorū.to.2.in epist. 2.ad Valen.

Ex psal.2. Astiterūt reges terræ & principes cōuenerunt in vnū,to 4. de cōsensu Euāli.3.c 16.to 2.de corr Donati. ad Benif.c.13.

Qui habitat in cœlis irridebit eos.to 7.de anima & eius origi.lib.1.cap.14.

Dūs dixit ad me,filius meus es tu,ego hodie genui te.to.3.in enchiridio ad Lauren.c. 49.to.1.in quęst.vete ac noui testamenti quęstio.4.to.6.de quinque hæresibus,cap.4.

Et nunc reges intelligite,erudimini q iudicatis terrā,to.7. contra literas Petiliani.li. 2.ca.92.ibid.contra 2.Gauden.epist.lib 2.c. 27.to.10.sermo 94.

Seruite dño i timore to.7. de natu.& gratia,cōtra Pela c.33.to.9. de bono discipli.c. 3 to.2 de correctio.Dona.ad Bonifa.cap.13.

Apprehendite disciplinā,nequādo irascatur dominus & pereatis de via.to.7 cōtra literas Peti.li.2.ca.92.ibid.de natu.& gra. contra Pela.c.33.to.9 de bono discip. c. 5. ibid. de speculo peccatoris c.6.

Ex psal.3.Ego dormiui & somnum cepi. to.5 lib.17.c.17.& 18.to.9.in Euange. Ioan. tracta.47.

Dñi est salus, to 9 in euan. Ioan.tract.34.

Ex psal.4. Cū inuocarē exaudiuit me Deus iustitiæ meæ,to.1.lib.9.cōfess.ca.4.ibidē exponit istum psalmum quasi per totum.

Filii hominum vsquequo graui corde, vt quid diligitis vanitatē & quęritis mendaciū, to.10.ser.12.& 141

Scitote quoniā mirificauit dominus sanctum suum.to.10.ser.141.

Irascimini & nolite peccare.to.6. contra Faustū.lib.22.ca.92.to.10 de verbis dñi.ser. 35.Eodem.in lib.50.ho.homi.42

Sacrificate sacrificium iustitię, & sperate in domino,to.1.de Magistro.cap.1.

Signatum est super nos lumen vultus tui domine to.9.in euan.Ioan.tract.40.

In pace i idipsum dormiā & requiescam to.9 lib. 1.medita.ca.37.

Ex psal.5. Mane astabo tibi & videbo.to. 4.in lib.annotationum in Iob.cap.7. to.9.in euā.Ioan.tract.34.

Odisti omnes qui operātur iniquitatem, perdes omnes qui loquuntur mendaciū,to. 4.de menda.ad Consen.cap.6. Ibidē contra menda.ad Consen ca.1.to.9 in Euang, Ioā. tract.110.Ibidem in lib Solilo.ani.ad Deum, cap.27.to.4.de patientia,cap.22.

Ex

Ex psalm.6.Turbatus est à furore oculus meus,to.10,in lib.50.ho.homi.42.

Ex psal.7.Concepit dolorem, & peperit iniquitatem,to.3,de Trinita.li.9.c.9.

Ex psal.8.Ex ore infantium & lactentiũ perfeciſti laudem,to.6,contra Iudæ.Paga.& Aria.ca.10.

Minuiſti eum paulominus ab angelis.to.6,contra ſermo.Aria.ca.5,tom.9,in Solilo. aĩæ ad Deum,c.7,to.4, de Trinita. & vnita. Dei c.8,to.6,contra Iudæ. Paga.& Aria.c.8, Ibidem contra Maxi.Ari. epiſco.li.3.ca.25.

Omnia ſubieciſti ſub pedibus eius. to. 9, in Solilo.animæ ad Deum,ca.20.

Ex psal.9.Patientia pauperum non peribit ĩ finẽ.t.5,li.14,c.29,t.4.de patiẽtia,c.19.

Exurge domine non prẽualeat homo,to.10,de verb.do.ſer.31.

Orphano tu eris adiutor,to.9,in Euange. Ioan.tracta.75.

Tibi derelictus eſt pauper.to.10.ſer.110.

Deſiderium pauperum exaudiuit dñs,to.9,de cognitio.veræ vitæ,ca.39.

Ex psal.10.Paraverunt ſagittas ſuas in pharetra,vt ſagittent,to.2,ad inquiſitiones Ianuarii,li.2,ca.6,fo 117,c.

Palpebræ eius interrogant filios hominũ, to.4,de eſſen.diuini.fo.233,f.

Qui diligit iniquitatem,odit animam ſuã to.9,in Euange.Ioan.tract.87,to.3,in ſentẽ. ſenten.1.

Ex psal.11.In circuitu impii ambulant. t.5.li.12,ca.13.& 17.

Secundum altitudinem tuam multiplicaſti filios hominum,ibid.ca.14.

Ex psal.12.Vſquequo domine obliuiſceris me in finem,to.9.in manua ca.31.

Illumina oculos meos ne vnquam obdormiam,to.9,in li.Solilo.animæ ad Deũ, c.17.

Ex psal.13.Dominus de cœlo reſpexit ſup filios hoĩum,to.3,de Trinita.li.15.cap.2.

Omnes declinauerũt,ſimul inutiles facti ſunt,t.9,de tẽpore Barbarico,c.1,& ĩfra Ro. c.3,auth.3,t.7.de perfect.iuſti. cõtra Cẽleſt. in autho.quæ militant contra eum, arti.3.

Sepulchrum patens eſt guttur eorum to. 7,contra literas Petilia.li.2.c.15.

Venenũ aſpidũ ſub labiis eorũ.Ibid.c.14.

Ex psal.14 Qui ingreditur ſine macula,habitabit in tabernaculo tuo,to.7, de perfect. iuſtitia contra Cẽleſtium in reſponſio.16.

Qui loquitur veritatem in corde ſuo.t.4, de menda.ad Conſen.ca.16,Ibid.contra mẽda.ca.6.

Ex psal. 5.Bonorũ meorum nõ eges domine,to.3.de Gene.ad literam,lib.8.c.11,t. 6,aduer.Iudæ.c.9.

Propter hoc lætatum eſt cor meum.to 5, li.17,ca.18.

Ex psal.16.Ego clamaui, quoniam exaudiſti me.Ibid.li.11,ca.14.

Satiabor cum apparuerit gloria tua,to.9, in Euange.Ioan.tract.102,Ibi.in Solilo.animæ ad Deum,ca.13.

Ex psal.17.Diligam te domine fortitudo mea,ibid.ca.1.

Tu illuminabis lucernam meam domine &c.to.10,de verb.domini,ſer.8.

Dilataſti greſſus meos ſubtus me.to.4, in quæſtio.ſuper Exo.quæſtio.107.

Populus quem non cognoui ſeruiuit mihi,t.5,lib.17,ca.16.

Ex psal.18.Cẽli enarrant gloriam Dei,to. 4,in lib.annota.in Iob,ca.37,ibid.de conſenſu Euan.li.1,ca.30.

Dies diei eructat verbum,to.9.in Euang. Ioan.tracta.62.

Non ſunt loquelæ neque ſermo.to.7,cõtra literas Petilia.li.2 cap 32.

In ſole poſuit tabernaculum ſuum. Ibi.t. 9,in epiſtolam Ioan.tract.1,& 2,ibi.de cantico no.ca.5.

Tanquam ſponſus dominus procedẽs de thalamo ſuo,to.4,de cõſẽſu Euan.li.1,c.30.

Occurſus eius vſque ad ſummum,t.7, cõtra literas Petilia.lib.2,cap.32.

Nec eſt qui ſe abſcondat a calore eius, t. 4,de conſenſu Euan.li.1,ca.20

Timor dñi ſanctus permanens in ſeculũ ſeculi,t.2,de gratia noui teſta.ad Hono.c.21

Delicta quis intelligit.to.4,in quæſtio.ſuper Leuit.quçſtio.20.

Ab occultis meis munda me domine,to. 1,de libe.arbi.lib.3.cap.10.tomo.9, in manua.cap.5.

Ex psal.20.Quoniam prævenisti eũ in benedictionibus dulcedinis, to.7,contra duas epiſtolas.Pela.ad Bonifa.lib.2,ca.9.

Pſal.21,quaſi p totũ exponit Auguſt.t.2, de gratia noui teſta.ad Hono.ca.6,7,8,&c.

Itẽ ex pſalmo.21.Deus Deus meus reſpice in me,quare me dereliquiſti. Ibidẽ ca.6.

In

In te sperauerunt patres nostri,t.9,de 4. viribus charitatis.

Ego sum vermis & nõ homo,to.2,de sex quæstio contra Paga. quęstio. 6. ibidem de gratia no.test.ad Hono.c.8,& to.9.in Euan. Ioan.tract. 1.to.10,ser.182,ca.2,

Foderũt manus meas & pedes meos,dinumerauerunt omnia ossa mea,to.5,li.17.c.17

Partiti sunt vestimẽta mea,& sup vestem meã miserũt sortẽ.t.9,in Euãg.Ioã.tra.118.

Ex psal.22 Dominus regit me,& nihil mihi deerit.to 7,contra literas Petili.li.2.c.47. to.9,li.1,medita.c.35.

Psal. 23. exponitur,t. 4.in quęst.vete.ac no. testa.quæst.ii1,per totum.

Itẽ ex ps.23.Quis ascẽdet ĩ mõtẽ dñi. Ibi.

Attollite portas principes vestras. Ibidẽ

Ex psal.24.Delicta iuuẽtutis meæ & ignorãtias meas ne memineris.t.7, de peccatorũ meri. & remiss.li.1,ca.24,& 36.

Dulcis & rectus dominus,to.9.in Euang. Ioan.tract.33.infra psal.33,autho.2.

Vniuersæ vię domini,misericordia & veritas.to.3,in sententiis senten.28.

Oculi mei semper ad dominum, quoniã ipse euellet de laqueo pedes meos.to. 9, de honesta. mulie.c.5.in fine.

Innocentes & recti adhæserunt mihi.t.9, de vita Christiana,ca.10.

Proba me domine & tenta me.to.10.ser. 1,san.Laurentii.

Non sedi cum concilio vanitatis,t.7.li.3, contra epist.Parme.ca.5.

Ex psal.25.Domine dilexi decorẽ domus tuę.to.5.li.22 c.21.t.9,li.1.medita.ca.20. t. 4.de saluta.documen.c.47.

Ex psal.26. Vnam petii a domino.to.9 in Euang.Ioan.tract.3.

Faciem tuam domine requiram.t.9,ĩ Solilo.animæ ad Deum,ca.36,& 37.

Adiutor meus es tu,ne derelinquas me.t. 7,de gratia & libe.arb.ad.Valen.c.6.

Credo videre bona domini in terra viuẽtium,to.4,de saluta.documen.ca.47.

Viriliter age & confortetur cor tuum. t. 10.in lib.50.ho.homi.11.

Ex psal.28. Dominus diluuiũ inhabitare facit & sedebit dominus rex in ęternũ.to. 2. de prȩsentia Dei,ad Dardanum.c.18,in fi.

Ex psal.29.Quoniam ira in indignatione eius to.7.contra Pelag.Hypog.in li.6.

Ad vesperum demorabitur fletus.t.10. in 18.sermo.Natiuita.domini.

Nunquid confitebitur tibi puluis.to.4,in quæstio.vete.ac noui testa.quęs.38

Ex psal.30. Quoniã defecit in dolore vita mea to.9,in manua.c.15.

Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ, quam abscondisti timẽtibus te.to.5.li.21.c. 24.to.9.li.1.medita.c.37

Proiectus sum à facie oculorum tuorũ.t. 4.li.quæs.super Gen.quæ.54.to.9,li.1.medi. cap.39.

Ex psal.31.Beati quorũ remissæ sũt iniqtates,& quorũ tecta sunt peccata.t.4.li. quæst. sup Gen.quæs.161.super exodum,quęs.108

Beatus vir cui nõ imputauit dominus peccatum.t.2.de perfectio.iusti. contra Cœlesti.in responsio.15.ratioci.

Conuersus sum in erumna mea, dum cõfigitur spina.to.9,de vtilita.pœni.c.11

Dixi confitebor aduersum me iniustitiã meã dño.tom.4.de saluta.documen.cap.56.

Nolite fieri sicut equus & mulus to 9 in Eũan Ioan.tract 15 Ibid.in epist. Ioã. tract. 8 to.3. de fide ad Petrum,ca.24.

Ex psal.32.Verbo domini cęli firmati sũt, to.1.lib.11 confess.ca.6,& 7,to. 4. de essen. diuini fo.233,g,

Psal.33 in parte exponitur to.10 de verbis dñi.ser.39.Eodem,in li. 50 ho.homi. 1.

Item ex psal.33.Accedite ad eum & illuminamini.to.5.li.22,ca.29.to.6 aduersus Iudæos,ca 9

Gustate & videte quoniam suauis est dominus.to 5.li.21 c.24.to.9 in Solilo.aiæ ad Deum,c.22 to 3 de spiritu & anima,c.58. supra Psal.24 autho.2.

Declina à malo & fac bonũ,inqre pacẽ. t.4 de continen.c.7 infra psalm.36 autho 6.

Oculi dñi super iustos to.4,de essen.diuinita.f.233,e,t.9.sup Magnificat ĩ principio.

Ex psal.35.Veritas tua vsque ad nubes. t. 1.li.13 confessio.c.15.

Homines & iumenta saluabis domine. t. 9 in Euange.Ioan.tract.30,& 35

In lumine tuo videbimus lumẽ.t.9. in Solilo.animæ ad Deum,c.36.ibid.ĩ manua.c.7.

Ex ps.36.Declina à malo & fac bonũ. supra ps. 33.auth.t.4.in li.quæs.sup Leuit quęstio.20.to 9.de cognitio.veræ vitæ,cap. 37.

Custodi innocentiam & vide æquitatem,

to.9.

to.9.de vita Christiana,c.10.

Veruntamen in imagine pertranſit homo to.10. in 1.ſer.ſeptua.

Ex pſal.38.Theſaurizat,& ignorat cui cõgregabit ea.to.3.de Trini.lib.15.ca.14.

Ex pſ.30.Eduxit me de lacu miſerię,& de luto fecis.t.5.li.18.c.35.t.9.in manua.ca.24.

Beatus qui intelligit ſuper egenum.to.10. in li.50.ho.homi.39.

Ex pſ.40.Ego dixi domine miſerere mei, ſana animam meam.to.3.de ſpiritu & lite.ad Marcel.ca.27,& 30.to.2.de natu.&gratia,cõtra Pelagia.ca.19.

Inimici mei dixerunt mala mihi,quando morietur.to.5.lib.17.ca.18.

Ex pſ.41.Quemadmodum deſiderat ceruus ad fontes aquarum.to.9.in Solilo.animę ad Deum.ca.35.

Abyſſus abyſſum inuocat.ibi.& t.9. de cõtritione cordis.ca.9.

Ex pſ.42.Iudica me Deus,& diſcerne causã meã.t.4.de cõſen.Euan.li.2.ca.20. to.2.de correct.Dona.ad Bonifa.c.7.to.9. in Euang. Ioã.tract.22.& 43. in fine, & in prin.tra.52.

Ex pſal.43.Manus tua gentes diſperdidit. to.3.de Gen.ad lite.li.6.c.12.

Vendidiſti populum tuum ſine precio. t. 4.in quæſtio.ſuper iudicum,quæſt.17.

Exurge quare obdormis dñe,to.4. de eſſen.diuini.fo.234.l

Ex pſal.44.eructauit cor meum verbum bonũ. ibidem. fo. 233.K. cuius expoſitionẽ vide to.5.li.17,ca.16.

Lingua mea calamus ſcribę velociter ſcribentis.ibidem.g

Specioſus forma præ filiis hominum.to. .aduer.Iudæ.cap.4.

Propter veritatem & manſuetudinem & iuſtitiam.to.9.in Euange.Ioan.tract.33.

Populi ſub te cadent in corda inimicorũ regis.to.3.de Trini.li.13.ca.6.

Vnxit te Deus tuus oleo lætitiæ.tom.9.in Euan.Ioan.tract.7.to.4.de incar.verbi,lib.2. Ibidem.de fide rerum inuiſibilium,ca.3.to. 6.contra Maxi.Ari.epi.lib.3.ca.16.

Audi filia & vide, obliuiſcere populum tuum.&c.to.10.in primo ſermo.60.

Ex pſal.45.Fluminis ĩpetus lætificat ciuitatẽ Dei,t.7.cõtra Creſco.Grãma.li.2.ca.14.

Vacate & videte quoniã ego ſum Deus, tom.1.de vera religio.ca.35.

Ex pſ.46.Qm̃ rex omnis terræ Deus, pſallite ſapienter.to.9,in Euang. Ioan. tract. 13.

Ex pſ.47.Ciuitas regis magni.t.5.li.17.c.16

Ex pſal.48.Hõ cũ in honore eſſet nõ ĩtellexit, cõparatus eſt iumentis inſipiẽtibus,t. 1,de quantitate animę,ca.28,to.3. de Gen. ad lite.li.6.c.12.& li.7,ca.9 & 10,to.5, lib. 22,ca.24,tom.7.de anima & eius origine, lib.3,ca.11. Ibidem contra Pela.& Cæleſt. de peccato origi.li.2.ca.40,to.9,de conueni.10.pręcepto.&plaga.Aegypti,ca.5,tom. 3,de ſpiritu & anima,cap.35.

Pſal.49.pro parte exponitur to. 10.in li. 50.ho.homi.2,& 28. Eodem ſermo.220.

Ex pſ.49.Deus manifeſte veniet,Deus noſter,& non ſilebit.to.5.lib.20,ca.24, to.9.in Euang.Ioan.tract.4,& 37.

Aduocauit cœlum deſurſum & terrã diſcernere populum ſuum,to.5.li.20.ca.24.

Congregate illi ſanctos eius, Ibidem.

Immola Deo ſacrificium laudis, to.6.ad uerſus Iudæos,cap.6.

Quare tu enarras iuſtitias meas, & aſſumis teſtamentum meum per os tuum, to. 7, contra epiſtolam Permenia. li.2.ca.9.Ibidẽ contra Creſco. Gramma.lib.2,ca.29.

Pſal 50.pro parte exponitur,to.10, in li. 50,ho.homi.21,& 27.

Ex pſal.50. Secundũ magnã miſericordiã tuã,to.4,in quæſtio.vete.ac noui teſta.quæſ. 112,Hũc pſalmũ ibidem exponit per totũ.

Aſperges me dñe hyſopo & mũdabor,t. 3,de doctri.Chriſtia.li 2.c.16,& 41,t.9. in Euan. Ioã.tract.119,to.de quarta feria, c.5. to.4.in quæſ.vete,ac noui teſta.quæſtio.112.

Lauabis me, & ſuper niuem dealbabor, to9.de quarta feria,cap.5.

Auerte faciem tuam à peccatis meis, to. 4,ĩ li.quæſ.ſup Exo.quæſt.150, to.9, in epiſtolã Ioã.tract.9.ibidem,lib.2,medita.c.12, t.4.in quæſt.vete.ac noui teſta. quęſtio.112.

Cor mundum crea in me Deus,& ſpiritũ rectum innoua,&c.to.2,de origi.animę,fo. 23,c,to.1.li.Solilo.ca.1 to.4.in quæſtio. vete.ac no.teſta.quæſtio.112.& to.3,in Enchi. ad Lauren.cap.31.

Et ſpiritum rectum innoua in viſceribus meis,to.1.de quantitate animę,ca.33.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sũ, tomo. 7, contra.2. epiſtolas pelagia. libr.4. cap.11.tom.9.in Euange.Ioan.tracta.4.t.4.

in

in quęst.vete.ac noui testamē.quæst.112,to. 7.contra Pela.Hypogno.lib.5.

Docebo iniquos vias tuas,to.7, cōtra Cresco.Gramma.lib.3,ca.46.

Domine labia mea aperies,&c.to.9,in Solilo.animę ad Deum,ca.7,to.4, in quęst.vete.ac no.testa.quæst.112.

Quoniam si voluisses sacrificiū dedissem. to.5,lib.10,ca.5.

Sacrificium deo spiritus contribulatus,to. 7,contra Crescō.Gramma.lib.2,ca.12

Ex psal.51. Sicut nouacula acuta fecisti dolum &c.to.10. de verbis domini,sermo.6.

Ex psal.55.Miserere mei dñe, qm̄ conculcauit me hō,to.10.de verbis domi. sermo.21.

Pro nihilo salvos faciesillos,to.4 de patiē. cap.20.

Incolēt & abscondēt,ipsi calcaneū meū obseruabunt,to.4,in lib.qō.super Gen.qst.15.

Ex psal.56.Filii hominū dentes eorū arma & sagittę,to.7.cōtra literas Petilia.li.2.ca.14.

Ex psal.58. Misericordia eius pueniet me to.7,de natu.& gratia,contra Pela.ca.32.Ibidem;contra duas epistolas pelagia. ad Bonifa.lib.2.ca.9.

Ex psal.59.In idumæā extendā calciamentū meū,to.4. de essentia diuinitatis, f.218,h.

Ex psal.61. Nonne deo subiecta erit anima mea,ab ipso enim salutare meū.to.10.in lib. 1,ho.homi.14.

Diuitiæ si affluant,nolite cor apponere,to. 2.de orando deo,ad Probam,c.3,

Semel locutus est deus,t.3,de spiritu & litera,ad Marcel.ca.33.to.5.li.5, ca.9,to 6.cōtra Iudę.paga.& Aria.ca.6.

Reddes vnicuique secundum opera sua.to. 7,contra pelag.Hypognos.lib.3,

Ex psal.63.Exaudi deus deprecationē meā cū deprecor,to.9,de Spec. pecca.c.7,ī fine.

Ex psal.64. Ad tē omnis caro veniet. to.4, de continen.cap.4.

Exaudi nos deus salutaris noster.to.9.in Solilo.animæ ad Deum,c.35,in fine,

Visitasti terram,& inebriasti eam,to.4.lib. quęstio.super Gene.quæst.144.

Ex psal.65.Omnis terra adoret te,to.4,de continent.ca.14.

Sicut deficit fumus deficiant,to.10.ser.109

Ex psal.67. pluuiam voluntariam segregabis Deus,to.3,de Trini.lib.4.cap.1.

Ascendit in altum,captiuam duxit captiuitatem,to 4.de essen.diuini.fo.234,b,

Dedit dona hominibus,to.9. de Symb. au cathecume lib.2.to.ca.7,

Accepisti dona in hominibus,t3,de Trini. libi.15.cap.19.

Deus noster Deus saluos faciendi,to.5.lib, 17.cap.18.

Visi sunt gressus tui Deus,to.4,de essen.diuini.fo.234,a,

Increpa feras arūdinis,t.9.de ouibus,c.14.

Ex psal.68. Quæ nō rapui, tunc exoluebā, to.3,de.Trint.li.13.ca.14.to.9,in Euāg.Ioā. tract.79.

Neque absorbeat me profundum to.10,in lib 50,ho.homi.16.

Dederunt in escam meam fel,& in siti mea potauerunt me aceto,to.5,li.17,ca.19,to.9,ī Euang.Ioan.tracta.37,

Fiat mēsa corā ipsis in muscipulā, & in retributionē,to.5,li.17,c.19.to.6 aduer. Iu.ca. 5,& to.10,ī primo ser.feria. 6,post cineres.

Quęrite Deū, & viuet anima vestra, to.9, in Euang.Ioan.tracta.63.

Ex psal. 70. Quoniam tu es patientia mea to 3,de Trini.lib.15,cap.17,

Ex psal.71.Suscipiant montes pacem populo.to.9.in Euang Ioan.tracta.1.

Dominabit a mari vsq; ad mare, & a flumine &c.to.7,contra literas Petila.lib.2,ca.58:

Liberabit pauperem a potente, to. 7, cōtra pela.hypog.lib.5.in principio.

Qui facit mirabilia magna solus,tom. 3,in quęst.de tri.fo.233,h,

psal.72.Vtcunq; exponitur,to.10,ser.236.

Ex psal. 72.Bonus est dominus rectis corde,to.9,in Euang.Ioan tracta.25.

Mihi adhęrere deo bonū est,to.4. in li.83. quæst.quęst.54,to.5,li.10,ca.18.& 25,ibidē lib.12:ca.9,tom.9,lib.1, meditatio.cap.37.

Deiecisti eos dum alleuarentur,to. 5.lib.14 cap.13.

Perdidisti omnes qui fornicātur abs te,to. 9,in epistolam Ioan.tracta.9.

Ex psal.73.Deus autem rex noster operatus est salutem in medio terrę,to.7. lib. 17,c.4.

Ex psal.74.Cum accepero tēpus, ego institias iudicabo,to.9,in Euang.Ioan.tracta.28.

Ex psal.75.Vouete,& reddite dño Deo vestro,to.6,de adulterinis coniungiis,lib.1,ca. 24,to.3,de fide ad petrum,cap.3,in fi.

Ex psalmo.76. Nunquid in perpetuum obliuisce-

obliuiſcetur miſereri Deus, aut continenb. in ira miſe. ſuas? to. 5, li. 21. ca. 18. & 26. to. 3. in li. Enchi. ad Lauren. cap. 112

Ex pſal. 77. Percuſſit petram, & fluexrunt aquæ, to. 3. de mira. ſac. ſcrip. lib. 1. ca. 24, vide ſupra Exod. 17

Panem angelorum manducauit homo, to. 9, in Euan. Ioan. tract. 13, to. 13, de mira. ſac. ſcrip. li. 1, cap. 23, to. 4, in quæſt. vete. ac no. te. quæſt, 20, to. 1, de li. arb. lib. 3. ca. 10.

ex pſal. 78. Redde vicinis noſtris in ſinum eorum, to. 10, ſer. 110.

ex pſal. 79. Deus cõuerte nos, to. 7. de pecca. meri. & remiſſ. lib. 2. cap. 5

Oſtende nobis faciem tuã, to. 4, de eſſen. diui. fo. 233, F, ſup. Exo. 33. auth. 3

Fiat manus tua ſuper virum dexteræ tuæ, to. 7. de bo. perſeue. cap. 7

ex pſal. 80. Dilata os tuum, & implebo illud, to. 4, li. quæſt. ſuper Exod. quęſ. 9

ex pſal. 81. Ego dixi dii eſtis & filii excelſi omnes. to. 5, li. 9. ca. 23, to 9, in Euan. Ioann. tract. 48, to. 3, de fide & Symbo. cap. 9.

ex pſal. 82 Imple facies eorũ ignominia, to. 7. contra literas Petilia. li. 1. cap. 29

Pſal. 83. Vtcumq; exponitur, to. 10. in lib. 50, ho. hom. 33, & 50.

Itẽ ex pſ. 83. Beati q̃ habitãt in domo tua dñe, to. 2, ad inquiſitio. Ianua. epiſt. 119. cap. 15, to. 5, li. 22, ca. 30. to. 9. in Euan. Ioan. tract. 105, to. 9, lib. 1, med. ca. 26, & 37, ibid. in ſo lioquiis animę ad Deũ, c. 35, ibi. in manua. c. 16, & 17, Ibidẽ de triplici habit, c. 1, 4, & 6, to. 3, de ſpiritu & anima, c. 50, & 65, to. 9, de vani. ſec. cap. 2, Ibidem de ſpecu. cap. 29.

Melior eſt dies vna in atriis tuis, to. 9, de tripli. habita cap. 4

ex pſal. 84. Audiam quid loquatur in me dominus, to. 3, de Gene. ad literam, li. 9. c. 2.

Veritas de terra orta eſt, to. 1, li. 13, confeſſio. c. 18. to. 9, in Euã. Io. tract. 41. in princ.

Dñs dabit benignitatẽ, & terra nr̃a dabit fructũ ſuũ, to. 7, de pec. me. & remiſ. li. 2. c. 17

Ex pſal. 85. Tu Deus ſolus, to. 4, de Trin. & vni. Dei, cap. 13

Ex pſal. 86. Fundamenta eius in montibus to. 4, lib. quæſt. ſuper Exo. quæſt. 11

Quam gloriosa dicta sũt de te ciuitas Dei to. 9, in manuali, c. 17, & 24. to. 3, de ſpiritu & anima, ca. 37, 55. & 60. to. 9, de Symb. ad cathecu. li. 2. c. 12 li. 3, cap. 11, lib. 4, cap. 10.

Ex pſal. 88. Iuraui Dauid ſeruo meo, vſq; in æternũ pparabo ſemen tuũ. to. 5, li. 17. c. 9

Miſericordiã meã non diſpergam ab eo. to. 9, lib. 1, medita. ca. 2

Tu vero repuliſti, & ad nihilum reduxiſti to. 5, lib. 17. cap. 10

Vſque quo dñe auertis in finem. Ibid. c. 11.

Vbi ſunt miſerationes tuæ antiquę domine? Ibidem.

ex pſal. 90. Ipſe liberauit me de laqueo uenantium, to. 9, in ſolilo. animę ad Deũ, ca. 16 in fine. Ibidem de honeſtate mulierũ, cap. 2.

Scapulis ſuis obũbrabit tibi, to. 4. de eſſen. diuini. fo. 233, K

Angelis ſuis mandauit de te, vt cuſtodiãt te in omnibus viis tuis, to. 9, in ſolilo. animæ ad Deum, cap. 23.

Ex pſal. 91. Vir inſipiẽs non cognoſcet, & ſtultus nõ intelliget hæc. to. 9, de ſpec. cap. 8

Ex pſal. 92. Dominus regnauit decorẽ indutus eſt, tom. 3, de ſpiritu & anima, cap. 35.

Ex pſal. 93. Dominus ſcit cogitationes hominum, quoniã vanę ſunt, to. 4, de ſalutar. docu. cap. 34

Secundum multitudinem dolorum meorum conſolationes tuę, to. 5. li. 18, cap. 51

Ex pſal. 94. Ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud, to. 5. li. 11, cap. 34 to. 10, de verbis Apoſtoli. ſerm. 11

Ex pſal. 95. Cantate domino cãticũ nouũ, cantate dño omnis terra, tom. 5, lib. 8, c. 24. to. 9, in lib. cantici noui, cap. 1, in principio. to. 10, de verbis Apoſtoli, ſer. 20

Annunciate de die in diem, to. 4, li. quæſt. ſuper Exo. quæ. 98

Ex pſal. 97. Pſallite domino in cythara, to. 10. ſer. 222

Ex pſal. 98. Moyſes & Aaron in ſacerdotibus eius, tom. 4, li. quęſtio. ſuper Leuit. quęſtio. 23

Ex pſal. 99. Domine refugiũ factus es nobis, to. 10, de verb. domini, ſerm. 4. to. 3, de Ttini. lib. 5. ca. 16

Ex pſal. 100. Miſericordiam & iudiciũ cãtabo tibi domine, to. 9, in euan. Ioa. tract. 36

Ex pſal. 101. Opera manuum tuarum sũt cęli, ipſi peribunt, tu autem permanes, to. 5. lib. 20, cap. 24

Mutabis eos & mutabunt̃, tu autẽ idẽ ipſe es, to. 6, de natu. bo. con. Mani. c 19, & 24. ibi cõtra aduerſar. le. & prophe. lib. 1. capite. 6.

Anni tui non deficient,to.1,lib. 11, cõfessionum,cap.13

Ex psal.102.Benedic anima mea dño, & oĩa quæ intra me sunt,to 9,li.1.medita.c.27

Noli obliuiſci omnes retributiones eius, to.3,de spiritu & litera,ca 33

Qui coronat te in miſericordia. Ibidem.

Qui propitiat oĩbus iniquitatib.tuis, to. 3,de Trini.li.14,ca.17.to.4.de cõtinẽtia,c.7

Qui replet in bonis deſiderium tuũ to.3, deTrin lib 14.ca 14 in fine

Ex psal. 103. Cõfessionem & decorem induisti,to 4 de essen.diuinita.fol.234.A.

Quis facis angelos tuos spiritus,& miniſtros tuos ignem vrentem,to.5,li 15,ca. 23, to.3,de mira.fac scrip.lib 1.cap.16.

Qui fundauit terrã sup stabilitatẽ suã,to. 4,li.quæſ.sup Gen.quæ.132,infra,psal.135.

Omnia in sapientia feciſti,to.5,li.11 c.32

Draco iſte quem formaſti, ad illudendũ ei.Ibidem,ca.15.& 17.

Auferes spiritum eorum, & non deficiẽt &c to.3.de Gen ad lit.li.10.cap 8

Ex psl 104.Quærite faciem eius,to. 4, de saluta.docu.cap.56

Nolite tangere Chriſtos meos,tom. 4. in lib.quæſt.super Ioſue,quæſt.23

Ferrum pertranſiuit animã eius,tom.4.in quæſt.vete ac noui teſta.quæſt.73

Ex psl.108.Os peccatoris & os doloſi sup me apertum eſt,to.7,cõtra Pela.Hypo. li. 6.

Epiſcopatum eius accipiat alter,to. 7.cõtra literas Petilia li.2 ca 8

Ex psl 109.Dixit dominus domino meo, sede à dextris meis,donec ponam inimicos tuos scabellum pedũ tuorum,&c to.4,in li. 83.quæſt.queſt 60,to 3,de Tri.li.1,ca.8.to. 5.li.17 ca.17.to 6.cõtra ser.Aria.cap 12. to. 4,de eſſent.diuini.fo.233.H.

Ex vtero ante luciferum genui te.to. 4.in lib. annotationum in Iob,ca.38.to.3. de Trini li.1 ca,12.to.9,in euan.Ioan. tract. 3 to. 3,de mira.fac.scrip.lib.3.ca.5,to.4 de eſſen. diuini.fo. 233.L,Ibidẽ de Trini.& vnita. Dei capite,1.Ibidem,in dialog.ad Oro.quæſtio. 1.tomo.6.contra Max.libro.3,capite.18,to. 10.in libro.50.homi.homil.43.

Iurauit dominus & non pœnitebit eum. to.5,lib.17,c.17.to 4.in li.q.sper Exo.quæſtio.124,to.6,contra aduerſa.leg. & proph. lib.1,cap.20.tom.6,aduerſus Iudæos, ca.9.

Tu es sacerdos in æternũ secundum ordinem Melchiſedech.to.5,li.16,cap.22.

Ex psl.110.Magna opera domini,exquiſita &c.to.3.in Enchi.ad Laur.ca.100.

Ex psl.111. Potens in terra erit semẽ eius. to.4.de octo Dulcitii quæſtio.queſtio.4.

Ex psl.112.Suſcitans a terra inopem,& de ſtercore erigens pauperem,to.5.li.57. ca. 4.

Ex psl.113.Omnia quęcunque uoluit fecit.to.3.in Enchi.ad Lauren.cap.94.

Cœlum cœli domino,terram autẽ dedit filiis hominum.to.1.libr.12,confeſſ. cap.2.

Ex psal.115.Omnis homo mẽdax,tom.4 in expoſitione epiſtolæ Pauli ad Gala.ca.1, to.4,contra mendacium,c.20,to.9,in euan. Ioan.tract.39,in fine,to.10,ser.151.

Quid retribuã dño,pro oĩbus quę retribuit mihi,to.5,ca.18.to.9.lib.1.medita.c.7, & li.2.cap.9.Ibidẽ,de symbolo ad cathecu. li.2.cap.6.tom.4, de saluta.docu.cap.54.to. 9,de conte.mundi.ca.6,to.10.ser.151

Calicem salutaris accipiam,to.4,li.quæſt. super Exod.quæſt.98.super Leuiti.quæſt.35, to.10,ſermo.151

Precioſa in conſpectu domini mors ſanctorum eius,to.5.li.13.cap.7

Dñs mihi adiutor,& ego deſpiciã inimicos meos,to.9.de symbo. ad cathec.li.2.c.1.

Confitemini domino quõniam bonus, to.10.in li 50.ho.homi.46

Ex psa.117.Lapidem quẽ reprobauerunt ædificãtes,hic factus eſt in caput anguli, to. 4.lib.quæſtio.super Ioſue,quæſt.30.to.6, ad uer.Iudæos,cap.8

Hæc dies quam fecit dominus exultem⁹. Ibidem in primo ser.Reſurrectio.

Ex psl.118.Viam mandatorum tuorum cucurri.tom.4.in dialo.ad Oro.53.

Da mihi intellectũ & scrutabor legẽ,& cuſtodiã illã,t.7.de pdeſt. & gra, c.11.Inclina cor meũ in teſt.tua,to.7,de bono pseue.ca.8

Auerte oculos meos ne videant vanitatẽ. to.9,de honeſt.mulier.cap.5,to.7,cõtra Pela.& Cœleſt.de gratia Chriſti,li.1. ca.15.

Bonitatẽ & diſciplinã & scientiam doce me.to.10,In lib 50.ho.ho.hom.4

Omnis cõsummationis vidi finem, to.9, in epiſt.Ioan.tract.10

Iraŭaricãtes reputaui omnes peccatores terrę,to.5,li.16.cap.27.

Greſſus meos dirige ſecundum eloquiũ tuum.

tuum to. 10. de verbis Apostoli ser. 12
Redime me a calumniis hominum. ibid.
Septies in die laudē dixi. tibi, to. 3. de doctrina Christ. li. 3. ca. 35. to. 5. lib. 11. cap. 31.
Pax multa diligentibus legē tuam, to. 9. in epist. Ioan. tract. 1.
Ex psal. 120. Leuaui oculos meos in montes, to. 9. in euang. Ioan. tracta.
Per diem sol nō vret te, neq; luna per noctem. to. 9 in epist. Ioan. tracta. 1.
Ex psal. 121. Hierusalē quę ædificatur vt ciuitas, to. 3 de trin. lib 3. cap. 2.
Ex psal. 123. Anima nostra, sicut passer erepta est de laqueo venantiū, to. 9. in. lib. Soli. animę ad Deum, cap. 16. in fine.
Adiutorium nostrū in nomine domini. to. 9. de simbo. ad Catechu. lib. 2. cap. 1
Ex psal. 125. euntes ibant, & flebant. to. 10. in primo ser. plurimorum martyrum.
Ex psal. 126. Nisi dñs ædificauerit domū, in vanū laborāt, &c. to. 5. li. 17. ca. 12. in fine.
Ex psal. 131. Sacerdotes tui in duanē iustitiam. to. 7. cōtra literas Petilia. lib 2. cap. 30.
Ex psal. 132. Sicut vnguentū in capite, qđ descendit in barbā barbā Aaron. ibidē c. 104
Ex psalm. 135. Qui firmauit terram super aquas. supra Psal. 103. auth. 3. to. 3. de Gene. ad literam, lib. 2. cap. 1.
Eduxit Israel de medio eorū in manu potenti. ibidē, lib. 6. cap. 12.
Ex psal. 137. Quoniam excelsus dominus & humilia respicit, & alta à lōge cognoscit, to. 6. de sancta virginita. cap. 32.
Ex psal. 138. Mirabilis facta est sciētia tua ex me. to. 3. de Trini. lib. 15 cap 7. in fine.
Quò ibo à spiritu tuo, &c. si ascendero in cęlum, to. 3. de trinita. li. 2. ca. 5. to. 9. in euā. Ioan. tracta. 36. to. 9. de pœni. medita cap. 5. to. 10. in lib. 50 ho homi. 27.
Imperfectū meū viderunt oculi tui. to. 3. de baptis. cōtra Denati. lib. 1. cap. 15. circa fi nē, to. 9. in Soliloq. animę ad Deū, cap. 14.
Proba me Deus, & scito cor meum, to. 4 de essen. diuini. fol. 234. F.
Ex psal. 140. Pone domine custodiam ori meo, to. 4. de continen. cap. 1. & 2.
Non declines cor meū in verba malitiæ. Ibidem, cap. 2.
Corripiet me iustus in misericordia to. 7 contra lite. Petilia, lib. 2 cap. 103.
Oleum autem peccatoris nō impinguet caput meum. to. 4. in lib. 83. quæst. quæstio. 49. to. 7. contra lite. Petilia lib. 3. ca. 33. to. 7. contra Cresco. gramma. lib. 2. cap. 23. lib. 4. ca. 15. to. 2. de gratia noui test. ad Ho. ca. 31. to. 10. in lib. 50. hom. hom. 12.
Ex psal. 141 educ de carcere animā meā. to. 9. in Solilo. animę ad Deum, cap. 35.
Exaudi me domine in tua iustitia, &c. to. 10. in 2. ser. domini. 5. post Epiph.
Ex psal. 142. Aia mea sicut terra sine aqua tibi. to. 1. lib. 3. confess. cap. 16.
Psal. 143. pro parte exponitur, to. 10. de Verbis domini. ser. 35.
Item ex psal. 143. Homo vanitati similis factus est, to. 3. lio. 17. cap. 11. & li. 20. cap. 2.
Domine inclina cœlos tuos & descende. to. 4. de essentia diuini. fol. 234. C.
Dextera eorum dextera iniquitatis. to. 4. lib. quęst. super Deut. quęst. 48.
Ex psal. 144. Miserationes eius sup omnia opera eius, to. 9. li. 1. medi. cap. 2.
Prope est dñs oībus inuocantibus eum. to. 9. in Soliloqu. animæ ad Deum. cap. 1.
Ex psal. 146. Magnus dñs noster, & magna virtus eius, to. 9, in Euang. Ioan. tract. 39.
Sapiētię eius nō est numer⁹. t. 5 l. 12. c. 18.
Pullis coruorum inuocantibus eum. to. 4 in lib. annota. in Iob, cap. 38. in fine.
Ex psal. 147. Lauda Hierusalem dominū, quoniam confortauit, &c. posuit fines tuos pacem. to. 5. lib. 19. cap. 11.
Ex psal. 148. Aquæ quæ super cęlos sunt. to. 1. lib. 13. cōfess. cap. 15. to. 3. de Gene. ad lite. lib. 3 cap. 1.
Laudate dominū de terra. Ibidē. lib. 9. c. 1

PROVERBIORVM SALOMONIS.

Vide. to. 3. in speculo, de prouerbiis.
Itē ex cap. 1. Abscondamus in terra virū insontem iniustè. to. 5 lib. 17. cap. 20.
Ex cap. 3. Honora Deū de tua substantia, to. 9. de vita Christiana, cap. 12.
Disciplinam domini fili mi ne abiicias, to. 9. de bono discip. cap. 1. Ibi. de visita. infir mo. lib. 1. cap. 4.
Quem diligit dominus, corripit. to. 4. in lib. 83 quæst. quęst 81. infra Hebręo. 12.
Lignū vitæ est his q apprehenderint eā, to. 6. cōtra aduer. leg. & prophe. lib. 1. cap. 15
Ex ca. 4. Omni custodia serua cor tuum. to. 9. de honestate mulie. cap. 5

Ne declines ad dexterã neq; ad siniſtram, to. 4. lib. quęſtio. ſuper Deutero. quęſt. 48. to. 2. in epiſt. 2. ad Valentinum.

Vias q̃ à dextris ſunt, nouit dominus, to. 7. de pecca. meri. & remiſ. lib. 2. cap. 35. to. 4. lib. quæſt. ſuper Deu. quæſt. 48

Ex c. 5. Ab aqua aliena abſtinete, & de fonte alieno ne bibatis, to. 9. in epiſt. Io. tract. 6.

Bibe aquã de ciſterna tua, tom. 7. contra Creſco. Gramma. lib. 2. ca. 14.

Cerua grauiſsima, & grauiſsimus hinnulus to. 4. in lib. 83. quæſt. 71.

Ex c. 6. Vade ad formicã ò piger, & diſce ſapientiã, to. 6. contra Adi. Mani. diſc. ca. 24.

Nunquid homo poteſt abſcondere ignẽ in ſinu ſuo, ut veſtimenta illius nõ ardeant? to. 9. de honeſtate mulierum, cap. 3,

Ex cap. 7. Honora dominũ, & valebis. ſupra. cap. 3 autho. 1.

Ex ca, 8. Per me reges regnant, & tyranni per me tenent terrã, to. 6. de natu. bo. aduer. Mani. cap. 32.

Ante omnes cęlos genuit me, to. 3. de Trini. lib 1. cap. 12.

Ex ca. 9. Sapientia ædificauit ſibi domum to. 5. lib. 17. ca. 4. & 20. to. 4. in quęſt. vete. ac noui teſt. quęſt. 52.

Initiũ ſapientię timor domini. to. 5 in li. 83. qu. qu. 36. infra eccleſiaſtici. 1. auth. 2.

Mulier ſtulta & clamoroſa ſedet in foribꝰ domus ſuę, vt vocet trãſeuntes, to. 9. in eua. Ioan. tract. 97.

Ex ca. 10. Qui nitiẽ mẽdaciis, paſcit vẽtos to. 7. cõtra Creſco. Grã. li. 3 c. 9. in fine.

In multiloquio non deerit peccatũ. Ibid. lib. cap. 1.

Anni impiorũ minuentur, to. 3. in quæſt. vete. ac noui teſt. quæſt. 33.

Ex ca. 13. eſt quaſi diues cũ nihil habeat, & quaſi pauper cũ in multis diuitis ſit, to. 9. de 12. abuſionum grad. grad. 8 in fine.

Sunt qui ſe diuites affectant nihil habẽtes &c. to. 10. ſer. 212.

Egeſtas & ignominia ei q̃ deſerit diſcipli nã to. 4. in quęſt vete. ac nou teſta. quęſt. 14.

Ex ca. 14. In corde prudentis requieſcit ſapientia to. 4. de eſſen. diuini. folio. 234. C.

Ex ca. 15. Victimæ impiorũ abominabiles dño, to. 7. contra epiſto. Parme. lib. 2. cap. 6.

Ex ca. 16. Hom. eſt animã prępparare, to. 7. cõtra duas epiſt. Pela. li. 2. ca. 8. Diuinatio in labiis regis, to. 4. de eſſen. diuini. fo. 233. G.

Ante ruinam exaltabitur ſpiritus, to. 5. lib. 14. cap. 13.

Ex ca. 17 Omni tẽpore diligit, q̃ amicus eſt. to. 4. de amicitia, cap. 15. in fine, & ca. 18

Ex ca. 20. Quis pót dicere mundũ eſt cor meũ, to. 6. de ſancta virginitate, cap. 48.

Ex ca. 22. Diues & pauper obuiauerunt ſibi, to. 4. in quæſt. vet. ac nou. teſt. quęſt. 32.

Noli eſſe amicus homini iracundo, to. 4. de amicitia. cap. 12.

Ex ca. 23. Quando ſederis vt comedas cũ principe, ſapienter intellige quę apponũtur tibi. to. 9. in euan. Ioan. tract. 47. & 48.

In auribus inſipientiũ ne loquaris. to. 7. contra Creſco. Gram. lib. 4. cap. 65.

Præbe mihi fili cor tuũ, to. 9. de quatuor virtutibus charitatis.

Ex ca 24. Septies in die cadit iuſtus, to. 5. lib. 11. cap. 31.

Ex cap. 25. Si eſurierit inimicus tuus ciba illum, &c. to. 3. de doct. Chriſt. li. 3. ca. 16 to. 10. ſer. 168.

Ex ca. 26. Vir linguoſus nõ iuſtificabitur, to. 4. de amici. cap. 14. in fine.

Ex ca. 27. Laudet te alienũ, & non os tuũ, to. 9. in euang. Ioan. tract. 36. & 58.

Meliora ſunt vulnera diligentis, quã fraudolenta oſcula odientis, to. 7. contra literas Petiliã lib. 2 ca. 103. to. 4. de amicitia, cap. 27.

Ex ca. 30. Quis colligit ventos in ſinũ? to. 2. de ſex quęſt. 5. contra Pag. epi. 49. quæſt. 5.

Auarus ſimilis eſt inferno, to. 4. de ſaluta. documen. cap. 30.

Catulus leonis fortior iumentis, to. 6. cõtra Fauſtum, lib. 12. cap. 42.

Caput 31. exponitur. to. 10. ſer. 217. & 218

ECCLESIASTES.

Ex cap. 1. Vanitas vanitatum & omnia vanitas, to. 5. lib. 20. cap. 3.

Peruerſi difficile corriguntur, to. 7, contra Parmenia. epiſt. lib. 2. cap. 16.

Qui addit ſcientiã, addit & laborem to. 3. de ſpiritu & anima, cap. 49 in fine.

Ex ca 2. Sapientis oculi in capite eius. to. 5. lib. 20. cap. 3.

Ex ca 4. Vę ſoli: qa cũ ceciderit, nõ habebit ſubleuantem ſe. to 3 de amicitia. cap. 5.

Ex cap. 5. Si quid uouiſti Deo, ne moreris reddere ſupra pſal. 75.

Ex cap. 7. Noli eſſe iuſtus multum. tom. 9. in

in euang. Ioan.tracta.95.to.4.in quæst.vete. ac noui testa.quęst.15

Fecit dñs hominē rectū.to.5.li.14.cap.11.

Ex cap.8. est alia vanitas quę fit super terram.Ibidem lib.20.cap.2.

Ex cap.9. Nescit hō vtrū amore aut odio dignus sit.to.3.de spiritu & anima.ca.59.

Melior est canis viuus,leone mortu.to.4. in quæst.vete.ac noui testamen. quæstio.36.

Sicut pisces capiuntur hamo, & aues laqueo,sic ho.to.3.de agone Christiano, ca.1. in fine.

Ex ca.10. Vę tibi terra cuius rex puer est, & cuius principes manè comedunt.tom.5. lib.17.cap.20.

Muscę morituræ exterminant confectionem suauitatis.to.7.contra Fulgen.Donat.articu.14.

Ex cap.12.Reuertatur puluis in terrā suā, & spiritus ad Deū suum.to.3. de Gen. ad lit. lib.10.cap.9.

Deum time,& mādata eius obserua, hoc est omnis homo.to.5.lib.20.cap.3.

CANTICORVM.

Ex ca.1.Osculetur me osculo oris sui to.4 de amicitia,cap.6.

Nigra sum,sed formosa.to.3 de doctrina Christia.lib 3.cap 32.to.10.ser,201.

Annuntia mihi quem diligit anima mea. to.10.de verbis domini,ser.30.

Ex c.2 Ordinauit in me charitatē, to.5.li. 15.ca.22.to.4.de substantia dilectio.cap.4. & 5.to.10.de verbis domini,sermo.7.

Leua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabit me.to.9.in euang. Ioan.tracta.99.to.4.de amicitia,cap.7.

Amore longueo.to.9.in Solilo. animę ad Deum,cap.1.

En ipse stat post parietē nostrum. to.9.de visita.infirmo.lib.2.cap.2.

Vox turturis audita est in terra nostra.to. 10.in lib.50.ho.homi.33.

Capite nobis vulpes paruulas,&c.to.10. ser.107.

Ex ca.4.Hortus cōclusus,fons signatus.to. 7.de baptis.cōtra Donati lib.5.ca.27. Ibidē contra Cresco.gramma.lib.2,ca.14.& 15.

Laui pedes meos.to.9.in euang.Ioan.tracta.56.& 57.

Ex ca.6.Sexaginta sunt reginę,& octoginta cōcubinæ, & adolescentularum nō est numerus.to.4.in lib.83.quæst.quæst.55.

Dentes tui sicut gregēs ouiū, to.3.de doctri.Christia.lib.21.cap 6.

Vna est colūba mea.to.9.in euā.Io.trac.5

Ex ca.8.Quę.est ista quæ ascendit de deserto,to.7.de gratia & libe.arbi. ad Valen ca.6.

Fortis est vt mors dilectio.to.2.de sententia Iaco.Apostо.ad.Hierony.epist.29.

SAPIENTIAE.

Ex c.1 Spiritussanctus disciplinę effugiet fictum.to.7.contra literas Petilia.li.2.c.26.

Spiritus domini repleuit orbē terrarū.to. 2.de prędentia Dei,ad Dardanum,cap.5.

Aures zeli audi omnia.to.4.de essentia diuini.fo.253.f.

Os quod mētitur,occidit animā. to.4.de mendacio.ca.5.& 16.to.7.de natu. & gratia contra Pelag.cap.15.

Deus mortē nō fecit.to.9.in in Solilo.animæ ad Deū,cap.24.to.7.de prædestina. Dei, cap.4.& 5.

Ex c.2.Inuidia diaboli mors intrauit ī orbē terrarum.to.7.de baptismo contra Donatist.lib.4.c.8.& 9.ibid.de pec.meri. & remis. lib.1.ca.9.to.9. in euāg. Ioā.tract.12.ibidem de conflictu vitiorum & virtutū,ca.6.

Ex ca.3.Aestimata est afflictio exitus illorum,to.4.in lib.quçst.de Exo.quęst. 143.

Qui abiicit disciplinā,infęlix est, to.9.de bono disciplinæ,cap.5.

Ex c.4. Iustus si morte ꝓoccupatus fuerit, in refrigerio erit.to.9.de vita Christiana,c.2

Raptus est, ne malitia mutaret intellectū eius.to.7 de prędestina.sanctorum,cap.14.

Ex ca.5.Tunc stabunt iusti in magna constātia aduersus,&c to.2,de correctio.Donatist.ad Banifa.cap.24,to.7. cōtra.2.Gauden. epistо.lib.2.cap.27.& 29.

Ex cap 6. Multitudo sapientiū sanitas est orbis terrarū. to.3. de doctrina Christia. lib. 4.cap.5.in fine.

Ex ca.7.Attingit aūt vbiq; ꝓpter suam mundi tiam,to.6.de natu.bo.aduer, Manichę c.20.

Vapor est quidam virtutis Dei.to.4.de in carna.verbi,lib.1.cap.13.& 14.

Candor est lucis æternæ.to.9.in euā.Ioā. tracta.20.to.3.de Trinita.lib.4.ca.20.to.10. de verbis domini,ser.38.,& 190.

Ex cap 8. Attingit ergo à fine vsque ad finem fortiter.to.1.de lib.arbi lib.2.ca 11.to. 2.de prçsentia Dei,ad Dardanum,ca.5,& 6.

Sortitus sum animã bonam.to.3.de Gen. ad lite.lib.10.cap.7,& 17

Sciui quoniam nõ possem esse continẽs, nisi Deus det,to.1 lib.10. confessionum,ca. 29.& 31.to.4,de continentia,cap.1.

Ex c.9. Corpus qđ corrumpit, aggrauat aiam.to.5,li.13,c.16.li.19.c.4.to.9. li.1 medita.c.37.to.7.cõtra Pelag. Hypogno. lib.5.

Ex c.11.Omnia in mẽsura,numero,& põdere dispositi.to.4.li.21.sentẽ.sent.18.to.3 de Gen.ad lite.li.4.ca.3.4.& 5,lib.5,cap.22. to.7.cõtra Pelagia.Hypog.lib.6.to.4, in dialogo.Orosii,quæst.39.

Diligis omnia quę sunt & nihil eorũ quę feciſti,odisti.to.4.ad Simplicianũ, lib.1 qst. 2,to.6, contra Adimantũ Manichęi disci.c. 17.to.9.in euan.Ioan.tract.110.

Ex cap.12.Semen illorum erat maledictũ ab initio,to.7,de nuptiis & concupiscen.ad Valer.lib.2,cap.8.

Ex ca.15. Si peccauerimus,tui sumus,to. 4.de fide & ope.ca.22.

ECCLESIASTICI.

Ex ca.1.Timenti Deũ, bene erit in extremis.to 4.in li.83.quęst.quæst.36.to.9. de cõfli.vitio.& virtu.cap.3.

Initium sapientię timor domini.su. Prouerb.6.autho.2.to.9.in epist. Ioan.tracta.9.

Fili concupiscens sapientiã,cõserua iustitiam, & Deus præbebit illã tibi, to.6.contra Faustum,lib.22.cap.53.

Ex ca.2.Væ duplici corde.to.9.in Euang. Ioan.tracta.7.

Ex ca.3. Honora patrẽ tuũ vt superueniat tibi benedictio.supra Exo.20.autho.5.

Quanto magnus es, humilia te in omnibus,to.6.de sancta virginitate,ca,31.

Altiora te ne quęsieris, to.6.ad Orosium contra Priscillianistas,cap.11

Ignẽ ardentẽ extingnit aqua,& eleemosyna resistit pecc.t.9.de rectitu.catho.cõuersa.

Ex c.4. Nõ cõtradicas verbo veritatis nullo mõ,to.7.cõtra epist.Parmenia.lib.3.ca.6

Ex ca.5. Nõ tardes conuerti ad dominũ, to.4.in quęst.sup Matth.quęst.11.tom.10.in lib.50.homi.ho.3.eodem,ser.102.

Ex ca.6. Multi pacifici sunt tibi, & cõsiliarius tibi sit vnus de mille to. 4 de saluta. documen.ca.6.

Amicus medicamẽtum est vitæ.tom.3.de amici.cap.5.

Ex cap. 7. Vindicta carnis impii,ignis & vermis.to.5.lib.21,cap.9.

Noli esse iustus multũ. to. 3. de sententiis excerpt.ex Augustin.nu.365.

Memorare nouissima, & in ęternũ nõ peccabis.to.9.de specu.peccatoris,cap.3.4.& 5

Ex ca.10.Initiũ omnis peccati, superbia to.1,de Musica,lib.6.ca.13.to.3. de Gene.ad lit.lib.11.ca.15.to.7.de natu.& gratia, cõtra Pela.ca.29.to.5.lib.12.ca.6.to.9.in euan.Io. tract.25.Ibid.in epist.Ioan.tract.8.

Ex c.11.Bona.& mala,vita & mors a Deo. to.4.in quęst.vete ac noui test.quęst.34.to.3 de sententiis excerp.ex.Augustin.num.304.

Ex c.12. Altissimus odio habet pecca.to. 6.cõtra Adimãtum Manichęi discipulũ,c.17

Da misericordiã, & ne suscipias peccato rẽ.tom.3.de doctrina Christia.lib. 3. ca.16.

Iustifica animam tuam,to.4.in quęst.veteris ac noui testa.quęst.22.

Ex c.15. Nõ est speciosa laus in ore pecca.to.7.cõtra epist.Parmeni.li.2.ca.12.to.9, li.1.medi.c.33.ibi in Solilo.aiç.ad Deũ.c.19

Ex ca.17. Deus creauit de terra hominẽ: secundũ imaginẽ suam, fecit illũ super Gene.1.autho.14.

Creauit ex nihilo adiutorium simile sibi. supra Gen.2 autho.14,& 15.

A mortuo, quasi nihil perit cõfessio. to. 20.de verbis domini.ser.8.

Ex ca.18.Qui viuit in æternũ, creauit omnia simul.to.3.de Gen.ad lit.lib.5.ca.23.lib. 6.ca.3.to.3.de mira.sa.scriptu.lib.1.ca.1.

Post concupiscẽtias tuas non eas.to.7.de nuptiis & concupis.ad.Vale.lib.1.cap.26

Ex c.19.Qui spernit modica,paulatim decidit.to.9.de decẽ.chordis.c.11.to.4.de saluta.docu.cap.34.

Ex c.21 Fili peccasti,nõ adiicias iterũ.to. 7.de nuptiis & cõcupiscẽ.ad.Valer.li.1.c.26

Ex c.24. Qui edũt me adhuc esuriẽt: & q bibũt me,adhuc sitiẽt,to.3.de trini.li. 15.c.2

In tribus placuit spiritui meo, &c.to.10. sermo.169.

Ex ca.25.A muliere initiũ factum est peccati, & per illã omnes morimur.to.7 de pecca.me.& remis.lib.1.cap.16.

Ex c.26.Mulier ebria ira est magna, & cõtumelia eius & turpitudo non tegetur.to.9, in sermo.de sobrie.& virgi.cap.3.

Ex cap.27. Sultus vt luna mutatur,tom.2.

ad

ad inquisitiones Ioan.fo.117,A

Qui denudat arcana amici, perdit fidem, to.4,de amici.ca.13

ex ca.28. Relinque fratri tuo nocenti te, to.9,lib.2,medi.ca.12.

ex ca.29. Perde pecuniã propter fratrẽ,& amicum,tom.4,de amici.ca.25

ex cap.30. Miserere animæ tuæ placens Deo,to.3,in enchiridio ad Laurentium, ca. 76,to.5, li.21.ca.27,to.10,ser.102

ex c.31. Beatus vir q̃ post aurũ nõ abiit, nec sperauit in pecuniç thesauris, to.10, in lib.50.homi.homi.9

Ad mẽsã magnã sedisti, scito q̃n talia te oportet p̃parare,to.10,in 1.ser.pluri.marty.

ex ca.34. Qui offert sacrificium ex rapina,quasi qui victimat filium in cõspectu patris sui,to.4,de saluta.documen.ca.53

Qui baptizatur a mortuo, & iterũ tangit motuũ,quid proficit lauatio illius? tom. 7, contra literas Petilia.lib.1.ca.11,& 15. Ibid. contra Cresco.Grãm.li.2.cap.24. 25. & 27.

Dona iniquorum non probat altissimus. supra Prouerb.15

ex ca.36. Miserere nostri Deus omnium, & respice nos, & immitte timorem tuum. to.5,lib.17,cap.20

ex ca.37. Qui sophisticè loquitur, odibilis est,to.3,de doctri. Christia.li.2, cap.31.

ex c.39. Opera domini vniuersa bona valde.supra Gen ca.1.autho.17

ex ca 40. Graue iugum super filios Adã' to.7,contra Pelagia.Hypog.lib.5, tom. 3. in Enchi.ad Lauren.cap.66

ex ca.42. Melior est iniquitas viri, quam mulier benefaciens,to. 3, de spiritu & anima,cap.11.in fine.

ex ca.44,Enoch placuit Deo, & translatus est in paradisum, vt det gentibus sapientiam,to.3,de mira.sa.scrip.lib.1,cap.3

ESAIAE.

Item ex ca.1. Cognouit bos possessorem suum,& asinus præsepe domini sui,Israel autem me non cognouit,to 9.de bono discip. c.6,to.9,cõtra iudæos, Pag. & Aria. cap.13.

Cum extenderitis manus vestras,nõ exaudiam vos,to.9.de uita Christiana.cap.11

Lauamini, mundi estote to.1.li.13. confes. cap.19 tom.10. in vlt. ser. primę dominicę quadragesimę.

ex ca.2.De Sion exhibit lex, & verbũ domini de Hierusalem,to.5.li.18.ca.50

ex ca 3.Populę meus, qui te beatũ dicũt, ipsi te decipiunt,to.4.in li 83.quęst. quęs.59

ex c.5. Ipse iudicabit extrema terrę, to. 5, lib.17.ca.4

Væ qui trahitis iniquitatẽ in funiculis vanitatis,tom.9.in euan.Ioan.tract.10

Vę vobis q̃ dicitis bonũ malũ,& malũ bonũ,to.3.in Enchi.ad Lauren.ca.13.& 19.

ex c.6.Vidi dñm sedẽtẽ sup̃ soliũ excelsũ & eleuatũ,to.6.cõtra Adiman.Manichęi discipulũ,c.28.to.2.de vidẽdo deo,ad Pau.c.9

Sãctus,sãctus,sanctus dominus Deus exercituum,tom.3.de fide,ad Petrum diaconũ,c.1

Vir pollutus labiis ego sum,tom.9. lib.1. medi.cap.33

Oculos eius claude,ne forte videat oculis suis,tom.7.contra Pelagianos Hypo.li.6.

ex c.7.Si nõ credideritis, non permanebitis,to.9.in Euan.Ioan.tra.27.to.10. de verbis domini.ser.51.& de verbis Apost. serm. 27

Ecce virgo concipiet,&c.to.20.in 2, ser. Natiuita.domini.ser.4

Butyrum & mel comedet.tom.4.in li. annota.in Iob,cap.20

ex ca.8.Antequam puer sciat vocare patrem,&c.to.10.in 4,ser.Epiphaniæ.

Ex cap.9. Erit principatus super humerũ eius.to.10,ser.71

ex ca.10.Reliquiæ saluę fiẽt,to.5.li.17.c.5

ex c.11.egredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet, t.9.de Symb. ad Catech.li.3.c.4.to.10.in primo serm.Annunciationis Marię.

ex c.14.Qũo cecidisti de cęlo Lucifer, q̃ mane oriebaris.to.3.de Ge.ad lit.li.11,c.14

Sedebo in mõte,testamẽti in lateribus aquilonis,to.3.de mirab.sacræ scrip. lib.1. cap.2

ex ca.26.Tollatur impius, ne videat gloriã Dei,to.2.de viden.deo.ad Pauli,ca.6. circa finem,to.6.contra ser.Aria.ca.11

Viuũt mortui tui,interfecti mei resurgẽt, to.5.li.20.c.21,to.9,de conso. mortuorum, lib.2.cap.2

Terra ĩpiorũ cadet, to.5.li. 20, lib.2. ca.2

ex c.29.Populus iste ore suo & labiis glorificat me,cor aũt eius lõge est à me,to.6.cõtra Faustũ.li.22. c.55.to.4.de saluta.do.c.38

ex cap 38.Ecce ego adiiciam super dies tuos quindecim annos,tom. 3. de Gene. ad lit.lib.6.cap.17

Recogitabō tibi omnes annos meos in amaritudine aīæ meæ,to.1.lib.2. confeſ.c.1.

Ex c.40.Omnis caro fœnū.to.4. in li.83. quæſt.quęſt.61.to.9.in Euā.Ioan.tract. 7.to. 10.de verbis domini,ſer.16.& 45

Exalta vocē,& noli timere,to.6.de quinque hæreſibus,cap.6.

Quis appendit tribus digitis molem terrę?to.9.in Soliloq. animæ ad Deum,cap.28

Ex ca.42.Dedi ſpiritum meum ſuper eū to.7.de aīa & eius origine,ad Renatum, li. 1.cap.14

Tacui,ſemper ſilui, nunqd ſemper tacebo?to.9.de ouibus,ca.3.to.4.in quæſtio. vete.ac noui teſtamenti,quæſtio.1

Ex ca.45.Ego dominus & non eſt alter, formans lucem,& creās tenebras,faciēs pacem,& creans malum.to.6.contra Adimantū Manichæi diſcipulū,ca.27.Ibidem, cōtra Epiſt.Manichæ.ca.38.ibidem, contra aduerſarium legis & prophetarum,lib.1.ca.23.to. 7.de prædeſtinatione Dei cap.4

Ex ca46.Redite pręuaricatoresad cor.to. 9.in euan.Ioan.tractatu.18

ex ca.48.Miſit me pater & ſpiritus eius, to.10.in 2.ſer.Natiui.domini.

ex c.51.Nolitetimere opprobriū hoīum, tom.2.de ſex quęſt.contra Paganos,quæſt.6

ex cap.52.Gratis venundati eſtis & ſine argento redimemini.to.4.in lib.quæſtionū. ſuper Iudi.quæſtio.17.to.9.in euan. Ioānis, tractatu.41.

Quam pulchri ſup mōtes pedes prædicātis pacē, to.6.contra Fauſtū, lib.32. cap.10.

Recedite,recedite,exite inde,pollutū no lite tangere,to.7.contra epiſt.Parmenia.li.3 ca.4.ibidem.In breuicu.in colla. tertii diei, loco.4.to.10.de verb.domini.ſer.18

Ecce ītelliget ſeruus meus,exaltabitur & eleuabitur,to.5.li.18.cap.29

Cap.53.Pro parte exponitur,to.10. in li. homi.homi 36.

Item ex ca.53.Quis credidit auditui noſtro & brachiū domini cui reuelatū eſt ibidem,ca. 19.to 6.contra ſermo.Aria. cap.12 to.9.in euan.Ioan.tractatu.48. & 53.

Generationē eius quis enarrabit?to. 9.in euāgelio Ioānis,tractatu.13.ibidē de ſymb. ad Cathecumenos,li.1.cap.3.& lib.2.cap.3.

ex ca.54.Lauda ſterilis quæ non paris,to. 4.in quęſt. vete. ac noui teſtamen.quæſt.40.

erunt omnes docibiles Dei,to.7.cōtra Pelagi.& Cęleſtium,de gratia Chriſti, lib. 1.c. 13.ibidem,de prædeſti.ſanctorum,cap.8.

ex ca.55.Quęrite dominum dum inueniri poteſt.to.9.in Soliloanimę ad Deum, ca. 31.ibi.in manua.ca.4

ex cap.56.Domus mea domus orationis vocabitur.to.4.in quæſt. vete. ac noui teſta. quæſt.44

ex ca.57.Spiritus a facie mea egredietur, & flatus ego faciam,to.3.de Gen.ad lit.li. 7. ca 3.& lib.10.c.6.to.7.de anima & eius origine,ad Rena.lib.1.c.14

Caput.58.pro parte exponitur,to. 10. in li.50.ho.ho.7.eod.ſer.106.& 172.

Item ex ca.58.Frange eſurienti panē tuū, to.4.de ſalutari.documen.ca.5.& cap.31. to.10.in lib.50.hom ho.18.eodem.ſer. 1. in ſabba.poſt cineres.

ex ca 59.Iniquitates veſtræ diuiſerunt inter vos & Deum veſtrum,to.9.in. euan. Ioā. tractatu.41

ex ca.64.Oculus nō vidit Deus abſq; te, quæ præparaſti expectantibus te. to. 9. li.2. meditatio.ca.18

ex ca.66.Cælum ſedes mea, terra autem ſcabellum pedum meorum,to.6.contra Adiman.Mani.diſci.ca p.10.to.4. de eſſentia diuinita.fo.233,L,

Omnia hæc manus mea fecit,to.4. de eſſentia diuinita.fo.233,H,

Oſſa veſtra quaſi herbæ germinabunt,to. 5.li.20.ca.21

egredientur,& videbunt cadauera uirorum qui prævaricati ſunt,ibidem , cap.22.

Vermis eorum nō morietur,to.4 ad Oroſium contra Priſcilianiſtas ca.6.to.5.lib.21. ca.9.to.3.de ſpiritu & anima,ca.56

HIEREMIAE

Ex cap 1.Ollam ſuccenſam video a facie aquilonis,to.10.Ad fratres in ere.ſer. 12.

Priuſquam te formarem in vtero.noui te. to 3,de Gen.ad literam,lib.6.cap.8.& 9.

ex ca.8.Pax,pax,& eccę nō eſt pax,to.10 in primo ſer.de Apoſtolis.

ex ca.9.Mors aſcendit p feneſtras veſtras, to.9.de honeſtate mulierum,cap. 4. in fine.

Qui gloriatur,,in domino glorietur,to. 7.de bono perſeuerantiæ,cap.14.

Ego ſum dñs, qui facio miſericordiā & iudiciū & iuſtitiā in terra,to.5.lib.17.cap.4

Ex ca. 10. Scio domine, quia nõ est homi nis via eius, &c. Corripe me domine, to. 7. de peccatorum meritis & remissione, li. 2. c. 17

ex ca. 13. Ecce faciet dominus nouum super terram Fœmina circundabit virum, to. 10. ser. 5. Natiui. domini.

ex ca. 15. Facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium, to. 7. contra literas Petilia, lib. 2. cap. 102

Si separaueris pretiosum à vili, quasi os meum eris, to. 1. li. 13. confess. ca. 20

ex ca. 16. Ego mittam piscatores multos, dicit dominus, & piscabuntur eos. to. 9 de vtilitate ieiunii.

Domine fortitudo mea, & robor, & refugiũ meum in die tribulationis, to. 4. de consensu. euan. li. 1. cap. 26

ex c. 17. Maledictus homo q cõfidit in homine, to. 3. in enchi. ad Laurentiũ ca. 114. to. 6. cõtra Faust. li. 13. ca. 8. to. 7. contra Parme. episc. li. 2. ca. 4. ibi. contra literas Petilia. li. 1. ca. 3. ibidem de gratia & liber. arbitr. ad Valent. ca. 4. to. 4. de continentia, capite. 4

Prauũ est cor hominis & inscrutabile, qs cognoscet illud? to 6. cõtra Faustũ, li. 13. c. 8.

Perdix fouet quæ non peperit. ibi. cap. 12. to. 9. de pasto. cap. 12

Sana me domine, & sanabor, to. 9, libr. 1. medi. ca. 36

Confundantur qui me persequuntur, to. 6. contra Faustum, li. 13. ca. 16

ex c. 18. Sicut lutũ ĩ manu figuli, ita vos ĩ manu mea, t. 4. de elsẽt. diuinitatis fo. 233, H

ex ca. 23. Cælũ & terram ego implebo, to. 5, li. 22. ca 29. to. 2, de præsen. Dei, ad Darda. ca. 5, to. 9. in euan. Ioan. tract. 36, & to. 3, li. de Trinit. cap. 5

Quid paleis ad triticum? dicit dominus, to. 7, cõtra epist. Parme. li 3. ca. 3. ibi. contra Donati. post colla. cap. 10

Qui furantur verba mea, to. 3, de doctrina Christiana, li. 4. ca. 29

Ex ca. 26. Repente loquar ad gentem, vt pro peccatis suis faciam eis malum, &c. to. 10. ser. 102

ex ca. 31. Patres comederunt vuam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt, to. 7. contra Iulia. Pela. lib. 6. ca. 12

Ecce dies veniẽt & feriã domni Israel, & domui iuda fœdus nouum. ibi. c. 19. in fine.

Dabo legem meam in viscera eorũ, to. 3. de spir. & litera, ad Marcelli. c 10. & 21.

Et ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum, ibidem, cap. 22

Non docebit vltra vir proximum suum ibidem, cap 24. & 28. circa finem

ex c. 32. Eduxisti populũ tuũ Israel de terra Aegypti, in manũ robusta & brachio extẽto, to. 4, de essentia diuini. fo. 233. G. in fine.

Fugite de medio Babylonis, vt saluet vnusquisque animam suam, to. 5. li. 18, ca. 18

THRENORVM.

ex ca. 1. Os eius ad iracundiã prouocauimus, to. 4, de essentia diuinita. fo. 233. G

ex cap. 4. Spiritus vultus nostri Christus dñs, cui diximus q ĩ mẽbra eius viuemus ingẽtibus, to. 4. de incarnatio. verbi, li. 2. cap. 1

EZECHIELIS.

ex ca. 11. Auferam cor lapideum de carne eorũ, & dabo eis cor carneũ, t. 6. cõtra Faul. li. 18, c. 4. to. 7. de gra & libe. ar. ad Valẽti. c. 4

ex ca. 16. Pater tuus Amorrhæus & mater tua Cethęa, to. 9. in euan. Ioan. tracta. 42.

Hæc fuit iniquitas sororis tuę Sodomæ, saturitas panis, to. 9, de cõflictu vitio. & virtutum, cap 20

Iustificastis Sodomam, to 6. contra Faustum, li 22. ca 61.

ex ca 18. Patres comederunt vuam acerbam, supra Hieremiæ, ca 31. autho. 1.

Anima quæ peccauerit, ipsa morietur, to. 7. cõtra Dona. post colla. ca. 7 tom. 4. in lib. quæstio. super Deut. quæst 42. ibidẽ, in quæstio. super Iosue, quæs. 1. 8. & 9. to. 6. contra aduer. leg & Proph. li. 1. ca. 16, tom. 7, cõtra Iulia. Pela li. 6. ca. 4. & 12. to. 9, in Apocalyp. Ioan. tract 3. to. 3. de spiritu & anima, c. 56, & in sententiis sententia. 4

Filius non portabit iniquitatẽ patris, nec pater iniquitatem filii, to. 7. cõtra Dona. post colla ca 7. to. 4. in quæst super Deut. quæst. 42 ibid. in quęst. super Iosue, quæ. 1. & 9.

Cũ auerterit se impius ab impietate sua, quam operatus est, animã viuificabit to. 9. in euan Ioan. tracta. 33

Non lętaberis in perditione morientiũ, tom. 9. in li. 1. meditatio. ca. 39

ex ca. 28. Tu signaculum multitudinis, & corona decoris, t 3 d Ge. ad literã, li. 11. c. 25.

ex cap. 33. Ille in iniquitate sua morietur sanguinem autem eius de manu speculatoris requiram, to. 5. li. 1. cap. 9

Qua-

Quacunque hora peccator ingemuerit,& conu.fuerit,&c.to.4.de vera,& falsa pęn.ca. 17.to.9.de cõflictu vitiorum, & virtu.c.15.

ex ca.34.Lac comedebatis,&lanis operie bamini,&c.to.9,de pasto.cap.23.& 4.

Dispersę sunt oues meæ eo quòd non esset pastor.ibid.ca.8

ex c.36.Sãctificabo nomẽ meũ magnum, qd figurat,t.3.de doctri.Christiana,li.3.c.34

Adducã vos in terram vestram,&c.habitabitis in terra quã dedi patribus vestris. Ibi.

Porta hæc clausa erit & non aperietur,to. 10,in 2,ser.Na.do.& ser.14

ex ca.44.Vinum non bibit omnis sacerdos,to.6.de sancta virginitate,ca.1

DANIELIS.

Vide t.3.d̃ mira.sa.scri.l.2.c.30.32.& 34

ex c.2.Abscisus est lapis de mõte sine manibus,to.9.i euã.Io.tract.7.& 9. Ibi.i epist. Io.tra.1.to.6,cõtra iudęos,Paga.& Ari.c.12

De tribus pueris missis in fornacẽ ignis, tom.10.ser.240

ex ca.3.Angelus autem domini descendit cum Azaria & sociis eius in fornacem,tom. 3,de mira.sac.scrip.lib.2.cap.31

Lux & tenebrę laudabunt dominum,to. 6,de natu.boni.aduer.Manich.c.16.to.7.cõtra literas Petilia.li.2.ca.92

Deus est qui consolatur humiles, tom. 6. contra ser.Aria.ca.19.circa finem

Ex ca.5.Apparuerunt digiti quasi manus hominis scribentis contra candelabrum,to. 3,de Gen.ad literam,li.12.cap.11

ex cap.6.Danielem rex in lacum inuitus misit,to.7.contra lit.Petilia.lib.2. ca. 92. to. 3.de mira.sac.scrip.lib.2.ca.32

ex c.7.Vestimentũ eius cãdidũ quasi nix, & capilli capitis ei⁹ quasi lana mũda, t.4. de essẽ.diuinita.fo.233.E.to.3,li.2.de Trin.c.18.

ex c.9.Cũ venerit sãctus sãctorũ cessabit vnctio vestra,to.6,cõtra Iudę,pa.& Ar.c.12

Vsq; ad antiquum dierum peruenit, & in conspectu eius obtulerunt eum, to.6, cõtra Fausł.li.12,c.44.to.3.lib.2.de Trin.ca. 18

Horruit spiritus meus,to.5.li.20. cap.23.

Ex ca.12.Veniet tempus, quale non fuit ex quo gentes esse cæperunt,ibid.

ex c.13, Susanna casta, duobus falsis testibus accusata fuit,to.9,in euang.Ioan.tra.36, tom.10.serm.242

OSEE.

ex ca.1.Vade sume tibi vxorem fornicariam, & fac tibi filios fornicationum, tom. 6.contra Faustum,li.22,ca.80.& 89

Et congregabuntur filii Iuda, & Israel pariter,to.5,lib.18.ca.28

ex ca.2.Desponsabo te mihi in fide,to.10 ser.8.Nati.domini,

ex cap.3. Quia dies multos sedebunt filii Israel sine rege,& sine principe.ibid.

ex ca.6.Viuificabit nos post duos dies, in die tertia suscitabit nos.Ibi.to.10.ser.90

Misericordiam,non sacrificiũ volui,to.6 contra Faustum,li.20,c.16,to.9.li.10.cap.5

ex c.13.Absorpta est mors in victoria, to. 7.de pec.meri.& remiss.li.3.ca.11

IOELIS.

ex c.1.Iohel,Michæas,& Ionas,nouo testamẽ.cõgruẽtia ꝓphetauerũt,t.5.l.18.c.30

ex ca.2.Ois qui inuocauerit nomen dñi, saluus erit, to.2.in quęst.Hilarii,quæst.2,fo. 82,L,& to.10,de verbis Apostoli,serm.15.

Cõuertimini ad me in toto corde vestro, to 10,ad fratres in ere.ser.30

AMOS.

ex ca.1.Amos in diebus Osiæ regis ꝓphetasse se scribit,to.5.lib.18,ca.27

ABDIAE.

Quæ in Abdia,in Naum,& Abacuch, de salute mundi in Christo prænunciata reperiantur,to.5,lib 18,ca.31

In monte Sion erit saluatio,ibidem

Ascendent saluatores in montem Sion iudicare montem Esau.Ibidem

IONAE PROPHETHAE

ex ca.2.Erat Ionas in ventre ceti, tribus diebus & tribus noctibus,tomo 4, in quæst. Euang.lib.1,cap. 7,tomo 2, de sex quęstio. contra Paga.quæst.6,tom.5,lib. 18, cap. 44 tom.9,de symbolo ad cathecumenos, lib.4, capite 6.tomo.10, sermo.153

ex ca.3.Adhuc quadraginta dies & Ninive subuertetur,to.5,li.18,ca.44

Viri Niniuitæ pœnitentiã egerunt in hac vita,to.5,lib.21,cap.24

EX MICHEA.

ex ca.4,erit in nouissimo dierũ mons domus domini præparatus in vertice mõtiũ, to.5,lib.18,cap.30

ex cap.5.Et tu Bethleem Effrata paruulus es in milib. iuda,ibi.& t.10,i ser. epiphanię.

ex ca.6.Curuabo genu Deo excelso &c.

tom.

to.10.ser.236.& 237.

Ex ca.7.Inimici hominis domestici eius, to.5.lib.16.cap.5.

NAVM.

Ex cap.2.Ascendit qui dispergit corã te,q custodiat obsidionem,to.5.lib.59.cap.31.

Quę ī Naũ & abdia & Abac. de salute mũ di in Christo ꝓnunciata reperiuntur, ibidẽ.

ABACVCH.

Ex ca.2.Iustus ex fide viuit,to.5.lib.15.c. 4.to.7.contra.2.epistо.Pelagia. ad Bonifa.li. 2.cap.3.& libro.3.cap.5.

Ex ca.3.Domine opus tuũ, in medio annorũ viuifica illud, to.6.contra iudæos,c.14.

Inmedio duorum animalium cognoscеris,to.5.lib.18.ca.32.to.5.contra iudæ.pa.& Aria.cap.13.

Deus ab Aphrico veniet,& sãctus de mõte vmbroso,ibidẽ.to.9.de pasto.ca.15.& 16.

Stetit & mensus est terram,to.4.de essentia diuinitatis.fo.234,d,

Eleuatus sol, & luna stetit in ordine suo, to.5.lib.18.cap.32.

SOPHONIAE.

Ex ca.2.Horribilis dominus sup eos & attenuabit omnes Deos terrę,to.5.lib.18.c.33

De Christo & vocatione gentiũ, quæ Hieremias & Sophonias ꝓphetico spiritu sunt prędicti,ibidem.

AGGAEI.

Ex cap.2.adhuc vnum modicum, & ego commouebo cœlum & terrã & mare. to.5. lib.18.cap.35.

Meum est aurum & meum est argẽtũ,to. 10.in lib.50.homi.homi.30.

Si tetigerit inquinatus in animam horum aliquid,ſ inquinabitur?to.6. contra Fulgen. Dona.artic.16.

Omnis qui accesserit illo, inquinabitur, to.7.contra Dona.post.colla.cap.10.

ZACHARIAE.

Ex ca.1.Conuertimini ad me,& ego conuertar ad vos.to.7, de gratia & libe.arbi.ad Valentinum,cap.5

Ex ca.2.Dixit mihi angelus,qui loquebatur ad me.to.3.de Gene.ad literã, lib.9.ca.2. ibidem,in enchirid.ad Laurentium,cap.59.

Qui tetigerit vos, tangit pupillam oculi mei,tomo 5.lib.20.cap.30.

Ex c 3.Iudi. verũ iudicate.to.10.ser.202.

Ex ca.9.Tu quoq; in sanguine testamenti tui emisisti vinctos tuos.to.5.lib.58.cap.35.

Ex ca.12.Fingẽs spiritũ ho.in eo. to.7.de aĩa & origine eius, ad Renatũ lib.1.cap.14.

In die illa quęram conterere omnes gentes,quę veniunt contra Hierusalem.to.5.lib. 20.cap.30.

Ex ca.14.Exibunt aquæ viuæ de Hierusalem, medium earum ad mare Orientale, & medium earũ ad mare nouissimum.to.7.cõtra Fulgen.Donati.arti.5

MALACHIAE.

Ex ca 1.Iacob dilexi, esau autem odio habui.to.4.ad Simplicianum lib.1, quæstio.2. to.3.in Enchiridio ad Laurentium,cap.98.

Cæca & lusca offertis mihi, non hæc suscipiam de manibus vestris.to.4.in quęstio.vet. ac noui testamen quæstio.5.

Ex cap.3.Statim veniet ad templum suum dominator,quẽ vos quæritis.to.5.li.18.c 35

Quis poterit cogitare diẽ aduentus eius? to.5.lib.20.cap.25.

Sacrificiũ Iudæ placebit domino. ibidẽ cap.26.

Ego dominus & non mutor.to.4.de essentia diuinitatis.fo.233.D.to.5.lib.20. cap.26.

Ex c.4. Memẽtote legis Moysi serui mei, quam mandaui ei in Oreb. ibidem, cap.28.

Ecce ego mittam vobis Heliã Tesbitem antequam veniet dies domini.ibid.ca.26.

Conuertet cor patrum ad filios. ibidem.

1. MACHABEORVM.

Ex ca.2.Abraham in tentatione fidelis inuentus est.supra Gene.12.auth.2.

Daniel ī sua simplicitate liberatus de ore leonum.supra Danie.cap.6.

2 MACHABEORVM.

Ex ca.7.Nescio qualiter in vtero meo apparuisti,is, neque enim spiritum & animã donaui vobis.to.7.de anima & origine eius,ad Rena.lib.1.cap.14.& 15.

Ex ca.14. Razias à lege domini sui nõ est auersus.to.7.contra secundã Gauden. epist. lib 2.cap.23.

MATTHAEI.

Vide to.4.in quęst. euan.lib.1.per totum. ibidẽ de consen.euã. per quatuor lib. ibidẽ, in quęst.euan. secundum Matth. per totum, to.3.in speculo de euang. secundum Matth. Itẽ ex ca.1. Liber generationis Iesu Chri.

tomo 4,fo.204.h,I,

Iacob genuit Ioseph.to.4, de consen.euã geliſta.lib.2.cap.3.

Christi generatio sic erat.to. 10.f.48,b,c

Cũ esset desponsata. Istud euag.exponitur to.10.in 14.ser. Natiuitatis domini.

Quod in ea natũ est, de spiritu sancto est, to.2.de præsentia Dei, ad Darda.ca.16.to.3. in Enchi.ad Lauren.cap.37.& 38.

Ecce angelus apparuit illi in somnis.to.3. in enchi.ad Lauren.ca.59.

Noli timere accipere Mariam coniugem tuã.to. 7, de nuptiis & cõcupiscen. ad Vale. lib.1.ca.11,to.7. cõtra Iulia Pelag.lib.5.ca.9.

Caput 2. exponit tom.10.ser.199.& 300.

Ex cap.2.Stella Magorũ.to.3. de mira. sacrę scriptu.lib.3.cap.4.

Ite & interrogate diligenter de puero,vt & ego veniens adorẽ eũ.to.6. cõtra Iudæos, Paganos,& Arianos,cap.10.

Per aliã viã reuersi sunt in regionẽ suã. to.3.de trinitate,lib.4.cap.12.

Occidit pueros qui erãt in Bethlehẽ à bimatu,&c.to.4.in quęst euang. super Matth. quęstio.1.

Ex cap.3 Pœnitẽtiam agite, appropinquabit.n.regnum cœlorũ to.9 de tempore Barbarico.cap.2.infra,cap.4.autho.3.

Vox.clamantis in deserto.serm.1. Natiui. Ioan.Baptista.& primo sermone decollationis eiusdem.

Facite dignũ fructũ pœnitẽtię to.5.lib.21: ca.27.to.4:de vera & falsa pœnitentia,c.2 to. 10,in vlt. ser. primę dñicæ in quadragesi.

Potẽs est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abrahę.to.10.ser.24.Natiui.domini.

Iam securis ad radicẽ arboris posita est tomo 6,de contritione cordis:c.4

Veniet ferens ventilabrum in manu sua, & mũdabit aream suam.to.7. contra Donat. post colla.cap.10.

Hoc euangeliũ totũ exponitur to.10, de verb.do.sermo.63.Eodem ser.2, infra octa. Epiphanię.

Christus à Ioãne baptizatus fuit in Iordane,to.3.de mirabili.sacræ scriptu.lib.3,ca.5.

Spiritussanctus in columbæ specie descẽdit.to 9,in epist.Ioannis,tractatu.7. circa finẽ.to.3,de trinitate,lib.3.5.& 6.

Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui, tomo 4.de consen.euange.lib. 2:cap.14:to.6.contra ser.Aria.cap.13:

Ex ca.4 Ductus est Iesus in desertũ à spiritu to 5,lib.9,cap.21.to.3, de mirabi. sacræ scripturæ,lib.3,cap.6.

Cũ ieiunasset quadraginta diebus & quadraginta noctibus.to 4,de salutaribus documentis cap.54.

Dic vt lapides isti panes fiant tom. 10 de verb domini.ser.41.

Pœnitẽtiam agite, appropinquabit enim regnum cœlorum,supra cap 3,to. 1.lib.13. confessionum,cap.12,to 9.de pœniten. me dici cap 2.

Venite post me, faciã vos fieri piscatores hominũ.to 4,de fide & opibus,c 17 in fine.

Capitulũ quintũ exponitur per totũ.to.4 de ser domini in monte,libro primo.

Ex cap 5. Videns Iesus turbas, ascendit in montem,tomo.4, de ser. domini in monte, lib 1:in principio:

Beatitudines istæ exponũtur tom. 10.ser. 321.& 327.

Beati pauperes spiritu, quoniã ipsorũ est regnum cœlorũ,to 9, de 12.abusionum gradibus,gradu 8,tomo 10,serm.110

Beati qui lugent,quoniã ipsi consolabuntur.tomo 9:lib.1 meditatio cap 36. ibidẽ,in lib.scalæ paradi.cap.6.ibidẽ de conflictu vitiorum & virtutum.cap.21.

Beati qui sitiunt,& esuriunt iustitiã,quoniam ipsi saturabũtur.tomo 9: in euangelio Ioannis tractatu 26

Beati mundo corde, quoniam ipsi Deũ videbũt,to.4,de ser.domini in mõte, lib 1.to. 6.contra epist.Manichæi,ca.42.to.2 in commonito.ad Fortu.ibidẽ,de viden. Deo,ca 5. 11.12.14.& 15.to.9.in epist Ioan tract.7.ibidem in Soliloq. animę ad Deũ,can.34.ibidem,de speculo cap 27.

Beati pacifici,quoniã filii Dei vocabunt, to 4,de ser.domini in mõte,lib.1.to.7. cõtra literas Petiliani,libr.2,cap.68.per totum.

Beati qui persecutionẽ patiũtur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnũ cęlorum.to.1,de vera religio cap 6.to.7,contra Parme.epist.lib.1. cap.7.ibidẽ contra literas Petilia.lib.3.cap 7:ibidẽ contra Cresco.Grãma.lib.3.ca.59,& 63. ibidem contra Dona. post colla.ca.17. ibidẽ cõtra Gauden. epist. lib 2,cap.12 ibidem in sermone super gestis cum Emerito Donatist episco.

Vos

Vos estis sal terræ to.4.de ser.dñi in monte.lib.1.to.9. in euang.Ioannis tractatu.23.

Vos estis lux mundi.ibidem.

Nõ potest ciuitas abscondi supra montẽ posita,to.6.lib.16.contra Faustum.c.17

Nemo accẽdit lucernam, & ponit eã sub modio,to.4.de ser.domini.in mõte,lib.1.to.6.de quinque hæresibus,cap.7.to.10.de verbis do.ser.39.

Sic luceat lux vestra corã hominibus, vt videant opera vestra bona,to.5.lib.5.ca.16.to.10.de verbis domini. 2.& fo.224.m,

Nõ veni soluere legẽ,sed adimplere, to.6.cõtra Faustũ.lib.17.cap.5.& 6. in fine lib.19.ca.2.to.4.in q̃st.vet.ac no. testa.quęst.69

Amen dico vobis,donec transeat cęlũ &. terra,iota vnum, aut apex vnus.&c.to.4.de ser.do.in monte,lib.1.

Qui soluerit vnum de mandatis istis minimis,minimus vocabitur ĩ regno cęlorũ.to.9.in epist.Ioan.trac.7.

Qui fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur,&c.to.10.de verb.do.ser.3.

Nisi abundauerit iustitia vestra plusquam Scribarum & Pharisæorum,&c.to.6.contra Faustum,lib.17.ca.5.to.7. contra literas Petilia.lib.2.ca.61.to.4.de fide & operibus.c.26.to.5.lib.20.cap.9.to.10.ser.205.

Nõ occides,supra Exo.20. authori. sexta.

Non periurabis.tom.10.de verb.Apostо. sermo.28.

Qui irascitur fratri suo reus erit iudicio. to.9.de conflictu vitiorũ & virtutum,cap.9.

Qui dixerit fratri suo racha,reus erit cõcilio.to.9.in euan.Ioan.tract.51.

Qui dixerit fratri suo fatue, &c.to.10.de verbis domini,sermo.4.

Si offers munus tuũ ad altare, &c. to.10. de verbis domini,ser.16.

Esto cõsentiẽs aduersario tuo. to.4.de saluta.docu.ca.64.ibidẽ in quæst veteris ac noui.testamen.quæst.70.to.10.de ver.do.ser.5.

Ne forte tradat te aduersarius iudici, & iudex te ministro. & sic in carcerẽ mittaris. to.4.de saluta.documen.cap.64.

Qui viderit mulierẽ ad concupiscendum eã.to.9.de honestate mulierũ,ca.4.in fine,& ca.5.to.10.de verbis domini ser.16.

Mulier excepta fornicationis causa,nõ est dimittenda,to.4.in lib.83. quęst.quæst.75. to.6.de bono coniugali,cap.7.

Ego dico vobis non iurare omnino.to.4. de mendacio,ad Consen.cap 15.

Nõ potes vnũ capillũ albũ facere vel nigrũ.to.3.de doctrina Christiana,lib.4.ca.21.

Sit sermo vester, est est,non nõ.ibid.c.5. to.3.in enchi.ad Laur.c.17.& 22.

Si qs te percusserit in vnam maxillam, p̃be illi & alteram,to.4.de mendacio ad Consentium,cap.15.to.6.contra Faustum,li.22. cap.76.& 79.

Qui vult tecũ in iudicio contẽdere, & tunicã tuam tollere,dimitte ei & pallium.to.3 in Enchi.ad Lauren.c.78.to. 10.in lib.50.homil.homi.1.

Audistis quis dictum est antiquis:Diliges proximũ tuũ, & odio habebis inimicũ tuũ &c.euangeliũ illud exponitur.to. 10.in primo ser.fe.6.cinerum. Eodem, sermo.168.a.

Diligite inimicos vestros.to.6.cõtra Adimant.Manichęi disci.ca. 17.to.9 de cõflictu vitiorũ & virtutum, cap 7. tomo.3 in li.Enchi,ad Lau.cap.73.to.10.in lib.50.ho.ho.6. Eodem,ser.170.

Qui solem suum oriri facit sup bonos & malos.to.4 de salutaribus documen.cap.46

Attendite ne iustitiã vestram faciatis corã hominibus,vt videamini ab eis. tom.4.in ser.dñi in monte,lib.2 to.9 in epist.Ioan.tracta.6.to.10 de verbis domini ser.2

Capitulum sextũ exponitur to.4. in serm. domini in monte,lib.2.to 10.sermo.182.

Item ex cap.6. Cauete ne iustitiam vestrã faciatis coram hominibus.to.10.fo.324.m

Nesciat sinistra tua qd faciat dextera tua. to.9.in euan.Ioã.tract.51.ibid.in epist. Ioã, tract.6.to.10.in 20.ser.fe.6. Cinerum. Eodẽ, ser.182.

Orationem dominicam exponit to.2. de orando Deo ad Probam,ca.11.to.10.de verbis do.ser.29.Eodẽ.in li.50.ho.ho.42.ibidẽ, 127.135.& 182.

Itẽ in oro.do.Pater nr̃ q̃ es in cœlis,tom. 2.de præsentia Dei ad Dar.cap.9. & 13.to.7. in ser.Augu.super gestis cum Emerito.

Sanctificet nomen tuũ de spiritu & litera ad marcelli.c.16.to.7.cõtra duas epist. Pela. ad Bonifa lib.4.ca.6.ibid.de correctio. & gratia,ca.6.ibidẽ.de perseueran.bono.lib.2.c.2, to.2.de orando Deum ad Probam cap.11.

Adueniat regnum tuum.tomo. 7. de anima & eius origine ad Vincen.victo.li.3 c.11.

Fiat

Fiat volũtas tua ſicut in cœlo & in terra.to. 7.cõtra duas epiſt. Pelagia.ad Bonifa. lib. 4. ca.9.ibidem,contra Iulianũ pela.lib.2.ca.1. ibidẽ,de prçdiſtina.ſanctorum. cap.8. ibidẽ de bono perſeueran.lib.2.cap 3.

Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie.to.3.in lib.locutio.de gene. ca.39.to. 9.in lib.Soliloq.animę ad Deũ, cap.23 to. 7.de bono perſeueran lib.2.cap.4.to.10.in lib.50.ho.hom.14.

Dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitorib.noſtris.to.3.in li.Enchi.ad Laurentiũ,ca. 73.to.7. cõtra Parme. epiſt.li.2.c. 10.ibi.de pecca. meri. & remiſſ. lib.2.cap. 4.& 10,ibid.cõtra Creſco.Gramma.lib 2.cap.38.to 5.li.2 1.ca.22.27.to.7.de bono pſeue.lib. 2.cap.5.to.3, de Eccleſiaſticis dogmatı.ca.32,36 & 37.to.9.de vtili.pœni.ca.2.to.3.de ſent.decerpt.ex Augu.ca.38. to.10.in lib.50.homi.ho.27.

Et ne nos inducas in tẽtationẽ.to. 7.de natura & gratia cõtra Pela cap.58.& 67.Ibi.cõtra duas epiſt.Pela.ad Bonifa.lib.4.cap.9.ibidem,de bono perſeueran.lib. 2.cap.6.

Sed libera nos a malo.to.7.de pecca.meri. & remiſſ.lib.2.ca.4. to.4 de ſaluta.documẽ. ca.58.to.10. de.verbis Apoſtoli ſermo.30.

Si dimiſeritis hominibus peccata eorũ, dimittet & vobis pater veſter.to.3 in enchi. ad Lauren.cap.74.

Si non dimiſeritis hominibus, nec pater veſter dimittet vobis.to. 9. de cõflictu vitio. & virtu.cap.9.Ibidem, de rectitudine catholicæ conuerſationis.

Cũ ieiunatis nolite fieri ſicut hypocritę triſtes &c.euangeliũ illud exponit, to.4.fo. 274.m & ſequentibus.to.19.ſer.172, & 182.

Vnge caput tuũ,& faciem tuã laua to.10. in 2.ſer.ferię ſextę Cinerũ.Eodem ad fratres in ere.ſer. 41.

Tu autẽ cum orabis, intra in cubiculum tuũ,& clauſo oſtio ora patrem tuum in abſcondito,tomo.10.in primo & 2 .ſermo.ferię ſextę Cinerum.Eodem.ſermo.182

Theſaurizate vobis theſauros in cęlis.to. 9.de contemptu mundi cap.6

Lucerna corporis tui eſt oculus tuus.to.3 de opere monachorum.cap.26.

Si oculus tuus nequã fuerit, totũ corpus tuum tenebroſum erit.to.7.contra Iulia.Pelagia.lib.4.cap.3.

Nemo.põt duob. dominis ſeruire. to 9.ĩ Solilo.aiæ ad Deũ.c.22.to.4.de ſer. domini in mõte,l.2.f.276.C.vide infra Lu.6. aut.4.

Nolite ſoliciti eſſe aię veſtræ,qd mãducetis.to.3 de opere monachorũ,ca.2 24.& 26

Primũ quęrite regnum Dei, & iuſtitiam eius.to.7 de anima & eius origine, ad Vincen.victo.lib.3.cap 11.to.4.de ſaluta. documen.cap.28.

Nolite ſoliciti eſſe in craſtinũ. to.6.cõtra Adimant.Mani.diſci.ca.24.ſuper author.17.

Nolite iudicare, & non iudicabimini.to. 10 ſermone 202.

Ex ca.7 In quo iudicio iudicaueritis,iudicabimini.to.2.de ſex quçſt. cõtra Paga.quæſtio.4.to.9.de rectitu.catho.connerſa.

Qua mẽſura menſi fueritis, remetiẽt vobis,to. 2.de ſex quæſt.contra Paga. quçſt 4.

Quid vides feſtucã in oculo fratris tui, trabẽ autem in oculo tuo non conſideras? tomo. 10.de verbis dñi,ſer.16.eodem, in li.50 homi.homi.5.& 40.Ibidem ſermo. 202.

Nolite ſanctum dare canibus,to.6.de adulte.coniugiis ad Pollen.lib 1.cap.26.& 27. to.9.in Apocalyp Homilia,7.

Petite & dabitur vobis,to.1.li. 12.cõfeſſ. ca 1.to.de ſpiritu & litera ad Marcel.cap.32. to.10.de verbis domini ſermo.5. Euangeliũ iſtud totaliter ibidẽ exponitur,infra Luc.11 autho.3.& Ioan.16.autho.6.

Quęrite & inuenietis.to.9. de ſcala paradiſi,cap.2.infra ad Philippen.2. autho.7.

Pulſate & aperietur vobis, to.9. in lib.1. medita.cap.39.Ibidẽ,in Solilo. aiæ ad Deũ, cap.37.Ibidem,de ſcala paradi. cap.2.

Arcta eſt via quę ducit ad vitam, ſpatioſa q̃ ducit ad pditionẽ,to 9.de triplici habitacu.ca.4.to.10. In ſententiis ſentẽtia 19.infra Lucæ.14.artic. 1.to.9.de 4.virtuti. charita.

Attendite à falſis prophetis,qui veniũt ad vos in veſtimentis ouium,to.9. de conflictu vitiorum & virtutum,cap.4.

A fructibus eorũ cognoſcetis eos.to 4.de ſer.domini in monte,lib.2.to.5.lib.16.ca.2.

Nunqd colligũt de ſpinis vuas? tom.9.in euang.Ioã.tract 46.Ibidem,de,paſto.ca.10.

Omnis arbor bona, bonos fructus facit, to.6.contra Adiman.Mani.diſci.cap.26.to.7 contra literas Petilia.lib.3.cap.44. ibidẽ,cõtra Iulia.Pela.lib.1.cap.3.

Arbor mala,non fert bonos fructus.to.7.

contra

contra Pela.& Cœlesti. de gratia Christi li. 1.c.18.& 19.ibidē de nuptiis & concupiscē. li.2.c.26.ibidem contra Iulianū Pela.li.4. c. 3.to.4.de vera & falsa pœnitentia,c.2.

Non potest arbor bona fructus malos facere,to.3.in enchi.ad Lauren.c.15

Non omnis qui dicit mihi domine, dñe intrabit in regnum cœlorum,to. 4. de salu. documen.ca.38

Discedite à me omnes qui operamini iniqtatē,to.6.contra aduersa.leg.& Prophe. li. 2.c.4.to.9.in euang.Ioan.tract.49.

Qui audit verba mea hęc & facit ea, assimilabit̄ viro sapiēti,to.7.de baptismo cōtra Dona.li.6.c.24 to.4.de ser.domini in mōte, lib.1.to.6.contra Faustum,lib.22.c.90

Qui ædificat domū suā super arenā, imber descendens deiicit,to.9.de ouibus,c.14.

Ex c.8.Extendens Iesus manum,tetigit le prosum,tomo.4.in quęst.super Matth.quæstio.4.

Centurionis Euangelium exponitur, to. 10.de verbis domini serm.6.Eodem,in euāgelium Ioan.tract.16

Accessit ad eum Centurio,rogans eū,to. 6.contra Faustum,li.33.c.7.& 8.to.4.de cōsensu Euan.li.2.ca.20

Homo sum sub potestate constitutus, to. 6.li.22.contra Faustum,c.74

Audita fide Centurionis Iesus dixit,Amē dico vobis,non inueni tantam fidē in Israel to.6.contra Faustum,li.22.ca.13.& 14.Ibi. contra aduer.leg.& Prophe.lib.1.ca.7.

Puerum Centurionis sanauit, non tamen descendit,to.4.in quęstio.Euan.li.1.ca.18. tom.10.ser.74.

Multi ab oriente & occidente venient & recumbent cum Abraham,filii autem regni eiicientur,&c.to.6.contra Faustum,li.33.c. 2.to.10.in tertio sermone Epiphaniæ.

Vulpes foueas habent, & volucres cœli nidos &c.to.4.in quęstio.super Matt.quæst. 5.to.10.de verbis domini, sermone, 7.to.6. de sancta virginita.ca.51

Dimitte mortuos,sepelire mortuos suos, to.3.de trinita.li.4.ca.3.to.5.li.20.ca.6.& 15. to.4.in quæstio.super Matt.quæst.6.to.6.de duabus animabus,ca.2.to.10.de verbis dñi sermo.67.& 18.tom.7.contra literas Petilia lib.2.cap.7

Christus in nauicula dormiebat to. 4. de essētia diuinitatis.fo.234,in to.10, ser.221.

Euāgeliū istud exponit̄ to.10.fo.317,c,d,

Surrexit Christus,& imperauit uentis & mari,to.9.in Euang Ioan.trac.49.

Dęmones petierunt ut in porcos mitterentur,to.9.in epistо.Ioan.tract.6

Ex ca.9.Venit in ciuitatem suā,& ecce offerebant ei paralyticum,to.4. de consensu Euange.li.2.ca.25.

Quidam de Scribis intra se dixerunt, hic blasphemat,to.3.de Trinit.lib.15.ca.10

Cōfide fili,remittuntur tibi peccata tua, to.4.de.consensu Euang.li.2.ca.25

Nemo mittit vinum nouum in utres veteres,alioqui rumpuntur utres,&vinum effunditur,& vtres pereunt,to.10,ser.185.& 186

Surge,tolle lectum tuum,& vade in domum tuam,to.9. de symbolo ad cathecum. lib.2.cap.10

Cum transiret inde,vidit hominem sedētē in teloneo, to. 6.contra Faustum,li.17.c. 1.& 4.to.4.de consen.Euang.li.2.ca.26. to. 7.contra Cresco.Gramma.li.2.ca.9

Non est opus medico valentibus, sed male habētib⁹,to.4.de vera & falsa pœni. cap.5.

Misericordiam volo,non sacrificium, supra Osee.6.aut.2.

Nō veni vocare iustos,sed peccatores, to. 9.in Euā.Ioā tra.7.to.7.de pfectio.iustitiæ, in respō.so.5.ratiocina.infra Luc.5.auth.5.

Nemo imittit cōmissurā pāni rudis,in vestimētū vetus, to. 6.cōtra Faustū,lib. 7. ca.2.

Non est mortua puella,sed dormit,to. 4. de consensu Euang.li.2.ca.28.to. de verbis domini,sermo 44

Ex c.10.In uiam gentium ne abieritis, to. 4.in quæst.vete.ac no.test.quęs.77

Nolite possidere aurum,neq; argentū,neque pecuniā,&c.to.4.de cōsensu Euā.li.2.c. 30.to.in quęs.vete.ac no.testa.quæst.104.

Excutite puluerem de pedibus vestris,to. 4.in quæs.super Matt.quæstio.7

Amen dico vobis,tolerabilius erit Sodomitis in die iudicii,&c.to.7.de baptis. cōtra Dona.lib.1.ca.5.& lib 4.ca.19.

Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporum,to.6.in 2.disputa.contra Fortu.

Estote prudentes sicut serpentes, to. 4. de salu.do.c.28.t.3.de Doctrina Christiana,li. 2.cap.16.tomo.4.de quęst. super Matthæū, quæstio.8.

Estote

Estote simplices ficut colũbę,to.4.i quęſ. ſuper Matt.quæſt.8.

Nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini,to.3.de doct.Chriſtia.li.4.c.15,to. 10.ſermo.2.de Apoſtolis.

Non.n.uos eſtis qui loqmini,ſed ſpiritus, &c.to.1.lib.13.confeſ.ca.31

Qui perſeuerauerit vſq; in finẽ,hic ſaluus erit,to.7.de bo.perſeuer.li.2.ca.1.& 2.infra, cap.24.autho.1.

Quum perſequuntur vos in ciuitate iſta, fugite in aliam,to.1.de vita Auguſt.cap. 30.

Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine,to 4.in q̃ſtio. Matt.quæſt.2.tom.10.de verbis Apoſtoli,ſerm.17

Nolite timere eos qui occidunt corpus aĩam occidere non poſſunt,to.5.li.1.ca. 12. & li.13.c.2.to.6.li.14.cõtra Fauſtũ,c.12.to. 10,de verbis Apoſtoli ſer.18.to.9.in Euãgeliũ Ioã.tract.47.vide Luc. 12.autho.1

Nonne duo paſſeres aſſe veneunt &c. to. 3.de Agone Chriſtia.ca.8

Paſſer non cadit ſuper terram, ſine patre vr̃o,to.3.de Gen.ad literã,li.5.c.21, in fine.

Veſtri capilli capitis omnes numerati sũt to.10.de verbis domini ſermo.6

Qui me confeſſus fuerit corã hominibus, confitebor & ego eũ coram patre meo, to. 4.de vera & falſa pœnitentia,cap.5.

Non veni pacem mittere in terrã,to.4. in quæſtionibus ſuper Matt.quæſtio.3

Qui amat patrẽ aut matrẽ plus q̃ me, non ẽ me dignꝰ,to.4.de ſalutarib.documẽtis,c.2

Qui dederit calicẽ aquæ frigidæ,&c.to. 10.ſer.1.in ſab.poſt Cineres.

Cũ audiſſet Ioãnes in vinculis opa Chr̃i, mittẽs duos de diſcipulis ſuis ait illi; Tu es qui vẽturus es,an alium expectamus?to. 10. ſer.1.Natiuita.Ioan.Baptiſtę,& ſer.2.

Ex ca.11.Quid exiſtis in deſertum videre?arundinẽ vento agitatã?to. 9.in Euangelio Ioannis,tractatu quarto.

Ioannes fuit plus quàm Propheta, to. 7. contra literas Petilia.lib.2.ca.27.

Inter natos mulierum non ſurrexit maior Ioanne Baptiſta,to.6.cõtra aduerſariũ legis & prophetarũ,li.2.c.5.to.9.in Euãg.Ioã. tractatu 13.to.4.in quæſt.vete.ac no.teſta. quæſt. 26.to.10.i li.50.hom. ho.44.Eodẽ,i primo ſermone.Natiuitatis.S.Ioannis Baptiſtæ.

Regnum cęlorũ vim patitur,to.4.de ſer. domini in monte,li.1.Ibidem, in quæſtio. Euã.li 2.ca.37.to.9.in manuali,c.16. to. 10. ſer.1.Natiuit.Ioan.Baptiſtæ.

Vę tibi Corozaim,vę tibi Bethſaida,quia ſi in Tyro & Sidone factæ eſſent virtutes &c. to.3.in Enchi.ad Lauren.cap.94

Confitebor tibi pater domine cœli & terræ.to.4.in quęſt.vete.ac noui teſta.quęſt.100 Ibidem in quæſtio Eungeliorum ſup Matt. quæſt.9.to.10.de verbis domini,ſer.8.& 9.to tum illud Euangelium illic exponitur, Eodẽ,ſer.1.dominicæ. 5.poſt octa.Epiphaniæ.

Nemo nouit filiũ,niſi pater,to.4.in quęſt. Euã.li.1.c.1.to.3.de Trini.li.7.cap.3

Venite ad me omnes qui laboratis & onerati eſtis, & ego reficiam vos &c. Euangeliũ iſtud in ſũma exponitur to.10 de verbis Apoſtoli ſer.12 ibidẽ in li.50.hom. ho. 34. Eodem,Ad fratres in eremo, ſer.61

Tollite iugum meũ ſuper vos,to.4.de ſaluta.documentis,ca.7.to.7.contra Pelag.Hypogno.lib.5

Diſcite à me,quia mitis ſum, & humilis corde,to.6.de ſancta virginita,ca.35.& 36. to.9.in Euang.Ioan.tract.35.to.4. de ſaluta. docu.ca.32.to.10.in lib.50.hom. homi.34.

Iugum enim meũ ſuaue eſt, & onus meũ leue,to.1.de muſica.lib.6.cap.14

Ex ca.12.Diſcipuli eſurientes, cœperunt ſabbato vellere ſpicas &c.to.4.in quæſt.Euã. quæſt.2.li.1.Eodem in quæſtio. ſuper Matthæum,quæſt.2

Harundinem quaſſatam non confringet, & lignum fumigans non extinguet, to.4. in quæſt.Euang.lib.1.cap.3

Oblatus eſt ei dæmonium habens, cæcus & mutus,ibidem,cap.4

Si ego in beelzebub eiicio dęmonia, filii vr̃i ĩ quo eiiciũt?to.4.de q̃ſt.Euã.li. 1. cap.5.

In ſpiritu ſancto eiicio dæmonia,to.4.in li.expoſitionis epiſt.ad Romanos inchoatę. fo.282.col.4,K,l,to.6.cõtra ſer.Arria.c.14. to.4.de eſſentia diuinitatis,fo.233,l,

Nemo poteſt intrare ĩ domũ fortis, & vaſa eius diripere, niſi prius alligauerit fortẽ to.10.ſer.197

Veniens vera fortitudo alligauit fortẽ,to. 9,contra Iudæos,Paganos,& Arianos,ca.1

Qui non eſt mecum,contra me eſt, to.7. de pecca.meri.& remiſſ.lib.1.cap.28

Qui non congregat mecũ, ſpargit, to.6. contra

cõtra Fauſtum, li.12.c.16,to.7.de baptiſmo contra Donatiſt.li.6.ca.31

Eſt peccatũ in ſpiritum ſanctum,qđ neq; hic,neq; in futuro ſeculo dimittetur,to.4.in expoſitione epiſt.ad Romanos inchoatę,fo. 292,h,& ſequen.to.7. contra Creſcon.Grãma.li.4.c.8.to.2,de correctio.Dona.ad Bonifacium,ca.29,to.10,de verb.domi.ſerm.11.

Aut facite arborem bonam,& fructũ bonum,&c. to.4.de ſerm.domini in monte,li.2.to.6.contra Felicem Manichęum,lib.2.c.4.to 7.contra literas Petilia.li.2.ca.6.to. 10, de verb.domini,ſer.12.

Progenies viperarum,to.4.in quæſt.Euange.lib.1.ca. 6.

Ex verbis tuis iuſtificaberis,to.3.de trinita.li.9.ca.9.in fine.

Generatio mala & adultera ſignum quærit.to 2.de ſex quę.contra Paganos,quęſtio. 6.to.3,de trinit.li.4.ca.6.to.9,de ſymbolo fidei,ad Catechu.lib.4.ca.6

Sicut Ionas fuit in vẽtre ceti tribus diebus & tribus noctibus, &c.to.4.in quęſt. Euang. li.1.ca.6.to.6.de ſex quęſt: contra Paganos, quæſt.6.infra Lucæ.11.ca.autho.7

Cũ immundus ſpiritus exierit ab homine &c.to.4.in quęſt.Euang.li.1.ca.8

Erunt nouiſsima hominis illius peiora priorib.to.4 de fide & operibus,ca.25

Quicunq; fecerit voluntatẽ patris mei q̃ in cęlis eſt, ille meus frater, &c.to.4, de ſer. dñi in monte,li.2.tom.6.de fide cõtra Manichęos,c.25.Ibid.de ſancta virginit.c. 3 & 5

Ex ca.13.Exiit qui ſeminat ſeminare, &c. to.9.de quarta feria. ca.2

Alia ceciderunt terram bonam,& dabant fructum, aliud centeſimum, &c. to.4.in qu. Euãg li.1.c.9.to.6.de ſancta virginitate,c.45

Quidam videntes non uident,to.4.in quę ſtio.Euang.quæſtio.14

Audientes non audiunt,to.7. de bono perſeuerantiæ,ca. 14

Cum autem dormirẽt homines, venit inimicus eius,& ſuperſeminauit zizania in medio tritici,& abiit,to.4. de quæſt. ſuper Matthæum quæſt.11

Cum autem creuiſſet herba & fructum feciſſet:tũc apparuerunt & zizania.to.4. de q. ſuper Matt.quæſt. 12.

Zizaniorum parabola exponitur,to.10.in 2.ſermo.de Mortuis.

Inimicus homo ſuperſeminauit zizania, to.10,de uerbis domini ſer.18.eodẽ ſer.233

Sinite utraq; creſcere uſq: ad meſſem,to. 7.contra epiſt.Parme li.1.c.7.li.2.c.2.Ibidẽ. contra literas Petiliani,li.3.c.1.2,&3,ibidẽ contra Creſconiũ Grammaticum li.2.c.30. 35 &39,to.2,in epiſto.ad Donatiſt.& epiſt. contra Dona.to.7. contra Dona. poſt colla. ca 5.6.8.10,circa finem, & 20

Colligite primũ zizania,to.4.in quę. euã. lib.1.c.10. Ibidẽ in quęſt.euan.ſecũdũ Matt. q.12.to.10,de uerb.do.ſer.18.eodẽ,ſer.233

Granũ ſinapis cũ creuerit, maius eſt omnibus oleribus,to.4.de quęſt.euan.li.1.c.11.

Mulier abſcondit frumentum in farinę ſatis tribus.de quęſt.euan.li.†.ca. 12.

Qui ſeminat bonum ſemen, eſt filius hominis,ta.5.li.20. ca.5

Fulgebũt iuſti ſicut ſol.t.9, de cognitione veræ vitæ, c.46.Ibidẽ de vanitate ſeculi, c.2

Theſaurum in agro abſconditum, to.4.in quęſt. euange.lib.1. ca.13

Simile eſt regnum cęlorum homini negociatori,tom. 4. in quæſtio.ſuper matthæum, quæſt.13

Ibi erit fletus & ſtridor dentium, to.1, de vera religione,c.54,to.2.de gratia noui teſtamen.ad Honorat.ca.23,to.9. de triplici habitaculo, cap.2

Omnis ſcriba doctus in regno cęlorũ,&c. to.4.in quęſt. ſuper Matth. quæſtio.16

Vnde huic hęc ſapientia & virtutes,to.4, in quęſt.euan.lib.1.ca 14.

Fratres eius Iacobus & Ioſeph,&c.to. 4, in quęſt.ſuper Matthęum,q. 17

Ex ca. 14, Tulerunt reliquias, duodecim cophinos fragmentorum plenos,to.4, in li. 83.quæſtio.quęſt.61,tom.6, contra Felicia. Aria cap. 11

Viderunt Chriſtum ſupra mare ambulantẽ,to. 4,in quęſt.euan.li 1,c 15,to.6, contra ſer.Aria ca.15,to 9,in euan. Ioan.tract.2,to. 3,de mirabi.ſacrę ſcripturę,li 3 ca.8

Domine,ſaluum me fac,pereo,to.9,de cãticu nouo,ca.2, to.10,de verb. domini. ſer. 13,& 14,eodẽ,in 2. ſer.cathed. ſancti Petri.

Ex cap.15, Munus quodcunq; ex me,tibi proderit,to.4, in quęſt.euange.lib.1.ca. 16

Non quod intrat in os coinquinat hominem, ſed quod de ore procedit,tom 6 contra Adimantum Manichęi diſcipuium,c.15.

tom.4,de menda.ad Consent.ca.16.to.6.cõtra Faustum,lib.16,cap.31,to.3,de trinitate, li.15.cap.10,to.4,de continentia,ca.2.

Omnis plantatio,quam non plantauit pater meus cęlestis,eradicabitur, to.4,in quęst. euan.lib.1,cap.17

Cęcus cęcum ducens, ambo in foueã cadunt,tom.9,de pasto.cap.10

Cananeę euangelium exponitur,tom.10, ser.74,&to.4,de qu.euang.li.1,cap.18

Non sum missus nisi ad oues quæ perierunt domus israel,to.9,in euang.Ioannis tracta.31 &47

Non est bonum sumere panem filiorũ,& dare canibus,to.4,de fide & operibus,ca.16 Ibid.de octo Dulcitii qu.quæst.1

Catelli ędunt de micis quę cadunt de mẽsa dominorum suorum,to.9, de scala paradisi.ca.4.in fine

O mulier magna est fides tua.to.4, de fide & operibus,cap.16

Sanata est filia eius,ex illa hora,to.4.in q. euang.lib.1,cap.18

Mutos, surdos,& cęcos, & debiles,proiecerunt ante pedes domini.ibid.cap.19

Ex cap.16,Facto vespere, dicitis serenum erit.ibidem,cap.20

Intuemini,& cauete a fermẽto Phariszorum,tom.4,de consen.euan.li.2,cap 52,to.10.de uerb.do. ser.45.

Tibi dabo claues regni cęlorum, to.3.de doctrina christiana,li.1.cap.18

Quodcunq; solueritis super terram, &c. tom.10,de uerbis domini, sermo.8

Istud euangelium exponitur,to.10.de uerbis Apostoli, sermo.31

Tu es Christus filius dei viui,to.10.de uerb.dom.ser.13.eodem ser.151

Tu es Petrus, & super hanc petram ędificabo ecclesiam meam. ibidem, & de uerbis Apostо.serm.16

Filius hominis uẽturus est in gloria sua cũ angelis suis,& tunc reddet unicuiq; secundũ opera sua,tom.10,ser.181,cap.8

Reddet unicuiq; secundum opera sua,to.7,contra pelag.Hypogno.lib.3

Ex ca.17,post dies sex assumpsit Iesus,Petrum, Iacobũ, & Ioannem,& transfiguratus est ante eos,to.4.in q.euang.lib.1,cap.7.tom.3,de doctrina Christiana,li.3.ca.35.to.4, de consen.euan.li.2,cap.56,to.9.in euan.Ioan. tract.17,to.3,de mira.sacrę script.li.3.ca.10

Ecce apparuit illis Moyses & Helias,cum eo loquentes,to.6,de quinq; hæresibus,c.7.

Domine,bonum est nos hic esse,to.9, in lib.Soliloq.animæ ad Deum,ca.22,ibidem, de scala paradi.cap.7

Helias uenturus est,& restituet omnia,to.4,in quęst.euang.li.1,cap.21

Sępe cadit in ignem,& crebrò in aquam. Ibid. ca.22

Si habueritis fidem sicut granum sinapis, & dicetis huic arbori moro, eradicare, &c. Ibid.c.29,to.9,in euang.Ioan.tractatu 40,in fra.Luc.cap.17, autho.1

Dicetis monti huic tolle te in mare,to.4, de q.euang. cap.19

Hoc genus non eiicitur nisi per ieiunium & orationem, to.10.ser.230

De tributo didragma.to.10,de uerbis Apostо.serm.6

Ergo liberi sunt filii, to.4.in quæst. euan. lib.1,ca.23, tom.10,de uerb.Apostо. serm.6

Ex cap.18, Qui scandalizauerit unum de pusillis istis &c.de quæst.euan.lib.1,cap.24

Væ homini per quem ueniũt scandala,to.9,de rectitudine catholicæ conuersationis.

Angeli in cęlis semper uident faciẽ patris mei,to.2,de uidẽdo deo,ad Pauli,can.9,to.6,contra Maximi. Aria.episcop li.3,cap.9.

Si peccauerit in te frater tuus,&c tom.6, contra aduer.leg & prophet.li 1,cap.17,to.10,de uerb.do.ser.16

Quæ solueritis super terram, soluta sunt & in cœlo to.10,in li.50.ho.homi.23

Remittendum est,nedum septies,sed septuagies septies,to.4.de ôcsensu euã.li.2.ca.4

Oblatus est ei unus,qui debebat ei decem millia talentorum,to.4,in q.euang.li.1.cap. 26,to.7,de baptismo contra Donatist. lib.1. capite.12.tom.10. de uerb.domini. serm.16

ex ca.19.Quos deus coniunxit homo non separet,tom.9. in euan.ioan.tract. 9

Mulier excepta fornicationis causa,nõ est dimittenda, supra ca.5, auth.22

Non omnes capiunt uerbum istud, sed q bus datum est.to.4, de continentia, cap.1

Magister bone quid faciam, ut uitam æternam habeam? to.10,ser.233

Si uis ad uitam ingredi,seruamãdata dei, to.9.in euan. Ioan. tract.22.to.10. de uerbis domini,ser.17.ibid.ser.113& 205

Si

Si vis perfectus esse, vade, vende omnia quæ habes, &c. to. 1. li. 13. confession. ca. 19. to. 7. contra literas Petilia. li. 2. c. 104. to. 10. in li. 50. ho. homil. 34

Habebis thesaurum in cœlo, to. 9. de cognitione verę vitæ, ca. 47, ibidem, de cõtemptu mundi. ca 6

Diues difficile intrabit in regnũ cęlorum to. 4. in quęst. Euan. li. 1. cap. 26

Facilius est camelum per foramẽ acus trãsire, quàm diuitem intrare in regnũ cęlorũ, to. 2. de orando Deum, ad Probam, ca. 1, infra, Luc. 18. auth. 3. to. 2 in quęs. Hilaru, epis. 89. quęst 4 per totum

Amen dico vobis, q̃ vos qui secuti estis me, in regeneratione, &c. to. 5. li. 20. ca. 5. to. 7. contra duas epist. Pelagia. ad Bonifacium lib. 3. ca. 3. & lib. 4. ca. 11. ibidem, contra Iulianum Pelag. lib. 2. fo. 211, g,

Omnis qui reliquerit domum, aut agros pp nomen meum, &c. to 2. epist. 89. fo. 85, e, f, to. 7. contra literas Pelagiani.

Ex. ca 20. Singuli acceperunt singulos denarios, to 6. de sancta virginitate, ca. 26. to. 7 de bono perseuerantiæ ca. 8

Euangelium istud de operariis in vineam conductis exponitur totaliter, to. 10. de verbis domini ser. 59. Eodem, ser. 227.

Multi sunt vocati, pauci vero electi, tom. 4 ad Simplicianũ, li. 1, q. 2. to. 7, contra Cresco. Grammaticum li. 3. ca. 66. & li. 4. ca. 53. to. 5. li. 18. ca. 48, to. 4. de vera & falsa pœniten. ca. 6. to. 7. de prædestinatione, & gratia ca. 11.

Potestis bibere calicem quẽ ego bibiturus sum? to. 4. in quęst. Euan. li. 1. ca. 27

Sedere ad dexteram uel sinistram, non est meum dare vobis, to. 3. de trinitate, li. 1 c. 12

Domine fili Dauid, miserere nostri. to. 9, in lib. Soliloq. animę ad Deum, ca. 2

Cæcos illuminauit, egrediẽs ab Hiericho. to. 4. in quæst. euang. li. 1. ca. 28. & li. 2. cap. 48. to. 10. de uerb. domi. ser. 18. eodem, inser. 1. feriæ 4. post dominicam in sexagesi.

Ex ca. 21. Sedens super asinam & pullum. to. 6. contra Faustum, lib. 12. ca. 42

In arbore fici, nihil nisi folia inuenit. to. 4 in q. euã. li. 2. c. 51. to. 10. de uerbis dñi, ser. 44

Parabola de uinea & hęrede exponitur, tom. 6. cõtra Aduersar. leg. & prophet. li. 2. c. 4. to. 10. de verb. do. ser. 69

Qui ceciderit super lapidẽ istum, confringetur, to. 4. in quæst. euang. lib. 1. cap. 30.

Ex cap. 22. Simile est regnum cęlorum homini regni. ibidem, cap. 31

Hęc parabola exponitur, tom. 12 ser. 247

Amice, quomodo huc intrasti, nõ habens vestem nuptialem? to. 6. contra Faustum, lib. 22. ca. 19, to 7. contra Donatist. post colla. capi. 20. to. 9. in Euang. Ioan. tracta. 9.

Ibi erit fletus & stridor dentium, supra, c. 13. autho. 13.

Reddite quę sunt Cęsaris Cæsari, & quæ sunt Dei deo. to. 3. in sententiis, sententia 15. to. 10. in 7 ser. ad fratres in Eremo. eodem de verb. domini, ser. 19. to. 7. contra Parmenia. epist. lib. 1, ca. 7. Ibidem, contra Cresconium Grammaticum, lib. 1. cap. 19. to. 3. de fide ad Petrum, ca. 45. infra Luc. 20. autho. 1. to. 6. li. 2. contra Faustum, cap. 74.

Erant apud nos septem fratres, & primus vxore ducta, defunctus est, &c. to. 4. in quęst. euang. lib. 1. cap. 32

Non est deus mortuorum, sed viuentium to. 9. in euan. Ioan. tract. 49

Erunt sicut angeli dei in cęlo, to. 9. de vanitate seculi, c. 2. ibidẽ, de rectitu. cath. cõuersa.

Diliges dominum Deum tuũ ex toto corde tuo, &c. to. 1. de vera relig. ca. 46, to. 3, de doctrina Christiana, lib. 1. cap 22. ibidem de spiritu & litera, ad Marcelli. ca. 36. tom. 9. in euang. Ioan. tract. 18. ibidem de quarta feria, cap. 6. ibidem, lib. 2. meditatio. ca. 2. ibidem, in li. Soliloq. animę ad Deum, ca. 18, to. 4, de substantia dilectio. ca. 5. ibidem, de quęstio. vete. ac noui test. quæst. 111. to. 10 in libr. 50 ho. homilia. 37. & 38

Diliges proximũ tuum sicut teipsum, tõ. 1 de vera religione, cap. 46, to. 3, de Gene. ad literã, li. 12, capite 6, & 11. to. 6, in euan. ioã. tract. 17. ibidem de vita Christiana, ca. 10, & 26. ibidem de uita Christiana, lib. 2, cap. 4. to. 3. de spiritu & anima, cap. 35. to. 4. de amicitia, ca. 20. ibidem de substantia dilecti. ca. 25

In his duob⁹, mãdatis vniuersa lex pẽdet, to. 4, in q. euã. li. 1, cap. 33, to. 5, lib. 19, ca. 14

Quid vobis videt̃ de Christo, cuius filius est? Dicũt ei Dauid, &c. to. 10. ser. 234, & 235

Ex cap. 23. Super cathedram Moysi sederunt scribę: omnia quęcunq; dixerint vobis, facite, tom. 3, de doctrina Christiana, lib. 4, cap. 27, to. 6, contra Faustum, libr. 16. capitẽ 29. to. 9, in euang. Ioannis, tract. 46, to. 7. de

baptiſmo contra Donatiſtas,li.4.ca. 11. Ibidem,contra literas Petilia.lib.2.cap.6,& 51 tom.9,de paſtori.ca.4.& 10,to.10,de verb. do.ſerm.49

Alligant onera grauia & importabilia.to. 3,de opere monachorum,ca.29,to.7, cõtra literas Petil.li.2.ca.61

Decimas dabant Phariſæi, to. 10. ſer.105

Nolite uobis vocare patrem in terris. to. 3,de Fide,& Symb.ca.4

Vnus eſt enim magiſter veſter,& vnus pater,to.7.in breuicul.in collatiõe tertii diei, loco.3,to.9,de cognitiõe verę vitæ, cap.36

Væ vobis qđ clauditis regnũ cęlorũ ante homines,to.9.de rectitudi.catho. conuerſa.

Quid maius eſt aurũ, an tẽplũ q̃ ſanctificat aurũ?to.4,in quæſt.Euan.lib.1.capite. 34

Vę vobis Phariſęis qui decimatis mentã & rutam,& omne olus,to. 3,in Enchir. ad Lauren.cap.10

Duces cęciexcolantes culicem,camelum autem glutientes Ibidem,ca. 35. Eodem de quæſt.Euang.li.1.cap.35.

Væ vobis Scribæ & Phariſæi,qui mundatis quod deforis eſt,to.9.de conflictu vitiorũ & virtutum,ca.4

Mundate quę intus ſunt,to.4.de continẽtia,cap.2

Serpentes genimina viperarũ,quomodo fugietis à iudicio gehennæ?to. 7, contra literas Petiliani,lib.2.cap.14

Ecce ego mitto ad vos ſcribas,& ſapientes & prophetas,& ex illis occidetis,&c.Ibidem,cap.14

A ſanguine Abel iuſti,vſque ad ſanguinẽ Zachariæ,to.3,de mira.ſacrę ſcrip.li.1 ca.3

Quotiens volui congregare filios tuos, quẽadmodũ gallina congregat pullos ſuos, to.4,in quęſtio.Euan.li.1.ca.36,to.3,de Geneſi ad literã,li.1,ca.18.to.9,in euan. Ioan. tract.15,to.3.in Enchiridio ad Lauren.cap. 96,to.10,de verbis dom ſerm.29

ex ca.24. Qui perſeuerauerit vſque in finem,hic ſaluus erit,to.4,in li.83, quæſtion. quęſt.61,to.7,de corrept.& gratia.fo.291. col.3,cap.6,ſupra,ca.10.auth.10.

Væ autem prægnantibus, & nutrientib. in illis diebus,tom.10, de verbis do. ſer. 20

Orate ne fiat fuga veſtra in hyeme aut ſab bato.to.4,in quæſt.euang.li.1,cap. 37.Ibid. de conſenſu euan.li.2.cap.77

Sicut fulgur exit ab Oriente,& paret vſq; in occidentem,&c.to.4,in quæſtio.euan.li. 1,ca.38

Vbicunque fuerit corpus,illic congregabuntur & aquilæ.Ibid.cap 42

Ab arbore fici diſcite parabolam. Ibidẽ, cap.39

De die autem illa & hora,nemo ſcit neq; angeli,niſi ſolus pater,tom.1,de Geneſi cõtra Manichę.1.li.1,c.23,to.4,in li.83.quæſt. quæſt.60,to.3,de trinitate,li.1,ca. 12, tom. 10,de verb.do.ſerm.21

ex cap.25.Caput.25.exponit:to.4,ĩ li. 83, quæſt.quæſt.59

Simile eſt regnum cęlorum decẽ virginibus,to.4,in li.83,quæſ quęſ.59,ĩ principio to.2,de gratia noui teſt.ad Hono.c.33.& 37

Euangelium iſtud exponitur,to.10,de verbis do.ſer.22.& 23.

Prudẽtes acceperunt oleum in vaſis ſuis, to.2.de gratia noui teſt.ad Hon.ca. 31,& 37, ſupra pſal. 44.auth.6

Morã autem faciente ſponſo, dormitaue runt omnes & dormierunt. Ibidem,cap.22

Media aũt nocte clamor factus'ẽ.Ibi.c.34

Amẽ dico vobis,neſcio vos,to.4, in li.83 quæſt.quęſt.90,& 66, t.2,degratia noui teſt. ad Hono.ca.35,& 37.Ibid.in 2.epiſt.ad Valenti.fo 34.H.tomo. 4.in li.quæſt.ſuper Gene.quęſt.152.infra Lucę13 autho. 2

Euge ſerue bone & fidelis, ſupra multa te conſtituam, tom.9.in Euang.Ioan. tract.25

Euãgelium iſtud de iudicio exponitur,tomo.10 de verbis Apoſtoli,ſer.19.Eodẽ in li. 50,ho.hom.vltima.ca.10,Ibid.in primo ſer. ſeptuag.& in primo ſer. de mortuis.

Cum venerit filius hominis in maieſtate ſua,&c. congregabunt ante eũ omnes,to.3, de trini.li.1.ca.13,to.9.de vani.ſecu.cap.3

Venite benedicti patris mei, to.9.in Euãg. Ioã.tract.68.to.4,de trinitat.& vnita.dei,c.7

Eſuriui,& dediſtis mihi manducare.to.5. lib.17,cap.18

Diſcedite à me maledicti in ignem æternum,qui paratus eſt diab.tom.9,de gratiano ui teſt.ad Hono.ca.23,tom.4. de fide & operibus,capit. 15,tomo 5,libro.21, capit.23, tomo.6,ad Oro.contra Priſcillia.& Origen. capit.5,&6.Ibidem,contra aduer.leg.& prophe.libro 2,capite. 16,tomo. 4. de 8.Dulci. quæſtio. quæſtio.1,tom.3, de mirabil.ſacrę ſcrip.

scrip.li.1.c.2.to.9.de uita Christia.ca.10,to.4.de salu.docu.ca.49

Quandiu uni ex minimis meis nõ feciſtis, nec mihi.to 9.de viſita.infirmorum.li.1.c.3

Ibunt hi in ſupplicium ęternũ to.4,de fide & operi.c.15.to.3 de fide ad Petrum diaconũ.cap.45.to.9 de uita Chriſtiana,ca.10.

Ex ca.26. Illi conſtituerunt ei triginta argenteos.to.4.in quęſt.euang.li.1.ca.41

Non bibam ámodo de generatione uitis huius,&c.to 4.de quęſt.euang.li.1.ca.43

Omnes uos ſcãdalum patiemini in me in hac nocte.to 10 ſer.121,& 124

Triſtis eſt anima mea uſq; ad mortẽ. to 6. contra Felicia. Aria. ca.15

Pater mi,ſi poſsibile eſt,trãſeat a me calix iſte to 2.de orando deum,ad probam,ca.14

Spiritus quidem promptus eſt, caro autẽ infirma.to.4.de ſalu.docu.c.64

Qui gladio percuſſerit, gladio morietur to.3.de agone Chriſtia.c.29.to 6 cõtra Fauſtum,li.22 cap.70 to.4. de conſenſu euang. lib.3.c.5. ibidem in quęſtio.uete.ac noui teſtamen.quęſt.104

Petrus autem a longe ſecutus eſt.to 4, in q̃ſtio.euang lib.1. ca.46

Expuerunt in faciem eius, & colaphis eũ ęciderunt.ibidem,c 44

Petrus negauit Chriſtum coram omnibus, Ibidem,cap.45.to.6 de quarta feria cap. 5

Ex ca.27.Emerunt agrum figuli in ſepulturam peregrinorum to. 10. ſer.114.

Ager ille ſanguinis eſt.to. 6.de quarta feria,cap.3.& 4

Iudas abiẽs laqueo ſe ſuſpẽdit,to.5,li.1.c.17

De Iuda Iſcharioth, to.10.ſer.128

Si filius Dei es,deſcende de cruce.to 9,in euang Ioan.tract 37

Fregerunt milites crura, vt non relinquerent quicquã uſq; in mane,quid figurat,to.9 de cataclyſmo, ca 4

Ex ca.28. ecce ego uobiſcum ſum omnibus diebus,uſque ad conſummationẽ ſeculi. to.3,de Gen.ad lite.li 6 ca.8 to 9.in euã ioã. tract.50.to.6.de quinque hęreſ.ca.6

MARCI.

Vide to.3.in ſpeculo de euan Marci

Item ex ca 1. Tu es filius meus dilectus in quo mihi cõplacui.uide ſupra Mat 3 auth 7

Erat in deſerto quadraginta diebus,& quadraginta noctibus.ſupra mat.4 auth. 2

Pęnitemini, & credite euangelio. ſupra Mat.4. auth 3

Erat prædicans in ſynagogis eorum.to.4, de conſenſu euang.li.2.ca.19

Sciebant enim ipſum eſſe. to.4, in quęſt. vete.ac noui teſta.quęſt.66

Ex ca.2. Nudauerũt tectum ubi erat,& paralyticum in lecto ante dominum miſerũt. to.9.de paſſo.ca.6

Quid iſta cogitatis in cordibus ueſtris? ſupra mat.9 autho. 2

Diſcipuli eius cęperunt progredi, & euellere ſpicas. ſup mat.12.auth. 1

Ex ca.3. Quomodo poteſt Satana Satanã eiicere?to.4,in lib.83 quęſt,quęſt.79

Qui facit uoluntatem patris mei, frater meus eſt ſup.mat.12.auth. 16

Ex ca.4.Granum ſynapis cum ſeminatum fuerit,& natum fuerit, fit maius omnibus oleribus.ſup.mat.13,aut.7

Ex cap. 5. mitte nos in porcos, dixerunt ſpiritus immundi. ſupra mat. 8. aut. 10

Puella non eſt mortua, ſed dormit.ſupra mat.9 aut.10.to.10,de uerbis domini,ſer.44

Ex c.6 Vnde huic hęc omnia,ſapientia & uirtutes? to.4,in quæſt. euang.lib.1. cap.14.

Præcepit eis ne quid tollerent in uia. to.4 de conſen.euang.lib.2,ca.30

Calciari eos ſandaliis.ibidem.

Cum ſero factum eſſet.to. 4,de conſen.euang.lib.2.ca.47

Ex cap.7. populus hic labiis me honorat, cor autẽ eorum lõge eſt a me.ſupra Eſaię.29

Adducunt ei ſurdum & mutum.to.10.fo. 319.l,& ſequen.

Ex ca.8.Cum turba multa eſſet cum Ieſu, nec haberent quod manducarent.Exponitur to.10.ſer.209

Ex cap.9 Omnia poſsibilia ſunt credenti. to.4. in quęſt uete.ac noui teſtamen.qu.115.

Ex ca.10. Quicunq; dimiſerit uxorem, & aliam duxerit, adulterium cõmittit.to. 6. de adulte coniugiis lib.1.ca.11.12. &22.

Nemo bonus,niſi ſolus deus to 6.de natu. boni,aduerſus manich.c.39.to 4,de incarn. uer.li.1.c15.ibidẽ de trini.& unita,dei,c.13

Ex c.11.De ficulnea are facta. to.10.ſer.74

Domus mea, domus orationis uocabitur omnibus gentibus,ſupra Eſa.56

Ex ca.12.Reddite q̃ ſunt Cęſaris Cæſari, & quæ ſunt Dei Deo, to.7 contra epiſt.Par-

me lib.1.ca.7.sup.Matt.22,autho.4
Ego sum Deus Abrahã,deus Isaac,& Deꝰ Iacob,sup.Exo.3,aut.3
Audi Israel,diliges dominum Deum tuũ ex toto corde tuo,&c.sup.Deuter.6,anth.2, & Matt.22,aut.8
Ex cap.13. Qui autem sustinuerit in finẽ, hic saluus erit supra Mat.10.aut.10
Ex cap.16. Post hæc autem duobus ambulantibus ostensus est,to.10.ser.146
Recumbentibus vndecim discipulis,&c. Euangelium istud exponitur,to.10.fo 318, & sequen.eodem,ser.181,c.7.in fi.
Qui crediderit & baptizatus fuerit saluus erit.to.10,de blasphe.in spiitum sanctum,f. 9,m.Eodem de verbis domini,ser.11

LVCAE.

Vide to.4,in qu. euan. li.2, per totum, & to.3.in specu. de Euan. Lucæ.
Item ex ca.1. Erant ambo iusti ante Deũ. to.7.de pecca.meri.& remiss.lib.2 ca.13,Ibi dem,contra Pelag.& Cęle.de gratia Christi, li.1.ca.48.to.10,in li.50.homil.homilia.44
Exaudita est deprecatio tua,to.4.in q.euã. lib.2.cap.1.to.10.in li.50.homi. homilia 44
Ioannis Baptistæ natiuitas,to.3.de mira. sa scriptu.lib.3.ca.1
Præcedet ante illũ in spiritu & virtute Helix.to.9.in Euang.Ioan.tract.4,to.4.in quæs. vete.ac noui testa. quæst.26
Missus est,exponitur to 10. ser.2. Annuncia.Eodẽ in 14 ser.Nati.domini.
Et regni eius non erit finis.to.6.de nat. boni,aduersus Mani.c.22,to.5.li.22.ca 1.to.6. ad Orosi.contra Priscillia cap.7
Quomodo fiet istud, quoniam virũ non cognosco? to.6.de sancta virgi.ca.4.to.10.in lib.50.ho.hom.44
Virtus altissimi obumbrauit tibi.to.4.in q. vete.ac noui testa quęst.51.to.10,in lib.50, ho. hom.44
Exultauit infans in vtero meo,to.2.de prę sentia Dei ad Dardanum, ca.10
Magnificat aīa mea dominum.to.9.super magnificat to.10,in 2.ser.Assũptionis Marię
Promisit nobis seipsum,sicut iurauit patri bus nostris.to.9.li 2.medita.cap.17
Ex c 2.Et in terra pax hominibus bonę uoluntatis,to.5,li.14,ca.8.to.6 contra Iudæos Pag.& Aria c.10.to.10,in li.50,ho homi.8.
Christi natiuitas enarratur.to.3.de Mira. sacrę scriptu.li.3.ca.2
Pastores loquebantur adinuicem.Ibidem cap.1.& 3
Parentes Iesu,vt facerent secundũ consue tudinem legis,obtulerunt par turturum,&c. to.4.li.quæst.super Leuit.quęst.40
Quia viderunt oculi mei,salutare tuũ.to. 6,contra aduersa leg.& prophe.lib.1.ca.11. to.4,de continen,ca.4
Et in signum cui contradicetur.to.4.libr. quæstio.super Nume.qu.36
Tuam ipsius animam gladius doloris per trãsibit.to.4,in q.veteris ac noui testa.qu.73.
Cum esset Iesus annorum duodecim,&c. Istud euang exponitur,to.10,fol.317
Descendit cũ eis,& erat subditus illis.to. 6,contra Maximi.Aria. episco lib.3.cap.18.
Ex ca.3. Vt putabatur filius Ioseph: q fuit Heli,&c.to.4.in q.euan.li.2 ca.5,& 6.Ibidẽ, de consensu euang.lib.2.ca.1.in fine, & 3
Venerunt autem & publicani ad Ioannẽ, vt baptizarentur,& dixerũt illi: Magister qd faciemus? Dixit illis. Nihil amplius exigatis, quàm q̃ constitutum est vobis.to.10,de verbis domini,ser.19
Interrogauerunt illum & milites. Quid faciemus & nos? Neminem concutiatis,neq; calumniam faciatis,sed contenti estote stipẽdiis vestris.to.6,contra Faustum,lib.22.cap. 74.to.10.de verbis domini,ser.19
Ex ca.4.Dominum deũ tuũ adorabis,& illi soli seruies.supra Deute.6.aut.3
Ex c.5. Ascendens Iesus in nauiculam Petri,rogauit eum a terra reducere pusillũ.to.4 in quæst.euan.lib.2,ca.2
Rete rumpebatur præ multitudine pisciũ. to.4.in lib.83,quæst.81
Vade,ostende te sacerdoti.to.4. in quæst. Euange.li.2,ca 3
Paralyticum per tectum submiserunt. Ibi dem,ca.4.supra Marci.2.autho.1
Non veni vocare iustos, sed peccatores ad pœnitentiam to.7.de pecca.meri.& remiss. li.1.ca.17.supra Matt.9.aut.8
Quare discipuli tui non ieiunant,&c.to.4 in quæst.euang.li.2.ca.18
Ex cap.6. Dexteram manũ aridam Christus sanauit.Ibidem.ca.7
Descẽdẽs cum illis,stetit in loco cãpestri:

to.4,de consensu euange.li.2. ca. 19

Vę vobis qui nō ridetis,quia flebitis.to.9 de conflictu uitiorum & uirtutum,ca. 21

Diligite inimicos uestros,t 6,contra Adimantum mani.disc.c.57.to.10, de verbis domini,ser.15.eodem,in li.50,ho.ho.29,supra mat.5,aut. 26

Qui aufert quę tua sunt, ne repetas, to.3 in enchi.ad Lauren,ca 78

Dimittite,& dimittetur vobis.to.5.li.21, c.27,to.4.de salu.docu.c.28

Date & dabitur uobis to 4, in qu.euan.li. 2:ca.8.to.10,de ver.domini, ser.15

Nūquid pōt cęcus cæcū ducere? Ibid.c.9

Similis est homini qui fodit in altū,& posuit fundamentū supra petram. Ibidem,c.10

Ex ca 7.Centurio misit ad Iesum seniores Iudæorum,rogātes de puero.to.9.cōtra Faustū,lib.33.c.7. & 8.supra Mat.8 autho. 2.

De iuuene suscitato a Christo extra portam Naim.to.10,de ver.domini,ser 44

Lamentauimus & non ploraſtis.to.4,in q̄stio.euan.lib.2. ca.11

Peccatricis hiſtoria exponitur.to.10,in li. 50,ho.ho. 23

Cui plus dimittitur, plus diligit:to.1.li.4. confes.ca.7,to.10.in li.50,ho.ho.23

Ex c. 8. exiit qui seminat seminare semen suum.to.10,in primo ser.de Apo.

Qui habet aures audiendi,audiat.to.7, de bono perseuerantiæ ca. 14

Nemo lucernam accedens,operit eam uase.to.4.in quęst.euang.li.2.ca. 12

In regione Gerasenorum , curauit dns aliquē,ī quo erat legio dęmoniorū ibid.c.13

Archisynagogi filia a Christo suscitat.to. 10.ser. 74

Quis est qui me tetigit?to.9.in euan. ioan. tract.28,to.4.contra menda. ad Consentiū , ca,13.to.10.de uer.domini,ser.6.eodem,ser. 72,152,& 155

Ex ca.9. Qui voluerit animam suam saluā facere,perdet eam.to.3,de spiritu & aīa,c.9

Trāsfiguratus est ante discipulos suos,to. 3,de doctrina Christiana.li.3.c.35.sup.matt. 17,autho.1,to.4,in qu.euang.li.1.ca. 7

Nemo mittēs manum ad aratrum, & aspiciens retro,aptus est regno dei.to.9,de recti. catho.conuersa.

Ex cap.10.Designauit dominus & alios septuagintaduos.to.4.in quæst.euan.li.2.c.14.

Euangelium istud exponitur,to.10, ser.primo,de Apostolts.

Tyro & Sydoni remissius erit in die iudicii.to.7,de bono perseuerantiæ,cap.9,& 10

Et tu Capernaū quæ usq; ad cœlum exaltata es,usque in infernum deprimeris.to.10. ser.1.de Apost.

Qui vos spernit, me spernit,&c.to.10.de verbis domini.ser. 24

Homo quidam descendebat ab Hierusalē in Hiericho.to.4,in qu.euan.lib.2,ca.19,to. 7.contra Pelag.Hypog.li.3,to.3,lib.1.de doctri.Christiana,c.30,to.10.de uerb.domini, ser.47.Ibidem de uerbis Apost.ser.2

Samaritanus misericordia motus,accessit ad vulneratum, sacerdos autem prēteriit.to. 9.in enā.ioan.tract.43, to.10.de verbis domini,ser.26,& 27.eodem.de uerbis Apost.ser.2

Martha excepit illum in domum suā.to.4. in quęst.euan.li.2,ca.20,to.10, de uerbis domini,ser.26.& 27,ibidē de uerbis Apo.ser.15

Maria optimam partē elegit to.3 ,de trini. lib 1.c.10,to.10 de verbis domini,ser.26,& 27.eodem,de verbis Apostо.ser. 15

Ex ca.11.Domine,doce nos orare.to.9,in euang.ioan.tracta.7.to.10,de uerbis domini, ser.28

Amice,accommoda mihi tres panes.to.4 in q.euange.lib.2.ca.21,to.10,de uerbis domini ser.29,ibidem, ser.171

Petite,& accipietis.quærite,& inuenietis. to.2, de orando deum ad Probā,ca.8,supra mat.7.aut.4,to.10.ser. 171

De pane, pisce & ouo, lapide,serpente & scorpione.to.4,de quęst.euang.lib.2,cap.22

Si in digito dei eiicio dæmonia.tom.4,in q.euang.lib.2.cap.17,to.6,contra Faustum, li.32.c.12.to.4.de catechizan.rudi.ca,20.ibidem,de essentia diuinita.fo.233.i.Ibidem,in quæst. ueteris ac noui testamen. quæst. 92

Beatus uenter qui te portauit.to.9,in euā. ioan.tract. 10

Erunt nouissima hominis illius, peiora prioribus,to.4.de fide & operibus,ca. 25

Sicut fuit ionas in ventre ceti.to.4, in qu. vete.ac noui testa.q.64.supra mat:12 auth.13

Nemo accendit lucernam & ponit eā sub modio,sed sup cādelabrū &c.to.10.f.354,1,

Vide ne lumē quod in te est, tenebrę sint. to.4.in qu.euang lib.2,ca.15

Nunc uos Pharisæi quod foris est pa-

ropſidis lauatis &c.to.4.de q.Euang.li.2 ca. 16,to,10.de verbis domini,ſer.30 Ibi totū iſtud Euangelium exponitur.

Quod ſupereſt, date eleemoſynam,& oīa vobis munda erunt,to.7,contra Creſco.Grā mati.li.2,cap.12.to.3.in Enchiri ad Lauren. c.72,& 75.to.9.de conflictu vitiorum & uir tutum,ca.17.to.10.de uerbis domini, ſer.30

Vulpes foueas habent & aues cœli nidos &c.to.10,de verbis domini, ſer.7

Sine mortuos ſepelire mortuos ſuos.to.10 de uerbis domini, ſer.7

Perſequar te domine, ſed permitte mihi primū renunciare his qui domi ſunt. Ibidē,

Væ vobis legiſperitis,q tuliſtis clauē ſciētiæ,& cæt.to.11,in q.euan.li.2.c 23.to.6.con tra aduer,legis & prophe.li.2. ca.5

Duodecimum caput Lucæ exponitur. to. 10 ſer.196

Ex ca.12.Anima plus eſt quam eſca,& cor pus quā ueſtimentum.to 4.de quæſt. Euang. lib.2. cap.24

Nolite timere eos qui occidunt corpus, &c.to.7,de gratia & lib.arbit.ad Valen.cap. 18.ſupra Mat.10.author.13

Hominis diutius cuius poſſeſsio attulit vberes fructus. Parabola hæc exponitur. to. 10,in lib.50.ho.hom.48

Stulte, hac nocte repetunt animā tuam a te.to.4.de ſaluta .docu.c.53.to.10.de verbis Apoſt.ſer.19.Ibidē,in li.50.ho. homi.7.& 47

Nolite in ſublime extolli. to.4. in quæſti. Euang.lib.2.ca.29

Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernę ardentes,&c.Ibidem,ca 25.to.4.de cōtinentia, ca.7.to.10,de verbis domini,ſermo.39

Quis putas eſt fidelis ſeruus & prudēs &c. to.4.de quæſt. Euan li.2.cap.26

Si.n.qđ nimiū ē &c.t 4.de.q.euā li.2.c.28

Ignem veni mittere in terram.to.6.contra Fauſtum, lib.22.ca.93

Cum uideritis nubem orientē ab Occaſu. to.4 in quęſt.euan.lib 2 ca. 27

Cū vadis cum aduerſario ad principē &c. to.10,de uerbis domini,ſer.1.eodē,in li.50. ho.homi.5

Ex ca.13. De ficulnea cuius miſeram ſteri litatē tertius annus arguebat to.3,de trini.li. 4.c.4.t 10 de verbis dñi,ſer.31.eodē,ſer 151

Mulier decem & octo annos habens in in firmitate,to.3.de trini.li.4.ca 4.to.10,de uer bis domini,ſer.31

Tria ſata ſarinæ quid obumbrent. to. 10, de uerbis domini, ſer.32

Domine ſi pauci ſunt qui ſaluantur.to.10 de verbis domini, ſer.32

Simile eſt regnū cęlorū grano ſynapis &c. to.10,in 2.ſer.S. Laur.& ſer.4.eiuſdem feſti.

Contendite intrare per anguſtā portam. to 9.de tempore Barbarico,ca.8,ſupra Mat. 7.autho.7.to.10,de uerbis domini,ſer 32

Neſcio uos unde ſitis.to.4.in qu. vete. ac noui teſta.qu.110, ſupra Mat.25. aut.5

Ecce eiico dæmonia,& perficio ſanitates. to.4.de conſenſu euan.li.2.ca 76. circa finē. to.7.contra Iulia,Pelagia.lib 6.ca.8

Ex ca.14 Hydropicum, animali quod in puteum cecidit,comparauit.t.4.in quęſt.euā ge.li.2, ca.29

Inuitatis dic ut ueniāt.ibidem,ca.30 to.4. de fide & operibus,ca.17.to.7.contra.2.Gau den.epiſ li.2. ca.17

Homo quidā fecit cęnam magnam,Iſtud Euang exponiť tom.10.de verbis dñi,ſer 33.

Compelle intrare.to 2,de correc.Donati. ad Bonif.ca.16,to.7.contra.2.Gauden.epiſt. lib.2.ca. 17

Qui ſe humiliat,exaltabitur.to.7.de geſtis cum emeri.Donati epiſc. fo.163,col.1.& 2.

Quinq; iuga bonū emi.to.9.de 4.feria,c.i

Si quis venit ad me,& non odit patrē ſuū & matrē,&c.to. 4 de ſer.dñi in monte,lib.1.

Quis ex vobis uolens turrim ędificare,nō ne prius computat ſumptus?to.4.in quæſtio. Euang.lib.2.ca 31

Sal infatuatū,to.4,de quęſt euan.li 2.c.32

Ex c 15. Quem perditam quęrit,donec in ueniat:& cū inuenerit, imponit in humeros ſuos to.4.in li.83. quęſt.quęſt.65. ibidem, in quæſt.euang.li.2.cap.32.to 9.lib.1.medita.c. 8.& 15.to.7.contra Pelagia. Hypogno.li.3.

Gaudiū erit in cęlo ſuper uno peccatore pęnitentiam agente to 1.li 5. confeſ ca.3.to. 9,in Soliło animę ad deum,cap 27

Drachmam perditam mulier quærit.to.1, lib 10, confeſſ ca. 18

Homo quidam duos habuit filios, adoleſcentior peregrè profectus eſt to.5. in q.euā ge.li 2 ca 33 to 10,de uerbis domini,ſer 35

Parabolā de filio prodigo,uide to 9,de tē pore Barbarico,ca.7,in principio.to.10.Ad ſra in Ere.

Iam

Iam non sum dignus vocari filius tuus, to. 4. de vera & fala pœnitentia, cap 3

Mortuus erat, & reuixit, t. 2. de correctio. Dona ad Bonif c. 25. to. 9. in Euã. Ioã. tract. 19

Ex ca. 16. Villicum iniquitatis a villicatione eiecit, to. 4. in quæst euan. li. 2. ca 34

Facite vobis amicos de mammona iniquitatis, ut cum defeceritis, &c. to. 5. lib. 21 cap. 27, to. 7, contra Iulia. Pelagi. li. 4. cap. 4, tom. 10, de verbis domini, ser. 35

Si in alieno fideles nõ fuistis, quod vestrũ est quis dabit vobis, to. 4, in q. euan. li. 2 c 35

Nemo seruus potest duobus dominis seruire. Ibidem, ca 36. supra Matt. 6. autho. 16

Regnum cælorum uim patitur, supra Mat. 11. auth. 4

Omnis qui dimittit vxorem suam, mœchatur, to. 6. de adulterinis coniugiis, ad Pollen. li. 1. ca. 11. 12, & 22, & lib. 2. cap. 9

Homo quidam erat diues, qui induebatur purpura, tom 4, in qu. euan. li. 2. ca. 38, to. 9, de contemptu mundi, cap 7

Parabola de diuite epulone & Lazaro mẽdico exponitur, to. 2, epist. 89. quæst. 4. to 10 de verbis domini, ser. 24 & 25. eodẽ, de uerbis Apost. ser. 19. Ibidẽ, in li. 50. ho, homi. 7. Ibidem ser. 110, & 227

Crucior in hac flamma, to. 5. li. 21, capite 3, & 10

Diues lazarum ad fratres suos mittit petiit ad Abrahã, to. 4. de cura p mortuis agẽ. c, 14

Ex cap. 17. Adauge nobis fidem, to. 4, in q. Euan. li 2, cap 39, supra Matth. 17, auth. 6.

Ite ostendite uos sacerdotibus. Ibidem, c. 40, to. 4, de uera & falsa pœniten cap 10, to. 9. de uisita. infir. li. 2. cap. 4

Regnum Dei intra vos est, to. 9, de cognitione ueræ uitæ, cap. 44

In illa hora qui fuerit in tecto, & uasa eius in domo, &c. to. 4, in q. euang. lib 2. ca. 41

Qui in agro, similiter nõ redeat retro. bidem. cap. 42

Memores estote vxoris Loth ibidem, cap. 33. to. 9. de confli uitio. & virtutum, ca. 16, super Gene. 16, autho. 5

In illa nocte erunt duo in lecto vno. to. 4, in quæst. euang. li. 2. ca. 44

Ex ca. 18. De iudice iniquo parabola exponit, to. 4. de q. euã. li 2. ca. 45 to. 6. contra Adi. Ma. disc c. 17. to 10. de uerbis dñi, ser. 36

Pharisæus gratias agebat superbè, to. 7, de pecca. meri. & re mi. lib. 2. ca. 5, to 10. de uerbis domini, ser. 36. Ibid. in li. 50. ho. hom. 44

Difficilè, qui pecunias habent, regnũ Dei intrabunt. supra Matth. 19. autho. 7

Facilius est camelũ per foramen acus trã sire, quàm diuitem in regnũ cælorum, tom. 4. in quæst. euang. lib. 2. cap. 47. supra Matth. 19, autho. 8

Cæcus illuminatus est, cum appropinquaret Hiericho, to. 4. in quæst. euang lib. 1. cap. 48, supra Matth 20. auth. 6

Ex ca. 19. De Zachæo historia exponitur, to. 10. de uerb. domini, ser. 35. eodem, de uer. Apost. ser. 8. ibi. de tempore, ser. 110

Venit filius hominis quærere, & saluũ facere, quod perierat, to. 7. de pecca. meri. & remissio. lib. 3, ca 5. infra. 1. ti. autho. 4

Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam, to. 4. in quæst. euang. li. 2. ca. 26

Videns ciuitatem, fleuit super illam, to. 9. li. 1. medita cap. 36

Domus mea, domus oronis vocabit supra

Dico autem uobis q; si tacuerint, lapides clamabũt, to. 10. in 24, ser. Natiui. dñi, Esa. 56

Ex cap. 20. Reddite quæ sunt Cæsaris Cæsari, & quæ sunt dei deo, to. 9, in euangelio Ioan. tract. 40. super Matt. 22. autho. 4

Neq; ultra mori poterunt, to. 4, in q. Euã ge. li. 2. cap. 49

Dixit dominus domino meo, sede a dextris meis. supra Psal. 109. autho. 1

Ex cap. 21. Capillus de capite uestro non peribit. to. 5. lib. 22. ca. 12. 14. 15. 19, & 20. to. 10. in lib. 50. ho. ho. 14

In patientia uestra possidebitis animas uestras, to 10, in l 50, ho. hom. 14

Cælum & terra transibunt, uerba autem mea non ibidem, li. 20 cap 24

Attendite, ne grauẽtur corda uestra in crapula & ebrietate to. 1, lib. 10. confe. c. 31, to. 9. in ser. de sobrietate & virgini. ca. 1. to. 9, de conflictu uitiorum & uirtutum, ca. 20

Ex ca. 22. Intrauit autem Satanas in iudã, to. 9 in euan. ioan. tract. 62

Orate, ne intretis in tentationem, to. 4. in quæst. euang. li. 2. ca. 50

Sinite usq; adhuc. to. 4. de consensu euan. lib. 3. ca. 5

Et cõuersus dominus respexit Petrum, to. 7 contra Pelag. & Cæleſt. de gratia Christi, lib. 1. cap. 45

Ex

ex cap. 23. Pater dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt, to. 9. in euan. ioan. tra. 31
Pater, in manus tuas commendo spiritum meum, to. 6. contra serm. Aria. ca. 9. tom. 4, de trini. & unita. dei, ca. 6, & 7
Hodie mecum eris in paradiso, t. 3. de Gene ad lite. lib. 12, ca. 34. tom. 7. contra Cresc. Gram. li. 2, cap. 9. tom. 2. de prȩsentia Dei ad Dardanum, cap. 2. & 3. to. 9. in euange. ioan. tra. 111. t. 6. cõtra Felic. Ari. c. 15. to. 10, se. 144
Ex ca. 24. In diluculo uenerunt mulieres, to. 4. in li qu. super Iudicum, quȩst 46
Ipse finxit se longius ire. to. 4. in quȩst. euã. li. 2. ca. 51. ibid. contra menda. ad Cõsen. c. 13
Euang. illud de duobus discipulis euntibus in Emaus exponit, to. 10, ser. 140, & 144
In fractione panis aperti sunt oculi eorũ. to. 3. de Gene. ad lit. li. 11. c. 31. to. 7, de nuptiis & concup. ad Valer. li. 1. ca. 5
Christus partem piscis assi, & fauum mellis corã discipulis manducauit, to. 2. de sex q. contra pag. qu. 1. to. 3. de mira. sacræ scriptu. ca. 4, in fin.
Euangelium de parte piscis & fauo mellis exponitur, to. 6, contra Faustum, li. 11 ca. 6, tom. 10. sermo. 145, & 147, & so 317, col. 2
Sedete in ciuitate, quousq; induamini virtute ex alto. to. 9. in euan. ioan. tract. 99

IOANNIS.

Vide to. 9. in euan. ioan. per totum, & to. 3 in speculo, de euan. eiusdem.
Caput primum exponit, to. 4, in qu. vete. ac nou. test quȩst, 122. per totum, to. 10, ser. 2. Nati domini.
Item ex c. 1. In principio erat uerbum, & uerbum erat apud deum, to. 3. de trini. li. 1, c. 6, li. 6. ca. 2. to. 2, de gratia noui test. ad Hon. ca. 3. to. 9 in euan. ioan. tracta. 36, & 40, to. 4, in quest. ueteris ac noui test. q. 122, to. 10, de verbis domini, ser. 38. eodem de uerbis Apostoli, ser. 31. ibidem ser. 3. oct. Epiphanię.
Omnia per ipsum facta sunt, to. 9. in euã. ioan. tract. 8
Sine ipso factũ est nihil, to. 6. de natura boni aduer. Mani. ca. 24. in fin. 25. & 26, to 9. in lib. Soliloq. animę ad deum, capite 4, & 5.
Quod factum est, in ipso uita erat, to. 3, de Gene. ad lite. li. 5, cap. 13, & 14
Tenebræ eum non comprehenderunt, to. 3. de trini. li. 4. ca 2. to. 2. de uidendo deo, ad pauli, ca. 9. to. 7, de pecca. meri. & remiss. li. 2. cap. 25, tom. 2. de gra. noui test. ad Hon. cap. 3
Non erat ille lux, to. 9. in euan. Ioan. tract. 14, & 33
Illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, to 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 1. capite 25. to. 3. in Enchiridion. ad Lau. cap. 103. to 9. in Soliloq. animę ad Deũ ca. 4. 17. & 34
In mundo erat, & mundus per ipsum factus est, & mundus eũ non cognouit, to. 10. de verbis dñi, ser. 39. eod. ser. 24. Nati. dom.
In propria uenit, & sui eũ non receperũt, to. 2. de gratia noui test. ad Hõ. c. 3. circa finẽ.
Dedit eis potestatem filios dei fieri. to. 4, de consensu euan. li. 2, ca. 3
Et verbum caro factum est, to. 4. in li. 83, qu. quæst. 80. to. 3, de agone Christiano, cap. 21, ibidem de doctrina Christ. li. 1. ca. 13. to. 6 contra Faustum, li. 13. ca. 10, to. 3. de tri. li. 13. cap. 19. li. 15. cap. 11. to. 4. de consensu euang. li. 2. ca. 3. to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 1. cap. 31. lib. 2. ca. 24. to. 2. de gratia noui testa. ad Hono. ca. 4. & 36, to. 6. contra ser. Aria. c. 9. to. 3. in Enchi. ad Lauren. ca. 34. to. 9. in euã. Ioan. tract. 40. to. 4. de trinita. & vnita. dei, ca. 7, ibidem, in dialog. ad Orosi. qu. 4
Et vidimus gloriam eius, gloriã quasi vni geniti a patre. to. 3. de trinit. lib. 13. c. 19. to. 6. contra Manichæ. epist. ca. 37
De plenitudine eius omnes accepimus, to. 9. in euang. Ioan. tract. 13
Lex per Moysen data est: gratia & veritas per Iesum Christum facta est, to. 6. cõtra Faustum, li. 22, capite 6, & libro 17, capite. 6
Deum nemo uidit vnq̃, to. 6. contra Adimantum Manichæi. discipulum, c. 9. to. 2. in cõmonito. August. ad Fortuna. fo. 107. M, & sequen. Ibidem, de uidendo Deo ad Paulinã, cap. 5. 7. 10. 11. in fine, to. 4. de essentia diuinitatis, in principio. to. 9, de symbolo ad Catechumenos. li. 4. c. 3. to. 4. in qu. veteris ac noui test. qu. 71. to. 3 de inquisitione trinitatis fo. 233. H, to. 6. cõtra Max. Aria. epi. li. 3. ca. 9. to. 10. ser. 2. Natiui. domi. eodem, ser. 23
Et ego nesciebam eum. to. 4. de consensu euang. lib. 2. capite 15. De hoc euange. habes expositionem, to. 10, de uerbis domini, ser. 63. to. 10 in li. 50. ho. gomi. 22
De Nathanaele, Cum esses sub ficu. uidi te to. 10. de verbis domi. ser. 40
Ex capite 2. Nuptiæ factæ sunt in Chana

na Galilææ.to.4,de cõsensu euang.li.2,ca.17
Euangeliũ de nuptiis exponitur to.10.do minica,2.post epipha.ser.1
Quid mihi & tibi est mulier? to.3.de fide & symbolo,ca.4.to.9. in euang. ioan.tracta.8.ibidem.de symbolo,ad Cathec.li.2.c.5
Aquam in vinum conuertebat ibidē tract. 9.to.10.de verbis domini,ser.41
Quadraginta & sex annis ædificatum est templum hoc,to.4.in li.83.q.qu.56 ibidem, in dialo.ad Orosi.q.26 to.3. de trini.li.4.c.5
ex cap. 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & spiritu sancto.to.4.ad Simplicia.li.1.quæst. 2.to.7.de baptismo, contra Douatist. 6. cap. 12,ibidem,de pecca.meri.& remiss.li.1.ca. 17.29.20,& 30.li.2. ca.27.to.2,de præsentia Dei,ad Dardanum,ca.14.15,& 16,t.7.de anima & eius origi.ad Vincen.Victo.li.3.capite.11.to.10. de verbis Apost. ser. 14
Quod natum est ex carne, caro est.tom.7 contra epist.Parmenia,ti.2,ca.11.to.3,de fide & symbo. cap. 9
Spiritus vbi vult spirat,to.4.ad Simplicia. li.1.quæst.1.to.3.de mira.sacræ script. ca.34
Si terrena dixi vobis,& non creditis, &c. tom.4.in quæst.veteris ac noui test.quæst.59
Nemo ascendit in cælum, nisi qui de cælo descēdit,to.3.de agone Christiano,c.25. to. 7.de pecca.meri.& remiss.li.1.cap.31.to.9 in euangelio ioan,tract. 12.27,& 31,to.10. de verbis Apost.14.eodem,ser.174,& 234
Sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto,&c.supra Num.c.11.author.2.to.10.de verbis Apostо.ser.14.eodem.ser.107.
Qui credit, non iudicatur, to.3.de agone Christiano,c.27.to.20,de verbis Apo.ser.14
Qui non credit, iudicatus est,to.4.de fide & operibus,c.23.to.2.de uidēdo deo ad Paulinam.ca.11.to.10.de verbis Apost. ser.14
Qui facit veritatem, venit ad lucem.tom. 4.in li.annota.in Iob,cap.6
Qui credit in filium habet uitam æternā, to.10.de uerbis Apost. ser. 14
Qui incredulus est filio, & qui non credit in filium,non habet vitam,&c.ibidem.
Non potest homo accipere quicquam,ni fuerit illi datum de cœlo,to.7, contra epist. Parmenia.li.2 ca.15.to.10.sermo.8.de Natiui.domini,& serm.2. Natiuit.sancti Ioannis Bapti. & in primo sermone decollati eiusdē
Qui habet sponsam,sponsus est,to.10.de verbis Apost.ser.31
Illum oportet crescere,me autem minui, to.4.in lib.83,quæst. quæst.58
ex ca. 4. Quòd Iesus plures discipulos facit & baptizat quā Ioannes ibidem,quę. 62
Samaritanæ euang.exponitur to.4.in lib. 83.q.quæst.64.to.9 in expositione euangelij secundum ioan.tract.15, to.10. ser.92, eodē sermone primo.de Apostolis.
Hora diei sexta venit dominus ad puteū, to.4.in lib.83.quæst.quæst.64
Domine da mihi hanc aquā,vt nō sitiam to.9.de scala paradisi, ca.10
Vade, & voca virum tuum,& ueni huc, to.6,contra Faustum, lib.23 .ca. 87
Deus spiritus est, to.4, de essen. diuinita. fo.233,b,c,to.9.de speculo.c.2.to.3.de fide & symbolo, cap.9.
Propheta in patria sua honorem non habet,to.9,in euang.ioan.tract.24
ex ca. 5. Vnus semper sanatur in piscina, post aquæ motum,to.9. in euange. Ioannis, tracta.12.to 10. de uerbis domini.ser. 42.
ecce sanus factus es,noli amplius peccare to.4,de fide & operibus,cap.20.to.9,de uita Christiana,ca.13.infra,ca 8.authori.2
Pater meus vsque modo operatur,& ego operor. to.6. contra Adimantum Manichæi discipulum,cap.2.to.3, de Genesi, ad lite.li. 4,ca.11.& 12,& lib.5 cap.20.to.7.de spiritu & anima,cap 41.to,4.in dialogo.ad Orosiū q.42,to.3.de inquisitio.trinita.fo.234,2,ibi dem de sententiis decerpt.ex August.ca.277
Non potest filius a se facere quicquam, to.6,contra ser. Arian.ca.14,& 23.to.3.de trinita.li.15.ca.14,to.10,in li 50.ho.homi.32.
Quæcunq; facit pater hęc eadem & filius ibidem.cap. 15
Iudiciū dedit omne filio, Qui verbū meū audit, & credit ei qui misit me, habet vitam ęternā,& in iudicium non uenit,sed transit a morte,in vitam.to.10,li.50.homil.22.euāg. ibi exponitur.
Sicut pater suscitat mortuos & uiuificat,t. 10.de verb.dñi,ser.44.eod.in li 50.ho.ho.22
Si ego testimonium perhibeo de me, to. 10,de uerbis domini,ser.43
Pater non iudicat quenq̄,to.3.de trinita,l r.ca.13.tom.6.contra ser. Aria.ca.14. to.9, in euan.ioan.tract.99,to.4,de trinita.& unitate Dei,cap.8.

Amen

Amen dico vobis, quia venit hora & nũc est, quando mortui audient, &c. to. 5. li. 20. c. 6, to. 10. de verbis domini, ser. 4

Sicut pater habet vitam in semetipso, sic dedit filio, to. 6. contra ser. Aria. ca. 17, to. 3 de trinit. li. 15 ca. 26. Eodem in sententiis, sen ten. 366. to. 10. de verbis domini, ser. 63. Ibidem in lib. 50. homi. homi. 22

Ille erat lucerna ardẽs & lucens, to. 10. ser. 1. Natiuit. Ioan Baptistæ.

Neq; vocem eius audistis, to. 5. cõtra Adi mantum Manichęi discipulum, c. 9. to. 4. in quęst. veteris ac noui testa. quæst. 71

Scrutamini scripturas, to. 10. de verbis do mini, ser. 45

Si enim crederetis Moysi, crederetis forsi tã & mihi, to. 6, cõtra Faustum, li. 16, ca. 20. 22, & 26. to. 10, de uerbis domini, ser. 45

Ex ca. 6. Hoc autem dicebat tentans eum, to. 10. ser. 72

Panes quinq; hordeacei, quibus dominus turbas cibauit, qd significent, to. 4. in li. 81. q. qũ. 61. to. 3. de mir. sacræ scriptu. li. 3. ca. 9

Descendi de cęlo, non vt faciam volũtatẽ meam, sed voluntatem eius qui me misit, to. 6. contra ser. Aria ca 7 & 18. to. 4. de trinita. & vnitate Dei, ca 6

Nemo potest venire ad me, nisi pater, qui me misit, traxerit eum, to. 7, cõtra duas epist. Pelagia. ad Bonif. li. 1, ca. 3 & 19. Ibidem de gratia & libe arbi. ad Valen. ca. 5. to. 6. cõtra ser. Aria ca. 30 to. 7. de prædest. sanctorũ, c. 8

Omnis qui audiuit a patre, & didicit, ve nit ad me, to. 7. contra Pelag. & Cœlestiũ, de gratia Christi, li. 1. ca 14. ibid. de prædest. sanctorũ, ca 8 ibidẽ de bono perseuerantiæ. c. 14

Durus est hic ser to. 10. de uer. Apost. ser. 2

Patres uestri mãducauerunt manna in de serto, & mortui sunt, to. 6. de vtilita. pęnitẽ. c. 1. to. 10. in lib. 50. ho. homi. 27

Caro mea vere est cibus, &c. euangelium istud exponitur, to. 10. de verbis dñi, ser. 46.

Qui mãducat meam carnem & bibit meũ sanguinem, &c, to. 5, lib. 21, ca. 24. to. 10, de blasphemia in spiritum sanctum, fo. 10, f, & sequẽ. eodem, de verbis domini, ser. 11. & 46

Domine, ad quem ibimus? verba vitę ęter næ habes, to. 9. de quarta feria, ca. 6

Omne quod dat mihi pater ad me veniet &c. euangelium istud totaliter exponitur to. 10, in lib. 50. homi. homil. 22

Nonne ego vos duodecim elegi, tom. 4. in lib. quęst. super Gen. quęst. 117

Ex c. 7. Mea doctrina non est mea, sed eius qui me misit, t. 3. de trin. li. 1. c. 12. & li. 2. c. 3

Nolite iudicare secũdũ faciem, to. 10, de verbis Apost ser. 9 eodem, ser. 202

Si quis sitit, veniat ad me, & bibat, to. 7, contra Cresconium Grammaticum lib. 2, c. 13, & 14, to. 9, lib 1, medita ca. 37

Spiritus non erat datus, quia Iesus nondũ erat glorificatus, to. 3, de trinita. lib. 4 ca. 20. to. 4. in li. 83. quęstio. quęstio. 62. to. 9. in euã ge. Ioannis, tracta. 52, & 63. to. 4. de trinita. & vnitate Dei, cap. 4

Ex ca. 8. De muliere adultera euangelium exponitur to. 9, in expositio. secundũ Ioãnẽ, tract 33, & to. 10, de verbis dñi, ser. 47, & 95

Nec ego te cõdemnabo, t. 6, de adulterinis coniugiis, lib 2. ca. 6, & 7

Vade, noli amplius peccare, t. 4, de vera & falsa pœniten ca. 13. supra, cap. 5. autho. 2

Vos de deorsum estis, ego non, to. 4 de pa tientia, cap. 19

Vos de hoc mundo estis, ego non. to. 7. cõ tra Iulianum Pelagianum, lib. 6. c. 1

Principium qui & loquor uobis. to. 3. de tri nita, lib. 5. cap. 13.

Si manseritis in uerbo meo, uere discipuli mei eritis. Istud euangelium totaliter exponi tur, to. 10. de verbis domini, ser. 48

Veritas liberabit vos, to. 3. de trin. li. 4, c. 18

Qui facit peccatum, seruus est peccati, to mo 5. lib. 19. ca. 15

Si filius uos liberauerit, uerè liberi eritis. Ibidẽ, lib. 14. ca. 11. to. 7. contra duas epist. pe lagia. ad Bonifa. li 1. ca. 2

Non a me ipso ueni, sed ille misit me, to. 6. contra ser. Aria. ca. 35 & 4

Vos ex patre diabolo estis. to. 6. cõtra Adi mãtũ Manichęi discipulũ, ca. 5. to. 9. de utili, pęnitẽ. ca. 1. to. 4. in q. ueteris ac noui testa. q. 80. 90. & 98. to. 6. cõtra Iudęos, Paganos, & Aria. ca. 2. to 10. de verbis Apostо ser. 14

Ille homicida erat ab initio, & in veritate non stetit, to. 3. de Gene. ad literam, lib 11. c. 16, & 23. to 7. contra literas petiliani, lib. 2. c. 13. to. 5. li. 11 ca. 13. to. 6. contra Adimantum Mani. discipulum. ca 5

Qui loquitur mendaciũ, ex propriis loqui tur to 9. in euang. ioan. tracta. 5

Abraham exultauit ut uideret diem meum

meũ,&c.to.7,contra pelagium & Cęleſtiũ, de peccato origina.li.2.c.27,to.6, cõtra Maximinũ Arianorũ epiſcopũ, li.3 ca.22, vide ſupra Gene.18.auth.1,& 2,to 10.ſer.70

Ex c.9.De cęci nati illuminatione,to.9,in Expoſitione ſecundũ Ioannem tracta 44.to.10,in li.50.homil.homil.43, Eodẽ,ſer.104.

Scimus quoniã deus peccatores nõ exaudit.to 7,contra epiſt.Parmenia.li.2.ca.8.Ibidem,de baptiſmo contra Donati.li.5,ca.21.

Ego in hunc mundum veni,vt qui non uident,uideant.to.9,in euan.Ioan.tract.33.to.10,de verbis domini,ſer.47

De paſtore,mercenario & fure, to.10,de ver.do.ſer.49,& 50

Ex ca.10.Oues vocem meam audiunt. to.7,contra lite petilia li.2,c.73

Omnes quotquot uenerunt, fures ſunt & latrones.to.6 cõtra Fauſtũ, lib 16,c.21.Ibidem,contra aduer.legis & propheta li.2.c.4

Poteſtatem habeo ponendi animã meam, &c. to.3,de inquiſitione trinitatis.fo 234,a

Opera q̃ ego facio in nomine patris mei, hęc teſtimonium perhibent de me.to.6.contra Fauſtum, lib.12.ca.1

Ego & pater unum ſumus.to 4.in lib.83. quęſt quęſtio 69,to.3.de trinita.lib 4,ca 9. & li.5.c.3,& 9.& li. 6,c.2,in fine,tom.9, in euang.Ioan.tract.36.37 1,& 78,to.4,in dialog.ad Oroſiũ,quę.3,t 10,de uerb do.ſer.51

Quem pater ſanctificauit, & miſit in hũc mundum to 3, de trinita li.2, ca.5

Ex ca.11.Si quis ambulauerit in die,nõ offendit.to 9,in Solilo.animæ ad deum,ca.17

De Lazaro & aliis mortuis ſuſcitatis.to 3 de mirabi.ſacræ ſcriptu.li 3.ca.11.to.10,de verbis domini,ſer 8,44,& 52.eodem, in li. 50,homi.homil.27.ibidem,ſer.104.

Lazarus per quatuor dies in monumento iacuit.to.4,in lib.83.quæſt. quęſtio 65

Lazare,tibi dico,ſurge.to.4.de vera & falſa pœniten.ca.3. in fine.

Lazarum diſcipulis tradidit ſoluendum. Ibidem ca. 10

Qui credit in me, etiam ſi mortuus fuerit viuet,to 10,de uer.Apoſt.ſer.33

Caiphas cum eſſet põtifex, prophetauit. to.4.ad Simplicia.li.2 quę.1,to.3, de Gene. ad lit.li.12.c.22,t.4.in li.q. ſup Iudicũ,q. 49

Ex c.12 Qui amat aĩam ſuam,perdet eã: qui autẽ odit animã ſuam in hoc mundo in uitam æternã cuſtodit eam.to.3,de doctrina Chriſtia.li.3,c 15,to.10.in li 50,ho.hom.37

Nunc princeps huius mundi eiicietur foras.to 3,de agone Chriſtiano cap 1,to.9,in epiſt.Ioan. tract.4

Cum exaltatus fuero a terra,omnia trahã ad meipſum to.10, in 3.ſer.Annunciationis dominicæ.

Ambulate dum lucem habetis,ne tenebrę uos comprehendant to. 1, de uera religione c.42,to.9 in euang.Ioannis,tract.12.

Qui credit in me, credit in eum qui me miſit.to.10,de uerbis domini,ſer.53

Sermo quem locutus ſum,iudicabit eum. to 3,de trini.lib.1,ca 12

Ex cap. 13. Vos mundi eſtis,ſed non omnes.to 7,contra lite.Petilia.li.2.c.22

Surgit a cęna, & ponit ueſtimenta ſua. to. 10, ſer 127

Cęna domini exponitur to.10, ad fratres in Eremo,ſer.28

Cum recubuiſſet ille ſupra pectus domini in conuiuio.to 9,in euang.Ioannis,tract.18

In hoc cognoſcent omnes,q̃ mei diſcipuli eſtis,&c.to.4,in lib.83.quęſt. quęſt 71.ibidem,de ſaluta.docu.ca.52

Animã meã ponã ꝑte.to 9,de feria 4.c.5

Ex ca. 14. in domo patris mei manſiones multæ ſunt.to.6.de ſancta uirginitate,ca.26, in fine.to 7,de anima & eius origine,li 3 c. 11.ibidem,contra Pelagia. Hypogno.lib.5.

Ego ſum uia,ueritas,& uita.t.2, de doctrina Chriſtiana,li.1,c 34. ibidem,de trinitate, li 1.c.12. ibidem in ſententiis,ſententia 268 to.2,de ſex quę.contra Paganos,quæſt 2.to. 9.in euang.ioan.tract.13.& 39.ibidem in Solilo.animę,c.1,& 4.ibidem,de Cataclyſmo, c.5.to.4,de incarnat.uerbi,ca 9 to.9.de uiſita infirm.c.2.to.6,de Epicurę.& Stoicis ca. 8. in fine.infra,ad Philippen.1.auth.1,tom. 10 de uerbis domini,ſer.54,& 55.eodem,in li. 50 ho.hom.34

Oſtende nobis patrem, & ſufficit nobis. to.9,in euã.ioã.tract.37,to.3.de tri.li.1.c.8.

Qui uidet me,uidet & patrem.to.10, de uerbis domini,ſer. 18

Verba quę ego loquor,a me ipſo non loquor.to.6,de quinq; hærefibus,ca.6,to, 10, de uerbis domini,ſer.55

Rogabo patrem,& alium paraclitum mittam uobis.to.4, in quæſt.uete. ac noui teſta-

men-

men. quęstio. 97

Qui diligit me, diliget a patre méo, & ego diligam eũ to. 3. in sentẽtiis, sententia. 363.

Veniemus ad eum, & mansionem apud eũ faciemus, to 6. cõtra sermonem Arrianorũ, ca. 30. to. 4. de trinita. & vnita. Dei, cap 11.

Quem mittet pater in nomine meo. to. 6. contra sermonem Arrianorum, ca. 4.

Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis, to. 9. de ouibus, ca. 13. to. 4. in quęst ve te. ac noui testamenti, quæst. 92. to. 10 de verbis domini, serm. 57 Eodem, ser. 166 & 169

Nõ turbetur cor vestrum neq; formidet. to. 10. de uerbis domini, ser 58.

Si diligeretis me gauderetis utiq; quia uado ad patrem. to 10. de uerbis domini, ser. 58 Ibidem, ser. 177.

Pater maior me est, to. 3. de fide & symbo. c 9 to. 4. in li 83, quęst. quęst. 69, to. 3 de trinita. li. 1. ca. 7. & 11 to 4. de trinita. & vnita. Dei, cap. 2. Ibidem, in dialo. ad Orosium, qu. 4. tomo. 6, aduersus Iudęos, cap 8. ibidem, contra Maximi. Arria epist li. 3. ca. 24, & 25

Ecce, venit princeps huius mundi, & in me non habet quicquam, to. 3. de trini. li. 13, cap. 14. tom 4. in lib. quæstio. super Deutero. quæst. 53.

Ex cap. 15. Ego sum vitis & uos sarmẽta. to. 10 de verbis domini, ser. 59

Sine me nihil potestis facere. to. 3 de spiritu & litera, ad Marcelli. ca 29. to. 7 contra Pelagium & Cęlest. de gratia Christi, lib. 1, ca. 26. 27. 29. & 45. Ibidem, contra duas epist. pelag. ad Bonifa lib. 2. cap. 8

Manete in dilectione mea, to. 3. de spiritu & anima, cap. 16

Maiorem hac dilectionẽ nemo habet, &c. to. 9. in epist. Ioan. tra. 6.

Omnia quęcunq; audiui a patre meo nota feci uobis, to. 10. de uerb. Apo. ser. 10.

Iã non dicã uos seruos, sed amicos meos to. 1. de Gene. contra Manichę li. 1. ca. 7. to. 4. de amici. ca. 5. & 23

Non vos me elegistis, sed ego elegi uos, to. 7. de prædestinatione sanctorum, lib. 1. c. 17. to. 4. de patientia, ca 20. 21, & 22, to. 10. Ad fratres in Ere. ser. 39

Si non uenissem, peccatum non haberẽt. to 2. de correctio. Donatista ad Bonifa. c. 29. to. 7. contra duas epistolas pelagio. ad Bonif. lib. 3. ca. 3. to. 9. in epist. Ioan. tract. 6. to. 10. de blasphemia in spiritũ sanctum. fo. 9, l. Eodem, de uerbis domini, ser. 11

Cum uenerit paracletus quem ego mittã a patre, to. 3. de trini. lib. 4. ca. 20

Ex cap. 16. Ego veritatem dico uobis, expedit uobis ut ego uadam. to. 10. de uerbis domini ser. 60

Si non abiero, paracletus non veniet. to. 7 de pecca. meri. & remissio. lib. 2. cap. 32.

Ille arguet mundum de peccato. to. 7. contra duas epist. pela. li. 3 ca 3. to. 4. in quęstio. uete. ac noui testa quęst 89. to. 10. de uerbis domini, sermo. 60. & 61.

Multa habeo uobis dicere, sed nõ potestis portare mõ. to. 4. contra mendacium. ca 10

Non enim loquetur a semetipso. to. 3. de trinita li. 2. c. 3. to. 4. de trinitate & unitate Dei, ca. 3 & 10. to. 3, de senten. decerp ex August.

De meo accipiet, & annũciabit uobis, to. 4. de trinita. & unita. dei ca. 10

Omnia quęcunq; habet pater mea sunt. to. 10. ser. 2. Natiuita. domini

Non potest ille uenire, nisi ego abiero. to. 10. ser. 188

Petite & accipietis, ut gaudium uestrum plenum sit. tomo. 9. in manuali, cap 36 supra Matt. 8. author. 4 Lucæ 11. autho. 3. tom. 10. sermo. 171

Exiui a patre, & ueni in mundum, to. 3. de trinita. lib. 1. cap. 10, & lib. 2. cap. 5

Pater mecũ est. t. 6 de qnq; hæresibus, c. 6

Ex ca. 17. Hęc est uita æterna, ut cognoscãt te solum Deum. to. 3 de spiritu & litera, cap. 33. Eodem de trinita. lib. 6. cap. 9. ibidem, in senten. senten. 37. to. 10. sermo 112

Ego te clarificaui super terram. to. 6. cõtra ser. Arria ca. 23. & 31

Ex ca. 18. Abierunt retro, & ceciderũt in terram. to. 9. in euange. Ioan tracta 47.

Ex ca. 19 Non haberes in me potestatem, nisi datum esse tibi desuper, to. 4. ad Simplicia. lib. 2. quest. 1.

Erat autem hora quasi sexta. to. 4. de cõse. Euang. lib. 3. cap. 13

Inclinato capite emisit spiritum. to. 3. de spiritu & anima. cap. 34

Tunica desuper contexta. to 9. in euã. ioã. tracta. 13

Lancea latus eius aperuit. to. 9. in manuali cap. 23

Videbunt in quem trans fixerunt. tom. 9.

in euang.ioan.tracta.19.& 21,

Scripsit autem titulum pilatus, Iesus Nazarenus Rex Iudęorũ.to.10.ser.3.epiphanię.

De Ioseph,qui petiit corpus Iesu a pilato. to.10. ser.132

Positus est in monumento nouo. to.9. de symb.ad Catechume.li.3.ca.6.to.10.ser. 133

ex ca. 20. Tulerunt dominum meum, & nescio ubi posuerunt eum.to.5. li.14. cap.2.

noli me tangere, to.9.in euan.ioan.tracta. 26.to.3.de trini. li.1 ca.9.& li.4.c.3.to. 10.de verbis domini,ser.60.eodem ser.153,& 155

Accipite spiritum sanctum.to.3.de Gene. ad lite.li.10.ca.5.ibidem de Trini.li.4.cap.20 to.5.li.13.ca.24.to.9. in euan.ioan.tracta.74.

Quorum remiseritis peccata,remittuntur eis.to.10.in li.50. ho.ho.23

Christus apparuit discipulis ianuis clausis.to.10.ser.140

Thomam dubitantẽ Christus nõ spreuit. to.6.contra Faustum,lib.16,ca.33.to.10. ser. 156.& 159

Quia uidisti me Thoma, credidisti: beati qui non uiderũt & crediderunt.to.9, in euã. Ioan.tra.79.to.10. ser.159

ex ca. 21. Mittite in dexteram nauigii rete.to.4.in lib.87.quæst.quæst.57.& 81

Petre amas me.to.9.de utilia.pęniten.cap. 1.to.5.lib.15.c.7.to.10.de uerbis domini, ser. 59,& 62.euangelium istud exequitur. to.10. ser.149.& in uigilia S. petri & pauli.

Manifestauit se iterum Iesus ad mare Tyberiadis.euang.istud exponitur.to.10.ser.140

Sic eum volo manere donec ueniam, qd ad te,tu me sequere.to.10.ser.149

AD ROMANOS.

Vide to.4.fo.279 col.2.in exposi.epist. ad Roma.inchoatæ, per tot. & fol.283.col.1.in exposi.quarundã ꝓpositionũ ex epis.ad Ro.

Item to.4.ad Simplici.lib.1.quæstio.1.aliquas quæstiones soluit ex eadem episto. pauli ad eosdem.to.9.in speculo epist. ad Rom.

Rom.caput primum pro parte exponitur to.10.ser.143

Item ex cap.1. Qui factus est ei ex semine Dauid secundum carnem.to.4.fol.209.d,& to.10,fo.223.i, K,

Reuelatur ira Dei de cęlo super omnem impietatem.to.10.ser.143

Iustus ex fide uiuit sup.Abacuch.c.2

Inuisibilia Dei a creatura mundi per ea q̃ facta sunt,cognoscuntur.to.9.in Solil.animę ad Deum,ca.21.to.10, de uerbis domini.ser. 55.ibi.ser.143

Cum cognouissent deum non sicut deũ glorificauerũt,&c.to.10.ser.143.to.5.li.8.c.9

Dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt,to.10.de uerbis domini,ser.8.& 55. ibidem ser.143

Mutauerunt gloriam incorruptibilis dei, in similitudinem imaginis corruptibilis hominis to.3.de fide & symbol.c.7. ibid.de spiritu & lite.ad Marcelli.ca.12.tom.10.ser.134

Masculi relicto naturali usu fœminę,exarserunt in desideriis suis in inuicem. to. 9. de nuptiis & concup.li.2.cap.19.& 20

ex cap.2.in quo alterum iudicas,teipsum condemnas.sup.Mat.7.autho.1

Secundum duritiam tuam & impęnitens cor, thesaurizas tibi iram,&c.to.2.de correctio.Dona.ad Bonifa ca.29

Reddet unicuiq; secundum opera sua. supra Mat.19.autho.3

Non est acceptio personarum apud deũ. to.4.de saluta.docu.c.38

Qui sine lege peccauerunt,sine lege peribunt.to.4.de fide & operibus, cap.23.& 24

Non auditores, sed factores legis iustificabunt.to.3,de spiritu & litera,ad Marcel.c.26

Gentes, quæ legem nõ habent, naturaliter ea quæ legis sunt faciunt.to.6.contra Faustũ, li.19.ca.2.to.3.de spiritu & litera,ad Marcellinum,cap.20 27 28, & 29

Quanto quis sublimior est, tanto magis peccat cum cadit,to.4.in quæstione. ac nouũ testa. quęst. 102

ex cap.3.ex operibus legis non iustificabitur omnis caro.to.3. in enchi.ad Lau.ca. 34. to.7.contra duas epist.pelagi.ad Bonifa.li.1. cap.8

Nunc sine lege iustitia manifestata est.to. 3. de spiritu & lite.ad Marcelli.c.9. to.7.contra pelagi.& Cęlest.de peccato origi.li.2.ca. 25

Omnes homines peccauerunt.to.7.de natu. & gratia, contra pela.ca.41.supra psal. 13 autho. 2

Iustificati gratis per gratiam ipsius. to.3 de spiritu & lite.ad Marcel. cap. 27. tomo 7. contra pelag.& Cęlest.de gratia Christi,li.1. cap.31

Arbi-

Arbitramur hominem iustificari per fidē fine operibus legis.t.3,in lib.83. quæst.quęſt. 76.to.4.de fide & operi.c.14. Et to.7.de nat. & gratia, contra Pelagia.ca. 4.

Ex ca.4. Credenti in eum qui iustificat impium,reputatur fides ad iustitiam.t.9.in Euā. Ioan. tranct. 29.

Et signum accepit in circuncisione,signaculum iustitiæ.to.6.contra Faustum, lib.16. cap.29.

Emortuum corpus Abrahæ.to.4.lib.quęſt. super Gene. quęstio.35

Resurrexit propter iustificationē nostrā. to.9.lib.1.medita.cap.37

Ex c.5.Gloriamur in tribulationibus,sciētes quia tribulatio patientiam operatur.to.4 in lib.83 quęsti.quęstio.79.to.3,de doctrina Christiana,lib.4.cap.7

Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris.to.3,de spiritu & lite.ad Marcelli.c.32, in fine.to.10, de verbis Apostoli,sermo. 15,

Cum inimici essemus, recōciliati sumus deo per mortem filii.to.3, de trini.lib.13.c. 16,to.9.lib.2,medita.cap. 16

Salui erimus ab ira,per ipsum, to.7,cōtra Iulia.Pelag.lib.6,c.12.

Per vnum hominem peccatū intrauit in mūdū,& per peccatum,mors.t.7, de pecca. meri.& remiss.li.1,c.9 to.6, contra Prisci.c. 11,to.7.contra duas epist.Pelag.li.4.c.4, Ibidem,contra Iulia.Pelagia.li.1:ca.2,li.6,cap. 12,to.3,in Enchiri.ad Lauren.c.26.46.& 51 Ibidem,de Ecclesia.dogma.ca.34. Eodem de Gene.ad lite.li.10.c.11,to.4.in dia.ad Oros. quæst.4, to. 10,de verbis Apostoli.serm.14.

Mors regnauit ab Adam,vsq; ad Moysen. to.7,de pecca.meri.& remiss.lib.1.ca.11.

Per obediētiam vnius hominis liberamur. to.3.de Gene.ad lite.li.10.ca.14,to.7,de pec ca. meri.& remiss.lib.1.ca.18,lib.3, ca.4, & 10.to.6,contra ser. Aria.ca.7

Lex subintrauit,vt abundaret delictum.to. 4,in lib.83,quęst.quęstio.66. to.3,de spiritu & lite.ad Marcelli. ca.6

Ex cap.6. Quicunque baptizati sumus in Christo,in morte eius baptizati sumus.to 7, contra Iulia.Pela.lib.6,ca.1.to.3.in Enchi.ad Lauren.ca.52,

Vetus homo noster simul crucifixus est, to.4,de fide &operibus.ca.10.

Quod enim mortuus est peccato mortuus est semel.to.6,li.2. contra Maximū,c.2.

Nō regnet peccatū in vestro mortali corpore.to.9,in Euang.Ioan.tracta.41,to.10,de verbis domini,serm.43.Ibid.de verbis Apo. ser.12.Eodem,in lib.50,homi.homi.21.

Humanum dico ,ppter infirmitatem carnis uestrę.to.10,de uerbis Apost.sermone.17

Sicut exhibuistis mēbra vestra seruire iniquitati, &c.to.10.de verbis Apost.serm.17.

Cum serui essetis peccati, liberi estis iustitię.Ibidem.

Stipēdium peccati mors, gratia autē uita æterna.to.3.in Enchiri.ad Lauren.ca.107,to. 7,de gratia & libe.arbi. c.8, & 9. Ibidem de correptio.& gratia, cap.13

Caput.7.exponitur.to.4, in lib.83, quęst. quęstio.66.

Item ex ca.7. Mulier quę sub viro est, viuente viro,alligata est legi. to.4, in lib.83.q. quęstio.66.

Fratres mei, & vos mortificati estis legi, &c. Ibidem.

Cum essemus in carne,passiones peccatorum,quæ per legem sunt operabantur in mēbris nostris,vt fructum ferrent morti.to.10, de verbis Apost.sermo. 4.

Lex peccatum est?absit.to.4.ad Simplicia. lib.1.quæst. 1.

Sine lege peccatum mortuum est.to.4,in li.83,quęst. quęst.66. Ibidem ad Simplicia. lib.1. quęstio. 1.

Adueniente mandato, peccatum reuixit. Ibidem.

Scimus quoniā lex spiritalis est, ego autem carnalis,to.4,in liq.83,quæst.quęst. 66. to.7,contra duas epist.Pela.lib. 1,cap.10.to. 10,de ver.Apost.ser. 12.

Non qđ volo bonum ago.to.10.de verbis Apos.ser.12.Eodē, ser.3.secundę dominicæ post Epipha. Et ser. 2 .tertię dominicę post Epipha.

Velle adiacet mihi,perficere autem bonū non inuenio.to.4,ad Simpli.li.1,quę.1.to.7. de natu.& gratia,cōtra Pela.c.50,& 51.Ibid. de nuptiis & concu.li.1,& c.29, & 30, ibid. contra duas epist. Pela.li.1,c.10,& 19,ibidē contra Iulia.Pela.lib.3.ca.26,to.9,in Solilo. animę ad Deum, cap.24.

Condelector legi Dei , secundū interiorē hominem.to.9,in Euang. Ioan.tracta.41,to. 10,ser.2.dominicę quartę post octa.Epi-

Vide aliam legem in mẽbris meis repugnantem legi mẽtis meæ, to 4.ad Simpli.li.1 quęſt.1.to.3,de Gen.ad lit.lib.9.cap.10.to.7 de pecca.meri.& remiſſ.lib.1.cap.39.Ibidẽ. contra Iulia.Pela.li 2.fo.210.facie prima

Quis me liberabit de corpore mortis huius?to.7.cõtra duas epiſt.Pela,lib. 1 cap.11. Ibidem contra Iulia Pela.lib.6,cap.11.

Mente ſeruio legi Dei, carne aũtlegi peccati.to.10.de ver.Apo.ſer.6

Ex ca.8.Lex enim ſpiritus vitę in Chriſto Ieſu liberauit me à lege pec.to.7.de nuptiis & concupiſc lib. 1. cap.32.

Qui enim carnis ſunt, que carnis ſunt ſapiunt,qui autẽ ſecundum ſpiritum,quę ſunt ſpiritus,to.10.de verb.Apoſt.ſer.6

Miſit Deus filiũ ſuũ in ſimilitudinẽ carnis peccati,to.6.cõtra Fauſtũ,lib.14 ca.5.li.16. ca.15.li.18.ca.6.lib.2. cõtra Max.ca. 2.to.19. de ver.domini,ſer.48.Eo.de ver.Apo. ſer.14

Sapere ſc̃dm carnẽ,mors eſt.to.3.de ſpiritu & litera,ad Marcelli.ca.4.to .7. de natu. & gra.con.Pe.cap.17.

Corpus quidẽ mortuum eſt propter peccatũ to.3.de Gen.ad lite.lib.6. cap.22.

Si ſm carnẽ vixeritis,moriemini,to.7,de baptiſ.contra Donat.lib.6.cap.19.to.4.de ſalutarib.documẽ.ca.64.to.10,de verbis domini,ſer.43.Ibidẽ.de verbis Apo.ſer.13

Quotquot ſpiritu Dei agũtur, hi filii Dei ſunt,to.9.de pug.animę,per totũ,to.3.in Enchi.ad Lauren.ca.64.to.10. de verbis domini ſer.43.Ibidẽ de verbis Apo.ſer.13.

Nõ accepiſtis ſpũm ſeruitutis in timore, to.2.de gratia noui teſta.ad Honora.cap.21

Accepiſtis ſpiritũ filiorũ in quo clamamus abba pater,to.10.de verbis Apo. ſer.13 ſpiritus noſter non reddit teſtimonium ſpiritui noſtro qa ſumus filii Dei, to.10.de verbis Apo.ſer.13.

Exiſtimo.n. qđ nõ ſunt cõdignæ paſsiones huius tẽporis ad futuram gloriã,to.4.in lib.83.quæſt.quæſt 67 to.5.lib.6.ca.18.

Spe ſalui facti ſumus,to 5.lib.19.ca 4.to. 10.de verbis Apo.ſer.23.

Spes autẽ.quæ videtur non eſt ſpes, tom. 10.de verbis Apoſt.ſer.23.

Quid oremus ſicut oportet,neſcimus,to. 2.de orando Deum,ad Probam,cap.14.

Ipſe ſpiritus poſtulat pnobis gemitibus inenarrabilibus,to.6.cõtra ſer. Arria cap.25. to.4.de trini.& vnita.Dei,ca.3. to.2.de orando Deum,ad Probam,cap.15.

Scimus, quoniam diligentibus Deũ oĩa cooperantur in bonum,to.7.de gratia & libe.arbi.ad Valen.ca.17. Ibidẽ, contra duas epiſt.Pelagi.ad Bonifa.lib.2.cap 9.

Quos prę ſciuit,hos& predeſtinauit to.7. de p̃deſti.Dei,ca.3.in fine.Ibidẽ, cõtra Pela. Hypogno.lib.10.to.10.de verbis Apo.ſer.16.

Vt ipſe ſit primogenitus ĩ multis fratrib. to.6.contra epiſt.Manichæi,cap.37

Si Deus pro nobis,quis cõtra nos? to. 10. de verbis Apoſt ſer.16.

Proprio filio ſuo nõ peperćit Deus, &c. to.5.li 16 c.32,to.7. de nuptiis & cõcupiſc. lib.2.ca.33 to.4.de ſaluta.docu. ca.52.

Quis accuſabit aduerſus electos Dei?to. 3.de doctri.Chriſtia. lib.3.ca 3.

Quis nos ſeparabit à charitate Chriſti to. 1.de moribus Eccleſię catho.lib.1.ca.11.to.7 de gratia & libe.arbi.ca.17.

Quorũ patres ex q̃bus Chriſtus ſecundũ carnem,to.10.in 2.ſer.Nati.domini.

Ex ca.9.Qui ſup omnia eſt benedictus.to. 6 contra Fau.li.19.ca.15 to.3 de trini lib.2. ca.13.to.10.in 2.ſer.Natiui.domini.

Nõdũ natus,nihil boni nec mali agit,to.4 ad Simplici.lib.1.quæſt.2.p totũ,to.7 cõtra Pela.& Cęle.de peccato.origi. lib.2. cap.31.

Nõ eſt iniqtas apud Deũ.to.4. ad Simpli. lib.1.quęſt. 2.to.9.in in euang.Ioan tract.53

Miſerebor cui miſertus ſum.to.10. de verbis Apo.ſer.20.

Nunquid iniquitas eſt apud Deum? Abſit, tomo.3.in Enchiri.ad Lauren.cap.98.& 99.

Non volentis neque currentis, ſed miſerentis Dei eſt.to.4.ad Simpli,li.1.quæſt. 2.to. 3.in Enchi.ad.Lau.cap.32.

Cuius vult miſeretur,& quẽ vult indurat to.3 in enchiri.ad Lauren.cap. 98.& 99,to. 9.lib.2 meditationum,cap.15.to.7.de prędeſtina.& gratia.cap.4.&6.tomo.10.de verbis Adoſtoli,ſer.20.

O homo tu quis es vt reſpõdeas Deo?to. 4 in lib.83.quæſt.quęſt.68.to 3.in Enchi.ad Lauren.cap.99.

Aliquos facit tanquam vaſa miſericordię, alios vt vaſa iræ.to.7 de nuptiis & concupiſcen.lib.2.cap.16.

Ex capite 10.Aemulationem Dei habent, ſed non ſecundum ſcientiam to. 9. in euan-

ge.tractatu.93.tomo 10.de verbis domini sermo.45.

Ignorãtes iustitiam Dei,& suam cõstituere volentes,&c.Ibidẽ,tract.26.to.10.de verbis Apostо.sermo 13.

Finis legis Christus est ad iùstitiã omni credẽti,ibidẽ,tract.55.to.6.cõtra aduersa.le.& prophe.lib.2.capite.7

Corde creditur ad iustitiã, ore confessio fit ad salutẽ.to.4.contra menda cap.6.

Quomodo audient sine prædicante?to.4.in lib.annot.in Iob.cap.6

Ex ca.11. Reliquię scd̃m electionẽ gratię Dei saluę factæ sunt,to.4 de patientia.ca.20.to.10.de verb.domi.ser.7.

Cũ esses oleaster insertus es ĩ oliuã bonã.to.10.ser.3.Epiphaniæ.

Fracti sunt rami, vt ego in serar.to.2.de gratia noui testa.ad Hono.cap 20.

Altũ sapere noli, sed time.10.6.de sancta virginita.ca.38.to.7.cõtra Pela.Hypo.lib.6.

Secundũ Euangelium quidem inimici,& cœtera,to 7.de prædesti.sancto.cap.16.

O altitudo diuitiarum sapientię & sciẽtię Dei.to 6.de natu.boni.aduer.Mani.cap.9.& 31.to.9.in Solilo aiæ.ad Deũ, ca.28,to.7.de bono perseuerantiæ.lib.2.cap.11.

In comprehẽsibilia sunt iudicia eius.to 7 de gra.& libe.arbi.ad Valen.ca.22.& 23.

Quoniã ex ipso & p ipsum & in ipso sunt omnia:to.3.de fide & symb.ca.9.to.6.de natu.boni.aduer.Mani.ca.27 & 28.to.3.de Trinit.lib.1.cap 6.

Ex ca 12. Nolite cõformari huic seculo,to.5.lib.22 cap 16.

Sicut in vno corpore multa membra habemus &c.to.2.de correctio. Dona.ad Bonifa.cap.25.

Benedicite & nolite maledicere,to.6. cõtra Faustum lib 16.cap.22.

Gaudere cum gaudentibus, & flere cum flẽtibus.to.4.de saluta.docu.cap.52

Si cfurierit inimicus tuus ciba illum:si sitit,potũ da illi,hoc.n faciẽs, carbones ignis congeres sup caput eius.to.10. sermo.168.

Ex cap.13.Qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit,tomo 10.de verb.domini sermo.6.

Non.n.sine causa gladium portat,to.7.cõtra epistо.Parme.lib.1.cap.7.

Qui diligit proximũ,legẽ impleuit, to.4. de saluta.documẽ.ca.22.to.9.de laudib.charitatis,in principio,ibidẽ,de pfectione iustiti æ,contra Cœlest.in respon. 8. ratiocina.

Plenitudo legis, est dilectio, to.6. contra Faustum,lib.17.cap.6.

Nox pręcessit,dies autem appropinquauit.to.6.contra Iudæos,Paga.& Aria.cap.1.

Abiiciamus opera tenebrarum &c.to.3. de spiritu & litera,ca.6.in fine to.4.de saluta rib.documen. ca.59.to 6.contra iudæos.Paga.& Aria.cap.1.

Nõ in comessationibus,&c.to.1.lib 4. cõfessionum.ca.12.

Ex cap.14. Bonũ est non manducare carnẽ neq; vinum bibere.to.1. de moribus Manichę lib.2.cap,14.

Omne quod nõ est ex fide peccatum est, tom.7.contra duas epistо Pela. lib.1.cap.3.

1 AD CORINTHIOS,

Ex ca.1.Christũ Dei virtutẽ & Dei sapientiam.to.2.de Trinita.lib.7.cap.1.

Infirma mũdi elegit Deus,vt fortia quęq; confundat.to.1.lib.4.confess.ca.4.to.4.in.li.quæst. super Nume.quæst.50.

Nõ glorietᵉ omnis caro in cõspectu eius. to.7.de correptio.& gratia,cap 12.

Ex ca.2. Nõ iudicaui me scire aliq̃d inter vos.nisi Chr̃m Iesũ.to.4.de fide & opi ca.10

Sapientiam loquimur inter perfectos,to. 9 in euang.Ioan:tracta.98.

Qd̃ oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit,&c. to.9. lib.2. meditat.cap.18.ibidem de triplici hab.ca.1.

Quis hominũ scit, q̃ sunt hois,nisi spiritus hominis:to.9 in euã.Ioã tract.32. & 33.

Nos aũt nõ spũm huiᵘ mũdi accepimus, to.10.in lib.50.hom. hom.14.Eodẽ.ser.134.

Animalis hõ nõ percipit, q̃ sunt spiritus Dei,to.6.cõtra Faustũ,lib.32. ca.18. to.2.de præsentia Dei,ad Darda.ca.12. to.9.in euãge.Ioan.tract.98,to.10.de verb.domi.ser.11.

Spiritalis oĩa iudicat.to.3. de Gen.ad literam,lib.cap.24.Eodem, de Fide ad Petrum cap.4.

Lac vobis potum dedi non escam, to.10. ser.2.Petri & Pauli.

Ex ca.3. Fundamentũ aliud nemo ponere potest,prćter illud,&c.to.4.de fide & ope.c 15.& 16.tom.3.in Enchir. ad Lauren.ca 68

to.4.de 8.Dulci.quæstio.quæst.1.to.4 ser.de mortuis.

Spiritus Dei habitat in vobis,to.2.de præsentia Dei,ad Darda.ca.9.& 13.to.3 in Enchi.ad Lauren.ca.56

Templum Dei sanctũ est, quod estis vos. to.6.contra.epist. Manichæ.ca.39

Omnia vestra sunt,superiora & iferiora. to.9.lib.2.medita.ca.3

Ex ca.4 Nolite iudicare donec veniat dominus,qui & illuminabit,& cætera,to.9. in euang.Ioan.tracta 90

Quid habes, quod non accepisti?to.7.de pec.meri.& remissio.lib.2.ca.81. tom. 9. li.2.medi.c.15.to.7 de prædestina.sancto. c. 4 to.2.in quæst.Hilarii,quæst.2.fo.83,b,c,

Imitatores mei estote,&c. tom.3. de ago. Christia.cap.6

In virga veniam ad vos,to.7.contra epis. Parme.li.3.cap.1

ex ca.5 Tradere huiusmodi hominem Satanæ in interitum carnis,&c.to.7. contra literas Peti.lib.2 ca.10

Expurgate vetus fermentum &c. exponitur to.7.li 3.contra epist Parme.ca 2.to.3.li. 4.de doctri Chri.ca.21

Scripsi vobis,ne cõmisceamini fornicariis,aut auaris,to.7.cõtra epi.Parme.li. 3.c.2

ex cap 6.Neque ebriosi regnum Dei possidebunt,to.7.de baptis. contra Dona. lib.4 ca.19.tom.9.de rectitudi.catho.conuersa.

Nescitis quia corpora vestra mẽbra Christi sunt?to.10.de verb.Apostoli sermo.18

Non possunt simul esse membra meretricis & Christi,to.5.lib.21.ca.25

Qui adhæret meretricivnum corpus est, to.3.de Trinita.lib 6.cap.3

Qui adhæret domino, vnus spiritus est, tom.9.in euang.Ioan.tract.14.to.3.de Trini. lib.6.cap.3

Fugite fornicationem,to.9. de cõflictu vitio.& virtu.cap.24

Nos templa Dei viui sumus, tomo. 2. de præsen.Dei,ad Darda.ca.18.tom.10.de verb. domi.serm.16

ex cap.7.Vir nõ habet potestatem sui corporis,similiter nec vxor.to.6.de bono coniuga.ca.6.& 24.to.5.lib.16.ca.25.tom. 6. de adulte.coniugi lib.1.ca.2

Nolite fraudare inuicem &c.to.3.in Enchi.ad Lauren.ca.78

Dico autem non nuptis & viduis,to.4.de bono viduitatis,cap.2

Melius est eos nubere,quàm vri.ibi. ca.8

De virginibus præceptum non habeo,cõ filium autem do.to.6.de sancta virginita.ca. 13.in fine,& 14

Solutus es ab vxore,non quæras vxorem, ibidem,cap.15

Tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi,Ibidem,cap.16

Præterit figura huius mundi,to.5.lib.20. cap.24

Si quis fidelis habet vxorem infidelem,& hæc consenserit habitare cum illo,nõ dimittat eam,tomo.6.contra Adimantum Manidiscip cap.3

Vt sit sancta corpore & spiritu,tom.4. de bono viduita.cap.6

ex cap.8.Scientia inflat,charitas vero ædificat,to.6.contra Faustũ,li.15.ca.8. to.7.contra Cresco.Gramma.li.1.ca.25.to. 5. lib. 9. cap.20.to.7.contra duas epist. Pelag. lib.4. cap.5. ibidem contra Pelag. & Cœlesti. de gratia Christi,lib.1.cap.26.tom.9 in euang. Ioannis,tracta.27

Si enim quis viderit eum qui habet scientiam in idolo recumbentem,nonne conscientiam eius cum sit infirma &c. to.10.de verbis dominis,serm.6

ex cap 9.Quis militauit stipẽdiis suis vnquam,to.3 de opere mona.ca.15

Si nos vobis spiritalia seminamus,& cætera,ibidem,ca 8

Omnibus omnia factus sum,&c. tomo.4 contra menda.ca.12

Omnes quidem currunt,&c.tom. 7.de perfectio.iusti.fo.307,i,

Castigo corpus meum, & in seruitutem redigo,to.9.de cantico nouo ca.3. tom. 10. de verbis Apostoli ser.19.to.3.de Ago.Christiano,cap.6

ex ca.10.Patres nostri in nube fuerunt, & mare transierunt,to.9. in euan. Ioan. tracta. 11.tom.10.in lib.50.homi.homi.27

Petra autẽ erat Christus,to.6.cõtra Fau.li. 16.c.17.to.3.de Gen.ad lit.li.8.cap. 4. Eodẽ de Tri.lib.2.ca.6 to.9.in euan.Ioannis tract. 30.tom.10.in lib.50.homi.homi.27

Oĩa hæc in figura contigebãt,to.4. in lib. viginti vnius sẽtẽtia.sẽtẽtia.2.to.6. cõtra Faustũ,lib.16.ca.28.lib.18.c.6.li.22.c.24.tom.4

in quæstio.vete.ac noui testa.quæstio.84.to. 10,li.50,homi.homi.27

Qui autem stat,videat ne cadat,tom.7.de bono perseueran.ca.8

Tétatio vos nō apprehēdat,nisi humana, to 4,in quęs.vete.ac noui testamen.quæs.99

Fidelis Deus non permittet vos tentari supra id quod potestis,to.3. de spiritu & litera,cap.21

Vnus panis & vnum corpus multi sum⁹, to.5.li.21.c.25,to.2.de correctio.Donatist. ad Bonifa.c.30 Ibi.de pręsentia Dei,ad Darda.capite.9

ex cap.11.Vir est caput mulieris,to.6. de adulte.cōiugiis,li.2.c.4.to 4. in quæst. vete. ac noui testamen.quæst.24

Vir nō debet velare caput suum,qm̄ imago & gloria Dei est,to.3.de Trin.li.7.c.6. & li.12.c.7.Ibid.de spiritu & anima,c.34.in fine.tom.4.in dialog. ad Orosium,quęstio.18

Omnia autē ex deo,to.7.de anima& eius orgi.li.1.ca.17

Vir si comam nutriat, ignominia est illi. to.3.de ope.monach.31

Oportet hæreses esse,vt qui probati sunt, manifesti fiant,to.1.de Ge. contra Manichæ. li.1.c.1.Ibid.de vera religione, ca 8,to.2.de correctio.Donatist.ad Bonifa.ca.2.to. 7.contra Pela.& Cœlest.de pecca.origine.libro.2 cap.22.to.10.serm.98

Probet autem seipsum homo.to.4.de salu ta documen.33

Qui manducat indignè,iudicium sibi mā ducat,to.9.in euan.Io.tract.6,& 26

ex ca.12.Nemo dicit dominus Iesus, nisi in spiritusancto,tom.4.in expositione epistolæ ad Roma.inchoa.ca.2

Vnicuique datur manifestatio spiritus ad vtilitatem,to.9.in euan.Ioan.tract.32

Alii datur sermo per spiritum sapientiæ &c.to.1.lib.13.confessio.ca.18

Deus temperauit corpus,to.6 contra Faustū,li.21.cap.9. to. 10.li.50.homi.homi.15.

Si patitur vnum membrum compatiuntur omnia membra,& si glorificatur vnum membrum,congaudent omnia membra,to. 10.in li.50.homil.homil.15

Aemulamini charismata meliora,to.6,de sancta virginita.ca.45

ex ca.13.Si habuero omnem fidem,charitatem autem non,nihil sum,to.7, de baptis. contra Donatist.li.1.cap.8

Si tradidero corpus meum, ita ut ardeā, & cętera.Ibid.ca.8.& 9.to.7,super gestis cū Emerito.in princip.to.9,in euāgeliū Ioānis tract.6.& 9.to.4.de patientia,ca.22

Charitas non agit perperam,tom.5.li.21 cap.27

Charitas non inflatur,non æmulatur, to. 10.in lib.50.homi.homi.34

Non quęrit quæ sua sunt,to.2, de gratia noui testamen.ad Hono.ca.24.& 25

ex parte cognoscimus,& ex parte ,pphetamus,to.6.contra Felicē Manichę.li.1.c.11 to.3.de mira.sacrę scripturæ,ca.7

Videmus nunc per speculum in ęnigmate,& cętera,to.3.de Trini.li.15.c. 8.to.2, in Euangelium Ioan.tract.101

Tunc autē facie ad faciem cernitur, to. 4, in li.83.quæs.quęst.65 to.2.in commonito. ad Fortuna.fo.107.g, Ibidē de vidēdo deo, ad Pauli.ca.22.to.9.lib.1.medita.ca.22

Nunc autē manēt fides, spes, charitas, tria hęc, maior autem horū est charitas,to.3. in enchi.ad Lauren.c.117.to.10. in primo ser. dominicæ in quinquagesima.

ex c.14.Si orē lingua,spiritus meus,orat, to.3.de Gen.ad literam,lib.12.c. 8. eodem, de Trini.li.14.ca.16

Nolite pueri effici sēsibus,sed malitia paruuli estote,tomo.4.in lib.83.quæstio.quęst. 61.

ex cap.15.per vnum hominem mors, & cęte.tom.7.de pecca.meri.& remiss.li.2. ca. 30.lib.3.ca.4.to.2.de origi.animæ, ad Hier. epist.28.Ibidem de pręsentia Dei epist.o. 57.tomo.7.contra Pelagia.& Cœlest.de pecca.origi.libro.2.cap.21.24. & 26. Ibidem, contra Iulia.Pelag. libro.6.cap.1.tomo.9.in Euange.Ioan.tracta.3.& 75.tomo. 4.in dialo.ad Orosi.quæstio.4.supra ad Roma.5.autho.5

Sicut in Adam omnes moriuntur, & cæt. to 7.contra Iulia. Pela. lib.6.ca.12.tomo. 5. lib.20.cap.20

Cum tradiderit regnum deo,to.3. de Trinita.lib.1.ca.8.& 10.to.6.ad Oro. cōtra Prisillia.ca.7

Cum autem ei omnia subiecta fuerint, tunc & ipse subiectus erit,tom.4.in lib.83. quæstio.quæstio.69.tomo.6. contra sermo. Aria.cap.33

Quotidie

Quotidie morior ꝓpter vestram gloriã fratres, to. 10. de verbis Apostoli ser. 28.

Corrumpunt bonos mores, colloqa prava, to. 7. contra Donat. post colla. ca. 20, circa finem.

Insipiens, tu qđ seminas, &c. to. 7. de nuptiis & concupiscen. lib. 2. ca 14.

Alia est gloria solis, alia lunę, to. 6. de sancta virginita. cap. 26. to. 3. de Gene. ad literã, lib. 2. ca. 16. ibidem, de spiritu & litera, ca. 28 to. 9. de cognitio. verę vitæ, ca. 46

Seminatur corpus animale, & surget spiritale, to. 3. de Gene. ad literã, lib. 6. ca. 19. to. 3. de fide. & symbol. cap. 6. Eodem, in Enchi. ad Lauren. cap 91.

Primus homo de terra terrenus: secũdus homo de cœlo, cœlestis, to. 2. de prędentia Dei ad Darda. ca. 14. to. 4. in dialogo, ad Orosi. quæstio. 4.

Sicut portauimus imaginem terreni sic ꝓtemus & cęlestis, to. 3. de Trinita lib. 14. cap. 18. Eodẽ, de Genesi ad literam lib. 6. cap. 19.

Caro & sanguis regnum Dei nõ possidebunt, to. 3. in argumen. de fide & symb. fo. 32 col. 1. ibidẽ de ago. Christia. fo. 172. col. 1. to. 6. cõtra Faustũ, lib. 11. ca. 3. ibdẽ, cõtra aduersa. le. & prophe. lib. 2. ca. 6. to. 3. in Enchi. ad Lauren. ca. 91. to. 4. in lib. 65. quęst. quæst. 20

Omnes resurgemus, sed nõ omnes immutabimur, to. 5. lib. 20. cap 20.. to. 3. de fide ad Petrum, cap. 3. & 29. ibidem de Fide & simbolo, cap. 6

Resurrectio mortuorũ, in ictu oculi, to. 2 de sex quæst. contra Paga. quæst. 1.

Vbi est mors aculeus tuus? to. 4. in lib. 85. quęst quęst. 7. to. 7. de pecca. meri. & remiss. lib. 3. ca. 11. to. 2. de correct. Dona. ad Bonif. ca. 23. to. 7. de pfectione iusti. contra Cęlesti. in respon. 14. ratiocina

Absorpta est mors in victoria, to. 4. in lib. 83. quęst. quęst. 70. to. 10. ser. 161.

Ex ca. 16. omnia vestra cum charitate fiãt. tomo 7. de gratia & libero arbitrio, ad Valen. cap. 17.

2. AD CORINTHIOS.

Ex ca. 2. Bonus odor Christi sumus, to. 7. contra Iulia. Pela. lib. 3. ca. 25. to. 9. in euang. Ioan. tracta. 50.

Ex c. 3. Nõ in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus, to. 6. contra Faustũ. lib. 18. cap. 4.

Non sumus sufficientes quid a nobis cogitare, sed sufficientia nostra ex Deo est. to. 7 cõtra duas epist. Pela. ad Boni. li. 2. ca. 8. Ibidã. de bono. perseue. lib. 2: ca. 8. & 13.

Litera occidit, spiritus viuificat, tom. 3. de spiritu & litera, ad Marcel. ca. 4. 5. & 14. to. 6 cõtra aduersa. le. & ꝓphe. lib. 2. c. 7. to. 10. de verb. Apostoli, ser. 3. to. 3. de doctri. Christia. lib. 3 cap. 5.

Quod si ministratio mortis in literis formata lapideis, & cętera, ibidem, ca. 7.

Non poterant intendere filii Israel in faciem Moysi, Ibidem.

Velamen super cor eorũ positum est, to. 9. in euangelium Ioan. tracta. 9.

Cum conuersus fueris ad Deũ, auferetur velamen. to. 4. in quæst. veteris ac noui testamenti. quæst. 8.

Nos aũt reuelata facię, gloriam Dei speculantes. to. 3. de Trini. lib. 15. ca. 8. to. 2. de videndo Deo, ad Pauli. ca. 2.

Ex ca. 4. Deus huius seculi excęcauit mentes infidelium, to. 6. contra Faustũ, lib. 21, c. 9. circa medium.

De tenebris lumen clarescit, to. 4. in q̃st. euang. lib. 1. ca. 7. in fine.

Habentes autem eundem spiritum fidei, to. 7. contra Pela. & Cœle. de pecca. orig. li. 2. cap. 24. & 25.

Ex si exterior homo noster corrũpit, sed interior renouatur de die in diem, to. 4. li. 83 quæst. quæst. 51.

Per fidẽ renouatur. hõ, to 7. de perfectio. iustitiæ cõtra Cœle. in respon. 4. ratiocina.

Ex ca. 5. Quandiu sumus in corpore peregrinamur a dño, per fidẽ enim ambulamus, &c. to. 3. de doct. Christiana, li. 1. cap. 37 ibidẽ. de Trinitate, lib. 14, cap. 2. to. 10. de verb. Apostoli. serm. 20. Legatione fungimur pro Christo, to. 10. lib. 50. ho. homi. 49.

Omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi, &c. to. 4. in li. 83. quæst. q̃st. 59. Ibidẽ, de salu. docu. ca. 62. to. 3. in Enchi. ad Lauren. ca. 110. to. 10. de verbis Apostoli, ser. 34. & 35. Eodem, ser. 181. ca. 8.

Vnus pro omnibus mortuus est, ergo oẽs mortui sunt, to. 5. lib. 20. cap. 6.

Neminem nouimus secũdum carnẽ, to. 6. contra Faustum, libro. 11. ca. 1. 4. & 7.

Iam nõ nouimus secundum carnem, to. 2 de videndo Deo, ad Pauli. cap. 14.

Vetera transierunt,noua uenerũt,to.9.de cãtico nouo,cap.1.

Deus erat in Christo mundũ reconciliãs sibi,to.10.ser120.

Qui nõ nouerat peccatum.to.7. cõtra Pela.& Cęlest.de pecca.orig.lib.2.ca.32. Ibid. contra duas epist. Pela.ad Bonifa.lib.3.ca.6. to.2.in 2.epist.ad Valẽ.fo 34.h.to.6.lib.2.cõtra Maximum,ca.2.to. 3.in Enchi.ad Lauré. cap.4.to.10. de verbis domini ser. 48. Eodẽ de uerbis Apostoli,ser.6,

Ex cap.9. Os nostrũ patet ad vos,cor nostrum dilatatum est,to.4.in dialogo ad Orosium,quæst 53

Nolite iugum ducere cũ in fidelibus. to.5 contra Dona.post colla.ca.30

Vos estis templum Dei viui, supra.1.Cor 3.authorita.3

Inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos.to.4.de essentia diuinitatis,fo.234,d

Ex cap.7.Tristitia seculi mortem operat, de consola.mortuo.lib.1.ca.3.in fine.

Ex c.9. Qui ministrat semẽ seminãti,to.9 & panem in escam subministrauit.to.10.lib. 50.hom.hom.27.

Ex ca.10. In ꝓmptu habentes vlcisci omnẽ inobedientiam.to.2.de correct. Dona.ad Bonifa.ca.16.

Ex ca.11. Despondi vos vni viro .to.6 de sancta virginitate, ca.2. to. 9.in euang.Ioan, tracta.16.

Satanas transfigurat se in angelũ lucis.to. 3.de Gene.ad literã, lib.12.cap.13.Eodẽ,de spiritu & anima.cap.28.

Quis infirmatur,& ego nõ infirmor?to.7 contra.3.Gauden epist.lib,2.ca.14.

Ex ca.12. Scio hominem raptũ vsq;ad tertium cœlum,to.3.de Genesi ad literã,lib.12 ca.2.3 4..28.& 34.to.7.de anima & eius origi.lib 4 cap.8

Ter dominũ rogaui,vt discederet a me stimulus carnis.to.9. in Euange.Ioan.tracta.7. & 8.to.10.de Verbis domini,ser.54.

Virtus i infirmitate perficitur,to.3.de Genesi ad literã,lib.3.cap.15.to.7. de natura & gratia,contra Pela.cap.27.Ibidẽ, contra Pelagia.& Cęlest.de gratia Chirsti,lib.1.ca.12 to 9.de visit.infir.cap.4.to.4.in quæst. veteris ac noui testamenti;quæstio.119.

AD GALATAS.

Vide to.1.in lib.expositionis epist.ad Galatas per totum.fo.287.colum.3

Item ex cap,1.Si quis vobis euãgelizauerit prẽter id quod accepistis,anathema sit.to mo.6.contra Faustum lib.17.cap.3.

Ex cap.2 Deus personam hominis nõ accipit supra ad Roma.2.Authorita.4.

Gentes iudaizare cogebat.tomo 7.contra Cresconium Grammaticum, libr 2.cap.32.

Non iustificabitur ex lege omnis caro,tomo.7.de gratia & libero arbitrio, ad Valen. cap.10.

Viuo iã non ego,viuit vero in me Chrs, tomo 9 in euange. Ioannis, tracta.22.

Ex cap.3, Iustus ex fide viuit. supra Abacuch.2.

Factus est pro nobis maledictum.to.9.cõtra Faustum,libr.14.cap.4.ibidem, cõtra Feli.Mani.lib.2.cap.11.

Sed conclusit lex omnia sub peccato,&c. to.10. de Verbis Apostoli ser.3.

Si.n. data esset lex quę posset viuificare, omnino ex lege esset iustitia. Ibidem,ser.13

Lex pedagogus noster erat in Christo Iesu.ibidem.

Ex ca.4. Cum venit plenitudo temporis, misit Deus filiũ suum,to.6.contra Faustum, lib.23.cap.7.to.3.de Trinitate, lib.2. ca.5.li. 4 cap.19.to.4.de consensu Euang.lib.2.cap. 28.to.3.de gratia noui testamenti,ad Honora.cap.3.to.9. in euangelium Ioan. tract.8, & 28.cap.31.to. 7.de bono perseueran.cap. 23.to. 9.de symbo. ad Cathecu. lib.4.cap.3. to.10. de verbis domini, ser.63.Eodem,sermo.193

Cum cognoueritis Deũ,imo cogniti fitis à Deo to.4.de Trinitate & vnitate Dei,ca.10.

Timeo ne forte sine causa laborauerim in vobis,tomo 2,ad inquisitio.Ianuar.epist. 119.cap,7.

Filioli mei quos iterum parturio, donec formetur Christus in vobis,to.6. cõtra Faustum lib.24. cap.1.

Scriptum est quoniã Abrahã duos filios habuit,&c.to 5.lib.5.cap.2.

Multi filii desertæ magis quã eius quæ habet uirum,to.4.de consensu euange. lib.1.c. 31.to.2.de correctio.Donatist.ad Bonifa.capit.8

Qui secundum carnem natus fuerat persequebatur eum qui secundum spiritum : tomo.9.in euangelium Ioannis tractatu.11

Eiice ancillam & filium eius.supra Ge.21

Caput 5.ad Galatas pro parte exponitur, to.10.de verbis domini,sermo.43.Eodem, de verbis Apostoli.serm.3.ibidem,ser.2.dominicæ tertiæ post Epiphaniam.

Item ex ca.5.Fides quæ per dilectionem operatur.to.3.de spiritu & litera,ca.32

Vos in libertatem vocati estis.to.9.in euãgelium Ioannis,tracta.41

Caro cõcupiscit aduersus spiritũ tom.6. contra Faust.li.12.ca.21.to.3.de Gen.ad literam,li.10.ca.12.to.7.de natura & gratia,cõtra Pela.c.53.54.& 56.ibidem, cõtra literas Peti.li.2.ca.68.to.5.li.15.ca.5.& 7.li.19.ca.4.tomo.7.contra duas epist.pela ad Bonifa.lib.4.cap.9.ibidem,contra Iulia.pela.li.2.cap.1.li.6.cap.5.tom.9.in euan.Ioan.tracta.41.Ibidem,lib.2.meditationum,ca.13.tom.4.de continen.ca.8.tom.9.de vti.ieiunii.tom.3.de doctrina Christiana,lib.1.cap.24.to.10.de verbis domini,serm.43

ex cap.6.Si prçoccupatus fuerit homo in aliquo delicto,to.4.in li.quæst.super Leuiticum,quçst.20

Alter alterius onera portate,to.4.in l.83.quæstio.quçs.71.Ibidem, de consensu euan.li.2.ca.30.to.9.in euan.Ioan.tract.17.to.10.de verbis Apostoli,serm.21.& 22

Operemur bonũ ad oẽs, maxime ad domesticos fidei.to.4.de saluta,docu.cap.46

Absit gloriari nisi in cruce domini nostri Iesu Christi,to.4.de fide & operibus,ca.10. Ibidem,li.quæs.super Exod.quæst.154.tom.9.in euangelium Ioan.tract.43.tom.10.fol.324.a,& sequentibus.

AD EPHESIOS.

Ex ca.1.Elegit nos in ipso ante mundi cõstitutionem,tom.4.ad Simplicianum,lib.1.quæs.2.to.7.de prædestina.sanctorum,c.17.& 18.ibidem,contra pela.Hypognost.lib.6.

Instaurare oĩa in Christo,quç in cælis & q̃ in terra sunt,to.3.in enchi.ad Laurẽ.ca.62

In quo prædestinati sumus secundum ꝓpositum eius.to.7.contra pela Hypog.lib.6.

ex ca.2.Secundum principem potestatis aeris huius,spiritus qui nunc operatur in filios diffidentiæ.to.4.in lib.83.quçstio.quçstio.79

Eramus natura filii irç sicut & cçteri.to.7. contra Pela.Hypog.lib.5

Gratia salui facti estis per fidem.tom.3.in enchi.ad Lauren.cap.30.& 31.to.7.contra pelag.Hypog.lib.6

Hoc non ex vobis,sed donum Dei est.to.7.de prædestina.& gratia,cap.8

Ex ca.3.Propter quod peto,ne deficiatis in tribulationib.meis.to.10.de verbis Apostoli,sermo.7

Vt possitis cõprehendere quæ sit longitudo,latitudo,&c.to.2.de gratia noui testamẽti,ad Hono.c.26.& 36.Ibid.de videdo Deo, ad Pauli.ca.14.tom.9.in Euan Ioã.tract.118 tomo.3.de doctrina Christiana,lib.2.ca.41. tom.10.in lib.50.homi.homi.3

ex ca.4.Vnus dominus,vna fides, vnum baptisma.to.7.contra Cresco.Grammaticũ, lib.1.ca.28.& 29

Dedit dona hominibus.to.3.de trinit.li.15.cap.19

Deponite veterem hominẽ,&c.to.4.in li.83.quæstionum,quæs.64.to.3.de trini.li.14.ca.16.infra ad colossen.3.autho.3

Renouamini spiritu mẽtis vestrę.to.3.de Gen.ad literam,li.3.ca.20.lib.6.ca.24.27.& 28.eodem,de spiritu & anima,ca.10.

Deponentes mendaciũ, loquimini veritatẽ vnusquisque cum proximo suo.tom.4.contra mendacium,cap.6

Nolite locũ dare diabolo.to.10.serm.27

Nolite cõtristare spiritum Dei.tom.3.de Genesi ad literam,lib.4.cap.9.to.4.de trinit.& vnita.Dei,cap.10

Ex ca.5.Hoc autẽ scitote intelligentes qđ omnis fornicator aut immundus & auarus, &c.to.10.in lib.50.homi.ho.vltima, ca.10.

Eratis aliquando tenebrę,nunc autem lux in dño,to.3.de ago.Christiano.c.3.to.6.contra aduer.leg.& prophe.li.1.c.11.& 12.to.9. in euã.Ioan.tract.2.ca.11.& 22.to.7.de perfect.iusti.fo.308.i,K,tom.10.serm.90

Surge qui dormis,&exurge a mortuis,to.3.de trini.li.4.cap.3.to.7.de natura & gratia, contra Pela.ca.23.to.9.in euã.Ioan.tract.22 tom.10.de verbis domini,serm.44.

Videte fratres quomodo caute ambuletis,&c.tom.10.de verbis Apostoli,serm.24. Eodem,in lib.50.ho.hom.1.& 10.

Nolite inebriari vino,in quo est luxuria, to.4.de saluta.documen.cap.37

Exhiberet sibi eccle. nõ habentẽ maculã

neq; rugam to.10.de verbis Apostoli,ser.29
Nemo vnquam carnē suam odio habuit, to.6.contra Faustū,li.21.ca.7.to.9 in euan. Ioan.tract.2.to.10.in li.50.ho ho.37
erunt duo in carne vna.tom.9.in euang. Ioan.tract.9.to.10.in 2.ser.Nati.do.Eodem, sermo.234
ex ca.6.Non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinē,sed aduersus principes & potestates,&c.to.6.cōtra Secundi.Mani.ca.10.to.10.de verbis domini,ser.8.eodē ser.1.dominicæ quintę post octa.Epiphanię
Spiritalia nequitiæ in cœlestibus,to.3. de Ago.Christiano.c.4.in fine.
Calciati pedes in præparationem Euangelii pacis,to.6.contra Faustum,li.32.cap.10.
Pax fratribus & charitas cum fide magna à Deo patre,&c.to.10.li.50.hom.hom.17

AD PHILIPPENSES.

ex c.1.Siue occasione,siue veritate Christus nuncietur,to.3.de doctri.Christiana,li.4. ca.27.to.10.de verbis domini,serm.49
Mihi viuere Christus est,& mori lucrū, tom.9.de conso.mortuo.lib.1.cap.5.supra Ioan.14.autho.2
Desiderium habēs dissolui & esse cū Christo,to.9.in Solilo.animę ad Deum,ca.1.Ibidem,in manua.ca.8
ex ca.2.Qui cum in forma Dei esset, non rapinā arbitratus est esse se æqualē Deo, to.9.in euangelium Ioan.tract.17.to.4.de Trinit.& vnitate Dei,ca.2,& 6.tomo.3.de fide ad Petrum,cap.2.Eodem,de Trinitate,lib. 5.cap.2.to.10.de verbis Apostoli,sermo.31. Ibidem,ser.2.Natiui.domini,& serm.2.dominicę primę post octa.Epiphaniæ.Ibidem sermo.235
Semetipsum exinaniuit,formam serui accipiens,to.6.cōtra epist.Mani.ca.36.to.3.de trinita.lib.17.ca.3.to.7.de pecca.meri.& remiss.li.1.ca.26.to.3.de sentē.decer.ex Aug. ca.327.to.3.de fide ad Petrum,ca.2
Habitu inuentus vt homo,to.4.in li.83. quæstionum,quæstio.73.
Factus obediens vsque ad mortem, to.6. contra ser.Aria.ca.6.tom.9.in Euangelium Ioan.tracta.36.tom.5.li.14.cap.15
Cum timore & tremore salutem vestram operamini,tom.7.de natura & gratia, cōtra Pelag.c.33.Ibid.contra Pelag.& Cœlest.de gratia Christi,li.1.c.5.tom.10.serm.94
Deus operatur in nobis velle,&c.to.3.de spiritu & litera.ca.2.&33.to.5.li.22.c.1.to. 7.contra Pelag & Cœlest.de gratia Christi, lib.2.ca.4.5.10.& 25.to.4.in lib.quæstio.super Exod.quęstio.167.Ibidem,contra duas epist.Pelag.ad Bonifa.lib 1.cap.10.& 19.li. 2.ca.8.to.3.in enchi ad Lauren.cap.32.to.7. de prædest.& gratia,ca.11.Ibidem,de bono perseueran.li.2.cap.13
Oēs quę sua sunt quęrunt, non quæ Iesu Christi,to.9.in euāgelium Ioan.tract.46.& 51 circa medium,supra Matth.7.autho.5
ex ca 3.Nos enim sumus circūcisio, qui spiritui Dei seruim⁹,to.10.de verbis Apostoli,ser.15.quasi totum caput illic exponitur.
Secundum iustitiam quę ex lege est q fuerim sine querela.Quę mihi lucra fuerūt,hęc propter Christum damna esse duxi, &c.to. 10.sermo.2 dominicæ quintę post Epiphaniam.
ex c.4.Gaudete in domino semper, iterū dico gaudete,to.10.de Verbis dñi,serm.37
Pax Dei quæ exuperat omnē sensum, custodiat corda vestra,tom.2.de viden.Deo ad Pauli.cap.18.tomo.3.in enchiri.ad Lauren. cap.63
Scio abundare,& penuriam pati.tomo. de bono coniugali.cap.21

AD COLOSSENSES.

ex ca.1.Qui eripuit nos de potestate tenebrarum,to.7 de nuptiis & concupiscen.li.1. cap.20
In quo habemus redēptionē,& remissionē peccatorum,to.4.in li.83.quæst.quæs.74
Qui est imago inuisibilis, primogenitus omnis creaturæ,to.10 serm.190
Ipse est primogenitus ex mortuis, to.10. sermo.161
Ex cap.2.Videte ne quis vos decipiat per philosophiam,tom.10.de moribus Eccle. catho.ca.21
In ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter, tom.2.de præsentia Dei ad Darda.cap.19.tom.3.in sententiis,sentētia.293
Expolians principatus & potestates, to. 6.contra Faustum,lib.16.ca.29

Ex cap.3. Si consurrexistis cũ Christo q̃ sursum sunt quærite,to.10.serm 141

Quæ sursum sunt sapite,to.4.in li. 83 quæst.quæst.29,to 3.de Gen ad literam,lib.6. cap.12.circa finem,to.10.ser.141

Mortificate mẽbra vestra,quæ sunt super terram,to.7.de pecca.meri.& remiss. lib. 1. ca.6.Ibidem,contra Iulia. Pelag.li.6.c.5. to. 9.in epist.Ioannis,tract.9

Expoliantes vos veterem hominẽ cũ actibus suis,to.1.de morib. Eccle.cathol. c.19 to.3.de Trini.li.14.ca.16.to.6. cõtra Faustũ, li.24.ca.1.& 2.to.3.de Gen.ad literam, li.3. ca.20.supra ad Ephe.4.authorita 3

1. AD THESSALONICENSES.

ex ca.3.Ne forte tentauerit vos is qui tentat,to.4.in li.quæst.super Gene.quçst.57

Ideo consolati sumus fratres ĩ vobis, to. 3.de doctrina Christia,lib.3.cap.4

ex ca.4.Sciat vnusquisque vas suum possidere in sanctificatiõe & honore to.7. de nuptiis & concupiscen.li.1.ca.8.ibidem, cõtra Iulia.Pelag.li.4.cap.10.li.5.cap.7

A deo dedicistis,vt diligatis inuicem, to. 7.contra Pelag.& Cęlest. de gratia Christi, lib.1.cap.13.

Nolumus vos. ignorare de dormientibus to.9.in euangelium Ioannis,tract.49.to. 10 de verbis Aposto.serm.32

Dñs in iussu, & invoce archangeli, & in tuba Dei descendet,to.6.contra serm. Aria. ca.11.& 13.to.9.in euan,Ioan.tract. 19.to.4.de Trini.& vnita.Dei,ca.8

Deinde nos qui uiuimus,qui relinqmur, simul rapiemur,cum illis,to.5 li.20. ca. 20.

ex ca.5.Dies domini sicut fur in nocte uenict,to.4.li.83.quçst.quæst.59

Corripite inquietos.cõsolamini pusillanimes,to.7.cõtra literas Petilia.li.3.c.4. Ibidem,de correptio.& gratia,ca.15 & 16

Sine intermissione orate,to.2. de orando Deum,ad Probam,ca.9. to.6.de hæresibus, ad Quoduult Deum,num.57

Spiritum nolite extinguere. to.7. contra epist.Parme.lib.2.ca.13

Omnia probate,& quod bonum est tenete.tom.7.de natu.& gratia contra Pelag. capite.39

2. AD THESSALONICENSES.

ex ca.2.Nisi venerit discisio primum,& cætera, to.9.de Antichristo,in principio.

Et nunc quid detineat scitis, vt reueletur in suo tempore,to.5.lib.20.ca.19

Quem interficiet dñs Iesus spiritu oris suis,to.3.de fide ad Petrum,cap.11

Cuius aduentus secundum operationem Satanæ,erit in omni virtute. Ibidem

ex ca.3.Non enim est fides, to. 7. contra Iulia.Pelag.lib.6.cap.12

Si quis non vult operari,non manducet, to.3.de opere monachorum.cap.1

1 AD TIMOTHEVM.

Ex ca.1.Finis præcepti est charitas, to. 3. de doctriua Christiana,li.1.c 40.to.9. de laudibus charitatis,in principio,to.3.in enchi. ad Lauren.ca.121.Scimus quia bona est lex, si quis ea legitime vtatur, tom. 7. de baptismo contra Dona.li.5.ca.8. Ibidem, contra Cresco.Gramma.li.1.cap.24

Iuxto lex non est posita,sed iniustis,to. 3. de spiritu & litera.ca.10

Qui prius fui blasphemus, & persecutor & iniurioſus, sed misericordiam consecutus sum.to 10.li.50.hom.hom.14

Christus venit in hunc mundũ peccatores saluos facere.to.7.de pec.meri.& remiss. li.1.ca.27.per totum,supra Lucæ.19.autho. 1.to.10.de verbis Apostoli,ser.8.9.& 10.

Regi seculorum immortali,inuisibili,soli Deo,honor & gloria.tom.2. in cõmo ad Fort.fo.108,e,f,

ex ca.2.Qui omnes homines vult saluos fieri,to.3.de spiritu & litera ca 33.to.6. contra aduers.leg.& propheta,li.1.ca. 14.to.3. in enchi.ad Lauren.c.97.& 103.to.7.de correp.& gratia,ca.14.& 15.ibidem,contra Pelag.Hypog.li.6.to.7.ad articul.August. falso impositos,art.2

Vnus est mediator Dei & hominum, hõ Christus Iesus,to.1.li.10.cõfess.cap.42.& 43. to.6.contra Faustum,lib.16.cap.15. to.5. lib. 9.cap.15.& 17.in fine,lib.11.ca.11.tom. 7. contra Pelagianũ & Cœlest.de peccato originali,lib.2.cap.24.& 28.tomo.3. in Enchiridion ad Lauren.ca.108

Leuantes puras manus sine ira,&c. tomo. 10.serm.93

Adã primus formatus est, deinde Eua, & cætera,to.3.de Gen.ad lite.li.11.ca.42

Ex ca.3.Qui episcopatum desiderat,opus bonum desiderat,to.5.li 19.cap.19

Ex

Ex ca.5. Honora viduas, quę vere viduę sunt,tom.9 de vita Christiana.ca.15

Vidua quæ in delitiis viuit,mortua est to. 4.de bono viduitatis,cap.21

Peccantes coram omnibus argue,to.7.de correptio & gratia,cap.16

Neque cõmunicaueris peccatis alienis,to mo.7.contra Epist. Parme.li.2.cap.21.Ibidẽ, contra literas Petil.li.2.cap.106

Caput.6.primę ad Timo. exponitur, to. 10.de verbis dñi,ser.5.Eodẽ,li.50.ho.ho. 13

Item ex c.6.Radix omnium malorum est cupiditas,tom.6.in secunda disputa.contra Fortu.to.3.de Ge.ad lite.li.11.cap.15. & to. 10.li.50.hom.hom.8.Ibidem,ser.205

Qui solus hẽt imortalitatẽ,to.6. de natura boni,aduer.Manichæ.c.39.to.3. de Trini. ca.1.& 6.Ibid.de Gen.ad lite.li.7.ca.vlti.to. 2.de origi.animę,ad Hiero.epist.28. circa princi.to.9. de cogni.veræ vitæ, c.31.to. 3. de inquisitio.Trini.fo.233.h,to.6.cõtra Maximi.Aria.episco.lib.2.ca.4

Lucẽ habitat in accessibilem,to.9.in manuali,ca.30

Quẽ nullus hominum vidit vnquam. to. 3.de Trini.li.1.ca.6.to.4.de essentia diuinitatis,fo.233.b,

Diuitib. seculi præcipe, nõ sublimè sapere,to.5.lib.1.cap. 10.to.10.lib.50.ho.ho.13 Eodem ser.205.& 212.

Diuites sint ĩ opib.bonis,facile tribuant, cõmunicent,&c.to.10.sermo.205. & 212.

Est autem quæstus magnus pietas cũ sufficientia,tom.10.serm.205

2. AD TIMOTHEVM.

Ex ca.1. Non dedit nobis Deus spiritum timoris,sed virtutis & dilectionis, supra ad Roma.3.autho.7

ex ca.2.Nemo coronabitur,nisi qui legitimè certauerit,to.9.de arbore scientiæ boni & mali,to.10.ad fratres in Ere.serm.8

Noli verbis contendere,ad nihil enim vtile est,& cætera,to.3.de doctrina Christiana, lib.4.cap.28

Cognouit dominus qui sunt eius.tom. 7. de baptis.cõtra Don.li.5.c.27.to.5.li. 20.c.7. & 8.tom.9.in euan.Ioan.tracta.45

In domo magna nõ solũ sunt vasa aurea, sed etiam lignea,tom.7.de Baptismo,contra Dona.lib.4.ca.12.Ibidem, cõtra Dona. post colla.cap.20

Seruum dñi non oportet litigare,sed mansuetum esse in omnibus,tom.9.de conflictu vitiorum & virtutum,cap.10

ex ca.4.Qui iudicaturus est viuos & mortuos,to.5.li.20.ca.1.to.3.in Enchi.ad Laurẽ. cap.54.& 55

Prædica verbum,insta oportunè,importunè,to.7. cõtra Cresco.Grãma.li.1.c.6. to. 9.de pasto.ca.7.in princi.tomo.10.in li.50. homi.homi.5

ex ca.6.Bonũ certamen certaui,cursũ cõsũmaui &c.to.10.in li.50.homi.homilia 14

AD TITVM.

Ex ca.1.Deus ante tẽpora ęterna,to.4. in li.83.quęs.quęs.72.to.5.lib.12.ca16.to.6.cõtra Prisci.& Origenist.ad Oro.cap.6

Oia munda mũdis, coinquinatis autẽ nihil est mundũ,to.6.cõtra Faustum,li.6. c. 3. li.31.ca.4.to.10.de verbis Apostoli, ser. 31.

Confitenẽ se nosse Deũ,factis autẽ negãt, to.4.in expositio.epist. ad Roma. incoha. fo.281.l,to.3.de doctrina Christiana, lib.4. ca.29.to.10.de verbis Apostoli,ser.31

ex c.2.In oĩbus teipsum præbe exemplũ bonorũ operũ,&c.tom.9.de pastor i, cap.4.

HEBRAEORVM.

Ex cap.1. Qui cum sit splendor gloriæ & cætera,tom.4.de incarna.verbi.li.1.c.12.to. 10.sermo.190

Omnes sunt administratorii spiritus, to. 9.lib.2 medita.cap.3

Ex ca.3.Iesus heri & hodie, ipse & in secula,to.10.serm.9.Natiuita.domini.

ex ca.4.Viuus est ser.Dei, & efficax, &c. to.5.li.20.ca.21.tom.9.lib.1.medita. cap.37

Omnia nuda & aperta sunt oculis eius, to.4 de essen.diui.fo.233.i,K,

ex ca.5.Filius meus es tu,ego hodie genui te.supra psal.2.autho.3

Ex ca.6.Non rursum iacientes fundamẽtum pęnitentię ab operibus mortuis, to. 4. de fide & operibus,cap.11

ex ca.9.In priori quidẽ tabernaculo semper introibant sacrificiorum, to. 7.contra epist.Parme.li.2.ca.7.& 8. tom. 4.

in libr. quæſt. ſuper Exod. quęſtio. 112. 129. & 133.

Neque per ſanguinem hircorum aut vitulorum, ſed p proprium ſanguinē introiuit ſemel in ſancta, æterna redemptione inuēta, to. 3. de fide ad Petrum, cap. 1.

Teſtamentum teſtatoris morte firmatur, to 4. in libro. 83. quęſtio. quæſt. 75

Ex cap. 10. Vmbram habens lex futurorū bonorum, tomo. 6. de bono coniugali c. 20.

Iuſtus ex fide viuit, ſupra Abacuch. 2.

Ex cap. 11. Fides eſt ſperandarum ſubſtantia rerum argumentum nō apparentium, to. 10. in lib. 50. hom. hom 32.

Sine fide impoſsibile eſt placere Deo, to. 6. contra Iulia. Pela. lib. 4. cap. 3. to 3. de fide ad Petrum, in prologo.

Obturauerunt ora leonum, to. 4 de conſen. Euange. lib. 3. cap 16

Ex ca. 12. Quem dominus diligit, caſtigat, to. 4 in li. 83. quæſt. quæſt. 82. to. 9. in euang. Ioan. tracta. 8. to. 4. de patien. cap. 14. to. 9. de recti. catho. conuerſa.

Ex ca. 13. Honorabile connubiū in omnibus, & thorus immaculatus, to 7, cōtra. Pelag. & Cęleſt. de peccato origini. lib 2. ca. 34

ACTORVM.

ex cap. 1. Māſit cum eis quadraginta dies, to. 9. in euan. Ioannis tract. 64.

Sic veniet quemadmodum vidiſtis eū eūtem in cœlum, Ibidem tract. 36. & 76.

Apparuerunt illis diſpartitę linguę, ibidē tract. 6.

Ex ca. 2. Factus eſt repente de cęlo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis, tomo 3. de Trinita. libro 2. cap. 5. & 6.

Agite pęnitentiā, & baptizetur vnuſquiſque veſtrum, to. 4. de fide & operi. ca. 8. & 11

Saluamini à ſeculo iſto prauo, Ibidē ca. 12

Ex ca. 3. Petrus & Ioannes aſcendebant in templū, ad horam orationis nonā, to. 10. de verbis Apoſtoli, ſer. 26.

Pęnitemini, & deleantur peccata veſtra, ſupra Mat. 4. aut 4.

Ex ca. 4. Erat illis cor vnū, & anima vna, to. 9. in euang. Ioan. tracta 14. 18. & 39.

Nec quiſquā eorum quę poſsidebat, aliquid ſuū eſſe dicebat, tomo 5. lib. 5. cap. 18. to. 10. de verbis Apoſtoli ſer. 26.

Ex ca 5. Ananias cū vxore ſua quare occiſus eſt, to. 3. de mira. ſac. ſcrip. lib. 3. ca. 16. to. 10. de verbis Apoſtoli. ſer. 25.

Ex ca. 7. Exi de terra tua, & de cognatione tua, & veni in terrā quā monſtrauero tibi ſupra Gen. 12. authorita. 1.

Fugit aūt Moyſes. in verbo iſto, to. 7. cōtra Iulia. Pelag. libr. 6. cap. 12.

Stephanus intendens in cęlū, vidit Ieſum ſtantē, & cętera, to. 4. in quæſt. veteris ac noui teſtamenti quęſt. 88

Stephano dulces erant lapides torrentis, to. 9. in Solilo. animę ad Deū, ca. 22.

Ex ca. 8. Credo filiū Dei eſſe Ieſum Chriſtum, to. 4. de fide & operibus, cap. 9 & 12.

Ex ca. 9. Saule Saule, qd me pſequeris, to. 5 lib. 17. cap. 9. to. 9. in Epiſto. Ioā. tracta. 10. to. 10. de verbis Apoſtoli. ſer. 9. Eodē, in lib. 50. ho. ho. 14. & 17.

Ex ca. 10. Vidit cęlum apertū Petrus, & deſcendens vas, & cætera, to. 3. de Gene. ad literam, lib. 12. cap. 11. 14. circa finē, & 32. to. 10 in lib. 50. ho. ho. 45.

Ex capi. 13. Inueni Dauid filium Ieſſe, & cætera, tomo 5. de octo Dulci. quæſtio. quęſtio. 5

Vobis oportuit loqui primū verbum Dei ſed qa idignos vos iudicaſtis vitę ęternæ, ecce conuertimur ad gentes, to. 10. ſerm. 198

Ex cap, 14. Per multas tribulationes oportet nos intrare, & cætera, tomo. 9. lib. 2. medita. cap. 16.

IACOBI.

Ex cap. 1. Nolite plures magiſtri fieri, to. 1. in prologo.

Si qs veſtrum indiget ſapientia, poſtulet a Deo, tomo. 6. de ſancta virginitate. cap. 42.

Beatus vis qui ſuffert tentationem, tom. 9. de recti. cath. conuerſa.

Deus neminem tentat, to. 4. de conſen. euā ge. lib. 2. ca. 30. ibidem, lib. quęſt. ſuper Gen. quęſt. 57. tom. 10. de blaſphe. in ſpiritum ſanctum, fo. 10. e

Omne donum de ſurſum eſt, &c. to. 6. de ſancta virginitate, cap. 41

Apud quem nō eſt tranſmutatio, to. 5. lib. 11. cap. 21. to. 5. de ſpecu. cap. 30.

Ex ca. 2. Offendens in vno, factus eſt omniū reus, tomo. 2. de ſenten. Iaco. ad Hiero. epiſto.

epiſto.29.tomo 4.de vera & falſa pœnitẽtia, cap.14.tomo 10. in 3. ſermone. feriç Cinerum.

Iudicium ſine miſericordia fiet illi, qui non fecerit miſericordiam, tomo.5. lib.12. cap 22.& 25.

Fides ſinę operibus mortua eſt, to.4.in li. 83.quæſt.quçſt.75.ibid.de fide & operi.cap. 14.15.& 25.

Dæmones credunt & contremiſcunt.to.9 in Euang.Ioan.tracta.6.to.10.de verbis Apoſto.ſer.16.

Credidit Abraham Deo,& reputatum eſt illi ad iuſtitiã, tomo 9. de quatuor virtutib. charita.

Ex ca.3.Linguam nullus hominũ domare poteſt.to.6.de natura & gratia cõtra Pela. ca.15.& 16.to.10. de verbis domini ſerm.4.

Ex cap.4.Petitis,& non accipitis,to.9. in Euange. Ioan.tract.73.in principio.

Amicitia huius ſeculi, inimica eſt Deo, to.9.de vanitate ſeculi cap.1.

Deus ſuperbis reſiſtit, humilibus aũt dat gratiã,tomo 9.de obedien. & humili.cap.1.

Reſiſtite diabolo,& fugiet à vobis,tom.7 de natu.& gratia,contra Pela.58.

Ex cap.5. Ante omnia nolite iurare, tom. 10.de verbis Apoſto.ſer.28

Si qs infirmatur in vobis, inducat presbyteros Eccleſiæ, vt orent ſuper eum, to.9. de viſitatione infirmorum,lib.2.cap.4.

Confitemini alterutrum peccata veſtra. Ibidem.

1. PETRI.

Ex ca.1. Omnis caro fçnũ, to.10.de verbis domini,ſer.16.& 42.Vide ſupra Iſa. 40.

Verbũ domini manet in ęternũ. Ibidem.

Depoſita ergo omni malitia & omni dolo & adulatione,& inuidia, & detractione, tanquam modo geniti infantes, rationabile & innocens lac concupiſcite,tom.10.in lib. 50.ho.ho.20.

Ex ca.2. Ipſi tanquam lapides viui ſuperę dificamini domos ſpiritales,to.2.de præſentia Dei ad Dardanum,cap.18

Chriſtus paſſus eſt pro nobis, vobis relinquens exemplum,&c. to.9. de quarta feria, ca.5.Ibidem,de conflictu vitiorum & virtutum,cap.9

Ex ca.4.Chriſto igitur paſſo in carne,&c. tomo 4.de fide & operibus,cap.10. tom.10. in lib.50.homi.homi.20.

Charitas operit multitudinẽ peccatorũ, to.9.in epiſt.Ioannis.tract.1.

Ex ca.5. diabolus tanquã leo rugiens,circuit,quęrens quẽ deuoret,to.9.in Euangeliũ Ioan.tract.10.to.4. in quæſt.veteris ac noui teſtamenti, quęſtio.2.

2. PETRI.

Ex cap.1. Audiuimus vocẽ delatam de cęlo.Hic eſt filius meus dilectus, &c. to.10.de verbis Apoſtoli,ſer.27.

Ex ca.2. Si Deus angelis peccantibus non pepercit,&c.to.5.lib.11.ca.33.& lib.21.ca. 23.to.7.de natura boni aduer.Mani.cap.33.

Hi ſunt fontes ſine aqua & nebulæ turbinis,to.4.de fide & operibus,cap. 24.& 25.

Si enim refugientes coinquinationes mũdi in cognitione Dei noſtri, &c. Ibidem. cap.25.in principio.

Ex cap 3.Venient in nouiſsimis diebus in deceptione,to.5. lib.20.cap.10.

Aduenict ãt dies domini vt fur.ſupra.i. ad Theſſa.5.authorita.1.

Mundus aqua inundatus periit,to.5.li.20 cap.25.

1. IOANNIS.

Vide to.9.in epiſt.Ioan.per totum.

Item ex ca.1.Deus lux eſt,& tenebræ in eo nõ ſunt,tom. 2. de gratia noui teſtamenti ad Hono cap.22

Si dixerimus quia peccatum nõ habemus &c.to.6.de ſancta virginitate,cap.48.& 49. to.7.de natura & gratia cõtra Pela ca.34.to. 2.de ſentẽ.Iaco.Apoſt.ad Hiero. epiſt.29 to. 7.cõtra duas epiſt.Pela.ad Bonifa.lib.4.cap. 10.to.9.in euang.Ioan.tracta.41.to.3.de Eccleſia.dogma.cap.35. to.10.de verbis Apoſtoli,ſer.29.

Ex cap.2.Si quis peccauerit, aduocatũ habemus apud patrẽ Ieſum Chriſtum to.6.cõtra ſer.Aria,cap.19.

Qui dicit ſe in Chriſto manere, debet ſicut ipſe ambulauit & ipſe ambulare,to.9.de vita Chriſtiana.cap.14.in prin.

Qui dicit ſe in luce eſſe,& fratrem ſuum odit,in tenebris eſt vſque adhuc,to.10.in li. 50.hom.hom.40.

Nolite diligere mundũ, neque ea quę in mũdo ſunt,to.1.de muſica,lib.6.ca.14.to.9. de duode.abuſio.gradibus, gradu.7.to.4.de ſalu.documen.cap.13.tom.9. de cotemptu

mundi,

mundi,c.5.Ibid.de vanita seculi,ca.1

Si quis diligit mundum,non est charitas patris in eo,to.10.in lib.50.ho.hom.33

Quicquid est in mundo,aut est concupiscētia carnis,&c.to.1.de vera religione, ca.36.to.9.in solilo.animæ ad Deum,ca.12.to.10.ser.31.ad fratres in Eremo.

Mundus peribit & concupiscentia eius, to.4.de saluta.documen.c.25.to.10.ser.31. ad fratres in eremo.

Filioli,nouissima hora est,to.3.de doctri Christia.lib.3.ca.36

Nunc Antichristi multi facti sunt,to.6.cōtra aduersa.legis & prophe.li.2.ca.12.to.9, de Antichristo in principio.

ex nobis prodierunt,sed non erant ex nobis,to.7.de bono perseueran.capite.8.circa principium & finem.

ex ca.3.Scimus quoniam cum apparuerit,videbimus cum sicuti est,to.2.de videndo deo,ad Pauli.cap.15

Ab initio diabolus,peccat to.5.li.11.cap. 13.& 15.

Omnis q̄ natus est ex deo,nō peccat, to. 7.de natura & gratia,contra Pelag.ca.14

Qui odit fratrem suum,homicida est,to.9 de conflictu vitiorum & virtutum,ca.7.Ibidem,de rectitudine cathotic.conuersation. to.10.in li.50.homilia.homilia 40.& 42.

ex ca.4.Nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex deo sint,to.10.de verbis Apostoli,ser.30

Omnis spiritus qui cōfitetur Iesum Christum in carne venisse ex Deo est, to.10.de verbis Apostoli,serm.31

Charitas ex deo est,& omnis qui diligit, ex deo natus est,to.7.contra Pelagia.& Cœlest.de gratia Christi,lib.1.cap.21

Deus charitas est,tomo.3.in quæstiuncu lis de trini.fo.233.l.Eodem, de fide & symbolo,ca.9

Quoniam ipse prior dilexit nos,tomo.7. contra Pelagia.& Cœlesti.de gratia Christi, lib.1.c.26.to.9.in li.Solil.animæ ad Deum, cap.19

Perfecta charitas foras mittit timorē,to. 4.in li.83.quæstio quęstione.36.to.5.lib.14 cap.9.tom.19.serm.214

ex ca.5.Mandata eius grauia non sunt,tomo.7.de natura & gratia, contra Pelagian. cap.69

Est peccatum ad mortem,non pro illo dico vt roget quis,tom.7.de correptin.& gratia,cap.12.tom.10.in primo serm. sextę feriæ Cinerum.

APOCALYPSIS.

Vide to.9.in Apocalypsi per totum

Item ex ca.3.Ego quos amo,arguo & castigo.supra Prouer.3.autho.3

ex cap.4.In circuitu sedis quatuor aīalia, to.9.in Euangelium Ioannis,tractatu,36

ex ca.6.Vindica domine sanguinem nostrum qui effusus est,tom.10.sermo. primo sextæ ferię Cinerum.eodem,sermone quarto,in festo sanctorum Innocentium.

Et datę sunt illis singulæ stolæ albę, tom. 10.sermo.quarto in festo sanctorum Innocentium.

ex ca.7.Stabant ante thronum in conspectu agni amicti stolis albis,& palmæ in manibus eorum.Ibidem.

Salus Deo nostro,qui sedet super thronū & agno.Ibidem.

Hi sunt qui venerunt de tribulatione magna,& lauerunt stolas suas in sanguine agni. Ibidem.

ex cap.10.Accipe librum de manu angeli,tomo.4.in quęstio.veteris ac noui testamenti,quæst.72

ex ca.12.Stabat draco in conspectu mulieris quæ paritura erat,tom.9.de symbolo ad Cathecu.li.4.cap.1

ex c.14.Beati mortui,qui in domino moriuntur,tom.5.lib.20.cap.9

ex ca.17.Aquas quas vidisti,super quas sedet fornicaria illa,&c.tom.6.contra Fulgē. Dona.ar.12

ex cap.20.Vidi angelum descendentem de cœlo,habentem clauem abysi,to.5.lib. 20.cap.7

Misit illum in abyssum.Ibidem.

Donec consummantur mille anni.Ibid. & 13.

Oportet illum solui modico tēpore.Ibidem,cap.8.& 9

Qui non adorauerit bestiam,&cæt.Ibidem,cap.9

Cū consūmati fuerint mille anni, soluet Satanas de carcere suo.Ibidem, cap.11.

Et vidi mortuos magnos & pusillos, stantes in conspectu throni.Ibidem cap.14

Ex.

Ex cap. 21. Vidi cœlum nouum, & terrā nouam, tom. 5. lib. 20. cap. 17

Vidi sanctam ciuitatem Hierusalē de cœlo descendentem. Ibidem.

Absterget Deus omnem lachrymam, ab oculis eorum, &c. Ibidem.

Ecce noua facio omnia, to. 9. de cognitione verę vitę, cap. 41

Ciuitas illa nō eget sole, neque luna, to. 9. in manuali, cap. 17. in principio.

Ex cap. 22. Ego sum α & ω, to. 10. in 2. ser. de Natiuitate domini.

FINIS.

INDEX OMNIVM

QVAE INSIGNITER A DIVO AVGVSTINO DICTA SVNT,

Iuxta ordinem literarum digestus, per F. Florentium Bourgoinum Franciscanum.

AARON. tomo 5. folio. 1. columna. 4.
Aarō errāti populo ad idolū fabricandum non consensit iductus, sed cessit obstrictus, Idē dicit de Salomone, to.5.125.d
Aaron dissipauit populū Israel, to.4.57.m
Aaron figurabat Christum verum pontificem. to.10.117.c
Aaron holocausta pro peccatis obtulit: & quare, to.5.304.l
Aaron incensum domino offerens, placauit eum, to.10.176.m
Aaron medius inter Moysen & pop. tom.4 43.l m
Aaron qūo sacerdos in ęteruum, to.4.55.K.
Ab Aaron cœpisse summum sacerdotium, to.4.69.m.& sequentibus.
Aaronis sacerdotiū qūo mutatū, to.6.75.l & 196.K.
Aaron pōtifex stans inter viuos & mortuos, quid representat, to 10.176.m
Aaron centum viginti trib. annis vixit, to.4. 303.e.f
Aaronis virga, to.3.239.d.249.l.to.10.177.d
Aaron virga, crux Christi, tom.10.177,d
Aaronis virga floruit, fronduit, & nuces protulit, to.10.124.f.& 131.d, & 177.f
Aaronis virga Mariā figurabat, to.10.124,g
Sicut virga Aaron contra naturam nuces ꝓducere potuit, sic virgo filium Dei cōtra naturæ iura generare, to.10.124.f
Vide Virga.
Abba, pater Hebraice, to.2.240.h.to.10.70 a
Abba pater, cur simul posita, tomo.4.164.K, & 434.i.to.8.289.l.to.10.70.a
Abaddon quid significet, to.9.144.h
Abel, to.3.236,e,f
Abel luctus interpretatur. to.5.138,f
Abel primus iustus occiditut, to.5.184,e
Abelis occisio qd præfigurabat, to.5.136,d
Abel iustitię humanę primatum tenuit, tomo.3.152,f,& sequen.
Abelis sacrificium cur acceptū, & Cain reiectum, to.4.242.K,& sequentibus, tom.5. 82.m, to.6,88.h,i, to.9.132,c
Abel iustus & peccator. to.7.243.c.d
ꝯanguis Abel qūo clamet de terra, tomo.8. 116,d.e
Abel Christum significat, to.5.173.d
Abel & Seth mortem Christi & vitam pręsigurant, to.5.138.f
Abel, q fuit peregrinus in mundo, significat ciues cœlestis ciuitatis: Cain autem qui ciuitatem ędificauit, ciues huius seculi. to.5.130.e
Abeloitæ hęretici, ex filio Adæ nominati, vxoribus non miscebantur: liberos adoptabant, &c. to.68.i.K
Abenezer, idest, lapis adiutorii, to. 5.25.2.l
Abeona dea, to.5.35,m
Cur melius est abiectum esse in domo domini, quam in tabernaculis peccatorū sublimari, to.8.305.m
Abigail vxor Nabal, Dauid flexit iratum, tomo.10.321.c
Abimelech Philistinorum rex, tom. 5.105,g
De Abimelech ignorātia, qualis i domo sua fęminarum extiterit clausura, to 7.328.k.l
abimelech, interpretatur patris mei regnū, to. 8.74.m,& to. sequentibus, b .& 164,f
abiit, stetit, & sedit qūo differant to. 8.4.e
mater ablactare volens paruulum quid facit. to.8.57.k
ablactari super matrē, quid sit, to.8.503.g,h
Ablactandi quomodo sint pauuli spiritaliter tomo.9.in Euangel. Ioann. tractat. 98. 105.c

abolitio

Abolitio peccati.
Abominatio ab omen dicta est. tomo. 1.i.g.
Abominati dici solent,exheredat.tom.8.7.b.
Abortiui fœtus. to.3.6.7.a
Abortus procuratio. ta.7o.266.1.k.
Nulla mulier potiones ad abortũ accipiat. tomo. 10.247,d
Abortiui fœtus vtrum resurgant in iudicio generali.tomo.5,190.1.& sequentibus.
Vide,Resurrectio.
ABRAHAM. tomo.5.83.a, & sequentibus. to.10.160.a b.
Abraham fuit de genere Sem. to. 10.180.c,
Gente Chaldæus. to.5.92.d
Abrahã,iterpretat pater excelsus,to.5.152.l.
Abrahã quare egressus de Mesopotamia.to. 4.136 m,& sequentibus
Quid egrediens signet.tomo.6.86.f,tom.10 151.K.
Cum quibus. to.5.147.b,& sequen.
Quare nõ nominetur in egressu,Nachor frater ipsius. Ibidem.
Vtrũ exiuit viuo adhuc patre suo.to.5.148.g.
Quo anno ætatis fuę,to.5.149.f
Tempus exitus Abrahæ de Charrat.5.148.f,
Obedientia præcepti Dei in exitu.to.10 151 K,& 160.e,f.& sequen.
Abrahæ promissio carnalis & spiritalis,to.5 148.l,& 189.f,& l.
Quo tempore facta promissio.to.5.148,f,g
De secessione Loth & Abrahæ, q̃ illis salua charitate complacuit,tomo.5.149,i,K,
Abrahã patruus ipsius Loth.tom. 6.145.b.& 136 a.
Abraham duxit vxorem Sarai,quæ creditur fuisse Iesca filia Arã fratris sui.to.5.147,b
Abraham vxorem suam Saram, qualiter sororẽ dixerit, castitatem vxoris Deo committens.to.5.149.g
Abrahã quo vicerit reges, Loth liberauerit, & à Melchisedech bũdictus sit,to.6.150.b
Quercus pri.abrahę habi. fuit,to.10.160,g
Abraham quomõ viderit Deum sub quercu Mambræ,to.to3.89.g,h,tomo.6.247,l & sequen.copiose.
Abraham tres vidit,& vnũ adorauit, tomo. 4.31.f.g.tomo.6.18.a.248.co.2. per totũ.
Abraham credidit Deo,& iustificatus est.to. 5.150,g.
In præputio existens. to.5.150.c.
Iustificatio eius & gloria. to.4.422.g.h
Vtrũ ex fide iustificat' an ex opib.t.8.61.a,b
Fidei suę signũ circũcisionem accepit, to.4 244.k.to.5.151.e.f.
Sacrificiũ abraham & visio fornacis,vaccatrima,sol occũbens,aues nõ diuisę,clybanus ardens,vesperа,sopor,q̃d signent,to. 8 394,K.to.10.153.d,e, & sequentibus.
Abrahę predixit dominus de tribulatione filiorum suorũ in Aegypto:& quid significauerit visio fornacis. to. 5 150.f,g,
Abrahæ mendacium excusatum,to.4.14.h,i to.6.130.l.
Abraham ancillã tenebat non libidine abutendi,sed officio generandi. tom.9.23.d,
Abrahã quare nõ peccauit in cõcubitu cõcubinę.t.5.151.c.to.6.130.f.& 204 & 138.c.
Promissio facta abrahæ super filio suo.to.10 160.& 162,f,
Abrahę semen qũo promittitur vt arena maris & stellę cœli.to.5.150.c,
Abraham non tanquam diffidens dixit.Nunquid centenarius generabit? Et cũ hoc admirans Sara ridendo dubitauit,sed cõfirmata est per angelum, to.5.153.h,
Abrahæ promissio facta, p̃ Christi aduentũ completa. to.4.299.e,
Abrahę castitas nõ inferior Ioannis virginitate.to.6.164.h,& sequenti.
Quicq̃d dicit scriptura de Abrahã, & factũ est,& prophetia est,tomo.10.163.b,
Mutatio nominis Abrã in Abraham quid.to. 10.34.K.l.
Abraham interpretatur pater multarum gentium. to.5.107.l,
Quare post mutationem,alterum nomen solum retinuit Abrahã, & Iacob ambo nomina. to.10.34.l,
Abrahę nomen & Sarę quare mutatum.est. tomo.5. 150.l.
Abraham sub tribus temporibus tria sortitus est nomina. to.10.298.K.
Abraham & Sara cum ob vnius sterilitatem, ob vtriusque autem senectutem generare nõ possent,munus fęcũditatis adepti sunt to.5.151,m,& sequentibus.
Abrahã hospitio carens, transeũtibus offert hospitium. to.10.160.h,
Abraham tres angelos suscepit hospitio. to. 10.212,e.
De tribus viris vel angelis, in q̃bus ad quercũ Mambrę apparuisse Abrahæ dominus manife-

manifestatur,to.3.89,h,& sequen.tom.5.
152.b,to.10.161,d
Abrahã tres vidit,& vnũ adorauit.to.10.160,
Abrahã credidit tres angelos eẽ hoĩes,in q
bus aliqd diuinũ cognoscebat, & ꝛõ eis loq̃
bat vt uni dño,sicut & prophetis fiebat. Sic
etiam & Loth fecit. to.5.152.b,& sequen.
Abrahę ꝓmisio facta de Christo.to.2.236,
c.tom.4 134
Abrahã credidit Deo filiũ suscepturus, cre-
didit occisurus,to.10.162,g,
Charitatem oĩa credentẽ abrahã habuit, to.
9.227.l,m, tom.10.146,c,
Abrahã a 50.vsque ad 10.descẽdit t.10.87,a,
Differentia apparitionis diuinæ ad Abrahã
& ad Loth factæ.to.10.171,d,
Abrahã fecit iurare seruum suum super fe-
mur suũ.tom 6.260.c,tomo 7.268,a,to
8.134,& 260.f,to.9.70.f.to.10.164,a,
In abrahæ lumbis aliter fuit Christus, aliter
Maria. to 2.216,h,i
Abraham spiritu prophetico nouerat Chri-
stũ de semine suo nasciturũ.to.10.165,b
Abraham transfluuialis. to 4.30,d,
Abrahæ corpus emortuũ, qũo accipiendũ.
Ibid.f,& to.5.152,m, tom.7.326.e,
Centenarius erat Abraham cũ genuit Isaac,
tom.10.298,i,
De puero Abrahã qui missus est ad Rebec-
cam. to.10.165,a,
Puer abrahæ,verbũ ꝓpheticũ.to.10.163,b.
Tentatur abrahã, to.10.162,e,& sequenti.
& 163,e,f,
De obedientia & fide abrahæ,qua p oblatio
nem ĩmolandi filii ꝓbatus est,& de mor
te Saræ.to.5.199,h,& sequen. to.174,a,
Abrahę fides in oblatiõe Isaac, & eius rei sa
cramẽta,to.3.351,h,i,to.8.57,f,& sequẽ.
Abraham deuotus eo voto suscepit parrici-
diũ,quo suceperat filium,to.10.163,e,f,
Abraham cũ natura pugnans,to.10.163,g,
Abraham Deo immolare filium suũ decre-
uerat. to.5.8,h,
Quod abraham die tertio venerit, ostendit
mysterium trinitatis,to.10.161,m,
Quare Deus iusserit abrahę filium suum ĩmo-
lare.to.8.57,f,to 10.173,g,
In monte Caluarię,vbi Chrs crucifixus est,
abrahã voluit ĩmolare filium.t.10.928,h
Abraham aliud corde gestabat,aliud filio ꝓ
mittebat. to.9.227,m
De ariete quẽ abraham obtulit pro filio.to.
3.238,f,g
Abrahã pueris dicẽs,post quã adorauerimꝰ,
reuertemur ad vos,nõ ẽ mẽtiꝰ.t.9.228,a
Abrahã filium offerẽs, typum Dei patris ha
buit Isaac Dei filii.to.10.162,a & 165,d
Quod Deus pro toto mundo parauerat iã
abrahã ĩ filio suo disposuerat,to.10.163,h
Abrahæ deuotio filiũ immolare iubebat,pie
tas prohibebat.Ibidem
Abraham credebat filium suum resuscitãdũ
to.5.155.1.to.162,c,& f,
Abraham laudatus, qa voluit filium obidiẽ
ter occidere. to.5.153,e,
Abraham est forma & norma obediẽtiæ.to.
10.298,i,
Abraham fuit pius obtẽperando Deo, to.9.
227.m,to.10.162,g,
Abrahã quo anno emerit agrum sepulturę
Sarę,& quod ea emptiõe factus sit possẽ
sor terrę Chananeę.to.5.133,m,
Abraham mortua Sara,quare acceperit se-
cundã vxorem Cethurã,& quid mysterii il-
lud habeat.to.3.133,b,c,
Itẽ quod virtuose mulierib. vtebatur.Ibid.g
Abraham licet promissione generali virtutẽ
acceperit de anu,tñ de Sara generare nõ
poterat,& de Cethura iuuencula poterat
to.159,m,
Abrahæ vxores aliæ a Sara,& vxores dicun-
tur,& cõcubinę. sed Sara vxor solũ fuit,
& quid significetur in his. to.5.133,b,c,
Abraham vidit nepotes suos & natos Iacob,
& Esau,ante mortẽ per quindecim ãnos,
vixit autem centum septuagintaquinque
annis.tom.5.257.e,
Senectus abrahę. to7.216.b,329.
Abraham cum esset annorum.155. mortuus
est. tom 5.154.d,
De articulo temporis in abraham,a quo san
ctæ successionis nouus ordo contexitur.
tom.5.147,m,
Abraham pater est omnium gentium, quæ
fidei eius vestigia consequũtur,to.4,o,i,
K,to.5.148,m,to.8.58.f,& 94,R,to.10.160,
Abraham pater noster, propter imitationẽ
fidei,to.3.122.h,to.9.68.b,
Abrahę semen,omnes fideles. to.2.144.m,
& 168,& sequen.to.4.32.a,g, to.6.13.1
Abraham nominis Christiani & fidei radicẽ
habebat. to.10.2.60.f

Abraham iustificatus ex fide, tom. 10.163.a,
Fides Abrahæ.to.3.358.h.to.10.160.h & sequen.& 162.g
In Abrahæ duobus filiis significantur duo testamenta. to.5.153.h
Abrahę filii. to.8.306.i
Abrahæ duo filii, allegorice.to.4.436.m. to. 6.30.e,
Qui iquis imitatus fuerit Abraham, filius est Abrahæ to.8.576.g
Ex abraham cœpisse gentem Hebræorũ. to. 4.124.c.d. Retract.to.1.11.d
Abrahã diuitiis opulentissimus pauper erat, qa humilis erat.tom.8.309.c to.10.184.c
Deus quare potius se dicebat Deũ Abraham Isaac,& Iacob, quam cæterorum prophetarum. to.9.22.g.h
Abrahã qualem diem domini Iesu vidit, ex quo gauisus est. to.9.70.d.to.10.161.h
Abrahã & Lazarus, an in inferno fuerint. to. 2.81 h.i.K to.3.233.l.m
Sinus abrahæ qs sit.to.1.56.l.m.to.2.81. h. & 132.e.to.3.201.h.& 222.l.m.to.4.118. i.to.6.158.a.to.10.184.c
Abraham fuit propheta antequã ægyptii haberent aliquam sapientiam. tom. 5. 179.f
Abrahæ nomen falso iactant iudęi to. 2. 246.l.tom.8.142.R.to.9.67.l
Abrahæi. to.5.144.g
Abraxas, Basilidis hæretici. to.6.4.l
Absalon persequens patrem suum, typus hostium ecclesiæ. to.2.67.g
Absalõ iterpretat pris pax, & qd signcat qd patrẽ persequit, to.8. 5.e, & 18.c.& 544.l
Absalon moriẽdo in sua impietate, cor paternum persequutus est.to.7. 113.g
Absconsio, ambulatio, percontatio, quid significent. to.1.277.f
absc̃oder à c̃spectu Dei, qd est. Ibid.& seq.
absc̃odere, & oste̅dere Dei, qd sit.t.4.i.349.b
absc̃ondere quomodo Moyses & Aaron iussi sunt. to.4.82.m
absc̃ondi in absc̃ondito vultus Dei, quid sit, tom.8.59.b
Nec est qui se absc̃ondat a calore eius, exponitur. to.10.183.a.b
Hoc est absentẽ esse, sensu abesse.to.8.367 e
Absoluere quid. to.10.183.e
Absoluere vel pugnare non potest qui habet immundum spiritum, to.4.90.b.e
[redacted] to. 8. 377.k
absoluendi & ligandi potestatem dominus Ecclesiæ in Petri persona tradidit.to.9.80 g,h, Vide Petrus.
Absorbere viuos quid sit. to.8.481,d,e
Quod absorbes, in corpus tuum trancis. to. 8.86.g
Aliud est absorbere viuentes, aliud morientes.to.8.213.h
Abstinentia carnium & vini.to.1.261,e,& sequentibus, Vide, Cibus.
Abstinentia vera & delicata. Ibidem, f
Abstinentiæ ciborum finis triplex.to.1.261, m, & fo.seq.a
Abstinentia Manichęorum superstitiosa. to. 1.262.b
Abstinere a carnib. veluti ĩmundis, est cõtra fidẽ & apostolicã doctrinã.to.2.173,1,K
De abstinendi potentia & impotentia. to 2. 153.m,& sequeu.
De abstinentiæ discretione. to.2.153,l
Abstinentia falsa, quę non parcit corpori.to. 2.84 f,& 63.K
Abstinentia, to.3.74,l
Abstinentię meritum, to.3 68.h
Abstinẽtia matrimonii, carnis, &c.to.3.74,l
Abstinentia irrationabilis, to.4.87,d,e
Inter abstinentem & vescentem nihil interesse Iouinianus credidit, to.6.10,f
Inter abstinentes a cibis, interesse. Eodẽ, fo. 153.c.in fine.
Abstinentia, orationes & ieiunium, per breuissimas angustias perducunt ad paradisi delitias.to.10.153.m,
Immortalitatem Christus p abstinentiam reparauit, quam prius Adam per gulã amiserat. to.10.165,m
Abstractum plus est quam concretum, to.9. 64.K
abũdantium in seculo, exempla diuersa. to. 10.299.b
abutitur multis loquendi consuetudo.to. 1. 69.l,& m,
abusio rerũ culpanda, nõ res ipsæ.to.1.213, h, abuti proprie quid. to.4.187.e
Et bonis male vti possumus, tom.1.221, a,b
Duodecim abusus mundi, to 9.178, m,& sequentibus,
Quomodo tenebrę super abyssum.to.1. 73. i, to.3.159.h,i, to.5.95.b

abyssus

abyssus sit homo. to.1.86.m
abyssus quid, to.6.126.i,to.8.125,f
abyssus in ecclesia,& montes. to.8.88.b.
abyssus,cor hominis. to.8.125,f
abyssus,prędicatores verbi. Ibidem,g
abyssus dicitur immensa aquarum copia:& quomodo fit amictus terræ.to.8.391.b, 409,f
abysi sunt altitudines aquarũ to.8.280.f
ad abyssum quę pertinent. to.8.574,f
abyssus est profunditas impenetrabilis incõprehẽsibilis,& maxime dici solet in aquarũ multitudine. to.8.125.f,& 574,f
abysi nomine significantur latentia corda mortalium,& profunde cogitationes hominum. to.8.514,h
Quod significat profunditatem peccatorũ, quo quisque peruenit contemnẽdo Deũ. to.8.88.m
abyssus quomodo abyssum inuocat & qũo in voce cataractarum. to.8.121.f
De abysis terræ reducendo sit. to.8,255 c.
Diabolus dicitur rex abysi. to.9.145.a
abyssus,populus malus. to.9.178.l
Triplicis abysi distinctio. to.9.182.d.e
abyssus multa. to.10.61,R
academici dicti sunt discipuli Platonis,succedẽtes ei in schola eius, quę academia vocabat:& eorũ duo sunt genera. to.5.68.e
academici. to.2.78.f
academici vnde vocentur. to.5.68.e
an academici dissimularint se scire verum. to.1.146.f,g
academici primus in philosophia honos. Eodem.100 a,& sequentibu.
academici quare dissimularint suã sentẽtiã. Eodem.154.h.i.k.& 155.d
academię tertiæ princeps Carneades. Ibidem.m
academiã suã Plato Xenocrati reliquit tomo.2.78.f
academici iidem qui Platonici. Ibidem.
academica philosophia qũo iualuerit. to.3. 151.R
Contra academicos libri tres.to.1. 140.c & sequentibus. Retracta.fo.1.d
Quando scripti to.2.250.m & seq.
academicorũ communis sententia,nihil certo sciri. to.1.e,& i.& 42:d.& 145.l
Non posse inueniri veritatem. to.1.147.m
academici plus quã par est laudati to.1.1.1.R
academici accusãtur. to.1.147.i.k
Contra academicorum rationes Dei auxilio opus est. Ibidem,k.l.m
academicorum placita. to.1.d.& 145.i
academia noua & vetus. to.1.146.b,c
Cõtra nouos academicos.t.i.146.d t 5.146.a
academicorũ sententia verisimilis, ridetur. to.146.d.& sequentibus.
academicorum friuolę rationes. Ibidẽ.h.i
academicorum verba peculiaria.Ibidem,& & sequentibus.
academica philosophia, to.3. 151.R. to.5. 107.b.& 187.
Tullius de academicis.t o.1.160.c
Qđ diuersa sit academiæ nouę ambiguitas a cõstantia fidei Christianæ.tom.5. 171.m
academici veteres fuerũt vsq;ad Polemonẽ, quartum scilicet a Platone:sed academici noui a successore Polemonis incęperũt, q noui dicebant oĩa incerta esse,sed,veteres dixerũt aliqua certa esse.to.5.187,l
aduersus academicos nouos disputat,oñdẽs Ecclesiam sanctam habere certã scientiã de aliqbus, sed dubitationẽ nihilominus in quibusdam, to.5.194,d
Non est verum nihil percipi posse.to. 1.151 g.academici dissimulauerint se scire verum to.1.148.e
Quomodo probabile inductum ab academicis. to.5.154.m
Minus esse mali esse indoctum, quam indocilẽ cum academicis. to.150.e
academicorũ opinio de incertitudine: & q dicantur academici. to.5.37,i
academici & peripatetici cõfitentur beatitudinẽ esse in hac vita,& etiam Stoici:& tamẽ dicunt mortem etiam sapientes posse sibi inferre, vt fugiãt mala quę hic eos p̃munt. to.5,189,i
acca,Faustuli vxor to.5.174.c
acarnanorum anni. to.5.135.a
accessus ad Deũ,to.131.m 173.a.to.3.344.i & fo.seq.b. to.4.144.e
accedimus ae Deũ per pœnitentiam. tom.8 78.d.e
Puritate affectuum. eodem.fo.196.g
Non pedibus, sed affectibus aliquis accedit ad Deum,vel recedit tomo.8 552.a
Accedendum est ad Christum vt illuminemur,non vt tenebremur. tomo.8.78,c.

Tunc accedis ad Deum, si humiliaueris te p pœnitentiam. Ibidem,d,e
Accedit ad Deũ,nõ pede,sed fide.to.8.283.l
Non per spacia locorum,sed per affectũ vel amorem accedit quis, vel recedit à Deo. to.8.350.a.& 367.c.
Accedere ad cor altũ,quid sit.tom.8.315.h.
Accessus ad Deũ.to.3.200.b.to.10.47.h.
Deus nõ est acceptor personarũ.to.9.193.l.
Accidens non competit in deum.to.3.150.g.h,to.10.139.m
Accidẽs separabile & inseparabile,t.3.105.h
Accidens speciale. to.6.252.b,
Accingere quid sit. to.8.133.l.& 340.c
Accipitrem necat panis. to.1.259.a.
Mos acclamandi. to.2.155.a.
Accusationum duo genera. to.1.147.K
Accusationis ordo. to.2.154.d
Magis nocet qui crimen celat, quàm qui accusat. Ibidem.
Accusatio quomodo iudicatur legitima,to.52,e,f.& 65.i.K.
Accusando te,misericordiam Dei promerebis to.8.337.a.
Multi accusant in altero,qđ in proprio corde cogitant facere.to.8.225.h.i.
Accusare diabolum, aut fatum de opere aliquo,criminosum est. to.8.337.h
Potus aceti. to.4.173.q,
Acetum Christo in cruce oblatũ,quod gustare noluit,qd significet,to.8.241,m,& 243 f,to.9.119.a & sequen.to.10.187.a.
Acindini prẽfecti factum,to.4.399.m.
Achab rex,quãtumcunque malus,pœnitentiam statim egit. to.10.155.b
Achab deceptus fuit a spiritu malo,vt iret ad bellum. to.4.191.b,
Achab quomodo punitus,t.4.96.x.l,& 78,i,& 248:g h:
Achaz rex. to.5.174.e.
Achimelech quid interpretatur,& qd figurat. to.8.165.f
Achillem fabulæ ferũt inuulnerabilem,tom.2.30.c.
Achior dux Ammonitarum to.5.148:d
Achis rex Geth. to.8:74.i.
Achis interpretatur,quomodo est. Ibidem,m:& 76.b.& 78.f.
Achis quomodo legitur dici Abimelech.to.8:74:m & 229.b:
In pſona regis Achis, error & stultitia signãtur. to.8.75.g
Achitophel interpretatur, fratris ruina, to.8.13.d.
Non acquirere de malo. to.10.30.e
Actæon venator. to.138.m,
Agere,concupiscere est. to.10.60.b.
Actiones nostras omnes ad Deũ referre debemus. to.2.112.f.g.
Actiones corporales rectas esse dicimus, si eis regendis inlellectuale mentis prẽfuerit,to.3.130.e.f.
Actiones humanæ in hunc finem currere debẽt,vt vel diuinæ imaginis in nobis similitudo reformetur. vel huius vitæ necessitati consulatur.to 3.295.f:
Actiones subordinatæ quatuor sunt in habitudine ad legẽ.to.4.199 b:c.d:& sequent.
Actionem quadruplicem homo habuit.to.4.199.f& deinceps.
Actionis in motu qui non respicit initium, nõ prospicit finẽ: vnde necesse est,vt memoriæ respicienti, prospiciens cõnectat intentio.tomo 5.52.i
Agere pprios motus Deus permittit res cõditas, eas administrando.tomo 5.63.i: K.
Agit etiã Deus multa per angelos, sed nõ nisi ex seipso beatificat angelos. Ibidẽ.K.
Actio animę quæ tendit,ad quietẽ, securitatemque, non quę auget inquietũ laborẽ qualis esse debet to.8.433.d:
Actionum humanarũ omnium necessitas. to.7.303.l.
Ex nobis male agere, ex Deo bene agere habemus. to.9.136.c,
Quorũ actus indigni Deo sunt, indigni notitia Dei dicuntur.to.10.161.K.
Actus bonus siue opus bonũ,ex circunstantiis vitiosus siue vitiosum redditur. to.4.13.i.to.7.335.a:b:
Actibus malis nunq̃ locũ dedisse magnũ & gloriosũ est, sed multo fortius est nunq̃ falsis suspicionibus laborasse to.9,207.a.b.
Non qđ volo,ago:sed qđ odi illud facio:exponitur,to.10.59.e:f & sequẽtibus,
Actus apostolorum,liber authenticus,& in Ecclesia legendus. to.9.19.e.
Acta apostolorũ Manichæi cur damnant,tomo,6.30.b.& sequentibus,& 115.
Aculeus mortis,quid,tomo 2.260.c,tomo,7.236.k.& 298,m,tomo 8.11,tomo.10.145,h,

ad aliquid. to.1.106,K,& sequenti.
ADAM interpretatur hō,& est commune tam viro quam mulieri,tomo 5.137.c
Adam Grȩcis literis,quid spiritaliter significat, to.8.257.i.to.9.21.g
Quomodo factus est Adam ad similitudinē Dei. to.9.136.i.
Factus est primus Adam in animā viuētem, nouissimus in spiritum viuificantē:exponitur, to.2.160.g
Adam & Eua quomodo nati, to.6.39.c
Adam primus homo nō est natus,sed factus patre nullo,nulla matre.sed Deo operāte tomo 10. 131,K
Adam vel primus homo quare factus fuit solus. to.5.110.& infra,
Adam non fuit filius hominis,tom. 10.301.i.
Adæ & Euæ creatio,& quando,to.3.192.c.f & seq.plura.
Qua ætate aut statura conditus fuerit Adam, tomo.3.194.d
Adam cur non infans creatus,tomo 7.223.b
Adę & Euę creatio,dona,peccatū,to.4.299. i.& sequen.
Adę & Euæ origo secundum Manichæos to.1.278.b to.6.7.m. & 39.c & 182.l.m.
Adam Pelagiani mortalem crediderunt, etsi non peccasset,tomo 611.b.tom. 7.444.a.
Adæ corpus,quale.tomo.3.195.K.& sequē. b.to.4.245.K.
Adæ corpus,& nostrum diuersa,to.3.196.f.
Adæ stola data. Ibidem.f
Adam an spiritū sanctum habuerit.to.4.295 c.& 303.b.c.
Tria sunt Adæ facta habitacula'to. 9. 175.m.
Quomodo locutus sit Deus Adę.to.3.207.h
Adę ecstasis cur immissa.to.3.211.g.
Adam.per mulierem infirmus factus.Ibidē.f
Adę mulier facta p̄p sobo.t.3. 208.c.& seq.
Et qua forma facta sit.eodē 209.b.
Cur de latere viri. Ibidem,f.g.
Adamo quare potius caro pro osse data est quā os. to.9.29.K.Adæ sopito iūcta Eua,quid sibi velit.tomo.1.276.R.l
Adam dormiebat, cū extracta ab eo mulier. sic in cruce Christus mortuus, pendebat cum apertus est eius latus.to.10.255.a.
Cur dormiēti,& nō vigi.extraxit.to.8.185.i
Mulier a qua initium peccati, ex latere Adæ aperto facta est.to.255.a
Costa Adę an nō eo vigilāte poterat educi, & fieri Eua. to.9.19.g.
adā quare vitam vocauerit ipsam Euam. tomo.1. 249.c.d.
Stola data Adę. to.3.196,f.
adam primo immortalis. to.3.66.c
adam in quo statu erat antequam peccaret. to.4.212.a.b
adam libera voluntas. to.3.76.b
Adā ꝑ libe. voluntatis arbi. regebat corpus suū ante peccatū, sed nō post.to.2.10.m.
adam in paradiso poterat omnia q̄ volebat, viuebat sine vlla egestate, cibus aderat ne esuriret,potus ne sitiret, lignū vitę ne illū senecta dissolueret. to.5.129.f.
adam beatior erat in paradiso, in statu innocētię, q̄ aliqs iustus in hac vita, sed quātū ad spē boni futuri beatior est qlibet iust', quantūcunque tribulatus,to.5.97.g.
adam non senuisset si non peccasset, & hoc ex diuina gratia. to.5.117.e.
adam ante peccatum non habuit necessitatē moriendi.Ibidem.&118.a.
Ad adam animalia quare, & quomodo adducta. to.3.209.c.d.& h
an adæ & Euæ datū sit p̄ceptū to.3.205.i.
Cur adam in mūdo positus mandatum vel legem accepit, cū ipse dominium cętero rum haberet to 4.303.d,
adam cur prohibitus sit à re bona. tomo. 8. 255.m.
adæ quomō locutus sit Deus. to.3. 205.i.K. & 207.h.& 223.b.c.
adam vtrum sapiens fuerit vel stultus,tomo. 1.14.g.
adam comparatur stulto.tom. 4.194.a.
Lapsus adæ. to.3.53.b.&.67.f.
Reparatio Ibidem.351.g
adæ & Euæ tentatio,& transgressio,to.3.217 i.& sequen.to.4.378.h.
adam à diabolo elisus est, cuius filii nūc diabolum elidunt,to.10.278.d.
Adam primus accepit serpentis morsum cū veneno. to.10.71.f.
adam per gulæ intemperantiam gloriam immortalitatis amisit to.10.165.m.
adam non vescendi libidine soluit p̄ceptū Dei. to.10.29.h.
adam se vnius arboris delectatione vēdidit. tomo.178.d
adam à semetipso malū fecit,quod fecit.tomo.9.105.h.

Quod adã peccans prius reliquerit Deũ,q̃ relinqueret a Deo: & primã fuisse animæ mortẽ,a Deo recessisse.to 5.115.d.e.
adam superbia cecidit, to.9.136.h.
adam rapere voluit diuinitatem,& perdidit felicitatem. tom.8.240.d
adam auaritia cecidit,cui Deus non sufficit. tomo:9.136 i
adã sicut Deus fieri voluit,vt nullus ipsi dominaretur, to.10.26.h
adam quomodo seductus,& qũo Eua, tom. 5.125.e.f.to.3.224.c.
adam plus peccauit quam Eua, quia sciẽs & prudens. to.5.125.c
adam sociali necessitudine credendũ est pariuisse blanditiis vxoris, vt Salomon mulieribus,& Aaron populo. to.5.125.d.
Cur cecidit. to.18.145.h.i
Qđ peccauit nõ obediendo, tom.8.249.m.
adam non nisi intẽperantia prouocãtes Euã cognouit. to.10.165.m.
adam nõ accepisset cõsiliũ serpentis, si non defecisset a Dei dilectione. tom. 4.378.h.
an adam & Eua præsciuerint casum suũ,tomo.3.220.f
Quomodo aperti sunt oculi amborum.10.3 222.K.l
adam si nõ peccasset,quales fuissent nuptiæ, & liberorũ ,ppagatio.to. tertio. 208.c.& sequenti,to.tomo 6.256.f.tomo.1.23.i.to mo.7.271.i.& sequenti & 273.h.i.& 278 m.& sequen.
Itẽ qualis fuisset corporũ mutatio, tomo.3. 208.f.
adam vbi es? to.5.115.e.& 118.c.
Quare interrogatus prius adã,to.3.223.c.d.
adę & mulieris excusatio superba.Ibidẽ.e.f.
adam excommunicatus. Ibidem.m.
Si adam humiliter se excusasset,& in authorẽ suũ culpã nõ retorsisset, a paradiso nõ exulasset.to.10.264.g
adę peccatum. to.3.53.b.c.
Et quomodo multifarium Eodẽ.55.K
adę expulsio,quid allegorice,tomo.1.249.f.
De pœnis Adæ & Euæ inflictis, to.1.248.m & sequent.3.223.h.i.
adam quamdiu ieiunauit, in paradiso fuit, sed vbi comedit, eiectus est, tomo. 10. 159.b.
adam quæ habuit,& quę perdid it. tomo.4. 386.ikr
adam imaginẽ Dei perdidisse peccato, quo modo accipiendum,tom.1.22.m.& 270. c.& tomo.296.d.
Labor adę & cultura terrę quid,to. 1.277.c. f.to.3.223.i.k.
Adæ labor, quid per allegoriam, tomo.1. 277.e.f.
adam diuina sententia morti est adiudicatus & cum tota posteritate damnatus exilio. tomo 10.264.k.
adam si non peccasset, vtrum fuisset moritu rus.tomo 1.147.g & tomo 7.212.l.
adam venię redditus est:& quare, tomo.10. 179.l.
Adam filios & filias procreasse, tomo. 1. 243.e.
adam vnum filium malum,& alterum bonũ genuit. tom.9.258.g.
Adam necessitate fuit pater & socer eiusdem : & Eua vxor eius vtrique sexui filiorum fuit,& socrus & mater.tomo.5. 137. h.i
Adam vtriusque generis pater. tomo. 5. 137.b.
In adam omnes peccatores sumus,tomo.2. 49.c.sequentibus.
adæ peccatum in posteros, tomo. tertio. 67.f.g.
Ex adam adam,& super adam multa peccata nascuntur. tomo.8.510.l
Quicquid audiuit,secutum est in nobis, tomo.8.306.a.
Quod in adam fuit culpę,id in nobis est naturæ. tomo.10.71.i.
Nullum erat propter adæ delictum salutis remedium, nisi Chrs aduenisset de cęlo: tomo.10.129.f.
Peccatum adę in posteros,tomo 3.67.f.g.to mo.10.79.m.& 145.col.2.per totum.
In adã omnes moriunt,to.2.32.l.& 146.h.
In adam peccasse quid. eodem.33.d.e.
Ex adam massa perditionis. to.2.48.l.
Ex adam trahi peccatum originale.to. 1.27. h.& 230.d.e.to.2.130.c. & sequentibns.
adã & Euę peccata quomodo fiant nostra, tomo.1.230.b.c.
adæ peccatum ipsi soli obfuisse, non generi humano,secundum Pelag.to. 2.196.c.d. tomo.7.256.b.c.& 415.b.
adæ filiorum graue iugum,to.7.241.h.246. d.& 264.K.

Adam quot annis vixit. tomo. 5. 134.e.
Caluariæ locus, vbi immolatus Isaac, Christus crucifixus, adam sepultus. tomo. 10. 192.c.d
Adã i inferno, & inde liberatus. t. 2, 132. d.e.
Adam Christus, & eccleſia. tom. 1. 255. K.l
Ad duo, terrenus & cœleſtis, graphicè deſcribuntur. tom. 1. 139. & ſequen. & 252. d.e & 273. b. tom. 2. 84. g.h. tom. 3. 139. g. & 353. K.l. & 354. e.f
Differentia primi Adam & ſecundi. tomo. 10. 178. d,e, & 239. K.l, 240. e. f
Adam Chriſti figura. tomo. 10. 130. c.
Adã forma futuri exponitur. tom. 2. 358. K.l
Cõparatio Chriſti ad adã. to. nono. 245. a.
Comparatio adæ, & Iob, & vxorum ipſorum. tom. 10. 237. b.
Adam non imitandus, ſed Chriſtus. tomo. 4. 378. i.
Adam pater omnium gentium. tomo. 9. 19. f & K.
Et de quatuor literis vocabuli adam, Ibidẽ, K. & 2 .f.
Adamiani hæretici, ex adam dicti, tomo. 6.
Nudi inter ſe verſantur. Ibidem. l.
Adamas perhibetur non vinci ferro, igne, vel alia re, niſi hirci ſanguine. Et poſitus iuxta magnetem, non permittit ipſum ferrum attrahi à magnete. tom. 5. 214. f.
Adamantius, dictus Origenes. to. ſexto. 6. c.
Adduci ea dici ſolent, quæ ambulare poſsũt tom. 8. 258. f. in fine.
Adeodatus filius Auguſtini. tomo. primo, 168, h,
Ingenium, & præmatura mors. Eodem. 57. h
Adeona dea. tom. 5. 35. m. & 56. f
Adeps frumenti, quid ſit. tomo. 8. 298. i. K. & 570. a.
Adipem omnem boum & ouium & caprarum non edere, quid ſit in lege. tom. 4. 78 i. & ſequentibus.
Adhærere Deo, niſi dilectiõe, amore & charitate, non valemus. tomo. 1. 250. &. 251. f.
Deo hærendum, non mundo. tomo. 4. 257. R,
Inhærere debemus Deo. tomo. 5. 82. d
Qui adhæret domino per confeſsionem voluntatis, vnus ſpiritus eſt. tomo. 6. 231. m.
Mihi autem adhærere Deo bonum eſt, exponitur, tomo. 4. 384. i. & ſequenti. tomo. 5. 89. f
Adhærere Deo, cauſa eſt beatitudinis; ſed nõ adhærere Deo, cauſa eſt miſeriæ. tom. 5. 103. h
Adhærere Deo, facit angelum beatum, & eius beatitudinis eſt cauſa. Et quod vitium malorũ angelorũ, ſcilicet quod non adhærent Deo, manifeſtat eorum naturam bonam eſſe. Ibidem. g.
Adhærere Deo quam magna ſit ſalus, vt ei viuat, inde ſapiat, & cætera. Ibidem. K.
Quo glutino adhæret anima Deo, tomo. 8. 212. m.
Quantumcunque proficiat quis, neceſſe eſt eum carnis affectu adhærere terrenis. tomo. 8. 444. i
Non nos corporibus noſtris, quando cum domino erimus, ſed ipſa potius nobis adhærebunt, nos autem Deo. tomo. 8. ibidem. K
Adhæſio illa, de qua dicitur, adhæſit pauimẽto anima mea, quæ ſit. Ibidem. g. & 1.
Adhærere terrenis, mori eſt animæ. Ibidem. 1.
Cõtra adimantum ſcripſit auguſtinus. tom. 6. 55. c. & ſequen.
Adimanti authoritas apud Manichę. tomo. 6. 75. e.f.
Adimantus Manichęi, quum viueret ſectator. tomo. 6. 206. K
Adimplere, quid. tom. 4. 307. i
Adinuentio quid ſit. 8. 410. e
Adinuentiones hominum incertę. tomo. 5. 90. c.
De adiutorio Dei. tomo. 3. 211. f. 347. K
Et quomodo repetendum. tomo. 4. 91. d.
Adiutor Deus. tom. 4. 87. i
Qui adiuuatur, etiam per ſe aliquid agit. tomo. 8. 291. K
Quomodo pater Deus adiuuat filium. tomo. 8. 418. m. & fo. ſequenti. a.
Omnes ſancti adiuuantur a Deo, ſed intus. tomo. 8. 172. b.
Niſi adiuuet Deus bona opera noſtra, impleri non poſſunt a nobis. tomo. 8. 212. k
Deus adiutor eſt in bonis, & redemptor in malis. tomo. 8. 32. d.

adiutorium Dei. to.10.69,i
Coniunx ad quid creata in adiutorium viri. to.3.208.c d
adiutorium duplex. to.7.438.e.f
Sic opitulari Deus assueuit suis, vt vbi defecit humanũ consilium, illic intercedat diuinum adiutorium. to.10.172,K
adiutores diaboli to.10.170,f
admetus rex to.5.172.m
aliter Deus operatus est primo, aliter nunc administrat omnia. to.3.189.K
Vide Deus.
admiratio de rebus inspiratis to.1.140.e.f 268.1.K
Miratur Deus opera sua, per tropũ. Ibidẽ,i
admiratur Christus fidem credentium. Ibidem,k.to.6.190.K.l
admirationis causę. to.2.135.K.l
admiratio pro laude ponitur. Ibidem,l
admirationem subtrahit paulatim assiduitas experiendi,vt patet de calce & adamãte,to.5.214.f
administrat Deus res & naturas variis modis,to.5.61.g & sequentibus.
admirantes Deũ diligunt, & diligentes ipsũ admirantur. to.9.260,l
adolescẽtia augustini & vitia eius descripta. to.1.31.a & sequen.
adolescentia seductilis. to.1.32.g
adolescentior,nomẽ est comparatiuũ,& bñ ĩtelligit ĩ cõparatiõe maioris,to.8.463,h
adolescẽtiæ cõditio.t.10.249.c, d, & sequẽ
adonai,significat dominum. to.6.99.e
adoptionis lex. to.1.21,h
adoptio,generatio spiritalis,t.2.73.b,174.g,i
adoptandi consuetudo apud veteres.tom.4. 135.e,tom.6.70.a
adoptio filiorum Dei.to.4.135.g.h. & 403. m.tom.6.70.a.b.& 115.g.h
adoptionis & naturæ filii, quomodo differant.tom.4.346.a
adoptio filiorum Dei,duplex. to.7.291.g.h
adoptabat lex nõ solũ viuos,sed& mortuos, & quomodo. tom.1.21.h
adoptati filii Dei sumus. to.10.44.b.c
[redacted] 1.247.i.K.tom.3. 304.c,to.10.191.g
Contra adoratores,siue adulatores partium mundi. tom.1.247,m
[redacted] tom.2.9.c
adorationis honor etiam hominibus redditus,tom.4.49.m
adorare Deum in spiritu. to.4.315.g
adoratio Christiani. tom.5.62.h
adorant Christiani sanctos & imagines,non eodẽ modo sicut pagani idola. to.5.132.K
adorare & honorare differunt. to.6.216.e.f
[redacted] ti.8.83.h.i
Vtrum eadem adoratio humanitati Christi & deitati debeatur. tom.8.364.e.f
Caro Christi quare a catholicis adoretur. tom.10.48.f
adorare ĩ tẽplo, & ad tẽplũ, differũt.to.8.9.c
adorare Deum alienum,quam malum sit to. 8.297.m
adorantes idola,confundentur.tom.8.398. d.e
Quod in multis similes illis efficiãtur. to. 8.194.h.i
adorare Deum in mõte sancto eius, quid sit. to.8.366.f
adorare scabellum pedum eius,quid sit.to.8 364.d.e
[redacted] tom.8.343.g h
adoratores veri. tom.9.31.a
Homines ab adoratione Dei deuenerunt ad adorationem hominum,ab homine ad irrationalia. tom.10.199.g.h
adrastus Cyzicenus Mathematicus. tomo.5. 217.l
aduena,est omnis homo nascendo,& incola viuendo, quoniam compellitur migrare moriendo. tom.4.78.b
aduenæ estis,expositum. Ibidem
aduena,est migraturus, non perpetuo mansurus. tom.8.112.K.& 442.c
Aduentus Christi.
Differentia lata inter primum Christi aduẽtum,& secundum. tom.10.235.l.m
aduentus domini.to.2.epistolis.78.79.&80 per totum.
aduentus primus & secundus Christi. tom. 10.193.l
aduẽtus duo iudicii,duo ẽt pcones.to.9.8.c
Christus primo aduẽtu venit quęsiturus hospitium,in secundo veniet daturus regnũ. tom.10.202.b
aduẽtus Christi prior,duplex,to.4.197.1.K
aduentus spiritussancti,duplex ibidem
aduentus Christi,duplex tom.9.7.K

Aduentus Christi primus manifeste per Danielis hebdomadas p̃dicitur, to. 2. 108. e. f
aduentus Christi duos credimus, vnum occultum, alterum manifestum, to. 8. 19. c. d
Vnum miserantis, alterum iudicantis, tom. 8. 39. f
Oẽs iusti qui prænunciabant aduentũ eius, ad eius mẽbra pertinebant, tom. 8. 204. i. K
Vtrumque aduentum multi pręcones præcesserunt, tom. 8. 362. b
Ideo occultus aduenit, tom. 8. 169. d
Qui aduenit occultus, veniet manifestus. Ibidem. g
Quæ fuerit causa aduentus dominiin carne, tom. 8. 159. l
aduentus eius durus est duris, mitis piis, Eodem. 362. a
Cum aduenit, quid accepit, & quid dedit, tomo. 8. 574. e. f
Cum angelis mansit, & ad nos venit, tomo. 8. 485. d
Christus cur aduenerit, tom. 1 237. l. m
aduentus Christi cœpit primo gentibus manifestari cum Magi ad eum adorandum venerunt, tom. 10. 138. b
aduentus Christi seculo debitus erat. tomo. 10. 127. l
aduentus Chri pręcipua causa, tom. 4. 324. 1
Quid ante eius aduentum tot seculorum homines egerint. tomo. 2. 58. K
Ideo tunc hominibus aduenit Christus. Ibidem. 59. e
aduentus Saluatoris, vitæ nostræ remedium, tomo. 10. 143. b
Priusquam aduenit in carne Christus, in spiritu venit visis congruis alloquens quos volebat, tom 2. 104. f
Melodia cęlestis in aduentu Christi, tomo. 10. 214. K. l
Christus aduẽtu suo ingũ captiuitatis antiq̃ soluit à ceruicibus nostris, tomo. 10. 128. a
Christus primo aduentu venit occultus, secundo veniet manifestus, to. 10. 235. l. m
Quod Christus dedit in primo aduentu, exacturus est secundo, tomo. 10. 168. f
Qui aduentum domini primum non cognouerit non potest se præparare ad secundum, 205. l
aduentum Christi & dæmones nouerunt, tomo 9. 14. 1
Primus Christi aduentus factus est latenter, secũdus vero manifeste fiet. to. 10. 194. l
De secundo Christi aduentu, tom. 10. 235. l
Aduentus domini diligendus & expectandus, tomo. 2. 105. c, & K
Aduentum domini diligentibus magna fœlicitas. Ibidem.
Aduentum domini, quis diligat. Ibidem. l,
Aduentus iudicii signa, tom. 2. 104. f, & 107. f, & sequen. copiose,
Aduentus domini tempus cognoscere, non est vtile. tom. 2. 104. b. c.
Vtrum tempus aduentus determinetur ex verbis apostoli tom. 2 91. f. & 92. f. g
Dies aduentus Christi hominibus ignotus est. tom. 10. 318. K. l
Aduentus secundi tempus incertum, tom. 2 103. K. & sequen. copiose, tomo. 8. 7. K. l.
Aduentus eius, quomodo tardus vel longe futurus est. tom 2. 105. l
Vtrum aduentum domini adesse dem̃ostrẽt. tribulatio locorum & regnorũ, to. 2. 109. h
Mirabilia in secundo Christi aduentu. tomo. 10. 194. l
Ante aduentum domini consummabitur prædicatio Euangelii, tomo. 103. l. m. 105. h. & 112. h. i.
Confusio reproborum in aduentu iudicis, non erit transitoria, tomo. 9. 129 m
Aduentus Christi est ad unumquemque hominum, quando hanc vitam exit. tomo. 2. 105. a. b
Aduentum domini sitienter desiderare, vigilanter expectare, & fideliter amare debemus, tom. 2. 111. a.
Præparatio ad domini aduentum, tomo. 10. 23. h. & 123. d. e f.
Qualiter vigilandum ad aduentum domini. tom. 10 23. d. e f.
In Christi aduentu, quid veneramur. tomo. 10. 127. l.
Aduentus Christi per Ecclesiam. tom 2. 109. K l. & fo. 110. f.
Aduentusad iudicium. to. 2. 10. a. b.

Vide Christus, & Iudicium extremum.

Aduersarius manifestus, & occultus, tomo. 5 189 f,
quis aduersarius noster, to. 3. 254. 2. a. b. to. 9. 199. e. f. to. 10 92, b & sequen.

Sermo

Sermo Dei aduersarius nostræ volũtatis. to. 10.2.c,& 92.b.c
Aduersarius tuus cui consenties,dum fueris in via,quis sit.tom.8.84.i.& fo.327.a.b.& fo.sequenti,f
Aduersarius cum quo concordandum est in via, Christus est. tom.9 73.b
Lex diuina nostet dicitur aduersarius, tom. 9.204.l
Aduersarius noster diabolus.to. 3 252,b,e
Aduersarii multi. tom.4.297,m
Qui sunt nostri aduersarii.tom.10. 148. a.b
Aduersarius noster ī via,nõ est diabolus,sed ser.Dei to.10.2.d e.& sequenti.& fo.92.c
In quo cõcordamus aduersario nostro præcepto Dei. tom.9.201.h.i
Concordare cum aduersario in via, quid. tom.10.2. e
Aduersarium bonis operibus percutere, tomo.10.121.i
Quare diabolus nobis sic aduersatur. tomo. 9.240.f
De aduersariis nominis Christi, quibus in vastatione vrbis propter Christum. Barbari pepercerunt victis.to.5.2.a.b, & sequenti.aduersa. tom.3. 347.c
De aduersitatibus quas soli mali metuunt,& quas semper passus est mundus,dũ Deos coleret. tom.5 20.b.c
Aduersitas nulla confringit,quem fœlicitas non corrumpit. tomo.8.302.d
Aduersa & prospera vtraque cauenda sunt. tomo.8.269 K
Aduersa sępe non aufert Deus a suis, propter eorum salutem.tom.9.15.e.f
De aduersitate temporali. tom.10.184.i
Aduersitates, quę nobis eueniũt, nobisipsis sunt imputandæ,& non Deo. to. 10.184.i
Aduersę res ad quid homini prosint,tom.10 101 & sequen.
In aduersis consolatio.tom.2.112.i.K & fo 118.b & 199.h.& sequen.& fo.199.fo. & sequenti.
Adulatio,oleum peccatoris.tomo.2. 183.g. & 205.f
Adulatio pestilens. tom.3.349.c.d
Adulatoris lingua plus persequitur, quàm manus intertectoris. tom.8.246.f
Adulatio quid. tom.10.100.h
Adulator,quis. to.4.313.c
Adulatores dicuntur venditores olei. tom. 2.183 h.i.& 205.fo.tom.10.111.f
Adulatio est inimica amicitiæ.to.2. 196 b.c
Adulatio. tom.3.349.c.in fine.
Adulatores blãda facie decipiũt animas, & perpetua morte perimunt.tom.4.37 l m
Adulatores. tomo.5.4.h
Adulãtium linguæ ligant animas in peccatis.tom 8.23.a
Adulatores cur cauendi sint. tomo.8.118.i
Si non amas adulatorem,non timebis comminatorem. tom.8.187.c
Contra vitium adulationis,& quid sit adulatio. tomo.8.158.b.& 537.K.& 538.b
Scriptura nemini adulatur. tom.10.46.f
Adulator non diligit, sed odit. tomo.9. 140.i
Adulatores perstringit. tom.10.90,K
Adulterium vnde malum conuincatur. tomo.1.209.g.h
Adulterium committit qui vxorem alienam concupiscit. Ibidem,i
De adulteriis coniugiis.tomo.6.271. fol.& sequenti.
Adulterio purgato per pœnitentiam,fieri potest reconciliatio coniugii. tomo.6.277.l
Contra adulteros lex Cęsaris. Ibidem, K
Adulterium non excusat procreandorum filiorum causa. Ibidem 278.c
Adulterium in coniugio. tomo.7.319.g
Cum adulteris ponere portionem, quid sit. tomo.8.158.a
Sicut adulter lętatur corrupta carne, sic diabolus lætatur de corrupta mente.tomo.8. 113.c
De adulteris. tomo.10.246.fo g.
Si adulteri fidem haberent, iudicium Dei formidarent. tomo.10.246.m
Prima adulterii tela oculorum sunt, secunda verborum. tomo.10. 169.c
Mulier,siue adultera,siue concubina, meretrix vocatur. tom.10.296 h
Non probari quòd dii adulterium Paridis punierint,quòd in Romuli matre, non vlti sunt. tom.5.21.d
Non potuisse offendi Deos Paridis adulterio,quod inter ipsos traditur frequentatum.tom.5.15.i.& sequen.
Adulterium fœminarum non puniebatur pœna mortis,sed stuprum virginum pœna defossionis.tom.5.22.K
Adulterium Dauid. tomo.3.18.e.tomo.10. 101.c

101.c.& sequentibus.
Pœnitentia de adulterio.tomo.10.120.a.
Ioseph,certã de virgine Maria adulterii suspicionem conceperat tomo.10.16.h.
Iudęorum astutia,in præsentatione adulterę ad Christum. to 9.57.f.
Adultera, peccatoribus discedentibus mãsit cum iudice fine peccato tomo: 10. 175.d.
Adulterę Christus ignouit,to.6.277.h
Adulterium committit omnis qui dimittit vxorem suam,& ducit alteram to.6.272, c.d.& sequenti.& 275.e.f.
Adulteris vxoribus viri ignoscant,eodẽ.277 g.& sequentibus.i.
Adulterã coniugem occidere, nõ licet Christiano. Ibidem.i:K.
Adulterorum filii,bonum opus Dei. tom.7. 275.l.& 219.c.
Adulteri multi. tomo.9.26.f.
Adulter serpens antiquus.tomo.8.75.c.
De muliere deprehẽsa ĩ adulterio,Ser.to.10 39.g.& sequẽti.& 174.K.l. & sequẽtibus.
Opus & factura Dei nullo modo adulterari debet. to 10.250.a.
Aduocatus licite vẽdit patrociniũ.to.2.75.c
Aduocati forẽses taxati.to.2.75.c.& sequen.
Aduocatum habemus apud patrem,& cætera,exponitur.tomo.4.310.b.
Aduocatus noster & filius,& spiritus sanct⁹. tomo.6.216.m.& sequentibus.
Christus aduocatus est noster apud patrem. to.9.125.d.
Aduocatus & iudex noster, idem. tomo.10. 114.c.& 187.m.& 211. R. & 225.b.
Aedificantium duo genera.to.9.15.g.h.
Quicquid in templis manufactis agitur, in nobis spiritali ędificatione completur.tomo.10.252.a.
Quę sint fundamenta nostri ædificii spiritalis. tomo.10.324.R
Aedificatio habet laborem,dedicatio exultationem.tomo.10.254.e.& 324.g.
Vide,Dedicatio.
Aedificatio domus post captiuitatẽ,dedicatio eius.to.1056.m.& sequentibus.
Aedificatio quæ fit dedicatio, & quomodo Ibidem.i & sequentibus copiose.
Aedificare in Christo tomo 4.416.c.
Aedificatio corporis Christi,est Ecclesia.to. 5.234.g.
Aedificare proximũ loquendo, est opus bonum facere.tomo.10.47.c
Omne quod non ędificat, in periculum vertitur dicentium & audentium.tomo.10. 279.R.
Aedificare stipulam,fœnum, & lignum.tomo.5.224.f.& sequentibus.
Aedificare supra petram,& super harenam, quid sit.tomo.2.48.f.tomo.4.416.d
Aedificare super fundamentum, aurum, argentum,lapides pretiosos, quid sit. tom. 4.24.b.& sequentibus. tom.5.224.f.
Aedificatio spiritalis.tomo.3.349.m.
Vide in litera E.Aedificium.
Aeger,homo.tomo.10.46.e.
Aegrotorum genera duo. tom.10.18.f
Aegrotatio generis humani. tomo.10.49.l
Humanum genus, magnus ęgrotus iacens ab Oriente vsque in Occidentem.tom.10 49.l.& sequentibus & 64.R.
Vnumquodque animal ęgrotans quærit sibi necessarium.tomo.10.305.h.i
Agritudines ligaturis non curentur. tomo. 9.15.e.
Aegrotant periculosius, qui mentem febribis perdiderunt.tomo. 10.74.h.
Officium erga destitutos. & ęgrotãtes.tom. 10.In posidonio de vita August.
Vide in litera E.ęgrotare.
Aegeria nympha.tomo.5.64.h.
Aegestas aliquando beata, tomo.10. 3.d.& fo.sequentibus e.
Aegialeus rex.tomo.5.169.g.
Aegis,scutum Iouis.tomo.4.130.c.
Aegyptus imago cœli, secundum Trimegistrum.tomo.5 72.l.
Aegyptus magis in meridie quam Aphrica. tomo.10.43.l.
Distantia terræ sanctæ,& Aegypti.to.168.h.
Aegyptus figura huius seculi. tomo.4. 40.a. tom.9.53.a.
Aegyptus olim idolis & superstitionibus dedita.tomo.10.43.l.m.
Aegyptus tempore Augustini multos sanctos & sanctas habuit, mundum penitus contemnentes.tomo.10.43.l.
Quare Deus populum suum in Aegyptum induxerit,vbi tãtum affligi permiserit.tomo.9.193.R.
Aegyptii.tomo.5.83.a.
Aegyptiorum dominatio.tomo.10.100.l.
Seruitus Agyptiaca.tomo.10.170.a.b.

Lutea opera Agyptiorum, mystitè quid, tomo.10.100.I
Aegyptium extinguere, quid sit, tomo. 10 173.c
Aegypti plagę. to.5.156.d 184.f. to.10.171.c
Aegyptus percutitur primogenitorum affectu. to.10.172.i,
ægypti, peccata tom.10.173,b
Ex ægypto fugere. to.10.146.i
Ex ægypto Israelitarum transitus, quid denotet. tom.4 21.c
Egredi ęgyptum, spiritaliter intelligendum, tom.8 129:e
Aegyptii merito spoliati ab Hebręis tomo.6 138 e.f
Et quid mystice, to.3.14 i:K. to.6.143.g.h
ægyptii, deceptione digni, to 4,191,f
Ex ęgypto liberati, duce Christo, to. 4. 194, I. to.8.129.e
ęgyptum egressi filii Israel, quinta generatione, to.4.224.g
ægyptii in mare rubro extincti sunt, to.5.167 d, tom.10.172.d,e.& I.
Dii ægypti homines mortui. to.5.73.c
ęgyptiorum simulachra. to 7.159.a
ęgyptii superstitiosimi. to.4.215.l,m
ęgyptiorum superbia ranis, & muscis domata. to.9.136.K
ęgyptii de sapientię nomine gloriati sunt. tomo.5.68.e
In ęgyptum quando profectus Ioseph cum Maria, to.4.137.h.i
Aegytus, Vide in litera E.
Aemulatio & inuidia quid differant, tomo.4 439.R
Charitas non æmulatur, non inflatur, tomo. 10.45.I
Aemulius. Vide in litera E.
Aeneæ errores tomo.130,b
Aeneas fugiens, penates aduexit. to.5.86.e
Aenigma quid. to.8.147,b
Aenigmatistæ qui. to.4.85.I
De ænigmate & tropicis loquutionibus, to. 3.149.k.& sequent.
Aeolus ventorum rex, tom.5.2.I
ἀεὶ ὢν. to.6.211.k
Aequalitas filii Dei, to.4.190,g.h
Quum omnia Deus fecerit, quare non ęqualia fecit, to.4.179.k
Aqualitas personarum diuinarum, to.9.246 m, to.10 190.e.& sequent.
Aqualem Deo Christus nō se faciebat, sed ei ęqualis natus erat. to.9.34.d
De ęqualitate patris & filii in diuinis, cōtra Aerium & Eunomium plura, to. 10.47.i. & sequen. copiose.
In quacunq; virtute filius est æqualis patri, in oībus aliis est æqualis, to.10.142, f,g,
Deus pater nō inuidet filio suo, vt ipse sit ęqualis, to.10.44.g
De patris & filii in diuinis æqualitate, to.10 47.c,d.& sequen.
Patris, filii & spiritus sancti nō sunt diuersæ separabiles dignitates, to.9.241.K.& 245 i,& sequen.
Filium probat Augustinus ęqualē patri, to. 9.76.h
Christus quia Deus, ęqualis est patri: qa vero hō, minor est patre, to.10.134, m; Vide Persona, & Trinitas.
Aequalia quare non fecerit omnia Deus, tomo.4.189.K
Aequales erimus angelis. to.10.59.g
Appetitus æqualitatis domini sui, deiecit hominem. to.10.127.b,c
Similitudine rerum visibilium, rē inuisibilē & inenarrabilē & incomprehensibilem, inquantū potuit, & res ipsa ꝓmisit, ęqualitatē patris & filii in diuinis, Apostolus explanare conatus est, to.10.48,d
Aequalitas. Vide in litera E.
Aequitas vnde dicta, to.1.132.I in fi.
Aequitas simulata, duplex est iniquitas, tom. 8.214,f
Aequitas stateræ Dei & modius qua vnicuique remetietur, to.10.24.d, & sequentib.
Aequitas, Vide in litera E.
De æquiuocis multiuocis, & similibus, to.1 97.d & sequen.
Aerarium. Vidę in litera E.
Aesculanus Deus. to.5.35.a
Aesculapius, to.5.26.m,& 74,d
Aestas prosperitatē significat, hyems aduersitatem, to.6.66.h.i. tom.8.125.K
Aetates hominis considerandæ, tom.1.239.f
Aetates spiritales septem. Ibidem,g
Aetates mūdi quare inęquales, tom.1.272.f
Aetates mundi septem, to.1.271,I
Aetates mundi sex, to.3.99.i. tom.4.110.h.& 236.f to 5.242.d. to.6.88.f. tom 9.18,m, & sequenti.
Secundum quatuor ętates, quatuor gradus ad

ad fœlicitatem. to.3.64.g
Aetas ſpiritalis. to.4.32.c
Aetas ſexta qualis Chr̃s venerit.to. 4.331.d.
Aetates generis humani & hominis vnius, collatæ.to.1.272,m.to.4.191.b & 104,i.
Aetas, Vide in litera E.
æternitas Dei neſcit tẽpora. to.1.158.g,& 68.a,& ibidẽ,m,& 248.h:to.4.185 f, in fine
æternũ quomodo accipiatur.to.3.37.g.to.430.d.& 46.l.55.l
æternitas vera Dei eſt. to.3.350.a
ęternũ & immortale differunt. tom.4.185.g
æterna, æternitatis partic.ſit aĩa.Ibidem, i
æternũ q̃d in ſcripturis.to.5.22.i.to.9.45.d.
æterna nõ carnaliter cogitãda to.8.130,f.
æternitas. to.3.346,f,& 350.a,.355.c
Cõparatio æternitatis ad tẽpus.to. 9.176.e.
In æternitate ſtabilitas. to.10.32.i,
æterna vita quanti ematur. to.10.53sl,
Sperare æterna. to.10.182.g.& ſeq.
æterna dignitate priora. to.4.409.e.f
Aeternitas. Vide in litera E.
Aether quid. to.4.130,c,
æther & aer differunt. to.5.71.e
æther Ioui datur. to.5.32,a
æthiopiſſa vxor Moyſi. to.3.152,h
æthiopia duplex Ibidem,i
æthiopes nigri, myſticè. to 8.267,b,c
ęthiopiſſa Moyſi coniuncta, eccleſiam ſignificabat to.10.170.K
aer corpus eſt,& ſecundũ quoſdã ſe gignit. to.2.79.a.
ear & aqua. to 3.175.m,
aer ſpiritus. to.5.42.b
aer Iunoni datur. to.5.32.a
aerem craſſum aquę nomine deſignari.to.1.270.to.3.160.e,f
aer craſsior vnde generetur. to.3.163.g,
aer terra ſuperior Eodẽ,170.b
aere ſuperior ignis Ibidem,b
aerem appellari cœlum. Ibidẽ, d 175, m,& ſequen to.6 180.e
aer ſuperior & inferior. to.3.176,g
aer caliginoſus dęmonũ carcer.Eodẽ, 176, a,b.& to.6.180,e
aereę impreſsiones quomodo generent. to. 3.176.a.& 191,K.l.& ſeq.
aer feruefactus in balneis,vrit,cuius etiã impulſus,vento flante,ſentitur. to.5.218,a
aerea aialia,dęmones,to.1.193,c. Et 158,l, to 3.176.l.m.
Chriſtus in aere immolatus eſt,vt aer mũdaretur. to.10.193.a.
aeriani hęretici nõ orandũ pro mortuis cenſent. to.6.8.e
aetiani ab Aetio, qui Eunomiani, ab Eunomio Aetii diſcipulo. to.6.8.e.f
Diſsimilem p̃ omnia patri aſſerunt filium & filio ſpiritum ſanctum Ibidem
aetiologia ſiue etymologia.to.3.159.c.to.6.29.m.& ſequen
affectiones animi. to.1.77.m. &.102,h
affectus animi ad malum, vnde ſit.to.1.222.m,& ſequen.
affectus quid ſit to.294.i &349.g
affectus quatuor. to.3.282,c,d to.10.294.h.
affectus humani diuerſitas, to.3.349.g
affectũ, nõ vocẽ, audit Deus.to.4.326.l
affectionibus prauis & turbulẽtis reſiſtimus veritate & virtute. to.5.75.
afficitur,& mutabile eſt omne q̃d aliq̃d patitur,& ſic oſtẽdit Deum non affici. tom.5.108.g
affectiones, vel paſsiones, ſiue perturbationes animi, apoſtolus carni attribuit. tomo.5.120 h
affectiones bonas vel malas, voluntas cauſat bonas vel malas. to.5.123.g
affectiones de amore boni procedẽtes & de charitate, dici poſſunt virtutes & nõ vitia vt quidam putant.to.5.123.k
Sine affectionibus mentem perturbantibus, & cõtra rationẽ accidentibus, viuere, nõ eſt huius vitę: ſed talis impaſsibilitas in beatitudine erit vbi nullũ peccatũ eſſe poterit.to 5.123.a.b.
affectiões has licet habeamus humanæ.cõditionis infirmitate, nihilominus ſi ſimus abſq, ipſis, non recte viuimus, cũ dolere & affici oporteat circa quædã to.5.123.g
affectione nulla ĩclinati, humanitatẽ potius amittũt. quã veram aſſequantur trãquillitatem. Ibidem
affectiones qũo fuerint in Chriſto Ibidem, & to 4.350.i.5
affectus malus punitur, cui etiã effectus nõ ſuccedit, vt patet in ędificantibus turrim Babylonis. to.5.144.c
Vtrum paſsiones futurę ſint in patria. Et quę. ibi futurę, quæ non. Ibidem.d.& ſeq
Superbientes in moderatione affectuũ, quales.

les. to.5.124.c.& leq.
Affectones tres sût ĩ corpore humano. to.8. 179.
Affectantes mala,bona inuenire nõ possunt, tomo.8.47.K.
Vbi affectus,ibi misericordia.to.9.75.i.
Sine affectionibus nullus viuit.to.8.229,e,
Non minor fuit affectus Ioseph ab Arimatia,quam Mariæ. ta.10.195.c,
Affinitates futuræ,etiamsi Adam non peccasset.to.1.17.c.
Affinitas spiritalis verior est carnali.t.2.41.h
Affinitas tẽporalis nihil prodest,si salus æterna contemnitur. to.2.231.b.
Affinitatis gradus. to.4 76.m.
Cur iſtes & inocẽtes hic affligantr̃.t.1.232,f
Afflictio piorũ.to. 2.57. h.& seq. to.3,352 K. 350,a,
Affligimur ꝓ pecca.nr̃is to.1.189.K, & seq
Afflictiones tẽporarię patienter ferendæ.to. 2.197.g.h.& 199.
Afflictionibus erudimur.to.2.186.f.g.
Afflictio necessaria.to.3.347.K, & 338, d.& h.quam mali. to.5.3,d.
Qui fert patienter afflictionem diuinã,si iustus est,coronã accipit.si peccator,iudulgentiam. to.10.245.l.
Deus duabus de causa permittit hominem à diabolo affligi. Iidem.
Afflictio Agar,vtrũ persecutio. to.9.23.e.
Quid afflictio populi Iudaici, post mortem Ioseph,designet. to.10.169.l.m.
Precatio in afflictione to.9.158.l.
Africa. to.5.149.c.
Africanæ hęreses.to.1 ĩ Posido. de vita August.cap.5.
Africę deuastatio.to.1 Ibidem cap.28.to.2. 100.d,to.5.29.K.
Afri temulenti & cõtentiosi.to.2.57.l.& 94. f.g.& seq.Vide,Aphrica.
Africanus scripsit de Genealogia Christi in Matthęo & Luca.to.1.21.h.
Agab. ꝓpheta.to.2.87.e,f.& 89.d. t.10.182.l
ἀγαπη. to.6.1 to.f.
ἀγαπηται. to.1.86.f.
Agar data est Abrahæ.a.Sara tom. 5.151.b.& 131.de.e
Agar & filius eius. to.5.131.h
Agar & Hismael significauerunt carnales veteris testamenti. to 5.153.b.
Agar & Cethura, vxores & cõcubinę dictę sunt. Ibidem
Agar afflicta est a domina sua Sara propter superbiam. to.9.141.o
Afflictio agar non vocatur persecutio,ludus ẽt Ismaelis cum Isaac,sic.Et afflictionem hæreticorum figurat, quæ nõ est persecutio to.9.23.d,e. Vide in Sara.
Agareni q̃ sint,& quos significẽt.to.8.297.b
Agenoria dea. to.5.33.e.& 44.i.
Ager, pro mundo.to.1.27.f. to.2.229.d,to. 10.155,e
Agri nomine,ecclesia figuratur.to.8. 399,e &.418.g
Ager domini,mundus est. to.8.577.b
Erũt duo in agro vno,vnus assumetur, alter relinquetur. to.7.508.m
Significat cor hominis vel bonum vel malũ. to.8.522.i.K
Ager siguli,pretio pro Christo dato emptus quid significet. to. 10.185,l & 192.e
Agricolę vnde. to.5.81.m
Agricola,trinitas. to.9.96,c
Agricolę præpositi ecclesiarum. to.8.90.g
Agricola nr̃ Deus.to.8,227,a.b.to.10.188.e
Hęreticos & schismaticos præcidit agricola ab Ecclesia. to.9.126.i
Agricolę sæpe aduersus Deũ tonantẽ murmurant,grandinem timẽtes,sortilegos cõsulunt,optant famẽ,quo possint vendere quod seruant. to.8.252,m
Agricultura in paradiso. to.2.203,b
Agricolarum labor honestus & sanctus to.3 260.i
Agriculturam Manichæi damnant. to.6.7,l
Agricultura, omnium artium innocentissima. Ibidem
Homines ante agriculturam quomodo viuebant. to.5.60.a.
Agriculturam adinuenit Sterces, & vt simo aĩaliũ agri fęcũdarent docuit, ꝙ ab eius noie stercus dictũ est,vñ & hunc quidã stercutium vocatum ferunt. to.5.172,K
Itẽ alius quidam Homogyrus nomine,primus ad aratrũ boues iunxit, q̃ & vt Deus tẽplo & sacrificiis honoratus ẽ.to.6.147.c
Agęus ꝓpheta, de Christo & de ecclesia aptiori breuitate prophetat. to.5.178,e
Aginesis. to.2.255.K
Agnetis & Crispinæ martyria, quarum altera virgo,altera coniugata. to.10.45,h
Agnoscere Dei,seruare est. to.8.541,c

Agno-

Agnoſcat ſe prius homo qs ſit, vt agnoſcat quis ſit qui eum fecit. to.9.246.i
Qui Deum per literas ſacras dedignat agnoſcere, illos ī iudicio dedignabit Deº agnoſcere. to.10.289,m
Agoniſtici qui dicantur. to.8.510.e
Agnus paſchalis, typus Chriſti to.4.45, e. to. 6.155.K.l, to.8.355.l, m
Agnum in lacte coqui. to.4.52.l, & 59,e
Agni paſchalis immolatio, & myſterium. to. 4.211.b, & ſeq. to.9.213, l
Et eius myſteria quid figurabant. Ibidem
Agnus Dei, Chriſtus. to.9.14, h
Agni, diſcipuli. Ibidem.
Quod sēp ī maculatus, nō cui maculæ ablatę ſunt, ſed quia nunq̄ cōtraxit. to.8.214, b
Quare agnus nō die, ſed ad veſperum immolatus eſt. 10.205, K
Agnus occiſus, vel Chriſtum, vel martyres ſignat. to.9.143, b
Agnus aliter dictus eſt Chriſtus, quam apoſtoli aut ſancti alii. to.9.14, h
Agrippinus, p̄deceſſor Cypriani. to.7.127, h
alæ Dei, protectio. to.2.157.g, h, to.4.34.K
alę Dei quæ dicantur. to.8.389, i
alę Chri, pullos, ptegūt. t.8.194.R, &140, l, m
a quibus protegant. to.8.330, l, m, & 486.i
alę aīæ duæ ſunt, & quę. tom.389.l, & 394, i
alæ orationum, quę ſint. to.8.128.e
alæ animæ quibus volat a facie Dei irati, q̄ ſint. to.8.527.d, & 577.e
Sub tegmine alarū Dei ſperare, quid ſit. to. 8.88.d, & 184, b, & 233, R
alæ quatuor animalium, teſtimonia poſſunt dici veteris teſtamenti. tom.9.142.l, m
Alæ quatuor animalium. xxiiij. ſeniores deſignant. Ibidem.
Duæ alæ magnæ Eccleſię, ſunt duo teſtamenta. to 9.146.b
Alanorum irruptio. to.1. in Poſsidonio de vita Auguſt.
Chriſtus alapā patiēs, nos patientiā docuit, qua mundum vinceremus. to.9.115.g
Alaricus Gothorum rex. to.1.25, c
Quod in alba ciuitate religiones ritusq; valuerunt templorum. to.2.58, R
Alba ciuitas, ab Aſcanio condita eſt, tempore Salomonis apud Latinos, ex qua deinceps non Latinorum, ſed Albanorum reges appellati ſunt. to.5.163.R
De impietate belli, qđ albanis Romani intulerunt, & de victoria, dominādi libidine adepta. to.5.23, l
Albani ad bellum prouocati. Ibidem.
Alba euerſa. to.5.23.R
Albicerius diuinator Carthaginēſis, homo flagitioſisſimus. to.1.142, l
Albor ī cute, lepra eſt, non cādor. to.8.267, l
Albula fluuius, nūc Tyberis. to.1.274.f. & to. 3.203, m
Alchimus. to.5.182, b
alec, variis generis apud authores. to. 184, d
alexander magnus epiſtolā ſcripſit ad Olimpiadē matrem, in qua tempora regnorū deſcribuntur, to.5.106.a,
Alexāder magnus, penè totū mūdū habuit, partim vi & armis, partim terrore. t.5.181, l
alexander ſubiugauit Iudęos iā de Babylonia liberatos, ſine vaſtatione, & hoſtias in templo Dei immolauit, putās eum cū diis eſſe colendum. to.5.182, a
Alexander Macedo. to.2.14, i, tom.5. 31, g
Alexander rex & pontifex, crudeliter ī ſuos regnaſſe traditur. to.5.182, c
Alexandra, regina fuit Iudæorum. Ibidem.
De alexandro vetere hęretico. tomo.2.14.i, & 14.f.
Alexander ærarius, frater ad mortem. to.10. 155.R
Alexandrinus, chirurgus mirabilis. tomo.5 229.b
Alienum crimen, non maculat neſcientem. tom.2.52.f.g
alienum eſt omne quod malè poſsidetur. to 2.75.e.f
alienigenæ, & allophyli qui. to.4.78.h. alieni qui dicantur. to.8.171 m, & 550, c, d
alienus eſt, ſi quis duorum nihil ibi prodeſt. to.8.149.f
alienus vnde Chriſtus factus ſit fratrib. ſuis. to.8.241.R
alienigenę qui ſint. to.8.300.b
Facinus vltimum eſt, inuadere aliena tom.6 170.h
Apud Deū non intereſt, verum vi an circūuentione poſsideatur alienum. to.10.20, i
alimenta, medicamentorum vice. tomo. 1. 64.l
De alimentis quęſtio. to.4.189, i
alimenta ſunt corporis medicamenta, qbus corpus glorificatum, ſanitate īmortalitatis vigoratum, non indigebit. to.5. 20. h. i

Alipius cõciuis & auditor Aug.to.1.45,e,f
Alipiũ à Circenſiũ inſania cõuertit,Ibidẽ,d.
Alipius capitur inſania gladiatorum.tom.1. 45,c,
Alipius,vt fur apprehenditur. Ibid.g.
Alipii integritas. to.1.45.K, & ſequen.
Alipius,in errore apollinariſtarum,tom.1. 50.c,d.
Alipius,nomen Chriſti abhorruit. Eodem, 56.a.
Alipius baptizatur cum Auguſtino. Eodem, 53,K,
Alipius Epiſcopus to.2.11.g.h.
Alipius, to.5.229.m,
Alius & aliud,in diuinis differunt,to.5.96.f.
Allegoria quadruplex. to.1.245,m,
Allegoria celat myſterium, to 1.269.d.
Allegoria, to 2.171,c,to 3.159,c,
Allegoria proprie,loquutio figurata, to. 3. 77.g
Allegoria quid,to.3.149,K,& 159.c,t.6.29, m,& ſeq.to.8.389,K,
Allegoria nõ vbiq; locũ habet.to.4.411.h,i,
Allegorizantes Priſcillianiſtæ. tom.6.9,c
Allegoria hiſtorię Exodi.to.6 30,d,& 86,K, to.8.261 l.m.
Allegorizandi ratio. tom.8.18 b,
Allegoria fici. Eodem,68,f,
Allegorica interpretatio auium,& piſciũ,& cæterorum animantium,to.15.80.K,
Alleluia,quare cantatur tempore Paſchali, to.2.172,a,& e,to 8.425.c.
Alleluia non translatum,to.2.239.d.& tom. 3.91.
Alleluia,quid interpretatũ dicatur,to.8.402 e,f,& 572,e,f,tom.9.136.a, tom.98.h,& 104.i,
Cur geminetur in titulis Pſalmorum, to. 8. 411.c.
Vtrũ cũ duo alleluia in pſalmis ponuntur vnũ ad finẽ pſalmi. ſuperioris,& alterũ ad principiũ alterius pertineat.to.8.407.c.
Licet ſecundũ antiquam Eccleſiæ cõſuetudinem,non ſine ſacramento certis diebus cantetur, omni tamẽ tempore cogitare debemus,tom.8.40.c.
Qui cantare poſsunt alleluia, to. 10. 98,h
Alligato diaboli, & ſolutio antichriſti tempore,quomodo & quando erit,tomo. 5. 200.b,& m,
Vide,Diabolus.
Allophyli & alienigenæ qui,to.4.78rh,to.8. 179,i,& 201,1 to.10.107,l.
Alogia,& aloga,quid. to.2.115.K
Alogiani hæretici qui to.66.K
Ioan.Euangelium reſpuunt,& apoc.ibidem
Alpes. to.5.26.b
altare contra altare leuatum à ſchiſmaticis, tom.2.220.g.& 232.h
Ad altare pſalmi cantati, to.1.22.l
Altare Dei inuiſibile,to.3.350.b,to.8.41.m,
Altare Dei,populus Dei. to.4.53.d
Altare. to.4 396.g
Altare Deo optimum, eſt cor mundum, to. 7 247.f
In templo Salomonis,duo erant altaria,vnũ intus,alterum foris,to.10.154,b
In altari à Salomõe dedicato,quotidie ignis ardebat,to.10.254.c.in fine
Non eſt inuentus in terra Iudæorum locus dignus altari. to.10.226,b,
Altare Dei triplex to.10.121.l
Cor vniuſcuiuſque,altare dicitur, aut Dei, aut aduerſarii to.5.68.1.to. 10.254.c
Ad altare Dei accedere. to.10.121.l.
Eccleſiam altare deſignat to.9.145.a
Altare cœleſte qui amplectantur,& qui non to.8.41.m
Ad altare inuiſibile quo nõ accedit iniuſtus, ille ſolus accedit qui ad iſtud viſibile ſecurus accedit. to.8.127.h.i.
Altitudo quid ſit. to.1.196.g
Altitudo in ſcripturis,qd ſignificet,to.2.172 g.& 182 f.g
Altitudo in Latina lingua, quid ſignificet, to.1.196 g.to.10.41.g.& 62,i
Sic altisſimꝰ eſt Deꝰ,vt nõ ſit ab illo lõge miſeria nr̃a,& gemitus noſter.to 8.184.c
Altus eſt,nec eum attingit elatus ſed ab humilibus contingitur, to.8.260.m.
Quòd intus altus ſit,& ſpiritaliter, nec peruenit anima vt eum contingat,niſi tranſierit ſe. to.8.503.f.
Alti,dicuntur ſuperbi to.179.b
Altor Deus to.5.61.K
Amalech,dr̃ parturiẽs,vel dolẽs,tom. 8.17.f
Quod interpretatur populus lingens. tom. 8.300.b
Amalech populum Dei vexans,quid figurabat. to.9.123.h.i
Bellum contra Amalech, to.10.174.h
Amalechitæ & dæmões,ad crucis ſignũ vincuntur.

cuntur. to.3.103.e,f
amalechitas brachiorum extenſione ſupera re,to.10.100. m
amalech,myſtice quid to.10.105.e.f
amaritudinem habebis,quocunque in terrenis rebus.cor conuerteris.to.8.310. i
Qui deum amaricant. to.8.10.g
amaricantes in ſepulchris,qui ſint,to.8.230. K.in fine.
amaricãtes qui dicantur to.8.281.m & 243 e.& 514.a
Melior eſt amaritudo modica.in faucibus,q̃ æternũ ſuppliciũ in viſceribus,to.9.200,l
Genera ambiguitatum,duo. to.1.95 a
ambiguitas, ex æquiuocis varia. ibi.d
ambiguitas ſermonis, qua ratione expediatur.to.3 16.i
ambiguitas & obſcuritas v itentur:eodẽ 25.l
ambiguum & obſcurum, differunt to.1 91.i
ambigua in Latinis exemplaribus, inſpicienda & iudicanda ex Græcis. to.85. m
ambitioſorum miſeria to 1.44.m
ambitio tranſit. to.2.249.b
ambitio virtutis præmia poſsidet. to. 5. 44.l
Ambroſius laudatus. to.1.42.i. & 43. d Et in Poſsido. de vi. Auguſti.
Ambroſio audito,quomodo Aug.reſipuerit to.1.42.K.to.2.165.a
Ambroſius quomodo dilectus a matre Auguſtini. to 1.43.b
Ambroſij occupationes, ſtudia, cœlibatus. Ibidem,d
Ambroſij lectio tacita. Ibidem,e,f
Ambroſium perſequitur Iuſtina Ariana. to. 157. i.k
Ambroſij & Auguſtini de vaſis dominicis cõflandis, ſententia to.1.in Poſsido. de vita Auguſt.
Ambroſij morituri verbum piiſsimum. Ibidem.
Ambroſius Origenem ſequutus.tom.2.17.i. in fine.
Ambroſius quę ſcripſerit. to.2.39 g
Ambroſij de conſuetudinibus Eccleſiarum reſponſio. to.2.118.m & 167.h
ambroſius euangelicus diſputator.to.2.162. b.c
ambroſio quatenus fauet Auguſt.to.2. 165.a
ambroſij dictio ſubmiſſa. to.3.28.c.d
Temperata. Ibidem.f
Et grandis. Ibidem,h
ambroſium Epiſcopum dęmones confeſsi. to.4.174.i
ambroſium laudat Pelagius.tom.7.255.d.& 259.a.& 311.d
ambroſij teſtimonia, de peccato originali. tom.7.262.f. & 303.c.& ſeq. & 306.d. e, & 316.g
De gratia & auxilio Dei to.7.303.f
De vi legis. Ibidem,301,h
De perfecta iuſtitia. Ibidem,& ſeq.
De uidendo deo.to.2.155.g.& ſeq.& per to tam epiſtolam.
ambroſianæ quadrigæ. tomo. 7.316.b.c & 327,m
ambroſius conſulit quid legendum.tomo.1. 57.g
ambroſius diſſentit Aug. to.7.237.h.i
ambroſius Mediolani Epiſcopus, tępore Auguſtini. to.10.94.h
ambulare quid. to.10.74.i
ambulatio ſuper aquas.to.3.251.d.to.9.213. g.h.to.10.13.i, & ſequen.
Diuinum verbum ambulãs ſuper aquas, ſanctificauit eas. to.9.213.g
Qui dicuntur ambulantes. to.10.298, b
ambulare dei. to.4 200.d
Deambulat deus in nobis. to.10.56. h
Per quid ambulemus in Chriſto.to.10.47. b
Per hominem Chriſtum ambulans,peruenit ad deum. to.10.47.b
ambulare in Chriſto. to.20,82,i
ambulare ſecundum ſpiritum.to.7.263.b.to 10. 61.K
Secundum carnem ambulare,quid tom.10. 61.K
ambulare per ſpeciem,quid. to.10.80.d
ambulare bene,quid. to.10.47.b
Qui ſint qui ambulant in lege domini. to.8. 437.m
ambulare noſtrum, eſt ſeruire in itineribus bonorum operum. to.8.71.he
Optimus eſt,qui & viam tenet, & in ea bene ambulat. to.8,61
ambulare in lege domini ſine querela.to.10. 73.b,& ſeq.
ambulãdum in humili, ut uenias ad excelſa. to.10.46,e
De eo quod Apoſtolus ait:Videte quomodo cautè ambuletis,nõ ut inſipiens,ſed ut ſapientes:redimẽtes tempus, quoniam dies mali ſunt.

Homilia.to.1.94,m, & seq. & habetur ferè tota eodem.to.83,c,& seq.
Qui in tenebris ambulent. to.9.126,b
In circuitu impij ambulant: exponitur.tom.6.107,e
Manus ambulare,quid. to.10.116,b
Ambulare debent simul religiosi, & stare: & de disciplina in ambulando. to,2.153 a, b, & g
ἀμέμπτοις,qui dicantur. to.7.255,K
Amen & Halleluia non translata. to.2.239, d,tom.3.9, l
Amen,interpretatur verũ.to.6.99,e,to.9.66,h
Amen iuramentum est Christi. to.9.66,h
Quid amigdalæ significent. tom.10.177,c,d
Tres amigdali testę, qd significẽt.t 10.177,c
amittere,quomodo sit emere. to.10.83,e
amare, quomodo sit alienari. tom.1.22,c
amare,quid sit. to.41.188,a
De amore ordinato & inordinato,& qualiter creator, qualiter creaturæ amãdæ. & ibi plura de ordine amoris.to.5.141,l, m
Quid amandum.tom.1.19,b,& 173,c,to.2, 179,K,& seq.to,4.188, a
amari nihil,nisi aliquo modo cognitum.to. 3.115.K,& 122,m, & seq.
Nemo prosus amat incognita. to.3.122, m, & seq. f
Quædam amasse, possediſſe est.to.3.120. c, & seq.
amari debet vita beata super omnia,alias nõ habetur, & q̃ omnia amata sunt propter illam. to.5.129,f
amat aĩa mea amantẽ se:exponit.to.10.157,e
amor quare amatur. to.6.101,c,d
Amate,sed quid ametis videte. to.8.61,g
Qui non amat, friguit, obriguit. Et quid sit amandum. to.8.68, m
Ille amat & non delet,qui habet quod amat. to.8.103,K
ama & time:ama quod promittit,time quod minitatur. to.8.130,f
Amare iustitiam. to.10.79,i
Quatenus amandi consanguinei,vxor,& tẽporalia,vt non noceat eorum amor amori Christo debito. to.5.224,l
Et qualiter talia in persecutione ab Christũ dimittuntur. Ibidem
Amãt temporalia plus quàm se, hi qui ppter ipsa tormentis se exponunt: & ideo mali sunt. to.5.5.e
Stultum est amare magis annulum,quàm spõsum annuli datorem. to.9.127,i
Malum est amare condita,deserendo cõditorem. to.9.127,h
Amat quis tepidus eum quem se cogitat necessariò deserturum. to.5.111,f
Magis amat qui obiurgat, quàm qui adulat, to.2.12.b,& 205,f
Amatores seculi & operarij iniqtatis,timent sibi videntes spei suæ ruinam. to.6.148,l

AMICITIA quid sit to.1.150,a,to.2.212 m.to.4.388,e,& 391, c
amicitia vera inter quos sit. to.4.388.f,g
amicitia triplex. ibidem, i
amicitiam natura inseuit, ibidem,l
amicitia vera. ibid. 390,d
amicitia puerilis. ibid. f
amicitia spiritalis. ibidem
amicitiæ ex quibus procedat. ibid.
amicitiæ fons,amor dei. ibid.h
amici delectus. ibid.
amicitiæ dissoluendæ causæ. Ibidem, K,& sequentibus.
ad amicitiã qui minus idonei, to. 4.391, m
ad amicitiã quatuor requiruntur,ibid.391,c
amici probatio. ibid.
amicitię fides. ibid. d
amici quæstuosi. ibid.
amicus qualis eligendus. to.4.391,e
amicus quomodo arguendus. ibid.f
amicitiæ cultus ibid. g
In amicos beneficentia. ibid. i
amicitiæ vis. to.6.255,e
amicitia vera unde manat. to.2.69,e,f
amor amicitiæ debet esse gratuitus.to.10.94. K & 113, c
De amicitiæ cultu. to.4.261,g
amicitiæ humanæ cum diuina comparatio. to.1.37, e
amicitia seculi & Dei quibus constant. tom. 4.377, m
amicitia seculi,inimicitia est dei.to 10.304,c
Amicitiæ regulę quę. to.10.113,c
amicitia quædam carnalis.tomo 10.113, b, & sequen.
Multi amicitias maiorũ optarunt,& maiora pericula incurrerunt to.8.505.h,i
amicitia firma. to.10.146,f
Tulii verba de amicitia, tomo 2. 191, b, & 212, m

Ignoti quatenus & quomodo in amicitiam recipiendi to.10.80,m,& seq.
In amicitiam receptus quis. to.10.81,a
Amicitia rationis to.10.113,c
Amicitia uera non est pēsanda temporalibus commodis,sed gratuito amore potiēda. to.2.69,e,f
Amicitię fructus & uoluptas.tom.1 37.d,to. 4.389,m
Amicitia inter equos cohabitātes to.10.113,c Et ea est amicitia consuetudinis.
Quod amicitia bonorū secura esse non possit, dum a periculis prǫsētis vitę trepidari necesse sit.to.5.190,c,& sequen.
Amicitia Orestis & Pyladis to.137.a
Per amicitiam aliquis cognoscitur.tom.10. 80,m
Amicitia simulata quidam multa & pessima conantur inferre bonis:quę si sustineat & perferunt patienter, uel caueant prudenter, experti mala ipsa, nihilominus necessario grauiter cruciantur. to.5.190,f
Amici delectus. to.4.390.h,i,& seq.e
Consideratæ & inconsideratę amicorum receptiones quid efficiant. tom.10.80.m & sequen.
amici probatio. to.4.391,c
amici comparandi. to.1.163,d,e
amicorum unitas. to.1.167,i
Mutua inter amicos. to.4.292,k
amici quomodo amandi. to.1.173.d
amicum quem dicimus. to.10.81,a
amicos coniunctio animorum facit. tomo 10,146,f
amicus dimidium animæ. to.1.37,b
amicus est alter ipse.ibidem,& tom.2.18.g, & 207,g
amicorū omnia communia.to 1.46,f,to.4. 390,e
amicorum solatia. to.2.185.m, & seq.
amicum nihil esse sine amico. ibid. 186,a,b
Fides amico seruanda. to.2.252,e,f
Beneficientia in amicos. to.4.392,i
amatur plus animus amici quàm corporis, tomo.9.56,d
amici multum ualent ad bona & ad mala.to mo 10.49 i
Amicus gratis amandus est,propter sese, nō propter aliud. t.10.113,c
Tu amas amicum, si oderis quod nocet amicos to.10 244,g
Ille veraciter amat amicum, qui Deū amat in animo. to.10.254,f
Nemo amicus est hominis, nisi prius fuerit veritatis. to.2.69,e,f
amici correctio. to 4.392,l
amicis veris debent consilia manifestari & cordis arcana. to.2.20,l
amici non debent prodere amicis aliorum peccata. ibidem
amicus de via quis. to 10.25.m,& seq.
Quòd de amicis potētioribus multi prǫsūm pserint,ceciderunt illi de quibus prǫsumebant,& inuoluerunt eos qui de se prǫsumpserant. to.8.507,d
amicus recti non est, quando mallet, si fieri posset,id qđ rectū est non iuberi.to.233.e
amicis optare salutem temporalem, non est indecens. to.2.156.h
Optanda non est amicis longa uita,sed quod illis sit vtile. to.9.125,g
De amicis quæstuosis. to.4.391.d
De eo qđ scriptū est,Facite vobis amicos de māmona iniquitatis.to.10.29,l,& 184,f,g Vide,Mammona.
Amici dei qui. to.1.267, m
Per quid vocamur amici Dei: & hoc nobis maxima gloria. to.4.378,a
amicus dei efficitur, qui inimici fit amicus. to.10.257.b
amicus huius seculi,inimic9 est dei t.9.107,c
Amicus quomodo arguendus. to.4.391, f
Vtiliora sunt vulnera amici,quàm volūtaria oscula inimici. to.10.186.k
amicus sæpe creditur esse, qui inimicus est: inimicus,qui amicus est. to.5.190,c
amicos quāto plures habemus, tanto magis timemus,non solum de morte corporis, sed & animę. ibidem
amico mortuo dolor habitus,tanto facilius sanatur, quanto animus dolentis erat melior. ibidem,d
amicis bonis mortuis gratulemur, cernētes eos a multis erutos malis, licet de morte tristati fuerimus. ibidem
amicum nō potest quis amare fideliter, quē cogitat deserturum,aut cui se futurum nouit inimicum. to.5.213,d
amicos,siue amicitias,parabant Romani dādo munera magis quam accipiendo.tom. 5.16,b,
amicos facit nobis angelos similitudo bo-

næ voluntatis. to.5.22,c
Amicos deos credentes habere philosophi, inciderunt in dæmones impios.to.5 191,f
Amomum Assyrium ulgò nascitur to.2.4
Amon,populus turbidus,uel populus meroris interpretatur. to.8.300.b
Deus iniquos amauit, ut ab eis redamaretur. to.9.135,e
Amati sumus a deo. to.10.46.R
Christus minus nos amat adhuc miseros q̃ beatos. to.9.123,l
Deus nos amat,& odit. to.10.46.g,h
Amandus est deus pro amore eius, ita ut si fieri potest nosipsos obliuiscamur. to.10.46,g
Amare Deum,est diligere seipsum.tomo.5.83,l,m
Deus quare amandus,& quomodo.tom.10.113.c,& sequen.
Deus gratis est amandus.to.10.162,l & 242 c,& sequen.
Quantũ deus uelit a nobis amari.to.9.163,f
Amando,non ambulando itur ad Deum:to.2.71,f,g
Minus deum amat qui cum eo aliquid amat, quod non propter eum amat, to.9.168,a
Quisquis seipsum & non deum amat,non se amat. to.9,122,d
Non amatur Deus,nisi de Deo.tom.10.74,c
Amans deum, facilè quę sunt mundi deserit. to.9.66, b
Filium non amamus nisi & patrem.tomo 9.108,c
Creator quomodo non malè amari possit. to.5.140, m
Amando bonum ,meliores efficimur.tomo 8.551,i
Amor duplex potest esse in vno homine: scilicet, quo amatur non amandum, & quo amatur amandum.Amor bonus facit audire malum , quo proficiente malus amor deficit. to.5.101,d
Amor & dilectio indifferentes & in bono & in malo apud sacras literas inueniuntur. licet philosophi quidam aliter dixerint. to.5.112,i,k
An ẽt ipsum amorẽ,quo & esse & scire diligimus,diligere debeam°,quo magis diuinæ trinitatis imagini ꝓpinquemus t. ꝛ, 101,d
Amore fertur animus,sicut corpus suo pondere, siue deorsum grauitate, siue sursum leuitate uitatur. Ibid. e
Amores duo fecerunt ciuitates duas:terrenã scilicet ,amor sui usque ad contemptum Dei,& cœlestem,amor Dei vsque ad cõtemptum sui. to.6.130,a
Amor bonus vel malus facit affectiones bonas vel malas. Et ꝙ passiones nihil aliud sunt q̃ amor. to 9 122,R,sequen.
Amor quid. to.1 254,l,to.3.293,l,to.4353,b,to.10.77,m
Amor. to.3.303,f,g,to.5.101,d, & 122, R
Amor vnde proueniat. to.1.38,R
Amoris ordo,& gradus. tom.10.112,i
Amores diuersi,& eorum gradus.to.10.112.m, & sequen.
Duo sunt amores , mũdi & Dei. to.9.127,d
Amores duo,duas fecere ciuitates.to.5.130,
Interroget se quisq; quid amet: & inueniet vnde sit ciuis . to.8.216,b
Amor bonus malus.to.3.349,e,to.4.353,m, & seq. to.5.123.k
Amor & cupiditas,tom.3.120,b,to.4.353.a
Opus amoris & timoris. to.3.351,K
Amor non improbatur, modo in Deo fiat. tom.1.38 K
Amor cursus est,& miser est qui nihil amat, to.8 61,f,g
Amor cursus est. to.8.115,a
Omnis amor habet uim suam, nec potest uacare:sed si uis nosse qualis sit,uide quo ducat. to,8 473,f
Omnis amor ascendit uel descendit.tom.8.477,i
Amor utilis. to.10.112,h
Ad mutuum amorem inuitatio.to.2.18,e,f
Amores honesti. to.10.113,a
Amor sciendi. to.3.122,b,c, & seq.
De substantia dilectionis & amoris.t 4.353, m, & sequen.
amorem & dilectionem, indifferenter in bono, & in malo apud sacras literas inueniri.tomo.5 122,i
amor contemnendus. to.10.112,K
amoris seculi, & amoris patriæ cęlestis conflictus. tomo.9.225,l, m
amor seculi & dei quomodo concurrat.to.10,109,h,& seq.
Amor mundi , & amor Dei quid efficiant. tomo.10.46,f,& 110,a,b
amor carnalis nunquam excludere debet cęlestem. to.4.380,k

Nemẽ

Nemo nisi per amorē potest deo vicem reddere. to.9.174,a
De amore tribulationum, & spe quæ per illas ad cœlestia inuitat. to.10,283,b
Amor quantus est in posidendo, tantus dolor in amittendo. to.5.5,e
Amor omnia efficit facilia & prope nulla.to.10.8,d,& 149.a
Quos quis sine amore illiciente non habuit, sine vrente dolore non perdet.to.5.224,h
Amoris nexu vt homines coniungerentur, Deus hominem vnum formauit ex quo oēs essent. to.5.110,a
AMOR verus. to.1.176.a
Amor cœlestium. eodem.205,c,d
Amor dei.t.10.14,e,& 46,f,& 79,i.& 110,a,b
Ad amorem æternum gradus. to.3.118,g
Amor erga Deum. to.3.456.i, to.4.379.e
Ad amorē dei exhortatio.t.3.253,a,& 285,k
Amoris dei stabilitas. to.4.380,K
Amor dei, fons amicitiæ. ibid.390,h
Ad dei amorē omnia referenda. to.1.138,i
Amor dei erga creaturas. to.3.167.h,i
Amor dei, scripturę summa. to.3.6,d
Amor Christi & Ecclesiæ, allegoricus ex cāticis. to.3.311,k
Amor illorum dicitur rectus, qui omnes affectiones rectas habent. to.10.5.123, K
Amor boni facit hominem bonum, sed non cognitio boni. to.5.101,d
Amor cęlestis ciuitatis, dum nobis inhæserit, non pōt nos extollere, cū alios videamus fecisse mirabilia p̄ terrenis. t.5.44, & seq.
Amore diuino sic inardescunt angeli, vt omnia illa, etiam ipsi sibimet vilescant respectu illius. to.5.80,m
Qui amat deum, debet odisse quod ille odit. to.8.345,d
Cū malè amamus, deus propitius negat qđ amamus, & iratus dat amāti quod amat. to.8.44.K,l
Cum id amamus quod vult deus vt amemus proculdubio daturus est Eodem,l
Ita amabis quod deus amat. to.8.134,i
Discе amare in creatura creatorem, ne te teneat quod ab illo factum est, & amittas eū à quo ipse factus es to.8.115.h
Amor castus quis sit. to.8.266,c
Quid sit gratis amare deum. tn.8.513,a
Erubescant qui sic amant eum, vt inuideant aliis. to.8.77,i
Vę tali amori, qui suspicatur aliqd pulchri⁹ q̄ ille a quo est omne pulchrū. to.8.129,a
Amādus est charitate & gratuito.to.8.172,d
Quod propter se amandus sit. to.8.83, g
Quid amas vt Deum non ames? to.8.292,l
Christi erga nos amor, amore indignos. to.10.46, R
Quid amor diuinus fecerit propter hominem. to.o.174,d
Nulla plaga debet ab amore Christi separare to.10.306,l
Amor castus quis. to.10.79,i,& 94,l
Amor verus. to.1.176.a,to.10.113,i
Adhortatio ad amorem spiritalium, cum dehortatione voluptatum huius seculi.to.3.285,i,K,& seq.to.94.l,m
Homines amādo Deū, efficiunt dii, amando mundū, efficiuntur mundus.to.10.135,b
Sicut amor immundus inflammat animā ad terrena cōcupiscēda: sic amor sāctus ad sūpna eleuat,& ad ęterna inflāmat. t.8.473,
Amor proximi. to.4.379,gf
Vide, Charitas & dilectio.
Amor fratris, ex deo est. odium ex diabolo. to.10.211,g
Amor erga parentes, & liberos temporales. to.1.244,a
Serpentes, leones, & lupi, amant filios suos. to.10.113,a
Feræ amant filios. to.10.152,d,e
Qui non amat filios vel vxorem, leone peior est. to.10.152.e,& 155,m, in fine.
Peruersus amor. to.10.112,f,m,& seq.
Amor malorū tartareus est: viscū habet quo deiiciat in profundum, non pennas qbus leuet ī cęlū. t.8.174,i,K & 173,f,& 535,b
De amore puerso, quo uolūtas ab incōmutabili bono ad bonū cōmutabile def.t.5.117,n
Amor prauus cupiditas, sed rectus charitas vocatur to.8.23,i,k
Quisquis amat carnaliter, necesse est vt cū zelo pestifero amet. to.8.77.h
Amores turpes quantas molestias habeant, to.8.384,h
Amatores lubrici non curant reprehensores veraces, ut sint formosi fallaces.to.8.68,b
Amor malus, vel cupiditas, præcipitat in ea q̄ non sunt agenda, & metus malus reuocat ab his quæ sunt agenda. to.5.234,a
Amor peruersus causat innumerabilia mala: sed ad hunc amorem capescendum osten

dit multa data adiutoria diuinitus & etiã humanitus. to.5.236,l,m
amor inordinatus parẽtũ in filios.t.10.294,c
Amores lubrici & inhonesti, taxantur.tom. 10.77.i,K,
amor illicitus est cauendus to.10.152,e
amor huius mundi. to.1.13,f,to.10. 46,f,g,& 110.a,b
amor seculi. to.10.14.e,& 33,K,l
Amor mundi separat nos à charitate.tom.9. 127.d,e,f
amor huius vitæ caducę to.10.33,m
amor mundi mala religio to.10.21,c
amor temporalium. to.1.175, d,& 213,d,e
amor terrenarum rerum, viscum spiritaliũ. to.1.175.d,to.10.29.a,b
amor huius mundi, parit inimicitiam Dei. to.10.250,d
amor laudis & gloriæ. to.1.211,d,& 213,e
amor vanæ gloriæ,in philosophis.to.2.76.a
amor excellẽtię,superbia vocatur.to.10.45,i
Et is inuidet. ibid.
amor nostri to.1.175,c
amor sui,vbi laudandus. to.3.5,d
Vide dilectio.
amorræi, quid interpretentur, & quos figurent. to.8.514.a
amos propheta. to.3.24,d
amos,Esaias, Michæas,& Ionas, simul prophetabant tẽpore Osię regis: & non tantũ populo Iudæ,sed & gẽtili.to.5.175,c,& g
amphibologia quid faciat. to.3.9,a
amphion citharæ suauitate,lapides mulsit & attraxit. to.5.171.g
amplitudo,quid Ciceroni. to.4.125.K
amulius. to.5.24,c,& 173,b
Amynta, rex decimus sẽctauus Assyriorum. to.5.171,e
anabaptismus quare vitatur. to.7.130,i
Anabathmos. to.8.107,g
anachoretarum vita. to.1.255,g
analogia quid to.3.159,c,to.6.29,m
ananias,præceptor Pauli.t.3.f.2,e to.4.120,i
ananias & Saphira, auaritia perierunt.to. 9. 195,c
ananias quid interpretetur. to.10.85,c
ananię condemnatio. to.10.83,l
Quare Petrus Ananiam & Saphiram morte damnauit. to.10.282,d,e
ananias baptizauit Saulum, & fecit de lupo agnum to.10.255,g
ananias baptizauit Saulum,& fecit Paulum, to.10.267.f
De Anastasio episcopo Romano.tom.2.29, l,& 226,d
Anastasius Papa to.7.405,g
Anathema maranatha,quid significet,& cur vtrunque ponitur. to.2.240,h
anathema,vnde processerit. to.4.84.d,& g
anathema,& anathemate quid ibid.g,h
Si quis alicui articulorum discredat, anathe masit. to.10.192.g,& seq.
anatomici incisores. to.5.235.c,& f
anatomici medici. to.7.387.m,& seq.f
anaxagoras,mentem dixit deum.to.2.79,b, circa finem.
anaxagoras. to.5.65,g
anaxagoras,dixit solem esse lapidem ardentẽ propter quod factus est reus. to.5.180,e
anaximander philosophus,quo tempore claruerit to.5.65,g & 175,b
Anaximenes,de deo. to.1.60.b, to.2.79,b
anaximenes physicus. to.5.65 g
anaximenis opinio de deo refellit.t.9.169,m
Anchises. to.5.20,l
ancilla dei nos sumus. to.8.478,f
ancones. to.4.54.a
anconisci & anconici. to.4.61,K
ancus Martius, morbo interiit. to.5.24,h
Ancus Martius. to.5.177,l
andragatius. to.5.49.e
De Andrea apostolo nugę. to.6.187,l
Andreas & Petrus tunc Christo inhæserunt, quando de naui eos vocauit, non autem quando a Ioanne missi,dixerunt ubi habitas? to.9.15.a
De sancto Andrea. to.10.255,b
Androgyni to.3.179,Q
anebuntes ægyptius. to.5.84,d
andromache prius nupta Pyrrho, tãdem seruo datur. to.5.23,e

Angelus.

an sint angeli. to.9.183,i,K
Quanuis angelos non videamus esse,tamen nouimus ex fide & reuelatione.t.8.390,b
angelorum definitio. to.9.183,K,l,
angelorũ nomẽ largè vsurpatum.to.1.13.g,h
angelos habere animas, nusquam inueniri. ibidem,& 16.g,& 22,b
angelorum conditio. to.3.220.g,h
angeli quãdo creati.t.3.159.d,& 160,f,g,& 122.m,to.5.95.a,& seq.copiosè.t.6.126,h

angeli quando creati, incertum. to.4.335.f
angeli creati sũt ante cęlũ & ter.to.8.328,R
De opinione eorũ qui angelorũ creationẽ anteriorẽ voluntesse q̃ mundi.to.5.102,d
De Platonicorum opinione, qua putauerũt angelos quidem a deo conditos, sed ipsos esse humanorum corporum conditores. to.5.111.b, & seq.
De eo quod quidam putant, in conditione firmamẽti aquarum discretarum nomine angelos significatos: & quod quidã aquas existimant non creatas. to.5.103,a & seq.
angeli, si dicantur facti ante cęlum & terram secũdum quosdã, ut accipiatur principiũ pro filio dei, in quo factum est cęlũ & terra, de hoc non est vis facienda, dũ tamen non dicat angelos deo coęternos.t.5.85,e
angeli simul vt facti sunt, lux facti sunt, non ita tãtum creati, ut quo quo modo essent & viuerent, sed etiam illuminati vt sapiẽter beateq; uiuerẽt. Ab hac illuminatione quidam angeli, non solum nõ obtinuerũt excellentiã sapientis beateq; vitę, quę pro culdubio non nisi æterna est, sed & rationalem uitam to.5.96.a
angelos sanctos in sublimibus cœli sedibus, nõ quidẽ deo coæternos, sed tantũ de sua sempiterna & uera fęlicitate securos & certos esse nemo ambigat to.5.102,f
angeli facti sunt ante omne tẽpus accipiẽdo tẽpus proprie & cõsuetudinarie.to.5.107.g
angeli semper fuerũt, quia omni tempore, sicut & tempus fuit. & tamen deo coęterni non sunt, sed creati: & sine angelis tempora esse non potuerunt. ibid.h
angelorũ esse non mensuratur tempore, cũ immortalitas nõ transeat in tempore. ibid.k
angeli mouentur in tempore, & ideo coęterni nõ possunt esse creatori, in cuius motu non est dicendum fieri, uel fuisse, uel futurum esse. ibid.l
angeli an fuerint impares in primo statu: aut bonis post malorũ casum certa sciẽtia, suę fęlicitatis sempiternę accesserit. to.5.97.h
angeli in primo statu habuerunt ali q̃, etsi nõ præsciam, beatitudinem. ibid.K
angeli habuerũt bonam uoluntatem in principio suę creationis, quam voluntatẽ deus fecerat, qui & excitãdo eam in bonis fecit auidiorem, & ex seipso implẽdo fecit melioręm, quando scilicet sibi adhæserunt. to.5.105.g, & seq.
angelos quoq; scilicet cũ bona uoluntate, i. cum amore casto quo illi adhærerẽt, creauit: simul in eis condens naturã & largiẽs gratiam: vnde sine bona voluntate, i. dei amore, nunq̃ sanctos angelos fuisse credẽdum est. ibid.h,i
Ex quo accipitur documentum manifestum q̃ angeli fuerunt creati in gratia, & nõ in puris naturalibus.
angeli quanuis non sint expleti illo fenario numero dierum, nihilominus creati sũt: & intelligũtur vel nomine cęli, uel nomine lucis to.5.95.a
angeli, nuncii dei. to.3.152.c, & 190, &
angelus, Latinè nuncius. to.5.178.h
to.6.103.e, to.9.46.lr & 84.e
angelus, officii nomen est, non naturę, quia nomen eius est spiritus. to.8.391.a
Multo utilius qui Latinè nuncii nuncupantur, angeli vocantur q̃ dii. to.8.517.f
Vocabula angelorum. to.3.57.1.K
De una bonorum malorumque angelorum natura. to 5.103,g
Natura angelica ẽm se simplex est. t.4,303.g
angelorum natura bona est, & voluntas recta, dęmonum natura bona, uoluntas peruersa. to.5.101.i
angeli boni dicuntur lux, mali uero tenebrę, quando lux diuisa est a tenebris. ibid.
angelica natura nulla est melior, sed prędedit dignitate omnia cętera quę deus condidit to.5.97.a
angeli an sint æterni. to.5.107.g
angeli boni & mali differunt. tom.1.236.h, to.5.103.g
In cęlestibus apparatibus esse sedes, dominationes, principatus, potestates, to.6.210.a
angelicas uirtutes inter se differre: quid autẽ differant, nescit Augustinus. ibid.a,b
angelorum multitudo, castra dei, & militia cęli dicta. to.4.36.i
angelorum populus. to.4.41.i
angeli, aquæ super cęlestes. to.1.79.m
angeli scriptura non indigent, nec uerbo. ibidem.79,a
angeli non reconciliant Eodem.67.i
angelica sublimitas. to.226.m
angelorum panis. ibid.227.b
angelorum differentia. Eodem.236.h
angeli, natura mutabiles. ibid.

Angeli seruiunt deo liberaliter. ibidem,K
Qui facit angelos suos spiritus, exponitur. to.1.140,b,
Angeli animantia. to.2.166,g
Corpora Angelorum.to.2.156,c,to.3.57.R
[illegible] to.3.65,f
[illegible] to.8.557,c,in fine.
Quòd boni & mali vtantur materia ista corporali quantum cuiq; potestas est: sed lõ gè amplior est potestas bonis quàm malis to.8.286,l
Angeli non possunt mereri, quia dicit liberũ arbitriũ inuertibile esse prẽmiũ sicut vertibili comparatur meritum. to.5.105,m
angelorum numerum dicit se ignorare. to.5 123,b
angelorum etiam malorum natura, humanę est prẽferenda. to.9.113,f
angelorũ obedientia,& ministeria.t.3.210,i
angeli nullam possunt creare naturam.Ibid. R,& 249,f,to.4.44,g
angeli plantatores tantum & rigatores. to.3. 210,l, & sequen.
angeli deo creãti quomodo seruiant, ignoramus. ibidem.210,b
angelorum potentiã omnis homo desiderat sed non iustitiam to.8.355.a
angelus quomodo & quid possit operari in mente hominis to.8.439,e,f
angeli boni iussa diuina nonnunquam malis angelis reuelant. to.3.174,k,l
angelos in cęlo pugnasse est incredibile.to.9 145, m
Creatura corporea subdita est angelis.to, 3. 206,d
angeli nomine, deum intellige. to.6.12,b
Quod angeli non sint perituri igne quo mũdus incendetur. to.8.382,e
angeli & homines duo ex fonte æterno.to.9 260,K
Argumentũ qđ angelus sit creatus in gratia.
De angelorum societate diuersa, quarũ vna fruitur deo, altera tumente typho: vna sancto amore flagrat, altera amore immũdo fumat: vna in cęlis, altera in aere: vna tranquilla, altera turbulenta,&c. to.5.102,h
angelorũ societates duæ, & diuersę,& dispares, non incongruè intelliguntur lucis & tenebrarum nominibus nũcupatæ.Ibid.I,R
angelorum potentiæ, prẽscientia, virtus, potestas operatio, cognitio, &c.
Angelorum scientia.to.3.126,e,& l,m to.5. 81,m,& 101,h
angelorũ scientia qũo nata.to.185,m. & seq.
angelorum contemplatio. ibidem, l
angelica mens. Ibidem, 185,a
angeli quomodo cognitionem rerum acce perint. ibidem,d,& sequent.
angelicæ mentis celeritas. tn.3.ibid.R,l
angeli quomõ deo subditi,& angelis creatura corporea subdita eodem.206,d,e
angelica creatura quomodo adiuuatur,& adiuuat. to.3.207,f,g
Angelorum præscientia. to.3.220,e
angelorum conditio ibidem,g,h
Oĩa in uerbo cognoscunt ab ange.to.5.101,i
De notitia angelorum. to.9.185,i,K
angeli dei naturam in cęlo inuestigare non possunt. to.10.285,c
Libera voluntas angelorum. to.3.68,f
angelorum iustitia.to.6,207, d & sequen. & 210,m
In angelis est uita quæ continet, sentit,& intelligit, sed nutritorio auxilio nõ indiget. to.5.67,b,c
angeli nollent esse Archangeli propter uolũtatis quietationem quam omnes beati habent to.5.241,l
angelis bonis omnis corporalium temporaliumq; rerum scientia, qua inflantur dæmones, uilis est: nõ quod earũ ignari sint, quia respectu charitatis diuinę qua inardescunt, omnia alia & etiam seipsos contemnunt to.5.80,m
angeli boni certius ista temporalia & mutabilia nouerũt, qa eorũ causas in uerbo dei conspiciunt quibus causis quędam probãtur, quædam reprobantur, omnia ordinãtur. ibidem
angeli nunquam falluntur de istis temporalibus, quia vident in æternis atq; incommutabilibus dei legibus: sed dæmones fallunt quia de tẽporalibus per temporalia conie cturant to.5.80,a
angeli sancti non p verba sonatia deũ discũt, sed p ipsam præsentiã immutabilis veritatis, hoc est verbũ eius vnigenitũ t.5,101,h
angeli trinitatem personarum & vnitatem ess sentiæ diuinę melius cognoscunt, quam nosipsi nobis cogniti sumus. Ibidem

Angeli melius cognoſcunt creaturam in verbo quo facta eſt, quam in ea ipſa ſciũt: ac per hoc & ſeipſos ibi melius q̃ in ſeipſis, veruntamen & in ſeipſis ſciunt: facti ſunt enim, & aliud ſunt, quã ille qui fecit. Ibid.
Angeli ſancti ſicut habent permanendi æternitatẽ, ita cognoſcẽdi facilitatẽ, & requieſcendi fœlicitatem. to.5.102.c
Angeli ſãcti mouent in Deum motibus ſanctis, ideſt piis cogitationibus, q̃bus ab eis conſulitur immutabilis veritas, tanq̃ lex æterna in illa eorũ curia ſuperna. t.5.145,f
Angelorum motus ipſe ſtabilis eſt, quia nõ recedunt a diuina veritate, ad quam mouẽtur tanquam ad fontem vitæ. Ibidem
Angelis quomodo loquatur deus. Non.n.ſic loquit angelis deus, quomodo nos inuicẽ loq̃mur nobis, uel deo, uel angelis. Ibid.g
Angeli audiunt non corporis aure, ſed mẽtis miniſtri eius & nuncii qui eius veritate in commutabili perfruuntur immortaliter beati. to.5.86,a
Angeli nõ ſunt ſuæ potentię, quia ſolus deus eſt quicquid habet, & ſolus ſimplex eſt, & ſolus incommutabilis. to.5.95,e

Angelorum perfectio, fœlicitas, ſtabilitas, &c.

Angeli ſancti beatitudinem poſsidẽt. to.14,e
Angeli beati ſunt bono æterno. to.5.80,m.
Angelorũ ſtabilitas & chori, ſiue vocabula. to.3.57,i,k,& 68,c,76,a
Angelos non eiusdem naturæ eſſe cum deo. to.3.72,g,& 76,a
Angelorum fęlicitas. to.3.68,f
Angelorum libera volũtas. Ibidem & 73,h,i
Angelorum ſubſtantia ſuperiora apparet, nõ inferiora. to.4.303,g
Boni Angeli to.4.335,f, to.5.79,f
Angeli ſunt certi de ſua fęlicitate. to.5.102,f
Angelicę beatitudinis cauſa fuit adhærere deo: ſicut miſerię aliorum cauſa fuit non adhęrere deo. to.5.103,h
an Sancti Angeli quem habent creatorẽ naturæ, eundem habeant bonę uoluntatis authorem per ſpiritum ſanctum in eis charitate diffuſa. to.5.117,e,& ſequen.
an eius beatitudinis, quã ſancti angeli ab initio ſui ſemper habuerũt, etiã illos ſpiritus qui in veritate non ſteterũt particeps fuiſſe credendum ſit. to.5.96,a
an ita vnius fęlicitatis omnes angeli ſint creati, ut neq; lapſuros ſe poſſent noſſe qui lapſi ſunt, & poſt ruinam labentium perſeuerantiæ ſuæ præſcientiam acceperint qui ſteterunt. to.5.97,h
Quę cauſa ſit beatitudinis angelorum bonorum, & quę cauſa miſerię Angelorum malorum. to.5.117,l
Angelis p̃manentibus in ſummo bono, deus dedit tanq̃ ipſius permanſionis præmiũ, vt de ſua p̃mãſione certi eſſent. to.5.121,h
Angelorum perfectio. to.10.59,g
Angeli confirmati in charitate. to.10.59,K
De duabus Angelorum ſocietatibus diuerſis atq; diſparibus, quę nõ incongruè intelligũtur lucis & tenebrarum nominibus nũcupatę. to.5.102,m

Angelorum miniſteria & amicitia erga homines.

Angelis bonis & malis quomodo vtat deus. to 8.286,l,& ſequen.
Angeli offerunt deo orationes noſtras. to. 2. 183 a & 187,e, to.9 160,l
angeli quoq; proximi nobis: & quomodo diligendi. to.3.6,i,K
In Angelis cura dei erga nos. to.3.253,a
Angelorum miniſteria & operationes circa mortuos. to.4.321,d,& ſeq.c.
Miniſter Angelus. to.4.396,R
Angeli miniſtri noſtri to.9.160,l
Angeli mittuntur a deo ex aliqua cauſa, per quos agit. to.5.81,K
Ang. mittunt a deo ad faciẽdã uict.t.5.34,m
Angeli beati non ſunt medii inter nos & deũ to.5.78,c
augeli etiã in ſcriptura ſancta dicuntur dii. Eodem, g, & h. Vide, Dij.
Angelorum edictis data eſt lex. to.5.85,e
In angelis perſona vnius dei, non quidem p ſuam perſonam, quę eſt inuiſibilis: ſed certis iudiciis deus per ſubiectam creaturam viſibiliter apparuit. ibidem.
Per angelos ab initio prædicatũ eſt ſacramẽtum incarnationis: & paſsionis Chriſti: illis quibus decuit prædicari. to.5.64.l
De miniſterio ſanctorum angelorum quo p uidentiæ dei ſeruiunt. to.5.86.a
angelorũ amicos non facit ſimilitudo bonę vol. & ipſis fauẽtib. beatificamur. t.5.74: m
angeli boni & homines boni ſunt una ſocietas propter cõmunem finem. to.5,240: K
angeli ſine difficultate nos adiuuant: quoniã ſpiri-

ſpiritalibus motibus puris & liberis non laborant. to.5.102,e

Angeli a deo fuerũt creati,& ĩ creatione aliarum rerum aliquod miniſterium deo præbuerunt cętera facientiſed cuiuſmodi miniſterium, neſcitur. to 5.111.i

de amicitia ſanctorum angelorum erga nos. to.5.190,e

angeli dicuntur noſtri, quia nos iam ſuos ciues habere cęperunt. Sic & Chriſtus noſter eſt.to.5.240,R

In angelis ſanctis diffuſa eſt gratia, & charitas per ſpiritum ſanctum qui datus eſt eis ſicut & nobis. ibidem.

angeli beati attendunt nos peregrinos,& miſerantur: & iuſſu domini auxiliantur nobis, vt ad illam patriam communem aliquando redeamus. to.8.210,g

angeli mittuntur ad noſtram directionem. t. 9.160,l

angeli nuncii ſunt domini tom 10,133,g,& 122,b

angeli dati ſunt nobis in cuſtodiam noſtrã. to.9.169,a,b,to 10m.309,m,& ſequenti.

Exempla ſuper cuſtodia & viſitatione angelorum. to.10.302,d,e

angeli ſunt cuſtodes noſtri,& vota noſtra deferunt ante conſpectum diuinæ maieſtatis.to.10.126,e

Angelorum apparitiones,& adorationes.

angelorum corpora,& apparitiones.to.1.20 d,to.2.157,c,to.3.57,K,l

angelos apparere hominibus,& loqui, quo modo intelligendum. to.2.135,K

angeli quomodo mittãtur, quomodoue hominibus appareant. to.3.93,f,g

Eadem de re plura, eodem,96,g,h

angeli quãdo apparuerunt Abrahę & aliis, mandebant,,ſed non alebantur.to.5.117,l

Tres angeli, triformen intelligentiã ſciptuarum deſignant. to.9.146,l

angelus quare volebat in via Moyſen occidere. to 4.245,e

angelos,quos ſancti patres receperunt hoſpitio,ut patet de Abraham & Loth,putabãt eſſe homines,quia eis officia humanitatis impendebant. to 5.152,c,& ſequen.

angeli comederunt vere, non phantaſtice,q viſibiliter & tractabiliter apparebant, nõ tñ neceſsitate ſed poteſtate: ut Chriſtus poſt reſurrectionẽ uerè comedit.t 5.117,l

De angelo deſcendente de cęlo,& habẽte catenam, & claudente draconem ideſt diabolum,& claudẽte annis mille to.5.187,i

Qualiter aſcendant & deſcendant ſuper filiũ hominis to.8.135,b,c

angeli ad Chriſtum in obſequiũ mitti potuerunt :non in adiutorium. to.8.184,f

Quomodo uel quando manibus portauerint Chriſtum. to.8.333,m

angeli deſcendebant ad Chriſtum,q in terra erat, ad quem aſcẽdebant qui etiam in cęlo erat. to.10.167,b

Quomodo angeli aſcendũt & deſcendũt ad filiũ hominis.t.10.167.b.c.d,& 35,a & f,

angeli alternis carminibus aſcendente Chriſto reſonabant, to.10.214,h,i

angeli confortant Apoſtolos triſtes de diſceſſu magiſtri ſui. to.10.224,a

angelus amictus nube,ſaluator noſter eſt to. 9.145,b

angelus in ſole ſtans, prædicatorem in Eccleſia ſignat, to.9.149,d

angelos diligimus & honoramus.to.1.247.K

[redacted] Ibidem.

angeli nos quoq; diligunt. Ibidem.245,l

angeli nec boni nec mali colendi.to.2.59,h

angelorum cultura. to.2.92.x

angeli quidam ſignis mirabilibus excitãt ad colendum vnum deum,quidã autem ſeipſos. primis autẽ credendum eſſe apparet, nõ ſecundis,qui ſunt dæmones.to.5.86,c

angeli quidam uetauuerũt ſibi fieri honores Deo debitos, in adorando uel ſacrificando ab eis qui ſic fieri credebant. tomo.5. 87,g

[redacted] &c.ibidem.

angelis tẽpla erigere,num piũ ſit to 6.223,g

angelos ſolet ſcriptura viros appellare.to.6 248,f

Sicut boni angeli reſpuunt ſibi deferri honorem diuinũ,ita & mali deſiderant ſibi gloriam dei,to.8.343,g, & ſeq.

Sicut mali iraſcuntur ſi non coluntur,ſic boni indignantur ſi pro deo colantur.Ibid.l

angeli to.3.190,g,& ſequẽ.

angeli vnius dei. to.5.87,g

ἄγγελοι to 5.140,b

angeli boni & mali, opera quædam habent ſimilia. to.3.222,h

alia Angelorum,alia dæmonum oracula. to. 3.280,l

Angeli quomodo potuerunt cõcumbere cũ filiabus hominum.tom. 4.28,m,& seq.
Angelorũ opera,ministeria,& eius nominis ad alia translatio.
Ecclesia angelorum & nostra. to.3.57,m
angeli indiferenter Ecclesiam significant.to. 9.143,m,& 144,e
angeli cęlorum prępositi sunt super potestates aereas, & inde procedit verbum quod hic fit. to.8.401,e
De his quę sanctis angelis & hominibus posſunt esse communia. to.5.73,m
Omnes angeli populorum,interiores homines in animo viuentes. to.9.147,c
Homines etiam sanctissimi, quandiu in hac vita viuũt,angelis nõ ęquãdi.to.10.59,K,l
angelorum consortes sancti.t.2.60,K,& 82. f,to.3.53,e,f,& 221,d,e
angelorum ministerio congregabuntur electi in iudicio. to.5.210,h
angeli non possunt dicit creatores animaliũ. to.4.111.e,& i
geli quęcunque terrena animalia rapere possunt,& constituere vbi volunt sine labore:Exemplum de Abacuc.tom.5.210,h
angeli sancti puniunt sine ira,quos accipiũt æterna dei lege puniendos:& miseris sine miserię compassione subueniunt.tom. 5. 76,K
angelis vnde tremor in iudicio.to. 10. 193, m, & sequenti.
angeli in aduentu Christi crucis vexillũ deferent, Christum prędicentes.tomo.10. 193,m Vide crux.
aduenies Christus ad iudicium,mittet quatuor angelos ad.4.angulos terrę.tomo.10 307,m Vide, aduentus.
angeli dicti sunt filii Seth,qui non fuerũt angeli nisi mystice,sed homines,to.5.140,e
Christus in forma serui,infra angelos fuit.to 5.78,e
angelus dictus est Christus. to.6.12.b
angelus magni consilij Christus.to.3. 90,h, to.4.32,i,to.8.78,f
angeli dei dicti sunt homines iusti,to.4.28,a to.5.140.c,to.6.70.d,e,tom.8.255,f
Christiani to.4.245,m
Boni prædicatores. to.9 16,h.In fine.
angelus dictus est Ioannes Baptista,tomo.4. 28,a
Quod angeli dicantur oues to.8.18,i

Angeli mali.

Angeli exterminatores,& eorum ministeria to.1.243,m
angelorum malorum seruitus.Eodem 247,l
De malis angelis error Manichęorum. eodẽ 265,b
angelos infimos animaliter viuere,audacter dictum. to.1.20,i
angeli transgressores vnde in hanc detrusi caliginem,to.3.176,a,b,& 220,e,f
angelicæ ruinæ causa. to.3.219,a
angeli mali an statim ceciderint post creationem. ibidem,c,d
angeli mali vbi facti. ibidem,e,f
angeli mali bonis subditi. ibidem,l,m
angeli quare post lapsum pęnitentiã assequi non potuerũt sicut homines,to.3.234,b, c,& 344,b
angeli mali peccãdo facti sunt. to.5.180.e,f
angelorũ casus.to.3.53.d,& 233,m,& 150,a
Et cp homines pii succedũt in locum angelorum eiectorum. Ibid.37,e,to.9.160,l,m
angelorum pars,quæ lapsa est,restaurabitur ex hominibus, vt sic ciuitas illa supna nõ fraudetur suorum numero ciuium: quin etiam fortasis & vberiore lætet.to.5.226,i
Casus angelorum & hominis,tom.3.150,m Vide, Diabolus, Dæmon.
angeli quomodo erant tenebræ. tom.5.96,a
angeli peccauere. to.5.101,h
angeli desertores. to.5.120,f
angelicam naturam deus condidit vertibilẽ, melius iudicans de malis benefacere, quã mala esse non sinire. to.5.226,h
angeli ante peccatum qualiter fuerunt participes illius sapientiæ diuinę, definire qs potest? Non enim habebant talem vitam, qualem sancti angeli habent,quia scientes timor,nescientes error beatos esse vtique, non sinebat. to.7 96,a
angeli simul vt facti sunt, ei a quo facti sunt adhęserunt:eoq; sunt isti ab illorum societate discreti, cp illi in eadem uoluntate bona manserunt,isti autem ab eo deficiendo mutati sunt,mala scilicet voluntate: tom. 5.205,g
angelorum bonorum & malorum appetitus contrarij, non fuerunt ex diuersis principiis siue naturis,cum sint omnes angeli ab vno deo,sed fuerunt ex diuersis voluntatibus,dum alii communi bono & beatifico adhæ-

adhęserunt, alii velut bonum suum ipsi si bi essent, à communi bono & beatifico ad propria defluxerunt. to. 5. 103, g, & seq. 226. g, & sequen.
Angeli mali, habētes elationis fastum pro ex cellentissima ęternitate: vanitatis astū pro certissima veritate: studia partium pro in diuidua charitate: superbi, fallaces, inuidi effecti sunt. to 5. 103, h
Angeli mali ab eo qui summe est auersi, & ad seipsos conuersi, peccauerunt per superbiam. to. 5. 104 R
Angelus a deo per superbiam ad se conuersus, & quodā quasi tyrānico fastu eligens gaudere de subditis, magis q̄ esse subditus de spiritali paradiso cecidit. tom. 5. 125, c
Angeli minores subuersi sunt a principe suo. Ibidem.
Angeli mali aut minorem acceperunt diuinā gratiam, quā illi qui perstiterūt in ea: aut si ęqualem, isti amplius adiuti peruenerūt ad beatitudinem, illis mala voluntate cadentibus. to. 5. 47, h
Angeli q̄ ante peccatum fuerunt in gratia, non solum ex his argui potest, sed etiā ex hoc q̄ de spiritali paradiso angelus cecidit, in quo erat primus homo, & fruebat bonis spiritalibus. Ibidem, & 125, c
Angeli cum sint spiritus, vtrū possint corporaliter coire cum fęminis, aere corporati. Et dicit hoc non audere definire, quāuis multi fide digni dicant ab expertis se audiuisse, incubos mulieribus sępe fuisse imp bos. Dicit hoc etiam à sanctis angelis remoueri omnino. to. 5. 140, a
Quòd angeli corpora non habeant, videtur cum dicit, quia natura spiritus sunt: sed nō audeat temere definire, an aliq̄ spiritus elemento aereo corporati, possint hanc pati libidinē, vt quomodo valeāt sentientibus fœminis misceantur. Ibidem.
Angeli, propter peccatū, detrusi sunt in ima huius mundi: qui est eis velut carcer, vsq; ad vltimam damnationem. to. 5. 102, h
Angeli mali, vel dęmones, pręcipitandi sunt in mortē secūdā, post diē iudicii. t. 5. 120, f
Sunt angeli irracundię, quos iā non propter iustitiā, qua non gaudent, sed propter malitiam pęna humana delectat. to. 8. 15, m
Angelis malis Deus vtitur, non solum ad puniendos malos, verumetiam ad probandos bonos. to. 8. 277, c
Si per angelos malos deus inflixit plagas ęgyptiis, vtrum etiam aquam in sanguinē verterit, & ranas per eosdem fecerit, quorum similia etiam magi fecerūt. Ibidem. 287, a
Etsi quæ mirabiliter de creaturis facta sunt, malis angelis tribuere non audemus, habemus tamen sine dubitatione in scripturis quod eis tribuere possimus. Eodem, d, e
Angelus cadens de sublimi habitatione cęlorum, factus est diabolus, & accepit quēdā locū suū in hoc mari magno. to 8. 400, R
Vnde, & quò deiectus sit to. 8. 574, g
angeli mali graui. hoie peccauerūt. t. 9. 113, g
Angelici hæretici, angelos colunt. to. 6 6, m
Angelos animarum creatores voluerunt Seleuciani Ibidem. 6, i
Angulus de vtroq; pariete gaudēs. to. 8. 198, i
Angulus in ædificio quid. to. 10. 18, i
Angularis lapis Christus. to 6. 142, f
Angustia pro tristitia. tomo. 3. 42, K
Ibi angustia, vbi premeris. to. 8. 65, h
Melius est post paucas angustias beari, quā post breuem lętitiā damnari. to. 10. 223, b
Angusta via. tomo. 3. 347, i
In loco angusto tria sunt. to. 10. 6, a

Animus, Anima.

Animus quid sit. to. 1. 198, e, t. 3. 281, a
Animus, uel anima, quid sit, & quid sit anima melius. to. 8. 71, d, e
Animus & anima idem sunt. tomo. 3. 290, g
De animo humano. to. 3. 294, b
Animus, melior hominis pars. to. 3. 129, d, e
Animus maior. tomo. 5. 96
Animam Varro dicit deum. to. 5. 57, d
De spiritu & anima. to 3. 281, m
Animus seipsum intelligit. t. 3. m, Ibid. 282, b
Animus vita est, sic vita carere non potest. to 1. 193, K, l
Animus nec in corpus cōuertiē. t. 1. 194, c, d
Animus non est temperatio corporis. to. 1. 193, l, & sequeut.
Animus incorporeus quantum valeat. tom. 1. 198, e, f
Animus incorporeus cernit incorporea. to. 1. Ibidem, d
Animus ad incorporeorum amorem excitādus. tomo. 3. 122. b
Animi extensio. tom. 1. 72, a
In pueris motu grandescit corpus, non animus. to. 1. 200. l

Animi vires. to.3.282,c
Animus a sensibilibus abducens. to.3.24,f
Animus sentit nihil omnino fieri sine causa. to.1.156,e
animus rationalis regit, sed irrationalis cupiditas regitur. to.5.128.d
animi æquitas melior, quã corporis sanitas, to.3.401,i
Animæ renascentia. to.3.4.K
De animi tranquillitate. to.2.epist.116
animi nostri motus quomodo a spiritalibus sentiantur, & ab iis afficiantur.to.2.epist. to.3.288, f
Animorum coniunctio, maior est quàm locorum. to.1.245,e
animi ægritudo. to.3.350,m
animi humani mutabilitas.to.4.222,i, & sequenti.d
animus non mutatur, vt desinat esse animus. to.2.192,m
Non in annis, sed in animis est perfectio.to.4.382,d,e
animus quare ad bonum tardus.to.1.53,g,h
Error animi. to.1.173,b
animi appetitus quo sit cõtinẽd.to.10.21, m
animus malè conscius. to.3.349, d
animę pars inferior, contra rationẽ insurgẽs, frenari debet,& cogi seruire spiritui,tanq̃ mulier viro. to.5.132.a
animę, vel animi, partes vitiosas philosophi quidam confessi sunt esse iram atq; libidinem. to.6.127,h
animus rectissimè dicitur sensus, quando se ipsum uincit. to.5.128,g
Veritati,a qua est animus quod est,quatenus ipsa est,nihil contrarium. to.1.117,b,c
Viua substãtia & immutabilis,animus,nec si quo mutabilis,p̃pea mortalis fit.t.1.191,g
Nec si per substãtiã ad defectum tendit animus,ob id interit. to.1.193,f,g
animus nec per falsitatem perit,veritati contrariã,etsi animi est cã veritas. t.1.194,a,b
De anima & eius origine lib.4. to.7.373,b,c & seq.Retract. to.1.27,c
Difficilis de anima quæstio. to.2.260,l,m
Quæstio de anima to.3.196,h
animæ origo dubia. to.8.256,a
Et quomodo de hac Augustinus adhuc hęsitat to.1.1,i,to.3.216,a,b
De animarum origine variæ sententiæ. to.1.155,R,to.2.10,R,& 30,i, R,& 134,g,& to.3.65,f,g,212,f,& 294,c
anima,an ex propagine,vel ex noua insufflatione. to.7.373,f,& 382,h
anima creata a deo.to.1.199,a,198.d, om.3.212,d,e,to.7.373,e
an anima ex nihilo. to.3.197, b,& 212,d, & m,& 202,b,to.6.108,l,to.7.373, e
Quòd non sit de substantia dei, probatur. to.8.128,g
Quòd sit res spiritalis,incorporea, & vicina substantiæ dei: inuisibile quiddam, regit corpus,mouet mẽbra,dirigit sensus,præparat cogitationes,exerit actiones, capit rerum infinitarum imagines. to.8.557,c
Quòd non possit dici esse ex terra, propter id quod scriptum legitur,&c. to.8.442,c
Vtrum potius facta,an ficta debeat dici.to.8.430,a
anima vnde sit facta, & quid sit. to.3.199,g
animæ origo quęritur. Ibidem,m, & seq.& 212,m,& sequenti.
anima,vtrum a seipsa sit. to.4.185,m
Quòd anima de nihilo fiat. to.3.292,b
animæ causalis ratio. to.3.200.k
animæ quando creatæ. to.3.193,d
anima facta ad imaginem & similitudinem Dei. to.3.292,l
animam aliquid esse. to.1.195,e
anima quid. to.3.283,K& 284,l
Quòd sit ventus,non quo corpus propellente sentimus, sed vita quędã qua uiuimus. to.8.522,c
animæ natura, & q̃ non sit deus.to.10.88, g
animę liberũ arbitrium,& origo to.4.334,d
aia nõ est corpus,sed spiritus.t.1.27,c & seq.
an materia aliqua spiritalis fuerit animę,t.3.197,c,d & sequen. copiosè
an corpus fuerit materia animę. Ibid. f.g
animã non esse ex corporeo elemẽto.ibid.l
anima incorporea non inconuenienter dicitur illuminari luce incorporea simplicis sapientiæ Dei. to.5.96,h
animæ natura simplex est. to.1.195, m
anima incorporea to.2.30.c.to.3.198,l
anima pro uniuersa natura incorporali ponitur. to.1.13,i
animarum non ideo diuersę naturæ,quia diuersæ uoluntates to.4.189.K
animarum differentiæ.tomo.1.226,h,animæ duæ. to.6.8,b
De anima duæ opiniones. to.3.212,f

anima

anima intelligibilis & itellectualis.to.4.212,c
De animarum numero. to.1.206,i
animarum fons to.2.31,a,io.3 213,h,& fol. 215.b
aliud est anima,aliud est ratio. to.10.124,c
anima & spiritus idē.to.3.65,h, to.9.260,m
anima & spiritus hominis to.7.393,h,i
aīam spiritus noīe generaliter dici. ibid. K,l
anima intellectiua quid sit. to.9.183,h
an anima habeat rationem seminis occultā. to.3.216,l
animæ substantiam non crescere aut decrescere. Eodem.217,f
animæ dimensio. to.3.284,f
Quod corpus, non animus per ætatem grandescat. to.1.199,a,b
De animę quantitate.to.1.280,b,& sequen. Retract.2.m
anima quomodo sit in loco. to.3.286,m
De animę conformatione. to.4.189,i
anima rectrix. to.3.350,b, in fine
anima quomodo cognoscitur. to.1.176,f
anima a nobis videri non potest.to.9.487,a
Animæ dignitas & præstantia.
Animæ dignitas. to.3,h.to.3. 289,m
animę præstātia to.3.199.d,e,& 298,g,& sequē.t.6 46,m,& plura in seq.t.10.322,d,e
anima quatenus deo similis. to.1.195,a
In anima quomodo sit imago trinitatis.to.3 125,m,& seq.& 141,m & sequē & 143,b
animæ peccatricis,etiā damnandę, dignitas. to 1.224,c,& sequentib.
anima quatenus deo similis to.1.195,b, c
anima confertur ad res cōditas,& deum. to. 1.207,g,& sequenti.
Per quid anima vnitur deo. to.3.285,i
anima non est pars Dei, nec eiusdem naturæ cū deo.to.2.30.b,to.3.197,k,l,to.5.67,l, to.10.88,g
anima deo minor. to.10 46,g
anima munda verè templum dei.to.4.186,h, to.10.323,b.
anima quomodo æterna,bona, sapiēs, pulchra,casta fiat. to.4.168.k
animę cum deo comparatio. to.3.291,d
anima supra omnia corporea.to. 1.195,c,d
anima carni præponitur. to.10.112,e
animæ,ad ea de quibus corpus constat,comparatio. to.3.265,g
Quòd sit melior quàm corpus. to.8.123,e
Quælibet anima vilis excellentissimo corpore excellētior inuenitur,& nō meritis,sed natura. to.8.556,a
Quāuis peccatrix vituperabilis sit, laudabilior tn est omni corpore laudabili. ibidē
aīa magnū bonū,& nō sūmè bonū.to.69,b
Anima in diuino amplexu fęcundatur virtutibus. to.5.82,K
anima, perfecta ut anima. to.10.156,b
Animę perpetuitas immortalitas, & immutabilitas.
De immortalitate animæ.to.1.19,d,& sequentib.Retract.9,d,& 47,h
Liber obscurus. ibid.9. d
animæ immortalitas.to.1.47,h,& 177,a,& 180,a,& sequen. c.to.2 30,b,to.3. 65,g, & 141,c,d.to.5.112,i,to.9.210,l
Quòd facta sit a deo & immortali t.8 118,a
Quod anima sit immortalis,ab adiacente immortali. to.2.191,d
anima non est simpliciter,sed secundum qd immortalis. to10.322,b
anima si credit,immortalis est ad vitam:si nō credit,immortalis est ad pęnam.t.9.244,i
animę natura,p id quod immortalis est creata,sine qualicunq; vita esse nonpotest. Sūma mors eius,est alienatio a vita dei in æternitate supplicij. to.5.55,f
animæ sunt perpetuæ. to.9.186,m
Quomodo anima est immortalis. to.322,c
anima beatissima esse non potest,nisi fuerit de sua æternitate certissima. to.5.91,c,d
animæ immortalitatem & Pythagoras credidit. to.1.154,i
Plato de immortalitate animę. to.5.8,h
animæ immortalitatem quidam appetens,se occidit. Ibidem
Philosophi huius seculi animam immortalē dixerunt.to.5.181,a,b,to.8.32,e, to.10. 197,m,& 199,f,g.
Animam in aliam rem nō mutari.o.1.191,f to.3.198.g,& 212,c,d.to.9.37,o,& 64,m
Anima iudicat de omni specie corporali, ac per hoc est melior omni corpore: & est mutabilis cum melius iudicet post exercitiū quàm ante,ac per hoc non est corpus nec est eiusdem naturę cum deo qui omnino est immutabilis to.5.67,b
Anima prægnantis: quanuis sic uel sic affecta fętum tenerū aspergere variis coloribus possit, ut in virgis Iacob patet ipsam tamen naturam solus Deus facit.o.5.111.i

Mutabilitas animarum, exemplo Apostolorum: to. 10.200.h
Vita animæ.
Animæ uita quæ.to.3.350. R.178,d,e,& to. 5.119.d.to.10.77,d & 86.d.
animæ uita & mors. to.3.296.m
anima uita est corporis, non autem sua sed deus.to.9.37.e.& 186,R.to.10.69.c
anima vita est alicui,& habet vitam suam.to. 10. 322.c
anima cum secũdum seipsam viuit, an recte viuat. to.10.69.c, & sequentibus.
Cura animæ ne a deo deseratur.to.9.178. c
De cura animę.tom.10.303.b.& seq.animarum resuscitator dominus. to.9.77.g
Compunctio cordis,sanitas est animarum, to.10.283.i
De salute animę. to.10.304,m
Animę vires,potentia,lumen,cremenata,cognitio,visio,&c.
Animę uis infinita. tom.1 161.i.& 196.h.& 198,e,f
Virtutes in anima. to.3.198. f,g.382.c d, & 286,de, & sequen.i,K
animæ virtutes. to.4.380.i,
animę virium consideratio. to.9. 16.m,
anima dat vitam potentię vero animę diuersa habent officia. to.10 124.c,
Animæ uires.tom.3.282. c.d. Item.288.i.& 290.g,h,
animæ virium,cum choris angelorum, collatio. to.3.282,f,
In anima vestigia trinitatis a quo. ibidem, g
anima non est suę vires uel potentię,quia nõ est simplex:quia simplex est ipse qui habet quicquid est,ut solus deus. to.5.96,f
Item q̃ sit suæ potentiæ, argumentum,quia dicit voluntatem illustrari ut uideat,& accendit vt diligat, to.5.124, K
animæ gradus septem.to.1.206,K,& sequen. idem. to.3,298,m & seq.
animæ rationali dedit deus mentem, intelligentiam,& voluntatem, to. 5.43,c,d
anima quomodo crescat & sentiat.to.1.199 i,& 199,h,i.to.3.217,f,g
anima nunquid ex se sciat. to.1,200, K
anima si æterna. ibid.
anima omnes artes secum attulisse, quomodo accipiendum. ibidem.
Retracta.2.m
animæ uim somnus non adimit. to.1.194,f
anima an per se moueatur. to.4.185,c
anima repugnans sensibus to. 1.137, b
anima quicquid agit,tota agit.to.3.286,c, d
Tria esse in anima,quę sunt vnum,mentem, notitiam sui,& amorem, to.3.119,c
Licet anima sit vnius naturę, tres tamen diuersas habet dignitates. to.9.257, e
anima vtrum per se moueatur. to.4. 185, c
animæ liberum arbitriũ & origo,to.4.334.d
animę pro virium uarietate uaria nomina.to 3.289,f
Definitio virium animę. to.3.291,i,K
an insit in anima uis diuinationis.t.3.227,e,f
animæ raptus. to.3.231,K,l
Cur vna anima sit alia docilior. to.9.187,b
anima alloquitur, docetur,& confirmatur. to.3.298,d,& sequenti.
anima qũo viuificat & viuificatur.to.9.37,e
anima capax omnium. to.3.283,R
animę lumen. to.3.232,g
anima a deo recedens. to.3.292,m
anima auertens se a lumine iustitiæ, quanto magis quærit quod inueniat contra iustitiã,tãto plus a luce repellit,& in tenebrosa demergitur. to.7.215,i
Si ad suam lucem attenderit,tenebratur:si ad lucem dei,illuminatur to.8.363,i
Infœlix est si a corpore suo petat consilium. to.8.556,m,& 557. c, in fine
Quòd hęc, quibus anima occupatur sub ea facta sint,si hęreat superiori,inferiora calcabit:si recedat a superiori,ista ei in suppliciũ vertentur. to.8.557,e
In medio quodam loco anima rationalis cõstituta,legem accepit,hærere superiori,regere inferiorem: & regere non potest inferiorem, nisi regatur a meliore. ibidem.
Quòd obligata terreno amore, quasi uiscũ habeat in pẽnis,uolare nõ potest, nisi mũdata ab affectibus seculi. to.8.176.R
anima dedita temporalibus, semper exardescit cupiditate, nec satiari potest qa multiplici erumnosa cogitatione distenta,simplex bonum uidere non sinitur. to.8.8.c
anima amore mouetur, tanquam ad locum quo tendit. to.8.24,i
Quòd per seipsam aliquid supra se conspiciat,& per seipsam videat: quia ut ipsa norit se,uidet se. to.8.123,f,124,g
Non attinuit quod supra se est, nisi effuderit se supra se. ibidem,h,& 198.e

Totum

Totum quod pulchrum est in anima, virtus & sapientia est: sed nec sapit sibi, nec valet sibi, nec ipsa sibi, lux est: nec virtus: quia a fonte veritatis recedens tenebratur, accedens illuminatur. to.8.196,a

Anima carnalis fœminæ comparatur, intellectus viro. to.3.354,f,g, tom.9.30,d,e,

In malis cogitur anima corpori inseruire. to.10.204,m

Anima instar oculi omnia videt, seipsam aũt non videt. to.9 187,a

Quo ordine anima prouehitur ad cognitionem sui. to.1.166,c,d,

Sensus animę qbus percipit Deũ. to.1.174,l

Anima an fuerit præscia futuri. to.3.200,c

Visionum animæ tria genera. to.3.287,l, m

Visionum animę alia genera. Eodem. 287,b

Animæ imagines falsæ, & visus multiplex. t. 3.287,h, i, & sequenti. animę quomodo sciant. to.4.322,d

Vnde aĩa tanta videt in somnis. to.9.186,m

Omni animę inseuit Deus initia intellectus & sapientiæ. to.10.32,l

Anima corpori colligata.

Anima tota est in toto corpore, & in singulis partibus. to.1.194,K, to.2,30,c. to.6.40, K,l, to.9.187,a

Anima quare vbique sentiat in corpore. to.1.204,g,h

Diuiso corpore, quomodo nõ diuidatur anima. to.1.205,d,e

Anima an a corpore patiatur, & quomodo sentiat. to.133,a, & sequenti.

Animã nõ posse in corpus mutari. t.r. 194,g

Nec somno nec huiusmodi corporis affectione, animæ uim minui. to.1. eodem, f, & sequenti.

Anima, an cum carne creetur, an a deo mittatur. to.3.216,a,b

Anima quomodo latuerit, & postea carni inserta sit. to.3 200,a,b

Anima an compulsa ad corpus sumendum. Ibidem,d

Animę coniũctio cũ corpore, to 3.289,a,b

Animæ & corporis amicitia, tom.3.284,a, & 289,a,b

De corpore & anima. to.3.293,h

Anima domina corporis. t.3.350,b, in fine. to.6.167,a

Aliud aĩa, aliud organa corporis. to.3.199,f

Animæ requies in hac vita. to.3.346,h

Anima quomodo non diuidatur, corpore diuiso. to.1.205,d

Animarum numerus. Ibidem.r

Animæ in homine, operatio varia. Ibidem.

Anima vtitur corpore, tanquam seruo, vel instrumento. to.5.85,i

Anima data est corpori nostro, vt bona faciat. to.5.91,d

Fieri potest vt anima melior inferius corpus inhabitet, deteriorq; superius. to.5.70. K, in fine & sequen.

De natura humanę animæ, creatæ ad dei imaginem. to.5.110,c

In anima est dolor carnis, & ex carne. Item quòd dolor, tristitię, & huiusmodi sunt in anima. to.5.126,g

Anima dolet sine corpore, non ecõuerso: & de triplici dolore animę. tom.5.214,K

Anima non recte imperat corpori, si deo seruiens non subiicitur. to.6.197,g

Plus pro anima quam pro corpore laborandũ est. to.9 249,g, to.10 309,f,g

Anima non tantum afficitur ex carne, verũ ẽt his motibus agitat ex seipsa. to.5.122,e

Animæ quomõ corporibus adhęrẽt, & animalia fiunt, omnino est mirus modus, & cõprehẽdi ab homine non potest, & hoc ipse homo est, sic etiam mirum dicit modum esse, quo spiritus alligant ignibus æternis. to.5.218,a

Animæ vnio cum corpore mirabilis, quomodo præstat nobis materiam diuinę laudis, to.5.148,h, & sequenti. & fo. sequenti 1. & sequenti.

Anima omnis in corpore defectum patitur, to.8.299,f

Quod anima tua sit melior corpore tuo: qa cum fuerit iusta, fit postea immortale corpus tuum. to.8. 72,d

Sic vtitur corpore, quomodo cytharista psalterio. to.8.147,a

Qualia onera patiatur anima cum in corpore corruptibili agit vitam. to.9.381,e,f

Anima secundum quasdam suas partes inferiores perturbatur motibus secularibus, & cupiditate quadam terrenorum desiderio rũ non ſm eam partem quæ mens rationalis vocatur. to.8.557.d

Anima dicitur inquantum est vita corporis: spiritus autem, inquantum est substantia spiritalis. to.3.65, h, to.9.160, m

An

an lux diei & caligo noctis animę quid conferant vel noceant. tom.9. 187. f.
Sicut Deus vbique totus est, viuificans, omnia mouens, ita anima in toto corpore. tom.9.257.d.e
Anima in corpore, quinario numero censetur.tom.10.22.g
Anima quomodo sit mortua cum viuat corpus. tomo.10.86.d
Animæ & corporis ornamenta.to.10.104.i
Animæ & carnis differentia.tomo.10.112.e
Anima humana omnium creaturarum naturam participat. tom.10.303.b
In bonis cogitur animę inferiore corpus.tomo.10.304.m & sequenti.
Anima inuisibilis, melior est corpore visibili.tom.10.199.f.g.
Corpus humanum visibile, per animam inuisibilem videt. tom.10.19.f
Anima hominis.
De anima opiniones duæ tractatę, anima ex traduce, an singulæ singulis creentur. to. 1.9.h & 27.c. tomo.3.212.f.g.& sequen.
Anima bois quomodo creetur to 3.65.f.g.
Anima insunditur. Ibidem.h
Anima imago Dei.to.3 69.a & 292.l.m.to. 4.350.a
Anima & spiritus, idem sunt in homine.to.3 65.h & 200.h i.& 283.k& 294.g
Anima rationalis & intellectualis to.3.352. f tom.5182.f
Aię gradus, etiã in hoie, tres sunt.to. 5.361.g
Animam talem creauit Deus adæ, quod per rationem atque intelligentiam omnibus esset præstantior animalibus. Et animam illam dicit flatum, quam siue tunc insufflando, siue prius fecerat. tom.5.110.c.
Factus est homo in animam viuam, cur dictum sit. tom.3.199.b.tom.5.118.d
Anima hominis qualis. tom.5.110.c
Singulorum animæ singulæ. tom.2.21.i
Animæ duæ non sunt in homine. to.2.65.g
Anima mulieris vnde. tom.3.211.h.i.
Quęstio de anima mulieris, difficilis. tom. 3.213.m
Anima cur datur mox moriturisi.tom.2.131.b
De anima & baptismo infantium, opiniones.tom.3.215.l.& sequen.
De vniuersalis via animæ liberãdę, quã Porphyrius malè q̃rendo nõ reperit, & quã sola gra Christiana reserauit. tom.5 92.a
Anima mali bonam aut malam fortiri, quomõ intelligendum.tom 3.213.i. & sequenti. & 215.b.c
Varia animę in homine operatio. tomo.1. 206.i.K anima vna credentium, quomodo accipiendum.tomo.3.135.i.R 395.l
Nihil infirmius est anima nostra, posita in mediis tentationibus seculi.tom.8.322.f
Anceps est inter confessionem infirmitatis, & audaciam præsumptiõs, ideo in vtroque periclitatur. tom.8.60.K
Aia q̃n sit pręgnans, vel lactans. to.8.118.a.
De anima nostra quicquid vult Deus facit, quia in manu eius est, tomo.8.80.f
Quòd decora esse non possit, nisi confessa ei fuerit fœditatem, qui semper pulchet est.tom.8.339.a
Quomodo eripiatur, sicut passer, de laqueo venantium. tom.8.482.d
Quo semper sit in manibus. tomo.8.458.e
Anima iusti, sedes est Dei. tom.8.143.i
Anima agitatur, transitur, transitura ad contemnenda terrena. tom.8.363.g
Quid amplius habeat anima humana quam pecoris. tom. 8. 48.m
Animam propriam possunt homines ponere, sumere autem non. tomo.9 75.i
Animam ponere, mori est. ibidem.
Animam multi habent mortuã.to.10.17.R
Anima vniuscuiusque non est discernenda nobilitate, sed opere. tom. 10. 126.i
Anima pia, mater Christi. tomo.6.256.l.m.
Anima fidelis est sactuarium Dei, to.9.169.i
Pater, filius, & spiritussanctus simul habitãt animam fidelem, tom.9.241.i
Anima debet seruire Deo. to.10.36.e
Tria sunt animæ nostrę necessaria.tomo.16. 152.m
Anima verbo Dei est pascenda.to.10. 154.d
Anima nostra aut a legitimo rege regitur, aut a tyranno vastatur. to.10.169.m
Anima suam amare vel odire, quid sit. tom. 9.81.e
Cõfidentia animæ amãtis Deũ.to.9.174.b.e
Amor animę suæ.
Animã pro fratribus ponendã subtiliter ex scripturis concludit Augustinus. tomo. 9. 74.i
Minus est omne, quod animare potest, pręter Deum. tom 10.46.g
De eo quod dominus dicit in Euangelio,

Qui amat animam suam, perdet illam. tom. 10. 112. e. & sequenti.
Et quomodo simul vera ista sententia.
Nemo vnquam carnē suā odio habuit. Ibid.
Animam nostram amare & odire quatenus debeamus. tom. 10. 112. m. & seq.
Propter domesticas occupationes, nō est ne gligenda anima. tom. 10. 153. m.
Plus amanda est aīa quam corpus. tom. 10. 274. c. d

Anima Christi.

Anima Christi vnde sit. t. 2. 134. g. to. 3. 125. d
Anima Christi nō ex traduce Adam. Ibidē g
An Christus in lumbis abrahç, secundū animam. Ibidem. h. i
Animam rationalem Christus habuit, vt cęteri homines. tom. 8. 48. m.
Idē probatur & officiis naturalibus, & scripturarum testimoniis. Ibidem. 49. b
Aia Chri qb. malis repleta fuerit. to. 8. 316. h
Quærentes animam Chri cur culpentur, cū alibi arguantur, non requirētes eā. to. 8. 78 h. & 105. e. f. & 117 f. & 246. a & 541. l. i fin.
Anima Christi quare tristis. tomo. 10. 185. K
Quare Christi anima tristis veniebat ad mortem. tom. 10. 276. g. h
Animā suā qūo posuerit Christus. t. 9. 75. g. h
Animam Christi nūquam dimisit diuinitas. Ibidem. h
Error circa animam Christi. tom. 10. 201. h

Errores circa animam.

De animę origine opiniones tres. to. 3. 211. a & tom. 4. 334. d
anima non ex traduce. to. 2. 11. c. & 29. i & 33. c. & 215. a to 3. 211. i. k & fo. seq d. to. 6. 210. c. to. 7. 236. i
De origine animæ, quæstio obscurisima. to. 2. epist. 157. to. 3. 196. h. i
animæ è cœlo lapsę tom. 19. h. tom. 2. 129. i
Errores circa creationē aīarū. to. 10. 223. b
animam quidam dixerunt esse aeream, nō valentes cogitare incorporea. tomo. 5. 96. h
Vera de animabus opinio. tom. 6. 50. f
animas hominum fuisse ante corpora, Plato docuit. tom. 3. 133. i
Contra argumentum Platonicorū quo animam hu manam asserunt deo esse coęternam. tom. 5. 91. h, & sequenti.
Opinio quorundam reprobata, dicentium animas ante corpus conuersatas in cęlo. to. 10. 63. b. & sequenti.
an, iuxta Platonē, aīa peccauerit ante hāc vitam to. 1. 211. f. to. 2. 33. e. to. 7. 216. h
Animā dixit hominem Plato, corpus vero organum vel domicilium. tom. 1. 248. K
Animas ante corpora fuisse, & pro meritis operum in corpora mitti, error notatus. tom. 1. 9. h. to. 3. 194. h. i. & 213. h
animas ob delicta alibi commissa, in corpora detrudi, iuxta Platonem, tom. 7. 216, h
animas reuolui vsq. ad corpora bestiarū, dixit Plato, sed differentiā posuit iter aīam sapientis & aliorum. to. 5. 91. c. & 117. a
animas quidam Platonici ex terrenis corporibus, moribundisq; membris esse dixerunt. tom. 5. 214. l
De opinione Platonicorum, qua putant animas hominum dęmones esse post corpora. tom. 5. 77. m
animam esse quintum corpus, dixit Aristoteles, Plato vero, nullum. to. 5. 234. d
animas peccasse scribit Origenes, & ideo corpora mundi producta fuisse, quibus quasi carceribus alligarent, sed error est, de quo plurimū admirat Aug. to. 5. 102. h
anima nō est ex Dei substantia, contra Manichæos. to. 1. 266. c. & 273. m. to. 2. 30. i. & seq. b. c. to. 3. 197. K. l. & 198. K. & 292. a & seq. tom. 4. 11. f & fo. 350. a. to. 6. 208. h
aīam ex traduce & corporeā, Tertullianꝰ putauit. t. 2. 214. d. e. to. 3. 217. d. to. 6. 10. g. h
Post mortem verti in dæmonem. Eodem. 10. d. & i.
animam ex transfusione generari, Luciferiani dicunt. Eodem. 10. e
Error opinionum de anima. tom. 3. 123. c
animæ quando creatæ. to. 3. 193. d. e
animas non esse filias angelorum, to 3. 212. m. & seq. d. e
animam ex atomis esse, & in eas dē post mortem solui, Lucretius scripsit. tom. 6. 31. h
animam ex substantia Dei Manichęi asserūt to. 1. 14. i. K. to. 6. 9. b. & 46. m
Et Priscillianistæ. to. 4. 12. K. to. 6. 9. b. Gnostici item, tom. 6. 4. m
animæ duę Manichæis. to. 1. 235. m. to. 6. 6. c. & 49. a. & 76. m
animarum demigratio secundū Manichæos, to. 6. 6. c. & 73. c. d. & seq. b. c
animarum resurrectio secūdum Manichæos Ibidem. 71. K
animarum creatores, angelos dixerūt Seleuciani.

ciani. to.6.8.i
animā nō esse imaginē Dei, hæresis. to.6.9.d
animas sceleratorū cōuerti in dęmones, & in quæcunque animalia, existimantes. Ibi dem, & 12.d
De duabus animabus, contra Manichęos. to. 6.46 m. Retract. to.1.14.i
Quod animę duæ non sint in homine, to.3. 65.g.& 294.d. tomo.6.46.m
De opinione eorū qui rationales aīas trium generum esse dixerūt, id est, in diis cęlesti bus, in dæmonibus aereis, & in homini bus terrenis. tom.5.69.b.
animę partem non intellectualem, sed spiritalē, qua corporaliū rerum capiunt imagines, dicit Porphyr. per quasdam theurgicas cōsecrationes idoneam fieri, atque aptā susceptioni spirituū & angelorū, ad videndos Deos. to.5.2.m.& seq.
animā non posse esse beatam nisi exuto cor pore, philosophi cōtendunt, cōtra quos disputat. to 5.108.b.
Philosophi dixerunt animas propter pecca ta, in carcere post mortem detineri. to. 10 197.m & sequen.& 199.h
Errores varii philosophorū, de fęlicitate vel infœlicitate animarū post mortem. to 10 198, a. 199.i.R
Error Pythagoreorum, de transitu animarū immundarum. to. 10. 199.i
Confutatio errorum philosophorum, circa beatitudinem animarum post hāc vitam. to.10.199.R.& sequen.
animę quo reuoluantur, opinio, to. 5.91.c.
animarū curcumitum, quē isti ponunt ostē dit esse impossibilē, per beatitudinis abla tionem. to.5.109.b
aīę quo intelligant à corpore solui, & iterū reuerti, ac visa referre. to.9.187 g.h
Obliuio miseriarum seculi, faciebat animas beatas ad corpora velle reuerti secundū philosophos. to.10.199.i.R
Iupiter vel Hecate, secundum philosophos, est anima mundi. to.10.200.a.b

Anima exuta.

Exitus animæ à corpore. to.9.210.l
Tremēdus est aię a corpoř exitus to.9.252.i
animarum locus post mortem, vsque ad iu dicium futurum. tom.3.63.m
animarū locus an corporalis Eodē. 202.h.i
aīa corpore exuta, quo ferat, to.3.232.g.h.
anima quo reuertatur, quo corpus, to.1.9.h 10.2.10.b.& 33.c.& 214.f.g. to.3.213.l.
animarum sedes occultę. to.4.319.d.e
De animarum secretis receptaculis, in qbus requiescunt corporibus exutæ. to.5.106, i.& sequenti.
animarum receptacula non erunt nisi ęter num gaudium, & æternum supplicium, to.5.121.R
animarum diuersa receptacula, to.9.78,d
animæ vita post mortem. to.4.84.d
animæ exutæ. to.6.193.k

Vide de mortuis.

De philosophis qui animę separationem a corpore putant esse pœnalem, cum Plato inducat summum Deum diis minoribus promittentem, ꝙ nunquam sint corpori bus exuendi. tom.5.115.g.
anima soluta corpore, qualis. to.1.208.l
Status aīæ decedentis a corpore. to.9.219.i
Mortuorum animæ non sentiunt res viuen tium. to.4.322.l
aię quo sciant quędā viuentium. to.4.322.c
De impietate eorum, qui asserunt animas sū mæ veræq; beatitudinis participes iterū atq; iterū p circumitus temporū ad easdē miserias laboresq; redituras. to.5.109.b
animæ defunctorum vtrum sciāt vel curent quę geruntur circa viuos. to.8.417.a.
Qđ nō reuoluant in pecora. to.8.564.c.d
animas cum corporibus mori dicentes, to mo.6.110.g.
anima rapta visione spiritali & intellectua li, to.3.227.k.l
Vtrum oblatio, quæ fit pro quiescētibus, ali quid eorum conferat animabus. to.4.229 h.& 418.i.& sequenti.
animabus defunctorum an prosit aliquid se pultura, quæ fit in memoriis sanctorū. Eo dem. 229.h.& 318.h.

Animę sanctorum, & damnatorum.

De animabus bonis, ac malis. to.6.49.a.
aię iustę a corpore separatio. to9.205.a
animę sanctorum ante passionē. to.3.69.K
animæ sanctorum post ascensionem. Ibidē
animæ peccatorum in inferno. Iqidē.
animę iustorum ante resurrectionem Chri sti vbi. to.4.119.b
animę piorum in sinu Abrahæ secure expe ctant iudicii diem. to.8.92.h
Quomodo animæ beatæ sunt nūc in cęlo, &

quomodo futurę sint resumptis corporibus. to.2.187.l.
Quomodo animę beatę possunt audire preces viuentium, Ibidem.g
anima beata. tomo.5.91.f
animę piorum à corpore separatę, in lege sunt, impiorum autē, pœnas luunt, donec illorum ad æternam vitam, illorum vero ad æternam mortem, quæ secunda dicit, reuiuiscant. tom.5.113.l.
Animabus beatorum melius esse cū corporibus suis incorruptibilibus, quæ desiderant & expectant. tomo.5.117.a.& 117.d
Animæ beatorū nō desiderant corpora sua nisi impassibilia, aduersus Platonem, & Virgilium. to.5.23.6.m.
Aiæ martyrū qūo adsint pielitātibus, negat se posse definire Augustinus, to.4.328.e.f
Aiæ beatę qūo norunt seipsas. tom.3.144.b.
Aiæ piorum non separantur ab Ecclesia. tomo.5.202.R.
De actu animæ sine corpore deq; visis prodigiosis. to.2.epistо.101.
Anima an suscitati posit sacris magicis. tomo.4.225.col.4.& sequentibus. col.1.
Animę defunctorum quomodo viuentibus apparent. to.4.321.c
Animę mortuorum non sentiunt res viuentium. to.4.322.l.m
Animę piorum requiescunt in pace. Ibidem m, sequentib.
Animę vniuersalis liberatio, est in fide Christiana. to.5.621.a.
In die cōmemorationis animarum fidelium defunctorum: sermones tres. to.10.272.i.
aię parentū qūo coluntur. to.5.5.l. & sequēt.
animę peccatrices, & damnatorum.
animæ rēatus vnde. to.1.238.f.g. to.3.311.e.f.
anima quibus rebus seducitur. tom.1.258.K
animarum medicina. Ibidem. 299.b.c.
Vide infra, animæ medicina.
Quur ēt dānādas aias curat Deus to.1.224.c
Etiam in anima impiorū est aliqua Dei imago. to.3.141.c.d.
Quod peccatrix anima numeros agat & numeris agatur. to.1.139.i
anima quantumcunque vitiosa præponitur omni corpori sicut aurum sordidum omni argento. to.5.76.e.
anima sua culpa lapsa, sola dei misericordia liberatur. to.2.31.e.f. tomo.3.211.e.f
anima à Deo recedens to.2.292.m.
animæ in commoda prosequuntur, in additionem vsus sensitiuę, & partis intellectiuę, & huiusmodi, propter quem beatitudinē in hac vita impossibilē ostendit. to.5.75.t.
anima, licet immortalis sit in se, nihilominus moritur cū à Deo deserit. to.5.55.f.& 112.i
aia tanto minus subditur Deo quāto minus Deū in ipsis suis cogitationibus cōcipit, & tāto minus aię subdit caro, quāto magis aduersus spūm cōcupiscit. to.6.188.h
Pagani anima, fornicaria est, Christiani mali, adultera. to.10.253.c.
anima quomodo corruptibilis & mortalis. tomo.5.149.h & 201.h.i.
animarum perditio lugēda. tomo.4.385.m.
Quę animę tradēdæ sint bestiis. to.8.168.m
anima viuens mortua. tomo.9.75.e.
Miseria aię, q̄ Christū nō amat. tom.9.172.i.
Tortores aię duo, timor & dolor. to.10.35.i.
animę à duobus occidūtur. to.10.49.f
anima peccatrix ollę æneæ comparatur. tomo.10.99.a
animæ virginitas in quo corrumpatur. tom.10.111.e.f
adulterę animæ peccatrices. tom.10.113.f.
anima hominis febricitat curis, vt saccellus impleatur nummis. to.10.150.h.
Nō nisi p̄ carnē anima peccat. to.10.240.h.
animę infidelium quomodo mortuæ. tomo 2.113.h.
De miseria animæ. to.10.316.e
animæ peccatricis & peccatorum in fine dilectio. to.9.205.a
aiæ peccatricis à corpore separatio. Ibidem
animæ quę à Deo excidit, quis transitus. tomo.10.46.g
animę quę post baptismum peccarunt, an aliquando exeant de gehenna. tom.4.227 m.& sequent.
animā ab inferno reuocare, solius diuinæ potentię est. to.10.179.m
animas eruit Christus de inferno, quanquā ibi nunquam fuerint. to.8.313.f.g.

Animę brutorum.

animę vetegabilis. to.1.257.h.i
Ne in animam quidem irrationalem rationalis anima conuertitur. to.1.194.f.
Pecora habent animas. to.10.204.m
anima quādoque non sēm id q̄ rationalis, sed ēm id quod animās corpus animale dici-

dicitur. to.8.410.h.
animę brutorum.mortales. to.3.65.g.h
aīa q̄ ꝓprie in animāte dicatur,to.4.185.b.c
De his qui sola rationalia animantia partes esse vnius Dei asserunt. to 5.33.e
anima muscę.præstantior sole. to.6.47.e
Anima.in genere.
animæ vita & mors.to.3.49.g h.& 141.c.d. & 271.h.i.& 296.m 350.K.l.to.5.200.i. to.6.186.g h.to.10.5.b.
animæ lumen Deus. tom.3.232.g.
Medicina animę est credere in Deū. tom.1. 239.b.c.to.10 50.b.& sequentib.& 194 i.
animæ causa omnis religio. to.6.32.d
aīa nō sic suscitatur qūo corpus.to.8.254 d
Quod resuscitata, absente Deo,non viuat,licet corpus viuat. to 8.94,m
anima vestitus. tom.10.116.c
Gaudium animę. to.9.173.f
Bonæ animarū affectiones, ab illa diuina luce,q̄ nō afficit,afficiunt,to.10.142.d.e.
Desiderium & sitis animę in Deū.to.9.171. e.& 172 g.h.i
animam violans reus erit sanguinis Christi. to.10.189.a.b.
anima de quibus dicitur, & quę animæ. nomine appellantur.
anima pro vita,to.1.193.K,to.3.33.K.& 43. d.& 41.o.to.4.74.g.h & 76 a. & 399.c.d. & 411.h
anima pro homine,per synedochen.to.3.37 m in fine & fo.sequent d.& 43.d.e.& 112 h.to.4.40.i.& 209.R
anima dicitur spiritus nomine.to. 3. 213.i k
aīa dr carnis nomine.to.3.49. f g.& 213.d.e.
anima dicitur cordis nomine. to.3.212.f
anima pro corpore. tomo.2.215.i.
anima terra dicitur. to.3.159.g.
anima quomodo dicatur sanguis.to.6.59.R l.& 202.m.& sequent.
anima nauicula dicitur. to.10.160.c
animaduersio vindicantis est. to.8.270.a
animātia bruta qūo cognoscāt.to.1.203.b.c
animalium cognitio necessaria. tom.3.10.h i.& sequen.& 171.g.h
animal irrationale vtrum beatū esse possit. to.4.185.b
animantia pernicioſa cur creata.to.1.270.K
animalia terrestria,& aquatica.to.3.176.i.R.
animalia aquatica. to.3.235.R
animalia ἀμφίβια. Ibidem
animantes soliuagę,& gregales.to.5.110.m.
animalium benedictio. to.3.277.h
animaliū tria genera: immortale rationale, vt Angelus:rationale mortalē,vt hō,irrationale mortale.vt brutū, to.5.78.a
animalia p̄cedūt nos in multis,licet oīa p̄cedamus per rationem. to.5.169.g.h
animalia quę minus habent molis, plus habent admirationis. Ibidē
animalia cūcta mortalia, inter quę hō principatum tenet, dixerunt Platonici facta a diis,iussu vel permissu summi Dei.tom.5 111,m
animalium ponit Plato tria genera, in qbus est anima rationalis.f. Deos, homines & dęmones in aere. to.5.69.b
animalia quædam nō solum viuunt in igne & aquis calidis absq; dolore, imo etiā vegetantur illis elementis suę naturę cōuenientibus. to.5.215.f.
animalia quędam sic habent sexum,vt tamē non generent. to.5.142.a
animalia bruta quędam,licet de putrefactione nascātur, nihilominus generant ex cō cubitu.vt muscæ,& huiusmod.. Ibidem.
animalium fœtus diuersi coloris possunt dę mones procurare, diuersa obiiciēdo phātasię. to.5.169,d
animalia,etiam noxia,erant in paradiso terrestri,ipsis tamē hominibus subdita & innoxia. to.5.125.d
aīalia oīa nō fuerūt in arca Noe.to.5.142.e
animalia in insulis post diluuium fuerunt & poterant ibidē nasci de terra, propter ministerium. to.5.145.i
animalia subdita hominibus, dicit subito efferata fuisse, dominis suis fugientibus ab eis ex terrore. to.5.28.f.
animaliū immundorum prohibitio,quid significet. to.10.117.m.& seq.
animalia munda & immunda. to.10.111.h
De animante rationabili. to.5.33.e
Et quod so.a sint partes Dei. Ibidem
aīaliū rationaliū triplex diuisio.tom.5.69 b.
animantia quare adducta ad Adā.to.3.209.d
In medio duorum animalium. &c.exponitur.tomo.5.177.c
Quatuor animalia Apocalypsis quid significent. to.9.142.l.
Christus quatuor animalium figuram in se ex pressit. to.10.207.f.

Aĩa beatissimũ sempiternũ dixerũt Platonici esse mundũ, solẽ & stellas. to.10.90.m
Anna, gratia eius interpretatur, & quid significet. to.5.158.a. & deinceps
Annę duę memorabiles. to.2.189.d.e
De Annæ cantico matris Samuelis, per quẽ significatur Ecclesia Dei, & ciuitas, pphetico locuta spiritu. to.5.158.l.
Annæ canticum exponitur. Ibidem.
Anna mox natum Iesum vidit. to.5.72.a
Anna vidua agnouit virgi. mat. to.10.128.l.
Anna vidua magni meriti fuit, meruit enim videre Christum puerum. tom.10.131.m
Christus quare ad Annam primum ductus est. to.9.115.b.
Annas & Caiphas vicissim suos annos agebant. Ibidem.h
De annulis suspensis, & virtute magnetis. to.5.214.g.
Annulorum aureorum tres modij Carthaginem missi. to.5.44.b.
Quod annunciatur, longe positis annuncia tur to.8.31.f.
In festo annũciationis dominicę sermones tres. to.10.62.l. & sequen.
Anni stant in vita ęterna, hic autem transeũt & pereunt. tom 5.159.g.
Annus quot diebus constet. to.3.173.c
Annus bissextus. Ibidem
Anni vitæ humanę. to.4.29.h.
Non in annis, sed in animis est perfectio. Eodem.382.d.e.
Anni seculi quot sint. to.328.b
Cur pro magno apud homines, & ante Deũ pro nihilo habeantur. Ibidem
Cum multi intra septuaginta annos gerãt infirmissimam & erumnosam senectutẽ, & sępe vltra octoginta annos senes mirabiliter vigere probentur, cur dicitur dies annorum. to.8.Ibidem.d.e.
Anni nostri, quos hic ducimus, in gemitib. sunt non in claris vocibus tomo.8.56.m
Quod nõ addantur crescentibus, sed subtrahantur: exemplum, to 8.224.g. to.10.2.e
Anni nostri quia mutabiles sunt, anni æterni cogitandi. to.7.279.k.l
De anno solari, de alio anno lunari, item de bissexto. to.5.134.m
De annorũ numero diuerso durationis mũdi, secundũ nos & Hebræos. tom.5.134.f
De annorũ discrepantia inter nostros codices, & Hebręos circa vitam hominũ ante diluuiũ, cuius cãm dicit se ignorare. ibid.h
De parilitate annorũ, qui iisdem quibus nũc spaciis, & in prioribus seculis cucurrerũt to.5.135.K.
De falsitate eius historiæ, q̃ multa milia annorum præteritis tẽporibus adscribit. tomo.106.m
Annorum numerum continet ordo personarum, qui dirigit ab Adam vsq; ad Noe, & à Noe vsque ad Abraham.
Anni ab Adam vsque ad diluuiũ. to.5.138.a
Cur Deus dicat, Nõ p̃manebit spũs meus in hominibus istis, quia sunt caro: anni illorum centum viginti, & cętera. to.4.303.e
Anni mille & lxxxii. fluxerunt a diluuio vsq; ad Abraham, secundũ vulgatam ædition̄e. In hebręis autem codicibus lõge sunt pauciores. tom.5.146.b.
Annos decẽ antiquitus valuisse pro vno de nostris, quidam dixerunt. Et ideo nõ tantum vixerunt primi homines quantum in scriptura sonare videtur. Hanc opinionẽ destruit. tom.5.134.m & sequen.
An in dinumeratione annorum, Hebræorũ magis quam septuaginta interpretũ sit sequenda authoritas. Ibidem.
De differẽtia qua inter Hebręos & nostros codices videntur annorum numeri dissonare. to.5.134.e. & sequent.
De Aegyptiorũ mẽdacissima vanitate, quę antiquitati scientiæ suę centũ milia ascribit annorum. tom.5.180.b
Anni quadraginta sex templi extructi, allegorice. to.3.99.l.m
Anni Aegyptiorum breues, quaternis mensibus finiuntur. to.5.106.h & 145.b
Archadum anni. to.5.135.b
Annus magnus, quẽ vulgo Platonis vocant to.3.163.b
Annorum numerum, quo mundus durabit q̃dam frustra cõputant, cũ nostrum nõ fit nosse tempora vel momenta. to.5.185.e
Per annos. 365. dixerunt antiq; idolatrę debere durare religionem Christianam. Ibidem.K & sequen.
Vtrũ possint dici anni sine annis. to.8.109.h
Anni mille, qũo sint ante Deũ sicut dies hesterna quę pręteriit. to.8.328.m
Anni Dei in generatione generationum qui sint. to.8.381.g.h

Anni,qui non deficiunt,quales sint. tom.8. 475.d.e
Anni nostri veniunt vt eant. to.10.2.f
Anseres edaces. to.6.44.c
Antæus terræ filius,quem necauit Hercules. to.5.171.l
Ante dr̃ dupliciter,s. æternitate & tempore to.5.111.l
Antẽna arbori suspẽsa crux Chri.to.10.14.g
Antropomorphitę hęretici, Deo corpus tribuebant. tom.6.8.d
Antromorphitas perstringit. tom. 1.249.R
Contra antropomorphitas.tom.2.157.h.& 165 h
Vide,Vadiani.
Leuius peccant Manichæis ἀνθρωπομορφῖται. to.6.41.g
Anticategoria. tom.7.95.i.& 94.i
Quid de antichristi aduentu Apostolus prædixerit. to.2.106 g.h.to.5.206.e
Tẽpus aduentus antichristi. tom 9.159. g.h
Non veniet antichristus, nisi prius discessio omnium regnorum fiat ab imperio Romano. to.9.Ibidem.i
Christi saluatoris aduentum præueniet antichristus. to.10.193.l
Enoch & Helias prophetæ, mittentur ante antichristum prædicaturi. to.9.259.l
In cõceptione antichristi diabolus simul in vterum matris eius intrabit.tom.9.259.e
antichristus in peccato totus cõcipietur, & in peccato nascetur. to.9.259.d
antichristus in Babylone nascetur. tomo.9. Ibidem.f
antichristus nascetur de tribu Dan. tomo. 9. 259.d
Diabolus totam antichristi matrẽ replebit, circundabit, obumbrabit iterius exteriusque posfidebit. tom.9.ibid.e
antichristus in Betsaida & Corozaim nutrietur,& conuersabitur. to.9.259.f
antichristus omnes artes magicas docebit. tom.9.Ibidem.
antichristus per artem magicam mirabilia & innumera stupenda faciet.to 9.159.f.g
antichristus gloriam suam est quæsiturus. tom.9.54.a
antichristus idololatriam renouabit tom.9. 259.d
antichristus mittet prędicatores ad quatuor partes mundi. to.9.ibidem.f
antichristus templum Hierosolymitanũ instaurabit. to.9.259.f
antichristus locis per quæ Chrs ambulauit destructis,filiũ Dei se nominabit.t. 9.ibi
Super omnes Deos gentilium extolletur antichristus. to.9.259.K
Plerique Christiani,etiam electi, visis antichristi mirabilibus,dubitabunt an ipse sit Christus. to.9.259.g
Omnes Iudęi confugient ad antichristum. to.9.ibidem.K
antichristus veniet facturus contraria Christo,imò quæ Christus fecit destructurus. to.9.259.c
antichristus regnabit per tempus & tempora,& dimidium temporis.i.tribus ânis & dimidio. to.5.109.i.K.to.9.149.i
antichristum Christus veniẽs interficiet spiritu oris sui to.5.203.h
Diabolus tempore antichristi soluetur.to.9. 149.a.& e
Per antichristum diabolus solutus, in omni sua virtute,mirabiliter quidem,sed mendaciter operabitur. to.5.206.K
antichristus, vel diabolus per eum seducet gentes,etsi iusto Dei iudicio, tamen mali gno suo concilio. ibidem.
antichristi signa & prodigia,vtrũ mendacia dicanr̃,qa sensib. sunt illusura,vel quia ad mendacia trahant,tunc melius apparebit ꝓpter quod horum dictum sit. Ibidem.
antichristus ĩ quo tẽplo sedere debeat, vel in destructo,scilicet ędificio Salomõis, vel Ecclesia,nõ determinat Aug.tom.5.206.f
antichristi aduentus sciri non potest. ibid.h
antichristi moram qua tardat venire,innuit Thessalonicenses sciuisse, sed nos nescimus.to.5.185.g &206.g
antichristum dicit secundum quorundã opinionem debere reuelari imperio Romano cessante,quod aperte tunc Apostolus dicere noluit,ipso imperio in suo vigore manente. to.5.208.g & seq.
antichristi persecutio. to.5.185.e
De antichristi persecutiõe qua soluetur diabolus. tom.5.201.m.& seq.
antichristꝰ terrore, muneribus,& miraculis eriget se in fideles. to.9.259.g
antichristi tribulatio tribus annis & dimidio durabit. to.9.ibidem.h
antichristus post tres annos & dimidiũ prædicatio-

dicationis Enoch Heliæ, eos occidet. tomo.9.219.l
antichristus excitabit persecutionẽ in Christianos vbique terrarum. Ibidem.m
Tormenta antichristi in Christianos. to. 9. 259 f.& m
Antichristi tẽpore talis erit tribulatio, qualis non fuit ab initio mũdi.tom.9.ibidem g
An ante tẽpus pſecutiõis antichri mille ãi ãnumerãdi ſint.tom.5.203.h.& deinceps
Antichristi tribulatio ſignata eſt in timore Abrahæ, quem habuit circa ſolis caſum. to. 5.150.fg
Antichriſtum occidet Chriſtus.tom.5.185.e
Antichriſtus. tom.5.151.m,to.10.38,l
Antichriſtus, magnus. tom.6.206.h
Antichriſti, omnes contra diſciplinã Chriſtianam viuentes.to.7.143.f.& 147.m. & 155,e.tom.9.128.l.m
Antichriſtus, ideſt, contrarius Chriſtus. to. 9.128.f
De antichriſto tractatus. tom.9.259.e
De antichriſto prophetice exponitur, Coſtue domine legislationem, &c. cum verſibus ſequentibus. tom.8.25.l.m
Antichriſtus vim habebit in imperio, dolũ in miraculis. ibid.16.e.in fi.
Vnuſquiſq; ex voluntate ſua eſt antichriſtus, vel cum Chriſto. tom.9.128.h
Antichriſti multi præceſſerunt. to.9.152,d
Qui cõtra iuſtitiã viuit, antichriſtus eſt. Ibi.
Antichriſtus dicitur contrarius Chriſto. tomo.9.128.f
Antichriſtus pſeudopropheta nuncupatur. to.5.204.m & ſeq.
Antichriſtus, regnavocatur. tomo.5.206.g
Antichriſtus iniquus nuncupatur.to.5.206.i
Antichriſtus dicitur homo peccati, & filius perditionis. to.9.259.f
Antichriſtus filius diaboli dicet, ĩ quo erũt oẽs theſauri malitiæ abſconditi.Ibid.K
Anticipatio in ſcripturis. tom.3.40.e
Vide, Prolepſis.
Antiochus, Platonicus, ſœneus. to.1.154.a
Philonis auditor. Ibidem.146.c
Antiochus Aſcalonita, ex vetere Academia. to.1.154.a
Antiochus rex Syriç. to.5.182.b
Antiochiç primò appellati ſunt diſcipuli Chriſtiani. to.7.80.i
Antiphraſis in ſcriptura.to.3.19.b.to.4.15.K
An inferiorem partem terrę, quæ noſtræ habitationi contraria eſt, antipodes habere credendum ſit. to.5.146.g
antiquiſſimos homines ſacrificaſſe, non tacet ſcriptura. to.5.137.m
antiquarius quis. to.10.37.g
Antiſthenes, Cynicę ſectę author.to.5.18.g
antonius eremita to.3.2.c ĩ fine
antonii vita apud Treueros reperta. t. 1.53.a
De antonio monacho Aegyptio, Ibi. 53.m,
Antonio reuelauit dominus fugiendum eſſe ocium. to.tom.286.a
anubis, idolum Romanum. to.1.50.m
apparere quid ĩ ſcriptura diuina.to.2.160.f
apparitio Samuelis. to.3.244.i
Vide Samuel.
apparitiones ſpirituum. Eod.228.g.h
apparitiones Dei quomodo fiãt.to.4.53.f.g & 57.e.to.6.58.b.c
Dubitatio de apparitionib. diuinis.t.3.88.a
Deũ apparere p ſubſtantiã ſuã, ſicuti eſt, nõ niſi mũdis corporib. dignat.to.10.325.b
apparitiones. to.4.174.c
apparuit Chriſtus poſt paſſionem, in Hieroſolymis, & in Galilęa. to.4.38.g.h
Chriſtus primò Magdalenæ flenti apparuit. to.10.195.a
Cogitationes Apoſtolorũ ſuper apparitione Chriſti terrenæ erant. to.10.201.e
apparere Chriſto ĩ ſancto, qd to.10.165.b.c
apparuit Deus inuiſibilis patribus viſibiliter nec ſpecies qua ipſe videbatur, erat Deus, licet in ipſa videretur. to.5.85.e
apparet Deus ſine vlla ſui mutatione, non p id quod ipſe eſt, ſed per id quod ſibi ſubiicitur. to.5.152.c
Quod nos apparebimus Deo in ſancto deſiderio, vt appareat nobis in potẽtia & gloria.to.8.211.b.c
Deus nõ in omnibus apparet, ſed eis qui noluerunt opera eius intueri. tom.8.230.m
appellare quando licet. to.2.65.K
appetere vel appeti velle, crimino ſum eſt.t. 2.153.a.b
appetuntur ardentius quæ verantur.tomo. 2 168.f.in fine & g.in principio.
appetitus.qui ſentitur in carne, voluptatem præcedit. to.5.126.h
Appetitus omnis Deus eſt finis. to.5 82.K
Appetitus proprii boni, eſt in corporibus in ſenſibilibus, licet non ſit amor.to.5.102.m

appetit homo naturaliter aut voluptatē, qua delectabiliter mouetur corporis sensus, aut quietem, qua fit vt nullā molestiā qsque corporis patiatur. to.5.186.h
ἀμάθεια. to.5.123.c.& seq.
apelles hęresiarcha, vñ dicti appellitę. t.6.5.g
Bonum Deū & malum finxit. ibid.& 206.1.
Christum non verum hoiem fuisse. to. 6.5.f
aper de sylua quid sit. to.8.293.g
apis mellis copia, non frustra pennas habet. to 2.181.a
apes non habent sexum maris vel fœminæ. to.5.142 a
apex. to.4.395.m
Quid sit Deū ab aphrico venire. t. 9. 234.d.e
De api rege argiuorum, quem ægyptii Serapin nominatū, diuino honore coluerunt. to 5.169.b.& seq.
apis bos ægypti, & chorea sacerdotum. ibidem.
Apocalypsim respuunt alogiani hæretici to mo.6.6.K
Apocalypsim esse Ioannis euangelistę. to.6. 266.2.tom.9 60.l
Apocalyp. Pauli apocrypha. tom.9.105.f
In apocalypsi multa dicūtur obscura, vt mē tem legentis exerceant, & ibi sunt pauca, ex quorum manifestatione alia indagentur cum labore. to.5.205.m
Apocrypha vnde. to.4.84.h. to.6.140.K
Apocrypha nullius ponderis. to.6.75.a
Apocryphę scripturę continēt fabulas, in q bus etsi aliqua inueniatur veritas, tamen propter multa falsa nulla est canonica authoritas. Et ostendit quomodo earū origo non innotuit patribus, & ideo eas esse apocryphas cessuerunt. tom 5.223.g
Apocrypha multa sunt indicata, & remota canonica authoritate, diligenti examinatione, quæ dicta sunt ab hæreticis, & con scripta nomine prophetarum vel apostolorum. ibidem
Apocrypha etiam legebat Augustinus, & in uenit aliquando ea respondere sanæ fidei. tom. 10.21.K
Apollinaris hæreticus, vnde apollinaristę. tom.6.6.f
Apollinaristæ Christum dicunt corpus non animam sumpsisse. to 131.d. to.2.120.K.l to.4.78.c.& 108.g.& seq. to.6.8.e.& 212.g tom. 7.378.h. tom.9.75.f
Apollinaristę quid senserint de incarnatiōe Christi. to.3.64.a. to.8.49.K
Aduersus apollinaristas. to.4.208.f
Apollinaris. to.2.14.i.& 29.i
Apollinaristæ quid de Christo sentiant. to. 8.148.l.m
Apollinastarum error. to.9.75.f
Cōfutatio erroris apollinaris. to.10.223.h.i
Error apollinaris, dicentis Christū esse verū Deum, & non hominem. tom.10.223.h
Error apollinaris, dicētis Christum minus de humanitate accepisse. tom.10.222.m
Apollo verus. tom.1.150.f
Apollo, sol. to.5.59.d
Apollinis quadruplex oraculū de Christo. to 5.195.d.& seq.
Apollo citharista Delphicus. to.5.52.g
Apollo Delphicus. tom 5.170.e
Apollini Delphico istituti sunt ludi musici. tom.5.171.g
Apollinis oraculum ambiguum. to.5.26.m
Apollo Cumanus. tom.5.22.h
Apollonii miracula. to.2.5.h.& 8.g & 61.l
Apophthegma Augustini i calamita. ibus. In Possido. de vita. tom.1
Apostatica radix. to.3.62.b
Apostauerunt primò angeli, cum principe suo diabolo. to 5.140.c
Apostatę, vxori Loth cōparant t. 10.294.g
Apostolorum authoritas. to.2.24.g
Apostolorum prædicatio in omnem terram tom.1.205.b.c.& seq.
Apostolicę literę in primis legēdæ. t.2.2.b.c
Apostoli an fuerint baptizati. tom.2. epistola.108.
Apostolorum post Petrum catalogus. tom. 2.126.e
Apostolis permissum esse non laborare. to. 3.259.g
Apostolorum libertas viuendi de Euangelio. ibid.f.& seq.
Apostoli non laborantes, an peccarint. tom. 3.262.b
Apostoli dicti arietes gregis. tom.2.119.g tom.8.221.h
Apostoli, lumen mundi. to.2 174.e
Firmamenta Ecclesiæ, columnæ tomo 2. 123,a
Boues. to.9.20,l
Patres. to.8.137,e
Nubes. to.8.124.l,& 280.K,& 322.c

Cœli

Cœli.to.4.132.h.t 8.30.a.& 70.d & 231.b.
Piſcatores hominum. to.8.219.1
Coles. Ibid 221.g
Canes. to.8.235.c
Principes. Ibid.e
Duodecim portæ Hieruſalem.tomo.8.136 d.tom.10.275.i
Montes. to.8.78.i.& 231.b.& 276.l
Iudices. to.6.24.f to.10.275.K
Sal terræ to.10.275.l.
Lapides precioſi. Ibid.
Oſſa Dei. to.2.178.a
Apoſtoli & prophetæ,quomodo fundamenta.to.8.299.f.& 315.b.& ſeq
Apoſtoli nihil à Chriſto diuerſum docuerunt.to.4.128.f.g
Apoſtolorum genera quatuor. to.4.240.K
Apoſtolus,miſſus interpretatur.Ibidem, & tom.9.84.e
Apoſtolorum cura in pauperes.to.4.430.a
Apoſtolorum traditiones in eccleſia.tom.7. 23.h & 139.f.& 143.m
Vocatio apoſtolorum. to.4.141.l
Apoſtolus dr̃ Pau.p antonomaſiã.t.7. 283.e
Chriſtus apoſtolos ex Iudæis ſumpſit.to.10. 163.l.& ſeq.
Deus filius apoſtolos de mundo elegit cum patre, quos ipſe homo accepit a patre. tom.9.110.i.
Apoſtoli diſcedente Chriſto,multa nõdum portare poterant. to.9.103.c.d
Apoſtoli Chriſtũ cõprehenſum,nõ mõ carne,ſed mente reliquerunt tom.9.108.i
Apoſtoli,poſt Chriſti reſurrectionẽ, quod dimiſerunt repetunt, tanquam obliti qđ audierant. tom.9.120.h
Apoſtoli,Chriſto ſepulto, retrocedere non poterant. Ibidem,i
Apoſtoli poſt reſurrectionẽ Chriſtũ videntes,nondũ Eccleſiam videbant,ſed caput eius ſponſum eius videbant.to.10.317.K
Imminente Chriſti paſſione apoſtoli Deum negabãt,quẽ repleti ſpiritu ſancto in ipſis ẽt tormentis confitebanr̃.to.10.220.h
Apoſtoli a Chriſto aſcendente pignus acceperunt. to.10.214.m
Quare Chriſtus apoſtolis dicebat, Cum adhuc vobiſcum eram,&c.tomo. 10.317.i
Apoſtoli quare acceptoſpirituſancto omnium gentium linguis locuti.to.10.103.d
Apoſtoli,accepto ſpirituſancto, Chriſtum quem patientem refugerunt, refugiũ habuerunt. tom.9.108.i
Apoſtoli prius ſup miraculis Chriſti admirãtes,recepto ſpirituſancto cęperẽt Chriſtum laudare. to.10.220 g.h
Apoſtoli, aduentu ſpirituſſancti, facti ſunt vtres noui. tom.10.221.a&K
Multi præter apoſtolos vna cum ipſis repleti ſunt ſpirituſancto to.10.220.i.& f.ſeq.a
Apoſtoli,ex quibus tribubus fuerint.tom.8. 234.g
Quibus ſint vaſa mortis & ſagittæ acutę.to. 8.15.b
Apoſtoli quid reliquerint. to.8.397.h
Quod deſperabant de Chriſto. to.8.240.a
Eorum triſtitia in paſſione domini,non erat acceptabilis. to.8.243.c
Apoſtolos elegit Deus, humiliter natos,inhonoratos,illiteratos, ut quicqd magnũ eſſent & facerent,ipſe in eis eſſet & faceret tom.5.183.i.K
Apoſtolum Iudam voluit habere inter eos, & quare. Ibidem
Per apoſtolos piſcatores ineruditos,Deus ex omni genere tam multos piſces,etiam ipſos philoſophos,cepit. tom.5.123.h
Apoſtoli ſedebunt in iudicio cum Chriſto. to.5.200.m
Apoſtoli fuerunt luminaria parata verbo, accenſa ſpirituſancto. to.5.184.m
Apoſtolos infirmos,quare elegerit Chriſtus. to.8.222.b.c
Apoſtoli pleni ſpirituſancto,vocabanr̃ paſſim ebrii. to.10.220.i.& fo.ſeq.K
Apoſtoli de mundo generatione erant,regeneratione non erant. to.9.111 g
Apoſtoli vnum erant in natura ſua, ſicut pater & filius vnum erant in ſua. Ibid.d
Qui laborauerint añ apoſtolos.t.10.274.K.l
Verba apoſtolorum,qui viderunt, firmè sũt tenenda. to.9.124 g.h
Chriſtus apoſtolis futura nunciabat,vt poſt crederent non quæ nũciabat, ſed eũ Deũ quem ſe eſſe dicebat. tom.9.95.i
Spirituſſanctus loquutus per apoſtolos.to. 10.87.K.l
Apoſtoli orbem terrarum Euangelio repleuerunt. to.5.91.d
Apoſtoli nihil à Chriſto diuerſum docuerunt. to.4.129.f.g
Apoſtoli in cœna fuerunt ordinati ſacerdotes.

tes. to.10.291.f.
Apostolis non prohibitum est manibus victū quęrere, mō apostolatus nō impedia tur. to.9 120.i
Petrus & Paulus, p̄ cæteris Apostolis, quadā fidei virtute pręcellunt.to.1 om.267.lim.
Apostolus in quo sit imitādus.to. 3.253. hi.
Apostolus quare primo dixerit, Non æmula tur.& postea. Non inflatur. to.10.45.i.k.
Apostoli verba peruertentes. to.10 368.g.
Apostoli & miracula. to.3.251.c
Apostoli mortuos suscitauerunt, sed nō virtute propria. to.10.179.h.
Quid de sanctis Apostolis, cū in hac vita essent sentiendum. to 10.50.k
Apostoli carnis concupiscentias habuerūt. to.10 59 f.g
Apostoli erant vasa electa, sed adhuc fragi- Alia. Ibidem. K.
Apostolos testimonium perhibere de Christo, quid sit. to.9.101.b
Communitas Apostolorum. to.10.314.m
Apostolorum memoria. to.5.5.i
In festis Apostolorū: Sermo.2.to.10. 274 g.
Apostoli, prę cæteris, quare sint honorādi. to.10.275.i.K.& sequen.
Sedes Apostolica. to.2.226, a & 144.e
Apostolici hæretici, nihil cōcedūt proprīū. abstinent à coniugibus. Encratici similes. to.6.6.m
Qui & apotactitæ appellantur. Ibidē.
apostrophe to.4.57.c
apotactitæ hęretici qui to.6.6.m.& 8.e Vide, Apostolici.
apotheca, quid significet. to 3.263.g
ἀποτελέσματα to.3.174.h.i
Quid nō apprehēderit Paulus qñ dixit. Ego me nō arbitror apprehendisse. to.10. 74.f.
Aprilis mensis, vnde sic dictus. to.6.108.l.
apringius proconsul. to.2 217.c
Liber de apto & pulchro. to.1.38.l.
aptum, cui ex aduerso est ineptum, quasi religatum pendet aliunde. to 2.6.b
apuleius magus. to.2.5.h.& 8.g.& 61.l
apuleius apher. to.5.68.e.
apuleius Madaurensis. to.5.69.d.
aquæ & terrę creatio. to.3.168.g
aquę super cœlestes. Angel. to.1.79.m.to 3 171.d.e.
Quur solus spiritus feratur super aquas tomo.1.7..c
an spiritus, q̄ sup aquas ferebat, spiritus sanctus intelligatur. to.4.302. m. & sequent.
aquarū congregatio. to.1.269.b.to.3. 162.g & 168.e f & to.172.g.to.6.191.g.
aquarum diuisio. to.2.269.a.to.3.162.c
aquæ supra firmamentum. to. 1.269.a. to.3. 162.c.& 170.K.& sequen.
Deus meditatem aquarum suq̄ cęlos imposuit & meditatem abysis demersit. to.10. 165.R.
Per aquas inferiores, aliqui intellexerunt visibiles dęmones, vel populos, vel aquas, p̄ superiores vero angelos. to.5.105.a
aquas quidam nagauerunt a Deo factas. to.5 103.a
aqua siue inferior, siue superiur, vtique aqua est. to.5.32.b
aquarum natura fluida & grauida, super cœlos est: sicut etiam phlegmatis sedes, qd̄ est humor fluidus & frigidus, & ideo grauis est in capite: contra illos qui dicebant per aquas illas angelos non intelligi. tomo 5.103.b
Aquæ. to.3.163.d.e
aquarum natura duplex. to.2.175.g
Liquor omnis ex aqua. to.3.239.b.
Quomodo circundet terram, quasi vestimētum. to.8.230.i
aquā Deo coęternā dicētes hæretici. t.6.9.d
aqua secundum naturā, vertitur in lapides. to.3.240.d
aqua in sanguinem. to.3 237, b. to.9. 248.g. to.10.171.g.& 176.1
Aqua tunc in sanguinem vertitur, si de rerū causis carnaliter sentias. tomo 8 286.h.i.
Eadem aqua maris rubri, alios abluit, alios obruit. to.9,216.R
aquæ edulcatæ. to.3.240.i
aquæ quomodo dulcescant. Ibidem.l.
aquas dulcescere, iniecto ligno. tom.10 10.m
aqua amara, legis literam figurat. tomo.1 fl 173
De amara aqua, & manna. Ibidem.
aqua ex petra. tom 3.240.c
aquæ contradictionis. Ibidem, m
ad aquam contradictionis probari q̄d sit. to. 8.296.c.
aquā extraxit Moyses virga, qua duo ligna crucis significat. to.9.50.b.
aqua baptismi, per spiritum efficax. to.1.79.h

aqua

aqua baptismi. to.7.128.i.& 179.l
aqua Christum lauando, lota est. to.10.135. h.& 138.h.
Christus oibus aqs benedictionē dedit, qñ in Iordanis alueū descendit.to.10.136.h.
Christus suo baptismate omnes aquas consecrauit. to.138.h.
aqua sacramenti, & aqua spiritus, quid designent. to.9.134.b.c
aqua sacramenti, & aqua significans spiritū sanctum, differunt. Ibidē
aquam, quam in vinum Christus conuertit, quare non effudit, & vinū aliunde eduxit. tom.9.18.m
aqua in vinū conuersa, quid signet. to.9.18. h.to.10.35.d.& 142.m.& seq.
De conuersione aquę in vinum, ser. to.10. 35.c.& sequent.
Iesus ambulans super aquas to.4.152.i.R
Triplex est aqua saluatoris. to.10.299.g
aqua putei, quā hauriebat samaritana, est voluptas seculi: hydria autem, est cupiditas. to.9.30.c
aqua viua. Ibidem.a
aqua viua, quam Christus Samaritanæ promittebat, quid est. Ibidem.b.c
aquæ significata, in sacris literis.to.9.134.c.
Aquę nomine, cœli ac terræ significātur.to mo.1.77.d.e.
aquę nomine aerem crassum designari.tom. 1.270.h.to.3.164.e f
aquæ nomine, spiritus sanctus.to.1.276, m. to.3.19.K.to.4.197.c.d.to.7.12.l.& 75,d. & 179.l.to.134.b
Item spiritus malignus.to.7.179.m.& seq. to.9.134.a.b.
Per aquas, populi designantur: to.2.85.d.to. 3.16.R.to.7.12.l.& 52.b.& 77 h.& 178.i. to.8.47.a.& 295.m.to.9.134.c
aquam intelligi in bono & in malo.tomo.7 179.R.
aqua mendax. homines mendaces.to.7.77.g b.& 178.i.
aqua vitæ, salutaris. to.8.65.h.
Congregata in vtre quid significet. tomo.8. 71.g h.
aquā sine substantia, quę sit. to.8.482.k
aquarū decursus, qd significet.to.7.4.f.g
aquæ multę sunt variæ doctrinę: Dei autem vna est. to.8.65.h.& sequenti.
aqua decurrens quid significet. tomo.8. 196.d.
Quod significet prosperitatem seculi.tom. 8.225.a.
Quomodo aquę intrauerint ad animā Christi. to.8.238.a
Facere operationem in aqs multis, quid sit to.3.413.f
aquis superiora cœli protegi, quid sit. to.8. 388.l.m
aquarum nomine charitas significatur. Ibidem.& 389.m
aquæ fugientes ab increpatione Dei, quid significēt. to.8.392.e
Quomodo inter medium montium pertransire dicantur. Ibidem.h.
aquarum strepitus, quare nunc clarius nunc pressius. to.1.156.a
aquę potus etiam interdictus. eodē.57.m
aqua aut abluit, aut rigat si effundatur: & significat Christum. to.8.35.e
In aquis huius mūdi ambulare.to.8.115.K.
Quod aqua quosdam absorbeat, quosdā trā sire faciat. tom.8.481.h i.
Quomodo stabunt super montes, cū iam super mōtes steterint. to.8.391.c
Aquarii ab aqua dicti quod aquā solam offerant in calicę. to.6.9.R
aquilarum oculos sol vegetat.to.1.259.b.& 267.b.
aquila. to.5.181.c
aquila quomodo renouet inuentutem suā: & quid figuret.tomo.8.229.m.& sequen. m.382.a.b.
Ideo quērit te maior aquila, quia cœpisti le porem. to.8.482.c.
aquilarum pulli quomodo a parentibus ꝓbantur. to.9.61.a
Aquila significat Ioannem Euangelistam.to mo.127.b.& 183.R
aquila in medio cœli volans, quid sit. to.9. 144.c.& f.
Aquila, doctor Hebraicus. to.5.140.f
aquilo spiritaliter ꝓ diabolo.to.2.181.h.to. 4.449.h.to.8.144.h.
aquiloni in canticis dicitur, vt exurgat tom. 2.181.h
aquilonis latera. to.8.144.i.
aquilo cōtra meridiē est.& significat diabolū,& regnū eius. to.8.144.h.& 323.l
Quomodo ab aqlone nubes coloris aurei. tomo.8.147.i
De aris Paganorum euertendis, Augustini sententen-

sententia. to.10.6.f
ara Dei, Ecclesia Dei est. to.9. 143.i.
aræ testantur statuas pro numinibus accipi. to.10.5.m
Per Arabiam gentes figurantur.to. 8. 259.K.
Arabici hęretici animas cũ corporibus mori dixerunt. to.6.13.g.
Et in fine sęculi vtrunq; resurgere. Ibidem.
Aralius, rex assyriorum. to.5. 169 e.f.
Aranea filium textrinę suę corpore velut integro parit. to.2 136.l.
Nihil Aranea tabidius. to 8. 111.e.& 478,i.
arbiter, medius est ad componẽdã causam. tomo.8.400.a.b
In cruce, Chrs fuit verꝰ arbiter.to.10.188.m
Arbitrium liberum.
De libero arbitrio.to.1.267.b.to.2.170.d.to. 3.53.f.& 63.i.& 65.i.& l.& fo. seq.b. c.& K.& 200.d.& 254.c.& 275.K.& 294.d.& 349 g.& fol.seq.l.to.4.185.m & 214 b.& 368.m.to 5.125.c.to.6.163.c.& fol.seq.a to.7.297.d.to 1061.f.
De verb. Apostoli. Peto nõ infirmari in tribulationibus meis pro vobis, quæ est gloria vestra: Et de libe.arbi.ser.to.10.62.f
Liberum arbitrium quid. to.7.446.c.
Pręscientia Dei non obstat libero arbitrio. tomo.224.m.& fol.seq.
Liberũ arbitriũ, cã peccati t.1.48.b.& 236.i
Liberum arbitrium nostrũ, causa est peccati nullo autẽ pacto Deus. to.9. 83.h.
adã ꝓ libero volũtatis arbi. regebat corpus suũ añ peccatũ, sed nõ post.to 2.10. lim,
Liberum arbitrium ad recte agendum datũ. tomo.1.21.3.l.
Quur datum est liberum arbitrium, ad malum flexile. to.1.214.b
Nimia liberi arbitrii extollentia.to.7. 223.g.
arbitrium, electio. to.3. 394 d
arbitrium hominis ad mortem. to.2.351.l.
arbitrium liberum perdidimus in Adam.tomo.2.150.f
arbitrium captiuum to.2.159.b.to.3.53.f
Peccatum & recte factũ, vtrum in libero sit voluntatis arbitrio. tom 4. 186.l.
Qualis homo sit factus à Deo, & in quam sortem deciderit suæ voluntatis arbitrio. tomo.5.115.c
arbitrium voluntatis tunc vere est liberum, cũ vitiis peccatisq; non seruit: tale datum est à Deo qđ amissum est proprio vitio, & nisi à quo dari potuit, reddi nõ potest: to.5.125.c.
arbitrium magis est liberum, quando peccare non potest. tom.5. 241.l
arbitrium seruum. to.7.319.h.
arbitrum liberũ sibi nõ sufficit. Ibidẽ.240.i.
Liberũ arbi. ẽt in impio manet. to.7.281.e.
Per arbitrium voluntatis tentationes huius vitæ superare non possumus sine adiutorio Dei. tom.8.327.m
Liberum arbitrium homini à deo datum. tomo.10.96.h Et quale. Ibidẽ.
Omnes creaturę rationales, ab initio creationis, libero sunt donatę arbitrio. tomo 10.147.f.
In nobis Deus posuit quicquid à nobis requirit. tom. 10.177,R
De libero arbitrio & gratia, plura tomo.10. 66.i.& sequentibus copiose.
Libero arbitrio quantũ dandum.to.10. 62.e
De liberi arbitrii diuitiis non gloriandũ, & pręsumendum. to.10.55.R.l.
Liberum arbitrium parare Deo locum, aut diabolo. tom.10. 98. i.k.
Cui ascribendum, cum non peccamus, libero arbitrio an gratiæ Dei. to.10.69.a
Liberi arbitrii depressio. to.10.98.m.
Et quod omnia nostra gratiæ dono, & misericordię Dei tribuenda, non meritis nostris.tomo 10.97.g.& sequen. vsq; in fin.
Libertas ad malum. tomo.7. 281.g.
Liberum arbitrium ad malum habemus.tomo 10.66.c.d.
Ad malè agendũ liberam habemus voluntatẽ, ad bene agendũ nõ. to.10.69. g. & seq.
Liberum arbitrium non tam extollẽdum, vt dicat quis siue Dei adiutorio se iustum esse tomo.9.96.g.h
Liberum arbitrium, non adiutum à Deo facile labitur. tom.9.203.i
Liberum arbitrium sine Deo. to.10.66.d.e.
Liberum arbitrium nihil valet sine Dei gratia. Ibidem.i
Deus hominẽ fecit rectum, sed arbitrio nostro facti sumus mali. tom.10.3.l.m
Homo per se cadere potuit, per se autem resurgere non potuit. tomo.10,218.K.
Liberum arbitrium ad nos vulnerãdum nobis valuit, ad sanandũ nõ valet.to.10.68.h
Per liberum arbitrium homo se vendidit.tomo.10.67.g

Per

Per liberũ arbitriũ periit homo.to. 10.117.i.
Error Manic.tollẽtis libe.arbi. to.10.223.c.
Vide liberum arbitrium,& voluntas.
Arbores ſapiũt Manichæis. to.1 264.R.
Tilon,Indię inſula,arbores ꝓducit quę nun quam foliis nudantur. to.5.216.c
Arbor in paradiſo vetita, cur dignoſcentiæ boni & mali appellata.to.5.180.f.g.to.8. 268.m.& ſeq.to.10.29.h
Arbor vetita. tomo.5.115.e.
Arbor ſcientię. tomo. 10.29.h
Arbor paradiſi non fuit mala,licet in ea fuit malum repertum. tom.9.257.R.l
Arbor in paradiſo,de qua Adã comedit bona. tomo.10.29.f & ſeq.
Arbor quare interdicta fuerit. to.5.117.e
De arbore ſcię. boni & mali trac.to.9.257.h
Arbores lignaq; fructifera paradiſi, ſignant virtutes & mores. to.5.1 17.f.
Arbor bona facit bonos fructus.to.4. 315.f tomo.6.67.l.m
Et qũo mala faciat bonos fructus tomo. 4. 415.f.to.6.67.l
Arbor aĩa eſt,fruct⁹ opa.t.4.415.f.t.7.29.l.m
De eo q̃.ſcriptũ eſt,Aut facite arborẽ bonã, & fructum eius bonum,&c. Sermo.tom. 10.13.b & ſequenti.
Facite arborem malam, & fructum eius malum:admonitio eſt ne fiat, non prçceptũ vt fiat. to.10.13.b
Arbor bona,bona hoĩs volũtas:& arbor mala,voluntas mala.tomo.7.312.f.& ſequentibus & 337.a.& ſequenti.
De arbore ficulnea,quę per trienium fructũ non ferebat:& muliere octodecim annis infirma. to.10.27.h
Circumfoſsio arboris in Euangelio, eſt humilitas pœnitentis. to.10.13.d
Arbor ficulnea,genus humanum.tom.9.215 d.tomo 10.27.h.& 204.g
Arbor ſterilis, non faciens fructũ genus hominum eſt non faciens pœnitentiã. Ibidẽ.
Chriſtus infructuoſæ maledixit arbori.to.10 37.h.& 164.d.& 204.f.
Hyems arbores nõ ꝓbat,ſed ęſtas.t.6.53.c.d
Arbor anima. to.4.415.f
Arboris ſimilitudo. to.10.33.i

Arca Noe.

De arca atque diluuio: nec illis eſſe conſentiendum,qui ſolum hiſtoriã recipiunt ſine allegorica ſignificatione, nec illis qui ſolas figuras defenduns, repudiata hiſtorica veritate. to.5.141.i.& ſeq.
De cataclyſmo,& arca Noe.tomo.10. 146. a.b & 160.l
arcæ Noe capacitas,ſtructura. to.4.28.b.
arcę oſtium. to.5.141.e
arcæ menſura,quid repreſentat. Ibidẽ.
arca centum annis fabricata,quid ſignificet. tom.6.85.l
arca ſeptimo menſe requieuit, quid in myſterio. Ibid.R
Arcam quare coniunctim exeant, qui diſiuncti intrauerãt. to.6.85.a.
arcam diluuii quomodo expoſuerit Philo. tom.6.86.i.& ſequent.
arca Noe, cur de lignis quadratis & imputribilibus facta fuerit. to.8.316.c
De arcę glutino,& magnitudine,quę potuit Geometricos cubitos habere ſecũdũ Origenem, vbi ſex de noſtris vnum valere dicunt. to.5.142.l
arcę ligna imputribilia,qd ſignẽt to.9.13.g.
In arcam intrabant animalia,nutu Dei veniẽtia,non hominis actu. Et de animalibus q̃ ibi fuerunt, vtrum quæ ſolum generãt ex coitu. to.5.142.a.
In arca ſeptena fuerũt aĩalia de mũdis,de immundis aũt bina:q̃ factũ non eſt, niſi ꝓp myſticum intellectum.to.5.142.l
In arca potuerũt eſſe alimẽta,quæ oĩbus animalibus conuenirent. quã conuenientiã fames vel Deus facere potuit. to 5.142.b
arca Noe, & quæ facta ſunt in ea ſignificant Eccleſiam Dei. to.5.141.e.
Per arcam ſignificatur crux Chriſti per quã ſaluamur à diluuio:cuius arcæ longitudo ad ſimilitudinẽ corporis humani, ſexies tantum habet quam latitudo,& decies tãtum quam altitudo. Ibid.
Per arcæ oſtium, exiſtens in latere per quod intrabãt animalia, figuratur vulnus crucifixi,per quod ingredimur vitam: quia de ipſo vulnere profluxerunt nobis ſacramẽta nouæ legis. to.5.141.e.f
arca lignis quadratis cõpacta, ſignificat ſtabilem vitam ſanctorũ,& cætera quoque, quæ in eiuſdem arcæ conſtructione dicũtur,Eccleſiaſticarũ ſigna ſunt rerũ.Ibid.
arcæ manſiones, quæ appellant bicamerata & tricamerata,ſignificant fidem,ſpem,& charitatem:vel fructum triceſimum,ſexageſi-

gesimum, & centesimum; vt inferior sit pudicitia matrimonii, superior vidualis, suprema virginalis. to.5.141.g
Arca tria habuit solaria, vel tres ordines camerarũ. s. infimum, medium, & supremũ, quæ arca gubernata est diuino gubernaculo, ne naufragium pateretur. Ibidem
Quid figurabat, quod omnia genera animalium continebat. tom.8.393.b
Arca Noe Christum signabat. tomo.9.19.h
Arca Noe, Ecclesiæ typus. tomo.2.133.c.& seq.tom.5.141.d & seq.tom.7.145.K.& 110 e.tom.9.11.l.tom.17.e.f
Vide in Noe.
Triplex est arca Ecclesiæ. tom.10.161.b
Arca sanctificationis Dei, quę sit.to.8.563.h
Arca testamenti dicta est, in qua lex erat, qa signa dabantur & responsa inde, in quibus testimonium diuinæ voluntatis perhibebatur. tom.5.88.m
Arca facta à patre. tom.10.109.a
Arca facta à filio. Ibid.
Arca trãseũte, Iordanis siccatur, &c.t.5.88.a
Arca capta & restituta.to.3.244.e.t.5.88.a.b
Arcæ circuitio, prædicationem verbi significat. tom.2.170.d
arca testamenti, quid significet. tom.5.87.a
arcades. tom.5.172.i & seq.
arcana Deo nota. tom.1.60.g
arcana scripturæ. tom.3.348.f
archelaus. tom 5.165 h
archesilas. tom 2 78.f
archesilaus. tom.5.187 m
archisynagogi filia.tom 4.146.m. & seq. to. 10.164.c & seq.
Quid filia archisynagogi designet.t.10.164.e
architriclinus. tom.10.143.c.d
archontici, siue archontiaci, hæretici, mũdũ à principalioribus angelis creatum esse dicunt. tom.6.5.f
arcus fœderis.to.3 236.c.to.6.85.b.& 196.m
arcus fortiũ ifirmat⁹ ẽ, &c. exponit.t.5.158 c
arcus nomine, scripturæ sanctæ figuratæ intelliguntur. tom.8.24.b
In arcu domini duę sunt sagittæ ardentes, & vasa mortis. tom.8.15.b
arcus Dei extentus est in comminatione, nõdum in præsentatione. tom 8.200.k
arcus domini intensus, minæ sunt eius.to.9. 190.c.& 200.K
Arcum tendere, & conuerti in die belli, qd sit. tom.8.183.f
arcus prauus, significat animi intentionem.
arcus iniquorum, insidiæ ipsorum.to. 8. 93. e.& 140.e.& 214.a
arcus in manu Dei, sunt præcepta eius.to. 9. 216.e.e. Ardea ciuitas oppugnatur.to.5.23.i
Non minus ardebunt, quia cum multis ardebunt. tom.10.122.i
area dominica, Ecclesia dicitur.tom.1. 233.f
area, Ecclesiam significat.t.8.12.m.& 40.g.h
Nihil in ea agitur, nisi vt fructus ab integumentis purgentur. tom.8.16.i
Qui aream longius attendit, paleam solam putat, nec peruenit ad discretionẽ granorum, nisi spiritu oris sui. tom.8.40 g.h
arena maris, multitudo hæreticorũ.t.9.146 c
areuna Hiebusæi, quid sit. tom.10.226. a.b
argentum, pro omni pecunia.tom.4. 102.l
argentum, pro eloquio. tom.5.153.K
argentum, igne examinatum, probatũ septuplum, quid significet. to.8.25.g.& 232.c
Probati argento, qui sint.tomo.8.177.K.l.& 236.l m.238 414.c
argentinus Deus. tom.5.35.a
argiui, ab argo dicuntur. tom.5.169.i
a carnalibus ad spiritalia nulla argumentatio.tom.10 32.f
Nõ oẽs qui arguunt, emẽdantur.to.8. 102.c
Qui arguitur corripitur. tom. 8.263.c
argui in iudicio non vult, quisquis in hac vita sanari desiderat. tom.8.11.b
Omnes arguentur qui nõ habent fundamẽtum, quod est Christus. to.8.11.c.& 102.e
Proditor est qui eũ q in se occulte peccauit, coram omnibus arguit. tom.10.16.h
De eo qđ scriptũ est, Ipse arguet mundũ de peccato, de iustitia, & de iudicio, Ser. to. 10.50.i.& sequenti.
Qui arguit palam, pacẽ facit, Si peccauerit in te frater tuus, & Peccantẽ corã omnibus argue, exponuntur.to.10.16.h.& seq.
Argus, post obitũ, De⁹ haberi cępit.t.5.169.i
Quid arida, quid mare. tomo.1.79.b.c
arida, pro terra. tom.3.35.c.d
aries, cęlestę signum. tom.2.170.h
aries, quem Abraham obtulit pro filio, vnde allatus. tom.3.238.f.g
Et quid adumbret.tom.5.153.R.& seq. to.6. 58.f.& 249.l.to.8.57 g.tom.10.162.a
aries in sacrificiis, Christum præfigurabat. tomo.6.109.a

Arietes sunt duces Ecclesiæ.tom.2.119.g.to. 8.221.g.& 225.e
Arietes duces sunt gregum,& prępositos Ecclesiarum significat. tom.8.24.K
Arietes qñ induant exultatione.to.8. 221.g
Arietum filii,qui sunt.tom.8.47.m.& 260.K
Aries quid significet. tom.5.151.h
aries triennis,quid. tom.10.153.e
Arion Methymnæus. tom.5.6.f
Ariopagus,vnde dicatur. tom.7.119.a
Quid Varro tradat de nũcupatione Areopagi,& de diluuio Deucalionis.to.5.170.K
Areopagitæ unde dicantur. Ibidem
Aristippus tom.5.75.a
Aristobolus rex & pontifex factus est,assumpto diademate. tom.5.182.b
Aristobolus vinctus ducitur. Ibidem,d
Aristoteles discipulus Platonis,vir excellentis ingenii & eloquii,Platoni tamen impar; condidit sectam peripatericam,& in suam hæresim multos congregauit, viuo adhuc præceptore suo. tom.5.68.d
Aristoteles tom.6.159.c
Armatura Christianorum. tom.2.14.f
Arma lucis: tomo.4.385.g
Armatura Christianorum aduersus hæreticos.tom.6.111.g.h
Arma Dei nos ipsi quomõ sumus to.8. 80.b
In armis Dei nõ aliquid fixum accipi oportet, quasi res ipsa aliud esse non possit. Ibidem.
Prius arma nostra comburenda sunt igni, quàm armet nos Deus armis Euangelicis.tom.8.140.e.f
Quæ sint arma iustitiæ a dextris & sinistris. tom.8.111.b,& 350.h
Arma publicam oppugnationem significãt. tom.8.140.e
Duo sunt genera armorum diaboli, valde fortia. tom.9.240.g
Armentarium Augustinus hortatur ad contemptum vitæ præsentis,ac rerum terrenarum,& vt votum quod Deo promisit, reddat.tom.2.49.R.& sequen.
ἁρμονία. tom.3.216.m.in fine.
Arphaxat filius Sem. to.5.146,m
Arrę desponsationis Christi. tom. 9.162. a.
Cum Arianis conflictatio,tom. 1. in Possido.de vita August.
Arianorum superstitio. tom.1.235.f
Ariana hæresis. tomo.2.99.b
Inter arianorum & Donatistarum hęresim, quid interfit. tomo.2.62.g
Ariani hęresis de filio.tom.2.99.b.tomo.3. 354.R.l.tom.9.92.c.d
Ariani solum Deum patrem inuisibilem dicunt, tom 2.157.d.& 160.i
Arii argumenta impugnata.tom. 3. 105.f.& 108.h.& fo.sequen.R
Arianos perstringit.tom.2.Epist.150.tom. 3.64.a.tom.10.20.i.& 32.d.e
Ariana hęresis impugnatur tom.2.epist.174 to.4.264.h.& sequen.to.6.13.a in fine, & seq.& 11.e.& seq.& 13.d
Contra arianos.tom.6.13.a & 18.d.& 21.b
Contra ariani baptismum. tom. 6.16.m
Ariani spiritũ sanctũ blasphemantes,arguũtur.tom.2.63.l.tom.6. 21.c.d.& 215.K.l.
Arianorum sermo. tom.5 210.d
Contra sermonem arianorum. Ibidem & 212.d.& seq.Retract. tom.1 26.R
Ariani dicunt Christum corpus non animã sumpsisse. tomo.6.212.R
Ariani,ab ario, diuinam substiam separant. tom.6.8.c.
Ariani rebaptizabant catholicos. Ibidẽ. c.d
Semiariani,qui. Ibidem
Arianus arguitur. Ibidem.8.m
Contra Arianos, Sabellianos,& Iudęos, pphetię de Christo discussæ.Ididem 12.b.c & seq.copiosè.b.c
Ariani cum Donato. tom.7.86.i
Ariani volentes disputare de eo quod non poterant intelligere,miserunt in ecclesiã tres deos, dum gradus in diuinitate faciunt.tom.8.502.d
Exclamatio in arianos. tom.9.216.i
Arianorum incommoda. tom.9.244.a
Arianus & Photinianus iter se diuisi.t.10.9.c
De reprehensione Arianorum,Serm.to. 10. 31.K.& sequen.
Contra arianos disputatio uehemen.to. 10. 32.d.& seq.copiosè.
Arianorum hæreseos scopus. Ibidem,d
Arianorum argumenta.tom. 10.42.d.e.& sequen.copiosè.
Ariani similitudines adhibẽt, pro astruenda sua opinione,& iisdem cogunt etiã catholicas similitudines adhibere tom.10.32.h
ariani melioris conditiõis faciũt hoĩs alicuius filiũ,quàm filium Dei. tom.10.44.d.e
arianorum & Sabellianorum hęreses cõtrariæ.

riæ. to.10.47.d, & seq.
Ariani & Eunomiani in hęresi consentiunt. to.10.47.k
Et ipsorum malitia. ibid.48.c, d
Arianorum venenatus syllogismus contra Ecclesiam. to. 10.48,c
Et ibidem responsio.
Ariani negabant quod Iudęi confitebant, de filio dei. to.9.34,d
Arianorum error.t.9.75,g,& 87,d, & 92,c, to.10.108,l,& seq.
Cōfutatio erroris arianorum.to.9.203.d,& 248,a,to.10.222.l,& fo.seq.h
Ariani ex quibus uerbis domini argumentā tur filium minorem patre to.9 34.R
Arianos cōfundit Augustinus,filiū patre minorem dicentes. to.9.Ibidem, m
Arius Christum, inquantum deum,dicit nō fuisse ęqualem patri. to.9.203,d
Spiritumsanctum non creatorem,sed creatu ram contendunt ariani,Eunomiani,& Macedoniani. to.10.9.e
Ariani dei filium in diuinis, creaturam asserunt. to.10.47,m
Ariani filio dei ingrati calumniantur enim eum ex eo unde nos redemit.tom.10.47,l
Arii error circa æqualitatem personarum. t. 16.140. m, & seq.
Error arii circa Christi cum patre æqualitatem. to.10.214,a
Arianorum hęresis de inæqualitate personarum,confutatio.to.9.213.a & 214,c,d
Ariani dicūt filiū eē patre minorē.t.9.239,b
Disputatio in arianos de ęqualitate personarum. to.9.243,a,b
Contra arianos,de filio dei.to.10.88.l, & sequentibus.
Contra arianos,de trinitate & vnitate dei.to 10.55.b,& sequen.
Error arii, dicentis Christum esse hominem perfectū, & nō deū perfectū.to.10.223,h
Error arii, de ęqualitate spiritussancti, quia specie columbę apparuit.to.9.243,a
Disceptatio in arianos, super ęqualitate personarum. to.19.142.a,b,& sequen.
Meretrix,quæ infantem diuidi uolebat, arianam hæresim: figurabat.to.10.226,e
Hęresis ariana meretrice crudel.t.10.226, g
Confutatio hæresis arianæ. to. 10.226,e, f
Arrogantia non ita caueatur, ut ueritas relinquatur. to.9.79,d
Artes omnes animam secum attulisse. tomo 1.9 m
Artes liberales omnes per se intellexit Augustinus. ibidem.39,f
artes liberales quis asse qui ualeat.to.1.166,m
artis mechanichę,in scripturis vsus.to.3.13,i
Quę artes humanę amplectendę.eodē. 14,g
artes liberales non contemnendę. ibi.k
ars,quid. to.5.35,m
In arte diuina clarius cognoscūt angeli creaturam,quam in seipsa. tom.5.101,h
Ars diuina non erat in mōstris.t.5.145, b,c
artem habebat mens diuina omnium producendorum. to.5.111,d
Ars videndi,dr virtus.to.5.186,h & 236,K,l
artes bonę possunt per virtutem, non per fallacem ambitionem ad honorem, & gloriam,& imperium peruenire. to.5.45,k
artium scientias variarum, deus humanis ingeniis creauit, quas concesit adiuuandū vitam nostram. to.5.64,i
ars magica, à diabolo tradita & inuenta est. to.5.211,l,m
Artes magicę operantur in virtute dæmonum, to.5.70,h,i
ars non potest esse sine impostura. tomo. 8. 78, h
ars non habet vitium,nec nouit. to.8. 84, b
Quicquid in arte delectat,artificem cōmendat. to.8.45,f,in fine.
artifices, cur sæpe mendaces sint,& periuri. to. 8.251,l
artibus nephandis, cęlum appetere, maledictum magnum est. to.8.23,c, in fine.
Hoc ipsum in illis maxime puniendū est,qui artem nequitiæ delegerunt, unde uitam transigant,& inde volunt se pascere unde offendatur deus to.8.496, d
Regula artis dei. to.10.22, d
Vide,Disciplinę.
artificū labor honestus & sanctus.t.3. 160.i
artifex summus. eodem 249.b
artificiatum melius cognoscitur in arte,q̄ in seipso. to.5.101,h
artemonii cuiusdam hęresis,a Paulo Samosateno instaurata. to.6.6.d
artotyritę hęretici, qui. to.6.6.K
Horum sacrificium, panis & caseus. ibid.
arundo quassata,quid signet to.4.111.g
arundo ori Christi cum potu admota,scripturam designat. to.9. 119,b

Arundo aurea, Ecclesia est.t.9.150.d,& h
Asaph,synagoga siue congregatio interpretatur.to.8.260.K,& 264.e,& 277,K,289,l,& 295,g
Asaph homo erat hoc nomine appellatus, cui ideo Psalmi inscribuntur.to.8.292,i,& 265.g,& m,& fo.seq.i
Asbeston lapis arcadiæ,qui semel accensus, nunq̃ extinguitur. to.5.214,c
Ascades,assyriorum rex. to.5.171,d
Ascanius,æneæ filius. tom.5.23,e,& 123,h
Ascensio Christi.to.3.47.d,e,to.9.80.i,tom.10.206.a
Ascensio Christi quomodo ad nos pertineat to.3.57.e,f
Ascendere & descendere dei. to.4.349.b
Ascensio Christi, fuit grande miraculum.to.5.229.K,l
Christus ascendit ad cęlum propter bonos & malos. to.8.14.d,b
Non sic ascendit ad cęlum vt deserat quod habet in terra. to.8.106.h
Quomodo ascenderit in iubilatione & voce tubæ. to.8.142,d
Tunc ascendit ad patrem, quando nobis innotescit æqualis patri. to.8.210.h
Quod ascenderit non deserens,quia ueniens non recessit. ibidem,g
Quod ascenderit prior ante nos,& nos in illo. to.8.250,m
Non ascendit, nisi qui descendit.to.8.44,m
Christus ascendit angelorum suffultus obsequio, non tamen necessario. to.8.334.K
Solus ascendit,q̃ solus descẽdit.to.8.477.i,K
Quomodo ascenderit super occasum. tom.8.230,g
Ascendisti in altũ,cepisti captiuitatem: quo modo intelligendum est. to.8.234,g
Quid sit ascendere cœlum cœli ad Orientem. to.8.237,e
Christus Magdalenę dixit, Ascendo ad patrem meum,& patrem vestrum,& nõ nostrum. to.9.120.c
Deus,quod propter hominem sumpsit,leuauit in cęlum. to.9.247,l
Ascendit in altum captiuam duxit,&c.locus explanatus. to.10.36.c
Nemo ascendit in cęlum,nisi qui descendit: locus declaratus. to.10.51.a,b,& 71,b,c
In vigilia ascensionis domini, sermo. tomo 10.213,b
In festo ascensionis domini, sermones septem. to.10.313,e,& seq.
De eodem festo. fo.318,c,& seq.
Ideo Christus ascendit in cœlum,vt nos desuper protegeret. to.10.213,f
Ascensio Christi, catholicæ fidei confirmatio fuit to.10.213,m
Ascensio domini,glorific. nãa est.t.10.213,i
Nullum vitium nostrum ascendit cum medico nostro. to.10.253,i
Deus eleuatus est in cęlum,cum militię cęlestis obsequio. to.10.213,m
Christus in ascensione eleuat,& eleuatur.to.10.213,m,& seq.
Verba Apostolorum,ad Christum ascendentem. to.10.214.k
Modus ascensionis Christi. to.10.214.g,h & 215,a,b
In Christi ascensu, omnia cęlestia gaudent. to.10.214.h.
Ascẽsus Christi mirabilis & delectabilis fuit to.10,215.a
Cum Christo non ascendit superbia,aut aliud vitium. to.10.216,i
Ascẽsio Christi p̃sentibus discipu.t.10.224,a
In die Pentecostes, nõ ascendit Christus ad cęlum,vt quidam putauerunt.to.10.219,k
De ascensu Heliæ, in curru igneo.t.3.167,K
Ascensus ad deum. to.3.351,K,l
Vide accedere.
Ascensio corporum in cęlum, probat possibilis per rationes. tom.5.190,i,K
Ascensus ubi nobis dispositi sint,& quò.to.470.c,d,& 490.d
Christus descendit ad te,ut fieret tibi conualis plorationis: mansit in se,ut esset mons ascensionis. to.8.467.c
Ascendẽdũ est ab exemplo humilitatis Christi,ad diuinitatem ipsius. ibidem
Vt ascendamus, descensum est ad nos. Ibidem,d,e
Qui sint ascẽdẽtes & descendentes. Ibid.g,h
Cũ Cęperit hõ disponere ascensum in corde,incipit pati linguas aduersantium. Ibidem,h,i,& 481,f,g
Ascensus non potest nobis esse vtilis, nisi primò humiliati a conualle, nobis ascendẽdũ esse meminerimus. to.8.469.k
Ascendere debemus corde,in affectu bono, in fide,spe,& charitate: in desiderio perpetuitatis ac vitæ æternę. ibid.m

Aſcenſio interior, non fit pedibus.nō ſcalis, non pennis:& tamen ſi attendas, fit pedibus,ſcalis,& pennis. to.8.107,g
Quod non fiat corporis pedibus, ſed cordis affectibus. to.8.480,i
Tanto plus aſcendis,quāto plus amaueris.tomo.8.304,d
Aſcendis amando,deſcendis negligendo.to.8.310,h
Aſcendendo,uenit homo ad angelos, qui deſcendendo incidit in latrones.to.8.313,R
aſcendit ad Hieruſalem & cęleſtem omnis qui ,pficit,deſcēdit oīs q deficit.t.7.489,e
amando deum,aſcendis: amādo ſeculum deſcendis. ibidem.
Ideo de aſcenſione cogitare debemus, quia in Adam omnes deſcendimus ab Hieruſalem in Hierico. to.9.488,c
aſcendere debemus affectu pietatis,& charitatis, non intueri homines qui proſperantur in hoc ſeculo to.8.483,g
aſcendimus ad cęlum,ſi cogitemus deum, q aſcenſus in corde fecit to.7.477,a
aſcendere in corde , eſt in deum proficere. ibidem,b
Si ſpritaliter aſcendimus ſpiritaliter intelligere debemus. ibidem,c
aſcenſionis impedimentum,ſuperbia.tomo.8.469,l
Per alterā partem aſcēdere.quid.to.10.42,e
In cœlum aſcendere. to.10.71,e
Electi aſcenſores terni. to.10.173,e
Modus aſcendendi ad diuinę maieſtatis agnitionem. to.10.137,f,g
Electi aſcenſores Pharaonis, qui ſint.to.10.173,d,e
Nunc aſcendamus in cęlum corde, ut tandē aſcendamus corpore. tom.10.213,i
aſcitę hæretici,ab vtre ſic appellati.to.6.8,R
aſclepius. to.5.62,K,& ſequenti.
aſia,eſt prouincia,mediam partem terrę habitabilis continens. to.5.149,b
aſia,elatio interpretatur. to.9.141,f
aſina Balaam. Vide Balaam.
aſinis ſtulti & indomiti cōparati. to.4.449,e
aſina ſubiugalis,ſynagoga. to 9.81,c
aſinæ pullum, ſignificare populum gentiū. ibidem.
aſini ſint Chriſtiani. to.8.77,g
aſinus adductus ad Ieſum, populū humilem & manſuetum deſignat.to.8.65,b,& 77,g
Aſina & pullus. to.4.156,b
aſina, Eccleſia. to.10.179,e
Duo pueri cum aſina,populus Iudeorum.tomo.10.161,m, & ſeq.
aſina Abrahæ,Iudæorum ſynagogā deſignat. to.10.162,a
aſperum. to.1.102,l
aſpiratio exprimenda. to.1.31,i
aſpis gaudet lucę. to.1.259,f
aſpidis prudentia contra incantatorem, qd nobis demonſtret. to.8.188,a,b,& ſeq.
Quomodo cum vetuſtate grauatur, pellē deponat:& percutiēti corpus offerat, vt caput ſeruet. to.8. Ibidem,d,e
aſpidi, ſurdi comparantur , verbum dei non audientes to.8.188.a,b
aſpides,inſidioſę. eodem,189,l,m
aſſaracus. to.5.138,i
Minus errat aſſentiens, quam ſuſpendens ſententiam. to.1.153,b
Temeritas aſſerēdi vitan.t.3.158,m,& 170,g
aſſumpſit deus totū hominē, quia perfectus deus & perfectus homo. to 5.89,a
aſſur ciuitas,vnde Aſſyrij. to.6.143,e
Aſſur ædificauit Niniuem. ibidem.
aſſur,figuratè ,p diabolo poni ſolet.t.8.300,c
aſſyrii. to.5.47.l
aſſyriorum regnum quinque milia excedit annorum. to.5.106,a
Et de eodem regno. to.5.168,e
aſſyriorum primus rex fuit Belus,ſecundus. Ninus,qui regnabat quando Abraham natus eſt. ibidem
Nullum maius fuit Imperio Aſſyriorum,primis tēporibus, nec ita diffuſum. Ibidem,f
aſſyriæ caput, erat Babylon. to.5.149,c
aſſyriorū regnū quantum durauit.t.5.31, K,l
aſſyriorum regnum innuit quaſi totam aſiā occupaſſe,cum gentes adhuc rudes eſſent ad reſiſtendum. to.5.174,d
aſſyriorum regnum,poſt annos fermè mille trecentoſquinque , ad Medos tranſlatum eſt. to.5.31,a,b,& 173,b
aſſyriorum & Chaldæorum regnum, idem fuit: in cuius regni Babylonia captiuatus eſt populus Iudęorū:in quo regno Abraham Nini temporibus natus eſt.t.5.168,f
aſſyrii nati ſunt de aſſur , qui nominatur inter filios Sem, maioris filii Noe, qui etiā regnum Nemroth obtinuerunt.to.5.13,e
aſſyrii dirigentes interpretantur.to.8.192,x

Astaroth, idolum. to.4.102,K
Astarte, idolum. to.4.102,K
Asteriſci, quid ſignent. to.2.17,g,h, to.4.40,b to.8.232,l
Asteriſcos vocant ſtellulas. to 4.181,f
Asteriſci, qualia ſigna dicantur. to.8.232,l
Astra noluerunt factorem ſuum aſpicere crucifixum. to.10.196,f
De aſtrologia. to.1.40,l
Aſtrologica vaticinia. ibidem.
Aſtrologorum vanitas eleganti ſimilitudine taxata. Ibidem, 40,b
Aſtrologiæ vanitas deteſtata. tom.1.36,g.h & 40,b,& 48,g, & ſequenti. & 143,a,b
Aſtrologiæ fabulis, Manichæorum libri pleni. tomo.1.41,h
Aſtrologiæ inuentio. to.1.165,R
Conſtellationum ratio diſcuſſa. tom.1.48, R & ſequen to.3.113, h, to.4.189,a
De fauſto Manichæo, & de aſtrol. to.1.40, l
Aſtrologi quid ſenſerint in ponendo fatum. to.5.39, h, i
Aſtrologi multa uera dicunt, nõ ex inſpectione alicuius artis, ſed inſtinctu malorum ſpirituum, to.5.40,c
Et ꝙ Atlas perhibetur fuiſſe magnus aſtrologus. to.5.170, m
Aſtronomiam innuit primo ęgyptios habuiſſe ab Iſide. to.5.180,l
Aſtronomia, & aliæ tales ſcientię, magis ad exercenda ingenia, quam ad illuminãdas vera ſapientia mentes hominum ſolent ualere. ibidem.
Contra aſtrologos vanos, inuectio. t.8.64,d
Aſtutia in bonum to.2.34,b
Aſtuti proprie. to.3.218,a
Aſtutia vulpium nomine appellata. tomo. 6.270,a
Aſtuti ſicut ſerpentes. to.8.188.b,c,d
Aſtutia ſine ſimplicitate, ſuperbia eſt. tomo. 10,280 c
Aſylum facinoroſorum. to.4.128,a
Aſylum lunonis. tom.5.3,f
Aſylum conſtituitur a Romulo & Remo. tomo.5.11,e,& 45,c
Aſylum Romę cõſtructum, liberans noxios cõfugientes ad ſe, ſignificabat remiſsionẽ peccatorũ, quę fit in Eccleſia. tom.5.46,c
Athamas & Io, a Iunone puniunt. to.5.47, d
Athanaſij ſententia, de Pſalmis cantandis in Eccleſia. to.1.65,e
De videndo deo to.2.157,d
Athanaſius fugit Conſtantiũ Imperatorem. to.2.241,d
Athanaſius contra Arrianos. to.7.86 i, R
Athenæ, Mineruę conſecratæ. to.2.212,h
Athenienſes quomodo admirati ſint, loquente Paulo to.8.276,c
Athenienſes in Græcia multum claruerunt, plus tamen fama quàm re quæ etiam non paruam habuit gloriam ex literis & philoſophis. to.5.198,e
Athenienſium ciuitas, a quo nomen accepit. to.5.170, m
Athenienſium ciuitati nomen a Minerua eſt quæ Græce Athena dicitur. to.6.170.e, f
Athenienſes, tempore Dauid regis, deſtiterũt habere reges, poſt interitum Codri: & magiſtratus habere cœperunt adminiſtrandę reipublicæ. to.5.173,i
Athenienſib. Paulus loquit. t.5.68.d, & 185.I
Athenienſes. to.5.168.e
Quando Athenienſium ciuitas ſit condita: & quam cauſam nominis eius Varro perhibeat. to.5.170, e, f
Athenienſes quando magiſtratus habere cęperunt. to 5.173,K
athleos. to.7.38,l
Athleta Chriſti verus. to.5.123,a
Atlantici. to.5.67,c
Atomi Epicuri. to 2.79,h,& 80.g,& ſequen. & 204,l,& 208,a
Atria, ampliora ſpatia domus ſunt. tomo. 8. 512, c, d
Atria domini quæ ſint. to.8.302,f,& 305. m
Atrii nomine præſens Eccleſia ſignificatur. to.8.355,c
Quod ſignificet futuram beatitudinem. to. 8.369,i,k
Atrium, dicuntur qui videntur eſſe in eccleſia & foris ſunt. to.9.145,d
Atys pulcher adoleſcens. to.5.52.R
Atys flos. to.5.62,e
Quam interpretationem de abſciſione Atys, Græcorum ſapientium doctrina repererit to.5.62,e,& ſequen.
Auaritia quid. tomo.1.229, R
In auaros. to.1.205,a,b, to.8.110,d,e,& ſe.
Auaritiam quatenus tolerauit Cyprianus. tomo.2.52,g
Auaritia fons malorũ. to.3.219,b, & 349, m
Auaritiæ vanitas. ibidem.3.18,g

Auaritiæ malum. to.4.380.c
Auarus, inferno similis. ibid.d
Radix omnium malorũ auaritia.to.5.4.b,to. 9.136.h,to.10.148.e & 303.
Auaritia plures allicit q̃ peritia, ut patet de plurimis qui artificiosi fiunt propter quæ stum. to.5.56.h
Ab auaritiæ sordibus purgat amor sapientię. to.5.57.c
Auaritia non est auari uitium, sed hominis peruersi,amantis aurum iustitia derelicta quę incomparabiliter auro debuit antepo ni. to.5.206.e
Auarus potest pecuniam magnam habere nõ autem non egere. to.5.58.b
Auarus fruitur nummo,& vtitur deo,qm̃ nõ nummum propter deũ impendit,sed deũ propter nummum colit.to.5.110,f
[illegible] to.7.133,i
Auaritia,idolorum seruituti comparata. ibi dem.134.a
Auaritiæ & hæresis comparatio. ibid.b
Auaritia insatiabilis. to.114.e,f
Auaritia est porta mortis. to.8.20.g
Auaritia non est opus dei. to.8.496.c
Auaritia quicquid mali habet, vanitatis est. Eodem. 109
Non omnis auaritia vituperabilis est,sed est bona & optima. to.8.336.e
Quòd ad omnes terminos se extendat.tomo 8.83.g,& 114.e,f
Auaritiæ remedium. to.8.479,a
Aliud iubet deus contra auaritiam:aliud aua ritia contra deum. to.8.187.c
Ideo inimicatur deo,quia,&c. to.8 360.d
Auaritia duriora iubet q̃ Christus. t.8.496.a
Noli velle ab auaritia possideri ibid.
Cũ arguit incipit odire & criminari.ibid.b
Auaritia crescit copia. to.8.480.g
Auaritia nomẽ est generale,cum plus quisq; appetit, q̃ sat est. to.8.446.k.
Apostolus genus significabat per speciem, cũ dicebat:Radix omnium malorum aua ritia. ibid.l
Auaritia impedit ne gratis colatur deus.Ibi dem, m
Quòd deus auarus sit salutis nostræ.tomo 8. 368. l
Auarus ministrũ lucri sui facit deũ.to.8.58.g
Auarus nimis est, cui non sufficit deus. Ibi dem.171.f
[illegible] to. 496.b
Auari debemus esse vitæ ęternę. to.8.336.e
Auarus dum colligit,colligitur: & dum vult esse prædo,fit præda. to.8.110.e
Auaris ipsa fœcunditas molesta est.tomo.8. 523.h,i
Quòd vocem habeat pietatis, sed excusatio nem iniquitatis. to.8.506.R
Quod velit habere plenam arcam,& inanem conscientiam. to.8.171.g
Auaritia tollit ab homĩe securitatẽ. t.9.140.c
Auarus omnis,cæcus est. to.9.198.g
Qui propter auaritiam seruant,palliant se,vt quasi propter filios seruent. to.9.202.a
Auaritiæ incommoda. to.9 226,a,b
Auaritiæ morbus nunquam melius compe scitur,nisi cum dies mortis fine fine medi tatur. ibidem. c
Spiritus auaritiæ, & spiritus luxuriæ, diuisi sunt aduersum se. to.10.9.b,c
Auaritia amat vnitatem. to.10.20.m
Auarorum in pauperes insidiæ. tom.10.& sequentibus.
Auarorũ & cupidorũ cõceptio. Eod 21.a,b
In raptores,auaros,& concussores,inuectio, Ibidem.
In diuitum auaritiam inuectio amara. tomo 10.24.b,c
Auaritia diuitum inexplebilis.to.10.ibidẽ,c
Tenaciter sua seruantes, qualiter a scriptura increpentur. tom.10.78.I
Auarorum pœna. to.10.79.b,& 93,f
Auaritię onus, q̃ graue. to.10.81.f,g
Auaritiæ & pigritiæ contrarii motus homi nem discerpunt. ibidem,g
Auaritiæ sarcina. to.10.81,f,& seq.
Auaritiæ & pigritiæ discrimen. ibid.g, h
Auari taxantur. to.10.107.h, & seq.
Vermes auaritiæ. to.10.173,I
Auaritiæ profunditas nõ patet oculis,sed sca tet animis. to.9.198.g
Parabola auari,augentis horrea pro vna die. to.20.232.h,i
De auaritia vitanda. to.10.224,I
Quare Christus dixit,Abstinete ab omni aua ritia. to.10.224,m,& seq.
Nouit Christus,non nos, quantum sit cauen dum ab auaritia. to.10.225,b
Contra auaros. to.10.241,g

Auarus est deus ad salutē nostrā. to.10.278,i
Auaritia nouerca est, & summa miseria cō iusti tiæ. to.10.294,m
Omnia vitia in homine senescunt, sola auari tia iuuenescit, to.10.303,h
Detestatio auarit.t.10.119,f, & seq. & 303,h
Auaritia insatiabilis, to.10.303,h Nihil auaro sufficit, cui deus non sufficit. to.10.305, c, & sequenti.
Audacia vires ministrat. to.1.201,c,d
Auditores & electi q, apud Manich. t.2.102,l
Audire, pro obedire. to.4.94,d
Auditus bonus & malus. to.8.87,b
Audire veritatem nihil est, si non sequitur fructus. Eodem.229,b
Venit audiri, vt audiatur. to.2.98,f
Obedientius audiri cuius vita orationi respondet. to.3.30,f, & seq.
Auditores bonorum sunt pauci, malorū autem multi. to.5.39,c, & sequen.
Domine audiui auditionē tuā & timui, &c. exponitur. to.5.177,c
Audire pro obedire, credere, & vsq; in finē perseuerare. to.5.200.R
Auditus malus quis sit. to.8.87,b
Audiendo credimus, & credēdo videbimus. to.8.136,R & 146, d
Audire coram deo, est intelligere. to.8.27,m in fine, & seq.
Audire, & auribus pcipere, si differant. to.8. 146, g,h,
Qui audiunt, fœliciores sunt, quàm qui loquuntur. to.8.162,h
Qui bene audit, & non bene operatur, valde male digerit. to.8.390,h
Qui sint q nō audiūt qđ loquunt Eod.147,a
Qui uis te audiri, prior te audi. to.8.158,m
Audire & facere, est supra petram ædificare. Ibidem. 192,h
Auditui dari exultationem & lætitiam quid est. to.9.48.K
Audire verbum dei, securius quàm prædicare. Eodem.86.c
Nihil nobis prodesset Christus, si videretur a nobis, & non audiretur. to.10.23.i
Audire vocem filii, quid. to.10.54,c
In aure audire. to.10.76,g, & sequenti.
Debet prius audire deum, qui vult exaudiri a deo. to.10.306,d
Aures dei. to.4.348,f
Aures mouent quidā homines, vel singulas, vel ambas simul quando volūt. to.5.129,e
Auris dei, non membrū corporeum est, sed potentiam esse, qua audit, debemus accipere. to.8.22,R
Aures cordis, non corporis requrit deus to, 8.146.f
Quomodo aures nostrę ad voces nostras, sic aures dei ad cogitationes nras, t.8.573,h
Deus inclinat aurem, si tu non erigas ceruicem. to.8.309,a
Non ad diuitem, sed ad egenum & inopem inclinat aurem suam. Ibidem,b
Sicut aures corporales ad os hominis, sic cor hominis ad aures dei. to.8.469,h
Interioris hominis aures requirit Christus. tom.10.17,l
Aures duplices. to.10.17,l, & 18,e,f, 106,d
Quare Petrus aurem serui principis abscidit. [illegible]
Auentinus mons. to.5.[illegible],e
Auersio causat vitium nō conuersio ad creaturam. to.5.117,d,e
Auersio a deo qui summè, & conuersio ad seipsos, qui non summè, est causa miserię angelorum. to.5.104.R
Deus tunc dicitur auertere faciem suam cū non dat animæ notitiam sui. to.8.25,i, R
Qui nō vult a se auerti faciem dei, vult auerti faciem dei a peccatis suis. to.8.162,K,l
Quòd auertendo faciem peccata deleat, auertendo scribat. ibidem.
Tu a peccatis tuis noli auertere faciē, si uis ut ab ipsis auertat faciē suā deus. to.8.135, K
Deus auertit ab eo quod tu fecisti, ne auertat ab eo quod ipse fecit. to.8.270,b
Aues aeris auxilio volant. to.1.270,h
Aues quadrupedes. t.3.129,a Retrac. t.1.22,c
Auium quidam voces, pecorumq. & aliorū quorumlibet hominū, sic imitantur atq; exprimunt, vt nisi videantur, discerni omnino non possint. to.5.129,m
Aues descendentes super corpora, quæ diuisa erant, quid significant. to.5.150,i
Quid significet quòd aues dāt vocem de medio petrarum. to.8.395,a
Aues cęli, spiritales quasdam animas significant. to.8.364,i, K, & sequen.
Aues volātes in medio cęli, sunt Ecclesia militans. to 9.148, m, & 149, d
Nihil aufertur homini, nisi ille iusserit vel p miserit qui donauit: spiritalia non aufert, nisi

nisi tu prius dimiseris. to.8 43,g,h
Auferre aliter intelligi non potest,nisi vt per datur vt non sit. to.8.258,c
Quid portarum vrbis ablatio. to.10.181,R
augures inconstantes. tom.1.143,a
auguratione vanæ. to.4.33,m
augurria nihil profuerunt Romanis, q̃ inuẽta sunt falsa eis victis,to.5.37,e, & sequenti.
De augurijs. to.10.245,f.& sequen.
Qui totam Christianam religionem desiderat custodire, omnia augurria contemnat oportet. ibidem. R
Quantũcunq; augures vel diuini nobis vera prædicent,non est illis credendum. Ibid.i
Qui augurijs & alijs superstitionib. credidit, quantumuis bonum faciat,nihil illi p derit. ibidem, m
Augurius philosoph. doctissimus.t 1.102,m
Augustinus.
augustini vita, in libris confessionum suarũ. to.1.28.g,& sequen.
augustini uita per Possidonium descripta.to. 1 in principio.
augustini vitæ compendiũ. Eodem. 168,e,f
augustini infantia, pueritia, & studium, descripta, to.1.28,m,& sequen.
augustini parentes,moribus & fide dispares. Eodem.30,l,& 32,e
augustini adolescentia,& q̃ in ardore libidinoso consumpta.Eodem 21,a,& sequentibus.
augustini pegrinatio. studiorũ cã.Eod 32,d
augustini patria,Tagastense oppidum. Ibid. 37,c,d, In Possidonio.
Relatio Calisti de conuersione,perseuerãtia & quibusdam dictis sancti Augustini. to. 10.313,a,&i
Quòd plus Augustinus curauerit vitare barbarismum,quàm vitia morum.to.1.31 K
ad literas Augustinus cogebatur,quo tamen deus vtebatur bene. to.1.30,m
augustini furtum. to.1.32,h,33,b
Quid August.amauerit in furto.to.1.33, b, c
Ob pilę lusum,Augustinus neglexit iussa parentum. to.1.29,i,K
augustinus puer morbo corripitur, reuelascens baptismum differt. ibi.K,l,
augustinus accusat adolescentiam in ardore libidinoso consumptam to.1.31,a, b
Lucta spiritus & carnis in Augustino tom.1. 54, m
Quibus studiis potissimum Augustinus sit delectatus. to.2.30,a
augustinus,quomodo amore captus.Eodem 33,e,& 36,e
augustinũ versatur in foro, inter causidicos Eodem, 34,i
augustinus Hortẽsius Ciceronis excitauit ad ardorẽ philosoph. Ibid.l,& 53,d,& 168,e
augustinus sacras literas fastidit, ꝓpter simplicitatem stili,to.1.34.m & sequentibus.
Augustinus a Manichæis,quomodo captus. Ibidem,& in Possidonio
augustinus nouem annis Manichęus fuit. Eodem.252,c,& 281,i
Et quomodo euaserit. to.6.29,e
augustinus quandiu, & quomodo alios sedũxerit. Eodem. 30,c
augustinus rhetoricam docet. ibidem,d
augustinus astrologiæ deditus. to.1.36,g
augustinus spiritalia caperę nõ potuit, præ corporalibus. Eodem. 39,b
augustinus prædicamenta per se intellexit,& oẽs artes liberales.Ibid.40,e,& in Possid.
augustinus alienatur a secta Manichęorum, Romam proficiscens Eodem.41,h,i
augustinus febri correptus,periculose laborat. to.1.41,a,to.2.81,d
augustini error ante susceptam euangelij doctrinam. to.1.42,e
augustini de incarnatione Christi error. Ibidem,d,& sequen.
augustinus qualiter contulerit cum catholicis. eodem, g
augustini discipulorum impudentia & fraus eodem.41.K,& 42,h
augustinus docturus rhetoricam it Mediolanum. Eodem,42,i
ab Ambrosio episcopaliter susceptus.Ibidẽ.
augustinus audito Ambrosio paulatim ab erroribus resipicit.Ibid.R,& in Possidonio
augustinus,nec Manichæus,nec catholicus. to.1.43,m
augustinus inanis gloriæ sectator. Et de miseria ambitiosorum.to.1.44,m
augustinus deliberat de instituenda vita. Eodem.46,m
Inter augustinum & Alipium contentio de matrimonio & cœlibatu. to.1.46,c
augustino uxor quęritur. ibidem,e
augustinus qũo cęperit agnoscere deũ incorpore ũreiectis imaginib.corporeis.Eod,B

Augustini somniũ de separatione creationis a creatura,& de vniuersitate.Ibidem.48,e
Augustinus miserè torquetur inquirens vnde sit malum. ibidem.& 49, m
Augustino quomodo diuina misericordia subuenerit to.1.49,b
Augustinus quæ in libris Platonicis inuenerit,consentanea doctrinę christianę.Ibid.
augustino clarius innotescunt diuina. ibid.f
augustinus quid senserit de Christi incarnatione. to.1.42,d,& sequen.& 50, b, c
augu. quid in sacris libris inuenerit, non inuentum in Platonicis. Eodem.51,f
augustinus Paulum Apostolum legit prę cæteris. ibidem.
augustinus accẽsus amore diuinorũ, ad Simplicianum ire statuit. ibidem, h, i,& seq.
augustinum qnę remorabantur a conuersione. Eodem 52,g
augustinus audit Potitianum vitam Antonii narrantem,sed dissimulat.ibidem, k,l,m, & sequentibus.
augustinus in horto quid fecerit.Eod.54,e,f
In augustino lucta spiritus & carnis. ibid. m
Somnium matris de filio. to.1.35,m
Quale responsum mater Augustini acceperit a quodam episcopo,de ipsius conuersione.to.1.36,b c
augustinus vocis admonitu quomodo totus conuersus. Eodem.55, c
augustinus deserit rhetoricæ professionem. Ibidem,g, & In Possidonio.
augustinus Ambrosium consulit, quid legendum. Eodem.57,g
augustinus Mediolani baptizatur ab Ambrosio.to.1.10,f,& 29,k,& 57,g In possidonio.to.2.118,m & 165,a
anno ætatis suæ.30. to.10.313,a, & e
augustinus quę Mediolani viderit.eo 1.57,i
augustini colloquium cum matre, de regno cęlorum. Eodem,58,f
augustinus quo luxerit mortẽ matris. ibid.l
De exequiis itẽ maternis.Ibid.& so.seq.co.1
Augustini conuersi confessio,qualis tum fuerit ipse. Eodem 60,g,& seq.
augustinus varias carnis cupiditates confitetur. to.1.68,i,& sequenti.
augustinus postremo,ad Christum verũ mediatorem confugit. Eodem.67,l,m
augustinus ad uerbi ministerium se accingit veram scripturarum intelligentiam a deo postulans to.1.68 b,& sequentibus.
augustinus raptus ad presbyteri gradum to. 1.In Possidonio.
augustini pugna cum Manichæis,Donatistis & Pelagianis. ibidem.
Cum Arianis. ibidem.
augustini scripta gratiosa. ibidem.
augustinus designatus episcopus,vino Valerio.Ibidem.& to.3.38,b,c,& so.seq. a, b
Per Augustinum,pax & profectus Ecclesiæ. to.1 In Possidonio.
augustinus insidiis Circumcellionum petitus. to.1. Ibidem.
Item Donatistarum. to.0.52,c
august. in causis audiendis,qualis.In Possid.
In increpando,qualis. Ibidem.
Augustinus pro reis, quomodo interceſſerit apud magistratum. ibidem.
augustinus erga episcopos,clericos, & in uictu qualis. ibidem.
augustini liberalitas erga pauperes. ibidem.
august.in re domestica qualis. ibid Item de conuictu fœminarum ibidem.
augustini & Ambrosii in bonis Ecclesiasticis,vasis item dominicis dispensandis.sententia. ibidem,
augustini officium erga destitutos & ęgrotãtes. ibidem.
augustini luctus, ac preces,morbus item extremus. ibidem.
august. precibus Energumeni liberati. Ibid.
aegroti sanati. ibidem.
augustinus uixit annis septuagintasex. Ibid.
augustini mos, pęnitentia in morte,& sepultura. ibidem.
augustini laus ingenua. ibidem.
augustini opera hęreticorum factiones extinctę. tn.2.28,e
augustinus antiquæ fidei conditor.ibidem,g
augustinus sanctus & eruditus.to.2.ibid.i. K
augustini laus ab eruditione.Eodem.35,b,& d,& 199,a
augustinus seruus seruorum. to.148,f
augustinus, Valerii episcopi σύγχρονος.to.1.In Possidonio. to.2.38,b,& 40,b,c
augustinus omnia dimisit to.2.124,K
augustinus senex, Eradium successorem suũ designat. to.2.epist.110 so.155
augustinus veniam petit ab episcopo quodã quem literis asperioribus offenderat. Eodem 155,K,l

Augustinus in sanctis scripturis plura se nescire, q̃ scire fatetur. Eodem. 173. R. 174, l
Augustini fides. Eodem. 235, c
augustinũ facilẽ posse vinci, sed videris vtrũ veritate an clamore. Eodem. 237, g
Augustinus, Hebraicam linguam ignorauit. Ibidem. 242, d
Augustinus Græcam linguam leuiter attigit. to. 3. 92, b, c
augustinus superbus & garrulus disputator fuit iuuenis. to 6. 29, g
augustinus, quomodo vitæ præsentis spe, atque negociis implicatus. ibidem, h, i
augustinus malè faustus victor in disputationibus olim contra Christianos. to. 6. 50, f
augustinus se multa ignorare ingenuè fatetur Eodem 210, c
augustinus dialecticus. to. 7. 68, a, b
Augustinus nõ erubescit a præsbytero discere, quemadmodum nec presbyter a laico. Eodem. 378, c
aug. senex, a iuuene paratus discere. t 2. 104, c
augustini clementia in hæreticos. to. 1. 248, f, to. 2. 93, h, in fine &, i, & 138, h, in fine, &, i, & 192, i, K, & 230, a, b, & to. 7. 286, e
augustini lenitas erga malos, to. 1. in Posi.
augustini ciuilitas erga idolatras. t. 2. 45, e, f
augustinus orat pro homicidis hæreticis. to. 2. Epist. 158, & duabus seq.
augustinus negociorum forensium examinator. to. 3. 265. K, l, & sequenti.
augustini labores innumerabiles Ibidem.
augustinus scripsit libros. CCXXXII. præter Epist. & Homilias. to 1. 28. R to. 6. 2, K
augustinus anno ætatis suę trigesimotertio, infans adhuc in Christo. t. 1. in Posidonio.
augustinus cum matre sua philosophat. Eod. 159, d, & seq. h, i, & 166, a, & sequenti.
augustinus quãtũ tribuat meritis precibusq; matris suæ. Eodem, R, & 168, h
augustini regulæ tres monasticę. eodem. 277 l, & sequentibus.
augustinus quantum scripsit suis tribus velit. to. 2. 9, f, g
augustinus qualẽ lectorem velit librorũ suorum. to. 3. 93, c, d
august. quo anno salutis floruerit. to. 2. 112, f
augustinus Euangelio non credidisset, nisi authoritas Eccleſi; eum cõmouisset. t. 6. 37, a
Quod melius in barbarismo, contra grãmaticos voluerit intelligi, quàm in sua disertitudine auditores deserere. to. 8. 99. e
Maluit vt eum reprehenderent grammatici, quàm vt eum non intelligerent populi. to. 8. 529, c
Non timuit detractiones to. 8. 330, k
Quod in errore lectoris maluerit sequi volũtatem dei, q̃ suam in proposito. t. 8. 525, i
Quòd duos in die fecerit sermones, tomo. 4. 170, h, i
Testatur se feciſſe sermonem de aduẽtu domini ad iudicium. to. 8. 565, g, & m
Quod iam senex, non dedignatus sit et ministerio & studiis adolescentium ociosorũ aliquid discere. to. 8. 391, d
Querela Augustini, quòd in audiendis iudiciis improborũ, impeditus sit a perscrutãdis mandatis dei, ibidem. 558, h
Quòd in exequiis cuiusdam fidelis exposuerit psalmum. Eodem. 391. K. l
Quòd psalmorũ dicta, nõ tãtũ aure & corde sed & stilo a fratrib. excipiebant. t. 8. 164, l
Quòd iubẽtibus fratribus & & coepiscopis, exposuerit psalmos. Eodem. 80, m, in fine, & 92, m, & 531, g
Quòd psalmum. 131. iussu cuiusdam episcopi exposuerit. to. 8. 504. a
Quòd hortatu uenerabilis patris & episcopi sui N. exposuerit psal. eod. 315. h, & 350, l, & 391, R
Quòd iussu episcopi Seueri tractauerit psalmos. to. 8 353, l
Augustinus non exposuit omnes psalmos p ordinem, sed modo hunc, modo illũ, & post redactæ sunt expositiones in ordinẽ. to. 8. 383, i, 393, d, e
Quòd omnes psalmos quos codex psalterii tenet, partim exposuerit dictando, partim sermocinando: & cur psalmũ. 118. exponere distulerit. to. 8. Ibidem. 436, h
Excusatio eius de expositione eiusdem psal. to. 8. 466, l
augustinus cum adhuc puer erat, suspicabat, cum audiret tonitrua, quasi vehicula de stabulo procedere to. 8. 280, R
Quòd sit trans mare baptizatus, & qui cum eo. to. 8. 101, m
Videtur Augustinum fuisse monachum. Eodem. 186, K, & 187, c
augustinus quantum præterita sua mala non negat, tãto magis deum, qui sibi hæc ignouit, laudat. to. 8. 101.

Seuerios

Seuerior fuit in malo suo quod dannauit, q̃ hæreticus qui in eo hoc vituperauit. Ibid.
Quantum gaudebat de gratia dei, tantum de suis p̃teritis timebat, & de cõtinua pugna sua aduersus cogitationes malas ibidem
Quòd laborauerit contra hæreticos, disputãdo, conuincendo, conueniendo, terrẽdo, tamen omes diligendo. to.8.113.f
Suspicentur de eo homines quod volũt, siue bonus siue malus sit, tamen ab Ecclesia nõ recesit. ibid.g
Hoc dicit in Ecclesia catholica, vt spes sua nõ sit in homine. ibid.
Etsi de loco quasi sublimiore loquebat, timore tñ fuit sub pedibus audientiũ. t.8.231.b
Non eum tam delectabant voces laudantiũ quàm deuotio cõfitentium, & facta rectorum. ibid.
De eius humilitate in p̃dicatione to.8.389.f
Non ideo loquebatur in populo, vt acclamarent, vel laudarent, nec ut honores, laudes, aut vtilitates temporales impetraret. Eodem. 541.e
Quòd maluerit audire q̃ loqui. to.8.534.f
Non semetipsum commendabat subditis, sed subditos deo. ibid 577.d,e
Humilitate iacebat sub pedibus subditorum suorum. to.8.489 i
Licet ex officio dispẽsationis subiectos suos custodierit, voluit tamen cũ eis vmbra alarum dei custodiri. ibid.l,K,
Sæpe passus est insidias hæreticorũ. t.8.469,K
Cum quanto tremore ad populum loqueba tur. to.8.162.i
Id quod dixit, nulli præscripsit ad meliorem intellectum. Eod.90.g,h
Blanda Augustini suorũ admonitio. t.10.28.e
Augustinus solicitudinis & curę suę subditos, ipsosmet subditos testes citat t.10.42.g
Augustinus sæpe petitus mala consilia. ibid.h
augustinus per Simplicianum Ligurienſem in fide est edoctus. to.10.281.g
augustinus cum Simpliciano per annum cũ dimidio conuersatus, in fide est edoctus. to.10.313.c
Promotio Augustini ad sacerdotium. to.10.280.g, & m,
Promotio Augustini ad episcopatũ. to.313.e
augustinus factus episcopus, vixit cum regularib. secũdũ regulã apostolicã. t.10.284.g
augustini paterna vigilãtia, cum loqueretur Christianis imbecillioribus de scripturis, ne eos offenderet, uel occasionem daret blasphemiæ. to.10.3.f,g
augustinus reprehensus q̃ nõ corriperet peccantes, sed indignè. to.10.16.i
augustini cura de subiecto sibi populo to.10.42 h, i
augustini publica confessio, & pro offensis, vt sibi remittantur deprecatio. tomo. 10.103.K,l
augustini humilitas. ibid.R
augustinus in Aethiophia prędicans, uidit diuersa monstra to.10.299.i,R
augustinus Romæ scolas sex annis, tempore Theodosii senioris, glorioſe rexit. tomo. 10.313.c
augustinus monachorum institutor. tom. 7. 61.c, in fine.
augustinus anno 33. ætatis suæ solitariam vitam incœpit. to.10.297.g
Conuersatio augustini in eremo cum 12. fratribus. to.10.313.d
Vndecim discipuli August. Ibidem.i, R
augustini conuersatio cum fratribus suis. to.10.314.a,b
Modus uiuendi Augustini cum regularibus. Ibidem, c
De obitu ac commendatione sancti augustini. to.10.313.e,f
augustinus, durante Vandalorum obsidione obiit. tomo.10.313.f
De trãslatione corporis sancti augustini, de Sardinia ad Papiam. ibid.g
Comparatio august. ad Abrahã. t.10.298.i, K
Augustinus, & Hieronymus.
augustini & Hieronymi disputatio de Petro reprehenso a Paulo. to.2.10. per totum, & sequentibus.
augustinus probat nouum testamentum, a Hieronymo castigatum. Eod.14.d
Translationem ex Hebraica veritate nõ probat. Eod.11.h i, & 13 a.b
Eod.16.R
augustinus prolixus, & suboscurus ibid.16,c
augustinum monet Hieronymus, ne senem iuuenis prouocet. Eod.18.a,e,h
amor Hieronymi in eundẽ. Eod.97, R & 36,e
to 2.18, g, h
augustinus cedit Hieronymo in cognitione scripturarum. Eodem.20.e
augustinus deplorat discordiam inter Rufinum

num & Hieronymum. ibidem
Aug. Hieronymo in multis inferior.t.2.25.d
Augustini & Hieronymi de hebdomadibus Danielis sententia. Eod. 103.i, k, & seq.
Augusti imperatoris edictum contra Donatistas. to.2.71.K
augustus mensis, pro Sextili. to.3.11.g
aulus Gellius citatur. to.4.30.d,in fi.
aulus Gellius. to.5. & seq.
aurinus. to.5.35.a
aurum, argentũ, lapides precioſos ędificare quid ſit. to.4.24.b,t.& 298.d,& ſeq.
De auro & argento quod ab Aegyptiis filii Iſrael acceperunt. to.4.191.b,c
aurũ de puro argento ſordidatur.to.4.410.c
Multi vt aurum acquirant, fidem perdunt. to.8.482.m
Ille aurum habet, q̃ nouit uti auro: qui autẽ vti non nouerit, habetur non habet,poſsidetur non poſsidet. Ibid.482.m
Eſto dominus auri,non ſeruus, quia & aurũ fecit deus,& te ſuper aurum. Ibid.
Quòd melius ſit ſordidum aurum, q̃ plumbum purgatiſsimum. to.8.556.a
Aurum non eſt vtile auaro, ſed benè vtenti. to.8.515.i
auri viriditas, quæ ſit, & cur inter ſcapulas non in pectore. to.8.232.c,d
auri nomine ſapiẽtia intelligitur. to.8.259.l
aurum,hypocriſis. to.9.147.l
aurum quid. to 10.112,i,K
aurum & argẽtum,in quo genere bonorum. to.10.107.g, h
Poſt aurum non ire. tom.10.79,e
Auri mala. to.10.84.a,b,
aurũ & argẽtum, res iudicis iuſti ſunt.Ibid.c
Deo eo quod in Aggęo ſcriptum eſt, Meum eſt aurum,& meum eſt argentum: Homilia.to.10.107.d,e,& ſeq.
auſes vocabatur toſue to.10.105.b
De falſitate auſpicii,quo Romani regni fortitudo & ſtabilitas viſa eſt iudicari.t.5.37.e
auſter ſpiritaliter, quid ſignet. to.2.181.h
auſter ventus eſt calidus,glaciem liquefaciẽs to.8.487.h
Regina auſtri. to.10.148.d
automedon auriga nobilis. to.1 24.h
authoritas diuina & humana to.1.163.d, e
authoritati diuinæ non tribuendum, quod arte dæmonum fit. ibid.
authoritati cum ratione credendũ.t.1.195.a
author & rationis beneficientia Eod. 239.c
authoritate & ratione, quomodo vtendum in diſceptationib.to.1.248.f,g,& 253,d
authoritas doctorum Eccleſiæ. Eodem.163, b.to.2.95, m
authoribus quantum tribuendum.to.2.157. i,carca finem.
Deus author naturarum,non vitiorum.tom. 4.115.c
De authoritate canonicæ ſcripturæ diuino ſpiritu conditæ. to.5.193.f
authoribus quibuſcunque non eſt credendum indiſtinctè, immo nec ipſe Auguſtinus vult temere credi cuncta quæ poſuit. to.5.216.f
authoritati diuinę credere debet humana fragilitas: & magis debet credere angelis immortalibus, qui nobis fidem reuelauerũt, quam ſermonibus to.5.91.l
Sine veritate non valet authoritas.t.9.196,e
auxilium dei. to.3.353.a.to.7.222.m, & ſeq.& 241.f
Pro auxilio diuino,precatio. to.1.172.g & ſequenti. 210.d, e to.4.385.l
auxilium non eſt quærendum niſi a domino to.8.81.h,i
azimorum primus dies qui. to.2.81.R
azimorum ſolennitas. to.9.76.c, d
azima Chriſtianorum. to.6.255.k,l
Diebus azimorum contaminatio erat alienigenæ domum intrare. to.9.215.l
azima quid. 10.to.61.d

B

BAal & Baalim. tomo.4.102.i,K
Baalſamen. ibid.i
Baalbereth & Baalim,idola.ibid.105.K
Verba domini ad Heliam.
Reliqui mihi ſeptem milia, &c.expoſita.to. 10.7.a
Babylonia interpretatur confuſio, to.4.331. m,to.5.144.a,to.0.27.a,to.9.145.a
Babylonem non cõdidit vxor Nini, vt dixerũt quidã,ſed inſtaurare potuit.t.5.169.h
Babylon fuit initium regni Nemroth, deſtirpe Cham,quam ciuitatem mirabilem ipſe ædificauit,in qua eſſet ſicut in metropoli. to.5.143.d
Quòd in Babylonia turrim voluerunt ædificare mirabilis altitudinis,ſiue turres,quæ ſingulari numero ſignificarentur.tomo 5. 114.m,& ſeq.

babylon appellata est confusio, quia ibi cõfudit deus labia omnis terræ. to 5.144.a
Babylon fuit caput regni Assyriorũ, in quo primo regnauit Belus, secundo Ninus, filius eius. to.5.49.c
babylonia quasi prima Roma. tom 5.169 g
babylonia captiuitas. tomo.3.247, a
Captiuitas babylonica & in ea gesta quid significent. to.4.331, m
In babylonia populo Israelitico captiuato pphetauerunt illis Malachias, Aggæus, Zacharias, & Esdras to.5.168,i
In babyloniam transmigratio, allegoricè. to. 6.87.d,e
babylonia ciuitas est mater omnium impiorum. to.8.46,a,& 205 l,& seq.
De babylonis medio esse fugiendum, quomodo sit intelligendum. to.5.172.l
Babylon p Cain inchoata est in intimis Persidis regionibus, q̃ diuturno tẽpore caput exulit sup cęteras gẽtes. t 8.205.d,& 217.a
Quòd significet societatem omnium impiorum, ab Oriente, ab Occidentẽ: & ipsa habeat regnum terrenum. to.8.46.b
Quòd ad eam oẽs iniqui ptineant. to.8.316.i
babylonia interpretatur confusio: & significat mundum. to.7.489.h,i,& 518.c. tom. 10.137. K
De babylone exire, quid sit: & quomodo exeatur de ea. to.8.217.c
Multum interest inter medium & exteriora babyloniæ. to.8.519.l,m
babylon quomodo sit filia babylonis. tomo. 8.521.h
Sicut persecuta est nos paruulos, ita paruuli eius vicissim elidantur ad iram vt morian tur. ibid.i,
Quomodo babyloniæ duplum reddatur. to. 8.578. c
babylon impia, diaboli congreg. t.9.146.K,l
babylon prȩcipuè superborũ raptorũ luxuriosorum & huius mundi imaginem gerit. tom.9.148, f
babylonis ædificatio. to.10.288.i
bacchanalia. to.2.46.h, to.5.53.g
bacchę mulieres. to.5.172.m
bacchanalia instituta sunt Liber. ibid.
Bala, famula Rachel, interpretatur inueterata. tomo 6.135, f
De Balaam & balach. tomo.179.c,& seq.
balaam in arte magica, & carminibus noxiis prȩpotens erat. ibid.c
deus Balaã inuocare dęmones, phibet. ibid.e
balaam quid. ibd.
balaam prohibetur, ne eat ad Balach, vt maledicat Israel. 10.10.179.b,c
Balaam auaritia. to.4.45.a,b,& seq.
balaã, quare iuit vt maledicere t Isr. t.10.179.e
balaam magus dęmones vidit, Asina autem angelum uidet. ibid.
balaam asina quomopo locuta, to.3.211.e,& 222,h,242.a, to.4.222.h
Vide, Asinus.
Asinorum non ideo miranda est sapientia, quia semel vna insipientiam prophetę redarguit. to.2.27.h,i,& 145.d,e
balaam prophetia. to.4.310.e
balaã laudabilis & culpabilis erat. t 10.179.
balaam scribas & pharisęos denotabat. ibid.f
balach. primus rex Edom. to.4.37.a
balach ad Balaam mittit vt maledicat filiis Israel. to.10.179.e,& seq.
balach adulatio. ibid.d
balach, exclusio vel deuoratio interpretatur. ibidem, f
Baleus. Assyriorum rex decimus. to.5.169,m
balneis vnde nomen inditum. to.1.59.b
balnea menstrua. to.2.154 g
balnearum vsus conceditur. ibid.

Baptismus.

Baptismi aquam per Spiritum sanctum efficax to.1.78.h, to.2.27.c,& seq.
In baptismo susceptorum fideiussio. tom.2. 28.l, in fine & g
baptismi efficacia in culpis remittendis. eod. 67.a,b, to.10.173.a
baptismus, sacramentum Christianæ societatis. to.2.22.i,K
baptismus prima peccata soluit. to.1.13.m, & so.seq.m,& 56.k, tom.2.67.a,b.& 73,c
baptismus circuncisioni succesit. to. 2. 152. m, & seq.
baptismus sanguinis. ibidem. 152.a,b, tom.3. 68,i,& 249.f, to.7.324.a,b
baptizasse Christum quomodo accipiendũ. to.2.152.a,b
baptismi cõsideratio,& fructus. to.4.77.g,h
baptismi & circuncisionis collatio. to.2.249 d,e, to.3.353.K, to.7.136 f,g
baptismus mundationem conscientiæ præfigurans, quando euacuabitur. to.2.249. d
baptismi mysterium. to.3.56.c,& 268,h

Baptiſmi donum, cõtra peccatum originale & actiuum. to.3 57.c
Sine baptiſmo nemo ſaluabitur. to.3.74.i,& 76.c, & ſeq.
Baptizati oleo quare unguntur.to.3. 175.h,i
baptiſmi gratia. to.3.354. d
baptiſmus. to.3.55.i,& 77,g,h,& 288.h,& 292.d,& 354.d
baptizatus eſſet pro lauiſſet to.3.59,c
baptizandi cur exorcizentur & exufflentur. to.3.66:b,to.7.262,c,267 d,e,& 275.
Non paptizari. to.3.79.c
baptiſmus quando & quibus dandus.to.4.19 h i,& 20.e,f
baptizandos tam fidei opera quàm fidem docendos. to.4.20.h
Ante baptiſmum ſcire & agere vitam Chriſtianam, neceſſe. ibib. m
baptiſmus ſpadonis. to.4.21.b
baptizandus ne qui uitam impiam mutare noluit. to. 4.22.k
baptiſmum fidei opera prȩcedant. ibid.m
baptizandorum catechiſmus ibid.22.a
A baptiſmo num merito repellantur obſtinati in peccatis. to.4.25.g
A baptiſmo prohiberi non nouũ.ibid.25.l,
baptizandi quæ facere debeant ibid.e
Ad baptiſmum Apoſtoli grauibus peccatis obnoxios non admiſerunt ibid.26.d
baptiſmo Chriſtianorum vita reſpondeat. to.27.e,& ſeq.
Contra eos qui omnes ad baptiſmum circa diſcrimen admittebant to. 4.19.h
baptiſmus quando,& qbus dandus.t.4. 20.e
Baptizandos tam fidei opera q̃ fidem docendos. to.4. ibidem. h
baptizabat Ieſus plures q̃ Ioannes,& cætera exponitur. to.4.197.i, & ſeq.
Baptiſmus non debuit ceſſare: & quare.tom. 4.308.l
De baptiſmo ſanguinis. to.5.113 b
baptiſmus delet omnia peccata. to. 5.8.K
Baptiſmo ſanguinis purgatur quis ab omnibus peccatis, etiam non baptizatus baptiſmo fluminis: & ille maior eſt iſto. tomo 5.113, h,i
baptizato Chriſto in iordane, innotuit religio & doctrina Chriſtiana,per corporalẽ eius præſentiam to.5.185.l
Propter baptiſm.ſacramentum,quiddã miraculoſe curati ſunt ab infirmitate corporali: vt patet de Conſtantio baptizato & mũdato a lepra.Item ſancta Otilia,cęca nata, viſum recepit. to.5.230.e,& ſeq.
Poſt baptiſmum remanet mors & pęna multiplex. to.5.112.c
an hi qui inter hęreticos baptizati ſunt,& deteriores poſtea male uiuendo facti ſunt: vel hi qui apud catholicos renati ad hæreſes aut ſchiſmata tranſierunt: uel hi qui a catholicis, apud quos renati ſunt,nõ recedentes,crimino ſe uiuere perſtiterunt,poſſint priuilegio ſacramentorũ remiſsionẽ ęterni ſperare ſupplicii. to.5.223.l
De baptiſmo error Manichæorum. to.6.8.b
baptiſmũ in aqua non recipiunt Seleuciani. ibidem, i
baptizatos ſemel in Xp̃o, nõ poſſe relabi in peccatũ:error iouiniãi & Pel.t.6.9.f,& m
baptiſmatis figura fuit circũciſio.to.7.360.d
baptiſmus per diluuium ſignatur.to.6. 84. e
Per nubem,& mare rubrum. Eod.86.K,l
baptizandi erunt cathecumeni in periculo mortis. Item qui pro ſe reſpondere non poſſunt. to 6.176.co.4.per tot.
Pro baptiſmo Chriſti, omnia dura atq; horrenda perferenda Chriſtianis. tom.6.141. K,& 156. e
Relapſus a baptiſmo. to.6. 17.h
Nec baptiſma nec baptizandi poteſtatẽ amittunt recedentes ab Eccleſia.to.7.13 h,i,& ſeq & 120.i, & ſeq.
baptizare poteſt laicus in neceſsitate tom. 7. 13.l,14.m
baptizare vtrum poſsint qui nunquam fuerunt Chriſtiani. ibid.20. a
baptiſmum nõ omnibus prodeſſe.to.7.27. b & Lo.c, & f
baptiſmus vnus bonorum & malorum to.7. 39 m,& ſeq.
baptizatos ab hæreticis,quomodo recipiant catholici. to.7.53.c
Baptizati ſanctificatio unde, contra Donatiſtas. to.7.61. e,f
baptizat ſacerdos miniſterio viſibili, Chriſtus inuiſibili gratia.to.2.228.R,& 230.l, to.7.63.f,g,& 228.e
baptiſmus non alius,ſed idem huic vtilis,illi inutilis,to.2 228 K,& ſequen l,to.7.71, i,K & 81,e,f
baptiſmus, ſacramentum eſt nouę viæ. to.7. 74,c

In

In baptismo deus abluit, non homo. to.7.63 g,& 76,c,& 81,f
Baptizare possunt & boni & mali. to.7 76,e, to.9.10,g
baptizari a mortuo quomodo accipiendum to.7.77,l
De baptismo, cypriani sententia. to.2.55,h,i & sequen. to.7.71,c,79,l,m,& 81.c
De baptismo contra Donatistas. to.7. 119,h, sequenti. Retracta. to. 1 23,f
[illegible] tom.7. 120,m
baptismum accipere potest in extremo posi tus, etiam ab hæretico ibidem
baptismus an generet filios apud schismaticos. eodem. 122.d
In baptismo an semper peccata remittãtur. Ibidem. 132,l
Qui sine charitate baptizatur, quatenus acci piat remissionẽ peccatorum. to.7. 123,i
Et de fictè accendentibus ad baptismum. ibidem,& sequentibus.
baptismi sanctitas pollui non põt. to.7.130,i
baptismi integritas & sanctitas ibidem. 131,a
[illegible] eodem. 133,h,i
baptismus non corrumpitur. to.7. ibidem,i
baptismus ubique Christi est. to.7. 133,m, 136,k
baptismus & malè datus, & malè acceptus per se bonus. eodem. 136,i
Baptisma commune bonis & malis. to.7. 81. e,f,& 137. g,246,d,e
baptismus nec i pessimo deterior. eod. 138,l
baptismi vicem implet martyrium. ibidem. 139,c,d
baptismus ubi non necessarius. ibid.c
baptismus non omittendus. ibidem,e
baptizando, qui per se respondere potest nõ ualet alterius confessio. ibidem,h
baptismus & pietas. ibidem,h,178,e,f
baptismum legitimum habent hæretici, sed non legitimè. to.7.131,h,i
baptismus solius Christi est. to.7.142,e,f,to. 9.29,g,f
baptisma potest esse sine spiritu. to.7.145.c
baptisma vnum. ibidem,f
baptismus Christi, etsi nullius malitia uiole tur, apud hæreticos tamen caret effectu. Ibi dem,m
baptismum & malus dat malo. ibidem. 146, f,& sequentibus.
baptismi sanctificationẽ non impediunt uer ba erroris per imperitiã prolata. t.7.150,a
baptismus uerbis Euangelicis consecrandus ibidem,c
baptismus necat eodom. 153,g
baptisma bifariam accipi. to.7.196,g
Idem baptisma quomodo prodest, & obest. to.7 157,e
an non baptizatus baptizet. ibidem. 158,d,e
baptismus ludricrè & mimicè acceptus an approbandus sit. ibidem,& sequentibus.
De unico baptismo contra Petilianum. to.7 159,i,& seq. Retractationum. to.1. 25,i
baptismum dant & accipiunt boni & mali. to.7. 178,d
Per baptismum quomodo euacuetur pecca tum in paruulis, similiter & in adultis & quid inde consequentur utilitatis. eodem. 223,d,e
Ex baptizatis nati, quare baptizãtur. t.7.230, i,& sequen. b,c,& 235,e
Ex baptizato nascitur baptizandus, quemad modum ex circunciso incircuncisus. to. 7.235,f
a baptismo initium renouationis. eodem. 224,c
baptismus abluit quidem peccata omnia, sed non aufert infirmitatem. to.7.261,f,g
Et quid baptismo tribuẽdum. ibid.h,365,f,g
Baptizari in morte Christi, quid sit, ex Chry sostomo. eodem. 310,m
Baptismus regeneratio, renascentia. eodem. 362,a
baptizati non carent concupiscentia. eodem 365,g
baptizatus omni peccato caret, non omni malo. ibidem.
baptismo prædestinati. tom.7.385,c
baptizati in unitate charitatis in Ecclesia, sunt salui. to.7.128,g,h
Non est remissio sine baptismo. to.7. 169,k
Hæretici & mali Christiani, dare & accipe re possunt sacramentum baptismi. tom.7. 169,g
baptismus omnibus necessarius. t.7.217,c,d
De baptismo. tomo.7.323,R
baptismi figura fuit mare rubrum. tomo. 8. 408.i,k
In baptismo omnia peccata dimitti, figurali ter ostenditur. tomo 7.281,l,m.& 295,m

Cur

Cur Christus baptizari voluerit, qui sordes non habuit. to.8.334,d
Quòd in baptismo fiat remissio omnium peccatorum. to.8 122.h
Cũ nouerimus ex baptismo Christi solui peccata,& ad remissionem peccatorũ ualere non ob aliud cũ infantibus matres currũt nisi ut soluat propago peccati.to.8.161,c
Cum in baptismo omnis reatus sit dimissus, cur adhuc remanet peccandi desiderium. to.8.439,a
Quòd baptismus omnibus sit communis,sed ipsa gratia nõ est communis omnibus to. 8.281,d,e
Quòd vnus atq; idẽ baptismus aliis est ad uitam,aliis ad mortem. to.8 518.a
baptismus Christi ornat militem, & conuincit desertorem. to.8.113,d,e
baptizat ipse Christus p̃ ministros to.9. 10,a
baptisma suum nemini tradidit Christus: & quare. tomo.9.10.b
baptizari quare voluit solum Christus in suo nomine,non autem Pauli, Petri. &c.tom. 9.ibidem,b,c
baptizare concessit Christus Apostolis, & aliis ministerialiter,non autem authoritate.to.9.10.c,d,
Apostoli quare nõ aliquando dixerũt baptisma meũ,bene autem Euang.meũ to.9.10.f
baptizabant Apostoli ante mortem Christi, non autem ipse Christus. to.9.11.e
In baptismo nõ merita ministrorum,sed uirtus Christi operatur,to.9.11,a,b,& 12,e,f
baptizat æque Christus & per bonos & per malos ministros. ibid.12.f
baptisma non melius aut peius a bono quam a malo ministro. ibid.f
[illegible] to.9.13.b
baptismus Simoni mago nihil profuit. tomo.9.13.e,f
In baptismo quatuor hominum genera generari. to.9.22.i.
Baptismus Christi,quid. to.9.29.f
baptismi virtus non in aqua. to.9.96.d
Accedit uerbum ad elementum, & fit sacramentum. ibid.
baptizabat Christus effectiue, discipuli autem ministerialiter. to.9.29.d,e
baptismo Christi aqua necessaria & verbũ. Ibidem,e
Baptismus omnia dimittit peccata.t. 9.131.l
baptismus gratis de cęlo descendit.t.9.141.g
Munera gratuita creationis & recreationis. to.9.161.c,d
baptismo peccata abluuntur. to.9 195,d
Verbum & aqua conficiunt sacramẽtum baptismi. to.9.213,g
Aqua baptismatis non solum corpus, sed & animam abluit. ibidem
baptismus omnia peccata delet.to.9.220.g, & sequentib.
baptismus signabatur per transitum maris rubri. to.9.22.i,& 223.f
Propter omnia peccata baptismus inuentus est. to.6.240.c,& 245.l, m
baptismus,vnus est introitus omnibus ad uitam. to.9.240.e,f
Promissio Christianorum in baptismo. to. 9.249.f
Qui superstitionibus vtitur, baptismi perdit sacramentum. ibidem.l,m
Qui crediderit, & baptizatus fuerit &c. exponitur. to.10.10.e,f
baptismum quomodo mundet per fidem. to.10.27.c
Ad recens baptizatos oratio Augustini,ne se ab hæreticis seduci patiantur.to 10.51.e,f
baptismatis effectus. to.10.61.l, & 64.f
Ante baptismum adulti cathecumeni pœnitere debent. to. 10.104.l.m
baptismi nostri efficacia. to.10.135.h, & seque ntibus.
baptismatis Christi ratio. ibidem, m
baptismus Christi to.10.138.f, & dein.
Dominica infra octauas Epiphanię domini de baptismo Christi, Sermo primus.ibid.
In baptismate Christi maiori penè munere vnda q̃ Maria ditata est. to.10.138.f
Mariç & vnde baptismatis cõparatio. Ibidẽ.
baptizatus habet cum quibus pugnet. to.10. 145.b,c
In baptismo Christi potius Purgantur fluenta, q̃ purgant. to.10.138.i,& m
Per baptismum omnia peccata delentur. to. 10.152.b
baptismatis fonte,cęlo vicina portatur Ecclesia. to.10.161.a
Nisi Ecclesia ad aquam baptismi veniisset, Christo sociata non esset. to.10.165.d
baptizatus est populus Israel in mari & nube.to.10.173.g

Baptismi gratia, vacuatur quisque omnibus malis. to.10.170.c
Baptizatus est populus Christianus in aqua & spiritu. to.10.173,g
De non differendo baptismo. to.10.174.a,b, & sequen.
Baptismum vnum docet Christus. ibid. d, e
Ad baptismi sacramentum quomodo perueniatur. to.10.180.a,b
Baptismi sacramētū in quo cōstet.t.10.186.d
Qui baptismi sacramentum desiderat, quid petit. to.10.186.e
Cum peccato accedentesad baptisma,gratiā dei non recipiunt. ibidem,e,f
ad baptismi sacramentum per pœnitentiam mundati veniant. ibidem.f
Baptismus quare signetur signo Christi. to.10.188.d
Extra baptisma nullus saluat. tom.10.190.g
Baptismus Christi nobis est sepultura. tom.10.192.e
Baptizatus factus est membrum Christi, to.10.209.g,h
Ad baptizatos,vt bonos non malos in Ecclesia imitentur. ibidem
Baptisma vnū de fide tenendū est.t.to.233.b
Baptisma tam maioribus q̄ minoribus celebrandum. ibidem.

Baptismus paruulorum.

Paruulos, etiam si nō baptizentur,habere uitam ęternam,Pelaghi dogma.to.2.83.l,& 120.b,c,& 146.c,d,& g,h,to.7.36.a,b
Baptismus paruulorum nō est superfluus.to.2.27.c,& seq.& 120.d,to.3.216.b,to.7.139.f,& 235.f
Baptizantur recte pueri, in fide offerentium & Ecclesię. tom.1.232.f,g,tomo.2.28.e
Paruulorum non baptizatorum damnatio.t.2.31.k,l,& 31.e,& seq.& 120.d,& 146.d & sequentib.to.3.76.c,to.7.238.a,b
Infantes non baptizati,leuissimè quidē, sed tamen damnātur.to.7.215.K,& 353.h
De baptizandis paruulis Cypriani decretū. to.2.32 b,to.7.234,h,i
Baptismus infantium & senū. to.3.55.i
Pueri baptizandi.tom.3.66 c,d,& 214.b,& 292.d
Baptismo infantes seruari. Eodem.244.g
Cur anima infantis nō baptizati condemnetur. ibid.i,
De anima, & baptismo infantium, opiniones. ibid.l,m
In baptizandis paruulis cōsuetudo Ecclesię non spernenda.to.3.217.b,tomo.7.139.f
De pueris non baptizatis q.to.3.292.d
Profectus eorum qui infantes baptizantur. tomo 7.137.c
De baptismo paruulorum cōtra Pelagianos. tom.2.120.c,& seq.to.7.212.K Retracta. to.1.24.h
Inscrutabile, cur infantes alii discedant frustrati baptismo,alii non. to.7.216.h
Baptismi paruulorum ratio. Eod.234.f,g
Et quòd de paruulis,in peccato originali natis,veteres nihil dubitarint. ibid.m,& seq.
Etiam infantes non baptizatos, esse in potestate diaboli. Eodem.267.d
De baptismate paruulorum,Ioannis Chrysostomi sententia. Eod.310.i
Baptismus paruulorum to.7.234.g
Fides offerentium pueros ad baptismum,p. deest pueris ipsis. to.9.220.h
Quare dominus permittat baptizari vnum ex infantibus,& alium ante baptismum suffocari. to.10.67.c,d
De baptismo paruulorum, Augustini tempore ortæ quęstiones. to.10.70.c, d
Cypriani, de baptismo paruulorum,sententia. to.10.72.c,d,& seq.
Vtrum infans baptizari debeat ante octauum diem, quia infans octauo die circuncidebatur. to.10.72.f & seq.
Filii suscepti in baptismo,sunt sicut filii erudiendi. to.10.234.a,& h,i

Baptismus Christi.

Christus baptizatus a Iohanne.to.3.56,a,& 250. K.l,to.4.t47.f.g,& 306.b,t10.135.h
Dominus quare a Ioanne voluerit baptizari to.4 253.l,m,to.10.51,h,i,& 138.i
Quare pater testimoniū in Christi baptismate perhibuit. to.10.139.a
In Christi baptismate tota cęlestis curia,præ admiratione,lætata est. ibid.a
Christus baptizatus est,non sibi,sed nobis. t.4.311.i,to.10.138.m,in fine.

Baptismus Ioannis.

Alius baptismus Ioannis,alius Christi. tom.2.56,f.g,
Baptismum Ioannis cęptum nō cessauit, sed additum est ei quod deerat. to.4.309.f
Baptismi Ioannis effectus. ibidem,g
Baptisma Ioannis imperfectum.to.4.294.b

Baptiſmus Ioannis.to.7.64.l & 81.m.& 139 d.e.& 177.a.
Baptiſmus Ioã.& Chri.to.7.141.l.& 160.g.
Baptiſma Ioãnis nõ dedit peccatorũ remiſſionem,niſi in ſpe. Ibidem. 141.b
Poſt baptiſmum Ioãnis quare baptizauerit Paulus. Ibidem.c.& 177.a.b.
Nec baptiſmus Ioã.iterabatur. Eodẽ. 142.d.
Baptiſmus Ioannis quare dicatur,& non baptiſmus Pauli,&c.to.7.177 a.b
Baptizabat dominus plures quam Ioannes. Ibidem.to.9.11.l.& 29 e.
Baptiſmus Ioannis quid profuerit. to.9.8.
De baptiſmo Ioã.& Chri,copioſe.to.9.9.h.i
Baptizari quare voluerit Chriſtus a ſeruo.to mo 9.8.l & 26.a.
Baptiſma.Ioannis ſicut nomen ante ipſum accepit,ſic nec poſt. to.9.9.l.
Baptiſmate Ioannis quare Chriſtus baptizatus. ¶bidem.
Baptiſma Ioan.Chro ſuffecit,nõ aũt cęteris, ſed denuo oportuit baptizari.to.9.9.m
Baptiſma Ioãnis quare nõ ſolus Chriſtus accepit, cum ad hoc baptizabat Ioannes vt Chriſtus baptizaretur. to.9.29.b
Chriſtus cum innumerabili multitudine ad baptiſmum Ioannis profectus eſt.tom.10 138.l.m & ſeq.
Baptiſmuſ Ioannis non auferebat peccata ſed vitam emendabat. ¶bidẽ,l.
Ioannes baptizauit Chriſtum,cum ſe profiteretur minorem. to.10.207.c

Rebaptiſmus.

Contra anabaptiſmum Donatiſtarum.to.2. 55.h.i.& epiſt.172.& 173.
Rebbaptizare hęreticũ omnino peccatũ eſt to.2.241.a.b.
Rebaptizare catolicum,immaniſsimum ſcelus eſt. Ibidem.
Qui ſint habendi pro baptizatis.tom.3.67.a
Baptiſmus non repetendus.to.3.74.R.& 77 h.& 354.f.to.4.96.i.& 420.c.tomo 7.14. m.& 10.h.& 123.a.b.
Rebaptizant catolicos Ariani. to.6.d.e
Et Donatiſtę. Ibid.m
Contra rebaptiſmum Ariani. to.6.16.m.
Rebaptizari non debẽt hęretici.to.7.7ù.a.b.
Rebaptizatos veniã mereri poſſe.Eo.128.g
Anabaptiſmus quare vitatur.Eodem. 130.i.
Baptiſmi iterationem natura ex horret. Eodem.140.e
Oſtendit Auguſtinus quomodo aliter dixerit Cyprianus,aliter Donatiſte, baptiſma iterandum. to.7.124.m.
Cypriani opinio. to.7.125.b.
Nec Ioã. baptiſmus iterabatur.to.7. 142.d.
Quod venientibus ab hæreticis,non ſit iterãdus baptiſmus,ſimilitudine oſtenditur.to mo 8.37.h.i.
Rebaptizare non debet epiſcopus, cum audierit confeſsionem fidelis Chriſtiani qa cum audierit, quod non ſit, dat illi tanquam quod non habeat, vt quaſi ipſe ſit extra culpam:quia ſecundum vocem eius facit.to.8.113.d.e
Baptizari quare denuo tenebantur baptizati à Ioanne,non autem ab ebrioſo luxurioſo,&c. to.9.11.d.e.
Rebaptizati moriuntur ab aquis.tom.9.143. b.& 144.f.
Contra anabaptiſtas. to.9.10.i
Baptizauerunt Apoſtoli poſt Ioannem, quo modo accipiendum. to.9.11.d.e.
Baptiſmus ſiue per bonum ſiue per malum miniſtretur,reiterari nõ debet. Ibidem.f.
Baptizatus ab hęreticis, in vnitatem Eccleſiæadductus,non rebaptizatur.to.10.12.d
Rebaptizationis gurges. to.10.44.a
Barba in facie hominis eſt ad decorem, non ad neceſsitatem, cum mulier debilior viro careat ipſa. to.5.238.f
Barba Aaron,quid. to.7.52.g.to.8.509 g.h
Barba ſignificat virtutem & fortitudinem.to mo.8.76.e
Barba non intelligitur niſi in perfectis. tom 8.510 a.
Barbarorum irruptio.to.1. in 1.in Poſsidonio.tomo.2.100.d.& 189.h.
Barbari feroces,pro Chriſto mites apparuerunt. to.52.b.c
Barbarorum crudelitas. to.10.184.l.m
Barbariſmus quid. tom.3.9.c.in fine
Bardeſanes hęreſim Valentini ſectatus primum,deinde nouam condidit fatum aſſerens. to.6.6.l
Vnde Bardeſanitę,alias Bardeſaniſtę.Ibidem
Baruch tom.5.177.m
Baſan interpretatur ſiccitas:& quid ſit conuerti vel conuertere ex Baſan. tomo.8. 234.m.
Quod interpretatur confuſio. tomo. 8.515. b.& 518.b.

De basilicis Apostolorũ,quæ oẽs ad se confugientes à barbaris defenderunt.to.5.3.f.
Basilides hęreticus quid distet a Simonianis.to.6.4.l
Basilides negauit mundũ a Deo conditũ,sed a trecẽtesimo sexagesimo qnto cęlo.Christũ item crucifixũ negauit,sed eius loco Simonem Cyreneum. Ibidem
basilides primus ausus est dicere,Deũ quem Iudęi colunt, nõ fuisse verum Deum.to.6.206.i
basiliscus rex est serpẽtum. to.8.335.c
basilii magni de ieiunio sententia.to.7.308.f
bastarna,vehiculi genus. to.2.167.a.b.
bathanus, siue Bathanarius Aphricę comes. to.5.215.h

Beatitudo,Beatus.

Quid beatissimum faciat. to.1.14.e
Ad beatitudinem peruenitur via fidei. Ibid.f
beatitudinem possident Angeli. Ibidẽ.
beatissimi possessione,qui sint, magna quæstio. Ibidem.
Animal irrationale vtrum beatũ esse possit. to.4.186.b
De beata vita.to.1.167.a.& sequẽ.Retracta. fo.9.K.
De beata vita & summo bono,quæstio.to.1144.h.i.& sequen.
beatitudinem appetunt omnes.to.1.39.R.& seq.& 113.a.& 143.b.c.& 146.i.to.8.71.b.
Beata vita,vtrum in memoria sit.to.1.63.k & seq.
beata vita,verum gaudium Ibidẽ.63.b
beata vita,qd,& vbi.Ibidẽ & to 2.128.g.h.
beatam vitam in veritatis inquisitione consistere. to.143.h.i.& sequen.
beatus qui Deum habet. to.1.166.d.
Beata vita,quę. to.1.212.i.
beati cur pauci euadant. Ibdẽ.212.b.ũ
beatus nemo absque sapientia.Eodem.217.g
beatus vere quis.to.1.248.g.to 3.135.c.to.4 211.a.b.to.8.61.e.f
Aliud bene,aliud beate viuere.to.1.248.m. & sequen.& 250.c.d
Vitam beatam philosophi perperam docuerunt. to.2.69.e.f.
beata vita quomodo impetranda. Ibidẽ
An beatus sit qui secundum suam viuit voluntatem.tom.2.186.g.h.to.3.135.c d.tomo 4.211.b.
beatum esse,quid to.2.188.R.l
beatitudinis appetitus. to,3.53.b
beate viuere,an omnes velint,& norint.Eodem 135.a.& sequen.
De beatitudine varię philosophorum sentẽtię. Ibidem
beatius bona velle quæ nõ habeat, quam habere quicquid vicunq; vis. Ibidem e.f.
beatus nõ vult,nisi qđ licet optare. Ibidẽ.f.
beati sumus hic fide & spe.to.19.c. & 63.l.t. 3.136.i.R.
beatitudo vera cõsistit in immortalitate. Ibidem.R.
beata vita,perfecta cognitio Dei to.1.172.e
beati quomodo Deum videbunt facie ad faciẽ.to.2.9.R.l.& seq.m epist.111.
beati,æquales angelis Dei.to.2.156 col.1.p totum.to.3.53.e.76.c.d
beatorum visio post mortem.t o.3.210.i
De quatuor virtutibus, an & quomodo sint in beatis. to.1.139.e.
beati ex prędestinatione. to.3.77.g
beatitudinis distantia,& ęqualitas. to.3 355.c
beatitudo sic est in animo, vt in corpore sanitas.
beatitudo Christianorũ interna.to.4.394.c.
beatorum iocunditas. tom.8.317.a
beatorum corporum gloria. tomo.9.188.e
Beata non potest esse nisi creatura rationalis.to.5.103.h
beatus quomodo dicatur,non solum Deus, sed & angeli. Item primus homo ante peccatũ similiter iustus in hac vita. tomo.5.96.a & sequen.
beatior erat primus homo ante peccatũ, q̃ fit homo iustus & pęnis subditus.sed quo ad aliquid est beatior homo iustus illo. tom.5.97.g
beatitudinẽ quodãmodo habemus in pace bonę vitę: sed hęc beatitudo illi quam finalẽ esse dicimus comparata, prorsus misera reperitur. to.5.191.g.& 194.e
beata vita hominis Deus est,vt aĩa vita corporis. to.5.197.i
beatitudinis nostræ fons est Deus, & omnis appetitionis finis. to.5.82.K.
beata potest esse rationalis creatura,nõ ex se ipsa, sed ex Deo: hoc enim adepto,beata est,quo nõ adepto,misera est. to.5.103.i
beatum facit hominem finis bonus, qui est summum bonum. Ibidẽ,h

Beatorũ qũo Deus sit finis,& qũo Deus ipsis sit vita,victusque communis. to.5.241. K
Beatificat Deus sicut angelos p seipsum ,ita homines,quanuis hominibus mittat angelos. tom.5.63.K
Beati sunt firmi Dei eternitate , sũt certi Dei veritate,sunt sancti Dei munere,& innuit hic trinitatem. to.5.83.l
Ille qui nõ alio,sed seipso bono beatus est , ió miser non põt esse,quia seipsum amittere non potest. to.5.103.i
Beatitudinis angelorũ cã est,adhærere Deo, sed miseriç angelorũ malorũ cã ex cõtrario est intelligenda,qđ est non adhærere Deo,& sic ẽt de hominibus dicitur.Ibidem.
Beata fit anima,si gratiæ Dei non sit ingrata to.5.57.d
Beatus nemo est, qui non fruitur eo quod amat. to.5.67.b
Beatitudo non est sine amore & gaudio , licet sit sine tristitia & timore.to.5.124.d
Beatitudinem perfectã angeli à principio creationis habuerunt. tom.5.96.a
Beatitudo finalis, quæ finem consumentem non habet est pax æterna. to.5.191.h
Beatitudo æterna, æternitatis nomen accepit,nõ quia post longitudinẽ tẽporis quã tũcunq; finiatur,nec ita vt aliis moriẽdo decedentib.aliis succedentibus oriendo pseueret,sed qa ciues ĩ ea ĩmortales erũt, hominibus adipiscentibus qđ nunquam sãcti angeli perdiderũt.to.5.226.f. & seq.
Beatissima vita esse nõ potest,nisi de sua fuerit æternitate certissima. tom.5.96.e
Beatus & mortalis nemo potest esse,licet aliqui contrarium senserint. to.5.91.e
Beata vita,si nõ amat,nõ habetur. to.5.229.f
Beatitudinem omnes homines appetunt, quã diuersi in diuersis esse posuerũt, Platonici autem,in participatione diuini luminis dixerunt animam fieri beatam. to.5.187.i.& sequentibus copiose.
Beatitudinis appetitum naturaliter nobis indidit Deus. tom.5.115.a
Beatum esse illum,qui viuit secundum virtutem,quod est consequi finem boni , dixit Plato. to.5.67.b.& srquen.
Quod nisi beata sit creatura,indigẽtiam suã explere non potest,quæ beata non est , nisi Deo adhęreat. to.5.103.K
Beatitudinem destruebant philosophi,dicentes,circumitũ tẽporũ esse & animarũ,qđ reprobat multipliciter.t.5.107.m. & seq.
Beatam animam esse nõ posse dixerunt Platonici,nisi omni exutam corpore,contra quos disputat. to.5.115.g
Non ergo ad beatitudinem cõsequendã omnia fugienda sunt corpora,sed corruptibilia,molesta,grauia & moribũda, cõtra quæ erunt dotes corporis.tomo.5.116.d
Beatitudinem dixerunt aliqui esse hominis a corpore,alii ab anima, alii ab vtroque. Sed econtra beatum dixerunt Platonici hominem,Deo fruentem. tomo.5.187.i
Beatam vitam hominis , dixit Varro esse & cæteri Academici,quæ virtute fruitur,& aliis animi,& corporis bonis,sine quibus virtus esse non potest,Beatissimam vero, si prorsus omnibus bonis aĩæ & corporis,vt nullum omnino bonum desit.tom.5.188.k
Beatam vitam etiam socialem perhibent esse,quæ amicorum bona propter seipsa diligat,sicut sua,eisque propter seipsos hoc quod sibi. Ibidem,m
Beatitudinem fatentur Stoici sapiẽtem habere in hac vita, aduersus quos Augustinus. tom 5.189.i
Nec beatitudo , nec summum bonum est in hac vita,vt posuerunt Varro , Academici,Peripatetici,Stoici,& plures Philosophi.Ibidem K
Beatitudinẽ in hac vita philosophi victi certis rationibus dicerent non esse , si crederent veritati,sicut victi malis ingraescentibus cum sibi ingerunt mortem , cedunt infælicitati. to.5.188.l
Quod beatitudo non sit in virtute, ostendit, quia in continuo bello est cum vitiis. to.5.188.g
Beatitudinem non tenemus iam prẽsentem, sed expectamus futuram,sicut & futuram salutẽ.Vnde spe futuri seculi iã sumus beati,sicut & saluati.Quam beatitudinem ip si philosophi,quoniam non videntes nolunt credere,hic sibi conantur falsissimã fabricare,quanto superbiore,tanto mẽdaciore virtutes tom.5.189.a.& seq.
Beatitudinem etiam in sociali vita non esse ostẽdit, qa multa incõmoda ex societate contingunt , vt patet, in iudiciis falsis , in sociali amore,vbi multæ latent insidiç ali

quando,& multus sequitur dolor de ipsorum morte. to.5.189.&.e.seq.
Beatus quis non esset,etiam si vt uellet viueret,dummodo turpiter. tom.5.129.a
Beatissimam vitam futuram nemo pōt negare,in cuius cōparatione vita hæc misera est quantislibet abūdet bonis.to.5.194.h
Beatorum animæ desiderabiliter ac patiēter expectant corpora sua,&quòd caro ipsorū requiescit in spe,argumentum, quòd virtus est in eis. to.5.117.d
Beati q certitudinaliter sciant pœnā dānatorū,cū Deus erit omnia in omnibus, sicut ēt Prophetæ præsciuerūt,iō dicunt egref si ad videnda cadauera eorū mali aūt tūc eorum delitias ignorabunt.to. 5.208.f.g
De beatorum præmio diuerso,vbi etiā dicit quòd nullus superiori inuidebit,nec aliquis beatus velit esse qđ nō accepit, sicut nec digitus manus.Et post, Sic itaq; habebit dūm alius alio minus,vt hoc quoq; donū habeat,nec velit amplius.to.5.241.K.l m,Beatitudo hominis. to.5.67.l
Beatus quis est non amando,sed fruēdo. Ibidem,m,& seq.
An homines,cum sint mortales,possint vera beatitudine esse fælices. to.5.68.m
Ad consequendam vitā beatam, quę participatione,est summi boni,nū tali mediatore indigere hominē,qualis est dęmō, sed tali,qualis est unus Christus. to.5.78.b
Verā beatitudinē,siue angelis,siue hominib. per vnū Deum tribui,ēt Platonicos defiisse,sed vtrū hi quos ob hoc ipsum colēdos putant vni tm Deo,an ēt sibi sacrificari velint,esse quęrēdum.to.5.81.i.& seq.
Beatos esse omnes homines velle. Ibidem
Beati,quare tom.5.82.R.l
Vita beata in vno Deo solo est. to.5.85.c
De comparatione beatitudinis iustorū, nec dum tenentium promissionis diuinæ p̄mium,& primorum in paradiso hominū ante peccatum. to.5.96 f. & seq.
De vera beatitudine, quam temporalis vita non obtinet. to.5.129.e
De beatitudine pacis æternæ, ī qua sāctis finis ē,id est,vera perfectio. tom.5.191.h
Populus beatus,cuius est dominus Deus ipsius,&c. to.5.197.i
Vita beata. to.5.124.f
De promissione æternæ beatitudinis sancto rum,& perpetuis suppliciis impiorū.t.5.
Beatitudo est omnium bonorum summa & cumulus. to.8.5.e
Beatitudinē oēs cōcupiscūt,sed quomō ad eā pueniatur,plurimi nesciūt.to.8.437.K
Beatitudinē oēs amant,siue malè siue bñ viuētes,sed nō cōtingit oībus quod volūt, nisi illis qui iusti esse voluerint. to 8.72.e
Sicut beatitudo animæ promittitur, sic carni resurrectio. to.8.210.g.
Beatitudinē oēs hēnt singuli beati.t.8.303.a
Nullus vnquam vel potest,vel potuit,vel potuit inueniri qui nolit esse beatus.tom.8.437.R
Omnes habendo aliquid,volunt esse beati, sed fieri non potest, vt res deterior te faciat esse beatum. to.8.72.f.g
Melius est beatum,quam miserum esse. Ibi.
Si vis esse beatus,in animo tuo quære quid sit melius. Ibidem.g.h
Beatos,sola veritas facit. tom.7.8.i
Beatum esse tam magnū bonū est, vt & hoc boni velint & mali,& ideo mali sunt mali,vt sint beati. tom.8.72.e
Beatū esse,& bñ esse,si differant.to. 8.493.f
Beatus quisq; vocatur, quādo qđ amat,habere videtur. to.8.44.K
Beati erimus possidendo Deū.to.8.72.i.R.l.
Beatus dicitur aliquis,aut agendo,aut habendo. tom.8.303.l
Si vis esse beatus,esto ī via immaculatus.to. 8.437.i.K
Verè beatus est,non si id habet quod amat, sed si id amat,quod amandū est.to.8.44.R
Non est aliud beatorum genus,q scrutantur testimonia Dei,quam qui ambulant in lege domini. to.8.437.m
Quomodo beati sint qui scrutantur testimonia Dei,cū videamus homines eius scrutari testimonia non beatos,quia non immaculatos. Ibidem.286.a
Quòd spe sint beati,non quia scrutātur, sed quia inuēturi sunt quod exqrūt. Ibid.c.d
Beatus nullo modo es,nisi intelligas iubilationem. to.8.322.f.g.&367.R.l.
Non sunt beati,nō quorum remissa sunt peccata,non in quibus inuēta nō sunt. to. 8.62.l.m.& fol.seq.g
Beati eritis sola re meliore quam vos estis.tomo.8.72.f
Beti,quid acturi sint.tom.8.44.R.& 317.b

Totum

Totum negotiũ beatorũ, eſt laudare Deũ, & Deo frui. Ibidem. 303. a. b.
Omnes qui beati dicuntur, habent aliqd, & agunt aliquid. to. 8. 304 R
Ocium beatorum, & actio quietorum, quæ ſit. tom. 8. 425. c.
Beati ſunt cũ Chriſto, damnati vbi eſt Chriſtus, non cum Chriſto. to. 9. 113. m
In vita beata magis Deũ diligemus, quia meliores erimus. to. 9. 123. R.
Vitę beatæ conditiones. to. 9 154. g. h.
Vitę beatę excellentiæ. to. 9. 164. c
Triplex beatorum cognitio. to. 9. 177. a.
Beatorum vita eſt laudare Deũ, & ſine fine amare. to. 9 204. g. h
Qũo ſimiles Deo erimus in beatitudine, & videbimus eum ſicuti eſt. tom. 9. 130. f. f.
Beatitudinus excellẽtiæ. to. 9. 171. g. h. & 203. R. l. & 252. l. m.
Beatitudinis delitiæ. to. 9. 243. R. l
Exhortatio ad beatam vitam. to. 9. 252. R. l
Beatus, qs. t. 10. 30. f. & ſeq. & 57. R & 69. d. e
Beatitudinis futuræ gloria. to. 10. 55. b
De eo quod ſcriptũ eſt, Beatus vir qui poſt aurum non abiit, nec ſperauit in pecuniæ theſauris, &c. Homilia. to. 10. 94. f. & ſequen.
De eo quod Propheta dicit in pſal. Beatus q intelligit ſuper egenum & pauperem: in die mala, &c. Homilia. to. 10. 113. l.
Beatitudo. to. 10. 125. g. h.
Tota ſcripturarum ſeries, nos ad verã beatitudinẽ cęleſtem adhortatur. to. 10. 139. c.
beatitudo mundanorum. Ibidem.
beatitudo non poteſt ignorari. Ibidẽ. b c.
beatitudo fidem pręſupponit. tomo. 10. 139 c. & 140. R
beatus eſt qui recte credendo bene viuit. to. 10. 152. m.
Beati ſunt quorum os dominus aperit vt loquantur. to. 10. 170. l.
Beata vita eſſe non poteſt niſi æterna tomo. 10. 185. h
Nulla res terrena facit beatũ. tom. 10. 198 m.
Volentes beati eſſe, res quęrunt homines q-bus ſint miſeri. Ibidem.
Nemo hic beatus eſſe poteſt. to. 10. 199. a
beatitudo hic parari poteſt, poſſideri nõ poteſt. to. 10. 277. b
Tres admirationes angeli ſuper animæ beatitudine. to. 10. 305. l
Nemo inueniri poteſt, qui beatus eſſe nõ velit. to. 10. 322. h.
In feſto omnium ſanctorum. Ibidẽ & ſeq.
De octo beatitudinibus. Ibidem.
Bebius & Numitorius, vnco tracti, ſparſi viſceribus interierunt. to. 5. 29. f.
In beelzebub, &c. to. 4. 149. l
belotus ſiue belocus, Aſſyriorũ rex nonus. to. 5. 169 f.
beluarum domitores. to. 1. 210 h. & fo ſeq. a
beluę marinæ, quantæ magnitudinis eſſe perhibentur. to 2. 62. a
beluis, in quo melior ſit homo. to. 4. 211. h
belus, fuit primus rex Aſſyriorũ to. 5. 168. e
bellum, & belli patrocinium. to. 2. 7. f. & 8. b
Pro bello. to. 2. 50. a. in fine.
In bellicis periculis, quid agẽdum Chriſtiano. to. 2. 100. h. & ſeq. & 189. h. i.
Abellicis rebus abſtinendum pro viribus. tomo. 2. 100. Bn.
bella nulla ſunt geſta, vt victores ꝓpter deos eorũ quos vicerant, parcerent victis. to. 5 2. g. & ſequen.
bello iuſto fauet Deus. to. 2. 243. e
bellum bonum. to. 3 348. i.
belli tempore humana pręſidia fidelibus nõ contemnenda. to. 4. 36. l. m.
Bella iuſta, quæ ſint. tomo. 4. 97. tom. 6. 138. R. l. & ſequen.
bellum ſpiritale. to. 4. 199. d. & ſeq.
bellantibus cauſa iuſtitię, gratuita eſt victoria, & pax inde proueniens optabilis, qa hęc bona ſunt & dona Dei. tomo. 5. 131. m. & ſequen.
Bellat terrena ciuitas, qa bonũ nõ habet ſufficiens, & q̃rit victrix eẽ iã captiuata peccatis, & poſt victoriã ſuꝑbius extollit, q̃ tamen victoria mortalis eſt. Ibidem
bella & lites oriuntur ex amore temporaliũ rerum. Ibidem.
bellando deſiderat quis ꝓuenire ad quandã pacẽ, pro rebus infimis: qũo ꝓp hanc pacem periculoſa bella requirit. Ibidem.
Bellũ qui mouet pacis intentione, etiam pacem frangit vt pacem habeat ſecundũ ſuã voluntatem. to. 5. 192. l
Bellum quis mouet vt quieſcat aliquãdo, ſiue qa timet ne rurſus exurgat. to. 5. 190. a
In bello ſuccumbens potius vult ſeruire q̃ interire, ſecundũ naturam. tomo. 5. 168. d
De bello damnatorum grauiſſimo, vbi nec

natura cedit dolori, nec dolor naturę. to. 5 198.b
De bello inteſtino vitiorũ & virtutũ, quod non ſinit nos perfectam habere pacẽ: propter quod dicit beatitudinẽ nõ poſſe hic haberi. to.5.196.K
De bello vitiorũ & uirtutũ periculoſiſsimo multipliciter: ĩ quo tribuẽda eſt victoria nõ nobis, ſed Deo: in quo nõ ſic vincim' q n nobis venialia inſint. t.5.219.e.& ſeq.
Bellum contra vitia ſuſcipiendũ eſt, & gerẽ dum acriter, ne ad damnabilia peccata ꝓducat. Ibidem.
Bellorũ vtriuſq; teſta. ratio. t.6.139.a.& ſeq.
Bella ꝓcipua, dñi auxilio peracta. to.3.249.l.
Bellũ eſſe ſine aliqua pace nõ põt. to. 5.92.l.
Libido dominãdi, cauſa belli. to.5.24.a
Bellis & tribulationibus cõſueuit diuina ꝓuidentia mores hominũ corruptos corrigere. to.5.9.f.
Bella ſic crudelia nunq̃ dracones vel leones inter ſe habuerũt ſicut homines. t.5.110.b
Bello carere cupimus, & ad capeſcendã ordinatiſsimã pacẽ vbi firmiſsima ſtabilitate potioribus inferiora ſubdant, igne diuini amoris accendimur. to.5.220.f.
Bellare cũ vitiis melius eſt q̃ captiuari à vitiis ſine pugna, etiã ſi nulla ſpes nobis eſſet pacis ętern æ. ibidem.
Bellorũ euentus, & terminus in diuino arbitrio, & iudicio vel miſericordia eſt. to.5.47.b.& 168.d
Bellis ciuilibus ſe affligebat populus Iudæorum, ſicut diuina ſinebat ꝓuidentia, vt ira Dei vel miſericordia pateſceret, donec eius indignatione creſcẽte ſubuerteretur a Chaldæis. to.5.168.g.
Bella proſpera & aduerſa, temporibus iudicũ ſe alternauerũt, ſicut ſe habebãt peccata populi, & miſericordia Dei. t.5.156.e.f
Bella ꝓſperata ſunt in manib. populi Hebręi nõ tã ꝓp ipſorũ merita, q̃ ꝓp peccata illorum qui debellabantur. ibidem
Idem dicit de Romanis. to.5.34 g.
In bello Deus eſt virtus noſtra, qui in pace eſt prędium. to 5.164.f
De bello iuſto, quod exercet ſapiens: Et ſubdit, Iniquitas partis aduerſę, iuſta bella ingerit gerenda ſapienti. Et homo condolere debet talibus, alio qui humanum ſenſũ perdit. to.5.190,a.
Bellum non eſt ſine peccato. Nam cũ iuſtum geritur bellum, pro peccato ecõtrario dimicatur. Et omnis victoria malorũ eſt diuino iudicio. tom.5.193.g
Bellant & pugnant mali contra bonos, non autẽ boni contra bonos. to.5.189.e
Bella gerentes, Deo authore, nõ ſunt rei homicidiorũ quę ſubſequuntur. tom. 5.8.f.
Bellum iuſtum, eſt pro defenſione patrię. nõ pro cupiditate dominandi: & exẽplificat de Romanis impetitis ab hoſtibus finitimis. tomo.5 22.o.
Belligerare, & perdomitis hoſtibus dilatare regnum, malis videtur fœlicitas, bonis vero neceſsitas. to.5.34.g.
Bellum nullum ſuſcipi debere ab optima ciuitate, dixit Cicero, in libro de republica, niſi aut pro fide, aut pro ſalute ciuitatis. tom. 5.229.c
Quod in bellis non ſit diſcretio cognatorũ, vt ſibi parcant. to.5.23.c
De diuerſitate linguarũ, qua ſocietas hominum dirimitur: & de miſeria bellorum, etiã quæ iuſta dicunt. to.5 190.m & ſeq.
Belli incommoda. to.5.26.e
Bellorum mos. to.5.3.K & 3.b
De connexione bellorum, quæ aduentum Chriſti, plurima & grauiſsima ꝓceſſerũt. to.5.29.b.c.
Tempora exitusq; bellorum ex Deo pẽdere iudicio. to.5.48.b.& ſeq.
In bellis & in vrbium euerſione, quę aſperè geſta ſunt, de belli conſuetudine accidũt. to.5.9.b.& ſeq.
In bellis & in vrbium euerſione, quę clemẽter geſta ſunt de potentia ꝓueniunt nominis Chriſti. Ibidem.
Bellum primum finitimis regionibus intulit Ninus primus rex Aſſyriorũ. to.5.31.R.l
Bella inferre finitimis, & inde in cætera ꝓcedere, ad populos ſibi nõ moleſtos ſola regni cupiditate conterere & ſubdere, quid aliud quam grande latrocinium nominãdum eſt? Ibid.
Bellum Samniticum. to.5.48.c
Bellum ſeruile gladiatorũ. to.5.27,a.b
Bellum ſeruile Sicilię Ibidẽ.
Bellum miſugitiuorum gladiatorũ. to.5.46.b
Bella ſocialia, quid ſunt. to.5.18.f.g.& 29.f
De diuerſis generibus belli, quæ poſt cõditã ędem Concordiæ ſunt ſequuta. to.5.28.a

Bella vrbana Romanorum. tomo.5.28.f
Bellum Punicum. to.5.16.e.& 26.a
Bello Punico primo,nihil miserabilius,&c. to.5.26.g
Bellū Punicū secundum.tom.5.16.e.& 25 d
De afflictione belli Punici secūdi,qua vires vtriusq; partis cōsumptæ sūt. to.5.26.a.b
bellum Punicum secundum,per annos. 18. Romanos extenuauit. to.5.48.c
Bello punico secūdo,nihil miserabilius. tomo.5.44.f
Quantę clades Romanos sub bellis Punicis triuerint,frustra deorum præsidiis expetitis. to.5.26.e.f
De bello Punico inter Hānibalem & Romanos, vbi tot Romani ceciderunt, vt tres modii annullorum aureorum occisorū mitterentur Carthaginem. tom.5.26.b
Bellans hannibal aduersus Saguntinam ciuitatē Hispanorum, ita illos arctauit, vt ciues seipsos occiderent igne & gladio, ne in manus venirent inimicorūm.ibidem.g
In bellis duobus fermè septuaginta Romanorum milia ceciderunt. to.5.48.c
In bello miles mortuū spolians,cum iā nudatum fratrem suum agnouisset esse,detestans ciuilia bella,occidit seipsum, ibidē se germano suo socians. to.5.20.R
De bello multiplici,vbi Romani ppessi sūt mala,& inducit in testimoniū contra eos qui bellis dicebāt Romanos fatigari pp nomen Christi. to.5.47.b.c
Bellum Mithridaticum. Ibidem
De discordia ciuili,quam Grachię seditiones excitauerunt. to.5.28.h.& seq.
Bella ciuilia. to.5.18.d.& seq.
Bellorum ciuilium initium. tomo.5.22.h
De bellis intestinis,quę vastauerūt Romam, deque bello Mariano,atque Syllano.to.5 38.f.& seq. vsque ad fo.29.f
Bella ciuilia crudelia,omnibus bellis hostilibus amariora,qbus respublica nec afflicta,sed pdita olim iudicata est to.5 29.b
Bellare visi sunt dæmones ī cāpo magno vt homines ad bella suo ꝓuocarent exēplo, quia iā se retraxerant ex cā.tom.5.19.1.K
De bellis Gallorū & Gothorum contra Romanos,& de malis quæ passi sunt ipsi Romani a propriis ciuibus. to.5.29.a
Bellū spiritus aduersus carnē,nullū esset, si natura humana in sua stetisset rectitudine,nūc vero q̄ pacē fælix cū Deo habere nolunt,secū pugnat infælix.to.5.235.e.f
Cū bella crebescant, aliis pro veritate, aliis ꝓ falsitate certantibus q̄ ergo bella abstulit Deus vsq; ad fines terræ?tom.8.140.d
Bellum,quale & contra quos nobis indicat. tom.8.274 g
In die belli conuerti quid sit. tom.8.283.h
Bellorū duo sūt genera,& quę to.8.548.e.f
Consolatio defunctorū in bello.to.9.388.K
Bellāt orationib. viri spiritales.to.2.252.a.b
Bellum contra vitia,fortem facit athletam. tom.9.201.b.c
Maximū bellum est aduersus peccata. to.9.213.e.f
In quo bello consistat vita tota sanctorum. to.10.145.h
Bellerophō,Chymera,& Pegasus.to.5.179.l
Bellona dea. to.5.26.f.& 31.e
Bema Manichæorum. to.9 38.h
Benedictio sacerdotis. to.2.52.i.in fine.
Quare Deus bñdixerit homini,piscibus, & volatilibus,& nō aliis creaturis.to.1.81.f
Benedictiones Iacob patriarchæ.to.3.344.c
Benedicere,pro maledicere.tom.4.15.K.& 103.e
De oraculo & benedictione,quam Isaac nō aliter quam pater ipsius merito eiusdem ac dilectione accepit.to.5.154.f
De benedictione Iacob,per quā benedictio Christi ostenditur. Ibidem.l
De benedictione quam Iacob ī iudam filiū suum promisit. tom.5.156.l
Benedicere Deum,quid sit. to.8.42.h
Benedicendus Deus omni tēpore.to.3 348. f.g.to.8.76.d
Benedictio Dei. to.8.226.m.& seq.
Benedictio in multiplicatione, solet maximè & proprie intelligi. to 8.229.K
Benedictio Dei,vita æterna est. tom.8. 418.k
Omnes bene viuentes,benedictione domini benedicunt. tom.8.498.a.b
Quæ sit benedictio dñi ex Sion tom.8.494.
Esto vnum & benedictio Sion ad te perueniet.to.8.512.g
Quod multis modis velint homines benedici a Deo, & multis modis benedicit, & donat quæ petuntur. to.8.226.6
Vt benedicant,qui benedicunt Deum, præstitum est eis. to.8.95.i

Vt benedicat anima nostra dominũ, Deus benedicat nos. to.8.226.m
Cũ benedicit nos dominus, nos crescimus, & cũ benedicimus dominum, nos crescimus, quia vtrumq; nobis prodest. Ibidem
Qui maledicit domino ipse minuetur, & q benedicit, ipse augetur. Ibidem.226.a
Prior est in nobis benedictio dñi, & consequens est, vt bñdicamus dominũ. Ibidem
Cur dño bñdicere debeamus. tom.8. 383.h
A benedictione Dei nunquam interiora nostra silere debent. Ibidem.i
Benedictio iusti, est gloriari & inhabitari a Deo. to.8.10.h
Benedicere Deũ in Ecclesiis, est sic viuere, vt per mores cuiusque benedicatur Deus to.8.42.h
Quidã voce bñdicunt, quidã moribus. Ibid
Benedictio, est ab animo benedicentis, non ab ipsa vanitate. to.8.153.c
Quid sit benedicere ore, & corde maledicere. to.8.206.K
Si vis benedicere dominum, fac verbũ, fac voluntatem eius. to.8.386.c
Ibi nõ benedicit, vbi nõ dominat. Ibidem.f
Cum cœperis in bona vita benedicere dominũ, omnia opera eius eum benedicũt, non merita tua. ibidem.
Qui benedicit Deũ in discordia, ore benedicit, corde maledicit. to.8.511.b
Quid sit benedicere Deum p singulos dies. to.8.551.l.& seq a.b
Quid sit benedicere Deum in omni tempore. to.8.67.d
Qui sint qui benedicunt dominum in omni tempore. to 8.76.d.e.& 153.g.h
Quid sit benedicere Deum in noctibus. to. 8.205.c
Qui benedicturi sunt Deũ sine defectu, hic incipiunt benedicere. Ibid.d
Noli gloriari si lingua benedicas, & vita ac moribus maledicas. Ibid.e
Benedicẽdus dominus omni tempore, in ꝑ speris & aduersis tom.10.26.g
Benedic primum, exponitur. tomo.10 56.c
Benedicti regula, quicquid sufficit habet. to. 9.227 e.f
Beneficentia in corpus proximi. to.1.353.g
Voluptas & utilitas ex beneficio in proximum collato. to.1.82.l.m
Beneficentia in animam proximi. to 1.254.i
Beneficentia. to.3.384 h.i
Beneficentia in omnes. to. 4.368.h
Beneficentia in amicos. Eodem.392.i
Quæstio maxima gentilium & Christianorum, Quare beneficia Dei ad impios & gratos, flagella Dei etiã ad iustos & pios perueniant. to.5.12.a
Quibus propriè beneficiis Dei, excepta generali largitate sectatores veritatis vtantur. tom.5.63.K
De beneficiis multiplicibus nobis a Deo collatis. ibid.
Quanto quis maior a Deo beneficia accepe rit, tanto illi obligatior. to.9.162.g
Bñficia cõseruationis diuinæ. to.9.167 i.K
Nulla est hora vel momentum, quo diuino beneficio non vtamur. Ibid.m
Bñficia Dei sũt semp memorãdũ. to.9.181.b
Quid pro beneficiis Deo debeamus. Ibid.e
Beneficium nullum prẽstat homo Deo, sed accipit. to.10.32.d
Bñficia Dei cogitata, qd faciãt. to.10.159.m
Beneficia Dei in nos collata. Ibid.
Acquirens beneficium muneribus adulationibus, aut fauore, symoniacè acquirit. to. 10.176.m
Deus multa nobis, nullis præcedentibus meritis, contulit beneficia. tomo.10.174.d.e
Beneficia in inimicos. to.10.210.h.i
Beneficia, quæ saluator dominus inchoauit, spiritus sanctus consummauit. tomo. 10. 220.c.in fine.
benefacere Deus semper paratus, sed hominum malitia prohibetur. tomo.10.235.i
beneuolentia mutua commendatur. tom.2 epist.62
beneuolentia. to.3.351.K
beniamin adolescentulus, in mentis excessu, quem significet. to.8.246.f. in fin.
beniamin, interpretatur filius dexterę. tom. 8 292.m
beniamin, quare detineatur in Aegypto. to. 10.168.i.K
Vbi Dei benignitas supplet, quæ desũt baptismo. to.7.139.f
benignitas Dei. to.9.162.h
benignitas Dei, in tolerantia peccatorum nostrorum maxime relucet. tom.9. 207.l.m
Etiam nolentibus Deus subuenire cupit. tomo.10.3.d
Et inuitus in reos vindicat si rei iudulgentiã miserantis

miſerantis non contemnant. Ibidm
berecynthia, quę & Cybele, Deorũ mater. t. 5. 12 f
berecynthia dea, quales ſacerdotes habet. Ibidem, & ſeq.
berecynthia, quomodo parit Cynocephalũ. to. 5. 15. g
berilli notitia vtilis. to. 3. 10. R
berſabee, interpretatur puteus ſacietatis. to. 6. 142. m
berſabee adulteriũ cũ Dauid. tom. 8. 159. b
In beſtiis, num ratio & ſcientia. tom. 1. 203. h i. & ſequen.
beſtiæ quomodo cognoſcant. Ibid. 204. b. c
beſtię domitę hominibus ſeruiunt. Eodem, 210. h. & ſeq.
beluis, ratione antecellit homo. Ibid. l. 270. c
beſtiis & homini communia. eod. 210. l
In beſtias, poteſtas hominis. Eodem, 270. c
beſtiis dominari, allegoricè. Ibidem. e
beſtiæ & pecora, differunt. tom. 3. 164. b. & 177. b. c. & ſequen.
beſtiarum inter ipſas diſcordia. Eodẽ. 178. m
beſtiæ, feri homines. to. 4. 103. c
beſtiæ, ne lædant & interimãt homines. to. 7. 309. e. f
beſtiæ multę & aues, excedũt homines, quo ad corporalia. to. 5 69. g. An omne beſtiarũ genus etiã remotiſſimę a terris inſulę, ex eo numero acceperunt, qui in arca diluuii inundatione ſeruatus ſit. to. 5. 145. i.
beſtia de qua dicitur ī Apocal. eſt ciuitas infidelium, imago uero eius, eſt congregatio falſorum Chriſtianorum, ſe fideles ſimulantiũ, & infideliter viuentiũ. to. 5. 202 l
beſtiam hanc vel imaginem non adorant, q ei non ſubiiciuntur, criminis ſui votum in ſe recipientes, quia nec in fronte per ,p feſſionem, nec in manu per operationem. Ibidem m
beſtię ſyluę, gentes ſignificant. tom. 8. 393. a in fine.
Quomodo potabunt aquas pertranſeuntes inter medium montium, & non manentes. Ibidem. d
Homines non ſunt tradendi beſtiis deuorandi. to. 9. 240 l. m
bethel, ante Luza dicta, & Vlamaus. to. 4 36. f
In bethehem Chriſtus naſcitur. tom 4. 332. f tom. 9. 55. b
bethſan, eadem eſt quæ Scythopolis. tomo. 4 4. f. in fine.
bibliotheca Auguſtini. to. 1. in Poſſid.
Ptolæmei Philadelphi bibliotheca inſignis. to. 5. 181. m
Quomodo Chriſtus biberit de torrente in via. to. 8. 429. a & 177. K
Quòd bibendo humorem foris poſitũ ī mẽbra mittamus. tomo. 8. 206. h
Non oẽs bibunt eundẽ potũ in hoc mũdo, ſed aliqui feces, aliqui vinum. tom. 8. 272. h
Nullus in conuiuio cogat aliũ bibere, quàm oportet. to 9. 250. e
bibere aquã de petra, qd ſit. tom. 10. 174. f. g
bibere de vua ſpiritali. to. 10. 178. b
bigas, quos equos vocamus. to. 5. 188. R
binarius numerus, bipertitam charitatem ſignificat. to. 9. 33. f
biſſextus, vnde proueniat. to. 5. 134. m
bitumen quid ſit. tom. 6. 84. f. g. to. 7. 166. f
blandimenta aliquando a viduabus plus eliciunt, quam tormenta. to. 10. 20. l
blaſphemia quid. to. 1. 260. i. R
blaſphemare peius eſt quèm peierare. tom. 4 19. h
Pagani, Deum blaſphemantes. to. 5. 6. facie. 2
Familia Chriſti quid reſpondere debeat infidelibus, cũ exprobrant q eã in furore hoſtium non liberauerit Chriſtus. tomo. 5. 10. e. & ſeq.
Cũ blaſphematur Deus, de malo opere tuo blaſphemamus Deum. to. 8. 561. I
blaſphemant, qui dicũt omnia regi caſibus. to. 8. 574. h. i
Ne blaſphetur Deus Iſrael, decretum Nabuchodonoſor. to. 9. 23. g
blaſphemat Chriſtus lingua & vita. t. 9. 51. m
Quæſtio, cũ & pater & filius peccata dimittant, cur ſola in ſpiritum ſanctũ blaſphemia non dimittatur. tom. 10. 11. f
Spũs blaſphemia. to. 10. 9. c. d. & i. R. & ſequẽ.
Etiã in patrem blaſphemia dimittitur. to 10. 11. e. f
blaſphemiæ hęreticorum, præcipuè Arianorum. to. 10. 44. d. e. & ſequẽ.
Ethnicorum blaſphemiæ & argumẽta cõtra fidẽ Chri, tẽpore Auguſtini. to 10 49. l. m
Paganorũ blaſphemiæ in Eccleſiam Chriſti, quia nemini pœnitenti ſinum claudit. to. 10. 105. l. m. & ſeq.
Vide peccatum in ſpiritũ ſanctũ, & Verbũ.
bonifacius Romanæ Eccleſię epiſcopus. to. 1. 27.

1.27.g
bonifacius Episcopus.comes. tom. 2.27.b. 62.c.& 99.R.l
bonifacio præsbytero crimen intentum. to. 2.epist.137.a

Bonum.

bonorũ tria genera to.1.9.g.h.&l.to.5.67.c
bonum duplex. to.10.3.& sequen.
Multa sunt genera bonorum. tom.10.143.l
bonum quid. to.10.13.f
bona sunt valde omnia quæ sunt.t.1.50.h.& 236.d.e.& 267.l.& 273.g.to.3.350.l
Oĩa bona licet quibusdã nõ apta.to. 1.50.R
Ordo bonorum ab vno Deo. tomo. 6.48.g
Boni per se & participatione differentia.to. 1.259.e.f
Omnia quæ boni specie nos ad vitia inuitãt in solo Deo esse vera &perfecta.to.1.32 l
bonum nostrum quod est. tomo.5.82.R
bona à bono Deo facta. to.5.200.i
bonum omne a Deo. tom.3.260.e.f
bonorum diuersitas. tomo.3.355.f
bonum incorruptibile. Eodem.350.l
bona solida. Eodem.358.d
Inter bonum & malum non sunt indifferentia. to 2 16.d
bona & mala futura,cur scriptura nobis prę nunciat. Eodem.197.K
Quomodo idem,malum sit & bonum.tom. 3.51.i.R
Et de natura contrariorum. Ibidem.l
Mala quomodo ex bonis. ibidem,m
bonorum & malorum causa. to.3.53.a
boni & mali discrimen, experientia docet. tom.3.205.c.d
bonũ mali subsidio non indiget.Eodẽ. 219.i
Bona amplectenda,& mala fugienda.Eodẽ. 196.b.& sequen.
bonum appetendum,& necessarium, differunt. to.4.411.R.l
bona ęterna & temporalia. to.3.352.b
bonum idem & malum,ex variis causis tom. 4.13.f.g
bonum & malum a Deo. Eodem.56.l
bona malorũ admixtu dulciora.Ibid. 213.g
Tria pessima totidem optima Eodẽ.383.a
boni & mali potestas à Deo. to.4. 128.l.to. 6.180.d.e
Boni & mali dignoscentia. tomo.6.198.i.R
Nondũ natos nihil egisse boni vel mali. to. 7.261.d
Ex bonis mala orta sunt.Eod.312.d.& seq.b
boni & mali pugna in membris nostris. Eodem,321.a
In suo quidque genere bonum est.to.6.47.e
De natura boni cõtra Manichęos.to. 6.178. i.& sequen.
bonum incommutabile,Deus est.to.3.352.b to.6.178.i.to.7.228 h
bona omnia ex Deo.tom.1.11.g.& 221.a & d.237.f.to.3.66.m.275.e.& sequen. to. 6. 178.i.k.&178.c
bonis quoq; malè vti possumus. to. 1. 221.a
bonis magnis nemo malè vtitur. Ibid f
Ad bonum neminem cogẽdum esse,Donatistæ existimant. to.2.250.K
In bonis perseuerantia a Deo.tomo.2.65.R
bonum incõmutabile & simplex, est Deus. tom.5.99.i
bona q̃dã dedit Deus hominibus.to.5.192.a
Bona aliqua sunt meliora aliis,a terrenis videlicet ad cœlestia,& a corporalibus ad spiritualia,& ob hoc sunt inęqualia,vt essent omnia. tom.5.99.f
bona p̃sentia sunt cõmunia bonis & malis, & quare,sed futura bona tãtũmodo bonis proprie,vt malis mala.tomo.5.3.d.& 198.g
Vbi ostendit iudicium occultum in istis.
bono communi cõtempto,& diuina voluntate,homo primus punitur.tom.5. 117.h
bonum commune spernentes angeli, miseri facti sunt. to.5.103.h
bonum cõmune præferendum est proprio, Exemplum in Marco Regulo,& Romanis. to.5.6.h.& 45.b
bonum castitatis,vel huiusmodi,non est bonum,nisi cum fit secundum fidem summi boni, to.5.115.R
boni adempti & boni relicti testimoniũ est dolor. tom.5.192.m
De bonis nobis concessis à Deo, qui bonus est solus,in quibus nostrum nihil est, nisi peccatum. to.5 140.m
Vnde corruptio boni. to.6.45.a
bona quædam,etiam legitima obesse. to.7. 70.c.d.& 209.R. to 9.13.b.& 88.e.f
bona partim sunt temporalia & terrena,partim cœlestia & æterna. tom.8.87.f
Est bonũ aliud alterũ,& omnes creaturæ habent quoddã bonum integritatis suæ, & perfectionis naturę suæ. to.8.382.l
Electio bonorum a Deo. tom.9.161.g

Bona cœleſtia, nullus carne veſtitus dicere, intelligere, vel cogitare pôt. to. 9. 163. h.
Bonum priuatum vbi homo acquieſcit, ſup bum facit. tom. 8. 504. h
Duorum bonorũ adinuicem eſt cõparatio, non boni & mali. to. 10. 46. b.
Inuiſibilia bona p̃ſtãtiora vſibilib. t. 10. 76. a
Omnia ſua volunt homines habere bona p̃ter vitam. to. 10. 104. e. & 201. a. & 228. h. i. & 311. b
Bona Dei non vituperanda, ſed eorũ malus vſus. to. 10. 107. K
Quale bonũ hominis quęrendũ. to. 10. 13. g
Omnia bona ſunt, vnde facias bene. nõ quæ te faciant bonum. to. 10. 243. m.
Bona ſunt habenda quæ faciant hominẽ bonum. to. 10. 259. e.
Bona Eccleſiarum, patrimonium pauperũ ſunt. to. 10. 287. h.
Boni & mali finis. to. 3. 237. h.
Finis. to. 5. 67 b & 95. i. K
Boni finẽ aliqui philoſophi poſuerũt in corpore, alii in animo, alii in vtroq; t. 5. 186. g

Summum bonum.

Summum hominis bonum. tom. 1. 140. h. & 218. i. K. & ſequen.
Summum hominis bonũ, in Deo verius, quã in mente. tom. 1. 1. i. tom. 2. 78. f.
Summum bonũ, & ſummum malum, iuxta Cornelium Celſum. to. 1. 176. l. m
Ad ſummũ bonum per ſimilia excitamur. to mo. 1. 219. I
Summũ bonũ nemo amittit inuitus Ibidem 219. a.
A ſummo bono quod homo deflectitur vn de ſit. to. 1. 222. m. & ſeq.
Summo bono noceri nõ poteſt, to. 1. 257. d
Boni per ſe, & participationẽ differentia. Ibidem. e. f.
Nihil expetendũ, niſi quatenus conducit ad ſummum bonum, nihil horrendum, niſi quatenus auocat. to. 1. 17. i. K
Deus ſummum bonum. to. 1. 249. d. e.
De ſummo bono philoſophorum cõcertationes. to 2. 78. c. d. & ſeq.
Bonum ſummum Plato dixit Deum eſſe ſed Epicurei poſuerũt in voluptatib. carnis: Stoici aũt in aĩo eſſe dixerũt. to. 5. 76. c.
Bonũ ſummũ quidã Socraticorũ dixerũt voluptatẽ, quidã vero virtutem. tom. 5. 65. e.
Bonum, quo angeli beati, De illis eſt: a quo creati ſunt. to. 5. 80. a.
bonum ſummum & totum eſt habere Deũ in patria. to. 5. 82. l
In bono ſummo malum eſſe nõ poteſt. to. 5. 104. b. & ſeq.
Boni ſummi amplexu incorporeo anima veris fęcundatur virtutibus. to. 5. 82. K
Bonum ſummũ ſolũ ſimplex, & ob hoc immutabile, qđ eſt Deus, ab hoc bono creata ſunt oĩa bona, ſed non ſimplicia, & ob hoc mutabilia. to. 5. 96. e. f. & 163. K
Tripartitã ſummi boni definitionem Varro ponit, quarum tamen vna ſit eligenda. to. 5. 123. R. l
De tribus ſectis ſummum hominis bonum quærentibus, quã eligendam Varro definiat, ſequens veteris Academię Antiocho authore ſententiam. to. 5. 123. b. c
De ſummo bono, & ſummo malo qd Chriſtiani ſentiant cõtra philoſophos, q̃ ſummũ bonũ in ſe ſibi eſſe dixerũt. t. 5. 188. c. d
Vita ęterna ſummum bonũ. Ibidem. d
Solus Deus ſumme bonus, to. 6. 45. b
Quid vel quale ſit ſummũ bonũ. to. 9. 163. g
Comparatio ſummi boni, ad cætera bona. Ibidem. g.
Solum ſummum bonum, eſt animæ ſufficientia. to. 9. 174. l
Summũ bonũ appetendum eſt. to. 9. 175 g.
Vide, Beatitudo, Fœlicitas.

Bona. & bonitas Dei.

Deus vnice bonus. to. 3. 115. f. & ſeq.
In originali bono, duo ſunt. to. 5. 234.
Bonitas Dei, eſt cauſa rerum totius mundi. tomo. 5. 99. e
Bonitas Dei, & iuſtitia qũo relucet in bonis & malis, q̃ nobis dedit in hac vita. Ibid.
De bonitatis diuinę fonte, qua ab eo emanant oĩa bona. to. 5. 234. h
Bonitatis poſſeſsio, nõ fit minor p̃p conſortis acceſſum: imo tanto maior eſt quanto cõcordius, poſsidet ſociorum charitas in diuidua. to. 5. 132. c & ſeq.
An inter dæmones, q̃bus dii ſuperiores ſunt ſit aliqua pars bonorũ, quorum pręſidio ad veram beatitudinẽ poſsit humana anima peruenire. to. 5. 75. h.
Bonum ſimplex, ipſum eſt bonũ, quo cũcta ſunt bona. to. 8. 44. a
Quòd bono nullo indigeat Deus, qa ipſe eſt ſummum bonum, & ab ipſo eſt omne bonum

num. to 8.254.K.
Qđ ille bonus,& ſumme bonus, & de ſe ſibi bon⁹,& ipſe noſtrũ ſummũ bonũ:& in de recedẽdo nõ fim⁹ niſi mali. ibid.155.b
Ita ꝓpriũ eſt Deo,qđ bonus eſt,vt ſi bonum velis appellare, Deũ intellige.to. 8.435.h.
Quale ſit illud bonũ de quo dictũ eſt, Nemo bonus,niſi ſolus Deus. to.8.382.m.
Cũ Chriſtus dixerit, Nemo bonus,&c.non ſe diſcreuit,ſed vniuit. to.8.132.b.
Qđ bonus ſit dominus,ſed bonus nõ vt ſunt bona quę fecit bona valde:qa multo melior q̃ fecit,quam ea quæ fecit.to.8.511.k
Qđ ille bono ſuo bon⁹ ſit nõ aliũde participato bono,nec adher. alteri bono.Ibid,l
Sic bonus eſt Deus,vt iſtis non indigeat quo ſit bonus ibidem
Oĩa cũ additamẽto bona dicunt, dñs aũt nihil melius dicit,quã bonũ. Ibidẽ,m
Bonũ bona faciens,ſicuti eſt propriè, ſic & bonũ eſt propriè. ibidem.511.a.b
Cum quęras bonum tuum, illum quęre qđ eſt melius animo tuo. tom.8.72.d
Quod ſummum bonum ſit bonũ hominis: nihil illi deeſt cui ſummum bonum,bonum eſt. tomo.8.382.l.
Omne bonũ noſtrum Deus eſt. to. 8. 308.d
Non facile inueniuntur qui bona interiora diligant. tomo.8 8.b
Bona dñi,dulcia & ĩmortalia,& incõparabilia,sẽpiterna & incõmutabilia.to.8.46 f.
Quæ ſint bona Hieruſalẽ. to.8.492.h.i.
Talia bona deſidera, quæ videas omnibus diebus vitæ tuæ. to.8.495.c
Quæ ſint illa bona. Ibidẽ,d
Quæ ſint bona domus Dei. to.8.541.f.
Cur non de bono priuato, ſed cõmuni gaudere debeamus. to.8.504.g.h.
Bonitas propriè vocatur delectatio, quæ in ſpiritalibus deputatur. to.8.451.c
Cur pſalmiſta oret,Bonitatẽ doce me qui iã dixerat,Bonitatẽ feciſti cum ſeruo tuo & cur addiderit,diſciplinã,& ſciẽtiã. Ibid.d
Bonitas nõ docetur ſi non detur,& non dicitur niſi delectet. to.8.452 e.f.
Diuina bonitas magis relucet in creatione naturæ rationalis, quam aliarum creaturarum.tomo.9.165.i
Bonitas Dei erga nos. tomo.10.3.c.
Bona Dei intantũ in nobis creſcunt,inquantũ peccata noſtra minuuntur. to. 10.10.i
Duo bona Chriſti. to.10.31.f.
Chriſti erga homines bonitas: & quid ꝓ nobis paſſus,nobis contulerit.to. 10. 31.h.i. & 74.m.& ſequen.
De eo quod Pſalmiſta dicit,Bonitatem & diſciplinam & ſcientiã doce me. Homilia. to.10.92.h.& ſequen.
Bonitas,diſciplina,& ſciẽtia quid cõiunctæ poſſunt:& quod ſeparatæ noceant.Ibidẽ, h.i.& ſequen.

Bona externa.

Bona externa fęlicem non faciunt. to.140.f
Bonorum externorum cupiditas. to. 1.175. c.& ſequen.
Bona externa quomodo admittẽda.ibid.g.h
Bonis tẽporalibus quatenus vtendum. to.1. 213.d.e.& ſeq.to.2 100 h.i.
Valde bona,quare poſtremo additum.to.1. 82.b.c.to.3.179.l.m.& ſeq.to. 10.144.a.
Externa commoda nõ ꝓpter ſe,ſed propter alia vera bona poſſunt admitti, verius q̃ expeti. tom.1.175 g.h.
Bona terrena & bonis & malis cur dãtur.to. 2. 100.h.& 175.m.to.8.226.c.& ſeq.
Bona temporalia dona Dei ſunt.to.8.87.e.f.
Bona terrena auferuntur iuſtis, vt probent: & malis,vt crucientur.to.2.100 h.& 112. i.in fine,& R
Bona terrena non ſunt pręponẽda cęleſtib. ibidem,& 123.d.e
Bona temporalia quomodo contemnenda. to.3.355.a.b.
Bona temporalia & æterna quomodo differãt.to.3.352.b.
Bona trmporalia. tomo.5.3.d.
Bonis carnalibus ſolis, mali pfrui volunt.to. 5.2ſi.f
Ex bonis,q̃ ſunt in hac vita, manu ducimur ad cogitandũ cœleſtia bona.tom.5.235.f.
Bona terrena in veteri teſtamento, qd in nouo ſignificent. tom.5.38.g.
Bonis terrenis inhiantes. ibidẽ
Bona exteriora,vel corporalia nolũt Stoici bona,ſed potius cõmoda corporis appellare: qa ſcilicet nullũ bonũ dicunt hominis eſſe,niſi virtutẽ,Platonici vero,& Peripatetici,dicũt ipſa eſſe bona, ſed parua & exigua. tom.5.75.l.m
In bonis tẽporalibus videns pſalmiſta peccatores abundare,dicit ſe pene lapſũ fuiſſe ſed poſt cognoſcẽs illa bona quaſi fuiſſe ſomnia-

omnia se reprehendit, & solũ cœlestia q̃rit dicens, Quid enim mihi est in cęlo, & à te quid volui super terram. to.5.89.d.e
Bona temporalia contemnenda sunt ꝓ ęternis. to.5.85.K l
Bona ista inferiora, si plus amenẽ cęlestibus vel sola ipsa bona credantur, necesse est vt miseria consequatur. tomo.5.131.b
Bonum suum habet hic terrena ciuitas, sed insufficiens propter quod in seipsam sæpe diuiditur litigando. to.5.131.a
Boni proprii cupiditas, cum nulli sufficiat, est cã diuisionis hoĩum, & bellorum. Ibidẽ.
Bona multa cõcessit Deus ad pacẽ hãc mortalẽ seruãdã, scilicet cibũ, vestitũ, lucẽ, & huiusmodi, eo modo vt si quis eis bñ vtatur, transeat ad pacem æternã, si vero malè & hanc perdat & illam. to.5.192.a
Bona, non sunt bona, virtute carenti & malè eis vtenti. tom.5.188.m
Boni maioris desertio & ꝓprii amplexio, peccatum causat, non amor minoris boni. to.4.121.c, & 139.l
De bonis quibus etiam hanc vitam damnationi obnoxiam, creator impleuit. to.5.234.g.h. & deinceps.
Quod sint inferiora bona, quæ aliis & aliis bona sunt, & omnia in suo genere facta sunt bona. to.8.382.m
Bona ista sunt & non sunt, non enim stant, sed labuntur, & fluunt. to.8.695.b
Ideo nõ cõferũt verã fęlicitatem, quia nõ extinguũt in satiabilem cupiditatẽ. to.8.409.h
Quod sint mala deserto illo à quo facta sũt. to.8.383.l
Non ideo non à Deo sunt, quia & malis præstantur. to.8.68.i
Sicut sunt communia malis cum bonis, ita etiam mala communia sunt bonis & malis to.8.126.c.d
Quòd ea Deus quibusdam det bono eorum quibusdam malo eorum, secundum altitudinem iudiciorum eius. to.8.172.f
Quòd aliquando det bonis, aliquando non det, aliquãdo det malis, & aliquando nõ det. tom.8.183.h. & 225.c
Sunt alia bona quæ dat Deus inimicis suis, & alia quę non seruat nisi amicis. Ibidem 225.c. & 262.m
Sunt quædam media bona & mala, quæ dat bonis & malis, bonis tamen seruat seipsũ malis ignem sempiternum. tom.8.181.h. & 30.5.d
Dei sunt omnia bona terrena, & ne tibi qua si magna videantur quæ donari possunt & malis, maiora tibi seruauit. tom.8.212.f. & 261.b.c
Quòd ea det Deus bonis & malis, & se aũt solũ nõ nisi bonis. to.8.294.a.b. & 311.c.d
Noli ꝓ magno expectare ab eo bonũ, qđ dat nõ bono. Nã si ꝓ magno ea daret, malis non daret, & cur det ea malis. to.8.265.i
Cur Deus bona ista temporalia permixta esse voluerit bonis & malis, exemplo ostẽditur. tu.8.226.d
Bona ista temporalia habenda sunt in vsu tã quam sinistra, sed æterna in desiderio. to.8.471.a.b
Quod boni habeant bona ista terrena, quomodo capillos. to.8.165.m
Quæcunq; bona Dei accipiunt inimici Dei, ab illo accipiunt, & cum ab aliis petunt & accipiunt, ab illo accipiunt. to.8.226.d
Quicunque ea propter supplementa necessitatis, vel propter aliquam infirmitatẽ desiderat, non nisi ab illo desideret, qui fons est omnium bonorum. ibid.
Qui prętentia rerum bona à dæmonibus q̃runt, impii sunt. to.8.261.a.b
Qui ea quærunt ab alio q̃ ab vno vero Deo. dupliciter peccant. to.8.87.f.g & sequen.d.e. & 210.i.R
Quòd omnia det Deus, licet multi ista ea a dæmonibus petant, & non habeant, Et rursus, multi non petunt a dæmonibus, habentq; ea, & multi petunt a Deo, & non habent. to.8.472.d
Boni. cum vident bona terrena, propter quę seruiebant, Deo abundare his q. Deo non seruiunt, nutant & propè labuntur. tom.8.261.b.c
Sicut non præstantur nisi à Deo, ita nec auferri possunt nisi eo iubente aut permittente. to.8.43.h. & 46.b
Exemplum. de Iob. to.8.49.e.f. 81.c
Ideo aufert ea, vt, &c. to 8.227.e.f
Cum bonus ea perdiderit, adest consolator qui abstulit, quando malus perdiderit, nõ habet foris quod teneat, non habet intus vbi requiescat. ibid.f.g
Bonorum temporalium conditiones. tomo.8.246.c

Bona

Bona externa non sunt computanda pro auxilio cęlestium. to.9.252.b.c
Bona temporalia,& à bonis & à malis haberi possunt. to.10.4.a
Bona temporalia ,corporalia,siue carnalia bona sunt. ibidem.
Bona temporalia,bonis bona , malis mala. tom.10.13.e
bona externa homini,quid absque bonis interius. tom.10.13.f
bona temporalia tacita voce contra malum dominum clamant. Ibidem.
Oĩa q̃ eripi possũt,bona nõ sũt.to.10.280.c

Boni.

bonus esse nemo potest.to.1.12.i.R.229.m. tom.3.66.K
boni semper sui similes. to.3.18.e
bonũ &iustũ hoiem operat Deus.t.3.204.h
bonus nemo,nisi ex malo. to.3.350.h
bonorum bona opera in abscõdito sunt. Eodem.350.c.in fine.
bonorum profectus,in tentatione ibid.e
boni in speciem. Ibidem, K
bonis etiam irascitur dominus. tom.4.96.d
bonus aliter Deus,aliter homo.tom.2.73 a. tom.6.181.i
Nemo bonus per se. tom.3.66.x
boni qui,incertum. to.3.350.c
boni quomodo purificentur. to.5.3.e
Neque bonus vir merito dicitur q scit quod bonum est,sed qui diligit. to.5.11.d
Speciosus corpore,bonus vocatur,secundũ consuetudinem scripturæ. tomo.5.140.e
bonorum paucitas , & rursum multitudo. tom.7.92.h.i.& 105.f.g.& 173.l m
boni vbique boni. tomo.7.124.h
Ille bonus est,qui quando potest mala facere non facit. tom.8.342.g
Quanto magis bonus es, tanto magis oneri es iniquitati. tom.8.93.a
Quisquis bonus est,non putet se solum bonum. to.8.40.h
Omnes boni hic latent,quia bonum eorũ in tus est,&abscõditũ i corde. Eodẽ. 160.b
boni pauci sũt & ignoti,mali multi &cogniti.Ibidem 357.l
Quod modo separentur à malis non loco, sed affectu. tom.8.12.l
Quod bonis multa bona præstentur a malis. tom.8.349.f
Vt quisque fiat bonus,à mortalitate & malitia incipit. to.8.205.c.d
Quis homo bonus. to.10.253.f.g
boni,vasi pleno odoramentis& aromatibus assimilantur.tom.10.184.i.K

Benefacere.

Non est qui faciat bonum, non est vsque ad vnum,exponitur. tom.5.146.c
bona opera qũo debemus multiplicare vel bñ viuere,pp̃ summũ bonũ habendum, & summũ malum vitandum. to. 5. 188.d
bona opera nostra qñ Deo ascribimus,reputant nobis ad meritũ.to.5.241.i & sequẽ.
bona nulla facere quis potest , absque diuino auxilio,nec vlla mala nisi diuino iusto iudicio permittatur. tomo.5.198.e
Nihil boni ex nobis,ne extollamur.t. 7. 228.
Totum bonum quod habemus , ab artifice nostro habemus. tomo.8.369.h
Ab illo sit bonum tuum,à quo recedens fecisti malum tuum.to.8. Ibidem.i
Quicquid boni i te est,ex Dei iustificationibus est. to.8.41.a.b
Bonũ te fecit humilitas,superbia malũ.Ibid.
Magni interest cũ boni aliqd facimus. cuius rei contẽplatione faciamus . Eodẽ.447.c
Non poteris facere bonum, nisi declinaueris a malo. to.8.549.e
Si non est qui faciat bonum, non est vsq; ad vnum,quis ergo ille qui gemit inter malos to.8.170.a.& sequentibus.
bonum est facere bene coram hominibus , sed non vt videaris. to.9.136.a
bonitas & iustitia nostra a Deo . tomo.10. 30 a.b
Deus est,qui bonos nos faciat, non nosipsi. to.10.65.l
Quid sit homini facere bonum . tomo.10. 243.e
Timendum est benefacere propter laudem hominum. to.9.137.b
Quid est bonum quod Apostolus nõ potuerat perficere cum vellet.tomo. 10.143.R
Nullum bonum irremuneratũ. to. 10. 153.d
Qui bene coacti faciunt,Simoni Cyrenæo similes sunt. tomo.10.194.R
Si quid boni agimus , ad hoc nos hortatur angelus bonus. to.10.310.a
Vide Opus,& Misericordia.

Boni & mali.

bonos,an contaminent mali in Ecclesia. to. 1.123.e.& tom.2.209.R. & 221.m. & sequenti.

quen.& 224.c.& 229 a.in fine,& d.
Bonos a malis cõsciẽtia separat.to. 2.224.d.
Et bonis & malis vtitur Ecclesia.to 1.235.g. & 239.h.i.
Boni sæpe expelluntur per seditiones malorũ. Ibidem.235.
Boni, quomodo exercentur per malos.to.1.243.m.to.3.347.K
Bõi malos,& mali bonos sp̃ p̃secuti.t.5.34.i
Magnis bonis nemo male vtitur.to.1.221.f.
Bonũ mali subsidio non indiget.to.3.219.i.
In malis bonum. to.3.449.a.
Boni admonentur, ne desidia malorũ & ipsi pigrescentes corrumpantur.to.3.65.a.b.
Quod boni peccatis alienis nõ contaminentur. to.7.101.d.e
Boni & mali in Ecclesia.to.2.124. b. c to.6.92.m & seq. Vide Ecclesia.
Bonorum pia tristitia ex impietate malorũ. to.2.epist.145.to 8.248.d
De bonis,& de malis bñfacit De⁹.t.3.254.i.k
Bonis & malis diuina prouidẽtia ad punien dum,& opitulandum. to.4.186.a.
Per bonos & malos agit spũs dñi.to.4.107.c
boni & mali,ĩ virga ferrea regunt.t.4.135.l.
Boni cur non semper triumphant de malis. to.4.101.c.d.m l.m
Bonorum & malorum creatio.tom.3.218.f
Bonorum numerus, semper de numero impiorum auctus. to.3.350.a.
Boni ĩ cõparatione malorũ, pauci.to.6.92.a
Inter bonos latẽt mali, cõiunct̃i eis communione sacramentorum. to.5.11.g
Bonorũ maior est num. q̃ malorũ.t.5.99.k.l
Bonus nullus erit q̃ pri. malus nõ fuerit q̃uis nõ omnis malus bonus erat to.5.131.f.
De bonorum pugna & malorũ. to.5.135.d.
Quo in quæstione, quã de finibus bonorũ, & malorũ philosophica disputatio venti lauit, ducẽtas octoginta, & octo sectas eẽ Marcus Varro perspexerit. to 5.186.f.
Qũo bonũ aliq̃ credit̃ malum & malũ bonũ,& sic refugit̃,& appetit̃. to 5.237.h
Bonum malo quandoq; nocet,sic & malum bono,quandoq; prodest. to.9.88.f
Boni & mali,differẽter puniunt̃.t.9.193.e f.
Quis bonũ faciat ex malo. to.10.3.m
Nemo malus facit bonũ,& ideo homo malus non facit bonum. ibidem
Pauciores boni quam mali. to.10.19.l
Quisquis bonus est,non putet se solum modo bonum esse. to.10.236.l
Quisquis malus est, non putet neminem bonum esse. ibidem
Omne quod bonũ est, per bonos homines agit Deus: quod impium est,per malos exercet diabolus. to.10.170.f.
Sub specie boni, multa mala fiũt.to.10.281.l
Bonorũ & malorum diuersitas.to.10.184.i.
Bona & mala,quę versant̃ in seculo, nec boni solum habent,nec mali. to.10.248.a
Borborite hęretici,alias Gnostici. to. 6.4.a.
Bubulus fimus. to.1.262.h.
bos lassus fortius figit pedem: prouerbiũ.to 2.18.e.in fine & seq.d
bos Serapis colebat̃ in Aegypto. to.5.169.c
boues primo iungẽs ad aratrũ, translatus est. inter Deos. to.5.169.i
Quod homines dicantur boues. to.8.18.i
boues triturantes qui sint. to.8.225.e.
bos & boues,q̃d significẽt mystice.to 9.20.l
Quinque iuga boum,quid. to.10.28.h.i.
boues,homines a fide remoti.t.10.28.i.ĩ fine
Cognouit bos possessorẽ suũ, & asinus præsepe domini: exponitur. to.10.128.R
botrus vuę, Christus. to.8.16.R.l
botri, verba bona,& bona p̃cepta.t. 10.42.g
Quid duo,ferentes botrum designent to.10 177.i.& seq.
brachium Dei,dicit̃ Christus.to.4.133 b.& 348.g.to.7.167.f.to.8.127.i.& 354.g.to. 9.83 a.& 261.f
brachium domini, quid p̃stiterit.to.8.254.g
brachium peccatorum, quale sit. to.8.93.f.
Omne tempus vitę nostrę, studiũ est ad cœleste brauium. to.10.158.R.
breuitas,obscuritatem parit. to.1.22.a
breuiatio hebdomadarum Danielis,qũo intelligenda. to.2.167.c.d & seq.
breue est,quicquid finem habet. to.8.204.l
bruti fraus erga Collatinũ. to.3.15.h.& 25. b.& seq.
brutus proprios filios morte punit. ibidẽ,c
brutus, primus consul,interficitur. ibidẽ.d.e
burda. to.2.98.m.& 227.m

C

CAcus monstrũ, occiditur ab Hercule. to.5.191.a.& seq.K ἀκουργοι.to.3.36.g
Casus Angelorum, & hominis.
[illegible] to.1.11.h.& 222.l. tom 3.53.f.g tomo.4.200.R.l

Casus

Casus hominis,qua ratione reparatus. to.1. 227.a.& sequent.
Casus angelorum. tom.3.53.d
Lapsus,& reparatio totius hominis. tom.1. 236.f.Vide,Lapsus & homo.
Lapsus Adæ. to.3.67.f
Cadere quid. tom.5.203.c.
Cadauer,à cadendo,dicitur caro exanimis & sic etiã animæ p̃ peccatũ cadẽtes,possunt dici cadauera. Ibidem.
Cadauera. to.5.208.c.& sequ.
Cadunt populi ante Christũ, vbi erigebant se contra Christum. tom.8.132.d
Per quid homines cadant a Deo.to.8.470.f
Non cadunt malè,qui Deũ in corde habent. Ibidem.30.h
Casus maiorũ, sit termor minorũ.t.8.159.h
Quòd non reganẽ casibus oĩa. to.8.263.e.f.
Quomodo septies in die cadit iustus, & resurgit. to.7.465.c
Caducarii qui. tom.1.170.i
Cæcilianus,Episcopus Carthaginensis.to.2 63.i.R.to.6.8.l.
Cæciliani causa cũ Donatistis & innocẽtia. to.1.25.i.K.to.2.52.c.d.& seq. Et 63.i.R.l & 63.e.& 209.l.m.& sequẽ.Et 218.a.b.& seq.plura.Et 227.e.& seq.tom.6.9,l.tom. 7.90.m.
Cęcilianus,opera Lucillę, damnatur à Donatistis. to.2.222.f.to.7.4.i.
Pro cęciliano sententia Constantini Augusti. tomo.7,93.e.
Cęcilianus præses. tom.2.96.e.f.
Cæcilianus, ad Donatistas exire nolẽs propter insidiarũ factionem,ab Episcopis septuaginta in cõcilio Bagaitano condamnatur.to.8.96.b.& 98.f
Cęcilianus damnatus. to.10.82.c.d
Cæcilianus absoluitur. tom.1.24.c.
Cæcilius. tom.2.154.e.f
Cęcus illuminatus Mediolani to.1.14.c
Cęcitas ex parte cõtigit in Israel, donec plenitudo gẽtiũ intraret:exponit. to.2.90.m
Cæcorũ visiones,vnde. to.3.229.R.
Cęci,mystice quid. to.4.112.a
Cæcos esse cum luce. to.3.397.c.
Cæcitas,oculi vitium. tom.5.22.h
Cæcitate vel aorasia,quomodo percussi sũt Sodomitæ.
Excæcatio infidelium.tom.6.121.f 204.m.& seq.tom.7.270.e.
Cæcus frustra presens est rebus quas non videt,immo rectius absens, quam præsens esse dicitur. to.8.378.d.e
Cęcitas mentis,damnum est intelligẽtiæ veritatis. tom.8.12.i.k.
Cæcum te confitere,& illuminari mereberis.to.8.222.g.
Cęcus euãgelicus,typus generis humani tomo.9.70.h.i
Cæcitas peccati. to.9.71.i.A.
Ex cæcat Deus hominem, cũ eũ deserit, demerente mala voluntate. to.9.82.e.
Cæcitas,hæreditaria nostra pęna to.19.116.f.
Deus non solum terret cęcum ducentẽ, sed & cæcum sequentem. tom.9.232.a.
De cæco illuminato.to.10.116.e.f.& seq.& 152.e.& seq.
Cęco per lutum,de sputo factum,oculos reformauit Christus. to.4.310.l.
De illuminatione cæci nati,ac totius mundi cæcitate:Homilia. to.10.116.e.f.
De duobus cęcis sedentibus secus viam, & clamantibus,Dñe,miserere nostri fili Dauid:sermo. to.10.17.g.& sequenti.
Cęcũ a natiuitate,quare illuminauerit Christus. to.10.179.h.h.
Cæci duo sanati. to.4 147.f.& 155.l
Duo cęci,iuxta viam sedentes, quid adumbrarint. tom.10.18.g.h.& 41.i
Excęcatio Sampsonis. tom.10.181.l
Cæcitas ex parte Israel,facta est. to.10.43.f.
Cęcitas Iudæorum occulta est manifesta au tẽ,quę sit,&c. to.8.244.i
Ad hoc excæcandi erant, vt cæcati illuminarentur.humiliati cõfiterẽtur,cõfessi illuminarentur. to.8.222.g.& 223.d
Cæcitas Iudæorum. tom.10.111.m.
Cæcus luce illuminatur,cum resurgit à pocto.to.10.319.m.
Duplices cæci. to.10.17.K.l.& seq.g
Cęci facti sunt, aduenięte dño, vidẽtes:idest qui se videre existimabant.t om.9.71.i.R.
Cęcitas,vindicta aĩę à Deo auersę t.10.32.d
Cęram fluere à facie ignis,q̃d.to.8.190.e.f.
Comitatus Cæsaris. to.1.In posidonio.
Cęsar quid senserit de generali hostium consuetudine,victas ciuitates euertentiũ.tomo.5.3.b.
Cæsar,Pompeii socer. to.5.23.c.
Cæsar Augustus, q̃ fuit tempore Christi restaurauit rempublicam.to.5.27.a & 29.c

cæsar Aug.& eius bella ciuilia.to,5.19.b.c
cæsar Augustus, primo antonũ impugnat, postea sororem suam cum orientali imperio ei dat. ibidẽ.
cæsares sunt nominati omnes q̃ succesſerũt Cęsari Augusto: sicut à Siluio filio Aeneę,cognominati Siluii. to.5.173.i
cæsaris & catonis laudes,& cõparatio. to.5 43 g.
cęsaris clementia. to.5.47.l
cæsaris cadauer. to.10.303.R
Quod cæsar præcepit,tolerandum & ferendum est. to.10.20.g
De eo quod scriptum est,Reddite quę sunt Dei Deo,& quæ sunt cęsaris cęsari serm. to.10.20.e & seq.& 175.c
cain ex cõiunctione maris & fęmine natus: exponitur. to.5.136.d
cain,prior omni natusũ est:& quare generationis suę tẽpus respectu posteriorũ non scribitur,sicut Seth fratris sui. Ibidem.
cain interpretat possessio. to.5.137.b
cain sacrificium tom.5.82.m
De cain & Abel, offerentibus diuersa sacrificia to.5.132.R
cain munera,quare reprobata. tom.10.83.l
cain quomodo viderit Deũ to.2.163.e
cain peccatũ quare arguit Deus to.5.132.m
De causa & pmacia sceleris cain,quẽ à facinore concepto, nec Dei sermo reuocauit.Ibidem.R
cain occidit fratrem. quia nõ habebat charitatem. to.132.b
Per cai q̃ fratrẽ suũ occidit,oñdit, q̃ ciuitas mũdi ciuitatẽ Dei persequitur.to.5.136.d
cain homicidio damnatus est. to.9.195.b
cain negauit quod cõmisit. to.5.126.d
cain, quia negauit parricidiũ quod cõmisit æterna pęna damnatus est. to.10.179.l
cain ciuitatem condidit to.5.131.f.
Quæ rõ fuerit,vt cain,iter principia generis humani,conderet ciuitatẽ.tomo.5.133.f.
cain condidit ciuitatẽ terrenam,quia nõ habebat cœlestem. to.5.138 K
cain primo natus terrenam cõdens ciuitatẽ, postremo Abel,qui fuit peregrinus, signi ficãt q̃d primo natus est ciuis huius seculi,& post ciuis Hierusalem cœlestis.Item quod prius est quisque malus, & postea bonus. to.5 130.d e.& 133.b.c
cain potuit esse primus rex in ciuitate quã fecit. to.5 139.c
cain,an tunc primo cognouit vxorẽ suam, quando genuit Enoch. Et vtrũ primogenitus suus fuerit, & quo nomine filii sui primã ciuitatẽ nominauit. to.5.133.h
Filius Cain,hoc est,filius possessionis. tom. 5.139.i
cain generationes quid. to.5 138.R & seq.
De eo quod Cain successio in octo ab Adã generationibus clauditur,& i posteris ab eodem pater Adam,Noe decimus inueni tur. ibidem
In cain generationibus,quare fęminæ nominantur,& non in generatione Seth fratris sui. to.5.137.c
Cain genus totum in diluuio absumptum est ibidem.K
Cain generationes finiuntur in fœmina. tomo.5.138.e
Cain,ad hominũ ciuitatẽ pertinet,t 5.130.e
Cain parricidæ supplicium. to.7.31.b.
Cain non est occisus. to 116 d
Quid sit q̃d Cain accepit signũ a dño ne occideret.Ibidẽ 122.196.c.d.& 285.b.
Cain,typus iudeorum to.2.89.b.to.5.133.d to.6 83.h,& sequen.copiosè to.8. 116,d & 122.e & 196.c
Successores cain persequentur Ecclesiã vsque ad finem mundi to.9.119.c.& f.
Caiani hęretici,Cain & Iudam honorabãt, Sodomitas,item & schismaticos tomo. 6.5 e.
caiani blasphemant legem,& resurrectionẽ negant. Ibidem.
cainan. to.5.134.m.& sequen.
caiphę prophetia to.3.102.h & 230.b.to.4. 107.c.d.& 157.b.& 222 &
Quæ mane apud caipham cũ Christo acta. to.4.167 f
calligonus eunuchus. td.7.213.f.
calach ędificatio. to.5.143.d
calamitas Israelitarum. tom.3.271.i
Puer plorans,propheta suæ calamitatis. tomo 10.95.c.
calamus,pro scriptura. to.8.236.R
calamus quassatus,quid. to.5 213.l
calcaneũ obseruare, quid sit.tom.8.148.e f. & 180.l.m
calceamentum quid mystice signet. tomo. 4.148.b
calceamenta Dei. Eodem.349.a

calceati vtroque pede cõtionatores, ĩ myſterio. to.6.155.K
calceamẽtũ,Euãg.Chri ſignificat.to.8.201.i
Quæ ſint calceamenta. to.10.275.c.
calix quid in ſcripturis. to.3.19 R
calix in malo,quid ſignificet. to.8.25.a
calix in manu dñi, vini meri plenus mixto, quid ſit. to.8.272.e.&.g.
calicẽ ſalutaris accipere,quid ſit.to 8.281.b & 434.b
calix humilitatis & paſsionis .tomo.9.52.g.
calix paſsionis,Chriſto a patre datus,qd ſit to.9.114.m
calix quid. to.10.18 d
calix aquæ frigidę. to.20.158.a
calphurnius. to.2.10 f
caluicies nõ eſt irridenda. to.8.301.R l
calumnior tibi. to.2.54.b
calumniari,qd in Græco dicat.to.8.461.d
calumniatoris nomine,qui humiliatur,diabolus intelligitur. to.8.257.i
calumnię ſuperborũ,quibus humilitas Chriſtiana deſpicit,multę ſunt,ſed illa eſt maxima,&c. to.8.461.d.
calumnia non facit hominem reũ,niſi apud iudicem hominem. tomo.8.462.a.c
calumniatores Chri,ſeipſos ore ꝓprio occiderunt. to.8.189.h
De calce mirũ dicit,ꝙ occultũ ignẽ cõcipit & eũ ꝓſeruat,ꝓp ꝙ viua dicit: aqua aũt infuſa ĩ qua alia frigeſcũt,feruescit,oleo vero minime, cum tamen ignis fomentum ſit.to.5.214.& ſeq.
camelum glutientes. to.4.112.g
camelũ ꝓ foramẽ ac⁹ trãſiſſ,qd ſit.Eo.121.h.i
Bicamerata,tricamerata. to.5.141.g
camillus. to.5.60.b.& 83.f
camilli exilium. to.5.15.h
camilli reuocatio,gloria,& mors. Ibidem
camill⁹ occidit, ꝺ quo Diana dolet.t.5.23.i
caminum dixit ſcriptura, linguam adulatoris.to.8.246.f.& g.in fine.
caminus tribulationis. Ibidem.f g
campi Elyſei. to.5.91.e
campi ſyluæ,vel ſaltuum, qui ſint.to.8.505.m.in fine & ſequen.
Qꝺ ſint pop. iuſti,ꝓp æqualitatẽ.t. 8.221.f.
campeſtria,vnde dicantur. to.5.127.b
cãpeſtria & cãpeſtrati.to.7.278.m.& 184.R
Chanaan dicitur vniuerſa terra promiſionis.tom.4 98.l
chanaã,motus eorũ,interpretat.to. 5 : 143.l
chanaan,interpretatur humilis: & quid figurat.to.8.404.d.In principio.
Chananęæ humilitas,& fides.t.4.25.f.& 153 d.to 6.267.i
chananæa mulier gentium perſonam gerit. to.4.419.b.to.10.18.h
De Chananæa to.10.163.i
chananæa gentilis,& nõ Iudæa erat Ibidẽ.
Quare Chriſtus differebat exaudire chananæã.to.10.163.i.& ſeq.
Quare Chriſtus chananæã appellabat canẽ. to.20.164.f
chananęa,perſeuerãdo,ex cane facta eſt homo Ibidem.g
chananæi,filii cain, expulerũt filios Sẽ e terra promiſionis, & eam incoluerunt. to. 10 180 b.c
chananęi, duplici crimine rei inuẽti,potuerunt iure a terra promiſionis expelli.Ibidem.c.d
cancer,res nullis medicamentis ſanabilis.to. 5.230.h
cancri tres ſpecies tomo 5 232.a
candidati,ſancti to.4.404.R
canes,Apoſtoli tom.8 235.c
Per canes olim iuratum. to.1.204.i.
Canes nõ ſemp in malo.to.2.89.d.& 89.b.c
canum natura. Eodẽ.179.e
canis, pro homine extremo & contemptibili.to.3.36.m.to.4. 105.d
canes,nequiſsimi homines to.4. 118.i
canes,gentes. Ibidem.i.& 305.f.to.8.195.i
canes,dicti veritatis oppugnatores.t. 4.414.f
De cane rabioſo,qũo morſu ſuo hominẽ in rabiem vertat. to.5.237.c
canum imaginatio. to.6.40.m
canum mortuorum alligatio in tormentis, to.7.105.a.b
Sunt canes laudabiles, nõ deteſtabiles, fidẽ ſeruantes domino ſuo, & pro eius domo cõtra inimicos latrantes to.8.235.c
Non ſolũ dentes canum , ſed lingua laudat: quod figuraliter oſtẽditur. Ibidem de.e.
Sunt canes reprehenſibiles a propheta.Ibid.
canes ſunt , qui canino more , & neſcientes contra quos. to.8.36.h.
canes dicuntur,qui lapides colunt , ſimulacha lapidea adorant. to.10.135:d
canonici,ſacrę ſcripturæ libri.tom.3. 8.f.& ſequenti.

Ex canonica scriptura fidem cõcipimus. to. 5.194.e
canonicas appellamus scripturas, nouas & veteres, vnde fides concepta est. ibidem
canonica scriptura nulli cedit. to.7.125.g h
canonicorum regularium, & eremitarũ sancti Augustini, eadem est vita, & ea apostolica. to.10.291.b
cantus Ecclesiasticus instituitur. tom.1.57.i
Modulatio & vtilitas cantus Ecclesiastici. Eodem.65.d.e. to.2.173.g
canticum graduum. tom.1.78.f
cantandum quid. Eodem.282.m
cãticũ nouũ, laus Dei. to.2.174.i. to.3.348.h
Non omnis qui labiis personat, cantat canticum nouum. to.2.179.i
cantat veraciter, qui synceriter amat. Ibi. cãticum Israelitarum. to.3.239.h
De cantu, vel harmoniaca musica Dauid, & de sonorum concordia, in quibus est spiritalis delectatio. to.5.164.l
De cantu vel cantico gloriæ, quo dicit nihil esse iucundius cælesti ciuitati. tom.5.242.b
canticum canticorum, est quædam voluptas sanctarum mentium in coniugio illius regis & reginæ ciuitatis, quod est Christus & Ecclesia. Et ibi dicit quod Salomon ipsum fecit. to.5.167.b
cantare scienter, non aui, sed homini diuina voluntate concessum est. tom.8.30.l
Nemo cantat Deo digna, nisi ab illo accepe rit quod cantare possit. ibid.80.a
cantandum est corde, non carne. to.8.217.e
cantat Deo, qui viuit Deo. Eodem.230.g
Multi cantãt ipsum, a quo prohibentur cantare. to.8.141
cantare & psallere quid sit. tom.402.f
cantare est edificare. to.8.353.a
Quomodo bene cantandum sit Deo, ne aures eius offendantur. ibidem.
cum cantaueris voce, filebis aliquando, sic canta vt nunquam fileas. ibidem.561.R.& 573.i
Si quis cantauerit transiliens gaudeat se esse quod cantauit. to.8.107.f
cantare debemus amatoria patrię nostrę, nõ vetera, quia via noua, uiator nouus, canticum nouum. to.8.228.b
Ipsa cantatio confessio est, confessio peccatorum tuorum, & uirtutis Dei. Ibidẽ.c.d
Aliquando cantãt amãdo & desiderãdo, aliquãdo cum tribulatiõe, & aliquãdo exultando, cum spe cantant. tom.8 480.
cantatio labiorum tuorum, exigitur de corde tuo. Eodem.153 g. in fine
Vide ne bñ cantes, & male viuas. to.8.159.K
Ille Deo cantat, qui ore confitetur. Ibide m.185.b
Vtrũ omne canticum psalmus sit, an potius omnis psalmus cãticũ, an sint quædã cãtica quæ nõ possint dici cantica. tom.8.7.g
canticum cum cithara, est bene loqui & bñ facere. Eodem.337.d.& 361.f
cantica graduum quot sint, & quare sic vocẽtur. to.8. Ibidem 580.a
cãticum est omne quod ore profertur, & significatur intelligentia mẽtis to. 8. 229.c
canticum graduum, est canticum ascensionis nostræ. to.8.480.i
canticum graduum Salomonis, quid sit. to. 8.489.e.f
Non potestis probare quæ cantatis, quã vere cantetis, nisi cœperitis facere quod cãtatis. Ibidem, 469.h
Quale canticum nos doceat Deus, tomo.8. 336.h.i
canticum diuitum, de canticis Sion quale sit. Ibidem.520.K
canticum pauperum de canticis Sion, quid sit ibidem.l
canticum nouum, gratia noua. tom.8.552.a
canticum vetus, testamentum vetus, canticum nouum, nouum est testamentum. tomo.8.570.i
Qui vult cantare canticum nouum, diligat æterna non terrena. ibidem
canticum nouum non pertinet ad homines veteres, quia illud non dicunt nisi pertinẽtes ad testamentum nouum. to.8.69.c
cantare canticum vetus vel nouũ, quid sit. tom.8.353.a.b
Quisquis se a communione sanctorum separat, non cantat canticum nouum. Ibid. 570.R
Qui cum omni terra non cantat canticum nouum, non cantat. ibidem.l
canticum nouũ, in toto orbe terrarum, nõ in parte cantatur, tom.8.361.a..b
canticum nouum, ad nouum hominem, vetus ad veterem pertinet. ibidem. 113.l
cantus vetus, cupiditas carnis, cãtus nouus, charitas. Eodem.353.a

Turpitudines cantionũ, animos humanos illectos eneruant. to.9.199.m
Câtica canticorũ, ænigmata sunt.to.9.233.g
Vetus homo canticum vetus, non nouũ, cantare satagit. to.9.200.e.f
cantate domino canticum nouum, &c. exponitur. to.10.56.m.& 79.l
Canticum nouum, nil habet nisi amorem nouum. to.10.254.f
cãtores theatricos nescire artem to.1.110.c
cantantium consuetudo, mendis librorũ patrocinatur. to.3.9.d.e
cantandum scienter. to.8.30.l
cantus quid. to.1.240.c
capernaum, metropolis Galilææ.to.4.145.e
capillorũ ornatus, phibet.t.2.102.i.&152.b
capilli nostri numerati. to.3.253.m
capilli Dei. to.4.348.e
capilli nostri. to.10.6.c.d
capillus capitis vestri nõ peribit.to.5.234.b
capilli resurgentium non peribunt, vel quãtũ ad quantitatẽ, vel numerositatem, & qũo etiam mystice intelligi possunt. Ibidem.c
capilli, superflua sunt corporis, sed ide detergendi sunt pedes domini to.8.536.m
Quòd significent superflua rerum terrenarum. to.8.165.m
De eo quod ait dominus in Euangelio, Capillus de capite vestro non peribit, Homilia.to.10.97.e.f.& seq.
capilli, superfluæ possessiones.to.10.103.g
Quid capilli quid arma Samsonis.tom.10.181.R.l
capitolium construxit Tarquinius rex Romanorum, interfector soceri, sui prædecessoris, quod Sylla cœpit, licet non Gallis.to.5.23.m.& 24.i
capitolium per anseres liberatur a Gallis tom.5.18.g
capitolium a seruis & exulibus occupatur, & incenditur. to.5.25.h
Et ibi de morte Herdonii ducis.
capitolium arsit. to.5.18.f
cappadocia debet equas, quę vento concipiunt. to.5.215.c
capra, quid signet. to.5.150.h
capræ nomine, significatur ecclesia de gentibus. to.8.394.R
capra triennis, quid. to.10.153.e
captiuos Deus non deserit, quos nouerit esse suos. to.2.190.e.f
Captiuitas Babylonica, & in ea gesta quid significent.to.3.240.a.to.4.221.m. & seq.
captiuitas Romana. to.4.331.c
captiuitas. to.5.3.f
captiuitas nõ est timenda Christianis, & exẽplificat de Daniele, & tribus pueris, quia semper Deum suum habent. tomo 5.6.f
Quod eo tempore, quo impletis septuaginta ânis, Iudęorũ est resoluta captiuitas, Romani quòq; a dominatu sunt regio liberati.to.5.175.R
captiuitas nra prima.t.8.253.R.l.& 006.h.i
captiuitas filiorum Israel in Babylone, & reditus eorum, quid significent.to.8.406.h.i.& 519.c.d & 56.e.f
De prima captiuitate filiorum Israel, & qd significent. to.8.248.h.i
Qui sint primi vel secundi captiui ibidem.i
R.& 253.R.l
Nõ est illius iniusta captiuitas, q deseruit Imperatorẽ, & diuertit ad ẽsertorẽ.t.8.253.a
Quòd captiuitas filiorum Israel temporalis, nostram captiuitatem prefigurabat. to.8.217.l.& 306.h.i
Remissa iniquitate, a captiuitate liberaris. Ibid. Qui sint qui nos aliquãdo captiuos duxerunt. to.8.519.m.& seq.
Quòd ipsi captiuatores nostri, etiam latrones dicantur. Ibidem.519.a
Cõtra captiuatores nostros, oportet nos luctam habere. Ibidem,b
captiuatores nostri, quæ verba cantionum aliqñ interrogent de nobis. Ibidem,c,d
Quæ sit captiuitas de qua nos Christus redemit. to.8.485.d.e
Vnde facti simus captiui. Ibidem.
Quid sit captiuitatẽ conuertere. to.8.487.g
captiuare captiuitatem, quid sit. to.8.234.h
Cur non sit fœlix captiuitas, si ad bonũ homines posfint capi. ibidem
Quòd homines tenebantur captiui sub diabolo, & dæmonibus seruiebant, sed redẽpti sint sanguine Christi. to 8.354.h
Homo quomodo ex libero in diaboli captiuitatem venundatus sit, & iterum liberatus.to.10.251.R
Exultatio captiuorum in inferno.tomo.10.197.c.d
Captiuauit captiuitatem Christus. tom.10.36.c
De capite tonso.& comato.tomo.3.181.b.c

capitis non velandi mysterium. Ibid.
caput Dei. to.4.348.e
Hō duo capita habens,& cætera.to.5.145.b
Triceps quare Cerberus. to.5.162.g
capita draconum,quæ sint:& cæ.to.8.268.a
caput hominis,pro mente poni solet. to.8.5.g.h.& 38.l.143.f.g.
caput erigere,leuitatis est indicium,& sup bię signum. to.8.104.b
capita draconis,sunt reges. to 9.145.R
Reclinatio capitis. to.10.5.a
caput Ecclesiæ Christus.to.2.69.b.& 83.R. to.10.43.b.c.& seq.
caput non potest dici vbi corpus nullū est, cui sit caput, & qūo Christus sit caput & corpus Ecclesiæ. to.8.131.h
Sicut bonorū caput est Christus, sic malorū est diabolus. to.8.132.d
De excellētia capitis ad cæ. mēbra.Eod.48.l
Vbi caput,ibi cętera mēbra. to.8.50.c
caput omniū iustorū, qui ab initio fuerunt, quomodo Christus. to.8.99.b
Quomodo capita inimicorum suorū resurgendo conquassauit. to.8.235.l
Qđ sit sup oēs inimicos nostros.Eodē.45.e
Quòd huic capiti,cōnexione charitatis, adhęreat corpus Ecclesia. tom.8.53.i
Qūo caput & corpus vnum sint.Ibidem.
Sicut Christus caput est Ecclesię, ita vir mulieris. to 9.199.h
Quò caput pręcesit,& mēbra secutura speramus. to.10.254.m
Vide Ecclesia, Christus, & Corpus.
carbo,consul. to.5.18.f.& 29.b.& seq.
carbones ignis cōgregare super caput, qd. to.4.427.l
carbones desolatoris,ad pœnitentiam referuntur.Ibid.
De carbonibus mirū esse dicit, qui cū leuissime frangantur & conterant, nulla ætate vincuntur, nullo humore corrumpuntur:& sic ignis corrumpens alia,eos pserua.to.5.214.e.
carbones nigri,peccatores significāt:sed cū ad hos accesserit flāma charitatis, ex mortuis reuixerunt. to 8.533.c
carbones ignis in alios veniunt vt accedantur,in alios vt diiciantur, Ibidem.
carbonibus ignis,significari indignationem Dei. tom.8.291.c
carbones vastatores, vel desoratorii, q sint: & quare vastatores. to.8.498.R.l
Extincti carbones,mortui dicunt: ardentes, viui appelant Ibid.m.& seq.a
Carbunculi notitia vtilis. to.3.10.k
Carcer,pro tenebris ignorantiæ,to.2.134.d
Carcer,pęnę tenebrarum to.4.396 R
Carcerem merita faciunt. to.8.341.f
Vtrum nomine carceris mundus iste posśit intelligi. Ibidem.& g.
Aliqui di[illegible] esse,sed intellectus iste vacillat aliquantulum. Ibidem.h.i
Non corpus tuum est carcer tuus,sed corruptio corporis tui. Ibidē.
Gaudenti homini & carcer latus est,& tristi pratum angustum. Ibidem.g.h
In carcere longe differunt reus & visitator to.9.127.g
cardea dea. to.5.32.g.& 52.g
cardinales Donatisti. to.7.121.h
cariatharbæ,eadē est q̄ & Hebron.to.4.101.a
Κάρανον. to.1.263.a
carneades philosophꝰ tertię Academię princeps to.1.144.145.l.& 147.e.& 154.& Et to.2.256.c

Caro.

caro. to 3.223.d.& 547.i
caro quid. tomo.4.315.f.g
carnem natura non esse malam.to.4.348.f. to.10.69.a
Quod carnis substantia non sit mala sed peccatum ipsum sit malum,ostēdit mediator Christus,ipsam sine peccato assumēs,&c. to.5.88.a
carni dedit Deus originē, pulchritudinē,valetudinē,salutē,cōcordiā,&c.to.5.43.d.
carnis naturam accusare in peccatis.quæ bona est,vt accusant Manichæi,pessimū est. to.5.121.c
caro vnde. to.10.60.e.f.
carnium origo fabulosa, secundum Manichęos. tomo.6.74.l
carnem a diabolo conditam,Patritiani asseruerunt. tom.6.8.i.in fine
Priscillaniste. Ibidem.9.c
Et alii. Eodem 206.K.
carnes abominantur Encratitæ.tomo.6.5.h.
Manichæi. Eodem.7.R.
Priscilianistę. Eodem.9.c.
caro,vtrum Dei opus sit, cum irrisione Manchęorum. tom.10.84.h

Quod caro non sit opus diaboli. Ibid.
caro viuificatur à Deo, de anima. t.10.8.c.d
carnium & vini abstinentia. to.1.198.c.d.& 260.c.d.& sequen.
carnium esus non coinquinat, cęteris paribus. to.1.261.m.& sequen.
carnis esũ, cur Mani. interdicãt. Ibid. 162.b
carnes cur immundę Manichęis. Ibid. 263.a to.6.75.d.e
[illegible] to.2.173.i in fine, & K.
A carnibus & vino quatenus abstinendũ, cõtra Manichæos. to.6.61.l.& sequen.
carnes comedere prohibentes, quomõ intelligendum. to.5.91.c.d
A carnibus cur abstineãt fideles, t.6.152.l.m
De populo carnes postulante in solitudine. tom.3.239.g
carnis humanæ imbecillitas. to.2.10.m.& sequentib.
caro humana valde bona. to.5.68.i,k.
caro aduersarius noster, cui oportet consentire cito. to.4.397.a.b
caro appellat̃ totus hõ in scriptura, a parte totũ significans. to.5.120.b.& sequen.
carnem appellat scriptura diuina, nõ solum hominum, sed etiam piscium, & huiusmodi. Ibidem.
caro, est pars vilior hominis. to.9.197.l
caro nostra, iumentum nostrum est, iter agẽtibus in Hierusalem. to.9.202.l.
caro nostra vinculum nostrum, & carcer noster est. to.9.254.h.i.
caro nostra miseranda potius, quam cauenda. to.10.7.i
caro nostra subiacet alienę potestati sed capilli nostri sunt numerati creatori. tomo.10.322.a.b
Pulchritudo carnis, fęno comparatur. to.4.380.k.fo. seq.i.& sequen.
caro, quare fęnum dicta. to.10.16.m
Omnis caro fęnum, &c. exponitur. to.10.35.i.& sequen.
Qua ratione sapiẽtia carnis inimica est Deo. to.4.311.h
In carne qũo simus vel nõ simus. to.8.433.f
In carne esse q d. to.10.58.g.& 62.a.b.
Et quomodo, qui in carne sunt, Deo placere non possunt. Ibidem.
Non esse in carne. to.10.62.b.c
Viuere secundum carnem, quid sit. to.4.378 to.5.120.a.& 121.c
cor impęnitens, quandiu quis in hac carne viuit, nõ potest iudicari. to.10.11.a
Si secundum carnem vixeritis, moriemini, exponitur to.10.36.i
Qui de sola carne cogitãt, bestiis sunt similes. to.10.154.f
Ambulare secundum carnem. to.10.61.K
In carne fidentes. to.10.72.K
Fidere in carne quid. Ibidem.m
caro concupiscit aduersus spiritum &c. to.3.242.c.to.4.315.i.k.to.5.188.g.to.10.36 f & sequenti.& 57.a.& seq. & 60. l.m.& sequen.
caro concupiscit, qũo dictum. to.3 214.d.e
An caro concupiscat sine anima. Ibidem.f
caro non est causa peccati, inquantum corruptibilis. to.5.120.f
A carne accidere passiones vel perturbationes, ideſt, cupiditatem, lætitiam, & tristitiam, Virgilius scribit, quasi Platonicã explicans sententiam: sed error est. Ibidem. h.& 121.c
Ex carne corrupta aliqua existũt indicatiua vel incitamenta peccati, nõ tamẽ omnia: cum etiam diabolus eis carens, peccatis non careat. to.5.121.h
caro corruptibilis nõ fecit animam peccatricẽ, sed aia peccatrix fecit esse corruptibilẽ carnẽ: loquit̃ de primo ho. to.5.120.c.
caro non repugnat naturaliter rationi, sed ex vitio. Ibidem.h
caro non concupiscit per se, nec dolet, sed anima vtrunq; in carne facit. tomo.5.128 i.& sequen.
carnis voluptatẽ, pręcedit appetitus quidã qui sentitur in carne: dolorẽ autem non præcedit motus, qui ante dolorem sentiatur in carne, sed est in anima motus talis, q pręcedit tristitiã aliquando. Ibidem. Et ibi de dolore carnis.
cupiditas carnis triplex. tom.1.67.i
carnis rebellio. to.4.387.e
Rebellio carnis vnde. to.7.229.e & se.
carnem quomodo odisse cõueniat. to.2.5.b
caro domanda. to.4.381.i.to.10.69.f
Spiritus an odiat carnem. to.10.62.e.f
Quid concupiscentias carnis perficere. tomo.10.145.a
Per tres mortuos, quos suscitauit De⁹, intelligẽda est cõcupiscẽtia carnis. to.9.259.a.b

Qualis & quanta est concupiscentia carnis. to.10.293.d
Deus in nobis habitat,& tñ ꝓmittit caro cõ cupiscere aduersus spiritum. to. 10. 36.h
Nõ est maior homini miseria, quã ꝙ caro cõcupiscit aduersus spiritũ.to.10. 219. d
Carnis cupiditates vincendæ.to 3. 347.i. & 249.c
Et quomodo. to.10.37.b
Spiritus & carnis pugna,& victoria vicissitudinaria. to.10.62.c
Carnis pugna,vsque ad huius vitę finẽ.tom. 4.358.a.to.10.145.g.h
Stimulus carnis angelus Satanæ Paulo datus. to.10.45.l
Manifesta sunt opera carnis,&c.exponitur. tom.4.120.d.e
Carnis opera,quare sic nominant.to.5. ibi.
Opera carnis. to.10 56.h.& 165.f
Carnalis delectatio est frenanda, non relaxanda. tom.10.101.e
Carnis incommoda. tom.10.304.c.d
Caro spiritui seruiens, spiritalis dicitur. to. 5.117.d
Caro bene obediens,famula est animę. to. 8.557.c.d
Caro qũo debet seruire animę. to. 10. 36. e
Carnẽ secundũ animam viuere. to.10.69.c
Carne seruire Deo. tom.10.72.i
Caro velut ancilla gubernetur,& anima velut domina reficiatur. tom. 10.154.f
Labor ex angustia carnis,dilatatio ex charitate. tom.10.8.f
Caro exultat in Deum. tom.10.109.l
Per carnis afflictionem mentis infirmitas occiditur. to.10.293.K
Precatio aduersus carnis mala.tom. 4. 387.i
Quomodo intelligitur, Et erunt duo i carne vna.tom.10. 125.b.& 142. R. & 242.l
Caro vna fit in permixtione viri, & vxoris. tom.10.152.e.f
Sicut in permixtiõe viri,& vxoris fit vna caro,sic fit in permixtione illicita amatoris,& meretricis. ibidem.e.f
Homo & Deus sunt duo in carne vna tom. 10.125.c
Carnalis persequitur spiritalem. tomo.2. 51.f.g
Carnalis homo,& spiritalis, tom.4.201.h
Carnales dicti,etiam renati per fidem. to.4. 215.l.& 220.a
Sunt carnales,qui malè intelligunt Christũ. to.4.316.d.in fine.
Caro,est etiam Ecclesia.to.4.370.m.& seq. to.6.187.b
Carnales,etiam sancti. to.7.370 f
Carnalia sapientes, spiritalia cogitare, nequeunt.tom.9.183.a
Carnales totum per oculos, nihil per oculos mentis intelligunt. to.9.102.f
Homines,filii Adam,carnales erant; nunc filii Dei sunt spiritales effecti. ibidem,g
Carnales facile decipiuntur ab hæreticis.to. 10.32.d
Carnalis,quis. to.10.59.l
Carnales inter se diuiduntur,spiritales vero nunquam.tomo. 10. 153.f.g.& to.5.150.i
Carnales a Dei & proximi amore faciliter se parantur. tom.10.153.g
In homine carnali tota regula intelligendi, est consuetudo cernendi.to.10. 202. d.& 207.m
Exclamatio in carnem. tom. 10. 304.d.e
Caro quomodo accipiatur in scriptura. tom.1.274.R.l
Carnis & sanguinis nomine,quid intelligatur.to.121.d.tom.5. 120.c. tom. 10.7.f.g
Caro dr hõ.t.2.275.1.R.l.to.3.37.d.c.& 54. m.to.4.209.i.R.& 207.l.to.6.213.g.& 220.a to.7.377.c.d.to.8.48.i.to.16.58.g
Per carnem omnem,intelligitur omnis homo.to.7.377.c.d
Per carnem intelliguntur consanguinei. to. 3.9.a
Caro dicitur anima. tomo.3.49.g.& 214.d
Caro ,ꝙ corruptiõe,mortalitateq; carnis.to. 6.80.f.g.& l.& 105.i.K.& 205.m.& seq.
caro carnalis affectus.to.7.269.f.to.8.43.e.f
Carnis nomine,appellati sunt homines. to. 8.48.i.& 184.a
Caro mulierem signat,cum dicitur,Neque ex voluntate carnis. to.9.5.f
Caro dicitur vxor,spiritus vir. ibidem.g
Peccatum quare appellatur caro. tomo. 10. 40.l
Caro nostra,eadem erit in resurrectione.to. 1,16.h.i.& 18.a.to.6.80.m
Carnis instauratio,quocunq; modo interierit. to.3.59.c
Carnis resurrectio,qũo accipiẽda to.3.49.g
Retra.to.1.16.h.to.3.60.m.& seq.257.e.
Retracta.to.1.21.d.to.6.80.l.& sequen.

Retracta. to.1.16.g
caro & sanguis regnum Dei non possidebũt exponitur.to.3.257.e.Retract. to.1.16.i. & 21.e.to.6.60.a.& 79.e.l.m & 105.l. & 202.m.& seq.to.7.163.d
Interitus carnis quid. to.4.313.R
Quòd caro sanctorum, quę nũc requiescit in spe,in meliorem reparanda sit qualitatem, quam fuit primorum hominũ ante peccatum tom.5. 117.c. & 236.i.& seq.
In carne mea videbo Deum,&c.exponitur. to.5.241.d
carnis resurrectio credenda est to. 10.188.e
carnis nostrę resurrectio nos reparabit in ęternum.to.10.190.g.h.Vide, Resurre. caro Christi,vita fidelium. tom.3. 354.i
caro Christi,non per seipsam mũdat nostrã animam & carnem, sed per verbũ à quo suscepta est. to.5.88.m
caro Christi,caro vera,non peccatrix caro, sed similitudo carnis peccati.to.6.66.e.& 94.b.c.to.7.265.e.& 294.c.& 352.e.t.10. 40.R.& 61.f.g.& 71.f.g.& 69.m
carnem Christi,sine anima,Ariani voluerunt.to.6.213.e.f
carnis Xpi creator,ẽt spũsãctus. eo.141.f.g
De carne Xpi,Hilarii sententia.to.7.306.c. Veram carnem,nõ falsam, Chrs habuit to.8.106.b.c
Per carnem suam dominus duo genera factorum operatus est, miracula, scilicet, & passiones. to.8.186.f.g
Iõ oĩs caro ad Deũ veniet,quia carnẽ Christus ex vtero virginali assumpsit. to.8.218.i
Omnis caro,idest, omnis generis caro ad eum veniet. Ibidem
Christus de Adam tantum carnem accepit, non autem peccatum. tom.9.8.i
Christus solus carnem hominis,sed nõ peccatum habere potuit. to.9.97.K
carnem Christi quomodo deserere non potuerũt pr,& spiritusãctus.to.10. 124.d.e
Opera magis probant Christum in carne venisse,confitentes, quàm linguarum strepitus. to.9.134.f.g
caro Iesu,caro est Mariæ. to.9.196.i
Deus sumpsit carnem,& non est mutatus in carnem. to.9.241.l
Christi caro,diaboli muscipula.to. 10. 10. 40.m.& sequenti.a
Non poterat Dei caro de femineo vtero nisi si sine generante prodire.tomo.10.128.b
caro Christi vt honoretur,uerbum caro factum est. to.10.152.R
Christus in sua carne,non solum delicta factorum,sed etiam cupiditates animorum aboleuit. to.10.182.a
Nisi manducauerint homines carnem filii hominis,&c.exponitur. tom.2.258.i
carnem quomodo dat nobis suam dominus manducare. to.9.50.l
caro qũo non ꝑdest quicquam. to.9.51.b
Qui manducat meam carnem,&c. exponitur.to.10.10.f
Modus manducandi,carnẽ dñi. Ibidem.f.g
comestionis carnis & sanguinis dominici, præmium. to.10 39.a.b
Quomodo caro domini comedatur non in iudicium. ibidem.c
carnem Christi manducare quid.to.9.50.h. to.10.55.h.i
carpocrates hæresiarcha, vnde carpocratiani.to.6.4.a
Christum purum hominem,utroque parente prognatum existimauit. ibidem
Resurrectionem corporis simul cum lege abiiciebat. ibidem.b
Negabat mũdũ a Deo factũ. ibidẽ. & 206.i
Carthaginẽsium fœda licentia.tom.1.41.K
carthago Aphricæ caput.to.2.219.f.& seq.g.
carthago euersa plus Romanis nocuit, quã aduersa. to.5.27.m
carthago destructa fuit a Scipione,a Romanis misso,i tertio bello Punico.10.t.527. g.& 27.a.& seq.Et qualiter.ibidem.
De carthagine,siue bello cum Romanis, & strage vtrorumque,& quomodo Sagunt. tum ciuitatem destruxerunt. tom.5.26.f. Vide bellum.
carthago,secundum quosdam,Tharsis.tom. 8.144.b
carthago,excellẽs negotiationibus.ibidem.
carthago quibus nominibus appellata sit,& quis eam condiderit, & quòd primordia regni eius nauibus floruerunt. ibidem
carthago,regnum Veneris. to.8.366.h
Genium carthaginis. to.10.51.l.m
carthago Augustini tempore,christiana. to. 10.26.m
Quid significent decem formellę casei.tom. 10 225.f.g
casiciacum rus,schola Augustini.to. 1.56.l

ca-

castellum,pro villa. tom.4.177.b
Si castigare corpus nostrũ curemus, sanctorũ societatẽ obtinere poterim⁹t.10.217.g
De Castino consule. to.2.293.l.m.
castitas vera.to.1.209.b.to.2.191.h.to.3.374 c.to.4.4.g.h.& 9.b.& seq.
castitatẽ quomodo deprecatur Augustinus. to.1.53.d
castus,qui. Eodem.170.l
castitas falsa Manicæorũ.to.1.10.g.& 247.e
castitas,quomodo fugit de moribus.tom.2. 163.b c
castitas nec in corpore potest violari,cuius etiam membra possunt separari.to.2.191 h.& 241.i
De castitate,pudicitia, aliisque virtutibus. to.4.9.b.c
castum,castitate castum est. tomo.4.9.b.& 186.i
casta fit aĩa,castitatis participatione. Ibidẽ.
castitas Lucretię commendatur.tomo.5.71
castitatis virtus non perditur, violẽter corrupto corpore,sed violato proposito. to.5.7.e.& seq.
castitatem virginum Deus a Barbaris violari permisit,aut superbientes humiliando, aut vt humiles per superbiam non eleuarentur.to.5.11a.& seq.
castas fœminas Imperator Romanus iubet seruare suos, in debellatione aduersariæ ciuitatis. to.5.3.K.& seq.
castitatis & probitatis tanta est uis,vt omnis vel penè omnis eius laude moueatur humana natura,nec vsque adeo sit turpitudine vitiosa,vt totum amittat sensum honestatis.to.5.19.c
castitas non est bona,nisi quando est secundũ fidẽ summi boni,& exemplificat de castitate philosophorum gymnosophistarũ & aliorum errantium. tom.5.138.l
castitatem tenuisse qua vacaĩ ab opere generandi,nemo ante diluuium legitur. ibidẽ
castitas matrimonialis,virginalis,& vidualis,significãtur per cameras ordinatas in arca Noe, secundum infimum, mediũ, & supremum in quibus saluantur animalia.to.5.141.b
castitatis integritas,coniecit Ioseph innocẽtem in carcerem. to.5.169.a
De castitate matrimoniali.Abraham, vtente viriliter fœminis. to.5.151.b
castus,cæteris paribus,melior est coniugato,aliàs non.Et exemplificat de Isaac,& Abraham. tom.5.154.g
Gloria castitatis,testimonium conscientiæ. tom.5.6.m
castitas coniugalis patriarcharum,non inferior virginitati christianorum.to.6.261.i R.l.& seq.
castum cor ad Deũ,quale sit,exemplo ostenditur. tom.8.182.i.K
castificat se,qui voluntatem suã Deo adiungit. to.9.130.i
Vxor adulteri casta,habet Christum caput, & non maritum. to.9.200.R.l
Quę virum castum,& mulierem castam faciant. ibidem,m
castorum regula. to.10.39.e
Elizabet longæuam castitatem agẽs, meruit fœcundam posteritatem.tomo.10.126.g
Qui castitatem non habet, portare Christũ non potest. to.10.130.g
Deus per casta virginis membra venit in terram,vt ostenderet Deum esse castitatis autorem. ibidem
Qui amat castitatem in vxore,amet eam in se.tom.10.169.e
Maritus plus amat vxoris castitatem, quam carnem. ibidem
castitas amplexanda. ibidem.e.f
castitas Ioseph. ibidem.f
castitas Susannæ affuit in iudicio, quæ Euæ defuit in paradiso. to.10.187.e
castitas,cum Dei adiutorio,ante omnia custodienda est. to.10 247.e
Ad sacramẽta accessuri,castitatem diuturnã seruent. ibidem.f
De castitate & munditia. to.10.250.h
castitas,angelica est vita. ibidem
Assuescat iuuenis castitatem,vt sit dignus sapien.Dei. ibidem.i
Quotidiana est pugna castitatis, & durior, & rara victoria. to.10.252.b
Sine castitate opera monachorum nihil valent.tom.10.285.K
Qui sũt dicẽdi casti,vel continẽtes. ibidem.l
castitatis excellentię. ibidem.R.l
Tarpeię Romanæ castitas. tom.10.102.l
castitatis & fornicationis comparatio.to.10. 309.d.& l. Vide continentia.
castor, Pollux. tom.5.37.a.& 172.g
casu nihil fieri in mundo. tom.4.186.l

..am & Fortunam prouidentia Dei tollit. tom.8.65.h.i
catachresis,tropi species. tom.3.19.b
cataphryges hæretici,a regione dicti, quos Montanus induxit. to.6.4.h
cataphryges secundas nuptias pro fornicatione habent. ibidem.& 156.h
cataphryges,spiritum sanctum in se nō apostolos,missum,delirant.to.3.256.k. to.6.4.h.& 156.h
Sacramenta funesta habent. tomo.6.4.h
Ad cataphrygas Tertullianus desciuit. to.4.365.b.c.tom.6.10.i
cathari hæretici,qui. tom.6.5.m
cathari secundas nuptias non admittunt, pænitentiam negant. ibidem
cathari & nouatiani appellantur. ibidem
cathariſtæ qui fuerint apud Manichæos. tomo.6.7.i
De catechumenis defunctis. tom.3.68.i
catechismus baptizandorum.tom.4. 22. m. & sequentibus.
catechumeni qū baptizandi. Ibidem.22.f.g
De catechizādis rudibus.to.4.323.m.&.seq. Retracta. tom.1.22.b
catechumenis sacri libri quomodo exponēdi.tom.4.324.f
Ad catechismum fictè accedens,qualiter sit instruendus. tom.4.325.a
catechismi exordium. Eodem.325.c
catechizandi docti,qūo tractādi.to.4.325.d
Grammatici & rhetores quoomod accipiēdi. Ibidem.i
Aduersus catechistæ tędium remedia.Ibid.l
catechistæ error qūo sanandus.tom.4.327.d
Hilaritas in catechismo. ibidem.g
catechumeni fastidio,quomodo medendū. Ibidem.h.i
catechista quomodo suum animum debeat extimulare. ibidem,m
catechistæ oratio pro personarum diuersita te temperanda. to.4.328.d
catechistę orationis formula. Ibidem.f
concio ad catechumenos, contra Iudæos, Paganos,& hęreticos,to.6.17.d.& sequē.
catechizandi quomodo Pagani.Eodem.90. R.& sequentibus.
catechumeni,etiam in periculo mortis baptizandi. Eodem.276. R. & sequen.
catechumenus Augustinus diu.tom.6.32.m
catechumenorum sanctificatio.tom.7.229.a
catechumenus catholicus hæretico baptizato prę fertur. tom.7.138.a
catechumeni quantum debeant gratiam sancti lauacri desiderare. to.8.122.g
In catechizando cur prius ignis adhibetur. tom.8.225.a
catechumeni quandiu sunt, super illos sunt peccata eorum. to.9.240.c
catechumeni nōdū baptizati,in vtero tū matris Ecclesiæ sunt cruce signati. Ibidem.e
Ad catechumenos,siue audientes, sermonē detorquet de corpore & sanguine domini.to.10.39.a.& seq.
catechumeni baptizabanē ī Paschate. Ibi.b.c
catechumenus,bñ viuēs,si ante susceptū baptismū decedat, damnatus. to.10.80.e.f
competentibus & catechumenis non licet habere concubinas, quas postea in matrimonium ducant.to.10.119.l
Quid agat Augu.ī categoriis.tomo.1.97.g.h
catena magna in manu angeli, potestas ois carnis in manu Christi. tomo.9.148.l
catedra Moysi,sana doctrina tomo. 3.30.g
Catedra Moysi,catedra Christi tom.7. 42.f to.8.103.a
Cathedra pestilentiæ. tom.8.4.e
Christus cathedram in cœlo habet,& scholam in terra,in qua docet. tomo. 9.199.a
Super cathedram Moysi, &c. exponitur to. 10.41.R.& sequen.
Christus dicens,cathedrā Moysi sedent, &c. non misit credentes ad Iudęos,vt a iudęis instruerentur.Ibidem,h.i
Cathedra loquitur de Episcopis & prędicatoribus. tom.10.42.f
In catholica sola,pfecta veritas ex utriusq; testamenti consensu. to.1.251.b
catholicum inde dicitur,quia totum tenet. to.2.53.d.e.& 231.b.to.8.221.m
Catholicum,quid Donatistis.tom.7.183. m
Catilinæ oratio. to.132.R.& 193.g
Catilina habet quædam cōmunia cum apostolis. Eodem.260.c.d
Catilinæ coniuratio. to.5.21.e
Catilinæ coniurationē, Tullius consul oppressit. to.5.96.e
Catilina laxatur. to.2.34.b
De catilinæ falsis virtutibus. ibidem.
Catilina. tom.5.3.h
Catilina infœlix. to.5.18.m
Catonis lepidum dictum. tom.3.11.f

Cato quomodo vxorem ſuam alteri tradide rit.to.4.20.i.to.6.260.a.b.to. 7.354.K.l.
Cato ſeipſum Vticę occidit, victoriam imperatoris impatienter ferẽs, & ei ſubiici no lens. to.5.9.k
Et per hoc oſtendit beatitudinem nõ eſſe in hac vita. to.5.189.R.
Cato quanto magis gloriam fugiebat,tanto magis eum ſequebatur. to.5.44.R.
Catones plures. to.5.9.R.l.
Catonis filius. Ibidem
Marcus Cato. tom.5.43.h.
Catulus hauſto veneno moritur.tom.5.29.f
Catuli leonum rugientes,& quærentes,quid ſint. to.8.373.l
Quòd ſint ſpiritalia nequitiæ in cęleſtibus. Eodem.398.e
Quomodo orto ſole in cubilibus ſuis congregentur. Ibidem.i
In cauda,poſteriora intelliguntur.to. 8.189.d
Caudæ equorum, ſunt hæreticorum præpoſiti.tomo 9.144.h
Caudæ mulierũ, hęreticorũ principes ſunt. to.9.145.a.b
Quid caudæ vulpium alligatę.to.10. 181.h
Caudinę frucę. to.5.26.R
Nihil ſine cauſa. to.1.156.g.to. 2.138.l
Cauſa prima Deus.to.93.K.& 348. d.tom.4 185.i
Cauſa originalis omniũ à Deo. to.3. 95.l.m
Cauſę ſuperiores & inferiores.to.3.211.c
Nihil,ſit ſi cauſa efficiẽs nõ p̃cedat.to.5.42.a
Eſt cã fortuita,natur. & volũtaria. to. 5.42.a
Non ſunt cauſæ efficientes eorũ quæ fiunt, niſi voluntarię illius naturę, ſcilicet q̃ ſpiritus vitę eſt,Dei nępe:quia in eius volũtate ſumma poteſtas eſt,quæ creatorũ ſpirituũ voluntates bonas adiuuat, malas iudicat,omnes ordinat: & quibuſdã tribuit poteſtatem,quibuſdã non: Ibidem
Cauſa rerũ quæ facit,nec fit,Deus eſt,aliæ vero cauſæ,& faciũt & fiunt,ſicut ſunt omnes creati ſpũs,& maxime rationales: corporales aũt cauſę quę magis fiunt, quam faciũt, nõ ſunt inter cauſas efficientes annumerãdæ:quoniã hoc poſſunt,quod ex ipſis faciũt ſpirituũ voluntates. Ibidem,c
Cauſis æternis quę ſunt in Deo, quædã probantur,quędã reprobantur, omnia ordinantur. to.5.80.a
Cauſam deficientẽ habẽt mala voluntas, nõ efficientem. to.5.105.d
Cauſa triplex rerũ,oſtẽdit in ꝓductione ipſarũ.Cauſa efficiens oſtendit in hoc,Dixit Deus.Cauſa formalis,Fiat lux,& facta eſt lux.Cauſa finalis,Et vidit Deus q̃ eſſet bonũ.Vnde ſi q̃rimus quis fecerit, Deus eſt.Si per quid:Dixit,Fiat:& facta eſt.
Si quare fecerit,qa bonũ eſt.to. 5.99.c
Cauſas latentes in natura habent omnia corporalia. to.5.99.c
Secundũ cauſas naturales vel inferiores ſtatutum,quod euenire debeat, Deus mutat ſed nõ prẽſentiam. to.5.124.a
cauſa cauſę non prẽiudicat,nec perſona perſonę. to.7.192.i.R.& 196.d.e
cauſæ in feſtiuitatibus,nec dicendę, nec audiendæ ſunt. to.10.25.i.m
Cautio. to.5.122.b
Cautius,ſiue Catius,Deus. to.5.35.m
Cedar interpretat̃ latine tenebrę.to 8.469.d
Cedendũ aliq̃ furori ꝓſequentiũ.to. 9.79.i
Cedit Paulus. to.9.74.d
cedri Libani,altitudines sũt mũdi.t 9.293.f
Qđ ſignificent religioſos,& fideles, ac potentes huius ſeculi. to.3.397.g
Quod ſignificent ſuperbos. to.8.47.a
Κέλευμα. to.3.260.i
Celſinus. to.1.144.d
Celſitudo peruerſa,quid. to.5.125.K
Celſus de ſectis philoſoph. ſcripſit.t.6.3.c
Cenſurę Eccleſiaſticæ modus.tomo. 7.17.a.
De Centauris, qui dicebantur homines admixti equis. to.5.171.R.
Centuplum repromittitur in Euangelio.tomo.2.123.g
Centenarii numeri perfectio. Ibidem.
Qũo intelligendũ ſit quod eis, qui diluuio ꝓdendi erant,dominus dixerit: Erũt dies eorũ centũ viginti anni.to. 5.141.b
Centenarius numerus aliquando ponitur ꝓ vniuerſitate, ſecundũ illud Cẽtuplum accipiet in hoc ſeculo. to.5.201.e
Centũ quinquagintatrium piſcium numerus,quid ſignificet. to.9.121.d
Centum quinquagintatrium numerus progreſsione vnius ad ſeptemdecim cõſtituitur. Ibidẽ.f.g
Centum quinquaginta tres piſces,in ſecunda piſcatione capti, ſignificant omnes ſaluandos. to.10.203.e
Centurionis acceſus ad Ieſum.t.4.139.b.c

Centu-

centurio mirans. to.4.173.f
cẽturio bñficiũ à ſaluatore accepit.t.4.307.c
centurio humilitatis exemplum.to.6.266.h
cẽturionis & Reguli diuerſa fides t.9.32.e.f
Dr puero cẽturionis, & verbis eius, indignũ ſe præſentia domini iudicantis. Serm.to.10.4.m.& ſeq.
cẽturionis cor intrauit Chriſtus, nõ domus parietes. Ibidem, & ſequenti.a
Quid ſignificet, quòd dominus nõ intrauit corporaliter domũ Cẽturionis.to.10 5.a,b
Centurio gẽtilis, in Euãgelio, Eccleſia Chriſto ex gentibus credituram præfigurauit, Chriſto non viſo. Ibidem
centurio. to.10.18.h
centurio, per humilitatem, meruit ſuum ſeruum ſanari. to.10.16.164.i
centurio corde recepit dominum. Ibidem
cerberus quare triceps. to.5.171.l
cercopitheci. to.5.145.b
cerdoniani duo principia inter ſe pugnãtia finxerunt. to.6.5.f
Chriſtum nõ eſſe filium Dei. Ibidem,g
bonũ Deũ & malum fingunt. Ibidẽ & 206.i
Reſurrectionem negant. Ibidẽ.5.g
Vetus teſtamentum reſpuunt. Ibidẽ
Cerebri conſideratio. to.3.198.m.& ſeq.
cerebri pars anterior origo sẽſuũ. Eod 199.c
cerebri tres ventriculi. Ibidem.d
A cerebro ſentiendi motus. to.3.229.i
cerebri vis. Eodem.286.f
ceremoniæ, à carendo appellatæ.to.1.25 m
Ceremonię Iudęorum, peſtiferę Chriſtianis. to 2.16.m.& 16.e.& 22.R
ceremonias legis ablatas per gratiã Euangelii, pbat Paulus vbique. Ibidẽ.16.a
ceremoniæ non ſunt inter indifferentia. tomo 2.17.e
ceremonię Iudęorũ vmbrę ſunt futurorum. to.2.22.a.& ſeq & 246.K.to.3.272 i
ceremonię ſuperſtitioſę laxatę.tom.2.91.h. & ſequen.
De ritibus variis Eccleſiæ. tom.3.epiſto.118 & 119.
In ceremoniis, contentioſa obſtinatio, & ſuperſtitioſa timiditas. to.2.167.i
ceremonię multæ irrationabiles. to.4.87.e.
ceremonię, & tabernaculũ, & alia omnia, ſignificabant q̃ in Chriſto impleta credimus, implenda confidimus.tomo.5.64.m
Quare ceremonię veteris legis in Eccleſia legantur. to.10.118.a
cyprianus iuſſa proconſulis Aſpaſii ſup ceremoniis, abnegauit. to.10.321.i.K
ceres dea. to 5.32.d
De ſacris Cereris Eleuſinę. to 5.60.g
cerinthus hæreſiarcha, vnde cerinthiani, qui & chiliaſtæ dicuntur. to.6.5.b
Mundum ab angelis factum dicunt. Ibidem.
Ieſum hominẽ tantũ fuiſſe, nec reſurrexiſſe, ſed reſurrecturum dicentes. Ibidem
circunciſionẽ obſeruant, & alia. Ibidem
Mille annos poſt reſurrectionẽ voluptatib. corporeis tribuũt. Ibidem
cerinthi & Hebionis hęreſim perſtringit.to.2.16.R & 17.e
certitudo nulla, ſm Academicos.to.5.37.e.
Nihil certum eſt in hac vita, ſiue bonũ, ſiue malum, niſi mors. to.8.11.h
De ſola morte certi ſumus in hac vita. tom.10.21 g.
Tene certũ, dimitte incertum. to.10.115.h
ceruicati dicuntur ſuperbi. to.8 497 h
ceruus animal eſt inſignis velocitatis, ſerpẽtes necãs, & peremptis ſerpẽtibus ad fontes acrius currens.to.8.122.K.l
ceruorum mira ſolertia, inuicem portando, peragrando flumina. Ibidẽ.m & 498,g.h. & to.4.205 b
ceruorum nomine ſpiritales ſignificãtur.to.8.397.m
ceruorum mirabilis natura. to.10.80.i
cet⁹ iuſſu diuino deglutiuit Ionã.to.3.210.l
ceti magni, ſpiritaliter. to.1.272.c
ceti coſtæ. to.2.61.i.R
cethuræ filii, hæreticorum typus.to.4.336.a
cethuram accepit Abraham, poſt Saræ mortem. to.4.152.b.
cethura & filii eius, qd repſentent. Ibidem.f
chaldęi. to.5.84.g.& 94 a
caldeorum regio. to.5.147.m
Seuitia chaldæorum in ſanctos pueros.tom.10.245.c.d
cham interprætatur calidus. to.5.143.K
cham peccans maledicitur in filio ſignificat hæreticos, & quare: & etiam hominẽ maledictum in opere ſuo. Ibidẽ.
Ex cham filio Noe, nati dicuntur Aegyptii & Aethiopes. to.5.147.i
cham, pater chanaam, cõditor Aegipti fuit. to.8.405.m.
cham maledictus eſt, quia patri non obediuit.

diuit. to 9.105 l
Chamæleon quo colore mutat.to.3.126. b.c
Chaos ex nihio,& ex hoc oia. to. 1. 268.e.f.
Character dominicus. to. 7.61.l.m.& 146.a & 203.b.to.9.13.d
Charitas.
Charitas Dei erga nos.to.1.67.l.m.to.9.160 m.& seq.copiose.
Charitas Dei,ipse Deus. to.3.154.g
Charitas Dei,qua nos facit dilectores suos. Eodem.376.f.in fine
Charitas Dei,præcipua causa aduetus Christi tom.4.325.i
Charitas Dei plena,vbi.t.1.io.i.to.7.463. h.i
Charitas perpetuo manet.to.1.16.h.& 244. m.to.3.7.f.& 116.i.& seq.
Charitate Deo connectimur.to.1.250.b. to. 4.354.c
Charitatis ardor. tom.1.10.R
Charitas,morum Christianorum regula. to mo.1.256.d
Charitas in proximū.to.1.207.i.to.4.411.m
Charitas quid. tom.2.35.1.R
Charitas mutua,cōmendatur.to.2 epist. 62.
Charitas,summus Dei cultus.Eodē.179.i.& sequen.
Charitas donum Dei.Eodem 202.a. b.to. 3. 354.c.to.4.424.m.to.9.33.d.e
Charitas,plenitudo legis.to.2. 202. b.to. 3. 351.g.to.4.428.c.& 438.m
Charitas,scopus totius scripturæ.to. 2. 173. R.l.to.3.6.d e.& 17.l.m
[redacted] to. 3. 17.e
Charitas est motus vel affectus animi. to. 1. 250.a.tom.3.17.e.f
Ad charitatē inferēdā quæ faciāt.to.3.17.f.g
Charitatis & misericordię ordo Eodē.59.d
Charitas quomodo maior fide ac spe. Eodem.64.f
Ad charitatem referuntur omnia præcepta legis. Ibidem.i
Charitas omnia credit Deo. tomo.3. 276.c
Charitas & patientia,ex Iob.Eodē.311.l.m
Charitas virtus peculiaris piorum.to.3.344 R.l.& 346.g
Charitatis lex. Ibidem.347 a
Charitas,lex, prophetæ & Euangelium, Eodem.452.c
Charitatis excellentia.eod.354.e.to.7.429.f sequen.copiosè.tom.9.56.a
Charitas vera. to 3.118.c.d.& 355.m
Charitas inexhausta. Eodem 338.R
Charitatis pceptū tria iubet. to 3.5.f.g.350.i
Sine charitate spiritussancti dona nihil prodesse. tom.4.223.h i
Charitas nusquā nō iculcanda.Eod.324.f.g
Charitas finis præcepti ibidem, & 428.c
Charitatis geminus funiculus. tom.4.354.d
Charitas ordinata. ibidem,f
Charitas mutua. tom. 4.383.c
Charitas in absentes.Eodem. 377.m
charitas erga inimicos.t.4.403.c.d.t 9.137.c
A charitate Dei nihil separare potest credētes. to 4.277.i.R
Charitatis cōseruatio,humilitas.Eod. 431.d
Charitas,ignis. to.5.82.i
Chritas Dei diffusa est in cordibus, p spiritū sāctū,q datus ē,&c.exponit to.5.105.f
Charitas. to.5.122.i.K
Charitatis ordo pertur batus.tom. 5.140.m.
De charitate angelorum, qua mouentur in Deum, cuius charitatis respectu omnia eis vilescunt. to.5.80.m
De charitate Apostolorum,qua ardebāt, ne timore frigidi essent. to.5.184.l
Charitas est forma qua diligens anima reformatur.Et quid in anima faciat charitatis ignis. to.5.83.h
Non sustinuissent martyres passiones tā grādes,nisi in eis charitas spiritussancti habitasset,innuit.to.5.229.i
De charitatis amore quomodo amē & quomodo trahat amantem. tom.5.101.d
charitas vel amor ꝓximi,quāto maior, tāto bonitatis possessio amplior.t.5.131.c.&se.
Ad charitatē ampliandā, dicit, matrimonia interdicta fratrum & sororū. to. 5. 137.i
Extra charitatem bona facta, quomodo remuneret Deus temporaliter. apparet in Romanis. to.5.45.K
Sine charitate nihil prodest.to.7.122.a.b. & sequen.& 253.l.m
Charitas deest schismaticis. eod.23.c
Charitas si deest,nasci in Ecclesia nihil prodest. ibidem.d
[redacted] Eodem 132.e.f
Charitas leue facit iugum. Eodem.248.a
Charitas, gluten est. to.8.212,a
Charitas dei in tribus, charitas proximi in septem consistit. Eodem, 68,l
Charitatis suæ mēsurā Chrs dixit, & nobis indixit.

indixit. Ibidem.183.e
Non est vera charitas in eo qui ingratus est spiritui sancto, p quem diffunditur in cordibus nostris. to.8.257.c
Ideo maior est fide & spe, qa &c. Eod.336.K
Charitas aqs cõparatur. to.8.388.a & 391.m
In omnibus scripturis supereminentissimã viã, supereminentis simum locum charitas obtiner. Ibidem 388 m
Maior est charitas Dei in nos, quàm nostra in Deũ. to.8.390.a.b
Charitas Dei & pximi, q̃ donatur a Deo, in ſtãter orare debet vt augeatur. t.8.452.d.e
Exerceri debemus in charitate, vt redeamus ad charitatem. tom 8.469 g
Charitatis fortitudo magnificentius nõ pót exprimi q̃ vt morti cõparetur. to.8.476.f
Quãto maior est in vnoquoq; charitas, tãto minus ei dominat ini quitas. to. 8.462.b.
Quanto maior est in te charitas, tanto amplius te torquet quem toleras to.8.366.d
Tantum proficis in charitate, & incipis sentire Deum, quãtum accedis ad similitudinem Dei. to.8.367.c
Charitas est fons proprius, cui non communicat alienus. Eodem 389.l
Prçceptum charitatis super cçlos, super omnes libros, quia ei subdunt omnes libri, & militant omnes linguç sanctorum. Ibid.
Charitas alienum opus facit esse suum, & si in illa nõ fuerimus, nihil prodest quicqd aliud habuerimus. Ibidem.476.c
Sit charitas in te, & scientiç plenitudinem consequeris. to.8.292.l
Sic charitas violenta est ad saluãdum, quomodo mors ad auferendum violentissima. to.8.146.a
Qui nõ habent charitatem, graues sunt sibi, qui aũt habent, portant se. Eodẽ. 498. g.h
Charitas portat onera proximorum, sed nõ premitur talibus oneribus. ibidem.h.i
In charitate latitudo, in odio angustia est to. 8.512.d
Charitas quæ est, vt a cæteris, quæ appellantur charitates, segregetur, & distinguatur to.8.539.a.b
Charitatem de corde puro non habent ad se latrones, & mali. Ibidem b.c
Charitas descripta ab Apostolo, duo habet præcepta. ibidem
Charitas nos vnum facit cum Christo. to.8. 226.d.in fine.
Charitas dicitur amor Dei & proximi. eod. 61.f g
Nõ solũ in nosipsos, sed etiã in eos q̃ foris sũt, exhibere debem⁹ charitatẽ. to. 8. 73.d
Qui charitatem habere incipit, intromittit quomodo ramus oliuç à columba in arcam. to.8.36.g
Qui charitatis vulnere nõ fuerit vulneratus, ad veră sanitatẽ nõ pót puenir. t.8.103.R
Charitas non pmittit te non præstare quicquid potes, etiam inimicis. Eodem. 63.i
Charitas vbi fuerit, necesse est vt operet. Ibidem.63.i
Charitas compagem facit, & puenit ad claritatem. to.8.55.f
Charitas semper redditur, & semper debet. to.8.76 a
Semp nos debitores facit, quia illa vna est, quç & si quotidie redditur, semper debetur. to.8.101.i
Multi dona habere possunt, charitatem habere non possunt. to.8.388.a
Charitas Christi maximè declaratur in diui sione hçreditatis. tom.8.153.m
Charitas nostra dicitur esse radix. eod. 166.e
Charitas quanta eroget, non finitur: & si nõ inuenit quod det, dat beneuolentiam, prç stat consilium, si potest. to.8.95.g
Semper habet vnde det, cui plenum pectus est charitatis. Ibidem.d.e
Charitas omnibus necessaria. tomo.9. 13.R
Charitatis duo prçcepta. to.9.33.e
Charitatem habens, omnia habet. to.9.57.a
Charitas innouat. to.9.89.i
Charitas, fructus naturæ. tom.9.98.K
Charitas perfecta, est paratum esse mori p fratre. to.9.131.i
Charitas extinguit delicta. to.9.125.b
Priuatio dilectionis Dei, radix est omnium peccatorum. to.9.131.f
charitatem, præ cæteris mandatis, commẽdauit dominus. ibidem.g
charitas perfecta quæ. to.9.131.i
charitate satiari, est calicem salutarem accipere, & nomen domini inuocare. ibidẽ.h
charitas, vt perficiatur, nascitur. to.9.131.i
charitatis opera, ad hominũ laudẽ, faciẽtes, conuincunt non habere charitatẽ. Ibidem.K
Sine charitate nihil habetur, nihil agitur. tomo.9.131.m

Charitas ſola diſcernit iter filios Dei,& diaboli. to.9.132.a
Caritas, margarita precioſa. ibidem
Sine charitate nihil ꝓſunt omnia.to.9.132.a
Charitas margarita precioſa eſt, quam inuenit negociator. ibidem
Charitas vbi incipit. to.9.142.f.
In quo opere,& qua veritate agnoſcit charitas Dei,& fratris. ibidem.i
Summa charitatis in hac vita ꝑfectio,eſt animam ſuã ꝓ amicis exponere.to.9.132.i
charitatis violatio,eſt peccatum: qđ qui facit,nõ eſt ex Deo. to.9.131.m.& 133.c
Si qs petat à Deo,& nõ accipiat,an recte dicatur nõ habere charitatem.to.9.133.c.d
charitatem non habens, negat Chriſtum in carne veniſſe. to.9.134.g
charitas laudata placet,vt ſeruet.to.9.135.i.
Ieſum opus venire non erat,niſi ꝓpter charitatem. to.9.134.l
charitas facta hominum & intentiones diſcernit. to.9.525.g
charitas,quo pedes,manus, aures, oculos, aut cętera membra habeat. ibid.i
charitas in columba demonſtrata.to.9.135.l
charitas ſęuit more columbino ibidem l
negligere correptionem,nõ eſt habere charitatem. to.9.135.K
charitatis opera non ſemper permanere debent,charitas autem ſemper. to.9.136.e
Ordo charitatis tom.9.136.e.f.& ſeq.
charitatis & ſuꝑbiæ cõparatio.Ibi.m.& ſeq.
charitatis conditiones. to.9.136.m
Deus charitas & dilectio eſt. to.9.137.m
Quo cognoſcendum eſt quantũ in charitate profecerimus. to.8.138.a
charitas ſola implet legem. to.9.33.e
charitas a timore incipit, quã ipſa creſcens paulatim expellit. to.9.138.f.
Diſciplina charitatis quę ſit. to.9.140.k
charitatis conditiones vel proprietates.to.9.163.e.& 229.b
charitatis feruor. to.9.167.m
charitatis eſt animę pulchritudo.to.9.139.b
In duobus preceptis charitatis tota lex pendet & prophetæ. to.9.140.i
charitas magis cõfert,q̃ recipiat.to.9.192.h
charitas nihil aliud quã dilectio to.9.198.a
charitas totius boni ſumma eſt. to.9.207.h
Merces charitatis oĩa credentis.to.9.227.m & 228.d
charitate omnia fiũt facilia. to.9.228.l
De quatuor virtut. charit.to.9.227.f. & ſeq.
De laudibus charitatis. Eodem.226.k
Charitas tolerans quæ ſit. to.9.227.h.i
Quid ad charitatem omnia tolerantem attinet. ibidem.i.R
charitas omnia ſperans. to.9.228.c
Filii Iſrael per charitatem,omnia ſperantẽ, Aegyptũ ſunt egreſſi, deſerta peruagati, & terrã deſideratam ingreſſi. ibidem,d
Chriſtus charitatem omnia ſuſtinentẽ, præ cęteris habuit. to.9.228.e
charitas omnia ſuſtinens. ibidẽ
Chr̃s quę ꝓ charitate ſuſtinuit. to.9.228.e.f.
Tene charitatẽ,& in ea inuenies oẽm ſcientiã.to.9.228.K.& m
Homo eſt templũ Dei, in quo habitat charitas. to.9.229.l
charitas omnium bonorũ radix eſt. ibidem
Quid ſit charitas. to.9.229.a.to.10.27.f
charitas multos priſcorũ cõiũxit.t.9.229.b.c
charitas Dei ex omnibus animabus fecit vnã animam. to.9.228.m
Perfecta charitas, perfectũ donum ſpiritus ſancti. to.10.10.l
Feruor charitatis à ſpiritu ſancto,qui peccatis refrigeſcit. ibidem
Vniuerſa inutiliter habet, qui charitatem nõ habet. to.10.19.i
charitatis laus. to.10.22.k.l.& 45.i
charitas Dei diffuſa eſt in cordibus noſtris: exponitur. to.10.36.d
De charitate:& quomodo poſſideatur.ibid.
Omnes virtutes,& oĩa Dei bona ſine charitate,nihil proſunt homini.to.10.42.m.& ſeq Et ibi plura de charitate.
charitatem habere. to.10.43.a
charitas vincit omnia, & ſine qua nihil valent omnia. to.10.45.i
charitas quare non infletur. ibidẽ,i,R
charitas aliquãdo moleſta eſt,ſed vt ſonat.to mo.10 50.a.b
Sine ſpe & charitate nemo in Chriſtũ recte credit. ibidẽ.l
Latitudo charitatis. to.10.56 h. & 62.l
charitas adeo donũ Dei,vt & Deus dicatur. to.10.69.a
charit. laus,& qd poſsit charitas.t.10.74.c.d
charitatis bona. to.10.75.d
Peribunt fides & ſpes, manebit ſola in perfectione charitas. ibidem.d.e

Alę

Alę charitatis. to.10.81.K.
Charitas quã facile habeatur. to. 10.92.l.m
Amaritudo cupiditatis, & dulcedo charitatis quę. to.10.93.k.
Et qũo hęc duo sibiinuicẽ opponunt. ibidẽ
Ex carnalis corporis humani cõstitutione, doceri charitatem. to.10 98.b.c.& seq.
Per charitatẽ omnia singulorum dona, omnibus communia sunt. ibidem.c.d
Duę charitatis alæ. to.10.105 K.
Germanissima & sincerissima charitas q̃.to mo.10.110.i.R. Et ibi plura de charitate.
Charitas non æmulatur, &c. Ibid.k
Charitatis perfectio, & opus. to.10.122.a
Finis legis est charitas. to.10.141.b.
Sicut radix omniũ malorũ est cupiditas, ita radix omniũ bonorũ charitas. Ibidẽ.c.
Charitas separatos, spiritaliter cõgregat. tomo.10.143 d.e
Dominica secũda, post octauas Epiphanię, Sermo secũdus, de charitate. to.10.143.d
Laus veræ & integræ charitatis. Ibid.e
Charitatis, ex effectu commendatio. tomo .10.141.c.d
Charitatis gesta mirabilia. Ibidẽ d.e
Charitas oẽs status, & tempora illustrauit. Ibidem.
Sine charitate diues pauper est, & cũ charitate pauper diues est. tom. 10.35.f.& 143.e
Charitatis magnæ sunt diuitiæ. to. 10. 143.e
Si charitas in quantumlibet diuitiis abundante nõ fuerit, nihil boni ex illis facere poterit. Ibidem
Charitas intelligit quantum animę reseruet in cœlo, & quantum corpori seruet i mũdo. Ibidem.f
Charitas omnibus virtutibus est sublimior. to.10.143 f
Charitas oleo comparatur. ibidem
Qui charitatẽ voluerit habere in alio sęculo hãc sibi faciat patronũ in mũdo. Ibidẽ.g
Charitas vera. to.10.143.g. & seq.g
Charitas dulcis & suauis est. to.10.143.i
Charitas sola esse non potest vbicunque sit. to.10.152.m
Charitas oĩa bona largit abundè. to. 10.143.i
Charitas est finis præcepti. to.10.144.f
Charitate quid dulcius. Ibidẽ.f. & seq.
Qui habet charitatem Deus in illo manet, & ipse in Deo. Ibidẽ
Radix omniũ bonorũ est charitas. t.10.144.g
Charitas etiam vsque ad inimicos protendi tur. Ibidem.h
Radix charitatis in cęlo plantata est. Ibidẽ,i
Charitatis quatuor virtutes. tom.10.145.l.m & sequen.
Virtus charitatis, quæ omnia tolerat, qũo acquiratur. to.10.146.b
Qualis debet esse charitas peregrinantiũ. tomo 10.150.a.b.
Charitas ædificat: exponitur. tom.10.45.k
Charitas humana, etiam licita, cõmunis est fidelibus & infidelibus. to.152.c.d
Charitatis humanæ diuisio in licitam & illicitam. Ibidem.c
Impossibile est vtranque charitatẽ humanã habere. to.10.152.f.g
Qui charitate humana nõ afficitur, inter homines censendus non est. to.10.152.d
Charitatis diuisio, in diuinam & humanam. Ibidem.c.& seq.f.
Ordo charitatis, in rebus externis ibid.g.h.
Charitas distinguit inter filios Dei, & filios diaboli. Ibidẽ,m
Charitas quare maior fide & spe. t.10.153 b
Charitas obtinet principatum in oĩbus præceptis Dei. Ibidẽ,c
Sine charitate nihil Deo placere põt. to. 10. 153.c
Charitas est præmium sanctorum in cœlo. Ibidem.g
Nullum medicamẽtum charitate salubrius est. to.10.157 a
Charitas est vnũ præceptum, in quo qui defecerit factus est omniũ reus. Ibidem.i
Charitas dñi circa genus humanũ. Ibidem
Per concordiam charitatis pro mẽbris omnibus clamat. to.10.167 a
Charitatis dulcedo sic cor nostrũ obtinere debet, vt in nobis locũ non possit habere odii amaritudo. to 10.157.c
Diuersa est futura spes charitatis, propter diuersa merita charitatis. to.10.200.c
Qui non vult talem habere charitatem, qualem Chr̃s p̃cepit, ex omni parte Hierusalem portas clausas inueniet. tomo 10. 211.a
Sine charitate nullus vnquam videbit Deũ. to.10.211.c
Qui charitatẽ habere noluerit, qua cõscientia ad dominum, qui est charitas, accedere præsumit? Ibidem

Sine

Sine deo est,qui non habet charitatem.tom. 10.211,g
Charitas, in partes distributa, non minuitur sed augetur. to.10.229,e
Sine charitate nemo gloriam æternam intrabit. to.10.309,e
Negociũ iustũ suscipit necessitas charitatis, to.5.194,g
Charitas dei est pferẽda mũdo.to.10.278,f
Ordo charitatis. to.10.291,l
Tãta est possessio charitatis, vt & singulis tota sit & omnibus integra. tomo.10.229,f
De pietate & charitate. to.10.300,k,l
Radix nostra,charitas est. to.10.211,e
charitatis vnitas, prponenda est terrenę cõmodo hæreditatis. to.10.315,h
Eadem charitate diligimus deum, & proximum.to.10.319,g
chæremon. to.5.85,g
chebron. to.5.150,b
cherubin,sedes est gloriæ Dei: interpretatur plenitudo scientiæ.to.8.292,l,& 211,e,f
cherubin custodiẽs paradisum,dominus est. to 10.193.d
Chirographa peccatorum, sanguine Christi deleta. to.7.231,l
chirographum paternum,quod scripsit Adã Eodem 310,h,i
chirographi paterni debitores, omnes homines. ibid. i
chordæ decem,decem præcepta,mysticè.to. 8.68,R
De decem chordis. to.9.199,b,& seq.
chordę quid sint,& quid significent.tom. 8.181,R,l
chore,& aliorum casus. to.3.241,i,k
chore,Christus.to.8.122,i,& 137.h,i,& 141 K,l,& 301,k,l,& 305,f
chore filii, Christiani. Ibidem.
Chore interpretatur caluicium,vel caluaria. Eod.122,i,& 288,e,& 131,f,& 301,K,l
Pro filiis Chore quid sit.tomo.8.137,h,i,& 131,F,l.144,c
Quid nomine chore figuretur. t.8.165,m,& 401,l,& 305,f,& 349,g
Cur chore & duces ipsius terra viuentes absorbuit, & populum illis consentientẽ è cęlo ignis illapsus consumpsit.to.8.176,b
chorus concordiam significat,quę in charitate consistit. to.8.349.f
chorus est consensio cantantium.to.8. 577, g, in fine.
chorus laudat deũ, quando.&c.to.8.581,R
chrismatis mysterium.to.3.354,i,to.4.128,c
chrisma,vnctio. to.10.39,i

Christus.

christi nomen,a chrismate.to.3.354,i,t.4.34 a,b,& 128.c,t.5.165,f,to.6.22,c,& 86,g, & 243,c,to.8.43,d,& 153,l,m,& 577,f,t. 9.57,f,to.10.39,i,& 194,g,& 215,i.
Christus Iesus, nomen dispensationis.to. 2. 236,m
Christus, Hebraice Messias, Græce Christus a chrismate, Latinè vnctus dicitur.tom.8. 43,d,& 392,e
christus est nomen sacramenti,to.9.128,k

Christi.

Christi multi per gratiam, to.4.100,m,& sequentibus.
christi,reges Iudæorum dicebantur. Eodem. 10.c,& 168,d,to.8.404,f
christi dicuntur omnes fideles, propter mysticum chrisma. to.5.203,e
Quomodo quidam christi appellabantur,an tequam esset vnctio,ex qua hoc nomẽ impositum est regibus. to.8.404,f
christus quis. to.10.88,K

Christi nomina & officia.

De christo quæ dicũtur in scriptura, sanè accipienda.t.2.137.R,& seq.& 170,g,h 235 c,& seq.to 3.81,d, & 82,i, K,& seq.
christus multa dixit se esse,quę per similitudinem accipienda sunt. to.9.75,b
Attributa christi. to.9.170,g,h
christus tribus modis in scripturis nominatur. to 10.141,f,& seq.
christus,est uerbum,anima,& caro tom.10. 203,m
christus,secũdus Adam.to.1.276,k,l,Agnus to. 2. 170,f
christus agnus dei. to.3.89,l,m
christus magni consilii angelus.tom.3.90,h in fine. to.4.42,i
christus dictus est angelus. to.5.178,h
christus angelus. tomo.6.12,b,to.8.76,f,to. 9.46,l
christus est arbor circa fluuium transplãtata. to.9 127,g
Aries rubricatus. to.4.54,a
christus,botrus vuę. to.8.16,k
christus,brachium dei.to.4.133,b,to.9.83,a
christus,Chore. to.8.122,h,i

Colonus, Christus est. to.10.13,d
Christus, consiliarius. tomo.6.12,m
christus, Dauid appellatus est. tom.4.233,K
christus, dialecticus. to.2.67,h
christus, dies: horæ, discipuli tomo.9.78, b
christus intus docet. to.1.190,e,f
christus docet, homo admonet. Eodem, 190,a
Christus, doctor fidelium to.6.16,m
christus, dux noster ex Aegypto. Eodem. 188.e,f
christus, ab effectu rerum, nomen Emanuel accepit. to.10.125,m
christus, figulus. to.10.185,m
christus, finis legis. to.3.350,b, tom.3.114,h & 121,g to.9.140,e
christus, finis fidelium. to.3.358,d
christus est fons vitæ 10.10.174,c
christi & fullonis comparatio. tom.10.87,g
christus fundamentum fidei. tom.3.50,a,b, tom.4.24,a
christus, est fundamentum cordis, quando nihil ei præponitur to.5.224,d
christus, fundamentum primum, & maximũ to.8.315,m
christus gallina. to.9.194,K,l,& 350,m, to.10.25,K,l,& 109,l
Gentes & idolatræ scorpiones, quos tamen gallina christus comedit, & in corpus suũ Ecclesiam, traiicit. tom.10.26,K, & sequen b
christus, gloria, & splendor, ἐνέργεια. to.2.96 i, to.4.336,h tom.6.24,g
christus granum sinapis. to.10.111,K
christus quomodo est granũ in terram missum. tomo.10.203,a,b
christus, hæreditas & testator. tomo.6.92,i
christus, hæreditas bonorum. to.9.6,c, tom.10.30,g
articipes christi. tom.5.164,e
Qui christum possidet pietate, omnia possidet. to.10.46,R
christus, hostia erat, & sacerdos. tomo.10.102,m
Vide Infra, christus sacerdos.
christus, illuminator. tom.10.126,f
christus, inspector cordium. to.10.7,R
christus instaurat omnia. to.3.57,a
christus intercessor efficax. to.1.59,d,& 67,K,l. to.2.30,f
christus, iudex viuorum & mortuorum. to.3.48,g,& 56,f,g,& 354,h, to.9.205,g
Christus, iudex. tom.4.396.f, tomo.9.14,f,& 214 h,i
Vide infra, christi iudicium: & in litera, i, Iudicium.
christus, lapis unctus a Iacob to.3.202.f,g, to.6.86,g, to.8.133.i,K
Lapis angularis. to.4.332.k,l, to.6.142.f,g,& to.10.70.a
christus dictus est lapis offensionis. t.9.128.l
christus lapis angularis, fecit vtrumq; populum, gentilem & Iudaicum, vnum. to.10.136.e,f
Quare christus dictus est lapis angularis. to.10.138.b,c
Lapis reprobatus ab ędificantibus. to.3.302.g, to.6.24.f
Lapis excisus sine manibus. to.8.135.a,b,& 373.e, to.9.7.m,& 17.l
christus, leo de tribu Iuda. to.2.17.a.& d, to.3.18.1. to.8.159,g
christus leo & serpens. to.10.111.C
Quare christus dictus est leo & agnus. to.10.213.f,g
christus, liberator. to1.30.b, to.4.24.g
christus lignum uitæ dicitur. to.5.211.d
christus, lumen animarum. to.8.210.e
christus lumen, Ioannes lucerna. tomo.10.88.d,e.
christus, lumen. tomo.10.152.h
christus lux gentium. tom.6.25.l,& 220.g
Lux mundi. to.9.58.c
christus quomodo maledictum. to.4.432.e, to.6.66.d,& 94.a,b,& seq.
christus, manus & virtus dei. to.6 214.l
christus, manna. to.5.86.K
christus, nubes & columna. ibidem
christus mediator. to.3.l,m,& 205.d,e
Vide, Mediator.
Quomodo christus est mediator dei & hominum, & quomodo a dæmonibus liberat. to.5.78.c,& 93.e. to.9.113.a
christus, uitę mediator: diabolus, mortis. to.3.100.h
Inter christum & diabolum nulla medietas. tomo.7.220.g
christus, medicus. to.1.59.d, to.8.38.m, to.10.6.i,K,& 18.c,d,& 45.l,& 46.e,& 49.l,m,& 68.g
Medicina. to.3.4.f,g

Quomodo christus gregem curauit. tom.9. 231.f,& sequen.
christus mons magnus qui crenit ex minimo lapide, tomo 6.19.a,& 23. R,& seq. l,to.8.188. c
Christus, mundator. tomo.7.81.f
christus negociator cęlestis, in hunc mundum uenit accipere contumelias,dare honores:haurire dolorē,dare salutem:mortem subire,& dare uitam. tomo.7.53,h
christi opera cum patre. to. 3.354.d
vide opera,& Trinitas.
christus,ouis paschalis. tom.3.202.f,in fine
christus panis angelorū.to.1.227,b.t.9.25.K
christus,panis cōmunis. to.10.25,e & 151.g
christus,paracletus. to.9 93.l
christus paries est,ad quem nos oportet conuertere. to.9.208.g
christus, passer. to.10.109.R
Quomodo dicitur pastor & ianua.t.8.315.a
christus nostra pax. tom. 6.14.e
christus quomodo factus peccatum.to.3.55 g.to.6.94,d,e,& 229.g,h,to.10.61.h,i
christus pellicanus est nascendo, nicticorax moriendo,& passer resurgendo.tomo. 8. 376.f,g
christus,petra,lapis,to 1.17.h,to.2.133.e,to mo.202. f,g, to.6.86.K,to.9.222,h
Quòd dictus est petra, agnus, & leo,vt per hæc visibilia ad inuisibilem informaremur.tomo.8.132.d
christus est petra fundamenti, & lapis angularis. to.10.325.e
christus, principium. to.9.64.a,b,& 203.e
christus,propheta.tomo.6.19. b, tom.9. 30. m,& 46 R
christus,propheta,similis Moysi. Eodem.to. 6.103.b,c
christus quoq; proximus noster.to. 3. 6. K,l
christus,rex & sacerdos.tu.4.120,R,& 128. d,& 135.K,& 136.b, & 195.m
christus,rex seculorum. tomo. 6. 28.l, m & 167. a, b
christus quomodo rex Iudęorum.to.8.213. d,e,to.9.81.a
christus non solum rex Iudæorum, sed & gentium. to.6.117.m
christus rex, est vltor impiorum regum, & rector piorum. tom.10 136.c
christus sacerdos. tom.5.91 l
christus,sacerdos & sacrificium to.3.72,m, to.5.87.i,to.8.43.d
christus sacerdos,secundum ordinē Melchisedech.to.4.346.m,to.5.150 c,to.6,25.K
christus. tomo 10.30,b
Nulla salus sine Christo. tom.10.70.h
christus salutare dei. to.2.170,l,to.4. 100.m,to.5.241.d,to.6.191.e,to. 8.93 h, & 117. m
christus uerè Samaritanus. tomo.9.69.d,e
christus sanctificat Apostolos in seipso.tom. 9.111.l
christus dicitur sanctus, & sanctus sanctorum. tomo.9 196.f
christum esse sapientiam dei.tom. 3.255.m
christus,seruus tom.2.240.k
christus sinapi comparatur. tomo.10 270.c
christus est arbor sinapis: omnes martyres vel sancti sunt rami. ibid.d
Quomodo christus reficiat sitientes, & laborantes. tom.10.81.f
christus,sol iustitiæ. tomo.2.169.a
Quod dicitur sol,petra, ouis, leo, non proprietate, sed similitudine.tomo.8.330. a, & 343.c,& 397.b,c
chrs quomō factus est spes nra.to.8.202.d,e
christus etiam patriarcharum scopus.tom,1. 50.g,tom.2.59.e,f,& 121.i,k & 131.b, & 213,h,i,& to.4.330. g
Quomodo christus est splendor lucis æternæ,& imago inuisibilis dei. to.10.222.e
christus sponsus.to.1.38.i,in fi.to.6. 19,h,& 20.f,& 27.d,& 132.g,tom.7.168,g
christum cum audis, noli sponsum a sponsa separare. tom.8.83.m
christus,sponsus Marię. tomo.10.127.i
christus sponsus & sponsa tomo. 10.142.h
Quòd christus est substantia populi sui. tomo.5.163,c,d
christus nobis factus est turris fortitudinis. tomo 8.202.f,g
christus, vapor uirtutis dei. tomo.4.336.d
christus,uerbū patris quare dicatur.t.3.46.g
christus est uerbum dei, & non uerbum hominis. tom.10.201.f,g
christus apud patrem veritas & vita assumendo hominem factus est uia,tomo.10.47.b
Vide infra, Via.
chrs vermis,& nō homo.to.2.176.h, & seq.
christus vermis,bifariā intelligitur.Eod.62.c
Quomodo christus est uermis.tom.10.215.i
christus solus uia ad salutem.tomo 1.50.a,b

Christus est uia, veritas, & uita. to. 9. 43 c, & 58, m, & 214. c
Christus, uia. to. 10. 109. l. m, & 173. a
Christus, perfectissima uictima. to. 3. 101. d
christus nobis vicit. to. 10. 21. h, i
christus in se vinci maluit, ut uictor esset in cunctis. to. 10. 187. d
Virga efficitur Christus nobis. tom. 10. 177. h
christus, virtus & sapientia dei. Eodem 31. m, & 74. e, f, & 101. e, f, & 173. c, d, t. 4. 111. m
Vita nostra, Christus. to. 10. 6. e
Christus est uita, mors est diabol. Eod 311. c
christus uitis uera, & agricola. tom. 9. 96. a, b
Et per similitudinem. ibidem
Vitulus saginatus. to. 4. 117 l
christus dicitur vitulus. to. 10. 161. f
christus unigenitus, & primogenitus quomodo. to. 3. 47. K. l, to 4. 91. l, to. 6. 45. c. & 168. b, & seq. Vide Filius.
Christus quomodo unctus spiritu sancto. to. 3. 157. h, i

Figurę & promissiones Christi.

Passio Christi prophetatur in psal. 21. tom. 2. 175. a, b, & sequen.
christi regnum Sibyllæ etiam prædixerunt. to. 2. 212. c, d, to. 4. 129. K, & 417. h, i, tom. 6. 12. l
Christi hęreditas, Ecclesia catholica & possessio christi, termini terræ. to. 2. 221. e, f, & 225. K, l, & 229. l, m, & seq. & 249. a, b
christi promissio Abrahæ facta. t. 2. 226. c
christum & Ecclesiam, discimus in scripturis. to. 2. 228. h, & l, & m
Tripharíam scripturæ vidętur loqui de christo to. 3. 86. i, & seq.
De christo prophetiæ. to. 4. 33. l, m. & 36. a, & 48. i, K, & 52. m, & 59. e, & 95 l, m, & 333 i, R, to. 7. 92. e, f
christi mors & gloria prędicta. to. 4. 132. i, & sequen.
christus ąmissus, & exhibitus. to. 4. 131. R, l
christum adumbrauit natiuitas Iacob. to. 4. 324, g
Quòd sacramentũ redemptionis christi nullis retrò temporibus defuerit, semperque fit diuersis significationibus prędicatum. to 5. 63. l
christus fuit verus Salomon promissus Dauid patri suo. to. 5. 162. m, & seq.
christum verum reges figurabant. prophetica unctione. to. 5. 163. R
De psalmo tertio, & quadragesimo, & quinto decimo, & sexagesimo septimo, in qbus mors & resurrectio domini prophetãtur. to. 5. 164 l, & seq.
Sapientiæ liber passionem Christi apertissimè demonstrat. tom. 5. 166. h
christi passio & resurrectio, prænunciata. to. 5. 175. h
christus natus est impleta prophetia Iacob. to. 5. 182. d
Quæ Porphyrius dicat, oraculis deorum, responsa de christo. to. 5. 195. d, & sequen.
De christo filio dei, prophetiæ discutiuntur, contra Iudęos, Arianos, & Sabellianos. to 6. 12. b, & sequen. & 19. m, & sequentib.
De christo prophetiæ, ex libris Etnichorum. Eodem. 20. f
De Sibyllinis vaticiniis. ibidem. g, h
christum prædictum a ąpphetis Hæbræis copiosè cõtra Manich. to 6. 82. l, & sequen.
christus summus pontifex noster, quomodo præfiguratus. to. 7. 10. R
De christo obscurius loquuti prophetę, quã de Ecclesia. tomo. 8. 57. e
christum Iudæi, sub uelo non uident. Eodem. 218. a
christi typus, Abraham. to. 6. 86. f
Isaac. tom. 3. 88. a, to. 6. 86. f, to. 8. 57. f
Aaron. to. 10. 117. c
Item figuratus fuit per lapidem adiutorii. to. 5. 155. c, d
Item figuratus fuit in benedictionem Iacob. Ibidem. f
christus aries pro Isaac immolatus. to. 6. 86. f, to 8 57. f
Lapis Iacob. tom. 3. 202. g, to. 6. 87. h
Ioseph. to. 6. 86. i
Vide Ioseph.
Virga Moysi. to. 6. 86. R
Iesus Naue. tom. 6. 86. a, 103, & seq.
Botrus in ligno pendens. tom. 6. 86. a, & 88. b
Samson. Eodem 87. b
Dauid. ibidem. c
Helias. ibidem
Helisæus. ibidem. c, d
Salomon. tom. 6. 92. m
Vide christi nomina & officia, & in indice singulas has dictiones.
Prophetiæ de natiuitate christi. tom. 9. 244. i
christus a patre & spiritu sancto, ad nostram redemptionem destinatus est. to. 10. 125. f

Triduana mors Christi, per prophetas promissa, est impleta. tomo. 9. 247. i

Aduentus.

christus cur aduenerit. to. 1. 237. l, m, to. 10. 41. h, i

christus & in iuuẽtute, & in senectute uenit. tom. 7. 20. d, & seq.

Ante christi aduentum, pios seruatos fuisse per christum. tomo. 2. 59. d, e, 121. h, i, & 139. i, k

Ante Christi aduentum, sancti etiam ad inferos descendebant: & quomodo inde liberati. tom. 2. 132. d, e

christi aduentus in carne & spiritu. Eodem 133. e, f

christi missio, eius incarnatio fuit. to. 3. 354. R. to. 6. 212. i. to. 9 61. d

christus, cur tam serus aduenerit in carne. tomo. 4. 260. e, to. 7. 405. R

christus quare tanto post venit, & nõ in principio peccati hominis. tom. 4. 189. l

Retractationum. to. 1, 20. d

christus cur non antè venerit. to. 4. 314. c, & sequen. to. 9. 55. e

christi aduentus prẽcipua causa, dilectio. to. 4. 324, i

christus qualis venerit ætate sexta. to. 4. 331, d

christũ Iudæis prẽcipue missum. to. 4 428. g

christus quare uenit, & quid boni attulit generi humano, cum uideantur peiora esse in rebus humanis, quam antea. to. 8. 519. d

christi aduentus duplex. tom. 9. 7. k, l

christus tanto occultior uenit, quanto humilior. ibidem. k

christus nõ diceretur manifestus venire, nisi occultus uenisset. tom 9. 7. k, l

christus quomodo dicitur occultè uenisse & manifeste uenturus. to. 9. 52. i

christus primum venit saluare, dein iudicare. to. 9. 60. h. i

christi aduentus quantum credentibus salutaris, tantum non credentibus exitialis fuit. to. 9. 99. i

christus a Iudæis speratus, non fuit cognitus quia humilis venit. to. 9. 128. K

Proximus christus factus est nobis misericordia. to. 10. 31. d

Quomodo christus venit ad nos, & nobiscũ est, & ad nos venturus est. tomo. 10. 14. h, i

Misericordia est, qua christus venit a patre ad nos: iustitia, qua a nobis ad patrem recessit. to. 10. 50. m

Et quare illa p̃cipue dicat̃ iustitia to. 10. 51. a

christus quare in mundum hunc uenerit. to. 10. 64. d, & seq.

christus venit ,ppter peccatores. to. 10. 64. m

christus, aduentu suo, rescidit peccatorum chirographum. tom. 10. 128. a

christus in mundum venit, & mundus eum non agnouit. to. 10. 128 f

christus ex sublimibus in infima & abiecta descendit. ibidem. h

Quæ erunt propria Christi, in quę venerat. tomo. 10. 135. b, c

Qui receperunt Christum. ibidem. c

christus quomõ ad nos venerit. to. 10. 187. h

christus venit ad miserias nostras, & eas tolerauit. to. 10. 198. m

Vbi Iudæi legebant. Christũ uenturũ, ibi legebãt quia erãt occisuri Chr̃m. to. 10. 243. a

christus in hũc mũdũ descẽdit, suas scriptũras ,pbaturus & cõfirmaturus. t. 10. 306. b, c

christus non uenit ut diuidat, sed ut colligat. to. 10. 319. h

Quòd dixit veritatem, & pertulit iniquitatẽ, allaturus æquitatem. to. 8. 134. d

Ignem attulit, & gladium to. 8. 200. g, h

christus habuit duo bona, & nos duo mala. to. 10. 31. f

christus quid sui nobis donauerit, & quid nostri acceperit. ibidem. f, g

christ⁹ venit triste lętificare seculũ. t. 10. 129. i

Christus deus, & ęqualis patri.

christum esse uerum deum. to. 1. 159. a. to. 3. 90. 1, & 255. K. to. 6. 28, i, & seq.

christus dei imago, & similitudo. t. 1 20. d, e & 244. h, tom. 3. 48. R, 10. 4. 335 l, & 346. a

christus deus immensus, quomodo claudi potuerit utero uirginis: & plura de incarnatione Christi. to. 2. 12. c, & sequen. tomo. 6. 146. i

In Christo diuinitatis plenitudo corporaliter, quomodo intelligendum. to. 2. 85. d, e to. 3. 226. f, & 353. i

christi diuinitas. to. 3. 75. h

In christo duæ naturæ, & vna persona. Ibidem. i

christus æternus deus, ex virgine natus. to. 3. 65. b

christus non creatura, sed creator. to. 1. 196. m, & seq.

christus figura substantię paternę. to. 4. 335. a

Oculo humano non cernitur christus. to.9. 97,,
christus hoc est,quod deus pater.t to.44. c.d
christus vnius substantiæ cum patre:& quid dictum sit vnius substantiæ. Ibidem
christus vnum cum patre. tom.10.51.b
christus est super omnia Deus benedictus. to.10.125.c
christus est æqualis patri. Ibidem, d
christus Iesus heri & hodie, &c. exponitur. to.10.128.i
Deus erat in Chro,&c. exponit.t.10.188.f,g

Christus creatura minor patre.

Minor patre christus.to.2.4.f,tom.4.342.R. 343.l
christus quomodo creatura. tomo.2.82.K,l
Subiectio christi, est traditio regni.tomo.4, 309.c
christus etiam minor parentibus. to. 9.95.f
christus reliquerat patrem,quem secum habebat. to.9.108.i
christus,secũdum carnem,minor spiritu sancto. tomo.10.11.e
christus æqualis patri,& minor patre.to.10. 47.i,K,& seq. & 142.b
christus,secundũ qđ homo,minor est patre: & quæ sunt creaturæ,tolerat.t.10.125.d,e
christus incepit esse in eo quo minor est patre. to:10.131,h
christus,secũdum humanitatem,est inæqualis patri.secundum diuinitatem vero,est illi æqualis. tom.10.142.d,e
christus est inęqualis patri in vna parte,& in altera æqualis. ibidem.g, h
Tradita omnia christo a patre. tom.10.148.i
christus,diuersis rationibus,minor & ęqualis est patri. tom.10.214.f

Christus deus, æternus, & vnicus dei filius.

christus,filius Dei natus,non factus.tomo.1. 209.g
christi incarnatio,& amplitudo regni eius. to.4.45.h,& sequen.
christus non factus,nec creatus.to.3. 80.i,k
christus quomodo prędestinatus filius dei. to.4.417.l,& seq.to.7.407.e,f,& 417.l,tomo.9.109.l,m
christum demones confessi. to.6.12.a,b
christus verus dei & hominis filius. Eodem 69.8,&c.& 72.d,e,& 213.b,c
christus de patre natus, sine temporis die,de matre vero est natus hodie. to.10.131.i
christus est vnicus filius patris,& nobis vnicus saluator. tomo.10.187,i
christus est vnus, idemque communis filius dei & Mariæ. to.10.215.K
christo diuinitatem falso tribuisse apostolos, error. to.1.21.c

Christus deus & homo.

christus vnus,Ecclesia,deus,hõ.to.7.219.b,c
christus & deus & homo. to.i,237.m,tom.2 81.g,h,& seq.& 235.g,h,to.3.48.l,& 54. m,& seq.& 354,l
christus deus & homo,vna persona.to.2.80. i,k,137.R,& seq.to.3.139.h,to.6.213.a,& seq.& 232.i,K,t.9.37.m,51.b,91.g,& 95.g
christi hypostasis,quę cõplectatur.to.2.137. R,to.4.343.d,& to.6.18.f,in fine, & seq. & 213.e,f
De eodem christo diuersa prædicantur, ob diuersas naturas hypostaseos. t.3.84.h,& 54.l,m,& seq.& 75.h,i,& sequen.
christus factus est particeps mortalitatis nostrę, ut nos participes faceret diuinitatis suę,to.5.340.f
Quòd verus homo,uerus deus erat,in nullo fallax,in nullo falsus:quia vbiq; verax,ubique veritas.to.8.145.l,in fine,& m
christus,non homo tantum,sed & deus: qa deus ante carnem,deusin carne,deus cum carne. ibidem.142.f
christus sic hõ erat,vt & deus esset.t.8.183.e
christus noster est,& patris. Eodem,508.h
Quòd fuit recens homo, sed sempiternus Deus. to.8.296.f
In christo aliud apparebat,aliud latebat:curabatur ęger homo per id quod videri poterat, vt postea capax fieret visionis eius quę latendo differebatur, non negando auferebatur. Ibidem.420.m
christus se non demonstrauit in terra, sed demonstrauit solam carnem suam.t.8.104.g
Quòd habuit verũ corpus mortale.to.8.84,e circa finem.
christus duplicis naturę,vna ęqualis patri,altera minor. tom.9.95.e
christi humanitas, quomodo cogitanda:diuinitas item. to 9.65.d,e
christus,inquantum homo,apparebat,patiebatur. tom.9.119,e
christus æternus in diuinitate,& temporalis in carne. to 9.127.b

christus in quãtum homo, pro nobis exorat patrem: inquantum deus, nos exaudit orãtes. tom.9. 108.b
christus æternus, tẽporalis factus est, vt nos temporales faceret æternos. to.9 127.f,g
christus assumpsit quod non erat, non amisit quod erat. tom.9.237,c
christus quomodo simul in maiestate dei, & paupertate hominis. tomo.10.7.i
christus, firmitatem suam cum infirmitate fidelium, commutauit. to.10.14.i, in fine.
christus, in tribus simul dicitur christus & singulis, deitate, humanitate, & anima rationali. to.10.47.l
Et ibidem, singulorum trium spiritalia.
Deus, & humanitas filij assumpta, vnus christus. tomo.10.47.l
In Christo vna persona, & duæ substantiæ, id est, naturę nõ confusæ, sed vnitę. Eod.48.a
christus, deus & homo. to.108, h, & 109, d
christus inuisibilis deus, factus est visibilis homo. tomo.10.126.x
Licet christus infirma pro infirmis pertulerit, non tamen maiestate aut potentia minutus est. to10.126.d
christus deus factus est homo, vt homo fieret deus. ibidem. h
christi deitas non minoratur, cum infirmitas assumitur. tom.10.129.g
christus suscepit hominem in se, vt deum suscipiamus in nobis. Eodem. 130.d
christus non cõfusione naturæ factus est homo, sed vnitate personæ. tom.10.131.f,g
christus accepit quod ipse non erat, nõ amittendo quod erat. ibidem.h
christus iacebat in pannis, qui regnabat in cęlis. to.10.133,m
christus manens apud patrem in diuinitate, suscepit nostram infirmitatem in humanitate. Eodem.134.e
christus inter homines homo, offerens hominem videntibus, deum seruans credẽtibus Ibidem.f
christus est patris reuelator, & matris creator. Ibidem. h
christus occultabat quod erat, & demonstrabat quod factus erat. Eodem 135.a
Esse cœpit christus homo, & non destitit esse deus. to.10 141.K, & seq.
christus secũdum quod homo occisus est & non secundum quod deus. tom.10.187.i, K, & 101.e
Duplex est in christo substantia. tomo. 10. 214.a
De christo secundum quod deus, & secundũ quod homo. tom.10.224.h
Christus pro Iudęis orauit in homine, qui exaudiuit cum patre. tom.10.256.d

Errores circa diuinitatem & humanitatem Christi.

christum virum fuisse sapientissimum, Pagani fatentur, sed deum negant tom.1.22.d, to.4.30.f, & sequentibus.
christum phantasma putarunt Manichęi. to. 2.102.l, tom.4.111.m, to.6.7.m
christum negans esse christum, nõ magis negat, quàm si se negaret esse christianum. tom.9.115.c
christus non phantasma. tom.3.65.b. tomo. 4.111.m
christus cõmenticius Manichęorũ. to.6.69.c
christum hominem negantes. tom.9.90.c, d
Errores hæreticorum de christo. t.9.212. K, l
Hæreticus dicit christum solum fuisse spiritum: fidelis, spiritum & carnem. tomo.10
Et ibi errores de humanitate vera chri b, c.
Error quorundam confundentium humanitatem & diuinitatem christi. to.10.222, m & sequen.

Christi humanitas, corpus, mens spiritus, anima.

christus num recte dicatur homo dominicus. tom.1.17.f
Vide homo.
christus quomodo creatura. to.2.82.R, to.3. 47.i, k, & 78.b
Et ꝙ aliundè quam de genere Adæ, potuerit deus hominem suscipere. ibidem
christi anima, vnde sit. t.2.134.g, to.3.215.d
Gratię indicium christi humanitas. tomo.3. 54.a, b
christi corpus, anima, spiritus, siue mens. to.3 47.a, & 255. K, l, to 9.214.f, g
christi humanitas. to 3.70. k, & 75.g, h, & l, m, & 355.a, b
cur deus factus homo, & passus. t. 3.294.c, d
christum corpus induisse verum. Ibidem. K, l
christum non solum habuisse corpus hominis. Ibidem. K, & fo, seq. b
christi corpus non fuisse imaginarium. to m. 3.255.c, to.4.185.f

Christi corpus semper mansisse idē. t. 3. 256. f
Idemque sublatum in cœlum. ibid. g
christus homo. to. 3. 355. b
christus quare in homine apparuerit, & spiritussanctus in columba. tom. 4. 189 l
Inter christum hominem, & cęteros homines, discrimen. to. 4. 199. b, in princ.
christus totū hominem assumpsit. to. 5. 89. a
christus quomodo homo. to. 5. 93 e
christus nihil minus, sed plus quàm cæteri homines habuit: & quid. to 8. 49. a
christus omnia habuit, quæ hominis sūt, præter peccatum. ibidem, b
christus quomō cilicio indutus to 8. 84. d, e
Quòd susceptit duo quæ noueramus, ut ostēderet nobis qđ nō noueramus. ibid. 243. a
In Christo non sola caro erat, sed & caro, & anima, & verbum to. 8. 310. d, e
christus, secūdum humanitatem, accepit potestatem in cęlo, & in terra. tom. 9. 143. d
Morienti salutare est de Christi humanitate loqui. to. 9. 208. g
christus Lazarum fleuit, ueram ostendens humanitatem. tomo. 9. 210. e
christus quare in carnem venit, & nasci homo dignatus est. to. 10. 27, m
Homo, Christus Iesus. tom. 10. 28. g
Homo Christus, nostræ naturæ. Eod. 63. i
In Christi corpore, tota uita nostra constitit. tom. 10 123. d
christus ut videretur nobiscum, hominem visibilem se fecit. tom. 10. 126. m
christus, cessantibus naturę legibus, nouus homo in nouam uitam solo deo operante perficitur. to. 10. 127 c
Naturæ iura per Christum mutantur, in homine. tom. 10. 128. i
christus hominem induit, ut hominem doceret. tomo. 10. 188, f, g
christus uerus homo factus, omnes angustias pertulit humanas tomo. 10. 192. g
christus factus est quod fecit, ne periret qđ fecit. tomo. 10. 202. a

Christi caro.

Christi carnis excellentia tomo 3. 71. e
christus uerbo & carne commixtus. tomo. 3. 101. l, & 104. K
christi caro ex iustis & peccatoribus originem ducit. tomo. 4. 46. K, & 91. m
christus quomodo carnem acceperit, in carnem non mutatus. to. 4. 126. m
Quare Christus post tot tempora tandem in carne apparuerit. tomo. 7. 305. K
christus quomodo in similitudine carnis peccati. tomo. 7. 294. c, & 355. e
Quòd particeps factus est infirmitatis nostræ non iniquitatis. tom. 8. 194. l, m
Quomodo legitur habere peccata & delicta qui peccatum non fecit. t. 8. 35. l, & 103. l
Christus, in quo nō erat peccatum, uenit auferre peccatum quod non fecisset, si suisset in peccato. to. 9. 130. i
christus similitudo erat carnis peccati, non caro peccati. to. 10. 40. K, & sequen.
confiteri Christum in carne uenisse. to. 10. 89. a, b, & sequen.
christi caro deitas, & crux. tom. 10. 124. h
christus nobiscum venit carnis infirmitate, & non iniquitate. to. 10. 129. e
Hæretici omnes negant Christum in carne uenisse. tomo. 10. 89. f
Item pagani, Iudæi, mali Christiani. ibidem
christum contemnebat Porphy. negans esse Deum, propter carnem, crucem, & huiusmodi: propter quæ non cognouit ipsum. tomo 5. 88. l, & seq.

Christi conceptio.

Christi humanitas, gratiæ iudici. to. 3. 54. a, b
christus quomō conceptus de spiritu sancto. ibidem, c, d
Et non filius spiritussancti. ibidem, & 344 m
christus natus de spiritu sancto. to. 3. 54. l, m, & fo. seq.
christus quomodo & in utero matris fuerit, & in cœlis. tom. 4. 189 K
christus erat simul totus in cœlo, & totus in uirginis utero. tomo. 9. 186. h
Mysteria incarnationis Christi. tomo. 9. 241. l, tomo. 10. 300. h
Mirabilia incarnationis Christi. to. 9. 247. b
Virgo fide concepit Christum, & non libidine. tomo. 10. 8. R
conceptio duplex. tomo. 10. 21. c, & sequen.
Quare Christus de fœmina sine uiro. tomo. 10. 35. d
Vtrum christus, ante virginis conceptum. tom. 10. 63. K
christus non de substantia spiritussancti, sed de potentia conceptus est. tom. 10. 125. f
christus, qui terra, mari, & cęlo non capitur intra vnius corpusculi membra recipitur. tom. 10. 127. c, d

In Cristi conceptione, maritus est sermo, & vxor auricula. to. 10.129.i
Nulla potuit fieri grauedo virgini christum cõcipienti, nulla tristitia parturienti. ibid.
christus post matrem, de matre factus est, ante omnia de patre non factus est. eodem. 130.a
Modus conceptionis Christi, & ordo. to.10. 130.i, & l
conceptionis Christi, solus author est spiritus sanctus tom.10.215.i
christus qua die conceptus est in vtero virginis, in ipsa resurrexit ab inferis. tomo. 10. 133.b
christus conceptus est in æquinoctio verno, & natus est in æquinoctio hyberno. ibid.
christus sine peccato concipi voluit. to. 10. 145.f
conceptionis Christi, & Ioannis comparatio. to.10.265. K
Maria virgo credidit, & concepit. t.10.318.f
Christi natiuitas.
Christi generatio duplex. t.4.135.b, to.9.24.f
Vtraque christi natiuitas, incomprehensibilis est. tom.9.247.a
christus solus natus est ex virgine. tomo. 2. 136.l
Verbum, quomodo caro factum. to.2.137.i, K, & 199.f, & to.34.f, & 54.l
christi natiuitas. to.3.47.i, & seq. & 55.c, & 249.d, tom.6.18.f, g
christus cur ex virgine natus. tomo.3.139.i, & sequen.
christi natiuitas incommutata. to.3.255.K, l, to.6.185.K, l
christus quare de femina natus sit. tomo.4. 185.e
christus natus est tempore Augusti Cęsaris. tom.5.29.c
christus per Mariam homo est factus. tom.5 165.i
christi, de patre, natiuitati initium a tempore dantes hæretici. to.6.8.e, & 212.e
christi conceptio, & natiuitas spiritalis. to. 6.151.c, & 262.k, l
Aliter christus, aliter nos nascimur. tomo.7. 230.h
christus cur infans natus est, secus atq; Adã. to.7.223.b
Mirabilia natalis christi tom.9.24.e
Mysteria natiuitatis christi. tomo.9.24.f, & 244.i, K
Christus natus est ex Maria virgine. t.9.247.a
christi humana natiuitas, humilis & excelsa fuit. to.9.139.c
christus, non nolens, in tempore natus est. ibidem, e
Quomodo christus natus est de uirgine. to. 9.241.l, & 244.i, K
christus factus de fœmina, sine viro. tom.10. 35.d
Scriptura vtrunque dicit: christum ex virgine, & muliere natum. to.10,52.d
christus mirabiliter procreatus est. t.10.126.l
christus ea veritate carnis, qua nos, natus est non tamen eo quo nos more conceptus, & natus est. ibidem
christus ex virgine conceptus, & natus, sua natiuitate coniugia non damnauit. ibid.m
christus procedit ex Mariæ vtero. tomo 10. 127.f
christus quare natus. eodem. 128.a, b
christus prælegit ciuitatem, vterum, & diẽ in qua nasceretur. tom.10.128.K
christi pulchritudo, vbique patebat in natiuitate sua. ibidem, m
christus quare ex uirgine carnem susceperit. to.10.130.m, & seq.
Natus est christus, non sibi, sed nobis. to. 10. 133.K
christus, quia vnigenitus, fratres non habet, omnes tamen dignatus est vocare fratres. tom.10.10.134.g, h
christi prærogatiuæ in incarnatione, & natiuitate. ibidem, h
christus nascendo nobis aduenit, nobis uiuẽdo militauit, nobis militando conflixit. tomo.10.135.h
christus nascens, accepit uirtutem Damasci, & spolia Samariæ. to.10.137.b
christi & Adæ ortus diuersus. to.10.165.a
christi natiuitas, & egestas. to.10.202.b
christus non sibi, sed nobis natus, sicut non sibi, sed nobis passus. to.10.216.b
christus natus est de spiritu sancto, & Maria Virgine tomo.9.239.b
christum matrem habuisse, a quibusdam negatur. to.2.42.m, & seq.
Christi infantia.
christi pueritia. to.4.135.e, f
christi infantia, caruit ignorantia. tomo. 7. 231.g

Præfe-

Præsepium fuit primum christi cunabulum. to.10. 127.l
Pannis christi infantiæ, facta sunt emplastra naturæ. tomo. 10.132.l
In præsepi christus dignatus est poni & quare. ibid.b
christus in cunabulis manifestatus est iis qui propè,& iis qui longe. to.10.136.e
Pastores angelo nunciante, magi stella demonstrante,ad christum perducti sunt,ibidem, g
Iudęi,de ciuitate natiuitatis christi interroganti,dicunt Bethlehem. tom.10.136.d
Oblatio Christi Simeoni. tom.10.128. K,l
christus adhuc in manib. matris portabatur, & iã dominus orbis agnoscebat ibid,l,m
Qui christum humilem adorauerunt, inuenerunt excelsum. eodem.129.a
christus inimicitias Herodis fugiens,portantibus parentibus Aegyptum petit.tom.10. 137.c
christi a magis visitati, & Salomonis a regina visitati differentia. tom.10.138.d
christus duodecim annorum,remansit in tẽplo. tom.10.316.l
Christi parentes,& cuius filius sit.
christus quare se toties filium hominis appellat. tomo.2,176.h,i,tom.4.134.c
christi anima,non ex traduce Adã.t.3.216.g
christus quomodo fuerit in lumbis Abrahæ. ibidem,h,i, & seq.
christus ex vtroque genere, & regum, & sacerdotum. to.4.135. d, e
christus semen Abrahę. tomo.4.433.i
christus,quomodo sit filius Dauid, dominus item.to,4.159.l, m,& 417.i,K,& 429 l. m
christus,quare dicatur filius Dauid. tomo.4. 305.i
christus vnigenitus,& primogenitus quomodo. tom.6.171.g,h
christus natus est de semine Sem, filii Noe. tom. 5. 142.l
christus intelligitur per Dauid, de cuius semine carnem assumpsit. tomo 5. 163. b, & sequentibus.
christus dicitur filius ingenuorũ, to.5.167.a
christus factus est filius hominis,vt filios hominum faceret filios Dei. to.5.219. b
christus cur de bonis,& malis nasci voluerit to. 6.237.g, h
christus, radix Iesse. tomo.7.167. b
christus filius synagogæ. to.8.133.a
Quòd cęci,confitendo christum filium Dauid,illuminari meruerunt. eodem. 420.d
christus interrogando Iudæos,quomodo sit filius Dauid,non se negauit filium,sed modum, quo id fieret, inquisiuit. ibid.e
Quomodo sit filius Dauid,& dominus,testimoniis scripturarum declaratur. Ibidem f,& 75. d, e
Quomodo in eo quòd sit filius,Dauid,etiam factus est dominus Dauid:exemplo ostenditur. tomo.8. 421 g
Christus secundum carnem filius est Dauid, secundum diuinitatem creator est Dauid. Ibidem,b,& 551.R
Quare filius sit Dauid. tom.8. 183. i
Qui dicit Christum non esse filium Dauid, cõtradicit Euangelio. to.9. 420.b
Generationes a Christo vsq; ad Adã,septuagintaseptem,& e conuerso: tom.10.15.e
Christus, filius Dauid. tomo.10.18. K
Christi generatio sic erat exponit to.10.48.c
Christus,& filius dei,& filius hominis, tom. 10. 71. c
Tu es Christus filius dei viui,&c.exponitur. tomo.10. 88. l
Christus patrem habet in cęlis,& matrem in terris. tom. 10.133.a
Iudæi dicebant Christum esse suum,quem tamen occiderunt. to. 10. 129 a
Christus generationem suam temporalem fecit hominibus vtcunque enarrandam. tom. 134.b
Iudæi adhuc sperant Christum ex Dauid venturum. to.10.242.b
De Christi parentibus. to. 10.316.l
christus parentibus subditus erat,& non solum parenti matri. tom.10.317 b

Vita, doctrina, miracula.

christi uita epilogata. tom.1.237. m
In his quæ Christus interpretatus est, non esse liberam hominum diuinationem.tom. 2.62.c
christi doctrina per totum orbem confirmata. to.1.205.a
Fatigatũ fuisse Christum ex itinere, quid est. tomo.9.29.i.to.10.174.b,c
christus propter nos egere uoluit, vt habeberemus vbi seminaremus.to.9. 202. c, d
Quid Christus pro nobis fecerit. tomo.9. 239. b, c

christus suscepit mala nostra, vt nobis tribue ret bona sua. tom.10.185.R
christi uita tota cum labore fuit.to. 10.293. m,& sequen.
christus baptizat a Ioāne.to.3.56.a,& 249.K
christus, quare baptizatur. to.8.334.d
Ioannes non dubitauit de christo.to.4.306.d & sequen.
christus mundus ablui voluit, vt ablueret im mundos. tom.10.135.m
christus propter humilitatem, & non ꝓpter iniquitatem baptizari voluit.to.10.266.R
christus, an baptizauerit, to.2.152.a
christi tentatio,& ieiunium. to.3.253.a
christi miracula recensentur. ibidem.c
christi tentatio, nostra eruditio.to.3.348.m, to.8.41.c,& 332.c
christus quando voluit tentari a Satana, nos transfigurauit in se. Ibidem. 202.c
christi ieiuniū,& sitis, spiritaliter, to.8.241.l
christus tentatus trifariam. tomo.9.127.m
christus quadraginta diebus & noctibus ieiunauit. to.10.159.b
christus, post quadraginta dierum ieiuniū, de diabolo triumphauit. tom.10.158.l
christus, per abstinentiam, quæ Adam amisit reparauit. tom.10.165.m
Ieiunauit Christus, & quare. Ibidem
christus ideo dicebat, Non sum missus, nisi ad oues domus Israel, quia ibi solum corporaliter apparuit to.9.75.a
christus, quomodo Iudæis cognitus.tom.10. 164.b,& sequen. copiose.
christus suam præsentiam solis Iudæis exhibuit. Ibidem
Non magna felicitas homini Christi presentia corporalis, si non habitauerit in pectore.tom.5.2
Et ibidem de hoc exempla.a,b
christus differenter egit cū hominib.t.10 6 i
christus non contempsit secularia hominū instituta. tom,10.142.m
christus non dedignatus est hominum conuersationem. ibidem.
christus quomodo tributū soluerit,& mortem. to.10.61.g
christus varius in responsis, to.4.414,i
christi interrogationes, quomodo accipiendæ.to.6.196.m,& sequen.
christus aliquando secundum sensum hominum loquebatur. to.10.36.a
Et ibi quomodo ad captum nostrum se submiserit. ibidem.a,b
christus sæpe vsus est præterito tempore pro futuro. to.9.110.b,c,& g,& 111.g
Loquitur aliquando Christus vt deus, aliquando ut homo. to.10.125.b,c
christus ad nostram doctrinam respōdet,& interrogat. to.9.116.d
christus, in adultera, interrogatores interrogauit,& iudices iudicauit. to.10.175.c
christus Pharisęum obiurgando, ei pepercit. to.10.27.c
christus in quo dæmones eiicit: tom.10.11.l
Si christus potuit super fluctus maris ambulare, potuit ianuis clausis, cœnaculum intrare.to.10.208.e
christum ascendisse ad diem festum quasi in occulto, quid significet. to.9.52.l,m
christus, quare se absconderit a indæis, cum lapidare uellent. to.9.70.g,h
christus, quare quæritur. to.10.71.m
christus, quare orat. to 8.48.h,i
christus orat pro fidelibus, vt vbi est, illi sint secum. tomo.9.113.l,m
christus orauit pro apostolis credentibus,& pro omnibus per eos credituris,to.9.111. m,& sequentibus.
christi patientia. to.10.146.R
christus vbi non respondebat, sicut ouis silebat: ubi autem respondebat, sicut pastor docebat. to.9.117.c
christus quando siluit,& quando non silebit tom.10.106.c, d,& g,h
chr̄us orauit ꝓ ꝑsecutorib.suis.to.10.244.m
christus vna voce prostrauit Saulum,& erexit Paulum. to.10.163.m
Christus reliquit patrem & matrem, ut adhęreret vxori Ecclesiæ,to.3.154.e.to.6.83.h to 8.134.a,to.9.19.f
Euangelio demonstrauit Christus initia uiarum & operum dei. to.10.48.b
christus fecit miracula multa, tomo.5.182.i
christi primum miraculum. to 6.19.g
Miracula Christi calumniantes, prephetias de ipso intelligere non possunt, tom.9.60.b
christum multa dixisse & fecisse, quę scripta non sunt. to.9 77.d
christi facta,& facta,& signa sunt. Ibi.e
Miracula christi. to.9.242.c
Christus talia opera faciebat, per assumptū hominem, ut ex ipsorum claritate patris & filij

& filij diuinitas agnoscere.to.10. 126.m
christus miracula sua corporaliter & spirita liter operatus est. to.10.179.g
Libros de Christo scribendos mundum nō capere, hyperbolicum est to.9.124.a
christus ipse nihil scripsit.to.1.22.d,to.4.127 d,& sequentibus.
christum scripsisse magica, quidam fingunt to.4.127.i
christū ex libris Platonicis profeciſſe, cōmē tum Platonicorum.to.2.39.g.tom.3.9.d
christum laudant,& dæmones,& Pagani to. 4.129.f
christo cesserunt dii, qui Ioui cedere nolue. runt. to.5.37.d
Pagani in Christi laude fallūtur,to.9.106.m

Christi affectiones, infirmitas, mortalitas, paupertas, deformitas, & horum oppositа.

Motus, Christus susceptit. to.5.123.b
Quomodo Christus assumpsit passiones & affectiones nostras, in incarnatione. Ibid.
christi infirmitas. to.8.194.K,l
christi infirmitas,& fortitudo.tom.9.29.g,h
Vide, Incarnatio.
christus quare susceperit infirmitatem naturę.to.10.17.g
christus naturę humanę susceрit infirmitates.to.10.126.K
christus dominus, visitauit seruos suos per infirmitatem. to.10.129.e
Humiliata est Christi virtus, vt pietas augeretur. to.10.130.f
christus, quasi nullius virtutis, contemptus est in terra. to.10.243.c,d
christus mortalibus natus est mortalis.to.10. 318.f
christus,quàm pauper nasci voluerit.tomo. 72.d
christus & diues & pauper.tom.10.35.f,g,& 184.g
christus qui diuites facit,pauper efficitur.to. 10.128,i
Exinanitio Christi. tom.1.141.l
christus cum diues esset, factus est pauper, to.184.g, h
christus pauper fieri voluit,ut diuites paupe res haberent quibus darent.to. 9.198.c,d
christus hospes voluit esse in terra,per quem facta est terra. to.10.201.l
christus sua paupertate nos ditauit, sua infirmitate nos sanauit,& sua morte nos viuificauit. to.10.264.c
christus diues, ꝓpter nos pauper factus est, ut nos ditaret. to.10.133.g,& seq.
Quomodo christus dicitur speciosus forma & deformis to.9.139.c,d
Iudæis Christus fœdus,& sine decore.to.10. 43.e,f
Qui amatæ suæ Ecclesię decorus. Ibidem.
Deformitas & speciositas Christi.tomo 10. 80.d,e
Deformitas Christi, pulchritudo nostra. Ibidem, e
christus sine specie & decore.to.10.111.K,l
christus vbique pulcher. to.10.128.m
In Christo nobis maxima humilitas commēdatur: viam nobis fecit per humilitatem, quia per superbiam recesseramus a deo. tom.8.74.a
christi humilitas. to.9.7.a
Veritas, iustitia, & mansuetudo in christo. to.10.39.K,l
christus,quantum mitis & humilis fuit.tom. 10.261.h,i
causa humilitatis Christi,quæ. to.10.109,m
Dominatio Christi ad omnes extēditur, bonitas vero ad quosdam tm. tom.9.260.m
christus non minus fuit potens & sapiens in reformando,q̄ informando.to.10.273.m
Per Christum omnia. to.10.66.g,h
christus vnus iustificat.to.7.214.f, & sequen.
Solus Christus verè iustus. to.7.226.c
In christo omnes thesauri scientiæ & sapientiæ sunt reconditi. to.4.316.m
christus quomodo nesciat diem nouissimū. to.8.91,& 90.c
christus singulis diuersus efficitur,prout indiget is qui operatur. to.10.177.h
Eget Christus,quando eget pauper.tom. 10. 248.i
De illis omnibus uide supra,Christi infirmitas.

Passio, mors, sepultura.

Christus,qua ratione hominem liberauit.to. 1.227.a, & sequen.
christus quo modo in sacramento quotidie immolatur. tom.2.28.b
christus pro nobis semel immolatus est, & quotidie a nobis in sacramento immolat. Ibidem,& to.8.276.l

Christi paſsio,precium mundi.tom.2.224.b & 232.e
christus patitur in membris ſuis.to.2.176.e, to.8.320.d,& 324.l, m
christũ paſſum eſſe anno quadrageſimo ſexto,quidam putarunt. to.3 12.d, e
christi paſsio,mors,& ſepultura.tom.3.47.d
crux,ſepultura,reſurrectio, aſcenſio Christi quomodo ad nos pertineant. tom.3.56.f
christus paſſus & mortuus, bona voluntate patris. to.3.62.d
christus mortem guſtauit,& deglutiuit.to.3.70.b
christi paſsio,& mors ſpontanea.tom.3.101 R,to.4.209.a
christus, perfectiſsima uictima. to.3.101.d
Per paſsionem & mortem Christi, cur deus liberauit hominẽ,& nõ aliter.t.3.137.b, c
Et cur deus factus homo & paſſus.to.3.254.c
christum filium Dei, paſsione non fuiſſe mutatum. to.3.255.e
christi ſudor, quid adumbret. to.3.348.f
christi mors indebita, liberauit obnoxios morti to.3.138.l,& 354.b
christũ crucifixum ſcire,quid ſit. to. 4.21.d
christi mors,& gloria prędicta tom.4.132.i, & ſequen.
christi paſsio,ſecundum quatuor Euangeliſtas. to.4.170.b
christus pro omnib.mortuus eſt.t.4.314.f,g
christus crucem portauit,vt Iſaac portauit ligna ad uictimę locum. to.5.153.K
christus ſpinis coronatus, figurat per arietẽ hærentem cornibus inter uepres,immolatum ab Abraham. ibidem, l
In Christo impleta credimus,impleta cernimus, implenda confidimus. Et præmittit de cæremoniis Iudæorũ, & tẽplo, & aliis quæ per Chriſtum implenda figurabantur.to.5.64. m
christus paſſus eſt octauo calendas Aprilis, quo etiam annunciatus fuit. to.5.186.a
christus habuit poteſtatem moriendi,non neceſsitatem,licet habuerit corpus animale. to.5.118.e
christum occidentium peccata, lota ſunt in baptiſmo eorum. to.5.113.i
christi crucifixio prædicta. tom.6.27.c
christus quomodo maledictus.tom.6.66.d, & 94.m,& ſequentibus copioſe.
christus uoluntariè paſſus.t.6.185.m, & ſeq. to.9.21.R,l
christum pro peccatis noſtris mortuum. to.7.218.i K
christus cur mori voluerit. to.7.232.a
christus ſemel mortuus eſt. to.8.34.g
christus patit in nobis.t.8.210.b,c,to.9.41.b
christi paſsiones nõ in ſolo chriſto,imò paſſiones Christi, nõ niſi in Chriſto.t.8.204.f
christus in nobis moritur,& reſurgit.tom.8.210.d,e
christus ſoluit templum ſuum.Eodẽ.223.a,b
christus,granum tritici,mortuum & multiplicatum. to.8.245.h,to.9.81.e
christus de torrente huius ſeculi bibit. to.8.190,d,& 481.h, i
christum non fuiſſe ſub fati neceſsitate.to.9.55.e & 62.g, h
christus quomodo poſuerit animam ſuam 9.75.c,& ſeq.
christum occidere volunt Iudæi, gentiles uidere. to.9.81.d,
christi paſsio præcedit glorificationẽ. ibid.e
christi perturbatio, quid nobis ſignificarit. to.9.87.m, & ſeq.
christus quare crucifixus. to.9 104.h,i
Paſsionis christi commemoratio. to.9.151.m,& ſequen.
Christus ſub Pontio Pilato crucifixus eſt.to.245.a, b
Procuratio mortis Chriſti,p Iudęos. Ibi.b,c
christus a Iudęis occiditur,vt gentes redimãtur. ibidem, c
christus in morte orauit pro crucifigentibus eum.to.9 131.i,to.10.194.b,c, & 256.d,e
christus,quando voluit, omnia conſummauit in cruce. to.9.119.c
christi mortis uera teſtimõia. Ibid.e,& 247.h
christi pœnę in paſsione. to.9.117.a
Tormentorum genera in paſsione chriſti.to.9.247.g
christi morte,non meritum noſtrum,ſed miſericordia eius commendatur.to.9.113,f
christi ſanguis fuſus eſt, in remiſsionem etiã peccati quo fuſus eſt. to.9.191.b
Quare oportuit Chriſtum pati,& reſurgere. to 9.126.K
Mors Chriſti,pro nobis, omnibus aliis beneficiis præſtat. to.9.163.c
christus morte ſua factus eſt lapis offenſionis reſurrectione uero ſua mons magnus. to.223.e,f

Christus ostendit nobis in cruce, quod tolerare, in resurrectione quid sperare debeamus. to.9.239.f
Christi mors carnalibus est lac, spiritalibus cibus. to.9.104.g, h, & seq.
Mors Christi, & uita nostra, vnde. to.10.54.f,g
Tempore passionis Christi, nihil ignominiosius morte crucis. tomo.10.18.e
Dominus cautionem, quam diabolus habebat contra nos, crucifixit. to.10.25.i, K
Christus quare esurierit, defecerit, uulnerari se passus sit, denique cur mortuus sit. tom.10.35.d, e
Mors christi, nostra redemptio. to.10.40.i
Solus christus sine peccato inuentus est, & tñ p peccato mori voluit. to.10.149.h,i, & seq.
christus impios amauit, & pro impiis mortuus est. to.10.46.K
Seuire in Christum. tom.10.49.m
communio passionum Christi. tom.10.74.b, & seq. copiosè.
chri mors & sepultura. to.10.111.m, & seq.
christum hora sexta crucifixum, & hora tertia, quomodo accipiendum. tom.8.141.m tom.9.117.h
christus, quicquid passus est, hoc pro salute nostra. tom.10.126.K
christus pro impiis mortuus est, exponitur. to.10.110,e,f
Præsuræ Christi. to.10.142.K,l
christi passio, exponitur. tomo.10.146.K, & sequen.
christus, quare occisus. ibidem, l
christus sine sanguinis sui effusione potuit genus humanum reformare. to.10.147.g
Christus iudicatus est, & uicit. to.10.149.f,g
christus crucifixus est in eo loco, in quo Adã iacebat sepultus. to.10.162.c,d
Quòd Adam iuste debebat, christus iniustè mortẽ suscipiendo persoluit. to.10.178.e
christus operatus est ut fortis, passus ut infirmus. tom.10.181.f
Tunica christi, quæ uon fuit diuisa, est charitas. to.10.182,i.K
christus totum mũdum redemit, qui plus dedit, q̃ totus mundus ualeret. to.10.185,i
chlamyde coccinea, quare induatur christus ibidem. l
christus non passus est hostes suos uulnerati to.10.186.l
Passio christi & eius resurrectio, quid nos doceant. tom.10.187.l
Christus quare habuit manus extensas in cruce. Eodem.118.i
Traditus est Christus. tom.10.88.R
christus pro solo homine mortuus est, ea tamen quę non senserunt, beneficium præstiterunt obsequium. tom.10.189.a
comprehensio Christi à Iudęis. ibidem. f, g
christus inh orto capitur. ibidem.g, h
christus pro seruorum maleficiis morte punitur. ibidem.I
christus ea sustulit, quę maximè displicẽt humanę infirmitati. to.10.190.g
christus accepit mortem de nostro, ut daret nobis uitam de suo. Eodem.200.i
Discipuli a magistro edocti, non potuerunt habere fidẽ latrõis in cruce pẽdẽtis. ibi. R
christus ideo mortuus est, ut nos uiuificaret, & resurrexit, ut nos suscitaret. to.10.190.f
christus, quare crucifixus extra ciuitatem. tomo.10 193 a
christus in cruce maximum operatus miraculum. ibidem.c
christus non necessitate, sed libera uoluntate omnia tormenta, etiam ad mortem usq; sustinuit. to.10.196.K
christus innocens affligitur, ut noxius liberetur. to.10.197.g
christus pro peccato mori uenit, sed peccare non uenit. to.10.198.i
christus malum nostrum tulit, ut nobis det bonum suum. Eodem 199.b
Si mors christi pro nobis facta est, quanto magis uita eius to.10.223.m
Quare christus tale genus mortis elegerit. tom.10.215.l
In corpore humano nos Christi mors uiuificauit, nos resurgendo erexit, nos ascendẽdo consecrauit. to.10.214.c
christus, nec cruce, nec sepulchro, nec inferno deuinci potuit. ibidem.g
Quare christus noluit pręcipitari, lapidari, aut capite truncari Eodem 215.m
Quare christus in patibulo se pati elegerit. ibidem l, & fo.seq. b, c
Simpla mors christi, profuit duplę morti nostrę. to.10.216.c
Quicquid generis tormentorum passus est christus, pro contraria sananda nostra infirmitate passus est. ibidem.d
christus mortuus est, ut peccatorum indulgentiam

gentiam largiretur: Ibidem 217,i,R
Iudæi christum ridentes, caput mouebant, quod sanum non habebantto.10.256.d,e
christus extra muros urbis immolatus est ne credaẽ solũ oblatus,p Iudeis.to.10.193.b
In passione domini cœlestia & terrena turbantur. to.10.188.m
Mirabilia in morte christi,gloriam patientis ostendebant. tom.10.216.c
Precatio ad christum. to.9.158.c,& seq.
Sepultura Christi.
christ.sepultus dr̃ p synecdochen.to.9.360.b
Triduum mortis christi. to.2.62.a, to.3.21.b c,to.4.111.f.h,i, & 175,i,R
christi sepulturæ mysterium. to.3.182.h,i
In morte christi,aia erat in inferno, corpus in sepulchro,ipse vero ĩ paradi.t.9.113.m
christi sepultura. to.9.245.d
Quid tres noctes sepulturę christi designẽt. Ibidem d, e,
Quare christus vno die & duabus noctibus iacuit in sepulchro. to.10.216.c
Quare christus sepultus est. ibidem.d
caro christi exanimis, usq; ad tertium diem manfit in sepulchro incorrupta.t.10.223, m,Errores circa passiones,& mortẽ Xpi.
christi mortẽ euacuant Pelagiani.to.2.129.g
christum dignè fuisse passum pro iniquitatibus suis,& ideo ipsum deum non esse,dicit Prophyrius Apollinẽ deũ interrogatũ respondisse:& tamen deum Hebręorũ maximum esse, ita vt ipsum etiam numina perhorrescant. to.5.195.e,f
christum crucifixum negant Basilidiani, sed eius loco Simonem cyreneum. to.6.4.l
Item Simoniani. ibidem.R
Item Manichæi. Eodem 185.m
christi diuinitatem passibilem dicentes, hęretici to.6.9.d
christum nõ verè passum, nec verè mortuũ, Manichæi fingunt. ibidem.95.i
christum passibilem natum è terra,qualis dementia Manichæorũ. to.6.117.m, & seq.
christum quotidie nasci, pati,ac mori dicũt Manichæi. to.6.186.f
Descensus ad inferos.
christi descensus ad inferos.to.2.81.g,h,131, l,& sequen.
christus quomodo soluerit inferni dolores. to.2.132.b,& seq.to.3.233.l
Et quos inde liberarit. tom.2.132.d,& seq.
Quando christus sepultus est, ibi nec anima fuit. to.10.187.R
christus apud inferos. tom 10.196.l,m
Et quare descenderit ad inferos. Ibidem, & 216.d,e
christus inferis timorem & admirationem incussit. to.10.196.l, m, & sequen.
christus, facta præda in inferno, viuus exit de sepulchro. ibidem.197,d
Error circa descensum christi ad inferos.
christo descendente ad inferos, omnes inde liberatos,hæretici çstimantes. to.6.9.d
Resurrectio.
christi resurrectio,nihil hominis perire naturæ indicauit. to.1.237.a
christus post resurrectionem quomodo a q busdam,& non agnitus sit,& agnitus. tomo.2.87.k,& 92.a
christus quomodo post tres dies dicatur resurrexisse.to.3.21.b,c,& 47.d,& 99.a, to.4.255.g,h,to.9.245.d,e
christi resurrectio, & ascensio. to.3.47.d,e
christi resurrectio,sacramentum renouationi snostræ, & eius quæ in fine futura est euigilationis exemplum. to.3.100.l
christi cibus post resurrectionem.to.3.250,l
christi glorificatio.tom.4.196.i,R,to.9.81.d & 88,m, & sequentibus.
Quòd christus post resurrectionem comedit & bibit,& etiam angeli, non alimentorum indigentia,sed ea potestate qua potest.to.5.117.l,m,& 235.c
christus, post resurrectionem manducauit cum discipulis suis:& quare.tomo.5.117 l,m,tomo.10.208.a
christus non apparuit post resurrectionem discipulis in claritate corporis sui, quia hoc non sustinuisset humanus & infirmus aspectus.tomo.5.335.c
christi resurrectio prędicta. tomo.6.17.g.h
christum resurrexisse,propria fides est christianorum. tomo.6.106.m
christi resurrectionem tota trinitas operata. tomo 6.215.f,g
cur solus christus resurrexit. tomo.7.232.b
christi resurrectio, mane tom.8.198.R
christi potentia maximè apparuit in resurrectione. ibidem.223.R
christus resurgens apparuit discipulis suis Ibidem.

christum

Christum post resurrectionem nemo impio rum vidit. to.9.94.g
Christi resurrectio, cætera alia opera sua superauit. to.9.100.R
Christi manifestationes, post resurrectionē, quomodo numerādæ. to.9.121.m, & seq.
christi corpori non obstiterunt ostia clausa. tom.9. 120.d
Non solus pater filium suscitauit, sed & filius seipsum. to.10.7.d
Christus, quare cum cicatricibus resurrexit. tom.10.28, K, l
Et quare eas seruat in cęlo. Eodem.317.f
christus quare resuscitatū suū corpus subtraxerit ab oculis credētiū. to.10.50.e, & seq.
christi resurrectio, p̄miū patientię. to.10.64.R
Domini resuscitatio, quid nobis prę̄stiterit. to. 10.72.l
Virtutē resurrectionis Christi agnoscere magna res. to.10.73.m, & fō. seq.a
Christus mori voluit & resurgere, ne de resurrectione dubitaremus. to. 10.78.e, f
Tertia Christi manifestatio discipulis, quomodo intelligatur. to.9.121.m, & seq.
christus in fractione panis agnoscitur. to. 9. 126.f, & h
christus seipsum suscitauit. tò.10.147.l, m
christus post resurrectionē viuebat, spe mortua in discipulis. to.10.198.e
Discipuli sciebant christum mortuū, sed dubitabant suscitatum. ibidem, h
Euæ mortem nunciāti, cito creditū est Magdalenę vitam resurrexisse, non est creditū tom.10.200.f., & seq.
De manifestatione Christi ad mare Tyberiadis. to.10.203.b
christi resurrectio, per Ionam figurata est. to 10.204, c, d, & 205.g, h
christus, quomodo ad discipulos ianuis clausis intrauit. to.10.206.g
christus, post resurrectionem suā non solum se cernendum præbuit, sed & palpandū. to.10.207.m
Diei resurrectionis Christi fructus. tom. 10. 209.d, e
Resurrectio domini, spes nr̄a to. 213.i, R
Simpla Christi resurrectio, duplę resurrectioni nostrę profuit. to.10.216.c
Sicut in passione Christi mysterium pietatis est, ita in resurrectione operatio potestatis. Ibidem, e, f
Tanto tempore lętamur de resurrectione domini, quanto passionem eius fleueramus. to 10.219.R
christus omnibus sensibus manifestare voluit suam resurrectionem. to.10.317.f
confutatio errorū, de veritate resurrectionis & humilitatis Christi dubitantiū. Ibid.g, h
Christi ascensio.
Christi ascensio prædicta. to.6.28.h
Ascensio Christi in cęlum. to.10 318.i, K
Exrema verba Christi, descēdētis ad cęlum, sunt nobis mente tenenda. Eod 319.d
Christi ascensionem angeli prędicauerunt. to.8.142.d, e
christo ascendente corporaliter, pater, filius & spiritussanctus affuerunt spiritaliter. to. 9 102.e, f
christus reliquit mundum, quādo corporali discessione ascendit ad patrē. to.9.107. g
christus abscessit corporaliter ab oculis, ut diuinitas adueniret cordibus. to.10.221.i
Quomodo solus Christus ascendat in cęlum to.10.51.a, b
Quomodo solus Christus, qui de cęlo descēdit, ascendit in cęlum. to.10.71.c, d
christus, quæ spolia reportauit ad cęlum. to. 10.214.g, h
christus in cęlum ascendens, membra sua cōmendauit. to.9, 140.m, & seq.
Christus proficiscens voluit dare, qđ in omnibus rediens desiderabat inuenire. to.10. 211.g
christus in corpore suo leuauit nos. tom. 10. 311.m
christus ascendit in cęlum, sedet ad dexterā patris. to.2.82.m, & 110.b, to.9.80.i
christus sedet ad dexteram patris, quomodo accipiendū. to.3.48.f, & 256.g, h, t.6.214.l
Quomodo Christus homo sedeat ad dexterā patris. to.9.245.g, to.10.187.l, m. Et quare. to.10.216.f
christus orauit pro nobis, orat in nobis, oraē a nobis to.8.309.K
christus interpellat pro nobis, & omnes martyres qui cum illo sunt. to.8.314.e
Filium hominis quomodo dicebat Christus in cęlo, cum dixit, Nemo ascendit in cęlū nisi qui de cęlo descēdit, filius hominis q̄ est in cęlo: & alibi, Cum videritis filium hominis ascendentem vbi erat prius. to.9. 51.a, b, to.10.242.i, K

chri-

Christus in cœlo rogãdus. to.9.107.d.e
Quomodo Christus sit in cœlo sedens a dextris Dei. to.9.187.l
Christus quomodo nõ sit vbique, & rursus sit vbique. to.2.epist.57.& 56.R.&,m
Christus sic ascendit in cœlum, vt non deseratterram. to.6.14.g.h.
Christi caput in cœlo est, pedes in terra.tomo.8.335.l.m
Christus adhuc in terra iacet, & patitur in suis membris. to.9.141.a
Scientia spiritali Chrs ubiq; est.to. 10.34.g.
Christus & hic sitit, nudus est, &c.& in cœlo exaltatus. to.10.41.c
Ire Christum ad patrem, & recedere à nobis, quid. to.10 47.m
Christus qũo in cęlo, & simul in terra apud nos.to.10.31.f.g. & 35.b.& f.& 71.c & 73.h.& 148.d.& 167.a
Item angeli quomodo descendant, & ascẽdãt ad filiũ hominis. to.10.35.b.
Christus ascendit in cœlum, & non recessit à nobis to.10.213.h
Christus hominẽ portauit ad cœlũ, & Deũ misit ad terras. to.10.220.c
Christũ in carne sedere ad dexteram patris, negarunt Seleuciani. to 6.8.i

Christus veniet iudicare.

Christus vẽturus est iudicare viuos & mortuos. to.9.244.h
Christus venturus est iudicare viuos & mortuos, qũo intelligat.to.9.139.l. & 245.h
Christus ad iudicium cũ glorioſa cruce veniet. to.10.193.k.l
Christus in potestate nostra posuit, qualiter in iudicio iudicemur. to 10.277.i
Christus post resurrectionem non est visus, nisi a suis:in iudicio ab omnibus est vidẽdus. to.10.318.l

Christi imitatio.

Christi tota vita, disciplina morum fuit. to. 1.237.a
Christi mansuetudo. to.1.248.y
Vide supra Christi vita.&c.
Christi humilitatis, exẽplum.to.2.78.f.to 3 116.m.& 249.m.to.6.267.b.to.8.89.l.to. 9.81.a & 82.f.
Vide supra, Christi infirmitas.
Via ad Christum. to.3.4.i.
Per Christum viuendi exemplũ nobis datũ. to.3.47.K. to.4.186. m.& 189.R.
Ad Christũ inuitatio. to.3.78.b.& seq.
Christi imitatio.to.3.112.b.c.& seq. & 349. m.to.6.266.c.d.
Per Christum a scientia peruenimus ad sapientiam. to.3.139.l.
Christũ lumen verũ sequamur.to. 3.354.K.
Christus imitandus, non Adam. to.4.38.i.
Christus dat nobis exẽplũ patiẽdi. t.5. 76.R
Christi humilitas to.8.183.l.& fo. sequen.l
Christus non remaledixit. to.8.89.l
Christus crucifixus est, vt humilitatem doceret. to.9.4.h.
Quid discamus à Christo. to.10.8.f.g.
Exemplum Christi præ oculis semper est habendum. to.10.126.e.f.
Mors Christi, omnes operas nostras deberet excitare. to.9.163.b.c
Nõ erubescat exercere Christianus, qđ exercere dignatus est Christus.to. 10. 165.i.R.
Christus hospes & pauper factus est, vt nos ad misericordiam inuitaret. tom. 10.205 m,& sequen.
Christus in cruce pendens, docuit nos, orare pro inimicis, in nos etiam sæuientibus. tom. 10.212.a.b
Ideo Christus pati voluit, vt nobis patientię suę demonstraret exemplum. tomo. 10.255.i
Ideo Christus resurrexit, vt nobis exemplũ resurrectionis ostenderet. to.10.213.e.f.
Nulla virtus, vel aliud quoduis bonum, sine Christo nobis inesse potest. tom.10.300.d
In eo qđ Christus natus est, & mortuus est, cõditionẽ nostram nobis ostendit.to 10. 262 b.c
In eo quod Christus resurrexit, & ascendit in cœlũ, mercedis exẽplũ præbuit. Ibid.

Christiani.

Christiani vbi primum sic dicti.to.1.13. R. to.7.80.i.to.9.104.c.
Post ascensionẽ Christi, apud Antiochiam, primũ cęperunt appellari discipuli Christiani. 10.9.115.c
Chriani sumus gra Dei.to.1.25.c.t. 2.125.g
Christiani fuerũt, etiã patriarchæ.to.1.67.l. to.59.e.f.& 121.h.i.R.& 129 i.R. & 213. R.l.to.4.330.h.& 364.l.m.to. 7.293.e.f.
Christiani prohibiti a scholis, lege Iuliana. to.1.52.g
Christiani, chatolici, & orthodoxi, quare dicti.to.1.235.g

De ordine,& vario fructu christianæ vitę.to.1.83.h.
christianorum perfectorum vita describit. to.1.255.g.& seq.
christianorum,in ciuitate simul viuentium, mores laudati. Ibidem.m
Ex malorum christianorum moribus,nō vituperandam Ecclesiam. to 1.256.e
christianorum angusta ditio. to.1.84.e.f.
chrani verè Israelitę,& Iudęi.to.2.epist.100
christiani Iudaismum non seruent. Ibidem
christiani Iudaizantes qui. Eod.246.h
christianorum carnalium exitus,& seditiones. to.1.235 h
christianos regeneratio, & non generatio efficit. to.2.259.K.l
christianis quatenus liceat vti literis prophanis. to.3.14.h.i
christiani nomine tenus. Eodē.50.b
Et titulus fidei an sit profuturus.Eodem.58.f.
christiano quid credendum. to.3.50.f.
christiani male viuentes. Eodem.177.
E christianis,quare nō christianus nascatur. to.4.259.c.to.7.235 g
Paulum manisete laborem præcepisse christianis. to.8.258.m
Vide,Labor.
christianorum omnium vna respublica.Eodem.264.c
christiani omnes, sacerdotalis & regię dignitatis consortes.Eodem.354.i.in fine.
De corrigendis malis christianis. to. 4.19.K
chr isti anisupergressi sunt numerum Iudęorum. to.4.304.c
Postulatur duplici genere pro christianis tomo.4.3.10.b
christiani vere,qui. to.3.329.k
christiani mali,fugiendi. Eod.333.c.d
christiani subditi sint potestatibus sublimioribus. Eodē.427.l m.
christianis erant infesti Ro. & tamen infideles,i vastatione vrbis,ipsis christianis pepercerunt propter Christum. to.5.2.c
christianis detrahentes. Ibidē.
Fingentes se christianos. Ibidem.d
christianorum diuitiæ, sunt virtutes victus, & amictus,& huiusmodi. to.5.4.b
christianus nō debet se extollere.to.5.46.i.
Deus verus,quē christiani colūt.to.5.63.h i
Quę sit inter philosophicas artes, religiosi excellentia christiani. Eod.68.d.e
christiani male viuētes, figurant in medio filio Noe chā,à Noe maledictio.to.5.143.l
christiani sunt semen Abrahæ, licet sm carnem,ex gentilibus nati sint.tomo.5.149.l
De habitu & moribus populi christiani.to. 5 194.e
Habitus,vel victus mutatio, non facit christianum,sed falsorum dogmatum expulsio. Ibidem.
Christum pium & sanctū fuisse virum. Porphyrius Hecaten respondisse ait:christianos tamen pessimos atq; ita fato eos malos esse:quaq;ratione Porphyrius hoc cō finxerit. to.5.196.g
christiani viuentes infideliter, figurantur p imaginem bestiæ. to.5.204.m
christianę religionis,vel ecclesię cultus, inchoata in Hierusalem. to.5.185.m
christiani origo, radix,& caput Christus.tomo.7.25 g.& 81.i.R.
christiani vere,& pseudochristiani,qui.Eodē.87.m,& seb.to.8 95.l.m
christiani mali peius viuunt omnibus Paganis & Iudæis. to.8.56.a
christianus occidi nō potest. Eod 204.R
christianorū honore,impiorum corda torquētur. Ibidem
christianorum magistratus.Eodem.205.e.f. 222.e.f.
christianorum spes quæ: & quare christiani sumus. to.8.210.g.h.
christianus populus,Iudęorum populo prę latus: Eodem.283.h
christianus similis debet esse lapidi quadrato.tom.8.316.c
christiani mali omnibus peiores sunt, ideo cōparantur inutilibus sarmentis vitis.Ibidem.56.a
Multi fieri volunt christiani, & ꝓhibentur malis moribus christianorū. Ibidem.c.d
Quod ecclesia per malos christianos opꝓbriū sustinet, & ab his inimicitias sumit. Ibidem a.b.& 58.d
Cum omnes christiani dicantur, & qui bene viuunt,& q male,cōfusio est. Ibid. e.f
Incipe viuere vt christianus, & vide si tibi nō obiiciatur nomē christianū a christianis,sed nomine,non vita,nō moribus.Eodem.59.m
Ideo quidā fieri nolunt christiani, quia sibi sufficere putāt bona de vita sua.to.8.61.a

christianum nomẽ nõ periit mortuo Chro, sicut inimici volebant, sed seminatũ est p passiones martyrum, vt continuo seges Ecclesiæ exurgeret. tomo.8.219.f.& seq.
christiani, cur a Christo nominantur, & nõ Pauliani vel Petriani, cum ab ipsis p Euãgelium sint geniti. tomo.8.136.f.g
Quare christiani sumus. tom.8. 210.g.h
christiani & christianum nomen, nõ deerit vsque in finem seculi. Ibidem.254.g
contra eos qui dicunt abundare pressuras & mala in mundo, temporibus christianorum. Eodem.295 d
christiani nihil læserunt regna terrena. Ibid. 465.m
Qui non est verax, christianos non videt fictos. Eodem.468.a.b
Quòd multi sunt malè viuentes christiani, inter quos qui voluerit viuere vt bonus christianus, patit verba aspera, to. 8. 330. K.l.& 333.h
Honore christianorum, corda torquentur impiorum. Ibidem.204.R
Non ideo quis esse debet christianus, vt abũdet hic felicitate terrena, tomo.8.499.b
Ideo quidam fieri nolunt christiani, quia excusant se p malos christianos.to.8.42.h.i
christiani, Samaritanis similes, qui solo verbo Christo credunt, tom 9.32.c
christiani, veri filii Abrahæ. tomo.9.68.b
christiani multi vocantur, & non sunt. tom. 9.130.c
christianũ vocari, & nõ esse, inutile est. Ibid.
christiani verbo, & nõ facto, de cælo cadũt. tom.9.143.i.K
cur quis christianus nuncupetur.to.9.192 i
Nemo dignus nomine christiani, qui non sequitur Christum ducem, ibidem.
Vecordia eorum qui christiani nominis honorem sibi arrogant, & virtutibus carent. tomo.9.193.g
christiani virtutes præcipuæ. Ibidem. g.h
christianorum vita. Eodem.194.d
Qui de futuro seculo non cogitat, nondum christianus est. tomo 9. 199.K
Parum est vocari christianum, & non facere opera christiani. tom.9. 202.c.d.
Gaudens nomine christiano, gaudeat cum tremore & obedientia. tomo.9. 221.d
Inter omnia christianorum certamina, sola dura sunt prælia castitatis, tom.9. 229.f
Quòd christiani sumus, propter nos est, qđ vero prępositi sumus, ppter alios est. Ibidem, m, & sequen.a
Nomen christiani non prodest, vbi non sequitur factum. tomo.9. 132.g
christianus est templum spiritussancti. tom. 9.239.m
Quid spernere, & quid diligere christianus debeat. tomo.9 240.h
conuersatio christianorum inuicem. tomo. 9.249.f & sequen.
Non sufficit vocari christianum, si opera nõ faciat christiani. ibidem.g
Recto christiano nec auguria, aut quæ vis figmenta nocere possunt.tomo. 9. 250.K
christiani ab Oriente & Occidente vocati. tom.10.5.f
Qui christianorũ sanctificationem blasphemant, spiritum sanctum blasphemant.tomo.10.9.d
Quare christiani facti simus.tom.10 33. K.l
Tria potissimum christiano in hoc seculo meditanda. ibidem.l.m
Populus christianus, & Iacob, & Israel. Eodem.34.l
Arma christianorum. tom.10 37.a.b
christiano quæ cogitanda. tom 10.51.e
Quare facti sumus christiani.tomo. 10.53.g
christiani veri non sunt in carne. tomo.10. 61.b.c
christianum esse. tom.10.79.f.& seq.
christiani sumus, sed non cum impiis. tom. 10.66.K
Primorum christianorum feruor & charitas.tom.10 83.h
christianus bonæ fidei, & bonę spei, quid faciat. tom.10.87.i
Quid christiano saluberrimum ad cogitandum.tom,10.78.g
Institutio vitæ hoīs christiani.to.10.91.d.e.
christiani nomine, opere uani, tomo.10. 100.m
De prędictione temporum christianorum, in diuinis scripturis, Homilia. tom. 10.111.a.b

christianus aut probatur, aut emendatur. to. 10. 118. h
Vitæ verè christianæ institutio, to. 10. 121. e
Christianus quis dicatur. to. 10. 130. g
Qui Christum non habet in se, christianus dici non potest. ibidem.
Non est christianus, qui contra Christi præcepta venire contendit. tom. 10. 130. g
Christiani dicuntur fratres. tomo. 10. 155. i
Quis reddit Chro mala p bonis? to. 10. 168. f
Christianus solutus est a litera legis, tom. 10. 173 g. h
Pugna christiani. tom. 10. 174. R
Non potest esse concors cũ Christo, qui est discors cum christiano. to. 10. 210. f
Christianus non est, qui in Christi ecclesia non est. tom. 10. 217 e
De christiano nomine to. 10. 233. l. & 234. f
Quare christiano nomine gloriamur. Ibidem. g
Nulli sufficit nomen christianũ, nisi opera christiani faciat. tom. 10. 233. l. & 234. h
Qui opera christianis contraria facit nõ ad remedium sed ad iudicium, christianum nomen & baptismi sacramẽtum suscipit. tom. 10. 234. R
Boni christiani. nullis tormentis separantur à Christo. to. 10. 245. i
Non decet christianum seculi lucris inhiare. to. 10. 250. e
Quæ decent christianum, Ibidem, e & seq.
Christiani nominis dignitas sola non facit christianum. tom. 10. 273. a
Christus dedit nobis pignus, to. 10. 278. a. b

Christi gratia.

Per Christum & eius spiritum, inseparabiliter iungimur Deo. to. 1. 244 a
Christi gratia nullę genti, nullo seculo vnquam defuit. tom. 2. 59. e. f
Christus plenus gratia, cur dictus, tomo. 3. 157. h
Christo ministrare quid sit. tom. 9. 81. g
Christi gratia, regnum mortis destruit, tom. 7. 213. m. & seq
Christi gratia, & prædestinatio, to. 7. 407. d. e & sequenti.
De gratia Christi, contra Pelagium, tom. 7. 249. d. & sequen.
Christi membra, etiam iterfectores eius. to. 9. 63. f. g
Christi præsentia. to. 9. 71. b
Christus quare elegit nos. tomo. 9. 98. I
Christus non meritis nostris nos elegit. to. 9 99. a
Christus quicquid pro nobis fecit, voluit to mo. 9. 239 f
Quid à Xpo expectare debeamus. t. 9. 242. g
In Romanos idololatras, & i Xpum blasphemos, inuectio, to. 10. 26. K. l. & sequentib.
Xpus, & lex, quid nobis præstiterint. to. 10. 68. g
Christus, priùs dilexit homines, cum adhuc in peccatis essent. tom. 10. 157. e
Christus qui tantum nobis contulit, scit quã tum reposcat. tom. 10. 168. f

Christus caput, corpus Ecclesia.

Christus caput Ecclesiæ. to. 2. 69. b. & 83. R & 169. h. i. to. 3. 47. l. to. 4. 132 K. & 324. h & 330 h
corpus Christi. tom. 3. 354. i
Christus totus, caput & ecclesia, to. 7 109. d. e. & 110. a tom 8. 53. l. & 55. f
Quid significatũ sit i Abel, & Seth, & Enos, qđ appareat ad Christum & corpus eius, id est, Ecclesiam pertinere. tomo. 5 138. e. f
De his quæ in quadragesimo quarto psalm. ad Christum & Ecclesiã pertinentia, aut apertè dicuntur, aut tropicè. to. 5. 164. d. & seq.
Christus est caput & corpus, & ideo in se transfert membrorum suorum, id est, fidelium personam. tom. 5. 166. e
Quod Christus sit caput & corpus Ecclesię, testimoniis comprobatur. to. 8. 173. K. l. & 183. f. & 192. l. & 216. h & 238. i. K

Christus unus est, & oẽs christiani membra eius. tom. 8. 480. K
Vnus Christus, christiani multi, quia vnus homo Christus, caput & corpus. tomo. 8. 492. h. i
Quòd aliquando ex persona membrorum suorum aliquando ex persona sua, tãquã capitis, loquitur. tomo. 8 544. c
Christi cum præsentia Ecclesia spiritalis & corporalis. to. 9. 110 d
corpus Christi, Ecclesia. to. 10. 5. e
Christus & Ecclesia, vnum corpus. to. 10. f. g. & 38. e. f
Christus, caput & corpus. tom. 10. 38. e. f
Christus, ecclesiæ caput. tom. 10. 41 b. Et ibi plura de capite.
Christum prędicat Christus, id est, Ecclesia sua

fua. tomo.10.45.d
Sacramentum corporis Christi. Ibidē.
Christus vnus nobiscū factus est.to.10.51.b
caput nostrum,Christus. to.10.75.h
Christus,quare caput nostrum, to.10.76.i.
Christus caput,Ecclesia eius copus.ibidem.
Christus caput mēbrorum, & vniuersi corporis. to.10.98.e
In Chri corpore,vita nra cōsistit.t.10.123.d
Christus modo orat pro nobis in nobis, & oratur a nobis. to.10.246.d
caput & corpus Ecclesię,vnus est Christus. to.10.142.h.
caput Ecclesię est in cœlo, & membra in terra. tomo.10 183.K
Christus secūdum quod est caput Ecclesię, est in cœlo: secundnm quod corpus,est in terra. tom.10.167.a
chrianismus,vera religio.t.1.6.1.R. & 237.g
christiana religio, nō solū nostris temporibus,sed & apud antiquos fuit. tom. 1.13. R.Vide,de patriarchis.
christianismus vera philosophia.t. 1.154.b.c
christianismi summa.tomo.2 epist.209.to. 4.420.a.b.
Christū Euangelizare,quid sit tomo.4.21.c.
Christi religio diffusa. to.4.131.a.b
Christus vbique prædicatur. Ibidem h
Euangelizatus est Christus, & bonis & malis. tomo.10.155.m
In Christo pastore fiducia. 4.385.d.
Pagani Augustini tempore,omnem non prosperum successum reiiciebant in fidem Christi. to.10.49.m.& sequenti.
chrysippus, tom 5.75.a
chrysippus Stoicus, disputator acerrimus. tomo.7.69.m
chrysostomum sequtur Hieronymus, in sententia Origenis, qua Paulus reprehendit Petrum. tom.2.14.i.R
chus. tomo.5.153.d.
chusi interpretatur silentium. to.8.13.d
cibus sum grandium,vox Dei to.1.49.g.& fol.sequenti.b.
cibi auiditas in curis. Eodem.145.R
cibus medicamenti vice sumendus. Eodem 64.l
Non cibi immūditia, sed cupiditatis timenda.Ibidem.65. a.& 249. d & in Posid.
cibus an ad corpus vel animam pertineat. tomo.2.168.i.K
cibus animę,& fames. Ibidem.l
cibus Augustini,qualis. Eodem.262.g.& in Posidonio.
cibus animæ,verbum Dei. Eodem.227 b.c
ciborum religio.to.1.256.a.& seq. to.2.91. h.& se quentibus.
In ciborum delectu,superstitiosiores,frater ne admonendi. to.1 256.d.e
Tribus cautis abstinetur à certis ciborū generibus. Eodem.201.g
ciborum delectus.to.2.175.i R.to.3.68.f.g. to.6.106.b.& sequen.to.9.93.c
cibos & nuptias damnantes. to.3.68 g
cibi & potus abstinentia.ibidem.76.i. R.tomo.6 61.c.d
Et merita ex abstinentia. tom 3.68.g
cibus domini quis. tom.4.197.c
ciborum luxus. Eodem.383.l
cibus animæ,& ieiunium. ibidem
cibus spiritalis. Eodem. 408.d
cibus domini post resurrectioné. to.3.151.l
Non cibi genere, sed auiditate immodesta quisque culpandus est: & exemplificat de Esau tom.5.154.l
cibus vel alimētum corporis, est quoddā sibi medicamentum. tom.5.107.h
cibi non sunt damnandi.tomo.6.61 .l. m.& sequentibus.
cibi vius vel abstinentia, qualis esse debeat. tomo.4.116.c
cibus in vituperatione non est,sed luxus.tomo.6.176.l
A cibis quibusdam, cur abstineant fideles. tomo.6.152.m.& sequen.
cibus noster,Deus,solus reficit,& non deficit.tomo.8.163.e.in fine.
cibus,Christus:qūo fit lac.tomo 8.75.c.
Si non vis esse cibus serpentis, noli esse terra.tom.8.40.1.h
Quis sit cibus superborū, & cibus piorum. Eodem.372.g
cibi dulces,qui sint. Ibidem.176.m
In cibo panis deuorare populum Dei, quid sit Eodem.170.a
cibus & potus,quem Christus dixit sumendum ad vitam ęternam habendam, quid est.tom.9.50.f.
Solidus cibus, est separatio boni a malo.tomo.9.104.l& 105.c
Lac & cibus noster,est Christus. tom.9 128.d.

Ventris ingluuiei & parsimonię ciborum pugna. to.9.226,f.g.
Eundem cibũ & potum sumpserunt patres in deserto, quem nos, si spiritaliter & non corporaliter sumerent. to.9.222.i
cibus noster cœlestis quis, & quid ad eũ capiendum parandum. to.10.54.c
cibus eiecit Adam a paradiso. to.10.159.b
Dies singuli absque nimietate ciborum, sunt transeundi. Ibidem.d
cibi parandi ad diem tertium. to.10.181.d.e
cibus sempiternus qualis. to.10.191.R
cicatrices vulnerum, cur Christus retinuit. tomo.2.61.l. tomo.10.17.h.i
cicatrices apparebũt in corporibus martyrum glorioſis, non tanquam vitia, sed veritatis indicia, tom.5.135.e
ciceronis linguam, ferè omnes mirantur, pectus non item. tom.1.34.R
ciceronis Hortensius excitauit Augustinum ad ardorem philosophiæ. Ibidem.& 53.d.& 168.e
Alios item. Eodem.135.d.e
ciceronis quæstio de virtutibus. Retract. tomo.1.19.i.
cicero, etsi sapiens, non tamen in omnibus probatur.
cicero, inclytus orator. tom.2.31.R.I.
ciceronis studium non damnat Augustinus. tomo.2.76.c.in fine.
cicero, Ro.author eloquii. tom.3.26.l
Et magnus author eloquentię. tom.3.148.f
cicero dicitur locutor nobilis. tom.5.121.d
ciceronis sententia, de virtutibus animi.to.4 187.g.h Retracta.tomo.19.b
cicero augur. tomo.5.48.i
cicero. tom.1.163.b
cidara. tom.4.55.i.& 70.a.& 75.b.
cilicium ad peccati expiationem pertinere. tomo.4.136.c
cilicium quomodo vestimentum Christi. tomo.8.241.m
Quod significat carnis mortalitatem ꝓpter similitudinem carnis peccati. Ibidẽ.84.e
cilicium Christi. Ibidem.& f.& i.R
Quintus cincinnatus tomo.5.46.R.
cingere, accingere, & præcingere si differãt tomo.8.340.c
cineris nomine pœnitentia designatur. tomo.8.571.f.g.
cinerem manducare tanquam panem, quid sit.tomo.8.375.h
circensiũ ludorũ insania.to.144.b.c.& 53.a
circensium spectaculum, tomo.5.15.g
circumcelliones, Donatistę sunt, & eorũ furor.tomo.1.in posidonio, tomo.2.54.b. & 64.h h.sequentibus. tomo.6.9.a
circumcellionum insidiis, petitus Augustinus.tomo.1.in Posidonio.
circumcelliones multi conuersi. to.2.50.b
circumcellionum mira crudelitas. tomo.2. 98.m.98.c tomo.7,87 g.h.& seq.e.f
circumcelliones mortem sibi conscisce consueuerunt. tomo.6.9 a
circumcelliones qui, & vndę sint, to.7.7.f.g
circumcelliones, vnde nomẽ acceperint.to. 7.115.g. to.8.508.m.& so.seq.d.e
circumcellionum scelera. tom.8.7.g.h
De circumcellionum crudelitate in catholicos.tomo.8.24.g.h.& 178.c
circumcisio carnalis, vmbra erat futuri. tomo.2.258.b.c.
circumcisio, loco baptismi.tomo.2.58.m.to mo.7.273.f.g
circumcisio, alia carnis, alia cordis. tom.4. 246.l.m.tomo.3.194.a.b
circumcisio & baptismus, comparantur.tomo.2.249.d.e. tom.3.353.R. to.6.318.m
circumcisionis sacramentum quare Abraham fidei suæ signum accepit.tom.3.244 R.& 304.K.tomo.6.74.h.i
circumcisio quare præcepta octauo die.tomo.4.247.l.m
circumcisio & præcepta quare data sunt populo.tomo.4.304.R
circumcisio vsque ad Christum.to.4.308.R
circumcisionem accepit Abraham.in Christo promisso. Ibidem.R.I
Non circuncisio Iudæum facit, sed natiuitas, sub Dei creatoris deuotione progenita.tomo.4.314.i
Arbiter circuncisionis & ꝓputii venit Christus. tomo.4.314.a
circuncisio Abrahæ datur, & dicitur testamentum domini. tom.5.151.& seq.
circuncisio imperata est quando de Sara ꝓmissus est filius supra naturã, vt significetur vocatio gentium, quę est per gratiã, non per naturam: quæ quidem gratia, qa ad omnes pertinet, ideo iussi sunt circuncidi, non solum filii Abrahæ, sed & serui & vernaculi. Ibidem.

Circun-

Circnncunciſio quid ſignificet. ibidem
De maſculo,qui ſi octauo die non fuerit circuncisus,perit anima eius,quia teſtamentum Dei diſsipauit. iaidem. h.i
Circunciſiõe veteres nõ ſaluati.to,6. 73.a.b
Circunciſio ſpiritalis. Ibidem.b.c
Circunciſionem ſpiritalem chriſtiani tenẽt. tom.6.63.g
Circunciſio cordis,in carne adumbrata. Eodem.74.h
Circũciſio carnis,ſignaculum iuſtitię fidei. tom.6.74.K
Incircũciſiõe, carnis expoliatio figurata eſt. to.6.105.K.& ſeq.to.7.37.g. to.9.54.g.h
Circunciſio paruulorum. tom.7.261.c
Incircũciſorum paruulorum damnatio.tomo.7.328.g.h
Circunciſionis cultellus,cur petrinus to.7.261.d.tom.9.54.h
Circunciſio noui teſtamenti. ibidem
Circunciſio carnis,præcepta in ſigno baptiſmatis. tom.7.318.m
Circũciſio figura fuit baptiſmatis.to.7.273.f.&361,d
Circũciſio carnis ſignaculũ eſt fidei,circũciſio cordis eſt pp ipſam fidem.to. 8. 272.i
Circuncisio quare ſeptimo die,& in tali mẽbro præcepta. tom.9.54.g.h
De verbis Apoſtoli,Nos enim ſumus circũciſio,qui ſpiritui Dei ſeruimus, &c. to.10.72.h.& ſequen.
Nos ſumus circuncisio,nos ſumus iuſtitia, quid dictum. ibidem.i
Quare Hebręorum infantes octauo die circuncidebantur. ibidem.l
Quare cultellis petrinis circũcidebãtur paruli Hebręorum. ibidem.K.l
Paſtores & magi primitiæ fuerunt circunciſionis & pręputii. tom 10.128 K
Chriſtus ſuſcepit circunciſionem,ablaturus circunciſionem. Eodem 129.a
Circunciſio,quare octauo die fiebat. to. 10.198.i.K
Signum veteris teſtamenti, circunciſio, ſignũ noui teſtamenti crux. to.10.324.a.b
Circuitum temporum quidam Philoſophi poſuerunt, dicẽtes omnia redire eodem numero poſt circulationem magni ãni, & inducunt illud Salomonis, Nihil ſub cœlo nouum. tom.5.208.m
De circuitu quẽ ponunt Philoſophi in animabus & rebus,ponentes æternitatẽ mũdi. tom.5.108.d.& ſeq.
Circuitus temporum ponentes,tollunt beatitudinem,& miſeriarum plenitudinẽ ponunt,vnde hos multipliciter deſtruit. to.5.109.b.& ſeq.
Et ſi circumitus tales eſſent,non ſolum prudentes tacerentur, verumetiam doctiſſimi neſcirentur. Ibidem.c
In circuitu Dei,qui eſſe dicãtur. to.8.322.g
Circumitus,temporalium rerum cupiditatem ſignificat,quæ ſeptem dierum repetito circumitu tãquam rota voluitur.to.8.25.h.i
Qui circumeunt,& non intrant Eccleſiam, rotam temporis amant. tom.8.57.h
Circumitus eſt impiorum,vbi itur ſine fine. tom.8.533.a.b
Circumfodere. tom.10.27.i
Circumſtantiæ perſonæ, loci, temporis, & huiuſmodi requiruntur,ſine quibus opus eſt vanum. tom.5.133.l
Cithara differt à pſalterio.to.8.68.g.& 127.i R.& 128.d.& 256.i
Diſtinctio citharæ & pſalterii, & cur nunquam legatur cithara decem chordarum ſicut pſalterium decem chordarum. to.8.68.g & 127.i
Quid ſignificet quòd cithara ab inferiore ſonum reddit. tomo.8.68.h.& 186.e. f.& 281.i
Cithara eſt caro Chriſti humana patiens. to.8.186.f.g
Quod ſignificet carnem, ideo ab inferiori ſonum reddit. tom.8.256.i
Qui citharizat,vbique Deũ laudet.to.8.68.i
Cithara carnem Chriſti,paſſioni coniunctã ſignificat. tom.9 143.c
In cithara tria ſunt. tom.10.124.e
Ciuitates duę,Dei,& huius mundi.to. 1.25 e.to.2.247.m.& ſeq.to.4.330.e.to.8.205.l.m.& ſeq.
Ad ciuitatis æternæ amorem exhortatio. to.2.247.m.& ſequen.
Ciuitas quomodo florere debeat. ibidem
Ciuitas quid. tom.2.7.h.& 70.b
Ciuitates duæ poſt iudicium. tom.3.64.a
Ciuitas bonorum & malorum. tomo.3 220.c.d
Ciuis,hoſpes. tom.3.347.i
Ciuitatis æternę æterna ſunt gaudia. ibidem m.in fine.

Ciues terreni,& cæleſtes. tom.3.350.h
ciuitates duæ,Hieruſalem,& Babylon. to.3. 351.f.to 4.327.f
ciuitas ſupra montem poſita.tom. 4.394.g
De ciuitate Dei,libri xxii.tom.5. habet Retracta.tom.1.13.c.d
Deus ciuitatis conditor. tom.5.1.b
ciuitas Dei glorioſiſsima. ibidem, a
ciuitas Dei,in hoc ſeculo,inter impios peregrinatur. tomo.5.1.a
Inimici ciuitatis Dei. ibidem.b
ciuitas terrena. ibidem.b
ciuitatem deſiderans beatam, debet euitare ſocietatem dęmonum. tomo.5.19.e
ciuitas Dei ſempiterna. tom.5.45.l
ciuitas Dei,mũdi dilectorib. odioſa.ibidem
De mercede ſanctorũ ciuium ciuitatis ęternæ,quibus utilia ſunt Romanarum exempla virtutum. ibidem
ciuitatis ſtatus,harmonię muſicæ comparatur. tom.5.17.e
ciuile. tom.5.51.i
ciuitas eſt hominum multitudo,aliquo ſocietatis vinculo colligata,quę vera virtutute beata redditur. tom.5.51.i.& 133.i
ciuitatem ædificauit prior Cain, pertinens ad ciuitatem diaboli,ſecundus Abel,pertinens ad ciuitatem Dei,& quid hoc ſignificet.tom.5..130.e
ciuitates deſtruunt̃ per peccata,quibus irretiuntur,quibus expulſis pacem habent.tomo 5.10.R.
ciuitas Rom.multo magis deſtructa eſt in p uerſitate morum ſuorum ciuium, quàm in ruina facta ab hoſtibus. tom.5.12.b
ciuitatum ſubuerſio eſt ex impetu aquarum, vel ignium,vel terremotuũ, & huiuſmodi. tom.5.30.R
ciuitas terrena,quæ non eſt ſempiterna, hẽt hic finem ſuum quem appetit & intendit, quod quia non ſufficit ad tollendum anguſtias,in ſeipſam bellãdo diuiditur,& q̃rit eſſe victrix gentium,cum ſit captiua vitiorum. tom.5.131.m.& ſeq.
ciuis,ſociusque Romę quid ſit. tom.5.45.a
ciuitatis terrenę,proprium eſt D eos colere quibus adiuuantibus regnet in pace terrena.tom.5.132.m
De ciuitate terrena, tractat ſcriptura ſacra,p pter cæleſtem. 133.f
ciuitates ſunt aliquando liberæ, ab euentib. bellorum ciuilium, ſed nnnquam à periculis. tom.5.189.e.& ſeq.
ciuitas terrena habet initium, & finem terrenum. tom.5.138.e
ciuitas terrena, eſt imago ciuitatis cęleſtis. tom.5.131.g
ciuitas Dei,ſeruat frequenter leges ciuitatis terrenæ,q̃ nõ ſunt cõtra diuinum cultũ, & valent ad pacẽ to.5.193.m. & ſequent.
ciuitatis terrenæ totum genus in diluuio abſumptum eſt,ſed reparatum ex filiis Noe. tom.5.138.K
ciuitates bonorum & malorum, inuicẽ ſũt permixtæ,donec vltimo iudicio diriman tur. tom.5.11.g
ciuitates duas fecerũt amores duo.t.5.130.a
ciuitatis terrenæ ciues, parit pctõ vitiata natura,cæleſtis vero ciuitatis ciues, parit à peccato naturam liberans gratia.tomo.5. 130.m
ciuitates ſolũ duę ſunt, vna bonorum, alia malorum.to.5.120.m.& 121.m.& 124.f
ciuitas cæleſtis, aliter vtitur pace, & rebus mundanis,quàm terrena.tom. 5.194.m.
ciuitas ſuperna,parit hic ciues ſuos,in quib. peregrinatur quoad omnes ſuos congreget reſurgentes. to.5.131.g
ciuitas terrena generatur in coniugio,ſed cę leſtis regeneratur.tom.5.136.c.& ſequen.
ciuitas,ſi audiret præcepta diuina vniuerſaliter terras vitę pręſentis ornaret ſua fælicitate reſpub.& vitę ęternę culmen beatiſſimè regnatura conſcenderet tom. 5.16.l
ciuitas ex ſummis,mediis,& infimis interiectis,ordinatur. tom.5.17.e
A ciuitatis legibus, debet paterfamilias domus ſuæ præcepta ſumere. tomo.5. 193.l
De ciuitate terrena incipiente a Cain homicida,&terminante vſq; ad Lamech homicidã,& de ciuitate Dei quę oſtenditur eẽ in ſpe & in fide mortis & reſurrectionis Chriſti figurata in morte Abel, & i Seth, nato loco eius.tom.5.139.h.& ſequent.
ciuitas cœleſtis,dum peregrinatur in terra, ex omnib.gentibus ciues euocat,atque in omnibus linguis peregrinam colligit ſocietatem,ſiue ciuitatem. tom.5.194.b
ciuitas Dei, peregrinãs in mundo, ſignifica tur in arca. tom.5.141.e
ciuitas vna Dei,vnum templum,& vnum ſacrificium

crificium. tom.5.106.K
ciuitas cæleſtis, ſignificata per Iſaac quomodo pacem habeat & amorem, & cor vnũ. tom.5.131.m
ciuitas ſignificatur aliqñ nomine tẽpli, vel domus, in ſcriptura diuina. tomo 5.138.i
ciuitatem Hieruſalem, vidit Ioannes deſcendentem. tom.5.205.K
De ciuitatis cęleſtis mirabili diſtantia, à ciuitate terrena. to.5.45.m.& 93.b.& 142.c
Pro ciuitate cęleſti omnia relinquentes, & quæcunque ſuſtinentes, non magnum eſt. tom.5.45.b.& ſeq.
In ciuitate ſuperna, nullus moritur. to.5.45.l
ciuitas ſuperna, incomparabiliter clarior eſt terrena. tom.5.20.f
ciuitas Dei, quę. tom.5.93.a
ciues eſſe debemus, ciuitatis ſupernæ. ibid.b
ciuitatis ſanctæ origo, informatio, & beatitudo. to 5.100.c
ciuitates, id eſt, ſocietates. tom 5.103.h
ciuitates angelorum & hominum. Ibidem.
ciuitas Dei, Eccleſia eſt. tom.5.115.g
ciues ſanctæ ciuitatis Dei. tom.5.123.K
In ſuperbia & humilitate, diſcernitur ciuitas Dei à ciuitate diaboli. to 5.125.l.& ſequentibus.
Gratia parit ciues cæleſtis ciuitatis tomo. 5.131.i
Natura vitiata, parit ciues terrenę ciuitatis. Ibidem.
ciuitas, nihil aliud eſt, quam hominum multitudo, aliquo ſocietatis vinculo colligata. tom.5.133.i
Generationes Seth & Cain, duas ciuitates præfigurant. tom.5.136.c
ciuitas terrena, vſque in ſui finem, carnales habitura eſt generationes. tomo.5.137.d
ciuitas terrigenarum, & regeneratorum. to.5.139.e
Progenies duæ, duas inſinuant ciuitates. Ibidem.
ciuitatum, vna in re huius ſeculi, altera ſi ſpe Dei. tom.5.139.i
ciuitas Dei plantatio. tom.5.147.m
ciuitas dæmonicola tom.5.180.e
Finis ciuitatis Dei. tomo.5.191.i
ciuitas terrena, non viuit ex fide. tomo.5.194.m
ciuitas cæleſtis, viuit ex fide. ibidem.
ciuitas cęleſtis in hac peregrinatione, utitur pace terrena. tom.5.194.b
Chriſtus, conditor ciuitatis ſupernæ. tom.5.228.a
ciuitas, eſt vbi rex, vbi curia, vbi miniſtri, vbi plebs inuenitur. tom.8.20.a
ciuitas, propriè in hominibus inhabitantib. intelligitur. tom.8.474.a.b
ciuitas, cum fine additamento ponitur, ciuitatem Dei vel Eccleſiam ſignificat. tom.8.259.m.in fine.& ſeq.
ciuitas circunſtantiæ, quę ſit. tom,8.59.c.& 195 l & 201.i
ciuitas cõtradictionis, quę ſit. l bidem.175.f
Qui ſint muri huius ciuitatis. ibid.h.i
ciuitas Dei quæ ſit, & qui ciues eius. tomo.8 143.e
Quomodo ex latere Aquilonis colligatur. ibidem.h i
Non ſcandalis, ſed charitate circundãda eſt. tom.8.146.m
Quæ ſit virtus huius ciuitatis. ibidem
Rex ciuitatis Hieruſalem, ſe fecit nobis viã, vt ad ciuitatem perueniremus. Eod. 315.i
Quomodo fundamenta huius in montibus. to.8.315.k
In ciuitatibus terrenis, alia eſt fabrica ędificiorum, alii ſunt ciues, illa ciuitas in ſuis ciuibus ædificatur, qui ſunt lapides viui. tom.8.316.c
ciuitas cæleſtis ex quibus conſtet. ibidem.h.i
Quid ſit, homo factus eſt in ea, & ipſe fundauit eam altiſſimus. tom.8.317.l
ciuitas Dei ex quibus conſtat, & a quibus cuſtoditur. ibidem.336.i.& ſeq.
ciuitas Dei, eſt Eccleſia ſancta, & lex huius eſt charitas, quę Deus eſt. tom 8.363.i
Quòd ędificatur ex viuis lapidibus, & quòd ſit fundamentũ eius. ibi.361.l.& 361.a.b
ciuitas Dei, ab Abel, ciuitas diaboli, à Cain exordium ſumpſit. tom.8.390.a
Et qui ciues aut reges earum. tom.8.eodem. 205.l.m.& 205.a.b
Duæ iſtæ ciuitates permixtæ ſibi corpore, & corde ſeparatæ, currunt per iſta volumina ſeculorũ vſque ad finem. Eodẽ 528.c
ciuitas Hieruſalem, in Babylonia captiua tenetur, non tamen tota. ibidem
ciues Hieruſalẽ, ſi in republica ciuitatis Babyloniæ paci conſulunt, & fideliter verſantur, non eos finit Deus pire in Babylonia. ibidem.e.f

Quòd

Quòd modo in ciuitate Babylonica etiam ciues vtriusque permixti sunt,& inuicem se angariant. tom. 8.164.d
Inueniuntur etiam ciues Hierusalem, administrare aliquid in terra. ibidem.h
Quòd vna est ciuitas cęlestis sancta quæ constat ex,&c. Eodem.204.h
Quòd hę duę ciuitates aduersantur sibi vsq; in finem seculi,donec fiat separatio.to.8. 205.a.b.& 217.a
ciuitas terrena maior est tempore,nõ sublimitate,non honore. Eodem205.a.b
cur illa maior est ętate,ista dignitate.ibi.c.d
Qũo Cain solus ædificauerit ciuitatẽ, & qđ significat qđ vbi prius nõ erat ciuitas,ędificauit,& ciuitas Hierusalẽ non ibi ędificata est,vbi non erat ciuitas,sed erat ciuitas primo q̃ appellatur Hiebus. ibi. 217.a
ciuitas mala ab initio vsq; in finem currit. & bona ciuitas mutatione malorum conditur.tom.8.205.d.e
Quòd ciues malæ ciuitatis,administrant aliquando actus bonę ciuitatis,exẽplo ostẽditur. ibidem
Quòd ciues bonæ ciuitatis, quandoq; administrãt quosdam actus malæ ciuitatis.ibi. ciues Hierusalẽ & Babyloniç, vnde modo distinguantur. tom.8.217.b.c
ciuitates duas,faciunt duo amores. ibidem.
ciuitas cœlestis purgatis omnibus ciuibus suis,erit nullo admixto seditioso aut turbulento.ibidem.5.66.b
Ciuitates diaboli,quæ sint & quãdo destruẽtur. tom.8.20.m
Nulla est ciuitas omnis animę immundę capax,nisi diaboli ciuitas. tom.9.148.e
ciuitatem superborum, Cain fratris sui sanguine fundauit. tom.9.149.c.&.f
Ciuitas in monte constituta,est Ecclesia. tomo.9.150.c
ciuitatis Dei,prærogatiuę.tom.9.154.& sequentibus.
Alias ciuitates pro peccatis perdit, alias flagellat. tom.9.256.c
Duæ ciuitates. tom.10.29.l
Mundi ciuitas,quomodo destruenda.to.10. 180.m.& sequent.
Terror diuinus in ciuitatem Constantinopolim. tom.9.256.l.m
Nunquam quis ciuis cœlorũ erit,qui ociosi tatem amauerit. tom.10.286.m
clamor in scripturis, signat impudentẽ inigtatẽ.to.3.122.l. in fine & 41.i.K.to 4.43.h
clamor cordis. tom.4.48.m tom.8.60.f
clamorem,pro manifestis peccatis scriptura ponit. tom.4.451.l
Infantes in vtero matrũ clamantes. to.5 30.l
Ego clamaui,quoniam exaudisti me, exponitur.tom.5.97.m
clamare bũ,& clamare inaniter. to. 10.12.a
clamare ad Christum,quid.tom.10.18.R.& 19.b.c
Et qui clament. ibidem
clamantes iuxta viam. tom.10.18.l
clamare operibus debemus.tomo.10.19.c
Perseuerare in clamando. ibidem.e
clamor cordis. tom.10.69.m.& seq.
Clamare ad Deum. tom.10.77.f
De eo qđ Esaias dicit,clama,ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam, &c. Homil to. 10.93.a.& seq.& 181.a
Clamare ad Deum fine voce.tom.10. 173.b
Clamare debemus. tom.10.181.a
Multi clamant voce,& corde muti sunt, & multi tacent labiis,& clamant affectu.tomo. 8.469.h
Clamor cordis,magna ẽ cogitatiõis itẽtio, q̃ cũ est in oratiõe,magnũ exprimit desiderantis & petentis affectum, vt non despe ret effectum. ibidem.463.R
Tunc in toto corde clamatur,quando aliun de non cogitatur. ibidem.
Qui desiderat etsi lingua tacet, corde clamat,qui non desiderat, quolibet amore & clamore aures hominũ feriat, mutus est Deo tomo.8.315.i
Multi clamant ad dominum,pro rebus trãsitoriis,vix quisquam propter ipsum dominum. Eodem.277.l.m
Verè tunc clamanti tibi Deus intendit, quãdo ipsum quæris,non quando per ipsum aliud quæris. ibidem.m.& seq.
Aliud est clamare aduersus Deũ,aliud hymnum dicere. tom.8.221.h
Clamare ad Deum oremeo,non ore alieno, quid sit. ibidem.225.g
Clamor cordis,feruor est charitatis. tomo. 8.104.l
Clamor ad Deum non est vocis,sed cordis ibidem.60.f
Qui hominibus silet,Deo sicut clamor sonat.tom.8.5.h
Clamare debemus,magna cordis intentione. tom.8.7.l

Clamor corporalis auditur, ſpiritalis intelligitur. tomo.8.10.g
Multi ad dominum clamant, non voce ſua, ſed voce corporis ſui. ibidem.540.i
clamor tuus, cogitatio tua. Ibidem.
Quis eſt q̃ clamat a finib. terrę. Eod.477.l.m
Non clamaret a finibus terræ vnus, niſi eſſet in multis vnus. tomo.8.176.c
Quòd hęreditas illa quæ eſt per oēs terras, clamat a finibus terræ. eodē.202.b
Quid ſit clamare a finibus terra. Ibid.179.d
clarificatio domini, to.4.191.i.R to.988.m ſequentibus.
clarificare, glorificare honorare, idem Græcis. tomo.6.218.e
Chriſ, multotiens clarificatus a patre. tom.9.82.b.c.
clarificatum filiũ hominis dicebat Chriſtus abſente Iuda, futurã deſignans i reſurrectione. tomo.9.89.a
Glorifico & clarifico idē, ſicut gloria & claritas. tom.9.109.b c
Spiritus ſanctus, quomodo filium clarificauit. tom.9.106.h
Pater, quomodo clarificat filium. to.9.108.m
Chriſtus, niſi reſurrexiſſet, nec clarificatus fuiſſet, nec patrē. clarificaſſet. to.5.113.k.l
clarificat patrē filius prædicatione, quē pater clarificauerat reſurrectione. Ibidem.
Quomodo filius clarificauit patrem, à quo petit clarificari, vt illum clarificet. tom.9 109.h.& ſequentibus.
De claſiciano viro illuſtri. to.2.71.a
claudi, qui. tom.4.112.a
De claudo ab vtero matris, ad portã ſpecioſam a Petro ſanato, hiſtoria tractata to.10 82.m.& ſequentibus. copioſe.
claudicatio Iacob, qd pfigurarit. t 10.34.i.R
Quid pes Iacob claudicans, & quid nō claudicans, figuret. tomo.10 167.l
claues Eccleſiæ. tom.3.4.i. in fine & 73.d. tomo.6.194 h tomo.10.105.l.m
claues non vni, ſed vnitati dedit Chriſtus. tomo.9.80.h
claues ligandi & ſoluendi, vniuerſa Eccleſia accepit in Petro. ibdem.g
clauis abyſsi, poteſtas popul. to.9.148.l
claues regni cœlorum, quare datę Petro. tomo.10.190.i.& ſequentibus.
claues Eccleſiæ, certiores ſunt quam corda regia. tomo.10.123.b.c
clauem ſcientię, Paulus a Chriſto accepit. tomo.10.267.m
clauium cœlorum commiſsio facta eſt Petro tomo.10.190.i.R
clauem potentiæ Petrus a Chriſto accepit. tomo.10.267.m.
clementia Dei. tomo.3.347.h
clementia, quid ciceroni. tom.4.187.i
In quo conſiſtat clementia. to 10 289.a.b.
cleombrotus ſe præcipitauit. lecto Phędone Platonis. tomo.5.8 h
clericorum laus. tom.1.255.m
Ad clericatum poſt pœnitentiã, nullus admittatur. tomo.2.68.f.g
clericatus impedimenta. tomo 3.68.h.
cur in cleris duo teſta. intelliguntur cũ teſta. Græce non ita dicatur. tom.8.232.c. & f.
cleros Græce, ſors dicit Latinè: hinc clerici appellantur qui ſunt in Eccleſiaſtici ministerii gradibus ordinati. ibidem. f.g
clericus & negociator. to.10.20.i.
clerici mercatores. ibidem
clerici milites. tom.10.20.h.i
clerici, Auguſtini tempora, dimiſſas & fluētes habebant tunicas. ibidem
cingulum clericorum. ibidem
Clerici mali, vellent aliqua eradere & delere ex Euangelio: quod cum non poſſunt, conātur peruertere. tom.10.41.K.l
clericus comam nutriens, & capillos radere erubeſcens, non de Dei, ſed mũdi ſorte eſſe teſtatur. tomo.9.20.4.e.
Clerici & ſobrii eſſe, & ebrioſos arguere tenentur. tomo.10.240.f.
De communi vita clericorum. tom.10.314.l. & ſequentibus.
Non decet clericum cum mulieribus ſedere, vel fabulari. tom.10.296.h
De obſeruantia clericorum. to.10.208 g h.
De vita & moribus clericorum. to.10.299.l
Ad fratres in eremo, de vita clericorum. tomo.10.313.l.m.
Maius eſt onus quam honor, in clericatu. to mo.10.314.K
Clericus regularis profitens, duas res profitetur: ſanctitatem interius, & clericatum exterius. ibidem
Nemo clericorum regulariũ, poteſt aliqd dicere eſſe ſuum. tomo.10.314.m & ſequentibus.
Quid clibanus in ſomnio Abrahæ. tom.

to.153.f
Cloacina dea. to.5.35.h.& 54.g.
coagulare,in bono accipitur,& malo:& qd significet. to.8.452.i
De codicibus emendandis. to.3.10.f.g
codrus,rex Athenienſium, amore patriæ liberandæ.mortuus eſt. to.5.173.h
cęlibatus apud Chriſtianos, non præferatur nuptiis Patriarcharum. to 6.260.g.h
cęlibes. tom.1.86.f.
cęleſtiani,iidem Pelagiani.to.2. 18.e.to.6.6 a.& 10.K.
cęleſtius Pelagianus excommunicatur. to.1 25.i
cęleſtius Pelagianns. to.2.121.i.
Acta aduerſus Cęleſtium & Pelagium. to.2. epiſt.90.cum duabus ſeq.
cęleſtiana hęreſis, Auguſtini diligentia oppreſſa. Eodem. 20.e
contra Cœleſtium & Pelagium.to.7,249.d
cœleſtii error,de traduce peccati.Eod. 256. c.& ſequen.
De ſententia pontificis in Cęleſtiũ. ibidẽ.g
cęleſtii damnatio.Eodem.257.g. & 287.h.i
cœlum rapiunt indocti. to.5.54.e
cęlorum regnum. Eodem.58.f
cœlum & terra omnis creatura.to.1.69.b.& 274.f.& i.
cęli & terræ nomine mundus ſignificatur. to.249.h.to 4.46.e.207.a.
Rurſum quid cęli & terræ nominibus ſignificatum. to.1.74.K.& 76.c.
cœlum terra maius. Eodẽ.73.h.
cœlum & terra duplex. ibidem.d
cœlum cœli domino,quid.ibidem.73 R.m & 75.f
cœlum cœli,cęlum intellectuale. ibidem.c
cęli & terræ nomine,ſpiritales & carnales in Eccle.to.1.89 h.to.3.170.a.to.8.24.m
cœlum,ſcriptura,nubes,prædicatores. tom. 1.79.a.
cœlum,ſicut pellis,extentum. quid allegorice.to 1.79.l.m.to.3.152.d.e.
cœli ſicut liber,plicabuntur.to.1.79.l.m to. 8.343.f g.
Orbium cęleſtiũ concentus. to.2 43.f.
cœlum,locus Dei præcipue.to.2.85.g.to.3. 344.l.m
Cælorum ſecreta diſcutere non eſt fragilitatis noſtrę. to.3.48.e.
Cęlum dicitur aer.tom.3.171.e.& 175.a.& 253.d to.6.180.f
cœli figura. to.3.172.c
Et de motu cœli. ibidem.f
cœli cœlorum,quomodo dicatur. tomo.3 175.a
cœlos periiſſe aquis diluuii. ibidem
cęlum tertium,quò Paulus raptus, quid fuerit.tomo 3.225 f.& ſequenti. & 232.c.& 233.f.g
An vere viderit cœlum. ibidem.225.b
cœli multi,ſecundum quoſdam. tomo.3. 232.d.e
cœlum primum,ſecundum, & tertium qd. Eodem 233.c
Ad cœleſtia mentem excitemus. Eodem. 297.h.i
cœli,ideſt,Apoſtoli,enarrauerũt gloriã dei. to.4 132.h.to.8.30.a.& 70.d
cœlo tegitur,qui non habet vrnam. tomo.4 319.b
cœli tragore,hoſtes fugati. to.3.244 g
cœli ſiccitas. ibidem.244.a
cœli,in ſcripturis ſanctis. to.4 394.e.f
cœlum thornus Dei. to.4.400.e.& 409.a
cœli nomine,ſanctę animę.Eodem. 401.g. & 407.i.to.8.155.f
cęlum,qua violentia rapiatur.to. 4. 398.m. to.8.316.i
In cęlo maximus & minimus. to.4.398.m
cęlo recondere theſauros,quid.to.4.410.c
Sententia quorundam de tertio cœlo.tom.3 233.f g
cœlum,ſpiritus. to.4.407.c
cœlum,iuſtus. to.4.407.i.to.8.24.m
cœli corda iuſtorum. to.4.407.k
cœlũ in duas partes diuiditur.tomo.5.57.f.
cęlum quidam palatum vocauerunt. ibidẽ.l
cęlum,pater Saturni. to.5.60.c
cœlicolœ,vnde. tom.5.81.m
cœleſtia luminaria, ſunt animalia beata & ſempiterna ſecundum Platonicos. tom.5. 92.a.& ſequen.
De cęlo aereo pereunte incẽdio ignis extremi. to.5.205.b.& ſequentib.
cœlorum ordo,firmiſsimus.to. 5.217.l.Ipſi peribunt tu autem permanebis, &c. exponitur. to.5.209.c
cœlum Angelos repræſentat. ibidem.g
Aduocabit cœlum ſurſum, & terram diſcernere populum ſuum:exponitur. Ibidem,

cœlum,

cœlum, sanctos significat. ibidem
cœlos trecentos sexaginta quinque Basilides hæreticus asserebat. to.6.4.l
In cœlestibus apparatibus esse sedes, dominationes, principatus, potestates. Eodem 210.a.b
cæli quot sint, in quorum tertium se raptũ commemorat Apostolus. tom 7.259.d
cæli, pro libris. tom.8.17.c.& 343.f
In cœlo mansiones multę. to.7.385.g.h. Vide, Mansiones.
Qũo cęli facti sunt in intellectu. to. 8.517.i
cœlum nubibus contegi, quid sit. to.8.564.i
cœlorum nomine, animæ sanctę intelliguntur. to.8.4.R
cœlorum nomine libri vtriusque testamenti significantur. tom.8.17.c
Quod figurent Euangelistas. Eod 29.f
cæli dicuntur sancti, eleuati a terra, portãtes dominum, & quam gloriam domini enarrent. to.8.30.a.& 476.m
cœlorum nomine iusti & Apostoli significãtur, & quomodo verbo domini firmati, & spiritu oris eius omnis virtus eorum. tom.8.70.e
cœli, cur domino indigent. ibidem.a
Quomodo cœli sint supra se, uel quot sint, vel quibus modis distincti, quibus incolis impleti, & qua dispositione regantur multũ est a nobis inueniri, satagamus tamen peruenire. ibidem.b.c
cœlum supra nubes est, & sursum, vbi est habitatio angelorum. tom.8 186.g.h
Qui cœlorum nomine intelligãtur. to.8.70 d & 155.f.g
cœlum quomodo aduocetur sursum, cum sit semper sursum. Eodem.g
cœli, quando annuncient iustitiam. ibid.e
Quomodo cœli distillauerint a facie Dei. to.8.230.m.& seq.
cœli & cœlum non aliud, sed hoc ipsum est. ibidem. 231.b.c
Quid cœlorum restat post cœlum cœli. to. 8.237.f
Quomodo inclinentur cœli, vt descendat Deus. ibidem.550.K
cœli tunc confitentur mirabilia Dei, &c. to. 8.337.g
cœli quos fecit dominus, qui sint, & quos figurent. to.8.196.e.& 363.g.h
cum sint opera manuum Dei, utrum peribũt igne futuri iudicii. tom.8.382.b
Vis esse cęlũ Dei, purga te a terra. to.8.358.c
centurionis humilitas & fides, Eodem. 111. & 143.m
Quod iusti ita sint cœlum, vt sint cæli, eodẽ 476.l.m
cęlum intelligitur firmamentum, sed per figuram liber legis. tom.8.342.h
Quando extenditur sicut pellis, aut quando plicabitur vt liber. ibidem
Deus tam facile extendit cœlum, quomodo tu pellem, nec tamen extendit quomodo tu pellem. to.8.399.f.g
Quid sit cælum extendere sicut pellem. ibidem.g.h.& 391.m
Quomodo cælum plicabitur vt liber. ibidẽ 400.K.l
Superiora cœli aquis protegi, quid sit. ibid.
Non sic in cęlo est Deus, quasi subtracto cęlo ruinã sine sede formidet, Eodẽ. 430.h
Quomodo habitet in cęlo. ibidem 478.c
Quale sit cęlum illud. ibidem
cælum cęli domino, quid sit. tom.8 432.h.i
cælum, Ecclesia est. tomo.9. 146.g.& tomo. 10.115.f
cęlum, vbi. tom.10.25.g
cęlum, qui. ibidem
In cælis esse, quid. ibidem
Sanctificatum est cęlum, quia diabolus est deiectus. tom.10.25.g
cœlum, quare apertum in Christi baptisma te. tom.10 135.m
cælum in nobis anima est, terra vero corpus. tom.10.196.c
cęlum triplex. tom.9.188.a.b
De cęna domini, plura. tom. 2. epistol. 118. per totum.
cæna suprema. tom.4.161.R
cęnæ dominicę non quotidie communicãt Orientales. tom.4.408.e
Maria virgo nõ interfuit vltimæ cænę Christi. tom.9.112.a
De eo quod scriptum est, homo quidam fecit cænam magnam, sermo.to.10.28.f.g. & sequentibus.
Homo cænam magnam faciens, Christus Iesus. ibidem.g
Nos non solum vocati, sed & ducti & coacti ad cęnam sumus. tom.10.28.g
Primi serui missi, ad inuitandum & conuocandum ad cænam, Prophetæ sunt, secundi

di Apostoli. ibidem.g.h
Inuitati ad cęnam. to.10.28.g
cænam repudiare. ibidem
Iudæi Christum occidentes, nobis cænam præparauerunt. tom.10.28.g
Apostoli & prędicatores cænātes, iā ructan do nos ad cænā inuitauerūt. Eodem. 29.c
Ad Christi cęnam qui veniant tom.10.29.d
Hæretici ad cænam, id est, vnitatem fidei co gendi. ibidem.d.e
In cęna domini, sermo. tom.10.291.a
Christus dedit corpus suum in cœna to.10. 291.c.& h
Gentes de vicis, hæretici de sepibus ad cęnā Christi veniunt. tom.10.29.e
cœnobitarum vita, & laus. tom.1.255.i
cœni vsus, in medicamentis. tomo.1.259.a
coertio, institutio. tomo.1.254.K
coœui, qui. tom.10.32.i.R
coæternum & coæuum differunt tom.10.32. i.K. & 33.d
coæua inueniri, generans vnum, & generatū aliud, in hoc seculo. tom 10.32.K
Ad cōmunionē catholicam, nemo cogatur inuitus. tom 2.230.c & l.& m
cogendi quomodo sint etiā homines ad bo na. tom.2.epist.204
Mali quatenus cogēdi ad bonū. Eodē. 52.g h
cogendus nemo ad fidem, inuitus. to. 7.45.f
cogendi quatenus inuiti. ibidem 114 m
cogitare, à cogendo. tom.1.62.l
cogitationes liberæ. tom.1.247.l
cogitationibus malis non assentiendum. to. 1.276 a.b.c
cogitatio & obliuio Dei tom.3.153.l
cogitationes nostras an aliquando videre possimus to.4.190.f. Retractationum.to. 1.19.b
cogitationes mortalium timidæ to.5. 107 g
cogitatio prima, & reliquiæ cogitatiōis quę tom.8 275.i.& seq.
cogitatio & recogitatio Dei.tomo.5.141.d
cogitationes bonæ à Deo, malę non semp à diabolo. tom.3.69.l.m
cogitationes latere diabolum ibidem.l
cogitationis nimię vis.to.3.127.f. & seq.& 199.f.& 220.c.in fine.
cogitandi varia ratio. tomo.3.128.f
cogitationes, loquutiones sunt cordis. tom. 3.150.b
cogitamus multa in hac vita.tomo.5.141.g
cogitationes sanctorum, in patria, patebūt si bi adinuicem. tom.5.241.i
cogitationes cordis Dei, quæ sunt.to.8.72.d
Nullum mare tam profundum est, quam est cogitatio Dei, vbi mali florent, & boni la borant. tom.3 8.337.h.i
Vt comprehendatis cogitatiōes Dei, quę sa pientes sunt, relinquite cogitatiōes homi num, quoniam vanæ sunt. ibidem. 346.b
A cogitationib. decidere, quid sit. to.8.10 e.f
Non potest fieri vt habeat mala facta, qui ha bet cogitationes bonas. tomo 8.573.g.h
cogitationes mentis esse possunt, quarū nō sunt opera corporalia, nullū aūt opus bonū cuius nō sit i mēte cogitatio. to. 8. 229.d
cogitatio qñ cōfitebitur Deo, & reliqę cogi tationis diē festū agent. to.8.275.i.286.K
Qui malum cogitat, etsi nihil mali alicui fa ciat, facit plurimū sibi, & in semetipsum impius est. tom.8.343.f
In cogitatione quisq; innocens aut reus est. ibidem.459.l.m
Qui in cogitatione miser est, vbi fælix erit? ibidem.
De cogitatione, facta procedunt bona vel mala quomodo de interiori palatio quic quid iusserit imperator. tomo.8.573.g.h
Deus cognoscere dicitur, quia cognoscen tes facit. tom.8.130.l.& 194.i.K
Non sic cognoscit Deus, quomodo homo aut Angelus tom.8.157.c.d
Deum nemo cognoscit, nemo ignorat. tom. 8.271.a 272.b
cognoscere, in scripturis, pro placere aut approbare ponitur. tom.8.371.a
Deus omnia cognouit, antequam fecit. ibi dem. 157.c & seq.
cognita per artē di iudicātur. tom. 8.84.b.c
Immisor malarum cogitationum, an sit dia bolus. tom.9.85.d
cogitatio alia Dei, alia hominis. to.10.31.g
In hoc mundo, quid cogitandum. tomo.10. 35.m
cogitatio, parens operationis. tomo.10.98.i
Mortes malarum cogitationum. tomo. 10. 150.h
Quicqd boni cogitauerit homo, subito cor de percussus sciat, quia hospes ille de cæ lo venit. tom.10.212.h
Remedium aduersus malas cogitationes. to mo.10.178.b.& 312.d.e

De

De cogitationibus. to.10.312.d
Paralytica cogitatio est, de craftina cogitare conuersione, & hodiernam negligere. to. 10.311.a
cogitationes ascendentes in corda nostra, veniunt de terra. to.10.317.f.g
cognationis gradus. to.4.76.m.& seq.
cognatio spiritalis, carnali præferenda. to.6 262.R.
De cognatione nra egredi, qd. to.10.151.l.m
cognatio nostra, sunt peccata nostra. Ibidē
cognoscendi curiositas. to.1.66.i
Ad cognitionem sui, quo ordine anima proueh itur. tn.1.166.c.d
Anima quomodo cognoscitur. to.1.177.f
cognoscere quid, & sentire quid. to.1.202.m
cognitio rerum naturalium, nō beat. to.2.51 f.g.& fo.seq.a.b
cognitio sui, necessaria. to. 3. 98.h.& 294.K & fo.seq.c.
Per agnitionem infirmitatis nostræ perficimur. ibidem.98.R
cognitio rerum, in verbo Dei. to.3. 184.d.e
ad cognitionem sui, tres gradus. ibid. 295.m & sequen.
cognitio creaturę inuisibilis. tom.3.356.l
Aliter p sensus, aliter incorporea cognosci. to.3.120.i.R
cognitio nō semp orit̄ a sensibus. to.5. 67.g
cognitio priuationis, est quędam ignorantia. to.5.105.d
cognitio, qua angelus seipsum cognoscit facit diem vnum: qua autem cognoscit firmamentum, facit secundum: & sic deinceps. tom.5.95.i
cognoscuntur quædam per species, quædā per speciei priuationem. to.5.105 d.
cognitio, pprii status, ad fietum reduxit Alcibiadem, qui se credebat esse beatū. to. 5.123.f
Et cognouit vxorem: exponitur. to.5. 133.i
Quòd spirituali cognitioni, q̄ spiritalia videntur, inimica sunt carnalia phantasmata. to mo.6.46 R
cognoscere, pro credere. tom.9.113.a
cognitio sine charitate, saluos nō facit. tom. 9.127.d
Locus in canticis canticorū explanatus, Nisi cognoueris temeti ipsam, ò pulchra inter mulieres, &c. to.10.51.g
cognitio nostra nunc, & futura to.10.75.f.g
Modus cognoscendi seipsum, vel alterū inuidem. to.10.286.e
cognitio Dei perfecta, vita beata. to.19.K.& 172.e
Sola Dei cognitio. beat. eodē.40.b
cognoscimus Deū hic in ęnigmate. t.1.60.m
Et alia de cognitione Dei. ibidem. 60.a. & sequentibus.
De cognitione Dei, & beatitudine, plura. to. 1.63.K.& sequ.
Quę ad cognoscendū Deum necessaria. to. 1.175.b.c
cognitio diuina. to.1.173.d.e
cognitio Dei, quibus animis contingat. tomo.1.199.h.i
cognitio Dei certa, quando perficietur. to.1 246.d.to.3.118.i.R
Quomodo cognoscit Deus quomodo creatura. to.1.72.b
Vacādum vt Deū cognoscas. to.1.241.a
A Deo fœlix cognitio. to.3.144.B.I
Simplicissima Dei cognitio. to.3.153.R
Quæ retardēt a cognitione diuinorum. to. 1.50.l.m.
cognoscit omnia Deus. to.4.302.l
cognoscere Dei, quid sit. to.4.195.i.& 349.f
Prima cognitio Dei, scire quid non sit. to.3. 115.d
cognitio Dei perfecta in vita futura. tom.7. 286.d.e
cognoscimus Deum, & nō nisi cogniti. to.2. 127.d.to 3.118 i.R.& 181 f.
cognitio Dei per creaturas to.3.269 i
cognitio nominis Dei. tomo.8. 20.c. Vide Beatitudo.
De cognitione diuinæ claritatis. to.9. 184.b
cognitio Dei in quo consistat. to.9.170.e f.& seq.& 171.l
cognitio beatifica. to.9176..i. & sequentib.
cognitione Dei nihil melius est. to 10. 185.c
Non cognoscit dominū, qui cōditionis suæ non agnoscit officium. to.9.206.m
Qūo cognoscendus sit dominus. ibidem. m
cohærentia quę sint. to.1.100.c
coitus fugiendus. to.1.175.f.& 175.d
Sine coitu plura animalia procreantur, quæ tamen coeundo pariunt. to.2.58.f.
Quando Adam, & Eua congressi primo sint to.3 208.e
coitus, quando peccatū. to.6.257.a.b
coitus honestus. to.7.260.m

A pro-

Apropriis vxoribus abstinẽdũ.to.10.123.m
Calaphizari. to.10.45.K.l
Colarbasus hęresiarcha,& qd sẽserit.t.6.5.d
Collatinus, Lucretię maritus. to.5.7.i.
Collationis habitę cũ Donatistarum episcopis,breuiarium to.2.epist.152. Retracta. to.125.b.& in Possidonio.
Breuiculus collationum cõ Donatistis.tom.7.170.a.& seq.Retractatio. to.1.25 a
collator nõ sit assentator.to.2.205.f.Ad mutuã collationẽ iuitaẽ Proculianus episcopus,p schismate cõponẽdo.t.2.epist.147.
Maximinus episcopus. epist.203.
Collatio Augustini cũ Fortunio Donatistarum episcopo. to 2.epist.163.
Cum Patcentio Ariano.epistо.174.& 178.
collationes,pacifice cum diuinarũ scriptura rum authoritate fiant. to.2.250.g h.
collatio plus proficit. to.7.95.K.l
Collatio quid. to.10.185.m
collationem Donatistæ recusarunt.to.7.88.m.188.a
Vide disputatio.
Quomodo ex multis colligamur in vnum. tomo.3.100.c.d
Quid fractum colligare. to.9.231.a
collina dea. to.5.32.f.& 34.K.
Colles eminentiora loca dicuntur,minus tamen quam montes. tom.8.490.d
Quòd significent iustos. tom.8.221.f
Quomodo suscipiãt pacẽ.t.8.257.& 484.b
Non est nobis colluctatio aduersus carnẽ & sãguinẽ,&c.exponit.to.10.148.b.& seq.
Collyrium spirituale to.9.5.h.i
colimus numẽ, & colimus agrũ.to.1.77.R
colẽdus sol⁹ De⁹.to.1.207.g.& seq.& 239.d
De cultu vnius Dei,dissentio. ibid.d.e
Latriam nec hominibus piis,nec angelis bonis exibendam, multo minus saxis & dęmonibus. to.2.60.l
cultus diuinus quibus constet. to.3.50.m
Dęmonum cultus vnius Dei cultui cessuros prædictum a prophetis. to.281.e.f.
De vno solo Deo colẽdo.to.302.m.& seq.
De Deo colẽdo. to.3.312.R.& seq.
Actio pia est Deũ colere, & eius gr̃a contra vitia interna pugnare.to.3 353.i. in fine.
cultus Dei charitas. to.2.79 R
coli pro Deo nõ vult Ecclesia. to.3.57.h.
coli oportere vnumquenque Deũ, quomodo ipse colendũ esse præceperit, Socratis sententia. to.4.129.l.
Deos victos colere. to.5.2.l.m
cultus deorum,abusus. to.5.6 i.
cultores deorum nulla probitatis præcepta a diis suis acceperunt:& in sacris eorum turpia queq; celebrabant. to.5.12.e.f
Deus vnus colendus q̃ creauit oĩa.t.5.38.c
Quis Deus colendus. to.5.39.l
De vero Dei cultu,à quo Platonici, quanuis creatorẽ vniuersitatis intellexerint, deuiarunt,colẽdo angelos siue bonos siue malos honore diuino. to.5.81.k
Deitati debitus cultus. ibidem.l
colere homines. ibidem.m
Deus deorum colendus. to.5.82.h
De cultu diuino multa sunt vsurpata, q̃ honoribus deferuntur humanis. to.5.81.R
coli se nolunt quicunque angeli, sed solum Deum. to.5.87.g
Totũ quod rẽctè colitur Deus homini credendũ est prodesse,non Deo tom.5.82.d
Propter cultum vnius Dei,data est lex, cũ signis mirabilibus. to.5.86.a
cultus Christianæ religionis incepit à Hierusalem. to.5.185.m
cultus soli Deo debitus, vno verbo Latine nominari nõ põt,& ideo Græce dicimus, λατρείαν to.5.81.b
cultus Deo debitus,est ipsum diligere. ibidem.R
cultus Dei in sacrificiis est antiquus. ibidẽ.l.
cultor Dei nõ legitur aliquis fuisse a benedictione duorum filiorũ Noe, vsque ad Abraham. to.5.144.i
cultus Dei verus apud paucos. to.6 32.f
Si colis Deum,coleris ab eo. tom.8 558.c
contra eos qui ad hoc colunt Deũ cum sciãt se esse mortales,nec in istis delitiis semp viuere,sed vt ista omnia eis in finem vitæ suppetant. to.8.45.K
contra eos qui Deum colunt propter vitam spiritalem,& demones propter ista temporalia. ibidem.46.b
colimus Deum tanquam dominum, colit nos Deus tanquam terram suam. tomo.872.R
Deus cõlendus est propter se. to.8.171.f
Qui colit Deum ad mercedem, castum cor nondum habet. to.8.182.i

Quod gratis sit colendus.exemplo Iob. tomo.8.124.l
Nō ideo colēdus est, vt habeas in futuro seculo q̄ hic necesse est relinquere t.8.140.f
Quod non sit colendus propter animam,& dęmonia propter carnē, quia Deus fecit animā & carnem, & qui vtrunque fecit, ipse vtrunque paścit. tom.8.210.K
Cur qui colunt Deum proter res spirituales, meliores tamen sunt his qui eas,a dęmonibus quærunt. eodem.261.a.b
Qui colit Deum propter terrena, nō Deum colit sed id quud diligit. tomo 285.l.
Qui ideo Deum colunt, vt bene eis sit secundū carnem,mortui sunt. Eodem.264.a.b
Cultus Dei non est referendus ad alia bona quę dat Deus. tomo.8.407.b.
Qui colit Deum causa emolumenti,vel vtilitatis rerū temporaliū, mercenarius est, & auaritię seruus. ibidem.448.m
Non est colendus solum propter ista temporalia. tomo.8.87.f
Exigitur a te vt gratis Deū colas, nō qa dat tēporalia,sed qa pręstat æterna.t.8.129.e
Nihil colendum nisi Deus. tom 9.189.
Colimus Deum,& quomodo.to.10.30.S.h
Deus colit nos,& quomodo. ibidem.
cultura Dei in nos. tomo.10.48.g
colimus nos Deum,& ipse nos colit. ibidē.
Et quòd vltimum horum probatione eget. Ibidem.
Propter quid colendus Deus. tom.10.95.b
Gratis Deum colere debemus. to.10.115.e
colimur & colimus. tom.10.188.e
colonus & colonia quid sint. tom.4.81.m
coloni,vnde ibidem
colonus,sanctus. tom.10.27.i
colonus,Apostolus. tomo.20.13.d
colophonius. to.5.60.i
Quid per collum. tomo.10.234.m
De columbarum collo. tomo.1.152.e
columba,spiritus sanctus. to.2.81.h.R.& i. & sequent.tom.3.87.i. & sequen. tom.9. 10.f & 111. & 135.
Et quod verum corpus columbæ formatū. tomo 3.255.b.c
Columbę simplicitas. to.4.69.f.to.9.10.h.
columbe natura. tom 4.69.f
columba & turtur, vtraque auis est simplex & innoxia. tomo.5.159.i.
columba reuersa ad Noe,quid sit. to.6.77.l. m.tomo.8.494.m
columba pro signo dilectionis ponitur,& in ea gemitus amatur. tom.8.174.l
columba deargentata quæ sit. ibid.232.c
columbas vendere in templo,quid sit. eodē 501.c
columba a molestiis quærit auolationem, sed non amittit dilectionem. to.8.174.l.
columba super Christum descēdit eo baptizato. tomo.9.9.c
Spiritus sanctus quare sępius per columbā significetur. tomo.9.11.i.
colūbę specie, spiritussanctus descēdit sup Christum ad Iordanem.to.10.51.i
Trinitas de cęlo columbam fecit.to.10.53.c
Quomodo spiritussanctus in specie columbę apparuit. tomo.9.243.e.
Gemitus Columbinus. tom.10.17.a
colūba ab arca missa,quę est reuersa, quos signat. tomo.9.11.l
columbæ qui in Ecclesia. ibidem
columbas vendere quid sit. tom.9.20.i
columba fel non habet. tomo.9.135.l
Quare colūba apparuit in baptismate Christi. tomo.10.139.a
columna nubis & ignis.tom.2.137.l.tomo.3 88.a.b so.sequentibns h.i
columnas terræ confirmare, quid sit.tom.8. 271.hi.i.& 539.c
Quid tertiam dartem terrę comburi. tomo. 9.144.e
Commemoro pro commonefacio, tomo. 7.423.l
comminantur magi Soli & Isidi. to.5.85.g.
committi & committentes,quid dicatur.tomo.8.240.a
commixtus. tomo.3.101.l.& 104.R.
Legitima commixtio hominis, culpa non vacat. tom.10.126.l
commodius scribere. tomo.2.2.b
commoda & incōmoda, quæ bonis ac malis plerunque communia sunt. to.5.3.d
Qui circa proximos debitam negligit charitatem,commouere non poterit diuinam pietatem. tomo.10.212.m.
communicatio dominici corporis, apud sepulchra martyrum. tomo.1.43.c
Ad communionem schismatici an cogendi sint.eodem.10.f.
communio eucharistiæ. tomo.3.354.i.tomo 4.20.g.h 381.g

Orientales non quotidie communicant cœnæ dominicæ. Eodem 408.e
communicant boni & mali. tomo.6.92.m. & sequentibus.7.141.i.k.
communicare pro consentire. tom.7.16.l.i & 155.R.& 193.d
communio vera corporis,& sanguinis Christi. tomo.9.49.m.& seq. & 51.m
crede & manducasti.to.9.48.a.& 49. b Vide Eucharistia.
communicare,quid in Paulo. tom.10.4.i
Quid sit communicare malis. to.10.19.g
Et obiter locus apostoli ad ephesios, declaratur,Nolite communicare,&c.
communicare quid. tomo.10.93.l.
Tempore Augustini cõmunicabant sub vtraque specie. tomo.10.134.c
communio malorum non maculat, sed consensio factorum. tomo.2.83.h
Non sunt suspendẽdi a fidelium communione quibus mors proxima timetur.tom.9.209.R.l.
Cõmunionem Ecclesiasticã declinantesmunus salutis ęternæ amittunt.tom.10.145.i
cõmunione Ecclesiastica dignus quis.ibidẽ.
Nemo à communione prohiberi potest,nisi publico crimine laboret. to.9.221.h
Quę sit sanctorũ communio .to.10.217.f.g
Quibus vestigiis imitari debemus sanctos, vt eorum communionis participes simus,ibidem,h
Quanta auiditate desiderandum sit sanctorum cõmunioni associari. to.10.216.h.i
commune,immundum vocat. tom.1.261.a
commune bonum præferendum proprio, exemplo Marci Reguli. tom.5.6.h.
communis boni amore, Furius Camillus ingratã patriã a Gallis liberauit. to.5.45.f.
communis boni amore, Decii se occiderũt. ibidem.h
commune bonũ pręponentes Romani priuato, protulerunt quæcũque possidebãt: exceptis singulis aureis annulis,& bullis, vt possent milites stipendiare. to.5.27.c
communia sunt omnia iure diuino non humano. to.2.50.m.& sequen.l.& 57.l
communia sunt omnia in societate iustorũ to.2.67.i.R
In communitate quomodo sit viuendum. to.2.153.K.
cõmuni luce priuati dęmones, priuatas consequuntur potestates. tom.5.93.b
commune bonum, quia angeli dimiserunt, sibi ipsis adhęrentes,ideo ceciderunt. tomo.5.105.g.h
Non communis boni,sed proprii amor causat bella. to.5.168.d
communitas Apostolorum , & discipulorũ Christi post pentecosten. to.50.164.a
commutatio in melius, vel in deterius est.tomo.8 238.l
comam nutrire,quid signet. to.3.266.c
comes dignitatis nomen. tomo 4.251.f.to.6.26.g.
comitatus Cęsaris. to.1.In Posidonio
comitatus. to.2.193.c
comestio Christi , post resurrectionem suã: & de comestionibus angelorũ nõ in phãtasmate,sed vere factis. to.5.117.l.m
comœdiarum descriptores non possunt recipi nisi ab his quorum moribus conueniunt.to.2.248.b.c
comœdiè. to.5.13.a
comparatiuum non semper auget. to.7 64.i.& 106.K
comparationes humanę,fallunt. tomo.9.42.c
comparatio decem plagarũ Aegypti ad Romanas calamitates. to.5.83.a.
cõparantes semetipsos sibimetipsis,semetipsos non intelligunt:exponit. to.5.109.g.
comparatio non debet fieri inter aliquos homines,nisi pensatis omnibus conditionibus:to.5.154.h
comparatio decẽ persecutionum Ecclesiæ, per decem Imperatores. to.5.384.e
comparatiuum. to.7.94.h
Christi comparatio ad patrẽ in cœlis,& ad matrem in terris. to.10.278.c
compassionis dolor piorum , de malorum moribus,prodest. to.5.184.d
compassionẽ nõ habens de malis, quę fiũt, humanum perdidit sensum.tom.5.190.a.
compedes sapientiæ quando ferreæ,aut quãdo aureæ. to.8.57.f.g
cõpedes sapientiæ,quæ sint. tom.8.328.a
compedes sapientię,in ornamentum vertũtur. to.8.568.g.
Sunt compedes disciplinæ Dei , & timoris eius,qbus sancti cõpediti erãt,sed ipsis solutis euolabant , & in coronas conuertebantur. to.8.377.h.& sequ.

com-

compedes animæ, quæ sint. tom.8. 245.g
Quòd sint infirmitas corporalis,& corrupti bilitas corporis. tom.8.291.d·e
compediti dicuntur qui prçceptis sapientiæ colligati sunt,quæ patienter subsitẽtata,in ornamenta vertuntur. ibidem.e.f
compedes nostræ,quas soluit dominus,quę sint. tom.8.560.c
competentes,qui dicti.to.1.16.h.to. 2. 213. d.to.4.20.g.& 321.b to.10.186.d.e
Quid competentes obseruare debeant. ibi.f
Quid competentes fugere debeant. to. 10. 186.f.g
Ad cõpetentes.to.10.206.R.l. & sequenti.
compunctio,quid sit. tom.3.274.h
çompungi,duobus modis dicitur.to. 8.8.m
Qui nolunt modo habere compunctionem medicinalem,habebunt postea pœnalem. tom.8.191.m.& sequen.
compunctio cordis,dicitur stimulus peccatorum,in dolore pœnitendi.to. 8. 418.h
Non compungi,quid sit. tom.8.54.h.i
compunctionis efficacia. to.10.283.i
De compunctione cordis. tom.10.310.i.R
Quid sit compunctio cordis. ibid.m
compunctio ex humilitate nascitur. ibidem
compunctionem,quam habemus de peccato,significauit lancea percussoris.tom.10. 254.a
Si non compungitur,quare pectus tũditur, eodem. 254.m.in fine
Numidiæ concilium. tom.1.25.b
concilium contra hæreticos. tom.2.98.a
concilium Carthaginense contra Pelagianos. tom.2.epist 90
contra Donatistas.eod.143.f.Retracta. tom. 1.25.b
concilium Mileuitanum, de cohibẽdis Pelagianis. tom.2.epist.92.
conciliorum authoritas.tomo.2.167.f.g.tomo.6.36.d
concilium Zertense, contra Donatistas. to. 2.208 f
concilium contra ebrios. to.2.94.i.K
concilium Ariminense Homousion reiicere tentauit. tom.6.237.a.b
conciliorum authoritas, ex scripturarũ authoritatibus pendet ibidem
conciliorum prouincialium decreta, cedũt maioribus conciliis, canonica scriptura nulli cedit. to.7.125.g.h
concilium vitatum. tom.7.88.l
Sententia concilii Bagaiensis. tom.7.89.m
concilium Carthaginẽse de hęreticis baptizandis. ibid.125.f
concilia minora cedunt maiorib. eod.84.l
Cyprianus in concilio Carthaginensi.ibid b
Dissensurus à concilio,præfatur libertatẽ a Cypriano concessam. tom.7.147.K
De concilio Maximinianistarum. to. 8.73. e.f.& 96.g
De concilio apud cauernam Susis, propter Primiani Carthaginensis episcopi causã, & quo tempore fuerit celebratum.ibid h
De concilio Bagaitano, in quo dãnati sunt Maximinianistæ.tomo.8. 98.f.g & 190.b
concinit,qui consonat,qui autem non cõsonat,non concinit. tom.8.263.d
Ante concionem orandus est Deus doctori Ecclesiastico. tom.3.25.g
concionatori non tantum preces, sed & studium est necessarium. ibid.h.i
Eadem Ecclesiastę necessaria, quæ oratori. Ibidem.l m
conceptus noster,in peccatis. tom.2.84.l
conceptiones coniunctorum & singulariũ. tom.2.253.m.& seq.
conceptio virginea. ibid.253.a.b
Qui cõceptus est de spiritusancto.to.3.47.R
In conceptu animalium,vis picturarum.to. 4.35.f
conceptio & perfectio corporis humani eodem. 192.m.
conceptio & natiuitas spiritalis. eod.217.a
concipere nõ potest fœmina geminos filios, diuerso tempore.tom.5.39. h.i. & 40.f.g
concipiens vnum fœmina,non potest alterũ concipere via naturæ. to.5.40.i
concipere potest mulier,vel generare prouectę ætatis de iuuene, sed de seniore nõ potest. tom.5.152.m
concepit Rebecca sterilis,ad orationem viri sui Isaac. to.5.154.d
Christus non potest dici conceptus in iniquitate. to.8.161.c
Maria non carnaliter cõcupiscendo, sed spiritaliter credendo, concepit. eodem. 233.m
In conceptione trahitur iniquitas ex Adam. tom.8.161.b
Non ideo concipiuntur homines in iniquitate, & in peccatis in vtero matris alunt,

quia peccatum est miscerí coniugibus, sed quia illud quod fit, vtique fit de carne pœnali. ibidem.c
Melius est sterilem remanere, quam de incesto concubitu concipere. tom. 8.201.f
Omnes homines concipiunt. tomo. 10.21.b
Concipiunt aliqui de Christo, aliqui a diabolo. ibidem
Ad concordiam adhortatio. tom. 2.29.i.& sequen.b.c
Concorditer est viuendum. tom. 2.153.R
Ad concordiã cõmendandã, ex vno ꝓpagatũ est oẽ genus hominum. tom. 8.110.b
Concordia fraterna multum valet, ad propitiandum Deum. tom. 7.128.e
Tunc secum mali concordant, quando in pniciem iusti conspirant. tom. 8.93.a
Secut est concordia membrorum, sic erit & hominum. tom. 8.501.c.d
Concordia fratrum non corrumpitur propter aliquos falsos. ibid. 508.m. & sequẽ.
De fraterna concordia, & offensionis relaxatione. to. 10 114.b. c. & sequent.
Concordia Marci, & Lucæ, super duobus discipulis euntibus in Emaus. to. 10. 201.i.K
Non potest habere concordiã cum Christo, qui discors voluerit esse cum christiano. tom. 10.325.l
Concubinę Augustini. tom. 1.47.g
Concubina & vxor, quomodo differant. to. 4.35.e
Concubinam potuit habere maritus, de licẽtia vxoris propriæ. tom. 5.151.b
Concubinæ, in veteri testamento, aliquãdo dicebantur vxores. tom. 5.153.b.c
christiano vtrum liceat habere concubinã. tom. 10.119.l
Concubinas habere, nunquam licuit, nec licebit. tom. 10.246.R
[illegible] tom. 9.251.h. tomo. 10.246 R
Quid facere debent curati concubinariis publicis obstinatis. tom. 10.246.l
Concubitus fugiendus. tom. 1.175.f
Immundum fieri hominem ex cõcubitu cõiugali, lex dicit. to. 1.26.a.b
Rex quidam Cyprius solebat proponere in concubitu formosam picturam, ne mulier eius deformes pareret. ibidem.h
Libido concubitus. tom. 3.71.e
An cõcubitus propter peccatũ. to. 3. 209.K
Concubitus coniugatorum. to. 4.87 c. d. & 234.c.d. tom. 7.259 h.i
Excessus cõcubitus, cum vxore propria, peccatum est. tom. 9.201.l
Conculcari ab homine, quid. tomo. 10.21.i
De concupiscentia, copiose. to. 1. 15 K. & se. tom. 2.244.e.f
Concupiscentia coniugalis. to. 1 23.i.& 26. R. tom. 3.139.l.R
Varias concupiscentias carnis cõfitetur Augustinus. tom. 1.64.h.& sequen.
Cõcupiscẽtia triplex in mundo. eod. 242.f g
Cõcupiscentia, hostis internus. to 2.202.b
Non concupisces, exponitur. tom. 2.245. e & sequen.
Non concupiscere, non est in potestate nostra. tom. 3.214.c.d
Concupiscentia & mens, virum & mulierẽ adumbrant. to. 3.266.h
Concupiscendi vis. Eodem. 280.c
Concupiscentia carnis vincẽda. eodem. 347. i.& seq.h.i
Vincimus diabolum, e concupiscentias vincẽdo. tom. 3.252.e
Concupiscentia, per legem demonstrata. to. 4.214.g
Concupiscentia, in somno mota, non est culpa. tom. 5.8.f
Cõcupiscentialis noster motus, prꝛeter nr̃ę voluntatis legem, sua lege mouetur. ibidẽ
Concupiscentia quæ lege sua mouetur, præter legem nostrę voluntatis, peccatum nõ causat in nobis. ibidem,e
Inobedientiam concupiscendi, repugnantem in membris, patimur, & quare. tom. 5.112.b
Concupiscentia. tom. 5.122.l
Concupiscentia carualis, pugnat cõtra spiritalem, & econtra. tom. 5. 132.d
Concupiscentia, siue libido carnis, quomodo dominatur in corpore. tom 5. 126.R
Concupiscentia refrenanda, & cogenda seruire spiritui. tom 5.133.b
Concupiscentia frustra vertitur in dolorẽ. tom. 5.214.l.m
Contra concupiscentiam vigilandum, vt nobis subdatur. tom 5.237.h
De concupiscentia mala, & amore peruerso, cum quo nascimur omnes. tomo. 5. 236.l.m

cõcupiſcẽtiæ origo, ſm Manichæos t. 6.8.b
concupiſcentię lex in nobis, quid. to. 7.229, f.& ſo.ſeq.e.& ſequen.
De nuptiis & concupiſcentia. Eodem. 263.I & ſequenti.
concupiſcentia ex peccato eſt, non ipſa peccatum. Eodem.263.g.
concupiſcentiæ vis decreſcit. Eodem.268.I.
concupiſcentia ſine reatu. Ibidem.268.a.
cõcupiſcentię non conſentiendũ. Ibid.b.c.
Vbi non eſt peccatum, ibi non interceſsit cõcupiſcentia. tom 7.272.K.
concupiſcentię peccatum dicitur, quum ex ſe non ſit. tom.7.284.e
concupiſcentia in Paulo, qd. Eodem. 282.c
concupiſcentię partus. Eodem.284.g.
concupiſcentię morbus infantiũ, vnde. Eodem.324.b
concupiſcentia quomodo maneat actu, & prętereat reatu. Ibidem. 368.m. & ſequẽ.
concupiſcentię malum. Ibidẽ.365.e.f.368.c
Et quomodo illiciat. Eodem.365.e.
concupiſcentia nõ carent baptizati. Ibidẽ.h.
cõcupiſcẽtia quare peior ſit ignorãtia. Ibid.i
concupiſcentia mala impiorum pęna. to.8. 190.f.& ſequen.
Vide, Cupiditas.
concupiſcentia mala, quaſi ardor eſt ignis. to.8.190.g.
concupiſcentia carnis, non venit niſi extra duce. Ibieem.I
Qui cõcupiſcentias ſuas vincere nolunt, iuſto Dei iudicio traduntur in concupiſcẽtias. to.8.88.a
cõcupiſcentia carnis, ſequẽtes primo ducit nos, poſtea renitẽtes trahit, deĩde accepta gratia cępit nos nec ducere nec trahere, ſed adhuc cõtendere nobiſcũ. Eod.218.g
concupiſcentia, quæ eſt in membris, eſt pœna peccati. to.8.253.I
concupiſcere concupiſcentiam, quid ſit. Eodem.409.h
Eſt concupiſcentia laudabilis, eſt dãnabilis. to.8.442.e.ſeq.
concupiſcentia non poteſt intelligi, niſi mala, quando tacetur quid concupiſcatur. Ibidem.f.g
Quomodo concupiſcit deſiderare iuſtificationes Dei, cũ in homine ſit concupiſcentia & deſideriũ, & deſiderare ſit concupiſcere. to.8.443.i.R.
Vt q̃d cõcupiſco, deſiderare iuſtificationes, ac nõ potius ipſas iuſtificatiões, quàm earum deſiderium concupiſco. Ibid.I
Quo pacto poſſum iuſtificationũ deſideriũ concupiſcere, & ipſas iuſtificationes nõ concupiſcere, cum ideo earundẽ deſiderium concupiſcam, quia ipſas habere cõcupio. Ibidem.
concupiſcentia, qua caro concupiſcit aduerſus ſpiritum, quam odimus, eſt mala dilectio, & concupiſcentia, qua ſpiritus cõcupiſcit aduerſus carnẽ, eſt bona dilectio. Ibidem
Quod recte concupiſcuntur iuſtificationes Dei, & recte concupiſcitur concupiſcentia iuſtificationum. Ibidem.m
An aliud concupiſcere, aliud deſiderare: nõ quod non ſit cõcupiſcentia deſideriũ, ſed quia non omnis concupiſcentia deſiderium eſt. to.8.443.m
concupiſcuntur & quę habentur & quę nõ habentur, nam concupiſcendo fruitur homo rebus quas habet, deſiderando aũt abſentia concupiſcit. Ibidem.
Sępe quid ſit agendũ videmus, nec agimus, quia nõ delectat vt agamus, & cõcupiſcimus vt delectet, præuolat intellectus, & tarde ſequitur aut nullus aut firmus affectus, Ibidem.
Quæ ſint concupiſcenda vel non. tomo. 8. 207.e.f
concupiſcentia tollenda eſt, ne robur accipiat. tom.8.522.K.I
concupiſcentiam mundi ſubiugando, tria alia facile ſubiugantur. to.9.128.b
Amotionis concupiſcentiarum deprecatio. to.9.166.c
Pompæ diaboli, ſunt concupiſcentia carnis, cõcupiſcentia oculorum, & ſuperbia vitę. to.9 244.c.d
Quid ſit rẽ alienã concupiſcere: to.9.249.e.
Velimus, nolimus, habemus concupiſcentias. to.9.258.I
concupiſcentia quare peccatum appelletur. to.10.36.h
Senectute fatigantur hoſtes noſtri, ideſt concupiſcentiæ noſtræ, to.10.37.a
concupiſcentia, ex peccato. to.10.36.h
concupiſcere, eſt facere. to.10.37.c
concupiſcentias perficere. Ibidem.
Non concupiſces: exponitur. to. 10.58.c.d.

& sequentibus.
Aliud est nō cōcupiscere aliud post cōcupiscētias non ire. to.10.59.m
concupiscentia,ex carne est. to.10.60.m
cōcupiscentia, peccati mater.to.10.166.a.b
concupiscentias carnis ne perfeceritis,exponitur. to.10.145.a.& se.
Hoc præceptum,Ne concupiscas, non pōt pro hoc statu impleri. ibidem.b
concupiscentia tanto augetur quāto ei obeditur. to.10.145.c
Qūo concupiscentię resistendnm. Ibidem.
concupiscentia finiri non potest, quandiu viuimus. to.10.145.d.e.
concupiscentia insidiatur sanctis dormientibus,qū non pōt vigilantibus.to.10.145.R
Quid sit concupiscentia oculorum.tomo. 10.292.e.
concussores Deū malitiæ suæ volunt facere participem. to.10.20.h
condemnatio quibus præparata.to.10.60.l.
Non amat Deus condemnare, sed alleuare. tom.10.236.c
Quantum intersit inter conditorem & condita. to.1.74.e.& sequen.
condere. to.7.47.i
Aliter conditus angelus,& aliter homo.tomo.5.112.g
Ex omni conditione,& gradu, quidā cōuertuntur ad Christum. to.9.143.l.
Hominis prima conditio. to.10.66.b.
Christus primum condens hominē, nec semen patris nec viscera matris quęsiuit.to. 10.128.b.
Quatuor sunt conditiones productionis humanæ. to.10.131.R
Dignitatem suæ conditionis, & excellentiā suę reformationis quilibet attendere debet.to.10.218.k
cōfessionū libri tredecim.to.1.28.g.& seq.
confessio delictorum ad Deum,Ibidē.k.f.to mo.4.380.m
confessio cordis. to.1.60.g
cōfessio malorū ad qd cōducat. Ibidem.h 1
confessionis vtilitas,Ibidem.R.l.to.3.351.i.
Cur cōfitemur Deo scienti. to.1.68.a
confessio peccatorū humilis,meretur veniā vbi iactantia sanctitatis reportat culpam tom 2 g5.l
Confitebatur peccata sua sanctus Daniel. tomo.1.118.h
confessio delictorum,& laudis.tomo.2.181 a.to.8 350.c.d.
confessionis humilitatē superbi non habēt, to.3.221.e.
confessio laudis. to.3.346.g
confessio & satisfatio. tom.3.358.l.
cōfitendum qūo,& quibus. tomo.4.374.h.
confessio & satisfactio priuata & publica. Ibidem.374.l
confitens accuset, non excuset se. tomo.4. 375.h.i
confessionis dilatio. Eodē.376.a
confitentem audiēs sacerdos,qualis esse debeat. Ibidem.d e.
confitens,& confessor quales esse debeāt.tomo.4.384.f.
confessio extra Ecclesiam. to.7.137.f.g
confitendū est nō timoris necessitate sub lege,sed libera voluntate cū lege.to. 8.47.l
Qui non profert ore confessionem ad salutem,omnis firmitas eius in infirmitate cō sentit. to.8.62.b
Deus audit vocem cōfessionis in corde,antequam voce profertur. Ibidem.
Qui nolunt confiteri peccata sua, sine causa laborant in defensione peccatorum suorum.Ibidem.g
In confessione oportet vt clames peccata tua,taceas merita tua. to 8.92.m
Remanēt in vetustate, qui nolunt confitēdo amare nouitatem. Ibidem.
Qui non vult humiliari confessione iniquitatis suæ,humiliatur pondere manus Dei. Ibidem.65.a.in fine.
Prius quam confessio ad os venit,Deus peccata dimittit. Ibidem.c
Multi confitentur peccata sua, nō aduersum se,sed aduersus Deum, aut fatum.Ibidem.
Sic confitearis peccata tua, vt & curā geras pro peccatis tuis. tom.8.106.m
Nemo se confitetur peccatorem,nisi humiliando seipsum Deo. Eodem.125.e.
Quid prodest confiteri, & extra templū cōfiteri? Ibidem.137.f.in fine.
Multi confitentur Deo cum bene fecerit eis: sed blasphemant,si male. to.8.152.e.f
In confessionem veniat peccatum tuum,nō in defensionem. Eodem.162.h.
In confitente est spiritussanctus. Ibidem. 162.a.b
Quod nō potest esse cōfessio peccati in homine,

mine.à seipso. ibidem.
Cõfitere iniquitatem tuam,& gratiam Dei. tom.8.228.d.e
Si non confessus lates,non confessus damnaberis. ibidem.
Times confiteri,qui non confitendo esse nõ potes occultus,damnaberis tacitus,q̃ possis liberari confessus. ibidem.
Si plangunt ante hominem confessi latrões lætentur ante Deum confessi fideles. Ibi.
Ad hoc exigit confessionem,vt liberethumilem,& ad hoc damnat non confitentẽ,vt puniat superbum. Ibidem.
Tristis esto antequam confitearis, confessus exulta,iam sanaberis. Ibidem.
Qui confessionem perdit,verè mortuus est. tom.8.242.d
A missa confessione,non erit locus misericodiæ. Ibidem.e
Confitere & inuoca, tom.8.27.m
Quid times confiteri,bonus est & ignoscit confitenti Deus. tom.8.270.a
Fac confitendo propitium, quem negando non facis nescium, ibidem.
Confessio nos humiles facit. ibidem.
Elatus si fueris,confiteri non poteris,nec ea negas Deo quæ nescit,nam confessio tua illũ non docet,sed te mundat.ibid.c.& d.
Multa sunt corda confitentium,vnum credẽtium,quia diuersa peccata homines confitentur,vnam fidem credunt. ibidem.
Quandiu non confiteris peccata tua,quodãmodo rixaris cum Deo. tom.8.273.e.f
Confessio iungit nos Deo. tom.8.275.i
Prima confessio est,recedere a peccatis,secunda,non obliuisci gratiæ & misericordiæ tibi præstitę,Exemplo de Paulo & de Dauid. ibidem.
Si confessus.fueris puluerem , Deus de puluere facit hominem,quia omnes humiles confitentur ei, & adorant eum to.8.177.h.in fine.
Confitere peccata tua,& orietur de te veritas.Eodem.155.e
Cum cæperis confiteri peccata tua,similisefficieris Deo. ibidem.157.g
Antequam confitearis peccata tua, intercludis ad te viam Dei. ibidem.x
Cõfessio,modo salutaris est in loco pœnitẽtiæ,postea sera & infructuosa.to.8.215.c
Confessio indicat viuos. Eodem.320.l
Bonum est confiteri domino, & in peccato tuo quod fecisti,& in bono facto quia ip se fecit. tom.8.337.b
Siue virum siue fœminã , præcedere debet confessio peccatorum, salubris pœnitentia quę valet ad corrigendum hominem, non ad irridendum Deum.tom.8. 346.c
Confessionem & humilitatem amat Deus. Ibidem. 348.g
Quid sit in confessione prœoccupare faciẽ Dei. tom.8.350.e
Si pulchritudinem amas,confitere,vt sis pulcher. to.8 355.m
Confessio,hostia ex Deo. ibidem.355.b
Semper confitere,quia semper habes quod confiteris. Eodem.369.i
In futura vita non erit confessio peccatorũ, sed confessio laudis. Ibidem,b
Cõfessio cur ante decorẽ ponit.to.8.398.m
Confitere domino quo des, & disputasti cum eo. tom.8.402.c
Suauis est Deo confessio tua, suauis est tibi gratia ipsius. ibidem.
Confessio non est opus iustitiæ,sed delicti improbatio. tom.8.426.g
Falsa confessio non impetrabit veram mũdationem peccatorum. tom.8.438.f
Confiteri in directione cordis,quid sit.tom.8.440.h
Confitenda sunt Deo omnia quæ dignè patimur. Eodem.225.a
Primò requirit Deus confessionem , quam orationem. tom.8.290.b
Bene confiteri,quid sit. ibidem.331.f.g
confessionis negligentia periculosa est. tom.8 242.d
De confessione humiliantis,ædificantur ciuitates Iudę,vt foris ab eis superbi remaneãt,q̃ cõfiteri erubescunt. tom.8.245.h
Confessio,in scripturis duobus modis dici solet,laudis scilicet & peccatorum.Eodẽ. 351.d.&
In duobus confitemur domino, misericordia, quòd peccatorem respexit, veritate, quòm promisionem reddidit. tomo.8. 523.d
Testimonia quibus declaratur duplex cõfessio,& in peccatis,& in laude Dei.eodem. 353.f.& 542.i.& 554.e.f
Quòd alia est confessio peccatorum , alia iustitiæ Dei. to.8 16.f

confessio fit in omni multitudine, sed nō in omnibus Deus laudatur. Ibidem.85.b
confessio pro laude poni solet. tom.8.291.d
Non semper confessio peccatorum est, sed & laus Dei deuotione cōfessionis exprimitur. tom. 8 425.e
Non potest confiteri domino, qui nō gustauit quoniam suauis est. to 8.411.e
confessio in Dei laude est, quāquam etiā cū sua quisq; confitetur peccata, cū Dei laude cōfiteri debet, nec aliter est pia cōfessio peccatorū, nisi non desperans & poscens misericordiam Dei. tom.8.407.f
Nulla est confessio peccatorum pia & vtilis, vbi non laudatur Deus; siue etiam corde, siue ore atque sermone. ibidem
Quod gemina est confessio. tom.8.51.g
confiteri in cithara & psalterio, quid sit. ibidem. 127.i
Quomodo confitentur domino omnia opera eius. tom.8.554.e.f
Incipe à confessione, si vis à via fidei perduci ad possessionem speciei. ibid.563.h
Quomodo confessio Dei est ī cælo, & in terra. tom.8.575.c d
confessio fœlicitatis, non gemitus peccatorū erit in vita sempiterna. ibidem. 137.g
confessio fit ī inferno ante iudiciū, sed non potest. tom.8.11.f.g
Muscas confitens Deum non feciſſe, tandē nec hominē coactus est cōfiteri. to. 9. 3.h
confessio malorum operum, initium bonorum operum. tom.9.25.b
Confiteri non est aliud ore dicere, & aliud in corde retinere. tom.9.46.c
confitenda esse peccata sacerdoti, insinuat Christus in resuscitatione Lazari. tom. 9. 79.e
Pro Christi confessione, innumerabilis societas regnum cœlorum violenter intrauit. tom.9.115.d
Trinę Petri negationi, trina redditur confessio. tom.9.122.c
confitens se peccatorem, habet in se veritatem. tom.9.125.a
confitentes ore Christum, & factis negātes, sūt in operibus hæretici. to.9.129.
Non sufficit confiteri Christum in carne veniſſe, sed quare venerit. tom 9.134. f. & sequent.
confessio fidei, non solum verbo, sed factis est facienda. tom.9.137.h
Differentia inter Petri & dæmonis confessiones. tom.9.139.R.I
Hæretici fingunt se confiteri Christū, quem tamen non, vt sicut fides habet catholica, credunt. to.9.146.d
Redemptionis confessio. tom.o.151.i
Propriæ vtilitatis confessio. tom. 9.170.m
confessio auricularis. to 9.207.f. to.10. 120. a. & seq.
confiteri & pœnitere, à malo est declinare. to.9.207.h
cōfessio mentalis nō sufficit. tom. 9.208.m
confessio ambigua non est salubris. tom. 9. 209.a. & seq.
Modus confitendi. ibidem.b
circunstantię peccatorum sunt confitendæ. to.9.209.c
cautela confessoris, in audiendis confessionibus captiosis. ibidem.a.b
cōfessio generalis nō est aspnāda. t. 9. 209.e
Nemo pro arbitrio, nisi cōfessus, accusatus, vel conuictus, est cōdemnandus. to. 221.i
Præueniendus est Deus, in confessione, ne & ipse pręueniat. tom.9.235.f
De eo quod scriptū est, confiteor tibi pater dñe cęli & terrę, &c. Sermo. tom. 10.7.c
confessio nonsemper est peccatorū, sed etiā laudis. tom.10.7.c.d
confessio, id est, sui accusatio. ibidem.e
Ecclesiæ peccata confitenda. tom.10.7.e
confessio peccatorum, per ciliciū adumbratur. tom.10.15.a
Vera confessio, quæ. tom.10.65.m
Petri & dæmonum eadem confessio, sed diuersa intentione. tom. 75.d. & sequent. & 89.g.h
Et quibus distinguantur. tom.10. 89.g
confessio nos sanat. ibidem
Hęretici multi, qui cōfitentur Christum in carne veniſſe. tom.10.88.h.i
Et tamen non sunt ex Deo. ibidem
Quid sit, confiteri Christum in carne veniſſe. to.10.88.K
Omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne veniſſe, ex Deo est. Sermo. tom.10.88.g
De eo quod beatus Iacobus dicit, Confitemini alterutrum peccata vestra, & orate pro inuicem vt saluemini. Homilia. tom. 10.96.d

confitẽda sunt peccata nostra,& quibus. to. 10.96.e
Quare Deus nos velit confiteri peccata ibi.
Primo homini vtrum prçceptum confiteri peccata. tom.10.96.e
In confessione nullus debet se excusare. to. 96.f.g.& seq.
confiteri peccata sua dissimulans,indulgentiam non meretur accipere.ibidem.f
confessio,initium sanitatis est. to. 19.96.i
confiteri, quid. to.10.105.l
De eo quod in Psalmo, Confitemini domino quoniam bonus.Homilia. to.10.118.g
confessi si non fuerimus,nõ possumus uenia mereri. Ibidem
de confessione peccatorum, & pœnitentia, plura. to.10.118.g., & seq.
confessio vocalis peccatorum, ex scripturis sacris elicitur. to.10.147.K
Nõ solius est peccatoris confessio,sed& laudatoris. to.10.147.l
Peccatum confessus,à morte reuixit.tom.10 147.m
Nihil animus fallitur,qui deum fideliter cõfitetur. to.10.143.b
Quid facit Ecclesia, si iam peccator per confessionem sit suscitatus? tomo.10. 147.m
confessio auricularis est in præcepto.to.10. 159.e,&292.g
de confessione peccatorum.tom.10.159.e, &292.f,g
confessio est necessaria ad salutem.tom.10. 159.e
confessionis efficacia. ibidem.g
confessio duplex. to.10.147.R,l
Quia adam confessus est peccatum commissum,veniæ redditus est. to.10.179 l
confessio antistibus Ecclesiæ facienda.tom. 10.122.e.& seq.
Et de quibus. ibidem
Item quòd etiam antistitibus malis ibidem
Necessaria est oris confessio, cum corde fideli,to.10.215.d
confessio. mors non est, sed hæreditas vitę to.10.278.c
Iustorum comes semper debet esse confessio ibidem
Quomodo confitendum est alteri.tomo.10. 292.g
Non differenda confessio tomo.10.292 h, & i, R
Melius est piè confiteri ignorantiã, quã temere scientiam vendicare. to 10.285.d
confessionis excellentiæ. to.10.292.l
confessoris discretio ibidem.m
In festo vnius cõfessoris,ser.to.10.270.h
contra eos,q cum tribulãtur,cõfidunt in homine, non in deo. to.8.558.R,l
Qui confidit in domino tota mente, si moriatur in peccatis,non damnabitur.tom. 10.159.h
Qũo confirmat iustos dominus. to. 8.83.g
Humana diuinis & non diuina humanis decet confirmari. to.9.217.d
Promittere gregi futuras passiones, infirmũ est confirmare. tom.9.231.a
conflatilia per Euangelium exterminantur.tomo.5.177.m
conflictatio Augustini cũ Fortunato in Possidonio.
Est cõfusio adducẽs ignominiã, & est cõfusio adducẽs gloriã,exponitur. to.2.57.b
confusio linguarum. tomo.3.237.l. Vide, Lingua.
confundi,est aliter inuenire quàm sperabas. to.6.92.m
confusio temporalis quçdam est vtilis,quã non formidabit Christianus,immo si hãc non habuerit,æternam habebit.to. 8.53. a.& 59.h
Multi confusi sunt salubriter,& ideo reueriti. to.8.2.m
Irreuerentia est, non confundi. ibidẽ.241.i
confusio est quæ mordet cõscientiam.eod. 242.l
Ne confundamur in æternum,quid fiet. to. 8.249.a
Multis expedit confundi,vt deficiant ibidẽ. 251.e
confusio est de mala conscientia, verecundia propter modestiam. ibidem.f
Mali duobus modis confundentur, aut cum credent in Christum, aut cum uenerit Christus. tom.8.256.R
In iudicio confundentur perniciosè, q modo nolunt confundi salubriter. tomo. 8. 315.b
Nemo nostrum viuit sine confusione, nisi prius confusus reuiuiscat. ibidem
Tota ista vita est cõfusio q̃dam rerũ humanarum non pertinẽs ad Deum.to.8 486.i

Qui

Qui confundentur,& qui non.Et in quo gloriandum. tom.10.50.d.e
congregatio,& pecorum,& hominum dici potest. tom.8.267.e.281.g.& 298.m
congregatio populorum Christum circundantium,quę sit. tom.8.14.m
cõiugale debitũ.t.1.11.i.& 13.R.to.4.217.f
coniugium spiritale in homine.to.1.275.f. & seq.d.to.3.354.f.to.4.198.h.& 397.e.f tom.6.187.a.b.tom.9.5.f.& seq.
Manichęi dãnãt cõiugii vsum.tom.1.256.g
Quòd neuter coniugum continere debet,sine alio.tom.2.48.g.h.& 99.g.h.& 241.c
coniugium infidelium. tom.2.123.f
A coniugio abstinent serui Christi.to.3.74.l m.& 92.R
coniugium Paganum. tom.4.210.l
coniugii fideles. tom.4.365.l.m
Vide de bonis coniugalibus.
coniugium non ideo malum,si melior est castitas. Eodem 366.c
Et coniugatorum membra sancta. ibidẽ. d.e
coniunx,in adiutorium viri facta.to.5.110.d
coniugatorum concubitus,& de eius pudore,non solum vulgari,sed etiam coniugali. tom.5.127.f
coniugium prohibetur inter propinquos,propter charitatem dilatandã.tom.5.137.h.i
Melior est homo fidelis coniugatus,quã continens infidelis. tom.5.154.i
coniugium Dei fingunt Pagani.tom.6.11.i
coniunx Dei bona voluntas. ibidem.e
De bono coniugali,contra Iouinianũ.to.6. 255.c.& seq.Retract.to.1.23.i to.3.208.i
De adulterinis coniugiis.to.6.271.f.& seq. Retract.tom.1.27.d
coniugium impar. tom.6.275.h.i
De dimittendo vel non dimittendo infideli coniugio,copiosè.tom.6.273.l.m.& seq.
cõiugum reconciliatio purgatis adulteriis perpetratis. tom.6.277.i.&.seq.
coniugii bonum,quid. tom.7.221.i
coniugium bonum. Eodem 261.f
Tria coniugii bona.to.3.208.h.i.to.6.261.c. d.tom.7.261.g.& 354.l
coniugibus quomodo vtendum.to.265.K.l
coniugum numerositas. ibidem.m
coniugum insolubile. Eodem 265.a
coniugium perfectum inter Ioseph & Mariam. tom.7.265.c.354.R
Coniuges esse negat,qui sunt indigni hoc nomine. tom.7.266.l
Coniugium incontinentię asylum. ibidem
Quęstio de cõiugiis difficillima.t.6.273.K.l
Pudicitia coniugalis. tom.7.263.b
Coniugium amor spiritalis. tom.7.266.m
E sancto coniugio quare nascantur filii irę. Eodem.266.a
Coniugii bona non sunt ex peccato. ibidẽ,e
Coniugalis pudor,ex peccato. Ibidem.f.g
Coniugum ętas. tom.7.326.f
Coniugum intemperantia,venialis. tom. 7. 266.h.i & 353.c.d
Vide nuptię,& Matrimonium.
Coniugia casta quomodo probantur.to.8. 182.i
Coniugatorum regula,quę. tom.10.39.c
Coniugalis vita cum humilitate,superba castitate melior tom.10.45.g.& 46.a
Coniugia adulterina.tom.10.119 m.& seq.
Sermo ad coniuges. tom.10.126.g
Castitas in coniuge amanda. tom.10.169.e
De castitate coniugali to.10.246.f.&247.d
Si coniugium sacerdotibus prohibetur,quãto magis fornicatio?to.10.299.h
coniunctio maris & fœminę.tom.3.192.h, & sequen.
Coniunctio Christi sponsi cum sponsa.to 9 242.c
Mirabilia facta in coniunctione Christi spõsi,ad Ecclesiam sponsam. ibidem.e.f

Conscientia.

Conscientiæ malæ pęna. tom.3.350.b
Conscientię testimonium. tom.4.422.d
Conscientiam malam non sanat præconiũ laudantis,nec bonam vulnerat conuiciãtis opprobrium. tom.7.55.g
Conscientia dantis. tom.7.75.i.& seq.
Conscientia bona & mala.to.8.61.& sequẽtibus.
Quomodo conscientia mala tota in desperatione est,sic conscientia bona tota in spe.ibidem.g
Vt habeat quis bonam conscientiam,credat & operetur. ibieem
Ad conscientiam suam redire nolentes,ne ibi litibus peccatorum euertantur miseri sunt. tom.8.76.m
Quod alienum est ab opere,alienũ est a cõscientia,quod alienum est à cõsciẽtia,alienum videtur esse à scientia. Eodem 84.b
Conscientia mala rixosæ mulieri cõparatur tom.8.

to.8.76.m.& 87.c
Ipſe eſt ſua pœna, quem torquet conſcientia ſua. Ibidem.94.b.
conſcientia delictorũ, ligno intus putrido, & in nullo ædificio duraturo, cõparatur. to.8.138.
Iniquorum conſcientias nõ ſanat niſi indulgentia. ibidem.
conſcientia delictorum, tribulatio omnium grauiſsima. Eodem.138.l.Vipe,Cor.
Quomodo magna pœna eſt impiorum, cõſcientia, ſic gaudium magnũ piorum. Eodem.172.b
conſcientia non eſt digna ſanari,,ſi mota nõ eſt. tom.8.200.h.i.
conſcientia inanis. tom.8.227.g
conſcientia iniquorũ, mõ circũ amicta eſt iniquitate & impietate. Ibidem.262.g.
conſcientia mala eſt, qũo ſi qs a ſtillicidio aut a fumo exit de domo ſua.tom.8.371.i
Ab illo accipimus initiũ bonæ cõſciẽtiæ,a quo vitã poſcimus obedientię.to.8. 442.a.
Venter interioris hominis, eſt conſcientia. tom.8.82.e
conſcientiæ peccatricis infœlicitas.tomo.o 181.g.h
conſcientia noſtra coram Deo eſt, conuerſatio noſtra coram fratre eſt. to.9.235.i
conſcientia noſtra, eremus ſolitudinis eſt, vbi nemo pręter Deum videt. tom.9.237 i.& ſequen.
Bona conſcientia Dei donum. to.10.23.b.
Etiam bona conſcientia trepidat corã Deo. Ibidem.d.e
conſcientiæ trepidatio ſub iudicio Dei. tomo.10.111.g.
conſcientia bona gloria noſtra. ibidẽ.
conſcientia eſt cognoſcenda. to.10.158.i.
Per tribulationes conſcientia purgatur. tomo.8.425.f.g
De puritate conſcientię. to.10.283.b.
Eminentia puritatis conſcientiæ. ibidem.
Efficacia purę conſcientię. tom.10.283.c
conſcientia & fama ſunt duę res nobis maximè neceſſariæ. to.10.313 m

Conſecratio.

Præces ante cõſecrationem. to.2.90 h
conſedentes, qui. tom.10.186.e.
conſenſus. tomo.4.397.d.e
conſemſus gentiũ in Chriſtum. to.6.36.b.c.
Malis non conſentiendum approbãdo. to.10.19.h
In hominis poteſtate eſt, nõ conſentire diabolo. to.10.96.g
conſilium Dei. to.2.59.b.
conſulendi qui. tomo.4.377.l.
conſilia malorum. tomo.4.384.g.
conſilium, donum ſpiritus ſancti.t.4.394.m
conſilium iuſtum præfert M. Regulus propriæ vtilitati. tom.5.6.h.
conſilium Dei eſt immutabile.tomo. 5.107. e.& ſequentibus.
conſilia ſanctorum. to.6.183.h.& ſeq.
conſilium domini, quod manet in æternum quale ſit. tomo.8.71.a
Deus non fecit aliquid conſilio repentino, quod non ęternitate ſe facturum eſſe præſciebat. to.8.410.g
conſilia a melioribus petẽda ſunt.ta.8.556.I
Non eſt opus conſilio, niſi in aduerſis. to.8. 25.i.in fine,& g.in principio.
cum das conſilium, nõ laboras, nihil perdis, & eleemoſynam facis. Ibidem.488.a
Sunt qui aſſumunt pallium conſulentis, ſed habent venenum perimentis. tom.8.467.h.
conſiliũ qui libenter audierit,& fecerit, maiorem habebit gloriam. to.10.157.g
Differentia conſilii & prȩcepti. ibidẽ
Vbi humanum deficit conſilium, illic diuinũ intercedit adiutorium.tom.10.172.K.
conſolationes noſtræ in deſerto. to.8.211.I
Fidelium coſolatio. tom.7.180.g.h.
conſolatio non eſt niſi miſerorũ, gementiũ & lugentium. to.8.314.d.& 483.i
Non poſſunt conſolari intrinſecus, licet q̃cunque bona tẽporalia habeant, qui Deũ non habent. tom.8.94.a
Quomodo conſolari renuit anima iuſti to. 8.278.f
conſolatio interior ſupplet exteriorem. tomo.9.102.d
Męſtã animam conſolatur Deus.to.9. 173.c
conſpectus Dei nobis promittitur.tom.8.g.
conſtantia ſanctorum, pro Eccleſia. tomo.1 235.h.
conſtantię exemplum. to.4.6 c.
Ad conſtantiam, in fide, exhortatio. Eodem 332.a
conſtantiæ tres. to.5.334ta
conſtantia iuſtorum. to.7.78.d.
conſtantia matris ſeptem fratrum, hortantis eos ad pœnas pro lege tuenda.to.9. 211.c

constãtinopolis,à christiano inperatore cõdita. to.10.26.m
Apud constantinum Cœcilianus falso accusatur.to.1.25.i.tom.2.52.c. 62.i.& 97 f.g & 210.d.& 227.e.f.
Sententia Constantini Augusti,pro Cæciliano.to.7.93.e.
constantius imperator hæreticus.t. 6.237 a.
constellationis hora. to 5.40.d
constituta hominum iniqua,non sunt dicenda iura. to.5.195.K
consuetudines & leges, pro ratione locorũ & temporum,non temere violandę.to.1.35.f.& sequen.
consuetudinis vis.to.2.58.i.tom.6.54.b.& sequenti.
consuetudo mala,qũo tollenda.to.2.04.R.
consuetudines variæ regionum.to.2. epist. 118.& fo 173 f
De consuetudinibus Ecclesiarum,Ambrosii responsum. to.2 118.m.& 167.h
consuetudinis,etiam in melius mutatæ, noxitas perturbat. to.2.168.a
consuetudinem non esse iustitiam. tomo.3. 17.R.l.
consuetudinem vincere,difficilimum. to.3. 197.f
consuetudinem vincere dura pugna est. tomo.8.55.c
consuetudo diuersa in habitu, victu & aliis rebus,non impedit religionẽ chrianã,dũ modo non sit contra diuiuam legem.tomo.5.194.e f
consuetudo mala, ex mala voluntate sumpsit exordium. to.5.105.d
consuetudine vitia roborata difficulter vincuntur. tom.5.219.f.
consuetudine nimia peccatum fit, quasi naturale. to.5.204.c
consuetudines Ecclesię,ab Apostolis traditæ.to.7.127.h.& 139.f.& 144.m. & seq.
consuetudo cedit veritati discussæ.eo.130.e f.134.e.& 152.b.& 156.g.h
consuetudo, rationi frustra opponitur. Eodem.134.b
consuetudo, rationi & veritati postponenda. Eodem.156.m
Ad consuetudinem malam,quarto progressu peruenit anima. to.10.37.m
Mala consuetudo,quantum malum. ibidẽ l.
Qualiter homo verbo Dei obiurgatus, recedat a mala consuetudine. Eodẽ.38.a
Ecclesiæ consuetudo & obseruatio,pertinaciter retinenda. to.10.65.g.h.
consuetudo mala,quomodo dediscẽda. to. 10 86.f.g.& seqnen.
consuetudines Paganorum erubescãt christiani. to.10.124.d.& seq.
consules primi Roma.expulsa regia potesta te nec ipsi compleuerunt annum suum. to.5.25.b.
consules. to.5.43.f.
Aliud est consummari,aliud consumi.tom. 8.202.c.
Quid sit, omnis consummationis videre finem. to.9.140.d
contagia terrena,sunt sitis,fames, lassitudo, dolor,mors, ad hęc descendit Christus. tom.6.233.R.
comtemplationis verum gaudium, quando nobis contingat. to.3.82.R.&.seq.
contẽplatio diuinitatis.Eodẽ.352.m & seq.
Meditatio & contẽplatio qd sint.to.3.289.c
contẽplatiua vita,excedit actiuã.to.5.128.d
contemplatio incommutabilis boni æterni, semperque manentis,qualis. to.8.44.a
contemplatio,in quo cõsistit. tom.9.108.a
Officium contemplationis. to.9.177.R.l.
Gradus cotemplationis, sunt inseparabiles. to.9.178.f.& seq.
Quatuor nos retrahunt, a quatuor gradibus contemplationis. Ibidem.i
contemplatio,est optimum bonũ, cui omnes virtutum actiones postponuntur. to. 10.143.m
contemplatio,omnia sanctitatis merita faci lè superat. Eodem.144.a
Impedimenta contẽplationis.to.10. 299.d.e
Mundi contemptus. to.1.in Possido.
contemptus opum. to.3 353.c
contemptus vitæ præsentis. to.4.329.g
contemptus mundi in quo consistat.tom.9. 204.f
contemptor discipulus inexcusatus erit,q faciendi didicit,& contempsit. to.10.3.c.
contentionis interpretum,pernicioseę. tom. 1.76.l.m
contentionem abhorruit Augustinus. ibidẽ 69.m.to.2.218 h.i.& 235.h.i.
contentio,& dolus. to.2.95.l
contentiones,quomodo coercendę. ibidem.

con-

Contentiosi disputatores taxati. to 2.164.h 235 h.& seq.i.R
Cõtinentiæ supstitiosa ostẽtatio.to.1.45.e.f
Continentię donũ esse à Deo. to.1.33.b.& 46.c.& 64.h.to.2.120.a.& seq. & 200.c. in fine.to.4.55.i.& 368.R. tom.6.269.c
Cõtinẽtia cõiugalis.to.2.48.g.h.tom.4.134.c.to.6 i libro de bono cõiugali, copiosè.
Continentiæ meritum non amittit,qui vxori debitum reddere cogitur.tom.2.244 f
Plura de continentia coniugali. ibidem.e.& sequent.
Continentia. tom.3.68 f
Continentiam vouere. tom.3.74.m
Continentia,quid Ciceroni. tomo.4.187.i
Continentia. Eodem.315.l
Cõtinentia libidinis,oris,& cordis. ibidẽ.l
Continentia à malis,iustitia ad bona. Eodẽ 357.i
Continentia vera,& falsa. Eodem.360.c
Cõtinentia,non tantũ libidini moderatur. ibidem.f
Quòd nec continentia sine perseuerantia, nec fides sine operibus saluet. ibidem K.i
continentia animi virtus est non corporis. to.6.260.e.f
Cũtinẽtia in opere,& habitu. Ibid.f. & seq.
continentiæ præfertur obedientia. ibid.l.m
Incontinentium querelę. tom.6.278.a b
Incontinentiæ vitio, nuptiarum honestate subueniendum ibidem e.f.tomo.7.357.i
Ad continentiam exhortatio.tom.6.280.h. & sequen.
Continentia clericorum. ibidem.l
Continentiæ tempus,nunc. tomo.7.266.f
Incontinentia, mater omnium vitiorum. Eodem.318.c
Incontinentia cõiugalis,culpa venialis.Eodem. 166.h.& 353.d.356.f
Continentiæ votum seruandum.to.3.74.m & seq.tom.8.302.c
Vide,Castitas.
Ex ipsis continentię viribus, çstimãda laus. tom.4.369.d
Exhortans Augustinus, monet à Deo donũ esse continentię. ibidem.R
continentię bonum. tom.5.7.e
continere non licet viro, sine vxoris consẽsu. tom.3.579.K
continentia à Deo data. tom.9.162.i
Continentię quanta difficultas. ibid.R
Continentia dupliciter seruatur. tomo.10.21.m
Deduplici continentia. ibidem m,& seq.
Qui se non magis quàm animalia continuerint,peiores sunt animalibus.to.10.247.l
Continere & sustinere, duo sunt laboriosa præcepta à domino.to.102.47.m, & sequen.
De continentia & sustinentia. ibidem
Quid sit continentia. ibidem
Ad iuuenes, vt contineant. to.10.249.a
De Continentia. to.10.250.d
Continentia & sobrietas,in quibus consistant.ibidem.e
contradictio linguarum,quæ sit. tomo.8.59.c
contradicentes redarguere.to.1078.& 93.e
Factis contradicitur deo,& eius verbi dispẽsatoribus to.10.79.d
contradicentes,qui. to.10.93.c,& se.
contraria, quæ dicantur. to.1.100.h
contrariorum tres species. to 1.103.K
contraria simul inesse,contra dialecticos.tomo.3.511.l
A contrariis notis, pleraque ignota intelliguntur. Eodem.140.f
contrarietas exclusa. to.4.181.l
contrarios effectus operatur eadem causa, in diuersis rebus non contrariis.tomo.5.214.d
Sicut contraria contrariis,sic similia similibus curantur. to.10.264.c
Qui non conterũt cor,nõ sanantur,& quid sit conterere. tom 8.163.g,& 562.d
Noli erubescere conterere cor,quia tales sanat dominus. ibidem.e
contritionum alligamenta,quę sint.ibid.g.h
contritio cordis,quę sit. tom.8.270.m
contritio Petri,agnito crimine suo.tom.10.179.h.& seq.& 190.i.& seq.
De figuris controuersiarum. to.1.107c
Quę sint circunstantię,controuersiam faciẽtes. to.1.105.c
controuersiarum modi. ibidem
contubernales qui dicantur.to.8.505.l,&m
contumacię crimen,quod. to.10 47.g
contumelia patienter ferenda. tomo.1.235.h
contumelię aduersariorum non facile contemnendę. to.7.305.g
cõualles,depressa sũt loca terrarum.tom.8.392.g

con-

conuersationem hominum nõ dedignatur Christus. tom.10.142.m
curanda est bona coram hominibus conuersatio. tom.9.236.a.b
conuersatio Israelitarum in deserto.tom..o. 176.e.f & seq.
Quòd Deus & angeli magis gaudent in peccatorum conuersione. tom.1.52.c
Quare plus lætandum sit in magni peccatoris conuersione. ibidem.f
De conuersione peccatorum plura,occasione sũpta à conuersione Victorini.tom. 1. 51.l.& sequen.
conuersio nostri,penes Deum.ibidem. f.to. 2.45.l.m.to.3.77.f.to.7.22.R.l.to. 8.306. a.tom.9.83.l
conuerti ad Deum,& discedere,quid. tom. 3.204.l.& 351.i
Qui reuertitur,non sibi,sed gratiæ Dei tribuat.Eodem.211.f
conuersio. tom.3.351.i
conuertet cor patrum ad filios, exponitur. tom.5.211,l
conuertet cor hominis ad proximum suum exponitur. ibidem
Quomodo conuertit Deus in peius terram Sodomorum. tom.5.216.c
conuerti ad Deũ ne differas. tomo.4.123.l.m
conuersio ad Deum. eodem.347.K
De conuersione malorum,non desperandũ tom.7.91.a
conuerti non potest aliquis,nisi confusus & reueritus. tomo.8.246.c
Nemo conuertitur ad Deum, nisi ab iniquitate. eodem.253.a
In ipsa prima cõuersione tua didicisti, q̃ ante cõuersationẽ tuã iustus nõ fuisti.ibid.b
Deus conuertit nos, & conuertitur ad nos. tom.8.240.a
Nõ cõuertereris,nisi uocareris. ibi. 306.a.b
Qui nolunt conuerti in melius,Deum cõuertunt in peius. ibidem.269.e
conuerti retrorsum,quid sit. ibidem. 118.g. 181.e & 430.d.e
cõuertere in profundũ maris q̃d sit.235.b.c
conuerti ad vesperum, quid sit. Eod.195.h
conuersio nostra perfecta,paratum inueniet Deum. tom.8.11.d
Anima non conuertitur ad Deũ, nisi ab hoc seculo auertatur. tom.8.11.d
Quid sit conuerti retrorsum,post inimicos. ibidem.19.h
Anima conuertens se ad Deum, oratut ad eam conuertatur Deus. tom.8.11.d
conuersione tua illuminaris. tom.8.141.a
conuersis Deus indulgentiam promisit, sed dilationi crastinum non promisit.to.8.553. cum cœperit homo vellecõuerti,quas primo sustinet tentationes. tomo. 8.481.f
conuertendum est cor ad Deum,non ad homines. tom.3.308 m
Deus benefaciendo populo suo, conuertit cor iniquorum sponte malum, ad odium iustorum. tom.8.405.b
Omni homini conuerso ad Deum, mutatur delectatio,non subtrahitur. eodẽ. 269.K
conuerti,ex confusione quid sit.ibid.174. m
conuerti debemus ad gratiã,& auerti a peccatis. tom.8.385.l
conuersio peccatoris ad Deum,non est differenda. tom.9.252.d.e.& 253 g.h
cõuertimini ad me,& ego cõuertar ad uos. exponitur. tom.10 46.h.& 110.d
Quomodo,& per quid,conuertimur,& accedimus ad Deum. tom.10.47.h.235.i
In quacũque die conuersus fuerit peccator &c.exponitur. to.10.49.g.h
Ne tardes conuerti ad dominum,&c.exponitur. tom.10.95.m. & sequenti.
De eodem,Homilia. tom.10.96.l.m
conuersio vera. to.10.160.e
Iudæus,hæreticus,vel Paganus,forte conuertetur ad Deum,vt primum locum sortiatur. tom.10.236.h
cõuersio lupi rapacis in agnũ. to. 10. 261.d
De nõ tardãdo conuerti ad dñm.to.10.311.a
Non est differenda conuersio ad Deum. Ibidem.a b
conuitia æquanimiter tolerãda.to.10.157.d

Conuiuia.

conuiualis disputatio. tom.1.168.b.
conuiuia refugit Augustinus.Eodẽ, In Possidonio.
conuiuium domini, vnitas corporis Christi. tom.2.66.m
conuiuium cum publicanis. tom.4.146.g
In conuiuio cœlesti,panis iustitia, potus sapientia est. tom.10.5.f
An amici & parentes,ad conuiuium sint inuitandi. tom.10.124.a
In quo loco dignatur dominus sumere conuiuium. tom.10.161.h

Non

Non est eũndum ad cõuiuia, quę ad fontem vel arbores fiunt. to.10.246.b
cooperatores Dei. to.5.144.f.
cooperatores, pater & filius. to. 10.108.l& sequen. Vide, Operari.
cophini nomine, opera seruilia significantur.to.8.296.a
cophinũ stercoris, sordes pęnitẽtię.t.io.13.e
cophinus stercoris, in Euãg.quid.to.10.27.e
cordis arcana, Deo cognita. to.1.60.g
Sursum corda, Eod.205.c.d.to.2. 213.e.Vis cordis. to.3.286.f.
Quod corde concipitur, hoc actione ꝓmitur. Eodem.348.h
cordis mutatio. Eodem.240.i
cor rectum. tom.4.231 g.to.8.285.l
cordis mundatio. to 4.405.c
cor Dei. Eod.348.R.to.8.34.b.& 45.h
cordis os. to.4.355.m.& seq.
cordis & oris continentia. Ibidem.l.
cor mundum. to.4.393.g
cordati homines, per deos Penates significati.tom.5.3 a
Homines cor luteum habentes.tom. 5.40.d
cor habere ad dominum est obedientiæ.to. 5.125.m
cor habere ad seipsum, superbiæ est.Ibidem
Ante ruinam exaltatur cor, & ante gloriam humiliatur. ibidem
Per cor caro mundatur. to.5.89.f.
cor peccatoris,, dicitur abyssus. to.5.201.f.
cor eleuatur ad Deum per obedientiam & humilitatem: sed contra Deum, per superbiam.tom.5.125.m
cor lapideũ,& carneũ.t.6 97. l.m.& 108.m
In cordibus hominum, etiam malorũ, Deus operatur.to.7.430.e. f.& sequentibus copiose.
cor qũo prępărat homo.7.290.f.g.
cor rectum, & tortũ,to.8.65.c.d.& 85.K.& 162.l.m.216.f.& seq. to.9.52.i
Inter cor rectum & prauum, quid intereſt. to.8.66.c.d.
cor distortum, non potest colliniarl rectitudini.Dei. to.8.65.i.& 134.f.g.
cor rectum, quale sit. to.8.66.e.f.89.K
cor leuandũ est sursum.ne putrescat in terra Eodem.65.m.& seq.& 574.b
corde creditur ad iustitiam, ore autem fit cõfessio ad salutem: quomodo intelligitur. to.8.116.g.to.10.50.f
cor tunc derelinquit se, cum non est idoneũ ad cognoscendum se. to.8.117.e
Quòd siteleuandum, non hic corde habitandum. to.8.58.c
cor hominis pro fusum, & inscrutabile est. Eodem.125.h
cor tanquam nauis in huius seculi tempesta te turbatur, cum Christus per fidem in illo non est, to.8 40.e.& 81. d.e.& 139.K.
cor nõ est retinendum intra cor, sed effundẽdum coram domino. to.8.207.c
cor castum, quale est. ibidem.264.b.
Vt cor possit esse rectũ cum Deo recto paratur a domino fide prȩcedẽte qua acceditur ad Deum directum, vt cor fiat rectum. Eodem.283.i
cor quare leuandum est in cœlos.to.8.310.h.& 336.g.h
Non sic leuatur cor quomodo leuatur corpus,& to.8.310.h
cor quod nos derelinquit, tunc inuenimus, &c.ibidem.i
cor aperiẽdum est Deo, & claudendum diabolo. to.8.540.i.k.
cor omne, omni cordi clausum est. Eodem 180.h.
cor prauum, vel cor rectum, quid sit. Ibidẽ 371.i.
cor arescere sicut fœnum, quid sit, to 8.374. m.& 376.m.in fine.
cor inclinare, diuini est muneris, & proprię voluntatis. to.8.446.R.
cor Christiani aliàs angitur, quã cor infidelis.Ibidem.477.m.
corda iustorũ nunquã deserunt. ibid.202.l.
cor distortum, putat torta esse omnia, quę dicuntur a Deo: putat praua esse oĩa quæ fecit Deus, & displicent ei iudicia Dei: maxime in quibus ipse corripitur.tomo. 8.561.g
cor distortũ, est qđ non se corrigit ad Deũ, & deũ vult distorquere ad se: & quomodo dirigitur. ibidem
cor duplex quid sit. to 8.9.a
cordis nomine, cogitationes cordis significantur. to.8.14.g.& 41.R
Scrutari intima cordis, solius Dei est,tomo.9.100.d
Vera cordis requies. to.9.175.a
De eo quod scriptum est, Non turbetur cor vestrum, neque formidet.tom.10. 47.g.h

& sequenti.
Intentio cordis humani quo dirigit & quo spectet, intuendum est. tom.10.2.i.
Graues corde. tom.10.13 g
Deus cordis inspector tom.10.22.b
Christus cordium cognitor. to.10.27.c.
Sursum cor, quod in sacrificio cantatur, inculcat Augustinus. tomo.10 27.R
cur sursum habere. tomo.10.62.l
cor inspicitur, non factum. tom 10.76.h i
Deus cor interrogat non manũ. tom. 10.79.i & 94.K
De eo qđ ꝓpheta dicit in Psalmo, cor meũ & caro mea, exultauerunt in Deũ viuum, Homilia. tom.10.109.h.i.& sequen.
corda fidelium, sunt cœlum. tom.10.144.i
cor nostrum, est dilectus filius vnicus. tom. 10. 146.h
Indurat Deus cor nostrum: & quomodo. tomo.10.171.m.& sequen.
Sursum cor ad dominum, non superbia, sed refugium vocatur. tomo.10.213.K.
Nemo glorietur castũ se hre cor. to.10.301.a
Corax, rex decimus sext⁹ Sicyniorũ. t.5.171.e
cornelii Celsi sententia. tom.1.176 l.m
cornelii baptismus, to.4.77.h. in principio.
cornelius spiritum sanctũ accepit ante baptismum. Ibidem,& 84.b
cornelii fides. tom.7.404.b
cornelius a Petro baptizatus. to.10.103.f.
cornelius Centurio, miles fuit, & saluatus est. tomo.10.307.a
Quid significat, q̃ cornu carni hęret & carnẽ excedit: & quanquam de corne oriatur, superat carnem. tom.8.361.i.
cornu peccatorum, de iniquitate est: cornu Christi, de maiestate. tom.8.271.R
cornua peccatorũ, dignitates sunt superborũ: cornua iustorũ munera Chri. ibid.263.R
cornua decem oĩa regna mundi. to. 9.145.k
corona, certantibus datur. to.3.262.a
Qui faciemus coronati. tomo.9.252.l.
coronari rosis, lene est, sed radices sunt spinarum. tom.8.168.l
cum præmium venerit, sua dona coronabit Deus, nõ merita tua. Eodem.241.h
coronæ anni benedicere, quid sit. to.8.220.e
cum coronat Deus merita nostra, coronat dona sua. tom.8.374.d.& 381.i
Quod coronaris, illius misericordia coronaris. ibidem,& 442.m
Quid Deus in homine remuneret, siue coronet. tom 10.97.C.l
corona spinea, quare Christi capiti imposita. tom.10.185.l
corpus pestes corporeas aliquando significat. tom.10.e.f
corporis fœlicitas ante peccatum. to. 1.13.l Et quale futurum in resurrectione. ibidẽ, & 236.g.h. tomo.190.f. Retra. tom. 1.20. d. tom.6.60.a.b.
corpus mortuum. tom.1.10.h
corpus. tomo.1.173.b
An vere sit corpus. tomo 1.182.a.b
corpus, anima, spiritus. tomo.3.47.a
Instauratis corporibus superflua non accedent. tomo.3.60 c
corporibus suus decor addetur. ibidem.d
Resurgent corpora, omni vitio libera. Ibidem.e
corpora dmanatorum. Ibidem.f
corpora impiorum. tom.3.73.a.b.
Aeternas rationes in corporalibus; homo solus animantium percipit. tomo.3.130.e
Quale corpus primi hominis. tom.3.195.l
corpus animale. tomo.3.196.c.d.
corpus Adam, animale. ibidem.g
Transformationes corporum. to.3.198.i.R
Qualia futura fuissent corpora, si non fuisset peccatum. tomo.3.209.l
corpora, an subito reformentur, to.2.206.a
Qualis fuisset corporum mutatio, si Adã nõ peccasset. tom.3.208.f
corpus diaboli. tom.3.221.b. & sequẽ.
corporũ resurrectio, quare futura. to.3.233. d. Vide Resurrectio.
corpora defunctorum, Deo perire nõ possunt. tom.3.351.e. in fine.
corporis bona, & amor iustorum, tomo. 1. 175.e.c.&
corporis & animi renascentia. tomo.3.3 R
corporea est omnis creatura. Eodem.65.f
Incorporeus, solus Deus. Ibidẽ,& to 1.61.d
corpora cœlestia & terrestria, tomo. 3.72. c d.
corpus animale & spiritale, Eodem. 195.l.m sequentibus.& 226.f.g
corpus idẽ mortale & imortale. Eod. 196.d.e
corpus Adę & nostrum, diuersa. Ibidem.e
De corpore humano medicorum sententia. Eodem. 198.m
corporis humani motio considerata.

Eodem.206.m,& sequen.
corporale translato vocabulo. tom.2.226.f
corpora mortuorum dilaniata.eodem 122.a tom. 4.320. i
corpus nostrum quomodo redigimus in seruitutem. to.3.253.i
corporis compositio. eodem, 285.g,h
corporis materia. eodem 289. d
De corpore & anima. ibidem.293.h
corpus aggrauat animam. eod.347.i
corporum mutatio eodem.352.f
corpus,an a deo sit. tom.4.185.d
corporis humani conceptio, & perfectio. eod. 192. m
corpora exusta. to.4.320.i
Defunctorum corpora,non omnino contẽnenda,nec abiicienda. tom. 5. 5.c
corpora sanctorum sepeliendi ratio.ibid.d,e
corpora defunctorum ad Dei prouidẽtiam pertinent:eisque honor impenditur sepultura,propter fidem resurrectionis astruendam. ibidem
corpus sanctum fit,vsu sanctę voluntatis. to. 5.6. b, & e
corporis sanctitas, quam pudicitiam vocãt, non tollitur eo corrupto per violentiam, aut violato. ibidem, f
corpora quædam subiacent voluntatibus nostris, quędam angelicis, omnia autem diuinæ voluntati, cui etiam omnium voluntates subiiciuntur. to.5.42.a,b
corporales causæ,quæ magis fiunt,quam faciunt, non sunt inter causas efficientes annumerandæ. ibid.c
corporum munera, potiora nobis, habent multa bruta, vt discamus plus animas diligere.tomo.5.69 g, h
Fieri potest vt anima melior,corpus inferius inhabitet,deteriorque superius. ibid. i, K
corpori omni præfertur anima,qualiscunq; naturæ. tom.5. 69.a
corpus est seruus, sed animus dñs. to.5.83.h
corpora nostra, in resurrectione, erunt immortalia:& talia quale Christus suo exemplo demonstrauit. tom.5.90.m
corpori data est aĩa, vt benefaciat.to.5.91. d
corpus deformatur,si supercilium parum attinens sibi perditur.sic & pulchritudo vniuersi. tomo. 5.99.f
corruptibile corpus aggrauat animam,& deprimit terrena inhabitatio sensum multa cogitantẽ: exponitur.to.5.167.g,& 115 g
Quomodo corpus etiam in inferno dicitur mortale,vel mortuum, cum tamen ibi viuat semper. to.5.112.i,& sequentib.
corpus vnde viuat, ibidem
corpus semper magis appropinquat ad mortem tom.5.114.c
corpus non esse oneroſum animę, ostendit Augustinus,nec ipso carere debere,ppter beatitudinem consequendam:contra Platonicos. tomo.5.115.g,h
corpora indissolubilia,& beatæ viuere cum suis animabus, ponunt Platonici, deum posse facere. tom.5.116.a
corporea incorporeis multo mirabilius copulantur,quàm quæcunque corpora corporibus. ibidem, g
corpora sanctorum immortalia,ibi erũt vbi esse volent. ibid. & 241. i
corpora mortis necessitate dissolui.t.5.117.a
corpora sua beati desiderant,& patienter expectant, propter promissa dei, & glorificationem. ibidem, d
Seminatur corpus animale, resurget spirituale. ibidem
corpus primi hominis erat animale,lignorũ vsu indigens. ibidem
corporum dotes, innuit esse ab anima mouẽte corpus,p volũtate sua, & partim a corpore in quo erit omnino sanitas.ibid.l,m
corpora beatorum non indigebũt vsu lignorum, ad vitandam esuriem, vel mortem, vt primorum parentum,sed vt possibilitate nõ necessitate vescantur,vt Christus & angeli. ibidem
corpora nostra,dicuntur animalia: & beatorum, spiritalia. to.5.118. a
corpora post resurrectionẽ,qualia erũt. ibi.
corpus in spiritum viuificantem, & in animam viuificantem. ibidem, c
corpus animale, & spiritale. ibidem,d,e
corpus nunc dicitur spiritale, quia spiritui omnino subdet: sicut nunc spiritus carni seruiens dr carnalis:& corpus spiritui subdet mirabili obtẽperãdi facilitate.t.5.117.d
corporis natura nõ molestat aĩmã.to.5.120.f
corporis corruptio,quę aggrauat animã,nõ peccati primi est causa, sed pœna. ibid h
corpori animus imperat,naturali ordine. tomo. 5. 128. g
Corpus humanũ figuratur in arca.to.5.141.e

Corporis glorificati aſcenſus in cœlum, eſt miraculoſus. to.5.182.K
De corporis pœnalitatibus diuerſis proſequitur: ſcilicet in perditione ſanitatis, formoſitatis, &c. to.5.188.e
Corpus noſtrum, in reſurrectione, renouabitur. tom.5.191.g
Corporis immortalitatis rectè dicitur ſua ſanitas, quæ non reficitur alimentis tanquã medicamentis. tom.5.207.g,h
An poſsint corpora, in vſtione ignis, eſſe ꝑpetua. tom.5.213.e
Corpora damnatorũ, doloribus plena, mori non potuerunt. Ibidem.h
Corpora damnatorum ſine detrimento ardent, & ſine interitu dolent. to.5.214.c
Corpora glorificata futura in cœlo, Auguſtinus probat contra philoſophos.t.5.227.e
Corpora beatorum eſſe indiſſolubilia. Aug. oſtendit multipliciter.to.5.116.g, & 233.m, & ſeq.
Corpora eſſe poſſe in cœlo, contra Platonicos, Auguſt. oſtendit. to.5.233.d
Corporibus reſurgentium vitia detrahent, ſed natura ſeruabitur. tom.5.234.g
Corporis glorificati agilitatẽ, innuit eſſe ab anima, vel etiam dotes. to.5.232.m
De corpore glorioſorum, pulchritudine excellente, & colore luminoſo.to.5.235.a,b
Corpus reſurget ſpiritale, ita tamen vt ſit caro non ſpiritus, ſubiecta tamen ſpiritui. tom.5.236, K
Corporis dotes videtur tangere, cum dicit, ꝙ eis deerit omnis infirmitas, &c. & ſi qd aliud non decet illud regnũ, in quo erunt ſancti æquales angelis dei. ibidem.g,h
Corporis humani harmonia. to.5.235.c
In corpore quędam ſunt ad decorem ſolum quędam ad officium & vtilitatem. Ibid. e
Corporis pulchritudine, ſine vlla libidine, ꝑfruemur inuicem in patria: vbi membrorum tranſibit neceſsitas, & pulchritudo remanebit. to.5.138.f
Corpus erit omnimodo ſpiritui ſubditum, & eo ſufficienter viuificatum, nullis alimoniis indigens. ibidem.i
Corpus eſſe fugiendum animabus beatis, vt dixit Porphyrius, ſed potius corruptibile. Eodem 239.a
Corporum glorioſorum motus quales erũt, dicit Aug. ſe ignorare: dicit tamen eorum motus & ſtatus decentes eſſe, ſicut & ſpeciem corporis. to.5.241.i
Corpus, nõ animam, eſſe imaginem, dei, hęreſis. to.6 9.d
Corpus mortis, vitium eſt, non ſubſtantia. tom.7.246. d
Corpus peccati, quid. tom.7.261.e
Corpꝰ mortis, ob cõcupiſcẽtiã. Eod.283.i,k
De corpore mortis liberari, quid ſit. Eodem 269,g. & 283.b,c, & 315.d.
Corporis noſtri redemptio expectatur. Eodem.364.d
Corpus mortuum propter peccatum. to. 7. 212.c, to.8. 161.d
corpus, ſepulchrũ eſt aĩę mortuæ Eod.320.l
In corpore humano, barba & ſaliuę, quid ſignificent. to.8.76.e
In corpore noſtro, duo conſideranda ſunt: figmentũ Dei, & pœna meriti. to.8. 542.h
Quod ſanctorum corpora, quę rectè cęlorũ nomine appellantur, peribunt: quia mutabuntur. tom.8.382.d
Corpus noſtrum, etiam iam cęleſte & ſpirituale, vel etiam angelicum, nunquam animę conſilium ſuggere poteſt: quia ſemper infra animam eſt. to. 8.556.m, & ſequentib.
Miracula, quæ fecit Chriſtus in corporibus, plus ſignificabant q̃ in animabus agerent, quàm quid pro ſalute ipſarum corpora mererentur to.9.32.i, & ſeq.
Gloria corporum beatorum. tom.9. 188.e
Quomodo deus reſurgentium corpora reformabit. tom.9.211.a,b
Damnati recipient corpora, non ad beneficium ſed ad ſupplicium. to. 9.256.g
Corpora noſtra, templum dei, non polluenda, to.10.16,m
Multi in corpore viuo, habent animã mortuam. Eodem.17.K
Temperatura corporis materialis, & ſpiritalis. to.10.45.g,h
De verbis Apoſtoli: Neſcitis qa corpora veſtra, membra Chriſti ſunt: Sermo. to. 10. 76,h,i, & ſequen.
Dignitas corporum noſtrorum. to.10.76.i,k
Corpora noſtra, Chriſti membra. Ibidem. Et templa ſpiritus ſancti. ibid. K,l
Viuit ſępe corpus, mortua intus anima, ipſum viuificante to.10.86.c,d
Membrorum humani corporis adinuicem compatientia. to.10.98.b, e, & ſeq.

Vnde

Vnde probentur aliqui non esse in corpore Ecclesię. ibidem,e,f,& seq.
In corpus suum peccantes. to.10.100,i.k
confutatio erroris Porphyrii, de fugiendo corpore. to.10.200.a,b
Opinio Philosophorum,de loco corporum post resurrectionē. tom.10.202, f,& seq.
Confutatio opinionis Philosophorum, de eleuatione corporum ad cœlos. ibid. h
Quandiu in corpore mortis huius continemur,vitium nobiscum portamus.tom.10 241,l,in fine.
corpus modo animale,post resurrectionem erit spiritale. ibidem, m
Corpus Christi. to.3.221,b,& seq.& 354,i
corpꝰ Christi nō fuisse imaginariū.t.3.255,c
corpus domini semper mansisse.idem ibid.f
corpus Christ. in cęlum sublatum.ibidem,g
corpus Christi,Ecclesia.tom.4.177,c,tomo. 5.221,d
Corpus Christi nō fuisse phātasma.t.4.185,f
corpus Christi fuit mortale,non necessitatē, sed potestate. to.5.188,e
corporis christi glorioſi claritatem,non absentē sed prędsentem, non viderunt discipuli, tom.5.235,c
corpus christi mysticum,Ecclesia, cuius est, spiritus caput,quod quidē corpus in gloria perficietur tom.5.235.l
corporis christi typus,Loth. tom.6.129,g
corpus verum christum habuisse,quomodo probatur. tom.8.49.b
corpus christi plenum, non vnus homo,sed tota Ecclesia est. to.8.240,g
corpus christi mysticum. tom.9.49,b
christus, prędsentia corporali, ad oues Israel tantum venerat. to.9.56,b
corpus christi prędmi,& non tangi.t.10.5,m
corpus christi,Ecclesia ipse caput.to.10.51, b,& seq.
Vide caput, & Ecclesia.
corpus christi quod to 10.82,l
corpus christi multi molestę prędmunt,pauci salubriter tangunt.to.10.164, c, d
corpus christi custodiuit tumulus incorruptum,sicut vterusvirginis illibatum.tom. 10.195,b
corpus christi spiritaliter manducat,qui per fidem operantem, per dilectionem vnit Deo:& sic in eius est corpore mystico.to. 5.223,l,m
corpus Christi mysticum,est sacrificium,qđ Deo offertur. tom.5.232,i
[illegible] to.6.60,a
corpus christi etiā a malis accipit.t.7.141,i,K
corporis domini consideratio ex Cypriano. Eodem.158,l,m,&seq.
In corpore & sanguine Christi salus nostra. tomo.8.75,c
Orientalium morem reprehendit,qui anno semel corpus dominicum, tępore Augustini, accipere incipiebant. to 10.25,h
Ad sacramentum corporis & sanguinis domini,qui accedere debeant. to 10.39,f
De corpore & sanguinis domini,& de humilitate tenenda, arrogantiaq; vitanda. Sermo.to.10.55,g,& seq.
Correctio. Correptio.
correctio fraterna, patienter tolleranda. to. 1.282,c,d,to.2.epist.87.
correctionem ferant maiores, etiā à minoribus. to.2.25,d
Exemplo Pauli. Eodem.24,e
corrigendi errores dilectione,non odio. to. 2.50,a,& seq.& 154,c
correctio,amicorum manifesta.to.2.19,b,c & 154,e
In corripiendo modum qui excesserit, non cōtinuo veniā a subditis petat. t.2.154,e,f
correctio aspera,excusata to.2.205,f,g
corripit deus creantes uariis modis. tom. 2. 228,k
correptio,eleemosyna.to.3.58,m,& seq.
corrigit deus bonos per malos.tom.3.349,a & seq. i
De corrigendis malis Christiani. to.4.19. K
corrigendi quomodo peccantes. ibidem, c, & 439,a,b
Vide, Arguere, & Mali.
correctio amici,qualis esse debeat. tomo.4. 392, K
corripiēdi proximum,regula.Eodem.413,c
corrigere non audentes,propter quędam cupiditatis vincula,non propter officia charitatis. tom.5.4,l
De correctione fraterna. to.5.132, f
corripere malos, pertinet ad innocētis officium.to.5.193,l
corripi debet, quocunque genere pęne licito & iusto,qui paci aduersatur ibidem,K
correctio diuina,cum dilectione. tom.6. 64,a

correptio diuina, nec iustis nec peccatorib. parcit. Eodem 127. b, & f, g
correptionis ecclesiasticę modus. to. 7. 117. a, b
corrigi debet palam, quod in occulto nocet. Eodem 159. K.
correptiones in charitate fiant. Eodē. 429. i
De correptione & gratia. t. 7. 432. h, i, & seq. Retract. to. 1. 17. K
Non corrigeris, nisi dono dei. to. 8. 159. R
corrigite arguendo, consolamini alloquendo & exemplum prębete bene viuendo. ibidem 159. a
Nullius correctio desperanda est, nisi diaboli. ibidem 173. b
Quos humana industria corrigere non pōt, pati necesse est: & qui corrigi non potest tuus est, aut cōsortio generis humani, aut Ecclesiastica cōmunione cōiūctus. ibid. K
correctio fieri debet animo dilectionis, nō vltionis. to. 8. 384. b
correctio vitę, in qua ætate potissimum fieri debeat. Eodem 440. K, l
Nemo corripitur sine labore & dolore. to. 8. 328. f
Melius est a iusto misericorditer corripi, quàm fallaciter laudari. tom. 8. 539. l, m
correptio ad emēdationē pertinet. to. 8. 11. b
correctionis diuersus modus, diuersis adhibendus. to. 9. 21. a, b
correctio fraterna non solum est sub cōsilio. sed & sub pręcepto. ibidem
Boni malos non corrigentes, rei censetur. to. 9. 215. K, l
correptio fraterna pro tempore est adhibenda, to. 9. 225. d
Nullus fructus correctionis, sine spe remissionis. to. 10. 9. g
Quatenus & quomodo corripiendi peccantes. to. 10. 15. l
De eo quod scriptum, Annuens oculis congerit hominibus mœstitiā: Et, Si peccauerit in te frater tuus, corripe eum inter te & ipsum solum: Sermo. to. 10. 15. K, & seq.
Non negligenda inuicem peccata nostra, nō quęrendo quid reprehendamus, sed vidēdo quid corrigamus. ibidem
Fratrem nostrum, quare corripimus. tomo. 10. 16. a
Pudori parcendum in corrigendo, ne prę verecundia defendatur peccatum. ibidem. d
In ipsa correptione malorum, quid cauendum tom. 10. 19. h
concordati loci scripturę veteris, & noui testamenti, Qui arguit palā, pacem facit Salomonis. Corripe illum inter te, & ipsum solum: Christi. Peccātes coram omnibus argue: Pauli. tom. 10. 16, e, f
Quando corripiendus frater in occulto, quādo palam. ibidem. g, h
Ad uitæ correctionem exhortatio. to. 10 40. c, & seq.
Impingunt, & qui peccatis alienis homines cōtaminari putant, & qui quasi de hoc se curi peccātes corripere negligūt. t. 10. 81. e
Non corrigimur, nisi dono dei. to. 10. 61. e
Veritas, etiam per iniquos, corripit peccatores. Eodem 92. b
correptionis ordo. tom. 10. 92. d
Proximus quomodo corripiendus. ibidem
cum odio corripientes, qualis pęna maneat. ibidem. e
Quem non corrigunt verba, corrigant experimenta. to. 10. 151. a
Omnis hō prius se vult interrogari, & postea patienter tolerat corripi. to. 10 227. i
corroborari virtute, quid. to. 10. 62. h
De corruptione. to. 1. 228. i, & seq. & 258. e, tom. 179. h
corruptio naturę. tom. 4. 51. h, i
corruptio est boni exterminatio. ibi. m
corruptio boni unde sit. tom. 6 44. K, & seq. copiosē.
Vbicunque corruptio, ibi bonum fuit. ibidem. K, l
corruptio tendit ad non esse. to. 6. 45. g
corruptio, permissu dei, a nobis est. ibidem. l
Quia corruptio ista de peccato est, ipsius nomine appellantur peccata. tom. 8. 163. d
corruptio non erit, cum salus perfecta fuerit ibidem. e
corruptio cordis habet gradus suos: qa incipit a mala fide, inde itur ad turpes mores inde in acerrimas iniquitates. to. 8. 168. K
Sicut sunt tria genera corruptionis, sic tria genera curationes. to. 10. 219. g
Plerique per inconstantiam corruerunt, pauci p perseuerantiā saluati sunt. to. 10. 282. i
coruus Helię. tom. 3. 245. b
coruus Noe non reuersus, quid significet. to. 6. 85. l, to. 9. 11. l
coruorū nomine qui censentur. t. 8. 564. c, d
corui qui, in Ecclesia. to. 9. 11. l

coruus ab arca egreſſus, mortuus eſt, & ideo non eſt reuerſus. tom.9.13.h
Vox coruina, to. 10.17.a
corui Helię miniſtrantes, ſunt populus gentium. tom.10.226.i, K
coſtæ ceti. to.2.61.K
De crapula. tom.i.64.K.& ſeq.
crapulæ deteſtatio. to.9.226.g
Vide, Gula.
cras inueniam. to.1.46.m
cras pro futuro quocunque tempore. to.3: 42. K.to.4.412.d
De craſtino quomodo non cogitandum. to.4 412.d,to.6.66.g,h
cras,cras,coruina vox. to.10.17.a
craſitudo terræ quæ ſit. to.8.539.K
craſsi occidi. to.5.29.f
creatori potius quàm creaturę ſeruiamus.to. 1.13.K,& 236.b,to.3.348.g
creaturæ vocabulũ, late acceptum. t.1.13.K
Omnia creata, ſunt mutabilia in ſe, in deo ſtabilia. tom.1.38.g
Quomodo creaturæ ſunt, & nõ ſunt.t.1.49.g
Omnia bona, quę ſunt. ibid. 51.h,i to.3.72.a, b Vide, Bonum.
Omnia condita laudant deum.tom.1.50.i, & 83.h
Sanæ mentis homini, nihil diſplicet in creaturis dei. to.1.50.K
In creaturis quomodo veritas & falſitas.ibidem, l
creatio cœli terreq; to.1. 68.e,to.3.65. f, in fine. & 159. c
creatura clamat creatorem deum. ibidem,f
Ex nihilo conditus mundus,to.3.46, tom.6. 180. a
Verbo æterno, deus condidit omnia.tom. 1. 68. g, h
creatura duplex. to.1.73.b
creatura ſpiritalis qualis. ibidem,c,& 80.h,i
Quantum interſit inter conditorem & condita. ibidem
creaturarum ordo.to.1.77. K,& 227.d, to.3. 356. K
creationis rerum cauſa, ſola dei bonitas to.1. 78. m, in fine.
De ſeparatione creatoris a creatura,& de vniuerſitate ſomnium. to.1.48.d,e
creatio ſpiritalis virtutum· to.1.80.h, i
Ad creatorem, per creaturarum ſimilitudines ducimur. to.2.170.d,& ſeq.
creaturę nec colendę, nec adorandę. to.2. 46.i, in fine.
creator omnipotens. tom.3.46.e
creaturas non pręceſsit materia.ibid. & ſeq.
creaturæ rationales. to.3.76.a, b
Ordo creatoris non turbatur vitio creaturarum. to.1.226.g
Ad creatorem tendere iubemur, non ad creaturam, vt efficiamur beati. to.1.231.i, K
De cratore, vix ſine errore diſputari poteſt, de creatura ſecus. ibidem.
creaturæ omnes enarrant creatorẽ.t.1.232.K
creaturæ mutabiles: & quare, to.1.237 d
Author rerum rebus anteponendus.ibid.K,l
Ex rebus conditis, quomodo deprehendatur ſumma veritas. to.1.242.h
creare & condere quid.to.1.258.i,to.3. 47.i
creatura omnis, corporea. to.3.65.f
Et alia de creaturis. Eodem.72.a,b & ſequen.
Deus omnibus creaturis vtitur, vt vult. to.3. 94.a, & ſeq.
Quot modis creatura aſſumitur ad ſignificãdum. to.3. 95.c
creatio aquę & terrę to.3.168.g,& ſeq.
Hominis creatio. tom.3.192.g,& ſeq.
Vxor dei ad creaturas. to.3.193.f
Modus creandi hominis. to.3.194.a
Nulla creatura eſt eadem cum deo.to.3.76.a to. 6. 172.l
creata omnia ſimul. to.3.186.g,& 212.l, m
De creaturis dei multa nos latere. tom. 3. 190. f
creatura ſpiritalis,& corporalis. to.3.206.l
creaturas quomodo deus moueat, obſcurũ. ibidem. m
creatura corporea ſubdita angelis. tom. 3. 206. d
Bonorum & malorum creatio. Eodem 219. f,g
creaturæ conditio. to.3.249.d
creaturę bonum. ibidem. e
creator, ſolus deus. Eodem, 210.K,& 249 f
Nulla creatura mala. to.3.353.h
creaturæ inuiſibilis cognitio. to.3.356.l
creaturę vocabulũ, quomodo accipiat Paulus. tom.4.200 d
creatura omnis in homine numerat. ibi.g,h
creatorem creaturamq; cognoſcere, vera ſapientia. tom.4.209.b
Vtrum omnia in vtilitatem hominis creata ſint. tom.4.185.d

Orbem creatũ ex materia inuisa to.4.305.f
creaturarum omnẽ vanitati subiectam quo modo accipiendum to.4.425.c
creatura est laudanda propter deum nõ venerãda tanquam deus. tom.5.62.i
creaturę omnes confessę sunt Christum.to.5.88.e
creatura omnis,vt sit, & bene sit,indiget eo a quo facta est. tom.5.86.b
creatura omnis mutabilis, monstratur facta esse ab eo q est oĩno immutabilis.t.5.93.b
creaturam fecit pater, filius, & spiritussanctus.tom.5.99.m
creatura omnis desiderat esse,& nosse.to.5.101.d
creauit deus omnia simul, innuit.to.5.101.d
creaturę omni inest modus,species,& ordo, q a deo trino est. to.5.101.e, f, & 104.i
creatura omnis melius agnoscit in arte, qua facta est,quàm in seipsa. to.5.95.i.101.h
creatura est mutabilis, quia est ex nihilo.to.5.103.m
creatura,quę peccare nõ potest, non est melior natura illa quę peccare potest: sed econuerso. tom 5.103.h,i
creatas res deus essentiarum gradibus ordinauit. tom.5.103.m,& i
creaturarum,sibi succedentiũ,ordo pulchernos non delectat. tom.5.104.e
creaturæ inferiores peragũt infimã pulchritudinem temporum, in genere suo,istius mundi partibus congruentem,quorũ minores succumbunt maioribus,& in qualitates superantiũ superata conuertuntur: quem ordinem in nullo debemus contẽnere, ne artificem contemnamus. ibid.
creatura rationalis, quantumcunq; nociua, dat artifici suo gloriam,quamuis in ratione nociui considerata nobis displiceat. ibidem. g
creatura irrationalis,peccare non põt ibid.f
creatura nõ potest esse coæterna deo, etiam si nunquam incœpisset. to.5.108.b
creatores non sunt angeli, sed solus deus.to.5.110.e
creatio omnium naturarum,deo est tribuenda. tom.5.110.g
creator est laudandus,etiam ex minima creatura. to.5.236.K
Ex rectitudine laterum, concludit bonitatẽ creaturarum a deo. to.6.42.d
creare,& facere,indifferenter poni.to.6.197.f, & seq.
creatori creaturã,nõ posse çquari.t.7.242.i
creaturæ laus,iuxta Pelagianos.to 7.297.a, & sequentibus.
creator ab operibus cognoscendus. tom.8.123.d & seq.
Qui creauit in cœlo angelum, ipse fecit in terra vermiculum. to.8.575.K
Quicquid creaturarum est, a domino factũ est:nec vllo eguit quod fecit, sed bonitate fecit. to.8.511.m
Vniuersam creaturam deus, nõ per aliquam creaturam,sed solus fecit: licet per angelos & homines quędam mirabilia facit. tom.8.518.h
creaturã omnẽ, deus quatuor gradibus ordinauit. to.8.554.f,g
Quòd non creauit omnia verbo, & hominẽ tanquam prestantiorem cęteris,quasi manibus fecit. to.8.31.c
Quomodo creator per creaturã cognosci potest. to.8.123.e
creatura omnis spectaculum est,vt in omnibus conditorem artificem quęras.tom.8.545.a, b
Creaturarum species,voces sunt quędã creatorem laudantium tom.8.45.g
Omnia quę in creatione mundi leguntur,interpretari possunt ad significationem futurorum,de Christo & Ecclesia. to.8.143.c
Non potes dicere,deum ignota creasse.to.8 208.K,l
Quod omnia antequã crearentur,nota erãt. ibidem. 157 e
Qui creaturam curiosè quęsierũt, eius creatorem ignorauerunt. tom.8.225.f
Omnis creatura laudat deum, nõ q̃ sensum habeat laudandi, sed quia bene cogitata laudem parit. Ibidem.239.i
Quod deus creauit,nouit,& quale sit p eius bonitatem, & quale futurum sit per propriam voluntatem. ibidem. 254.l
Qui ex operibus corporis agnoscit viuentẽ, ex operibus creaturæ agnoscat creatorem to.8.269.e, f
Quomodo ex consideratione creaturę, mẽs surgit in cognitionẽ & admirationẽ creatoris. Eodem.367.a,b
Cũ creatura dei totus mundus dicatur,qd p nouam creaturam figuratur? to.8.398.l

Creator

Creator non indiget creaturis. to. 8. 157. d
Omnia laudant creatorem suum. to. 9. 129. c, d
Distinctio dierum creationis, secundum Augustinum. to. 9. 121. d, e
Creatura rationalis, in corpoream, & incorpoream distinguitur. to. 9. 160. i
Creatus est homo vel angelus, propter boni tatem dei. ibidem. i
Creatura rationalis creata est laudandum deum, seruiendum, deo, fruendum deo. ibidem.
Creationis nostrę consideratio. to. 9. 162. c, d
Deus dilexit creaturam rationalem, antequam esset. ibidem. e
Comparatio creationis naturę humanæ, ad alias creaturas. to. 9. 165. e, f
Creaturarum trifaria substantia. tomo. 9. 184. m
Omnia creata, deo creatori suo famulantur. tom. 5. 220. g
Vnde creatura sit condita to. 9. 185. i
Quinque quęstiones de creatore, respectu creaturæ. ibidem. l
Creator in tota creatura consistit. tomo. 9. 185. l, m
Omnis creatura est in creatore. to. 5. 198. d, e
In quo omnia creata sunt deo similia. to. 9. 186. k, l
De creatura sua, creator omnium procreatur. tom. 10. 127. d
Omnia creata, Paganos, hæreticos & peccatores quadam voce conuincunt. tomo. 9. 244. e, f
Quicquid deus creauit, bonum est, licet homines interdum vtantur ad malum. to. 9. 257. l, m
Verba sapientiæ, Prouerbiorum libro, Dominus creauit me ab initio viarum suarū, &c. & Arriani, & Ecclesia de Christo dicta intelligunt. tom. 10. 47. m, & seq. Et ibi locus is declaratus.
Curat deus homines singulos. to. 10. 66. b, c
Creaturis donauit deus, vt hoc quod sunt, generent. tom. 10. 66. b, c
Duplex hominum creatio. tom. 10. 66. b, c
Creaturarum bonitatis differentię. tom. 10. 69. a, b
Quid homini cum aliis creaturis commune tom. 10. 84. l, m
Creatoris & creaturę differentia. tomo. 10. 88. c
Trinitas vna, creator. ibidem
Vitia non sunt creaturæ dei, & propterea nō laudant deum. to. 10. 111. b
Errorum, circa mūdi creationem, exclusio. tomo. 10. 195. i
Christus propter suos creatus, est creator. tomo. 10. 129. m
Deus æquè faciliter facit, & creat omnia. tomo. 10. 163. a, b
Omnis creatura, præter hominem, agnouit creatorē suum patientem. to. 10. 185. K, l
Omnes creaturę, preter hominem, creatori suo patienti, quoad possunt compatiunt. tom. 10. 188. m, & seq.
De creatione mundi. tom. 10. 195. g, h
Quid per creaturas, sex diebus creatas. ibidem. l, m
Quid per ordinem creationis dierum intelligatur. ibidem.
Philosophorum opinio, de creatione mundi. to. 10. 199. d
Pulchritudo rerum creatarum. ibidem. e, f
Quid intelligatur per literam Geneseos, In principio creauit deus cęlum & terram. tom. 10. 195. l
Confutatio opinionis Platonis, de creatione mundi. tom. 10. 200. b
Deus nos creauit, vt ęterna nobis conferat bona. to. 10. 218. d
Deus omnia imperio suo creauit. t. 10. 223. d
creator inuisibilis, hominem ex visibili & inuisibili creauit. to. 10. 322. a
Credere & scire quid differant. to. 1. 173. e, & 189. c
Credere & bonum operari, quomodo nostrum est. Eodem 18. e, f
Credere scripturis. to. 1. 72. l
Credere nō solum, sed & intelligere fideliū est. to. 2. 209. g, h, & 214. d, e
Credendum quibus. tomo. 1. 239. c, & seq.
~~Credere vel non credere, liberum esse, Donatistarum error.~~ to. 2. 65. h, i
credere & videre quomodo distant. tom. 2. 161. g, h
Credimus fide, quæ non videmus. ibid. i, K
credi dicuntur, etiam quæ videntur. t. 9. 95. i
Incredibile ē hoīes ignobiles, imperitos, &c, doctis rē īcredibilē persuadere. t. 5 227. h
Credentes, intelligere facit deus. to. 1. 208. f, to. 3. 354. K

Qui credit & loquitur, & si non vera loquitur, fideliter loquitur, & contra. to.2.196. c, in fine.
credendum quid Christiano. to.3.50.f
credere quodlibet non bonum. to.3.276.c
credendi voluntas a Deo. ibidem, g, & seq. copiosè.
credere & opinari differunt. tom.4.2.e
Non sufficere fide solum credere. to.4.26.f
credibilium tria genera. to.4.190. f
credimus futura ex præteritis. tom.4.352. f
credere omnia, vitium est: nihil credere, itidem. to.4.383.m
credi multa etiam in rebus humanis, quę nō cernuntur oculis. to.4.351.c
credenda sunt, quę incredibilia videntur, scilicet veritas diuina, & omnipotentia to. 5. 215.d
credere ventura omnia in scriptura expressa cogimur rationabiliter, per ea quæ olim aliis fuerunt futura, & iam sunt nobis prę terita, cum certi simè euenerint, vt prophetæ prædixerunt. to.5.211.b,f, & seq.
credere se dicit, quæ expertus est, vel testibus idoneis nouit, de his mirabilibus, quę per eum numerata sunt: ea autem quę scripsit alibi tamen lecta, sic habet, vt neque negā da, neque affirmanda decernat. ibid.
credere nec licet ea, scilicet quę scripta sunt ab his qui non sunt diuinitus docti, atque humanitus falli poterunt. ibidem
Ad credendum, quę videntur rationi esse cō traria, inducit per multa mira, quę deus ostendit in natura, quę vidētur esse ipsius rationis naturę. ibid.e
credere nolunt aliqui, nisi ea quę sunt experti, & hæc eorum est tota ratio. to.5.213.h
credidit mundus propterea numero exiguo ignobilium, infirmorū, & imperitorū hominum, quia in tam contemptibilibus testibus multo mirabilius diuinitas ipsa persuasit: vt patet in miraculis Apostolorum to.5.228.i
Incredibile est Christum resurrexisse in carne, & in cęlum ascēdisse cum carne. ibid.
Incredibile est, mundum tam incredibilem rem credidisse. ibidem
credere debent Deo Philosophi resurrectione, qui eam prędixit, & non potest mentiri. to.5.238.K,l
De vtilitate credendi contra Manichęos. to. 6.29.e, & seq. Retracta. tom.1.14.d, tom. 6.86.g,h
credulus, an sonet in vitium. tom.6.33.a
Inter credentem, & credulum, differentia. ibidem, d
credulitas, quare via est ad religionem. ibid.
credere, opinari, intelligere. ibidem, h
credere sapientibus, tutissimum. ibid.m
credere in Deum, & quod credimus, confiteri donum dei. tom 7.419.c
credunt homines in Christum, & Christus se non credit hominibus. to.9.21.i,K
credere in deum, plus est quàm credere deo to. 8. 283. e
Qui nō credit in Christum, nec in patria est, nec in via. tom.8.480 m
Hoc est credere in Christum, diligere Christum. ibid.500.g
Quòd antiqui credebant illum futurum, quem nos venisse iam credimus. tomo.8.99.b
Ita credebatur a patribus dispensatio suscepte carnis futura, sicut a nobis iam facta creditur. tom.8.163.b
Vt credas in christum, in potestate tua est. eodem, 249. m
Nisi crederemus quod lateret, non esset merces fidei. ibidem.421.K
Qui loquuntur quod non credunt reprobati sunt, quamuis aliis vtiles sint. to.8.124.h
Non perfectè credunt, qui quod credunt, loqui nolunt. ibidem, K, l
credere nemo potest in deum nisi aliquid intelligat, tamē ipsa fide qua credit sanatur, vt intelligat ampliora. tom.8.300.c
Non credentes inhabitare, quid sit. tom 8. 151.g
credentibus in Christum, quare Christus nō se credebat. tom. 9.21.l
Terrena quæ dixit Christus Iudæis, quæ sunt quibus non crediderunt. to.9.24.e, f
Nemo credit inuitus. tom.6.72.c
credere in Deum oportet, nec sufficit credere ei. tom.9.53.K, l
credendum prius est domino, & demum cognoscemuss tom.9.51.h
credere prius est necesse, quàm quòd quis posit cognoscere. to.9.53.K,l
credere in deum, quid sit. ibidem, l, m
credere, cur non potuerunt Iudęi. tom.9. 83.d, e

Credentium varietas. tom.5.84.f
credēdum in se non negabat Christus, cum dicebat, Qui credit in me, non credit in me, sed in eum qui me misit. Ibid. & seq.
credere licet homini, non autem in hominē. tom.9.84.e, f
credere, verè quid sit. to.9.110.K
cæteri fideles crediderunt per verbum fidei, quod Apostoli prędicauerunt. to. 9. 111. m, & seq.
christi regnum, est credentes in eum. tom.9. 116. g
christi regnum non est hinc, est tamen hic. ibidem, g
Quid credere quòd Iesus est Christus. to. 9. 139. l, m
Gentes in Christo credentes, ab Ecclesia creduntur. tom.9.149.a, & d
Rationalis creatura necesse habet temporales causas ad æternitatē referre. to.9 160.l
credere Deum, & credere in deum, quid sit. tom. 9. 187. e
credere in deum, plus est quàm credere deo. tom. 8. 283. e
Quid sit credere in in vnicum filium Dei. to. 9. 238. K
Quomodo credendum sit. tom 9.246.g, h
Sic crede, vt desideres videre quod credis. ibidem, h
Quomodo possibile sit credere in eum, qui non videtur. tom.9.244.g.h
Non credendo, homines in regno diaboli sunt. tom. 10. 8 m
Qui crediderit, & baptizatus fuerit, &c. locus expositus. tom. 10. 10. e
Est modus quo qui baptizatus crediderit, saluus sit: & est modus manducandi carnem & sanguinem christi, sine quo exterior operatio nihil prodest. ibidem, g, & seq.
credendo mare premimus, fixis vestigiis, titubando mergimur. tom. 10. 14. i, K
Meritum eorum qui non viderunt, & credūt magnum. to. 10. 17. i
credimus in Christum: & quomodo. to. 10. 28. m
credendum, vt oremus: & orādum, vt credamus. to. 10. 30. i
Iudæi quid prętendant, quare in Christum nō credant. to. 10. 38. d, e, & seq.
Quod simpliciter prædicatur, credendum: quod subtiliter disputatur, intelligendum est. tom 10. 44. b
De eo quod scriptum est, Qui credit in me, credit in eum, qui me misit. Sermo. to. 10. 45. c, & seq.
credere in Christo, medicina aię. to. 10. 50. b
credere Christum, & credere in Christum, differunt. ibidem, l
credendo nascimur deo. ibidem, d
Qui credit in christum. ibidem, l
Quę post christum creditum abiicienda, & quę in meliores vsus conuertenda. tomo. 10. 56. h, i
credit in altero, qui peccauit in altero. to. 10. 72. c
Qui credit in filium, habet vitam æternam: exponitur. tom. 10. 72. h
Infantes quomodo credant. to. 10. 72. c, d
Intelligere, an credere, vtrum pręcedere debeat. tom. 10. 84. m
credere oportet, vt intelligamus: & non intelligere, vt credamus. ibidem, m, & seq.
Quomodo credenti iam dixerit christus, Si potes credere, &c. to. 10. 85. e
credo domine, adiuua infirmitatem meam, &c. exponitur. ibidem
De verbis beati Ioannis. charissimi, nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex deo sint, &c. Et confutatione Manichæorum; Sermo. tom. 10. 87. K, l, & seq.
crede in Christum nemo potest, nisi prius moriatur. to. 10. 118. f
Christus, omnium credentium saluator est. to. 10 129. i
Non sanitati, aut ętati, credendum est. to. 10. 160. d
Abraham credidit deo, & reputatum est illi ad iustitiam: exponitur. to. 10. 160. e, f, & 184. c
Abraham radicem fidei, nominisq; Christiani habebat, quia totum illi credulitas donauit, quicquid legali posset obseruatione conferri. to. 10. 160. f
Abraham non dubitauit credere, quando ei filius promittebatur, ideo non trepidauit quando exigebatur offerre. to. 10. 162. f, & 163. f, g
Isaac incredulitate nascitur. to. 10. 160. l
Plures crediderunt in Christum post mortē suam, quam ante. to. 10. 169. l
credo in deum patrem, &c. exponitur. to. 10. 185. m, & seq. 187. f, & seq. & 190. d, & seq.

Credens Deo, quid sit facturus. to.10.190.d e
credo, exponitur to.10.191.a, & seq.
credere iubet nos dominus. to.10.194.f
credere Ecclesiam, & non in Ecclesiam debemus. ibid.i
Qui crediderit in mediatorem, & fideliter vixerit, post mortē recipiet corpus ad ornamentum. tomo.10.198.c
christum nouimus, si credimus. t.10.200.m
Maledictio est illis, qui malè credunt articulis fidei. to.10.125.h,i, & seq.
credere deum, & credere deo, sunt necessaria saluti. tom.10.215.f,g
Aliud est credere deo, aliud credere deum, & aliud credere in deum. ibidem
christo credimus, cum ei per dilectionem adhæremus. ibid.h
Dæmones credunt deum, & confitentur. to.10.215.g
crescere trifarium. to.1.200.f,g, & 271.d
crescere & multiplicare, quomodo accipiēdum. to.1.14.l, & fo.seq.b, & 271.d
crescite, & multiplicamini. to.5.124.m, & 128.a
Ioannes Baptista, quomodo dicebat de Christo, illum oportet crescere, me autem minui. tom.9.27.a
crescere deum in nobis, quid est. ibidem, m, & sequentibus.
crescere, est proficere: decrescere, deficere. tomo.9.128.c
cōtra Cresconium Grammaticum, libri quatuor. tom.7.66.f, & sequentib. Retracta. tom.1.24.b
Criasus rex. to.5.270, m
cribrum continet aquam. to.5.86.e
crimē alienū, nō maculat nescientē. t.2.52.f
Libellus criminum. ibid.c
crimen & peccatum differunt. tomo.3.58.d
Scelerati regnum dei non possidebunt. to.3.58.g, & K, l
crimina infanda, penitus eiicienda. ibid.K, l
crimen, etiam vnum, excludit a regno Dei. to.7.135.i, K
Nullus falso crimine lęditur, nisi apud iudicem hominem. to.8.462.b
Omne crimē, facinus, vel peccatum, nostrę est negligentiæ: & omnis virtus, & sanctitas, Dei, est indulgentię: tom.10.7.c
Non propterea crimina committenda, quia sine peccatis in hac vita esse non possumus to.10.100.e, f
Peccatis sanctorum sua crimina defendētes. tom.10.101.d
Quæ sunt vitia capitalia. eod.273.i, K
Quæ capitalia crimina deleant. eod.274.b
criticam accessionem medici vocāt per quā transitur ad sanitatem: maior ibi æstus, sed ducens ad salutem. to.8.202.b
Crispina sancta fęmina, qualia passa sit. to.8.522.b, & f, g, & 524 f
crispinus, Donatistarum Episcopus, mulctatus. tom.1. In Possidonio
crispini immanitas. to.7.88.a
De passione sanctæ Christinæ nobilis, & delicatæ fęminæ. tom.8.473.a, b, & c
crocodilus maxillas tantum superiores mouet. to.1.179.b
crudelitas parcens. tomo.2.74.g
crudelitas, nū in bellatorib. Iralitis. t.4.56.l
crudelitas humana maior est, quam bestialis tom.5.29.h
Crux nostra mortificatio carnis. tom.1.271. f, to.2.43.b, c, & 172.f
crucis, tempus. to.2.172.g
crucis figura, mysticè. Ibidem, & fo.183.g, h
to.3.15.m, in fine.
crux Christi, candelabrum dicitur. t.2.254 c
crucis signum, omnem Christianam actionem præse fert. to 3.15.a
crux pœnitentiæ. to.3.99.f
crux Christi, quomodo ad nos pertineat. to.3.56.e, f
crucis signo, Amalechitæ & dæmones vincūtur. tom.3.102.e
crucis Christi præfiguratio. t.4.48.c, & 84.f
crucem Christi Cyrenæus portat. t.8.170.d
crucifixio domini, & tertia hora', & sexta, quomodo accipiendum. ibidem, f, g, & 308.h, & sequen.
cruce Christi, nihil olim execrabilius. to.4.186.m
In cruce domini, veteris hominis crucifixio significata. eodem.423.a
crucis Christi prefiguratio, arca Noe. tom.4 330 f
Virga Moysi. ibidem. K
crucis lignum, significatur in arca Noe, & in lignis quæ Isaac immolandus portauit. tomo.5.240.K, & seq.
crucis figura, Moyse orāte, & nullo Hebręo rumcadēte, inimici eorum prostrati sunt

Item

Item de serpente ęneo. to.5.83.c
Ecclesia per crucęm salua. to.5.141.e
Moyses manus ad cęlum extendens,crucem signat. tom 6.11.h, & 86.m
Serpens in eremo. eod.66.e, & 86. m
crucis signum prædictum. to.6.27.a,& seq.
crux fidelium. tom.6.66.d,e
crux Christi euacuatur. tom.7. 235.g,h,& sequent.& 240.g,h
crux Christi inimici. eod.296.d, e
crux Christi, signum est humilitatis:& quare in fronte portatur. tom.8.542.h
Quòd sit finita in pœna,honorata in gloria. tom.8.93. g
crux Christi etiam pro ipsis persequentibus facta est. to.8.129.d
crux Christi clauis fuit,qua clausa patescũt. eodem.139. i
Qui crucem Christi irrident,a dęmonibus, tanquam a bestijs deuorantur. ibid. 132. h, & 141. l
In cruce Christi apparebat confusio,& infirmitas,sed abscõdita latebat virtus.t.8.201.e
crucis latitudo,lõgitudo,altitudo,& profundum,quę sint.eodem.385.m,& seq.to 9. 214.i,tom.10.216.a,b,& 264.d,e,323.m
Non careremus vetustate,nisi crucifigeretur Christus in nostra infirmitate. to.8.107.d
De cruce Christus descendere quare noluit. ibid.183.l,m,& 215. K,& 246. c, d
De cruce non descendit,vt patientiam, non potentiam,ostenderet.eodem 122.c,in fine, & seq.& 149.b
Quare in cruce manus extendit. to.8.211.e
Quomodo vnus euangelistarum narrat dominum crucifixum hora sexta,& alter hora tertia. eod.214. m
crux Christi,lignũ est, quo mare huius mundi transeamus. tom 9.4. e
crucem Christus non ad potentię documentum,sed ad exemplum patientiæ suscepit tom. 9. 6. a
christus,quare de cruce non descendit,dicẽtibus Iudæis,Si filius Dei es,&c.ibidem,a
crucifixi longa morte necabantur. to. 9.55. h,& 60. K
crux Christi in cordibus fidelium figenda. tom.9. 69. K
cur se crucifigi permisit. to 7 215.g
Si de cruce descẽdisset Christus,de sua resurrectione nos nõ lætificasset.to.8.216.d,e
Maluit non descendere de cruce,vt non potentiam ostenderet,sed insultantibus cessisse videretur to.3.250.m,& seq.
christi crucis dimensiones tom.9. 118 h.i
Sine Christi cruce,nihil sacramentorum ritè perficitur. ibidem, i
crux Xpi quolibet mẽse dat fructũ t.9.150.i
Morienti salutare est, de crucis imagine loqui.to.9. 208. K
christi crucifixio. tom.9.113.a
crucis Christi prisçę figuræ.tom.9.214.a, b
Quatuor gradus sanctæ crucis pręducunt ad cœlum. ibidem, i
crux erecta sumitate cœlos,infimo inferna, brachijs respicit latera mundi.to. 10.215. m, & sequen.
christianus signo crucis,& symbolo fidei,insidiantem vincit diabolum.tom.9. 240 f
crux christi fidelibus non est opprobrium, sed triumphus. to.9.247.d
Nulla arte,prętęr inuocationem,& crucem Christi, saluari est posibile. to. 9.250.c
In omnibus actibus nostris præcedat signũ christi. ibidem.g
crucis signum sit arma nostra. ibidem
Signum fili hominis,est crux Christi.to. 10. 173. g
Principum Christianorum edictum,ne quis crucifigatur. tom.10.18.e
Et hoc in honorem crucis Christi. ibid.
christus crucem prius honorauit,vt honoraret fideles suos. to.10.18.e,f
Etiam reges,in fronte,nunc portant signum crucis. ibidem, e
Amplius fuit de sepulchro resurgere, quàm de cruce descendere. ibid.e,f
crux Christi,clauis,qua scriptura mysteria aperiuntur. to.10.29. K
Vita ista mare, fluctus tentationes, & crux Christi nauis, qua ascensa traijcimus. to, 10. 55.i, K
Mihi absit gloriari,nisi in cruce,'&c.exponitur. tom.10.62 K,& seq.
crucis Christi insultatio sapiętum huius mũdi aduersus catholicos. to. 10.63.m
christus,quare crucifigitur. to.10.71.e
Mali cruce se signantes, quid faciant. to.10. 101.a, b
Isaac crucis meruit signa portare.t.10.132.e
Si sancta crux eleuata non esset, Christianus populus in ętternum periisset.to.10.173.e

Qui

Qui vult diaboli vitare venenũ, videat christum crucifixum. tom.10.178.d
Mysteria sanctæ crucis,to.10.178.f,g,& 215 m, & sequen.
christus dicens in cruce,Sitio:fidem incredulæ gentis concupiscet. tom. 10.185.l
De cruce & latrone to.10.192.l
Crux christi,feriæ,& nundinæ spiritales. ibi.
Sanctæ crucis effectus. ibidem
Antea crux nomẽ condemnationis erat,nũc autem honoris. ibidem
Crucis laudes. ibidem.l,m
Crux fulgebit in iudicio. tom.10.193. m, & 307. m
Et quare crux Christi in iudicio apparebit. tom. 10. 194.a
Propter crucem annua festa constitui. tom. 10. 192.m
crux est altare. ibidem
crux christi,festiuitas epulationis est. to. 10. 193.b, in fine.
Beneficium duplex operatus est Christus, p crucem. ibidem. c
christus crucifixus vniuersam creaturam turbauit. tom 10.193.c,d
crux, quantorum bonorum nobis causa est. ibidem. K
Crux,regni insigne. ibidem
In secundo Christi aduentu,crux ita fulgebit vt obscurentur luminaria cœli. ibidem. m
crux Christi erit Luna lucidior, & Solæ prę clarior. tom.10.193.m
crucem gestamus fronte. to.10.194. h
Monitio metrica, ad crucis figuram.tom. 9. 208. K, l
crux magnum quoddam continet sacramentum. to.10.216.a
Quid crux Christi significabat. to. 10. 215.l
contra inimici insidias cruce munimur. ibidem. m
crux iacens Orientem, Occidentem,Meridiem,& Aquilonem tangit. Eodem 216.a
In forma crucis dilectio & amicorum, & inimicorum attendenda est. to.10.264.d
crucis signum præsidium est amicis obstaculum inimicis. to.10.264. K
Omnia sacramenia Ecclesiastica, in virtute signi crucis perficiuntur. ibi.K
In festo inuentionis sanctę crucis.to.10.264 m, & 324.a
Effectus signi crucis ibidem.c,d
Crystallum,quid sit, & qualiter generatur. tom.1.565.i
Et quid significet. eodem.571.h,i
crystallum solui, quid sit. ibidem.l, m
crystallum mittere sicut bucellam panis, qd fit. ibidem.h,i
Ecclesiæ verba sunt, Annuncia mihi,&c.vbi cubas in meridie.to.10.43. f, & sequenti. copiose.
Cubile nostrum,eo cor nostrum: ibi tumultum patimur conscientiæ nostrę, aut ibi requiescimus in conscientia bona.tom.8. 77.l,m, & 87.a, & 91.l
cubiculum,est cordis nostri secretum.to.10. 156 g, h
cubitus geometricus. tom.4. 28.b
cubitum geometricum dicunt tantum habere,quantũ sex de nostris:& huiusmodi cubitos quidam arbitrantur arcam habuisse. tom.5. 142.l
De cucurbita,in Iona.t.2.17.m,21.c,& 25.c
Allegoria eiusdem. Eodem.62.a,& seq.
cucubitarum homicidię manichęi.to 6.74.l
culpandę non res ipsę, sed eis abutentes.to. 1.215.i
culpę reiectio & excusatio. Eodem.187.h
culpę veniales. to.3.347.b
culpa hominum fęlix dicitur,propter quam diluendam tantum bonum factum est. to. 9. 161.f
Vnius diei culpa, vnius anni pœna compensanda est. to.10.179.a
culter petrinus. to.9.54.h
cuneus,quasi conneus. to.1.167.e
cunina dea to.5.33.d
cupiditas, fons malę patientiæ.tom.4.239.a
cupiditates,portæ inferi. tom.3.349.c
cupiditates carnis vincendæ. Eod. 198.i
cupido varietatis vnde nascatur. Eod.297. h
cupiditas,quid,to.1.229.K,to 3.17.e,f,to.4. 188.b
cupiditas carnis, triplex. tom.1.67.i
cupiditas rerum externarum.Eodem.175.e, & sequent.
cupiditatem in omnibus peccatis æstimari. Eodem. 206.i,K
cupiditatum tyrannis graphicè describitur. Eodem.211.d, e
cupiditatẽ solã culpat scriptura.to.3.17. e, f
Ad cupiditatem euellendã quę faciant.ibid.f

cupiditas,fons malorum.to.3.219.b,tom.4.380.to.6,183.g
Vide, Auaritia.
cupiditas habendi. to.3.352.a
Vide concupiſcentia.
cupiditas. tom.5.122.f
cupiditas vel concupiſcentia, ſecũdum vſitatum modum,in mala parte accipitur, ſi non addatur reſpectu cuius ſit. ibidem.l
cupiditas temporalium quanto eſt maior,tãto anima deo diſsimilior. to.5.80.a
cupiditas,eſt paſsio. to.5.122.f
cupiditas cũ paruula ẽ,elidẽda eſt.t.8.522.R
Quod non ſit opus dei,& ei nihil ſufficit. to.8.568.e
cupiditas dicitur amor mundi. ibid.61.g
cupiditas mala nõ eſt a deo, nec vlli nocet, niſi ille permittat. to.8.71.l
cupiditas, quę ſæpe faciendę legis iuſsionibus contradicit,quali dilectione expugnatur.to.8.456.c
Quòd ſit porta mortis. tom.8.21.g
cupiditatis & mundi contemptus certamen. tom.9.226.a
cupiditas,omnium malorũ radix.to 9.228 m,& 252 c,to.10.144.g
Auri cupiditas, hydropi comparata. tomo.10.4.a,b
Radix omnium malorum cupiditas, radix omnium bonorum charitas.tom.10.13.e
Tempeſtas vnicuiq; cupiditas ſuas.to.10.14.d, in fine.
De eo quod ait Apoſtolus,Radix omniũ malorum eſt cupiditas, quam quidam appetentes naufragauerunt,&c.Homilia.to.1093 R, & ſeq.
cupiditas diabolum introducit.t.10.113.R
cupiditas miſeria. to.10.149.a, & ſeq.
cauendum eſt a cupiditate. tom.10.225.b
Flãma cupiditatis diabolo ardorem ſuauitatis exhaltat to.10.254.d
cum pecunię incremento,rabies cupiditatis augetur. to.10.259.f,g
cupiditas cupit diuidere, ſicut charitas colligere. to.10.319.i
Recurare pro corrigere. to.1.202.c
curæ uel cura familię. to.4.380.b
curarum finis eſt delectatio. to.8.14.g
Habeat curam tui qui fecit te, qui habuit tui curam priuſquam eſſes. to.8.57.e
cura deo de nobis, to.10.6.c,d
curiæ quę dicantur:& q̃ Roma trigintaquinque curias habuit. to.8.475,h
curiacii tres. to.6.23.l
curioſitas in ſacris literis damnata.to.1.252. & ſeq.
curioſitas cognoſcendi. to.1.66.i
De curioſis to.1.234.b
curioſitas diuinatorum, peſtifera.tom.3.11.i, K, & ſequen.
curioſa,omnis anima indocta. Eod.253.g
Inter curioſum & ſtudioſum differentia. to.6.33.b,c
cõtra curioſos& ſcrupuloſos: paratiores ad interrogandum , quàm ad intelligendum capaciores. tom.5.130.d
curioſi cõparantur piſcibus maris.to.8.18.m
curioſitas inuenit hæreſim. to.9.104.e
curioſitas vnum eſt ex malis mundi.tom.9.127.l, m
curioſitas librorum & ſcientiarum,arguitur to.9.219.f
Etiam,curioſitate, cupit vt homines trahatur ad deum Augu. tomo.10.39.b
Curmæ ægrotantis viſio.to.4.321.g, & ſeq.
Melius eſt viam pigrius ambulare,quàm prę ter viam fortiter currere. to.8.61.e,f
Nõ pedibus, ſed deſiderio currimus ad deũ. to.8.302.c, in fine.
Quid ſit currere viam mandatorum dei. to.8.445.b
Non ad deum paſsibus, ſed affectibus currimus. to.9.202.m
Curtius armatus, equo concito, in abruptũ hiatũ terræ ſe pręcipitem dedit.to.5.46.g
Currus igneus Heliæ. to.3.246.R
currus dei,quis ſit. to.8.234.e
currus,volubilem ſucceſsionem temporaliũ bonorum ſignificat. to.8.33.f
Tunc curuatur homo,cum ſe facit pronũ ad terrenas concupiſcentias. tom.8.162.m
curuari,eſt non poſſe cor erigere a terra. ibidem.104.e
curuus eſt, qui non bene audit, Surſum corda, &c. to.8.248.h
Mulier decem & octo annis incurua,quid ſignet. tom.10.27.K
Incuruũ in terrã eſſe,quid. Eod.28.b,in fine.
Diabolus & Angeli eius animas curuauerũt id terras. to.10.129.K,l
cuſtodia dei. to.3.356.h
Cuſtodia uitę noſtrę deo. to.9.162.a

Quiſque

Quisq; homo angelum ad sui custodiam deputatum habet. Ibidem, e
Custoditio verborũ dei, intelligenda est operatio præceptorum. to.8.440. K
Si vis habere custodem non dormientem, deum elige. tom.8.470.g
Dominus quomodo custodit animam, & introitum, & exitum nostrum. Eod.473,b,e

Cybele.

Sacra matris deum, obscœna. to.5.11.a
Cymacia, quid. tom.4.28.h,i
Cymbalum sonans, & cymbalum iubilationis, quid sit. tom.8.581.l
Cynici philosophi, quales. to.1.103.b,c
Cynici appellabantur philosophi, qui cum diuersa sequerentur bona finalia: alii scili cet virtutem, alii voluptatem, eundem tñ habitũ & cõsuetudinẽ tenebant. to.5,86.a
Cynici cur sic appellati. to.7.267.g, & 344.f
Cynicorum sectæ. to.10.171.e, & g,h
Cyniphes, musculæ breuissimæ. to.3.65.c
Quid per cyniphes intelligatur. to.9.248.i,K
Cynocephalus, quid sit. to.5.15.g
Cynocephalus. to.5.23.m
Cynocephali. to.5.145 m
Cynomia, canini mores sunt, qui nec parentes quando nascuntur, vident. to.8.286.i
Cynomia, quid. to.10.171.e, & seq.
cypriani sepulchrum vbi. to.1.41.m
cypriani snia, de ortu animę è cęlo. Eod.h
cypriani authoritate, Donatistę se defendere conati sunt. to.1.23.f, to.7.71.b,c, & 38. K,l, & 187.b
De zizania in Ecclesia. tom.1.24.d
De oratione diuina. to.2.49.f, & 148.h, & m to.7.411.i
De mortalitate. to.2.151.d, to.7.407.l, & sequent. c
cyprianus excusatur. to.2.27.e,f, & 55.i,K, & seq. to.7.124.i
cypriani decretum de paruulis baptizandis. tom.2.32.b
cyprianus collegarum auaritiam quatenus tolerauit. to.2.52.g,h, to.7.87.a, & 135.m
cypriani sollennitas quomodo celebrata. to.2.175.a
cyprianus doctor suauissimus, & martyr beatissimus. to.3.14.l
Et quòd vsus literis prophanis. ibidem.
cyprianus martyr gloriosissimus, & doctor lucidissimus. to.7.419.b
Cypriani nimia facundia. to.3.25.f,g
cypriani dictio submissa. Eodem. 28,b
Temperata. ibidem, 9
Et grandis. ibidem. h
cypriani martyrium. to.6.73.l
Cypriani temporibus, qualis Ecclesiæ vnitas to.7.19.c, d
Cypriani sententiam, de baptizandis hęreticis, Ecclesia non accipit. to.2.55.col.3. per totum. to.7.71.c, & 78.m, 233.m
cypriani, dicta, aliorumq; doctorũ, quomodo accipienda sint. to.7.79.l
cypriani laus. ibidem.l, & 146.b
cypriani sententia de vasis honoratis & inhonoratis discussa. to.7.79.d, & l, & 136.i,K & seq & fo.158.b, Retra. to.1.23.e
cyprianus amantissimus vnitatis. to 7.101.e
cypriani authoritati quantum differendum. to.7.125.b
cypriani opinio. ibidem.c
cypriani sententia, de Petro reprehenso a Paulo. ibidem.
cypriani errorem imitantur Donatistæ, charitatem non imitantur. to.7.127.e
cypriani error. ibidem. i
cypriani epistola, & coepiscoporum sententiæ excussæ. to.7.229.c, d
cyprianus non fuit author sententiæ. ibid. K
cypriani encomium. Eodem.142. m
cypriani orationibus adiuuari exoptat. Eodem. 143.a, b
cyprianum præpostere imitantes. to.7. 146. m, & sequentibus.
cypriani testimonia citata, de peccato originali. tom.7.300.g,h, & seq.
De gratia & auxilio dei. ibid.302.i,K
cypriani liber, de oratione dominica, diligẽter legendus. to.7.427.h,i
cyprianus ab inferiore accepit mortis sentẽtiam & a superiore coronam. to.8.101,e
Quòd in passione est contristatus, sed a deo corona consolatus. to.8.314.e
In nati. beati cypriani sermo. tom.to. 321 f
cyprianus in exiliũ curubin missus est. ibid.
cyprianum pręcesserant multi martyres, illius hortationibus armati. tom. 10.321.l
cynere, vbi sit. tom.9.234.e
cyrus. to.5.32.b, & 175.K
cyson, interpretatur duritia eorum. tom. 8. 301.d

DAciani ira,& pœna Vincentii, transierunt. to.10.260.e, f
Dactylor inchitæ hæretici,qui.to.6.9. K
De pedibus, Dactylo postponendis, propter silentium. tom.1. 122. b
Dædali volatus. to.1.180.,K
Dædali Labyrintus. tom.5.171. k
Quomodo Dędalus & Icarus volant. ibid. Vide, Diabolus.
Dęmonum notitia. tom.1. 24.e
Dęmones an possint hominum cogitationes cognoscere. ibidem
A dæmoniis remedia vitiorum. tom.1.67.i
Dæmones animalia aeris .tom.1.143.c.163.e to 2.60.l,to.3.64. e
Dęmonum mira fallacia.to.1.163.e,t.3.100. f, & sequen.
Dęmonum religio superstitiosa.to.1.246. h Vide, Idololatria.
Dęmones errore humano delectantur,& pascunt.to.2.60.m,to.3.280.a,to.6.120.l,m
Liberatione hominũ torquent.to.1.171.g,h
A dæmonibus quomõ nobis cogitationes inferantur,& somnia. to.2.166,g,h
A dęmonibus quomodo decipiuntur mathematici,& diuinatores. to.3.11.i,K
[redacted] to. 3.11.d,e,& seq. copiose.
Dęmones quomodo occupent homines.to. 3.69. m
Dęmonum miracula ad decipiendos homines.to.3.100.g
Dęmones quomodo vera norunt, & futura nonnunquam prædicunt. tom.3. 173. K, l
Dęmonum ludificationes. to.3.198.i,K
Dęmonum sapientia & astutia. tom.3. 218. a
Dęmonum perspicacia, & prescientia. to.3. 228. a, b
Dęmonum locus, to.3.252.e,to.6.180.e,f
Dęmones cur rectores harum tenebrarum dicti. to.3.252.e
De diuinatione dęmonum, to.3.279.a & sequen.Retracta.to.1.23.e
Dęmones futura scire,& prędicere,non esse mirandum. to.3.279.a,b
Dęmonum natura & potentia, Ibidem,f,& sequentibus.
Dęmonum experientia, ibidem,& 288.f,g
[redacted] to.3.279.g,& l
[redacted] ibidem. f,g
Dęmones,vnde mira sciant, ibidem,h
Dęmones vnde prescisciant futura. ibi. K
Dęmones,an per exteriora signa internas hominum cogitationes deprehendant, ibid. l, Retractat. tom. 1. 23. e
Alia dęmonũ,alia prophetarũ oracula.ibid.l
Dęmones quomodo fallant &,fallantur. ibidem, m, & seq.
Dęmones cur ipsorum mala uel sileant, vel prędicant interdum, Eodem 282. b
Dęmonum cultus vnius dei cultui cessuros, prędictum a prophetis. ibidem,b,c,& e,f
Dæmones quoque interdum docent verum deum colendum. ibidem, d
Dęmones,improbi mulieribus. to.4. 28. a
Dęmones Christum laudare compulsi sunt. to.4.129. f
Dæmonium mutum. to.4.149. K
De dęmoniaco. to.4.181.f
Dęmoniaco eiiciuntur mysticè. to.4.159.d
Dęmonia diuersa. to.4.288.g
Dęmones torqueri a martyrib.to.4.323. i,K
Dęmon accusator in iudicio. to.4. 386.m
Dęmones delectantur in cultu hominum, & obscęnitatibus,& huiusmodi.to.5.12.f, g,& 14.l, m
Dęmonibus nihil est peius, quibus cõparantur homines mali. tom.5.99.l,& 10. K
Dęmones naturaliter sunt astutiores ad decipiendum. to.5.24.K
Dęmones erroribus humanis gaudẽt:pro quibus etiam se colendos,mille nocendi fallendiq; artibus, interponunt. to.5.14.i
Dęmones quidam facillimè prœuident,& citissime a remotis nunciant futura, etiam quando fiunt. to.5.19.f,g
dæmones inuicem pugnant. ibidem
Dæmonum malignitas,nisi se aliquando alicubi transfiguret in angelos lucis,non impleret negotium deceptionis. to.5.19. b
Dęmones agitant occultas mentes iniquo instinctu, & instant faciendis adulteriis, & pascuntur factis. tom.5.19.c
Dæmones inuident plus hominibus, quam quicunq; inimici ad inuicem: Et hominũ ęterna fœlicitas,eorum est pœnis. Ibidem
Dęmonum pœna, est sanctorum fœlicitas, quibus inuident. Ibidem,

Dæmo-

dæmones ad decipiendum semp[illegible] sigilantissimi. to.5.22.K
dęmones permittunt terrere & excitare mentes hominum,sed arcentur superiori potestate,vt quæ volũt nõ semp faciãt. t.5.22.f
dæmones quomõ mouent animũ. to.5.25.h
dæmones parũ possunt super bonis, vel malis corporalibus, auferendis.Et ꝙ dii non custodierunt in præliis sibi seruientes. to.5.25.f,g,& sequen.& 27.b.c,& f,g
dæmones quomodo coegerunt quendã nunciare Romanis nomine deorum,vt instaurarent ludos scœnicos. to.5.36.i
dæmonis responsum, factũ Iuliano,t.5.37.f
dęmones delectantur fallacia simulachrorũ, qui & deceptores & deceptos pariter possident.tom.5.38.b
dæmones quos possident. ibidem.g
In dæmonibus maxima est fallendi cupiditas. ibidem
dæmon distinguitur,in cadæmonem,& calo dæmonem. tomo.5.50.a
demones opiniones noxias inuidentia mirabili & occulte inserunt cogitationibus impiorum, & aperte aliquando sensibus ingerunt, & qua possunt fallaci attestatione confirmant,ibidem. b
dæmonibus prostituitur anima in peccato,sicut meretrix viris. to.5.61.m
dæmones hydromantię artibus conciliantur to.5.64.i
dæmones non possunt,quod non sinuntur,efficere. tom.5 53.h,& 155.h
[illegible] tomo.5.69.c
dæmones,inquit Plato, habent eum diis immortalitatem corporũ, cum hominibus animorum passiones, & ideo obscęnitatibus ludorum delectantur. ibidem
dæmones dicit præcellere homines,sed præcelli à diis.Ibidem. Sed quod magis præcellamus eos bonitate vitæ, & animalia bruta ratione,ostendit. to.5.69.h,i
dæmonem habebat Socrates familiarem, ꝙ eum monebat desistere ab actione eius ꝙ sibi cessisset in malum. tom.5.69.d
demonum desperatio nõ est cõparanda spei hominum piorum. tomo.5.r69.i
dæmones,secũdum Platonicos, sunt genere animalia, animo passiua, mente rationalia,corpore aerea, tẽpore æterna.t.5.70.a
Dęmones quomodo perturbentur. Ibidẽ,K
dæmonum definitio. to. 5. 70.m,& 74.d,e
dæmones, dixit Apuleius Platonicus preces nostras ad deum portare,cum sint medii, & reportare ad nos impetrata ab eis.tom. 5.70.g.& 74.e
Ad dæmones pertinent diuinationes magorũ augurum,& haruspicum, & huiusmodi.tomo.5.70.m,& 83.b
dæmones sunt in hoc aereo cœlo tumultuãtes. to.5.71.g
[illegible]
tom.5.70.h
[illegible] to.5.71.c,& seq.
dæmones de cęlo,pro peccato,eiecti sunt in hunc aerem caliginosum,vbi sunt tanquã in carcere. to.5.71.g,& 121.i
dæmonibus reuelãtibus Hermes Aegyptius, longe ante prædixit simulachra peritura. tom. 5.72.a
Dęmones in iudicio puniẽdi sunt,ęterna dãnatione,cum hominibus. ibidem
Dæmones alligantur idolis,ad decipiendũ. tomo.5.73.g
Dæmon quomodo ab homine Deus factus. Ibidem, K
Dæmones præstãdo beneficia,multo magis nocent,ꝙa vt decipiant,ideo pręstãt ibid.
Dęmones,secundum Hermetem,sunt animę mortuorum to.5.74.d
Dęmones torquentur in locis tibi venerantur:& confitenẽ se affligi dum de obsessis corporibus eiiciuntur. ibid.e
Dæmones quomodo distinguuntur, secundũ Philosophos. to.5.74.d,e
Dæmones fluctuant perturbationibus mentium secundum Apuleium. to.5.75.K,l
Dæmonum mens subiecta est passionibus libidinũ, atq; huiusmodi cæteris. to.5.76.l
Dæmones sunt peioris conditionis hominibus,non melioris: idem non sunt conuenientes mediatores. to.5.77.g,h
Dęmones deos fieri aliqui dicunt. ibid.R
Dæmones, secundum quorundam errorem sunt medii inter nos, & deum, eiq; vota nostra pręsentant ibidem,m
Dęmones esse animas hominum,quomodo dixit Platonicus Apuleius. ibidem

Dęmo-

dęmones nō sunt conuenientes mediatores inter nos & deos.to.5.77.g.& 77.g. & sequenti.& 78.g
dæmonum non esset ęterna miseria,nisi esset eorum magna malitia. to.5.78.m.
A dæmonū potestate nos liberat mediator Christus per suam fidem, to 5.78.c
dæmones ponit semper scriptura in mala parte. to.5.80.f.g.
dęmones bonos malūt Platonici appellare, q̄ deos illos, quos nos dicimus angelos, ad ministeria hominū missos.to.5.80.f.g.
dæmonicolę. ibidem.
dæmon est nomen gręcum,& dicitur,à sciē tia quā dæmones habēt sine charitate: & ideo superbissimi. ibidem.h
dęmonum superbia genus humanū possidebat,pro meritis. tom.5.80.h.& 237.R.l.
Quod dæmones dicebant Christo : Venisti ante tempus perdere nos dupliciter exponitur. tom.5.72.b & 18.i
dæmonū principes tētauit Christum,explorans de ipso an Christo esset quia dubitauit de ipso. tom 5.80.R.
dæmonibus post tentationē Christus magis innotuit,angelis ministrantibus. ibidem.
dæmonum scientia. ibidem.m
dęmones sæpe falluntur in cognitione futurorum,non autem Angeli. ibidem.
dæmones non alternas temporum causas,& quodāmodo cardinales ī Dei sapiētia cō tēplantur: p̄uident tamē futura p̄ experiē tiam signorum quorundam. tom.5.80.a
dęmones esse in hoc aere, deos aūt in empyreo scribit Apuleius. to.5.84.d
dęmones nō aliter se colendos persuaserūt, nisi mirabiliū operū effectibus. to.5.87.d
dæmones nō suincunt, nec subiugant aliquē sibi,nisi societate peccati.to.5. ibidem.e
dæmones priuati luce illa communi oībus seliceꝛdiuina, suas priuatas potentias cōfectantur. tom.5.93.b.
[redacted] tom.5.96.a.b
dęmones aliqualiter fuerunt beati, ante casum.to.5.ibidem.i
dęmones p̄cedūt nos ordine naturę.t.5.98.e
dæmonum malitia facit ad pulchritudinem vniuersi ordinis. to.5.97.m.& 99.i.
dęmones sunt tenebræ, quas Deus diuisit a luce. tomo.5.102.h.i.
dæmonum licet natura sit bona,voluntas tamen est peruersa. ibidem.R.
dæmones in secundā mortem, post iudiciū vltimum pręcipitabuntur. tom.5.120.f
de dęmonum,siue angelorum, primo peccato: & quid ex hoc peccato consecuti sint.tomo.5.102.l.& 124.a
dusii dęmones. tomo.5.140.c.
dęmones vtrum misceri p̄sint mulieribus. Ibidem.d
dęmones diuersos animalium fętus procurare possunt,vt de Iacob, tomo.5.169.d
dæmones nō creant naturas,sed specietenus cōmutant,quę vere a Deo creata sunt, vt esse videantur quod nō sunt.to.5.172.m.
dæmonū arte fit,vt corui ferāt aq̄ ad tēplum Diomedis,ad decipiēdū homines vt.f.colāt homines mortuos pro diis. to.5.173.c
De hominū ludificatione mirabili, vt homines credant se conuerti in bestias. ibidem
de dæmonum illusione in somnis & in vigiliis,quando sensibus illudunt multipliciter.tomo.5.237.d.
dæmoniaci habent obrutam intelligentiā, q̄do secundum suam voluntatem & anima eorum,& corpore, malignus vtitur spiritus. tom.5.288 f.
dæmones tūc maxime glorianē, qū se trāsfigurāt in angelos lucis.t.5.215.m. &191.f.
dæmones vtrum doleāt in corporibus suis, innuit esse incertum,quando confitentur se affligi. tom.5.213.h
dæmones illiciūtur diuersis delectabilibus, vt spiritus signis: vnde magicę artis, earū que artifices extiterunt. tomo.5.215.m.
dæmonū miracula cauere debemus, quę ēt innuūt multo maiora posse fieri a bonis Angelis. ibidem.& sequen.
dæmones habere corpora aerea,in q̄bus patiantur ab igne inferni,innuit.to.5.218.a
dęmones liberandos a pœnis, dixit Origenes.tomo.5.220.i
dęmonū incursum dicit etiam paruulos baptizatos aliquando pati: & ideo nullū iustū posse confidere se ab huiusmodi esse liberum, tom.5.219.m.& 237.d.
dęmones iudicem agnoscnnt. tom.6.22.a
dæmones in cœlestibus,idest, aere.tomo.6. 180.c.d
dæmonibus insita est maleuolentia quædā, & pernicies nocēdi, qa gaudent de malo

hominum,& fallacia:si nos fefellerũt,pa-
ſcuntur. tom.8.358.f.
Quod exigunt ſuperbę ſacrificium,& volũt
ſe coli pro deo. Ibidem.g.
Sunt principes domoniorũ, & ſunt dęmo-
nia q̃dã contẽptibilia, q̃ animas ſeducere
q̃rũt:ſed vbi ſol nõ ortus fuerit.t. 8.398.e
Non nocebunt niſi permiſsi ſemperq; nocẽ
di habent voluntatem: nec ſi placentur,
nec ſi rogentur,deſinunt nocere velle.to.
8.46.b.& 49.e.f
de hoc exemplum. tom.8.82.l.m
dæmonium meridianum quid ſit to. 8.350.
a.b.& 333.i.K.
dęmonum laquei. Ibidem.350.h.i.& ſeq,
dæmonium meridianum,pro vehementi p-
ſecutione. to.9.331.d.
dęmones,milui. tom.8.350.l.m.&.333.h.
dæmonũ ſuppliciũ eẽ sẽpiternũ.to. 5.221.K
dæmones,vt decipiant, vera falſis immiſcẽt.
tom.9.14.K
dęmon in quo eiiciatur. tom.10.8.m.
dęmones inuitantur ad maledicendum,non
ad benedicendum. to.10.179.c.
dalmanutha locus,q & Magedã.t.4.243.g.h
Accepit virtutem Damaſci,& ſpolia Sama-
riæ:exponitur. to.10.137.b
damnatio peccatoris,iuſta. tom.1.12.i
damnationem nõ ſemper certum indicium
eſſe malefacti. to.1.209.i
Neminẽ damnat Deus, niſi ęquiſsima veri-
tate:& neminẽ liberat à damnatione, niſi
gratuita miſericordia.tomo. 2.97.b.c.&
110.e.f.& ſequentibus.
Quod non damnat bonam naturã,,quã con
didit,ſed iniquitatem,quam improbat to
mo.2.140.h.i.& 146.m & ſequentibus.
damnati. to.3.77.h.i.
damnandorum pœna. tom.4.382.c
In damnatione nouiſsima, q̃uis ſentire non
deſinat, tamen quia ſenſus nec voluntate
ſuauis,nec quiete ſalubris ſed dolore pę-
nalis eſt,nõ immerito mens eſt potius ap-
pellata,quam vita. to.5.112.l.
damnatio reddetur iuſte, ſalus aũt ex gratia
quę non debetur. to.5.139.K
de damnatorum bello vbi dolor nunquam
cedat natura vel voluntati, & econuerſo.
tom.5.197.b
damnatorum ignis videtur eſſe reſpectu car
nis,& vermis reſpectu animę. tom.5.
208.g
damnati poſt iudicium ignorabunt delitias
beatorum,ſed beati ſcient tormenta dam
natorũ. vnde ad eorum videnda cadauer-
ra dicuntur greſſuri ſcilicet per certã ſciẽ
tiam. Ibidem.
damnantur plures homines,quam ſaluãtur.
tom.5.218.g.
damnandos fore nullos homines quidã di-
xerunt, ſed in iudicio precibus ſanctorũ
liberandos. to.5.220.l & ſequen.
A damnatione nõ omnes liberandos fore q
dam dixerunt ſed tantũmodo Chriſti ba-
ptiſmate ablutos, & percipientes euchari
ſtiam,ſed infidelitate. to.5.221.c
Quidam vero ſolos percipientes in fide ca-
tholica,licet poſt fuerint prolapſi in hę-
reſim.Ibidem.d.
Quidam vero ſolos perſeuerantes in fide ca
tholica,in qua ipſi perſeuerauerunt, licet
alias,peſsimæ vitę fuerint. ibidem.
Quidam vero ſolos eos q̃ digna faciũt elee-
moſynas. Eodem.e.f.
damnatos omnes,vel aliquos,poſt multorũ
perpeſsiones pœnarum, liberandos qui-
dam dixerunt. Aliqui autẽ & dęmones,
vt Origę. tomo.5.220.i.
damnatorũ omnium, ſcilicet hominum &
dæmonum, oſtendit ęternum eſſe ſuppli
cium. to.5.221.i.
dãnatorum corpora qũo in igne ęterno ſine
detrimento ardent.tomo.5.214.c.
de damnatione ſua nemo iuſte conqueri po
teſt,contra Deum. tom.8.462.e.
Quod damnãdus eſſet peccator,ſi Deus age
ret ex regula legis.Eodem.53.b.& ſequẽ.
Fruſtra damnatur ab homine,quem Deus iu
ſtificat. to.8.101.e.& 106.b
Vtrum damnatis detur mitigatio pœnę.Ibi-
dem.407.g.h.
Vtrum damnati habeant notitiam & curam
ſuorum amicorum. to.8.417.a.
Inſtitia [illegible]
damnantur & ii qui iuſtificari [illegible]
runt. to.7.238.a.b.
damnatio Eccleſiaſtica. tom.7.440.K.
damnati mortem appetunt.t.20.53.i. & ſeq.
Deus quare vnum damnet,& alterum ſaluet
inſcrutabile. to.10.62.m. & 63.a.
Melius non fuiſſe natum, quam eſſe damna-
tum.tom.1094.l.m

Non ſolum malum feciſſe,ſed etiam bonum non egiſſe,damnabile erit. tom.10.98.l
dãnati fruſtra miſericordiũ poſtu.t.10.160.c
deus alios coronat,alios damnat,nunquam errat. to.10.253.d
Miſeria damnatorum.to.10.276.m.& ſeq.
danae a Ioue grauidata,ſpecie imbris aurei. tom.1.30.f
danae. to.5.13.R.& 171.e
danaus rex,Greciæ terras incẽdit.to.5.171.g
danielis hebdomadæ,de primo Chriſti aduẽtu accipiendæ.to.2.103.R.& ſeq.& 107 d.& ſeq.copioſè.
danielis viſio excuſſa. to.3.92.i.K
daniel exemplum cœlibatus. tom.4.121.b
daniel ſomnia interpretans.tom.3.248.c.d
daniel,in lacum leonum miſſus.ibidem. h.i
daniel quid & quando prophetauit de Chriſto. tom.5.178.c
Qui etiã ꝓphetauit ď die iudicii.Eod.209.h
daniel,vir iuſtiſsimus,orat pro peccatis ſuis to.7.53.l.m
daniel, qui vitam quietam in cœlibatu elegit ſignificat ſeruos dei. to.8.508.c
danieli obedierunt leones,quia deo erat ſubiectus. tom.9.136.K
daniel,quare ſit dictus vir deſideriorum. to.10.159.c
daniel inter ora leonum ꝓiectus,illæſus eua ſit. tom.10.246.d
daniel,conuictis accuſatoribus,Suſannã liberauit. to.10.187.e.f.& 246.e.f
Omni petenti ſe dare. tom.4.403.a
Res ſecundæ quare quibuſdam dantur, cæteris vero non. to.5.3.&ſeq.
dans deo aliquid ſuũ,ſibi autẽ ſeipſum, &c. to.5.132.l
Non potens fratri ſuperflua dare, animam ſuam dare poteſt. to.9.132.f
Quomodo intelligatur,dominus dedit, dominus,abſtulit. tom.9.239.h
deus nil melius homini dat,quàm ſeipſum. to.10.25.a.b
date,& dabitur,exponitur. tom.10,107.b
deus non habet datorẽ,quia non habet meliorem. to.10.175.b
dominus vult dare quæ ſunt, & non habet vbi ponat. to 10.241.f
de Darete philoſopho. to.2.18.c
Sub dario,Perſarum rege,relaxata eſt captiuitas Iudæorum. tom.5.175.l
dathan & Abiron,ſchiſmaticos adumbrãt. to.2.224.e
dauid,typus Eccleſiæ perſequutę.to.4.67.g. & 173.d.e
dauid an reſurrexerit. Eodem.132.i
dauidici qb. numeris cõſiſtãt.Eodem.195.e
dauidis adulterium.tom.3.18.e tom.8.174.f
dauid iuramentũ excuſatum.tomo.4.14.d.e
dauid cur crebrius pater Chriſti dictus,quã Abraham. Eodem.126.K
dauid ſacerdotis perſonam figurauit,qñ comedit panes propoſitionis. ibidem
dauid orãs exaudit,Saul nõ itẽ.Eod.245.h.i
dauidis noĩe & Chrs appellat. Eodẽ.233.K
dauid Abrahę prẽponit,& quare.to.305.h.i
dauid pater regni. ibidem.i
dauid cum eſuriret,panes propoſitionis mãducauit. to.4.308.m
Ex dauid ſemine Chriſtum factum, cur dixerit Apoſtolus. to.5.312.d
dauid ſolus,nouẽ pſalm.ore ꝓprio cecinit. tom.8.11.c
dauid noluit occidere Saulem. to.5.171.c
de dauid cogitanre facere domũ dei, & qd per prophetam dictũ ſit de filio ſuo ædificaturo domum, per quã Chriſtus intelligitur,amplius quàm Salomon. ibidẽ. m
dauid primum inter reges regnaſſe in numero beatorum,innuit. to.5.164.K.l
dauid erat in cãticis eruditus,qui muſicã nõ voluptate,ſed fideli voluntate dilexit. ibi.
dauid feciſſe totũ librum pſal.opinatur Auguſt.licet alii aliter. ibidem
Et tibi de ſtudio dauid,ĩ poſitione Pſalm.
dauid prophetauit de Chriſto, & de futuro iudicio. to.5.166.h. & ſeq.
dauid rgnans diuino teſtimonio ꝓdicatus, ꝓ humilitatem peccata ſuperauit. ibidem
dauid Sauli ſucceſſit. to.5.173.i
dauid contra Goliam,Chriſtum contra diabolum ſignificauit.to.6.11.g.to.8.34.i. K. & ſeq.to 10.225.g.h.& ſeq.
dauid regnans,Saulo reprobato,quid adumbret. to.6.90.b.c
dauid,typus Chriſti. ibidem.d
dauidis laus & meritum.Eodem. 137.h.& ſequent.
dauid interpretatur manu fortis,ſiue deſiderabilis.Eodem.142.m & ſeq.to.8.80.a.b
Quòd deus elegit tributũ Iuda ꝓp dauid, & dauid propter Chriſtum.tom.8.288.i.K

Quid significat quòd ab officio pastorali pecorum, ad hominum regnum translatus sit. Eodem, 288.a
Cur non prius regnum tenuit, quàm primo à psequētibus liberaretur. ibi. & 164.l.m
Non solum figurabat personam regis, sed & sacerdotis, quia manducauit panes propositionis. ibidem. 164 a.b
Quod pro vno facto meruit gloriam, & inuidiam. tom.8.74.h
Dauid insanū se simulat. ibi. 1. & seq. & 76 a
Quid figurat quòd mutat uultum corā Abimelech, & dimittitur. to.8.74.K.& 164.f
Quid significat quòd ad ostia tympanizabat. tom 8.75.K
Quid designat quòd succendit Mesopotamiam, & Syriam. Sobal. ibidem. 199.d.e
Quòd non perpetrauit adulterium & homicidium, cum Saul inimicum pertulit, sed dum securus ab hostibus. tom.8.160.e.f
Sicut ad Dauid Nathan propheta mittitur, sic Dauid ad nos mittitur. ibidem, f.g
Dauid agnoscens culpā suam, amplexus est pœnam suam, quærens gloriam non suā. tom.8.162.m
Quid significat ꝙ fugiat à facie Saul, in speluncam. Eodem. 183.h.i
Cum apud Ziphæos latitaret, Christū & Ecclesiam eius figurabat. tom 8.171.l
Dauid vnus homo erat, sed non vnum figurabat, & qñ vnum figurabat, illum prefigurabat qui est mediator Dei & hominū ibidem. 199.a
Nomina Dauid, sepe propter originem carnis, Christus designatur. Eod. 173.i. R. & 283.h.i
Quid designat ꝙ eum tenuerunt Allophyli in Geth. to.8.179 i.R
Dauid interprætatur manu fortis, & figurat Christum. ibidem. 28.c.& 45.m
Quòd interpretatē desiderabilis, & significat Christum qui mortem nostram vicit, & vitam desiderabilem promisit. Eod. 80.a
Multi cadere volunt cum Dauid, & cū Dauid non resurgere. tom.8.159.a
Quòd non cadendi exemplum propositum est, sed resurgendi. ibidem
Quòd Dauid nullum sibi ad peccandū exēplum proposui. ibidem
Quid significat quod terra sit ei restituta. to. 8.356.m.& seq.
Mansuetudo Dauid in quo declaretur. to.8. 504.b.c
Quòd præsumens de domino, confecit bella omnia, præfigurans tamen manu fortē quendā, qui omnes inimicos Ecclesiæ mā suetudine debellaret. ibidem.d
De myste. belli, ꝙ gesit cū Goli. t.8.547.a.b
Quid significat qđ arma Saulis posuit, onerantia, & quinque lapides tulit. ibidem.c
Dauid rex sublimis, Nathan prophetam audiuit. tom.8.160.f
Dauid cur scribit fuisse filius Iesse. ibi. 260.d
Dauid nudæ mulieris aspectu, adulteriū & homicidiū commisit. tom.9.229.f
Dauid Christi figura. tom.10.65.c
Dauid adulterium. to.3.18.e. to. 10.101.d
De monomachia Golię & Dauid, Homilia. tom.10.107.l.& seq.
Et quid mystice præfigurauit. ibidem.l.m
Dauid in peccatis conceptus, mundum non potuit liberare a peccatis. tom.10.132.e
Dauid rex & propheta, graue peccatum cōmisit. tom.10.155.a
Dauid pœnitentia, nec honore regio, nec vestimenti dignitate impeditur. ibid.b
Dauid post grauissima peccata, non distulit pœnitentiam. ibidem.a.b.c
Dauid nulla actio familiarius Deo coniunxit, quàm inimicorū dilectio to.10.210.i
Dauid filium ægrotantem flebat, defunctum non fleuit. tom.9.211.e
Dauid, leonem & vrsum, sine armis occidit. tom.10.225.h
De Dauid & Isai patre suo. ibid.e.f
Qūo Chrs est dominus Dauid. t.10.242.c.d
Magnum est nosse mysterium, qūo Christus sit dominus Dauid, & filius Dauid. tom. 10.242.d.e.& 243.b.c
De duob. pecc. Dauid, min⁹ elegit. t.10.321.c
Debet nemini quicquam Deus. to.1.229.g
Homo de seipsum Deo, ut beatus sit à quo accepit vt sit. tom.9.33.c
Debita peccata dici. to.2.73.a.to.4 408 h.to 8.259.h.to.10.25.i. K.& 87.e. & 191.f & 196.d.e.& 219.f
Debitum quod pluribus debetur, maius est eo quam qđ vni vel paucis. tom.2.166.e.f
Debita etiā sanctis dimittuntur. tom.3.67.f
Debita pecuniaria, quomodo dimittenda. tom.4.406.h.& seq.
Debitum exigens non peccat, sed qui exigit vltra

vltra debitum. tom.6.114.f
debitum coniugale. Eodem.257.b.c
debitorem noſtrum ſe fecit Deus, nō, aliqd a nob.accipiēdo, ſed ꝑmittēdo.t.8.420.i
Quę debita petimus nobis dimitti. ibidem. 437.a.to.9.223.R.
debita delictorum reddere, eſt pęnas luere. to.8.138.m
debitorem Deum habemus in paucis, reddi torem in multis. to 8.55.a.
Quomodo debet nobis Deus. to.8.69.K.l
Deus fidelis eſt debitor, eſto tu fidelis exactor.ibidem.
Deus vult ſic hominem eſſe debitorē vt habeat debitorem. to.9.235.e
Omnis homo debitor eſt dei, & omnis hō debitorem habet fratrem. to.10.15.a
Regulam propoſuit nobis dominus, qua liberemur a debitis noſtris. ibidem
debitum, quid. tom.10.25.i
debitum contrahitur, &c. to.10.192.f.
Quicquid deo exhibeamus, ſemper debitores ſumus. to.10.204.k.l
Tardius dare debitū, eſt peccatū. to.10.235.g. Vide infra, Dimittere.
decalogi duæ tabulæ. tom.2.171.a.b
Et quid ſignificent. to.4.56.K.
decalogi obſeruatio.to.3.270.d.e. to.7.291.c.to.9.7.e.f.
decalogus quoq; occidit, niſi adſit gratia.to.3.270.d.e.& ſeq.
decalogi prȩcepta, cū charitate.data, a ſpiritu ſancto collata. to.3.271.a
decalogi partitio & expoſitio.t.4.49.c.& ſe.
decem præceptorū legis, tria ad Deum pertinent, ſeptē ad homines. to.9.200.a
decalogus primo datus eſt Iudæis. ibidem.e
Quare decaluatus eſt Sampſon.to.10.181.l
decani monachorum. to.1.255.i
decidentes quos cōfirmat Deus.to.8.555.b.
decii duo, quomodo ſe inferis deuouent, ꝑ exercitu. to.5.35.g.& 46.h.
decem viri qūo conſtituuntur.to.5.15.d.e.

Decem, Decimę.

decimarum eleemoſynas Deum nō reſpuere.to 3.50.f.& prȩcedentibus.
Progreſsio vnius ad decem & ſeptē numerū ex decē ꝑceptis, & ſeptē donis cōpoſitum, facit. to.10.203.f.& ſequen.
decime de omnibus bonis, ſunt deo offerendæ.to.9.150.m.& ſeq.
de reddendis decimis. tom.10.235.f.
Deus de oībis creatis retinuit decimam, nō ſibi, ſed nobis profuturā. ibidem.f.& ſeq.
de militia, de negocio, & de artificio redendę ſunt decimæ. ibidem.g.
decimæ tributa ſunt egentiū animarū. ibidē.
Deus non prȩmium decimarum poſtulat, ſed honorem. to.10.235.h.
Qui decimā dare renuit, ab eo dominus noue partes pro vna detrahit. ibid.h.i.
Retinens decimas, duplici benedicteone ſe fraudat. ibidem.h.& K.
Qui decimas dare noluerit, res alienas inuaſit. to.10.235.i.k.
decipiendus nemo. to.4.191.c.& ſeq.
decepti qūo Aegyptii a filiis Iſrael. ibidē.f.
Inde decipitur quiſque vnde decipere voluerit. to.8.82.d.
Etiam deformia faciunt ad decorem vniuerſi. to.1.161.l
Item mala. Eodem. 226.f
decorum vniuerſi. tom.1.272.g.
decens & indecens differunt. to.2.11.g.h.
decor domus dei, quis ſit. to.8.41.c.
decor regni cęleſtis, qualis ſit. to.8.556.i.K.
decori meo deus virtutem prȩſtitit, ex volū tate ſua, non ex mea. to.8.51.f.
cōcupiuit rex d' corē tuū, &c. exponit.t.10.5.i
declamare. to.2.17.g
Hominis vtriuſq; decurſus. tom.1.239.h.i.
dedicatio vitulorum aureorum.to.3.243.m
de dedicatiōe domus dei, & fideliū.t.5.252.f
Nunc dedicatur domus, quæ in æternū manebit. to.8.47.d.
dedicatio domus iam facta eſt in capite, tan quam in fundamento. to.8.50.K
noſtrę domus dedicatio qñ futura.t.10.56.i
In anniuerſario dedicationis Eccleſiæ vel altaris. Ser. quinq;.to.10.252.a.& ſequenti.
In dedicatione Eccleſię. to.10.324.e.& K.l
deducit nos Chriſtus, tanquam dux, & in ſeducit, tanquam via: & ad ſe perducit, tan quam patria. tom.8.202.d.
defectus. to.1.104.a.
defectus voluntarios, non neceſſarios. iuſta pæna conſequitur. tom.5.105.d.
deficere, quid. tom.6.116.l.
Non omnis defectus, vel culpę putādus eſt, vel pæna: quia eſt defectus laudabilis, vel optabilis, licet vſitatius defectus in malo accipiatur. tom.8.455.i

defectus, a bono in malũ, malus est: a malo in bonum, bonus est. ibidẽ
Oĩsq deficit, nõ descẽdit: sed cadit. t. 8. 477. a
defensoris officium, quod. to. 2. 79. l
defendere montẽ Esau, &c. exponĩ de Euangelio & Apostolis. to. 5. 176. l
aliud est a crimine obiecto defendere, aliud debito pręconio prædicare. to. 10. 58. m
definitio quomodo examinãda. to. 1. 202. d
de arte definiendi. to. 1. 98. b.
definitio. to. 3. 13. c.
deformitates conueniunt vitę præsenti q̃ tolentur a beatis resurgentibus. to. 5. 235. b.
Omnes corporis deformitates reformabuntur. to. 9. 163. l.
Vide; Corpus, & Resurrectio.
Oratio pro defunctis ad altare. tom. 1. 59. e
Et quod eis prosit. to. 10. 89. l.
Laudationes defunctorũ, sunt magis pro cõsolatione viuorum. to. 2. 191. a. b
Corpora defunctorum. to. 3. 351. e. f
Vnde fit vt ꝓsint, aut non ꝓsint quæ fiunt ꝓ defunctis. to. 4. 318. h. i.
Qũo defunctorũ aĩæ viuentibus appareant. to. 4. 321. c & seq. Vide mortui.
degener. to. 10. 44. f. g.
diglutire viuos, quid sit. to. 8. 481. e
delectatio carnis, animam sordidat & grauat. to. 2. 171. & seq.
delectatio. to. 4. 397. d
delectationẽ luxuriæ vel libidinis, nullã maiorẽ dicit eẽ, respectu corporis. t. 5. 126. l.
Nemo sic delectat, quã ille qui fecit omnia quæ delectant. to. 8. 68. l.
Alias delectãtur impii, quam iusti, in hac vita. to. 8. 92. K.
delectatio pernicioſa, ſequit̃ cupiditatẽ: fructuosa, charitatem. Eodem. 21. i.
Carnalis delectatio, ꝑsertim vsq; ad illicita & aliena progrediens, frenanda est, nõ in imperio collocanda, to. 8. 160. d. e.
Non debemus delectari expręterita vita nostra, neque ex præsenti. to. 8. 189. e.
delectatio carnalis, cũ hõ. nascit. ibid. 191. l.
delectatio quibus mutatur, non subtrahitur. tom. 9. 270. K
delectatio carnis, maiores dolores habet q̃ suauitates. to. 8. 506. l. m.
delectationes bonæ. tom. 10. 58. K.
delectationes licitæ, & illicitę in sensibus. to mo. 10. 75. l. m
delectationi carnis mentis delectatio prępo nenda. Eodem. 76. c.
delectatio occidit & transit, miserum facit & relinquit. to. 10. 126. a.
Vno momento delectationis, amittitur gratia corporis. to. 10. 127. g.
Delicti abundantia, per legem. to. 3. 267. f.
delicta a peccatis differunt. to. 4. 67. c
Quæ & indifferenter dicuntur. ibidem.
delinquere, quid sit. to. 8. 271. g
delicta claudunt mentem, sicut tenebrę oculos. Eodem 30. K.
delictum magnum, quid sit. Ibidẽ. 32. a
Si videntur tenebrę, intelliguntur delicta. ibidem. 32. m
delictorum duo sunt genera: propria scilicet, & aliena. ibidem.
delicta nostra, Christus sua fecit. to. 8. 35. l. & 128. f. & 240. f.
deliciæ si affluãt, ne apponas cor. to. 2. 186. e.
deliciæ iustorum, pax. to. 7. 92. k.
deliciæ nostræ Christus. to. 8. 528. g.
Sunt quędã deliciæ sanctæ & bonę, quædã malę. to. 8. 107. i. Vide voluptates.
delphini dorso Methimnæus nobilissimus. citharista, cũ esset eiectus de naui, ad terram est reuectus. to. 6. 6. f.
demenetus. to. 5. 172. i
Epistola ad Demetriadem. to. 2. epist. 142. to. 7. 254. i. K.
democrates, ꝑceptor Augustini. to. 1. 107. a.
democritus de deo. to. 2. 80. f
demosthenis responsum. to. 2. 79. m.
Aliud. to. 7. 72. h. i
denarius operariorum, quid signet. to. 6. 205 m. & sequen.
denario vitam æternam significari. t. 9. 90. h.
Lex, denarius. tom. 10. 15. f.
denarius in Euangelio operariis prędtitus, vita æterna est. to. 10. 49. a.
denarius promissus omni hora venienti, solum ne differat. ibidẽ b. c
denarius, est merces suprema laboris. tomo. 10. 207. a. b
denarii numeri mysteriũ. to. 3. 7. m. & sequẽ.
denarius significat numerum prędceptorum: vndenarius autem, peccatorũ. to. 5. 139. d
Per denarium numerũ posse significari vniuersitatem. to. 5. 209. l
denarius numerus, legem dei, ideſt, iustitiã significat. to. 10. 15. f.

denarii

denarii numeri perfectio. tom.10.108.b
denarius, iūctus puadragenario, cōstituit tē pus quinquagenariū summę fælicitatis. tom.10.207.a.b
de denominatiuis. tom.1.97.i
densum. tom.2.102.l
dentem hominis molarem testat se vidisse Augu.de quo potuissent centū de nostris fieri, quē credit fuisse gigantis.to.5.134.b
dētes peccatorū, & dētes Ecc.q sint.t.8.6.l.m
Quid faciendum, quando dentes obstupescunt. tom.8.152.d
dentes quando sint arma sagittæ.to.8.185.l.
dentes peccatorum conterere, & in ore conterere, quid sit.Eodem 189.f.g. & sequē.
dentes Ecclesiæ, qui sunt.ibi.288.b. & 352.f
Adeodatus, Augustini filius octennis, cū patre baptizatus est. tom.10.313.c
Deo grās, diaconus Carthaginēsis.t.4.323.m
Amicus Augustini. tom.1.5.d
Deo gratias dicere, quid sit. tom 8.509.e.f
depositū reddēdū est, nō negādū.to.8.187.a
depręcari, verbum commune est, & quid significet. tom.8.329.K
Quomodo verum est, q Deus non derelinquit sanctos suos. tom.8.100.l
Qūo derelictus legitur Chrs, q a patre nunq̄ recessit.ibid.107.d. & 128.g.h & 154.e.
derelinquere vsque valde, vel vsquequaque, quid sit. tom.8.440.h
Qūo Deus dereliquit Christū, q erat ī Christo, sibi mundum recōcilians. Eod.250.a
de duobus generibus hominum, mundum derelinquentium. tom.10.294.g
descendere, ascēdere, vel moueri, qūo dicat deus to.4.349.c.to.5.144.e.to.10.161.i
descendere, quid sit. tomo.8.462.d
Inter descendere & cadere, multū interest. to.8.467.d
Qđ sācti imitātes Deū, descēdūtad nos.ibi.e
Deus descendit. tom.10.128.h
Descēdi vt videā, &c.exponit.t.10.161.i.K.
de descensu Christi ad inferos.to.10.166.K & 206.e
Deus descendit, non ut honorem mundi cō sequeretur. tom.10.199.c
descensus Aeneę ad inferos. ibidem.i
Deus nunquam deserit hominem, nisi prius ab hòmine deseratur. tom.10.171.K
desertum malū, & horribile mūdus.t.8.211.i
deserta, vnde repleta sint seruis dei.t.8.174.a
Vbicunque in deserto fueris, miscentur tibi mali. ibidem.b
Deserti nomine, seculū hoc figurat.t.8.210.c
Quòd hoc desertū sit sine uia, & sine aqua, sed dūs misit in ipsum viā & aquā Ibi.K
Si ab hoc deserto homo exigit, qđ sibi saluti est nunquam videbit potentiā & gloriam dñi, sed remanebit in siti moriturus. Ibi.l
In deserto cōsolationis nr̄æ, quales t.8.211.l
Speciosa deserti, quæ sint. tom.8.221.f.g
deserti nomine, gentes significantur.tom. 8. 47.b.& 230.l
In deserto habitare. to.10.165.b
desertum pectoris nostri, quomodo habitet Christus. tom.10.165.c
In deserto diabolus cum Christo, & in paradiso cum Adam, certat. tom.10.165.b
conueniens est desertum saluti, vbi non est Eua quæ persuadeat. ibidem
In deserto videtur habitar, q quadragesimę tēpore ieiunus & castus est.to. 10.165.b
Christus in deserto ieiunauit, qa Adam de paradiso pulsos deserta coluit. ibidem
Per desertum, in quo Ioānes prędicabat, populus gētilis intelligitur.tom. 10.265.b.c
Desiderii, phibiti fructus dulcior.t 4.423.d
Desideria secularia detinent homines, quasi compedes. tom.4.308.f
Ipsum desiderium tuum quod ante dominum est, oratio tua est, & si cōtinuum desiderium continua oratio.tom.8 104. K.l
Quale desiderium nostrum debeat esse, ante oculos Dei. ibidem
Desiderium, sitis animæ. tom.8.210.f
Desideria carnalia de lāguore sunt.t.8.381.d
Desiderium, non est nisi rerum absentiū cōcupiscentia. tom.8.443.m
Vtrum aliud sit quàm concupiscere. ibidem
Desiderio bono, leuamur ad Deū, & desiderio malo, ad ima ꝓcipitamur. t. 8.477.i.K
Eius desiderium impletur, qui nō est desiderio seculi plenus. to.8.491.a
Desiderium malum, locum facit diabolo. tom.8.533.m
De desiderio sanctorum patrū ad Christū. Eodem.454.c.d
Desiderium carnis, quid. tom.9.127.l
Desiderium animi, facit eum capaciorem. tom.9.130.g
Desiderium exercet nos ad prēmium consequendum. Ibidem.g.h

Desiderii humani conditio. to.9.169.i
desiderium mortis. to.9.208.c.d
Tota vita christiani, desideriũ est.to.9.130.g
desiderium priscorum patrum, de visione messiæ. tom.10.131.m
Totum desiderium nostrum, sit in vitã æternam. tom.10.150.d
desideria iuuenilia, sunt maximè fugienda. to.10.249.i.& seq.
desidia, segnities, pigritia, negligentia, vitia sũt vtiq; quib. labor fugitur, cũ labor ét ipse, qa vtilis est, pœna sit.tomo.5. 236.a
desolari, est ad desolationem perducere. to.8.468.m
desperandũ non esse, de quocũque pessimo in hac vita.to.1.17.e.t.7.137.a.to.8. 94.d
Non desperandum peccatoribus.to.3. 211.f
desperationis malum.to.3.347.h to.9. 57.m
Non desperandi peccatores. tom.3.350.a
desperare, quid. tom.4.372.h
desperati, molesti, & timendi. tom.8. 58.g
de nullo est desperãdum, nisi de diabolo & angelis eius. to.8.173.a.b
Sicut cautos facit deus eos qui non ceciderunt, sic desperatos esse non vult qui ceciderunt. tom.8.160.f
Qui hominibus sunt desperati Deus verbo curat. to.8.181.a b
Propter duo homines desperare solent. to. 8.498.c.& fo.seq.f.g
Qui desperat vt peccet, & sperat vt peccet, vtrunque metuendũ est & periculosum. tom.8.554.c
desperãtes maximè timẽdi sũt.t.9.57.m&se.
duorum discipulorum, euntium in Emaus, desperatio, & consolatio. tom.9.126.e
desperatio Cain, figurauit desperationẽ Iudę. tom.9.212.b.c
Peccatorum multitudo, non adducit in desperationem, sed impietas.to.10. 212.b.c
despatiõis & spei.fiducię bellũ.t.9.225.l.m
Non est desperandum, de venia peccatorũ, pœnitentibus. tom.9.240.b.c
de nullo desperandũ, quãdiu viuit.t.10.11.a
de nullo peccatore, etiam fętente quatriduano, desperandum sub Christo suscitatore tom.10.37.d
Peccatores, in opus foras prorumpẽtes, non desperandi. ibidem.K.l
desperatione periclitantes. tom.10.40.d.e
dei medela, spe & desperatione periclitantibus pręstita. tom.10.40.e
Voragines duæ, peruersa spes, & desperatio. to.10.49.f & seq.
A desperatione & puersa spe reuocat deus per scripturas. to.10.49.h
desperandũ non est de illis qui peccata sua non solum corrigere nolunt, sed etiã de fensare non erubescunt. to.10.91.e
de nemine desperandum. to.10. 101.c
Non desperandum, quantumcunq; magno peccatori. ibidem.g.h.
Seipsos suspendentes ex desperatione.to.10. 105.l.m
Peccatores non debẽt desperare.to.10. 117. b.& 122.l
Nunquam est bonitate & misericordia diuina desperandum.tom.10.253.a.& 154.m
desperatio, nec confitetur de scelere, nec veniam meretur de iudice. tom.10.160.m
Ex desperatione sequitur obduratio. to. 10. 171.K.& 172.c
Ex multitudine peccatorum sequitur desperatio. to.10.171.K
deus destruit quosdam ita, vt non ędificet, quosdam vt ædificet to.8.321.g & 273.m
Cõtra detractores distichõ.to.1.in Possido.
detractio, artificium diaboli.tom. 2. 198.c,d
detractio cauenda est.to.4.380.l.to.9.251.K l.to.10.302.K.& seq.
detrahere fratrẽ aduersus fratrem, & aduersus filium matris ponere scãdalum, quid sit. to.8.174.f.g
detractor, quia facta sua sibi placent, placere putat & Deo. ibidem.h
Qui detrahunt nobis, aliquando faciunt absentibus, aliquando corã in facie, vbi magis opus est fortitudine. tom. 8.340.e.f
Magis nocent Christo qui detrahunt, & per hoc animas interficiũt quã q eius mortalẽ carnẽ seuiendo peremerũt.ibid. 416.c
Quòd pro detractoribus nostris orare debemus, exemplo Christi. ibidem.
Detractionis & libertatis iustæ correptionis certamen. to.9.340.c,d
De eo quod in Psalmo, Sedens aduersus fratrem tuum detrahebas, & c. Homilia to. 1090.l,m, & seq.
Detractio quid. to.10.100.h
de murmuratione & detractione. tom. 10. 289.h
detractio, grande vitium est. to.10.301.m

Peior est fornicatore detractor. to.10.302.a
Vide, Obtrectator.
deuerra dea. tom.5.53.h
deuiare à laude Dei. to.10.148.c
deuotio, quid sit. to.3.294.h.i
deuotio plebis sub Apostolis. to.10.83.g.h
Dei nomen, & definitio.
Dei vocabulũ, qd p̃ se ferat. tom.3.m.& seq.
Deus, nomẽ est substantiæ. tomo.8.238.b.c
Nomen Deus & diabolus, ab eadẽ litera incipiunt, & nihil tam distinctũ quàm Deus & diabolus. to.8.398.g
duæ syllabæ Dei. tom.9.189.l
Deus, nomen est potestatis, non proprietatis. to.10.191.b
Deus dicitur, quicquid volumus, quicquid expectamus. to.9.130.h
Deum non esse, nemo audet dicere, etiã si ausus fuerit cogitare. to.3.26.l.& seq.
Deũ quomodo definiat Cicero. to.5.235.f
Deus quid, & eius essentia.
Deus qd sit, & qũo cognoscitur. to.1.60.a to.4.240.e. to.9.183.l. to.10.55.b.c
deum omnes intelligũt id, quo nihil melius. to.3.3.b
Cognitio dei per creaturas. tom.3.269.i
Quod deus sit aliquid supra animam rationalem. tom.8.124.h
Nec mundus, nec aliquid quod in eo sit est deus. tom.9.169.m.& seq.
deus propriè est. tom.1.58.g
deus solus, perfectissimè est. tom.3.105.e.f
In deum, non competit accidens. ibidem.g
deus, substantia est. to 8.239.g
deo idem est intelligere, viuere, & beatum esse. to.5.67.c
deo nulla natura est contraria, nisi quæ non est, cum sit summa essentia, a quo omnis essentia est. to.5.103.l
deus quomodo dicit substãtia. to.3.113.b.c
deus summa essentia, vnde dicat. t.1.236.d.e
deus vocatur qui est, & verè est. to.9.130.e to.10.325.e
de essentia deitatis. tom.9.19.c.d
Mirabilis essentia dei. to.9.172.e
Natura dei non potest deficere tom.5.105.e
deus non habet quo proficiat, nec vnde deficiat. to.8.57.l
Dei natura qualis.
Deus spiritus est. to.35.c to.4.350.a
deus solus incorporeus. to.3.65.f. tomo.4.347.b. to.9.191.c.d
deus non est corpus, vel eiusdem naturæ cũ anima. to.5.67.k.& sequen.
deitas, incorporea est. to.9.191.c
Vide infra, deus qualiter visus.
deus magnus, nõ mole, sed virtute. t.3.109.h
dei naturę nulla fit accessio. ibidem.i
Solus magnus. tom.8.312.i.K
Vnde probatur esse magnus. tom.8.558.d.e
Magnitudo dei in homine facta. t.9.189.m.& sequentibus.
Latitudo dei. to.5.204.b
deus est magnus, & ipsa magnitudo qua est magnus. to.10.140.h.i
deus non diuiditur in partes. to.9.189.g.h
In deo nõ ẽ pars, nec diuisio. t.9.190.m.& se.
Infinitas dei. to.9.192.b
deus finitus Manichęo. tom.6.40.c
[redacted] tom.6.234.d
deus immensus. to.4.349.c to.6.40.b
deus est solus immortalis, tom.6.222.b.c.& 236.d. to.9.186.i
deus incommutabilis. to.1.79.b.& 221.l.& 236.h.& 249.K. to.2.137.K. to.3.74.c.d & 350.m. to.4.348.d. to 6.179.l. to.9.191.f.& fo. seq.a
dei substãtia, incommutabilis est, quia sempermanet. to.8.327.K
deus immutabilis. to.1.79.b
deus solus simplex & ĩmutabilis ẽ. to.5.96.f
Solus immutabilis. tom.6.180.h.i.& 236.d
Immutabilitas dei, to.9.191.f.& fo. sequẽ.a
Nihil per se stabile aut ĩmutabile, nisi deitas sola. to.10.144.b
deus incontaminabilis. to.5.79.c
deus ineffabilis. t.3.3.a.& 348.d. to.8.312.h. to.1c.42.f
Quòd sit ineffabilis, qa facilius dicimus, qd non sit, quàm quid sit. to.8.312.h
Quicquid occurrit, quod cogitari põt, non est deus. tom.8.44.a
Quicqd uis, deũ uoces, qa nõ est qd uocas, non.n.ei potes congruũ nomẽ inuenire, qa nõ remanet in vno nomine. to.8.89.1
deus est solus inuisibilis. to.4.348.b. tom.9.186.i.& l.
Vide infra, deus quomodo visus.
dei cognitio, scientia, sapientia, visio.
deo nota arcana. to.1.61.c
deo nihil sapientius. to.3.3.e
Solus sapiens. to.6.181.i.K.& 236.f.g
deus

Deus cognoscere dicitur, quãdo cognoscẽtes fecit. to. 3. 83. l. m. & 181. e. to. 4. 32. i. t. 8. 90. c. d. & 129. K. l. to. 3. 77. f. g
Dei obliuio & recordatio. to. 3. 349. m. to. 4. 350. h. to. 8. 318. m
Deus quę scire vel nescire dicat. to. 4. 57. f. & 185. f. 195. i. & 198. m. & 349. e
Deꝰ nõ aliter nouit facta, q̃ faciẽda. t. 5. 85. d
Deus simul infinita. to. 5. 111. d
Deus quomodo scire, videre, vel discere dicatur. to. 5. 144. e
Deus nos videt in natura sua tom. 9. 189. m
Deus & bonos videt & malos. tom. 10. 8. i
Dei voluntas, ad substantiam eius pertinet. tom. 1. 74. e
Dei volũtas, principium nescit. ibid 69. l. m
Dei voluntas, prima causa. to. 3. 92. i. & seq. & 348. d
Dei voluntas omnium causa. to. 1. 267. m. to. 3. 94. b. & 195. K
Dei voluntas in saluandis & perdendis. to. 3. 61. i. K Vide infra.
Prouidentia & pręscientia Dei.
Dei velle, facere est. to. 9. 189. h
Deus nõ vult fieri, q̃cq̃d malè fit. to. 9. 238. i
De omnipotentia Dei dubitare, demẽtis est. to. 1. 230. a
Deus cogi non potest. to. 1. 48. c. d
Deus omnipotens. to. 3. 46. d. & 61. i
Dei potẽtia creaturis nõ alligata. t. 3. 195. d. e
Deus si suã potẽtiam subtraheret, omnia verterentur in nihilum. tom. 5. 111. l
Deus potest reparare carnem eandem numero, etiã si tota annihilata esset materia carnis tom. 5. 134. b
Deus omnipotens est, ad facienda maiora & minora. tom. 10. 187. g
Deus non põt negari oĩpotens. to. 10. 197. l
Deus põt, q̃d impossibile est. tom. 10. 202. i
Deus summum bonum, & vita beata.
Deus vnicè bonus. tom. 3. 115. f. & sequent.
Deus summũ bonum. to. 1. 12. m. & 22. K. & 83. l. & 208. c. & 249. d. e. to. 3. 353. h
A deo omne bonũ, to. 1. 11. f. & 33. g. & 221. m. tom. 285. e. & sequen. Vide Bonum.
Deus solus bonus. tom. 2. 73. a. tom. 6. 181. i
Deus summè bonus. tom. 10. 69. a. b
Deus omnium vita. tom. 3. 72. e
De Deo dr̃ i morali philosophia, q̃ est summum bonum, propter quod omnia facere debemus, quo beati sumus, nec ultra ipsum requiescere debemus. tom. 5. 67. K. l
Deus est beata vita hominis, & finis, & summum bonum. tom. 5. 197. i
In deo angelus clarius cognoscit res, quam in proprio genere. tom. 5. 101. i
Deo adhærere, facit beatum. tom. 5. 103. h
Deus nõ põt eẽ miser, qa seipso beatus ẽ, sine quo creatura rõnalis est misera. Ibid.
Deus est omnia in omnibus. tom. 5. 240. b
Locus Dei.
Deus vbiq; totus. tom. 1. 28. i
Dei præsentiam neminem effugere, cum sit vbique. tom. 1. 54. i. k
Deus non alicubi est. to. 2. 82. e. to. 4. 186. h
de prẽsentia Dei, ad Dardanum. tom. 2. epist. 57
Deus vbique. to. 3. 72. d. e. to. 9. 113. m. to. 10. 63. g. & sequent. 179. l
Deum non contineri loco tom. 4. 52. c
Deus incircumscriptus & illocalis. tomo. 4. 348. c. tom. 9. 184. c. & 186. g
Deus quomodo vbique præsens. to. 4. 407. i
Deus in animo habitat. tom. 4. 304. d
Deum loco includit Manichæus. to. 6. 40. K
Deus vbique totus, vbiq; præsens, nullis includitur locis, &c. implens cœlum & terram, præsente potentia, non absente natura. tom. 110. i. K
Dei ciuitas & domus ẽ Eccleſia. to. 5. 73 g. h
Deus non loco mouetur, qui semper vbiq; est totus. tom. 5. 144. e. f
Deus in templo, cũ ĩ loco nõ sit. to. 6. 59. e. f
Deus vbi fuerit ante mundum conditũ stulte. quęri. tom. 6. 186. h
Dei statura vbique tota est, & nullo continetur loco, non est enim distincta humanis membris. tom. 8. 31. c
Deus non finitus, quasi corporalibus locis aut membris. tom. 8. 54. d
Quòd nusquam non est, qui nulli deest. ibi. 68. i
Deo propinquare, & ab illo recedere quid sit. tom. 8. 85. l. m
Dei sedes in sanctis suis. tom. 8. 398. f
Vbi erat Deus antequam fecit cœlũ & terram. tom. 8. 325. d
Deus vbique est substantialiter & potentialiter. tom. 9. 186. f. & 189. a
Deus in omnibus creaturis essentialiter manet. tom. 9. 184. e
Deus spiritus est, præsens vbique totus. to. 9. 189. a

189.a.& 207.f.& 238.e
Deus nullo loco cõtinetur. to.10.49.h
Deum nemo potest fugere to.10.110.d
Deus qbus lõge,& qbus ꝑpe.to.10.120.g.h
Tempus & ęternitas dei.
Deus ætternus. to.3.75.c to.4.185.f.& i.
Dei ę ernitas nescit tempora.tom.1.58.g.& 69.m.to.4.185.g
Quod ante tempora a deo creata, nulla fuerint tempora. to.1.69.b.
Temporalitas deitatis. to 3.356.e
Deus ęternus. to.5.107.d.
In deo nõ est tẽpus,sed ęternitas.to.9.127.b.
Deus nec prætéritum nec futurum, sed solũ prẽsens habet. Ibidem.
Deus extra omne tempus est. to.9.186.h
Deus incomprehensibilis, quomodo & vbi inueniatur.
Deus corporea virtute nõ inuenit.to.1.61.d.
Deus vbi inuenitur. to.1.64.d.e.& seq.
Deus intelligibilis, to.1.175.d.
Ex ordine rerũ cognosci Deũ.to. 1.243.f
Deus authoritate scripturarũ vestigandus. to.1.249.c
De deo quomodo cogitandum. to.3.104.c.
Dei quomodo obliuiscimur, & reminiscimur. to 3.144.m.in fine,& sequen.
Deus supra mentem. Eodem.146.g.h
Deus quomodo semper quęritur. ibid.h.i.
Quid sentiendum de deo. to.3.206.k.
De quærendo deo. to.3.346.g.
Deus incogitabilis. Eodem.348.e.
Deus q̃rendus est, sine quo nulla natura subsistit,nulla doctrina instituit, quantũ scili cet ad triplicem philosophiam.to.5.66.a
Ad Deũ redducit omnis philosophia.ibidẽ.
Deũ cognouerunt philosophi summũ esse, neque mutabilem. to 5.67.b
Dei nulla est imaginatio. to.6.40.a
Deus qũo sit inq̃irendus in rebus visibilibus & corporalib.to.8.123.e. & 269.e.f.
Deum inquirere manibus,quid sit,to 8.217 a & sequentibus.
Deus qualis sit,ex creaturis cognoscitur.to. 9.3.c.& fo.sequen.f.
Deum qui non potest intelligere quid sit,intelligat quid non sit. to 9.45.b
Deum qũocunque quis nominet, non capit. to.9.103.m.& sequen.
Deum capit, quid ab eo qui da incrementũ petit ac sperat. to.9.104.b.
Intelligẽtia de Deo,nulli qui nõ habet,deũ, prodest. to.9.105.e
Deus neque per sensus exteriores,neq; interiores inueniri potest. to.9.169.K
Diuinę maiestatis consideratio. to.9.171.b.
Deus nullis verbis exprimi, nulla cogitatione comprehẽdi potest.to.9.183.c. & f
Deus incõprehensibilis.to.10.31.m.& 32.b
Deum oculo cordis puro cõtingere beatitudo. to.10.32.c
philosophi Deum de longinquo quomodo viderint,& vnde. to.10.46.K.l.& seq.
Deus quis. to.10.111.d.
Modus cogitãdi Deum. to.10.323.g.h
Deus omnium author & creator.
Deus mali author non est, qui omniũ quę sunt,author est,to.4.186.h.i.in fine Retractationum. to.1.19.a.
Deus condidit omnia verbo. to,1.71.i
A deo sunt omnia. to.1.208.f.
Deus ex nihilo creauit omnia. ibidem
Deus omniũ creator.to.1.71.i.to.3.72..a.b & 75.d.
Deus quid fecerit ante mundi creationem. to.1.69.b.& 72.b
Deus qũo malorum author.tomo.1 208.b.
Deũ nõ esse authorẽ peccati.t.1.222.i.i fine.
Dei & creaturę cõsideratio. to.4.185.g
Deus cum omnia fecerit, quare non ęqualia fecit. to.4.189.K
Deũ simul fecisse omnia to.3.186 g. & seq.
In deo quomodo fuerint omnia.to.3. 190.e & fo.sequen.c.& sequentibus.
Deus solus creator. tom.3.210.k.& 309.f
Deus cur mundum fecerit. to.4.241.l.
Deus quare fecerit mũdum, stulte quæri.to. 1.267.i.& seq.to.4.18.c
Deus est principium naturæ veritas doctrinę fœlicitas vitę. to.5.68.d.
Deus absque sui mutatione potuit ꝑducere mundum in tempore,& alia,& cęte.to.5 98.a.& sequẽn.
Item quid Plato senserit de creatione mũdi, quia elatum Deum dixit ex ea. ibidẽ
Deus noluit producere res antequam essent. ibidem.
Deus,testante Platone, est omniũ author naturarũ,intelligẽtię dator,& amoris, quo bene viuitur,inspirator. to.5.100.e.
Deus non vituperatur ex vitiis, sed laudatur ex omnibus naturis. to.5.104.l.

Quare

Quare deus nō ante fecerit hominem dicit esse stultum quærere. to.5.106.i.& seq.
deus q̄ nō mutabili volūtate ꝓduxerit homi nē in tēpore,& alia huiusmodi, dicit esse inuestigabile & inscrutabile. t.5.107.d.e.
deum nō posse operari aliquid noui,sine sui mutatione,dixerunt philosophi: ideo mū dum æternum & circuitū in rebus posue runt. to.5.108.d
dei sapiētiam & virtutem,qua pōt sine semi nib.operari,nō attendentes, sed eā vsita tis metientes operibus,reputant fabulosa quæ scribūtur de prima creatione mūdi: nō attendentes q̄ etiam conceptus & par tus & huiusmodi,si eius narrarētur,& nō vidissent,non crederent. to.5.110.d
Deus producit omnia, ſm diuersas spicies vna ui & vna sapientia operatur in natu ra. to.5.43.d.& 111.i.
deus etiam laudandus est ex minima creatu ra.to.5.236.k
deus creator ab operibus cognoscendus.to. 8.123.e.f
deꝰ creat īpios ad vtilitatē iustorū.t.7. 349.e
deus cur hominem faciebat,quē sciebat futu rum non bonum. to.7.375.h.
Excepto deo,quicquid aliud est in natura re rum,factum est a deo. to.8.312.g
deum requieuisse die septimo. tom.9.38.k
deus author cuiuscū que naturæ,non autem vitii. to.9.68.m
deus naturæ author. to.10.71.i.
deus est causa,creator, & dator omniū quæ sunt,fuerunt,vel erunt. to.10.140.l.
Excellentia dei in paradiso. tom.10.172.e.f

Operatio dei.

deum requiescere & operari,qūo accipien dum.to.1.244.h.to 2.31.m.to.3.182.h.& sequenti.& 352.e.to.4.329.m.
deus quomodo operatur. to.3.169.c.
Qūo deus agat aut quiescat. tomo.3.181.e.
dei operatio gemina in creaturis. to.3 203. d.copiose,& 210.g.h.& m.& fo. seq. e.f.
dei inoperatio quæ sit. tom.4.336.i.
deus nouit quiescens agere, & agēs quiesce re.to.5.109.g
In dei vocatione ab ope,nō est itelligēda de fidia,&c.Sicut nec ī eius ope. labor.ibid.
deū prius cessasse, & posterius operatū esse. vtrū sit dicendum,dicit se nescire. ibidem,
deus operat in oī opere.to.5.111.h.& 337.l
deus si potentiam suam fabricatoriam rebus subtrahat,ita nō erunt,sicut antequam sie rent non fuerunt. to.5.111.
deus operatur in angelis cooperantibus,& per angelos. to.5.144.e
deus operatur naturalem generationem.to mo.5.151.e.f
[illegible] to.7.364.i.
deus operatur etiam in cordibus malorum. to.7.430.h.i.
deus facere dicit, quod dono dei creatura facit. to.8.170.a.&.c
deus fecit quæ futura sunt. to.9.90.l.m
deus omnia sola verbi potestate perficit. to mo.10.194.g
deus omnia in solo verbo fecit.to.9.189.K.

Deus an author mali.

deus & de malis benefacit. to.4.357.g.
deus nullorum vitiorū offensione vituperā dus est,sed omnium naturarum considerationē laudandus. to.5.104.k.
deus permittit aliquid iuste, quod diabolus facit iniuste. to.5.206.l.m.
deus ꝓ meliori finit malum esse.to.5.226..h
deus quomodo facit mala. to.6.67.K
deus oīa iustissima ratione facit.to.9.163.b.

Vide titulum prēcedentem.

Prouidentia dei, & qualiter creaturas. administret.

diuina prouidentia omnia regi.to.1.208.c. & 249.c.to.3.191.l.253.m.&.352.f.
dei ꝓuidētia & hominis.libertas.t.1.223.e.f
dei præscientia nō obstat libero arbitrio.to. 1.224.m.&.seq.
dei prouidentiam cum genere humano, sa cræ historię testantur. to.1.239.c.d
diuinæ prouidentia argumenta.to.3.191.m. & sequentibus.
dei prēscientia.to.3.62.h.& 196.i.& 347.a.
dei prouidentia. to.3.347.a.& 352.d
diuinæ prouidentiæ opus bipertitum. to.3. 203.c.d.210.h.& m.& so.seq.e
dei occulta quatenus nob. cognita.Eo.350.l
dei prēscientia de malis.tomo.3.219.h.& 355.K.l
dei prouidentia oīa fieri, & quæ ipse facit, & quæ fieri ipse permittit.to. 7.412.f.
deo est prouidentia, & cura omnium rerū. to.4.210.f.& seq.
dei cura erga nos. to.1.36.a
deus continet & tuetur omnia. tom.3. 182.

182.i.tom.9.191.b
Deus aliter operatus est primò, aliter nunc administrat oĩa.tom.3.189.K. & 191.i. K
Deus quomodo creaturas moueat, obscurum. tom.3.206.m. &. seq.
Deus semper quietus, omnia tamen agens. eodem 206.c
Deus, semper idẽ, administrat omnia.ibid g.
Dei opera, tarditas ingenii humani, non asse quitur. eodem.211.a
Arbitrio Dei omnia regi. tom.3.452.f
diuina prouidentia, & punit, & opitulatur, per bonos, & malos. tom.4.186.a.b
Deum res humanas non curare arbitrantes, taxantur. tom.4.210.f.g.to.8.263.e.f
Omnium curam gerit Deus, quasi omniũ. opifex. tom.4.317.a
Deus res condita s sic administrat, vt eas proprios motus agere sinat. tom.5.63.i.R
Deus, testante Platone, sicut vniuersi mũdi, ita omnium animalium species ęterna intelligentia continebat. tom.5.111.c
In Deo, oẽ qđ dr, idipsum est.to. 10. 142.d
Deus quomodo restituit omnia.to.1.257.c
Deus unus, & verus.
Deus vnus.tom 1.240.d.e.to.3.75.b.tom.6 185.e.& 214.d
Vnus verus Deus.tom.4.129. m. & sequen.
Deum vnum, dixerunt aliqui, plures res esse aliq ecõuerso vnã rẽ plures deos.t.5.59.e
Deus verus, est incorporea incõmutabilis q; natura, a quo vita bona, & æterna poscẽda est. eodem.60.b
Deus trinus, & vnus, & de Deo prędicata.
Deus patri est præponendus.tom. 1.16.R.l
Quę de patre, filio, & spiritu sancto dicunt, vt vox patris, homo, columba, sonus vocis, linguæ diuisę velut ignis, quomodo accipienda.to.2.137.K.& seq.to.3.79.e.f & 87.i.K.& seq.& 104.R.l.& seq.
De Deo quicquid absolute dicitur, & de singulis pſonis singulariter dr.to.3.106.c.d
Deus unus & trinus, & quæ personis cõmunia, quę non. tom.3.79 e.f
Deus solus cõtinet omnes pſonas.t.3.109.R
Deus est vnus, pater & filius & spiritus sanctus. tom.5.96.f
Deus pater unus est. tom 8.283.m
Quis Deus vtrum pater, an filius, an spiritus sanctus, an ipsa trinitas stetit in synagoga deorum. tom.8.299.a.& 516.d
Quia & singulus quisque Deus, & ipsa trinitas vnus Deus. tom.8.299.b
Cum dicitur simul aut diuisim pater, & filius, & spiritus sanctus, nihil aliud intelligendum est quàm vnus Deus. tom. 8.8.h
Deus de Deo dicitur filius, nõ autẽ pr, sicut filius de patre, nõ aũt pr de filio.to.9.53.i
diligens filium Dei, diligit filios Dei, & mẽbra filii Dei. tom.9.139.m
Quicquid substantialiter potest dici de Deo est vnum in tribus personis. to. 10.139.f
Quę substantialiter & quæ relatiuè dicuntur de deo, & de pſonis.to.10.139.h.i.& K.l.
Deus quomodo pater. tom.10.187.f
Quę dicuntur de deo singulariter, & nõ pluraliter. tom 10.139.l
Dei in creatura apparitiones.
Deũ non videmus oculis corporeis, sed mẽte.to.1.249.c. to.2.9.m.& seq.& 136.m
Deũ visum diabolo, & impios visuros Deũ nonnulli putarunt. tom.2.157.f.& 160.d
Deum nemo vidit vnquam, exponitur. Eod. 160.& sequentib.&.156. m. & sequenti.
Deum iusti antiqui quomodo viderint. Eod. 160.d.& seq & ibidem.l
In igne rubi. tom 3.88.a.b.& 90.f
Colũna nubis & ignis.to.2.137.l.to.3.88.a.b
Fulgure & tonitruo in mõte Sina.to.3.88.b
Deum quomodo angeli videant. Eod. 161.i
Deum videt purgatus animus. tom.3.3.d
Deus visibilis induta carne. ibidem.e
Deus quomodo visibilis & inuisibilis.to.2. 159.l.& seq.to.3.344.h to.4.257.h.i.to.6. 58.a.b.& 67.b.& 234.m.& seq.
Deus inuisibilis. tom.4.348.b
Dei apparitiões qũo fiãt.to.4.53.f.& 57.d.e
Deus varie assumit creaturarũ, & de apparitionib.diuinis plura.to.3.87.K. & sequen.
A deo, primaria causa, pficiscuntur omnia. Eodem.93.R.l.& seq.l.m
Et multa de miraculis diuinis, & magicis.ibidem.93.i.& seq.
Dei essentia nũquam p se apparuit. Eod.96.i
Et de ministerio angelorum plura, ibid.9.R
Deus oĩb.creaturis vtitur vt vult. Eod.94.a
De deo & creatura. tom.4.185.g
Deus videtur in corporali specie, sicut sententia in voce. tom.5.85.e
Deus facit mirabilia solus. tom.8.280.f
Deus quomodo vtatur angelis bonis & malis, copiose. tom.8.286.l.& seq.

Deus

Deus cũ creatura non est maior, nec sine il la minor. to.9.22.e

Deus homo.

Deus,homini ꝑmixtus, dura loqr̃.to. 2. 4.e
Deus cur factus homo.tom.3 4.e.tomo. 10. 83.b.& 164.h
deus factus ẽ hõ,qũo accipiẽdũ.tom. 369.d
deum habuisse tam mentem,quàm animam hominis. to.3.255.l.m
deus & homo. tom.3.355.l
deus factus particeps humanitatis nr̃ę,cõpẽ diũ ꝑbuit ꝓcipiẽdæ deitatis suæ. to.5.78.f
Vt particeps fieres diuinitatis,de⁹ prior par ticeps tui esse voluit.tom 8.475.c.d
Contra eos qui attribuunt deo humani corporis formam. to.8.329.R
Quod non habet formam humani corporis. ibidem.419.d e
Si quid de deo sentis,secundum corpus,vel secundum animam humanam, multum erras. Eodem.503.e.f
deus quomodo homo factus. to.10.35.l.m
de⁹ hoi oĩa factus,ne alicubi erret.t.10.46.i
deus quomodo venerit ad nos.to. 10.63.h.i
deus factus est hõ,vt hõ fieret.to.10. 128.h.
deus homo factus. to.10.191.c
deus factus est hõ,ne periret hõ.to.10.198.i
deus venit ad nos,si mundare domum velimus. tom.10.213.K.l
dei prædestinatio,præscientia,electio,voca tio,odium,& cætera.
deus certum sanctorum numerum prędesti nauit. tom.1.14.c.to.2.146.a.b
dei electio,gratuita.to.1.18.d.to.2. 142.f.g
dei vocatio. tom.1.20.R
dei propositum & vocatio. to.1.24.f
diuinã electionẽ nõ iudicet homo.to.1.81.d
deus cur etiam animas damnandas curat.to. 1.224.c & seq.
deus quare creaueritꝑscitos ad dãnationẽ.t. 1.213.K.& seq.to.3.218.e.f.& seq.
dei creatio & prędestinatio. tom.3.61.l
deus cuius vult,miseretur.to 3. 61.l. & seq. to.4.219.i
deus quomodo, prędscientia eligat credituros,& damnet incredulos.to.4.427.m.& seq.& seq.& fo.sequent.c.d
deus semel vocauit omnes iustos.to.4.452.i
deus qũo induret.Eodem.219.h.i.& 350. h
deus quomodo obstupefacit.Eodẽ. 103.g.h
deus quomodo excæcat mentes infidelium. to.6.121.f.g.& 204.m & seq.
deus quem vult illuminat,& quem vult excæcat. Eodem.204.a
deus quare aliquos tradit ĩ desideria cordis. to.4.207.m.& seq. to.6.121.g
dei odiũ vel dilectio,an ex prędscientia futurorũ operũ nostrorũ.to.4.217 e. & seq.
deus non mutat præsciẽtiam,sed statum.to. 5.203.a
dei prędscientia,& prędestinatio,num tacenda prop ter frigidos. to.7.417.h.i
deus nosçit suos,intus & foris.tom. 7.133. K.l.& 145.f.g
deus cur præcepit quod scit non obseruandum. Eodem.227.a
deus gignit malos,sed in bonum suum. Eodem. 175.e.f
deus quum omnes homines saluos fieri velit,quur pereant ex his aliqui. to.7.394.f
Itẽ cur indueret alios,misertus aliorũ. ibid.
deus quos dignatur vocat,& quem vult religiosũ facit,Ambrosii dictum.to.7.419.c
Dei prędscientia quomodo prędicanda. ibidem m.& sequent.
Dei præscientia & prædestinatio quid. tom. 7.418.b.c
Deus quare istos homines oues facit,& istos non facit. to.7.300.b
Quare deus vnum hominẽ dignum habeat, & alterum indignum. to.10.241.h

Dei diuitiæ,& dominatus.

Deus non eget rebus conditus.to.1.78.m.& sequent.
Deum non pati necessitatem. tom.4.186.i
Deus non est diues pecunia,sed omnipoten tia. to.5.58.b
dixi domino,Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges,exponitur. to. 5.82 c.d. & seq.
Deus est verus dominus, qui non indiget inferiore. to.9.126.i
deus est omnium deus,in omnibus integer, in singulis integer. to.9.238.e
deus peccare non potest. ibidem.1

Dei in nos dona & beneficia.

deus oĩbus donat,nihil amittens. to.1. 28.K
deus dat regna terrena bonis & malis.tom. 5.38.g
deum scire quid nobis necessarium sit, ante quam petamus ab eo. to.7.217.K
deus nõ replet arcam,sed pectus to.8.171.g

deum

Deum cũ volueris, habebis: quia antequam velis, venit ad te: cum auersa volũtate esses, vocauit te. to.8.72.e.
Deus cũ sit omniũ, est tñ singulorũ. Ibidẽ.f.
Est tamẽ Deus, etsi nõ tuus Deus. to.8.156.m
Cum sit omnium, eorum tamen proprie est q eum diligunt, tenent, possident & colunt. to.8.181.g.& 532.i
Deus fidelis. to.8.69.d.e. to.9.29.m.
deus alia dona dat inimicis, alia amicis suis. Ibidem. 150.d
deus pstat nobis ęterna & tẽporalia. t.10.4.h.
Deus nobis infert bona sua, nisi auferat mala nostra. to.10.10.i
deus se nobis dat. to.10.26.b
Deus nullius est debitor, quia mutuo accepe rit, sed quia promisit. to.10.28.a.b.
Quatuor res insignes dei, circa nos. t.10.74.l
Deus quid nobis pręstiterit. to.10.110.f

Deus Israelitarum, Deus christianorum, Deus recens.

Deus Israel cur dictus. t.4.131.m. & 132.f.g
Deus Israel quis, iuxta Hebrẽos. to.4.132.f.
Deus sabaoth. Ibidem
Deus Israel, deus vniuersę. terræ. ibid.i K.
Deus prophetarum blasphemãt Manichęi. to.2.102.l. tom.6.7.a
Deus vere nõ est notus, nisi ĩ Iudęa. t.8.273.l
Opinio gentium de deo nostro. to.4.130.b
Deus noster est ille, quem Iudęi velint nolint, cognoscunt. tom.5.195.e.
An verus sit deus, cui christiani seruiunt, cui soli debeat sacrificari. ibid.
Deus nr, qũo sex est omnis terræ. to.8.142.g
Deus noster nõ est deus ad tempus, qũo dii gentium, sed Deus in æternũ. ibid.146.b.
Deus deorum dominus, vnus est, nõ factus, & verus deus solus, ipse pater, & filius, & spiritussanctus. to.8.153 K
Deus diis gentium, dęmoniis, est terribilis, diis a se factis est amabilis. ibidẽ,m
Christus quibus est ocultus deus deorum. to mo.8.153.b
Deus recẽs, est deus ad tempus factus: deus noster recens non est, sed ab ęternitate in ęternitatem. to.8.296.f.
Deum recentem sibi faciunt, qui Christum creaturam putãt imparem & inęqualem patri. Ibidem.g
Deus deorum, est Christus Christianorũ q videbitur in Sion. ibdem.304.K.
Cur non sit similis Deo, in diis gentium. to. 8.312.h
Super quos deos terribilis est deus. tom.8 354.g.& 363.d
Quomodo nimis exaltatus est Christus sup omnes deos. to.8.359.b.
ipse est summus deus noster, qui est sup omnes deos, & etiam super angelos, nec habet super se deum. to.8.350.c.d
deus noster vbi est. to.8.351.l.
Quod non potest demonstrari ad oculum, sicut dii gentium. ibidem.m
deus noster quis. to.10.3.k
deus noster, deus videns & viuens: dii falsi, nec videntes nec viuentes. tom. 10.8.g.

Dei cultus, & quid de deo sentiendum.

deus quomodo colendus. to.1.27.i.& 207.f
deus in omnibus laudandus. to.1.21.f.& 28. g.& 39.i.& 50.i.& 228.i
deũ scire, vel inuocare, vtrũ sit prius. t.1.28.g
de deo quid doceat Ecclesia. to.1.249.h
deus vnice diligendus. ibidem.l
deus vnice colendus. to.1.13.i.205.h. tom.3 302.m.& 312.k
deus vnus adorandus. tom.3.304.c.
de deo quomodo differendum. tom.3.79.a
deus vnus etiam ignoranter colitur extra Ecclesiam. to.7.71.K.l
deum nobis scriptura more humano cur deliniat to.79.K.l.
de deo proprie dicta. ibidem.l
de deo quomodo cogitandum. to.3.104.e
de deo quid sentiendum. to.3.207.K.
de deo quid credi debeat. to.3.349.e.
deus possessio nostra. tom.4.378.d.
deorum cultũ horrentes Iudæi multiplicati sunt & exaltati ab vno deo qui solum regna cultoribus tribuit. to.5.39.K
deo, datori fęlicit. cõsecrãdi. sum⁹. t.5.55.f.
deum vnum colimus, qui fecit cęlum & terram. to.5.63.a.
dei vice colentem creaturam, dicit peccare dupliciter. ibidem.
deo debemus cultũ, q pietas, vel religio dicitur: & q oĩa sunt vera delectio. t.5.81.a.b
deo seruit ciuitas terrena propter temporalia. tom.5.132.m.
deũ colẽs Cõstantinus. est mirabiliter exaltatus, aliis idololatris trucidatis. to.5.48.k.
deus agricola noster. to.8.377.

deum

Deum esse possessionē nostram, & nos esse possessionem Dei. to. 8 72.f.g & 91.l.m
Deū inuocantes propter secularia cōmoda, nō inuocant Deum.to.8.171.f.& 182.R.
Deus pure ac caste amandus,& colendus.to mo.8.183.i.k
Item gratis. to.4.432.b.
Deus sine magno fructu honorari non pōt, nec sine magno detrimento despici.to.10 307.f
Dei participatio,& quid a nobis requirat.
Deo quid hominem iungat. tom.1.31.h.i. to.3.348.i
Deo inseparabiliter iungimur, per Christū, & eius spiritum. tom.1.250.d
Deus nobiscum:& quomodo. to.10.129.e
Deo hęrendum,non mundo. to.4.384.R.
diuinitatis participatio. tom.8.170.d.
Deus quid requirat a nobis. to.5.82.e.
Deus a nobis duplex requirit sacrificiū. to. 10.254.c
Deo nihil accidit ex nostris. to.10.32.d
Quid Deo reddimus. to.10.75.a.
Deus quomodo adiutor & cooperator noster.tom.10.69.i
Deus rector & habitator nostri.to.10.137.i
Deus est vita nostra. to.10.77.f
Ad Deum quomodo pueniatur.t.1.173.a.b vide,Accedere.
De videndo Deo.to.2.epist.111.& 112.to.9 8.m.Retractationum. to.1.25.b

Cum Deo,A Deo,In Deo, Ex Deo, Coram Deo.

Cum Deo esse,quid sit. to.1.160.m
A Deo habet homo vt sit, & quod Deus in eo,& ipse in Deo. tom.1.28.h
Inter Deum,& quod de Deo est,nihil distat. to.4.315.b
Aliud est esse Deum, aliud participē Dei.to. 5.244.m
In Deo quicquid est,Deus est. tom.5.96.f.
Ex Deo,de Deo,differunt. tom.6.170.a.& 180.i.& 182.a.b
Coram Deo,quid dictum. to.10.90.l.

Dei ad nos conuersio,& auersio.

Suos non deserit Deus. tom. 5 6.f.
Deus prius deserit,q̄ deserat, sed primo reuertit ad aīam reformādo eā.to.5.115.d.
Abūdantiā rerū habētes, & Deū derelinquētes,filii sunt perditionis.to.7.152.R
Deus quomodo auertatur a nobis,& cōuertatur ad nos. to.10.46.h.
Alienatio nostri a Deo,a nostro malo est. to mo.10.110.c
Dei auersio a peccatoribus,quæ. ibidem.d
De verbis Apostoli, Si Deus pro nobis,quis contra nos.Sermo. to.10.74.K.& 277.l.

Deus cui similis.

Quid in homine simile Deo.tomo.3.131.b. & sequenti.
Deo similis est, qui bene vult inimico suo. tom.8.255.a
Deus similis inuisibilibus. to.10.75.m.
Deus perfectus,vt Deus. to.10.156.b
Deo nihil potest comparari. to.10.222.e
Deum qui iniuste comparat,violat. ibid.h

Dei iustitia,misericordia, longanimitas, seueritas,pęnitentia,veritas, &c.

De iustitia Dei dubitare, dementis est.tom.1 12.K.& 230.a
Dei iustitia,vera,īterna,īmutabilis.t.1.35.e
Deū iustū negare,sacrilegiū est. to.1.209.g.
Dei misericordia & iudicium.to.3.42.l.& seq.to.8.69.e.& seq.& 128.b.
Deus qua iustitia peccata puniat.to.1.224.b.
Dei iustitiæ, potentia quomodo adiuncta. tom.3.137.h
Et quod iustitiā sequi hebet potentia. ibid.R
Deus malis ingerit mala,quia iustus est.to.4 56.K.
Deus quare sinat iustos affligi.tom.4.358.f. & sequenti.
Apud Deum nulla iniquitas. to.4.219.i
Dei misericordia quomodo accipiēda.to.4. 225.e.f.& h.to.6.195.f.g
Deus aduersarius impiorum. to.4.397.a.b
Deus qua iustitia remittat peccata.ibid.418. f.& seq.copiose.
Dei grā iusta est,& gratia iustitia.to.4.418.g
Dei misericordia prȩcedit omne pœnitētiȩ meritum. ibidem.
diuinę iustitiæ seueritas, punit etiam iustos. to.4.418.g.h
Dei iustitia,disciplina nominat. ibidem.g.
de Dei ira, scriptura loquitur more humano.tom.5.76.R
de Dei bonitate & iustitia,quomodo, relucet in malis inflictis,& bonis concessis in hac vita. to.5.236.l
Deus vltor & clemens. to.6.57.g
Deus quomodo nec iustis parcat,nec peccatoribus. tom.6 127.b.

Dei pęnitẽtia & longanimitas.to.6.183.c.d
Dei bonitas & ſeueritas erga nos.to.6.108.c.d.to.7.396.f.
Dei miſericordia,& iudicium diſcernenda.to.7.404.m
Quomodo dicitur iuſtus,fortis,& longanimis.to.8.15.l
Dei miſericordia abutentes,notantur.to.8.60.m.& ſequentibus.
Cur quidam deum eſſe negant,aut iniuſtum dicunt. to.8.66.d.e.
Dei iuſtitia & miſericordia. ibid.160.h
Dei veritas & miſeric.to.8.354.a.& 321.h.
Deus merita noſtra nõ attendit. Eod. 254.a.
In deo duo ſunt, poteſtas & miſericordia. Ibidem.208.l.m
Deus quare permittit innocentẽ occidi.Eodem.208.d.e
Dei iudicium pro iuſtitia poni. to.8.257.d
Dei miſericordia mane annuncianda & veritas dei per noctem. Eodẽ.337.c
Deus miſericordiam diligit,& veritate. ibidem.459 a.b.
Deus reſeruat oĩa iudicio ſuo to.7.338.K.l.
Deus cur parcit malis ad tẽpus, vel quare laborãt boni ad tẽpus.Eod. 342.e.f. & ſeq.
Deus in omnibus iuſtus & miſericors. to.9.57.l.to.10 178.K.& 183.c.d
Deus nõ eſt acceptor perſonarũ.to.9.193.l.
Pręmiis, metu, ſuppliciis, benignitatis ſuę cõſilio Deus nos ad ſe inuitat. to.10.3.d
Deus fons iuſtitię. to.10.4.c.& 30.a.
Quomodo deus dicitur iuſtus, pœnitens & neſciens. to.10.142.e.
Si nõ puniaris ab hoĩe,Deũ time.to.10.79 i.
Qui in tenebris,prẽſente Deo, facit qđ publice facere pertimeſcit, deum eſſe non credit. to.10.247.a
Quod egerimus cum petitore noſtro, hoc aget deus cum ſuo. to.10.322.l

De deo corporaliter dicta.

De deo corporaliter ac more humano dicta,qũo accipienda.to.1.245.m & ſeq.& 249.l.& 268.K.l.& 270.a.b.to 2.157.h.i. to.4.78.b.& ſeq & 191.m.& 224.c.& 348 e.& ſequen.tom.6.195.d.e.& ſequentibus.
Dei ambulare,& tranſire. to 6.349.d
Deum aſcendere,& deſcendere, quid ſit.to.4.349.b.c
Deus qũo audiatur,& nõ audiat.to.6.58.a.b
Dei caput,capilli,oculi, & alia mẽbra, qd. tom.4.348.e.& ſequen.
Deus crucifixus eſt,quomodo dictum. to.2.137.l.to.6.348.g.h
Deus dictus diabolus.to.6.123.f.g.& 204.m & ſequentibus.
Deus quorundam,venter eſt. Ibid.204.m.
Dii gentium dęmonia. ibidem.
Dei eſurire. tom.8.157.e.
Deus faber. tomo.10.138.h.
Dei facies. to.8.230.e.
Deus,fundus noſter. to.10.30.f.g
Deus ignis edax,quo ſenſu. to.7.61.i
Dei incipere & deſinere, to.3.159.d
Deus incoinquinabilis. to.6.180.b.
Deus quomodo dicatur iraſci.to.350.h.to.4.350.g.to.6.145.f.g
Dei ira,& zelus,quid. to.4.290.e.f.
Dei iurare quid. to.6.25.k.l.& 195.e.f.
Deus ſolus ſecurus iurat. to.8.321.l
Deus in cõſcientiis noſtris loquit.t.4.409.a
Deus locutus per angelos & Prophetas. ibidem.b
Deus,quomodo cum diabolo locutus.ibid.
Deus,quomodo loquatur.to.3.193.b.& 1041.& 206.h.& 206.a.& 221.b
dei loqui & videre. to.4.349.d.e.
deus loquitur in natura ſua, & etiam loquitur per angelos. to.5.76.a.b
deus locutus eſt nobis per prophetas, per ſe ipſum,& per Apoſto. tom.5.193.f.
deus loquitur tribus modis.tomo.5.ibidem c.d.& 145.g.
deus medicus noſter. tom.10.57.d.
deus,per tropum,probat,aut miratur. tom.1.268.i
dei offendere,& abſcondere. to.4.349.b
dei pœnitere,& non pœnitere,quid ſit.to.3 350.h. to.4.350.g.to.6.25.K.& 195.f. Vide ſupra.
Dei prouidentia.
Dei pœnitentia,qualis. tom.4.92.l.224.b.
Dei poſteriora. tom.4.349.l.
Refugium noſtrum Deus. to.10.3.l.
Dei ſedere & ſtare, quid. to,4.349 b
Dei ſilere & tacere. tomo.8.85.d
Deus ſol noſter interior. tom.10.18.c
Dei veſtimẽta,& calciamẽta. tom.4.349.m.
Deus veſtitus eſt in cœlo. to.2.203.m
Dei videre & miſereri. tomo.9 119.c
Deũ vigilare & dormire:qd ſit. to.5.350.i.
Deũ zelare,quid ſit.ibidem,f. to.6.195.g.h.

Dei prædicata.
In deo nihil ſecundum accidens dicitur. to. 3.105.g.to.10.149.m & ſeq.
Quędam ex tempore de deo prędicant̃, nulla ipſius demutatione. to.3.107.c
Quicquid de deo prædicatur, iuxta ſubſtantiam prędicatur. to.3.147.e.f
de deo p̃dicant̃ denominatiua. to.9.171.l.m
Quicqd vere prędicatur de deo, eſt ei eſſentiale. to.9.183.d.e.
Quædam de deo ſubſtantialiter dicuntur, & quædam relatiue. to.10,139.f.g
Aliter deus dicitur proprie aliter trãſlatiuè, aliter relatiuè. to.10.140.h
Deum per decem prædicamenta, circunloq poſſumus. ibidem.40.g.h.
Opiniones & errores, circa dei naturam: & Deum negantes.
Deum corpus ignem eſſe, quidã putauerũt. to.1.15.d & 245.i.to.9.190.a.
Quæ blaſphemi Manichęi de deo prædicẽt. to.1.260.i.K.
dii Manichęorum, duo. to.1.249.i.
Deum corporeum eſſe, Tertullianus finxit. to.2.214.d.e.to.3.217.c.d.& ſeq.t.6.10.h
de deo philoſophorum deliramenta. tom.2 79.a.& ſequen.
de deo error triplex. to.3.78.h.
Contra eos qui inducũt tres deos to.3.254.i
Deũ eſſe inualidũ, quidã opinati. to.4.210.h
Deus ſine animo. to.5.54.g.
Deum vnum aliquando plures res eſſe aliq dixerunt: aliquando econuerſo dicebant rem vnam eſſe plures deos. to.5.59.e
Deus quid ſit opinio. to.5.40.d. & ſeq.
Deus qđ videri poteſt ab homine. to.5.79.i.
Deus quomodo deſcribitur a Porphyrio. tomo.5.88.g.& ſequentibus.
Deum ponunt corporeũ, Antropomorphitę. to.6.8.d.
Deum non eſſe creatorem mundi aſſerũt Simoniani, Menandriani, Saturniani, Baſilidiani, Nicolaitæ. to.6.4.K.l
Vide, mundus.
Deũ bonũ & malũ, Gnoſtici fingunt. ibid.m
deũ eſſe negauit diagoras Atheus. t.7.57.l.m
A deo malum eſſe aliquando, Seleuciani aſſeuerant. to.6.8.i
Deum non facere mala, Coluthiani docuerunt. ibidem.k
Deum creaſſe naturas malas, Floriani finxerunt. ibidem,
deus. quomodo facit mala. to.6.67.K.
deum triformem putantes hęretici. to.6.9.ũ
deos finxerunt duos, bonum & malum Cerdoniani & Manichæi. to.6.206.i.
deũ nõ eſſe ppauci dicũt ore vel corde, ſed plurimi moribus & vita. t.8.168.h.& ſeq.
Ille putat deum non eſſe, qui credit ei facere facta ſua mala. ibidem.i.
Nõ eſt deus, niſi cui diſplicet iniquitas ibid.
de deo omniũ hæreticorũ opinio, diu erſa eſt, ſed vanitas vna: & ſi opinionũ varietate diſcordant, ſimili tamen vanitate colligãtur: exemplum. to.8.297.h
Pauci, q̃ dñt i corde ſuo, nõ eſt deus. t.10.8.h
Dii, angeli & homines.
dii homines dicti ſunt. to.3.81.b.to.4.36.b. & 52.h.to.8.153.K.l.
deus effector deorum. to.5.72.i.
diis bonis, quos nos angelos vocamus dæmones non poſſunt eſſe amici. to.5 73.k
deorum beatorum, ideſt, angelorũ, amicos nos facit ſimilitudo bonę volũtatis. ibi.m
deorum & hominum differentia in tribus. to.5.77.h
Homines quomodo dicantur dii. to.5.80.e.
dii dicuntur homines in ſcriptura expreſſius, quam ipſi angeli. ibidem.
dii creati, non ſua virtute, ſed veri dei participatione ſunt dii. to.5.71.b
Eritis ſicut dii: exponitur. to.5.126.a
deos facit, credẽtes i ſe, verus deus. t.8.351.i
Qui ſunt dii & domini, quorũ deorũ & dominorum fit deus & dominus, qui eſt verus deus. Eod.516.c.d.
Nõ quia boni ſunt omnes, ſed qa ſermo ſed ad illos factus eſt, appellati ſunt homines dii: alioqn dñs eos nõ ſic diiudicaret. ibid.
Dii terrę, dicit̃ populus Iudęorũ. to.8.143.b
dii, quorum ipſe eſt deus, q̃ ſunt, & vbi ſunt. ibidem.153.K
Quod homines facti ſunt dii, gr̃ę eſt adoptãtis, nõ naturæ generantis. ibi.l.& 351.i
Non exiſtendo ſunt homines dii, ſed fiũt participando illius vnius qui verus eſt deus. to.8.451.i.in fine.
Vtrũ ſicut homines, ad quos factus eſt ſermo Dei dii vocant̃, ita & angeli vocandi ſint dii. ibidem.5.16.d.e
Cur nunquam in diuinis eloquiis, reperitur ſanctos angelos appellatos deos. ibdem.k

Dii gentium, an & qui sint.
deos gentium dęmones esse. tom.5.64.b
Sunt dii super quos magnus est deus, sed nō sunt nobis. tom.8.351 g
dii recentes. tom.8.296.t.& seq.
Ethnicorum, de deorum natura, opiniones.
de deorum natura, variæ philosophorum sectæ. to 1.233.h
de diis suis, quid nugati sint Pagani. to.4.130. c.& seq.
de diis, quid Socrates senserit. to.1.234.i.K
de diis, falsæ opiniones. to.1.246.h
dii, an habeant corpora. to.5.51.i
dii sunt animalia, sicut & dęmones, Platonici dicūt, sed non perturbationes habent, quia sunt beati. tom.5.70.c
deos nescire inferiora, nisi eis a dæmonibus intermediis nunciaretur. to.5.73.i
A diis facta sunt animalia mortalia, secundū Platonicos. tomo.5.135.b
Deorum multiplicatio, & pluralitas.
deorum trium nomen, & causa. tom.5.15.m
deorum tria genera, de quib. disputauit Scęuola pōtifex. t.5.37.m.& se.& 51.h.& 77.h
deorū distinctio & differētia. t.5.3.e. & 12.e
deorum multiplicatio. tom.5.23.m
deorum controuersia. tom.5.37.i
deorum contrariorū tēpla. to.5.35.g.& seq.
Dii antiquorū erāt discordes. to. 9. 255.b.c
Confutatio erroris gentilium, super plurali tate deorum. tom.10.224.m
Dii a quo, & qua forma facti.
deos cæleſtes fecit summus deus, alios autē deos facit homo terrenus. tom.5.71.i
deos, siue idola, facta a nephariis hominib. cogitur Hermes confiteri. ibidem.m
dii quomodo facti fuerint. to.5.72.d
dii factis meliores sunt homines qui fecerūt eos, etiam increduli. tom.5.73 K
deos factos ex vtraque natura, confitetur Hermes. tom.5.73.c
dii cur humaniter figurentur. to.5.57.c
dii sub formis uariis latitant. tom.5.54 g
Quomodo dii gentium dicantur dęmonia, cum sint simulachra to.8.354.i.& 117.e.f
Quod sint argentum & aurum, opera manuum hominum. tom. 8.430.i.K
Dii boni & mali, & placito eorum.
dii non sunt ęstimandi nisi boni, sicut Plato dicit & alii philosophi. to. 5.34.b. & 69.
deos omnes bonos aliqui opinati sunt, quidam vero bonos & malos, & hi malos dicunt esse dęmones. to.6.74.d.& seq.
dii nociui. to.5.14.t
dii mali. to.5.15.e.& seq.
dii mali propitiabātur cędibus tristibus, boni aūt obsequiis lætis. to.5.14.f.& l.& seq.
deorum placatio, quæ erat p turpia, erat scelleratissima. tom.5.20.f
deos malos ponentium, opinio mirabilis. to 5.64.g.& seq.
Deorum cultus.
deos omnes colendos esse sapienti, Paganorum sententia. tom.4.129.f
Et cur Romani Hebræorum deum solum, non receperunt. ibidem.h
deos non omnes colunt, qui nostrum reiiciunt, tom.4.130.i
deos conditori præferentes. to.5.2.b
diis non est seruiendum, pro bonis temporalibus habendis, vel malis fugiendis. to.5.6 i.& 18.K.l
Quod diis non sit seruiendū, q remunerent in alia vita, ostendit Augustinus. ibidem.
Qualia de diis gentium etiam cultores eorū se sentire fateantur. tom.5.37.i
In deorum cultum, & honorem, castrabant aliqui. to.5.63.m
diis plurimis sacrificādum dixit Plato, quos omnes dixit bonos. to.5 68.e.& K
Quod templa, arę, sacerdotes, sacrificia, & vates, quæ diis instituuntur, deo vero debentur. to.8.351.h
Quod dii non sint colendi, rationibus ostenditur. to.8.431.m
Contra eos qui dicunt se nec simulacra, nec dæmonia colere, sed per effigiem corporalem eius rei signum intueri, quā colere debeant. ibidem 432.b c
deos gentium exterminandos, & vnum deū adorādum fore, per Prophetam prędictū est. to.8.516.K
dii, qui non fecerunt cœlum & terram, peribunt de terra, & sub cœlo, quomodo intelligatur. to.8.363.d.e
Deorum gentilium mores, vanitas. institutа, execratio.
dii fugitiui. to.5.23.x
dii peregrini. tom.5.15.g
dii certi & incerti. to.5.19.i
dii epulones. to.5.52.g

dii Scęnici. tom.5.69.l
Dii non ſunt ęſtimandi, qui nec ſe nec alios liberant. tom.5.2.g.h.& K
Qđ gentilium deorum vanitate detecta, nequeat dubitari, æternam eos vitam nemini poſſe præſtare, qui nec ipſam adiuuāt temporalem. tom.5.55.e
Ad deos pertinebat legem dare, peccātes arguere, minari pœnas, ꝓmittere præmia, & cętera. ſed contrarium facientes, non ſunt dicendi dii. tom.5.12.e.f
Paganorum deos, nunquam bene viuēdi sāxiſſe doctrinam. tom.5.13.b
De officiis ſingulorum deorum. tom.5.53.g
Deorū falſorū execratio. to.2.248.b.& ſeq.
Non ſunt credendi dii, quos coluit antiquitas. tom.9.244.g.h

Dii, ex hominibus mortuis.

Deorū ſepulchra, Cicero commemorat. to.4.130.e
deos īmortales iā mortuos putari, ꝓcuraue rūt dęmones qbuſdā falſis miraculis, qb. adorarenē & colerentur. to.5.64.g.& ſeq.
Dii, quos coluerunt homines idololatræ, in ueniuntur homines mortui fuiſſe, in ipſorum libris. tom.5.73.i.74.a
Deus cæpit haberi Argus rex Argiuorū, iam mortuus, qui honor fuerat delatus primo cuidā homini priuato & fulminato Ho.5 mogyro, eo quòd primitus boues ad aratra iunxerit. tom.5.169.i
In deorū numero cōputati ſunt aliq. ibid.m
De deo Mercurio, qui fuit nepos Athlantis. Item de Hercule. ibidem
In deos translati ſunt Ino vxor Athamantis regis, & eius filius Melicertes, qui præcipitio ſpōtaneo ī mari perierūt. t.4.172.d

Dii ſelecti, Penates, maiores, minores.

Qui ſint dii ſelecti, & an ab officiis viliorū deorum habeantur excepti. tom.4.55.m
Quam nulla ſit ratio, quæ de ſelectione quorundam deorum poſſit oſtendi, cū multis inferioribus excellentior adminiſtratio deputetur. ibidem toto.cap.3
de Apolline, & Diana, cæteriſq; ſelectis diis, quos partes mundi eſſe voluerunt. to.5.59.d.& ſeq.
Dii ſelecti, quare dicantur. to.5.55.m
Dii ſelecti viginti, mares duodecim, fœminę octo. ibidem
Et quomodo Deus vnus multorum ſupplet defectus. tom.4.63.g.& ſequen.
Quòd etiā Platonici, licet de vno vero Deo bene ſenſerint, nullis tamen diis ſacra facienda cenſuerint. tom.5.68.d
Dii Penates, quid ſint, to.5.2.m
Deos Penates ſibi profuturos impudentes Romani crediderunt, qui Troiam cuſtodire non valuerunt. ibid.
Melius actum eſt cum diis inferioribus, qui nullis informantur opprobriis, quàm cū ſelectis, quorum tantę turpitudines celebrantur. tom.5.56.l
Dii minores, q ſm Platonicos. tom.5.111.b

Dii diuerſarum nationum.

Dii duo coluntur ab Aſſyriis. to.5.31.a
Deos duos colebant Perſæ, vnum bonum, alium malum. tom.5.47.l
Deum dixerūt Aegyptii Serapin. to.5.16.c
Deum ſibi fecerunt Latini, Aeneam regem ſuum, qui non comparauit quando mortuus eſt. tom.173.g
Deus Socratis, quod ſit dæmones. to.5.74.a
Dii non liberauerūt Mar. Regulū a morte, quibus ſe ſubiecit, ne iuramentum violaret, q per deos iurauerat. to.5.6.h.& ſeq.
Qđ Romani auferēdo libertatem Poetis in homines, quam dederunt in deos, melius de ſe quàm de diis ſuis ſenſerint. to.5.14.i
Romanos debuiſſe intelligere, q dii eorū, qui ſe turpibus ludis coli expetebant indigni eſſent honore diuino. ibidem.l
Romani, quoſdam ſibi deos nō ratione, ſed adulatione inſtituerunt. tom.5.15.m
Quòd ſi diis vlla cura eſſet iuſtitię, ab eis Romani accipere debuerūt p̄cepta viuendi potius quam leges ab aliis hominib. mutuare. ibidem.15.d
Qđ diis Ro. nunq̄ vlla cura fuerit, ne malis morib. reſpublica đperiſſet. t.5.17.d & ſe.
Quantos ſibi deos Romani præter conſtitutionem Numæ diecerint, quorum eos numeroſitas nihil iuuerit. to.5.23.m
de deorum infinita multitudine, quos colebant Romani. tom.5.32.e.& ſeq.
deorum omnium & dearum ſummum dicebant Roma. Iouem, qui omnia implet. to.5.32.d.& 33.c.& ſeq.
dii a Ro. cōſtituti. to.5.35.g.& ſequentibus.
deorum præcepto volens obedire Curtius præcipitem ſe dedit. tom.5.46.g
Libri Numæ Pompilii vbi ſacrorū deorum cauſę

cause veneratiõnis scriptæ erant, cõbusti fuerũt a Senato Romano. to.5.64.c
dii Penates reuertũtur Lauinium. to 5.86.g

Deorum minorum nomina.

Deus argus & Homogyrus to 5.169.i.
dii, Aurinus, Aesculanus, argẽtinus t..5.35.a
Deus Faunus. tom.5.35.h.
Deus Ianus. ibidem
Deus Nodotus. to.5.32.f.
Deus Phegous. to.5.169 f.
Deus picus to.5.35.h
Deus Siluanus. to 5.53.h
deus Summanus. to.5.36.l.
dii, Altor, Rusor, Tellus, Tellumo. to.5.61.K
Deus Telexion. to.5.169.h.
Deus Terminus. to.5.36.K.
dii Pauor, & Pallor. to.5.36.i.& 34.h.
deus Tyberinus. to 5.35.h
deus Vagitanus. to.5.32.e.& 33.d
dii, Vitumnus, & Sentinus. to.5.56.a

Dearum minorum nomina.

deę, Abeona, & Adeona. to.5.56.f.
dea Cloacina. to.5.32.e.
dea diana & Lucina. to.5.33.d.
Dea Fides. tom.5.34.f
dea Flora, & ludi eius. to.5.20.f.
dea Fœlicitas. to.5.34.a.& seq.
dea Fortuna. ibidem
dea Iniquitas. to.5.34.h.
dea Isis, eadem quę & Io. t.5.74.m.& 169.f.
dea Iuuentas. to.5.36.k
dea Lucturcia. to.5.32.g
dea Melancomice. to.5.170.a
dea Mena. to.5.56.a
dea Murcea. to.5.34.i.
dea Opis. to.3.33.d.
dea Partunda. tom.5:53.i
dea Pecunia. tom.5.36.g.
deæ, Populonia. Fulgora, & diua Rumina. tom.5.54.K.
dea Pudicitia, & sacella. eius. to.5.35.g
dea Rubigo. ibidem.35.b
dea Rumina. to.5.55.8.K
deę, Salacia, & Venilia. to.5.61.d.
dea Segetia. to.5.47.l.
dea Theatrica. to.5.52.g.
dea Victoria. to.3.5.f.
dea non est Victoria, Fęlicitas, vel Fortuna, Virtus vel Fides, sicut Roma. ponebãt. to 5.34.m.& sequenti. vsque ad 35.g.
de dearum trium contentione: to.5.170.l
diuina innotescũt hoi, deo duce. t. 1.49.f.
A diuinorũ cognitione quę retardent. ibi. in
diuina nemo scit, nisi spiritus dei. to.1.83.e
diuinę res, quæ dicantur. to.1.143.a.b.
de diuinis, nõ temere argutandũ. to. 1.159.a
de deo vix citra periculum disputari potest: secus de creaturis. tom.1.231.i.K
diuina ptractare, vltra captũ humanũ. ibid.l
de rebus ineffabilibus, parcissime loquendũ to.2.epist.150.
Natura diuina. tom.3.75.b.& 190.d
diuinitas Christi. to.3.75.h.i.
diuina attributa. to.9.164.c.d.
diuina nomina. to.9.170.g.
diuinæ maiestatis consideratio. to.9.171.b.c
diuinę proprietates. to.9.189.d
diuinę essentię cognitio. to.9.190.g
diuina substãtia, indiuidua est. ibid.m.
In diuinitate nõ est materia. t.5.205.K.206.d
diuinitas Christi stat. tom.10.19.b
diuina opitulatio. tom.10.27.m.& seq.
diuinitatis quędam discussio. tom.10.52.K
Potẽtia diuinæ maiest. est se intra terminos humanę infirmitatis abscõdere. t.10.133.d
Natura diuina nõ põt apparere hoi nisi assũpta visibili & sensibili creatura. t.10.325. b.c. Diuin. Diuinatio.
diuinator Carthaginensis, Albicerius, insignis. to.2.142.K.& seq.
diuinatorum inconstantia. ibid.m.& seq.
diuinatio p dæmones fit. tom. 1.143.c.d.& 164.e.f. to.3.11.i.K.& seq.& 175.l.
diuinatio a rebus diuinis dicta. to.1.143.e.
diuinationes Mathematicorum vanę. tom.1 48 g.& seq to.3.11.f
diuinatorum & dęmonum societas ibid.l.m
diuinatores vnde præterita & futura dicant. ibidem.i.k
Et quod istis non credendum. ibid.h.i
diuinatorum execrabilis idololatria. ibid.k.l
diuinatores & Mathematici, maximè dicẽtes vera, cauẽdi Chrianis. t.3.174.h.i.& seq.
de diuinatione dæmonũ. to.3. 279.a.& seq.
Retractationũ. to.1.24.e. to.4.226.a
diuinationes dęmonũ, vnde sint. to.3.229.e
diuinare quomodo videant medici, naturę, agricolæ. ibidem.h.i
diuinationis vis, an insit animæ. to.3.227.e.f
diuinationes occulto instinctu, & casu. factę. to.3.230.a.b.
diuinationũ exempla. to 3.228.a.b.

& sequenti.& fol.sequentibus a b.
diuinatio. to.5.41.h
de diuinantium & magorum arte nepharia. to.5.84.d & sequentibus.
diuinatio fit sine cognitis causis aliquibus inferioribus. to.5.92.h.
diuinationes illicitæ sunt. to.9.104.c.
Qui diuinos,vel sortilegos, aut caragos,& huiusmodi requirit,statim baptismi sacramentū perdit.to.10.245.g.& sequētibus.
Vide Mathematicus.
deuteronomium,secunda lex.to.3.242.c.to.4.94.c.& 101.h.
deuterosis ludaica. tom.6.198.f.
Deuterosis lex est iudæorum, continens pter diuinarū scripturarum canonem milia fabularum. to.8.455.g.
Per dexterā & sinistrā in scripturis, quid.to.3.32 c.& 48.f.& 24.g h.to.6.176.g.
Ad dexteram Dei sedere filium. tom. 48.f.& 256.g.to.6.214.m.
Declinare in dexteram aut sinistram,q̄d sit. to.4.94.l.& sequen.to.7.230.f.g.
Aliud dextra via & sinistra, aliud declinare ad dexteram vel sinistram. tom.4.94.m
dextera Dei. to.4.348.h.to.8.361.c
dextera to.4.402.f.
dextera,intentio implendi prȩcepta diuina. to.5.405.m
dextera Christi,quæ sit. tom.8.134.d
A dextris patris, cū sedeat filius, qūo dns a dextris eius.est? ibid.428.g.h.& 425.K.
dextera Dei,dicit fœlicitas illa quę quoniā oculis ostendit non potest,tale nomē accepit. Ibidem.524.f
dextera Dei, q̄ nos amplexatur, quæ sit.ibidem 472.c.d.& 551.f.
Qūo in dextera dei longitudo dierum,& anni vitę esse dicuntur. tom.8.472.e.
dextera nostra, vita æterna est.Ibidem. 250. m.in fine
Quomodo dominus ꝓtector super manū dexterę nostrę. to.8.471.l
Quin dexteram considerat,videt:qui in sinistram,excœcatur. Ibidem.542.i.
dextera eorum,dextera iniquitatis:quid sit. Eodem.471.a.& 551.f.
Hoc cuique dextrū dicit q̄d ꝓponit, sicut sinistra dexteræ præponitur.Ibid. 416.g h.
dextera nauigii, bonos:sinistra, malos designat. to.9.121.h.i.
Charitatem fraternam habens, iam in dextera Dei est. to.9.132.d
dextera nostra,pura cōscientia:sinistra,mūdi cupiditas. Ibid.m.& seq.
Filius Dei,est dexterā patris: & tñ pater non est ad sinistram filii to.9.139.l.& 242.i.
dextera,regnum cœlorū significat sinistra, damnationem. to.10.70.e.f
In dextera manu intellgitur amor Dei in sinistra,mundi vanitas vel cupiditas.to.10. 156.e.& l
dextera,quid. Ibidem.l.
dextera Dei dicitur ęterna fœlicitas.tom.10 187.l.
Deus habet dextram,& non sinistram.ibidē.
diabolus vel demon,& eius creatio.
diaboli vocabulū.tom.3.221.a.tom.4.85.d. & 261.f.
de diabolo,quęstio ociosa. to.2.20.g.
de diabolo creato ad malū,opinio.to.1.15. d.& seq.to.3.220.i
diaboli conditio. tom.3.221.d.
diabolum cur fecerit Deus. to.3.220.k.
de diaboli statu,ambigit Aug. to.4.334.e.
diabolici generis origo,secundum Valentinianos. to.6.8.d.
diaboli origo. to.9.68.f.& seq.
diaboli bonitas,superbia,ruina,locus.
diaboli bonitas. to.1.15.d.& 280.g.
diabolus malus non est,quomodo.to.1.236 h.to.3.68.d.e.to 6.180,f.
diabolum creaturam fuisse bonam.to.3.220 1.& fo.sequentibus.d
diabolus non semper fuit malus. to.5.98.e.
diaboli superbia,& ruina. to.1.235.h.
diabol⁹ cui⁹ suggestione lapsus.fit.t.1. 233.e.
diabolus vnde ceciderit.t.3.176.a.& 220.h.
diabolus,an sui casum præscius fuerit. Ibid. 220 e.f.& h.
diabolū superbia cecidisset.to.3. 220.a.& d.
diabolus nō natura, sed peccando factus est. to.1.275.g.to 6,180.e.f
diabolū i veritate nō stetisse.t.3.220.e. & m.
Casus diaboli to.5.110.m.to.10.118.m
diabolus ab initio peccat, quomodo intelligatur.Itē illud. Abinitio in paradiso Dei fuisti. to.5.97.m.& seq.
diaboli vitium. to.5.121.h.
diabolus ibi versatur,vbi homo quē decepit. to 10.25.g.
Nidus diaboli. to 10 46.a.

diaboli poteſtas, malitia, aſtutia, tentatio.
diabolus, quo iure poſſederit hominem. to. 1.226.m
de diabolo, quomodo intelligitur, Ille homicida erat. tom.5.125.d.& ſeq.
diabolus non poteſt habere voluntatem bonam. to.5.130.l
diaboli tentatio cedit in decorem vniuerſi. tom.1.242.K.l
dæmones exterminatores, & angeli iracundiæ, vltimi ſerui. ibidem.m
diabolus ſuggeſtionibus operat. to.1.276.a.b.tom.9.85.d
diaboli aſtutias, norunt fideles. ibidem
diaboli malitia, fidelibus cedit in bonũ. to.1.277.g.tom.3.101.b.c.& ſequent.
diabolus, poteſtas tenebrarum, princeps poteſtatis aeris. tom.2.149.m.& ſeq.
diabolicæ iſidiæ inumerabiles. Eod.198.c.d
diabolum latere cogitationes. tom.3.69.l
diabolus mediator mortis. Eod.101.h
In diaboli poteſtatem homo quomodo trãditus. Eodem.137.f
Et quòd diabolus non eſt alienus a poteſtate Dei. ibidem.h
diabolus non potentia, ſed iuſtitia ſuperandus fuit. ibidem.h.i
diabolus iuſtitia Chriſti vincitur. Eodem 137.h.i.& l.
diabolus nihil poteſt, niſi pmittatur. t.3.219.l.& ſequen.tom.4.129.K tom.6.206.g. to.8.43.g.in fi.& 71.K.& 71.K. l.& 373.l
diabolo qui ſeparatim poteſtatem quandã tribuunt, reprehenduntur. tom.3.219.m
diabolum vincimus, vincendo concupiſcentias. to.3.252.c
diabololi fuga. Eodem 349.
diaboli tyrannis victa. Eodem 351.h
diabolus, quomodo intrat in cor hominis. tom.4.162.f
diabolus, author mortis. to.4.386.i
diabolo renunciandum. ibidem.K
diabolus, quomodo ante Deũ ſteterit, & coram illo locutus ſit. tomo.4.408.m, & ſequen.
diabolus ſit homo ſimilis, viuendo ſcdm ſe ipſum. to.5.121.h
diabolus cõmouit hęreticos. to.5.184.m,& ſe.
diabolus reſpondit quanto tempore manſura eſſet Chriſtiana religio. tom.5.185.g
diabolus plus poſſidet eos qui odiũt ſeruiẽtes Deo. ibidem.
Quod nihil valet niſi permiſſus. to.8.43.g.& 400.K.l
diabolus nihil tibi facit, niſi deſuper pmiſſus. tom.8.66.f.& 71.i.& 182.m
diabolus olim cogebat, nunc docet Chriãnos negare Chriſti. tom 8.13.c.d.
Quod magis metuendus cum fallit, quam cũ ſæuit. ibidem
Quod priuş decepti vituperando Chriſtum modo laudando. to.8.120.a
Ideo vera perſuadet peccata, &c. ibi. 197.b
diaboli poteſtas, ſub poteſtate eſt, to.8.208.a
diabolus ad menſuram tentat. ibidem.b
diabolus & angeli eius ſic ſunt, quomodo milui. to.8.212.a
diabolũ poſſeignẽ d cęlo imitter. t.8.286.m
Et quomodo vtatur Deus bonis & malis angelis. ibidem.287.a.b
diaboli infeſtatiõe vndique vallamur. tom.7.319.l
diabolus ſuffocat Chriſtianos, exẽplo Chriſtianorum. to.8.348.e
Tantum nocet, quãtũ pmittitur. t.8.359.K
Quòd non haberpoteſtatem cogẽdi, ſed aſtutiam ſuadendi. Eodem.336.m
diabolus neſcit quanta bona de illo fiant, ẽt cum ſęuit. tom.8.501.h
diabolus in cor Iudæ nõ intraret, niſi ille locum daret. ibidem.5.18.c
diabolus, caput malorum. to.8.532.d
Sine Deo, nõ vincitur diabolus. to.9.130.b.
diabolum imitatus, de diabolo eſt. ibidẽ. m
diabolus ſine malis nocere nõ põt. t.9.144.K
diabolus dicitur rex abyſſis. tom.9.145.a
diabolus nullum audet hominẽ lædere, niſi Deus pmiſerit. to.9.145 l.m. to.10.245.l
Quanto diabolus de ſanctis diicitur, tãto magis eos perſequitur. to.9.146.a
diaboli tentatores. tom.9.167.c
diabolus in quaſcunque vult formas trãsformatur. ibidem.g
diaboli ſunt nobis dati ad exercitium. to.9.169.b.c
Qũo vincendus ſit diabolus. tom.9.213.f.g
diabolus cõgregat ſine iudicio diuitias ſuas tom.9.232.K
diabolus omnibus dictis Chriſti aduerſarius eſt. tom.9.147.e
diabolus, quantum potuit, Chriſti mortem procurauit. ibidem.e.f

Locum dare diabolo.tom.10.7.f.g.& 162.K
diabolũ nõ timet, q deo ſe committit.tom. 10 25.K
diabolus nõ cogit aliquẽ ad pecc.t.10.126.f.g
diabolus põt ad malũ iuitar, nõ trahere ibi.f
diabolus calumniator, quid quærat contra nos. to.10.113.e
diabolus non cognouit Chriſtum eſſe Deũ. to.10.129.g
In paradiſo diabolus cum Adã decertat, in deſerto cum Chro dimicat.to. 10 165.b
diabolus vbique certat, ſed vbi mulierẽ non inuenit, victus abſcedit. ibidem.
diabolus, appropinquante Paſchate, maiore impetu contra fideles ſe prẹparat.to. 10. 170.d.e
diabolus nõ perſequit niſi malos, Ibidẽ. e.f
diabolus malos, quia amicos, nõ perſequit, perſequitur autem alios per eos.tom. 10. 170.e.& 174 g.h
diabolus de paradiſo expulit, & Deus reducit. tom.10.188.m
Inuectiua in diabolum, humani generis inimicum. to.10.190.a.& ſeq.
diabolus primum hominem abſtulit a paradiſo, & Chriſtus latronem confitentem eruit ab inferno. ibidem.c
Tropheo & gladio ſuo diabolus victus eſt. to.10.213.f.g.225.l.
diabolus nihil ſine Dei permiſsione valet. to.10.191.g
Qui vult cito inimicum ſuum diabolũ vincere, debet proximum ſuum ſibi reconciliare. to.10.213.d
Quomodo diabolus de cordibus noſtris effugatur. to.10.225.m
Nemo diabolo aſtutior, ad falſa crimina cõfingenda. to.10.242.f
Timẽdũ eſt cũ diabolo habere negociũ. ibi.
Qui nequitias a diabolo ſibi immiſſas contẽpſerit, Deus diabolum ab inſeſtatione illa repellet. tom.10.245.h

Diaboli alligatio, ſolutio, pœna.

diaboli vltima pœna. to.1.248.i.K
de diaboli alligatione mille annis, eius ſolutiõe, tempore ſolutionis eius, perſecutione, trium annorum, & quare tanto tẽpore ligatus.tom.5.200.b.& ſequentibus &, m
diabolus ſoluẽ, vt magis appareat eius maligna potentia, & ſanctæ ciuitatis fideliſsima patientia. to.5.201.b
Solutio diaboli, quid. ibidem.
diabolus ſortis vnicuique fidelium tunc alligatur, quando ab illo tãquam vas eius eripitur. ibidem.d
De damnatione diaboli cũ ſuis, & de reſurrectione corporum omnium mortuorũ, & de iudicio vltimẹ retributionis.tom.5. 204.m.& ſequen.
diaboli ſupplicũ æternũ.to.6.208.a.& ſeq.
diabolũ quo alligauerit Chriſtus.t. 8. 232.l
Iuſtitiæ vinculis alligat diabolus. to.10.9.a

Diaboli nomina, prædicata, & figurẹ.

diabolus quare appellatur adoleſcens. tom. 5.167.a
Aduerſarius noſter.to.3.252.a.to.4. 244.m
diabolus, Aquilo.tom.2.181.h.tom.4. 449.h
diabolus dictus Deus. tom.6.123.g
diabolus, excæcator.tom.10. 116.f. Goliath. tom.6.11.f
diabolus homo dictus, & homo diabolus. tom.3.220.a. to.8.531.K
diabolus, homicida.to.3.220.d.to.7.30.a.tomo.9.68.h
diabolus leoni comparatur. tom.2.179.g
diabolus biformis eſt leo, & draco.t.3. 197. h.to.8.112.c.& 120.b. & 245.m & 335.c
diabolus leo dicitur, & ſerpens. tom.8.13.K
diabolus leo dictus eſt propter apertam irã, & draco, propter occultas inſidias. to. 9. 20.c.tom.10.111.c.& ſeq.& 213. f g
diabolus, per leonem ore fortem, & vrſum manu potẽtem, figuratus eſt to.10. 225.h
diabolus, lupus. tom.9.74.c
diabolus pater impiorũ, imitatiõe.t.2. 128.g
Pater mendacii. to.9.68.K.l
diabolus, quare dicatur pater impiorum.to. 10.105.a
diabolus, quomodo pater.tom.10. 170. i.K
diabolus mũdanorũ pater, nõ natiuitate, ſed imitatione. to.10.151.m.& ſequen.
diaboli filii, qui. to.4.111.h
diaboli filii, quomodo Iudẹi. tom.9.66.g
diabolus ſignificatur per principẽ Tyri.to. 3.221.b.c
diabolus, quomodo princeps huius mundi. tom.3.252.b
diabolus, quomodo dicatur princeps mũdi, & quomodo eiectus de cordibus credentium.to.9.82.e.f.& ſeq. & 95.l.& 103 a.b
diabolus eſt princeps exercitus peccatorũ. tom.9.213.f

diabolus, iniquorum princeps. tom.10.52.d
Diaboli, quare rectores mundi appellentur. tom.10.7.g
Diaboli vasa mali homines, & tanquam capitis corpus. tom.3.221.b
Spiritus Iunonis, & spiritus Herculis, diuisi sunt aduersum se, & ambo pertinēt ad regnum diaboli. to.10.9.c
diabolus serpens. to.1.276.a.b. to.3.218.b.t.8.112.b.c
Tentator. to.3.118.b.c
diabolus, qui vir. to.6.17.f
Diaconi. De possessionibus diaconorum in claustro. to.10.315.d.e
Diagoras Atheus, Deum esse negauit. to.7.57.l. in fine.
Dialectica, quid. to.1.93.f. to.7.68.a.b. scientia veritatis. to.1.152.h & seq. & i.
Dialectices inuentio. Eodem.165.f
Dialecticę principia. to.1.93 f. & seq. Retra. to.1.10.f
Multa percipi docet dialectica. to.1.152.h i
Dialecticę vtilitas in scripturis. t.3.13.i. K
Dialectica, ad iudicādū vtilis est. to.3.14.d.e
Dialecticus Augustinus. to.7.68.a.b
Dialecticus Paulus. Eodem.68.c
Dialectica & eloquentia. ibidem.a
Dialecticus & Rethor, quid differāt. ibid.g
Dialecticus Christus. to.7.69.h
Dialectica dolosa. ibidem.i
Dialecticus, quis. ibidem.K
Dia. insignes, fuerūt Stoici. to.7.68 c. & 69.m
Dialecticę vsus. ibidem.m. & seq.
Dialecticæ proprietates, in cogitando Deo. to.9.183.c
Diana, dea. tom.5.40.l
Diana vrbana. ibidem
Diana, luna. tom.5.48.l.m. & sequen.
Diapsalma, quid sit. tom.8.7.l
Dicibile & dictio, differunt. tom.1.93.i
dictionem plus ornat pudor, quam eloquētia. to.2.191.m
Sermo in longum protractus, caret intelligentia. ibidem.16.c
Ab Ethnicis si quid bene dictum in nostrum vsum est conuertendum. tom.3.14.i
Ordo narrationis inuersus, qua ratiōe explicetur. tom.3.21.d
Dicendi varia genera. tom.3.22.d
Dicere sapienter & eloquenter. ibid. & sequenti. h. & 30.h.
Et perspicue. Eodem.24.K. & seq.
dicendo flectendi animi. to.3.25.d
Alias, alio vtendum dicendi genere. t.3.27.c
dicendi genus, triplex, submissum, tēperatū & grande. ibidem.b, & seq.
dictio varianda est. Eodem.29.K
dictionis granditas, quid efficiat. ibi.m, & se. Et alia de ratione dicendi. Eod.29.b. & seq.
Vt cum audientium voluptate dicam. ibi.d
Orandus deus, vt adsit nobis dicentibus. to.330.l,m
Si terestria dixi vobis &, non creditis, &c. exponitur. to.4.307.a,b
dēt sibi nō oīno displicere, q̄ dicit. t.4.323.b
dicere, proprie quid. to.4.416.m, & seq.
dicere dei generationem filii significat, sine initio & sine fine. to.8.132.c
dicēdi modus, cur subīde variet. t.8.140.h.i
dicere patris, est filius. to.9.45.a
Mos loquēdi scripturæ sanctæ & Ecclesiasticæ consuetudinis, pro totius vitæ actibus verbum dicere. to.10.11.c
dici nihil pōt, q̄d̄ sentiri non possit: sentiri autē multa, q̄ dici nō possunt. to.10.32.g
Quę dico vobis in tenebris, dicite ī lumine, & quę ī aure auditis, p̄dicate super tecta, verba Euangelii exposita. tom.10.76.g.h. Vide Orator.
Didonis mortem fleuit Augustinus. t.1.30.b
Dido fratrem fugiēs, delapsa ad terras Aphricæ, Carthaginem condidit. tom.8.144.b
Didrachma, quid. tom.10.61.g
Didrachma, cur Christus pro se tantū, ac Petro soluit. tom.4.258.d
Didymus vidēs, scripsit in epistolā Pauli ad Galatas. tom.2.14.i
Item de spiritu sancto. to.4.45.m
Didymus. tom.3.194.g
Dies, quomodo accipiat. to.1.71.c. t.3.161.a
Dies explicat, inquātū vocabulū. to.3.161.a
Dies exponitur. to.5.95.K
Dies ponitur in scriptura pro tempore inde terminato. to.1.272.e. to.2.103.K. & 107.a to.8.25.K l
Dies diuersis modis accipitur in scripturis to.8.319 f.g
Dies, in Græco, semper fœminis generis est, & tempus significat. ibidem
Per diē unū, annos mille accipi. to.2.107.a.b
Dies pro malis, iuxta illud Matthęi, Propter Electos breuiabuntur dies. Eodem.108.c.d.

dies

Dies quomodo abreuiabuntur, aliter. ibidē.
Testimonia quibus ꝓbat nomine diei, vniuersum tēpus figurari. to. 8. 165. K. & 179. a. b. & 311. e. & 456. c
Dies, tota, nocte includit tom. 8. 251. i
Dies tota, vita tota est. tom. 8. 104. e
Dies & nox ꝓsperitatē & aduersitatē huius seculi significant. tom. 8. 123. c. & 125. K
Diei nomine, lętitia significat, to. 8. 4. f. & 33. l
Dies lætus dicitur, quia lætos facit. to. 8. 130. l. & 512. e
Dies, nox, lux, tenebrę. tomo. 3. 167. m
De qualitate primorū dierum, quia antequā sol fieret vesperam & mane traduntur habuisse. tom. 5. 95. h
Factum est mane, & vespere dies vnus, &c. exponitur. ibidem. i
dies & nox spiritaliter. t. 3. 184. d. e. t. 8. 268. g
dies sex, quo accipiendi. t. 3. 179. b & 185. g
Numerus dierū, quomodo accipiēdus. to. 3. 185. g. & sequent.
Inter primos dies, vocabulum noctis nō interpretatur, pro quo multiplex angelica cognitio demonstratur. to. 5. 95. h. i
Dies primus. tomo. 10. 150. c
Cur sex dieb. non addatur nox. to. 3. 185. f. g
Septem dies, & septem ætates mūdi. t. 1. 270. K. & deinceps.
Septem dierum allegoria. tom. 1. 272. g
Dies vnus, septies repetitus. to. 3. 185. i. & fo. sequent. l. m
diem eandem dicit septies repetitam in mūdi productione, propter senarii perfectionem. tom. 5. 101. l. & seq.
Dies primi, non sine causa sic ordinati sunt. tom. 8. 324. i
Quòd cōparatur ad ætates mundi. ibidem. l
Quid significet, quòd die quarto cęli luminaria facta leguntur. Eodem. 342. m
Diei dominici festiuitas. to. 2. 171. e. t. 6 63. f
Dies quietis, sanctificatus. tom. 3. 282. a
Diei septimæ requies, significat requiem eorū q in Deo requiescunt, non autem requiem Dei cum iam laboret. to. 5. 95. m
Vide, Sabbatum.
Die sabbati, agebatur in Ecclesia cum Catechumenis. to. 10. 115. c. d. & 116. d
Dies isti sunt ordinati. tom. 10. 83. c
Dies dominicus, post septimum est octauus & ipse primus habēdus est, q significat resurrectionem dominicam. tom. 8. 180. m
Vide infra, Dominica dies.
Dies solaris.
Dies quando incipiat. tom. 1. 269. m
Dierum ac noctium distinctio, Eodē. 269. e. tom. 3. 167. m. & fo. sequen. a
Successio diei & noctis. tom. 3. 168. d
Dies brumalis, totidē habet horas quot ęstiuus, licet breuiores. to. 1. 243. g
Dies a quo deinceps incrementum lucis accipit dies quid significet. tom. 10. 131. i. K
Dies seculi, tres sunt. tom. 8. 51. e
dies veteres ex Adam, noui ex Christo. to. 8. 109. m
Hō non accepissēt dies declinātes sicut vmbra, si a die vero nō declinassēt. ibi. 376 l
Dies pleni, qui sint. tom. 8 262. m. & sequen.
Altitudo diei, quę sit. tom. 8. 179. a
Dierum longitudo, quæ sit. Eodem. 336. e
Dies isti exiui sunt, & quasi vna gutta ad cōparationem æternitatis. tom. 8. 378. g. h
Dies isti nō sunt, qa ante, abeunt q̄ veniant, & cū venerint stare non possunt. ibidem
Dies nostri, in quibus distēt a diebus domini. Eodem. 432. m
Dies vmbræ, qui sint. ibidem. 549. h
Dies sicut fumū deficere, quid sit. to. 8. 374. l
Diem hominis cōcupiscere, q̄d sit. t 8. 100. d
Pueris decedūt dies, nō accedunt. to. 10. 17. f
Crastinus dies. to. 4. 412. d
dies intercalares. tom. 5. 134. m
Dies ęgiptiaci & Genethliaci.
Dies obseruare, & menses, &c. supstitio. Mathematica, to. 2. 170. e. f. to. 3. 28. m. & 60. i tom. 4. 435. d. & sequen.
Signa dierum & temporum. tom. 3. 163. a
Dies Aegyptiaci. tom. 4. 435 f. in fine
de electione diei, quo vxor ducitur, quoue in agro aliquid plantatur, aut seritur. to. 5. 41. m
de ore Christiano ritus Ecclesiasticus non Paganicus procedat ne dies a syderibus appellet. tom. 8. 342. m
Vnde factum est, vt dies nominibus syderū appellarentur. ibidem. & sequen.
Dies boni, & mali.
dies boni, non sunt hic quærendi. to. 8. 79. m
Dies mali semper in seculo, dies boni semp in Deo. ibidem. 79. a. b
Dies boni. tom. 10. 90. h. i. & seq. & 85. g. h
Dies, vnde bonus. to. 10 95. m
Dies videre bonos. to. 10. 34. a. b. & seq.

Quòd

Quòd aliter habent impii dies malorum, ali ter fideles. tom.8.44.d.
Qũo dies iniquorũ, proſpicit Deus.t.8.93.b
dies dimidiare, quid ſit. to.8.178.c.d.
dies mali, qui ſint. to.8.346.e. to.10.185.g.h
dies malos quid faciat. to.10.83.d.& 95.a.
Ab Adam vſq; nunc ſemp fuerunt dies mali. Ibidem per totum.
dies per ſe non ſunt mali. to.10.95.a.b
dies noſtri, mali. to.10.17.e.f.
diebus malis, dies malos addere. to.10.95.m
In diebus malis, mors potius optatur quàm vita. to.10.185.g
Mali ſunt dies, & eo peiores quia diligũtur. ibidem.h

Dies natalitius.

Dies natalitius hominis morituri, cũ gaudio celebrari debet. to.10.123.e
Chrs, ſine mãtre de patre natus, creauit oẽm diem, idemque de matre ſine patre natus diẽ natalis ſui conſecrauit. to.10.128.e.
die æterno naſcente, augmentũ debuit dies temporalis accipere. to.10.133.c
Ioannes Baptiſta, pcurſor Chriſti, natus eſt cum dies inciperet minui: Chriſtus autẽ, cum dies inciperet creſcere. ibid.h

Dies æternus, Dies domini.

dies preſentia luminis diuini. tom.1.243.e
dies, lætitia. to 8.4.e.
Alii ſunt dies cœli, alii ſunt dies terrę. to.8.323.g.
dies vitę ęternę, vnus eſt. to.8.44.i.k
dies ſuper dies, qui ſint. tom.8.203.l
dies domini, cur anni dicãtur. ibidem
dies quomodo diei eructat verbum. to 8.29 f.& 268.i.& 472.l.
Cur vna dies domini, melior ſup milia. tomo.8.305.m
Eſt dies q eſt, & ſunt dies q nõ sũt. t.8.109.i.k
dies beatorũ ſimul ſunt omnes ideo ſatiant: Quia vnus eſt qui ſtat, & non trãſit, ipſa eſt æternitas. to.8.329.m
dies æternus, vita beata. to.10.53.K
dies noſter, Chriſtus. to.10.150.c.d
dies tres. to.10.173.a
dies in qua oportet nos operari, Chriſtus eſt. to.9.70.m
dies domini quid eſt. to.9.147.f.
Abraham exultauit vt videret diem meum, &c. exponitur. to.10.161.h.
dies dñi quẽ vidit Abrahã: vide Abraham.

Dies mortis.

Quare Deus celet nos vltimum noſtrũ diẽ. to.10.40.e.& 96.m.& 106.b.
Inceſſanter diem extremum cogitare habemus. tom.10.189.e

Dies nouiſsimus

de ſupremo mundi die. to.2.epiſt.80.
dies nouiſsimi, dicti etiam dies Apoſtolorũ. to.2.108.i.
dies huius vitæ vltimus ſp incertus.t.2.155.l
Diem nouiſsimũ neſcire filiũ, quo gñe locutionis dicat. t.3.83.l.m.t.8.10.K.l.& 90.c.
de die autem illo & hora nemo ſcit, neque angeli cęlorum, neque filius hominis niſi pater ſolus: exponitur. to.4.195.i.
de eodem, ſermo. to.10.21.e.& ſeq.
diem nouiſsimum vtiliter Deus latere voluit. to.8.90.c.& 554.d
dies mala, eſt dies iudicij. to.8.119.i
dies iudicij, quos comprehendet vt fur. tom. 8.470.a.
diei iudicij, ſcientiã nemo ſibi arrogare debet, aliqua cõputatiõe annorũ Eo. 10.k.l.
Qũo diẽ iudicii, filius neſcire legit. ibidem.
Quod nulla annorum temeraria ſupputatione octauus intelligi poteſt. ibidem.
dies vltimus ſicut in fidelibus auget laborẽ, ſic fidelibus. finit. to.8.90.f.
Et ſi dies iudicii longè eſt, tuus dies ultimus longè abeſſe non poteſt. Eodẽ.92.g.
Quibuſdam malus erit, & qbuſdam bonus. ibidem.148.e
dies domini, quando veniet. to.19.23.a
dies nouiſsimus. tom.10.150.c.
Solus dies iudicij expectat uẽtur. t.10.183.c.
differentia, quid ſit. to.1.98.c.
differentia rerum, fit tribus modis. t.1.104.f
diffidentia ſui. to.3.349.g.
diffidentiæ filii, qui. tom.8.291.d.e
Licet Chriſtus puerili egeſtate fuerit contẽptus, non tamen Deus eſt diffidendus. tomo.10.128.c.d.
Nemo de indulgentia diffidat diuina. tom. 10.154.l.
digitus Dei, dicitur ſpirituſſanctus. to.2.172 a. to.3.90.l.m.& 271.m. to.4.44.l.& 115. g.& 149.l.& 331.K.& 348.i. tomo.8.17.c tomo.10.61.b.
digiti pluraliter. to.4.348.i
In digitis, agnoſcimus diuiſionem operationis: & radicem vnitatis. to.8.548.e.f

Tutior est in corpore digitus sanus, quã oculus lippiens. Ibidẽ. 502. K
Quid significauerit dominus, digito scribẽs in terram. to. 10. 39. m. & seq.
dignitas, quid Ciceroni. to. 4. 187. k.
Ex tribus dignitatibus animę, tenemur Deũ diligere. to. 9. 157. f
Quanto maior est dignitas in honore, tãto grauior est in reddenda ratione difficultas. to. 10. 298. f
dilatatio, p exultatione. t. 3. 42. k. & fo. seq. a.
dilatatio cordis, iustitiæ est delectatio. to. 8. 445. b
Qđ significat charitatẽ. Eodẽ. 445. e. & 455. i
Dilectio, & quid sit.
dilectio, proprie quid. to. 1. 19. c
dilectio, in bonã & malã partem accipitur. to. 5. 100. i. k. & seq.
dilectio & amor, idem sonant. to. 9. 122. d.
dilectio, dulce verbum est, sed dulcius factũ. to. 9. 135. m
Deus, dilectio est Ibidem. b
Vide, Charitas:
Quid diligendum, & ordo dilectionis.
diligendum quid sit. to. 1. 173. c. to. 3. 5. a. & 352. K. to. 4. 188. a
diligi an possit, quod nescitur. to. 3. 115. K. & 122. m. & seq.
Quomodo diligat trinitas incognita. Eodẽ. 116. m. & sequen.
Quid recte diligatur. to. 3. 351. K. & fo. seq. a.
dilectionis regula. to. 1. 244. m. to. 3. 4. m
dilectionis ordo, & quibus sit succurrendũ. to. 3. 5. f. g. to. 9. 160. e. f
Regulam diligendi proximum, a semetipso dilector accepit. to. 5. 8. c
Hinc apparet te diligere quod bonũ est si inventus fueris odisse quod malum est. to. 8. 360. d. in fine.
Quę licita charitate humana, sint diligenda. to. 10. 152. c. & seq.
diligimus & odimus quos nõ cognoscimus to. 9. 100. b. c.
Nõ diligit, qđ penitus ignorat. to. 9. 103. h.
Dilectionis, necessitas, & effectus.
Omnibus debemus dilectionem, quę tanto amplius debetur, quãto plus redditur. to. 2. 94. b. c. & 196. b
In dilectione habẽda, nullus potest se excusare. to. 10. 155. g. & seq. & 157. b. & 277. g
Trinitati, summo bono, dilectiõe hęremus. to. 1. 250. e
Qui phreneticum ligat, & lethargicum excitat, ambobus molestus est, & ambos diligit. to. 2. 50. e.
dilectio. t. 3. 117. l. & 346. f. & 355. c. t. 5. 112. i
dilectio non potest vocare, & quid operet. to. 8. 61. f. & i. K
dilectio sanctos discernit a mũdo. to. 9. 94. i.
Amissa dilectio, mors tua. to. 8. 175. b
diligẽda est ipsa dilectio, qua diligit qđ diligi oportet: & odio habenda est ipsa dilectio, qua diligitur qđ diligi non oportet. Eodem. 443. l.
dilectio, quo dicit fortis vt mors. to. 8. 146. a
Quod adeo fortis est vt cum quis p aliquam necessitatem nõ potuerit implere qđ iubet Deus, amet illum, qui implet, & in illo implet. to. 8. 476. c.
dilectio facit in nobis quandã mortẽ. ibid. f.
dilectio necessario comitatur fidem, & spẽ. to. 9. 97. f.
dilectio nũc est in desiderio. to. 9. 98. i.
dilectio patiẽter mũdi odia sustinet. Ibidẽ. m
Sine dilectione nõ prosunt cętera bona. to. 9. 98. m.
Talis est quisque, qualis sua dilectio est. to. 9. 128. b
dilectio sola discernit inter filios Dei, & filios diaboli. to. 9. 132. a
Charitatis prælentia, agnoscitur in dilectione fratris. to. 9. 133. m
comparatio cęterorum operum, ad dilectionem. to. 10. 155. & 157. b
dilectionis proprietates. tom. 10. 211. g h.
dilectionis præceptum.
dilectionis duo præcepta, vbi perfecte tenentur. tom. 1. 16. h.
dilectionis præceptum, quando implebit. to. 3. 278. e. f
Oia ex dilectione faciẽda sunt. t. 9. 135. g. h.
Probatio dilectionis, mandatorũ dei impletio est. to. 9. 207. K.
Dilectio dei, erga nos.
dilectio dei, erga nos. to. 1. 67. l. to. 6. 190. m.
dilexit nos prior Deus ante omnia merita. to. 4. 418. e
Deus, quantum hoiem diligat. tom. 5. 63 K. l
dilectos suos dicit Deus esse quasi pupillam oculi. to. 5. 12. e. 2
Pater diligit nos, sicut filium. tom. 9. 113. c.
Pater ante mundi constitutionẽ dilexit nos,

vt

vt cum filio suo filii sui essemus. ibidē.d
dilectio, qua pater diligit filium, in nobis est tom.9.114.f
Quis melior, quē plus, an quem minus diligit Christus. tom.9.123.b
dilectio patris probatur in nobis, qa filium suum misit mori pro nobis.tom.9.135.e
Mors Christi, super omnia mouere nos debet ad diligendum deum.tom. 9.103.b.c
Qui diligantur a deo.tomo.9.194.f. & seq.
dilexit nos Christus. tom.10.134.b
dilexit deus hominē ante ruinā.to.10.185.K
dilectio Christi, erga nos. tom.10.189.l
Quam incomparabili Christus nos dilexerit charitate. tom.10.264.b

Dilectio dei & sui, sui & proximi, dei & proximi, amici & inimici.

diligere deū, est diligere seipsum.t.5.82.c.d
dilectio sui, includitur in mandato de dilectiōe dei, & qp diligere proximum sicut seipsum, non est aliud q̄ ei quantum pōt commendare deum diligendum. ibidem
dilectio sui & proximi.to.1.253.d & seq.to.3.5.a
dilige deum primo, secundo teipsum, & tertio proximum.tom.10.112.l.& sequent.
dilectos à nobis debemus ad summum bonum ducere, & ad ipsum duci a quibus diligimur. tom.5.82.K
Vt homo se diligere nosset, cōstitutus est ei finis ad quem referret omnia quę ageret vt beatus. ibidem.l
Non diligit proximum, tanquam seipsum, qui nescit seipsum. tom.8.443.g
Qui vult sicut seipsum diligere proximum, cū illo pecuniam suam diuidat oportet. tom.9.299.b
Modus diligendi deum & proximum. tom.3.4.m.& sequen.& 350.l
dilectio dei & proximi.to.3.348.l.& 346.g
de diligendo deo, proximo, & seipso.to.3.5.e.& 350.i
In diligendo deo & proximo, voluntas dei breuiter insinuatur. to.4 420.a
dilectionis dei & proximi, quanta vicinitas. tom.4.21.d.& seq.& fo.23.b
dilectio dei & proximi, perpetuò manet.to.1.16.h.tom.3.7.f.& seq.
Ad dilectionem dei & proximi seruandā, referuntur quæcunque antiquitus de sacrificiis leguntur præcepta. to.5.142.f
diligere debet quis deum proximum, & seipsum. to.5.308.e.f
In deo proximus diligitur, deus autem propter se. tom.8.472.i
Plus diligendus est deus, quàm quicunque proximus. tom.9.215.g
dilectio dei prior est ordine præcipiendi, proximi aūt, prior ordine faciēdi. to.9.33.g
Nemo potest diligere fratrem, & non diligere dilectionem. to.9.133.e.f
de eo qđ dominus dicit in Euangelio, diliges proximum tuum sicut teipsum .tom.10.112.m.& seq.
Nullus potest diligere deū & fratrem odio habere tom.10.123.h
dilectionis plenitudo, est ponere animā suā pro amicis suis. tom.9.97.g.h
Plus diligēdi sūt inimici, q̄ amici.t.10.156.a
Primum medicamentum ęgrotanti, est perfecta dilectio, qua amicum & inimicum amet. tom.10.210.g
Qui amicum & inimicum diligit, oēs paradisi portas inueniet apertas.to.10.211.a
dilectio, qua diligentem se quis diligit, non sufficit deo. ibidem.i
dilectio amici & inimici, in pręcepto est. tom.9.225.b

Dilectio Dei.

Deus vnicè diligendus.t.1.250.l.to.3.201.l
Optandum vt oēs diligant deum.to.3.5.g.h.
Ad diligendum deū, exhortatio.to.3.253.a tom.9.253.K
dilectio erga deum. to.3.336.f
dilectionis diuinæ succēsam animam dicit esse sacrificium deo. to.5.83.f.g
Quāta dilectione debeāt iduci ciues supnæ patriç, ad amorem eius. to.5.45.l.m
diliges dominum deum tuum, &c exponit to 5.82.K.l.to.8.442.f to.10.153.c
Qui diligunt deum, odisse debent quod ipse odit. tom.8.360.d
Vt sciamus diligere deum, sciendus est deus, & vt sciat homo diligere proximum tanquam seipsum, debet diligendo deum, diligere seipsum. tom.8.443.g
deū sic diligamus, vt ipsū nō pter aliud nec aliud præter ipsū diligamus. to.8.182.i
Gratis enim dilige, quia melius ab eo non inueniēs quod det, quam seipsum Eodē. 172.e
Quantum dilecti sumus prius quàm diligeremus

geremus deum, ostendit. tom.8.211.c
Non in superficie, sed in medullis cordis diligendus est deus. tom.8.225.d
Quòd plus diligendus est omnibus reb. qa maior & melior inuenitur. tom.8.285.l
An potius ideo diligimus qa exaudiuit dñs, aut iō diligimus vt exaudiat. ibidem.432.l
In æternum diligēs, in ęternum meretur habere quod diligit. tom.8.458.g
diligēdo deum, qui prior nos dilexit, diligit quisq; seipsum, vt possit salubriter diligere proximum sicut seipsum. tom.8.462.b
Si rectè diliguntur iustificatiōes dei, rectè diligitur dilectio iustificationū. t.8.427.f.g
dilectio noua est, & æterna tom.8.576.i
dilectio dei per quid ostenditur. to.9.94.c.d
dilectio dei, & vulgaris, in quo differunt. to.9.97.f.g
dilectio dei complectitur omne aliud prę-ceptum. ibidem
diligere Deum, donum Dei est. to.9.108.b
Melior est qui plus diligit Christū, fælicior est quē plus diligit Christus. tom 9.123.c
Quis melior qui plus an qui minus diligit Christum. ibidem.b.c
Quanto magis Christū in hac uita diligim⁹ tāto facilius liberamur a malo to.9.123.i
diligentes Deū, quantūcunq; distent, in idē tendunt. tom.9.133.m. & sequen.
Qui diligit patrem, diligit filiū. to.9.139 m
Non diligit quis imperatorem, & odit legē eius. ibidem.g
dilectio Dei via est, qua ad cœlestia bona p uenitur. tom.9.160 e.f
Quomodo diligēdus sit Deus. ibi.g. & 1971
Quantum homo teneatur diligere Deum. to.9.163.d
Quid sit diligere Deum. tom.9.194.a
Conuincitur Deum non diligere, qui mandata eius non vult custodire. to. 9. 204.i
Tota dilectio Dei, in mandatorū eius obseruatiōe cōsistit. to.9.307.i.K. to.10.153.c.d

Dilectio sui.

Dilectio sui, vbi laudanda. tom.3.5.d
Magis mihi me debeo, quàm hoībus cæteris quāuis Deo magis quàm mihi. to.1.11.a
diligere se, quid sit. to.9.99.b
Quō sese q̄sq; diligere debeat. tom.9.197.K
dilige teipsum, hoc est, animam, non carnē tom.10.36.e
dilectio vnicuique à se incipit. to. 10. 112.i

Dilectio proximi.

Proximi dilectio. to.1.14.b.c. to.3.312.K.l t.4.438.K.t.9.194.d. to. 10.36.d.e. & 155.f
diligēdus oīs homo vt proximus. tom.3.5.i
dilectio Angelorum. ibidem
Qui diligit fratrem, Deum diligit. t.3.117.b tom.4.438 K.l.m
In sanctis qd diligamus. to.3.116.d. & seq.
diliges proximū tuū, exponitur. to.5.82.K.l
Si proximū diligis ad iniquitatem, dilectio tua laqueus erit dilecti. to.8.535.c
disce nō diligere, vt discas diligere. t.8.60.g
dilectio proximi, includit in se Dei dilectionem. to.9.89.K.l
dilectio proximi, necessario est cū dilectione Dei. tom.9.97.g. & 98.l
Quicquid fit de dilectione fratris, in bono opere fit. to 9.133.l
diligens membra filii Dei, fit & ipse membrum filii Dei. to.9.139.m
dilectio fraterna ē erga chr̄ianos. to.9.140.K
Proximus quomodo diligēdus est. t. 6.197.i
dilectio proximi ad malum, nō est dilectio. ibidem.l.m
dilectio parentum, pręcipua est inter dilectiones proximi. to.9.200.c.d
Modus diligendi filios. to.9.215.g.h
Non potest diligere proximum, qui seipsū non diligit. Et ibidem, quis seipsum diligat. to.10.36.d.e
de modo quo nos inuicē diligere debemus, Homilia. to.10.98. & seq.
Proximum peruersè diligere. to. 10.112.m
Qumodo intelligatur, Diliges proximum tuū, & odio habebis inimicū. t.10.310.K.l
Qui diligit decorem domus Dei, diligit proximum tanquam seipsum. tom.10.253.a

Dilectio inimici.

Inimici quomodo diligendi. tom.1. 17.c.d
diligendi inimci. t.3.58.m. & seq. to.4.420. K. & seq. copiosè. to.10.103.i
diligēdi hoīes, nō errores. t.3.346 f. & se.e.f
Hęc tibi regula dilectionis pręfigitur, vt imitans patrem cœlestem, diligas inimicum to.8.173.c
Homo hominem vincit humana fęlicitate, diabolum vincit inimici dilectiōe. Ibi.g
Sic inimicus diligatur, vt non displiceat domini iustitia qua punitur, &c. to. 8.291.c
Nō est pfecta dilectio Christiani, nisi cū implet quod Chr̄s præcepit, diligite inimi-cos,

eos,&c. to.8.349.f.
Quales inimicos diligere debemus. tomo.8. 530.c.
Non diligas propter vitia homines. Ibidem
diligere inimici vitium prohibemur, sed diligere naturam iubemur. to.9.149 b
dilectionem inimici paulum commẽdauit. Ioannes. to.9.136.e.f.
dilectio inimici ad quid vtilis est. to.9.137.c
Quare nos monuit Christus inimicos diligere. Ibidem.e
Perfecta dilectio, est in dilectione inimici. to.9.137.e
Deus nos inuitat ad inimicorum nostrorũ dilectionem, exẽplo sui. to.9.138.e.
Deus diligit inimicos suos, qui solem facit oriri super bonos & malos. Ibidem
Deus nos inimicos dilexit, vt eius amici essẽ ceremur. to.9.139.a
Nullum medicamentum vtilius est ad sanãda peccata, quam inimicorum dilectio. to.9.251.e
Inimicorum dilectione filii Dei efficimur. to.9.249.h.& 251.e
De eo quod dicit dñs in Euangelio, Diligite inimicos vestros, Benefacite his q oderũt vos: Homilia. to.10.92.f. & sequentibus.
Ad diligendum inimicos, quid nos mouere debeat. Ibidem.h.i.
Nihil tam benignum, quam inimicos diligere. to.10.141.e
Inimicorũ dilectio, est de prçcepto diuino. to 10.156.a.& 157.g.& 256.c.d.& 277.h
Inimicus, inquantum homo, nõ inquantum inimicus est diligendus. to.10.155 f
Si inimicos non diligimus, filii dei esse non possumus. to:n. 10.157.g
De dilectione inimicorũ. t.10.210.g.& 211.i.
Iacob diligendo fratrem suum Esau, exẽplũ prçbuit dilectionis inimicorũ. t. 10.210.h
Inimicũ diligere debemus, in hoc qđ Deus fecit, non in hoc quod diabolus intromisit. Ibidem, l
Vt diligat inimicus, uel p eo oretur, cũ interiori infirmitate litigandũ est. to.10.253.l
Diligẽdo inimicũ, facis amicum t.10.256.g
Vide, Inimicus.

Dilectio mundi.

Dilectio temporalis. to.1.14.b
Mali quando videntur diligere, conscientiã sibi debent, non amicitiam. to.8.93.a
Dilectio qua mũdus mundũ diligit, falsa est. to.9.149.b
Dilectio mundi, non compatitur dilectionẽ Dei. to.9.128.b
Si terram diligimus, terra erimus: si Deum, dij. Ibidem
Diligens mũdum, & negligens charitatẽ, negat Christum in carne uenisse to.9.135.a
Communis hominis dilectio, potius dicenda est inuidia. to.9.198.b, c
Nolite diligere mundum, neque ea quę in mundo: sunt exponitur. to.10.29.a,b
Non usqueadeo sunt diligenda terrena, quia & amplius sit diligẽdus Deus. to.10.152.K
Qui plus Deo diligit creaturã, offendit creatorem. to.10.241.g
Diligentia. In vnoquoque opere bono, mater est diligentia. to.10.285.K
Diluuij accessus & recessus. to.3.236.c,d
Aquarum eruptio. to.3.235.l
Diluuij sacramentum. to.4.330.f
Diluuium prçsentis uitę, qua in naui euadere possimus. Eodem. 354.h
Diluuium signat baptisma. to 6.84.e
Diluuii quadraginta dies, quid significẽt. to. 6.84.i
Diluuium spiritale. to.6.196.m
Diluuii sacramentum expositũ. Ibid.196.b.c
de diluuio & eius conditionibus. to.5.141. b.& sequen.
Post diluuium Mathusalẽ vixisse quatuordecim annos quidam dixerunt. to.5.134.g
Vide, Mathusalem.
diluuia tria fuerunt. to.5.170.a.b
diluuiũ deucalionis quãdo fuit. to.5.171.m
In diluuio omnis generatio Cain cõsumpta est,& q ante nullus legitur castitatem tenuisse, qua vacatur ab opere generãdi. to. 5.138.l.& sequen.
A diluuio, vsquę ad Abraham, per spacium scilicet amplius quam mille annorũ, non legitur aperte aliquis coluisse deum, credit tamen eos etiam tunc non defuisse. to. 5.142.h.& sequen.
In diluuio omniũ animantiũ interitum scriptura denunciat, vt inuat magnitudinẽ futuræ cladis. tom.5.141.d.
In diluuio ostendit aquam excreuisse etiam super montem Olypum. Ibidem.K.
diluuiũ generale, tẽpor Noe. factũ, nec Græca nec Latina nouit historia. tom.5.70.b.

De

De diluuio magno, facto tempore Ogygii. ibidem.
de diluuio deucalionis facto regnãte Cecrope, Atheniẽsiũ rege, cuius tẽporibus Moyses eduxit populũ de Aegypto.t.5.171.m
diluuium. to.5.133.g
de longa vita hominum, quę fuit ante diluuium, & de ampliore humanorũ corporum forma. Ibidem m.& seq.
Vide, Annus, Corpus, & Homo.
Aqua diluuii facta est super terrã sexcentesimo anno vitæ. Noe, &c. to.5.135.K.
Quod in diluuio nullus bonus mortuus sit, sed iam omnes mortui erant, non frustra creditur to.5.141.b.& seq.
An post diluuium a Noe vsque ad Abraham aliquę familiæ secundum Deum viuentium reperiantur. to.5.142.g.h.
diluuium aquarum. tom.5.147.m.
diluuiũ aquarũ multarũ, qd sit. tom.8.65 g.
diluuio periisse cœlos. tom.8.382.b
diluuium persecutionum. to.8.240.d
diluuiũ p quadraginta dies fuit. to 10.161.a
diluuium hominem deleuit, crimen delere non potuit. to.10.132.e.
diluuium similitudo fuit nostri baptismatis. to.10.161.a
dimidium cuilibet corpori. to.1.243.f.g.
dimitti quicunque dimiserit omnia sua propter me, accipiet in hoc seculo centuplũ, & in futuro vitam ęternam possidebit: exponitur. to.2.11.i.
Contra nõ dimittentes peccata. to.3.59.a.b.
Qui dat veniam peccanti eleemosynam dat. to.3 58.m.
Vide. Ignoscere.
Orandum omnibus pro dimittendis peccatis. to.3.66.e.
dimittendum qũo debitum pecuniarium. to.4.408.h.i.
dimittentibus solis cõdonantur peccata. to. 4.410.K. to.6.179.K.
dimitte nobis debita nostra to 6.197.k.l
Deus semper dimittit nostra delicta si nobis displiceamus. to.9.125.c
dimittẽdæ sunt aliis offensę in nos commissæ. to.9.251.d.
Quantumuis bonus bonam habeat conscientiam, habet tamen necesse dicere, Dimitte nobis debita nostra, &c. to.10.23.e.
dimittant peccata illi, qui dimittit. t.10.25.K
Etiam sanctissimis quotidie dicendũ, dimitte nobis debita nostra. to.10.87.e.& 100.f.
Sicut & nos dimittimus debitoribus nostris: exponitur. to.10.87.i.K.
dimittendum omnibus, & orandum p omnibus. to.10.93.a
dimittendũ, vt dimittat nobis. to.10.103.i.K
dimittere ex corde debitoribus. to.10.105.h & sequen.
Remittite, & remittet: exponit. to.10.107.a
Vbi dimittenda peccata. to.10.115.i
Peccata dimittenda sunt inimicis nostris. to. 10.157.i.k
Dimitte, vt tibi dimittatur. to.10.191.
Quomodo secure, oram⁹, Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. to.10.211.l.m.
demitte veniam a te petenti, ne tibi claudas patris indulgentiam. to.10.219.e.f.
Qui dimittit terrena, accipit cœlestia. tom. 10.241.f
Qui non dimittit aduersario, ipse prius sibi erit aduersarius. to.10.241.i.K
Exhortatio ad dimittendum inimicis. to.10. 244.l.m
Dinomachi opinio. tom.7.366.x.
diogenes. to.5.65.g.
diogenes concubuit cum vxore publice, dicens non esse verecundãdum de talibus: to.5.127.k
diomedes. to.5.2.h
diomedes post Troiæ excidium in deos relatus. to.5.172.c.
In diomedis tẽplo aqua aspergũt aliter rostris, Gręcis applaudẽtib. Ibid.d.& 173.c.
diomedis socios conuersos dicunt in volucres. Ibidem.
Volucres diomedeæ. Ibidem.
dionysii tyranni factum, in liberis procreandis. to.7.354.d.
diptychium lapidem, q d significet. to.6.97. m.& sequen.
diplois quid sit. to.9.419.f.
dis pater. to.5.59.d
discessus a deo. t.3.204.m.& 348.g.& 352.g
Temeritas est inquirere, quę Apostoli Christo discedente portare non poterãt. tom. 9.103.e.f.
discendi acumen, intelligendique celeritas donum dei. to.139.e in fine g.
discentium duplex gratia dei. to.1.51.f

discere reminiscí.t.1.10.m.& 183.K.& 200.K
discēdū hominibus, p homines ét. t.3.2.d.e.
discentium status melior, quam docentium. tomo.3.355.a.
discentium profectus. tom.3.347.K
Quomodo discatur. to.3.335.c.
discendi occasionē, dant, quęst. motę ab hęreticis contra Ecclesiam. tomo 5.143.K.
Nō discit Deus ad tēpus viuēdo:& cur dicit ad tēpus videre,& cognoscere.to.5.144.e
Qui discit humilis est,& laborat vt nō sit superbus. to.8.162.h.
Quę discere debemus à Christo. to.8.178.e tomo.10.81.i.
Alia sunt q̄ ideo discimus vt tantū sciamus, Alia vt ea etiam faciamus. tom. 8. 452.g.
Non didicit qui non facit, licet memoria te neat quid audiuit. to.8.462.c.
Contra eos qui nihil discere volunt, putātes quia si aliquid didicerint, superbi erūt.to mo.8.503.e.f
Nemo ab homine solo quid discere potest. tom.9.129.h.
Magnum lucrum cū operationis effectu mō stratur, quicquid magisteriis cęlestibus discitur & tenetur. tomo.10.3.a.b.
Quid Christus homo factus a se nos discere velit. to.10.33.h
discite a me: quia mitis sum & humilis corde:exponitur. tomo.10.110.g.h.
Quid filius Dei nos a se discere velit.tom 10 68.c.d & 81.i.K.& 110.K
Vis discretiua. tom.3.289.d.e.
Quid est discernere causam de gente nō sancta.. tomo.10.278.g
disciplina discendo, pro scientia.to.1.180.h & 208.d.tomo. 3.140.g h.tomo.6.197.f
disciplina pro correctione. to.3.140.h.
disciplinarum veritas. tom.1.180.g
de libris disciplinarū Retractatio.t.1.10.f.g
disciplinarum memoria: & qūo disciplinas liberales discimus.to.1.61.i.K.& sequen.
disciplinarum liberalium vtilitas.tom.1.158 e.& sequentibus & fo.62.c.d.
disciplinis liberalibus nimium tribuit. Augustinus, tom.1.162.c.d.
Retractatio. tomo.1.9.K
disciplina vitę, lex Dei. to.1.163.b.
disciplina vera, cōsistit in vita & eruditione. ibidem.
disciplinarum ignari, arduas quęstiones ne attingant. tom.1.166.a
disciplinarum omnium excogitatrix ratio. Ibidem.165.c.& sequentl.
disciplinę liberales efferunt intellectum ad diuina. Ibidem.l.m
In disciplina catholica, sola perfecta veritas.tom.1.251.b.
Quæ quibus quomodo tradēda.to. 1.239.k.
disciplina domestica. to.1.in Posid.
d sciplinas vocant liberales, variarum serui libidinum. tom.2.194.l.m
disciplinas liberales damnat Augustinus, ni si adsit studium pietatis. ibidem.f.g.
Liberales disciplinę non verè liberant. Ibidem.K.l.
In disciplinis liberalibus, animæ salus non consistit: tomo.2.224.a.b.
d sciplinis liberalibus parum conuenit cū sanctis scripturis. to.2.231.g.
disciplina dicta iustitia Dei. to.4.418.g
disciplina naturalis inuenta est p̄ naturam rationalis propter doctrinam & moralis propter vsum. tomo.5.100.f.
disciplina astronomię valet ad exercitanda ingenia, magis quàm ad illuminandas mentes vera sapientia. tomo.5.179.I
Ad disciplinam pietatis, quæ via.tom.6.32.I
disciplinę Ecclesiasticæ modus.tomo. 7.17. m.& sequentibus.
disciplina Ecclesiastica non negligenda. tomo.7.54.a
disciplina interpretata de Greco dici solet eruditio q̄ fit p̄ molestias.tomo.8.451.d.
disciplina quæ significat emendatoriā tribulationem, accipiendo discitur, ideſt, non audiendo vel legendo vel cogitando, sed experiendo. to.8.452.e.f
Quod Deus amat disciplinam, quā quisque etiam in domo sua & in suis subditis amare debet. to.8.193.i.k.
Non proficit disciplina data, si mentis prauitas nō conrrigitur. to.8.266.i
disciplinā cur apprehēdere debemus.t.5.c.d
disciplinam qui odiant. to.8.158.a.
In quos disciplinam exercere non potes, patienter feras. to.8.390.b.
disciplina quid sit. to.9.180.k.
Melius per visum quam per auditum discitur, tom.9.187.c
disciplina Christiana. tom.9.197.f.
disciplinæ domus, Ecclesia. ibidem.f.

Vide, Artes.
Qui sint apti ad disciplinã. to 9. 197. f. & seq.
Nihil est quod non disciplina emendet, aut saluum faciat. to. 9. 206. e.
Disciplina, magister est veræ religionis. Ibidem. e.
Deus, in principio operis sui, primo disciplinam fecit. to. 9. 206. f.
Disciplinæ ratio mũdum gubernat. Ibidẽ. f.
Humana & nõ bestialis videtur perire disciplina. to. 9. 206. e. f.
disciplina per charitatem imponenda, & de corde lenitas non dimittenda. to. 10. 15. i.
per solutionem disciplinæ, crescit nequitia. Ibidem. h. i.
Et hoc vigilanter cau endum. Ibidẽ.
disciplinam qui abiicit, infœlix est: exponitur. tom. 10. 17 5. h.
disciplina cum bonitate. to. 10. 91. i.
disciplinã q nõ dat, crudelis est. tom. 175. h.
Discipulorum fraus in præceptores. tomo. 1. 41. K & 42. h.
Discipuli Christi, dicti omnes credentes. tomo. 4. 142. e.
Discipulos suos Christus filios appellauit: & quare. tom. 4. 308. a
discipulos duodecim nõ frusta habere voluit dominus, to. 8. 38. c
Quod discipulis suis dominus dixit etiã nobis dixit & posteris. tom. 10. 38. c
Non solum duodecim, sed omnes credentes discipuli Christi. to 10. 41. a.
duodecim discipulos Christus elegit, vt se verum diem esse ostenderet, in quo duodecim sunt horæ. to. 9. 78. b
Quare Christus idiotas & piscatores discipulos elegerit. non potentes, diuites, sapiẽtes &c. tom 10. 85. c.
De duobus discipulis euntibus in Emaus. to. 10. 198. c. & e. f. & 200. f. & 201. h. i.
Duo illi discipuli, iudici præconis nomẽ imponunt. to. 10. 200. g
Discipuli in medio sui Christum videbant, quem non credebant. tom. 10. 291. b
Duo angeli cõfortãt discipulos, de discessu Christi pauidos. to. 10. 214. g & m. & seq.
Chr̃s post triumphũ discipulos a captiuitate liberatos bñdictione ditauit. t. 10. 219. l
Duorum discipulorum Christi dubitatio. tomo. 9. 223. d
duodecim primi discipuli Augustini. tomo. 10. 287. f. g
discordię quomodo sedandę. to. 1. 58. d
de discordiosis. to. 1. 234. a.
discordia in vrbe post Tarquinium exactũ. tomo. 5. 16. d & sequen.
discordia, dea. tom. 5. 28. K.
discordiæ vitium. to. 5. 111. d.
discordiæ author diabolus. to. 10. 47. g
discordia, siue inimicitiæ, authorẽ suum perdidit. to. 10. 47 f. g.
discordia vitanda. Ibidem.
Discordię qualiter inter Christianos disponẽdę, & ineunda cõcordia. to. 10. 114. h. i.
Exclamatio in discordes. to. 10. 325. l.
dispensatio. to. 2. 24. c
dispensatores salutis æternæ, ministri Euangelii. tomo. 2. 199. c. d
dispensant verbũ Dei boni & mali. Ibidẽ. d.
De diuersitate dispensatorum. to. 10. 275. a
dispẽsator, seruus est, nõ dominus. t. 10. 295. g
Displicere.
Si tibi displices, tolle a te oculũ tuũ. t. 8. 477. l
Si tibi displicet quod & Deo, illi coniungeris. tom. 8. 162. a.
disponere, Qũo de⁹ disposuerit oĩa. t. 3. 181. b
In dispositione diuina, futura iam facta sunt. tom. 5. 85. d.
Dispositio. to. 7. 467. d
disputationes olim a notariis excipiebantur. tom. 1. 16. g. & 141. h
Vide, Notarii.
disputationibus inutilibus, fabulę vtiliores. to. 1. 34. c.
disputantium inconditi mores. t. 1. 179. a. b.
disputatoriæ artis pauci gnari sunt. t. 1. 181. d
In disputationibus Christianorũ, nõ modo philosophorũ nomina, sed veritas amplectenda. tom. 1. 234. b. c
disputatores contentiosi nominantur. tom. 2. 164. h. & 235. f. g. to 3. 254. i. K
disputabatur & legebatur olim in Ecclesiis. to. 2. 173. f. g
disputationis habitæ, vt schismata componerentur. tomo. 2. 205. e.
Disputator non sit adulator. Ibidẽ. f
disputator seruidus excusatur. Ibidem.
disputatores intempestiui. to. 2. 222. i
In disputationibus libri canonici adsint. Ibidem 224. m.
Ad disputationes Ecclesiasticas non pertinere disciplinas liberales. to. 2. 231. g.

Disputatores non victoriam, sed pacem spectent. tom.2.235.h.i
disputationibus non inutiliter exercentur ingenia. tom.3.57.l
In disputationibus modestia Augustini.to.3.201.h.i
Vide, Temeritas.
disputatio Pauli Athenis. tom.3.262.K
disputationi qualis adhibendus sit modus.t.5.11.K.& sequen.
disputatoria dialectica. tom.7.68.a.b
disputator Paulus. ibidem.c.d
disputare quid. ibidem.f
disputator verus. ibidem
disputare cum Deo quid sit. tom.8.402.c
disputationes quãdo fructuosę sint.t.8.441.h
dissimilium eadem, aut par, scienti.t.1.174.i
Dissimilitudo inter homines, mirabilior, q̃ similitudo. tom.5.217.b
Distinctio quantum faciat. tom.3.15.c.d
distinctio in pronunciando. ibidem.f
distinguere, pro definire. tom.465.m
Diu, & non diu. tom.1.110.g
Diu non est quod habet extremum.t.8.54.e
diuersoria sanctorum. tom.1.255.m
diuersiuoca. tom.1.97.f
diuitiarum illecebrę.tom.1.140.d.& 175.e
diuitiæ, honores, potẽtatus, fęlicẽ nõ faciũt. to.1.140.e.f.to.2.185.a.to.7.151.i.K
diuitiis quomodo vtendum. tom.1.245.e.f
diuitiarũ verus contemptus, etsi tenentur.to.2.39.d.e.to.3.354.c.to.8.227.e.f
Vide bona externa, & possessio.
Fideli totus mũdus diuitiarũ est.to.2.75.f.& 123.g.t.6.65.h.in fine.t.8.130.a.& 550.K.
diuitiæ tanto melius habentur, quanto minus amantur. to.2.75.f
diuitiæ si reliquendæ. tom.2.122.K
diuitias multi sub religionis prętextu cumulant. tom.2.124.i
In diuitiis desolatio magis quam consolatio tom.2.182.l
diuitię verę & falsę, to.3.348.h to.10.30.c.d.& 259.f
diuitiæ dictę mammona. tom.4.118.f
diuitiæ cur alienæ dicuntur. ibidem
diuitias, cur Christus appellauerit mammona iniquitatis. tom.10.30.c.d
diuitiæ huius seculi, mammona iniquitatis, vndecunque sint ibidem
diuitię Christianorum sunt virtutes t.5.4.b
In diuitiis cupiditas reprehenditur, nõ facultas. tom.5.ibidem.c.to m to.97.d
Aliud sunt diuitiæ, aliud pecunia.to.5.59.b
Si diuitias suas cõmunes Christiani faciunt, Nulla vẽtilari dẽt gloria, cũ Rom. princeps eis cõtẽptis, pauperes fiebãt.tom.5.46.K
diuitiis veris abũdãt aliq, q imperfectos recipiunt in æterna tabernacula to.5.226.K
diuitię nõ faciunt nos fœlices. tomo.5.45.e
diuitię, sine virtute, nocent diuitibus.tom.5.188.d
diuitiæ quomodo piis dentur à Christo. to.6.65.g.h.& sequentibus.
diuitiæ animæ. ibidem.66.c
diuitiæ tẽporales, & æternę.t.6.205.c.& l.m
diuitię in cœlo reponendæ sunt, & per quos reponuntur. to.8.110.g.h
diuitiæ quare quęrantur. tom.8.148.l
Quòd non sint perdendæ, sed ad locum tutũ transmittendæ. ibidem.
Omnes qui male viuunt, diuitias suas alienis relinquunt. tom.9.149.e
Diuites desideriis vastãtur, cupiditatibus dissipantur, timoribus cruciantur tristitia cõtabescunt. tom.8.51.e
diuitias non damnari. tom.8.167.m
Diuites qui reprehendantur. ibidem
Diuitiæ quomodo possidendæ. Eodẽ. 170.e
Diuitiæ donum Dei. ibidem.150.c.& seq.
Diuitiæ quod malum important, maximè in cautis hominibus. tom.8.520.K
Diuitiarum sufficientia & plenitudo, Deus est. tom.8.477.g
Qui diuitias falsas quęrit, veras nõ desiderat & qui veras quærit, adhuc pauper est. to.8.480.f
Diuitiæ istę non sunt verę diuitię, sed ipsius salutis. ibidem.g
Quòd plus augeant cupiditatem ei qui eas possidet. ibidem.h
Ad hoc accesserunt, vt egestas crescceret.Eodem.i.K
Diuitiæ verę quę sint, & vbi. ibidem. h.i.to.10.176.c
Tales diuitias debemus quęrere, quæ nõ possint amitti, quæ non oculis carnis, sed cordis videntur. tom.8.482.a
Diuitiæ pauperis, ipse dominus, est diuitiæ auari, diabolus. tom.8.419.g.h
Diuitiarum tria sunt genera. Eodẽ.408.d.e
Non diuitiæ, sed superbia diuitum cruciabitur.

bitur. tom.8.309.c
Tunc veræ sunt diuitiæ, quando nihil nobis deerit. tom.8.239.e
diuitiæ Chri q̃ sint,& quod nr̃æ diuitię iple buntur de paupertate ipsius. ibidem.f
diuitiæ temporales & spiritales qualiter differant. Eodem.245.d
Cur peccatores obtineãt diuitias.ibid.262.a
Qui diuitias non habent,non accipiãt, q̃ habẽt,nõ de eis præsumant. ibidem.h.i
diuitiæ fluunt, & si cor apposueris, flues. tom.8.207.f
Qđ non sit sperandum in multitudine diuitiarũ,sed in Deo vero.Eod.167.m.& seq.
Nihil prosunt exteriores diuitiæ,si interior præmit egestas. tom.8.170.g
Vbi habere debeamus diuitias nostras.tom.8.170.a
diuitias interiores nemo tibi auferre põt inuito. tom.8.182.m
diuitię Ecclesię,Deus eius. Eodem.91.m
diuitię huius seculi,non sunt merces laboris in vinea domini. to.9.129.f
Amando diuinas quis plus amat mortem, q̃ vitam. tom.9.198.K
diuitiæ bonæ,bonos facere nõ põt. t. 10.4.a
diuitię bonum,non vnde sisbonus,sed vnde bonum facias. ibidem.b
diuitiarum instabilitas. tom.10.4.h
Non sperare in incerto diuitiarum. ibidem
Omnes diuitię,etiam vita,ipsa,inter superflua deputanda. tom.10.6.c
diuitię & patrimonia,compedes. to.10.24.d
diuitię non amandæ,sed Deus qui fecit illas. tom.10 42 e
Onus diuitiarum,& paupertatis,to. 10. 81. m.& sequen.
diuitię haberi possunt,sed amari non debẽt. tom.10.30.d
diuitiarum contemptus,& spontanea paup tas quanta res. tom.10.84.b.c
diuitię duplices & paupertas duplex.to.10. 93.K.l.& sequen.
diuitiarum duo genera. tom.10.107.h.i
Et earum vsus & effectus. ibidem.
diuitiæ iustæ. ibidem.h
diuitiæ bonę. tom.10.180.g.h
diuitiæ iniustæ. tom.10.107.h
diuitiæ superbiam generant. tom.10.4.h
Vermis diuitiarum superbia.to.10.4.h.& 97.a
In diuitiis nihil est sic cauendm,quàm superbiæ morbus. to.10.183.m.& 231.l
Morbus diuitiarum,est superbia magna. to. 10.231.l
Nõ sũt maiores cęlestib.diuitię.t. 10. 164.K
diuitię quæ putantur plenę delitiarum sunt plenę periculorum. to.10.184.e
Quare peccatores obtineant diuitias . tom. 10.243.h.i
diuitię omnes,Deus noster est, vita omniũ nostrum,beata æterna. tom.10.2 6.b
diuitię cum acquiruntur,falsam lętitiã tribuunt,cum perduntur, verã tristitiam de relinquunt. tom.10.259.f
Vnde periclitantur homines,nisi propter diuitias acquirendas? tom.10.278.f
diuitiarum detestatio. tom.10.293.g.h
Deus suis bonis ditat bonos, & cruciat malos tom.10.107.f & sequen.
Diues Abraham, Isaac,& Iacob quanquam diuites fuerint,tamen regnum cœlorum meruerunt. tom.2.122.K
diuites noui testamenti. to.2.178 c.d
diuites,dicti superbi. tom.2.182.i
diuites Chriani,pauperes sunt.t.3.351.h.&K
diues. tom.3.351.K
Superbire nobiles & diuites nõ debẽt aduersus pauperes & ignobiles , qm̃ simul dñt deo, Pr̃ noster,qđ nõ possunt verè ac pię dicere,nisi se fratres esse cognoscant . to. 4.407.h.
diuitum laqueus. tom.5.4.b
diuites,q̃ eleemosynas fecerũt,plus sũt lętati de ipsis quas pie distribuerunt , quã cõ tristati de temporalibus perditis. ibidẽ.d
diuitibus quomodo thesaurizandum. ibidẽ
de diuitis anxii præ diuitiis,& pauperis sibi sufficientis comparatione. tom.5.31.e
diuites nunquam contẽti, odiosi, semper in lite anxii,nunquam securi,&c. ibidem.
Quod non vsq; ad te solum,diues est Deus. tom.3.159 K
Christus diues apud patrẽ,pauper apud nos diues in cęlo,pauper in terra,diues Deꝰ, pauper homo. tom.8.119.h
Intellige in Christo occultas diuitias , quẽ pauperem vides. ibidem.l
Quod hic pauper fuit,& magnas diuitias attulit,quibus faceret diuites eos quos inuenit pauperes. tom.8.104.h
Christus veros pauperes ditat,& falsos diuites pauperat. Eodem.110.m

Deus

Deus maxime diues est: quia facit diuitias quas alii volunt habere. to.8.408.d
diuitas tanto plus egent, quanto plus habẽt. tom.8.511.e.
diuites egent, & quod est grauius, egent pane. 8.78.K.
dives peculiosus, seruus est magni patrifamilias. to.8.110.i.
diuites plebis quomodo deprecantur stultũ reginæ. to.8.137.b.
Nemo vult esse dives, nisi vt inflet inter eos, inter quos viuit, & superior illis videatur. tom 8.147.K
Qui vult esse dives, nõ hæreat parti. sed illi in hæreat, q̃ totũ creauit & possidet. ibidẽ.l.
diuites adorãt Deum, sed humanitatẽ nolũt exhibere fraternam. ibidem
dives quantũ gloriam visus est habere inter homines, cũ viueret, tãtã vetustatẽ, & corruptionem suppliciorũ habebit cũ mortuus fuerint apud inferos. tom.8.151.h.i.
Cũ dives factus fuerit homo, cur iustus non timebit. ibidem, m
Quod nihil secum aufert, etsi dimittit q̃bus vult, non seruat quibus vult. ibidẽ. 152.a.b
Non ideo secũ bũ fecit, vt aiunt, q̃ mãduca uit & bibit, & fecit qđ voluit. Ibidem.c.
dives iniquitatem quam mãducauit ore cordis apud superos, apud inferos insupplicijs digerebat. ibidem.
In diuitibus, non tam attendendę sunt facultates, quam cupiditates. to.8.166.i.k
In diuite, non pecuniam, sed auaritiã condẽnari exemplo probatur. ibidem.l.m
Multi pauperes tutius latebant: diuites facti, mox fortioribus p̃da sunt facti. t. 8.171.K.l
diuites præceptoribus & correctoribus suis inimicitias inducunt: & sunt inimici verũ dicentibus. tom. 8.171.g.h.
Quod excedũt metas humani generis, homines se pares cęteris non putantes. ibid.h.i
dives & pauper, cõditione & sorte humani generis, in qua omnes nascũtur, æquales sunt. ibidem.m. to.9.252.g.h.
diuites qui non superbe sapiunt, in Deo pauperes sunt. tom.8.309.b
diuiti bonum est, vt agnoscit se pauperẽ: si. n. plenum se putat, tumor est illi, non plenitudo: agnoscat se inanem, vt possit impleri. ibidem. 476.e.
diuites multi in diuitiis suis moriuntur. tomo 8.78.h. & sequentibus.
dives difficile ingreditur in regnum cęlorũ. tom.4.121.h.i. to.8.262.l
diuites nõ superbiãt in pauperes. to.4.407.h.
diuites huius seculi, etiam inter pauperes domini numerari. tom.8.344.l.
dives Chrs, & pauper. Eod.373.c. & sequẽ.
Necesse est vt transeat dives, aut ipse per res suas, aut res ipsius per illum. tom.8.479.a
Si nihil cupit, nihil diuiti deest. ibid.h
Deus ideo fecit diuitem, vt probet illum de paupere. tom.8.483.k
Plus est pauperi videre cęlum stellatũ, q̃ diuiti tectum inauratum. to.8.550.d.e
dives ad hoc plus habet, vt plus tumeat. ibidem.505.i.
diuites tutti essent, si non haberent quare q̃rentur a raptoribus. tom.8.507.d
difficile est vt diuites non contrahant plura peccata. to.8.508.a
Quãto eris ditior, tanto timidior, Eod.492.f
Superflua diuitum, necessaria sunt pauperũ. to.8.568.e tom.10.4.K.
Mẽdici & diuitis, p̃ naturę cõditio. t. 10.4.e.f
dives, quis vere. to.10.4.g. & 144.g. & 164.k
Volens dives fieri, pererrat à fide, & inserit se doloribus multis. tom.10.4.g
Aliud est esse diuitem, aliud velle diuitem fieri. ibidem.
Qui vult dives fieri, incidit in tentationẽ & desideria multa stulta & noxia. t. 10.184.f
diuites vtantur cõsuetudine infirmitatis suæ. tom.10.4.l.
diuitum precios̃us victus infirmitatis. ibid.
In diuites immisericordes: ser. to 10. 24.b.c.
Quid diuitibus repensetur, si bene fecerint pauperibus. ibidem.c.d
dives & pauper, duo contraria, sed duo sibi necessaria. to.10.24.d
diuitibus quid Paulus præcipiat. to.10.4.g.h & sequentibus.
diuitiæ quid generent. ibidem.
diuitas officium. to.10.24.d
dignatio Dei est, cum visitat diuitem in pauperis specie. ibidem.f.
dives Deo. tom.10.84.d
diuites qui, in scripturis. to.10.117.i
diuitib. cõsiliũ qđ datũ. to.10.97.a. & seq.
Maiores nostri quare diuites, & nos pauperes. tom.10.219.h.
Dives & pauper, eiusdem sortis sunt futuri.

tom.10.125.m.& sequentibus.
Deus diuitem facit vt dum pauperi superflua dat, remedium suorum peccatorũ ac quirat. tom.10.126.i.
Laudandus est dives humilis, laudandus est dives pauper. tom.10.184.a.
dives quomodo pauper. Ibidem.d
Qui volunt diuites fieri, &c. exponitur. tom. 10.184.f.& sequentibus.
Comparatio pauperum ad diuites. tomo.10. 228.i.K.& sequentibus.
Quid habet dives, si Deũ nõ habet. Ibidem.k
Exclamatio in diuites huius seculi. tomo.10 228.l.m
Auaritia est, esse velle diuitẽ. Eodem. 229.b.
Qui dives est, & se humiliat, multum Deo placet. to.10.231.l.
Qui nihil habet, & se diuitem esse affectat, maximè Deo displicet. Ibidem.
Nihil ditius eo qui fecit omnia. to.10. 232.a
Qui sint diuites huius mundi. tomo.10.231. m.& 232.b.c
Contẽptus diuitiarũ huius mũdi. Ibidẽ.c.d.
Meliores sunt qui se humiliant, cum sint diuites. tom.10.232.e.f.
Dives vult habere seruũ fidelem, & non vult esse Deo seruus fidelis. ibidem.g.
Redemptio animæ viri, diuitię ipsius. tom. 10.232.f.& h.i.
Contra diuites. tom.10.248.g.h.
Quisque dives erubescat bonis suis, ne simul pereat cum eis. tom.10.259.e.f.
Parabola de oue, diuite, & paupere, proposita à Nathan ipsi Dauid. tomo.10.101.K.
Diuitis, cui successerat regio, historia exponitur. to.10.93.c d.
De homine diuite, q̃ destruere cogitabat veteres apothecas, & ædificare ampliores: Homilia.t.10.78.l.& seq.& 119.f.& seq.
De diuite adolescente. tom.10.248.f.g
Dives epulo, & eius historia. to.10.23.l.& seq.& 79.a.b.& 93.e.f.& 183.m.& seq & 232.d.e.& 290.d
De diuite & meditatione mortuorum. tom. 10.312.a.& sequentibus.
diuitis purpurati, & Lazari vlcerosi exeq̃. tomo.10.m.
Conditio Epulonis post mortẽ to.10.238.i.
Dives quomodo cruciabat̃ in flamma, &c. tomo.5.218.b.to.9.71.c.
diuitis Epulonis lamẽtationes. to.10.238.k.
Responsio diuina ad Epulonẽ. Ibid K.l
Diuitis Epulonis, & Lazari comparatio. tomo.10.307.h.
Diuisio. to.3.13.c.
Quid sentiendum videatur, de eo quod scriptum est, Diuisit Deus inter lucem & tenebras. to.5.98.h
Spiritales inter se nunq̃ diuidunt̃. t.10. 153.f
diuisio linguarum, fuit pœna superbię tom, 5.144.e Vide, lingua.
diuisio rei communis facienda est a maiore, & minor debet eligere. tom.5.149.i
Spũs nõ est q̃ diuidit, sed dona eius. t.9.93.K
Euangelistarum cõcordantia, super diuisione vestimentorum Christi. tom.9. 118.c.
Christi vestimentorũ, diuisio sorte. ibid.c.d.
Omnem diuisionem & inæqualitatem natura diuina excludit. to.10.227.c
Diuortium quãdo liceat. t.4.398. K.l.& seq.
diuortia Priscillianistarum. to.6.9.b
de diuortio, quæstio difficillima. tom.6.271. f.& sequentibus.

Docti, doctrina, doctor.

Doctor internus Christus. to.1.190.e.f. to.2. 192.e. tom.9..103.i
docet Christus, admonet homo. tom.1.190 a. to.2.185.i.K. to.3 26.h & 95.h.i.
doctoris Ecclesiastici officium. to.1.239.i.K tom.2.epist.o.132. to.3.22.c
Quæ, q̃bus, quomodo tradẽda. to.1.239.i.K
doctrinę Christianæ sũma. t.1.255.d.& seq.
doctores Ecclesiæ, non supra scripturam. tomo.2.21.f.g.55.g.
doctrina Christiana, cõtra magnos errores est defendenda. tom.1.8.in fine
Minus malum indoctum esse, quam indocilem cum Academicis. to.2.150.e
de Deo quid doceat Ecclesia. ibid.249.h.
doctores Ecclesiarum, non temere iudicandos censet Hieronymus. tomo.2.105.i.
doctores Ecclesiastici honorificè citati. tom 2.156.m.&.sequen & 160.e
doctoribus quantũ tribuendum. to.2.157.i. & seq.e.& 161.g.h. tom.7 79.l.m
de doctrina Christiana. t.3.2.a.& seq. Retracta. tom.1.21.e.
doctores non contemnendi, etiã in sacris literis. to.3.2. lege. prologũ. Et cõtra ingratos erga præceptores. ibidem.
doctrina omnis, vel rerum est, vel signorũ. tomo.1.10.l.

Doctrinarum genera duo. tom.3.11.d
Quæ doctrinæ humanę amplectendæ. ibid. 14.g & sequen.
Doctoris Euãgelici oratio, plana & perspicua esse dẽt.to.3.22. c.d.& 24.h.i.& seq.
docẽdi modus in populis.t.3.24.K.l. & seq.
doctrina catholicæ Ecclesiæ. tom.1.255.d
Officium doctoris christiani. tom.3.22.c
Summa duorum librorũ,de doctrina Christiana. tom.3.15.c
Quare conanti docere, dicendum p/picuè. tom.3.25.a.b
Non docebit vnusquisque ciuem suum, & fratrem suum. tom.3.273.m
doctori Ecclesiastico,orandus Deus ante cõcionem. tom.3.26.g.& 32.l.m
Nec tantum preces,sed & studium necessarium. ibidem.26.h.i
doctrina sana,id,est, Christiana. ibidẽ.31.m
doctrinę externus vsus. tom.3.203.e
doctrinæ apostolicæ vtilitas. to.3.346.g
doctrina patris. to.3.354.h
doctoribus vanã gloriã insidiari Eod.355.a
Eruditio diuina. tom.4.357.c
doctores Ecclesiastici audiendi.to.4.120.i.K
docendi grandus. tom.4.192.h.
docẽdi cathechumenos,rõ t.4.324.f. & seq.
docendum in spiritu lenitatis.t.4.420. m. & seq.a.&c.
doctores falsi vrticę comparati. to.4.452.h
doctrinæ seculares cõparant filiqs.t.4. 117.g
docti quomodo tractandi. to.4.325.f g
doctores sacræ scripturę, pauci esse debuerunt.tom.5.178.d
doctrina nulla potest esse sine memoria & ratione. tom.5.188.m
doctores quodãmodo inducũt literas ĩ corda discentiũ,quos scriptura appellat grãmaticos isagogos. tom.5.180.K
doctorem Deũ habere debemus, vt habuimus naturæ nostræ authorem. tom.5.100.g
doctoribus cur plerunque minus aliquid reueletur. tom.7.126.K.l
doctoribus catholicis, quatenus vtatur Augustinus.to.7.235.c.d.& 278.K.& 300.g.h.& 304.a.b
doctrina qũo possit dicit gratia.to. 7.251.h
docibiles Dei. ibidem.i
docerẽ & discerẽ debẽt Epi.t.7.134.c.& 145.e
doctores Ecclesię,lumina ciuitatis Dei.to.7 306.f.& sequen.
Et horum testimonia,de peccato originali. Eodem.305.K.& seq.
Qui recta docent in syncere. tom.7.67.c.d
Qũo filius doctus dr à patre Deo.t.8.456.f.g
docere nõ est aliud quam sciẽtiã dare,&hęc ita disciplinę cõnexa est,q altera sine altera eẽ nõ posset,qa nemo docet,nisi discat & nemo discit,nisi doceatur. to.8.452.f
Deus qñ vult docere,prius dat intellectum, sine quo ea quæ ad diuinã doctrinam p tinent,homo non potest discere. ibidẽ.g.
Qđ docet suauitatẽ inspirãdo delectationẽ, disciplinã,tẽperando tribulationẽ,docet sciam, insinuando cognitionem. ibidem
Sic docet vt facias,non tantũ vt scias. ibidẽ
doctrina Dei vna est,& quę,aliæ autem doctrinæ inquinant animas. to.8.65 h
doctor docet quod scit prodesse,& non docet quod obest. tom.8.90.c
Qũo docet Deꝰ ex iuuẽtute.t.8.253.m.&se.
Omnis doctrina,quæ in isto tempore dispẽsatur,transit. Eodem.393.d
Docere nos magis debet iudicium veritatis, q̃ prę iudicium consuetudinis.to.8.407.e
Tunc opus est voce doctrinæ,quando pateris imperium. Eodem.534.g
Qui te docet,intus est,quando tu doces, tã quã foras exis ad eos qui foris sunt. ibidẽ
Doctores boni,recte medici dicuntur. tom. 8.320.l
Filio pater aliquid ostendit,cum nobis, qui sumus eius membra,ostendit. to.9.41.b
demõstrat Deꝰ pater aliquid filio, qñ nobis p filium aliquid demonstrat. ibidem.d
Pater quomodo demonstrauit filio maiora, quam esset sanitas corporis in languido. tom.9.45.i
Doctrinam suam, quomodo Christus non suam dicebat. tom.9.53.g.h
Doctores ecclesiastici,an habeant aliquid in doctrina,quod carnalibus taceant,& spiritalibus dicant. tom.9.104.g
Sonus verborum foris aures percutit, magister intus. tom.9.129 h
Si vnctio docet nos,quid opus est alio doctore? tom.9.ibidem.g
Cultus exterior agricolę,disponit arborem ad fructum,Deus autem dat fructum, ita de doctrina. tom.9.129.i
Vana est doctrina exterior, nisi spiritussanctus intus doceat. tom..9.129.h.&.k

Docilior cur vna anima sit, q̃ alia. t.9.187.b
Disputati Christi in medio doctorum in templo. tom 9.242.b
De eo quod scriptũ est. Qui fecerit & docuerit sic maximus vocabitur in regno cœlorum, &c. Sermo.tom.10.3.a. & sequent.
Doctoris & auditoris, diuersa officia.to.10.3.b. Et eorum in negligendo, & contẽnẽdo pericula. ibidem.b.c
Doctor cõtemnens, grauius affligitur, & ob sequentis discipuli exẽploplectit.t.10.3.c
Docere, & non facere. ibidem
Doctor aliquando quibus doctrinę tradit mysterium, ab eisdem factorũ debet imitari exemplum.. tom.10.3.c
Ex dominicis libris quærẽdum, qđ alios doceamus. tom.10.26.a
De superiore, loco prædicator nõ potest nisi bene docere & dicere. tom.10.42.h
Deus doctor interior. tom.10.47.f
Mentes piæ, docibiles sunt verbi Dei, impiæ vero nolunt intelligere. to.10 68.f
Christus in passione pocuit, quid tolerem⁹, in resurrectiõe, qđ speremus. to.10.187.l
Chr̃s pauca verba docuit ad mẽrendũ cęlestia, q̃ quis idiota põt tenere. to.10.211.K
Quę docuit Christus ad salutem necessaria. tom.10.218.l.m
Cupientes euadere docti, seruẽt quod negligunt, vel non perueniẽt ad id quod appetunt. tom.10.262.m
Qui sacerdotes subiectos docere debeãt. to.10.308.b.c
Vide, Catechismus.
Indocti cœlum rapiunt. tom.1.54.e
Doech Idumeus, interpretatur motus terrenus, & qđ significet.t. 8.164.c. & 171.m
De Ecclesiasticis dogmatibus. tom.3.64.m
Dogmata, sunt placita sectarunt.tom.4.111.l
De salutaribus documentis. Eodem.377.K
Dolori tempus medetur. tom.1.37.d
Extra Deum, non nisi dolores. ibi.38.f
Dolor corporis, summum malũ. to.1.176.l
Dolor quid sit. Eod.232.i. & 236.f.t.6.179.h
Dolor ex fide. tom.4.374.b
Dolor de peccatis. Eodem.376.d
Dolor causatur ex amore. tom.5.188.e
Dolẽdũ est de boni amissiõe potius q̃ lętãdũ si non sit cõpensatio melioris. t. 5.192.m
Dolor est testimonium boni adepti, & boni relicti. ibidem
Dolor amissi boni in supplicio, testimoniũ est bonæ naturę. ibidem
Dolore molestari homo nõ debet velle, nec desiderio perturbari, necmorte dissolui, ad hoc vt aliq̃d vtile cognoscat, & sm eã cognitionẽ vitã moresq; cõponat.t.5.197.d
dolor carnis, est animi dolor ex carne, & q̃dã ab eius passione dissensio. to.5.126.g
Dolor inest animæ ratione corporis læsi, in quo est, dolet etiam cum corpore p̃manẽte ipso incolumi, dolet tertio exuta a corpore. to.5.237.K
Dolor, qui dicitur corporis, ad animam pertinent. ibidem
Dolorem omnem occidere dolentem, non est necesse, cum corpora ipsa non omnis dolor occidat. ibidem.h
dolor non interimet damnatos. ibidem.i
dolor q̃ vincit, mors sensũ abiicit, sed vbi natura vncit, dolorẽ sanitas tollit.t.5.197.b
Multi dolẽt dãnum pecuniæ, & non dolent damnum iustitiæ. tom.8.106.K.in fine.
dolor æternus, plenus corruptionis, ad hoc non finitur, vt sine fine finiatur.t. 8.112.a
dolor animæ, tristitia dicitur. Molestia quæ sit in corpore, dolor dici potest, tristitia non potest. Eodem. 127.m
dolores parturientis, non sunt nisi dolores pœnitentis. tom.8.144.a
est dolor fructuosus, & infructuosus.t.8.170.d
dolor nullus in corpore immortali, nullus in corpore stupido. to.8.179.d
dolores corporum plerunq; immittũtur ab Angelis Satanæ, sed hoc non possunt nisi permissi. tom.8.501.h
dolores iferni, q̃n inueniũt te. Eod. 518.h
dolere aĩa, nõ dolẽte corpore põt, dolẽr autẽ corpus sine anima non põt. to. 8.318.h
dolor quo nobis præceptũ sit. tom.8.348.K
Inhumanum dolere in morte charorum. to.10.90.c
dolor, comes pœnitentiæ. tom 10.120.i
dolus, & astutia, in bonum. tomo.2.34.b
dolus quid sit. to.9.16.a. to.10.100.h
Quis dolus simplicis, quę fictio non mentiẽtis, nisi profundum mysterium veritatis. tom.5.154.K
Dolus est, cum aliud agitur, aliud simulatur tom.8.9.a
Dolus est, cum aliud ore profertur, aliud pectore tegitur. tom.8.26.e

Dolus est.ostentatio iustitię cum conscientia peccati. tom.8.62.b.& d
dolosus est,qui,cum sit iniquus, iustum se p̃ tenditur. ibidem.d.e
dolositas,est fraus quędã in verbis, aliud ꝓmẽdi,aliud sentiẽdi t.3.158.a.b.& 166. d
dolositas in fraude est, in simulatiõe,& seductione. tom.8.178.c.d
dolosi dolos patiuntur. to.8. Eodem.222.f
Dolus petẽtis,vel vis tyrãni nouaculæ cõparatur,quæ superflua radit.to.10.6.c. & seq.
contra Deũ nullus dolus,nulla techna.t. 10. 39.l.m
Dolum loqui,quid. tom.10.90.K
Domitores beluarum. to.1.210.h.& seq.a
Domat Deus iumentũ cui insidet.to.8. 65.b
Vt bestia non domatur nisi ab homine, ita homo non nisi à Deo.to.10.3.f. g. & seq.
Imago Dei domat ferã,& nemo nisi imago Dei,ita solus Deus domat imaginem suã tom.10.3.h
Domitianus. tom.5.47.l
Domitius Deus. tom.5.53.i
Dominãdi libido miseros facit.to.1.211.m
Dominus Deus,cur simul ponantur in scriptura. tom.3.204.i.K
Dominatus Christianus. Eodem.350.i
Dominandi libido vastat corda dñorũ magis,q̃ seruitus seruorũ suorũ. to.5.193.h
dominãdi libido,magnis malis,agitat & cõterit genus humanum. tom.5.24.a
Libido dominandi reprimitur. tom.5.44.e
Interest multum inter cupiditatẽ dominatiõis,& vanę laudis,qa q̃ laudari volunt, dant operã vt laudent,aut vere,aut dolo, qui autem contempta laude dominari, vult,etiam p. apertissima scelera quærit plerunq; obtinere quod diligit, & exẽplificat de Nerone.tom.5.46.c & deinceps.
de dñi iusti,& plati boni cõmoditate, q̃ seruiũt subditis,ẽt imperantes tom. 5. 193.f
domini debent corrigere inobedientes,turbantes pacem. ibidem.K
Vtrũ dominus semper fuerit ipse Deus,multum inquirit,& insolutũ relinqt, assignãs causam quare non soluit. tom.5.107.f
dominãdi appetitum,Romulus occidit Remum consortem suum. to.5.131.c
dominandi libido,quæ est in tyrannorũ animis,non sic habet proprium nomen,vt vlciscendi,vel huiusmodi. tom.5.126.i
dominiũ malorũ,est ad tempus. to.5.131.a
Christus quomodo dominat à flumine vsq; Ad terminos orbis terrarum. tom.5.162.d
Dominatur hõ scd̃m naturalẽ ordinem irrationalibus,non autẽ homini. to.5.193.g
dominium Romanis dicit fuisse Dei voluntate. tom.5.174.e
dominabant iuste parẽtes nr̃i,a q̃bus patresfamilias dicunt ipsi domini. to.5.193.K
de æquo iure dominandi. ibidem
domini secundum carnem. tom.6.245.f.g
Vix quisquam est,qui dominandi amore careat,& humanã gloriã nõ appetat.t. 8.4.e
Quomodo Christus dominatur in medio inimicorum suorum. Eodem.420.e
Vt iniusti dominentur iustis,hoc facit Deus propter disciplinã populi sui.to.8. 484.g
domini & serui,diuersa sunt nomina sed homines & homines, paria sunt noĩa.ibid.h
Sunt domini scd̃m carnem,& temporales, est & dominus secundum,spiritũ, dominus verus,& ętternus. ibidem.
dominus æternus distinguẽdus est a domino temporali, & tamen subdi oportet propter dominum æternum domino tẽporali,exemplum. to.8.485.i
Non enim dominus Chr̃i pater eius, nisi qa dignatus est nasci secundũ carnem, pater est Dei,dominus est hominis. to.8.525.a
dñatio,apertissimè terrorẽ insinuat. ibi. 23.f
dominus verus,quis est. to.8.247.a
dominus magn⁹ &laudabilis,qs sit.t.8.354.f
Ille est dominus rerum suarũ,qui t.8. 147.h
Christus noluit impedire dominationẽ terrenorum in hoc mundo. to 9.116.f
Nemo est verus dominus,quia quilibet eget inferiore. tom 9.137.K
dñi tria necessaria habere debẽt.to. 9. 179.K
dominari,quid. tom.10.28.h
dominari velle,vitium primum. ibidem.
dñi chr̃iani,& eorũ serui,fratres.t.10.115.d
Deus constituit dominos,vt seruis dominẽtur. tom 10.126.i
dominicæ diei festiuitas.t.2 171 e.to.6.63.f
dominicus dies,Christi resurrectione sacratus non solũ spiritus, sed etiam corporis requiem significat. tom.5.242.d
dominicus dies,quare dictus. tom.10.72.l
Omni die dominico,ad Ecclesiam christiani conueniant. tom.10.234.b
diebus dominicis & natalitiis, diuino est vacandum

candum cultui. tom.10.251.h
Quare dies dominicus a priscis patribus diuino cultui deditus est. ibidem
dies dñicus, est primus dies seculi.t.10.251.i
A quibus cessandū est diebus dominicis.ibi.
Mirabilia, die dominico, olim aduenerunt. tom 10.251.i.K
Quare sabbatismus Iudaicus in diem dominicum translatum est. ibidem.
Nemo in venatione die dominico se occupet. to.10.251.K
Nemo die dominica se a sacra missarum celebratione separat. ibidem
dominica prima aduentus domini Saluatoris.Sermo. tom.10.123.d
dominica secda aduentus, Sermo.to.10.116.i
dominica proxima natiuitati domini Saluatoris. tom.10.124.c
dñica īfra octauas Epiphanię, Ser.t.10.316.l
dominica prima post octauas Epiphaniæ, Sermones duo. to.10.141.a.b
dominica secunda post octauas.Epiphaniæ, Sermo.tres, tom.10.142.m.& seq.
dominica tertia post octauas Epiphanię, Sermo.tres.t.10.144.e & seq.& 316.c. & seq.
dominica quarta post octauas Epiphaniæ, Serm.duo. tom.10.145.K.& seq.
dominica quinta post octauas Epipha. Ser. duo. tom.10.147.K.& sequen.
dominica in septuagesima, de lapsu mundi, & auaritia, Ser. tom.10.150.e.& e
dominica in sexagesima, de vocatione Abrahæ, Egredere de terra tua, &c. Ser. to.10.151.i.K.& sequen.
dominica in quinquagesima, Sermo.duo.to.10.152.l.m.& sequen.
dominica prima in quadragesima, Sermōes duo. tom.10.158.K.& sequen
dñica secūda ī quadragesima, Ser.t 10.163.i
dominica tertia in quadragesima, Sermones duo. tom.10.169.b.& sequen.
dominica quarta ī quadragesima, Ser.to.10 176.d
dominica in ramis palmarum, Sermones tres. tom.10.184.i.& seq.
dominica in octauis Paschæ, Serm. octo.to.10.206.l.& sequen.
dominica secunda post octauas Paschæ, Ser. tom.10 209.m.& seq.
dominica tertia post octauas Paschæ. Sermones duo. tom.10.210.f
dominica in Rogationibus, Sermo.duo.to.10.211.d.& seq.
dominica post Ascensionem domini, Serm. tom.10.318.h
dominica prima post festum sanctæ trinitatis, Sermo.duo. to.10.224.l.& seq.
dominica secunda post festum sactę trinitatis.Sermo. tom.10.226.a
dominica tertia post festum sanctę trinitatis, Sermones duo. ibidem.d
dominica quarta post festum sanctę trinitatis, Sermones tres. tom.10.227.d
dominica quinta post festum sanctę trinitatis, Serm.duo. tom.10.228.g.& seq.
dominica sexta post festum sanctæ trinitatis Sermo.duo. tom.10.229.K.& seq.
dominica septima post festum sanctæ trinitatis, Serm.tres. tom.10.230.g.& sequen.
dñica octaua post trinitatē, Ser. to.10.231.K
dominica nona post trinitatem, Ser. duo.to.10.233.a.& sequen.
dominica decima post trinitatem, Sermones duo. ibidem.l.& seq.
dominica vndecima post trinitatem.Sermo. duo. tom.10.234.K.& seq.
dominica duodecima post trinitatem, Serm. tres. tom.10.235.f.& seq.& 319.K
dominica tertiadecima post trini.Serm. omnes duo. to.10.236.g.& sequen.
dominica quartadecima post trini. Sermōes duo. tom.10.237.e.& seq.
dominica decima quinta post trini. Sermo. duo. tom.10.238.b.& seq.
dominica sextadecima post trini. Sermones duo. ibidem.m.& sequen.
dominica decimaseptima post trini.Sermones duo. to.10.239.i & seq.
dominica decimaoctaua post trin. Sermo. duo. tom.10.242.b. & sequen.
dominica decimanona post tri.Sermo.duo. tom.10.243.e.& seq.
dominica vicesima, de bono disciplinæ, Ser. tom.10.345.c.& seq.
dñica vigesimapri.Ser.duo.t.10.245.c.& se.
dominica vigesimasecunda, Sermones duo. tom.10.246.c.& seq.
do.vigesimatertia, Ser.duo.t.10.249.m.& se.
dominica vigesimaquarta, Sermones duo. tom.10.249.K.& seq.
dominica vicesimaquinta, Sermones duo. to.10.250.h.& sequen.

dñica vigesimasexta. Ser.t.10. 251. g.& seq.
dominica oratio. Per orationem
dominica Deũ interpellamus, aut pro petendis bonis, aut pro vitandis malis aut ꝓ delendis commissis. tom. 10.218.m.& seq.
domus nulla tam fœlix, in qua non aliquod flagitium extiterit. tom 2.198.f.& seq.
domus pro cubiculo. to.3.33.g.
domus Israel, carnalis & spiritalis. Eodẽ. 273.b.c.
domus Dei custodia. Eodem 347.m
domus Dei,& porta cœli. to.4.34.a.
domus. tom.4.395.i.
domũ habere fundatã supra petrã.t.4. 416.c
domus quæ domino ꝯdificatur, est Ecclesia. tom.5.73.g.
domus Dei instauratur. to.5.157.l.
domus Dei sunt fideles, quam Christus ædificauit, non de lapidibus & lignis, sed hominibus. to.5.162.e.
domus Dei dicit̃ domus dauid, ꝓpter genus Dauid, sed domus Dei dicitur propter tẽplum Dei. to.5.164.e
domum hanc Dei, dicit Dauid ꝯdificasse, & etiam nos, bene viuendo. ibidem
domus huius vltima dedicatio, est vita æterna. ibidem.h.
domũ ædificamus Deo, cum bene viuimus &c. ibidem.
domus Dei ædificatur per nouum testamentum, viuis lapidibus. to.5.196.a
Prophetiam Agꝯi, qua dixit maiorẽ futurã. gloriam domus Dei, quam primũ fuisset, nõ in reædificatione templi, sed in Ecclesia Christi esse complectam. to.5.183.f
domus Dei, Ecclesia. tomo.7.104.l.m.& seq. tomo.8.41.c.
est domus formam pietatis habens, & pietatem non habens: est domus & formam & pietatem habens. tom.8.146.b
domus Dei secretum. tom.8.124.K.
dom⁹ Dei,& bona ei⁹ desiderãda. Eo.219 d.e
domus Dei qũo ædificatur. Eodem.353.a b.
domus Dei, omnis terra. ibidem.
domus Dei, nihil aliud est, quam templum Dei Eodem.9.b.
domus Dei, est ea in qua manebimus. tom.8 43.i.& 59.c
domus magna,& vasa eius quę. Eodẽ.230.i.
de ꝯdificatione domus Dei, post captiuitatẽ, & vbi ꝯdificatur. to.8.353.m.& seq. to.10 56,i.K. Et cantico nouo to.10. Ibidem.K.
domus Dei, populus Dei nõ solũ qui modo sunt, sed & qui ante nos fuerunt,& q̃ post nos futuri sunt. to.8.489.h.
domus Dei, quos habet custodes. ibid.
domus illa etiam ciuitas est,&c. to.8. 492.c.
domus dei futura in imagine prophetię prędicta est. to.8.505.m
Ad domum Dei, qui pertinent. ibid. 506.b.c
domus Dei in his est quos prędestinauit & p̃sciit perseueraturos. ibidem.c.d.
In domũ dñi lętantes ire, q̃d fit. to.8. 474.h.
domum Dei qui faciant speluncam latronum. ibidem.500.l
domus tanquam ad sempiternum eligitur, & quid significet. to.9.303.h.
domum tuam si habueris pauperes: domum Dei si habuerit, diues es. ibidem.l
domus duobus modis dicitur bona vel mala. Ibidem.541.d
domus nostræ, corda nostra sunt, ibi libenter habitamus, si ea ab iniquitate mundamus. tom.8.269.c
domus eburneæ quę sint, & quid significẽt. ibidem.136.f.
Non est domus composita, vbi inter virum & vxorem pax nulla est. to 9.154.a
domus Dei cantãdo ædificat̃, credẽdo fundatur, sperãdo erigit̃, diligendo p̃ficitur, sed in futuro seculo dedicatur. tom. 50.79.l.
domus Christi. to.10.109.K.L
domus, habitatores significat. tom.10.149.h
Sępissime maiora patimnr pericula a domesticis. to.10. 281.c.d
Nullus obseruet qua die, domum exeat vel regrediatur. to.10.245.g
Qũo domus Deo ꝯdificanda est. to.10.254.e
domiducus Deus. to.5.54.i.
donatus episcopus Carthaginẽsis. to.1.17.h
donatũ rebaptismum nõ instituisse. ibid. i.K.
donatistæ se defendere conati sunt authoritate beati Cypriani. Eodem 23.f.
Contra donatistas leges Honorii Imperatoris. Eodem.24.b
Contra donatistas dulcitius Tribunus ab imperatores missus. Eodem.27.e.f.
donatistarũ episcopi septẽ. Eo.26.l.& seq.e.f
donatistæ fuerunt multe ciuitates. to.2.52.h
Contra donatistas & Rogatistas. Eodem Epistola.48.
donati hæresim, nihil habere commune cũ Ariana.

Ariana. to.2.62.g.
Pugna cum Donatiſtis. to.1.In Poſsido.
donatianæ factionis ſunt Circuncelliones. to.1.In Poſsidonio.to.6.9.a.
Rogatiſtę. tom.2.51.a
Circenſes. Eodem.193.f.
Maximinianiſtæ. to.6.9.a to.7.63.g h
donatiſtę Eccleſiã in ſola Africa, & ſola Donati parte remãſiſſe finxerunt.to.2.63.i.& 227.l.& epiſ.48.& 234.t.3.256.l.to.6.9.l
donatiſtæ rebaptizant catholicos to.2.191.i.& 222.l.to.6.9.l.
Contra donatiſtarum anabaptiſmum. tom.2.58.h.& ſequentibus.
donatiſtarũ,de miniſtris baptiſmi impietas. to.2.198.i.K.& t.7.12.c.d.& 15.m.& ſeq.
donatiſtarum immanitas. to.2.66 f.
donatiſtarum ſchiſmatis origo quęritur.to.2.epiſto.50.
donatiſtę, quare ab Eccleſia catholica deſciuerint. tom.2.63.i.
donati factio, primum pars Maiorini dicebatur. tomo.2.97.f.
donatiſtarum & Circuncellionum furor & immanitas.to.2.51.a.& 62.g.& 64.g.h.& ſeq.copioſe & fo.66.b c.
donatiſtarum & Circuncellionum latrocinia.tom.2.189.g.& 227.a.b.
In donatiſtas latrones,lex peccuniaria. tom.1.In Poſsidonio.to.2.66.b.
donatiſtarum confictę reuelationes. tom.2.226.b.& h.
donatiſtarum pertinacia,etiam poſt condẽnationem. Eodem.221.l.
donatiſtas reſipiſcẽtes corrigi vult nõ necari. tom.2.epiſt.158.159.160
donatiſtarum defectus per leges imperiales. tomo.2.66.c.
donatiſtarũ obiectio,de poſſeſsionib.ibid.K
donatiſtarum iuſtitia. ibid.l.m
donatiſtarũ cãtus in Eccleſia.t.2.173.f.& ſeq.
donatiſtarum furor,vbi exortus. Eod.196.l.
donatiſtarum epiſcopi conuicti in concilio Chartaginenſi. tom.2.epiſ.152.
donatiſtę vocant cotholicos Macarianos. tomo.2 218.K.& 225.a.
Traditores. Eod.227.k.l.& 229.c
donatiſtarũ vanitatib.reſpõdet.t.2.epiſt.166
donatiſtæ mendaces. tom.2.248.g &227.c
donatiſtę cum peccatoribus non loquũtur. Eodem.228.l
donati hęreſis Lucillę opibus adiuta. ibidẽ. 220.f.g.
Vide,Lucilla.
donatiani credere vel non credere, liberum eſſe volunt. to.2.65.h.i
donatiſtę neminem exiſtimant cogendum eſſe ad bonum. tom.2.250.k
donatus presbyter citatus ad concilium,ſibi mortem inferre volebat.tom.2.epſt.204.
donatus Afer. tom.2.223.b.
donatiſtarũ inſidiis petitus Auguſt.to.3.52.c
donatiſtarũ impia excõmunicatio t.4.20.c.
In donatiſtas.to.4.20.c. to.8.34.h.& 77.K.
donatiſtarum multa ſchiſmata. to.6.9.a.
donatiſtæ,iidem Parmenianiſtę. to.6.6.a.
donatianæ hęreſis princeps, Donatus quidã Numida. Eodẽ.8.l.
donatiſtarũ ſchiſma, pp Cęcilianũ epiſ.ibi. Vide Cęcilianus.
donatus filiũ minorũ patrẽ,& ſpiritũ ſanctũ minorem filio, putauit.to.6.9.m.in fine.
donatiſtæ mortẽ ſibiipſis conſciſcentes.ibid.
donatus multa ſcripſit. to.6.9.m.
donatus alius. ibidem.
Contra partẽ Donati,pſalmus Abecedarius. to.7.2.a.Retract.to.1.17.g.
donatiſtæ pſeudomartyres.to.7.6.a. b.23.f.g
Donatiſtæ,quales baptiſmi miniſtros fingãt. tom.7.25.d.e & 29.K.l.
donatiſtę,talem fieri dicũt baptizatum, qualis fuerit baptizator.to .7.51.l.m.& 63.i.
donatiſtarum epiſcopi orant pro populo,& pro ſe populum orare nolunt.to. 7.53.K.
donatiſtę,ſiue Donatiani. to.7.71.i.k.
donationes probat & hęreticos,& ſchiſmaticos. ibidem.l.
donatiſtæ mutati, tranſeunt ad catholicos. ibidem 73.f.
donatiſtę Cyprianum allegant.to.7. 78.K.l.
donatiſtarum mendacia. to.7.83.h.
Contra Donatiſtas,lex imperialis.to.7.87.h i.& ſequenti.
donatiſtę concilium reculârunt,ibidem.l.m
In donatianos acriter inuehit, & in cauſam Maximianiſtarum. to.7.98.m.
Arguit Auguſtinus contra donatiſtas,ex eorum dictis. tom.7.103.k.
donatiſtę Cypriani errorem imitantur, charitatem non imitantur. to.7.127.f.
Quid obſtet quominus donatiſtę reſipiſcãt. tomo.4.125.b

Ad donatistas exhortatio, vt ad Ecclesiæ unitatem redeant. ibidem.h
Donatus quantum absit ab exemplo Cypriani. ibidem.K
Donatistas & hæreticos, sicut & malos Christianos, dare & accipere posse sacramentum baptismatis. tom.7.159.g.h
donatistarũ tota causa tra.to.7.164.c. & se.
donatistarum argumenta refelluntur.tom.7.172.c.& g.h.to.10.43.K.& sequen.
deliramẽta donatistarũ refelluntur.to. 73.1.h
donatistarum periculum. to.7.180.g.h
Breuiculus collationum cũ donatistis.to.7.180.a.& seq.Retracta.tom.i.25.a
donatistæ traditores. tom.7.209.c.d
donatistæ codices diuinos tradiderũt. ibid. & tom.2.67.a
donatistæ nõ agnoscendo baptismum catholicorum, negant se esse fratres. to. 8. 73.e
dicunt totam Ecclesiam periisse, prẽter quã in Africa. tom.8.34.i.K.
Vt audirentur a iudice, nomen Christi imponebant in possessione sua.to.8.37.h.i.
Contra donatistas agit.to.8.101.i. & seq. & fo.176.b.c
A donatistis quidã subdiaconus excommunicatus, apud catholicam quẽrens quod perdidit, recipi non potuit. tom.8.94.b
Donatistæ obiiciũt catholicis traditionem, quam nusquam & nunquam poterunt ꝓbare, sed potius de mendacio ipsi cõuincuntur tom.8.96.b.c
Quòd diuiserunt se ab vnitate orbis terrarũ, & erexerunt Maiorinum aduersus Cæcilianum. ibidem.& d.
Quòd dixerunt se esse catholicos, vt excludere possent hæreticos. Eod.190.b
Contra Donatistas proferuntur testimonia veteris ac noui testamenti.tom.8.569.f.g.
donatus dirupit Ecclesiam Christi, & ꝑsecutor non fregit crura Christi. to.8.77.m
donatistæ dicunt sancta esse sacramenta, si ꝑ sanctos donentur. tom.8.24.h
donatistæ, & cæteri hæretici, ab Ecclesia expelluntur, sicut a nuptiis qui nõ habebat vestem nuptialem. tom.9.19.i
donatum confundit Aug. tom.9.26.K
donatistę in quo differebant ab Ecclesia.vera.tom.9.128.l.m
Donatista & Maximinianista inter se diuisi. tom.10.9.c
Donatistas perstringit. tom.10.19.i.K
Donatistarum argumenta. ibidem.K
Donatistę Maximinianistas receperũt, tanq̃ integros, qđ ante dãnauerãt.to.10.20.c.d
Donatistas perstringit, & Antichristos appellat. tom.10.38.i. & seq. copiosè
Ecclesiam decollant donatistę. ibidem. m
In donatistas inuectio. tom.10.42.e
Donatistæ, de parte dici volunt. ibidem
Donatistæ, Maximinianistę, Rogatistę hæreses, Augustini tẽpore in Africa.to.10.44.a
Donatistarum de Christo diuersi errores. t. 10.89.b.c
Donati hæresis. ibidem.& d. & seq.
donec quomodo accipiat.to.3.81.i. tom.3.203.c.d.& 396.l
dona Dei multifaria.tom.1.80.d.e.to.4.365.f.tom.6.269.f.g
Ex dono Dei omnia. tom.1.78.e.& h.i
dona Dei ĩ se nusquã nõ agnoscit Au.t.1.65.m.& se.&68.c.&253.g.& 273.l.t.7.420.g
deus omnib.donat, nihil amittens.to. 1. 68.d
[redacted] to. 2.104.m.to.7.426.f.to.8.364.d.& 382.i.k
dona dei hẽnt ẽt impii.to.3.344.l.t. 4. 224.i
donum Dei proprie dicitur spiritussanctus. ibidem. Vide, Spiritussanctus.
dona spiritussancti, sine charitate, nihil prosunt. tom.4.223.h.i
dona spiritusſãcti septẽ.t.4.393.l.t.10.230.m
Trium officiorum formę doni spiritusſãcti in Apostolos datæ sunt. tom.4.311.K
Ex donis q̃ Deꝰ dat ĩ hac uita, coniicer possumꝰ q̃ ĩ alia vita dabit nobis.t. 5. 238.h.i
dona Dei, non tm̃ bonis & malis cõmunis sed ẽt bestiis & pecoribus. tom.8.386.K
Quanta nobis Christus dona largitus sit.to 9.242.h
donasua in nobis Deus amat. to.10.5.i
dedit dona hominibus tom.10.36.c.d
donum Dei, spiritussanctus. ibidem.d
donũ maximũ spiritusſãctus est. to.10.50.K
dona Dei prædicanda, non merita nostra. tomo.10.63.l
Quę dona magis acceptet Deus.to.10.136.a
dispẽdium magnum est, si Deum de Dei dono promereri nolueris. tom.10.165.i
A dono spiritussancti prorsus alieni sunt, q̃ oderunt gratiam & societatem vnitates.tomo.10.221.f.& l.
distinctiones donorum. tom.10.263.a.b

de

de septem donis spiritussancti, contra septē vitia. tom.10.285.a.b

Dormitio.

Obdormiscere,p altius cōtēplari.t.1.276.K
Dormientes dicuntur mortui.to.2.184. K.l. tom.8.318.l.tom.9.78 c
Vide mortui.
Dormire,pro cessare. tom.3.38.c
Dormientes oculis patentibus. to.3.229.K
Dormite iam,& requiscite,quomodo pronunciandum. tom 4.164.h
Dormiendo concupiscentem ostendit non peccare. tom.5.10.e.f
Ego dormiui,& somnum cepi.&c. exponitur.tom.5.166.a
Quomodo dormiētes apparere possint.t.5.172.l.& sequen.
Dormitio pro morte ponitur.tom.5. 207.c
Dormit Iesus. tom.8.40.e
Vide,Somnus.
Dormiuit Christus semel,vt illi coniunx delatere fieret. tom.8.183.h.i
Deus dormit,qñ dormit fides tua.t.8.81.d.e
Cū dormit Christus,turbatur nauicula mentis. tom.8.175.c.d
Quæcunque anima oblita fuerit dominum suum,dormit. tom. 8. 210.d
dormire iter medios cleros,qd sit.t.8.233.e
Qui modo dormiunt in suis cupiditatibus, postea nihil inuenient in manibus suis. t. 8.375.c.& 505.K
Dormitio,est cordis duritia. tom.8.275.f
Modo mali dormiunt,& iratum Deū nō sētiunt,sed vt dormirent iratus est, qa quo modo non sentiunt,in fine sentient.ibi.g
Christus dormit in naui, si fideles dormit in corde. tom.8.336.e.& 349.b.& 568.m
ormitare,est animam sæpe a spe refrigescere. ibidem.445.m
Ois hō domit,& dormitabit. Eodē. 471.K.l
In quo non dormit fides,vigilat Christus.ibidem.m
Sunt quidam qui non dormiunt, sed dormitant.ibidem.505.K.l
Dormitio Christi,est passio eius.t.8.525.m
Dormientes dicuntur mortui,aliquādo resurrecturi.tom.8.318.l.to.10.37.f & 89.i
Dormitio & somnus si differunt. tom.8.6.i
Dormire,pro mori ponitur. tomo.8.121.m
Qui dormit,morti similis est,& qui sint qui dormiunt. tom.8.151.c.d
Nemo dormit turbatus,nisi Christus,&quo modo. ibidem.184.h
Dormienti Christo,facta est coniunx de latere suo. ibidem.i
Quare dicitur.Ego dormiui,& somnium cępi,cum idem esse videantur. ibidem
Dormiens Lāzarus quare domino dicebat, qui erat sororibus mortuus.tom.9.117.c
dormiētes,quare virgines dictę.to.10.22.m
Dormiunt & sapiētes,& stultæ virgines.Eodem.23.a
Dormire Christo. tom.10.37.f.g
Quare Christus dixit, Amicus noster dormit.tom.10.179.i
Dormiente Christo in naui, discipuli periclitabantur. tom.10.248.l
Dos incorruptionis vel alia corporis,nō est maior in toto corpore beato,quam in aliqua parte sui. tom.4.96.g
dotem agilitatis,innuit habere corpus glorificatum ex qualitate sui.Itē ex anima corpus subleuante. tom.5.233.a
de dotibus corporis. tom.5.116.f
dotes innuit esse in æternitate,veritate, & fęlicitate,quas ponit beatos hre.to.5.225.b
dotes animę tāgit,cum dicit,Ibi vacabimus, &c. tom.5.242.d
dotes tam animæ quam corporis tangit nomine pacis æternæ. tom.5.191.h.i.
Dothaim,interpretatur defectio.t.10.168.b
Doxologia,quæ dicitur gloriæ exaltatio.to.9.155.f
Drachma quid sit,& quid significet.tom.8.528 g.h
Draco hic quem finxisti ad illudendum ei, exponitur. tom.5.111.a.& e
Dracones magna sunt animātia, maiora nō sunt super terram,circa aquam uersantur de speluncis procedunt,tum feruntur in aera,cōcitatur propter eos aer, ꝙ & quo modo laudent Deum. tom.8.574.g
Draconis nomine,ipsi diabolus significatur ibidem.400.h
Quòd ad hoc factus perhibetur,ut illudatur & a quibus. ibidem.l.m
Quo figurat diabolū. to.8.322.K.& 335.b.c
Draconum capita conteri in aquis,quid sit. tom.267.a.K
Draco magnus rufus,diabolus est.t.9.145.K
Draco & angelis eius,sunt diabolus,& mali homines. ibidem

Quid draconem deiici terram. ibidem,m
Drusus superbus, quomodo vult senatū ad se venire. tom.5.28.a.

Dubia.

In dubiis fidei rebus qd agendū. to.1.236.d
Dubitare de occultis, melius est quam litigare de incertis. to.3.202.h
Dubia in scripturis. tom.4.26.b.
dubitamus sine tusta reprehēsione de qbusdam rebus, quas neque sensu, neque tatione percepimus, &c. to.5.194.d
Dubia si discutiuntur, non rumpenda vnanimitas. tom.7.124.i.
Duci, quid spiritu. to.10.145.a.
De dulcedine diuina, quam gustantes hic sitimus potius, quousque iam satiemur in visione Dei plena. tom.5.223.g.
Quō dulcis & rectus est dominus. to.8.38.e.
Dulcedinem Dei qui gustabunt, vel non gustabunt. tom.8.59.m
dulcedinem Dei nemo scit, nisi qui gustauerit. tomo.8.167.e
Quis non cōtemnat dulcedinem seculis, inhians dulcedini vitę æternæ. to.8.238.c.
dulcedo huius seculi ad tēpus fauces indulcat, sdd in magnā amaritudinem postea conuertetur. tom.8.482.l.
dulcedini vitæ temporalis, cur Deus immiscet amaritudinem. to.8.528.h
dulcedo transitoria, æternam parat amaritudinem. to.9.147.i.
Ineffabilis dulcedo Dei. to.9.164.a.
diuini amoris dulcedo. to.9.173.d.
dulcedo siue suauitas mundana, & spiritalis tom.10.59.i.K.
Dulcitius, Tribunus, & notarius Impe. to.1.27.e. in fine to.2.93.f. to.7.109.l.m.
dulcitii quęstiones octo. to.4.227.K. & seq. Retracta. to.1.27.i.
dulcitius legum imperialium executor. to.7 109.l.m.
dulia & latria quid. to.4 52.c
duodecim tabulę, idest. Ro. antiquis. leges.. tom.5.70.x.
duodenarius numerus. to.5.102.m.
duodenarii numeri sacramētum. to.5.200.e
Portæ duodecim ciuitatis, & duodecim anguli eius, sunt duodecim apostoli & prophetæ. tom.9.150.c
duodenarii numeri cōsecratio. to.10.118.e
duodecim lapides, missi in Iordanē, signant duodecim patriarchas. to.10.180.I.
duodecim lapides leuati a Iordane, sunt duo decim Apostoli. Ibidem.
dupli ad simplum concentus, alegorice tomo.3.98.c. & sequen.
Ratio dupli ad simplum, p alios numeros. tomo.3.99.h.
duri & absque affectione, humanitatē quasi amittūt: & dicunt in humani. to.5.124.g.
duritia quid. to.7 395.i.
Vide, In duratio.
dux, dicitur quasi ductor exercitus: & q non potest dici rex, potest dici dux, vel princeps. tom.5.181.b
dysenteria. tom.3.209.a

E

EBionitæ. Vide, Hebionæi
Ebriosi salsiuscula comedūt. to.1.52.e
Ebrietas regnabat in Africa. t.2.157.l. & 94.g
Ebriosi in honorem martyrum. tom.2.94.h.
Ebrietas quomodo coercenda. ibid.i.
Ebrietas impunita. to.2.173.g
ebrietas pro saturitate. to.4.39.e.
ebrietas sabbati nomine significata. t.4.160.l
Ebrietas malum. Eodem.381.k
Inter ebriosum, & ebrium, discrimen. tom. 6.13.l.m.
Ebrietas sanctorum. tom.8.89.g.h. & 396.d
Ebrietas laudabili quæ. sit. ibid.272.h.i
Nemo se inebriet, omnes tamen se ad ebrietatem parent. Eodem.396.d
Quid insanius ebrioso. Ibidē.
Ebrietatis proprietates. to.9.217.b
Ebrietatis mala sequentia. ibidem.b.
Iucunditati, nō ebrietati, condita est vini natura. tomo.9.217.f.
Prouocatio cōpotantiū, vitiosa est. ibidem.g
Ebrietati deuinctus, suę potestatis esse non potest. ibidem.
Ebrietas, Ecclesiasticis præcipue viris interdicitur. tom.9.217.h
Multa incommoda ebrietatis. to.9.218.d.e. & seq. to.10.194.e. & 308.f.
Ebriosus. to.10.58.d.e
Ebrietas fugienda to.10.145.c.d. & 239.K. & sequen. & 240.g
Ebrietas causa est multorum certaminum. tomo.9 217.e
Totus Holofernis exercitus, ebrietate soluitur. tom.10.239.f.
Nemo adiurādus vel cogendus est accipere vinum,

ninum, plus quam oportet. to. 10. 239. i. K. & 240. a. & f.
Ebriosi, similes sunt paludibus. to. 10. 239. l.
Qđ de ebrietate nascit, igni ꝑparatur. ibidē.
Corpus nimio potu diffluens, fructus aīæ ne cessarios exhibere non poterit. ibidem.
Ebriosorum conditiones. ibid. l. m
Ebrietatis effectus. tom. 10. 239. m. & 240. b. c. & sequentibus.
Qui in superfluum cibum, potū, vel vestitū expendit qđ in eleemosynas esset erogandum peccat. to. 10. 238. g. h. & 240. a. b
Ebriosi, peiores animalibus sunt iudicandi. tom. 10. 240. h.
Finis ebriosi, ignis æternus. tom. 10. 240. d. e.
Ebrietas, est quasi inferni puteus. ibid. d
Ebrietas iuducit obstinationem. ibidē.
Bibere ad mensuram ęqualē, de paganorum observatione remansit. to. 10 240. f.
Quicunque ęquali mensura bibunt, diabolo sacrificant. ibidem.
Ebriosi vituperant sobrios. to, 10. 240. g. h
Ebriosorum miseria. ibidem. h
Melius est carnem sobrietate occidi, quam animam ebrietate mori. ibidē.
ebriosorum excusatio. tom. 10. 239. m. & sequentib. 240. h.
ebrietati resistens, & pro ipsa patiens tribulationes, dominus ad martyrii gloriam reputabit. to. 10. 240. i.
Terribilis casus ebrietate. tom. 10, 194. c. d.
ebrietas q̄ graue sit peccatū. to. 10. 240. K. l.
Contra eos qui in honore sanctorum, audēt se vino inebriare. ibidem. m
Quilibet tenet corripere ebriosos. Eo. 241. b.
De detestatione ebrietatis. to. 10. 294. c. d
ebrietatis exempla. to. 10. 294. e. f.
to. 9. 188. c.
ἐκβολα.
ecclesia, ideſt, populus Dei per omnes gētes. to. 4. 324 g. to. 8. 220. d. e.
ecclesia ex vocatione dicta est. to. 4. 417. g
ecclesia, ideſt, populus Dei. to. 7. 124. e
ecclesia describitur. to. 7. 145. f.

Ecclesiæ prædictio, figurę nomina, similitudines.

ecclesiam repetit ex veteri testamento. to. 2. 54. K. l. & 63. e. f.
ecclesiā Chri dicimus ī scripturis. t. 2. 228. l.
ecclesię oppugnatio, per gentes a prophetis prędicta. tom. 3. 281. f. g.
In ecclesia quę fiūt, prædicta esse in scriptu ris sanctis. tom. 4. 333 i.
ecclesia catholica, prædicta. ibidē. i. K.
Quæ ab Esaia de Christo & ecclesia sint prędicta. to. 5. 176. l. & sequentibus.
De prophetia q̄ in oratione Abachuc, & cā tico continetur. to. 5. 177. c. & seq.
De prophetia Danielis & Ezechielis, quæ in Christum, ecclesiamque concordat. to. 5. 188. c. & sequentibus.
De trium prophetarū vaticinio. i. Aegęi. Zachariæ, & Malachiæ. ibidem. c
De ecclesia apertius dixerunt prophetę, quā de Christo. tom. 8. 58. m.
ecclesiam futuram in gentibus, prædictū est. tom. 8. 59. c.
ecclesia Dei ante mundi originē, in pręsciētia Dei signata erat. tom. 9. 146. f.
Testimonia scripturę ecclesiam catholicam attingentia. tom. 10. 51. f. g
Omnia quę dicta erant de ecclesia, videbantur tēpore Anguſtini impleta. to. 10. 183. c
Figurę ecclesiæ, in lege naturę & lege scripta. tom. 10. 252. g. h.
ecclesia in Abel, Noe, Abrahā fuit. t. 10. 234. l
ecclesia per Euam adumbrata. to. 1. 274. K. l.
ecclesia præfigurata in veteri testamēto, sem per pauci- numero contenta, diabolū vicit. to. 4. 330. e. & seq.
ecclesia qualiter per arcam Noe figuretur. to. 4. 121. b, & 330. f. to. 5. 141. e. seq. tom. 7. 145. i. & 166. d. e. to. 8. 18. l
ecclesiæ typus, Hierusalem. to 4. 331. l m. to. 6. 99. 1. K.
ecclesię pręfiguratio. to. 3. 231. a. b. to. 4. 58. k tom. 8. 56. 1. K
Iacob patriarcha. to. 4. 15. m. 324. m
Vellus Gedeonis. to. 7. 166. g. & 260. l.
ecclesiæ septem adumbratæ per septem mulieres. to. 4. 252. g. & seq.
ecclesia Christi, ciuitas regis magni, significatur in Anna matre Samuelis prophetę. tom. 5. 158. l.
In ecclesia Christi, remissio peccatorū fit, significata per Asyllum Romæ constitutum. tom. 5. 45. c
ecclesiam mundi nomine significari. tom. 7. 193. i tomo. 9. 98. m.
Mulier amicta sole, est ecclesia. tom. 9. 145. k
Mulier Sareptana, Ecclesiam pręfigurauit. tom. 10. 100. a.
ecclesię similitudines. tom. 7. 55. i. & 89. h. i

ecclesię,ager dei. to.1. 269.d,to.2.232,g,h to.10.99.l,& 185.m
Ecclesia,ancilla dei. tom.8.328 g
Ecclesia,area dominica. tom.1.135,g,to.2. 64.a. to.3.77.l,to.7.76.f,to.8.18.l
ecclesia areæ comparatur, quia paleam habet.& frumentum.to.8.16.i,& 40.h,& 85 b,& 340,f,& seq.
ecclesia,atrium dei. to.8.353.c
ecclesia quoque caro est. to.4.359. m
ecclesia,ciuitas in sumitate montis.tomo.2. 247.i
Ciuitas regis magni. to.7.179.c
Quòd firmata sit super fundamentum ecclesiæ. to.8.390.c,& m
ecclesia,est ciuitas aurea,arca aurea, phialæ aureæ. to.9.110.h
ecclesia,columba speciosa.t.7.121.h,& 133 l,m. 145.g
Inter multorum corporum, improbitatem gemens. tom.7.143.l
ecclesia est domus vel ciuitas quę ædificetur tom.5.63.g
ecclesia, domus dei.to.7.105.a,b, to.8.41.c
Domus magna.to.7.136.K, Retract.tom.1. f,in fine.&,g, in principio.
Ecclesia, quomodo dicat dealbata, vel illuminata. to.8.384.e,f
ecclesia dicta, grex dei. to 4.417.g
Ortus conclusus. to.7.75.e,f,& 76.e, f
ecclesia Christiana,verè Iudæa. to.8.273.b
Ecclesia,mons Sion,& Hierusalem spiritalis to. 6. 23.f,& m, to. 684. m
Ecclesia nauicula est,mare seculũ.to:8.341.c
ecclesia nauis, peregrinas merces terrę nostrę aduexit, remissionem peccatorũ, & regnum cœlorum. to.10.14.g,h
Oliua fructifera. to.6.25. a
Ouile dei,& pecus dei. tom.4.417.g
ecclesia ouis dominica. to.7.300. b
Paradisus.tom.1.21,c,& 192,d, & 233.a, tom 7.133.h
Ecclesia,petra. tom.7.132.i
Ecclesia regina. to.7.169.b,c
Regina a dextris in vestitu deaura.tomo. 2.117. m
Ecclesia dicitur regnum dei. to.5.202.g
ecclesia,regnum cęlorum. to .9.90.m
ecclesia,Sol,& Luna.to.2.111.l,m. to.8.23. b,c, & sequent.
Sol, Luna, & stellæ sunt ecclesia per totum orbẽ diffusa.to.9.43.f,g,&i,& 144.c,& f
ecclesia,stabulũ:vita ęterna,dom°.t.10 56.b
Septem stellę in dextera Christi,Ecclesia est tom 9.141.i
Stella,abyssus; puteus, populus peccator ab ecclesia cadens. to.9.144.f
Terra viuentium. tomo.3.20.a
Tonitrua,fulgura,terręmotus,sunt ecclesiæ prędicationes & virtutes.tom.9.142.K,& 144,b, & e
eccl.torcularia.t.8. 16.i,& 18.c, & 204, c,d
ecclesia,est torcular fontis æterni.t.10.182.a
ecclesia vinea domini. to.6.23.g
Ecclesia primordia,diffusio,& amplitudo.
ecclesiæ catholicę amplitudo.to.2.53, a, & sequentib.& fo. sequen.a,& 62,b, & seq.
Paucitas item. Eodem.53,d,& f,g
ecclesiæ fructificatæ. to.8.4.g
ecclesiæ primordia. to.4.332,g
ecclesia fidelium colligitur ex omnibus generibus hominum colligitur ex omnibus tom.5.195,c
ecclesia primò diffusa est a Hierus.t.5.184,m
Quòd sit ab ortu solis vsq; ad occasum. to. 8.152,a
ecclesia tota est, ex omnibus toto orbe diffusa: nec solũ qui præsentem vitam agunt, sed etiam de his qui ante nos fuerunt, & futuri sunt: to.8.181,g,& 193,c,& 109,a
Quòd fit in toto orbe diffusa, ex euangelio probatur. to 8.185.a,b
Quod de toto mundo electa sit,& mortificata a terrena vita. Eodem.199.f
Quòd sit per omnes gentes, non in magno gloria,sed i magna tẽtatione.t.8.202 b,c
Non vincitur, nõ eradicatur:nec cedit quibus libet tẽtationibus,donec veniat huius seculi finis ibidem.i
ecclesiæ vniuersitas, ex toto orbe commẽdatur. Eodem. 221,l, & 228.c
Sic sunt multę Ecclesię,vt sit vna.to.8.220.c & 476.l
Quòd sit a mari vsque ad mare,& à flumine vsq; ad terminos orbis terrę. to.8.259.d
Ecclesia in aliis abeuntibus,in aliis venientibus in æternum est fundata. ibid. 288. m
Christum maledicunt qui dicunt Ecclesiam perijsse de orbe terrarũ, & in sola Aphrica remansisse. to 8.312,K
Quòd a quatuor mundi partibus in nomine trinitatis vocetur. to.8 316.c

Quid dicunt illam pariisse, iã in illa nõ sunt. Eodem. 378. c
Quòd erit vsq; ad finem seculi in omnibus gentibus, ex Euangelio ostendit. t. 8. 382. a
Quòd incœperit ab Hierusalem terrena, vt gaudeat de deo in illa Hierusalem cęlesti tom. 8. 569. f, g
Quòd loquatur omnium gentium linguis, quia diffusa est per omnes gentes. ibid. c, d
ecclesia incœpit ab Hierusalem, & peruenit ad omnes gentes. tom. 9. 126. i, K
ecclesia catholica est per totum orbem diffusa, non illa hæreticorum. to. 9. 233. d, e
ecclesia tempore Augustini diffusa erat per totum orbem terrarum. to. 10. 183. b
ecclesia continet omnes fideles vbique terrarum. to. 10. 188. a, b
Hanc ecclesiam Christus in sua resurrectione constituit. to. 10. 208. d
Nunc videmus Ecclesiam diffusam per gentes, quam Apostoli Christum videntes nõ dum videbant. to. 10. 317. l

Ecclesiæ glorificatio.

ecclesia nunc est regnum Christi. t. 5. 202. K
De ecclesię glorificatione sine fine, post mortem. to. 5. 205. K, & seq.
Ita exaltata est in nomine Christi: vt omnes nondum credentes in ipso sub pedibus eius iacent. to. 8. 141. b
Quòd non defutura vsq; ad extremum iudicium. to. 8. 254. g, & 455. f
Totus mũdus in bonis & malis refugium habiturus est ad Eccl. tom. 9. 143. g

Ecclesiam militans & triumphans.

De moribus ecclesiæ catholicę. to. 1. 247, d
ecclesiæ militantis pfectio & sanctificatio. Eodem. 10. i, K
ecclesia militans & triumphans. tom. 3. 57. h
ecclesia angelorum, & nostra. Ibidem, m
ecclesia prę sens ædificatur ex bonis & malis sed cęlestis ex electis solum. tom. 5. 183. i
Eccl. fideliũ est vna ciuitas cũ beatis. t. 5. 83. l
Et est ædificata de latere Christi dormientis, vt mulier de latere viri. tom. 5. 234. g
ecclesia regnat nunc primum cum Christo in viuis & mortuis. to. 5. 204. l
ecclesia præsens & futura, vna ecclesia. to. 7. 187. b, c
ecclesia sanctorum quę sit. to. 8 577. a
Quòd ex parte peregrina sit, & ex parte manens in cœlo. ibidem. e, f
ecclesia militans prę cedit triumpantem tempore, non dignitate. to. 8. 20. e
Quòd comparetur torculari. to. 8. 16. i
In allegoria, Lunę comparatur. ibidem. 17. e
Quòd ex parte spiritalis luceat vt Luna, ex parte carnalis obscura sit. tom. 8. 23. c, d
ecclesia nostra, in spe beata est. tom. 9. 123. e
ecclesiarum militantis & triumphãtis diuersitas. ibidem. g, h
ecclesia militans, sequi debet Christum, per imitationem. ibidem. h, i
ecclesia militans, per Petrum: triumphans, p Ioannem designata. ibidem, h, & I
ecclesia p̃sens peregrina est, adiuncta illi triũphanti. to. 10. 143. i

Ecclesia catholica & orthodoxa.

ecclesia orthodoxa cur sic dicta. to. 1. 235. g
ecclesia catholica, ideſt, toto orbe diffusa. ibidem, & 239. e, t. 2. 53. e, & 179, h, & 209, i, & 224, a, & 228, m, & seq. g, & 231, b, to. 3. 156, b, tom. 4. 132. K. tom. 6. 206, K
ecclesiæ catholicæ laus. tomo. 1. 235. i
ecclesiæ catholicę doctrina. eodem. 255. d
ecclesiam catholicam negant Donatistę. to. 2. 62. h, i, & epist. 48. & 161. tom. 3. 256. l
De catholica ecclesia id potius credẽdũ qđ diuinæ scripturę tradunt, non qđ linguæ humanę maledicunt. tom. 2 194. i
ecclesia catholica, hęreditas Christi. t. 2. 221. e, f, & 125, l, & 228, m, & seq. to. 7. 168. h, i
ecclesia vniuersalis templum dei. to. 3. 57. h
ecclesia catholica. to. 3. 74. K, & 77, h, & 156 b in fine. & 256. l
Credere ecclesiam catholicam. to. 3. 49. e
ecclesiam, & non in ecclesiam credere debemus. tom. 10. 217. d
ecclesiæ catholicę dignitates. tomo. 9. 244. a
Christus ecclesiam cõstituit in loco synagogæ. to. 10. 165. f
ecclesia cur dicatur catholica. to. 10. 186. c, d, & 194. i

Ecclesia Christi, & synagoga: ecclesia magna ecclesia sancta.

ecclesia Christi, domus Iulianę. to. 2. 200. a
ecclesia Christi a paucis tangitur, a multis premitur. to. 10. 5. e
ecclesiæ Christus adhęsit synagogam relinquens. to. 6. 83. h, i
eccl. & synagogę altercatio. to. 6. 25, a, & seq.
Quod plantata sit, vnde eradicatæ sunt spinę synagogæ. tom. 8. 121. b

Ecclesia nurus synagogę. to.8.134.a,b
ecclesia est condita ex circuncisione & prę putio. to.10.138.c
ecclesia est post synagogam vocata,sed ante synagogam promissa. tom.10.252 g
ecclesia magna,quæ sit. to.8.85.b, & 116.f
ecclesia sancta,quid. to.10 188.a, & sequen.

Ecclesię vnitas.

Ecclesia,vnica dicta. tomo.2.179.e,f
Ad eccle vnitatem,exhortatio. tomo.2.epistol. 166.
ecclesiæ vnitas,Cypriani tęporib.t.7.19.c,d
De vnitate ecclesiæ,contra Petiliani Donatistę epistolam.to.7.164.c,& seq.
ecclesia, vbi. ibidem. d, & 165.a
ecclesiæ priuatæ in orbe Christiano.t.7.80.i
Propter vnitatem ecclesię, multę ecclesiæ, vna ecclesia. to.8.541.c
Quod dicatur vnica. to.8.36.h,& 85.a

Ecclesię communio.

ecclesia in paucis. to.3.350.c
ecclesię incorporari, participatione sacramentorum. to.4.217.a
ecclesię communio,Christiani sunt toto orbe terrarum diffusi. to.7.129.i
ecclesię membra,mali nō sunt.to.7.133.K,l

Christus caput,Ecclesiam corpus.

ecclesia,societas sanctorum. to.2.28.K
ecclesia, corpus Christi mysticum. eod.68.c,& 69.b,& 169.h,to.4.177.c
ecclesię suę caput,Christus.to.4.324.g,h,& 330.g,h
De viro perfecto,idest, Christo:& corpore eius,idest, ecclesia, quę est ipsius plenitudo. tom.5.234.i, & seq.
ecclesia est corpus Christi, cuius ipse Christus est caput;qđ corpus cōpletū erit suo tępore:nūc.n.sibi accessit quotidię.ibid.
ecclesia Christi carni adiuncta,vnū Christū constituit totum to.9.124.g
ecclesia,corpus Christi.to.10.38.e,f,& 41.b
Testimonia de Christo & ecclesia. to.10.38.h,& seq.
et ferè in scripturis inueniuntur simul. ibid.
ecclesia cum capite suo,vnus Christus.tom.10.51.b,c
Ita diabolus cum suo corpore, vnus diabolus.ibidem. d
ecclesia,corpus Christi: Christus caput ecclesiæ. to.10.89.c,d,& 181.f

Vide Christus,& Corpus.

In Ecclesia carnales & spiritales, boni & mali.

In ecclesia, Zizania.tom.2.221.m, & seq.& 232.g,h
Palęa. tom.1.239.i,in fine.
Pisces mali. to.2.124.b
ecclesia qūo vtiť,& bonis & malis.t.1.235.g
Ecclesia nonvituperanda ex malorum Christianorum moribus. to.1.256.e,f
In ecclesia quid resecandum. to.2.230.d,e
ecclesia permixta. to.3.20.f,to.4.19.m
In ecclesia boni & mali.to.2.124.c,d,Et 232 g,h,to.3.77.l,m
Quod morum diuersitate perturbātes ecclesiam, contra fraternam charitatem agentes,se corrigere debeant. to.3.266.h,i
Ab ecclesia propter malos nemo se separet. to.4.20.d,e,to.10.19.f,g,& 192.a
christiani falsi intra ecclesiam. to.5.11.g
Latentes inter impios ecclesię filii. ibidem
De incerta.multiplicatione ecclesię, qua in hoc seculo multi reprobi miscientur electis. to.5.183.i
Ecclesia eterna malos habet bonis pmixtos. to.6.92.m,& seq.
Ab ecclesia non recedendum ob zizania. to.7.79.c,d,& l,m,& 86.f,g
Et de vnitate ecclesiæ catholicę plura,ex sententia Cypriani. ibidem.79.a,b
ecclesia vna. eodem,122.g

Vide supra,ecclesię vnitas.

Ad Ecclesiam dei non pertinere male viuentes. tom.7.97.e
ecclesia occulta. ibidem. f
Quod magnos habebat, & paruos:spiritales & carnales. to.8.17.l,m,& 458.l, m
Quod pauciores bonos, multos malos habeat.tom.8.86.a
Boni & mali cōgregantur in ecclesia, sed separabuntur in fine seculi.to.9.114.g,h,to 10.19.f
Non tota ecclesia cadet:qui mali autem sunt de cęlo cadent. to 9.143.i
In ecclesia boni percutiuntur vt corrigant, mali suis voluptatib.relinquunt.t.9 144.m
Ecclesia,dicitur fictos & malos Christianos sub pedibus habere, Eodem,145.K

Ecclesia Christi, vbi.

ecclesia in Sole posita. to.2.228.m
ecclesia,locus dei. to.4.450.b
ecclesia Christi,est vbicunq; timetur & laudatur

datur deus. to.8.36.i
ecclesia,deorsum est,& sursum.to.8.523.d, in fine.
ecclesia est,vbi est Christus. tom.8.357.c
Ecclesia sponsa Christi: & vbi ei facta.
Ecclesia sponsa,ex latere Christi formata,to. 1.276.l,to.6.83.g,& 256.f
ecclesia Christi sponsa. to.3.4.i
ecclesia cur sponsa,cur vxor dicta.to.6.27.d e,& 132.g,h
ecclesia sponsa est Christi assumpta, dum adhuc fœda erat. to.8.132.K
Quod ex ancilla facta sit vxor. to.8.478.f
ecclesiæ Christique matrimonium, magna charitate coniunctum. to.8.328.g
Quod sit facta de latere Christi dormientis. to.8.490.e,& 492.K,to.9.119.e
Adamo dormiente fit Eua, sic Christo mortuo ecclesia. to.9.19.g
christi latus,nõ solum vulneratum, sed apertum fudit ecclesiæ sacramenta.to.9.119.d
christus Ecclesiam suam collocauit in manifesto. to.9.203.b
ecclesia desponsata. to.10.22.e
ecclesia virgo esse non posset, nisi sponsum cui traderetur, filium virginis inuenisset. to.10.134.d
Ecclesiæ diuitiæ,thesauri,possessio.
Ecclesia irrigat hortum delitiarũ. to.9.183.a
ecclesiæ proprietates. to.9.246.b
ecclesia omni genere ciborum, fideles reficit. ibidem. d
ecclesia totum possidet, quod à viro suo accepit in dotem. to.9.248.e
diuitiæ primitiuæ ecclesiæ,& paupertas huius temporis. to.10.83.K
Locuples in ecclesia, quis. ibidem.
In thesauris dñi,qd habeat ecclesia.t.10.87.g
Ecclesia virgo & mater,& filii eius.
Ecclesia dei mater omniũ fideliũ.to.1.207.f,& 254.c,d,to.2.42.K,& 249.c,t.4.40.f
ecclesia,mater spiritalis. to.2.230.d
ecclesia,& mater,& filia. to.4.112.a
ecclesia mater vera,pia,& casta. to.6.21.g
ecclesia,& virgo,& mr̃.t.6.262.i,t.10.130.b
ecclesia quomodo generet,& q̃ non satis sit nasci ab ecclesia. to.7.122.c.d,& 123.d
Ecclesia quosdam cõcipit in vtero,quosdam aborit. to.8.188.i
De ecclesia exponitur, Lætare sterilis quæ non paris. tom.8.428.f
In corpus ecclesiæ nemo transit, nisi prius occisus moriatur quod fuit, vt sit quod non fuit. to.8.480.a
ecclesia pariens discernit,quos geminos prægnãs pertulit exẽplo Rebeccæ.Eod.490.g
Qui ecclesiam fictè intrant, oderũt ecclesiã. tom.8.497.K
Inuenimus in verbis domini,ecclesiã & fratres ipsius & sorores & matrem ipsius esse. tom.8.494.l
ecclesia dicitur virgo, quę nulla hęreticorũ commixtione polluta est to.9.146.i
ecclesia quotidie parit in prosperis, & in aduersis. to.9.145.l
ecclesia primo genuit Christum,& quotidie generat membra eius. ibidem.l
ecclesia non cessat parere frigidos christianos.to.10.19.e
christus ecclesiam suę genetrici similem reddidit. to.10.128.f,& 263.c,d
ecclesiæ concesit christus in spiritu, qđ matri suæ in corpore.to.9.245.a,to.10.43.k
ecclesia, Mariam imitans,virgo est,& parit. tom.10.188.c
Non habebit deum patrem,qui ecclesiã,noluerit habere matrem. to.9.248.d
ecclesię filii boni. to.3.350.c
ecclesię filii legitimi,qui. tom.7.124.g
Ecclesia sine macula & ruga.
ecclesia hic non sine omni macula & ruga. to.1.10.l,& 17.g,& 23.f, to.2.67.a,& 84.e,f,to.7.269.l,m
ecclesia quomodo sine macula & ruga,& tamen quotidie orat, Dimitte nobis debita nostra,&c. to.10.87.b,& seq.
Quomodo Christus mundet ecclesiã suam, vt sit absq; ruga & macula. to.10.87.g,h
ecclesia quomodo sit sine ruga,& macula in tendicula crucis. ibidem.
ecclesia nigra est originali peccato,sed candida da baptismi sacramento. to.10.170.l
Christus Ecclesiam meretricem inuenit, & virginem fecit. to.10.188.b
Vnde eccl.dr̃ nigra,sed formosa.t.10.226.K
Ecclesiæ ordo.
In ecclesia iste ordo est,vt alii præcedãt, alii sequantur: & qui præcedunt,habent quẽ sequuntur. to.8.114.b
ecclesię partes tres,gentiles, hęretici,& catholici. tom.9.147.f,& i
Tres status ecclesię to.10.305.f

Ecclesię fides, consuetudo, authoritas, potestas.
Apostrophe ad ecclesiam, totius sapientiæ magistram. to.1.254.c,d
[redacted] .t.2.127.e,& seq.
ecclesia cũ aliquid credidit, eam nõ inaniter credere credendum est vndecunque traditum sit, etiam si canonicarum scripturarũ hinc expressa non proferatur authoritas. tom.2.132.d,e
ecclesiæ fides. to.10.165.f,g
ecclesię traditiones tripartitę. to.2.167.a,& 168 a,& seq.
De Ecclesię ritibus, copiose. to.2.epist.o.119
ecclesiarum cõsuetudines, quę non sunt cõtra fidem, neq; cõtra bonos mores, obseruandę sunt. to.2.174.f,g
In ecclesia congregatis Christianis quid agẽdum. ibidem,g
ecclesia multa tolerat. ibidem.h
ecclesię consuetudo nõ spernenda.t.3.216.b
ecclesiæ disciplina. to.4.18.K,& seq.
ecclesiæ consuetudo & authoritas. to.4.318 K,l,& seq.f
ecclesiastica consuetudo creditur ab Apostolis tradita, quamuis nihil in literis eorum inueniatur, nec in conciliis posteriorum. tom.7.127.h,& 144.m
eccl. catholicæ authoritas.t.1.49.m,& 231.g to.4.420.g, to.6.36.d,& 79.a,& i,t.7.71.c
ecclesię authoritas commouit Augustinum euangelio credere tom.6.37.a
ecclesiasticę potestatis officiũ, aduersus improbos. to.4.20.e
ecclesia fundata supra petram, claues regni cęlorum accepit in Petro. to.9.123.f.
ecclesia, participum suorum peccata dimittit, non participum retinet. to.9.120.e
Peccata in ecclesia quomodo per homines dimittantur. tom.10.103.g
ecclesia nulli relapso & pœnitenti gremium claudit. tom.10.106.a,& sequen.
ecclesię, mansuetudo, tolerantia, oratio.
Ecclesia quomodo tolerat malos. to.2.221.a & seq.& 224.c
ecclesia quare nõ orat pro angelis malis, suis inimicis. to.5.222.m
ecclesia pro quibus orat. ibidem.
ecclesia pro quibus exauditur. ibidem
ecclesia non erat pro infidelibus defunctis, neque pro impiis. ibidem.
Morales ecclesię exhortationes, to.10.18.a
Quare aliquando ecclesia peccatoribus parcit. to.10.106.f
ecclesia non frustra orauit pro inimicis suis. to.10.183.b
Ecclesia malorum separatio ab ecclesia, Extra ecclesiam esse, Hereticorũ ecclesia.
ecclesię profectus, per Augustinum. to.1.in Possidonio.
ecclesię pax per eundem. ibidem
[redacted] to.3.74.K,& 77.g,h
ecclesia malorũ dr bestia. to.5.209.h,& seq.
extra ecclesiã quid haberi nõ possit. t.7.74.c
Ab ecclesia dei nõ separat quempiam materna conditio, sed propria culpa. to.7.23.d
Qui extra ecclesiam est, nec audit, nec videt: & qui in illa est, nec surdus est, nec cęcus to.8.145.e
Non sunt tot hęreses cõtra ecclesiam catholicam, quod sunt testimonia legis & prophetarum pro ecclesia. to.8.569.l
Volés lædere ecclesiam, aut in præsenti, aut in futuro lædetur ab igne. to.9,145.f
Qui in ecclesia, & qui extra ecclesiam. tom.10.12.c,d
Decollare ecclesiam. to.10.38.m
Omnes qui extra ecclesiam catholicam manẽt, deputati sunt pœnę æternę. t.to.190.g
ecclesiæ hæreticorum non dicuntur catholicę: & quare. to.10.194.i
Maximus dolor erit peccatoribus, nisi pœnituerint, cum excludentur ab ecclesia sanctorum. to.10.252.d,e

Ecclesiæ persecutio.

Pro ecclesia, sanctorum cõstantia. t.1.235.h
Consilium, vtrũ hostibus aduentantibus ex ecclesiis episcopis recedendum sit. to.1.in Possidonio. to.2.epist.180.
ecclesiæ persecutæ consolatio, to.2.66.f
ecclesia multa tolerat. to.2 173.i
ecclesia patiente, Christus patitur. t.2,176.e, to.8.320.c,d,& 324.l,m
ecclesiam persequentes prosunt. to.3.350.h
De ecclesiæ persecutionibus decem. to.5.184 f,& sequentibus.
ecclesia exercetur ab inimicis suis vtiliter. to.5.184.a,& sequentibus.
In ecclesia sua voluit Christ⁹ apostolos suos simplices esse & ignobiles: & Iudam etiã

malum sustinuit, vt disceret ecclesia susti-
nere patienter to.5.183.K, & 184.a
ecclesia non seducitur a diabolo.t.5.201.m
ecclesiam maxime persequuntur mali Chri
stiani. to.8.58.d
ecclesiæ stabilitas. Eodem, 203.i
ecclesia variis quatitur tentationibus, & non
cadit. tom.9.123.f
ecclesia catholica contra omnes hæreses pu
gnat, sed expugnari non potest t.9 240.b
ecclesia pro Christo moritur, vt cum Chri-
[redacted]
ecclesia non cessat ex omni erro[redacted]
re & colligere homines qui blasphemaue
rant spiritum sanctum, vt eundē accpiant
to. 10.9.h
ecclesia nullius veram confessionem asper-
natur, nullius simulatione fallit.to.10.13.a
Per aspera tempora proficit ecclesia.to. 10.
94.c, in fine.
Ecclesia domus, siue templum.
ecclesiarum parietes num faciant Christia-
nos. tom.1.52.a
ecclesia pro templo. to 2.215.K, to.4.74.K
ecclesia vel templa Christianorū, magis ve-
nerata sunt a pagani victoribus, quam tē-
pla aliorum deorum. to.5.3.f
In ecclesiis Christianorum vterque sexus cō
gregatur in locis separatis, vbi audiunt sa
lutifera & nō mortifera, vt in templis ido
lorum. tom.5.20.h
ecclesiam bene frequentantes, Christi spon-
sa fiunt. to.9.126.h
ecclesia nō est deus, sed domus dei.t.10.194
Quomodo continendum sit in Ecclesia. to.
10.234.a
Qui choros, balationes & cātiones luxurio
sas ante ecclesiam sanctorum exercere nō
erubescunt, sunt Paganis deteriores.ibid.
In contētiones factas in Ecclesia.t.1.225.K,l
Non est garriendum aut confabulandum in
ecclesia. ibidem
De acquirendis possessionibus pro Ecclesia
to.10.315.c, d, & seq.
ecclesiastica bona quomodo indigentibus
eroganda, to.1. in Possidonio. Item de va
sis templorum. ibidem
Quid seculares in ecclesiis facere debeant.
to.10.308.d, e, & sequen.
ecclesiasticus liber Iesu filii Sirach.t.1.21 e,
to.4.322.d
ecclesiasticus non est Salomonis liber.to.5.
166.h
In ecclesiaste, libro Salomonis, prædicit de
sacramento Eucharistię: & discernitur ci
[redacted]
ecclesiastici liber [redacted] quo
prophetatur de fide gentium. ibid.K
eclipsis Solis, tempore passionis in Christi.t.
2.109.g
eclipsis Lunę, qualiter causet, &c.t.2.169.Kl
eclipsis. tom.4.55.c
eclipsis in morte Romuli. to.5.24.f
Ecstasis, excessus mentis, siue alienatio.to.2.
95.e, in fine, & 162.to.3.207.f, & 227.d, e
& seq.g.to.4.34.m, & 222.f, to.8.52.f, &
236.g, & 393.c
Vide, Extasis.
In ecstasi consilium datum puero ægrotanti.
to.3.229.c, d
In ecstasi visiones vnde. ibidem, e, f
Vide, Visio.
ecstasis. to.5.218.b
Aedificium dei sumus, quia colit nos & ha-
bitat in nobis. to.8.226.m, & seq.
Deus sic ædificat, vt non destruat.t.8.321.m
Non quę ad ædificationē, sed quę ad destru
ctionem sunt, facillimè fiunt.to.8.165.i, K
De ædificatione domus dei to.8.353.m
Vbi ædificata sit post captiuitatem to.8.353.
b, & 426.b
In ædificando domū dei, multi laborant: sed
nisi dominus ædificauerit, in vanum labo
rant ædificantes eam. to.8.489.g, h
Quid sit ædificare in arena, & supra petram,
tom.8.386.e
Aedificare aurum argentum, & lapides pre-
ciosos, quid sit to.8.50.K
Alius intellectus de eodem to.8.298.d
Aedificantium hominum genera, & qui sint.
to.9.394.m, & seq.& 459 d, & seq.
Aeditio vulgata, dicitur septuaginta interpre
tum. to.5.146.b
Vide in litera A, Aeditio.
eden, quid Hebræis.to.1.275.f, to.6.84.d, to.
7.232.e
edent pauperes, & saturabuntur, &c. quomō
intelligatur. to.8.36.m, & 147.l, m
Quod propter correctionem liceat aliquan
do non edere cum fratribus, sed potius cū
Paganis. to.8.372.e, f
edom idem cum Esau. tom.4.37.a

A quo

A quo Idumęi propagati. Eodem.37. m
eodem ipse est Esau,& significat,carnales.to mo.8.523.e
edom vnde appellatus sit:& quòd Punicè interpretet sanguis,& quid significat.ibid.f
Quòd interpretetur terrenus. tom.8.199.e
educa siue Educalia dea. tom.5.33.d,& 39.i
effectus causarũ secundarum magis attribuũtur causæ primę. tomo. 5.111. b,c,& sequentibus.
effrem fructificatio interpretatur.to.8. 201. e,& 202. m, & 416.h,i
effrem,cur Manasse in benedictione prępo. natur. to.8.283. h
effrata verbum est Hebręum: & interpretatũ Latinè,speculum.to.8.505.m, & seq.
Aegeria nympha dicitur exor Numę. to. 5. 64. h
Aegiptii dicuntur nati fuisse ex Cham, filio Noe. to. 5.147.i
Quomodo Aegyptum intrauit Iacob. to. 5. 155.g,h,& seq.
In Aegypto quomodo in breui tẽpore multiplicatus est Israel mirabiliter: & de ipsorum afflictione. to. 5.156.c
In Aegypto seruierunt filii Israel quadringẽtis annis:non q̃ omnes ibi acti sint, sed q̃ ibi completi sunt. to.5.150. K
In Aegypto quomodo per cẽtum quadraginta quatuor annos post mortẽ Ioseph, mirabiliter multiplicatus est Israel.to.5. 156.c
In Aegypto.mortuo Ioseph,populus Israel fuit centum quadragintaquinq; annis trãquillè vsq; ad mortem illorũ qui cognouerunt Ioseph. sed postea fuit afflictus:& de eius diuinitus multiplicata fęcundatione. to.5.156.c
ex Aegypto populum eduxit Moyses, regnãte Cecrope rege Athenienśium,cuius temporibus diluuium factũ est: q̃ tamen nec Aegyptum, nec sua contigit vicina. to.5. 170.l, & 178. d
De Aegyptiorum maximo deo Serapi,& boue,quem mirabiliter decepti colebant.to. 5.169.b
Aegyptii primò habuerunt sapientiam, ab Iside magistra. tom.5.179. f
Aegyptiorum sapientia fuit maximè astrologia ibidem. K,l
Aegyptus habuit reges Ptolemęus post mortem magni Alexandri. tom.5.183.l
Aegyptii coluerunt pro diis quosdam homines mortuos. to.5.169.c
Aegyptus,in Hębrea lingua, tenebras vel tribulationes significat. to.8.286. K
Quòd interpretetur afflictio. to.8. 514.l, m
Quòd sępe in imagine ponat huius seculi,a quo spiritaliter recedendũ est to.8.429.K
Nomine Aegypti, vel Aetiopiæ,omniũ gentium fides significatur to.8.237.b
Vide in litera A, Aegyptus.
egenis & indigentibus quomodo succurrendum. to.1. in Posśido.
Vide, Pauperes.
Qui nullus eget,perfectus est.to.8.249.a, & sequentibus.
Impleto egentis inopiam, vt impleat deus interiora tua. to.8.108.a,b
Super egenum & pauperem intelligere, q̃d sit. to.8.119.h,i
Quomodo egenus & pauper omnis homo. to.8.247.a
Deus nõ indiget hominis,vel angeli officio. to. 9.160. K
Quare deus sanctos suos egere faciat. to. 10. 99. m, & seq.
Egressus dei est, cũ apparet in operibus suis. tom.8.382.l
Quomodo Christus egredi dicat̃.t.8.319.d,e
Egregius apud Latinos quid dicatur. to. 10. 73. a
Egritudo nihil est, nisi sanitatis perturbatio. tom.8.179. b
Vbi homo egrotat & deus curat, magnũ est pietatis & sanitatis iudicium.t.8.565.l, m
Quis non egrotat in hac vita,cũ nasci in corpore mortali sit egrotare. tom.8.383.g
Si egrotas,de salute tua cogita ibid.i
Egrotas duos facilius fert sanus vnus, quàm duo egroti se inuicem singulos.to.8.40.f, & 93.a
Foras nõ eiiciendum cum dicit Christus ad se venientem,quid. tom.9.48.d,e
Principem mundi quomodo dicebat Christus foras eiiciendum. to.9.82.e,f
Elatio. to.5.125.l, & seq.
elcesęos & Samsęos.Hebion eis copulat Epiphanius. to.6.5.b,& l.
Elcesęitæ quid sentiant. ibidem.5.c
elci Pseudopropheta,vnde Elcesęi.ibidem.l
eleazarus pontifex. tom.5.181.m
eleemosynarum destribuendarum, ratio.

to.2.244.i, & seq.
eleemosynarum multa g nera.to.3.58,l,m, & sequen.
eleemosynis peccata purgantur. ibid.
eleemosynę sceleratè viuẽtium. eod.59.b,c
eleemosynarum ordo. ibid.d
eleemosynã dantes,a nobisipsis incipiamus. to.3.59.d,to.10.27.f,& 49.i
eleemos.freto nõ indulgẽdum vitiis.t.3.59.f
In eleemosynis, nõ sciat siniſtra, quid faciat dextera:figurate dictum.tom.4 148.c, & 405.g,h, & seq.
eleemosyna danda. tom. 4.377. I
eleemosyna de suo est facienda,& nõ de alieno.to. 4.381.d,to.10.79.c,& seq.& 93 g
eleemosyna quomodo dãda t.4.405.g,h,tomo.5.225.a.to.10.156.i,& seq.
eleemosynę meritum,æternum. to.6.193. a
eleemosynam facit, qui dimittit illi, qui in eum peccauit. to.5 221.f
Contra eorum persuasionem, qui putãt sibi nõ obstutura peccata, in quibus cum eleemosinas facerent,perstiterunt.to.5.225.a, & seq.
eleemosynas dignas faciẽs pro peccatis suis primò debet incipere ipsas facere a seipso alias indignæ sunt. ibidem.c
contra eleemosynas facientes absq; debitis circunstantiis. tom.5.211.d
eleemosyna facta sine iustitia, parum valet. to.5.225.c,d
eleemosynas quidam faciunt parum dando, & multa rapiendo,existimantes se ad hoc pascere Christum. ibidem
eleemosynæ, adiuuãtes orationes nr̃a, ideo faciendę sunt,vt cum de prẽteritis peccatis oramus,exaudiamur:nõ vt per eas male faciendi licentiã cõparare credant. ibi.
Qui eleemosynam Christiano porrigit,non Christiano porrrigit q in eo non diligit Xp̃m,nõ aũt diligit ipsũ q nõ vult iustificari a Christo.Eleemosyna quo aĩo detur Christus attendit,nõ cui detur.ibi. & seq.
eleemosynas facientes spiritales aut corporales de diuitiis bonis, sanctorũ patrocinio saluantur: qui aũt de male acquisitis, vel quia in peccato perdurant,nequaquã vt scriptũ est,Miserere animę tuę placens Deo. tom.5.226.k
eleemosynarum largitas, quibus iustorũ sufficiẽt inopia,prodest bonis mediocriter, ad capessendũ regnũ æternum,quibus sua merita non sufficiebam, ipsis iustis suffragantibus eius. ibidem
Quære cui facias, non expectes petentem, sed præoccupa.to.8.395.K,l,& 564.a, b, to.10.113. m
Fiant eleemosynæ, & redimuntur peccata, gaudeat indigẽs de dato tuo, ut & tu gaudeas de dato dei. to.8.106. m
Si eleemosynam dederis tristis, & eleemosynam & meritũ perdidisti. Eodem, 128.d
Quòd non sint faciendę propter iactantiam attamen publice propter vultum Ecclesię to. 8.137. c
Cum facis eleemosynam:iusto,plus tibi prodest. to.8.383.h,i
Quomodo non sint contraria. Omni petẽti te tribue,&, Desudet eleemosyna in manu tua. ibidem.
Si tibi peccator homo occurat,da eleemosynam operi dei, non operi hominis.ibid I
eleemosyna non procedit nisi de corde.to.8 486.l, m
Quomodo etiam pauperes eleemosynas facere possunt. to,8.488.m
eleemosynarum duo genera.t.8.427.e,f, to. 10.92.l, m
et quę potior Eleemosyna.tom.10.107.a,& seq.a,& 116. c
Petentibus quãdoq; magna fit misericordia cũ non daẽ quid petitur.t.9.92.m, & seq.
eleemosynę sunt in remedia salutaria peccatorum to.9.124.e
eleemosynam molestè largiens, non habet Dei dilectionem. to.9,132.f,g
Bona quę ex datione eleemosynę,& decimarum,a deo redduntur.to.9.250.m,& seq.
eleemosynę largitio,quo fiat.tom.9.194.m
In mendico petente eleemosynam,Christus petit. to.9.198.d
Nemo diligit proximum,qui non attẽdit ad clamorem pauperum ibidem,d,e
Quid ad eleemosynã requiratur.t.9,201.i,k
eleemosyna perfecta. ibidem,K
In eleemosynis habetur modus.to.9.201.m
eleemosyna a morte liberat,& purgat peccata. ibidem,202.i
Necessitatis est vnde viuatur accipere, charitatis est prębere. to.9.230.e
Commutatur eleemosyna,quantumcunque parua,in vitam æternam. to.9.250.I

Eleemosynæ proprietates. ibid. l
Vltio diuina in negantes eleemosyna, vel decimas. tom. 9. 251. a
Nullus, quantum pauper ab eleemosyna se excusare potest. to. 9 250. l, to. 10. 238. f, g
De eleemosynis pauperibus erogãdis exhortationes pulchrę. t 10. 4. i, K, & seq. & 24. d, & 35. g, & seq. & 100. d, & seq. & 165. h, i, & 201. m, & seq. & 238. f, g
Ad bona opera, & pręcipue eleemosynas, exhortatio. tom. 10. 24. a
Præmittitur ad hospitium, ideſt, aliud seculũ, quod pauperibus erogatur, t. 10. 24 e
Christus pascẽdus in corpore pascens in spiritu. ibid. f
eleemosyna quid sit. to. 10. 27. e, f, & seq.
eleemosynæ commendatio. t. 10. 27. e, & 165. i, & 208. i, K
Facite eleemosynas, & omnia munda sunt vobis: quomodo intelligendum. to. 10. 27. e, f, & seq.
Vera eleemosyna, & sine qua nulla alia valet nec vlla bona opera. to. 10. 27. g
eleemosynę de iustis laboribus dandę. to. 10 30. a
Non ex raptu & fœnore. ibi. a b
Deus nõ irridendus, rapinis pauperũ in eleemosynas distributis. to. 10. 30. b
eleemosynæ ex raptu & fœnore sunt faciendæ, sed raptus non iterandus. to. 10. 30. c, d
eleemosynæ ad quid faciendę. to. 10. 97. d, e
Quare in iudicii cõmemoratione, dominus solius eleemosynę, quę fit cum charitate, & non aliarum virtutum mentionẽ faciet to. 10. 100. d, e, & seq. & 144. g
eleemosynis omnia crimina redimi: exponitur. to. 10. 100. e
eleemosynæ pauperibus erogatæ, deo dantur. to. 10. 105. h
eleemosynæ quatenus posint. tom. 10. 100. e
eleemosyna quæ peccata mundet. to. 10. 107 a, & seq.
eleemosynarii, & eorũ præmia. t. 10. 113. l, m
eleemosyna, magnum opus est. eod. 114. a
Quibus danda eleemosyna. ibi. b
eleemosynæ effectus. ibidem. a
eleemosynæ quomodo, & de quibus dandę. to 10. 119. a, & h, & 158. c
eleemosyna est medicina. eod. 18. m
eleemosyna faciẽda cũ hilaritate. t. 10. 121. d
Licet eleemosynis semper sit vacandum, in solennitatibus tamen pręcipuè insistendũ est. to. 10. 123. m
exhortatio ad eleemosynam faciendam, potius quàm ad thesaurizandum. to. 10. 151 e, f, & seq.
Solas eleemosynas Christus imputabit, iis quos damnaturus est. tom. 10. 151. f
eleemosyna multum conducit ad delenda peccata. ibid.
eleemosynam esse in absconso quid. to. 10. 156. g, & seq.
Multi foris fecerunt eleemosynam, & intus non faciunt. ibid. g
eleemosynam faciens, ut ab hominibus laudetur, etiam si occulte fecerit, publice facit. tom. 10. 156. K
Bonum est ieiunare, sed melius est eleemosynam dare. to. 10. 158. a
Pauci ab eleemo. excusantur. ibi. a, b
Deus de re sua dari pauperibus pręcepit. tom. 10. 165. i
eleemosyne fructus. to. 10. 207. K
eleemosyna a morte peccati liberat. to. 10, 217. K
eleemosyna, ieiunium, & oratio, sunt tria remediorum genera. to. 10. 219 g
eleemosyna curas flagitia, in proximum. ibidem, g, h
Vnusquisque eleemosynam ostio clauso faciat. to. 10. 229 g
Anima eleemosynis redimẽda est. t. 10. 232. i
Peccata eleemosynis redimenda sunt. to. 10. 238. h, & m
Misericordia in iudicio denegabit, qui eleemosynam non amauerit. tom. 10. 306. h
eleemosyna, cũ iniquitate acquisita, abominatio est apud deum. tom. 10. 307. g
elementorum natura. to. 1. 256. a, to. 3. 160. l, & 170. K, l, & 211. d
elementorũ quatuor, proprietates. to. 2. 3. K
De elementis mundi. tom. 3. 68. g
elementorum commutatio. tom. 3. 175. g
Ad quatuor elementa referri quinque sensus ibid. d, e
Ordo quatuor elementorum. to. 3. 175. f, to. 10. 202. i, K
Cuique elemento sua animalia. to. 3. 176. i
eleméta, qũo in corpore humano. t. 3. 289. d
elementa omnia carnẽ appellari. to. 4. 312. h
elementa mũdi, diligẽtiũ. to. 4. 435. b, & seq.
elementorũ cũiunctio. t. 5. 71. a, & seq. 116. a

Elementorum qualitates deribunt siue interi bunt igne conflagrationis. to.5.205.h
elementa quatuor mundi Plato distinxit. Hic ostendit corpora glorificata posse in cælo esse, non obstãte elementorum ordine to.5.232.m
elemento quinque Manichæorũ.tom.6.7.g
elementa, an quatuor, vel plura. to.7.259 d
ἐντελέχεια quintum corpus, siue quinta essentia.to.3.199.g
elementa contra sui naturam, Christianis obsequuntur. to.10.173.c
elephantiasis. to.3.209.a
eleusina. to.5.60.g
eliezer Abrahæ vernaculus. to.5.149.a
electio piorum, & reprobatio malorum.to mo.1.18.d,e
electio dei, gratuita. ibi.to.7.348.d
electio. to.3.294.d
electio & reprobatio nondum natorum.to. 4.217.b, & seq.
electio differt a proposito. ibi.f,g
electio non præcedit iustificationem, sed cõtra. ibid.h
electio nõ nisi in bonum accipitur.t.4.37.K
electi Israel. to.4.53.f,g
electionem non ex operibus factam. tom.4. 426.l, m
Vt nos eligeret deus de vniuersa impietate generis humani, gratię est, nõ nostri meriti. to.8.53.b, & seq.
Quòd elegerit infirma mundi, non ut de oratore piscatorẽ, sed de piscatore lucraretẽ oratorem. Eod.93.h, & 578.f
Cur non elegerit doctos & põtentes, sed infirma mũdi.t.8.222.c,d, & 331.m, & seq.
eligimus Christum, postquam per gratiam elegit nos. tom.9.98.g,h
Dum viuitur sub fide, melior eligatur locus to.9.242.m
electio secundum gratiam, & secundum iustitiam. to.10.6.m
Quare dominus in terris non elegerit, potẽtes, diuites, sapientes, &c. in discipulos.to. 10.49.K, & 85.b,c, & seq.
Piscatores & pauperes idiotas, quare elegerit dominꝰ in discipulos.ibi.49.K, & seq.
Christus infirma mundi elegit, vt confundat fortia: exponitur. to.10.185.b
Tres sunt modi eligendi. to.10.297.K,l
Vide, Præscientia dei.
electi qui, apud Manichæos.to.1.in Possidonio.to 2.102.l, to.6.7 f, to.8.537.d
electi huius seculi.t.8.536.l, & fo.seq.c,d, & 539.b
electus & assumptus a deo, quis sit.to.8.219. b, & seq.
Cum electi dei sint omnes sancti, familiarius sibi vsurpant nomen illud quidam Manichęorum. tom.8.537.d
Elizabeth, conceptũ Iesum agnouit.t.5.72.a
Elizabeth ambulauit in omnibus iustificationibus domini. tom.10.73.b
Elizabeth erat sterilis corpore, sed fęcunda virtutibus. tom.10.266.e
ellebori natura. to.1.259.a
eloquentia nõ semp vera persuadet. t.3.14.d
eloquentia quomodo comparetur.to.3.22. a, & sequen.
eloquentia insipientis fugienda.ibi.d, & seq. & 352.a
eloquentia sana in sacris literis. tom.3.22.f
eloquentia quid sit, & quatenus vtilis. to.7. 66.f, & seq.
Contra eloquentię vituperationẽ.to.7 95.i
eloquia domini quomodo casta. to.8.25.g
Quomodo sint abscondenda in corde.to.8. 440.a,b
eloquium suum deus statuit in timore suo eis quibus non dat spiritum timoris, sui, nõ eis qui in se mouent illud contra faciẽdo to.8.447.f
eman interpretatur frater eius. to.8.318.g
emauriani hæretici. to.2.162.d
Emendare, Emendatio.
Exhortatio ad vitæ emendationem, & vt boni simus. to.10.13.f,g
emendabit me iustus in misericordia, &c. exponitur to.10.96.i,k, & seq.
emeritus superatus. to.1.in Possido.
Ad Emeritum Donatistarum episcopum.to. 2.224.a, & seq. Retractatio.to.1.26.g
De gestis cum Emerito Donatistarũ episcopo. to.7.205.c, & seq. Retracta.to.1.26.i
Aemilius frumentum in fame ministrans, petit regnum: & non occiditur. to.5.25.h
Emmanuel interpretatur nobiscum deus to. 10.125.a, & 126.m
emere quid. to.10.83.e, & seq. & 95.e, f
Vili vultis emere, & carè vendere, dictum cuiusdam Mimi. to.3.135.l
emorrhoissa, Christi vestimenti tactu sanata est.

est. to.10.164.c,d,& 206.b,c
Quid Emorrhoissa figurabat.to.10.164.d,e
empirici medici. to 7.388.f,g
ἐναυδίων. to.5.144.b
ἐγγαστρίμυθοι. to.3.11.k
encœnia quid. tom.9.76.c,d
enchiridion quid. to.1.17.h,i,tomo.3.50.b
encratitæ hæretici, qui & Taciani: abstinent a carnibus & matrimonio. tomo.6.5.h, & 8.e
encratici differunt à Tacianis apud Apiphanium. ibi.5.h
endor interpretatur fons generationis.to. 8. 300.c
Aeneas regnat. tom.5.23.K
Vide in litera A, Aeneas.
ἐνεφύσησεν. to.3.196.k
energumeni precibus Augustini liberati. to. 1. in Possido.
ennii dictũ Omnes mortales sese laudari ex optant. to.3.135.m, & seq.
enoch. tom.3.235.d,e
enoch filius Cain. tom.5.133.f
enoch interpretatur dedicatio. tom.5.138.h
enoch fuit propheta. to.5.179.g
enoch, septimus ab Adam, scripsit aliqua diuina, sed inier scripturas apocryphas nominantur, & ratio ibi ponitur. ibid.
enoch translatio, status, & reditur.t.3.208.g
enoch & Helias translati, quomodo reficiantur. tom.7.212.a
De Enoch translato, & quomodo significat resurrectionẽ Christi & nostram.t.5.138.h
enoch quot annis vixerit ante translationem suam. tom.5.134.g
enoch, vbi nũc sit, cuiusmodi quæst.t 7.259.g
enoch & Helias conuertẽs ad Christũ, quot quot gentes inuenient. tom.9.259.l
enos interpretatur homo. to.5.137.c
Qua ratione commemorato Enoch, qui fuit filius Cain, totius generationis eius vsque ad diluuiũ fit continuata narratio: cõmemorato autem Enos, qui fuit filius Seth, ad conditionis humanę principium sit reditum.to.5.139.g,& seq.
Epaphroditi ægrotatio.to.4.316.b,c,& 318.f
ephemerides astrologicę, taxantur.tomo.4. 436.f
ephemeridarum inspectores, mali Christiani. to.8.120.m
ephi, triũ modiorum mensura est.t.10.225.f
ἐφιάλθης to.3.288.d
ephod quid sit.to.4.105.e,& sequentibus copiosè.
epictetus, Stoicus philosophus. to.5.75.a
Ab Epicuri sententia, haud procul fuit Augustinus. tomo.1.47.h
epicurus, voluptuarius. Eod.150.c,& 151.a
epicurus posuit innumerabiles mundos.ibi. to.2.80.h,to.5.94.b,to.6.40.a
Epicuri Atomi.to.2.78.h, & 80.g,h,& seq. & 208.a
epicuri error, de summo bono. to.6.31.i
epicurus de generatione mundi quid sentiat to.5.94.b
epicurus, delirus Philosophus, nõ amator sapientiæ, sed vanitatis dicendus est: quem ipsi etiam Philosophi porcum nominauerunt, quia voluptatẽ corporis summũ bonum dixit. to.8.269.f
epicurei Athenis clarebant, asserentes res humanas ad deorum curam non pertinere. tom.5.180.e
epicureorum & Stoicorum controuersia.tomo.5.67.l, & seq.
epicurei summum bonum constituerunt in carne. tom.5.120.b
epicurei. to.5.47.i
Tractatus de Epicureis & Stoicis.to.6.281.a, & sequen
epicureorũ de beatitudine opin.t.to.69.c,d
epidaurus. to.5.23.m
epilogi lectoris memoriam recreant. tomo. 7.109.i
epimenidis versum citat Paulus.to.6.201.b,c
epiphanes. tom.5.182.b
epiphania quid. to.10.136.b
epiphania interpretatur manifestatio.to.10. 136.b,& k,& m,& 310.K
Mysteria facta in die Epiphanię domini. to. 10 135.g,& 138.i,k
Miracula. to.10.135.g
In die Epiphaniæ, Christus nos regenerauit ad salutem to.10.135.l,m
epiphanię diem, Donatistæ celebrare nolebat. tomo.10.137.a
Dies Epiphaniæ, alter est natalis saluatoris. to.10.138.g
In festo Epiphanię, & per octauas: Sermones septem. tom.10.13.g,& seq. & 316.e
dominica intra octauas Epiphaniæ: Sermones tres. to.10.138.f,& seq.

Vide,

Vide, Dominica.
Epiphanius episcopus Cyprius. to 6.2.f
epiphanius,de hęresibus scripsit.Eodem.3.c
Episcopus.
episcopus, Latinè super intendens dicitur. to.10.278.i
Episcopus Gręce dicitur superintentor: qa desuper intendit: & desuper videt & ideo altior locᵒ positus est episcopus.t.8.489.i
Episcopi designatio,receptio, & institutio.
episcopi quomodo recipiantur. tom.7.74.K
episcopus olim ex suffragio populi designabatur. to.2.155.m
episcopi institutio. to.2.epist.148
episcoporũ,sublimitas,& rursũ miseria. ibi.
Romanus episcopus quomodo ordinabat. tom.7.188.e,f
episcoporũ ordinandorũ consuetudo. ibid.
episcoporum olim mos in congregando populum, in die anniuersario ordinationis suæ.to.10.28.f
De anniuersario episcopalis ordinationis: qd in eo attẽdendũ,ac recolẽdum sit. Homiliæ duæ. to.10.103.g,h, & seq.
Episcoporum laus,authoritas, & officium.
episcoporum & clericorum laus.t.1.255.i,K
episcopi honorandi. to.4.248.g
episcopum nihil differrę a presbytero, Arriani dicebant. tom.6.8.e
episcopi licet pares sint meritis,gradu tamẽ differunt dignitatis. tom.7.125.e
episcoporum literę,& conciliorum prouincialiũ decreta,cedũt maioribus conciliis canonica scriptura nulli cedit.ibidem.g,h
episcopos non tantum docere,sed & discere oportet. to.7.134.c,& 145.e
episcopi doctores. tom.2.89.d
episcopi Nuperi institutio. eod.71.d
episcopi homines iniusti, commoneri possunt, ibidem.
episcopi officium, & sarcina to.7.67.h, to. 10.103.g,h,& seq.& 106.e
episcopum agere quã difficile.to.10.78.K,l et qualis esse debeat. ibidem
episcopos olim causas seculares composuisse apparet. to.2.206.i
episcopi olim quomodo miseris, quibus calumnię & carcer parabantur,subueniebãt tom. 10. 77.a
episcopis,an liceat fugere in persecutione t. 2.epist. 180.
Tristitia episcoporum,non expedit populo subiecto. tom. 10.17.c,d
episcopus quomodo debeat corripere peccantes. tom.10.16.i
episcopi pupillorum tutores. to.10.65.h
episcopi olim iudices, etiam in prophanis. tom.10.83.f,g
episcoporum & clericorum possessiones. to.1.in Posido.
episcopus,erogator. to.10.104.c
Non est episcopi seruare aurum, & reuocare à se mendicantes manum. to 10.314.g
episcoporum Romanę ecclesię catalogus. tom.2.226.c,d
Episcopi malis.
De Anconitano episcopo damnato,propter delitias & pompas seculi. to.2.251.b,c
Mali pastores in Eccle.to.10.41.K.l, & seq.
Vide, Pastor.
Sic viuunt episcopi aliquando, vt cum ipsis tractentur consilia rapinarum, latrocinio rum,& furtorum. to.10.42.f,g
Episcopatus, episcopidia.
episcopatus,nomen est operit,non honoris. to. 5. 193.b
episcopatus presbyterio maior,tempore Augustini. tom.2.5.d
Qui episcopatum desiderat,bonũ opus desiderat exponitur. to.5.194.f
episcopatus indecenter appetitur: sed si imponitur,suscipiendus est. ibidem
epistolã,Augustinus appellat librũ.to.2.19.i
epistolę communicatorię, quę & formatæ. tom.2.221.l
epistolę sunt homines. to.3.271.h,i,t.6. 96.l
epistolam ad Hebręos multi dicũt esse Apostoli Pauli, multi non. to.5.150.b
epistolę Apostolicæ,nobis etiam scriptę.to. 7. 67. h
epitaphium. to.1.in Posido
epitaphium propriè to.2.14.h
epithalamia,carmina. to.8.131.i
epithema. to.10.59.K
ἐπιούσιος quid. tom.10.25.h
epulæ & synaxix apud sepulcra martyrum. tom.1.43.b,c
epulæ piorũ & impiorum,quę sint.t 8.525.a
Aequalitas est in diuinis personis.to.5.100.b et de rerum inęqualitate quomodo causat omnia.

omnia. Eodem.182.K
Deus æquitatem perdere non poteſt.tom.8. 208.a,b
Simulata æquitas nō eſt æquitas, ſed duplex iniquitas. tom.8.215.f
Vide in litera A, Aequalitas,& Aequitas.
Equæ,in Cappadocia, concipiunt fętus uento, ſed eos nō amplius triennio dicunt uiuere. to.5.215.c,& i,& fo. ſequen.d
Equi non ſint Chriſtiani, ſed aſini.to.8.77.g
equus & mulus quos ſignificent.Eodem.65. a,& 37.g
equus mendax ad ſalutem, quis ſit. to.8. 71. m,& ſequen.
In equo ſedere,non eſt peccatum,ſed cerui cē poteſtatis contra deū erigere.t.8.275.e
equus ſignificat ſublimes ſeculi huius honores. tom.8.33.f,& 565.e
equus rufus,populos ſiniſter & malus:ſeſſor diabolus. tom.9.143.e
equus albus,Eccleſia eſt: ſeſſor, Chriſtus.ibidem,d, & i
equus niger,malus populus,diabolo cōſentiens.to.9.143.f,& h
equus pallidꝰ, pſecutores bonoū.ibid.f,& h
Tres equi contra album pugnantes, ſunt fames,peſtis, & bella. ibidem.i
equos, ſuperbi repræſentant: ſeſſores,diabolus.to.9.145.b
Aerarium Romanorum per virtutem fuit opulentum:ſed fuit in egeſtate per vitium. to.5.44.a,& ſeq.
Erarium quomodo reimpletur. to.5.27.c
Vide in litera, a Aerarium.
eremitarium vita. to.1.255.g,& ſeq.
eremus,mundum ſignificat. to.8 261.m
Per eremum tranſire. to.10.146.i
Ad fratres in eremo cōmorātes.to 10. 278.l
Commorantes in eremo,vnum debent ſentire,& omnia cōmuniter poſsidere.ibid.m
Victus eremiticus. to.10.280.f
Quatuor ſocii Auguſtini, eremum ingreſsi. ibidem.g,& m
Officium eremitarum & monachorum ſancti Auguſtini. to.10.284 h,i, & ſeq.
De conſolatione fratrū in eremo.t.10.288.b
eremitarum officium. ibidem.c,d, & ſeq.
Laudes eremiticæ vitæ. to 10.290.g
Quid veſtitus eremitarum deſignet. ibidem. m, & ſequentibus.
Quære requirantur ad vitam ſolitariam.to. 10.297.f
Quatuor debent attendere eremitę. ibid.K
Vide,Monachi.
Erichthonius quibus parentibus natus. to.5. 171.i
erichthonius quartus rex Athenienſium. to. 5.171.e, & i, & ſeq.
Erogare.
Non rapiendum, vt pauperibus erogemus. tom,10.29.m, & ſeq.
Predicatores erogant,dominus venturus eſt qui exiget. to.10.95.h
Vide,Eleemoſyna.
Errare, Error.
Errata ſua tractare non veretur Auguſtinus. to.1.8.a,& ſeq.to.2.9.f
Errata fratrum fraterno animo dolenda.to.1. 44.b,c
errare quid ſit. Eodem.42.d,to.3.52.b
error vnde. to.1.236.b
error quandiu patitur. to.1.235.h
errata reuocare,ſecundę partes modeſtię.to. mo.1 8.a,to.2 10.h, i
errorem corrigere erubeſcentes,cōfundentur.tom.2.58.b
erroris libertas,mors animę.Eodem.219.h,i
errantes variis modis corripiuntur a deo.ibidem. K
egrantes nō cogendi,ſed docendi, t.2.230.c
errantes ad ſalutem trahendi,etiam inuiti to mo.2.epiſt.204.
error bonus. to.3.52.c
errorem non eſſe ſęlicitatis capacem.tomo. 1.142.d
erroribus amancium,facile ignoſcimus. Eodem.167.l
errantibus,opem ferendam eſſe. eod.207.i
erroribus obnoxia,mens humana.Eod.240. a, & ſequentibus.
Quis error vituperandus. tom.3.52.h
error innoxius ibidem.K
errantium vitia duo. Eodem. 85.g
error tolerabilis.to.2.130.c,in fine.tomo.4. 2.b
error concionatoris quomodo ſanandus.to mo.4.327.d
error nimium miſerabilis. to.5.2.k
error vanæ opinionis curatur in illo qui ſe ſubdit ſacræ doctrinæ, ut medicinę. to.5. 11.K
error Apuleii. tom.5.70.i

Error Hermetis. tom.5.72.
errorem emendat veritas. tom.5.72.e
error omnis causatur ab ignorãtia, cum qua nascimur, quãuis innuat ex amore puerso etiam hæreses nobis accidere. to.5.236.l
errorem philosophorum, ponentium summum bonũ in hac vita posse haberi multipliciter reprobat. to.5.188.d
error differt ab hęresi. to 6.3.d
errari trisariam. eod.30.h
errare hominum est. ibid 32.d,e
erranti simpliciter, ignosci potest. t.7.134.c
errare possunt etiam spiritales. eod. 146.b
errare per diem, quid sit. to.8.530.h,& K
Quomodo deus errare faciat in inuio,& nõ in via. to.8.414.a,& seq.
Nemo errat in veritate. eod. 226.m
errorem confirmat series successionis. to.8.237.b
errare peius est quàm nescire. tom.9.40.d
Humanum errare, diabolicum perseuerare. tom.10.82.f
erubescere quid sit. tom.8.242.l
Non oportet Christianum erubescere, quando venerit inter homines qbus displicet Christus. to.8.241.h,i
Non erubescẽt vuultus, nisi superbi. t 8.78.d
Cur erubescent peccatores in iudicio. tom. 8.12.a
Ante peccatum, primi homines non erubescebant. tom.10.37.h
Primi parentes, quare erubuerint. to.10.34.f
erubescentiæ causa, iniquitas. ibid.
Vide Adam, Homo, parentes, & Pudẽda.
Eructare verbum bonum, quid sit. to.8.132.m,& seq. i
Quid sit eructare memoriam abũdantię suauitatis dei. to.8.553.K
Quid vult eructare gratiam bibat gratiam. ibidem, l, m
eruditio quomodo paretur, & quã sit vtilis. to.1.163.d
eruditio diuina. to.3.348.l
eruditio, apud Ecclesiasticas literas, dici solet disciplina quę fit per molestias. tom.8.451.d
Nemo eruditur sine labore & dolore. tom. 8.328.e
Qui erudit gentes, arguit. Eodem. 345.m,& sequentibus.
eruditionis summa. to.10.174.l
iesaias propheta, quid potissimum cõtineat. tom.1.57.g
Hunc suadet in primis legendum Augustin. Ambrosius. ibid.
esaias, à quibusdam Euãgelista, magis quam Propheta dicitur. to.5.176.l
Esaias de maioribus Prophetis, pulcherrimè pphetat, & apertè de Christo & ecclesia, & die iudicii, terminans librum sunm ad quod terminabitur seculum istud. Ibidem & 207.h
esaias propheta perhibetur a Manasse occisus, in cuius tẽpore regnabat: Numa, successor Romuli. to.5.175.m
esaię prophetę authoritas. tom.6.24.d
esau, quare odio habitus a deo. to.2.142.b,c
esau, typus carnalium in ecclesia. to.4.34.g, to.7.120.g, to.10.165.e,& h, Iacob spiritalium. to.10.165.e,& h
esau dictus Seir & edom. t.4.37.a, t.5.151.f
esau pater gentis Edom. to4..37.a
esau, Iudæos reprobos: Iacob vero prædestinatos Christianos figurabat. to.5.153 i,& seq. 156.b, to.9.240.l
esau per gulam amisit primogenita sua. tom. 8.142.d
esau, veteris synagogę gerit figuram. tom.8. 290.h, in fine
Quid significet quòd desiderando cibũ Aegyptium, perdidit primogenita. eodem. 142.d
esca nõ mala, nisi quia prohibita. to.5.125.h
Aesculapius de epidauto, & serpens cum eo effertur. tom.5.23.m
Vide Aesculapius, in A.
esdras, legem inuocans. tom.3.249.K,l
esdras magis scriptor rerum gestarum, quam propter habitus est: & de scriptis quę fecit tempore liberationis iudæorum de Babylonia. tomo.5.179.a,b
De Machabæorum libris. ibidem
esdras sacerdos, qudd fuerit Malachias Propheta, dicit Hieronymus esse opinionem Iudæorum. tom.5.210.K
esse, dei proprium. to.1.58.g,& 245.i, to.3.47.l,m,& 104.e,f, to.9.63.m
esse, nolle, uelle. tom.1.78.g
esse lucere, & illuminare. to.1.175.c
Quod modis quędã sint in alio. to.1.180.m
esse, viuere, intelligere. to.1.214.f,g
esse, & fœlices & miseri cupiunt. to.1 225.m,&

m, & sequentibus.
Non esse mallem, quàm miser esse absurdè dictum. ibidem.225.b,c
Quid verisimè sit. to.1.257.m
essentia, substantia, natura, priscis. Ibidem. 257. c
esse, viuere, intelligere, posse, ī deo t.3.344.i
Non esse. to.3.346.g
esse cum deo. ibidem, e
esse, pro haberi. to.4.39.c
estote sicut ego, quia ego sicut vos: exponit. tom.4.315.h
Natura refugit non esse. tom.5.181.m
esse multiplex ostēdit Aug. cum dicit, quod essent angeli magis si adhærent deo, quia tamen ei se præferendo, quod minus est prætulerunt. to.5.104.K
esse suum omnia custodiunt, tam viuentia q̄ alia corpora: ibi.i
Quid est quod fuit? ipsum quod erit, &c. exponitur. to.5.107.a
esse deus facit quicquid aliquo modo est, cū ipse summe sit. to.5.214.K,l
Verius sunt quę intellectu percipiuntur. to. 6.46.a
Ego sum qui sum: exponitur. tom.6.253.f,& seq. to.8.378.i, tom.9.63.h
esse & non esse, quid sit. to.8.112.a,b
esse dei, quid sit. tom.8.379.h,i,& seq.
Ita deus est, ut ea quę facta sunt, in eius comparatione non sint illi comparanda: quoniam ab illo sunt to.8.511.a
Quod verum esse, incommutabile esse sit, q̄ solus deus est. Ibidem
Est enim est, sicut bonum, bonum est. ibi.
Si nō vales attingere quod deus est, cape qđ pro te factus est. to.8.512.c,d
Quod est, ęternum est: nam quod semper aliter atque aliter est, nō est: quia non manet Ibi.e, & seq.
Non omnino non est, sed non summè est. tom.8.458.f
est, vna syllaba est', & momentum vnum est & tres literas habet: ad secundam non peruenies, nisi prima finita. & tertia non sonabit, nisi secunda transierit. Eod.109.K
esse, ad lucem pertinet: non esse, ad tenebras to.8.16.h
Pater, filius, & spiritussanctus, in nobis sunt tanq̄ in templo suo: sumus autem in illis, sicut creatura in creatore suo. to.9.112.h
Melius est non esse quam perpetuo cruciari tom.10.290.c,d
esse cum Christo, & Christum esse secum differunt. to.10.305.f
Vide Aeternitas.
essentia summa deus, vnde dicit. to.1.236.d
essentia dei, nunq̄ per se apparuit. tom.3.96.i
Vide, apparitio.
essentia, Græcè vsia dicitur. tom.5.103.m
essentia deitatis. t.3.317.d, to.4.348.b, & seq. tom.9.189.f
de essentia & scientia, & vtriusq; amore. to. 5.100.l, & deinceps
essentia vocatur ab ea quod est esse, quo quidem nomine non sunt vsi ueteres Latini sermonis authores. to.5.103.l,m
essentiarum gradibus deus ordinauit naturas. ibidem
essentia summa cum deus sit. i. summè sit, & iō incommunicabilis sit rebus, quas ex nihilo creauit, esse dedit ibid.
essentię summę nihil est quod contrariū esse possit, sicut quod est ei contrarium, nō est ipsum esse, sed potius non esse. ibi.
essentia summa omnes alias causat, ac p hoc tantæ essentię summæ non sunt, quia de nihilo sunt. ibid. & 106.K
essentia diuina, incorporea. to.9.190.g
Aestatis nomine, feruentes in fide significantur. tom.8.268.K
Quòd significet ,psperitatē seculi. t.8.130.K
Vide in litera A, Aestas.
esuriui, & dedistis mihi māducare. t.5.166.d
Nihil esurit Christus, nisi bona opera nostra tom.8.84.g
Quomodo deus esurire dicatur. to.8.157.e
Esurire voluit Christus propter te, ne tu esurias in illo qui pauper factus est cum esset diues. to.8.395.l,m
Quid esurire & sitire iustitiam. to.9.254.c, tom.10.322.K
esurientes, qui. to.10.117.i
Vide, Beati, Fames, Manducare, & Sitire.
Aetas.
In paruula ætate, quę iam pręceptum capit & subdi legis imperio potest, sustinendū est bellum contra vitia. tom.5.220.e
Aetas prima, ideſt, infantia, quę subiacet carni, & secunda quę iam fari potest, non est capax pręcepti: & ideo si sacramentis regenerata mediatoris fuerit, finiens vitā in his

his annis non ſolum non patietur ęternã, immo etiam nec purgatoria tormenta. ibi. & ſequen.
Aetas iuuenilis dicitur eſſe circa triginta annos, ſecundum quam erit ſtatus reſurgentium. tom.5.234.e
Aetates mundi ſunt ſex, tanquam ſex dies ſeptima autem eſt ſabbatum noſtrũ, tanquã ſeptima dies quę non habuit veſperam: octaua aũt quę erit dies dominica, prefigurat nõ ſolum animarum ſed etiam corporum requiem. to.5.242.c,d
Aetas prima, ab Adam vſquẽ ad Noe: ſecunda à Noe vſq; ad Abrahã: tertia, ad Abraham vſq; ad Dauid, quarta, à Dauid vſq; ad tranſmigrationem Babylonis: quinta, a tranſmigratione Babylonis vſq; ad Chriſtum: ſexta, a Chriſto vſque ad finem mũdi, quę generationibus nõ explicat. ibid.
Aetates duæ ſunt. tom.8.254.f
Aetas tranſuolans, & intelligentibus & non in ſentientibus agitur. to.8.110.f
Quod non ſtet, quia vbique fatigatio laſſitudo & corruptio. to.8.210.i
Quod nulla ætas ſtet, ſed ſicut aqua fluminis accedit, & a fonte recedit. to.8.224.f
Etſi longa videatur, cum venerit mors, conuincit eſſe breuis: quia finitur. Eod.472.e
Cũ vna ætas accedit, altera morit. t.8.494.b
Quotquod optaueris gradus ætatis, ſimul & optas mortes ætatum. ibid.
Quòd ætas acceſſerit carni Chriſti, non diuinitati. to.6.368.l
Comparatio ætatum mundi, ad operã creationis. tom.8.339.l
Vide, in litera A. Aetas.
Aeternum, Aeternitas.
Aeternitatem poſuit Plato, in mundo, animabus & diis: & tamen a deo ipſa. dixit facta. tom.5.95.i,& ſeq.
Aeterna vita ab initio humani generis fuit figurata. tom.5.64.m
Aeternum Græce dicitur ἀΐδιον, quod deriuatur a ſeculo: & dicit quare non tranſtulerunt ſeculum, ſicut æternum. to.5.151.g
Aeternũ, duob. modis intelligit. to.8.503.m
Aeternũ, i Græco, ambiguũ ſonat. t.8.403.m
Et quid ſignificet. Eod.407.g
Aeternum & ſeculum, ſi differant. to.8.260.c,& 289.& f,& 292.g,h,& 341.m
Hoc verè æternum eſt, quod tempore non commutatur. Eod.258.l
Quicquid æternum eſt, ſemper eſt. Ibi.5.a
Ad ęternitatem nulla tempora, quę finem habent, comparantur. to.8.95.K
De æternitate quicquid dixerit, minus eſt. ibidem. 203.m
Iunge cor tuum ęternitati, & ęternus eris. tom.8.336.K
Aeternitas, eſt ipſa dei ſubſtantia quę nihil habet mutabile, nihil pręteritum, nihil futurũ, ſed non eſt ibi niſi eſt. to.8.378.h,i
Aeternitas, non habet quando. to.8.428.c
Aeternitas in verbo quatuor ſyllabis cõſtat, in ſe ſine fine eſt. tom.8.579.g
Vide in litera a Aeternum.
Ἑτέρωσις. tom.3.55.
Ethan, robuſtus interpreatur. to.8.267.f,& 320.f
Ethica eſt moralis philoſophia, in quo agit de ſũmo bono, quo beati ſumus t.5.67.K
Aethiopes dicuntur nati fuiſſe ex Cham filio Noe. tomo.5.147.i
Aethiopia pręueniat manus eius, quid ſit. to.8.237.b
Nomine Aethiopum, qui ſunt in finibus terrę, omnes gentes ſignificantur. to.8.258.e
Quid ſit quod Aethiopes accipiũt in eſcam caput draconis. to.8.158.a
Vide in litera A, Aethiopia.
Ab Ethnicis ſi quid bene dictum, in noſtrum vſum eſt conuertendum to.3.14.i
ethnicorum libri, Chriſtum filium dei teſtãtur. to.6.20.f
Ethnicus & gentilis, quid. to.10.106.K
etnici, quid ſint. to.10.156.a
Vide, Gentiles.
Ethruria. to.5.16.d
ethruſci Tarquinio opitulati. to.5.25.b
Eua, virago dicta. to.1.276.m,& ſeq.
euę cum ſerpẽtę inimicitię. Eodem 277.K,l
De pęnis euę inflictis. ibi.m
eua uita cur dicta: & de pellicearum tunicarum ſignificatione ibi.279.c,d
eua, typus Eccleſię. to1.279.K,l
Euę formatio per quem, & quomodo. to.3.210.K,& ſo.ſeq.e
euę anima, vnde. tom.3.211.,& 213.m,& ſequentibus.
eua, virgo adhuc, pręuaricauit. to.4.304.h
eua cur de latere dormientis formata ſit. to.8.185.i,& 400.h

eua facta ex latere Adę dormientis, ſic eccleſia de latere Chriſti. tom.9.242.d
eua, in figura, dicitur mater viuorum. tomo.8 490.g
eua nobis interior caro nr̃a eſt. Eod.148.f.g
euę & Felicitatis cũ Perpetua, comparatio. tom.9.216.a
Maledicta eua fuerat, quę per mariã ad gloriæ benedictionẽ eſt reuocata.to. 10.119.l tom.& 132.g
Tria mala euę à tribus bonis Mariæ probantur excluſa. Ibidem.
Vide, Adam & Maria.
Euangelium, Euangelizare.
euangelica doctrina non aduerſatur reipublicæ. tom.2.7.f.
Non doctrinæ, ſed hominũ eſſe vitia. ibidẽ.
euangelium prędicatum in vniuerſo mũdo. to.2.105.h.& 110.g.& ſequen.
euangelii prædicati contemptus, cauſa malorum. to.2.190.k.& ſeq copioſe.
euangelii ſumma. tom.2.213.h.
De euangelio mortuis prædicato. to.2. epiſtola.99 per.totum.
Et, an adhuc prędicerur illis. tom.2.133.m
euãgelii prędicatores, Chriſti perminiſtri, de Euãgelio veuere poſſunt.to.3.258.d.e.& ſequen.to.4.148.m.& 411.l. tom. 8.395.d.e.tom.9.120.k.
euangelium non recte intellectum ab ociosis.tom.3.263.f.g.& ſequen.
euangelizare Chriſtum, quid ſit.to.4.21.b.c
euangeliorum authoritas.tom.4.125.e.& ſe. Ordo. Eodem.305.h.
euangelia cum Pauli narratione conferuntur.tomo.4.177.h.& ſequentibus.
euangelium Ioannis, contra hæreticos eſt. tomo.4.316 d.& ſequen.
Miror qđ ſic tam cito transferimini ab eo q vocauit vos in gratia in aliud euangeliũ quod non eſt,&c.exponitur.to.4.317.a.b
euangelii prędicatio mirabilis.tom.4.353.i.
euangelio omnibus gentibus prædicato, tũc futurum iudicium. tom.4.407.l.in fine.
euangelizandum non propterea vt manducemus, ſed contra. tomo.4.411.m
euangelium, ſecundum hominem, mendacium eſt. tomo.4.429.e.
Lux Chriſti, euangelium dicitur.to. 5.165.i
euangelium, virga virtutis. ibidem
euangelii prædicatio. tomo.5.46.i.
initium euangelii Ioannis, aureis literis conſcriptum fuit a Platonico quodã, & cæt. tomo.5.91.a.
euangelii fides per Chriſti aduentum impleta tomo.5.156.f.
euangelium ſalus eſt eis qui credunt in Deũ. tom.5.177.f.
euangeliũ, ideſt, bona nunciatio. to.5.178.h.
de prædicatione euangeli, quę per paſsiones prędicantium clarior & potentior facta eſt.tom.5.182.i
euangelio non crederem, &c. dictum Auguſtini tomo.6.37.b.
euangelium idem, Pauli & aliorum Apoſtolorum. tomo.6.69.a.
euangeliſtę, proprie qui. ibidem.
euangelium, bonum nuncium ſonat. ibidẽ.i
euangelium Chriſti nemo diligenter iutuetur, qui non Chriſtum doctorem humilitatis inuenerit. tom.6.167.l.
Per euangelium gigni filios ſpiritales.tomo. 7 12.b.& 28 K.l.
euangelium annunciare, permittit Apoſtolus Paulus, etiam non caſte annunciantes. tomo.7.12.e.& 28.K.
euangelium commune. tom.7.137.g.
euangelium Pauli quomodo dicatur, & nõ baptiſmus Pauli. Eodem.142.g.
euangelium nondum vbique prędicatum. tomo.7.174.m.
euangelium quibus nondum prædicatum, an iuſtificari poſsit.tom.7.237.h.i.& 238 a b.ſequentibus.
euangelio prędicato, cur quidam credunt, quidã nõ credunt. Eodem. 267.m.& ſeq.
euangelium nõ caſte prædicantes.to.8.25.g
euangelium mali quoque miniſtrant.tomo. 8.372.g.h.
euangelizare virtute multa, quid ſit. tomo.8 231.h.& fol.ſequentibus.c.
euangelizant licet accipere carnalia, pro ſpiritalibus. tomo.8.395.e.& 564.k.l
Quòd ei ſint ſubueniendum, antequam, petat.ibidem.l.
Cur tantum quatuor euangelia conſcripta ſint.tomo 8.393.c.d.
euangelia trium approbat Ioannes euangeliſta tomo.9.2.b
euangelicum vinum, ex aqua factum.tomo. 9.8.h.& ſequentibus.1
Spirituſſanctus vox, eſt euangeliũ.to. 9.24.c

euãgelizantes,q d agere deḃeant.to. 9. 31.d.
euangelium intelligere volentibus,dat regu lam Augustinus. tom.9.60.d.e
Animalia quatuor, quatuor euangelistas significant. tom.4.126.b.c.to.9. 60.m.
euangelio credit is, qui in Christum credit. tomo.9.111.m.
Verba euangelica secum portant expositiones suas,nec intercludunt ora esurientiũ. to.10.2.k.
euangelio qũo parent homines.tom.10.6.l.
Quid ex primo Ioannis euangelii capitulo discendum. tomo.10.31.k.
euangelium annunciatur per charitatem,& per occasionem. Eodem.42.b.
Qui caste euãgelium in ecclesia annunciẽt, & qui non. ibidem.
euangelium audire est,vocem filii Dei audire.tom-10.54.a.b.
euangelizare,qui dictum. tomo.10.56.m.
euangelium peruersę interpretantes, ad defensionem peccatorum suorũ.to. 10.41. l.m.& sequenti.& 102.g.h.& sequentibus.
euangelizantium pedes, de terra sicca pulue rem contrahunt. tom.10.121.d.e.
Deus euãgelii misericordissimus largitor,q extitit legis terribilis lator. to.10.162.h.i.
error volentium veterem legem respuere,& euangelium solum recipere.to.10.162.h.
Reuelauit vobis dominus per euangelium, omnium prophetiam. to.10.179.g.

Euangelistæ.

euãgelistarũ cõcordia.to.2.108.K.to. 6.70.d
euangelistis de euangelio viuere,permissum esse. tom 3.259 f.& sequẽ.plura.
De consensu euangelistarum.to. 4. 125. e.& sequentib.Retracta. tom.1.22.d.
euangelistarum anthoritas.tomo. 4. 125.m. & sequen.& 172.f.
euangelistarum ordo. tom.4.126.g.
euangelistis varia scribendi ratio ibidem.e. & sequen.copiose.
euangelistæ quatuor,quatuor quadrigæ. tomo.4.127.d.e
Cõtra euãgelistarũ calũniatores.Eo.172.f.g.
Facta & dicta dominica,quatuor voluminibus a quatuor scriptoribus sunt in scripturam digestat:& quare. to.4.305.g.
Ioannes scripsit Euangelium post exilium. tomo.4.316.d
euangelistæ Christi,per scalam Iacob & angelos adumbrati. to.6.86.g.
Christi i facta temporalia,scribunt tres euangelistę,Ioãnis.trinitatis misteriũ. to.9.2.c
Quare euangelistę eadẽ diuersis verbis effe rant. tom.10.10.b.
euangelista vnus non destruit alium, sed exponit. ibidem.e.
Quatuor euãgelistę cõcorditer de passione & resurrectione domini scripserunt. tomo.10.197.h.i.
Quod vnus euangelista prętermitit,alius dicit. Eodem.198.c.
Quare spiritussanctus voluit eligere duos euãgelistas,alios a duodecim.to. 10.201.i

Eucharistiæ sacrificiũ,oblatio,sacramentum.

Eucharistię oblatio. to.1.22.l.
Et qđ hymni ex Psal.ad altare cãtati. Ibidẽ.
eucharistiæ sacramentum.to.2.28 b.& 25.h. i.to.3.17.c.d.& 96.d.e.
In eucharistia nõ offerat pura aqua.t.3.68.i.
eucharistię celebratio.to.3.68.i.& sequẽ.& 96.g.& 351.b.to.4.117.i.
eucharistia,Christi oblati memoria.to.3.17 m.& 76.l. to.6.75.b.c.& 119.c.& i.k
eucharistię sacrificium.tomo.3.47. d. & m. & 76.K.l.
Christum quotidie immolari,quomodo accipiendum. to.2.28.b.to.8.276.l.
eucharistię sacramentum,succesit oĩbus illis sacrificii veteris testamẽti, quæ immolabantur in vmbra seculi. tomo.3 167.a
De eucharistię sacramento oblato, fugantę dæmones de loco in quo multos vexabant.tom 3.230.i
Pro eucharistia Christi, omnia dura & horrenda perpeti parati esse debent Christiani.tom.6.141.K.
eucharistię panis & calix misticus,certa consecratio. to.6.118.f.
eucharistia. tom.7.330.m
eucharistię figura præcessit. tom.8. 74.a.b.
Quod sit sacramentum humilitatis ibidem:b.c.& 76.e.f.
eucharistiæ effectus. tom.10.232.f.

Eucharistię sumptio.

eucharistę sumptio. to.3.238.b.to.4.381.g
eucharistia,an quotidie sumende.to.2. 113.i.to.3.47.b. to.4.408.f.g
eucharistiæ indigna sumptio.tomo.2.112.l. sequentibus. to.7.41.m.

Eucharistia bis in die. tom.2.172.m
Eucharistiam non nisi ieiuni accipiant.ibid.
168.a.b
Eucharistię oībus necessaria. tom.7.217.c.d
Quòd primam eucharistiam cōfectam suis manibus,& ore suo cōmēdatam, sicut cæteris Apostolis, Iudę tradiderit.to.8.24.l
exigitur de manducāte eucharistiam,quod manducat, non prohibeatur manducare a dispensatore,sed moneatur timere exactorem.to.8.147.m
etsi necesse sit,eucharistiā visibiliter celebrari,oportet tū inuisibiliter itelligi.t.8.364.f
Non est malum quod datur,sed bonum malo in iudicium datur. to 8.547.K
Bene esse non potest, male accipienti, quod bonum est. ibidem.
Carne Christi,quę est de carne Marię,nemo mâducat,nisi prius adorauerit,& non solum nō peccamus adorando, sed peccamus non adorando. ibidem 364.e.f
[redacted] ibid.f.g.
Eucharistiam sumat infirmus.to.9 208. l. m
Sacramentum corporis domini, medicina vulneris,id est,peccati. tom.10.25.i
Quotidie accipiendum corpus dominicum Christiano. ibidem
Eucharistia,quotidianis cibus.to.10.115.g.h
Magnis peccatis obstricti,debent aliquāti sp abstinere à sacramento altaris. t.10.121.l
Pœna indigne altaris sacramētū sumentium ibidem.l.m
Ante plures dies castitas cū vxore seruanda est,quam communicandum.to.10.234.i
Mundanda est vnicuique cōsciētia sua priusquam præsumat eucharistiam accipiā.to.10.252.b.& e.f
Merces idigne accedētiū ad euchari.ibi. b.c
Eucharistiam primam,Iudæ quoque tradidit Christus. tom.2.223.g.to.8.24.l
Eucharistia Ophitarum. tom.6.5.e
Cataphrygum. ibidem.h
Manichęorum. Eodem.7.h.& 51.e
Vide corpus Christi, Communio, Sacramē tum,& Sacrificium.
Eucharistiam paruulorum.
Eucharistia etiam infantibus dabatur.t.2.27.g.& 50.l.to.3.96.e.t.7.215.d.& 286.i.& 298.b.& 307.K.& 309.a.b.& 323.e.f
[redacted]
[redacted] tom.2.146.d.e
[redacted] tom.7.215.d
Eucharistia,nunc non datur paruuli.ibid.e.f
Eucharistia paruulis sub vtraque specie. to. 7.458.h
Euchitæ hæretici,qui. to.6.8.g
Vide,Psalliani.
Eudæmones, id est,boni dæmones,t.5.78.m
Euertere.
euertitur peccator dupliciter,aut sicut Sodomitæ pœnaliter,aut sicut Niniuæ spiritaliter tom.5.222.f
Euge auge, vox est adulantium.to.8.246.f.& so.seq.c
Euchemerus,Poeta.tom.4.130.d.to.5.62.K
eunomianorum error,de spiritusancto.to.2 69.l
Contra eunomium. to.3.155.e.f
eunomii peiores Arianis, Et de differentia vtrorumque tom.10.89.a
Eunuchi baptismus.t.4.21.b.c.to.10.103.e.f
Eunuchus virginem corrumpit,exemplo Iouis. tom.5.13.i
Eunuchi fæcundi. tom.6.66.g
De eunuchis. tom.6.265.i.K
euodii conuersio. tom.1.57.l
euodius,disputator vehemēs,excusator. to. 2.205.f
emphemitæ hæretici,qui. tom.6.8.g
εὐφονία. tom.1.90.i.in fine.
euphrates,fluuius paradisi.to.1.274.f.to.3. 203.m
emphrates fluuius Babylonis, peccatorem significat. to.9.144.i.& 146.a
europa conteritur. tom.4.29.K
europs,rex. to.5.169.g
euryali mater,quę. tom.1.165.f
eusebia. tom.5.81.a
eusebia.Manichæa,quomodo violata. tom. 6.7.h.i
eusebius. tom.2.14.i
eusebii historiam reuoluit Augu. to.6.10.g
eusebius,de hęreticis copiosę scripsit. ibid.
eustochii mors. to.2.29.e
euthiciani hęreticiab euthice exorti.t.6.10.a
[redacted] verbo recipimus,tantum diuinę [redacted] ascribebat. ibidem
error euthicetis,de vnica Christi operatione. tom.10.230.g

cuticianus, consul.

Apud Deũ nõ tam exactio, quam [illegible] qua, damnatur. to.10.20.f,g
exaltatio Christi, nostra erit. to.8.50.b
exaltatum deũ super cœlos nõ videmus, sed credimus exaltatum super omnem terrã non tantũ credimus, sed etiam videmus. Eodem.185,m,& seq.
exaltare Deum, lingua, parum est, sed & sub lingua. to.8.225.g
Sic Deus exaltat humiles, vt non faciat esse superbos. tom.8.428.a
Qui vult exaltari, fit prius humilis, vbi Christus humilis fuit. Eodem.489.l. & fo.seq.a
exaltationem nõ speres, nisi post hãc vitam. Ibidem.b.& e.
Chrs exaltatus est cũ humiliaret. t.8.508.m
Mansueti ex altãtur in salutẽ, superbi in mortem. tom.8.578.i
Vis exaltari, illi te coniuge qui nõ potest humiliari. tom.8.575.c
Qui se exaltat, humiliabitur, exponitur. to.10.45.m.& seq.
exauditio, non semper precantium. to.3.34.c.& K.& 36.g.fo.seq.d
exaudit Deus orantes, nonnunquã iratus. to 7.175.K. tom.9.92.m
Non exaudiri sępe expedit. Ibid. per totum.
Nõ exaudiunt multi Deo ppitio. t.7.175.K
Multi exaudiuntur, sed ad salutem, non ad insipientiam. to.8.3[illegible].m
Quosdam ad vtilitatem nõ exaudit, & ad damnationem quosdam exaudit. Ibidem.
Ideo non exaudiris, quia, &c. tom.8.78.e
Ideo non exaudit in prsenti, vt sanet & parcat in futuro. tom.8.79.c
exaudiuntur multi ad multa, non tamen ad salutem. tom.8.127.g.h
Deus non exaudit ad temporalia, vt intelligatur ab eo desideranda esse sempiterna. Eodem.128.g
Multi non exaudiuntur hic ad voluntatem vt exaudiantur ad vtilitatem. to.8.200.m
Si vis exaudiri, pauper esto. to.8.245.f
Quatenus exaudiantur fideles. Ibid.200.m
[illegible] to.8.311.b
Multi non exaudiuntur ad vitam æternam, sed ad quædam temporalia. tom.8.366.h
Deus exaudit inuocantem quẽ laudãtem videt, laudantem videt quem probat amantem. ibidem.402.f
Deus non exaudit ad vitam ęternam, ppter domũ suam, quę est Ecclesia to.8.505.b
Aliquando non exaudit bonos, propter pfectionem, & exaudit malos, ad damnationem. tom.8.332.e.f.& 555 c.d
Non exaudit ad prsentem voluntatẽ, exaudiendo ad futuram sanitatem. to.8.556 g
Peccatores Deus non exaudit, exponitur. to.9.71.h. tom.10.116.K.l
Sancti pro seipsis, non pro omnibus aliis, exaudiuntur. tom.9.107.i
exauditiones Dei discernendæ. tom.9.133.f
Paulus exauditus est ad salutem, qui non est exauditus ad voluntatem. ibidem.f
Sancti per omnia exaudiuntur ad salutem, quam semper desiderant. to.9.133.f
diabolus, in persecutione Iob, exauditus est à Deo ad voluntatẽ, non ad salutẽ. ibid.g
exaudiuntur plerique malo suo. ibidem.i
exaudiuntur duplex ad voluntatem & ad [illegible] tatem. [illegible].l
Non magnum, si orans Deum exauditur ad voluntatem. tom.10.45.l
Sanctos aliquando non exaudit Deus ad voluntatem, & exaudit malos, imò ipsos dęmones. ibidem.l.m
Deus aliquando iratus dat quod petitur, & propitius negat. tom.10.45.m
Deus ad salutem aliquando non exaudit sanctos suos. tom.10.57.b.c.& 59.K
Tacentes ore, loquentes vero mente exaudit dominus. to.10.288.d
Excæcare Dei, quid sit. to.7.394.K
excęcatio infidelium. Eodem.404.m
excelsus dominus & humilia respicit qualiter intelligatur. to.8.270.a
Deus excelsus dicitur, non per interualla locorũ, sed intus & spiritaliter. to.8.503.e.f
excessus. tom.1.104.a
In excessu mentis duo intelliguntur, aut pauor, aut intentio ad superna. tom.8.52.f.g.& 59.d.e
Excitanda est ratio & intelligentia in paruulis accedentibus ad idoneam ætatem, vt veritatem capiant & virtutes. to.5.238.b
Qũo exercitandus est Iesus. tom.10.236 i
excusores artifices qui. tom.3.269. tomo.8.179.K.& 227.m
[illegible] pecca-

peccatum. tom.2.102.a.& sequen.
Peccata ob q̃ excõmunicamur.to.2.152.d.e
excommunicatio Ecclesiastica.to.3.224.m. tom.419.k.l.& 92.m. tom.7.17.a.b.
excommunicatio impia Donatistarum. tomo.4.20.d.e.
excommunicare licere non tantum ob tria flagitia. to.4.25.m.& seq.
Qui ab excommunicato indixit separationẽ non præscidit dilectionem.tom.8.175.b 372.e.f.
excusationes peccatorũ scriptura excludit. to.2.142.f.g. to.7.423.l.m.
Contra quærẽtes vanas excusationes,dicentes se non posse continere. to.7.424.l.e
Excusant sese nonnulli,mala sua Deo tribuẽtes,bona sua sibi. to.8.336.m.
Alii Satanam accusant,alii fatum.Ibidem.m & sequentibus.
De excusatione primorum parentum, vbi damnabilior est superbia,quia peccatum manifestum. tom.5.124.d.e
excusationes in peccatis,quæ fiat.to.8.64.d
Nemo excusatur, si cum multitudine erret. tom.9.211.K.
Excussorum filii cur dicti sunt apostoli,non excutientium,cum scriptum sit,&c.to.8. 338.i.& sequentibus.& 339.e.f.
Qui excutit,aut se excutit, aut aliud aliquid si aliud,excutiens est, excussus non est:si autem se excutiat,& excutiens est, & excussus.tom.8.338.K.
Duobus modis dicimus aliquid excuti, siue illud quod inde excutitur, siue illud qđ vnde excutitur. Ibidem.
dicimus excuti etiam aliquid vt exeat inde aliquid: quia aliter excutimus vestem,aliter saccum. tom.8.338.l.
exemplis hominum, homines magis accenduntur. tom 3 118.e.f
exemplum viuendi in Christo. tom.3.47.K tomo.4.186 m
Aliud est exemplum, & aliud quo firmatur exemplum. tom.4.307.a.b.
exẽpla sanctorũ cur proponantur to.4.325.f
exemplum Christianorũ sunt Romani, qui pro ciuitate sua sunt mirabiliter passi: vt scilicet nos animemur propter cœlestẽ patriam.tomo.5.46.i.
Exemplum sustinẽdi dat nobis Christus, in Iuda,in sua passione compatiendi, & sperandi in sua resurrectione. tom.5.183.K.
Perditiones exemplum ostendentes,retionẽ animæ perditæ reddent. to.9.229.g.
exemplum Christi sequi debemus.tomo.10. 157.e.f.
Quotquot exẽplũ malæ cõuersationis p̃buerit,p tantis rationẽ reddet.tom.10.209.g
exemplaria Latina ex Græcis emendat.tom. 1.10.i.Vide,Græci.
exemplaria sacratum literarum quomodo emendanda. tom.6.79.a.b.& h.i. Vide,Libri.
exequiarũ põpa cõtemnitur,&c.tom.5.5.m.
exequiæ antiquorum. Ibidem.11.c.d.
[redacted] tom.8.150.i.
[redacted] tom.10.89.l
exercitatio,etiam animi. to.4.33.c
exercitatio,intelligitur ingenii, cum quadã delectatione disputationis.tomo.8.441.h & 449.K.& 455.g.
In exercitatione malorum cur non sit cõtristandum. tom.8.173.a.b.
exercitari necesse est in omni congregatione tom.8.175.b.
exercitatio tibi debetur, vbicunque fueris. Ibidem.c.d.
Gradus exercitationũ spiritaliũ.t 9.177.d.e.
exhortatio. to.4.369.h
Qui exhortatur,quid agat. to.8.436.a.
exhortatio ad quemlibet.tomo.10.186.g.h. & sequentibus.
exi de terra tua,&c.exponitur.tom.5.148.k.
exitus Israelitarum ex Aegypto,quid denotet.tomo.4.22.g
exitus filiorũ Israel de Aegypto, spiritaliter in nobis completus est.tomo.8.429.a.b. & sequentibus.
exitus mane,& vespere,quis sit.to.8 220.a.a
egressus Israelis de Aegypto fuit mediante clamore ad Deum. tom.9.213.i.
exitus de Aegypto,mysticè.tomo.10.100.l. m.& 105.d.e.& sequen.
Quid sit exire de Ecclesia, & quid in ea permanere. to.9.212.l.m
exire de Ecclesia,hæreticorũ est.to.9.233.m
exire foras. to.10.7.e
exire inde,quid pictum.to.10.19.m.& 20.d
exire obuiam sponso,quid. to.10.22.l.
Quis securus hinc exeat. tom.10.115.a.

exinaniuit se Christus inter homines.tomo. 10.135.a.
exire de terra nostra,quid. tom.10.151.k.l
exire de se quid sit. ibidē.l.
Quid sit exire de deserto Sin, & venire in Raphidin. tom.10.174.c.f
exodi historiā,futuræ Christianę plebis allegoriā fuisse.to.6.30.d.& 86.k.to.8.261.l.
Exorbitare quid. tom.9.75.l
exorcismus & sufflatio ante baptismum. to. 3.66.b.to.7.262.c.d.& 267.d.e.& 275. h.
exorcizando elicimus dæmones vera pietate.tom.5.88.e
In exorcizando cur prius ignis adhibeatur.
Omnia ab vn[illegible]to-
Vos similes hominibus expectantibus dominū suum,&c. to.10.33.l
Cum quis a Deo expellitur, nullo modo in bonam partem accipi potest.tom.8.10.g.
experientię & scientiæ discrimen.tom.1.210 h.& sequentibus.
experiri quid. ibid.212.K.in fi.
expirare quid. to.9.75.l.to.10.86.d.
explorator. tom.10.104.a.b.
De explolaroribus,& de botro.tom. 10.177 i.& 180.l.
Duo exploratores Iosue, duo sunt præcepta legis. tom.10.180.
Expositio ad literam,& prophetiam. tomo. 1.272.c.in fi.& 274.l.
expositio scripturę sacræ,quadruplex. tom. 3.169.c.to.6.29.m.sequentibus.
expositio vna secundum fidem, alii præiudicare non debet,quæ etiam secundum fidē est.tom.10.12.e.f.
expositio & procuratio abortus.t. 7.259.i.k.
exprobratio Iesu. tomo.4.148.e.
exprobrantibus respondere verbum, quid sit tomo.8.448.m.
extasis excessum mentis significat, q̄ fit expauore vel aliqua reuelatione.tomo.8 52.f.
Quòd sit verbum Græcum,& propriè dicatur excessus. ibid.84.m
Quod duobus modis contingere soleat. tomo.8.104.h.i.& 236.f.g.
extasis Græce, dicitur auersio mentis a consuetudine corporali ad visum quendam contemplandum alienata a præsentibus. to.8.394.b.in fine.& 434.l.m.
De extasi vel rapti cuiusdam sacerdotis.tomo 5.129.a.
ego dixi in extasi mea, locus Psami declaratus. tom.10.52.i.
Quod animus extendatur desiderio rei concupitę,non lętitię consecutæ.tom.8.113. K in princip.
exterminatores angeli. to.1.243.m
externa commoda quomodo admittenda. tom.1.175.e.& sequen. Vide,Bona.
externa verbi prędicatio, discernitur ab interna. to.3 95.i
Qui se malè extollunt, expedit eis vt præcipitentur. tom.8.175.e.in prin.
extollere nihil aliud est nisi altius eleuari:q̄d cū in malo ponitur,superbiā, & in bono honorē significat amplioré. to.8.258.b.
Christus quomodo extraneus, & pegrinus factus sit fratribus suis. to.8 241.K.

Exul,Exilium.

Christus exul a cœlis factus est, vt nos ad cęlos reportaret. to 9.163.d.
Christianus in Christo nusquam exul,in carne vbique peregrinus. to.10.321.g.
exultare in domino,& exultare in seculo.tomo 8.67.a
Q̄d iusti mō exultens & gemant.to. 8.65.k.l.
exultare debemus in domino, non in nobis tomo.8.66.c.
exultatio iniustorum est in hoc seculo,iustorum autem in domino. to.8.67.a.
exultare in domino,nisi laudando,nō possumus. tom.8.67.h
exultatio sanctorum non erit tanquam coram hominibus iactantia, sed in conspectu eius qui sine errore inspicit quod donauit.tom.8.230.f.g.
Quomodo cor & caro exultant in Deum uiuum. tom 8.303.g.h.
exultatio mala est,exultare seculo: bona est. exultare domino pie ergo debes exultare domino,si vis securus insultare mundo. tom.8.350.l.
Facilè est exultare foris,sed in cōspectu Dei exulta. to.8.369.g.
Si omnes creaturæ pro salute hominis exultant,a fortiori debet exultare homo tom. 10.204.g.

Exurgere Dei.

Deus exurgere dicitur, cum exurgre facit. to.8.9.i.& 10.l.& 13.l.& 130 a.

Quando

Qñ exurgit Deus, nos excitamur. to.8.81.e
exurge domine, non prꝙualeat homo, expo nitur. tomo.10.27.h.& seq.
Ezechiæ infirmitas. tomo.3.247.K
Ezechiæ quindecim anni ad viuendum addi ti. tomo.5.217.m
Ezechias regnauit tempore Romuli.tom.5. 174.e
Super regnum Iudæ. Eodem.175.c.d
Ezechiel prophetauit in captiuitate Babylo nica. tomo.8 217 l
Ezechiel quo tempore ,pphetauerit de Chri sto. tomo.5.178.c

F

FAbius Tarentum euertit. tomo.5.3.K
De Fabiola illustri fœmina tom.2. 29.l
fabritius, pauper consul, Pyrrhi promissa cõ tempsit. tom.5.46.K
fabulis poetarum delectatus Augustinus. to. 1.30.a & sequen.
fabulæ lasciuæ. ibidem.e
fabulæ poetarum vtiliores, quàm inutiles di sputationes. Eodem.34.c
fabula quid. Eodem.180 h
fabulæ impiæ poetarũ taxãtur.to.2. 194.l m
fabulæ poetarum non interpretentur allego rice. tomo.3.10.b
fabulæ non necesse. eodem 12.b
fabularum poeticarum ratio.tomo. 6. 117.f
fabulæ mentientes. tomo.5.22.h
fabulę compositæ tẽpore quo iudices erãt in populo Israel.to.5.171. K. & sequent.
fabulationem iniquorum quæ sint.tomo. 8. 455.g
Qui in ecclesiis fabulari non timet pro se & alijs redditurus est rationem. tomo.9. 250.f
fabulones qui. tomo.6.12.l
fabulatores inepti , nõ dispensatores verbi, qui. tomo.8.339.f
De facere & pati. tomo.1.103.e
facere quod uidetur probabile, citra assensũ nefarium est. tomo.1.279.e.f
facta quæ sperantur. tom.2.84.d
facta iudicantur ex circunstantiis.to.3. 17.h
fieri posse aliquid, tametsi factum sit nũquã. Eodem.366.K & 178.c
Omnia facta esse simul. tom.3.186.g.
Cur additum, fecit Deus. tom.3.172.l
Aliud facere, aliud permittere Deum. tom. 3.279.b
Quod factum est, ex Ioanne, quomodo distinguendum. tom.3.190.a
De his, quæ fieri non licet, cum a sanctis facta noscuntur, qua ratione facta credenda sint. tomo.5 9.g.& seq.
Sapientis cuiusdam factum. to.no.5.40.g
Quæcunque vultis vt faciant vobis homines &c.exponitur.tomo.5.123.c. & sequen.
Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris, exponitur. tomo.8.186.K.& seq.
Non facit, qui non consentit concupiscentię. tomo.7.268.b
Vtrum inter facere & fingere sit distinguendum. tomo.8.453.a
Deus facere dicitur aliquid, cum tu facis, qa dono ipsius. tomo.8.168.a.b
Omnia quæ futura sunt, Deo iam facta sũt. tomo.8.187.h
Christus fecit hominem, non auaritiam nõ adulterium &c.id generis pecccata. tom. 9.129.c
Considerandum est non solum quid homo facit, sed quo animo facit. tomo. 9.135.f
facere magis expedit, quã docere.to. 10.3.c
Docere, & non facere, molestum est. ibidẽ.
Dominus quę corporaliter fecit, spiritaliter voluit intelligi. tomo.10.37.g
Ipse fecit nos, & non ipsi nos, exponitur.to. 10.66 b & sequen.
Iustum nemo seipso facit. to.10.74.b
factis Deum negare, quid.tomo. 10. 89.b.c
Quæ dicunt facite, &c.exponitur. tom. 10. 41.l.& sequen.
Sicut Deus factus est homo, ita homo factus est Deus. tomo.10.131.g.h
Testis facti est ipse iudex, accusatrix facti ipsa conscientia. tomo.10.149.g
Christus, non est factus, est tamen factus exmuliere. tomo.10.223.i.K
Non faciendum est Deo, quod nolumus fieri nobis. tomo.10.240.K
Estote tales quales vos Deus artifex fecit. to. 10.250.c
Homo attendit quid sibi fecerit homo, & non quid ipse fecerit Deo.tom.10. 177.K
Quicquid boni nunc faciamus, nondum apparet, quia nox est, mane autem apparebit. tomo.10.311.f.g
facies Dei. tomo.4.348.f.tom.8.250.d
facies Dei, manifestatio eius intelligẽda est. tom.5.365.K

facies Dei, est potentia qua dignis innotescit tom.8.25.d
facies Dei, appellatur præsentia eius, per Ecclesiam eius. eod.230.e
Quòd significet reuelationem, præsentiam q; quę futura est in iudicio. ibidem.237.c
Quomodo faciem Deus habere dicatur. to.8.301.e.& 526.h.i
facies Dei prima sua dicuntur. to.8.526.K
faciem Dei semper quærere cur debeamus. tom.8.557.i.K
A facie Dei separari, amantibus pœna est, nõ contemnentibus. ibidem.154.i
facies Dei, licet non videatur, eius tamen p̃sentia non potest euitari. tom.9.161.m
A facie Dei nemo potest fugere.t.10.105.i.K
Christus ad faciem hominis venit, ad cuius faciẽ hõ peruenire nõ poterat.t.10.133.l
facies, & in faciẽ cędere, quid.t.4.410.a.b. facies, qũo laudanda mystice. Eod.410.a.b
facierum humanarum diuersitas mirabilis. tom.5.217.b.& seq.
facies dupla in simulachro. tom.5.57.i
flagitium & facinus quid. tom.3.17.f
flagitiosa i scripturis qũo accipiẽda. ibi.g.h
facultas propria. tom.3.349.a
Deus non attendit facultatem, sed cupiditatem. tom.8.507.f
facultates terrenę, bonę. tom.10.97.a
fallere & mentiri, differunt. to.1.141.K. tom.3.52.f
fallendi modi varii. to.3.52.f
fallacia. Eod.352.b
Deo potest quis mentiri, non autem fallere. tom.9.50.a
Quid falli in rebus & quid in hominibus. to.9.106.K
Nemo falli vult. to.10.87.l
fallaciæ & mendacii, cum veritates bellum. tom.9.226.f
De fallacia mundi & eius detestatione. tom.10.292.m.& seq.

Falsitas.

Non fallit is qui falsa videt, sed qui assentitur falsis. tom.1.177.b
falsitas vnde, & vbi. Eod.h & seq.
Quid falsum, quid fallax, & quid mendax. ibidem.179.d
falsitas an vtilis sit. ibidem.f
Vnde falsitas oriatur & veritas. to.1.241.b
falsitas seipsam subuertit. tom.5.60.c
falsitas falsitatem trahit. tom.7.70.g
falsum dicere non inuenitur concessum p̃fectis. tom.8.9.m
Peccatores falsum loquuntur, cum iniquitatem loquuntur, & cum iustitiam loquuntur. tom.8.187.h
Necesse est ut falsa loquatur qui a ventre Ecclesię fuerit separatus. ibidem.K
falx acuta, in Ecclesia, est quę separat hæreticos à catholicis. to.9.146.l
fama gloriosa. tom.1.212.i
fama mentiri solet. to.2.143.c
fama bona, odor bonus. to.3.h.17.& 353.a
famæ custodia. to.4.370.l
De fama bona. to.7.82.l
Deus non necat fame aĩam iusti. to.10.212.e
Qui fidens conscientię suæ negligit famam suam, crudelis est. tom.10.313.m
fames animæ. tom.1.168.l
fames spiritalis. tom.3.352.b
fames in obsidione. Eod.247.g
famis bona. tom.5.5.1
fames cogit vesci omni comestibili. tom.5.142.b
fames coegit homines proprio filios comedere. tom.5.236.g
fames & sitis in paradiso. tom.7.343.g
fames tempore Helizæi. tom.8.79.m
famis tempus nunc est. Eodem.73.b
fames ista naturalis, morbus est, quia natura nobis facta est pœna ex uindicta. Eodem 102.h
Cum sit fames ex inedia contracta pernicies quomodo vocętur super terram. tom.8.404.g
Quomodo sanetur per alimentũ sicut morbus per medicamentum. ibidem
Modo tempus est famis, saturitatis post erit. tomo.8.73.b
Dies famis, vitæ huius sunt. tom.8.94.a
famelici Dei qui sint. tom.8.560.b
Maior est fames animę, quàm corporis. to.9.247.l.m
fames coegit duas matres occidere, & comedere puerum. tom.10.231.f.g
fames amica virginitatis est, inimica lasciuiæ. tom.1.16.m
De fame Samariæ. to.10.231.e
Deus in momento fami succurrit Samariæ. tom.10.231.i.K
Crescit famis quotidie pœna, quia quotidie crescit

creſcit culpa. tom. 10. ibidem. e
familię cura. tom. 4. 380. b
De incauta familiaritate extranearum mulierum. tom 10. 250. m
Ab omnibus Chriſtianis, & p̃cipuè clericis, ihoneſta familiaritas ẽ fugiẽda. t. 10. 251. a
Plurimi per inhoneſtam familiaritatem caſtitatem perdiderunt. tom. 10. 251. b. c
Tria ſata farinæ, in Euangelio, genus humanum. tom. 10. 28. c
faſcinauit, pro inuidit. tom. 3 43 f
faſtidium ſpiritale. tom. 3. 348. g. & 352. a
faſtus. tom. 2. 256. e
fatorum neceſsitas. tom 4. 210. g
fati & fortunæ quæſtio. Eod. 211. e
de fato & mathematicis plura eo. 287. f. & ſe
fatũ poſuit Bardeſanes hæreticus. tom. 6 6. l
fatũ ſyderũ admittũt Priſcillianiſtæ. Eod. 9. b
fata ſyderum Chriſtiani negant. Eod. 69. f. g
fatũ, a fandi doctum. to. 5. 42. m. tom. 6. 47. h
fatalis. to. 5. 39. m
fatum non eſt dicẽdum diuina voluntas vel poteſtas. ibidem
fato omnia fieri non dicimus. tom. 5. 42. m
fatum omnium connexionem ſeriemq; cauſarũ, q̃ eſt a diuina voluntate poteſtateq; Stoici dicunt, ſed fatum nõ dicimus, quãuis ſic eſſe confiteatur. tom. 5. 41. d
fato quòd aliquid eueniat, non eſt dicendũ. tom. 5. 39. m. & ſeq.
fatum eſt infirmioris, voluntas potentioris. tom. 5. 42. a
fati nomine appellata. tom. 5. 41. d
fatum non eſſe dicendum probat. t. 5. 40. e. & ſequen. & m.
fata ducunt volentem, nolentem trahunt tomo. 5 41. c
fati diſtinctio, & de fato. tom. 5. 39. l
fatum quomodo mouet voluntatem, ſcd̃m chryſippum. tom. 5. 42. h. & ſequen.
fataliter errare, quomodo ſit datã Chriſtianis a Chriſto reſpondit Hecate dea, vt narrat Porphyrius. tom. 5. 196. K
fatum erga geminos. tom. 5. 39 g. & 40. h
fati neceſsitas a Seneca ſupponitur. to. 5. 41. c
fata tria, & eorum nomina. tomo. 5. 39. m
fatum pro gratia. tom. 7. 187. m. & ſeq. Et contra fatis aſſertores. Eodẽ. 288. b. c. Item. tom. 9. 18. a. b
Qui fatum accuſat, Deũ accuſat. to. 8. 490. a
fatum neminem cogit ad peccandum. tom. 8. 64. c
Sub fati neceſsitate Chriſtum nõ fuiſſe. t. 9. 18. a. b. & 55. e. & 62. g. h. & 109. a
fatum non ponunt niſi fatui. tom. 9. 62. g h
fatum non cogit mori. tom. 9. 109. a
fatuos in delitiis haberi. tom. 7. 222. l Vide, Stultus, &c.
Si paruũ tibi videtur dicere fratri, fatue, gehẽna ignis videatur tibi magna. t. 8. 149. K
fauſtus Manichæorum epiſcopus, magnus laqueus diaboli. tom. 1 40. l
fauſti temeritas, docentis quod neſciebat. Eodem 40. c
fauſtus, ſpiritus ſanctus. ibidem
fauſtus, natura, non arte facundus tomo. 1. 40. e
fauſtus imperitus liberalium diſciplinarum. Eodem. g
fauſtus multis laqueus mortis extitit. ibidẽ i
Contra fauſtum Manichæum blaſphemãtẽ legem & prophetas, & incarnationẽ Chriſti. tom. 6. 68. g. & ſeq. Retractio. to. 1. 21. g. tom. 4. 42. g
fauſtus legendo ſtomachum rupit. tom. 6. 123. i
Baſilica fauſti, in Hippone regio. tomo. 10. 28. f
fauſtulus paſtor, ad quem Romulus & Rhemus deuenere. tomo. 5. 174. c
fauus mellis quid ſignificet. tomo. 8. 457. l
febris dea. tom. 5. 23. m. tom. 8. 494. h
febri correptus Auguſtinus. tomo. 1. 41. a
febris morbus extremus Auguſtini. tom. 1. in Poſsidonio.
februarius menſis, a februis dictus. tomo. 6. 109. m
februarius quare ſic dicatur. tom 5. 52. i
februarius menſis, Termino dedicatur. ibid.

Fœcunditas.

De benedictione multiplicandę fęcũditatis humanę ante peccatum quam præuaricatio non adimeret, & cui libidinis morb. acceſſerit. tom. 5. 128. a. & ſeq.
fœditas animę, de peccatis & iniquitatibus eſt. tom. 8. 309. b
fœditas huius temporis ſignum eſt fertilitatis. tomo. 10. 30. K
fellis crementum vnde. tom. 2. 114. h. i
fel pro amaritudine. tomo. 4 170. e
fel eſca Chriſti, quid ſit. tomo. 8. 243. d
Contra felicianum Arianũ ſcripſit Auguſtinus.

nus. tomo.6.250.i.& seq.
De feliciano. tomo.7.84.f
Felicitatis & Perpetuæ passiones.to.9. 215. m.& sequen.
Fœlicitas dea. tomo.5.97.f
Fœlicitas muta dicitur. tom.5.66.e
Fælicitatem & fortunam qui deas putant, qua ratione fecerunt. tom.5.66.a
Fælicitatis & fortunæ discrimen. ibid.
Fælicitatem, fortunam & fidem dixerũt Romani esse deas. ibidem & seq.
Quod vnum non intelligentes Deum, Virtute saltem & fælicitate debuerunt esse contenti. tom.5.67.m.& sequen.
Fælicitatem colens tanquam deam,& datorem fælicitatis relinquens,carere infælicitate non potest. tom.5 68.m
De fælicitate quam Romani multorum veneratores deorum diu non coluerunt honore diuino cum pro omnibus sola sufficeret.ibidem g.toto capite
De fælicitate disputatio contra Academicos tomo.1.140.c.& sequen.
An fælicitas in inuestigatione veri.ibidem.l. & sequen.& 142.g.h
An fælicitas in inuentione veri. Eodẽ. 141.l
Fælicitas is capax error non est. Eod.142.h
Ad fælicitate gradus quatuor, secũdum quatuor ætates. tom.3.34.g
Comparatio fælicitatis ad vitam præsentẽ. tom 9.176.h.i
Stoicorum de fælicitate opinio.t.10.69.c.d
Fœlicitas qui. tomo.5.82.e
Fœlices omnes esse cupiunt. tomo.5.68.i
Fœlix vocatur, quando quisque quod amat habere videtur. tom.8.44.K
Fœlices quidã sunt veritate per diuinã participationem,quidam vanitate. to.5.78.c
Qui reges sint fœlices,& q non. to.5.86.h
Fœlices non faciunt nos diuitiæ. to.5.82.e
Fœlicitas complectitur omnia obtinẽda, & virtus omnia agenda. tomo.5.67.m
Fœlicitatẽ oĩs homo desiderat. to.5.68.K.l
fœlicitas non potest esse,vbi nõ est vera pietas. ibidem.h
fœlicitas maior est habere vicinum bonum concordem,quam malum bellantẽ subiugare. tomo.5.65.h
fœlicitas q̃dã est expugnare iniuriosos.ibid.
Patriæ fœlicitas & pulchritudo.to.9.176.e.f
Magnæ virtutis est cum fælicitate luctari & non vinci. tomo.10.14.e.
fœlicitas vera.to.2.69.e.f.& sequen.tomo.3 51.a.tomo.8.44.K
Scire Deum fœlicitas est. tomo.3.97 g.h
fœlicitas piorum.to.9.297. c.to9. 253.d.e
fœlicitatis præmium an æquale to.3.343.h & 355.c
fœlicitas solida. tom.3.351.K
fælicitatis dator Deus;illi nõ sufficit ad colẽdum,cui non sufficit ad accipiendum ipsa fælicitas. tomo.5.70.b.& seq.
fælicitate verisima præpollent boni Deum colentes tomo.5.39.f
fælicitatis datori, Deo, consecrandi sumus. tomo.5.96.f
fælix est anima,solo & vero Deo, ipsam inhabitante. tomo.5.108.m.& seq.
fælicitas sũma erit in regno Dei.to.5.201.m
fælicitas vera est in patria. tom.5.59.f
fœlicitatem diuersi in diuersis ponunt. ibid. 102.l.& sequen.
fælicitas est præmium virtutis, quę nõ dea, sed domum Dei dicenda est.tomo.5.67.b
fælicitatẽ solis bõis dat Deus,regnũ vero bonis & malis.t.5.68.g.& se.& 72.g.& seq.
fælicitas est potior regno. Eodem.68.i
fælicitas æterna nunquã definit.tom.5.182.f
Deus est ianua ad fælicitatem.to.10.212.c.d
fælicitas spiritalis,& æterna,est per Christũ expectanda. tomo.5.252.c
fælicitatis voluntatem nõ perdidimus quãuis fælicitatem & pietatem peccando perderimus. tom.5.367.m
fælicitatem Deus nõ promisit suis fidelibus in hac vita,sed in resurrectione mortuorum. tomo.8 92.e
Ille speret fælicitatem,qui confitetur infælicitatem. tomo.8.562.e
fælicitas animę beatę. tomo.9.172.l
Quicunque fælicitati anhelauerunt, per spẽ cęlestis gloriæ directi sunt.tom.10.283.d
Vide,Beatitudo.
fælicitas temporalis,& æterna. to.2.18.g.h
fælicitas terrena cur impiis concedatur.t.2. 100 h.circa finem& 177.m
fælicitatem terrenam ne magni pendamus, quæ malis etiam plerunque conceditur, nec eam malam arbitremur. tom.5.18.a
fælicius nihil est humanis rebus.ibidem. 36. bĩ fine.
fælicitas temporalis melior est quam misera æternitas.

æternitas. to.5.71.a.b.
aduersus fœlicitatem cur acrius sit vigilandum.tom 8.160.e.
Qđ ea q̄ vocaſ fęlicitas, in rebus humanis, plus timenda sit quā miseria. to.8.238.i.
Non tibi videntur fœlices qui florent ad tẽpus. tom.8.251.c.d.
Nulla in fœlicitas frangit, quem fœlicitas nulla corrumpit. tom.8.302.d
Quare Deus terrenis fœlicitatibus aduersa misceat. to.10.26.f
fœlicitate terrena periclitantur Christiani. tom.10.45.e.
fœlicitas malorum. to.3.354.i.
fœlicitas infelix. Eodẽ.347.a.& 350.c.
Quali velint fœlicitate gaudere,& qbus moribus viuere,qui tempora Christiane religionis incusant. to.5.16.a.& seq.
fœlix appellabatur quidam,peccandi licentia.tom.5.49.K.
fœlicitas impiorum transitoria.tom. 8.91.d
Hic fœlicitas falsa est,& vera miseria. tom. 8.314.e
Noli attẽdere ad fęlicitatẽ malorũ,ne amittas fęlicitatem beatorum tom. 8.479.a.b.
Homines seculi infœliciter fęlices sunt martyres autem fęliciter infęlices erant. Eodem.460.f.& K.l.
fallax fœlicitas, ipsa est maior infœlicitas. tom.8.498.c.
fœlicitas seculi,somnia, sunt dormientium. ibidem.275.c.& 505.K.
Non est ista uera fęlicitas, quam sibi optant aut infirmi,aut maligni. to 8.550.c.d.
Quãto qs fuerit fęlicior in vita, tãto maior eius sepulchro est horror.to.10. 306.f.g.
Contra fęlicem Manichæum.to. 6.159.k.& sequen. Retracta.to.1.22.K.
felix Aptungensis,ordinator Cęciliani & illius cã cũ Donatistis.to.1.24 c.& i.in fine to.2.97.& h.& 210.d.& 215.b & 227.c.d
felix Aptungensis absoluitur. to 1.24.c
felix Manichęus conuersus.to. 1.In Possido.
felix Nolensis,martyr. to.2.197.a.
felicis cõfessoris apparitio. to.4.322.d
felix martyr,& nomine & corona, quã passus sit mortem. to 8.492.K.
fęminæ origo. to.3.207.l.
fęmina qua sit facta forma. to.3.209.b
Quòd fęmina ex viri latere facta est,significat, q̄ chara mariti & vxoris debeat esse coniunctio. tom.5.111.d
De non aspiciendis fęminis.to.1.282.b.c. to. 10.169.c.
De conuictu fęminarum. to.1.in Possid.
fęminæ subditę viris. to.4.87.c.& 91.f.
fœminarum Christianarum laus.to.5.7.i.to to.capite.
fęminę quinquennes cõcipiunt. to.5. 145.l.
fœminæ sui puerperii creatrix non est.tom. 5.111.K.
fęminæ tenaciores. to.4.405.K
fęminæ publicis consultationibus interfuerunt.tom.5.170.e.
fęminæ triplici supplicio puniuntur,qa cõsultationibus effuerãt,&c. ibidem.f.
fęmina nõ habet, quod in se puniat morte spõtanea. tom.5.7.f.
fęminæ adulterantes non puniæbantur morte antiquitus a Romanis. to.5.21.d.
fęmineus sexus non est vitium, sed natura. to.5.234.g
fęmina pulchra,est occasio peccati tomo.5 139.l
Primus homo quomodo per fęminã sit lapsus in peccatum. to.5.115.c.
fęmina causa fuit ruinæ. to.10.132.d.
fęminæ quare nõ nominent in generatione Seth,sed in gnationibus Cain.to. 5.137.c
fęmina quædam, tempore modernorũ, fuit gigantæa. tom 5.140.d.
An in suo sexu resuscitanda,atq; mãsura sint corpora fęminarum mortuarum. to.5.234.f.& sequentibus.
Arctius constringuntur fęminæ legibus quẽ veri. to.10.39.d.e.
Vide mulier,&c.
fęmores latitudo,generis est multitudo. tomo.5.155.g.
Abrahæ seruus ponẽs manum sub fęmores.
Vt sumat isaac vxorẽ,qd repsentet.t.5.153.a
fœmur,pro carne. to.8.134.b
fœmoris nomine,propagatio carnis intelligitur. to.8.340.b.c
Quod significet latitudinem generis, multitudinem. to.135.a.& 261.f.
Alius est fructus fœmoris, alius est fructus ventris. to.8.506.i.
fœmur Abrahę,& iuratio serui sui, quid.to. 10.165.a.& sequen.
fœneratio in scripturis quid. to.3.43.b
fęneratores ad Ecclesiã nõ ptinẽt.t.7.133.i.k
fœnera-

fœneratores esse prohibentur, & iubentur. tom.8.99.e.& 100.c.
Vide Vsurarii.
fœnus,ars vocatur. tomo.8.175.i.
Contra fœneratores agitur.tomo.8.497.b.c
Quomodo se excusent, quòd aliud nõ habeant vnde viuant. ibidem.d
Tunc fœneratur peccator,& non soluit, cũ nõ agit gratias ei à quo accepit.to.8.95.e.
fœnerari Latine dicitur,qui dat mutuum & qui accipit. tom.8.99.d
Deus non vult esse,fœnerator, quia detestabile,odiosum,& execrandum est. ibidẽ.e
fœnerator es,si plus q̃ dedisti expectes. ibid.
Si vis vtilis esse fœnerator, da Deo modica, & accipe magna,da temporalia, & accipe æterna. tomo.8.99.f.
fœnerare Christo,accipiet in terra parua,vt reddat tibi in cœlo multa. to 8.148.k
De fœneratoribus. tom.10.119.i
fœneũ vocat Antiochũ philosoph.to.1.154.a
fœneum vocat,quod nihil habet solidi. ibid.
fœnum,ligna,stipulam ædificare,quid sit.tomo.4.24.a.b.to.8.298.d.& sequen.
fœni nomine,in scripturis, appellantur segetes frugum. tom.8.405.e
Quòd significet carnalia & temporalia. Eodem.395.d.e.& 564.K.l.
Fœnum tectorum quid sit,& quid significet tom.8.497.K
fœtus.abortiui & monstrosi. to.3.60.a
Et an resurgant. ibidem.b
fœtus in vtero quando viuere incipiat.ibidẽ
fœtus. to.3.283.m.
fœtum anima prægnantis sic vel sic affecta quomodo valeat aliquibus induere qualitatibus tom.5.111.K.
fœtus abortiui,mortui in vteris matrum, resurgent. to.5.234.a
feræ calami quæ sint. tom.8.236.K.
feria quarta post dominicam in sexagesima, de charitate,& dilectione Dei.to.10.152.c
feria quarta in capite ieiunii: Sermões duo. to.10.153.l.& sequen.
feria quinta post do. in quinquagesima Sermo.duo. to.10.154.i.& sequen.
feria sexta post dom.in quinquagesima:Sermo.tres. to.10.155.e.& sequenti.
feria secunda post dominicam primam in quadragesima. tomo.10.159.l
feria tertia post dominicam in quadragesima.to.10.160.e.& sequen.
feria quarta post dominicã primam in quadragesima. ibidem.l.
feria quinta post dominicam primã in quadragesima. tom.10.161.c.& seq.
feria sexta post primam dominicam in quadragesima.Sermo.duo. ibidem.l.
feria secunda post dominicam secundam in quadragesima. to.10.165.a.
feria tertia post dominicam secundam in quadragesima. ibidem.h
feria quarta post dominicam secundam in quadragesima.Sermo.duo. to.10.165.l.
feria quinta post dominicam secundam in quadragesima. to.10.166.l.
feria sexta post secundam do. in quadragesima.Sermones duo.tom.10.167.f.& seq.
feria secunda post tertiam dominicã in quadragesima. to.10.170.d.
feria tertia post tertiam dominicam in quadragesima.Sermones duo. ibidem.i.
feria quarta post tertiam do. in quadragesima.Ser.duo. to.10.171.i.& seq.
feria quinta post tertiam do.in quadragesima.Sermones duo.tom.10.172.m.& seq.
feria sexta post tertiam do.in quadragesima. Sermones duo. to.10.174.a
feria secunda post quartam do.in quadragesima.Serm.duo.to.10.176.K.& sequenti.
feria tertia post quartam dominicã in quadragesima.Ser.duo.to.10.177.i.& sequẽ.
Feria quarta post quartam dominicã in quadragema. to.10.178.i
feria quinta post quartam dominicã in quadragesima. tom.10.179.c
feria sexta post do. quartã in quadragesima: Serm.duo. ibid.g.& seq.
feria secunda post dominicam passionis domini. tomo.10 181.m.
feria tertia post dominicam passionis. tom. 10.182.h.
feria quarta post dominicam passionis. tomo.10.183.k.
feria quinta post dominicam passionis. tomo.10.184.i.& sequen.
feria sexta post dom.passionis.to.10.185.b.
feria secunda post dominicam palmarum: Sormo.tres. to.10.186.K.& seq.
feria tertia post do.palmarũ: Sermones quatuor. tom.10.188.f.& seq.
feria quarta post dominicam palmarum:Sermo.

mo.tres. to.10.190.h.& se.
Feria quinta in cœna domini,Serm.tres.to. 10.191.h.& seq.
Feria sexta in paraſceue.Ser.duo.t. 10. 192.l
Feria ſecunda Paſchæ,Sermo.quatuor.tom. 10.198.c.& ſeq.
Feria tertia Paſchę,Sermo.quatuor.tom.10. 200.d.& ſeq.
Feria quarta Paſchę,Sermo.duo.to.10.203.
Feria quinta Paſchæ,Sermo.duo.to.10.204. a.& ſequen.
Feria ſexta Paſchę,Sermo.tres.to.10.205.b. & ſequen.
Feria ſecunda in Rogationibus.to.10. 212.c
Feria tertia in Rogationibus. ibid.i
Feria ſecunda Pentecoſtes, Sermones duo. tom.10.220.b.& ſeq.
Feria quarta Pentecoſtes. tom.10.221.h
Feria quarta quatuor temporũ. to.10.239.g
Feria quarta quatuor temporum ſeptembris tom.10.241.d
Vide,Dominica,& Sermo.
Fermentum,in bono,& in malo. to.3.18.i
Fermentum vetus,quid. tom.7.18.K.l
Mulier quæ abſcondit fermentum, quam to. 10.28.c
Fermentum Phariſæorum,doctrina ipſorũ. tom.4.152.h.tom.10.30.d
Et quę ea doctrina. ibidem
Ferri ſupernatatio. to.3.246.d
Ferrum,pro tribulatione & dolore ponitur to.2.88.c.d.& 92.c.tom.8.404 i
Feſſonia dea. tom.5.35.a
Melius feſtinando appetimus ſempiterna,q̃ hic remanendo nos ſeculi apprehendat ruina. tom.9.202.h
Feſtuca in oculo,quid. tom.10.15.x
Feſtuca,id eſt,ira,rigando creſcit, in trabẽ, id eſt,odium. ibidem
Feſtuca quomodo fit trabes. tom.10.92.e
Cordis oculum feſtuca turbat,trabes excæcat. tom.10.227.g
Si feſtuca patiatur in oculo,tandem fiet trabes. tom.10.244.i.K
Feſtiuitates,ſacramenta ſunt tom.2.28.b.& 167.f.g
Feſtorum religio ſuperſtitioſa. tom.2.90.h
Feſta paucisſima. to.2.167.f.g
Feſtum diem dies plures celebrari. tomo.2. 41.b
Feſta ſanctorum videntur ordinata propter tres cauſas. tom.5.74.l
feſtinantes Chriſtianorum quomodo celebrandæ. tom.6.43.f.g
feſta humana. tom.8.124.l.m
feſtiuitas æterna. ibidem
Quid faciendum ac fugiendum ſit,ad digne diem feſtum celebrandum.to.10.123.g.h
Licet ſemper Dei miſericordiam teneamur implorare,tamen in magnis ſolemnitatibus maxime congruit. to.10.213.c
Non ſunt in ſanctis feſtiuitatibus chori ducendi. tom.10.234.c
Non eſt ebrietati diebus feſtis vacandum.to. 10.251.m
Recte dies feſto Eccleſiæ colunt, qui ſe Eccleſiæ filios eſſe recognoſcũt.to.10.252.g
feſtiuitates in templis viſibiliter colendo,in nobis inuiſibiliter complere debemus.to. 10 253.m
Non digne celebrat feſtiuitates, niſi corpore & mente caſtus. tom.10.254.a
Duplex feſtiuitas a nobis celebrãda eſt. ibi.c
Vide,Sabbatum.
fici allegoria. tom.4.65.K.tom.8.63.f
fici arbor quid ſignet. to.9.16.e
De ficu furto ſublata, cum irriſione Manichæi. tom.1.35.l.m
ficus areſacta. to.4.156.e
ficulnea ſterilis,cui maledixit dominus, q̃d ſignificet.t.8.528.a.& 84.c. to. 10.37.g.h
ficus propagationẽ carnis ſignificat.t.8.63.f
Arboris fici myſterium cũ dicitur, Antequã Philippus te vocaret,cum eſſes ſub ficu, nouite. tom.9.16.d.e
ficus magno vento agitata,eſt Eccleſia, perſecutionibus vexata. to.9.143.K
Succinctoria primorũ parẽtũ ex foliis ficulneis,libidinẽ ſignificãt. to.10.8.K.& 64.a
Et obiter locus euangelii expoſitus, Cum eſſes ſub arbore fici,vidite. ibidem.8.K
Primus homo poſt peccatum, foliis ficulneis pudenda velauit. tom.10.27.h
Quare ficulnea arbore,genus humanum deſignetur. ibidem & ſequen.
Circunfodere ficulneã,quid dictũ.to.10.27.i
Colonus intercedens pro ficulnea,quis ibi. ficus,peccatum ſignificat. to.10.34.
f.fides dea. tom.5.34.f
Fidei definitio,& vnde.
Fides quid ſit.tom.3.50.c.d.to.9 65.m.tom. 10.84.i.& 108.c

De definitionibus orthodoxæ fidei.to.3.64.m.& sequen.
fidem esse de iis,quę non videntur.to.3.134 e.to.4.351.c.d.to.965.m.& 951.to.10.841.& sequen.198.f
fides est de rebus,quas ignorare nō expedit, nec p nosipsos scire possumus.to.5.93.f & sequen.
fides earum est rerum,quę non videntur,& debet esse firma. to.8.336.h.i
fides est sperantium substantia,confictio rerum quæ non videntur. tom.10.108.e
fides etiā ipsa est,credere in Deū.t.10.244.c
fides vnde dicta. tom.2.24.d.to.10.244.c
fides vnde sit dicta Latinis. to.4.10.d
fides vnde proficiscatur.tom.3.276.l.& seq.

Fides in genere.

fides.t.3.54.g.& 254.b.& seq.& 348.l.& fo. seq.b.& 351.m.& 354.m.& fo.seq.c.t.4.10.d.to.5.112.c.& 185.g.to.10.75.g.h.& 139.c
fides Dei donum est.to.1.15.e.f.& 28.h.to.248.l.& 136.e.to.3.20.h.i.to.4.218.l to.7.426.h.to.10.99.c.& l.
Via ad Deum.to.1.14.b.t.3.52.K.l. to.10.80.d.e
Cordiū mundatrix.to.3.156.d. to.10.27.d
Opus Dei. tom.7.404.a.b
Lorica & scutum. to.8.81.c.d
Tunica & lorica. tom.10.116.e
fons orationis. tom.10.30.i
Cibus. to.10.181.f.g.& seq.
fidei Christianæ fundamentum qđ.to.3.50.a.b.to.10.67.m.& 129.b
fides est fundamentum ciuitatis Dei, quæ qdem parit amorem Dei. tom.5.228.a
fides primum fundamentum.tom.10.80.a
fides est bonorū oīum fundamētū.t.to.139.c
Humanæ salutis initium.Eodem.215.d.in fi.
fidendum soli Deo. tom.1.235.K
confidendum est in domino & non in homine. tom.2.253.i.to.10.21.i
fides non eget demonstratione. to.1.44.i.K
fides aperit recondita. tom.1.208.f
fideli disciplina,in rebus obscuris necessaria. tom.1.231.K.l
fides historica,& spiritalis. tom.1.245.K.l
fides causa iustificationis. to.2.144.K.l
Ad fidem cogi quatenus expedit. tomo.2.50.m
Ad fidem nemo cogendus inuitus,tomo.7.45.f
fides,obseruationes varię. to.2.117.m
Ex fide viuit iustus.tom.2.129.& 140.a.& 213.K
fides omnis iustitiæ initium. tom.2.139.c
fides Augustini. to.2.235.c
fides resurrectione & ascensione fulcitur. tom.3.4.h
Ex fide resurrectionis generantur filii ciuitatis Dei cœlestis. tom.5.138.f.& seq.
De fide resurrectionis,quę non est cōtra rationem. tom.5.229.h
Pro fidei rationem an liceat aliquid afferere præter scripturam. tom.2.238.e.f.& sequentibus.
Quę fideles laudanda.tom.3.276.c.tom.10.69.a
fidei laus,to.3.69.c. tom.10.84.r.& 237.i
fides & veritas. to.3.355.l.m.& seq.
De fide & symbolo.to.3.46.c.& seq. Retra. to.1.16.h
fidem,quam corde gestamus,etiam ore proteamur. tom.3.46.c
Ratio & fideles. tom.3.50.m
fidei titulus an sit profuturus. tom.3.58.f
fidei confessio. tom.3.63.c.d
De fide ad Petrum diaconum. to.3.69.b
Per fidem euehimur ad incommutabilē veritatem. tom.3.102.K
fides quomodo videt & videtur.to.3.134.h.i
Et quòd nullo sensu capitur. ibidem
fides vna,quo sensu dicatur. ibid.i.K
fides transitura est. tom.3.141.l
fidei transeuntis vestigium, quomodo seruet trinitatem. tom.3.143.b
fidei simplicitas. tom.3.257.e
fidei filius,qui. ibidem.270.d
fides an in nostra potestate sit.to.3.275.l.& sequentibus.
fides bifariam accepta. ibidem.276.a.b
Quam fidem commendet Apostolus.tom.3.188.c.to.4.24.m.& 228.g
fidei gradus. tom.3.351.d
fides gradus intelligendi. to.10.108.d
fides intellectum aperit, infidelitas claudit. tom.3.349.b
In rebus fidei non esse locum mendatio.to.4.5.f
fides Christi,quæ.tom.3.355.m.tom.4.24.a.tom.9.83.K
Libertas fidei non sit fidelibus velamen malitię.

tię. to.4.27.m.& seq.
fides rerum & verborum. to.4.119.c.
fides credentium,regnum Christi. tomo. 4. 203.c & 1.
fidei inchoatio. tom.217.a.
Semina fidei sunt virtutes, per Apostolos sa ctę. tom.4.311.k
fides an mereatur hominis iustificationē.tomo.4.218.i
de fide rerum inuisibiliū.to.4.351. d. & seq.
Etiā in rebus humanis multa credi,quæ non cernuntur oculis. ibidem.202.c.
fides certis indiciis confirmatur.Eodem. 351 i.& sequentibus.
fides est in partibus iustitię,cuius maximum & primum officium est, vt in Deum credatur. tom.5.57.d.
fidei pignus hic sancti accipiunt ęternæ ciuitatis. tomo.5. 46.i
fides redarguit incredulitatē: & qđ instituit incredulitas,astulit fides. Eodem.72.e.f.
fides ideo non intelligitur,quia scripture nō credunt multi:& quod impugnari potest, non tamen expugnari. to 5.93.i.
fide purganda erat mens vitiis inualida,vt p frueretur lumine. tom.5.93.d.
Quę fidei sunt,cū sint remota à sensibus nostris interioribus & exterioribus,oportet credere illis. ibidem.& sequenti.e
fide credidit orbis scripturæ sacrę. tomo.5. 10.6.b.c.
fidei passibus,in Deū vnū proficiēdo, fugere debemus hanc Babyloniā.to. 5. 175 d.
fides, absque Dei adiutorio, non sufficit ad bene viuendum. to.5.188.d
fides concepta est ex scripturis nouis & veteribus. to.5.194.d.
Anima nostra regenerata est per fidem. tomo.5.199.e.
Vbi diuinitus adiuuantur,credūt ibi : & vbi credunt,ibi inueniunt. to.5.208.b.
Per fidem,& patientiam,acquirit salutē Dei ciuitas. tomo.5.229.l.
fide acceditur ad Deum. tom.5.241.e.
fidem Christus ipse maxime exegit. tom.6. 35.e.& sequentibus.
fidem conciliant miracula. ibidem.l.m
De fide contra Manichęos. to.6.183.e
fides reddit dociles. to.6.248.m.
Quęstiones fidei,quæ pprię.tomo.7.259.c.
Initium vitę per fidem. tom.7.213.e
Initium fidei, quod custodit animā, donec roboretur,lacte nutritur, vt perueniat ad habitudinem & firmitatem cibi solidioris.tomo.8.86.K.
Quomodo sit ex auditu.t.8.136. K.& 145.d
fides est humanę salutis initiū.to. 10. 139.c.
Initium bonæ,fidei,quod. tom.10.84.i
Nō fides,sed tępora variata sunt. to.8.162.b
fides Christi falli non potest.Eodem. 176.c.
fides nemo perdet,nisi cum spreuerit. tom. 8.182.a
fides.licet auro præponatur,multi tamen peruerso iudicio præponunt aurum fidei.ibi dem.187.a.& 263.g.
Quod excedat totum mundum.ibidē.263.g
fides bonam voluntatem præcedit, & fidem gratia Dei. tom.8.282.k.
Quòd fides ipsa, qua quisque credit, & ex morte sui cordis anima reuiuiscit, detur a Deo. tom.8.319.K
Sine fide Christi non est quisquā saluatus, siue ante eius incarnationem, siuè post. Eodem.404.d.
Non est iustitia fidei, si non sit absconditum quod prędicatum crederemus,& credendo ad videndum peruenieremus. tomo.8. 421.K.l.
Ante fidem non debentur homini,nisi mala pro malis. tom.8.441.K.
fides impetrat quod lex imperat. tomo. 8. 451.K.l.
Quòd proficiat ad credenda quę intelligit: & eadem ipsa vt magis magisque intelligantur, in ipso intellectu proficit mens. ibidem.453.c.
fides si in nundinis venalis esset,precium haberet. tom.8.482.m
fidem omnes sibi exhiberi volunt, quam tamen aliis exhiberi nolunt. tom.8.482.a.
fides sic est in anima, vt radix bona quę pluuiam in fructrum ducit. to.8.531.g.
Christum videntes non ludantur fide, qua filium hominis videbant,sed quia filiū Dei credebant. to.9.102.l.
fides firma non fuit in Ecclesia, ante aduentum.spiritussancti. tom.9.112.c.
fidem non seruans,seipsum fraudat, & non promissor: to.9.129.m.
Protestatio fidei à Petro. to.8.139.K
fidei incrementum. tom.9.78.f.
fidei incrementa in homine. to.10.85.d

fidei

Fidei tempus modo est. tom.10.2.b.
Ad fidem comparandũ,cor pium, admouẽdum est,non manus palpans. to.10.17.i.
fidei oculi. tom.10.17.m
Species non lætificabit in patria, quem fides non consolatur in via. to.10.18.a
Omnia temporaliter gesta a Christo, fidem nobis inferunt. to.10.19.a
fides Dei. ibid.k.
Putas veniens filius hominis,inueniet fidem in terra?de quibus dictum. to.10.19.l
Fidem a Deo accepimus. to.10.26.c
Gratiæ Deo aguntur a Paulo,de fide gentiũ. tom.10.28.g
In cœna Christi fine fide esse quãtũ & olim & nunc periculum:rursum cum fide,quãtus profectus.tomo.10.28.l.m & sequen.
fides fundit orationem. to.10.30.i,
Apostolorum,in hac terra, non plena fides. tom.10.30.K.
Qualis fides in Ecclesia militante. ibid.
In rebus fidei, aliquando homo deficit non ratio. tom.10.32.e.
fide tangere Christum. to.10.50.h.
fides erigitur. to.10.53.h
Quomodo pueri aliena fide & confessione Ecclesiæ saluentur. to.10.165.g.& seq.
Vide,Baptismus.
fidem habere. tom.10.75.b.
Ad fidem quid pertineat. ibid.c.
fides melior q̃ caro,&c.to,10.75.m.in fine.
fidei pulchritudo. to.20.76.f.g
fidei præcellentia inter Dei multa dona. tomo 10.84.K.
fides aliquid magnum est. ibid.i.
Ex fide credimus. tom.10.99.c.
Quomodo oretur vt fides habeatur,& tamẽ nemo orat nisi fide. ibid.g.
fidei lumen,in scripturis. to.10.108.d
Participamur modo per fidẽ,&c.t.10.150.d
fidem viuere in æternum. to.10.159.h.
fides primogenita. to.10.176.c.
fides sancta vbi est,ibi est & sancta cõmunio. tom 40.186.d
Qui nouit defendere fidem, titubantibus.& non credentibus est necessarius.tomo.10 197.K.
Deus se absentauit ab Ecclesia, & ascẽdit in cœlũ,vt fides ædificetur. to.10.198.f
Christus solũ tangitur per fidem.to.10.205.c.& 206.a.b.& sequen.
Effectus fidei. to.10.217.d.e
Nisi quis fidei solidi.atẽ tenuerit, diuinam præsentiam non agnoscit. ibid.f.
Oculis iniquorum plus lucet aurum quam fides. to.10.232.g
Nomina fidem profitentium scribuntur in libro vitę. to.9.240.g.
diabolus de bonis mala spargit, nisi ei resistat vigilantia fidei. to.10.242.f.
Per fidẽ ambulamus, quandiu credimus qđ nõdum videmus. to.10.248.c.
Quare fides comparetur grano sinapis.to.10 269.g.h.& 270.a.b
Quisque rebus mundi & diuitiis obuolotus est,huic fidei medicina nõ ꝑderit. ibid.c.
Nihil prodest verbis proferre fidẽ, & factis deserere veritatem. to.16.173.b.
Deus ab omnibus fidem expectat magis quã mortem. to.10.278.c
Legendo sacram scripturam,inueniuntur articuli.fidei. tom.10.296.l
Quando fides pugnat, nullus carnem expugnat.tom.10.320.b
fides oculum pietatis habet in corde. tomo. 10.324.e.

Fides,& Baptismus.

Fides & baptismus. to.3.77.e.
Susceptorum fideiusio in baptismo. tomo. 2.28.l.m.
Fides probatur nobis post baptismũ relicta: cuius vigor in martiribus maxime eminuit.tom.5.113.K.
Fides præparanda est ad sacramentum baptismi suscipiendum. to.10.180.K

Fides Christiana,& catholica.

Fidei Christianæ summa.to.1.249.b.tomo.2 213.h.to.10.194.l.
fidei confessio olim publica. to.1.52.b
fidei Christianę series. tom.2.4.l.
fidei Christianę gradus. tom.8.351.d.
fidei Christianæ prædicatio mirabilis. tom. 4.353.i
fidei Christianę testimonium ꝑhibet Sibylla. tom.5.276.f.& seq.
fides simplex Christianorum. to.6.89.i
A fide initium religionis.to.6.34.b.c.tomo. 7.402.m.& sequen.
fidei Chr̃ianæ præconiũ.to.7.419.c.& seq.
Nõ est laus fidei Christianorũ credere Christum mortuum, sed credere resurrexisse. tom.8.378.b.

Fides Christiana, resurrectio Christi est. to. 8. 471. i, K
Fides est Christiano necessaria to.10.152.m
Sub disciplina Chr istiana fides viget.tom.9. 207.a
Fides Christiana est vitã expectare post mor tem,reditum sperare post exitum.tom. 9. 210. K
Fides catholica explicata. to.3. 159.m
In fide catholica negligentes facile decipiũtur ab hæreticis. to.3.256. l
Fidei catholicę argumenta. to.6.22.l,m
Fidei catholicæ excellentia. to.10.55. f
Fide catholica omnis mũdi thesauros facilè exuperat. tom.10.217.e
Quã parũ fides catholica in precio sit apud iniquos. tom.10.232.g,h
Fides catholica commendatur. to.10.55.f
De fide catholica. to.10.224.f,g

Fides nostra, & Dei.

Fides,& nostra,& Dei. to.1.18.e
Fides nostra de futuris,confirmatur prętеritis iam factis,in scriptura narratis,q̃ prius promissa erant fienda to.5.93.i
Fides nostra roboratur testimonio inimicorum. to.5.183. c
Fidem nostram compulsi sunt,a dæmonibus multi Iudæorum confiteri. to.5.183.a, b
Fides nostra non est inanis circa resurrectionem. Eodem. 207. f
Ad fidem illorum habendam quę sunt incredibilia,duo sunt argumenta.to.5.212. m, & sequen.
Fidem exhibe,quam exigis. tom.8.79 k
Fidem amas vt exigas,ama vt exhibeas.to.8. 93.d
Fides tua,manus est dexteræ tuę. Eod.472.h
Nihil valet fides tua,nisi eam deus protegat. ibidem.
Fides nostra in primogenitis nostris.Quãdo custoditur fides nostra, cętera subsequi possunt. to.8 513.e
Homo nõ potest metiri fidem hominis, sed solus deus. tom. 10. 5. c
Fides nostra in humilitate laudatur. tom.10. 3. m
Christus caput reclinat in fide nostra. tom. 10. 6. K
Fides nostra in Christum quẽ corporali præsentia non vidimus. to. 10.28.K,
Fides nostra,non plena,siue perfecta.to. 1
30.i, K
Fides perfecta vix inuenitur in terra. ibidem
Fides superborum & humilium.to.10.30.K
Fides nostra catholica vnde collecta.to. 10. 51. K
Fides nostra non opinione pręsumptionis, sed testimonio lectionis est collecta. ibid.
Fides nostra lignom ascendere debet. tomo. 10. 55. i
Fides,nos peccatores inuenit. to.8.62 i,K
Fides nostra quomodo a dęmonum fide discernatur. to 10.75.d,e,& 99.c,d
Fides & sanctorum,& dęmoniorum.to.10. 99. c, d
Discernenda est fides nostra a fide dęmonũ. to. 10. 323. f
fides nostra in quo maxime discrepet à fide gentilium. tomo.10.78.a,& 90.b
Lex fidei nostræ, in trinitate consistit. to.10. 194. f
Habeamus fidem , & nobiscum est quẽ non videmus, to.10. 198.e
Cum fides sopita est in corde nostro dormit in nobis Iesus. tom.3.350.b
In fide perstendum. to.10.53.i,k
Exhortatio ad constantiam in fide.t.4.332.a
Ad fide immobilem obseruantiam,cohortatio. tom.4.353. i

Fides vera.

Vera fides, quæ. to.10.69.a
Fide vera liberatur homo ex dominatu dæmonum. tom. 5. 78. d
Fides vera, continet vniuersalem viam animæ liberandæ: & est via regalis ad regnũ ducens. tom.5 92.d
Fides plena & perfecta, quę. tom.10.99.e
Fidei magnitudo. to.10.188.h
De fide recta. tom.10.192.f

Fides patrum.

fide Christi,saluati Patriarchę.t.1.67.l,to.2. 59.f,& 121.a,b,& 129.c,& 213.K,l,to.7. 260 g,h,& seq.
Fide simplici & fiducia pietatis,fiebant miracula a Moyse & similibus.t 5.83.a, & seq.
fide sacramenti incarnationis,etiam antiqui mundari potuerunt. tomo.5.88. e,
Fide colebatur deus ante incarnationẽ Christi,non solum ab Hebręis,sed etiam a quibusdam aliis. tom. 5.21.c,& 180 e & sequentibus.
Fides est vna & eadem,qua crediderunt antiqui

tiqui vēturum Christum, & nos veniſſe q̄ omnes in vnā ciuitatē perducit.t.5. 183. c
Non ſine Chriſti fide fuerunt antiqui, qui eius futuram reuelationem prę̄uidere & p̄nunciare potuerunt. tom.8.281.d, e
In illius fide antiqui ſaluati ſunt, in cuius & nos. tom.8.100.b
fides eadem nobis, quæ & antiquis patribus tom.9.72.f
Abraham per fidem accepit filiū in ſenectute, quem in iuuentute habere non poterat per naturam. to.10.160.i, & 163. a, b
Vnum deum ſignificat, quia vna eſt fides veteris & noui teſtamenti. to.10.258.g

Fidei præmium.

In fidei p̄miū ſeruatur nobis viſio diuina. tom.5.240.l
Fides præcedere debet intellectum, vt ſi intellectus fidei præmium. to.10.44.b
fidei præmium, & infidelitatis retributio.to. 10.53.h, i
fidei merces, quæ. to.9.98.f, to.10.84.i

Fides, Spes, Charitas.

fide & ſpe, ſalui facti ſumus. to.1.79.h, i
fide & ſpe corroboramur ibidem, k
fides, ſpes, charitas, quomodo neceſſaria.to. 1.174.a, b
fides, adhæret charitati.to.2.113.b, to.3.7.f
fides, ſpes, charitas, illuminant. to.3.7.g
Enchiridion de fide, ſpe, & charitate.to.3.50 l, m, & ſeq. Retract.to. 1.27.h
fide, ſpe, charitate, colendus deus. to.3.50.l, & ſo. ſeq. b, c
fides, & ſpes quomodo differāt. Eod.50.c, d
fides inutilis, niſi accedat charitas.to.3.115. K, & 154.g, h
fidelium & ſpes, & fidei conſtantia.t.3.348.i
fide ac ſpe, quomodo maior charitas.tom.3. 64.f, g
De fide, ſpe, & charitate.to.4.212.m, to.8.61 f, & ſeq.to.10.152.l, m
fides tunc eſt, quando in ſpe expectatur q̄d nondum tenetur. to.5.212.c
fides, ſpes, charitas, ſignificantur per triplicē ordinem camerarum arcæ. tom.5.141.g
De fide & ſpe noſtra rationem reddere debemus omni petenti. to.6.264.b
Cū dilectione fides Chriſtiani, ſine dilectione fides dæmonis. tom.9.139.l
Sine dilectione, fides inanis eſt. to.10.215.g

Fides, Opera.

fides cum operibus. tomo.3.20.h
fides, quæ, per dilectionem operatur, ſaluos nos facit. to.3.58.g
fides per dilectionem operatur. to.3.276.f, to.4.26.f, to.7.426.h, i
De fide & operatione.to.3.20.h, & 254.g, & 275.f, g, to.4.207.f, & ſequen.to.8.61.a, & ſequen. copioſè.
De fide & operibus. to.4.19.h, & ſeq.
Retracta. to.1.25.a, to.3.58.g
fidei & operum vicinitas.t.4.20.K, l, & 26.i
fides ſola ad ſalutem non ſufficit, ſine operibus. to.4.23.c, & ſeq. & 26.f, g, to.7.293. m, & ſequen.
fides, operibus præponenda. to.4.47.K
Vis autem ſcire ò homo inanis, qa fides ſine operibus ocioſa eſt: exponitur.to.4.207.f & ſeq.to.10.152.m, & ſeq.
fidei & operum merita, ſequuntur vocationem. dei. tom.4.218.i, k
fides ſine operibus non ſaluat, nec continētia ſine perſeuerantia.tom 4.361.K, l, to.9 139.h, i
fidei & operū diſcretio.to.7.293.l, to.9.48.a
fidem ſine operibus ſanctis oſtendit nihil valere Auguſ.contra quorundam opinionē erroneam. to.5.224.d, e
fides ſine operibus mortua, quomodo intelligatur. to.8.61.c, d
Quod quiſq; p̄ter fidem facit, nihil illi p̄deſt: qualecunque illud opus ſit. ibidem.
Quod nulla opera bona, fidei p̄ponenda ſint ibidem, K, l
Si ſterilis non es, fides tua ſterilis non erit.to mo.8 61.e
fides, ſi ſine dilectione eſt, ſine opere eſt.ibi.
fidei opus, dilectio: quia ſine charitate nihil prodeſt. ibidem, f
Quod gratia fidei non accipiatur merito operum. ibidem h, & ſeq.
fidem bone opera conſequuntur. ibidem, l, & ſeq. & 237.d
Ad fidem nemo ſe meritis operum peruenire ſe putet, cum in ipſa fide ſint omnia opera quæ diligit deus. tomo 8.66.i
De fide & operibus, error Auguſ.retractatus. to.1.18.d, & ſeq.to.7.402 a, b
fidem, quomodo diſtinguat Apoſtolus ab operibus. to.7.404.a
fides, bonorum operum fons.tom 2.139.d, e

to.3.351.g.t.7.294:a,& 340.m,& 426.h
fides,opus est:visio, merces est.to.9.246.h
fides,omnis meriti initium. tomo.9.65.K,l
fides nihil valet sine operibus charitatis. to.10.89.f, & sequen.

Fides prædicta.

Ecclesiasticus, fidem gentium futuram predicit. tomo 5.167.K, & seq.
fides gentium Abrahæ promissa. to.7.402.l
Cõuersio gentium & principum, ad fidem Christi. tomo.10.111.b,& i,K

Fides aliena,dæmonum, & errores circa ipsam.

Fidei alienæ efficacia. tomo.1.232.g
Fide aliena, rectè baptizantur paruuli. ibid & tom.2.27.c,d
Vide,Baptismus,& Paruuli.
fides dæmonum.tomo.4.23.f,& fo. sequen. g,& 227.a
fides mortua.ibid.25.g,& fo.seq.f,g,& 27.c
fidem vocat, licet non veram,credulitatem Porphyrius. tomo.5.92.c
fides sola,secundum Aetianos. to.6.8.f
fidei initium,ex nobis,incrementum ex deo Pelagiani voluerunt. tom.7.402.h
Exclamatio in professores fidei Christi.tom.9.246.f
Confutatio eorum qui credunt se saluandos quantumuis mali sint,modo fidē habeant tomo.10.323.e

Fidelis deus,& fideles homines.

fidelis deus. tom.3.276.a,to.8.69.d,
Et fidelis homo. to.3.276.a,& seq.
fides Christi,qua nos fideles facit.to.3.277.g
fidelium finis,Christus to.3.351.d
fideli est totus mundus diuitiarum, infideli autem nec obolus est.to.2.75.f,& 123.g
fideles deus induxit ad fidem, per miracula. tomo.5.229.k
Quanto fidelius est cor diuina gratia, tanto fortius est ad portandus tribulationes. Eodem.237.e
Pro fide deorum suorum non sic parati mori erant infideles, vt Christiani. tomo.5.228.K,& sequen.
fideles,sunt domus dei,& corpus Christi.tomo.5.162.e
fideles fuerunt aliqui antiquitus, & non solum in populo Iudæorum. tom.5.184.a
fidelissimus vrbi, Marcus Regulus: morte crudelissima damnatur tom.5.9.b,c

Vide, M. Regulus.

fidelius deus,a fideli homine,quomodo distinguatur. to.8.69.d
fidelium,& infidelium,discrimen.to.9.28.g
fidelium cõparatio,infidelium est vituperatio. tom.9.102.i
fideles sunt membra Christi, sicut Christus est caput Ecclesiæ. to 9.111.K
fideles vnum possunt esse in deo,non tamen vnum cum deo. tomo.9.112.g,h
Maior dei gratia habenda quòd fideles nos fecit,quàm quòd homines. to.10.66.g
fidelis se nescit scire quod nescit.t.10.222.a
Homo verè fidelis est, qui credit quod nescit. ibidem.
fideles,victu & vestitu contenti esse debent. tomo 10 287.i
Quatuor sunt genera fidelium.tom.10.297.m, & sequentibus.
fidelium pastor, vita est, infidelium autem mors. tom.10.311.d

Fiducia dei,fiducia sui, Diffidentia.

fiducia erga deum. tom.1.177.i
fiducia in pastore Christo. to 4.390.d
fiducia Christianorum,aduersus diabolum, aliosque hostes.to.6.10.g, & sequentibus ab vnde.
fiduciæ meritorum, præfertur confessio peccatorum. tom.6 267.i
[illegible]tomo.8.61.g, & se[illegible].
fiducia bonorum in deo, non antem in transitoriis. tomo.9 7.f
fiducia sui.pestilens.tom.2.70.K,l,& sequentibus. tomo.3.63.d
Diffidentia sui. tomo.3.349.g
fiducia sui,& excusatio peccati. to.4.357.c
Quid interfit inter fiduciam veritatis, & timorem falsitatis. tom.9.233.c
diabolus operatur in filiis diffidentię,societate & obligatione peccati. to.10.10.l,m
figura,& forma,differunt. tom.1.102.l
Quid vtilitatis prę̃ferat figurarum controuersarum agnitio. to.1.107.c
figuræ Mathematicæ: to.1.196.b
Quæ figura præstantior. ibidem,e
Summa æqualitas in figuris. ibidem,h
figurarum præstantia. ibidem
figurarum in sacris libris ratio.tom 2.133.e
figurate dicta vtrum ne propriè accipiantur & contra. tom.3.16.K,l

figuratus sermo illustrat scripturam. ibidem
figura vbi subsit, vbi non. tom.3.17.m
figurate dominum multa dixisse. to.4.148.b, Vide, Allegoria.
figuræ rerum sunt ab ipso deo. to.5.111.c, d
figuræ multę possunt esse eiusdem rei. Eod. 150.f, & seq.
figurarum dissimilitudo, in hominibus, est magnum miraculum. tom.5.217.b
Sicut in bonis multo amplius boni est, in eo quod per figuram significatur quàm in ipsa figura: ita in malis longe peiora sunt q̃ significantur figuris. to.8.281.i
figuræ veteres de Christo. to.9.222.m
figuræ veteris testamenti. to.10.105.a,b
In veteris testamẽto fuisse homines, qui qđ in figura agebatur, intelligebãt. ibidem
figulus deus. tomo.5.130.e, to.10.197.c, d
figulus luti, habet potestatem facere ex eadẽ massa aliud vas in honorem, aliud in contumeliam. tom.10.67.c
figulus ille cuius agere emptus est, Christũ significat. tom.10.192.c, d
filiæ hominum, ideſt, secundum hominem viuentes. tomo.5.139.d
filiæ regnum dupliciter possunt intelligi. tomo.8.136.f
filiæ Tyri, quę sint. ibidem, m
filiæ Iudæ, quæ sint. tomo.8.145.l
Sunt filię malę, & i[illegible] spinarum. [illegible], g
filia Pharaonis, Ecclesiã figurauit. t.10.170.i
filia Pharaonis, de domo patris egressa, festinabat ad aquam ibidem

Filius.

Filiorum procreatio quomodo, si Adam nõ peccasset to.1.22 K, to.3.208.c, & e, to.6.256.f, g, so 7.261.i, K, & 274.K, l, & 274.c, d, & 279.a
filiis à parentibus, quomodo prouidendum to.2.244.l
filium dici, & aui & proaui. tom.3.33, e, f
filios obligari peccatis parentum. to.3.55.k
filii iræ. to.3.54.K, & 234.e, to.7 371.c, to.9.29.b, c
filii ire natura sumus, quomodo dicatur. to.1.12.d, & 15.b, & 230.b, to.3.137.g, to.8.102.g, h, & 191.c, d
filii Israel, pro vniuerso populo. to.4.40.h & 56.i
filii Israel, charitatem omnia sperantem habuerunt. to.9.228.c, d
De filiis Israel. to.10.176.d
filios geminos non potest concipere mulier diuerso tempore tom 5.40.K
filium proprium occidit Torquatus, pro iustitia seruanda. Eodem. 46.f
filios proprios, cum vxore, occidit primus cõsul Romanorum, pro amore libertatis & honore. ibidem e, & 25.b
filios proprios coegit fames comedere. to.5.237.d
filios deorum se plurimi credi volunt, vt timerentur. to.5.211
filiis conceptis, multa superinducere potest affectio diuersa animę mulieris prægnantis. Eodem. 111.k
In filio suo maledictus est Chan, peccans in Noe patrem suum. ibidem 142.h
filios generant deo, qui non libidine coeũdi sed officio propagandi: non familiam superbiæ, sed ciues cœlestes generant, quos seruire deo docent: sibi autem generare dicunt, econuerso. to.5.131.f, & seq.
filii primogeniti, non semper nominantur in scriptura. to.5.136.f
filiorũ generatio, donũ est nuptiarũ. t.5.128c
filiorũ nomẽ, in scripturis sanctis tribus modis accipitur. to.6.55.c, d
Retracta. to.1.18.m.
filii iræ, quare è sancto coniugio nascantur. tom.7.266.a
Vide Baptismus, Matrimonium, & Nasci.
filii adulterorum, bonum opus dei. to.6.259 h, i. to.7.275.
filii nostri, opera nostra. to.8.17.e, f, & 88.c, d, & 385.c
filii hominum, sunt, qui de veteribus regenerantur per fidem. tomo.5.24.a
filii hominum quandoque dicuntur generaliter, aliquãdo, ppriè. t.8.80.c, d, & 147.i
filii hominum, sunt Iudæi propter vnius dei cultum. Eodem 26.m
Quibus est amabilis, filii sunt: quibus est terribilis, non sunt. tom.8.153.b
filii lucis & tenebrarum, qui sint. Eod.212.K
filii sponsi, qui sint. to.8.122.h
Quomodo aliquis dicitur filius matris, & nõ dum est filius patris ibidem.158.c, d
filii alienorum qui sint. tom.8.181.g, h
Quos scriptura vocet filios alienos. Eodem 521.a, & 550.d

filii Iacob,& Ioseph, distinguunt.t.8.280.h
filii mortificatorũ,q sint.t.8.292,f,& 442.m
filii hominum,quomodo vani & mendaces. Ibidem.204.d,& sequen.
Non iam felicitas est habere filios, sed habere bonos filios. tomo.8 479.b
filiorum nomine, opera intelliguntur, siue bona siue mala. ibidem.f
filii seruorum,fructus sunt operum tuorum Ibidem.g
Eius filius quisque esse comprobatur, cuius opera imitatur. tomo.8.133.m,142.K
Quòd filii alieni,sint filii iniquorum:& quare. Eodem.149,f,& 171.l,m
Filii seruorum, cur inhabitabunt.to.8.383.f
Qui sint filii excussorum.to.8.491.i,K,& fo. sequen.a,& e
filii hominum dicuntur, quando male: filii dei,quando bene agunt. to.8.170.d
Cur filiorum beatitudo ad meritum patrũ promittatur. tomo.8.505.i
Quòd nie filiorum,spes ipsa significet.ibid.
Noli ,p magno habere si habeas filios morituros,etsi nó ante te,certe post te.t.8.491.i
Quomodo simus filii Dauid. tomo.8.505,l
Degener filius, iniuria. tom.10.44.f
De castigatione filiorum quos cognoscimus ire in vanitates & insanias mendaces:Homilia. tom to.101,a,& seq.
Cura pro filii,qualis esse debeat.to.10 119, g,h,& sequentibus.
filios amare. ibidem.g
filios necare. ibidem.
Omnes gentes quæ in Christum credũt, vel credituræ sunt, filii sunt Abrahę.tom.10. 153.e
Eruditio filiorum. tom.10.209.f
filius viduę,populum gentilem figurabat.to mo.10.226.l,m

Filij Dei.

Filii dei,qui.tom.6.57.e,tom.10.69.g,h,& 169,K
Per quid filii dei simus. tom.10,54.b,c
filii dei,mali etiam. tom.2.74.c,d
filii dei regenerati. tomo.3 353,l
filii dei quomodo efficimur.to.4 311.h,i,& 404.m,to.10.54.b,c,& 153,d,& 155.l,& sequentibus.
filii dei efficimur per fidem. tomo.4.434.e
filius dei fieri per baptismatis mysterium. tomo.4.312.e
filii dei dici possunt filii hominum,secundũ deum viuentium filii autem hominum,secundum hominem dicuntur,idest,carnẽ viuentium. tom 5.133.g
filii dei,dicti sunt filii Seth,secundum carnẽ, sed angeli in sę mystice tom.5.139.f
filii spiritales, per Euangelium generantur. tom.7.12.b,& 28.K,l
Filii dei non peccant, nec possunt peccare. Eodem.225.d
filii seculi,& filii dei,quatenus simus.tom.7. 225.f,g,& 267.a
filii dei etiam peccant. tom.7.297.d
Filii,donum dei. to.8.226.c,d
Deus fecit filium participem infirmitatis nostræ,vt crederemus nos esse participes diuinitatis eius. tom 8.169.d,& 229.l
In filiis dei, nemo similis filio dei. Eodem. 322.d,e
filii dei & filii diaboli,in quo differant.tom. 9.132.a
Quomodo filii dei simus. tom.10.33.f
Filii dei, qui aguntur spiritu dei.to.10.36.K
An viribus nostris meruerimus esse filii dei. tom.10.63.K
fili dei,siue,sancti,quomodo peccatores.to. 10.121.i
Præcepta dei implendo,filii eius efficimur. tom.10.155.K,l
Filii dei sunt,quos in Ecclesiæ gremio collocat. to.10.186.a
Quicunque filios spiritales de fonte leuant, sũt apud deũ ,p eis fideiussores.t.10.209.f
filius dei esse incipit,qui pacificus esse cępit tom.10.211.e
Nemo peruenit ad vocabulum filii dei, nisi per nomen pacifici. ibidem.d

Filii Ecclesiæ.

Filii Ecclesiæ boni. to.3.350.c
Qui legitimi Ecclesiæ filii. to.7.124.g
fiilii Ecclesiæ qui, & quales esse debeant.to. 8.494.K,l

Filii adoptionis.

filii dei,adoptione.tom.1.18.m,to.2.63.b,c tom.4 135.h, to.6.171.g,h
Inter filium naturæ adoptionis, quid interfit. tom.4.346.a
Quòd filii dei sumus, est gratiæ adoptantis, non naturæ generantis. tomo.8.153.m
Creatura sola rationalis, habet potestatem filiationis diuinæ. to.9.165.i

Filius prodigus.

Filius frugi,& prodigus.to.4.117.f,& seq copiose.t.8.31 d,& seq.& 482.l,& 526.d,e
Filius prodigus,patris spreto præcepto,porcis tandem sociatus est. to.9.216.c
De filio prodigo. to.10.290.f,& seq.
Miseria filii prodigi. tom.10.290.h
Receptio filii prodigi. ibidem. K,l

Filius diaboli.

filius diaboli quis. tomo.4.311.i
filii diaboli, qui. tom.5.111.h,to.6.57.d,e
filii diaboli operibus & ꝓfessione procreantur. to.4.311.i
filii seculi&; filii diaboli,differunt.to.7.291.d.364.e

Filius in diuinis.

filius principium.tom.1.78.a,to.3.159.c,& 166.l,to.4.340.f
filii dei mentio vt in Salomone.tom.2.61.h
filius dei crucifixus est,quomodo dictum.tomo.2.137. K,l,to.6.242.h,i
filium nescire diem,qua ratione dicatur.to.3.83.l,m,to.8.10.l,& 90.c
filius virtus & sapientia dei.to.3.108.g,h,& 153.e
Et an sapientia de sapientia.Eodem.108.g & 148.k
De filio dei. to.5.342.g,h
filius dei quare in homine apparuit.tom.4.189.l
filium dei passione non fuisse mutatum.to.3.255.e
Filium dei,aliter Christum intelligimus dici, & aliter homines vocari filios dei.to.4.303.a
Caput spirituſſancti, filius est. to.4.304.i
De æternitate filii. tom.4.317.a, & seq.
filius, uapor virtutis diuinę tom.4.328.d
Filium dei Mercurius confitetur.tom.6.8,l
Quomodo Christus sit filius ancillę.to.8.314.a,b
Christus, nō accipiendus sicut cęteri filii hominum. tom.9.47.l
Filium dei esse deum, insinuat dominus, cū dicit,Infirmitas hęc non est ad mortē,sed vt glorificetur filius dei per eam.t.9.77.i
Filius deus ex deo. tom.9.92.c
Vnde filius dicatur splendore ęternę lucis & non filia. to.9.184
Filius dei est iudex. to.9.241
Filius,secundum quod deus, est inuisibilis inquantum homo, visibilis ibidem. K,l
Dęmones confessi sunt Christum esse filium Dei. to.9.139.i,K
Quomō filius dei sit vbiq; totus.to.9.245.g
filius dei, secundum quod filius.to.10.33.a
filium dei dicimus, carnem Christi,quæ sepulta est. tom.10.47.K
filius in diuinis,splendor.Eod.48.c,d, Et ibi multa de filio dei,splēdori Solis cōparato
filius dei,quis. tom.10.88.l
Sicut alpha litera nulla præcedit,ita nec filiꝰ dei vlli secundus est. tom.10.125.f
Christus nō vocatus est filius Iudęi,sed filius dei. tom.10.131.e
Christus filius dei,non est mutatus in filium hominis. tomo.10.134.k
Si filius dei es, descende nunc de cruce: &c. exponitur. tom.10.194.b
Sola filii persona suscepit carnē.t.10.217.b,c
Christus non ita confessus est se esse filium virginis & Ioseph, quòd negaret se esse filium dei. tom.10.317.m

Filius patri coæternus, æqualis, minor,quomodo &c.

filius,dei,verbum patris coæternum.t.1.69.i
filius æqualis patri.to.2.207.i, K,to.3.81.b, to.4,190.g,& 203.K,& sequen. copiose.
filius æqualis patri,omnia tribuit patri.to 2.96.m, & sequen.
filius patri coæternus.to.2.236.e,f,to.4.185 f,& 342.g,& 347.i,K,to.6.14.i,& 18.l,m & 212.e,f
filius quomodo minor patre, spiritusancto ac seipso.to.2.96.a,b,& 81.d,& 83.K,& 102.a,to.4.342.K,l
filius qnomodo glorificauerit patrem.to.3.86.b,c,tom.9.109.d
filius quomodo dicatur verbum patris.to.3.112.b,to.6.18.a,b,& 215.h,i
filii opera,quę & patris.to.3.354.d,& 356.i
De filii æqualitate. tomo.4.190.g
Caput filii,pater est. tom.4.304.i
filius quomodo nihil agit nisi iussu patris.tomo.4.344.h
Quòd non sit pater maior filius,sed coęternus: & quomodo in futuro etiam seculo patri subiiciendus asseratur. tom.4.347.i
In filio suo quomodo pater fecit omnia,quę exprimuntur per principium.to 5.99.m
filius dei,patris manus, & brachium.tom.6.214.l,m

filius, doctrina patris. tomo.6.242.g
Mandatum patris. Eodem. 246. c
Quòd equalis sit patri, testimonio comprobatur. to.8.194.a,& sequen.
Qui eiusdem est substantiæ cuius pater, pro culdubio filius est & deus. to.8.239.f,g
Ad se deus: ad patrem, filius dicitur. ibid.g,h
filius nihil facit nisi quod viderit patrem facientem: sanus intellectus. tom.9.35.b
filius omnia facit similiter, quæ facit pater. tom.9 39.h,i
Pater quicquid, facit demonstrat filio, qui idem similiter facit. tomo.9 44.l
filius vt deus patrem videt facientem, qui & similiter facit: vt homo autem audit, nec tamen similiter facit. to.9.46.a,b
filium quare dicimus deum de deo, non autem patrem. tom.9.55.e
Alius est filius, & alius pater: nõ autem aliud filius, & aliud pater. tomo.9.61.f
Pr̃ dedit Apostolos filio suo homini, quos, filius deus cum patre habebat.t.9.110 g,h
filius semper habuit vniuersa eũ patre. ibi.h
filii sunt omnia, quæ sunt patris to,9.111.a,b
Pater nos diligit in filio, quos elegit in filio. tom.9.113.c, & seq.
Coeternitas filii cum patre. tomo.9.184,K
In nullo filius est minor patre. to.9.241.d,e
filius conuersans cum hominibus in terra, erat simul in sinu patris in cęlo.t.10.11.K
filius dei, quomodo patri coęternus: similitudo. to.10 32.K,l
De verbis Petri Apostoli, Audiuimus vocẽ delatam de cęlo, Hic est filius meus dilectus: & Habemus certiorem ꝓpheticum sermonem: Sermo. tom.10.84.i,& seq.
Christus solus & vnicus patris filius natura, nos autem filii gratia. to.10.44.b
De eo quod dominus ait in Euangelio, Nõ potest filius a se facere quicquam, nisi qd̃ viderit patrem facientem. Homilia. to.10 103.d
Hic est filius meus dilectus, &c. to.10.140.c
Quomodo filius omnia habet a patre. to.10. 148.i,& seq.
filius, non est minor patre. tomo.9.203.d,e
Quia filius est patri æqualis: talis: & tantus debeꝫ illi honor quantus patri. t.10.287.h
filius dei, est hoc quod pater, est & nõ aliud. to.10.222.f
Quare filius dicitur verbum patris, virtus, sapientia, & huiusmodi. ibid.g,h
Vide Persona, & Trinitas.

Filii generatio.

Filii generatio. to.2.96.i,& 207.K.t.4.134.b
filius, quare solus incarnatus dicatur. tom.3. 344.m
filius absque initio natus. to.4.335.g,h
Genuit filium pater, vt in eodem honore esset quo ipse pater est. to.4.316.c
filius dei perfectus natus est de deo. ibidem
Christus cum fine additamẽto se dicit filiũ, seipsum vnigenitũ vult intelligi. t.8.19.c
filius vnicus est nascendo, nos viuendo: non re sed spe. tomo.8.153.m
Quòd sit de substantia patris genitus ante tẽpora. to.8.424.d,e
filius dei quomodo a patre genitus, & semp cum patre. tomo.10.54.a, & seq.
Pater & spiritus sanctus maiestate, non suscęptione impleuerunt carnẽ filii. t.10 124.d
filius, sine initio, semper genitus est. tom.10. 129.b
filius dicitur vnicus, quia cum creaturis nec comparationẽ recipit, nec similitudinem to. 10.215.i

Filius imago patris.

filius imago patris. tom.6.217.K
Dei imago filius ad quam facta quędam to. 1.244.h
filius, imago bonitatis diuinę. to.4.337.K,l 346.a

Filii subiectio.

filii subiectio. to.3.81.f,g,& 356.i. to.4.338. a,& seq.& 347.i, tom.6.219.m, & seq.& 222.e, f,
filius dei, quomodo subiectus patri: exponit̃ to.3.81.g,h, to.4.204 K
filius quomodo nihil agit nisi iussu patris. to mo.4. 344.h

Filii vita,

filii de vita. to.3.354.g,& seq.3.d,e, to.6.215 h,i,& 221.f,g,& 222.e,f
filius dei quomodo vitã habeat, & nos quomodo. tomo.10.54.f

Filii missio.

filius non ideo minor patre, quia ille missus est, hic vero mittit. t.3.87.c,d, t.9.42.c, d
filius a patre traditus, & seipso. to 3.87.f, to. 6.242.i
An filius & spiritus sanctus antea missi sint. to. 3.93.f, & seq.

Missio verbi. tom.3.354.K
filium a patre missum, & spiritusancto.to.6.248.h
filius dicitur missus, quia factus est homo.to mo.9.45.m
filii missio. incarnatio est. to.9.61.c
Vide, Missio.
filius dei qualis ad nos venerit. tom.10.54.f
Vide, Aduentus, & Natiuitas.
Misit deus filium suum qui naturam terreat, moriatur, & vincat. to.10.132.d
Filius dei, quomodo filius hominis.
filium hominis cur se Christus toties appellarit. tom.4.134.b
filius dei, natura vnicus, propter nos misericordia factus est filius hominis vt filii dei gratia illius fieremus. to.5.219.b
filius hominis descendit de cęlo, quomodo accipiendum. to.6.242.g,h
Quòd sit filius hominis & filius dei.t.8.212.h
Quòd dictus sit filius hominis, & verè factus est filius hominis: vere filius dei, informa dei: vere filius hominis in forma serui. to.8.224.f
Quòd filius, assumpto homine, nõ sit assumptus. to.8.270.f
Secũdum quòd filius dei, nunquam accepit aliquid a patre, sed secundum id quod est filius hominis. ibid.g
filius dei in terra dicebatur esse in susceptа carne, & filius hominis in cęlo in vnitate personæ. to.9.51.b
filius hominis factus est Christus, non propter se, sed propter nos. to.9.47.l
Qui dixerit verbum contra filium hominis, &c. exponitur. tom.10.11.e
Vide, Blasphemia, & Peccatum in spiritũ sanctum.
Cum venerit filius hominis, putas inueniet fidem in terra? quomodo intelligendum. to.10.30.i,K
filius dei, quomodo & quare factus est homo. to.10.54.f
Duplex est causa, quare filius dei factus est filius hominis. tom.10.127.a
filius dei factus est filius hominis: multos filios hominum facit filios dei.to.10.133.b
Articuli de filio, tam deo, quàm homine.to 10.194.g,h
Articuli filii, inquantum factus est homo.to mo.10.122.l,m, & seq.
Christus apparebat filius hominis, occultus autem erat filius dei. to.10.242.b
Quare Stephanus dixit se videre filium hominis, & nõ dei, stantem ad dexteram dei. tom.10.256.i,K
Quare Christus se dicit filium hominis. to.10.318.d
Errores circa filium dei.
filium dei negant Pagani. tom 6.11.g
Iudæi. ibid.& 19.l,m
Filium minorem patre, & spiritum sanctum minorem filio, Donatus putauit.Eod 9.m
Fimbria, est proprium nomen hominis, qui destruxit Troiam to.5.22.h
Quid in illa muliere, quę fimbriam domini tetigit, præfiguratum. to.10.5.d,e
fimbriam vestimẽti domini tangere, quid.Eodem,f,g,& seq. copiosè.
fimbria vestis Christi, Apostolus Paulus.to.10.5.f,g
fingere & mentiri differunt. tomo.4.122.a
Hoc est initium figmenti domini, quod fecit ad illudendum ab angelis suis: exponitur. to.5.97.a,& e
ficti ministri qui, in Ecclesia. to.7.13.d
De fictè accedẽtib.ad baptismũ.Eod.123.i,k
fingere extra euangelium, fabulari est.to.8.341.m, in fine.
fingere quot modis dicatur. to.8.348.i
fingere figillatim corda eorum, quid sit.Eod.72.K
fingere aliquando in dissimulatione solet dici. tom.8.453.b
Quomodo deus dicatur fingere. Eod.348.i, & 526.g
Omnis fictus, mendax est. Eod.533 b
fictos pati necesse est in omni congregatione. tom.8.523.g
ficti Christiani aduersantur Ecclesię, intus & foris. tom.9.148.b
Ecclesia sic fugit fictos, vt etiam per eorum ministerium probos colligat. to.10.13.a
finis quid. to 7.336.a
fines medii e supremo ęstimãtur.t.3.127.m
finis operis maximę appetitur. to.5.57.K
finis boni appellatur, quo quisque cum peruenerit, beatus est. tom.5.65.e
finem boni, siue beatitudinem, diuersi in diuersis posuerunt. ibidem.
finem boni esse, secundum virtutem viuere, determinauit Plato. to.5.67.b

finis omnis appetitus,est deus. tomo.5.82.h
finem, quem intendit terrena ciuitas,hic habet. to 5.138.b
Perturbatio circa seculi finem.tom.5.150.K
finis,vltimum tempus. to.5.163.K
finis,cur deus dicatur. to.5.68.e,& 186.f,g
finis boni,est summum bonum:& finis mali est summum malum. tom.5.186.f,g
finem boni dicimus, nõ quo consummatur bonum vt non sit, sed quo proficimus vel plenũ sit. Et finis mali nõ quo malum esse desinat,sed quosq; nocẽdo perducat. ibi.
De fine aliquorum. to.5.187.a
finis huius ciuitatis sanctę,vbi habebit summum bonum,quare non pax dicatur, sed vita æterna in pace.tom.5.191.h,i,& seq.
finis est bonis & malis,licet vsus communis sit rerum mundanarum. to.5.194.a
finis erit deus desideriorum nostrorum. ibi. 241.K
finis noster alius non est,quàm peruenire ad regnum,cuius finis nullus est.to.5.242.d
finis,Christus. to.8.172.h,& 183.g
finis duplex. to.8.52.f
finis præcepti quid. to.8.61.g
finis perfectionem significat, non consumptionem. to.8.7.g
finis omnis intentionis animæ, Christus est. Eod. 25.i, K
finis desiderii nostri,deus est. Eodem.126.d & 138.i
Quomodo Christus dicatur finis, & quare. to.8.172.h,& 229.c
finis perfectio nostra esse debet.to.8.172.h
Cum finem audis, in Christum intende, ne in via remanendo non peruenias ad finẽ. tom:8.179 e,f
finis nostri propositus Christus est qa quantumlibet conemur, in illo perficimur, & ab illo perficimur. Eod. 183.g
Quomodo finis viæ tuæ locus est quo tendis,sic finis studii tui & propositi tui Christus. ibidem
Cum audis psalmũ dicere in finem,cor conuerte ad Christum. tom.8.531.K
finis omnis consummationis quis sit.Eodem 456.a
Quòd nõ sint duo fines cõstituẽdis.t.8.447.
finem notum facere,quid sit. to.8.108
finis quærendus est dei fruitio, in vita bea. to.9.140.g
finem seculi huius,& vitę nostrę,deus occultare voluit. tom.9.230.a
finiti ad infinitum nulla est propitio, sed bene finiri ad finitum.to.5.109.i, & sequen.
finitum quantumcunq; magnum,quodlibet finito multiores accepto seruata eadem quantitate, consumitur. ibi.

Firmamentum.

Firmamentũ scripturę.to.1.79.l, & fo.seq.d
firmamenti nomine,cęlum.to.3.111.e,f,to. 5.203.h
firmamentum aquę. tom.3.170.K
An mobile sit firmamentum. tomo.3.172.f
firmamentum, quare dicatur. tom.3.172.f
firmamentum te fecit gratia Christi,sed quãtumlibet firmus fueris in hac vita formidandum est. to.8.249.e
firmamentum quod annunciat opera manum dei,quid sit. tom.8.31.b,c
firmamenti nomine, intelligitur Ecclesia in cęlis triumphans to.8 143.d
firmamentũ nobis est lex scripta.t.8.343.f,g
firmus negociator conuersus.to.1.in Posid.
firmus episcopus Tagastensis. to.4.6.b
firmi & infirmi,sine quibus non est Ecclesia Per Petrum præfigurati.tom.10.13.m, & sequen.
firmus nemo fit a deo,nisi qui a seipso sentit in firmum Eod.14.b
firmi Ecclesiæ. ibidem
Multus impedit à firmitate, præsumptio firmitatis. ibidem
Fiscus saccus est publicus,vnde& fiscella & fiscinę dicuntur, nec putetis quia draco sit fiscus, quia cũ timore auditur exactor fisci. to.8.564.b
Hoc tollit fiscus, quod non accipit Christus to.10.119.h
Flacciani sententia,de diuinatoribus.t.1.142.m,& fo.seq.c,in fi.
Flaccianus,homo multę doctrinę.to.5.174.f
Flagellis emendandi nocentes, non interficiendi. to.2.epist.159.
Flagella dei tom 3.352.c
Quem diligit dominus,corripit: flagellat autem omnem filium quem recipit: exponitur.tom. 4.210.f & seq.to.10.118.i
Flagellum dei ad patientiam erudit bonos. tom.5.3.d
Correptionum causæ, propter quas & boni & mali flagellantur. to.5.4.g, & sequen.

Causæ

Cauſæ quare cum malis flagellantur boni. ibidem, K, & ſequen.
Multum flagellatur qui non confitens deo peccata ſua, ſeipſum ſibi vult eſſe rectorē. tom. 8. 63. d
Multi flagellantur, ſed non domantur, nec corriguntur. tom. 8. 65. b
flagellum tuū ſemper ad deum refer. ibid. f, g
Deus flagellat, aut ad pœnam, aut ad diſcipli nam: & nullus ſine flagello erit, nec vnige nitus quidem. ibid. & 106. i, K, & 120 f, g
Aduerſus dei flagellantis manus nō murmu res, nec prauus remaneas, & exhæredari merearis. tom. 8. 67. e
Vnde te flagellat, profert de theſauris ſuis. Eodem, 71. h, i
flagellum dei, impii. tom. 8. 92. K, g & 93. g
Quid ſibi plaudit iniquus, quia flagellum de illo ſibi fecit pater meus, illum aſſumit ad miniſteriū, vt me erudiat ad patrimoniū. Eodem, 93. g
Debemus etiam optare illis per quos flagel lamur, vt conuertantur & flagellentur. to mo. 8. 93. g
Noli piger eſſe flagellari, vt ſis inter eos qui merentur recipi. Eodem. 100. l
Quandoque peccatores in hac vita, aut non flagellantur, aut minus flagellantur, quia deſperata eſt intentio eorū: ſed illi quibus paratur vita, neceſſe eſt vt flagellentur. to. 8. 106. i, & 216. g
flagella dei nobis neceſſaria. tom. 8. 106. i
flagella ſua dolent homines, & quare flagel lantur non dolent. ibidem, K
flagellum dei, medicamentum eſt peccati. ibidem, l, & 120. e, f
flagellanti deo, gratias age, vt accipias hære ditatem: & ſi multū flagellat, magnum eſt quod debes accipere tom. 8. 152. f
Quando aliquem flagellat in terra, admoni tio eſt, non damnatio. to. 8. 154. h
Siue flagellet, ſiue blādiatur deus, eum erud dit cui parat hæreditatem. tom. 8. 172. h
Ad hoc quandoq; flagellat deus, vt perficia, quandoque vt damnet. Eodem, 183. e, f
Ad hoc flagellat, vt ad hęreditatem incorru ptibilem præparet. to. 8. 211. b
Non cures ſi a deo flagelleris, & iniquis par catur, quia emēdato filio hæręditas reſer uatur. to. 8. 250. b
flagellum dei ad iuſtitiam pertinet. tomo. 8. 256. h
Quid ſit non flagellari cum hominibus. ibi dem. 261. f
Cur qui bene ſeruit deo, flagellatur, & qui non ſeruit, ornatus diuitiis. tom. 8. 262. b
Sicut aliquando per vile ſarmentū, quod de inde proiicit ad ignem, iratus pater flagel lat filiū quem seruat ad hæreditatem: ita & deus per temporalem potentiā damnā dorum exercet diſciplinam liberandorū exemplum. Eodem. 266. g
Si flagellati detractas, recipi quare deſideras to. 8. 293. b
Cur peccator dedignatur flagellari, cū ſine peccato videat vnicum flagellatum. to. 8. 172. i
Vnuſquiſq; pro peccatis ſuis neceſſario fla gellatur, & qui manet flagellatus, non re manet exhęredatus. ibidem, m
Multi flagello a peccato corriguntur, multi auerſi dura ceruice obnituntur. to. 8. 325. b
Cum peccata flagellat deus, non eſt iniquus. to. 8. 337. c
filio flagellato ſeruatur hęreditas, qui volun tati ſuæ malæ dimittitur, exhæredatur. ibi. 338. l, & 347. h
Contra eos qui dū flagellantur propter pec cata ſua, minus tamen confitentur ſe pec caſe illis qui non flagellantur. to. 8. 339. h
flagellum patris, labor iuſtorum. to. 8. 346. e
Quem flagellabat, ad hæreditatē eruit. Eod. h
Si flagellantur filii, quid ſperabunt ſerui ne quiſsimi? tomo. 8. 348. i
Quod bonus flagelletur de malitia mali, & de ſerui emendetur filius. Eod. 349. d, & g
Sine flagello, non nos putemus profuturos. Eodem. 366. e
Noli repellere flagellum, ſi non vis repelli ab hæreditate. to. 8. 385. l
Qui flagella reſpuit, promiſſa non recipit. Eodem, 465. c
Cum nos flagellat deus in iſtis laboribus, do lor eſt medicinalis, non ſententia pœnalis Eodem. 538. h
flagellat deus vt corrigat, non vt perdat. to. 9. 14. l
Flagellauit Chriſtus Iudæos, qui eum erant flagellandi. tomo. 9. 20. h
Cum malis ſæpe flangellantur boni. t9. 215. e
In hoc quod nos flagellat deus, diligit. ibi dem, l

Chriſtus

Christus vnigenitus patris, indutus est carne vt flagellaretur. tom.9.230.m
Ad quam spem deus flagellet hominem, cõparatio ducta a patribus nostris carnalib. & iumentis nostris.to.10.3.i, K, copiose.
Sicut flagellis homines bestiis domant, ita deus homines. ibidem, i
flagella dei, magna misericordia dei.to. 10. 31. h
In flagello non deficiendum. Eodem. 82. l
Dei flagella, ad qd nobis profit.t.10.118.h, i
flagellamur in frugibus, quia egentibus non bene facimus. Eodem, 119.c
flagella, quare deus totiẽs remouit a Pharaone. Eodem.171.l
Quem deus non flagellat, non recipit.to.10. 180.g
Quicquid patimur in hac vita, flagellum dei est corrigere volentis, ne damnet in fine. Eodem 182, m
flagitia quæ, quomodo punienda.to.1.35.h
flagitia quæ contra mores hominum sunt, p diuersitate sunt vitanda. ibidem
flagitium & facinus, quid. tom.3.17 f
flagitiosa in scripturis, qũo accipienda.ibi.h
facinore suo, alienum flagitium non est deuitandum. tomo 5.6.b
flagitia fœminarum ab Apostolo reprehensa Eodem, 128. i
flahitium in corde decernere. tom.10.37.c
flagitiosi, quando reprehendunt, erubescunt Eodem. 58. c
flagitium, facinus, & impietas, differunt. Eodem, 289. a
flamma inferni qũo intelligenda.to.3.202.h
Vide, Ignis æternus.
Incendia flammarum Chaldæos, nõ pueros vrunt. tom.10.245.c
flamma charitatis deo, odorem suauitatis exhibet. to.10.254.d
flamen Merula se in aris Iouis occidit.to. 5. 29. f
flamines fuerunt sacerdotes numinum Romanorum. tom.5.15.m
Vtrum dei flatus ille in Adam, idem ipse sit anima. tom.2.205.c
Vtrum omnem flatũ ex illo vno flatu, sicut omne corpus hominis ex vno corpore faciat deus. Eodem.214.f,g
flatus in faciem. tomo.3.197.
Vnde flatus in faciem. ibidem 197
flatus hominis tom.7.387.a
flatus dei, quis dicatur. tom.8.522.c
Qui flatus, ignis, linguę efficiebant in apostolis, accepto spiritu sancto.t.10 221.f, & seq.
fletus & stridor dentium, quomodo accipiẽda. to.2.181.K, l
Vide, lachrimę, Ploratio.
flemus etiam dum nolumus, moti cupiditate non culpabili, sed laudabili charitate. to. 5.123.a
Multi flent fletu Babylonico, quia gaudent gaudio Babylonis. to.8.518.h
flere debes, sed recordando Sion. ibidem.
flere in lætitia, & in mœrore lætari, peruersum esse videtur. ibidem, i
Duplex debet esse fletus, in pœnitentia.to.10 159.g
Quare Christus fleuit super Lazari morte, cum prius gauderet propter discipulos tom.10.179.i
Infans dum nascitur de tenebris ad lucẽ, flere potest, ridere non potest. to.10.276.K
Quid flere debeamus. tom.10.283.f
Non sunt defienda temporalia.ibid.f,g, & sequentibus.
Nõ est deflẽdũ corpus exanime.t.10.322.c,d
flora dea. to.2.248.d, to.4, 133.g
flora mater ludorum. tom.5.20.f
florentinam ad scribendum, si quę ab eo scire cupiat, hortatur, & se non negaturum pollicetur. tom.2.195 d
florentii laudes. tomo.2.45.m
florentius Hipponensis, homo religiosus to. 5.230.l
florent impii ad tempus, vt fœnum.to.8.185. l, & sequentibus.
Quod hic florentes, fœno comparentur:to. 8.166.e, & fol.185.l, m, & 338. m, & fol. sequen. f
florentes in hoc seculo, in iudicio arescent. to.8.185.b, c
Qui florent fœlicitate seculi, pereunt in virtute dei. tom.8.172.b, c
floriani a Florino, deum creasse naturas malas dicebant. tom.6.9.K
floriani contrarii Coluthianis. tom.6 9.h
fluctus dei quando transierint, aut inducti sint super Christum. tom.8.219.e
fluctus huius mundi, sunt tentationum tribulationes. to.10.262.l
fluctuatio iusti quæ sit. to.8.178.a, b

flumi-

Flumina, Christi dona. tomo.1.79.i
Flumina quatuor, quid notent. Eodem. 275. f, & sequentibus.
Quatuor flumina. to.3.203.m
Flumina, prædicatores verbi. to.4.450.c
Flumina quatuor paradisi, quatuor virtutes repræsentant. tom.5.117.h
Flumina quatuor paradisi, quatuor Euangelia signant. ibidem
Flumen pacis, abundantia pacis. to.5.207.i
Fluminis impetus, lætificans ciuitatem dei, qui sit. tom.8.139.h
Fluminis nomine, Christi baptisma figurat tomo.8.258.d
Fluminum nomine, cupiditates sęculi designantur. tom.8.24.h,i
Quòd sit omnis mortalitas seculi, quod tũc pertranſitur pede, quando, &c. Eodem. 259.h.i
Flumen dei, populus est eius. tomo.8.220.c
Flumina eleuantia voces suas, quę sint. to.8. 341.m, & sequen.
Flumina currentia de vẽtre discipulorũ. ibi.
Flumina quando loquuta sint. ibid.
Quid sit flumina ponere in desertum. to. 8.414.i,K
Flumina Babylonis quæ sint, qui sint, & qui se mittunt in illa. tom 8.518,e
Qui sedeant, & quid sit sedere super flumina Babylonis. ibidem
Super flumina sedere debemus, non in flumine, nec sub flumine. ibid.
Antequam in terra currant, pendent in nubibus flumina. tom.10.202.l
De fluminæ ęternæ fœlicitatis, quò irrigabimur. tomo.5.207.i
Fluuius. to.4.516.c
Fluuius igneus. tom.5.30.l
Fluuius quid. tomo.10.108.b,c
Hunc fluuium facile transit, qui humiliter pede transit, duce illo qui prior transiit. to.8.224.f,
Fluuios Ethan siccari, quid sit. tomo.8.268.f & seqnentibus.f,g
Fluuii nomine, seculũ hoc ĩtelligit. t.8.547.d
Fluuius in sanguinem versus. to.10.171.c, d
Fluuius, ex quo Dauid legit quinq; lapides, quid mystice significet. tomo.10.108.b,c
Vestalis focus. tomo.5.20.K
Fomes peccati in omnibus. to.2.34.e,f
Fomes non causat in nobis peccatum, præter voluntatis nostræ legem. to.5.9.f
Fomitem innuit esse radicem illam, peruersi amoris & erroris cũ qua nascimur, ex qua innumerabilia mala ꝓcedũt. t.5.236.l, m
Ex fonte melius haurimus. to.1.76.m
Fons irrigans terram, allegoricè. to.1.274.f, g, & 276.m, in fine.
Fontis & aquę nomine, spiritus sanctus. ibid. Et. tom.7.75.d
Fons vnus, rigans omnem terram, quomodo intelligendum. tom.3.186.d,e,& h
Fontes sicci. to.4.27.c
De fonte apud Garamãtas, ita frigido in die vt non habitatur ex eo: tam feruido in nocte, vt non tangatur. to.5.215.c,& 216 e
Fontem dicit in Epiro, in quo fax accẽsa extinguitur, extincta accenditur. ibidem
Fontem nostræ beatitudinis dicit esse deum tom 5.82.K
Fons paradisi. tom.7.133.h
Fons quid sit, & quid significet. to.8.267.e,f
Fons vitę Christus est. to.8.89.i, to.10.30.g, & 174.c
Excepto fonte, per quem fit remissio peccatorum, est fons vitæ perennis, quem summopere desiderare debemus. t.8.122.g,h
Præparata te fonti vitę, cui hauriendo sitis interior inardescat. ibidem.K
Amplius desiderabis fontem veritatis, si consumpseris serpentes iniquitatis. ibidem,l
Non concupiscit fontem sapientię, qui adhuc laborat in veneno malitiæ. ibid.
Fontes in conuallib. emitti, qd sit. t.8.392.g
Fontes a mari profluunt, & ad mare reuertũtur. tom.9.186.e
Non est ad fontẽ orandum. tom.10.245.m
Fontei sententia de mente mundanda. to.4. 185.e, Retract. to.1.19.m
Foramina nouẽ in humano. corp. t.3.285.b
Princeps huius mundi missus est foras: exponitur. tomo.10.113.i,K
Prodire foras. tom.10.147.m
Forculus deus. tom.5.32.g,& 52.g
Foris dicuntur esse omnia temporalia, & visibilia: intus vero spiritalia: to.10.156.h
Forma, & informe. to.1.237.d,e
Informe dicitur, quod formari põt. t.2.78.f
Vbi est forma dei, nihil habet prorsus minus omnino natura. to.2.239.b,c
Formæ rerũ sũt immediate a deo. t.5.110 c,d
formauit, siue finxit, deus hominẽ de terra

ra. tom.5.118.i, K
Forma corporis humani,admonet mentem quærere quę sunt sursum. to.5.238.d,e
forma dei,& forma serui,in Xpo.to.8.215.h
Impii videbunt formam serui,& non dei,iusti vtranque. tomo.9.130.f
Nemo potest dicere cuius formę sit deus, vel dilectio eius. Eod.135.h
Formis diuersis deus antea apparuit Eodem 243.c,d
Deus quare apparuerit hominibus in forma to.10.17.l,m,& seq.
Quare dominus pasci voluerit in forma serui,a seruis, tom.10.24.f
Forma duplex. tom.10.31.m,& seq.
Cum in forma dei esset, non rapinam arbitratus est,&c. locus Apostoli declaratus. to.10.47.i,& seq.
Filius,in forma serui,spiritusancto & se ipso minor. ibidem
Christus formam serui accipiens, non formam dei amisit. to.10.107.K
In forma serui assumpta, pater maior est filio. to.10.214.e
Christus in forma serui nos redemit.tom.10 325.e,f
Transfiguratio formę in adulterinam.to.10 249. m
Manus deum offendunt,quãdo quod ille formauit transfigurare cõtendunt.t.10.250.b
formicæ exemplum.to.6.66.g,h,to.8.94.c, & 125.K
Formicam in quibus imitari iubeamur.ibid. 125.K
Formica dei. Eodem.227.f,& seq.
formax ferrea,p dura tribulatione.t.2.42.h
In fornace aurificis est ignis, palea, aurum. to.8.35.a
De tribus pueris missis in fornacem ignis.to. 10.245.c
Fornicatio duplex. to.1.17.d
Ob fornicationem dimittenda vxor.to.1.17. d,e,& to.6.272.g,h
Fornicatur anima,quum auertitur a deo.to. 1.33.a
fornicatio dicta idolatria. to.3.16.b, in fine
Fornicatio prohibita in lege to.4.92.i
Qui fornicatur, in corpus suum peccat. to. 4.313.a,& seq.
Fornicatio quomodo intelligenda.t.4.395. d, & sequentibus.
Fornicatio animæ. to.6.58.l,to.9.68.d
Fornicarios trucidauit Phinees sacerdos.to. 9.129.g,h
Fornicaria mulier Osee. to.7.132 m,& seq.
Contra fornicarios. to.9.201.d
Fornicationis,ad cætera peccata, comparatio. ibidem
Fornicatio est contra ius naturale,& diuinũ ibidem.d,& seq.
Fornicator,in deum,seipsum,& proximum peccat. ibidem
Fornicationis spiritalis, & munditię cordis bellum. to.9.226.l
Fornicatio est fugienda. to.9.229.e
Fornicatio,est contra legem diuinam. to.9. 251.g,h,to.10.152.e,f
Peccata fornicationis excusantes.t to.16.K,l
Fornicari a domino q.d.t.10.46.e,f,&110.a
Fornicatio fugienda:& quantum malum.to mo.10.77.K,l
Quàm timenda sit fornicatio. to.10.152.e,f
Fornicatio cordis. Eodem.188.b
De solutorum fornicatione. tom.10 246.h
Fornicatores,nisi se emẽdauerint,æterna flãma cruciabuntur. ibidem.i
Nemo dicat,a fornicatione se custodire non posse. tom.10.250.l
Qui fornicatur, pœnitentiæ fidens, percutit se gladio vt ad medicum eat. Eod. 251.d
De fornicationis detestatione. to.10.296.b
Forte,ab homine prolatum,dubitatiue accipitur,a deo autem increpatiue. to.9.62.a
Forte,in rebus humanis. to.10.21.g
Fortasse verbũ est dubitationibus,t.8.482.K
Forte vere qui. to 1.244.l,m,& seq.
Fortis omnib. bene vtitur.ibid.244.c,& seq.
Fortis dicitur diabolus, & ratio.to.5.200.d
Fortis armatur diabolus,quomodo a fortiori vincatur Christo. tom.5.201.d
Ille fortis est, qui non in se, sed in domino fortis est. tom.8.63.h
Forte dicuntur omnes superbi,infirmi, humiles. tom.8.113.g
Fortes insurgentes in Christum,qui sint. tomo.8.195.e,f
Sunt in hominibus quidam fortes reprehensibili & damnabili fortitudine,qui præsumunt de temporali fęlicitate. ibidem.e
Sunt alii fortes,non de aliqua potentia dignitatis,sed præsumentes de iustitia sua.tom. 8.192.e

Quòd

Quòd male fortes, ideo ceciderunt. tomo. 8. 196. m
Nos efficimur fertes in virtute, dei, ille in sua virtute est. to. 8. 224. h
Malè fortes sunt, qui deum deserunt, & de sua virtute præsumunt. Eod. 297. i
Nemo fortis est in hoc seculo, nisi in spe ꝑ misionis dei tomo. 8. 321. g
fortitudinem præstat amor dei to. 1. 252. i, K
fortitudinis monita, & exempla, ex scripturis. ibidem. K, l
fortitudo quartus gradus sapientiæ. to. 3. 8. e
fortitudo gentium & Christianorum. Eodem. 353. K
fortitudo ꝺ̃apsonis in capillis. Eod. 243. b, c
fortitudo, donum spiritussancti to. 4. 394. m
fortitudo quid sit. tom. 1. 212. i, in fine. tom. 4. 187. h
fortitudinis partes. tom. 4. 187. h
fortitudo. to. 5. 7. e, & 188. h
fortitudo per patientiam tolerat mala. ibidem. 188. h
fortitudo decreuit potius quælibet mala sustinere, q̃ malo culpę consentire. Eod. 7. e
fortitudo tua deus sit. tomo. 8. 73. m
fortitudo nostra, vnde nos deserat. to. 8. 105 m, in fine, & seq.
Quòd homo quadam fortitudine displicuit vt erudiretur infirmitate: quia superbia quadam displicuit vt erudiretur humilitate. tomo. 8. 111. f
fortitudo omnis in humilitate. tom. 8. 340. c
fortitudo quædam reprehensibilis. tomo. 8. 193. d, e
Quòd talis fortitudo non sit sanitatis, sed in sanię. ibidem. e, f
fortitudo dicitur, qua omnia molesta toleramus tom. 8. 304. K
Omnis fortitudo in humilitate, quia fragilis est omnis superbia. Eod. 340.
Non est fortitudo si victus percutias, cum ab ira victus es. ibidem. e, f
Maior fortitudo est in humilitate. ibidem. i
Cuius fortitudo & laudatio est dominus, tã non cadit in certamine, quàm non cadit dominus qui factus est ei in salutem. tomo. 8. 436. a, b
fortitudo & infirmitas Christi. tom. 9. 29. h
fortitudo immanis latronum. tom. 10. 74. l
fortitudo Iob in patientiæ. tom. 10. 137. i, K
De fortitudine tenenda. tomo. 10. 284. c
fortitudo superat iacula fortunæ, & diaboli blandimenta. ibidem
Multiplex est fortitudo. tom. 10. 284 c, d
Quæ sit fortitudo philosophorum. ibidem. d
Quæ vera est fortitudo, in fide & charitate consistit. tomo. 10. 284. d
Effectus fortitudinis. ibidem. d, e
Exempla fortitudinis. ibidem. e, f.
De casu & fortuna. to. 1. 140. c, d, Retract. tom. 1. 8. d, e
Pessime dici, Hoc voluit fortuna. Eod. 8. e
fortunæ, vt vocant, bona, fęlicem non faciũt Eodem. 140. f
An fortuna sapienti necessaria. to 1. 148. K, l
fortunatissimos etiam egere. Eodem, 171. f, g, & sequentibus.
fortuna cęca pingebatur. Eodem. 223. f, tomo. 5. 34. b, to. 6. 117. f
fortune quomodo a nobis accipienda. tom. 4. 35. e
fortuna. to. 4. 211. e, & seq.
fortuna dea. to. 5. 33. d, & 57. g
fortuna barbata, dea. tom. 5. 33. e
fortuna loquax. tom. 5. 34. e
fortuna a rebus fortuitis. Eodem. 42. a
Est causa latens. ibidem
fortuna dea, quomodo habuit malam fortunam. tomo. 5. 56. i
fortunæ muliebris simulachrum: & quomodo loquitur. tomo. 5. 34. d
fortuita & fatalia quid sint. tom. 5. 39. l
fortuitas causas non esse dicimus nulla, sed latentes, easq; tribuimus, vel dei viri, vel quorumlibet spirituũ voluntati. to. 5. 42. a
fortunam & casum tollit prouidentia dei. to mo. 8. 65. h
Acta contra Fortunatum Manichęum. tom. 6. 51. b, & sequen. Retract. to. 1. 16, f
Cum fortunato Augustini conflictatio. to. 1. in Possidonio.
Augustinus Fortunato publice superato. baptizauit sexaginta Paganos. to. 10. 281 h, i
De Fortunato Manichęos hęretico ibid. h, i
fossa tomo. 10. 27. i
fotinus, Pauli Samosateni hęresim confirmare conatus. to. 6. 6. e
fotiniani, iidem Pauliani. ibidem
Fotini error perstringitur. to. 1. 50. d
fotini error. tom. 4. 314. a
fotiniani solum hominem Christum esse dixerunt. to. 9. 75. g

Fotinianus

Fotinianus negat dominum Christum.to.10. 243. d
foueã peccatori fodere, quid sit.to.8.346.b
Omnis qui foueam parat,necesse est vt in eã incidat. to.8.185 b,in fine
fouea peccatorũ,ſelicitas est impiorũ.ibi.e,f
Quare Christus voluit a discipulis cognosci in fractione panis. tom.10 198.e
fragiliores sumus vasis vitreis. to.10.2,b, & 106.l
fragmenta quę de reſiduo,scilicet panum,remanserunt, quid significent. tom.9. 46.i
fragore cęli fugati hostes. to.3. 244.g
framea versatilis, quid. tom.1.275.h
framea gladius est. tom.2.179.e,in fine
framea pro lingua sumitur. ibidem.f
frameabis acuta,appellatur quam vulgo spatam vocant. tom.8.578 a
framea dei,est anima iusti. to.8.81.e,f
frameę inimici,diuerſę sunt opiniones erroris. to 8.20.m
frameam ſplendificare,quid sit. to.8.15.m
Quandiu reges Francorum durauerint, qui Romanum imperium tenere debent, Romana dignitas ex toto nõ ꝓbibit.t.9.259:i
fratres Christi fideles. tom.2.179.h
fratres nostri. tom.2.249.m
frater,quilibet homo dicitur. tomo.3.36 l
fratres scriptura dicit cognatos.tom.3.32.h, to.4.125.b,to.6.131.b,to.9.20.e
Sic fratres appellati Iacob & Laban.to.4 125.b,to.9.20.e
Et Loth frater Abrahæ. tomo.9.20.e
fratres dicti Christiani. to.4.403.e
frater fratrem se occidisse cognoscẽs, in bello ciuili,seipsum occidit to.5.19.K
frater a principio humani generis contrahebat cum sorore. tomo.5.37.h
fratres domini, consanguinei. to.6.31.b,to. 9.20.e,f, & 52.e
fratres sobolem suscitare,quid mysticè.to.6 95,b,c, & 155.i
frater noster, secundum scripturas,& Ecclesiasticorum loquendi morem, non dicit nisi Christianus. to.8.73.e
Quid significet quòd in lege præcipitur, ꝙ mortuo fratris,frater suscitabit semen.to. 8.136.f,& sequen.
Quis est frater qui si non redemerit, nullus homo redempturus erit. tomo.8.148.h
fratres Christi qui dicebantur. tomo. 52.e
Inuidię & congratulationis profectus fraterni congressus. to.9.225.a,b
Ad Christianam firmitatem pertinet non solum operari quę bona sunt,sed tolerare q̃ mala sunt. tom. 9.231.c
De eo quod scriptum est, Qui dixerit fratri suo fatue,reus erit gehennę ignis:Sermo. to.10.3.e,f, & seq.
frater,quis. tom.10.83.h,& 157.K,l
Maior fraternitas Christi, quam sanguinis. to.10. 83.h
Et differentia earundem. ibid. h, & sequen.
Concordiæ fratrum vtilitas. tomo.10.211.f
fraus Phariſæorum in comprehendendo dominum. to.10.175.c
fraudulenti fraudem patiuntur. tomo. 8. 263.g,h
fremuisse Christum, & seipsum turbasse,qd nobis significet to.9.78.l,m
frigus charitatis. tom.8 104.l
Nihil frigidus ipso frigore, quo frigescit qc quid frigidum est. to.8.570.b
frigus dei est,cum deserit,peccatorem,& nõ vocat,nec aperit sensum, nec ĩfundit gratiam. to.8. 572. K
frontem non habet,quid sit. to.8. 542.i
fructus terrę. tomo.3.179.k
fructus,opera hominis. tomo.4.415.g
fructus,quibus,cognoscit arbor mala. ibi. i
fructus. to.5.202.f
fructus paradisi,mores piorum repręsentãt. to.5.117.g
Opera sanctorum sunt. ibidem. h
fructus malus, ab arbore mala. to.5.125.K
facite fructus dignos pęnitentiæ.to.5. 225.c
Indignus est exaudiri in pęnitentia,qui non facit fructus dignos pęnitentiæ. tom.10. 151.h, i
De fructu tricesimo,sexagesimo,centesimo quomodo aliqui peruersè intellexerunt de liberandis in iudicio. to.5.226.m
fructus tricenarius. to.9.197.g
fructus sexagesimus, cẽtesimus, tricesimus. to. 6.269. d, e
fructus cõgruus,opera bona:fructus bonus, sincera dilectio. to.8.391.i
fructus,quem afferre debemus,est delictio. to 9.98. i, & l
fructum sine christo afferre non possumus. ibidem. K

fructus ſpiritusſancti, qui ſint.to.9.98.l,to.10.308.K,l
Sine charitate nullus poteſt fructus bonos facere. to.10.144.h,& ſequen.
fructus dignus pęnitentiæ,quis eſt.tom.10.159.g,& ſeq.
Quis fructus crucis. to.10.178.h
frugalitas vnde dicta. to.1.168.l,m
frugalitas,virtutum omnium mater.Eo.172 a, in fine.
fruges dea. to.5.35.m
frui quid. to.1.248.h
frui,& ut differunt.to.3.3.l,to.4.187.d,to.5.100.f
fruendum ſolo deo. to.3.3.m,& ſeq.l
Deus non fruitur nobis, ſed vtitur. Eodem, 5.m
frui homine quomodo conueniat. ibid.5 a
Quibus modis deo fruamur. t.3 299.l
fruimur æternis. to 5.100.f
fruitur omnes beatus eo quod amat quãuis etiam miſeri fruantur eo qđ malè amant. Eod.67.b,c
Vt fruantur deo boni,ideo mundo vtuntur: mali autem ecõtra aduerſus eos qui ſeruire volunt deo propter temporalia.tom.5.132.m
fruitio dei ſummum bonum. to.5.67.l
frui accipitur pro vti,& vti frui.to.5.100.f
Quiſquis fruitur eo quod amat, verumq; & ſummum bonum amat,quis eum beatum niſi miſerrimus neget? ibid.67.c
fruentem hominem deo,dixerunt Platonici eſſe beatum. ibid.67.l
fruebatur humana voluntas indeficienter ęternorum iucunditate gaudiorum. to.5.242.a
Quia non fruitur deo natura angelica pręuaricatrix,ideo miſera eſt tom.5.226,h,i
De fruitione dei. to.9.161.b,c
fruitio dei delectabilis. tom.9.175.f
Cur non tota creatura ęqualiter bono fruatur. tom.9.186.c
frumenta Romanis ſpurius largitur.t.5.25.h
Eſt frumentum dei & vinum & oleũ.t.8.8.d
De frumento,palea,meſſe, meſſoribus parabola declarata. to.10.19.i,K,& ſeq
contra fucum & ornatum muliebrẽ ex Cypriano & Ambroſio.to.2.epiſt.73.tom.3.28.g,h
fuga vitiorum in contraria. to.3.208.i
fuga hyeme non fienda. to.4.308.f
fuga in hyeme & ſabbato, quid myſtice to.4.160.l
fugere iubet Chriſtus.to.7.117.i,to.8.542.K
fuga eſt animi timor tom.8.230.e
Perire fugam,duobus modis accipitur quia & a capto,& a forti fit fuga.Eo.542.K,l
De fuga Dauid a facie Abſalon. to.8.5.e,& 74.h,i
De fuga eius a facie Sa. to.8.28.c,& 74.h
fugiendum eſt ad deum, non a deo: quia nõ eſt quò fugias Deum. tomo.8.54.g
In tribulatione non eſt fugiendum, niſi ad Deum. tom.8.65.K
Non eſt quò fugias a facie dei,qui vbiq; præſentiæ ſuæ effectũ demonſtrat.Eod.230.e
Non eſt quò fugiatur ab illo, niſi ad illum. to.8.249.d
fugiendum eſt a deo irato,ad deum placam. Eod.272.b,& 488.m,& 527.c
fugere nemo poteſt ab illo ſpiritu, quo plenus eſt mundus ibi.527.b
Nullus eſt locus a quo fugitiuum ſuum non repetat deus. ibid.c
confugiat ad deum, qui aliquando fugit ab eo. tom.8.546.h,i
Quicquid vis potes fugere,præter conſcientiam tuam. Eodem.54.e,f
Quocunque fugeris, te ſequeris. to.8.271.a,b
fugam quo Chriſtus cõſulit apoſtolis in vna ciuitatũ perſecutis,qui alibi mercenarios arguit,eo quòd veniente lupo, aufugiãt. tom.9.74.d,& ſeq.
fuga in perſecutione. tom.9.29.d,e
fuga in perſecutione quando licita.to.2.epiſto.180.
fuga Chriſti,quid ſignet. to.9.47.c
Qui vult iram dei fugere,ad ipſum fugiat.tomo.9.133.a
fugere ad deum debemus. to.10.8.i
Duplex fuga. to.10.42.f
fugalia to.5.26.c
fulgora dea. tom.5.95.K
fulgura & tonitrua in monte tempore legis datæ,qualia. tom.3.88.b
fulgura apparere orbi terrę,qđ ſit.t 8.358.a
fulgura in pluuiam conuerti, qnid ſit to.8.514.i,& ſeq.
fulgura cur percutiant mõtem, & non latronem: & aliquando cædunt innocentioré dimit-

dimittunt sceleratorẽ.to 8.575.m.& seq
Fulicæ,aues sũt marinę vel stagẽses: & qũo domus fulicę,dux sit passerũ.to.8. 390.g.
Fulicæ domus,fortis est,& humilis.tomo.8. 397.l.
fuluius occiditur,& caput Gracchi a suo familiari auro emitur. to.5.28.i.
fumus qũo deficit.tomo. 8.94.d.e.& 101.f.
fumo iniqui comparantur. Eod. 94.d.e
fumus a loco ignis erumpens,in altum extollitur:sed quãto fuerit globus illius grandior,tãto fit vanior.ita & inimici domini.Eod.94.d.& 101.f.& 230.f.
fumos vendere. to.10.82 a.
Sicut deficit fumus, deficiant : sicut fluit cęra a facie ignis,&c.exponitur.to. 10.182. h i.& sequen.
Solidior est fumus, quanto igni proximus. tom.10.183.g.
Qui sint,qui sicut fumus deficiunt.ibidem.f
fundamentum fidei,Christus.to.3. 50. a.tomo.4.24.a.to 8.50.K.
Voce fundamenti scriptura intelligitur. to: 1.79.l.& sequen.
fundamentum spiritale. to.3.348.l.
fundamenta Apostolorum & prophetarũ. to.6.97.c.d.to.8.209.f.& 315.m.
e fundamento super quod ędificatur lignũ, fœnũ,& stipula.to.5.221.e.223.d.& seq.
fundamentum bonorum omnium est Christus. ibidem.d
fundamentum habet Christum quisquis sic eum habet in corde,vt ei nec terrena,&c. proponat. ibidem.e.
Quomodo Christus sit fundamentũ,cũ fundamentũ sit deorsum, & Christus potius culmen sit,quia ascendit ad cęlũ. to.8.50 K & sequen.& 298 d
fundamentum fundamentorũ, Christus est, quomodo sanctus sanctorum. to.8.315 a
Quomodo fundamentum in corpore fabri cę in imo est sic fundamentum spiritalis fabricę in summo est. Ibidem.b.
fundamentum omnibus structurę posterioribus partibus anteponitur. to.8.298.K.l.
fundamenta terrę quæ sunt,& quando moueburtur. ibidem.299.f.
Si fundamentum nostrum in cęlo est ad cœlum ædificemur. to.8.474.l
fundamentum, Christus,& primum,& maximum. to.8.315.m.
Duo sunt fundamenta in ecclesia: vnũ supra petram , alterũ supra arenam.tom.9.145.
fundamenta Ecclesiæ quæ sint. to.9.150.d.e.
De fundamento Christiano cogitandum. tom.10.8.K.
fundamentum humilitatis Christus.ibidem.
In nobis fodiẽdum istud fundamentũ humilitatis, vt perueniamus ad fastigium charitatis. ibidem.K
dignum est vt fundamentũ in ecclesia honoretur,per quod in cœlum ascenditur. to.10.262.f.
fundanus rhethor. tom.7.360.m.& seq.
fungus malus. to.10.6.e.
De funambulis. to.1.200.g.
funãbulus pẽdens plures suspendit t.8.115.k
funes peccatorum,impedimenta sunt inimicorum,siue spiritalium , siue carnalium. tom.8.451.l.
Quòd circumplectuntur iustũ , iudicia sunt iustitię Dei. ibidem.m
funes tendere in laqueum,quid sit. tomo.8. 532.f.g.
furti confessio apud memoriam sanctorum tom.2.197.b.
fures quomodo tolerandi. to.3.258.d
Furtum quale venia dignum. to.3.263.i.
furtum Israelitarum excusatur. tom.4.46.h
furti nomine,quid intelligendũ.to. 4.50.g.h
furtum an possit fieri,vbi nullus lędatur. tomo 4.75.f.
furtum Achan,quomodo punitum. tom.4. 96.K.& sequen.
Fures & latrones fuisse omnes qui venerunt ante Christum, quomodo intelligẽdum. tom.6.101.a.& sequen.
Cum fure currere,quid sit. to.8.158.a.
Qui timent pœnam, & qui amant iustitiam, &non furantur quantum attinet ad facta extrinsecus,pares sunt manu:dispares corde:pares opere,dispares voluntate. tom. 8.283.i.K.
furtum committitur,quando voluntas faciẽ di discernitur. to.8.487.e.& 498 i.
An furtum fecerint filii Israel , quando spoliauerũt Aegyptios. Eodem.405.e.f.
urti & fraudis cum innocentia certamen.to mo.9.226.e.
ur. tom.10.41.g.& sequen..
Non furandum. to 10.176.a.
Furius Camillus , peste extinctus .to.5.25.i.

furiosi vnde fortiores solito. to.1.201.c.d.
furor non solet esse sanorum. tom.8.318.b
furor plus videt esse: q̃ ira to.11.b.& 102.e
furor non cadit in Deum, sed de consuetudine translatum potentiam vindicandi hoc nomen accepit. to.8.410.e
Quid per fusum designetur. to.10.234.m
futura quomodo præsciãtur. to.1.70.l
futura quot modis præsciantur. to.3.102.g.
futura quomodo iu præscientia & voluntate Dei. to.3.195.i.K
futura tẽpora, iã in cõspectu dei sũt. t.5.85.d
futuris dęmones sæpe falluntur, sed non falluntur angeli. to.5.80.a.
futura præuiderunt sancti homines, quantũ Deus voluit, & prædixerũt ad fidẽ astruẽdam, non vt magi. tom.5.92 g.
futura reuelata sunt Prophetis a spiritu sancto, sed a dęmonibus reuelata sunt mitatoribus ipsorum dęmonum. to.5.71.g.h.

G

GAbinus Donatista, catholicus factus. tom.7.110.h.& 117.l.m.
Salutatio Grabielis ad Mariam. to.10.263.f.
Gabrielis nuncii forma & gestus. tomo. 10 130.l.m.
Gabriel archangelus abstulit ab Ioseph zelotipiem in vxorem. to.10.150.c.& e
Gabriel nunciauit Ioseph modum impregnationis Mariæ. tom.10.131.c.d
Vide, Ioseph, & Maria.
Gaidad. tom 5.139.c
Gaius Cæsar. to.5.29.a.& 43 g.
Galaad, interpretatur aceruus testimonii. to. 8.201.c.d.
Expositio epist. Pauli ad Galatas. to.2.11.i.K & 12.c.d.& h.t.4.428.i.& seq. Ret. to.1.8 g
Ad Galatas epistola, & q̃ ad Romanos scripta est, simile m ac eandem habent quæstionem. to.4.429.K
Galatię regiones innumerabiles. t.7.171.l.m.
Galilæam Iudæę deputari posse. to.4.139.e
Galilęa dici potuit ciuitas Chri. to.4.145.d
Galilęa, interpretatur transmigratio, vel reuelatio. to.4.180.c
Galilęus Christus: tom.9.57.e. to.10.39 h
Galli. to.5.13.i.15.h.& 68
Galli quomodo expugnauerunt Romam. mo.5.18.g.& 25.i
Galli senatores occidũt, dũ a Papyrio vn
Gallus percutitur. Eodem.29.a
Galli vincuntur a Decio, inferis se deuouente. to.5.34.g.
Galli Romam incenderunt. to.5.18.g.
Galli Terrę seruiebant. tom.5.63.c.
Galli sacerdotes qui sint. to.5.62 a.& sequẽ. Et qualiter Gallus sacerdos abscinditur Ibidem, 62.g.& sequen.
Gallinaceorum gallorum pugna descripta. to.1.158.i
Gallicantus consideratio. to.4.163.l
Gallinarum ingenium in pullos suos. tom.4. 127.h. to.9.29.h.
Gallina quomodo infirmatur cum pullis. to.8.194.K.l.& 322.f.g. 350. A.
Non sine causa gallina comparata est sapientiæ Dei. to.8.194.l.m & 213.b
Gallina Euangelica. to.10.26.K.
Gallinę fętantis natura. ibidẽ.
Gallogreci qui sint: & de luxuria Asiatica tomo.5.27.l
De Polygamia. to4.367.c.
Sexaginta sunt regine, octoginta cõcubinę, & adolescentularum non est numerus: exponitur. to.4.192.l
πυγή. to.3.258.d.
Veterum Polygynæcia & fœcunditas. tom. 4.366.g
Ganges, alio nomine Phison. to.1.274.f. to. 4.202.m.
Ganimedes qũo rapitur. to.5.62.g.& 171.l
Garganus mons. to.5.172.d.
Garruli proprię dicuntur, qui vulgo verbosi appellantur, accedente letitia nec valẽtes nec volentes tacere. to.8.173.h
Quòd soleant vocari loquaces. tom.8. 441. f.g.& 449.k.
Contra Gaudentiũ donatistarum episcopũ. to.7.110.f, Ret. to.1.27.e.f.
Gaudentius Ecclesiæ suæ incẽdium minabatur. ibidẽ.f.
Gaudium verum. to.1.63.b.
Gaudentes miseriis alienis, taxantur. tom.1. 243.m.& seq.
Gaudium vitæ temporalis, aut mentis, in q̃bus consistat. ibid.174.a.b.
audere cum sit bonum, &c. to.4.378.d.e
Gaudia æterna. to.3.346.m.
Gaudium rectum. to.3.348.i.
Gaudium Christian.. ibid.m.
Gaudium mundi. tom.4.378.d.& seq.
Gaudium huius seculi, non est gaudiũ. to.8. 360.K.

360.K.l.tom.10.31.g
Gaudium ſpiritale. ibidem i
Gaudia futuræ vitæ. tomo.4.382.b.c
Gaudẽt ꝓprie boni, geſtiunt mali.t.8.415.K
Gaudii affectio vel paſſio, licet ꝓprie ſit ſãctorũ atq; piorum, inuenitur tamẽ eẽ malorũ, contra Stoicos.tom.5.223.a. & ſeq.
De gaudio perfecto quod erat in paradiſo terreſtri. tom.5.129.g
Non eſt gaudere impiis. tom.5.122.b
Gaudium beatorum, quale ſit. tom.8.89.h.i
Gaudiũ iuſto.nõ ẽ quaſi ſed verũ t.8.151.i.K
Gaudium beatorum tale erit, quale hic non nouimus. tom 8.317.c
Gaudium plenum & perfectum, quãdo erit. tom.8.368.h.tom.9.107.K
Qui vult ſecurus gaudere, in illo gaudeat q̃ non poteſt perire. tom.8.306.c
Non eſt gaudium certũ in hoc mundo, nec de alio, nec in alio, nec in te. to. 8. 159.h
Gaudere, quod vocant impii, non eſt gaudere. tom.8.360.K
Si gaudes de ſeculo, immũdo gaudio vociferaris ad Deum, ſi de redẽptione gaudes, tunc impletur vero gaudio os tuũ, & lingua tua exultatione. tom.8.487.c
gaudium magnum habet ſpes gaudentis. Eodem.492.K
gaudium noſtrum non debet eſſe de inferioribus coram hominibus, ſed de ſuperioribus coram angelis. tom.8.522.b
Non nouit impius gaudium iuſti. ibid.
gaudiis terrenis quare Deus miſcet tribulationes. ibidem.g.h
De quocunque bono tẽporali gaudeas, trãſitorium eſt, ſi gaudeas in Deo, tãto firmius gaudebis, quanto eſt ille certior in quo gaudebis. tom.8.551.m
De interioribus gaudemus, de exterioribus neceſſitatem habemus. tom.8.534.h
gaudiũ Chriſti ab æterno fuit plenũ to.9.97.c
gaudium Chriſti in nobis, gratia eſt, quam præſtitit nobis. ibidem
gaudium Dei de nobis, in nobis augetur, nõ in Deo. tomo.9.97.c.d
gaudium noſtrum quo Chriſtus nos præde ſtinauit. ibidem.d
gaudium expectantium iudicem ĩ fide, ęternum erit. tom.9.129.m
gaudium paradiſi.tomo.9.172.m.&ſequen.
Plenum gaudium vitę æternę.tom. 9. 175.
gaudium duplex. tom.10.31.c
gaudere in domino, & in ſeculo, non poſſumus. ibidem.c.& ſequen.
Verum gaudium in hoc mundo, nec eſt, nec fuit, nec erit, nec eſſe poteſt.to.10.277.b
Poſt mundi gaudia ſequuntur æterna lamẽta. tomo.10.283.e
Gazophylacium, quid. tomo.8.215.g
Gebal, vallis vana, id eſt, fallaciter humilis, interpretatur. tom.8.300.b
De Gedeone & duobus filiis.tom.3.243.m. in fine, & ſequen.
Gedeonis vellus, quid adumbret. to.4 107.a.tom.6.87.b.c.tom.7.166.g.& 260.i. to.8.139.l.m.& 258.m.& ſeq.tom.10.56 e. f.& 182 c.d.& ſequen.
De Gedeone & duobus ſignis.t.2.243.m.& ſequen.tom.10.181.m.& ſequen.
Gedeon typum Chriſti geſſit.tom.10.182.e
Quid Gedeonis myſteria. ibidem.e
De gehẽna vtrũ aliqñ exeant, q̃ ſunt poſt baptiſmũ peccatores.to.4.227.m.& ſeq.
gehennæ mala. tom.4.383.m
Terret malos gehenna. ibidem
gehenna corporeus ignis erit,& cruciabit, &c.tom 5.217.i
Vide, Ignis inferni.
Reatus gehẽnæ quomodo ſoluat.to.10.16.c
Malum non facere, timore gehennę. to.10. 94.K
gemitus non eſt niſi laborantium.to.8.43.c & 50.d
gemitus carnis & cordis, differunt. Eodem 104.i.K
gemitus iuſti a multis hominibus eſt abſcõditus, non ante Deum. ibidem l.m
gemitus cum habeat triſtitiam, eſt tamen gemitus qui habet & gaudium.tom.8.374.g
Quod boni gemant, male gementes.tom. 8. 374.a
Sancti quare gemant, & quomodo gemant. Eodem 485.d.& i.K
Spiritusſanctus tunc dicitur gemere, quando nos facit gemere. tom.9.11.i.K
geminorum cõſtellatio diſcuſſa.to 1.48.K I to.3.11.h.& 174.i.k.tom 4.189.a
Vergeminorum pugna. tom.5.23.l.m
Gemini. odem.39.l.& ſeq.
De Eſau & Iacob, geminis, multum inter ſe morum & actionum qualitate diſparibus tomo.5.40.c

Gemini simul nati, diuersos habuerunt euentus: & q̃ simul concipiantur. ibidem
Generalis sermo, partem duntaxat designãs. tom.2.90 a
Genealogia Christi varie narrata to. 4. 135. K. & sequen. tomo. 6. 70. d
Genealogiam Christi, apud Matthæũ & Lucam, Aphricanus concordauit. to. 1. 21. h
Genealogiam Christi Manichæi respuunt. tom. 6. 68. l. & 71. m. & seq.
Generatio, Generationes, Gignere &c.
De generatione & corruptione to. 1. 242. K. l
Quadruplex generationis modus. tomo. 10. 287. e & 291. K
Gignendi officium. tomo 3. 177. h
Annunciabitur domino generatio ventura, exponitur. tom. 2. 183. a
Generatiões generationũ, q̃ sint. t. 8. 256. k. l
Generatio generationem annorum Dei, q̃ sit. Eodem. 378. h
Mille generationes, quæ sint. tom. 8. 403 a
Finito seculo nulla erit generatio. t. 8. 254. g
Generatiões istæ, Lunę cõparant. t. 8. 203. m
Duæ sunt generationes, quibus veritas nunquam deest. tomo. 8. 455. i
Generationibus, parentib. Deus creat filios, ad solatium & subsidium senectutis eorũ. tom. 8. 254. K
Generatio & generatio quæ sit. ibidẽ. 376. f
Generatio & generatio, omnis generatio dicta est. tom. 8. 552. c. & 560. g
Generationis repetitio perpetuitatem significat. tomo. 8. 292. g. & 321. m
Generatio & generatio seculũ, quod multis generatiõib. agitur, significat. t. 8. 137. g. h
Generatio filiorum non est opus bonũ, nisi cũ fit scd̃m finen summi boni. to. 5. 138. i
Generãt sibi quidam filios, quidã vero Deo, in vero matrimonio. tomo. 5. 140. e
Generationes gentium, aliquæ sciuntur vñ ortum habuerint, aliquę non. ibid. 134. i
Generatur homo, & nascitur cũ modo perfectionis, quem habiturus est, sed habet ipsam in ratiõe, nõ in mole to. 5. 238 b. c
Generare nõ posse hominem in decimo anno, vel citra. tom. 5. 135. a
Generare potest senex, nõ decrepitus, de puella iuuene, non autem proucctę ætatis, quamuis & ipsa concipere possit de iuuene viro. tom. 5. 15[illegible]
Generatio hominis recapitulatur post m[illegible] tem Abel, & quare. tomo. 5. 139. g. & seq.
Generati fuissent absque peccato, quotquot saluandi erant. tomo. 5. 126. & se.
Generassent filios primi parentes sine libidine, & sine corruptione integritatis, si nõ peccassent. Argumentumq; virgines generassent. tom. 5. 152. m
Generatio fuisset in paradiso, si primi parentes non peccasset. tomo. 5. 128 f
De generationib. Cain, & Seth fratris sui, platis vsq; ad diluuiũ, & de numero, & qd significẽt tom. 5. 138. K. & seq. & 139. g. h
Generasse dñr homines, ante diluuiũ existentes, longæuę ętatis. to. 5. 136. c. & se.
Generatio, Regeneratio.
Generatio carnalis, & spiritalis.
Sicut per primam generationem oẽs pertinent ad Adam, ita per secundã omnes ad Christum. to. 2. 32. K. l. & 127 e. f. & seq.
De generatione duplici, carnali, & spiritali. tom. 2. 69. b. c
Generatio spiritalis, adoptio dr. ibidẽ. 73. b
Generatio ventura quomodo annunciabitur domino. ibidem. 183 a. b
Generatio æterna, quàm difficilis intellectu. tom. 3. 254. i. k
Generatio terrena & cælestis. Eodem. 349. h
Regeneratio perfecta, quando. to. 7. 225. e. f
Regeneratio duplex. to. 8. 297. g. & 304. K. & 319. g
Regeneratio, renascentia, & baptismus. idẽ. tom. 7. 362. a
Quòd simus in ista generatione filii Dei, erimus in ista generatione filii resurrectionis. tom. 8. 552. e. f
Generet te mr̃ Eccle. nõ abortiat. to. 8. 188. i
Est generatio qua fideles efficimur, & p baptismum renascimur, est generatio quam à mortuis resurgemus. tom. 8. 515. e
Generationes duę sunt, vetus, & noua. to. 8. 327 h. i
Vna mortalis, alia ęterna. tom. 8. 369. K
Quod sint duæ generationes, carnis, & sãguinis, & generatio futura in resurrectione mortuorum. tom. 8 321. m
Generatio duplex, carnis, & spiritus. tom. 7. 235. f. & sequen.
Generationis & regenerationis differentia. tom. to. 95. a
Nobilior est generatio spiritalis, quam carnalis. tom. 10. 153. d

Generatio Christi, diuina & temporalis.
In generationibus creaturarum nō est simili tudo generationis filii Dei. to. 9.239.d.e.
Diuersitas generationis diuinę, & creaturarum. tom. 9.241 d.
generatio filii ęterna, per creaturas demonstratur. to. 9.39.g.
In generationibus terrenis inueniūtur pater & filius, coęui, non tamen coæterni. tom. 9.239.d
Duplex filii Dei generatio & natiuitas. to. 1048.b.c.& 111.m.& sequen.
generatio cęlestis reparauit, qđ terrena nātiuitas perdiderat. to. 10.128.c
generationis temporalis Christi, non æternæ capax est vtcunque humana fragilitas. tom. 10.125.a.
generatio Christi. to. 10.124.l.m.
generatio Christi ęterna, sine matre temporalis, sine patre facta est. tomo. 10.125.a.
generationis Christi ęternæ & temporalis, differentia. to. 10.133.a.
Conditiones vtriusque generationis Christi. ibidem.

Generatio Christi diuina.
De geniti & ingeniti vocabulo. tom. 3.105.f
generatur diuina natura. tom. 5.108.l.
Vt De⁹ pater generaret filiū, nō aliquo cōiugio indiguit: exēplo ostendit. to. 8.132.b.
Quod genuit sine initio, & sine fine. ibid. b.c
Vtrum filius dici debeat, semper gignitur, aut semper genitus. tomo. 8,5.a.
Quod Deus vnum verbum genuerit. tomo. 8.209.m.
Quod vnicum genuerit, & vnum noluerit: fecit ei fratres non gignendo, sed adoptādo. tom. 8.229.l
Ex vtero ante Luciferum genuite: exponit. tom. 10.116.i
generatio filii in diuinis, ineffabilis est. tom 10.124.l.m.
generationem eius quis enarrabit? de qua generatione dicatur. tom. 10.128.e
generatio Christi diuina. to. 10.129.b.& seq.
genuit pater filium, & qūo. to. 10.101.a.b.
Non quęratur quomō pater genuit filium, quod & angeli nesciunt. tomo. 10.215.h.

Error circa generationem filii Dei.
Hęretici monstrum prędicant Deū patrem genuisse, gignendo filiū diuersæ a se substantiæ. tom. 10.44.e.f.

Generatio Christi temporalis.
In generatiōe Chisti Matthęus & Lucas quo modo variant. to. 4.37.b.to 6.70.d
generatio Christi duplex. tom. 4.134.b
generationes Christi, in tres partes diuise. tomo. 4.305.i.
generationes xlii. ibidem. K
generationem Christi exorsus est Matthęus ab Abraham, &c. tom. 5.136.g
generationes Christi, nō frustra à Matthęo sic commemorantur. tom. 5.156.f.
Matthæus generationem Christi descendendo narrat, Lucas ascendendo. tom. 10.15.e. Et quare. ibidem.
A Christo vsque ad Adam, generationes septuaginta septem. tomo. 10.15.e.f
Et quid significet. ibidem
Comparatio generationis Christi ad generationes humanas. tomo. 10.129.d.
genesis liber creaturę cœli & terrę. t.1.12.m.
genesis ad literam, quare sic intituletur. Eodem 23.l m.
geneseos obscuritas. to. 176.i.& seq.
De genesi contra Manichęos libri duo. to. 1267.g.& sequentibus.
Recitatio secundi & tertii capitis geneseos. tom. 1.273.K.l
genesis ad literam vbique non potest exponi. ibidem. 273.c.d.
De genesi ad literam, liber imperfectus. to. 3162.m & sequen. Retract. tom. 1.fo. 16.k.
De genesi ad literam, libri duodecim. to. 3169.k.& sequenti. Retract. tomo. 1.16.K.
geneseos liber, historia. tom. 3.206.l.
genethliaci, vulgo Mathæmatici. tomo. 3.9.f. tomo. 5.240.f.& i.& sequentibus.
genethliacorum superstitiosa vanitas taxata. tomo. 1.136.g.h.& 48.g.h. tomo. 3.10.f.g.
genius Deus. tomo. 5.55.m.
genius quid. Eodem. 59.d.
genium. tomo. 10.5.l.m.
genitalia cur dixerit Apostolus inhonesta. tom. 6.151.b.c. Retract. tom. 1.22.i.
De genitalium vel pudendorum verecundia. Eodem 180.a.b.
genitalia non mouentur a libidine. tomo. 5.129.l.m
genitalium motus a Deo. tom. 7.284.h
genitalia nō mouent a libidine. to. 5.129.l.m
gentium conuersio ad Christum tom. 1.234k.& sequentibus. tom. 2.45.h. & sequen.

gentes nõ iudicandę.to.1.81.d.Vide Electio.
gentibus,qũo vtitur Ecclesia.Eodem.235.g.
gentium vocatio prædicta.tom.2.62.h.& sequen.& 228 l.& sequen.& 232.e.f.tom.3.281.f.tom.6.24.c. & sequentibus.
Ex gentibus multi crediderunt in Deum,ante.aduentum Christi. tomo.2.131.a.
gentiles & incircuncisi, multi placuerunt Deo.ibidem.
gentes,hęreditas Christi.t.2.221.e.f.& 222.g.& 228.m.& so.seq.b.& 249.a.
gentiles si quid bene dixerunt,non aspernandum. to.3.11.c.
gentilium superstitiones taxatæ. ibid.d
A gẽtilibus si quid bene dictum in nostrum vsum est conuertendum. tom.3.14.i.K.
gentes peruenisse ad cognitionem Dei, per creaturas. Eod.269.i.& seq.copiose
gentes natura duce benefacientes.eodẽ.274 m.& sequen.
In gentibus, imago Dei non omnino deleta.tom.3.274.b.
gentes an pertineant ad gratiam mediatoris. ibidem.& seq.
gentes sunt plures quàm linguę.to.5.144.g.
gentes non tam dicuntur propter generationes familiarum, quàm propter genera sectarum. to.8.237.b
De hoc. Eod.311.h.i.
gentes quare lapidibus comparentur.tom.8 142.l.to.9.19.m.& sequen.
Exercẽdo ludos,& cantica gentilium Christianus fit paganus. to.9.250.b
gentes impiæ,Iudęi cęci. to.10.27.m.
gentilis. tomo.10.106.K.
gentium laus. to.10.164.b.c
gentiũ vocatio,in Isaac,promittit.to.5.151.f.
Promissio vocationis gentium, iuramento firmata est. to.5.153.l.m.
gentium vocatio. to.6.24.c.& seq.
gentium cõsensus in Christum.to.6.36.b.c.
gentes ne superbiant de iudæorum lapsu.Eodem.78.c.d.
gentes oẽs in Christo benedicendæ.to.7.4.f
Infideles derelinquuntur per iustitiam,fideles.vocantur per gratiam. to.9.162.c
Vocatio gentium in tribus Magis,tomo.10 137.e.f.
Ad gentes Christus nõ venit, sed discipulos suos misit. to.10.164.l
gens Iudæa p legis susceptionem,& tantorũ prophetarum miracula exaltata, Christo noluit humiliari. ibidem.h.
gentes ad Euangelium vocatę.tom.10.28.g.
genus & species quid. tom.1.98.c.d
geometriæ & Astronomiæ inuentio. tom.1.165.K.
geometrę rari. tom.3.133.i.
geon fluuius paradisi alio nomine Nillus.tomo.1.275.f.to.3.203.m.
geraseni misticè. 4.115.e.
germanitianenses. .tom.2.255.m
germinet terra herbam:exponitur.t.3.162.i.
geruasii & Prothasi translatio mirabilis. tomo.1.57.K
geruasius & Prothasius, monachi fuerunt, & postea martyres. to.9.227.d
grauasii & prothasii corpora, quõ sint Ambrosio reuelata.tom.5.229.m.& sequen.
Ad Geruasii & protasii memoriam quę miracula facta sint de cæco illuminato.ibid.
geson. tom.3.44.m.
Omnia tẽporaliter gesta a domino Iesu, fidem nobis inserunt. tom.10.19.a

Getæ.

Getę. to.5.204.e
geth.ciuitas Allophylorum. to.8.179.i.
geth interpretatur torcular. ibidem.K.
getulia vbi sit. tom.5.25,K.
giezi fallacia,& lepra. to.3.246.c.
giezi accepta pecunia a Naaman, accipit simul lepram. to.10.230.b.c.
giezi Iudam traditorem, vel populũ Iudaicum signat. ibid.c.d.
gigantes qui. to.4.28 a.
gigas Nemroth. ibidem.f.
gigantes nasci poterunt de hominibus communibus. to.3.218.e.
gigantes placuit creare Deo. ibid.h.
gigantes plures, fuerunt ante diluuium, quã post. ibid.h.i.
De gigãtib.multę fabulę scriptę sũt,scilicet, q nõ habuerũt homines patres. ibidẽ.c.d
gigas superbum significat,extollentem se aduersus Deum. tom.8.73.m.
gigantes in malo superbos,in bono Christũ significant. to.8.319 h.i
gladiatorii spectaculi insania.tom.1.457.e.f
gladius flammeus ante paradisum.Eodẽ.378 h.i.tom.3.224.m.
gladius pro tribulatione.tom.2.87.m.& to. sequen.a.& d.& 93.e.to.3.42.h.to.8.404.i

Gladius ſpiritus, verbum Dei. t. 2. 88. c. to. 8. 133. l
gladius, lingua. t. 2. 179. e. to. 3. 356. m. tom. 7. 214. l
Nomine gladii mors ſignificat tom. 8. 36. h
gladius viſibilis in Eccleſiæ diſciplina ceſſauit. tom. 4. 19. l
Qui gladio percuſſerit, gladio morietur. to. 4. 413. a
gladius verbi Dei, orphanos, facit & viduas tom. 8. 230. h
Et quare bis acutus Eodem. 195. l
gladii accinctio circa femur, qd ſit. t. 8. 134 b. & 340. c
gladius Chriſti ſeparat. Eod. 350. l. & 390. d
gladius bis acutus, dr verbum Dei. t. 5. 208. a
gladius domini bis acutus, Chriſtus eſt, & tunc vibrabit, &c. tom. 8. 15. m
Eſt gladius domini bis acutus, ſed bonus eſt gladius filiorum hominũ acutus, ſed malus. Eodem 185. l. & 214. l
gladius eſt benignus, & eſt gladius malignꝰ. tom. 8. 550. b. & 423. a. b
gladius Dei, anima iuſti. to. 8. 81. c. d
gladius Chri ſpiritalis fortior eſt ſeparãs, quàm copulans natura carnalis. Eod. 233. m. & 358. l
gladius dei, vnde debellauit orbem terrarum occidendo ſpiritus nequitię, ſpiritus Dei eſt in veritate ſermonis Dei. Eodẽ. 340. c
gladii eductio, apertã, iniquorum ſignificat perſecutionem. to. 8. 93. d. & 214. a
gladiis ancipites qui ſint, & quid ſignificẽt, & cur in manibus, & non in linguis ſanctorum. tom. 8. 578. a. b. & ſequen.
gladius bis acutus, poteſtas eſt qua defendũtur boni, & puniuntur mali. tom. 9. 148. l. & 149. d
Iſidorus dubitat, an de gladio materiali, an de ſpiritali intelligatur, quod dixi Simeon, Tuam ipſius animam doloris gladius pertranſibit. to. 1. 270. f. g
Suo gladio iugulare. tom. 2. 14. f. tom. 6. 20. h
Litus melle gladius. tom. 2. 18. h. & 21. g
Plumbeo iugulare gladio. tom. 1. 178. c
Pugio plumbeus. tom. 7. 325. i
gladiatores licentioſa crudelitate viuunt. to. 8. 375. i
Gloria. tom. 3. 99. h. & 356. h
Gloria quid ſit. t. 4. 187. K. t. 9. 106. i. & 109. g
glorificar, honorificar, & clarificar. t. 6, 218.
Gloria vana, humana, mundi, &c.
Gloria vana etiam virtuti inſidiatur. tomo. 1. 67. f. g
Gloriæ inanis peſtis. to. 1. 159. c. & 207 i. & 211. m.
Gloria popularis contemnẽda. Eodem. 213. f. & 252. g
gloriãtes de bonis operib. ſtulti. to. 2. 185. b
Gloriatio in bono & in malo. tom. 3. 269. g
Gloria vana. tom. 1. 66. b. & 159. d. to. 3. 249. b. tom. 4. 395. i. tom. 9. 106. i
gloria mundi, & huius contemptus. tom. 3. 354. c
Gloria vana, quibus potiſſimum inſidietur. eodem. 355. a
Gloria de magnitudine imperii, cõparat vitreæ lætitiæ, fragiliter ſplendidæ. t. 5. 30. c
Gloria ſequitur fugientem. to. 5. 44. K
De gloria vana Romanorum. ibidem. e. f
Gloria eſt iudicium hominum, de hominib. bene opinantium. ibidem
Gloria hominum. tom. 5. 44. g. & 47. c
Brutus pro gloria temporali filios ſuos occidit ibidem. 45. e
Glorię contemptor. tom. 5. 47. d
Tam turpiter ſeruire virtutes humanę glorię, quàm corporis voluptati. ibidem d. e
Gloria noſtra tunc in puluerem deducitur, &c. tom. 8. 13. K
Inanis gloria cur maxime fugienda eſt perfectis, &c. ibdem. l
gloriari in malitia, quid ſit. tomo. 8. 165. i
Deus abſtulit nobis gloriam noſtram, vt daret ſuam. tom. 8. 222. d. e
gloria debet eſſe bona & vera. Eod. 537. K. l
Non eſt q nõ amet gloriã, ſed gloria ſtultorũ reprehendit a domino. Eodem. 578. K
Qui tali gloria delectantur, in conſcientia ſua nihil habent. ibidem. l
Habere gloriam, ſed non apud Deum, quid ſit. tom. 8. 61. b
Non eſt magnum gloriari in lętis, ſed in tribulatione. tom. 8. 66. e. f
Nemo glorieť de bono quaſi de ſuo. t. 8. 41 d
gloriam ſuam exemplo Chriſti nemo quęrat. tom. 9. 54. b
gloria falſa fallit homines. tom. 9. 106. i
gloria humana multis obſtat, quo minus reſipiſcant. tom. 9. 101. g. h
Inanis glorię & timoris domini conflictus. tom. 9. 224. K

Inanis gloria est fugienda. tomo.9.236.a.b
Gloria sanctorum,& diuina.
Gloriandum in solo domino.to.1.59.d.t. 2. 48.K.& 184.c.to.3.61.m.& seq. & 351.m
In nullo gloriandum,quoniam nostrum nihil est. tom.1.21.b.tom.2.48.K.l
Existimo enim quod non sunt cõdignæ passiones huius temporis ad futuram gloriã quæ reuelabitur in nobis,&c. exponitur. tom.4.200.d.& sequen.
gloria & splẽdor,& ἐνέργεια tom.4. 336.h.i
gloria Dei. tom.5.44.g.& seq.
Propter gloriam ęternam,omnia contemnẽda. tomo.5.45.d.e
gloria vera vbi erit,& verus honor.t.5.241.K
De glorię cælestis incomprehensibilitate. ibidem.K.l
gloria Christianorum. to.8.85.m
gloria nostra futura quæ. Eodem.94.l
glorificationem præcedit passio.tom.9.81.c
gloria nostra futura erit, æquari angelis, & videre Deum. tom.8.94.l
Quomodo sancti non in theatris, nõ in circis,non in foris,sed in cubilibus suis glorientur. tom.8.578.l.m
glorificamus Deum,glorioſum dicendo nõ faciendo. tom.8.114.m
gloria fit quisque clarus,& charitate glorioſus. tom.9.106.i
Qui gloriam Deo debitam de bono suo quęrit,hic fur est,& latro. to.9.166.m
Quærens furari gloriam Dei,similis est diabolo. ibidem.
gloria diuina,non est ambienda. ibidem.
gloria communis omnium. tomo.9.188.g
Differentię singulorum. ibidem.
gloria beatorum post iudiciũ.to. 5. 205.i.K
Effectus spei cœlestis gloriæ. tom. 10.183.d
In sola cruce gloriandum. tomo. 10. 178.f
Gloria Dei patris,& filii.
gloriã filii,quomodo pater iudicat.t.9 69.i
Persone inuicem, quomodo se glorificent. tom.4.86.b
gloria filii hominis tunc venit,quando gentes in eum crediderunt. to.9.81.d.e
Vt glorificent patrem vestrum,qui in cœlis est,& ne videamini ab eis, conclusiones duarum sententiarum in Euangelio quid operentur. tomo. 10.2.g.h
Nõ minor est gloria , quòd tumulus Ioseph suscitauerit Christũ, quàm quòd sanctæ Mariæ vterus procreauerit to. 10. 195. c
glorificatio Christi,resurgendo & ascẽdẽdo completa est. tom.10.213.e
Non ad huc venerat Christus vt alienam gloriam inuaderet sed vt suam donaret.tom. 10.258.m
Duæ sunt glorificationes secundũ suscepti hominis formam. to.10 319.d.e
Chrs bis glorificatus, bis dedit spiritũ. ibi.e
Quo glut.no glutinetur anima Deo. tom. 8. 212.m
gnostici vnde sic dicti tom.6.4.m
gnosticos, nonnulli Borboritas vocant. Eodem.4.a
gnostici animã naturam Dei esse dicunt.ibi.
Bonum Deum & malum fingunt. Ibidem
gog,& Magog quid significent.to. 5. 203.e
goliam Dauid superat.to.10.58.m. Spurius, Eodem. 225.c.f
Quare percussus a Dauid in fronte. tom. 10. 108.c
goliath,typus diaboli.t.6.11.f.& seq.tom.8 74.m.tom.10 225.g
gorgon monstrum. tom.5.171.l
gothi sub rege Alarico,Romam euerterũt, tom.1.25.c.in fine.
gothorum irruptio in Africam.to.10.in Possidonio.
gothis quid sit,sihoraarmen. tom. 2.158.K
gothicam linguam,Rom. capta didicit. ibi.
gothi multis senatoribus pepercerunt.tom. 5.29.a
gothorum clades magna,& quot vno die ceciderint. tomo.5.48.e
gothorum rex, Christianos persecutus est. tom 5.185.& sequen.
grabatum,proximum significat.tom. 9. 33.i
Quid est quòd dominꝰ dixit paralytico, Tolle grabatum tuum,& vade in domum tuã tom.9.243.h
gradus quatuor ad fœlicitatem.tom. 3.46.g
gradatio figura. Eodem.159.d
gradus ad amorem æternum.tomo.2.118.g
gradatio, grecè κλίμαξ dicitur.to.3.158.d
gradus virtutum. to.4. 91..b.c
gradus ad cœlestem iustitiam.tom. 4.192.h.
gradus docendi. ibidem.
gradus quatuor ad perfectionẽ hominis.t. 4.199.f.& sequen.
De gradu coniunctorum matrimonio antiquitus. to.5.137.h.& seq.

Gradibus distinctis omnia a Deo ordinata. tom.6.209 f
Gradus,indifferenter sunt ascendentium, & descendentium. tom.8.107.g
Gradus,qui in psalmis, ascendentium sunt. tom.8.466.m
Quatuor sunt hominum gradus,& status,in Ecclesia. tom. 10. 297.m
Vide,Varietas.
Si gressus hominis dominus non dirigeret, tã praui essent vt semper ad praua irẽt fit & semitas curuas sequendo redire nõ possent. tom.8.95.i
gressus Dei qui sint, & quomodo videantur. tom.8.236.e
De verbis psalmi,Gressus meos dirige secũ dũ verbũ tuum.Ser. tom. 10. 67. f. & seq.
Græcas literas puer Augustinus abborruit. tom.1.30.a
De literis Græcis & Latinis. ibidem.d
Græcos codices consulit August.to. 2. 88.g & 103.l.& 122.e.in fine,tom.3.81.b.c
græca laudantur. to.2.87.e & sequen.
græca quędam in lege non translata. tomo. 2.240.h.& sequen.
Græcis,gentes. tomo.2.246.c
græcã linguam & Hebræam, necessariam esse ad cognitionem literarum sacrarum. tom.3.8.i
Ad Græca exemplaria nouum testamentum emendandum. tom.3.10.g
Vetus item,iuxta.lxx. ibidem
Græcè mediocriter doctus Augustinus. to 3.92.c.& 93.c
græca lingua inter cæteras gẽtiũ clarior habetur.
De græciæ regibus,sacra instituentibus diis. ibidem.
græci,diuinis honoribus honorauerũt illos à quibus magna beneficia receperunt. to 5.12.m
græci honorauerunt scænicos hoĩes. ibid.f
græci,de sapientiæ nomine gloriati sunt. to 5.68.e
græca lingua in aliquibus euidentius sonat, quàm Latina. tom.10.40.g.h
Libros græcos inspiciebat Augustinus i patribus controuersis. tom.10.72.h
Gracchi seditiosi,pro lege agraria occidun tur. tom.5.17.g
Gracchi agros ostium malè diuidentes, p niuntur. tom.5.28.h
gracchi caput auri pondere venditur. ibi.
gramma quid sit. to.1.107.b
De grãmatica, liber.tom.1.83. m. & seq.Retract.to.1.10.f
grammatici, magistri penulati.tomo 1.30.f
grammaticorum leges anxie seruantur,diuina præcepta non item. ibi.h.i
Quidã plus curant uitare barbarismũ,quam vitia morum. ibi.k
gramm
grãmatica,Latinè literatura dicitur.to.1.61.i,& 165.c
Grammatici,iudices poetarum. ibi.i
Grammatica quid sit. to.1.180.h
grammaticorum est poetarũ fabulas ad utilitates referre. tomo.4.325.d
grãmatici & rhetores quomodo assumpti ad Christianismum.
grãmaton isagogos appellãt literarum inductores. to.5.179.K.& m
grammaticus potest de arte sua honestè uiuere. to.8.252.c
grandinis generatio. to.3.121.a
grando est iniquitas,res alienas auferens. to. 8.286.i
grando ignis, & uoces. to.10.171.h
granum sinapis missum, &c. quid significet. to.8.237.h.i.& seq.
De grano tritici,quod seminatũ in se habuit magna multitudinis fœcunditatem.to.8. 240.f.& seq.& 245.K.
Nisi granũ frumenti mortuum fuerit,&c.exponitur. to.10.169.l.& seq.
De granis& palea. to.10.28.d.e

Gratia.

Gratiæ vocabulũ generaliter & specialiter accipi.to.1.19.l & 24.h.&l.tom.2. 48 m
gratia quid Ciceroni. tom.4.187 g.h
gratia Dei quid. to.4.429.a.to.9.6.f.g
Merito grã noĩatur,quia gratis dat.t 8.130.f
gratia natura dicitur. tomo.2.134.e.f
An gratia fit natura. tom.3.67.K
gratia & stipendium peccati. to.3.K
gratia t.3.38.a.b. & 53.f,& 69.m,& sequen. g,& K, & 77.f,& 282.a.& 347.l, & fo. se. d,& 356.h
gratia quare sic dicta.to.8.62.m,to. 10.50.K & 113.f

Gratia & prædestinatio.

gratia & prędestinatio. tomo.3.60.l

gratia

Gratia eligimur & prędestinamur.t 5.206.e
Inter gratiam & prędestinationem, qd interfit. tom.7.405.a.b
Gratia Dei gratuita,& credenda & prędicâda. Eodem.419.m

Gratia & liberum arbitrium.

Gratia & liberum arbitrium.to 1.11.f.g. & 19.a.& 22.K.to 3.63.i.& 66.K.& 86.b.& K.& 349.g.& 353.m
gra Dei vicit liberũ arbitriũ.t.1.22.a.t.4.22.l
[redacted] tom.7.217.b.c
Gra Dei sup liberum arbitrium.to. 7.304.c
De gratia & libero arbitrio. Eodem. 423.i. K.Retracta. tom.1.27.i
Gratia Dei, & liberum hominis arbitrium discernenda. to.7.424.g.h
[redacted] to.10.68.g
Imò etiam ipsum liberum arbitrium. ibidē.

Gratia Dei,& voluntas.

Gratia prima, & secunda.

De gratia Dei & voluntate, quęstio difficilima,& paucis intelligibilis.tom.2.48.a.& sequentibus.
Gratia Dei an pręcedat,vel sequatur hominis voluntatem. tom.1.150.m.seq.
Gratia duplex. tom.2.128.a.& seq.
Prima gratia beneficii Dei est, redigere nos ad confessionem humilitatis.tom. 8.111.g
Gratia prima & secunda. tom.7.396.l

Gratia & iustitia.

gratia & iustitia. tom.3.346.h
gratia Dei nec iniusta,nec crudelis potest esse iustitia. tom.5.111.f
gratia bene vti facit mala morte, & iustitia facit diligi. tom.5.113.e
gratiam differre à virtutibus,innuit dicens, virtutes dari sola gratia Dei. to.5.238.b

Gratia veteris,&noui testamenti.

gratia in veteri testamento latens, in nouo reuelatur. tom.3.271.l
Absque gratia, decalogus quoque occidit. tom.3.270.d.e
gratia data est,vt lex impleretur.tom.3.272.g.347.b
gratię promissio. tomo.4.95.g
gratia & veteres seruati sunt. tom.4.217.a
gratia noui testamenti,a Christo & Apostolis reuelata. tom.5.92.f
gratia noui testamenti,quæ fit.to.2.epist.120. Retracta.to.1.25.l
gr̃æ indiciũ,Christi humanitas. tom.3.54.a
gratia Dei nobis,in homine Christo commendatur. tom.3.139.h
gratia Dei nobis pręstat per Iesũ.t.5.103.c.d
gratia Christi. tomo.10.7.i
Tolle gratiam, quid est Christus nisi homo? to.10.148.d

Gratiæ donum.

gratiæ dona sunt duo. tom.3.349.c
gratia donatur bonis illud quod non debebatur,sed iustitia malis illud qđ debebatur. tom.5.139.i
gratiæ Christi hominibus donatæ,commendatio. tom.10.25.f
gratia,donum Dei est. tom.10.50.k
gratia diuinæ bonitatis,quomodo accipienda. tom.10.62.h
Sicut diuina bonitas excedit vota, ita adiungit gratiam ad merita. tom.10.188.l

Gratia gratis data.

gratia gratis data.t.1.11.f.to.2.89.K.& 131.i. to.3.98.K.l.to.8.253.K.t.9.6.g.to.10.7.b
Gratia nisi gratis detur,gratia non est. to.3.63.K.& 269.e.to.7.252.& 253.f.& 259.f
Qđ iõ gratia,quia gratis datur. tom.8.62.m
Si ideo gratia vocatur,quia gratis datur, nulla tua merita præcesserunt. tom. 8.159.m
Gratiam suam gratis dat Deus. tom.8.120.b
Cum gratiam audis,gratis intellige.tom. 8.553.a
Non est gratia,nisi gratuita. tom.8.30.a
gratia qua conditi sumus, vtrũ gratis data gratia. tom.10.67.a.b

Gratia & meritum.

[redacted].t.2. epist. 105.& 106.to.3.353.m.tom.8.129.e.f.& 159.m
gratia & meritum. tom.3.355.h
Pro gratia,contra meritis suis superbientes. tom.10.9.a
De gratia & meritis.to.10.14.b.c.& sequen.
gratię commẽdatio, & propriarum virium confutatio. to.10.27.K.l
Pro gratia contra merita. tom.10.56.a
gratiæ & meritorum discussio. ibidem.c
gratia non ex merito,sed meritum ex gratia. tom.4.215.K tom.10.72.l.& seq.
gratia pręcedit meritum. to.7.305.g
gratiam Dei non tua merita præuenerunt, sed beneficia Dei præcesserunt. tomo.8.54.d

Si vis alienus esse a gratia, iacta merita tua. tomo.8.62.a
Vt nobis gratiã suam daret, nulla nostra bona facta præceserunt. to.8.211.c.
Quòd non detur ex meritis, testimonia comprobatur. to.8.222.b.c.
Gratiã Dei nõ nris meritis, sed Dei volũtati tribui, authoritate probatur. tom.8.510.l.
gratiã Christi nulla merita præcesserunt, sed ex ea cuncta emanarunt. to.9.97.b.

Gratiæ commendatio.

Gratiã Christi, omnes Pauli epistolę sonant tom.2.138.k.
gratia Dei maxime commendatur in incarnatione. tom.5.90.d.& seq.
Sine gratia, etiam lex quæ in se est bona, virtus est peccati. to.5.113.e.f.
gratia Dei qũo p Iesum Christũ. to.8.133.f.g
Gratiam suam Deus in omnibus scripturis nobis commẽdat. Eodem. 248.e.f. & seq.
gratię commendatio. to. 8.144.K. & 196.b.
gratiam Dei commendat scriptura, quia p seipsum põt homo in illa ambulare, nõ tamen redire to.8.286.e
Gratia Dei, quę liberat nos, cõmendat se vobis in oibus scripturis sanctis. to.8.248.e.
Gratiã, qua gratis saluamur, in omnibus operibus suis Deus insinuat. to.8.546.b.
Commendatio gratie, nõ solum qua nos fecit, sed etiã qua re fecit. to.8.553.m.

Gratia baptismi, & gratia iustificans.

gra Dei, chriani sumus. to. 1.25.c. to.2.125.g
gratia aboleri omnia peccata. tomo.3.56.b.
Ante gratiam iniusti oẽs. to.4.364.m & seq.
gratia nobis facta in Christi baptismate. tomo.10.139.a.
gratia proprie iustificans, quç. tom.7.250.d.
gratia Dei sola iustificamur. tom. 7. 237.K. & fo. seq.d.e.
gratia qua iustificamur, charitas Dei. tomo. 7.253.b
gratia Dei in Paulo, quid. Eodem.288.g.
De gratia & auxilio Dei, Ambrosii testimonia. tom.7.255.e.f.& 303.f & 319.K. Item Cypriani. Eodem.302.d
gratia Dei sumus, qui cquid boni sumus. to. 8.224.k
Quòd gratia Dei nullis nostris meritis præcedentibus præparet sibi in nobis locum. tom.8.230.k.
gratia discernit & candificat in protectione corporis Christi, nõ merita, aut virtus propria. to.8.233.m.
gratia Dei & misericordia, semp præueniũt peccatores. to.9.166.g.
Quisquis absque Dei gratia vana præsumit, nihil est. to.9.107.K.
Totum, quod bene facimus gratię Dei deputandũ, non merito nostro. tom.10.7.a.b.
Gratia Dei, non meritis suis, discipuli eiecerunt dęmonia. tom.10.9.a.
Homines aliq iusti, nõ ex se, sed gratia Dei. to.10.27.K.
Gratia Dei ex Saulo fecit paulum non opera, nec merita. to.10.97.g.h.

Gratia & opera.

Gratiã Dei, ad singulos actus dari. to.2.152 m.in fine.
[redacted] to.3.347.l.
Gratia prędit opera bona. to.3.353.m. to. 4.215.m.& seq.
Gratia cooperans. to.7.242.g.
Gratię Dei commendatio, vt nemo de suis operibus glorietur. to.8.252.a
Si propterea gratia est, quia gratis, nihil tuũ præcesit, vt acciperes. Ibidem.K
Sine gratia Dei nemo aliquid bene facit: qa quod male facit, ipsius hominis est: quod facit bene, de beneficio Dei. to.8.346.d.
Gratiæ Dei est tribuendum, etiam quod recte facimus. to.8.461.l
Agens bene, ex Deo habet & effectum operis, & initium voluntatis. tom.10.137.g.

Gratiæ vis, & effectus

Per gratiã Dei natura liberatur, & regitur. to.1.25.c. to.3.211.e.f.
Ex Dei gratia omnia. to.1.78.m
Gratias vis. to.3.66.m.& seq.k
Gratia operatur omnia. ibidẽ.48.g.
Gratię omnia deberi. Ibidem.h.
Nihil agi sine gratia. to.3.77.f.& 348.d
Gratia Dei à dęmonum dominatione liberat. to.5.38.c.
Aut gratiam minorem acceperunt angeli, q ceciderunt quàm alii: aut si parem, boni magis adiuti sunt to.5.106.i
Gratia si non abundasset in martiribus: tãtas pœnas sustinere nõ potuissent. to.5.113.i & sequen.
Gratia Dei in debita aliquos liberat a morte secunda. to.5.120.m.
Gratia qũo possit dici doctrina. to.7.151.m

Gratia efficit. ibidē.k.
Ad gratiam Dei non ſolum homo, ſed & angelus pertinet. to.8.254.h.i.
Gratia dei non ſolum operatur remiſsionē peccatorum, ſed etiam, cooperantē ſibi facit hominis ſpiritum in opere bonorū factorum. to.8.283.e
Quam gratiam & gloriam dabit dominus. tom.8.305.e.
Gratia Dei nimis occulta eſt, qua hominum mētes reuiuiſcunt, vt poſsint audiri a miniſtris prēcepta ſanitatis. to.8.319.k.
Gratia id agit, vt dilectione impleant mādata Dei, q̄ timore nō poterant. to.8.461.g.
Gratia, quare ſit data. to.10.68.g.
Nihil eſt homo ſine gratia Dei. to.10.190.h.
Gratiæ vocabula, & attributa.
Gratia, vita [illegible] tom.7.426.i.K.
Gratiç Dei auxilium. tom.3.211.d.e.337.i.
Vbi gratia. to.3.282 f
De corruptione & gratia. to.7.432.h.& ſeq.
Retracta. tom.1.28.K. to.2.49.c. & ſequē.
Cur nomineti ſortis, graua appelleſt. t.8.57.I
Gratia quomodo non ſit gratia. to.10.7.a.b.
Gratia, pluuia eſt. to.10.55.K
Gratia, medicina eſt. tom,10.68.m.
Gratia lactis copia ſignificatur. to.10.108.b.
De gratia, loci ex ſcripturis
Gratia pro gratia redditur. tom.3.63.K. tom.7.426.I m.
Gratia ꝓ gratia, quid. tom. 7.426.m.& ſeq. tom.9.6.g.h.
Gratia Dei difuſa in labiis, q̄ ſit. to.8.133.f.
Fides gratia eſt, cum dicitur, Accepimus gratiam pro gratia. to.9.6 i.K.
Gratia, quā accepimus, cū dicitur, Et de plenitudine eius nos oēs accepimus: & habetur in Græco & gratiā pro gratia. Ibidē.f.
Vbi abundauit delictum, ſuperabūdauit gratia. to.9.166.h.
Locus Pauli explanatus, Reliquiæ ꝓ electionem gratiæ ſaluę factę ſunt. to.10.7.a.b.
Errores circa gratiam Dei.
Contra inimicos gratiæ Dei acriter diſputū t 1.25.m.t.2.119.h.& ſeq. to.3. de ſpiritu & litera. 266.K.& ſeq.
Gratiā Dei ſcd̄m merita noſtra dari, Palagiani aſſerunt. tom.2.49.e.& ſeq. to.6.252.e.
Gratia quomodo accipiat Pelagius. tom.2. 125.h & 129.e.& 99 d. to.7.253.b.c.
Gratiam Dei qūo Pelagiani negant. Ibidem.
De natura & gratia, cōtra Pelagianos tom.7 237.f.& ſeq. Retract. tom.1.11 f.& 25.c.
De gratia Chriſti & peccato originali, contra. Pelagium & Cœleſtium. to.7.249.d. & ſeq. Retract. tom.1.26.i.
Gratię, Gratiarum actio.
Gratiarū actio pro bonis ſibi collatis. tomo. 1.31.m.
Gratiarū actio pro remiſsione peccatorum. Eodem.33.a.
Gratiarū actiones nos debere creatori noſtro. Eodem.224.b.& K.I
Prodendi Iudęi Chriſtiani facti, & alii Chriſtiani, vbi male de gratia Chriſti ſentiunt. tom.10.56.f.
De gratiarū actione multiplici Deo pro ſuis beneficiis reddenda. to.5.63.K
gratiarū actio, ſacrificiū laudis. tom.6.194.I
Gratię ſunt Deo referendæ tam in aduerſis quam in proſperis. to.8.67.d.
Multi gratias Deo agunt, cum illis accidit ꝓſperum: ſed cū aduerſum venerit, blaſphemant. tom.8.152.f.
Gratias gratiæ Dei agimus, non domus non reddimus, non referimus, ſed verbis tantū retribuimus. to.8.342.e.
Gratias agit Deo, qui Deo gratias dicit. tom.8.509.e
Gratiarum actiones Deo ſufficientes redde re non poſſumus. to.9.160 g
Gratię Deo agendę pro beneficiis acceptis. tom.9.162.a.b.
Gratia Deo rependenda. ibidē.m
Gratiarum actio ſuꝑ illuminatione noſtra. tom.9.171.b.
Decet gratias agere, qui gratiam meruerūt. tom.10.191.d.e.
Scientia gratiarum actionis proponitur nobis ab Apoſtolo. to.10.65.
Gratianus imperat, & Theodoſio imperium fcondiuidit. tom.5.13.I.
gratulatio. to.1.40.b.
gregorius Nazianzenus. to.2.157.d
gregorii ſententia de videndo Deo. ibidem.
de peccato originali. to.7.307.h.i.
de gratia Dei gratuita. Eodē.419.m.
grex Dei, Eccleſia. to.4.417.g.
greges boni & mali. to.2.254.k.I
gulę tentatio. to.1.64.& ſeq.
gulę vitio. to.2.153.m.& ſequē.

Per

Per gulam perdidit Esau primogenita sua .t. 8.142.d
guttur voracitatem inhiantis gulæ significat. tomo.8.28.a
Gymnosophistæ Indorum. tom.5.125.c

H

Habere.

HAbere. tomo.1.103.h
Quãtũ habebis,tãtus eris. tom.8. 166.i
Multi aliqua habent,& non percipiunt sciẽdo quod habent. tomo.10.12.c
Habere aliquid,quid dicatur. tom.10.107.f
Dominus,p eũ qui habet,iuuat egentẽ p eũ q nõ habet,probat habentẽ.to. 10. 229.b
Deus quomodo singulos inhabitare dignetur. tomo.5.82.i
habitatio Dei,cõscientia est piorũ.t.8.139.i
habitatio nostra non debet recedere de cælo,quia ĩ terra debemus sicut mortui ambulare,vt in cælo viuamus.tomo. 8.151.d
habitaculum Dei,quid sit. tomo.8.72.i.K
Quomodo habitet Deus in cælo, qui habitet in sancto. tomo.8.478.c
Vbi habitabat antequam faceret cælum, & terram,& sanctos. ibidem.d
In quibus habitet Deus. tom.8.41.d
habita in Deo,& habitabit in te. tom.8.50.a
Deus non habitat in omnibus,qui in domo eius sunt,in exẽplo ostendit. to.8.230.K
Alias habitat Deus in sanctis, quam in Christo.tom.8.234.c
Quomodo habitet in altis dominus, & tamen humilia respiciat. tom.8.429.a
Deus vbi habitet. tomo.8.341.i
Qui intrãt domũ Dei ut inhabitent,ipsi sunt qui intrant vt inhabitentur. tom. 8.505.b
Ille habitat qui non tenetur,nam qui tenetur habitatur,non habitat. tom.8.147.h
Nemo habitat corde,nisi vnde cogitat.tom. 8.150.c
habitare in adiutorio altissimi,quid sit tom. 8.330.g.& 333.g
Aliter nos habitamus in domo, aliter Deus in sanctis suis. to.8.478.d
habitare fratres in vnum, tam dulce est quã ipsa charitas. tom.8.508.i
Vtrum hoc de omnibus Christianis, an aliquibus certis & perfectus dictum ibidem.
Quòd clamor iste non audiebatur in iu[illegible] & auditus est in orbe terrarũ,licet de [illegible],
parietẽ,circuncisionis nata sit ista benedictio. ibidem.x
Habitare in vnũ,perfectorum est.t.8.509.K
Quòd sit ex dono gratię Dei, non ex meritis aut viribus propriis,sicut ros de cælo. ibidem.l
Non habitant in vnum,nisi in quib.perfecta fuerit charitas Christi. Eodem.510.a
Multi habitant in vnũ,nõ nisi corpore.ibi.b
Qui in vnum habitant illic præcepit dominus benedictionem. ibidem
Vicisimi se habitant,qui continet & qui cõtinetur. tom.9 137.i
Omnia confert Deus cui inhabitat. ibidem
Primi habitaculi eminentiæ. tom.9.175.m
Medii habitaculi ad extrema similitudo. ibi.
Infirmi habitaculi ad primum comparatio. tom.5.186.a
Inseparabilis est habitatio, quorum inseparabilis operatio. tomo.10.12.f
habitationes duæ in alio seculo .t.10.76.m
Deus qũo habitet in templo suo.t. 10. 103.c
Internus habitator in homine. to. 10.108.e
Quomodo sit parandum habitaculum spiritui sancto. tom.10.220.l.m
habitus. tom.10.102.h
habitus notabilis. tom.2.153.a
habitus est in animo,etiam si desit actus. to. 3.142.K.& sequen.
habitus multis modis dicitur. tom.4.206.K
habitu inuentus ut homo,exponitur.ibidem & sequen.
habitus idem sequi cogit eundem finem. to. 5.187.a
habitus & dispositio. tomo.7 367.d
De adulterino habitu virorum & mulierũ tom.10.249.K
Quis adulterator habitus. ibidem m
Qui sint habitus impudici virorum. ibidem
Qui sint habitus impudici mulierum. ibidem.
habitus impudicus, nuncius est adulterini cordis. tom.10.249.m
hæreditas Christi Ecclesia catholica.tom 2. 221.e.& 225.l.& 228 l.& sequen. tom.7. 168.h.i
hęreditaria successio. tom.3.302.l
Hęreditatem Christi multitudine filiorum non minui. Eodem.348.c
hęreditas Dei,&quomodo cohęredes Christi dicamur. tom.4.206.c.d

hæreditas

Hęreditas Dei dicit Ecclesia,& vicissim hęreditas nostra Deus. to.8.8.f.g
Pro numero filiorum pars hæreditatis Deo offeratur. tom.1.110.K.& 149.e
Hęreditas Dei quo accipiēda. tom.8.289.g
Hæreditas in qua cohæredes Christi sumus, non minuitur copia possessorum, nec fit angustior numerositate cohæredum, sed tanta est multis, quāta paucis, tanta singulis, quanta omnibus. tomo.8.153.m
Hæreditas quomodo infirmata dicat & imperfecta. tomo.8.231.a.& d.
Hæreditas veteris testamenti in umbra significatiua futuri, terrena fœlicitas, hęreditas noui testamanti est æterna īmortalitas. tom.233 g
In hæreditatem Dei gentes duobus modis intrauerunt. tomo.8.289.l
Hæreditaui,& hæreditate acquisiui, si differant. tom.8.458.f.g
Hęreditas domini quare de finibus terrę colligatur. tom.8.491.a
Christus non ita te fecit hæredem, cui mortuo succedas, sed cum quo in ęternum uiuas. tom.8.532.e
Tandiude hęreditate mortuorum contendi tur, quandiu testamentum in publicum proferatur. tom.8.7.e
hęreditas Christianorum. tom.9.5.e
Quęlibet hæreditas diuidit inter consortes, pacis hæreditas diuidi nō pōt.to. 9.237.f
Hæreditas domini sumus. tomo.10.30.g
Deus hęreditas nostra,& nos ipsius,& inuicem nos colimus.tom.10.30.g.h. 51.e.& 70.b.c.& 188.e
Ad hęreditatem Dei qui perueniat. tom. 10. 47.g
Hæreditas Christianis promissa, quid differat ab hæreditate humana.tom. 10.70.b.c
Hæreditas nostra, Deus, & hęreditatis eius excellentia. ibidem
Sedes hęreditaria, per Adam clausa, reseratur per Christum. to.10.188.l
Si hęredes Christi esse volumus, in eius pace manere debemus. tom. 10. 210.a
De duobus fratribus petētibus a Christo diuisionē hęreditatis.tom. 10.124.m.& seq.
Nemo exhęredato filio hæredem faciat Ecclesiam. tom.10.314.h
Quare Christus noluit diuidere hęreditatem inter fratres. tom.10.319.h.i
Hæreticus quid. tom.5.184.a
hæreticos esse oportet, qui & Ecclesię nonnullà ex parte prosunt.to.1.50.c.d.& 235. l.m.& 239.e.267.h.tom.2.5.b.& 143.b
hęreses innumerabiles. tom.1.235.e.f
hęreticorū alia religio,& alia doctri. ibi.f.g
hęretici paria sacramenta celebrantes, sentētia dispares sunt. Eod. 234.i. & fo.seq.e.f
Vnde a catholica communione excluſi. ibi. 235.e.f.& K.
hæretici & schismatici differunt. ibidem e.f tomo.4.123.i
Et quomodo utatur istis Ecclesia.to.1.235.f
hæreseos & schismatis nouitates fugiendę. ibidem.g
In hæreticos, Augustini lenitas, & clementia.Eodem.248.l.tom.2.93.h.& 138.i.& epist.127.& fo.230.c
hæreticis mulcta pecuniaria indicta.to. 1 in posfidonio. tom 2.66.m.& 66.b.& 98.a
hæreticorum errata, ut Hieronymus prodat petit Augustinus. tom.2.13.K
hęretici nō cogēdi, nisi doceant.t.2. epi. 48.
hæretici moderatè coercendi.tom.2.epist. 50.& 60.& 61
hęretici pęnitentiam simulant. Eod. 45.h.i
hęreses & schismata prędicta. ibidem i
In hæreticos lex moderata. to.2.66.m
hęretici quare non rebaptizentur. Eodē.68. e.f.tom.7.71.a.b
hęreticos non posse habere martyrum mortem. tom.2.93.h.i
Quomodo occidantur hęreses per catholicos tom.9.146.d
hæresibus pullulantibus celeriter obuiandū tom.2.126.b
hęreticorum inquietudo. tom.2.172.b
hęreticos corrigi vult Augustinus, non necari tom.2.epist.122.158.159.& 160.tom. 7.89.h.i
Orat Augustinus pro hęreticis homicidis. t. 2.216.m.& sequen.
hęretici inuitantur, vt mutua collatiōe schisma componatur. tomo.2.epist.o.147.
hæretici qui non censendi. to.2.218.a
hęreticis quatenus cōmunicandum. ibi. a.b
hęreses pariunt schismata. tomo. 2.224.c.d
hæretici ad salutem, etiam inuiti, sunt trahēdi. .tom.2.epist.o.204.
hæretici si quid bene dixerint, legendi, sed cautè. tom.3.9.e

hęretici

hęretici Christiani nomine tenus.to.3.50.b.
hæretici & schismatici extra Ecclesia damnati. to.3.77.i.
hęretici quos potisimũ decipiãt.t.3. 256.l.
hæreticorum cęcitas. to.3.201.K
hæretici abtuntur testimoniis scripturæ.tomo 3.79.e.& 198.g.
hæretici quomodo inquirendi,& conuincẽdi.tom.4.10.K.l.& 12.a.
hæretici quomodo a malis catholicis differant.tom.4.123.i.
Aduersum hæreticos, quomodo agendũ in concianibus. to.4.325.d.e.& 355.f.
Schismatici patientia ꝓ Christo, quantum valeat. tom.4.364.d.
hęretici pseudomartyres.tom.4.394.d.to.8. 430.m.& seq.
hæretici paucitatis nomine se plerumq; cõmendant. to.4.355.e
hæreticos adumbrarunt filii Cethurę.tom.4 436.a.
Cõtra hęreticos, Manich. disputat.t.5. 99.e.
hęreticus omnis secundum hominem,nõ secundum Deum viuit. to.5.138.l.
hęreticorum solẽt feruere pręcordia,& pacem conturbare sanctorum. to. 5.143.K.
hæreseum vtilitas. ibidẽ.
hęretici vnde processerint. tomo.5.184.a.b.
hæretici malo suo Ecclesię prosunt. ibidem.
hæretici qui. ibidem.
hęreticorum & inimicorũ insidiis Ecclesia exercitatur. ibidem
hęreticos procurauit diabolus regenerari sacris,vt sit baptizati possent magis securi stare. ibidem.
hæretici omnes significantur per medium filium Noe. to.5.221.i K
hęresiarchæ omnes,& hæreses cõdentes de-Ecclesia exierunt. to.5.223.a.
hęreticus peior infideli. ibidem.b.
De hęresibus scripserunt Philastrius & Epiphanius. to.6.2.e.& seq c.& 8.g.
Eusebius. ibidem.10.g
Hieronymus. ibid.11.b.
hæresis quid. tom.6.2.c.
hæresis & error differunt. to.6.3.d
hæreticus quomodo definiendus,& quid faciat hæreticum. ibid.& 8.b.d
Aduersus hęreticos fiducia Christianorum tom.6.11.g.& sequentibus.
hęreticorum capu : diabolus. to.6.[illegible]c
hæreticus quid sit. tom.6.29.e.
Inter hæreticum & credentẽ hæreticis, differentia. ibidem.e.f.
hæretici sanãdi magis quã pdendi.to.6.37.h
hęreticorum mater superbia.tom. 6.36.d.e.
hæretici comparantur perdici.tom. 6.92.g.
gæreticorum amentia. ibidẽ.h
hęreticorũ priuilegiũ diabolicũ. to. 6.127.c.
hæresiarcharũ catalogus ad Quot vult Deũ. tom.6.3.K.& sequen.
hęreticos & schismaticos coercere, vel punire,ad potestatem pertinere. tom.7.6.c.
Contra schismaticos lex imperialis. ibid.i.
hæretici baptizare & ordinare possunt.tomo.7.13.i.K.
Cum hæreticis quomodo agendum fidelibus.tom.7.28.f.g.
hæresis & schisma.to.7.72.K.l.& fo.seq.d.e.
hæreticorũ Episcopi quomodo recipiãtur. tom.7.74.K.
hæretici resipiscẽtes,qũo purgentur. ibidẽ.I
Aliter hæretici,aliter Pagani recipiuntur. tomo.7.75 g.
hęretici quateuus per principes coercendi. tomo.7.117.b.
hęreticorũ discessus, ab Ecclesia, vel accessus spiritualis. tom.7.120.l.
hęresis & schismata qũo fiat tom. 7.132.l.m
In hæreticis quid approbandum, arguendũ ve. eod 133.f.g.
hæretici sacramenta habent & scripturas ad speciem non ad salutem. ibidem.e
hæretici multi, multis & bonis catholicis meliores sunt. tom.7 133.l.
hęresis & auaritię,comparatio.Eo.134.b.c.
hęreticorũ sermo,vt cancer serpit.t.7.136.i.
hæretici à semetipsis damnati.tom. 7.144.a.
In hęreticis & schismaticis quod uitiatũ est, sanatur tantum. to.7.159.l.m
hęretici quomodo recipiantur. to. 7.176.a. & sequen.copiose.
In hęreticos, de quibus spes est, lenitas. to. 7.286.e
hęresis Paternianorum & Venustianorum tom.7.351.k.
hæreticis malo voto per peccatum legentes malè coguntur intelligere: quorũ morte filii Ecclesiæ tanquam quibusdã spinis a somno excitantur. to.8.15.c.
hæreticus Christi est inimicus & defensor. tomo.8.17.b.

hęreti-

hęreticorum comparatione iucũdior est in uentio veritatis. to.8.21.a.
Quantum in ipsis est,destruunt laudem Dei: dum quæstionibus vanis agitãt paruulos, & nutritos fidei lacte. to.8.24.k.
Quia perierunt, nolunt quæri per charitatẽ fraternam ad unitatem. to.8.31.h
Qui cognouerunt quid esset Ecclesia, exierũt foras,& schismata fecerunt contra Ecclesiam.tom.8.57.e.
Omnes hæretici in paucis, & in parte sunt. tom.8.63.i.
Ab hęresi suscipi non possunt, nisi illam deseruerint. to.8.94.b.c.
hæretici in multis sunt cum Christo, non in paucis, sed in paucis quibus non sunt cũ Christo:non eis prosunt multi in quibus sunt cum eo. to.8.177.e.
Quod non amant nobiscum idipsum, & cõfitentur nobiscum Christum. tom.8.32.l.
Ex hæreticis,qui male sentiunt,probati sunt qui in ecclesia bene sentiunt. to.8.177.i.
Hæresis prima in Christi discipulis orta est. Ibidem.l.
Per hęreticorum diuisionem, multi sermones domini duri molliti sunt super oleũ, & facti sunt iacula. tom.8.177.m
Vtrum debeant excludi de basilicis.tomo.8. 289.m.& seq.
hęretici dicuntur ferę calami, quoniam scripturarum sensum pro errore suo peruertunt to.8.236.k.l.
Quod non correctioni, sed cõtentioni studeãt:quare dispergentur. tom.8.237.b.
Quòd ad populum Dei pertineant:& si non per virtutem,certe per speciem. tomo. 414.m.
Quia multum de se præsumpserunt,& seipsos amantes se ab vnitate Ecclesię diuiserunt,ideo pauci facti sunt. ibidem.
Quia principes esse voluerunt: ideo reprobati sunt ab Ecclesia Dei,& exierunt. Eodem,414.a.
Qđ prosint cũ exierint de Ecclesia,p inquisitionis studiũ,& timoris exemplũ.ibid.c
Quare se ab vnitate Ecclesia diuiserint. tom. 8.469.h.i.
hæreses non fecerunt, nisi magni homines. tom.8.484.d.
hæretici quare excluſi sint ab Ecclesia.tom. 8.502.a.& d.
Montes naufragosi sunt hęretici. tom.9.2.f.
hæretici nil in Ecclesiæ debent,secundum leges humanas possidere. Eod.14.b.
hæretici a principibus affligendi. to.9.23.e
hęreses ex bonis scripturis, non bene intellectis,originem trahunt. to.9.34.g.
hæreticos quare Deus permitit. tom.9.61.a.
hęretici nõ intrãtes p ostiũ in ouile.t.9.72.b
hęreticorũ diuersorũ,diuersi errores ibidẽ.
Errores diuersorum hęreticorum de Deo. tom.9.103.g.
hæretici suas sententias veritate colorant.tomo.9.104.d.
hæretici bestiæ nomine censendi.to.9.146.e
hæretici sunt potentes in hoc seculo. ibid.d
Christi gloria apud hæreticos vera non est. tom 9.106.l,
hęretici de Christo perperam sentiẽtes, errant in laude Christi. ibid.l m.
Quæ aduersus hęreticos valẽt,plurimũ memoriæ commendanda sunt.tom. 9.126.d
hæreticos & schismaticos pręcidit agricola ab Ecclesia. ibid.h.i
Multæ hęreses ceciderunt to 9.214.b.c
hæretici nunquam desunt,ipsi tamen se non nouerunt. tom.9.231.i..
hæreticus si non diaboli frater,certe adiutor & filius eius. Eod.232.l.
Quarę hęretici Ecclesiam non agnoscãt. to. 9.126.m.
Disputatio in hæreticos, to.9.233.c.d.
Comparatio hæreticorum ad Iudæos tom. 9.244.b.
diabolus loco idolorum sectas hæresum instituit. tom.9.255.d.e.
Inuectiua in hęreticos.t.9.254 l.m.t.10.51.f
hæretici negantes spiritũ sanctũ in Ecclesia Christi, similes Pharisæi negantibus eundẽ in Christo. tom.10.9.e.
hæretici etiam patiuntur, sed in vanum, qa non habent charitatem. to.10.42.m
In Aphrica duę partes imo multæ fidei cõciliones,Aug.tempore.Eod.43.m.& seq.
Pro hęreticos orandum, maxime pro illis q in errore nascuntur. Eod.44.g
hęreticis quibus scripturis & exemplis resistendum. to.10.48.c.
Pelagianos Augustinus appellat fratres. tomo.10.72.g
t quod ad sanitatem sustinendi sint. ibidem
qđ & si catholici eos possent hæreticos appella

appellare ab eo tamen nomine abstinendum ibidem.
Et quã amanter, dolenter, ferendi hęretici, ad correctionem. ibidem & sequẽ.
hęreses, pestes. tom.10.88.i. & 89.K.
Tentat hæreticus. to.10.162.i.K.
Impugnatio scripturæ ab hæreticis, cogit fideles ad studium. eodem.176.K.l.
Hęresis Arianorum, & Pharisęorum circa scripturę sensum confutatio. ibidem.l.
Hæretici in thuribula alienum ignem imponunt. ibidem.
Hęreses oportet esse, vt probati quique manifẽsti fiant inter vos. tom.10.176.l.m.
Sicut mẽbrum abscisum a corpore, desinit viuere, sic hæreticus præcisus ab Ecclesia. tom.10.221.d.& k.l.
Hęretici, zizania in Ecclesia. to.1.24.d
Palea. to.1.235.f.g.
Serpentes. to.1.270.K.l.to.8.189.m
Bestię. tom.2.77.m.
Leprosi. tom.4.119.c.
Adulteri. to.9.26.f.& seq.
Montes. to.8.87.i.k.
Torrens, sine aqua decurrens. to.8.190.c.d.
Tauri. tom.8.236.l.
Vulpes. tom.8.297.b.
hęretici de mũdi statu dissentientes. to.6.8.l.
hæretici nudis pedib. ambulãtes. ibid.& seq.
Itẽ cũ hominibus nõ mãducantes. eodẽ.9.c.
Christi diuinitatem passibilem dicentes. ibidem, d.
Triformeum Deum putantes. ibidem.
Aquam Deo coæternam dicentes. ibidem.
Liberationẽ omniũ facta apud inferos, Christi discensione credentes. tom.6 9.d.e.
Christi de patre natiuitate initium a tempore dantes. ibidem.
Halaricus rex. to.1.25.c.
Halaricus Gothorum rex, ideolis inimicus, Romam capit. to.10.27.a.
Et ibi fere totum argumentum omnium librorum de Ciuitate Dei. Eodem.26.m.& sequentibus.
Hannibalem iuueniliter exultantem Fabius Maximus patientia sua fregit. tom.2.19.i.
Haunibal intrat Italiam vincit: & annulos mittit Carthaginem. to.5.27.b
Hariolus, an sapiens. to.1.143.d.e.
Haruspicem contemnit Augustinus. to.1.36 f.& 143.a & sequen.
Haruspicum & augurum libri superstitiosi. tom 3.11.d.
hebdomades annorum apud Danielẽ, iuxta August.& Hieronymi sententiam. tom.2. epist.78.& fo.102.a & sequen.
hebdomadæ dies olim a sabbato nomen. Eodem.118.K. tom.8.342.l
Et quomõ a Paganis appellentur. ibidem.m.
hebionitæ, siue Hebionęi Christũ liominẽ tantum fuisse dicunt. tom.6.5.b.
hebionitę legem carnaliter seruant ibidem.
hebionæis Epiphanius copulat Samseos & Elcesęos. ibidem.d.
hebionis hęresim perstringit. to.2.16.K.& 17 d.e.& 23.g.h.
hebræi dicti ab Heber. to.1.22.d. to.4. to.h.i & 185.m.& sequenti to.5.152.h.
hebręi item ab Araham. tomo. 4.277.m.& sequentibus,& in libro Retracta. tomo. 1.22.d.
hebraicam veritatẽ augustinus nõ p probat. to.2.11.h.i.& 13.a.b
Dicens, tumultum exortum inter plebem & episcopum. Eod.13.b.c.
Quam fabulam irridet Hieronymus. tomo. 2.17.l m.
hebraicam æditionem citat Augustinus. tomo.2.107.f.
hebraicè imperitus August. Eodẽ.194.b.c.
hebraicè, Græcè, Latinè super crucem domini. tom.2.240.i.
Ad Hebraica & Græca recurrendum, si quã dubitationem attulerit Latinorum interpretum infinita varietas. tom.3.9.l.
hebraica quędam nomina in libris canonicis non translata. ibid.& 10.h.i.
Epistola ad Hebręos cur non habet principium salutatorium. to.4.418.K.
Et quod nonnulli eam in canonem scripturarum recipere timuerint. Ibidem & tomo.7.219.K.
Epistolam ad Hebræos quidam Pauli esse dicunt, quidam vero negant. to.5.150.b.
hebręorum populi. to.5.43.b
Mirabilia Hebręorum populo Deus facit. tomo.5.83.a.& sequentibus.
hebræi a quo dicantur. tom.5.143.f.
hebræus pupulus semper habitasset in terra promissionis, si nõ peccasset. to.5.157.c.
Hebræorum regnũ dilatatum fuit sub Dauid & Salomone, quantũ promissum fuerat.

hebræorum regnum diuisum per tribus, & captiuitatũ ab Assyriis. to.5.167.f.& seq.
hebræa lingua prior est omnibus.tom.5.146 d.e.
hebręę literę nõ inceperunt a lege tantum, nec hebræa lingua solum p hebręos fuit seruata,tamen custoditę fuerunt per successionem patrum. to.5.180.K.
hebræa lingua,nomen Adã fertur supponere pro masculo & fęmina. to.5.137.c
De hebraicis literis, quę nunquã in suæ linguę proprietate non fuerunt.to 5.180.K.
hebręa lingua,& Punica,cognatę. tomo.10 29.m
Vide lingua.
hebron,hęc est Cariatharbe. tom.4.101.a.
hecate dea. to.5.196.g.& sequen.
helena causa belli Troiani. to.2.13.i
helle & Phryxus nauigant. to.5.171.l.
helli sacerdos iudicabat populum,regnante Aeneæ filio in Italia. to.5.173.i
heli & Saulis reprobatio,quid significent.to mo.5.158.l.
Mors filiorũ heli,quid adumbret.to.5.160.g
geli filios non fuisse infantes. tom 6.193.K.
gelię ieiunium. to.3.101.l.&.245.g.
heliam vidua pascit.to.3.245.c.to.10.24.f.
heliæ coruus. ibidẽ.d
helias & helizeus Iordanem transeuntes.ibi dem.l.
heliæ ascensus in curru igneo. ibidẽ.m
heliæ pallio Iordanem diuisit helizeus. Ibidem l.
heliæ vindicta expensa. tom.4.402.i
helias a domino diu pastus, a vidua domino ducente pastus est. tom.9.131.K.
helię apparuit angelus sub iunipero. tomo. 10 159.b.c.
helias quadraginta diebus ieiunauit.Eo.158.l
helias post quadraginta dierum ieiuniũ, in cęlum translatus est.Ibidem.l. & 159.b.c
helię,quem persequebantur homines,seruiebant aues. to.10.201.l.
Mittitur helias ad mulierem Sareptanã. Ibidem.l.m.
heliæ nutritio a muliere Sareptana: expo[illegible]itur.to.100 a.
helias benedicendo hydriam farinæ, & [illegible]apsacem olei, multiplicauit in thesau[illegible]s. tom.10.201.l.m.
De helia. tom.10.2[illegible]
De puero ab helia resuscitato. to.3.245.d.e.
Et quid adumbrarit. ibidem
Quare helias tribus vicibus inclinatus est ad suscitandum filium viduę.tom.10.227.a.
Quare helias sup montem Carmeli posuit caput inter genua, ad postulandum pluuiã. ibidem.a b
helias non solus relictus. tom.8.57.d.
De aduentu heliæ ante iudicium, cuius pdicatione scripturarum secreta referãte,Iudæi conuertentur. to.4.154.a.
helias viuus merito creditur prędecedere faciem iudicis, conuersurus corda patrũ ad filios.to.5.213.l.& sequen.
De raptu helię. to.6.148.f.& seq.
helias vbi nũc sit,cuiusmodi q̃stio.t.7.259.d
helias in Ioanne venit in spiritu, in secundo aduentu veniet iuxta personę proprietatem.to.9.8.b.c.
helias & Enoch dicuntur angelus volans de cœlo,& angelus sequens.cũ. to.9.146.k.
helię spiritus qui. to.3.107.b.to.4.49.i.
helias typus Christi. to.6.87.c.to.10.226.i
Per heliam prophetia signatur.tom.3.10.m. tom.6.16.h.
helię translatio,status,& reditus.to.3.207.f.
helias quomodo restituet omnia.t.4.112.b.
helię aduentus. Eod.194.m.
heliopolis ciuitas Aegypti. to.4.39.m.
helizabet,& Mariæ cognatæ. to.4.106.c.& 126.k.& 196.a.
helizabet mater Ioannis. tom.5.168.i
helizęus Iordanem diuidens pallio heliæ.to mo.3.245.i
helizęi virtutes. ibid.l.
Per helizæum victoria. ibid.246.e.
helizæus typus Christi.to.6.87.d.to.7.299.g tom.8.252.f.g.& 301.l.
helizæo insultantes pueri, quid adumbrent. to.8.131.g.& 141.k.l.
helizęus absens vidit Giezi recipientẽ munera à Naaman. to.5.140.m.
helizęus puerum viduę resuscitauit, q̃ puer Adam figurabat.tomo.10.66.m.& sequen.
De sancto helizęo.tomo.10.228.b.& fo.sequentibus.c.
temporę hælizei omnes pphetę risui & opprobrio habebantur. to.10.228.c
Quare helizæus per duos vrsos iussit occidi.42.pueros ipsum ridentes. ibid.d
Filius quẽ nutricia intercedente helizęo genuerat

nuerat,mortuus est. tom.10.229.h
De helizæo & Giezi puero. to.10.230.c
De helizæo & securi in gurgite lapsa. ibi.m
helizęus se ad formam pueri mortui incuruans,Christi incarnationem figurabat.to. 10.229.i.K
helizęus caluus personam gerebat Christi.t. 8.301.l.to.10.228.e.& 229 c.d
Quid significet quòd præmisit baculum, & postea ipse venit,& aptauit se puero mortuo. tom.8.252.f.g
Puer ab helizęo missus cum baculo,ad suscitandum puerum,Moysen figurabat. tom. 10.229.h.i
helizæus mittens lignũ in aquã, signat Christum crucem ascendentem. to.10.231.b
helpidius contra Manichęos. tomo.1.42.g
heluidiani,ab heluidio exorti. tomo.6.10 g
heluidiani,Antidicomaritę sunt, teste Epiphanio. ibidem
Mariã virginem negant.ibidẽ,& to.3.68.g
hermopolis ciuitas. tom.5.74.d
her,interpretatur pelliceus. tomo.6.141.g
heraclionitę,ab heraclione. to.6.4.d
Duo asserunt principia. ibidem
heracliti opinio. tom.1.145.e
herbarũ cognitio,necessaria.to.3.m. & seq.
herbarum cognitio non superstitiosa. Eodem 12.f
herbæ & ligna fructifera. tom.3.173.i
Tandiu videtur herba lętior quàm arbor,q̃diu hyems est.tom.8.150.c.& 91.K.& 100.l
hercules Cynicorum Deus ἀλεξίκακος. to. 1.150.f
hercules lusit taxillis. tom.5.52.h
hercules quomodo fuerit natus, quomodo diuinos honores meruit habere.5. 170.a
hercules furit,& Busyrim occidit.t.5.171.h
heritius minutum & spinosum animal & significat peccatorem. tom 8.397.m
hericius in scripturis,mysticè quid.tom. 10. 102.K
hermoprhoditi. tomo.3.131.a.& 179.K
hermophroditus vtrunque sexum habet,nominatur tamen à digniore.tom.5.145.a. & sequentibus.
hermascus Assyriorũ rex duodecim⁹.t.5170.
hermes Aegyptius vocatur Trimegistus. to. 5.72.i
hermes Termegistus dicit hominem facere Deos,& idolorum destructiouem deplorat. to.5.72.
hermes fuit nepos Mercurii & Atlantis. to. 5.74.d
hermes impudenter dolebat,& quare. to.5. 72.a
hermes,latinè Mercurius,de verbo perfecto scripsit. to.6.11.K
hermetis vaticinium de filio Dei, quatenus valeat. Eodem 92.l
hermes Trimegistus vnum Deum confitetur tom.7.153.m
hermiani hæretici,qui. to.6.8.i
hermogeniani hæretici qui. tom.6.6.a.b
hermon,mons quidam, & interpretatur lumen exaltatum. tom.8.510.m
hermonium anathematizatio interpretatur. tom.8.125.e.&323.m
herodes duo. tom.4.139.c.to.6.141 h
herodes quatuor filios habuit. tom.4.306.f
herodes primus rex Iudęorum alienigena, ad cuius vsque tempus Iudęi habuerũt ducem qui defecit cum venit, qui mittendus erat. to.6.182.d
herodes. tom.5.185.g
herodes de Christo opinio. to.4.150.i
herodes percontatur ex doctoribus locũ natiuitatis Christi. tom.10.258.l.m.
herodes quãdo occiderit pueros.t.4.140.h.i
herodis crudelitas. tomo.6.19. h. tomo.9 244.K.l
herodes timens regnum amittere,regem nõ meruit agnoscere. tom.8.144.m
herodes sęuit,vt inter multos perdat vnum. tom.9.247.c
herodes simulabat se adorare velle quem conabatur occidere. to.10.258.m
herodis in innocentes sæuitia.to.10.258.h.i & l.m
herodes timuit Christum adhuc paruulum. tom.10.136.c
herodes nunquam beatis paruulis tantũ potuisset prodesse obsequio, quantum profuit odio. tom.10.259.a
herodes à magis illusus,occidit infantes. to. 10.316.g.h
Exclamatio in herodem. tom.9 244.K.l.
in herode impio crudelitas Paganorum.& in innocentum occisione martyrum forma pręcesit. tom.10.137.e.f
Herodis detestanda est insania, sed Iudęorũ magis est admiranda stultitia.t.10. 138.c

Inuectiua in herodem fœuientẽ in pueros. tom.10.258.i.K
Herodem regem Christus vulpem appellauit. tom.8.213.d.e
Herodes nimio vino calẽs,dedit caput Ioãnis Baptistæ. tom.10.240.b
Herodii aues sunt marinę,vel,&c.t.8.390.g & 397.K.l
heros nomen vnde ortum sit. tom.5.87.l
heroes martyres nominari possent. ibidem.
Hesperus. tomo.5.217.l
Hester coronam regiam instar panni polluti coram se videri aiebat. tom.2.245.a
heterosis figura,qua numerus accipitur pro numero. tom.3 55.i
hetruria. tom.5.44.m
hetrusci prædones quomodo consueuerint affligẽ captos.t.7.105.a b.& 345.i.&fo. sequen.e
Vide in litera E,Etrhusci.
heu qualis vox. tom.8.316.d
hiebus,ipsa est,quæ Hierusalem.to.4. 98. K. & 102.e.tomo.8.205.c
Inde Hiebusęi. tom.8.203.c.& 217.a
hierarcha hęreticus,vñ Hierarchitæ.t. 6.8.c
Resurrectionem negãt,coniugia dãnãt, par uulis regnum cęlorum claudunt. ibidem
Hieremiæ sanctitas. tom.2.84.K l
Hieremias pro Zacharia citatus. to.4.167.K
Hieremias sub Iosia prophetauit, & te tẽdit prophetiam suam vsq; ad quintum mensem captiuitatis Babyloniç. tom. 5. 177 l
Hieremias de qua prophetauerit. ibidem
Hieremiæ innuit Augustinus librum esse Baruch scribç. ibidem.m
Hieremiæ prophetia de captiuitate Babylonica. tomo.8.217.l
hiericho muri quomodo sponte ceciderint tom.2.171.d
hiericho luna interpretatur.ibi.& to.4. 115. i.& 122.K.l
hierichontis subuersio. to.3.242.g
De homine descendente ab Hierusalem in Hiericho. Sermo. to.10.30.c
hiericho hũc mũdũ figurat.t.10 180.m.&se.
Quid euersio hiericho signet.tom. 10.181.b
hierico muri septem diebus sacerdotalibus tubis circundati,ceciderunt. ibidem.c
hieroboan rex Israel. tom.5.167.l
heroboã rex instituit idololatriam populo suo,ne pergerent in Hierusalem. ibidẽ.
De hieroboã,qui impietate idololatriæ sub ditum sibi populum prophanauit, i quo tamen non destitit Deus & prophetias inspirare,& multos sub idololatriæ crimine custodire. ibidem
Hieronymus præsbyter sedens in Bethleem tom.1.26.f
Hieronymus laudatur.to.2.258.a & sequẽ. tom.7.322.i
De Hieronymi in tribus linguis peritissimi. interpretatione. tom.5.181.d
De Hieronymi commendatione,in expositione Danielis prophetæ. tom.5. 209.K
Sãcti Hieronymi ,pbata eruditio. t. 7.312.m
Hieronymus Ab Augustt.citatur.t.10. 162. c
De exhortatione ad solitudinę, exemplo sãcti Hieronymi. tom.10.288.l.m
Hieronymus tituli sancti Laurentii cardinalis fuit. ibidem
Causa discessus Hieronymi ab urbe Romana. ibidem.m
Nemo Hieronym. austeriorẽ vitã duxit. ibi.
Hierusalem cœlestis.to.3.232.d.tom.6.99.i
Hierusalem dicta Hiebus.t.4. 98. K. & 102.e
Hierusalem cur Deus passus subuerti.tom.4. 128.m & sequentibus.
Hierusalem typus Ecclesię.to.4.331.l.to.8. 217.a.b
Hierusalem interpretatur visio pacis.tom.4. 331 m.to.8.207.c.& 217 a
hierusalem cælestis ciues. tom.4.33.1.m
hierosolimitauę Ecclesiæ præfuit Iacobus. tom.4.431.c
Hierusalem triplex. tom.5.157.e
A hiurusalem populo diffudit se Ecclesia to. 5.184.l
hierusalem cur ędificetur,vbi priuserat ciuitas hiebusęorum. tom.8.207.c.& 217.a
hierusalem quomodo ędificat dominus. to. 8.561.b
Quòd eiusdem ciuitatis cœlestis imaginem gerat.tomo.8.217.m.& 474.i.K.& 486.h
hierosolima a Sennacherib.liberatur, propter ieiunium. tom.10.289.c
Excidium hierosolymorum .tom. 10.228.f
Numerus occisorum in excidio hierusalem vndecies centenna milia,captiuorum,cẽtum milia. to.10.228.f
hierusalem terrena quare fit dicta habuisse virum. tom.4.304.c
hierusalẽ Pepuza dicta ab hæreticis.t. 6.5.i

hierusalem & Babylonia mystice describuntur. to.8.205.l.m.& seq. copiose.
hierusalem Sion.tom.7.169.h.tom. 8.363.h i.to.9.81.b.
hierusalem, Salem dicta. tom.8.74.b
Quomodo Hierusalem ędificatur, vt ciuitas & quod Christus sit eius fundamentū.tomo 8.474.l.m.
Quomodo qui habitant in Hierusalem, nō moueantur in ęternum. to.8.179.l.
hierusalem homines sanctos ad Deū pertinentes designat. to 9 148.f.
In bonis hierusalem, & in malis Babylonia agnoscitur. ibidem.h.
hilaritas in bono. to.3.349.a.
hilaritas in dando. to.3.262.h
hilaritas in catechismo quomō comparanda. to.4.218.l.& sequen.copiose.
hilarius excusatur. to.1.54.b.c
hilarius vsus literis prophanis. tom.3. 14.l.
hilarii sentētia, de trinitate, expēta.t.3.110.m
hilarius citatus. to.7.247.m. & 298.m.
hilarii episcopi, de peccato originali, sentētia.tom.7.306.c
himber igneus. tom.5.152.f.
Hippocrates medicus.to.5.39.g.to.6 158.b
hippocentaurus Manichęorum. to. 6. 96.e. in fine.& 99.e.f.
hircanus dimicat cū Aristobolo fratre suo. tom.5.182.c.
hircanus pontifex confirmatur. ibid.m
hircus in sacrificiis, Christum prędigurabat. tom.6.109.a.
Hirci significant peccatores pęnitentes, qui adiuncti bobus saluantur. to.8.225.e.
Hirundines vel passeres piis vocibus testanē pericula filiorum a nido exeuntiū. to.10. 208.f.g.
De Hismaele quid Abrahę dominus dixerit. tom.5.151.e.
hismael veteris testamēti populū significat. tom.4.436.m.to.6.87.g.
Schismaticos. to.7.122.f.
In hismael sunt omnes qui carnaliter colūt Deum. to.8.469.e.
hismaelitæ obedientes sibi. to.8.300.b
hispanorū irruptio in Africā.t.1.In possid.
hispania deuastatur. tom.2.241.e.f.
hispania signa. to.3.71.& 12.a
Qui histrioni dat, hoc illo amat in quo nequissimus est. tom.8.383.
histriones fouere, vitiū immane.to. 9.106.i
historiæ inuentio. to.1.165.f.
historiæ vanę taxatæ. Ibidem
historię sacrę diuinam prouidentiam testantur. tom.1.239.d
Sacra historia. to.2.46.d in fine
historiarum notitia habet aliquid libertatis. tom.2.194.m.& sequentibus.
historia. to.3.159.c.
historiæ temporum vtilitas. tom.3.13.i
historia non numeranda inter humana instituta. ibidem.f.
historica expositio scripturæ. to.3.159.c
historię veritas quęrēda primū, deinde mysteria. tom.3.203.a & 218.l.
historia notabilis recitat.to.4.400.m. & seq.
historiæ diuorum quędam apocryphæ. to.4 402.K.l.
historiæ sacræ scriptor Moyses cōpendiose numerat homines, per quorū successum deuentum est à primo homine vsque ad Abraham.to.5.133.f.
In historia sacra narrantur quæ pertinent ad ciuitatem Dei. to.5.133.f.
Et ea fidelissima. ibidem.
historię sacrę nō solum continēt res gestas. sed allegorias. tom.5.141.i.
Non quicquid est in historia, semper est figura tantum. tom.5.143.b
historia sacra & ad res gestas & futuras scripta. Eodem.157.m.
historię sacræ quicquid ast contrarium est falsissimum. to.5.180.c.
historicorū dissonantia copiam præbet nobis, vt eis magis credamus q diuinę historiæ, quam tenemus, non repugnant.ibidē
Quicquid in historia gentium, dicitur, non est necesse credere. tom.5.215.m
de historia vel scriptura Aegyptiorū, & Grecorū, & historiis aliorū qd credat certissime, & qd nō ostēdit Augst to.5.106.a.
Vsque in hodierum diem, quomodo dicat scriptura. tom.3-44.K.
hodie, ideſt, in præsenti vita.tom.3.4.l. tom. 4 408.g.
hodie ad nouum testamentū pertinet, sicut ad vetus, heri. tomo.4 451.K.
hodie semper apud Deum. tom.6.13.i
hodie præsentiam significat. tom.8.5.a
hodie in oratione dominica, quid.tomo.10. 25.i.

Hœdi, peccatores. tom.4.118.c.
hędorum ab agnis diuisio. to.10.45.d e
De holocausto in monte Carmeli. tomo.3. 245.d.
holocaustis Deus non delectatur.to.4.304.l
holocausta quæ Deo placeãt.tom. 8.156.a.
holocaustum quid.ibidem & 163.h.& 218. g.h.& 225.b.c.
holon totum dicitur, causis in censio, inde holocaustum, totum incensum dicitur.to mo.8.218.g.h.& 225.b.c.
Quid sit holocaustum,& vnde dicatur.tom. 8.156.a.
Quæ sint holocausta quę nõ spernit Deus. ibidem.
Omne holocaustũ est sacrificiũ,sed nõ omne sacrificium est holocaustũ. to.8.225.c
holofernis crudelitas. to.10.239.a.
holocausta medullata quę sint. ibid.d
holofernis capitis amputatio. ibid.
homeri lectio amara puero Aug. to.1.30.d.
homeri fictio. to.5.36.i.
homerus. to.5.76.a
homeri & Pauli imagines Marcellina adorabat. tom.6.5.b.
Quinquaginta Homiliarum liber. to.10.90. f.& sequen.
hõ quid:& eius definitio.to.1.169.K. 202.d & 248.i.to.5.189.i. & seq.tom. 10.27.K.
homo,secundum Apuleium,est animal terrestre. to.5.70.K.& 77.g.
homo quid in scripturis. tom.10.21.f.

Homo vnde,& a quo.

Hominis origo,ex limo terrę.tom.8.553.m
homo à Deo habet vt sit. to.1.28.h.
homo consilio sanctæ trinitatis creatus est, non aliæ creature. to.9.257.d
hominem Deus fecit, peccatorem seipsum homo fecit. to.10.175.f.& 183.e.

Hominis creatio qualis.

hominis multiplex conditio tom.5.77.g.to mo.10.131.K.
homo perfecte conditus à Deo. to. 1.211.f. tom.4.377.i.
homo primus qualis factus sit.to.1.232.l.m
An sapiens vel stultus. ibidem
homo cur erectæ staturę to.1.270.c. tom.3. 129.d.& 194.c.to.4.191.K.l.
hominis creatio,& immortalitas.tom.3.178. d.& sequen.& 192.g.
hominis creandi modus. to.3.194.a
hõ primus quo factus.ibid. & f. to.10.66 d.
homo conditus. to.4.377.i.
homo primus immortalis creatus.t.3.196.d
homo quurita conditus. to.4.329.a.b.
In hominẽ spirasse Deum spiraculum vitę, quomodo quidã falla exponãt.to.5.119.a.
In hominem flatum spirauit Deus, nõ de sua substantia. ibid.d
homo primus fuit quodammodo beatus. tomo.5.97.g
homo erecto corpore formatus, admonetur quæ sursum sunt quęrere: & ad quid dispositus. to.5.238.e
Cur hominem Deus fecerit manibus suis,& cęteras creaturas verbo.tom. 8 452.l.m.

Tempus creationis hominis.

homo quando factus.to.3.192.e.& fol.seq. b.& 211.l.
hominem quare nõ creauerit Deus citius q̃ rentes,possent iidem quęrere, quare infinito quasi tẽpore,cũ etiam totũ nihil esset respectu æternę cessationis ab hominis creatione. to.5.106.h.& seq.
hominem Deus fecit in tempore.to.5.107.d
Ante primi hominis creationem nullus homo fuit. Eod.108.d
hõ cur die sexto formatus sit. to.8.339.l.m.

Quot homines creati

hominẽ cur vnum Deus creauit ex quo omnes fieri voluit:alia vero animalia nõ,sed plura. to.5.110.m.& 111.f.

Homo ad quid creatus.

homo ad hoc factus est vt cæteris creaturis dominetur. tom.9.238.i.
homo creatus est vt haberet charitatẽ,iustus esset,patiens,& misericors.tom.9.257.g.
Factus est homo in terra ad cœlum contemplandum. to.10.305.i

Homo imago Dei.

hominis dignitas & excellentia.tom.1.78.d. tom 3.194.a.& seq.& 291.l.
homo imago Dei quo.to.1.83.g.to.3.131.b & seq.& 348.l.to.9.6 b.c.& 136.i.
homo.deflexus ab imagine Dei. to.3.131.g. & sequen.
In homine quomodo imago pecudis. ibi.e.
homo ad totius trinitatis imaginem cõditus tom.3.130.K.& 165.i.
homo ad imaginẽ & similitudinẽ dei factus to.1.81.b to.3 164.b.& seq.tom 4.190.b & seq 245.m.& seq.& 251 h.

Imago

Imago Dei quomodo solus vir to.3.132.m & seq ibidem.b c.& 179.i.K.& 266.g
In homine quid simile Deo.Eodē. 132. c.d
De homine facto ad imaginem & similitudinem Dei. tom.4.190.h.& sequen.
hoīes ad imaginē creatoris creati.t.5. 101.e
hominē Deus fecit de puluere,ad suā imaginē,& de latere eius mulierē manu.t.5.110.c
hominis corpus,non animam esse imaginē Dei,hęresis. tomo.6.9.c
hō quatenus imago Dei,aut secus Eod. 57.c
hominem secundum id quod interius est,ad imaginem Dei factus. Eod.146.a.b

Imaginis Dei perditio, & reparatio.

hominem nō totum amisisse quod habebat imaginis Dei. tomo.1.120.i
homo post peccatum amisit perfectionem imaginis Dei. tom.1.271.d
homo quomodo periit,ac rursum liberatus sit. tom.3.137.f.&seq.
In homine quomodo reformet imago Dei. Eodem,145.i.& seq.& 295.f
Eiusque reformationis gradus & cōsummatio. ibidem.145.a
homo qua sui parte ad imaginem & similitudinem Dei factus sit,ad quam proficiēdo renouatur. tom.3.146.d.& sequen.& 178.e.& seq.& 266.g

Hominis fictio,formatio.

hominem finxisse,etsi prius dicatur Deus quàm formasse,tamen formandi verbum translatores ponunt. to.5..118.i
Vtrum debeat dici factus secundum animā, & fictus vel formatus secundū corpus.to.8.439.a
hominis productio quare recapituletur post mortem Abel. to.5. 139.h

Hominis status ante conditionem.

Ex homine primo futuri erant homines,alii malis angelis,alii bonis sociandi.t.5.111.f
homines si non peccassent,vixissent in ęternum,contra Platonicos. tomo.5.116.m. & sequen.
homo erat in paradiso corporali & spirituali. tom 5.124.m
homo in paradiso habebat quicquid volebat. tom.5.126.f
homines sine peccato tot fuissent, quotus erat numerus sanctorum. to.5.128
homines primi generassent filios sine libidine,si non peccassent,& quomodo pepe-
risset mulieres.to.5. 128.a. & capitibus sequentibus ad 26.caput vsque.
homo primus qualis ante peccatum viuebat. tom.5.129.g
De hominum primorum conditione, & fœlicitate prima. tom 5.130.c

Hominis lapsus.

hominis lapsus. to.1.213.f.g.to.3.199.d

Vide,Cadere.

homo quomodo periit. tom.3.137.f
Quæ sit causa vt homo sit deterior.t.4.185.a
homo peccat,&c. to.5.42.b.in fine & seq.
homo potuit mori,& non mori. Et quare similis factus est bestiis.to.5.110.m. & seq. & 111.g
homo primus in mortem & rebellionē carnis est prolapsus. tom.5.112.b
homo primus delectatus libertate peruersa, Deum dereliquit,& & ipse a proprio seruo derelictus est. to.5.115.a
hominis primi peccatum permaximum, mutauit damnationem magis quam aliorum peccatum. ibidem.c
hominum primorum status. tom.5.124.K
homo si non peccasset,quæ fœlicitas data illi fuisset. ibidem.l.m
homo factus est cum bona voluntate.ibidē. 124.b
homo primus Adā,nō est seductus.t.6.125.e
homines primi cur peccauerunt occulte an tequam manifeste cibum caperent. ibidem.K.l
hominibus primis Deus prohibuit opus manifestum. Eodem 126.a
De hominum primorum excusatione superba, ibidem.d
homo primus quomodo seruitutem incurrit per libertatem quam petiit. ibidem. e sequentibus.
homines primi cognouerunt se esse nudos. tom.5.127.m.& sequen.
Corpus subditur aliquib. hominibus in motu diuersorum membrorum.to. 5. 129.l. & sequen.
homo poterat tētātē aduersariū vincere cū Dei adiutorio,si autē ipsū desereret,placendo sibiipsi,vinceretur ab eo.t.5.130.l
In hominis potestate in paradiso nō erat bene viuere,absque Dei adiutorio,sed bene male. ibidem
homini primo fuisset corpus aīo subiectum etiam

etiam quo ad genitalia.to.5.130.c.& seq.
homo quantomagis fruebatur Deo,tãto maiori impietate dereliquit Deũ.to.5.218.g
homines primi volentes esse vt dii, cecideruntavero Deo. to.5.242.c
Per se lapsus hõ nõ põt erigi.t.7.244 l. & se.
In homine symbola trinitatis.tomo.1.78.f
homo sua potestate vti volens,prẽceptũ rũpere delectauit, vt nullo sibi dominante fieret sicut Deus. tom.8.255.b
hõ q deserto Deo sicut Deus esse voluit,a minutissima bestiola mortẽ timet.to.8.38.d
Quod ad casum suũ potuit esse idoneus, nõ ad resurrectionem. tom.8.498.c
Exaltauit se homo & cecidit, humiliauitt se Christus & erexit. tomo.9.239.b
homo quomodo se dignum morte effecerit. tom.10.3.e
homo quomodo perierit. to.10.63.h
homo cecidit. to.10.128.h
Homo ex quibus,& quę in homine.
homo tribus constat,spiritu,anima,& corpore. tom.3.49.f
hominis duę substantię tantum.Eodem.65.h & 282.c.& 294.f
homo constat ex anima & corpore.to 5.67.I.tom.8.48.m
In homine,natura,doctrina,& vsus.tom.5.100.e.f
homo totus aliquando denominatur a parte sui,aliquando ex carne, aliquando ex anima. tom.5.120.K
Nõ est hõ,vbi nullus est sensus.tom.8.152.b
In homine nihil amplius inuenit quam anima & caro. tom.8.557.d
hõ constat ex corpore & spiritu. to.10.36.i
homo,in mente & in carne. tom. 10.60.c
hominis primi corpus.
hominis primi quale corpus. to.3.195.I
De hominis primi corpore animali,qđ indigebat vsu lignorum paradisi. tom.5.117.e
In humani corporis conditione dignitas pfertur necessitati. tomo.5.238.e.
hominis dignitas,excellentia, perfectio.
De immortalitate hominis.tom.1.191.co.2.
humanæ naturæ excellentia.to.1.240.l.tom 3.352.g
homo brutis prestantior, & quomodo possit videre Deum. tom.1.167.f. & se.
homo ratione præcellit.Eodem.212.l.m.& 270.c.& 276.K.to.3.194.b.tom. 4.185.f
humanæ conditionis dignitas. tom. 3.290.l
homines bestiis antecellere,quod documẽto constet. tom 4.185.f
homo in quo melior sit beluis.tom. 4.211.h
homo qũo participet cum omni creatura. tom.5 43.d
homo ita creatus est,vt per illud quod in eo præcellit,attingat ad illud quod cuncta prẽcellit,scilicet Deum. to.5.66.K
hominũ & deorũ distinctio.to.5.76.e.& se.
homo quomodo prẽcellat oĩa bruta per rationem,licet in multis ad corpus pertinẽtibus prẽcellatur. tom.5.69.g
homines quomodo dæmonibus meliores. ibidem.70.e
Nullus Deus miscetur homini. tom.5.70.g
homo tenet medium inter angelos & bruta. tom.5.78.l.& sequen.& 110.m
homo quomodo propinquior superiori Deo. tom.5 93.c.& sequen.
homine vilius est quicquid infra ipsum est. tom.8.72.c
homo quæ acceperit cum pecoribus communia,& quę singularia. to.8.95.f
Quod solo intellectu a bestiis discernatur. tom.8.127.m
homo in quo prælatus sit iumẽtis,& in quo comparetur iumẽtis.to.8.150.K.& 152.i
Sicut homo per hoc quod prẽfertur omnibus animantibus,si bene vixerit, erit in vita beata,ita erit si male vixerit in misera vita tom.8.376.l.m
Cur homo etiam pessimus præponat equo optimo. tom.8.556.b
homo a pecoribus solo intellectu distat, ex quo solo potest gloriari. tom.9.6.b
homines per Christi gratiam sanctis angelis facti sunt ęquales. tom.9.113.g
homo est dignissima creaturarum.tomo. 9.165.g
homo,secundum mortalitatem,inferior diabolo. tom.10.21.f
In quo præcellat homo bestiis & aliis creaturis. tom.10.84.l.m
homo ĩter Deum & Satanam.to.10.96 g.h
homines a mutabili creatura ad immutabilẽ Deum peruenerunt. tom.10.199.g
Hominis voluntas,potestas ante.
& post lapsum.
homo lapsus,ex se non potest resurgere.

tom.1.11.h.&l.& 222.tom.3.132.l
In noſtra poteſtate eſt, inferi Deo, vel excidi quomodo accipiendum. tom.10.7.m
Quomodo noſtrum eſt, & credere & bene operari. tomo.1.18.e.& ſeq.
In poteſtate hominis eſt, quid velit, non tamen quid poſſit. tom.1.21.b
homo ſine Deo dux ſibi in præceps.to.1.36.e.tom.2.119.i.K
In homine duę voluntatis gratiæ.to.1.52.g.& ſequentibus.
hominem nihil poſſe ſine Deo.to.3.67.i.& 204.l
In hominis vtilitatem an omnia creata ſint. tom.4.187.d
hominem fecit Deus rectum, qui tamen pōt mala facere, præuidens quid boni de malo illius eſſet ipſe facturus.tom.5.226.h.i
hō quomō poſſit mutare in melius volūtatē.to.6.67.l.Retra.to.1.18.m.& ſequen.a
homo poteſt apponere hominem ſuper hominem, ſed non ſuper Deum, qui tuetur hominem. tom.8.204.f
Quòd tandiu ſit aliquid, quandiu hæret illi a quo factus eſt. to.8.274.m.in fine
homo vt ſit aliquid, conuertat ſe ad illum a quo creatus eſt, recedendo frigeſcit, accedendo feruеſcit. to.8.255.l
Quòd idoneus ſit ſe uulnerare, non ſanare. tom.8.364.b
Quod ueudere ſe potuerit ſub peccato, redimere ſe ab iniquitate nō poſſit.t.8.500.g
homo nó poteſt regere corpus ſuum, quod regebat ante peccatum, quia regi noluit a quo regebatur. tom.8.557.f
Magnus vires liberi arbitrio hō cū cōderetur accepit, ſed peccando amiſit. to.10.56.a
homo ſine gratia Dei qd poſſit.t 10.190.h.i
Cœlum & terra, & quę in eis ſunt, propter hominem, quem diues deſpicit, ſunt facta tom.10.237.m
hominis poteſtas in beſtias.to. 1.270.c.d.t.3.178.c
Hominis poteſtas in creaturas. tom.9.136.i

Humana natura, & eius qualitas.

homo natura eſt malus. tom.1.11.i
hominis eſt cadere, ſurgere non itē.to.1.11.h.& 222.i K.to.3.53.f.g.to.4.200.l
De opere & natura hominis. tom.1.276 h.i
hominis natura, eſt duplex. to.3.295.f
humanę naturæ qualitas. to.3.353.l
hominis inſtitutio bona. ibidem.m
humanum genus ſicut vnus hō, diuerſis tēporib.eruditur diuerſimode. to.5.85.i.K
hō, præ cęteris aīalibus eſt natura magis ſocialis, vitio magis diſcordioſus.t.5. 111.d
hominum genus diſcordioſum eſt vitio, & magis ſociale natura omnibus aliis, & ad diſcordiam ſanandam, bona eſt recordatio primorum parentum. ibidem

Homini communia, & propria.

hō quando ordinatus ſimus.to.1.210.h.& ſe.
homo multa habet communia cum pecoribus & arbuſtis. ibidem.l
Homini quid ſit commune. to.4.212.c
homini ꝓpria facultas ad peccādum. tom.3.249.a
hominum propria, peccatum & mendaciū. tom.3.354.d
homines diligendi, non errores. Eodē 346.f & fo.ſeq.e
homines non odio habendi, ſed vitia. to.1.207.h.i.tom.3.348.e
homo mediocris re parua atque ſuccincta, ſibi ſufficiens, charis ſimus ſuis, &c. to.5.31.e

Humani generis propagatio.

homo, ciues terrenos parit. to.3.349.h
homo vndecunq; naſcatur, bonū opus Dei. tom.7.330.c
Ex homine vno, totum genus humanū ꝓpagatum eſt. tom.5.106.i.k.& ſeq.copioſè.
Humanum genus totum, fuit in primis parentibus.tom.5.111.d
In primo homine exortam fuiſſe omnē plenitudinem generis humani, in qua præuidit Deus, quæ pars honoranda eſſet præmio, & quæ damnanda ſupplicio ibidem 112.g.& ſequentibus.
homo generat homines diuina virtute operante interius, ſine qua nec hominū, nec aliorum generatio, ſine generatione tamen hominis vel propagatione poteſt eſſe ipſorum multiplicatio per diuinam virtutem. tom.5.237.m

Homo, filius hominis, & filii hominum.

homines, & filii hominum, diſtinguuntur. tom.2.176.K.l.tom.8.88.c
homo & filius hominis, diſtant.to.8.17.e.f.& 88.e
Filii hominum diligunt vanitatem, & quęrunt mendacium. tom.1.56.c

homines

homines, ad Adam, filii hominum, ad Christum alicubi referuntur. tom.9.54.f
humani generis, ab Adam propagati, condemnatio.
homines primi, soli potuerunt culpā & pœnam transmittere in posteros, & quicunque alius potest peccans, si primi nō peccassent, ipse sibi damnationem acciperet, non filiis. tom.5.124.l m
Omnis homo, merito peccati, reus nascitur peccati. tom.9.238.K
Humanę naturæ infirmitas, mutabilitas, nescientias, miseria, opus, deterioratio.
humana infirmitas. tom.1 33.a.& 39.g.h
humana imbecillitas, vnde. to.3.254.b
homo mortalis. tom.3.289.K.l
hominis indigentia non expellitur, nisi per beatitudinem. to.5.103.K
Fragilior est homo vase vitreo. to.10.2.b.c
fragilitas humana. tom.10.106.l.m
humanę naturæ ex peccato infirmitas. tom.10.56.a.b
Et quòd illa remissione peccatorum in baptismo non aufertur. ibidem
Et quando finietur. ibidem.& seq.
humani animi mutabilitas. t.4.222 i.& 223.e
humana natura mutabilis & inconstans. to.1.239.c.& seq.
hominem sese totum non nosse, Deū in ænigmate cognoscere. tom.1.60.m
homo aliquando nescit quid sit in eo, creator autē scit quid sit in homine. to.9.21.l
Nemo viribus suis cōfidat. to.1.33.a.b. to.2.70.l.m & 119.l. to.3.349.g. tom.4.215.d
hominis bona, dona sunt Dei, mala autem nostra. to.1.60.K.l
humanis viribus legē non impleri. t.4.422.f
homo nihil se putet operari, nisi in quantum malus est. to.8.546.c
hō, vtrū Deo authore sit deterior. to.4.185.a
homo vt sit deterior, quę sit causa. ibidem
homo massa peccati. to.4.202.d & 219.K
homo cùm sit maxime ægrotus, sanus sibi videtur. to.1.164.h.& l.
humana miseria, ex Adam contracta. to.1.8.f. to.7.341.h.& fol.345.d.e
Omnis abundantia hominis, est calamitas & miseria. tom.8.51.e
homo per peccatum, subiectus est bestiis, quæ illi subiectæ erant. to.9.136.i.K
hominis miseria & fragilitas. to.9.164.e.f. tomo.10.21.f.& sequen.
humanę vtilitatis confessio. tomo.9.170.m
Hominis reparatio, siue restitutio.
homo sibi ipsi est reddendus. tom.1.11 b
Hominis cum Deo commercium.
Quomodo homine frui conueniat. to.3.6.2
hominem trahit solus Deus. tom.3 67.i
hominem quomodo operatur Deus atque custodit. tom.3.204.h.i
In homine gemina operatio Dei. to.3.203.d.& l.
Deus homine quomodo vtatur. tom.3.6.m
homo præsente Deo illuminatur, absente tenebratur. to.3.352.g
homo non separatur a Deo, nisi per peccatum. tom.5.88.e
Deus non sic æstimat hominem, quomodo homo hominem. to.8.549.f
Deus homini præsentior quàm hō. t.9.2.l.m
homo ad cognitionem sui, meditatione assidue illuminatur. tom.9.181.b
Tandiu primus homo stetit, quandiu Deo adhęsit. tom.9.246.K
Domito homini, qd reseruet Deus. t.10.3.i
Hominis summum bonum.
hominis optimum, quid. to.1.8.f.& fo.248.h.& K.& fo.250.e. tom.3.129.d
hominis summum bonum, constat ex bonis animæ & corporis. to.5.188.K
homo & angelus ex eodem beatificātur. to.5.81.e.& sequen.
Homo quibus comparatur.
homo quomodo assimilatur Deo. t.5.79.m
homines quomodo similes fiāt pecudibus. tom.3.194.c.& fol.198.h
homo secundum se viuens, similis est diabolo. tom.3.249.f. in fine.
homo quomodo fit pecus. to.10.175.m. sequentibus.
homines dæmonibus similes. to.5.38.g
homo per peccatum, fit similis diabolo. to.3.194.i
homo veritati similis factus est, sed peccando vanitati similis factus est. to.4.425.c. t.8.549.g
homines proni ad terram, pastum atque lętitiam de sola carne requirentes, pecoribus comparantur. tom.9.254.e
Hominum diuersa genera.
Hominum duo genera, vnū de terra, alterū de

de cœlo cogitantium. to.8.165.g
Duo sũt homiuũ gña in Eccleſie.t.10.208.g
hominum mare huius mundi nauigãtium, tria genera. tom.1.167.a.& ſeq.
hominum, tria ſunt genera. to.8.375.d
De aliis tribus generibus hominum in Eccleſia,& in quolibet probi & reprobi.tom.8 90.f,& fo.508.a
Qđ hæc tria hominũ gña, propheticè deſignẽtur in Noe, Daniel & Iob.to.8.508.c.
Tria ſunt hominum genera, quæ via noſtra odit. to.9.202.m.
Tria hominũ genera: alii ſe offerũt Chriſto, & reprobant: alii nõ audent, & excitãtur: tertii differunt,& cupãtur.tom.10 6.i.Et de eiſdem,Sermo. ibidem
Tria hominum genera,vnũ diligẽdum,alterum tollerandum,tertium cauendum.tomo.10.41.g.h.
hominum quinque genera.to.6. 34. h.i. Retracta.to 2 14.e.f.

Homo primus,& ſecũdus.

homo primus commentitius Manichæorũ to.6 69.b.& ſeq.& fo.79.c.d
hominum duorum comparatio.to.5.31.e.f.
homo primus, Adam. tom.10 63.e.
homo ſecundus, Chriſtus. ibidem.
duo homines, primus & ſecũdus.t.10 67.m
homo primus ad mortem. to.10.145.f
homo ſecundus ad vitam. ibidem.
hominis primi & ſecundi, differentia.tom. 10.63.h.i.

Homo cœleſtis,& terrenus.

homo terrenus. to.5.118.a.to.8.4.e
hõ, cur dicatur cœleſtis. to.5.118.a.& i.k.
Primus hõ de terra, terrenus: ſecũdus de cœlo, cœleſtis,&c.exponitur.tom.5.118.e.f.
homo quando terrenus,& quando cœleſtis to.8.265.K.
homines duo to.2.84.g.to.4.188.f.& ſeq.& 190.h.& fo.197.b.to 6.147.d
homo exterior & interior, vetus & nouus.
hõ interior, qũo docetur.tom.1.190.f & ſeq.
homo vetus & nouus, graphicè deſcribuntur.Eod.239 f.& fo.222.e.
hominis vtriuſque decurſus.Eodem.239.h.i
homo interior qũo renaſcatur & exterior corrumpatur.to.1 242.l. tom.2.158.b.c.
homo interior, templum Dei.to.1.184.d.to mo.3.354.g.
hominis noui renouatio quotidiana.tom.1. 257.l.to.2.84.e.in fine
hominis exterioris duplex corruptio.tomo. 1.243.b.c.
homo interior & exterior, qualis.t.3.129.d.
homo vetus. to.3.348.g. to.6.147.f.
homo interior.to.3.129.d.& 179.h. & 354.g tom.6.147.d
hominem veterem deponere,& induere nouum, quid ſit. tom.4 21.m.to.8.40.b.& f
hominis noui inſtauratio & veteris crucifixio, in reſurrectione & cruce domini ſignata Eodem.429.a.
homo nouus, canticum nouuum: vetus homo, vetus canticum. tom.8.576.i
hominis vtriuſq; conditor Deus: contra Manichæos. tom.6.147.d
Et quomodo hunc vnum hominem ad imaginem ſuam fecerit. ibidem
Eſt hõ exterior & vetus, interior & nouus.tomo.8.10.m.& ſeq.& 17 f.
homo vetus, vita vetus: homo nouus, eſt vita noua. to.8 361.a.
hõ interior, aĩa: exterior, corpus. to.6.186.l.
homo vetus & nouus. tom.10.56.K.
Decor cordis, ſiue interioris hominis. tom. 10 77.m.
Adam, per quẽ naſcimus, vetus hõ eſt Chriſtus, p quẽ renaſcimur, nouus homo eſt. tom.10.208.f.
factus eſt homo de terra, non propter terrã, ſed propter cœlum. to.10.305.i.
Duos quiſque homines, interiorem & exteriorem, habet. tom.10.306.d.
Interior homo eſuriat & ſitiat, habet cibum & potum. to.10 322.K.l.
Homo carnalis, ſiue animalis & ſpiritalis.
homo animalis,& ſpiritalis.to.1. 275.a.b.to. 4.201.h.to.9.104.K.l.
homines dicti carnales & aĩales to. 4.219.m
homo primus eſt factus in animam viuentẽ, & ideo corpus animale habebat: ſed erit hõ ſecundum ſpiritũ viuificantẽ, & ideo corpus ſpiritale habebit. tom.5.518.a.b.
homo quando incipiat eſſe animalis vel ſpiritalis & carnalis. to.8.521.e
Idem homo ſpiritalis & carnalis.to,10.59.l.
homines eſſe carnales eſſe, animales eſſe, qd dictum. to.10.12.b.c.

Homo & peccator.

Cur nõ deſperandũ ſit de hominibus bonis, ſi per eos terrenũ aliquod adminiſtretur,

nec

nec rursum continuo gratulandum de hominibus qui cœlestia agere dignoscũtur negocia. tom.8.165.g.h.
homo,& peccator,duo sunt nomina,vnum est naturæ,alterum culpę. to 8.134.i
homo,& ꝓuaricator,duo nomina sunt: hominem Deus fecit,prævaricatorẽ ipse homo fecit. tom.8.371.l.& fo 383.l
Quod parte quadam iustus sit, & ex parte peccator. to.8.538.m
hõ & peccator duo nomina sunt.to.10.92.k

Viuere secundum hominem.

Secundum hominem viuere. tom.1.8 f.g.
Secundum hominem,pro eo quod est scđm humanam naturam. tom.2.82.l.

Hominis acceptiones,vocabula, attributa,ꝑ gradus.

Homo varie accipitur in scripturis.tomo.4.441.l.
In homine vir & mulier. to.4.198.h.i.
hominis quatuor gradus,ante legem, sub lege,sub gratia,in pace.tom.4.422.e.& fo.438.b.c.
homo homo,pro omnis homo. tom.3.41.b
homines,quid nisi homines? to.5.45.b
hominis nomine, terrenus significatur. tomo.8.17.f.
homo sępe à sexu honoratiore denominat. tomo.8.440.l
homo quis dicatur. to.10.21.f.
homines,angeli dicti. to.10.122.b.
homines aurum,mundus iste fornax aurificis.tom.10.6.a.
homo totus caro est.to.4.358.a.to.10.131.f.
homo quare cinis. to.3.195.d.
homo.quomodo cœlum & terra.tom.1.8.h
homo dicitur omnis creatura.to.4.425.b.c.
homo qũo fœnum,& flos agri.to.8.385.a.b.
Quod diabolus in figura dictus sit homo.tomo.8.179.m
homines hominum exemplis magis accendimur. tom.3.118.e.
homines primi,quomodo se obtulerũt Deo hostias. to.5.211.b
homines iumenta Dei. tom.10.3.h
homo,lignum plantatum secundum decursus aquarum. to.8.4.f.
homo est in republica, sicut vna litera sermone. to.5.31.e.
homo,mendacium. tom.10.27.k
Per hominem significatur Marcus Euangelista. to.4.128.m.& 183.K.
homo est maximum miraculum. to.5.85.d
homo qũo potest dici moriens. to.5.114.f
homines sunt pecora domini. to 10.133.g.
hõ bonus,est sacrificium Deo.tomo.5.83.g
homines omnes,aut stulti, aut sapientes.tomo.1.14.g.h.

Hominum origo fabulosa.

Aduersus eos qui homines aliquos semper fuisse dicunt. to.5.105.c.
homines,secundum Apuleium,conuertuntur in dęmones. tomo.5.77.m
Ante hominẽ quę pręterierint secula,ignorat August.affirmat tamen creaturã creatori non esse coæternam. to.5.108.b
hominẽ & animalia dixerũt Platonici a diis facta, animam autem rationabilem a solo Deo. Eodem.111.b.c.
hominum origo,iuxta Manichæos.to.6.7.g & 43.c

Hominum antiquiorum vita & corpora.

De hominum antiquorum vita longissima. to.5.133.i.& 134.m.& sequentibus.
homines habere minora corpora testat Plinius,secundum quod magis cursus seculi prætcrit. tom.135.2.b
homines aliqui semper fuerunt in magnitudine corporis,alios excellentes generaliter.tom.5.140.c.d.
homines antiquitus maiora corpora quam nos habebant. ibidem

Hominum commutationes,& miraculo.

De hominibus diuersimode monstruosis.to.5.145.l.& sequen.
De hominibus equis admixtis, scilicet centuaris,dicit esse fabulam. to.5.171.K.l
homines quomodo videantur conuerti in lupos. to.5.172.l.
Homines in iumenta mutari. ibidẽ.m.
De homine mõstruoso crudelissimo a Poetis confícto. to.5.191.a
huminum dissimilitudo,inter se,quam similitudo magis miranda est. tom.5.217.b.
homines comederunt carnes humanas propter famem. to.5.236.g

Hominis depressio ex scripturis.

O homo tu quis es qui respondeas Deo? tomo.4.201.m.& sequentibus.
Non prævaleat homo,explanatum.tom.10.27.K.& sequentibus.
Spes nostra non est ponenda in homine.

tom.10.174.m
homo dominicus,humanitas Christi,
homo dominicus. tom.17.f.to.3.3.c
humanitas Christi. tom.3.70.K.& 75.g.& l
Quare Deus homo fieri voluit, & inter homines cõuersari.to.3.254.c.to. 10.264.a
homo dominicus, nũ rectè dicat Christus. to.4.207.e.Retractationum.tomo.1.17.f
hominem totum Deus sine peccato susceptit vt totum peste sanaret. tom.5.89.a
homo assumptus est incarnatione verbi nõ Deus consumptus. tom.5.94.i
Deus homo factus est,vt nos filii Dei & effi ceremur. tom.5.220.f
Si mansisset homo in eo qđ eum fecit Deus, nõ in illo infixus esset quem Deus genuit. to.8.239.h
Si homo non dimitteres Deum,non fieret ꝑ te Deus homo. tom.8.95.i
Si Christus non esset homo,non liberaretur homo. tom.8.215.h
humana natura nullis prȩcedentib. meritis, in tantã celsitudinẽ subuecta est,ut totũ si mul verbum & caro,hoc est Deus & hõ, vnigenitus filius Dei diceret. to. 8. 419.b
homo Deo,tanquam lumini corpus accessit. tom.8.233.m
Omnis homo Adam,& omnis homo Christus. tom.8.353.l
Oĩs hõ,in Christo vnus homo.tom.8. 49.d
Nõ oĩs hõ filius hominis.t.8.17.f. & 88.d.e
Christus homo,non honoratur sicut pater. tom.9.451.m
Christus pœnam hominis suscepit, non culpam. tom.10.31.f
Assumptio humanitatis Christi a diuinitate, qualis. tom.10.47.i
homo voluit esse Deus per superbiã,& Deꝰ voluit esse homo per misericordiam.to. 10.127.c
Deus hominem suscepit,vt nos Deum susci piamus.to.10.130.d.e.& seq. f.& 311. m
Nõ horruit Deus hominẽ induere,quem ad suam figurauit imaginem. tom.10.130.f
Quarta conditio productionis hominis,tres alias liberauit. tom.10.131.K
homo uoluit esse Deus, vt periret, & Deus voluit esse homo,vt quod perierat inueniret. tom.10.134.c
Christus factus est homo,qui fecit hominẽ. tom.10.187.h & 191.b.c
Articuli de Christo,secundum quod homo. tom,10.223.K.l
Deus factus est homo vt corrigatur homo. tom.10.255.i
Vide,Christus.
Error circa humanitatem Christi.
Pœna adorantium humanitatem Christi diuinitati vnitam. tom.10.48.f
Error circa humanitatem Christi assumptã. tomo.10.131.g
Confutatio errorum de humanitate Christi. tom.10.201.d.e
Homo peccati.
homo peccati,filius interitus, siue perditionis,quis. to.5.206.f & sequen.
homicidiũ nemo facit sine causa.to.1.32.K
Num peccet qui metu occiderit hominem. tom.1.209.K
homicidium fieri aliquãdo sine peccato ibidem.l.& sequen.
homicida non est iudex nocentem occidẽs, nec miles hostem ibidem. tomo.2.212.i
Et quando iidem homicidæ. to.4 46.h
homicidiorum discrimen. to.2.74.g
homicidium excommunicatione puniendum. tom.4.25.a
homicida vndeuictus. Eodem.77.K
homicidii crimine innectitur,quisquis hominem vel seipsum occidit,aliquibus exceptis. tomo.5.8.f.& seq.
Et ibidem exempla.
Ille homicida erat a principio, & in veritate non stetit,exponitur. tom.5.97.K
homicidium,quo Cain occidit Abel, factũ est ex inuidia,sed illud quo Romulus occidit Remum,ex superbia & appetitu dominandi. tom.5.131.c
homicidę cucurbitarum,Manichæi. tom. 6. 74.l.in fine.
homicidæ probantur, quorum consilio & fraude traditur quis ad occidẽdum.to. 8. 185.K.l
[illegible] to.9.63.g.& 65.c
homicida non solum ille est qui corporaliter occidit,sed qui fratri mala persuadet. tom.9.68.h
Quia Adam genuit homicidam.nõ fuit reus homicidii,sed ipse Cain. to.9.258.h
homicidales. tom.10.176.a
An homicidiũ iussu diuino fiat licitũ. to.10. 163.e.f

164.e.f
Aborsū procurans, tantorū homicidiorum se reū esse sciat, quoti generari potuissent to.10.247.e
Homousion, quid sit. to.2.234.K.l.& 236.f. & h, & 239.m, to.3.65.c, to.6.237.b, to.9. 104.c, to.10.101.a
homousiani. tom.2.238.l
homousianos, & homousiões vocāt Ariani catholicos. to.2.239.f.g. tom.6.219.l.m
humanitatis effectus. to.3.254.f
humana vita, militia & tētatio. tom.3. 199.l
humanum est, aliter nonnunquā sapere quā res se habet. tom.7.125.l.m
humanus quis dicatur. tom.10.63.h
De verbis Apostoli, humanus sermo & omni acceptione dignus, quia Christus Iesus venit in hunc mundum peccatores saluos facere, &c. Sermo. to.10.63.f.g
De verbis Apostoli, humanū dico propter infirmitatē carnis vestræ, Serm. tom.10.75.i
honor blandum nomen, mala seruitus, exci tus eger. tomo.2.41.g
honore non delectari, sed ad vtilitatem honorantium referre, magnū est. ibi. 95.l.m
honorandus non est diues, paupere docto & iusto contempto. tom.2.33.K
honorandus est prelatus. ibid.154.i
Qđ honore mali sint honorādi. t.2.249.l.m
De honore mutuo. tomo.2.153.K.l
honor periculosus. tom.2.189.f
honoris cupiditas. tom.4.189.g
honestas, quid in se implicet. to.5.10.f
honos alit artes. to.5.44.f
honorare & adorare, differunt. to.6.216.e.f
honor non prodest egrotis. to.8.381.g
gradus in honorando & obsequēdo. t.10.6.l
honor verus & gloria vera, erit in paradiso. tom.5.241.K
Si qđ in te est Dei, honorat à te, & tu factus a sāctis in Deo, honoraberis a Deo. tom. 8.180.f
honorem non habuit Christus in patria sua, in qua conditus, sed in ea quam condidit. tom.9.32.g
Patrem non honorat, qui filium non hono rat. tom.9.36.g
honorare caput, & conculcare membra, nō est honorare. tom.9.140.l.m
Deus illos honorat & diligit, qui illicita fu giunt. to.10.158.m
honoris laus ē humilitatis virtus. t.10.233.d
honor debitus exhibendus est potestati, etiā iniquæ. tom.8.484.g
honor inferiorū ad sacerdotes. to.10.308.h.i
Nō inhonorantur parentes, si omisso pietatis temporalis debito officio, maius qdam ex Dei præcepto agatur. tom.10.6.l
honor filiorum ad parentes, tom.10.308.i
Sicut superbia impia siue hominū siue dæmonum diuinos honores exhiberi vel iubet vel capit, ita pia humilitas vel hominū vel angelorum sanctorū hæc sibi obla ta recusat, & cui debet, ostendit. to.62.2.l
honor huius mundi transit. tom.2.258.b
honoris & vanæ gloriæ auidi fuerunt. Romani. to.5.43.e.& 44.g
honor humanus, nullius ponderis est. ibi.m
honoris amore, primus cōsul Romanus occidit filios suos & vxorē. t.5.25.b.& 45.c
homo, omnem ætatem parat in honorem, vel pecunię quæstum. to.9.198.g.h
Quanto maior honor datur, tanto maius periculum comparatur. to.10.307.i
honor multis occasio exitii fuit, multis ministerium boni operis. to.10.13.e
honorinus, siue honor Deus. tom.5.35.a
honor & Virtus habuerūt sedes propinquas apud antiquos. tom.5.44.i.K
honorarium, qđ honoris cā dat. to.1.161.i
honoratus, amicus Augustini. tomo.1.25.l
honoris, imperator piissimus. to.1.in Possido.
honorius, hæreticos pronunciat. ibidem
honorius consul. tom.5.186.b
honestum, & vtile, differunt. to.4.187.d.& K
Apud omnem Christianum, prima honesta tis debet esse militia. tom.10.20.f
horæ inæquales, quomodo intelligendæ. to. 1.243.g
hora pro tempore. tom.2.111.f. to.4.430.K
hora passionis. tom.4.170.f.g
hora importuna, quæ dicatur. to.8.464.a.b
hora decima ad quam venerūt Petrus & Andreas ad Christum, quid significet. tomo. 9.15.a.b
hora Christi de qua dixit in nuptiis, Nondū venit hora mea, in passione aduenit cum matrem Ioanni commendauit. tomo.9. 18.a
Quare Christus matri respondit, Nondum venit hora mea. tom.10.143.a.& c.
hora sexta venit Christus fatigatus ad puteū quid

quid significet. tom.9.129.K.
hora Christi,quæ nondũ venerat,quãdo voluerunt eum Iudęi apprehendere,eius voluntas est. tom.9.55.e.
horæ duodecim dici discipulos duodecim signant. tom.9.78.b.
Vocati hora prima tertia, sexta, &c.qui.tomo.10.48.m.& sequentibus.
Et horç operationis in vinea,qd significent. eodem.49.a.b.
De hora opationis ĩ vinea,magna q̃stio.ibi.
Saxta hora operationis in vinea, flagrãtiam significat. ibidem.b.
Quid nouissima hora. tom.9.128.f.
horatius,sororem flentẽ occidit.to. 5.24.m.
horatii tres. ibidem.e
Marcus Horatius. tom.5.25.d.
hordei potus,citò inebriat. to.1.263.m
horreum,cœlum. to.10.28.d.
hortensius Ciceronis excitauit Augustinum ad ardorem philosophiæ. to.1.34.K
hortensius dictator. tom.5.26.m.
Quæ in horto cum Christo acta.to.4.164.f.
Quare Maria Magdalene, Christum vocauit hortulanum. tom.9.119.m.
hospites quomodo recipiendi.to.2.207.e,f
hospitalitas amplectenda. to.4.122.b.
hospitalitate saluatus Loth. to.6.112.c
Non promittit dominus solum hospiciũ,p hospitio,sed regnum. to.9.207.g.
Christum hospitem excipere.tom.10.123.g
hospites,omnes hic simus. to.10.24.f.
Ad hospitalitatem,adhortatio. ibid.e.f.
Fęlix est anima illa quę vitam suam ita auxiliante deo studuerit gubernare,vt Christũ hospitẽ mereatur excipere.tom.10.123.g
Abraham hospitio carens,transeuntibus offert hospitium. to.10.160.h.i.
Dat filius Abrahę,p hospitio angelorũ.ibi.i
hospitalitas comendatur. to.10.161.e.f.
Quam feruenti animo hospites sint recipiẽdi.ibidem.e. f.& sequen.
hospitalẽ domũ angeli ingrediunt.t.10.161.f.
Non pigeat hospitem suscipere domimum. tom.10.212.h.
De angelis & hospitalite. to.10.302.a.
hostiæ veteris legis quæ immaculatę iubebãtur.offeri, significabant homines sanctos tom.5.211.e.
hostiæ perfectę,erunt ipsi sancti.tom.5.210.m.& sequentibus.
Immolamus hostiã iubilationis, lætitiæ,gratulationis,& gratiarũ actionis. to.8.45.f
hostilina dea. to.5.32.g.
hostibus aduentantibus,de Ecclesiis Episcopis an recedendum sit,consilium Augustini.to.1.in posidonio.
hostes inuisibiles, quomodo vincantur. to.2.100 g.& seq.to.3.257.b.c.tom. 8.541.a & 548.f.& sequen.
hostes fragore cœli furati. to.3.244.g.
hostes Chri,p ipsũ liberati fuerũt. to.5.2.h.
Aduersus hostes Christianorum, fiducia.tomo.6.11 f.& sequentibus.
hostiũ interfectio apud veteres, quomodo accipienda. tom.6.63. h.& sequẽ.
hostes duos patimur,& quos.tom.8. 174.g. & 179.m.541.a.
Noli tibi hostes addere, vince eum cũ quo natus es. tom.8.191.l.
Triplex hostis hominis. tom.9.162.i.
hostis est aiæ suę, q̃ spretis disciplinæ monitis,diabolicis occupat officiis.to.9.206.l
hostis visibilis feriendo vincitur & inuisibilis credendo. tom.10.7.g.h
Iré laude Dei,nõ suiipsius vincitur. ibid.h.i.
hostẽ non habere,melius est quam vincere. tomo.10.145.a.b.
hostes persequi. tom.10.146.i

Humilitas.

humilitas, prima Christianorum virtus secunda,tertia. to.2.79.m.
humilitas veniam meretur. tom.2.86.l
Thelohumilis,quid sit. Eodem.91.i.
humiliari sapienter,bonum est.to.8.199.f.g
humilitas vera. tom.3.349.m.
humilitate acceditur ad Deum. ibidẽ.i.
Per humilitatẽ,ad sublimia gradit.t.3.355.e
humilitatis laus.to.4.380.k.& fo.seq.f.tom.5 80.h.to.10.45. i.& 55.K. & seq.& 96.m. & seq.& 310.k.
humilitate conseruatur charitas.tom.4.31.d
humilitas & mansuetudo,magnũ domũ spiritus. tom.4.438.a.
humilitas,transcẽdit omnes humanas dignitates. tom.5.2.b.
humilitas difficulter suadetur superbis.ibid. humilis nõ habet oculũ in his ĩ qbus sibi placet,sed in qbus sibi displicet to.5.47.i
humilitati in venerando dæmones, quibus volumus esse dissimiles,summa est stultitia.tom.5.70.e.

humilitate nimia, multa de cultu diuino sũt vsurpata ad honores hominũ. Eod. 68. m.
humiles, non superbos, sanat gratia data per Christum. to.5.90.f.
humilitatę opus est, ad cognoscendũ veritatem. ibid 91.a.
De humilitatis exaltatione, & superbiæ deiectione. to.5.125.l.m.
humilitate & superbia discernuntur duę ciuitates. ibidem.
humilitas, tutam veramq; viam in cœlum molitur, sursum leuans cor ad dominum tom.5.144.b.
humilitas, sicut prodest seruientibus, ita superbia nocet dominantibus Eo.193.h.
humilitas custodienda. to.6.266.g h
humilitatis exempla. ibidem.f.& seq.tom.10 284.a b
Quãdo hic humiliantur qui Deũ timẽt humilitati non cadũt: quid altitudo eorum ipse est Deus. tom.8.60.h.
humilem esse, est nolle laudari. tom. 8.76.f.
Si fueris humilis, erigeris: si eleuatus, curuaberis. to.8.104.d
Quod humilieris a Deo, pœna est & gratia. to.8.111.d.
Qui se ita humiliat, vt genuat figat, adhuc habet quo humilietur: qui autem sic humiliatur vt hæreat in terra venter eius, vltra quò humilietur non habet. to.8.131.b
Esto humilis in humili Deo tuo. vt sis excelsus glorificato domino Deo tuo. tomo.8 161.f.g.
Si te humiliaueris, appropinquabit ad te Deus & si te excelsum feceris, longinqua bit a te. to.8.163.g.
Deus humiliat illos in damnatione, qui erecti sunt in dissensione. to.8.177.g
humiliari peccatorẽ, bonũ est. to.8.198.h.
Magis placet Deo humilitas in malefactis, q̃ superbia in bonis factis. to.8.346.d.
Multi humiliantur, sed vanè & fatuè. tomo. 8.199.f.
Deus quos humiliet vel exaltet. tomo.8. 272.c.d
Vtilius est humiliter hic ambulare capite cõ quassato, quam capite erecto in iudicium æternæ mortis incidere. to.8.425.a.
Non dedignentur esse humilia capita excelsorum, sub dextera domini. Eodem.273. m.& sequen.
Vtrum eadem humilia in cœlo, quæ in terrà an alia in cęlo, alia in terra humilia respiciat Deus. to.8.428.c.d
Tunc erit humilitas vera, si non ostendatur in lingua, sed & in corde. to.8.438.f.g
humilitas est duplex, vna qua se quisque humiliat confitẽdo peccata sua: alia qua q̃sque humiliatur aliqua tribulatiõe vel deiectione, qua meruit eius superbia, aut exercetur eius patientia. tomo.8.446.m.& sequentibus.
Priusquam humiliarer deliqui, & bonũ mihi quòd humiliasti me quomodo intelligatur. to.8.452.& h.& K.
Vt humilietur superbus, malis innectitur. humilis vt exaltetur, malis eripitur. tomo.8. 464.h.
Nõ sic dicitur, humilis esto vt nõ sapias sed est humilis propter superbiam, altus propter sapientiam. tom.8.503.e.
humiliatio Christi, non potuit nisi alta esse. tom.8.510.m
humilitas quasi bonũ aliquid significat, sed si sit vtilis humilitas: nam mala humiliatio pœnalis est. to.8.515.c
humilitas intima, appetit ex quibus eiicitur superbia. to.9.48.f.
humilitas tota est vt quis se cognoscat. ibidem.g.
humilis Dei voluntatem facit, non suam. tomo.9.48.g
Datus est ille Christo, qui seruat humilitatẽ ibidem.l
humilitas nõ solũ affectu, sed & affectu ostẽdenda est. to.9.86.m.
humilitas chlaritatis est meritũ, & chlaritas humilitatis est præmium. to.9.109.c
Qui non vult humiliari vt exaltetur cum ex altari voluerit, deiicietur. tom.9.221.c.
humiliatio, & humilitas, differũt. t.9.261.c.d
humilitas, altitudinis fundamentũ. t.10.8 f.g
humilians se, & iacens, differunt. to.10.16.c
humilitatis præconium, cum superbiæ detestatione. to.10.35.c
humilitatis commendatio, & elationis depulsio. to.10.41.f.g.& 164.i.& seq.
humilitas, & peccatorum cõfessio, ad quid homini conducant. tom.10.41.f
humilitas. to.10.46.b.c.
humilitas, contra tumorem medicamentũ. tomo.10.46.i.

Humiles valles capiunt gratiam. to.10.64.l.
Per humilitatem ad Deum reuertimur.tom. 10.96.e.f.
Humilitatis & ſuperbię affectus.to. 10.100. i.& 120.f.& ſeq.
Deꝰ altiſsimꝰ,humilitate cõtingit. t.10.120.g
Excelſa dominus à longe cognoſcit, & humilia reſpicit:exponitur. ibidem.
Eccleſię Dei humiliari debemus.to.10.123.c
Melior eſt peccator humilis,quam iuſtus ſuperbus. tom.10.149.m.
Si humilitatis medicina ſuperbiã non curat, incurata manebit. to 10.164.h
Quãto qs humilior,tãto gra capacior. ibi.i.
Animarum noſtrarum ſordes per humilitatem,etiam à grauiſsimis peccatis, purgamus.tom.10.191.K
Quare homo per humilitatem eſt reparatus ad vitam. to.10.206.f.
Non redire potuimus niſi humilitate qui ſuperbia lapſi ſumus. to.10.134.g.
humilitatis paſsibus ad cœli culmina cõſcẽditur. tom.10.233.b.& 310.K.
Veritas eam fugit mentem quam nõ inuenit humilem. Eodem 233.c
Quis primus humilitatis gradus.ibid. 310.l.
Srcut per ſuperbiam infinita angelorũ multitudo deſcẽdit de cœlo: ſic per humilitatem infiniti homines in cœlum aſcendũt. Eodem 233.b.
Humiliare vt exalteris, ne exaltatus humilieris. to.10.233.c
humilitas ſine timore Dei nũquam habetur. ibidem.d.
humilitas ad cœlum fecit aſcendere infirmitatem.humanam. to.10.283.m
humilitas,eſt hoſpitalitatis ſoror.t. 10.302.f
humilis quid dicatur. to.10.307.c.
humilis eſt pauper ſpiritus. to.10.322.i.

Humilitas Chriſti.

Humilitatis exẽplum Chriſtus.to.2.78.g.to. 3.47.K.to.8.36.e.& l.& 89.l. m.to.9.85.f.
humilitatem ſuam,nõ miracula Chriſtus inculcat. to 4.431.d
humilitas Chriſti liberauit nos à ſubiectione dæmonum. to.5.80.k.
humilitatis doctor, Chriſtus.to. 6.266.h.& ſequen.to.9.81.a
humilitatis Chriſti multum commendatur hominibus. tomo.8.76.K.l.
Sis humilis,ſi vis vt Deus altus vicinetur. tomo.8.80.g.
humilitas Chriſti nos ſanos fecit, quia ſuperbia vulnerarat. tom.8.89.l.
humilitas Chriſti humiliauit ſuperbum. tomo.8.323.K.
humilitas Chriſti,ſupbis diſplicet: tibi autẽ Chriſtiano ſi placẽt imitare. to.8.346.d.
humile cor,de cœlo adducit Deum, vt proximus fiat. ibidem.g
Altus eſt Deus, humilia te,& deſcendet ad te.ibidem.
humilitas Chri,ſaluos nos fecit.t.8. 490.a b.
humilitas ſignum Chriſti. tom.9.5 l
humilem Deũ imitare, qui humilẽ hominẽ contemnis imitari. tom.9.48.g.
humilitas maxima Chriſti,in cœna cognoſcitur. to.9.85.e.f.
Chriſtum in paſsione cõmendat humilitas, & in reſurrectione claritas. to.9.109.b.c.
humilitatem præ cęteris omnibus Chriſtus docuit. tom.10.33.h.i.
Medicina tumoris hominis, humilitas Chriſti.to.10 35.c
humilitate erexit nos Chriſtus eo,vnde cecideramus. to.10.46 c
In humilitate impletur iuſtitia. to.10.51.h.
Chrs humiliauit ſeipsũ vſq; ad mortẽ, in ea ſolũ forma quę eſt hominis.to.10.131.i.
humilitas Chriſti, ſublimitas eſt corporis noſtri. tom.10.133.e.
humilitatis Chriſti commendatio,a delitiis humanis. to.10.134.c.
Poterat dominus ſine incarnationis humilitate hoſtem proſternere. tom.10.206.e.
Neceſſaria fuit redemptoris humilitas, quæ ſanaret humilitati, quod corruptum fuerat ſuperbia. to.10.218.l.
humilitatis effectus in Chriſto.t 10.284.a.b.
hydria,amorem ſeculi huius ſignificat. tomo.4.132.l.
hydriç ſex,ſex ætates ſignant. to.9.19.a.
hydria,quid. to.9.31.d
hydria, qua hauriebat Samaritana aquam a puteo,eſt cupiditas. tom.9.30.c
hydromantia a Perſis allata. to.5.75.g.
hydrops. to.3 143.a
hydropicus,diuiti auaro cõparat.to 4.116.c
hyeme ne fuga ineatur,quid myſticè.tomo. 4.160.l.
hyems memorabilis. tom.5.26.m
hyemis nomine,aduerſitas ſeculi ſignificat.

to.6.66.h.i.to.8.125.k.& 149.d.
Timor mortis,hyems quotidiana est. tomo. 10.248.f.
hyle,quid sit Græcis.to.1.72.f.to. 6.118.ç.h. & 179.f
hymnos Dei,& laudes,q̃ Eccleſiis deperiſſe. tom.1.in Poſsidonio.
hymni & pſalmi in Eccleſia cantandi. tom. 2.173.g
hymnus est canticum laudis. to.8.113.l.
hymni,laudes sunt Dei sunt cum cantico.& hymnus tria habet,laudem .& Dei & canticum.tom.8.260.d.
hymnos Dauid filii Ieſſe deficere, quid sit. ibidem.e.
hymnus cur deceat.in Sion, non in Babylone tom 8.217.d.
hymni nihil proſunt, ſi vita ſacrilega fuerit. tom.8.386.e.
hyperbatō. t.3.32.i.t.4.47.i.& 79.e.& 103. d.& to.ſequen.h.i.
Per hyperbolen multa in ſcripturis dicta.to. 2.89.c.to.3.31.g.& 40.b.& fo.ſeq.m.to.4 30.d.& 39.a.& 90.f.to.5.149.l.to.9.124 b
ὑπέρ ἐγώ to.3.23.l.
hypocriſin ſuperbia generat. to.2.95.l
hypocriſis,geminum peccatum.to.3.351.f.
hypocriſis malum. ibidem.k.
hypocrita,ſimulator.t.4.405.h.to.10.156.c.d
hypocritę. to.4.413.b
hypocritæ accipiunt beſtiã in nomine Chriſti. to.9.146.g
Imago beſtiæ.eſt hypocriſis hæreticorũ.ibidem.h.
Nulla eſt ſuperſtitio quæ det ſignum in fronte,niſi hypocriſis. to.9.247.m.
hypocritę,& ficti Chriſtiani, ſunt poculum aureum in manu mulieris ſedentis ſuper beſtiam. to.9.148.a
hypocriſis fraudes. to.9.224.m.
hypocritæ,& iuſti,qũo ambo diuerſa in tẽtione operent, corã hominibus.t.10.2.K.l
hypocritę, virgines ſunt & bona operatur, ſed extra non intus: ideo nõ portant oleũ ſecum. to.10.23.c
hypocritę taxantur. to.10.23.c d
hypocrita,quis ſit. to.10.156.c.d
Vnde nomen hypocritę traxerit originem. ibidem.d.
hypocriſeorum maculã nõ habere,aut paucorum,aut nullorum eſt. tom.10.156.d.
hypocritarum merces. ibidem.e.
hypocritarum opera. tom.10.156.d.e.
Fortitudo hypocritę,nõ virtus eſt ſed vitiũ. tom.10.284.d.
hypoſtaſis,quid Græcis. to.3.106.e f.
Et qua neceſsitate tres hypoſtaſes dixerint. Eodem.112.g.& ſequen.
hypoſtaſis Chriſti,quę completatur. tom.4. 343.d.& ſequen.
hyſopi vis.to.3.10.l.in fine.& 14 e.f.to.4.83. m.to.8.162.f.g.to.9.119 b.
hyſopus,Chro deſignabat humilitatẽ.ibid.b
hyſopum herbam nouimus humilẽ,ſed medicinalẽ:ſaxo hęrere radicibus dicitur.& ſignificat Chriſti hũmilitatem.to.8.461.f.
Qđ ſit purgãdis pulmonibus apta.ibidem.g

I

IAbin,interpretatur ſapiens. tom.8.301.d.
De iacere,ſiue ſitu tom.1.103.g.
Iacere,eſt in terra quieſcere. to.8.9.K.
Quomodo differant iacere, ſedere, ſtare, & ambulare. to.10.297.m.& ſeq.
Qui dicãtur homines iacentes.to.10.297.m & 298.a.& c.d.
Ille ſe iactat inaniter, qui cum ipſe ſit hõ cupit ſe de homine,vindicare. tom.8.13.i.
Non iactabis te de meritis tuis, nec pſumes de impunitate peccati. to.8.63.e.
Iactans merita ſua,qualiacunque illa ſint,ſimilis eſt Phariſęo. ibidem.h
Iactantia nuncupatur libido gloriandi.to.5. 126.i.
Iactantia eſt vitium animæ peruerſæ amãtis laudari ab hominibus,ſpreto conſcientię teſtimonio. Eodem.105.e.
Iacob quid interpretetur. to.10.34.h.
Iacob,quare ſic dictus. ibidem
Iacob dilexi,Eſau autem odio habui:exponitur. to.1.18.d.e.to.5.154.e
Iacob electio,& Eſau reprobatio. t.2.142.b
Qnid ſignificet quod præponatur, fratri maiori. tom.8.141.c.
Quòd Iacob,ſibi elegerit dominus in poſſeſsionem, cæteras gentes ſub angelis poſuit.tom.8.511.i
Iacob & Eſau,quando nati ſint. to.5.169.d
Iacob & Eſau lucta in vtero miraculoſa. to. 2.83 a & 145.b.& ſeq.to.8.141.c.d.
Iacob natiuitas, Chriſtum prefiguravit. tomo.4.324.g.
Iacob.typus Chriſti. tom.10.66.m.

De Iacob ementę primogenita ab Esau, to. 5.154.i.K
Iacob vt sumeret honorem spiritalem, care re voluit cibo carnali. tom 8.521.f
Ad Iacob Christianos, ad Esau Iudæos perti nere, in mysterio. tomo.2.247.e
iacob & Esau, spiritales, & carnales adūbrāt to.4.34.g.tom 10.166.e.f
iacob sine dolo, qūo dolū fecerit. to.4.34.h
iacob patriarchę benedictiones quomodo intelligendę. tom.3.344.c.& seq.
Ad iacob omnes pertinemus, imitātes Abra hæ fidem. tom.8.306.i
Quid contineat benedictio iacob, quam de dit filiis suis. tom.4.303.f
Benedictio iacob, significauit benedictionē Christi. tom.5.154.l
iacob, benedictionem firmauit aduenientę Esau. Eodem.ibidem.m
De iacob benedicente iudam filium suum, & filios Ioseph.to.5.155.K. & sequentib.
De iacob & Laban. tom.10.167.f
iacob scalam vidit, & cętera.ibidem.b.& se.
Scalę iacob expositio.ibidem, & to.10.166. l.& deinceps.
iacob vidit angelos ascendentes & descendentes per scalam, quam vidit, & tūc vnxit lapidem. tom.9.16.g
iacob vnxit lapidem quid signet.to.5.155.c. tom.8.135.m
De iacob eunte in Mesopotamiam, vt vxorem acciperet, de scala sibi apparente in somnis, & de benedictione.ibidē.a.& seq.
iacob habuit plures vxores, licet vnam petierit, & quomodo duę vxores quę ipsius corporis potestatem habebant, dederunt sibi ancillas suas. ibidem.d.e
iacob quęrens vxorem in longinqua regione, Christum designabat. tomo. 10.166.l
Iacob solo cōtentus baculo, sine equis vxorem sibi quærebat. ibidem. m.& sequen.
Vxores duę iacob, quid. tom.10.167.g.h
iacob & Rebeccæ mendacium excusatum. tom.4.15.l
iacob typus Eccle.ibidem g. tom. 8.290.h.i
iacob, israel dictus.to.2.180.a.tom. 4. 37.g. & 131.m.tom.5.155.f.tom.6.86.g.&288. i.tom.8.305.l
Cur sic dictus. tom.5.155.f
inter iacob & israel interest, licet vnus homo erat. tom.8.282.a.b
iacob in ęterna vita deficiet, & manebit solus israel. tom.10.34.l.m
iacob introiuit Aegyptum cū. 75. hominib. ipso iacob inter alios cōputato.t 5.155.g
iacob in Aegyptum venit.130.vitæ suę anno Ioseph autem erat.39.annorum. ibidem.
iacob qn venerit in Aegyptum. to.5.169.a
iacob hœdinis pelliculis circundatus quid repręsentet. tom.5.154.i.K
iacob binomius. tomo.10.34.h
iacob virgas variatas pecoribus ostendit, & cęte. tom.5.111.K
iacob nō prius Rachelem osculatus est, quā gregem adæquasset. to.10.167.g
De iacob luctante cum angelo, in quo ostēditur passio in benedictione ipsius ab angelo, de nomine israel, de claudicatione extactu femoris, & quid hęc significent. tom.5.55.f
iacob patriarchæ lucta cum angelo, qd adūbret.to 6.86.f g.& 176.i.& 249.i. K.tom. 10.167.l
Quid significet quòd luctatus sit cum angelo, & ab eo benedictus.to.8.135.a.& 572. b.tom.10.34 i
iacob benedictus & claudus. tom.10.34.K
iacob claudicans, populus iudęorum. ibid. Latitudo femoris iacob, quid figurarit.to. 10.34.K
iacob facta est promissio tempore quo Græcia legum quibusdam institutis regulata est. tom.5.169.d.e
iacob duodecim filios, & vnam fœminam procreauit. tom.5.155.d
iacob habebat duodecim filios, & Ioseph erat venditus a fratribus suis ante mortē isaac. tom.5.169.a
iacob iudam omnibus præfecit, & quare.to. 4.303 g
Duodecim filii iacob non omnes ex liberis sed & ex ancillis.t.9.22.m.& seq.
Quare iacob ignorasse permissus sit a Deo filium suum viuere in Aegypto.to.10.168. h.& sequentibus.
iacob misit Ioseph filium suum vt de fratribus solicitus esset. ibidem.a
Iacob filium suum Ioseph plus aliis dilexit. tom.10.168.a
Iacob mortuus est.147.āno in Aegypto, regnāte Baleo rege Assyriorum. to.5.169.i
Iacob & Ioseph sepultura. to.3.238.g

Iacob luxerunt Aegyptiis septuaginta dieb. tom.4.42.d
Iacobus, vnde frater domini dictus.t.4 430. g.in principio.
Iacobus Ecclesię Hierosolymitanæ præfuit. ibidem.l.in fine. to.7.80.i
Iacobus Alphęi. to.3.32.i
Iacobus. to.5.185.g
Iacobus pro inimicis orauit. to.10.157.f
Iambus post dichoriũ malè ponit.t.1.123.h
Iemini, dexter interpretatur. to.8.12.d
Ianicula ciuitas. tom.5.56.m
Ego sum ianua, qui ante me fuerunt, fures sunt & latrones, exponitur. to.4.310.m
Ianua, dicitur porta domus. tomo.8.492.b
Quid sit per ianuam intrare, vel ascendere aliunde. tom.8.507.e
Ianua Christus. to.9.72.c.to.10.41.d
Ianua quinquepartita in corpore. tom. 10. 22.g.h
Christus ianua, & pastor, diuersimode. tom. 10.41.d
Quis ingrediatur per ianuam. tom. 10.41.i
Sicut malis operibus vitę ianua clauditur, ita bonis operibus aperitur. to.10.252.b
Quomodo Christus intrauit ad discipulos ianuis clausis. to.10.208.b.& seq.
Ad Ianuariũ scripsit August. to.2.epist.o.68.
Ianuarius mensius Iano dedicatur. to.5.57.h
Ianuarius mẽsis, a Iano appellatus. t.6.109.m
De ianuario eremita falso. tomo.10.281.d
Ianuarius, Augustini discipulus, comparatur prodigo. tom.10.290.g
Ianuarius, discipulus Augustini, instar Ananiæ intrauit consortium. tom.10.314.c.d
De filio & filia Ianuarii regularis Augustini. ibidem.d.e
Ianuis Deus. tom.5.54.m.& 56.m
Iano rerum principia pertinent. Eod.57.i
An rationabile fuerit Ianũ & Terminum in duo numina separari. ibid.
Ianus est mundus. ibidem
Ianus, quare sit bifrons, & de ianitore. ibidẽ
Ianus geminus. tom.5.57.l
Penes Ianum prima sunt, præponitur ideo Ioui, & penes Iouem, summa to.5.58.b.c
An Iani, & Iouis, recta discretio sit. tomo. 5. 58.g
Iaphet, latitudo interpretatur. tom 5 149. K
Iaphet, quomodo dilatetur. to.6.85.d
Iaspis, & Sardis, duo iudicia, alterum factũ per aquam, alterum futurum per ignem designant. tom.9.142.K
Iasus. tom.5.170.a
Icherius, orator laudatus. tom.1.38.l
De ideis quæstio. to.4.190.c.& 213.l
Secundum ideas cœlum non fecisse aliquid sed ipsum Deũ esse dicit Plato. to. 5. 63.b
Angeli futura cognoscunt in ideis, non autẽ dæmones. tom.5.80.a
Ideę vel rationes rerum incommutabiles & infinitæ sunt, in diuina sapientia. Eod.96.f
Per ideas verius cognoscunt angeli in Deo, quam in ipsis rebus. ibidem.101 h
ideas si philosphi posuerint esse infinitas. to. 5.108.d.& sequen.
Eadem idea, vel vi diuina, qua producta est rotunditas cœli, producta est rotunditas pomi vel oculi, quæ fieri nescit, sed omnia efficit. tom.5. 111.h
De ideis, quas Plato posuit in mente diuina. Ibidem.111.c.d
identidem, pro vicissim. to.7.356.e f
idioma, proprietas linguarũ. to.3.3.a. to.4 31.f
idiomatum communicatio. tom.4.225.h
idioma diligenter attendendum in scripturis sacris. tom.4.31.f
Vide, Scriptura.
idipsum, est quod mutari nõ põt. to.8.563.c
idipsum, dicitur quod vnũ est. tomo. 8.77.K
idipsum, est quod semper eodem modo est. tom.8.474.b
idipsum nemo habet ex se ibidem.f
idithum, quid. tom.8.107.f.& 204.c
idola, quid sint. tom.5.130.g
idolorum dæmoniorumq; pestilẽs superstitio taxata. tom.2.59.h.& seq.
idola confracta, in vsum proprium verti nõ debent. Eod.211.f
idolorũ ruina, a prophetis prædicta. to.3.281. f. to.4.132.l.& 134.d.e
De idolis fulgendis, ex Deuteronomio. tom. 3.302.m
idolorum vanita. Eodem.351.e
idola cordium. tomo.4.100.e
Idolum, falsi Dei simulachrum. Eodẽ. 105.g
Idolum non seruat homines, sed homines idolum. tom.5.2.h
Idolum Apollinis fleuit. tom.5.23.h
Idola dæmones. to.5.30.e.f
De idolis & simulachris, qd senserit Hermes Trimeg.

Trimegistus. Eodem.72.i.
Hermes de idolorum ablatione doluit. tomo.5.73.h.i.
idolis aligantur dęmones arte nepharia.ibidem.g.
idolum pendens in aere. to.5.215.m
idola gentium,dęmonia. to.6.116.l.
Qui idolis sensatis dediti sunt, quomodo se excusent. to.8.358.f.
idola gentium etiã si de argẽto & auro sint, contemnenda sunt. to.8.515.h.i
idola cordis deiicienda. to.9.36.b.
idola non sunt tollenda,siue frangẽda in locis alienis,non consentiente.domino. to.10.6.f.g.& sequen.
Et vbi & quando euertenda idola. ibidem.
Prius agendũ, vt idola in cordibus hominũ confringantur. tom.10.6.f.
idolorum persecutores. ibidem.g.h
idola non potuerunt tueri,nec se, nec vrbẽ. to.10.26.l.m.
idolum fecit populus israel. to.10.20.b
idola & eorum cultores perstringit.tom.10 26.l.m.
idola reprobantur. tom.10.47.b.
idola Paganorum. ibidem.b.
idolium. tom.10.5.g.& sequentibus
idololatrarum impietas. tom.1.242.d
idololatrarum misera seruitus. ibidem.e
idololatras vocat Augusti.dominos prędicabiles,& fratres charissimos. tom.2.45.f
idololatræ taxantur. to.3.312.h.
idololatræ,vnde dicti.tomo.3.43.e.& 81.c. tom 4 33.l.
Contra idololatras ex Abacuc.tom.3.312.h
Contra idololatras. to 8.362.b.c
idololatræ habent aliquid, quod probatur. tom.7.191.c.
Populus iudaicus.idololatra.tom.10.20.b.c
idololatræ,sunt canes. to.10.164.f.g.
Vnde proueniat idololatria.tom.9.244.d.e.
idololatria mera,phantasmata nostra. tom. 1.242.e
idololatriæ execratio.to.2.45.f & epist.202
idololatria diuinatorũ,execrabilis.to.3.11.k
idololatria,dicit fornicatio.t.3.16b..in fine.
idololatria excommunicatione punienda. to.4.25.a.
idololatria subuersa. to.4.131.c.& seq.
idololatria Hieroboam. to.5.167.e.
idololatria israelitarum in deserto. tomo. 10.176.h.i.
idololatria,multorum est causa malorũ. tomo.10.131.f.g.
idolothyta immunda.tom.2 211.g.h.& K.l.
idumæi,ab Edom propagati. to.4.37.a
idumæi natii sunt deu Esau. to.5.145.f
idumęa gens quędam erat hominum errantium,& idola colentium:nec in bono ponit,quia mundum significat. to 8.210.c.
idumæa,interpretatur terrena.to.8.164.c.& 201.i.
idumęi,sanguinei,vel terreni.tom.8. 300.b.
iechonias,prępараtio Dei. to.4.136.a.b
iechonias cur bis numeratus in genealogia Christi. ibidem
iechonias in transmigratione genitus. tom. 4.155.K.
iecta,filius Heber. to.6.147.h.
ieiunia Augustini. to.1.64.K.l.
ieiunandum qũo monachis.tom.1.282.a.b.
ieiunia triduana. tom.1.256.a
ieiunium sabbati,& reliquorum dierum.to. 2.epistо.86.
ieiunium esse præceptum in nouo testamẽto tom.2.117.c.d.
ieiunium non iustificare. ibidem.
ieiunans nõ ieiunantem ne spernat. ibidem
ieiunare die dominico, scandalum magnũ. ibidem.d.e.
Manichæi ieiunãt die dominico.to. 2.117.e
ieiunij quadraginta dierũ exempla. ibid.e.f. to.3.10.l.to.4.135.l.to.9.33.a.
ieiuniũ votiuũ multorum dierum.t.2. 117.f.
ieiunium quartę sextę,& sabbati. ibidem.i.k
ieiunia humilitatem significant. ibidem. tomo.4.135.l.
Alli ieiunãt sabbato,alij non. tom.2.167.g.
ieiuniũ,quadraginta dierum obseruatio.ibidem.l.&172.l.to.3.241.f.tom.10.299.e.f.
ieiunandum ab amicitia mundi. to 2. 172.l.
ieiunorum duo genera. to.4.115.h
ieiuniũ magnũ & generale ibid.& to 9.33 b
ieiunia nobis necessaria, sicut vulneribus medicina. tom.4.394.m
ieiunauit Christus quadraginta diebus postea esurit. to.4.306.c.
ieiunium & cibus animi. tom.4.383.l.
ieiunium & tentatio Christi. tom.3.250.a.
ieiunium helię. tom.3.101.& 145.g.
ieiunia,nec ab aliquibus cibis abstinentiam prodesse,Iouiniani error. to.6.10.f.

De ieiunio, Basilij magni sentētia. to. 7. 308. f
ieiuniū et comes, eleemosyna. tom. 8. 128. d. e.
ieiuniū Christi quid sit. to. 8. 81. f. g. & 241. l.
ieiunium quādo mereatur opprobrium. tomo. 8. 241. m.
ieiuniū quadragesimale nobis ꝓcipitur ex lege & ꝓphetis & Euāgelio, qa testimoniū habet a lege & prophetis. tomo. 8. 425. d.
ieiunium voluntatis, est fames necessitatis. tom. 8. 126. b
ieiunare magnum opus est, sed noli cito laudare, nisi quęras causam. to. 8. 317. c
ita ieiuna, vt alio manducante prandisse te gaudeas. tom. 128. d
Non laudatur in illo ieiunium, qui ad luxuriosam cęnā seruat ventrem. to. 8. 130. f.
ieiunium perfectum. to. 9. 33. b
Quomodo ieiunandum sit. to. 9. 251. f. to. 10. 156. k. & 212. i. k. & 213. a.
De vtilitate ieiunii. to. 9. 254. b. & seq. to. 10. 239. g. h
ieiunij proprietates. tom. 9. 254. b. c.
Calumniatores ieiuniorum. ibidem. f.
Omnes sectę hominum ieiunant, ad diuersos tamen fines. to. 9. 254. l
ieiunium, in sabbati die, tempore Augustini to. 10. 36. f.
Dies ieiuniorum, qūo celebrādi. to. 10. 104. l
ieiunij tēpore quomodo viuere debeamus. tom. 10. 154. f.
Nihil prodest tota die ieiunasse, si postea ciborum nimietate anima obruatur. ibidē
Nemo pro laude humana, sed pro peccatorum indulgentia ieiunet. tom. 10. 156. K.
Non ieiunans, nō debet inuitare alios ad prādium: & quare. to. 10. 157 m. & sequenti.
Dehortari, potentem ieiunare, a ieiunio, peccatum est. ibidem. m
Non ieiunare in quadragesima, est peccatū. ibidem.
ieiuniū cum eleemosyna, duplex bonum. tomo. 10. 158. a
Qui non potest ieiunare, amplius debet pauperibus erogare Eodem. 157. m. & sequē.
Nullum ieiuniū sine eleemosyna bonū est potentibus. to. 10. 158. a. & seq.
De necessitate ieiunij, cum mititate & largitate. to. 10. 158. c
Moyses quadraginta diebus & noctibus ieiunauit. to. 10. 158. K.
De mysterio ieiunii quadragesimalis, fructu & modo. ibidem. K. l.
Exhortatio ad quadragesimale ieiunium. ibidem. l. m,
ieiunandum à vitiis. tom. 10. 158. m.
Vt bene ieiunetur a cibis, prius ieiunandum est à vitiis. ibidem
ieiunare bene, quid. ibidem
De ieiunio, & eius effectibus. tom. 10. 159. a. 160. l. & 166 b. c. & 288. h. i.
Differentia inter ieiunium, & saturitatē. tomo. 10. 159. b
Moyses qui a ieiunauit, Deum vidit: populus quia manducauit, idola fabricatus est. ibidem.
helię ieiunii effectus. to. 10. 159. b
diaboli tentatio non nisi ieiunio vincitur. tomo. 10. 159. c.
Apostoli, defectu ieiunii dęmonem eiicere non potuerunt. ibidem. d
Vi ieiunia nostra plena sint, quid agendum. tom. 10. 159. d.
Quanto plures dies sunt ieuinii, tanto maior est causa remedii. to. 10. 160. l.
De cā ieiunii, loco, & tēpore. to. 10. 165. l.
Quare Christus ieiunia sibi indixerit. to. 10. 165 l. m.
Superfluum ieiunii pauperibus largiēdum est. tom. 10. 207. c. d.
Christus, Moyses, & Helias, primi quadragesimam ieiunauerunt. to. 20. 207. b. c
Christus post acceptum baptismū continuo ieiunauit. ibidem. c
ieiunandum est, quādo acriori lactamine cū tentatore confligitur. ibidem. d.
Quare ieiunandum sit ante solennitatē passionis Christi. to. 10. 207. d
Modus ieiunandi, quadragesimam. ibid. g. h
Contra delitiose ieiunantes. to. 10. 207. h i. & sequentibus.
Christianorum ieiunia potius spiritaliter q̄ carnaliter obseruanda sunt. tom. 10. 212. i
Non est in ieiunio solū abstinendum a cibis prohibitis, quinetiam a peccatis. ibidem
Paruum est ieiunium tantū abstinere a peccatis, nisi faciamus bona. to. 10. 121. K. l.
Deo accepta sunt ieiunia, si operibus sanctis ex pia fuerit conscientia. tom. 10. 12. l.
ieiunium est animæ humiliatio. ibidē
Quantūcunq; detrahas cibum, si non detraxeris vitium, magis horres quam placeas Deo. ibidem

Ieiunia quę casto corpore & deuoto animo fiunt, impetrant quod optant. t. 10. 212. m & sequentibus.
Quę ieiunia Deo placeant, & displiceãt. Ibidem. m. & seq.
Implè miserationis officia, & sanctificasti ieiunia. tom. 10. 213. a
Ieiunium curat flagitia, quibus quis in seipsum peccat. to. 10. 219. g. h
De ieiunio & oratione. t. 10. 239. g. & 288. n. i
Ieiunium, sine oratione, non potest perfecte animum nutrire. tom. 10. 239. n
Multi famem patiuntur & sitim, dum lucro tendunt, & tamen ex præcepto ieiunare nolunt. tomo. 10. 278. f
De ieiunio, & quid sit ieiunium. to. 10. 288. I
In quo cõsistat perfectũ ieiunium. to. 10. 189. a
De ieiunio, & vbi fuerit institutũ. t. 10. 289. b
Moyses post ieiunium domino locutus est, qui antè non potuit. Ibidem. c
Niniue per Ionam ieiunio liberatur. ibidem
Non est diebus dominicis ieiunandum. tom. 10. 289. e
Quæ sint ieiunia ex institutione Ecclesię. Ibidem.
Quare vigilias multorum Apostolorum nõ ieiunamus. to. 10. 289. g
Ieiunantis officium. tomo. 10. 299. e
Quoddam est ieiunium commendabile, qđdam damnabile. tom. 10. 299. g
Ieiunium sine eleemosyna parum valet. to. 10. 301. I
Iepte votum explicatur. t. 4. 106. e. & 299. c
Iepte inter sanctos numeratur. Eod. 107. m. & sequentibus.
Iepte typus Christi. Eod. 108. i K
Iepte immolauit filiam suam. tomo. 5. 8. f
Iepte licuit occidere filiã, vt & seipsum sampson. ibidem
Isai mittẽs Dauid ad requirẽdos fratres suos, typum Dei patris gerebat, Dauid vero, filii. to. 10. 225. f
Iesus quid interpretetur. tom. 10. 64. c. d
Iesus, Latinè saluator est. to. 5. 166. e. & 203. 1. in fine. to. 7. 231. h. to. 10. 194. g. & 215. i
Iesus Hebraicè, salutaris Latinè. tomo. 10. 271. b
Iesus nomen, est amicius & dulcius nominare quam salutaris. to. 5. 177. i
Iesus, nomen gloriosum. tom. 9. 196. f
Ratio nominis Iesu. to. 5. 166. e. to. 10. 64. c. d
In Iesu nomine quid constitutum sit, declaratur. tom. 2. 80. 2. b
Iesus nomen est per quod saluari oportet credentes, & non per aliud nomen, exponitur. to. 2. 74. m. to. 10. 70. h
Iesus Christus, nomen dispensationis. to. 2. 236. m
Iesus, nomen proprium Christi. to. 9. 128. K
Iesus Christus quis est. tom. 10. 66 g
Nemo potest dicere dominus Iesus, nisi in spiritu sancto. tom. 4. 343. e
De pueritia Iesu. tom. 4. 136. e
Iesus in patria sua contemptus. to. 4. 150. e
Iesus Christus filius Dei saluator, versus Sibyllini præferunt. tom. 6. 20. I
Iesus quare uenit in mundum. tom. 10. 64. d. & sequentibus.
Iesus etiam infantum Iesus est. tomo. 7. 234. e. f
Iesus elegit viros potentes. tomo. 10. 174. h
Iesus turbas pascit. to. 4. 151. d & seq.
Iesus in Magedan. to. 4. 153. g. & seq.
Iesus in Cæsarea Philipi. ibidem.
Secessus Iesu in Galilęam. to. 4. 143. g
Apprehensus Iesus. tom. 4. 165. m
Iesum Christum filium, ex symbolo, exponitur. tom. 3. 46. g
Iesus cum flagello. tom. 4 156. d
Iesus iudicaturus cum discipulis. tom. 10. 122. b
Iesu prima mentio. tom. 10. 174. h
Iesum stare. tom. 10. 19. b
Suscipere Iesum. to. 10. 64. b
Iesus traiiciens. tomo. 4. 153. b
Iesus transfiguratus. tom 4. 154. m
Iesum videre. tom. 10. 63. m. & seq.
Iesus quando appellatus filius Naue. tom. 4. 56. h. & 69. a
Iesus Naue, typus Christi. tom. 4. 86. i. tom. 6. 86. a
De Iesu Naue successore Moysi. tom. 5. 171. d tomo. 10. 180. K
Iesus Naue, Ause antea dictus. tomo. 10. 105. b
Iesus Naue introduxit Israel in terram promissionis, & quare. tomo. 18. 105. b
Iesus Naue quando mortuus est. tomo. 5. 171. g
Ietro consilium dat Moysi. tom. 4. 49. K. & sequentibus.

iethro pietas. ibidem.m
iezabel omnes pphetas fugauit. t.10.226.K
ignaui iocosè deridentur. tomo.3.263.h.i
ignauia principis multos habet imitatores. tom.2.241.K.l
ignis dicitur spirituſſanctus.t.1.78.f.to.2.71.i.& ſequen.to.3.88.l
ignis & ſplendor ſunt coæui & conſubſtantiales. tom.2.239.l
ignis rubi qualis. tom.3.88.a
ignis ſuperior aere. tom.1.174.f
ignis deſcẽdens ſuper quinquagenarios. to.3.245.h
in ignem proiecti & liberati pueri tres. to.3.240.d.& ſequentibus
Tres pueros agnouit ignis, qui Deum agnoſcebant. tom.9 136.K
ignis in ciuitate Romana. to.5.19 g
ignis ſemper ardens in veſtę tẽplo. Eod.29.i
Stoici ignẽ Deum eſſe putauerunt.to.5.66.i
ignis vtilitas & incommodum. Eod. 104 g
Ab igne dicit Pla. deos potuiſſe remouere vtendi qualitatem,ſed lucendi relinquere.Et hoc concluditur de Deo vero magis. tom.5.116.h
ignis accipitur in bono. to 5.208.m
in igne animalia aliqua viuunt, qui tamẽ cõſumit omnia Per hoc probat corpora dãnatorum poſſe perpetuari in inferno. to.5.214.e.f
De igne,qui cum ſit pulcherrimus, decolorat quaſi omnia.Item contraria operatur in rebus non contrariis. Eod.214.d
ignis latet in calce,& aqua accenditur,oleo vero extinguitur. ibidem.& e
ignis Platonicos. tomo.5.233.
ignis edax Deus quo ſenſu.to.6.60. f. & ſeq.
ignis ſacrificiis quid ſignificarit.to.6.127.e
ignis quare adhibeatur in ſacramentis.to.8.224.m.& ſeq.
ignis cur adhibeatur in cathechizando & exorcizando,& poſt ignem exorciſmi venitur ad baptiſmum. tom.8.225.a
ignis niſi ardeat,non incendit.tomo.8.82.e
ignis Chriſti non timeatur,quia fœnum cõſumit. tom.8.199.e
ignem in ſpinis exardeſcere,quid ſit.tom.8.221.b.c
ignis a cuius facie fluunt peccatores vt cęra quis ſit. tom.8.191.h.i.& 230.f
ignis concupiſcentiarum. tom.8.190.e.f
ignis cum fulgure & grandine, immanitatẽ iracundię ſignificat. to.8.286.i
ignis tria habet,& diuidi nõ poteſt.tom.10.55.e
De quo igne dixerit dominus in Euangelio, ignem veni mittere in terram, & cętera. tom.10.94.m
Duo ignes,cupiditatis ſcilicet,& charitatis. tom.10.254.d
ignis tentationis & tribulationis. tom.3.58.i.tom.8.50.l
ignis tribulationis vnum ditat,alterum damnificat,vtrunque probat. tom.5.224.g.h
ignis probans opera,eſt tribulatio. ibidem, & ſequen.
Quòd ad ignem huiuſmodi pertinere poteſt mors corporalis perſecutiõis mundi.ibidem.i.K
Per ignem tribulatiõis ſaluamur, qui etiã declarat opus vniuſcuiuſq. quale ſit.ibidẽ.l
Qualis ſit ignis,ſuper quem ſi ceciderit, nõ videbit ſolem. to.8.191.K
ignis nomine,aduerſitas & ſeculi timor deſignatur. tom 8.224.a
ignis nemine,& tribulatio, & ſpirituſſanctus ſignificantur. tom.10.161
ignis iudicii vltimi,figuratur in igne qui apparuit Abrahæ. tom.5.152.m
ignis de cœlo caſurus tempore perſecutionis Antichriſtus & deuorãs ſuos, quid ſignificet Eodem.203.g.& ſequentibus.
ignum conflagratione,peribit figura huius mundi. ibidem.K
ignum cõflagrationes,elementorum corruptibilium qualitates,quæ corporibus noſtris congruebant,interibunt, atque tales qualitates ipſa ſubſtantia quæ corporibus immortalibus mirabili mutatione conueniant,rehabebit. ibidem.K.l
ignis conflagratio purgabit aerem, & terrã. tom.5.205.b.c
ignis conflagratio non aſcendet vſq; ad altitudinem ſpacii,in quo erunt tunc ſancti. ibidem.& d
ignis iudicii purgabit electos.tom.5.204.d. & ſequentibus.
ignis præcedens iudicium,nõ eſt ſicut ignis tuus. tom.8.154.i
Quòd faciet quandam ſeparationem malorum,& bonorum. ibidem.l
ignis quo incendetur mũdus, utrũ incẽdet ſanctos.

sanctos. tom.8.382.c
ignis illæ qui præbit iudicium,&inflamma bit inimicos,potest accipi in pœna malo rum,&in salute redemptorũ.to.8.357.h.i
ignem cadere de cœlo,qd fit.to.9.150.a.b
Item de cœlo descendere,est hæreses ab Ecclesia exire. tomo.9.146.g
ignis purgatorius.to.1.278.c.to 3.58.f.& K. tom.4.276.c
Per ignẽ saluari.to.3.58 h.to.4.23.g &127.a
ignis purgationis,secundum quosdam.to.4 23.h.Eadem repetita. ibidem 227.a.
Quid sit in fundamento habere Christum, & quibus spõdeatur salus quasi per ignis vsturam. to.5.205.g.& sequentibus.
Cum Deus nobis adhibet ignem, nõ in cinerẽ conuertit,sed sordes abluit to.8.224.l
Aliud est igne non lædi,aliud per ignem saluari. tom.8.50.l
Qui sint qui per ignem saluantur.to.8.102.f. g.& 394 a
ignis futurę purgatiõis grauior erit, q̃ quicquid potest hõ pati in hac vita.to.8. 102.f
De igne purgatorii. to.10.273.h
illo transitorio igne minuta peccata purgantur. tom.10.273.i
Error illorum qui putant peccata mortali supra fundamentum ædificãda, & igne purganda. ibidem
Quicquid de peccatis minutis redemptum non fuerit,igne purgatorii purgandũ erit to.10.283.m
Incertum est quandiu in hoc igne quis pmaneat. tomo.10.274.a
ignis doloris. tom.4.24.d
Flãma inferni qũo intelligenda.to. 3.202.h
ignis pro pœna. to.4.97.a.b tom.8.190.e.f
ignem ęternam quomodo nõnulli accipiãt. tom.4.24.l.& 227.d
ignis ęterni timor. tom.6.168.h
igne sempiterno punientur impii. t.1.10.m
ignis aliter æternus,aliter Deus. to.6. 81.i
ignis pœnalis,dicitur æternus. tomo.5.96.b
ignis æternus sine dubio laudabilis est, quãuis dãnatis sit futuris pœnalis. Eo.104.g
Carnales,in fine seculi,per ignem sunt iudicandi. tom.5.151.m
ignis inferni,vbi sit,vel cuiusmodi, neminẽ scire arbitratur, nisi cui spiritus sanctus ostenderit. ibidem.205.g
An ignis gehennalis,si corporalis est,possit. malignos spiritus,idest,dęmones ĩcorporeos tactu suo adurere.to.5.218.c.& seq.
ignis infernalis est corporalis,q̃ vnus & idẽ dæmones cruciabit & homines. ibidem
ignem quo exardescebat diues in inferno, qualis fuerit. ibidem.b.c
ignis æternus damnatis erit grauior vel leuior,ꝓm eorum diuersitatem.to. 5.220.g
ignis pœnalis futurus duas habet species.to. 5.84 a.b
ignis gehennæ. Eodem 218.m
ignis ęternus ,damnatio cũ diabolo,combustio æterna,siniſtra,idem. tom.10.70.g
Quæ mali ĩ ignẽ æternũ sint ituri.t.10.151.d
Nulla vox explicare potest vires ignis infernalis. tom.10.218.g
ignis præsentis,& infernalis, differentia. to. 10.218.f.g
ignobiles nõ despiciẽdi a nobilib.t.4.407.h Vide,Nobilis,& Honor.
imple facies eorum ignominia, & quærunt nomen tuum domine. tom.5.126.b
ignorantia mera,scientia humana.to.1.68.f
ignorantiarum tenebrę quomodo illuminẽtur. Eodem.78.f.g
ignorantia & difficultas hominis.to.1. 12.l. & 230.b.& d.tom.3.356.m
Etiam per ignorantiam aut necessitatem ad missa,imputantur interdum. to.1.229.m
ignorantia quando excuset. to.1.231.c
ignorantiam fateri melius,quàm falsam sciẽtiam. tom.2.104.a.b
ignorans ignorabitur,exponit.to.2.136.d.e tom.9.94.i
ignorantiæ peccatum inexcusabile.tomo.2. 139.f.g
ignorantię peccata. Eodem.212.i
ignorantia loquax. to.3.350.a
Non omnis ignorans immunis a pœna est. tom.4.317.K
ignoro,pro improbo. tom.4.424.f
De ignorantię horrenda profunditate, ex qua omnis error consistit.tom. 5.222.f.g
ignorantia iudicis sæpe fit calamitas innocentis,& in pueris est magna pœna. Eodem 219.l.m
ignorare se multa Augustinus ingenuè fatetur. tom.6.210.c.d
ignorantia,in animis hominum, vnde.tom. 7.225.m.& seq.

ignorantia infantis. ibidem.223.c.d
ignorantia caruit Christi infantia. Eo.231.g
ignorantię malum. tom.7.366.h.i
Et quare concupiscentia peior sit ignorā tia. ibidem.i.K
ignorantia fidelium. Eodem.389.m
ignorantia simpliciter non excusat. Eodem. 424.d.e
Christus nihil ignorabat nisi peccatum, nō quasi non iudicando, sed non committē do. to.8.84.b
Melius est ignorantiæ presbyterorum consu lere, quam ignorantes in sua ignorantia remanere. tomo.9.209.f
ignorātia seculi huius, media nox.t.10.26.a
Seculi huius ignorantia, valida. ibid.
Melior fidelis ignorantia, quàm temeraria scientia. tom.10.80.a
ignorantia hęresum, tutior est, quam sciētia. tom.10.88.i
Nullus ignorantiam prætendat pœnitentiæ agendæ. tom.10.183.a
ignorans legem Dei, sæpius ignoranter pec cat quam qui scit. tom.10.185.d
in his quæ ignoramus quo aīo fiant, potius ad dexterā est declinādū.t.10.227.f.& h
Ad gnoscendum simus faciles. tomo.2.49.d
ignosci potest simpliciter erranti. to.7.134.c
Melius Deus ignoscit, quam agnoscit, & qd sit ipsum ignoscere. tomo.8.270.a
Deus ignoscit confitenti, sed seipsum puniē ti. tom.8.161.c
Non oportet ignosci nisi dicenti peccaui. to mo.8.16.g
Alienæ iniquitati non ignoscit, qui suam nō agnoscit. tom.8.160.K
Aliquando cui ignoscit Deus in futuro sę culo, corrigit eum de peccato in isto sæ culo. tom.8.262.m
Ignoscendum qūō fratri. to.10.15.a.b.& se.
Ilium Romani populi origo. tomo.5.21.d
An dii, qui & a Romanis, & a Græcis simili ter colebantur, causas habuerint quibus ilium paterentur excidere ibid.& sequen.
De ilii euersiōe, quod dux Marii Fimbria ex cidit. ibidem.i.& sequen.
Iliacis diis an debuerit Roma committi. to. 5.22.a
Nulla creatura quanuis rationalis & intelle ctualis, a seipsa illuminatur, sed participa tione veritatis accenditur. to.8.457.b
Christ' illuminat animas, cū facit eas vigila re, si lumē detrahat obdormiūt. to.8.210.e
Illuminatio per fidē & speciē fit. to.9.130.K
Illusio, in scripturis notanda. tomo.3.36.K
Illusiones animę quæ sint, & sicut pœna est illusio animæ, sic pręmium animę veri tas. tom.8.104.f
Vtrum imaginari possimus corporalia non visa sensibus corporeis, tom.2.85.b.& se. & 113.b.c.& 166.i.& sequen.
Quòd vis imaginandi in sita sit ipsi animę, inseparabiliter. Eodem 165.K
imaginatio fallax. to.3.123.b
imaginariæ phantasię vis, in conceptu. to. 3.125.b.& literis prędcedentibus.
Imagines dormientium, atque fruentium, vnde. to.2.121.h.to.3.127.f
Etiam non visis addidit imaginatio, quę in aliis vidimus. tom.3.129.m
imagines vigilantium, ægrotantium, phre neticorum, &c. tomo.3.227.c.d
imaginatio vnde efficiatur. tomo.3.289.d
Imaginatio & in brutis. tom.6.40.m
Vide, Memoria &c.
Imago quid sit. to.3.165.c
Imagines Democriti. to. 2. 80.f.& sequen.
Imaginum tria sunt genera. tom.2.101.c.& 113.d.& 134.m.& sequen.
Imago rei cognitę in animo. tomo. 3. 121.f
Imago pecudis, in homine. tomo.3.132.K
Imagines in somno, & extasi. to.3.225.g.& 229.e.& g.& in sequen. amplè.
Imagines animæ falsę. to.3.287.h
Varię item formationis similitudinum in animo. tomo.3.230.d.e
Imago & similitudo differunt. to.3.164.b.c. & sequentibus. tom 4. 88.I
Imago, æqualitas, & similitudo distinguen da sunt. tom.4.206.b
Imaginis acceptiones. tom.4.335.I
Imago terræ quomodo colebatur, & de tur pitudinibus eius. to.5.61.m.& seq.
De imaginę bestiæ, per quam falsi Christia ni intelliguntur. Eodem.202.I
Imagines Iesu, Pauli, Pythagoræ, Marcelli na adorabat. tomo.6.5.b
Lata est differentia inter faciem hominis & imaginem eius in speculo. tomo.9.130.I
Faciamus hominem ad imaginem &c. expo nitur. tomo.5.145.f to.10.139.c
Fecit Deus hominē ad imaginem & similitu dinem

dinem suam. tom.5.110.c.
imago Dei hō.t.1.20.e.& i.& 83.g.t.3.348.l.
Ad imaginem Dei factus homo, non secundum suum genus. to.1.81.b.
Aliud est, imago Dei: aliud, ad imaginē Dei. to 4.191 l. Retracta to.1.20.e.
Quomodo homo ad imaginem & similitudinē Dei sit factus to.1.270.a.& seq. to.3.131.b.& seq.& fo.146.d.e.to.6.57.c.to.9 186.K to.10.84.l.
homininē ad imaginem & similitudinē Dei factum, qd.to.3.178.c.& 290.b.to.4.317.g.to.10.52.l.& sequen.
imago & similitudo Dei in homine interno. to.1.239.h.i.& 270.c.to.2.113.i.
imago Dei, anima.to.3.69.a & 290.b.to.4.350.a.to.10.154.f g
imago, & ad imaginē, dicit homo: filius vero imago, non ad imaginem. to.3.115.l.
imago trinitatis quomodo sit in anima. Eo.125.m.& seq.& fo.141.m.& seq.& fo.143 b.to.5.100.g.& 118.i.
Ad imaginem Dei creati sumus. to.5.100.h.
imaginem Dei perdidit Adam peccato, qūo accipiendum.to.1.23.m & 271.d.tom.3.131.h.i.& 196.c.d
imago Dei qūo reformetur in homine.to.3.6.b.& 145.i.k.
Huiusque reformationis gradus, & consummatio. to.3.145.a.
imaginem suā Deus exigit ab homine, sicut Cęsar suam in nummo.to.2.47.e.to 8.8.c
imaginem cū Deus habeat, cur prohibeat coli in figmentis hominum. tom.8.178.a.b.
imago Dei non omnino deleta in gentibus. tom..3.274 b
Vir quomodo solus imago Dei.to.3.132.m
imago filii tantum est corporum immortalitas. tom.3.146.c.
imago Dei an mulier dicatur. to.4.245..m. & fo.seq.e.& 251.e
imago patris dicitur filius.to.4.335.l.& fo. seq K.l.& 346.b.c.
imago Dei qūo in homine.t.377.i.to.8.153.i
imaginē Dei in nobis ipsis cōtuentes, tanquā minor ille Euāgelicus filius ad nosmetipsos surgamus, & ad illū redeamus, a quo peccando recesseramus. to.5.109.g.h
imago Dei pficietur in nobis in paradiso: & qūo hic tria, in qbus est imago Dei certitudinaliter, sciamus in nobis ipsis. ibidem
imaginem terrenis & cœlestis hominis quo modo induimus. tom.5.118.f.
Hō ad imaginem Dei, & hō de terra. ibid.m
imaginem hāc trinitatis, quā habemus, quo modo amemus. to.5.100.b
ad imaginē veritatis nō reformat remanēs ī similitudine vanitatis peccati.to.5.199 m
imaginem Dei non esse animam, dicētes hęretici. tom.6.9.d
imago Dei secundum quid sit in anima humana. to.8.48.m.& 153.i.
Non aliquid alienum est, si imaginem Dei teneamus in nobis, quę non nisi superbia amittitur. to.8.254.k.
Digni sunt pati vt Deus imaginem ipsorū in ciuitate sua ad nihilum redigat, qui in ciuitate sua terrena imaginem Dei ad nihilum redegerunt. tom.8.263.
Qđ p peruersā vitā & malā homine pertur bet ac exterminet imago Dei.to. 8.274.f.
imaginem Dei habemus, sed non eam quam habet filius. to.9.130.l.
imago filii Dei diuersa est ab aliis imaginibus.to.9.200.g.h.
Deus solum hominem ad imaginem & similitudinem suam creauit. to.9.257.d
imago Dei in homine, quomodo Deo cohærere debeat. to.10.29.f.
Filiꝰ dei qūo imago patris.t.to.32.m.& seq.
in creatione mundi hō factus est ad imaginē Dei, in natiuitate Christi ipse factus est ad imaginem hominis. to.10.127.b
in imagine Dei ambulat homo.to.10.150 b
Facti sumus ad imaginem Dei, quam detriuimus transgressione peccati. ibidem
Deus magnam iniuriā patitur, quando imago sua in nobis per luxuriam sordidatur. tom.10.247.K.
Qualis est imago Dei in homine efficita.tomo.10.250.c.
imber Euangelii. to.1.274.h.
imbres vnde generenē to.3.164.h.& 171.d
imitandi imitatores Christi. to.1.81.a.
Non imitetur homo suum genus. ibid.b
Vide, Exempla.
imitatio Christi. tom.3.348.m
Cur Adam veterem imitari non debeamus, sed nouum. to.4.378.h.
imitandus Christus, nō Adam to.4 ibidem.i
Sicut bonorum imitatio facit vt etiā ppria peccata deleantur, sic malorum imitatio

Vt non solũ sua, sed etiã quos imitati sunt merita sortiantur. to.8.417.l.m.
In quibus imitari debeamus Christum. tom. 8.329.d.
Imitandi sunt perfectiores in Ecclesia, non multitudo. tom.8.114.b.c.
Quos debeamus imitari. to.9.121.l.m.
Bestia ex bestia nata, mali filii malos imitantes parentes. tom.9.148.b.
Imitari Deum voluit diabolus, sed peruerse to.10.29.f.
Deus imitandus, sed non peruerse. ibidem
Imitari dominũ, quid tom.10.410.m.& seq.
Mala hominum imitantes, & non bona. tomo.10.122.K.
Nihil dignius est, quam vt homo sui authoris sit imitator. to.10.158.i.
Imitari dominum possumus. to.10.194.c.d
Immaturitas quæ dicatur to.8.463.a
Immisericordium pœna. to.10.119.d.e
Abrahã quo iubeatur immolare filiũ suũ. tomo.10.146.d.e.& seq.& 161.l.m.& duobus sermonibus sequẽ.& 165.c.& 184.c.
Christus. tanquam verus agnus præfiguratus in lege, tandẽ est immolatus: to.10.204.a
Immolatitio cur non vescãtur Christiani. tomo.6.155.m.
Solus Deus vere immortalis. tom.2.30.b.tomo.10.322.b.c.
Per Christum participes reddimur immortalitatis. tom.3.136.m
Immortalitas hominis. to.3.179.g.
Immortalitatem quidam appetens, seipsum occidit. to.5.8.h.
Immortalitas primi hominis fuit, vt posset nõ mori: sed beatorum erit, vt nõ possint mori, sicut & liberum arbitrium didicit fuisse aliud. Eodem.242.m.& seq.
Immortalitas non dolet, quia absumpta. est omnis corruptio. to.8.179.d
Si valet sanitas leuius mouere corpora q̃ lãguor, qd valebit immortalitas? to.10.202.m
Tangere immundum quid. to.10.19.m
Non amat Deus habitare cũ immunditiis. tom.10.213.l.
Immunditię & integritatis carnis conflictus to.9.226.i.
Vbi munditia est corporis, ibi habitatio est diabolici spiritus. to.10.250.i
Immutatio, & cõmutatio, differũt. to.1.104.e
Immutabilis est Deus omnino, cũ nihil patiatur. to.5.108.g.
Immutabile bonum vnum est. Eod.100.K.
Impassibilitas, quandoque bona, quãdoque mala. to.5.124.c.& seq.
Impatiẽtia doloris mutat locũ. to 1.37 b.c.
Nulli tantum impenderunt, quã illi qui seipsos impenderunt. to.10 276.f.
Imperatorum auxilia recte implorari aduersus hæreticos. to.2 epist 48.& 50.p. totũ.
Imperator supra leges, sed nõ extra. tomo.2 99.c.f.
Imperatores siquid contra Deũ iubent, non sunt audiendi. ibid.229.d.
Imperatores Christiani. tom.2.229.e.& seq.
Imperatores, qui auxerunt imperium nominantur. to.5.37.f.& seq.
De imperatoris vel regis officio: & quomodo dicantur fœlices. Eod.45.h.i.
Imperatores sunt Cæsares. to.5.173.i.
Imperatorum est animaduertere in schismaticos,& hæreticos. to.7.6.c.& seq.
Imperialis lex contra schismaticos. ibidem.i
Imperator in corde nostro sedens. to.10.98.i.
Christus natus est imperator, vt abluereturpeccator. to.10.128 m.
Imperium datum homini. to.3.178.e.
Imperium crescit. to.5.16.c.& seq.
Imperium Romanũ cui exercitui cedat, pugnant tergemini fratres. Eod.23.l
Imperii augmentum. to.5.31.g
Imperium, remota iustitia, latrocinium est ibidem.
Imperii omnis & regni potestas a Deo est to.5.47.K.& sequentibus.
De imperio Romano, quo scilicet prosperatum sit Deo volente, vt mũdus vna societate reipublicę placaretur. Eod d.e.
Imperium Romanum non est augmentatũ propter cultum idolorum. to.5.l.m
Imperii augmentum, cur datum Romanis. to.443.e.& sequen.
Imperium Romanum triplici causa tantum creuit. Eod.45.K
Imperio Romano nunquam totus orbis subiectus extitit. to.5.48.K.l.
Non potest inferiori se bene imperare, q̃ superiori se dedignatur seruire. to.8.142.i.
Omnes creaturarũ generationes aliquid imperfectionis importãt. to.10.142.m. & seq.
Impietas, quid sit. to.8.163.c.
Impietas idololatrarum. to.1.242.d

Impietas leuis & grauior. tom.4.93.g
Ab impietate qũo ſaluetur aĩa.to. 4.551.K.l
Impietas impura foris populis celeberrimo ſtrepitu circunſonat,& intus paucis caſtitas ſimulata vix ſonat tomo.5 19.c
Impietas cum ſtrepitu euertitur. to.8.20.a
Impietas ducit in profundum malorum. to. 10.217.m
Impietas nõ ſinit ĩpios ad Deũ reſpicere.ibi.
Impius pio viuit. tom.1.239.i
Impii diligendi. tomo.2.72.e.f
Impius iuſtificatur gratis. tom.2.139.a
Impii cur hic proſperentur.to.2.100.g.h. & 175.m
Morsimpiorũ,vt vita piorũ,ppetua.t.3.63.c
Impiorum afflictio. tomo.3.296.m
Impios increpat,& comminatur ex Eſaia.t. 3.313.a
Impiorum defectus. tom.3.302.h
Impios eſſe cum Deo. to.4.397.b
Impiorum ſocietas. to.5.124.f
Impiorum innumerabilis multitudo ſignificatur. tom.5.201.f
Impii ad vtilitatem iuſtorum naſcuntur. to. 7.349.e
Impius & peccator,an differant.tomo.8.4.i
Impii,expelluntur ab hęreditate. to. 8.10.g
Non appellantur impii, qui Deo vero credunt,quia nomen impiorum deletum eſt tom.8.19.K
Impii iuſtificatio. tom.8.62.K
Impiorum multitudo. tom.8.168.h
Impii Deum non videbunt. to.9.114.b
Torquentur impii foris flammis,& intus cõ ſcientia propria. tom.20.159.f.g
Impii iudicium paratum habent ſine miſeri cordia. tom.10.241.i
Impœnitentiæ malum. tom.3.74.e.& ſeq.
Impœnitentia. to.10.10.m ſeq.
Impoſſibile etiam facit Deus, ſecundũ Platonem,quia deos indiſſolubiles, cum ſint natura diſſolubiles, ſic & reſurrectionẽ carnis impoſſibilem credant poſſibilem. tom.5.240.l & ſequentibus.
Impoſſibilia Deus non iubet. tomo.7.244.l
Imprecans inimico malum,fit cum eo malus. tom.10.256.g.h
Improbitas hominum notatur.tom.3.312.f
Improperium quid ſit, & quomodo Chriſtus im,pperiũ expecta.to.8.242.l.& ſeq.a
Imprudens eſt qui non ſibi proſpicit in futurum. tom.8.149.c
Oſores naturæ,ĩmpudici. to.3.254.d
Imprudẽtia excõmunica. puniẽda.to.4.25.a
inanis gloria fugienda. to.4.284.e
Vide,Gloria,&c.
inanitas nihil eſt. tom.1.269.c
inane quomodo intelligatur.tomo.3.205.g
Vbi inflatio,ibi inanitas. to.10.46.a
inanitas inflationis. to.10.120.h
Qui hic inaniter plorant,inaniter rident. to. 10.276.m
inaures,ſignum diaboli. tomo.2.102.i
incantatores non quęrendi. tomo.9.14.m
Chriſti incarnationis vtilitas.to.2.80. m. to. 3.137.b.& ſeq.g.& 348.e
incarnatus cur ſolus filius dicatur.to.3.244. m.Et alia de incarnatione verbi.ibidem.K
De incarnatione verbi.to.3.344.m.& 249. b.& 354.f.& K.& ſeq.m.to.4.334.per to.
incarnationis myſterium,quomodo figuratum ſit a principio. to.5 63.l.m
Quod incarnatione ſuæ Chriſtus nobis oſtẽdit non poſſe contaminari ſuam deitatẽ, oſtendit etiam dæmones non eſſe nobis meliores,quia carnem non habent,ſecundum Apuleium. Eodem.79.c
Gratia Dei non potuit magis commendari, q̃ incarnatione,in qua Deus factuseſt hõ, & ĩmortalis mortalis, quæ etiam eſt ſummum exemplũ gratiæ.t.5.88.a.b.& 90.h.i
in incarnatione aſſumpſit Deus carnem ſine peccato. Eodem.88.a
incarnatio Chriſti purgat nos a peccato, & ſaluat. ibidem.& 90.i.K
incarnationem Chriſti, philoſophi nolebãt cognoſcer̃,qua ſaluamur.Et perſuadet ipſam non eſſe incredibilem,cõtra Platonicos,quia animã dicebant eſſe conſubſtantialem paternæ mẽti,multomagis eſt vnibilis ſpiritus ſpiritui,quàm anima corpori.Eodem.90.K.l
incarnatio filii Dei, eſt miſericordiæ opus. Eodem.219.b
Chriſtus ſanctificatus eſt ab initio incarnationis ſuæ. tom.9.111.l
incarnationis Chriſti myſteria.to 9.153.a. b.& 208.h
Ordo eiuſdem. tom.10.132.c.d
incarnationis myſteriorum gratiarũ actio. tom.9.153.e
incarnatio verbi,ẽ cã ſpei noſtrę.to.9 173.g

Quomo-

Quomodo ſolum verbum incarnari potuit tom.9.185.K
Quomodo nec pater nec ſpiritusſanctus ſint incarnati. tom.10..24.c.d
Chriſti incarnatione fides a terra in cœlū erecta eſt. tom.10,132.g
In incarnatione Chriſti, pro inobedientia obedientia commutatur. tom.10.132.g
Modū incarnatiōis Chriſti profert Gabriel Marię. tom.10.132.h i
A poſtrophe ad virginem Mariam ſuper cō ſenſu incarnationis Chriſti. ibidem
Exhortatio ad Chriſti incarnationis gaudiū. ibidem.l
Incarnationis, & natalis Chriſti myſteria. tom.10.134.b.c
Mirabilia incarnationis Chriſti. to.10.135.a
Incarnationis Chriſti ad eius baptiſma comparatio. tom.10.138.g
Cauſæ incarnationis Chriſti.tom.10.286.m
Miracula in incarnatione Chriſti.t.10.132. d.e.& ſequentibus.
De incarnatione Chriſti opinio Auguſtini. antequam Chriſtianus eſſet.to. 142.f.& ſequen.& 50.b.c
Apollinariſtarum,& Platoni error. Eodem 51.d
De incarnatione Chriſti hæreſes variæ to.3. 64.a.& ſequentibus.
Confutatio hæreſis circa incarnationem filii.tom.10.124.c.d.& 214.b
inclinare Dei,quid ſit. tomo.8.54.d.e
Deus inclinat aurem ſuam, ſi tu non erigis ceruicem tuam,quia humiliato appropinquat,& ab exaltato diſcedit. tom.8.309.a
incolere,peregrinari eſt, inde incolæ,q habitant in patria non ſua.tomo.8.130.h.& 203.h
incolatus vel accolatus,non indigenam,ſed aduenam,oſtendit. to.8.405.m.& 442.c
incolatus,peregrinatio eſt. tom.8.442.c.d
incolæ,vnde. to.5.81.m
incolæ qui dicantur. to.8.180.h
incolæ ſunt in terra fideles, qui per fidē ambulant, non infideles, qui a populo Dei alieni ſunt. tom.8.442.e
inconſequens. tom.7.70.h
Remedium contra incontinentiam. to.10. 250 f.g
incorruptibilitas corporis glorificati, tota eſt p partes ſingulas corporis,nec maior eſt in maiori parte corporis,quàm in minori,ſed tota eſt in qualibet eius parte.to 5.96.g
Quòd non eſt dicendum aliquid incredibile aliquando,quia caret experientia tom. 5.129.g.h
De incredibili multiplici,quorum vno creditopoteſt credi & aliud. tom.5.227. g.& ſequentibus.
incredibilia tria,quæ tamen facta ſunt. ibi.h
in crementorum tria genera. tom.1.200.h.i
De incrementis animæ. ibidem
incrementa. tom.3.348.d
Cum increpatio ſtrepitum habeat, quomodo ab increpatione domini dormiunt, q aſcendunt equos. tom.8.275.e.f
De incubis angelis nihil temeſ affirmat,vtrū ſint vel non. tom.5.140.b
Quid homines incuruet ad terrā.to.10.119.k
indi. to.5.67.c.& 92.a
indiam ſolam Ninus rex Aſſyriorum nō habuit,ſed totam aliam Aſiam.tom.5.146.p & 169.g
indiculus diui.Auguſt. tomo.1.in Poſſido. ibidem,aduerbium,id eſt, ex eodem loco. tom.5.113.f
Deus noſtris non indiget. tomo.10.29.g
Aduenientibus diutius cęleſtibus, indigētia morietur. tom.10.164.K.& ſeq.
Non ſunt longæ mortalis vitæ induciæ. to. 10.150.h
induere,& operire veſtimento,differunt.to. 8.418.k.l
Quid ſignificet quòd dominus induerit decorem,& fortitudinem. to.8.339.m
Non ſic Chriſtum induti ſumus,vt ex Adam iam nihil portemus. tom.8.109.m
Peccatores induent corruptionem,nō ad honorem vitæ,ſed ad diuturnitatem ſupplicii. to.10.218.g
indulgentiæ portum promiſit Deus cōtra deſperationem.tom.8.375.i.K.tomo.9.58.a
Correctis & conuerſis indulgentia promittitur. tom.10.40.d
Delictorum indulgentie,& reparationis medicina nobis neceſſaria ſunt. to.10.158.f
indulgendum inimicis. tomo.10.159.a
indulgentiam ſperare poterit,qui aliis indulgere nouit. to.10.227.K.&228.a
Quid indumenta ſacerdotis celebrantis. to. 10 298.f

indurare Dei, quid sit. to.2.140.h.& 141.d. to.3.62.a.tom 4.44.d.e.& i.& fo.98.m.& 350.h.to.7 395.K.
indurationē Deus facere dicitur, nō instigā do & inspirando, sed gratia deserendo.to mo.8.287.c.
Qui sint quos Deus indurari non permittit. tom.10.171.m.& sequenti.
inebriari ab vbertate domus Dei, quid sit. to mo.8.89.g
infantia Augustini. tom.1.28.a.
infantia quoque peccatis obnoxia. ibid.c.d
infantes loquī vnde discant. to.1.200.g
infantes & innocentes cur hic affligantur. ibid.232.f.g.to.2.31.e.& sequenti.
infanticidę spiritaliter. to.2.27.f & i.K
infantium mortuorum conditio. to.6.1.g
infantium mens an se nouerit. to.3.141.e.f.
infantes seruari baptismo. to.3.214.g.
Cur anima infantis, non baptizati condemnetur. ibid.i.K.
infans cito moriturus, cur nascāt.to.3.215.l
infantes quare permiserit Deus perire in Sodomis. to.4.244.m.
infantes quare baptizētur. to.4.314.m.
infantes infirmiores animalium fœtibus.tomo.5.114.a.
infantes habent rationē sopitā. Eodē.228.b.
item quod resurgent in statura ad quam peruenissent, si diu vixissent. to.5.234.b
infantes non baptizati, leuissimi quidē, sed tamen damnantur. to.7.215.k.& 353.h.
infantibus quidam peccatum personale, tribuebant. to.7.215.m
infantes vt credāt ita pœnitent. Ibidē.215.b.c
inscrutabile, quur infantes alii discedant frustrati baptismo, alii non. ibidem.h
infantes in eo statu esse, qui quo fuit Adam ante peccatum, secundum Pelagianos.tomo.7.256.b.
Etiam infantes non baptizatos, esse in potestate diaboli. to.7.267.d.e.
infantium concupiscentiæ morbus, vnde.to mo.7.234.b.
Custodia infantię nostræ a Deo.to.9.262.c.
infantes sumus, collati angelis. to.10.54.b
infantium peccata, vnde. to.10.63.d.
infantium etiam est Iesus. to.10.64.c.d.
infantes quemadmodum in alio peccauerunt. ita in alio credunt. to.10.72.b.c
Credunt infantes fide parentum. ibidem.c.d
Occultatur in membris, infantis potentia maiestatis. to.10.127.f.
infelix est omnis homo habens cætera bona sine Dei diuisione. to.5.86.c.
inferi in hoc mundo. to.1.10 e.tom.4.82.b.
inferi inferiores cauendi. to.1.246.b.
inferni dolores quomodo soluti. to. 2.132. b.& seq.to.3.233.l.
Ex inferno quomodo liberatis patres antiq. tom.2.132.b.& sequen.
inferi nusquam in bono.ibidem f.g. & tom. 2.231.m
inferni ignis incertus. tom.3.202.h.
inferorum pœnalia loca. to 3.232.h
Pœnas item infernales quibusdam demonstratas. ibidem.
De inferis quæstio. ibid.f.
in inferno an sinus Abrahæ.to.2.81.h.& 181 m.& sequentibus copiose.tom. 3.231.l.m
Ad infernum an etiam boni descenderint.to mo.4.38.g.& fol.sequentibus.e
inferi, in scripturis varie accipiunt.t.4.82.b
inferni sepultura. to.4.119.i.
in inferno est mors totius hominis.to.5.112.i
in inferno quale bellū erit, vbi dolor nō cedet naturę, nec natura dolori.Eod. 197.b.
Ad inferno damnatos liberandos aliquādo, dixerunt quidam. to.5.220.i.& seq.
Apud inferos nō absurde creduntur animæ sanctorum patrum fuisse, licet à tormētis separatæ. Eod.204.e.
infernus aer, carcer dęmonum. to.6.121.f
infernus est locus damnatorum, aut cæcitas mentis. to.8.11.f.g.
inferni nomine conditio profundæ cęcitatis, & infimillimi corruptibilis carnis intelligitur. to 8.47.d.
inferna duo, supius & inferius.to.8.313.c.d
Quod in inferno inferiori sit aliud inferius: ad q̄ duo Inferna missus est filius Dei vndique liberans, ad vnū nascēdo, ad aliud moriendo. ibidem.d
Quòd apud inferos sit aliqua pars superior, in qua animę iustorum quieuerunt: & inferior, in qua animæ impiorum torquebantur tom.5.226.h.i
Tunc anima eruitur ab inferno inferiori, cū &c. ibidem.h
De manu inferi solus Christus animam suā eruit. tom.8.327.b
Hoc fuit infernus domino, quod Ionæ cetus

tus. to.8.223.l.
Quod apud inferos nō remanserit.to.8.50.c
Ad infernum qui descendant viuentes. tom. 8.176.m.& sequen.
inferi patebant vbicunque Christus stabat. tom.10.45.c.
inferni portas tollere, quid. to.10.181.i.
Quare in inferno mors quęritus,& nō inuenitur. to.10.252.d.e.
Flamma inferni crematione habet, sed lumē non habet. to 10.290 d.
infideles habent aliquales virtutes, sed nō veras. tom.5.45.b.
infidelitas peccatum dicitur, per antonomasiam.tom.7.291..d.e.
infidelitas pro differentia. ibid.e.
infidelium bona opera,an peccata.to. 7.337 m.& seq.copiose.
infideles significantur nomine tenebrarum. tom.8.318.m
Qui fidem Christi non audierunt,a peccato infidelitatis,non autem a cęteris excusantur.to.9.99.k.
infideles non habēt quod fidelibus obiiciāt, nisi quod inter se dissentiant.tom.9.238.c
infidelium conuersatio vitanda.tom. 10.5.k
infidelibus blandiendum,vt audiant veritatē in Christianis secūda putredo est. ibi.m
Cur de solo peccato infidelitatis spirituſſanctus mundum arguat. tom. 10.50.K.
infideles,mundus dicti. tomo.10.K.& 51.d.
infideles nō intrant viā iustam.to.10.174.m.
infideles sunt nox & tenebrę:fideles aūt dies & lux. to.10.244.d.
Qui per infidelitatē a Deo recedit,ad filii nuptias non accedit. Eod.249.l.
infideles cōfitentur filiū Dei altum, magnū, & patri æqualem: & illū mitem & humilem natū,crucifixum,&c.confiteri erubescunt. to.10.261.m. & seq.
infinitas omnis quodā ineffabili modo Deo est infinita,quia,scientia ipsius incomprehensibilis non est. tom.5.109.K.
infinitatem facit incongruentia partiū,quæ nō erit in corporibus beatorum resurgētibus. tom.5.235.b.
Rationibus prius agit Augustobsequēs hominum infirmitati. to.1.248.f.g
infirmi,qūo tolerandi, apud monachos to. 1.282.a.to.8.368.m.& sequen. copiose.
infirmitas fidei quatenus sustinenda. tom.21 50.c.
Multiplicatæ sunt infirmitates eorū, postea acceleraverunt:exponitur. to.2.86.a.
infirmi,peccatores:infirmitates peccata. tomo.2.89.l.
Per infirmitatis nostrę agnitionem perficimur. to.3.98.K.
infirmi diligendi propter Christum. tomo. 4.206.i
infirmitas facit cognoscere sanitatis iocunditatem. to.5.127.b
Multi infirmati cōuersi sunt. to.8.190.e
infirma mundi elegit Deus. to.8.222 b
Ne in infirmitate tua proiiciaris,Christus ꝓte in cruce infirmatus est.tom.8.250.l.m.
infirmitas & fortitudo Christi. to.8.43.g.h
infirmitas corporis,salutem animæ parturit. tom.9.207.k.
infirmus prius eget sacerdotis salubri iudicio.to.9.208.m.& seq.
infirmus,& ęgrotus,differunt.tom. 9.231.b
Quid infirmum confortare. ibid.
Vtilior est infirmitas,quę perficitur, quā firmitas quæ oues impellit. to.9.236.e
infirmi non contemnendi. to.10.5.g.h
Et qui eos offendit in quē peccet. ibidē. e.& seq.copiose.
Christus suscepit infirmitatem nostram, ne semper esset infirmitas. to.10.17.g
Deus quomodo infirmitate nostra ad bonū vtitur. to.10.68.i.
infirmitates fratrum quomodo ferendæ to. 10.80.i.& sequen. per totum sermonem.
Ex vulneribus & fracturis corporum, infirmitates possumus cognoscere animarū. to.10.154.l.
Cura infirmorum. to.10.279.b.
Inflatio imitatur magnitudinem,sed non habet sanitatem. tom 8.109.m
iuflationis inanitas. to.10.120.h
informitas materię primę.tomo.1.73.f.g.& 75.b.c.
ingenitus,genitus,& procedens.to.4.340.f.
An ingenitus quod pater dicit, posit inter illa accipi quę ad seipsum & substantialiter.dicuntur. to.3.105.K.
ingeniorum diuersitas vnde proueniat. tomo.2.32 f.g
ingenia acutissima & elcellentissima,quando in errores eunt. ibid.70.l.
ingenium. tom.3.352.a.

ingenij boni indoles. ibidem.
ingrati si quid mali patiũtur, ꝑ suis peccatis, Christo imputant: & si eis parcitur ꝑpter Christum, non dignantur accedere. tom. 5. 3. a
ingratus est qui cognoscit beneficia a deo sibi collata, nec eũ laudat ex ipsis. Eod. 3. b
ingratitudinis peccato quantum primus homo deliquerit. to. 5. 218. g
ingratitudinem quomodo tollat diuinorum beneficiorum recogitatio, & in laudẽ dei prorumpere faciat. ibid. 238. h, i
ingratitudo hominum erga deum. tomo. 9. 161. a, b
ingratitudo totius mali spiritalis radix est. tom. 9. 167. i
ingratitudo Iudęorum comprehendentium Christum. to. 10. 189. g
ingredi ad Christum ad viuẽdum, quid sit. to mo. 8. 121. h
inimicitiæ quomodo extinguendæ. t. 1. 58. e
inimicitias exagitare, horrenda pestis. ibid.
Cum Christo inimicitias gerit, qui habet cũ Christiano. tom. 10. 47. g
inimicitias gerentes, authori discordiarũ diabolo similes erunt. ibidem.
inimicitiarũ primus inuentor fuit diabolus, in paradiso. to. 10. 210. f
inimici diligendi vt fratres. t. 3. 58. m, & seq. tom. 4. 403. b to. 9 137. c
inimicos diligere, perfectorum est. tomo. 3. 206. a
Pro inimicis orandum. to. 3. 350 c, d, tom. 4. 306 g tom. 10. 194. c
inimici quare diligendi, & amici odio habẽdi. tom. 4. 398. m, & sequentib. Retracta. tomo. 1. 17. c
inimicorum suorum filios, quomodo protexit Theodosius Imperator misericorditer tom. 5. 49. c
inimici dei qui sint. tom. 8 338. a, & 530 c
inimici dei dicuntur in scripturis, qui nõ natura, sed vitijs ei' imperio aduersant, nihil ei nocere valẽtes, sed sibiipsis. t. 5. 104. b
inimicorum testimonium est validissima ratio ad fidem ostendendam. Eodem. 187. f
inimici omnes Ecclesię si accipiunt potestatẽ corporaliter affligendi, exercẽt eius patientiã: si autẽ male sentiendo aduersant, exercent eius sapientiam: vt autem etiam inimici diligantur, exercent eius beneuolentiam. tomo. 5. 184. m
inimici hominis, domestici eius: exponitur. ibidem. 189. e, f
inimicis indulgere quo inducimur. t. 5. 225. g
inimici Christi sunt omnes, qui, &c. t. 8. 17. m
inimici Ecclesiæ, qui sint. tomo. 8. 56. a
inimici Christi, capillis cõparãtur. t. 8. 240 b
inimici nostri duo sunt. s. mali homines, & mali angeli: sed vtriq; despiciẽdi in adiutorio dei. tomo. 8. 435. K
inimicum tuum diabolũ intellige: & quare. tomo. 8. 120. a
inimici nostri, qui sint. to. 8. 48. g
in manus inimici, qui cõcludant. t. 8 55. c, d
inimici, pro quibus, & contra quos est orandum qui sint. tom. 8. 58. c
Si bonus es, inimicus non habebis, nisi malum. to. 8. 173. c
Neque timendum est, ne aliquid mali tibi faciat homo inimicus. ibidem. f
inimicum non timeas: quia tantum facit quã tam potestatem accepit. to. 8. 208. d
Quòd inimicus posit tibi auferte quicquid deus dederit, si deus voluerit: illũ tibi auferre non potest, si tu illum non fugis. to. 8. 360 e, f
Quòd posit vsque ad mortẽ sęuire potestatem vltra nõ accepit, nec in animam. nec in carnem. ibidem. g
Quantumcunque iniustos sæuire possunt, a deo separare non possunt. tom. 8. 524. c, d
Duos inimicos tibi constitue ante oculos, & quos. tom. 8. 174. g, & 179. l, m, & 541. m
Sicut inimicus visibilis ambit auferre aut detruncare, aut auertere sęlicitatem qua vincitur: sic & diabolus vult hominem vincere auferendo dilectionem vnde vincitur. tom. 8. 174. g
inimicus ille difficile deuitatur, qui, &c. to. 8. 532. c
Si vis cauere inimicum, disce diligere inimicum. to 8. 367. d
Mũdani inimici sunt spiritalibus. to. 8. 12. K
Orans pro inimicis, ambulant vitam domini. to. 9. 125. h
Quid inimico optandum. to. 9. 137. c, & g
inimici conditiones. ibidem. c. d
in inimico non amamus quod est, sed quod inesse volumus. ibidem. c, d
inimicos nostros quos deputare debemus. tom. 10. 45. e

Si non haberemus inimicos, nō esset pro quibus oraremus. to.10.45.f
inimici diligendi. tom.10.92.h,& seq
Quia inimici sunt inuisibiles, sunt inuisibiliter expugnandi. tomo.10.148.b
Quomodo vincendi sint inuisibiles inimici. ibidem,b,c
inimicus quomodo sit diligendus.t.10.155.f
inimicus odiendus ex lege, est diabolus. ibi.
Pro inimicis quomodo orandum. ibidem.h
inimici sunt plus diligendi quam amici: & quare Eodem 156 a
Non frustra orat Ecclesia pro inimicis suis. to. 10. 183.b
Non est ridendum super ruina inimici.t.10. 210. k
Quomodo intelligendum sit, Si esurierit inimicus tuus, ciba illū, &c.t.10.210.l,& seq.
Non habebis bonum inimicum, nisi fueris malus. to. 10.253.h
Christus iusit pro inimicis orare. ibid.h, i
imprecans inimico mortem, se facit iudicē, & deum quærit esse tortorem.t.10. 256.h
Quam grauiter arguit deus mortem inimico imprecantem. ibidem
Nullus inuictus pugnabit, nisi pro inimicis suis orauerit. ibidem.h
inimicus diabolus. to.10.273.d
Potius interiores inimici vincendi sunt, quā exteriores. tom.10.311.k
iniquitas hominum fugienda, non homines tom.3.349.a
iniquitas quem prius lædat. ibidem. c
iniquitatē pati, melius est q̄ facere.t 3.352.b
iniquitas. to.4.282.e
iniquitas dea. tomo.5.34.h
Quòd iniquitas trahatur ex Adam, & quòd etiam cum ipsa concretum sit vinculum mortis. to.8.161.b
Quod iniquitas prius lędat cor iniustū, vnde procedit, quam lędat iustum in quē ꝓcedit. t.8.15.e,& 82.e,& 93.c,& 357.i, K
iniquitas tua quomodo perimatur.to.8.86.i
iniquitatem quidam quærunt, & inuenire timent. ibidem l
iniquitate calcanei circundari, quid sit.to.8. 148.e, f
Vt non faciamus iniquitatē, cōuersi ad Christum habemus in nostra potestate. ibid. g
iniquitatem mandacare. tom.8.152.d
iniquitas nomine sanguinis dr.to.8.163.d,e
Nec iniquitas deerit premens, nec iustitia patiens usq; in finem seculi to.8.184.c
iniquitates connectere, quid sit.t.8.187.f, g,
Quod sit fallax. ibidem.h
Quæ sit iniquitas, quam qui operantur, omnino eorū non misereatur deus.to.8.195.f
Necesse est vt puniatur siue parua siue magna sit, aut ab ipso homine pęnitente, aut a deo vindicante. ibid.
iniquitatis reprehensor esse nō potest, q̄ nō cernit iustitiam, cui comparatam reprehendit iniquitatem. to.8.208.b
Cur iniquitatem quidam ęquitati prępōnāt. to.8. 166.c
iniquitas vna est, & nihil: florere potest ad tē pus, permanere non potest. tom.8.207.e
Super iniquitate non sperandum. ibidem
iniquitas non est substantia: nam non est natura quam formauit deus, sed est peruersitas quam fecit homo to.8.239.h
iniquitas ex adipe, & ex macie.to.8.262.g, h
iniquitatem operantur, qui iusto inimicant. to. 8. 196.c
iniquitas tua, inimica tua, si a te interfecta non fuerit. to.8.214.d
iniquitates hominum homines quotidie accusant, & iniquitatem quę est in propriis cordibus non conspiciunt. to.8.225.h
in cubiculo cordis tui displiceat tibi iniquitas, vt placeas deo. ibidem
Si conspicis iniquitatem, in corde retro aspicis, & incurris sententiam domini dicentis, &c. ibidem.i
Quid sit iniquitatem super iniquitatem apponere. to.8.244.a
iniquitates non sunt naturales, quia mutari posunt. to.8.343.g
iniquitatem operantur qui recedunt a fide, aut non accedunt ad fidem. to.8.438.b
iniquitas, magna sterilitas. to.8.459.m
Recedat ab iniquitate omnis qui nominat nomen domini. tom.10.9.b
iniquitas, domina nostra, quādiu sumus sub peccato. to.10.67.f, g
iniquitas quando homini dominetur. ibid.
iniquitatē nō dominari, qd.t.10.67.m,& seq.
iniquitas non est apud deum to 10.80.f
Abundabit iniquitas, & refrigescet charitas: exponitur. tom.10.83.x
iniqui, quare esse permittantur. to.2.218.d
Vide, Mali, &c.

Iniquus putat sibi deum similé. to.8.158.e,f
iniqui, quanuis iniq; agant, non tamen iniq; hoc permittit deus. tom.8.208.e
iniquus est peccator, & econtra. to.9.130.i
Nudus & iniquus, differunt. to.10.16.a
iniuria patienter ferenda. t.1.235.h, to.2.7.i, K, to.10.6, d
Iniurias acceptas obliuisci, laudabile & glorioſum est. to.2.7.f, to.10.16.d
iniurias ignoscere & remittere debemus, & non vlciſci. to.2.7.g,h, & 154 h
iniuriarum duo genera. tomo.4.402.g
Romani accepta iniuria ignoscere malebât quam perſequi. tom.5.3.i
iniuriã accipientes, deus vindicat. t.8.559.i
Non est iniuria, quidquid iure pateris. ibi. K
iniuria, & eius contraria ſunt. ibidem
Iniurias perpeſſas exigere nihil prodeſt. to.8.176. K,l
Homines faciles ſunt à irrogandas iniurias, & difficiles ad concordiam requirẽdam. tom.10.16.c
iniuria fratris a nullo preſente aliena. ibi.h,i
iniurię non vindicandę. tom.10.157.d
quare a potentę iniuriam inferente patiẽter ferimus, in inferiorem verò ſæuimus. Eodem.257.c
iniuſtitia prius illi a quo procedit, quam illi ad quem procedit, nocet. to.8.357.i
Tantum te torquet iniuſtitia aliena, quantũ receſſeris a tua. to.8.366.c
Melius est iniuſtitiam ferre, quàm facere. Eodem. 482. m
iniuſtitia religioſorũ in clauſtro. t.10.285.a
iniquitas, & iniuſtitia, etiã ſibiipſi diſplicet. to.10.30.a
iuiuſtus omnis malignus, & neceſſe est noxius ſit, ſiue ſit bladus, ſiue ſit ferox. to.8.531.m, & ſeq.
Nemo putet iniuſtum deum, ſi forte mali ali quid illi accidit. to.8.555.e
Duo iniuſti vix ſe patiuntur: & quando concordent Eodem.40.f, & 93.a
iniuſti quædam recte iudicant. to.3.145.g
innocens quis. tom.8.371.h
innocentes cur hic affligantur. to.1.232.f
innocentes martyres. ibid. h
innocens non damnandus. to.2.253.f
innocentis officium. tom.5.193.l
innocentem interficere, est ex innocente nocentem facere. tom.8.23.e
innocẽtẽ quare deꝰ pmittat occidi. eo.208.d
innocens ille est qui non nocet, non autem qui ſibi nocet. tom.8.531.m
innocentem eſſe, quid ſit. tom.8.371.h
Qui timore innocens est, non est innocens, quanuis non noceat, cùm vult nocere. Eodem.342.h
innocentes cum Chriſto in regno cęlorum erunt, nõ vt quidã putant extra. t.9.90.h, i
innocentes coram deo, non confunduntur. Eodem. 194.g
innocentes, teſtimoniũ perhiberunt de Chriſti innocentia. tom.9.242.a & 244.l,m
innocentes per gratiam eruti ſunt de poteſtate tenebrarũ, & a peccato originali abluti pro Chriſto morientes. to.9.244.m
Mors innocentium, ab Herode, pro Chriſto to.10.137.l,m, & ſeq.
infeſto ſanctorum Innocentium: Sermones quatuor. tom.10.258.g, & ſeq.
innocentes paruuli Chriſto nato victimantur. ibidem.h
innocentũ matres, fruſtra cõqueruntur. ibi.h,i
innocentia donum dei. to.1.33.b
innocentia uera. tomo.3.346.f, to.8.342.h
innocentia vera, ſabbatiſmus Chriſtianorũ. tom. 6.205.h,i
innocentia vera est, quę nec inimico nocet. tom. 8.14.e
innocentia precioſa res est, & potior quam pecunia. tom.8.92.l
innocentiam intus cuſtodi, vbi nemo opprimit cauſam tuam. to.8.106.k
Simulata innocentia, non est innocentia, ſed duplex iniquitas. to.8.215.f
Aliud est habere innocetiã manuum, aliud cordis. Eodem.288.c,d
iunocentia est aliquid precioſius auro. to.8.305.c, d
Deus docet innocentiam vt quiſq; innocentior ſit, nõ timore pęnę, ſed amore iuſtitię tom.8.342.h
inpocentia, magnæ diuitię. to.8.305.c, d
innocentię nomine, ois iuſtitia. tom.8.371.i
innocentia in quo conſiſtat. to.10.100.h
innocentius Eccl. Rom. epiſcopus. to.1.26.i
Innocentius Papa. to.1. in Poſſi.
innocentius Zoſimus Papa. to.2.49.e
Quædam ex epiſtola Innocentii, de peccato originali. tom.7.257.i, & 307.k,l
inobedientiæ malum. to.3.204.a

Inobedientiæ pœna. tom.3.351.m
inobedientiæ non ſemper populo Iſrael imputata. tom.4.101.i
Per inobedientiã primi hominis, mortui ſumus corporaliter & ſpiritaliter.t.5.120.l
inobedientia Adę eſt punita,per inobedientiam carnis propriæ rebellantis.to.5.126.f, & m, & ſequen.
Per inobedientiam paci aduerſans, corripi debet a domino, ſeu verbo, ſeu verbere, vel alio. modo. Eodem.193.K
inobedientia primorum parentum,quomodo punita. to 7.264.i
Inobedientia Adam deiecit to.9.195.b
inobediẽtiæ,& beatæ ſubiectionis cõflictus. tom 9.224.m,& ſequentibus.
inobedientia nos ſubiecit morti.t.10.195.b
in Chriſti incarnatione pro inobedientia, obedientia commutatur. tom.10.132.g
inquilini hic ſumus. to.8.203.h
inquilinus quis ſit. to.8.112.K,& 203.h
inquilini ſunt non habentes propriam domum,ſed habitant in aliena. to.8.442.c
inquiſitio. to.4.414.l
Aliud eſt inquirere a domino aliud inquirere ipſum dominum. to 8.77.b
inſania vires miniſtrat. tom.1.201.c,d
Alluſio ad nomen inſaniæ.t.1.273.c,in fine.
De inſanorum moribus miſerabilibus,qbus impetuoſe feruntur. tom.5.188.f
Semel in anno inſanire, tolerabile eſt. Eodem.43.i
inſaniam Dauid finxit. to.8.73.i,K,& 76.a
inſania mendax. to.8.114.f
inſanos vocant Pagani Chriſianos.8.t.151.f,g
Homines inſani ſæpe in deum argumentant. tom.9.256.i
inſectorum origo. tom.3.177.h,i
Quod inſeritur hoc creſcit,& fructus inueniuntur non radicis, ſed ſurculi. to.8.260.g
inſidię nullæ ſunt occultiores,quàm hę quę latent in ſimulatione officii,aut in aliquo neceſsitudinis nomine:nam eum qui palã eſt aduerſarius, facile cauendo vitare poſſis: hoc aũt occultiſsimũ,inteſtinũ, ac domeſticũ malum non ſolũ exiſtit, verumetiã opprimit antequam proſpicere atq; explorare potueris. to.5.189.e,f
in inſidiis ſedere,cum diuitibus,in occultis, quid ſit. tom.8.23.e
inſidiæ non timendæ in via, ſed iuxta viam. tom.10.46.d,& 109.m
inſipiens eſt, qui non intelligit in quo malo ſit. to.8.149.c
inſipientiam quomodo Chriſtus habuit,qui eſt dei ſapientia. to.8.240.e
inſpiratio facta a deo in Adam, animę traditio eſt. to.4.303.d
Dominus mandat inſpirando,quod bonum eſt in anima. tom.10.216.l
inſtitutio. to 3.353.m
inſtituta humana. tom.3.13.a
Quæ hominũ inſtituta fugienda, & quę amplectenda ſint. ibidem.c
Quæ dicãtur hominũ inſtituta,& q̃ nõ.ibi.d
inſtituta ſecularia non contemplit Chriſtus. tom.10.142.m
inſtrumentũ,nouũ teſtamẽtũ.t.2.117.c, in fi.
inſufflatio ſpiritus,quid. to.1.275.a,b
in inſulis poſt diluuium fuerunt animalia generantia ex coitu.ſiue quia natauerunt ꝓpagata ex his quæ fuerũt in arca Noe,ſiue quia homines portauerũt ea:ſiue qa nutu dei vel miniſterio angelorũ venerũt: ſiue qa terra ꝓduxit ꝓp miniſteriũ.to.5.145.i
inſulæ fortunatę. ibidem
inſulæ quid figurent. tom.8.357.f
intelligere facit deus credentes. to 1.208.f
intelliguntur pleraq; ignorata, a contrariis notis. to.3.205.f
intelligimus credendo. to.3.354.K
Vtrum rem vllam, alius alio magis intelligat, &c. tom.4.187.K
intelligere nõ poſſunt,nõ credẽtes.t.5.93.K
intelligendo mens noſtra ſpecies intelligibiles conſpicit. Eodem. 105.d
intelligere nequimus quęſtiones aliquas altas. tom.5.108.m
intelligere credere,opinari. to.6.34.h
intelligere & etudiri. to.8.5.c
intelligere non velle,& non poſſe,differunt. to.8.86.i,& m
Qui ĩtelligũt illuminanť.t.8.122.K,& 165.b
Quidquid intelligimus, per ænigmata conſpicimus. tomo.8.141.b
intelligere deum,propriè ad mentẽ pertinet tom.8.367.a
Alia ſunt quę niſi intelligãtur,nõ credimus: & alia ſunt quæ niſi credamus,non intelligimus to.8.439.c
Super quos docentes,dicat ſe Danid intelleXiſſe. tom.6.456.e,f

intelli-

intelligere super seniores, quid sit ibi.h
intelligere & non facere, periculosum est: intellectus bonus facientibus. to.8.426.l
Tria in hoc versu, Vtinam saperent, & intelligerent, & nouissima prouiderent, intelliguntur. to.9.218.l,m
Mens impia timet intelligere, ne cogatur id quod intellexerit facere. to.10.68.f
intelligentiæ bonum, to 1.208.e
De intelligentia copiose. to.1.214.f,g
intelligentia mandatorum ex gratia.t.3.66.a
intelligentia in mente eminet. to.3.283.d
intelligentia. to.3.298.f
intelligentia quid Ciceroni. to.4.187.g
intelligentia, an per infinitum eat. ibid.K,l
intelligentia est qua intelligit nō meritis operū, sed gratia dei hominē liberari.t.8.62.b
intelligentia prima aut secūda, quę sit. ibid.e
intelligētia pria, vt te noueris peccatorē. ibi.
intellectus bonus. to.3.346.h
intellectum fides aperit. Eodem.249.b
intellectus, vir animę. to.3.354.f, tom.9.30.e
De intellectu. tom.4.195.f
intellectus, donum spiritussancti.t.4.394.m
intellectu sic conspicimus inuisibilia dei per ea q̄ facta sunt, vt ibi plus valeat fides qua credamus, quā rerum species corporales quas per oculos conspicimus longeq; aliter deum videbimus in patria corporeis oculis. to.5.93.i,K,& 240.c
intellectus spiritalis, credentem saluum facit to.8.75.f, in fine.
intellectus Asaph quid sit. tom.8.264.e,f, & 281.c,d
Accipiendo intellectum eripitur, qui p̄ seipsum nō intelligendo decipitur. t.8.466.h
intellectus dei, occultus visus vocat.t.8.73.l
intellectum non exigit deus ab equo vel mulo, sed ab hominibus: quia quod equo est natura, hoc homini crimen. to.8.399.b
Vtrum sine intellectu deus fecerit hominem aut vnumquemq; nascentium, cum Psalmista dicat. Da mihi intellectū. t.8.439.b
Cū intellectus ipsi humanę naturę ita sit inditus, vt eo discernatur a pecore: an sic deformata sit peccando, vt etiam hoc in eo reformandum sit. ibid.
intellectum deus solus per se illuminat, licet ad hoc ministro utatur angelo. to.8.439.e
intellectus noster proficit ad intelligēda quę credit, & in ipso intellectu proficit mens, non propriis viribus, sed deo adiuuante atque donante. ibidem.c,d
Non paruus intellectus est nosse a quo proscendus sit intellectus. ibi.d
Da mihi intellectū, quomodo hoc Græcus habeat, & nostri interpretati sint: Et si angelus potest dare intellectum, secundū prophetiam Danielis, cur Dauid petierit sibi dari a domino. ibidem.d,e
intellectus nr̄, luce diuina illuminat.t.9.30.f
intellectus nō est aliud quām anima, sed est aliquid animę. ibidem.
intellectus dicitur vir hominis, qui vt spiritalia intelligantur, vocandus est. ibid.f,g
Vir legitimus animę est intellectus, sapiētia imbutus. to.9.30.i
intellectus merces est fidei. to.9.53.K
intellectus. tomo.10.53.b,c, & seq.
Aliud intellectus, aliud ratio. tom.10.84.l
intellectus, meritum fidei. to.10.108.d
intellectus obscurus scripturæ, fide pulsanti est apertus. Eodem.206.d
intellectuales naturæ, immortales. to.3.64.f
intellectuale. Eodem.227.l
illa sunt intelligibilia quę mētis aspectu possunt intelligi. tom.5.67.c
Sola intelligibilia videri mentis aspectu, dicunt philosophi, & corporalia sensib. corporis, qd̄ falsum esse ostendit Eod.241.e
Intemperantia coniugatorum venialis. tom.7.276.h, & 353.c,d
intentione facta æstimantur, non ex rebus. tom.1.260.c
intentio opus bonum facit, & intentionem fides dirigit. to.8.61.d
intentionem laboris: & mentis extētę in deū dificilè pōt qs p̄petuò tolerare.t.8.120.d
Ex intentione, animi, pendet retribntio præmii vel pœnę. ibidem.K,l
intentio dirigatur in finem. to.8.172.h
Quòd sit tota in laudem dei mittenda. Eodem. 222.b
intentio diuersificat actus. to.8.447.d,e
inter, sæpe ad aliqua connectenda, atque pacanda, ne inter se dissideant poni solet: & quomodo hoc Græcus habeat.t.8.233.e
Christus intercessor efficax. to.1.67 K,l
Intercedendum est pro reis, exemplo Augustini. to.2.69.d, & fo,85.l, & 216.f, & m. 242.f, Et 240.m, & seq.
intercessorii officiū, quale sit.t.2.19.c, & 75.l

intercessor non est criminis approbator.t.2.
71.l,& 70.c,d,& 216.m,& seq.
intercedere cõuenit pro reis, exemplo Chri
sti,& Ioseph sponsi Mariæ. Eodem.73.K
intercedere pro reis, humanum est. ibi.
interceſsit Christus pro adultera. ibid.
interceſsiones episcoporum non sunt con.
trarię ordinationi legum, to.2.74.c
intercedẽtium beneficia, quomodo sint gra
tiora. ibidem.f,g
Cum interceditur pro reo, si sequũtur inde
mala i ipso reo,aut aliis,nõ sũt hęc impu
tanda interceſsori: qđ ꝓbat exẽplis. ibid.
in interceſsione principum seueritas.tempe
ratur, &c. ibidem.h, i
intercedere pro debitoribus,sicut pro reis q
nolunt reddere,inhumanũ non est.ibi.K,l
Qui intercedit pro homine,ne iniustè abla
ta restituat,socius fraudis est & criminis.
ibidem. l, m
interueniendum non est pro aliquo,quomo
do,& quando. to.2.75.c
intercido,siue intercidona deus.tom.5.53.h
interficere seipsum,est peius quocũque pec
cato. tom.5.9.h
Et tamen animæ immortalitatem Theobro
tus appetens, seipsum occidit. ibid.8.h
interficere seipsum,nullo modo licet.tom.5
9. 1.& sequen.
Quod forte est interficere, quid sit.t.9.131.e
Contra interpretes contentioſos.tom.1.79.
i,K, & sequentibus.
interpretes,cur subinde varient.to.2.26.f,to
mo.3.8.i
interpretatio Græca solet esse verior.tom.2.
85.b,& 10.seq.b,& 89.g,& 102.K
Quorum interpretum diuinorum eloquio
rum,debeat esse maior authoritas.to.2.11
h,i, & 13.a,b
interpretes psalmorum qui fuerint ex Grę
co. Eod.17.i,K
interpretes, cur aliqua verba non transtule
rint. Eodem.239.b, c
interpretũ Latinorum,infinita veritas.t.3.9.l
interpretationum diuersitas prodest.to.3.9.
m, & sequen. g
Ex diuersa interpretatione, vel translatione
diuersorum, plenius cognoscitur veritas
rei. to.5.212.h,i
Interpretes Latini innumerabi. tom.3.10.g
De septuaginta interpretib⁹,inuenies in lxx..
collatione. tomo 4.128.k
interpretes ipsos,quãuis dicat se credere nõ
transtuliſse malè,sed forte potius scripto
rũ vitio numerũ annorũ corruptũ discre
passe a codibus Hebræis, nihilominus di
cit magis fidem adhibendam esse linguę
Hębrææ, si aliqd diuersum inueniatur in
vtrisq; codicibus.to.5.135.e,& sequen.
Quod septuaginta interpretes,vbi diuersa di
cũt,a voluminib.Hebręis nec talis diuer
sitas est vitio scriptorũ, non est putandũ
mendaciũ,sed potius spiritum sanctũ ubi
ostendere sensum multiplicẽ voluisse.ibi.
interpretes septuagintaduo dati sunt Ptole
mæo,de qua libet scilicet tribu seni homi
nes:linguę vtriusq; doctissimi, Hebrææ,
scilicet & Græcæ, quorum interpretatio
vocatur septuaginta. to.5.181.l,& seq.
Quòd interpretes ipsi diuisi singuli a Ptole
męo, mirabiliter in eundem sensum ver
borum & ordinem conuenerunt. ibidem
interpretatio. lxx. in qua habetur, quòd Ni
niue debeat euerti post tres dies, quanuis
ab Hebræo videatur discordare,vbi qua
draginta,dies ponuntur, quos. xl dies di
cit se credere a propheta prolatos, tamẽ
non discordat secundum veritatem, ad q̃
excitat spiritusſanctus,loquutus per vtroſ
que prophetas. Eodem.181.i,& seqnen.
interpretationẽ.lxx. sic recipit Ecclesia, eaq;
Greci vtunt, quasi nulla esset alia: quorũ
pleriq; ignorant,vtrũ sit aliqua alia.ibi.c
interpretum.lxx.æditio,vulgata nuncupatur
to.5.146.b
Quod interpretationi septuaginta, nullus in
terpres debuit anteponi,etiam si cõmuni
cassent in vnum conferentes simul:multo
igitur magis,quia separati vno spiritui in
terpretati sunt. Eodem.181.e
Quod per interpretes prædictos, spirituſsan
ctus aliud dicere potuit,quã per Prophe
tas illos quorum transtulerunt scripturã:
& ideo eius authoritate aliqua diminuisse
potuerũt,& aliqua addidisse,vt ex hoc o
stẽderetur nõ fuisse humanam seruitutẽ in
ipso opere,quam verbis debeat interpres
sed diuinam potius potestatem quæ men
tẽ replebat & regebat interpretis. ibid.e,f
interpretationis.lxx. codices volentes emen
dare, ex Hebræis codicibus additiones
& subtractiones significauerunt asteriscis
& obe-

& obelis, vel virgulis ibi dem.f
interpretationes.lxx.etiam si in multis aliis a codicibus Hebręis discordare videantur, bene tamen intellecti inueniuntur cõcordes. Et ideo dicit se vsum fuisse vtraq; authoritate, scilicet Hebręorum & lxx. volẽs sequi apostolos, qui idem fecerunt. ibid.l
interpretes.lxx. prophetice interpretati sunt ibidem. & 212. m
interpretem aquilam, iudæi anteponunt cæteris. tom.5.140.f
De interpretatione aquilę, Symmachi, Theodotionis, & de ea quę dicitur, quinta ędition eò quòd author eius non inuenitur. Eodem. 181.c
De interpretatione Hieronymi, qui non de Greco, sed de Hebræo in Latinum trãstulit, q doctissimus fuit in trib. linguis. ibid.
interpretationum Hieronymi veracẽ iudęi asserunt, illam autem lxx. interpretum mẽdacem. ibid.d,e
interrogationes Christi, quomodo accipiendæ. to.6.196.m, & sequen.a
interrogant multi quæ ipsi non possunt explicare. to.7.235.d,e
Christus non interrogat discere volens, sed tanquam doctor interrogat. to.8.421.e
Deus interrogando, increpans admonet. to.8.444.c
Christus interrogauit, & interrogatus est. t.9 108.f,g
Quare Christus interrogauerit, & quare fuerit interrogatus. ibidem.g
interuenire quid sit. tom.8.444.k
intrare, pro concumbere. tom.4.104.h
Ante bucellam panis diabolus intrauerat in cor iudę affectu, post bucellam vero effectu. to.10.291.h
Remedia contra inuasionem diaboli. to.10. 170.b,c
inuenire quid tomo.3.124.e
Christus inuenit omnes malos, sed bonos nos fecit. tom.10.13.b,c
De proscholastico quodam Pagano, qui ꝓposuit publice pitacium de saculo auri inuento. to.10.79.f, & 94.h
Si quid inuenisti, & non reddidisti, rapuisti to.10.79.h, & 94.i
Reddenda sunt quę inuenimus. to.10.94.g
inuenta, vtrum reddi debeant. tom. 10.79.f
inuenta, reddi debent, ius diuinum. to. 10. 94.g, & seqnentibus.
inuentio, & pronunciatio, in scripturis sanctis. to.3.3.h,i
Quomodo inuestigabile & inscrutabile sit diuinum consilium. to.5.107.d,e
inuestigabilia inuestigare. tom.to.80.g
inuidi pęna est. fęlicitas eius cui inuidet, & exemplificat in dęmone. to.5.20.l
inuidi proprietates to.9 182.l,m
inuidia, est vitium diabolicum. tom.2.52.g
inuidia, est initium omnis perditionis nostræ. tomo.4.386.i
iunidus, similis est naui quæ iactatur maris fluctibus. Eodem.379.g
inuidia est peccatum diabolicum. to.2.52.g to.7.357.m in fine.
inuidia sequitur superbiã. t.3.219.a, & 353.i to.8.197.a, b
inuidia & ięmulatio differunt. tom. 4.439.K
inuidus sese primum lædit. to.6.173.f
inuidiæ malum. tom.7.135.K, to.9 11.g
inuidiæ cedendũ: exẽplo Christi. t.9.29.d,e
inuidia quid sit. to.8.405.b
inuidia occisus est Socrates Philosophus. tomo.5.65.e
inuidentia nihil miserius. Eodem.78.b
Quod inuidia sit ex superbia, ostendit, cum dicit. Superbus ille angelus, ac per hoc inuidus. tom.5.125.c
inuidię diabolicę, qua mali inuident bonis. nulla alia causa est, nisi quia illi boni sunt ipsi autem mali. Hac, inquam, inuidentia, Cain occidit Abel. Eodem.131.b, c
Nemo inuidet misero to.8.136.e
inuidentia comes est superbię. tom 8.197.a
inuidia est odiũ fęlicitatis alienę. t.8.405.b
Nemo inuidet alteri, in eo quod nõ vult, vel esse, vel videri to.8.532.a
Omnis inuidus superbus. ibidem f
inuidia nõ põt esse in charitate. t.9.132.b
inuidiam inducit æqualitas. tom.9.136.m
Diaboli proprium vitium est inuidia. Eod. 198.c
Remedia contra inuidiam. tom. 10.286.h, i
inuidia superbię filia. to.10.45.h, & sequen.
inuidi, membra sunt: putrefacta. t.10.98.e, f
inuidia quid. Eodem.100.h
Per inuidiam decepit diabolus genus humanum. Eodem.126.c
inuidia viperæ comparatur. to.10.169.g
inuidia similis est viperarum paruulis. ibid.

inuidiæ detestatio ibidem
inuidia fugienda,t.10.169.g,& seq.& 286.e
inuidiæ mala,& tormenta. to.10.169.g,h,
Contra inuidiam,redde humilitatem.ibid.h
Per inuidiam, diabolum maximè imitantur peccatores. to.10.186.g
inuidiæ effectus. Eodem.286.e,& sequen.
Exempla varia inuidiæ. ibidem.h
inuisibilia,qb⁹ vocabulis signent.t.1.185.i,K
inuisibilia debemus credere illis,qui diuino lumine ea viderunt. tom.5.93.g
inuisibilia dei,per ea quæ facta sunt, intellectu conspiciuntur: &c.exponitur. to. 10. 46. m,& seq.
inuisibilia dei, per inuisibilia nota sunt philosophis,vnde inexcusabiles sunt ab idolatria. to.10.199.e
inuisibilia, sunt in nobis meliore.t.10.75.m
inuitantes accipere. tom.10.28.g
Quos inuitare debemus, cum facimus prandium. Eodem. 124. a
inuocas deum,quando in re vocas deum,& quodammodo eum in domum cordis tui inuitas. tomo.8.58.f,in fine
Laudans inuoca deum, non reprehendens. tom.8.113.l
inuocare mortem, est sic viuere vt mors ad se uocetur. tom.8.125.g
inuocare deum,non est nisi vocare deum in se. to.8.171.f,in fine
inuocantes deum propter secularia commoda,non inuocant deum. ibid.g,& 311.m
inuocare deum est gratis inuocare deum.to. 8. 182. K
Non est inuocandus propter temporalia bona,& propter terrenam felicitatē ibid.K,l
inuocare deum, est in te ipsum vocare,si inuocatur a te ad quem accedit.to 8.270.m & 311.m
Venire non vult inuocatus,si tu fueris elatus to.8.270.d
inuoca Deum tanquam deum,& exaudieris Eodem 311.b
Christus inuocat, quandocunq; aliquis in eius corpore inuocat. to.8.374.i,K
inuocare deum in veritate. to.8.555.f
Non inuocat deum,nisi anima rationalis.Eodem, 564.c,d
Quibus ꝓfit inuocatio nominis dñi.t.10.9.c
Qui inuocauerit nomen domini saluus erit exponitur. tom.10.73.m
Quomodo inuocetur deus. Eod.115.e
io,inachi filia. to.5.169.f
iob interpretatur inimicus. to.8.199.e
ioachim fuisse patrem Mariæ, apocryphum tom.6.146.h,in fine.

Ioannes Baptista.

ioannes, dei gratia interpretatur. to.9.141.f
ioannis concepti præconia. to. 10. 266.d
ioānis exultatio,i vtero, miraculosa.t 2.83.a
ioannis in vtero sanctificatus est.to.10. 266. e,f,& 289. f
ioannes Baptista, ad similitudinem domini sanctificatus est,antequā natus Eod.265.e
ioannes ante peruenit ad cœlum, quam tangeret terram. to.10.266.e
Quare Ioannes Baptista,nondum natus,prophetauit. Eodem.265.a,b
ioannis mirabilis natiuitas.to.3.249.b, tom. 10. 117.d,& seq.
ioānis natiuitas, Xp̄m ꝓphetauit t 10.266 g
ioannis baptistæ & Christi epitheta, & mirabiles natiuitates. tom.10.117.d
Quòd natus sit octauo calendas Iulias,cū incipiūt dies minui,ꝓp mysteriū t.8.510.m
ioannes natus est decrescentibus diebus, & Christus cū crescere inciperēt. t.10.265.l
ioannis nati præconia. Eodem.266.e,f
ioannis baptista, maior Christo natiuitate. tom.9.25.e,f
Solius Ioannis baptistę natalis celebratur,inter sanctos. to.10.117.e,& sequentibus.
Quisquis de muliere natus est inferior est Ioanne. to.10.265.K,& 266.i
Natiuitas tam Christi quam Ioānis, alto plena est mysterio. to.10.265.l
Quomodo fit dignè celebranda, Ioānis baptistæ natiuitatis. Eodem. 266.a
Quare natalem Ioānis baptistę celebramus, potius quàm vnius apostoli vel martyris. to.10.117.d,e,& 266.g
infideles festum sancti Ioannis baptistæ celebrant. to.10.289.f
in festo beati Ioannis baptistæ,vel alius sancti,nō fiant insolentię chorearum vel cātionum. to.9.249.m
in vigilia sancti Ioannis baptistæ: Sermo.to. 10.265.a
in festo natiuitatis Ioannis baptistæ. Sermones quatuor. ibidem, & seq.
ioannes, formam venturi domini natiuitate & conuersatione signauit. to.10.271.i

ioannis baptismus alius a Christi.to.2.56.f,g & seq.& 223.g,h,to.3.56.a,t.7.37.e, f,& 160.g,h,& 177 a, b
ioannis baptismus. tom.7.65.l
Vide baptismus.
Baptismus Ioannis & Christi. tom.7. 141.l
Baptisma Ioānis,non dedit peccatorum remissionem,nisi in spe. tom.7.141.b
Quare post Ioannis baptismum, baptizauit Paulus. ibidem.c
ioannes baptista,quomodo dicebat de Christo postquā eū baptizauit, Ego ne sciebā eum.qui tamen prius dixerat, Tu ad me venis,ego a te debeo baptizari.to.9.9 d,e, & i, & 10. d,e
Verba Ioannis ad populum, de Christo veniente ad baptismum. to.10.139.l, m
Colloquium Christi & ioannis. ibi. m
Christus petiuit a Ioanne baptizari. ibidem
A Ioanne baptizatus est Christus. t. 10. 266. h,& l,m
ioannis testimonium. to.1.174.e
ioannes lumen. ibid.m,to.9.27.f
Angelus. tom.4.28.a
Lucerna.to.9.4.m,& seq.& 59.d,to.10.7.m
ioannes lucerna:& quare. to.10.36.a
ioannes lucerna ardens, & lucens.to.10.88. d,e,& 148.g
ioannes baptista,non vera lux, sed illuminatus. tom.9.4.K
Lumē illuminatū dictus est Ioānes baptista, Christus aūt lumen illuminans.to.9. 27.f
ioannes baptista non erat lumen,sed vt testimoniū perhiberet de lumine. t.10.148.g
ioannis prædicatio. to.4.137.d
ioannis baptistæ historia. ibid.140.m
ioannes prophetię personam gerit,Christus euangelii. to.4.193.g
ioannem baptistam fuisse vltimum prophetarū,quem tamen iudæi non accipiunt·q iuuenis iuuenem Christum non quidē futurū prædixit,sed tamen incognitum prophetica cognitione monstrauit.to.5.168.i
ioanne baptista maior,minimus in regno cęlorum. to.6.202.l,m
ioannes plus q̄ propheta. to.7.37.f,to.9.8.f
ioannes baptista respuit falsum honorem,vt inueniret verā gratiam.to.8.162.i, in fine
ioannes baptista quanto humilior,tanto fuit p̄clarior inter natos mulierum.tom 9.7.K
ioannes quomodo Helias dictus. to.9.8.b,c
ioannis baptistę maius meritum ex humilitate,qua dixit, non sum Christus, non sum Helias. ibidem.e
ioannem baptistam miserat filius sicut pater. tom.9.9.g,h
ioannis humilitas,to 9.8.i, k,to.10.266.K
ioannes quid nouum didicerit in domino p̄ columbā,qui iā nouerat dñm.t 9.10. c,d
ioānes baptista quid de Christo nō nouerat, cū dicebat,Et ego non noui eum.t.9.12.e
ioannes baptista quomodo Christo perhibuit testimonium. to.9.25.d,e
ioānes baptista se esse chr̄m negauit.t.9.27.f
ioannis baptistę gaudium quomodo impletum est. ibidem. i
ioannes nullum signum fecit. tom.9. 77.c
ioānes baptista,cępit sermonem suum sicut Christus. to.10.2, b
ioannis baptistę bonitas, disciplina,& perfectio scientiæ. to.10.91.l,m
ioannis baptistę excellentia.tom.10.117.d,e 265.K,& 266 h,i
ioannes baptista demonstrauit Christum,dicendo,Ecce agnus dei,&c. to.10.138.m
ioannis baptistę abstinentia. to.10. 159.d
ioannes baptista figura fuit veteris testamenti. to.10.265.a
Præmittitur Ioannes ante Christū, quasi vetus testamentum ante nouum.to.10.265.ç
Cōparatio Ioannis,ad priores prophetas.tomo.10.265.d,e, & seq.
Quare Ioannes baptista non fuit discipulus Christi,imò ipse habuit discipulos.to 10 226. h
Quisquis Ioanne plus est,nō tantum homo, sed & deus est. ibidem. i
ioannes baptista non erat verbum, sed vox nuncia verbi. to.10.271.i
Christi,& Ioānis,comparatio.t.10.271. i,K
Beatus Ioānes maluit plena & perfecta libertate iniusta sustinere,q̄ iusta tacere. ibid.l
ioannes è carcere. to.4.148.d
ioannes baptista, a carcere,cur miserit discipulos suos ad Christum.to.4.307.l,m,tomo. 10. 265.b,& 266.a
Causa decollationis Ioannis. to.10.320.i,K
Quare Ioannes occisus est ante Christum. tom.10.265.l, m
ioannes quando mortuus. to.4.151.l,m
ideo martyr & sanctus est:quia pro lege veritatis,pro æquitate & iustitia passus est,sed non

non pro illo nomine quo Christiani sumus. to.8.540.g
In festo decollationis sancti Ioānis baptistę: Sermo. to.10.271.h,i
Item,sermo.duo. 320.1
Ioannes Euangelista.
Ioannes euāgelista, veridicus secretorum diuinorum interpres. tom.2.239.e
Ioannis in Apocalypsi visio. to.3.231.m
Ioannes diuinitatem Christi expressit. to.4.126 l, m, & seq.
Ioannes per aquilam volantem signatur.to.4.127.b,to.9.60.d,& l,m
Et quare. tom.9.2.a
Ioannes ab alii euangelistas multum distat. to.4.151.c,& fo.seq.b,c
Ioannes euangelista cęteris eminet in diuinorum mysteriorum profunditate. t.4.138.m,to.9.2.a
Ioānes relegatus in Pathmos,vidit reuelationem. tom.4.317.g
Ioannis Euangelium respuunt Alogiani hæretici. to.6.6.K
Ioannis virginitas Abrahæ,castitati non præferenda. to.6.260.h,i
Ioannes præ cæteris dilectus agno.to.6.266.b,c,to.9.118.l,& 131.d
Ioannis dignitas. tom.9.31.l
Ioannis euangelistę esse Apocalypsum.to.6.266.b,to.9.60.l,m
Ioannis sepulchrum. to.9.122.K
Ioānes apost.audiuisim⁹ epulator.t.8.553.x
Ioannes euangelista sexagintaquinque annis verbum dei prædicauit. tomo.9.2.a
Ioannes euangelista,quando de exilio adductus. ibid.
Ioannes euangelista mons. ibidem, e, f
Ioannes apostolus Mariam accepit in sua officia. to.9.118.m,& seq.
Ioannes apostolus an viuat, dubitat Augustinus. tom.9.122.K
Cur dominus dixit de Ioanne, Sic eum volo manere,donec veniam.to.9.123.a,& h,tom.10.203.K,l
Ioannes apostolus vxorē nō duxit. t.9.124.a
Ioannes enangelista prohibitus est angelum adorare. to.9.231.h,i
Interrogatio Petri de Ioanne. to.10.203.K,l
De sancto Ioanne apost.Sermo.to.10.258.g
Ioannes.
Ioannes monachus prophetiam habuit. tom.4.323.g
Ioannes Episcopus Constantinapolitanus.tomo.7.318.l,m
Iob.
Annotationes in Iob. to.4.441.a,& seq.
Iob fideliter a Hieronymo interpretatus. to.2.11.h,i,& 13.a,b
Iob iustitiæ & innocentiæ exemplum. to.4.292.c,& seq.
Iob ad Adam comparatus. to.4.362.m
Iob tentatus a diabolo. to.4.428.m
De patientia sancti Iob.tom.4.362.l,to.5.19 b,to.10.180.g,h,& 242.f,g
Iob afflictus est. to.?.4.m
Iob sanctus,de gente Idumęa natus,nō de iudęorum gēte: nihilominus ab eius authoritatem canonicam receptus est, pp eius meritum,vt ostendatur quod alibi fideles fuerint & veri israelitę: q̄ in populo israel tom.5.183.b
Iob cui nullus in sanctitate coęquatur pro illo tempore, mirabiliter colligitur tertia generatione fuisse post Israel diuino laudatus eloquio. ibid.
Filii Iob morti sunt cum aliis turbidine irruente & igne, &c.non phantastičè factū est,sed Satan potestatē sibi conçessam exequente. to.5.206.l
Iob vidit deum forte oculo corporali, quia dicit,Oculus meus,uident te:quanuis de oculo spiritali posit dici to.5.241.c
Amici Iob quales consolatores.to.6.209.K,l
Iob Paganus quomō iustificatus.to.7.260.f
Iob cautior & melior fuit in stercore victor quam Adam in paradiso.t.8.49.f,& 84.l,m,& 347.m,& 362.g
Quòd humiliatus videbatur pauper foris, sed intus diues. to.8.60.h
Quòd arca eius erat exinanita auro, sed cor plenum fide. to.8.227.f,& 400.l,m
Iob ideo reliquerat diabolus vxorem,vt ipse haberet adiutricem, non vt maritus consolatricem tom.8,347.m
Iob fuit tuba ductilis. to.8.362.g
Iob defēdit a blasphemia.t.8.400.l,m,& seq.
Quòd ei seruabatur vxor ad lapsum,non ad solatium. ibid.m
Probatur nihil stultum eum locutum fuisse contra deum. Eodem.400.a
Quòd non fit passus damnum,quia de interioribus diuitiis dei cor plenum habebat to.8.471.c

iob,qui vxorem,& filios,& multas diuitias habuit,quos figure. to.8.508.c,d
iob a domino tentatus, non vt illi ſua patientia innoteſceret,ſed hominibus,a quibus imitaretur. to.9.67.d
iob multis tentationibus mundum deuicit. tom.9.216. b
iob omnibus filiis, vxore, & opibus ſpretis deo adhæſit. ibid.b
iob fortior fuit in doloribus,quam Adam in delitiis. ibidem
iob propter patientiam,dupla recepit, quæ perdiderat to.9.239. f
Dominus teſtimonium ſanctitatis Iob tulit. ibidem. g
Vxor iob prælentabat Euan. ipſum Adã tentantem. ibidem
iob in omnibus bonis externis,etiam in vxore ſua paſſus eſt. to.9.239.g
Dominus humiliatum. Iob exaltauit. ibi. h
Vxor Iob.diaboli adiutrix perſuadebat marito blaſphemiam. ibid.
Quando iob omnia tolerabat, nõ dupla ſperabat,& tamen accepit to.9.239.i,K
iob omnibus bonis ſpoliatus,gratias domino egit. to.9.256.d,e
iob patiebatur,non vt puniretur,ſed vt probaretur. to.9.256.h
Conſilium vxoris Iob ad ipſum. ibid.f
iob cõtra diabolũ pugnabit,& vicit,t 9.258.
iob in omnibus bonis, præterquã animę paſſus eſt. ibid.d
Tentatio vxoris Iob ad ipſum. ibidem
Vxor Iob,figuram gerebat ſerpentis,ſeducẽtis Euam,& Adam. ibidem.
iob,etiam pauperimus,diuitiis abũdabat.tomo.10.30. c,d
iob eximius eſt prophetarum. to. 10. 125.c
Deus ab Iob omnia abſtulit,vxore tẽtatrice relicta. to.10.180.g,h
iob cum inimicis perfectã charitatẽ habuit. tom.10.210.i
Melior iob vulneribus plenus in ſterquilinio,quam Adam integer in paradiſo. to. 10. 237.b
De beato iob. tom.10.236.m,& 237.e
iob, quamlibet iuſtus eſſet, non tamen fuit ſine peccatis. to.10.237. b
Tribulationes beati Iob.to.10.237.a, & ſeq.
iob ex omnibus bonis ſua vxor illi reſeruata eſt,ad vexationem ibidem.b
iob poſt multas tribulationes duplici regreditur fœnore. Ibidem.h
Beatus Iob diuitum & pauperum exemplar eſt non aſpernandum. ibid.h, i
Confictio diaboli circa mores beati iob. to. 10.242.d, f
iob omnibus ſpoliatus,ab vxore illuditur.tomo.10.294 b
iobel. tom.5.137.d
iocunditas ſumma ibi eſt, vbi deo perfruemur. tom.8.521.d
iocundũ,hoc eſt, qđ ſpecioſum.to.8.561 m
ioci feſtius de munachis. to.3.263.i
ioci non ſunt mendacia. to.4.2,b,& 39. c
iohel quomodo propheta de ſpiritu ſancto, replente apoſtolos. tom.5.176.d
ioiada centum triginta annis vixit.to 4.303.f
ionadab, interpretatur domini ſpontaneus. to 8.248.K,& 253.i
ionadab filii, primi captiui ducti ſunt quomodo intelligendum. Eod. 248.i
Quid ſignificet quòd ionadab filiis ſuis præceperat non bibere vinum,& in tabernaculis habitare ibid.h, i
ionæ locus tractatus. to.2.17.m,& 26.f
ionę à cete abſorpti,allegoria.to 2.62.a,tomo.6 30. d
ionã cetus deglutiuit, iuſſu diuino.t.3. 210.i
Signum ionæ. to 4.149.m
ionas non tam verbo, quam facto paſsionẽ & reſurrectionem Chriſti prædicit. to.5. 176. d
ionas eſt miſſus in ciuitatem Niniue.tom. 5. 181.i
ionæ prophetæ figura. to.9.247.i
Quid quæque ionę actiones ſignificent. ibidem.i, K
iordanis ſiccatus. to.3.242.e
iordanem tranſeunt Helias & Helizæus.to.3. 245.i
iordanem diuiſit Helizæus,pallio Helię.ibi.
iordanis,& deſcenſio eorum interpretatur, to.8.125.e
iordanis quomodo ſpiritaliter in nobis conuertatur retrorſum. to.8.430.d,e
ioſeph interpretatur augmentatio, ſiue ampliatio.to.8.292.K,& 295.l,to.10. 168.e
ioſeph,typus Chriſti.to.4.38.f,& 40.g,& 42. l,to.6.58.i,K
ioſeph quare cineres ſuos transferri mandauit. tom.4.249.e

ioseph tentatus. tom.4.408.m
ioseph in Aegypto sublimatus. tom.5.155.f
Filii Ioseph, figura iudæorum & Christianorum. tom.5.156.b
De filiis ioseph, quos Iacob, pphetica manu suarum transmutatione benedixit. ibid.
ioseph erat triginta annorum, quando ex humilitate sublimatus stetit coram Pharaone: & tunc somnia interpretatus est Pharaoni. tom.5.169.a
ioseph in carcere positus propter castitatē, a Pharaone præfectus est Aegypto ibidem.
ioseph venundatus in seruum, humiliatus, & exaltat⁹, Chr̄m significat.t.8.295.l, & 407.c
Pulchrior erat ioseph intus, quàm foris. to.10.169.d
ioseph regali sacerdotio functus est. tom.10.131.a, b
ioseph Christi figuram portauit. to.10.168.a & 174.b
ioseph historia. to.10.168.a, b, & seq.
ioseph Christū figurabat: fratres eius iudęos ibidem. b
ioseph per consilium iudæ triginta argēteis distrahitur. ibid.c
ioseph inuenit fratres suos in Dothaim. ibi.b
Quare quidam dicunt ioseph triginta argenteis venditum, alii viginti solum. ibidem.c
ioseph vidit manipulos fratrum adorare manipulum suum: exponitur. tom.10.168.c, d
ioseph, Sol, Luna, & stellę adorare eum debebant: exponitur. ibidem.d, e
ioseph pietas, & misericordia. Eodem.169.a
ioseph latuit patrem in Aegypto. Eod.168.g
Quare ioseph passus est suum patrem tantū portare pro sua absentia dolorem. to.10.168.h, & seq.
Quare ioseph tantum fratres suos afflixit. ibidem. m
De ioseph & domina sua. to.10.169.b, c
ioseph cum pulcher & decorus esset, pulchritudinem suam non ad alienam deriuauit iniuriam. ibid.c
Domina ioseph tentat eum. ibidem
Castitas beati ioseph. to.10.169.c, d
ioseph mira benignitas. ibid.f
ioseph fratres inuidos, vindicta non affecit. ibidem, f, g
Quę in ioseph figurata sunt, in Christo sunt completa. ibid. K, l
Rex surrexit, qui non nouerat ioseph &c. exponitur to.10.169.l
ioseph in carcere. to.10.168.l
ioseph quare a magistro pincernarum Pharaoni non commendatur. ibid.
ioseph non habuit fratres odio, pro parricidii crimine. to.10.210.h
De morte ioseph. to.10.169.K
Quorum regnum tempore ioseph in Aegypto defunctus sit. to.5.170.K
ioseph moritur in Aegypto centum & decē annorum, & quibus regnātibus, & quòd postmortē eius populus dei manfit in Aegypto cētū quadraginta quinq; annis. ibi:

Ioseph nutricius.

ioseph quomodo duos patres habuerit. t.4.93.h, i, Retracta.to.1.27.c
item.to.4.114.g, & 91.e, f, Retracta.t.1.22.m 11.d, item 4.254.f, & seq. & 305.l, m, & seq. & tom.6.70.m, Retracta.tom.1.21.h
ioseph de Maria suspicio. tom.2.73.K, tom.10 16.b, & sequentibus & 130.l, m, & sequentibus.
ioseph cur pater Christi dictus. to 4.134.b, c
ioseph quando prophectus in Aegyptum cum puero Iesu. to.4.137.i, k
ioseph quomodo maritus virginis Mariæ. tom.6.149.e, f
ioseph generatio, non Mariæ, ponitur à Matthæo. ibidem, e
ioseph sponsus, & custos virginitatis Mariç. tom.6.262.l
inter ioseph, & Mariam, coniugium perfectum to.7.265.c
ioseph virgo fuit semper. tom.10.131.a, & e
Disputatio ioseph apud semetipsū de Mariç imprægnatione. to.10.131.
Cogitauit ioseph occultè dimittere Mariam ibidem, b
ioseph voluit facere, cum Maria, diuortium. ibidem.
ioseph faber, putabat p̄ Christi. to.10.130.h
ioseph, monente angelo, Christum in Aegytum transfert. to.10.259.b, c

Ioseph ab Arimathia.

ioseph ab Arimathia. to.10.112.b
De ioseph, q̄ corpus domini petiit a Pilato. tom.10.194.l
ioseph ab Arimathia, non coactus tulit corpus Iesu. to.4.174.l, to.9.234.f
ioseph ab Arimathia, sepelit Iesum. t.10.195.b

Non minor fuit affectus Ioseph ab Arimathia, quam Mariæ. to.10.195.c
Iosephus. to 2.108.d
iosias rex. to.5.164.m, & 177.l
iosuæ, successor Moysi. to.3.242.d, to.6.11.h & 103.c
De Iosue, vel Iesu Naue, introducẽte populũ israel in terram promissionis. t.5.156.e
iosue priusquã introduceret populũ iudæorum in terram promissionis, dicebatur Osee. tomo.9.223.b
iosue dictus Osee, siue Ause. to.6.103.c
iosue dictus angelus. ibidem.b
iosue, typus Christi. to.6.86.a,b, & 103.d,e
iota, & apex, quid sit in Euang. to.4.395.l,m
iouinianistę, a iouiniano monacho. t.6.10.f
iouiniani errores. ibidem & to.1.23.i,K, to.7 235.b, & 281.e
iouiniani exorti ætate Augustini. to.6.10.f
iouinianus in sententia Stoicorum. ibid. & tom.2.34.m
iouinianus taxatur. to.2.259.e
iouinianistarum dogmata, omnia peccata esse patria. tomo.6.10.f
Verè baptizatos relabi in peccatum non posse. ibidem.
Nihil interesse inter vescentem cibis, & abstinentem. ibidem.
Mariam matrem Iesu, pariendo fuisse corruptam. ibid. & to.7.305.l
Virginum & nuptarum non esse discrimen. to.6.10.f,g, tom.1.23.i,K
iouiniano authore virgines quædam sacrę nupserunt viris. to.6.10.g, to.1.23.i,K, to.7.235.b
iouinianus matrimoniorum molestia abhorruit. tomo.6.10.g
Contra iouinianum scripsit Augustinus, de bono coniugali. to 6.255.e, Retract. to 1.23.i,K, tom.3.208.h
iouiniana item sententia de matrimonii & continentia, abundè refellitur in libro de sancta virginitate. tom.6.262.h, & seq.
Error iouiniani, dicentis hominem nõ posse peccare. to.10.223.c
Error iouiniani, dicentis nullam in futuro fore meritorum distantia. ibid.

Ira, irasci.

ira, quid. tom.4.126.h, to.10.92.e, & 115.l
iram, pœnam vocat. tom.2.74.K
iræ motus vnde to.2.166.h,i
ira sua nulli iniusta videtur. to.2.207.d, to.3.354.c, d
ira cohibenda. ibidem
ira, & odium, differunt. to.4.413.b
Contra iram. to.6.114.l, m
iræ gradus tres, to 4.396.d
ira oculum turbat, non extinguit. to.8.12.K, & 174.h
ira, & fruor quomodo differant. to.8.11.b, & 102.e,f, & 318.a,b
ira cum inueterauerit, fit odium: cum factũ fuerit odium, iam homicida es. to.8.40.d
ira nõ debet diu teneri, ne fiat pridiana. ibi.c
ira inueterata, fit odium. to.8.174.h, tomo.10.92.e
ira non est odium, sed de festuca in trabem conuertitur. tom.8.56.i,K
ira festuca est, in cõparatione odii. t 10.114.c
ira subita, festuca est: ira inueterata, trabes. tomo.10.227.g,h
iram vincere plus est, quam ciuitatẽ capere. tom.8.340.f
ira populorum necessaria erat seruis Christi Eodem. 363.e,f
Super iram inimicorum quomodo deus extendit manum suam. to.8.524.c,d, & seq.
De ira victa laudabilius triumphatur, quam si vindicetur. to.8.427.f
iræ, & patientiæ, pugna. tom 9.225.e,f
ira, & turbatus oculus. odiũ, extinctũ. t.10.15.l
iræ, & odii, differentia. to.10.92.e, & 114.c
De ira, & odio. to.10.114.c
Per iram ac superbiam, animę negligentium spiritũsancti custodia nudant. t.10.220.l
De ira fugienda. to.10.282.K
Quę comitentur iram. ibidem.l,m
Vbi regnauerit, ibi princeps diabolus erit. ibidem.m
Damna ex ira prodeuntia. Eod 283.a
De illo qui diu iram in pectore retinet, & nõ vult humiliari to.10.311.i
irasci fratri suo, quid sit. tom.1.17.c
irasci sine causa. ibidem
irascimini, & nolite peccare: duobus modis intelligitur. tom.8.7.m, & 40.c, & f
Si propterea irasceris seruo tuo, quia peccauit, ne tuipse pecces irascere tibi. t.8.40.c
irasci in tribulatione, quid sit. to.8.56.h,i
irasci quandoque licet iniquis, clamare non licet. ibidem K,l
Peccator plerunq; irascitur deo, & non vult sibi

sibi irasci deum. to.8.135.g
Charitas etsi aliquando irascatur vt corrigat non tenetur rea: quia non inuetterauit ira, vt verteretur in odium. Eod.397.b
irascimur filijs nostris, sed non odimus. to. 10.15.K,l
Etiam pecora irascuntur filiis. ibidem
Melius irasci homini & eum corrigere, quã non irascendo permittere interire. ibid.l
Non omnis qui irascitur, odit. tom.10.15.l
irascendum, sed non peccandum.t.10.30.b
irasci humanum est. tom.10.114.c
Qui magis prædicatori, irascitur quã se emẽ det, in æternum peribit. to.10.247.c
irasci, bonorum & malorum est conditio.to mo. 10.282.K
Multum interest inter peccatum irascẽtis, & crudelitatem odio habentis. to. 10.15. K
Troianis peierantibus dii irati. tom.5 21.K

Ira Dei.

ira dei, quid. tomo.5.141.d
ira dei super impœnitentes. to.2.357.e
irę dei obnoxii omnes nascimur. to. 3.54.K tom.9.29.b
ira dei, iusta vindicta. to.3.124.e, & 350.h to.4.422.b, & d, & h, to.6.127.h, & 205. m, & seq. to.8.281.f
ira dei non perturbatio animi eius est, sed iudicium quo irrogatur pœna peccato. to.5. 141.d, & 76.h
De ira dei, quæ incommutabilem tranquillitatem nulla inflammatione perturbat. to. 5.141.d
ira dei, quid secundũ aliquos. Eod.220.m
Quòd ira dei est etiam hæc vita erumnosa, in qua non abscondit ipse misericordias suas. to.5.222.d, e
ira, zelus, misericordia, impropriè deo attribuuntur. tom.6.59.f, & seq.
ira dei. tom.8.4.l,m
Quòd deus significantius dicatur, iram adducens, quàm irascens. to.8.15.l
Maior ira dei est, cum non requirit, dũ quasi obliuiscitur, & non attendit peccata. tom.8. 23.a, b
ira dei pœnam significat aduersus diabolũ, vt desinat possidere quos possidet. t.8.14.m
ira in indignatione, quid sit. Eod.50.c, d
Deus quomodo in ira confringat populos tom.8 181.c
ira dei cũ qua omnes nascimur, est vindicta primi peccati, & eorum qui addiderunt. tom.8. 192.c
Est ira consummationis, & est ira consumptionis. to.8.197.a
ira dei sine effectione turbulẽta intelligit debet, quia ira eius ratio est iustę vindictę. tom. 8. 301.f
ira dei mortales sumus. Eod. 306.m, & seq.
Potestatem irę dei paucorum hominum est cognoscere, quia pleriſq; magis irascitur cum parcit. tom.8. 328.f
ira dei permanens, super non credentem in vnigenitum filium dei, quæ sit. to.8. 376.l
Ex ira dei, hic homines laborant. tomo. 8. 385.h
ira non cadit in deum, sed de consuetudine translatum potentiam vindicandi hoc nomen accepit. Eodem. 410.e
Si tãta est ira occulti, quid erit iudicium manifesti. to.8.424.k,l
ira dei non perturbatio, sed vindicta iniquitatis est. Eodem, 290.f
iram dei, non perturbationem mentis oportet intelligi to.8 4.l, & 11.c, d
ira dei, non est nisi auerſio vultus eius. Eodem. 45.l
ira dei manet super incredulos. tom.9.29 b
iram dei super aliquem venire, & manere, non est idem. ibidem.
ira dei manet super eũ, &c. exponit. t 10.71.h
irasci quomodo dicatur deus. to.3.43.l, to.4. 44.k, & 191.a, & 191.h, & 201.g, tom.6. 194.f
irascitur deus, etiam bonis. tom.4.96.d
irasci peccanti, vt corrigatur, reprehensibile non est. to.5.132.h
Deus non perturbatur, sed tanqnam irascitur quia punit & vindicat to.8 191.c
Plus irascitur deus, si parcit quando malet viuis. to.8.224.m
Quibus deus irascitur, nihil confert misericordia humana tom.8.285.i
Deus irascitur, vt pater corrigens, non vt iudex damnans. to.8 293.b
illi irascitur deus, quem peccantem non flagellat. to.8.365.l
iracundia viri, iustitiam dei non operatur. tomo.2. 103.d
iracundia insidiatur prælatis. ibidem
Sol non occidat super iracundiam vestram, duobus modis intelligit, t.8.k, & 40.c, & f

Sedanda est iracundia, quàm primũ incepta est. to.9.229.e, tom.10.317.d
Non vult deus habitare cum iracundia nostra. tom.10.236.i
ire. Non fistendum est, donec perueniatur ad finem. tom.9.140.e,f
Itio Christi ad patrem, quid. tom.10.47.m.
irænеus, Lugdunẽsis episcopus, temporum Apostolorum vicinus. to.7.306.m
ireniæ sententia de peccato originali. ibi
iris arcus interpretatur. to.9.142.a
iridus natura, & causæ. ibidem, a, b
iris, paptismum ex aqua & spiritu sancto de signat. ibidem, b
iris in nube fit, Sole coruscante. ibidem
irreuerẽtia quid sit, & quomodo operuerit faciem Christi. to.8.242.i, & fo. sequen. m
irridere aut subsannare, quomodo deus dicatur. tom.8.4.l
Christus adhuc irridetur, non ab vno, sed a multis. tom.8.34.g, h
Conceptio Isaac. to.10.180.K
Natiuitas Isaac. ibidem, l
isaac a sterili matre, & annoso patre nascitur to.10.163.f
isaac mirabiliter natus. tom.4.377.a
Quibus regnantibus apud Assyrios, atque Sicyonios Abrahæ centenario Isaac de promissiõe sit natus: vel ipsi Esau & Iacob gemini ẽ Rebecca sint editi. t.5.169.d, & seq.
isaac nominauit filium suum ipse Abraham, quia riserat ipse admirans in gaudio: riserat ẽt mater dubitans in gaudio: interpretatur enim Isaac risus. to.5.151.g
isaac, solus est Abrahę hæres, & non filii cõcubinarum: & quid repræsentat. tomo. 5. 153.c
Ludus Ismalis cum Isaac, quare causa expulsionis ancillę, & filii eius. to.9.23.b
Abrahæ factum, de filio suo Isaac. tom.5.8.f
isaac immolatio, exponitur. to.10.146.d, e, & seq. & 161.l, m, & seq.
Eiusdem mysteria. to.10.199.c, d
isaac, eodem loco vbi Christus est crucifixus fuerat oblatus. tom.10.162.c
Quare Isaac non fuerit occisus. ibid.f
isaac nihil mundo contulisset, si potuisset occidi. to.10.132.e
isaac non occisus, diuinitatem Christi: aries occisus, humanitatem designabant. tom. 10.162.c
in isaac est lex & proplietia. to.5.154.l
isaac, typus filiorum dei. to.2.142.c
isaac, typus Christi. to.3.88.a, to.5.154.l, to. 6.86.f, & 249.K, t.8.57.g, to.9.228.b, to. 10.161.m, & 163.h, & 165.e, f, & 166.d
isaac quare nõ Esau, quem voluit, sed Iacob benedixit, quem noluit. to.4.244.i
isaac, populum noui testamẽti significat. to. 4.436.m, in fine. to.5.131.m, tom.6.87.g
Quod passionem Christi figurabat. t.8.164.f
isaac mittens filium suum in Mesopotamiã, deum patrem figurabat. tom.10.166.l
Per Isaac, & Ismael, quomodo signentur boni & mali. tom.5.131.i, & seq.
isaac in figura, ad cęleste regnum pertinet. tom. 8.469.e
isaac contentus fuit vna uxore, & posteritate duorum geminorum, nec habuit concubinam: nec tamen ideo melior est patre suo qui habuit plures, a quo excedebatur in fide & obedientia, tom.5.154.g, h
isaac vocauit Rebeccam sororem suam, vt pater eius: & quare. ibidem
isaac sterilis, nõ virginis filius, crucis meruit signa portare. tom.10.132.e
isaac semen dispersum in Esau & Iacob. to.5. 155.b
isaac ludens cum vxore sua, quid signet. to.6 133.a
isaac mortuus est centesimo atq; octuagesimo vitę suę anno vendito iã Ioseph, & regnante Balæo rege Assyriorũ. to.5.. 69.m
isis. tom.5.74.d, & 85.g
isis, filia Inachi proditur fuisse, qui primus regnare cępit Argiuis, quãdo Abrahę iam nepotes reperiuntur exorti, quam magnã deam Aegyptii colendam putarunt. to.5. 179.f
isim prædictã primo docuisse Aegyptios sapientiam, ideſt, astronomiam & alias disciplinas. Ex quo arguit primò sapientiã in nostris fuisse, vt in Abraham, Isaac, &c. ibidem, & sequen.
isidis simulachrum, & deificatio. to.5.169.f
ismael nascitur: & quomodo. to.5.131.l
Vide in litera h, Hismael.
ismael non eiectus, quia ex ancilla, sed quia fratri illudens. to.9.23.b, & m
israel quid interpretetur. to.10.34.i
israel, videns deum interpretatur. to.2.176.f, to.5.155.f, to.6.228.c

Israel nomen est electionis, & interpretatur videns deum, nondum specie, sed fide. to. 8. 156. l, & 273. e, & 475. i
israel semen verum, omnes credentes. to. 2. 179. l, m, to. 8. 264. f, g
israelitæ veri, sunt Christiani spiritaliter. to. 2. epist. 200. tom. 4. 131. b
israel carnalis & spiritalis. tom. 3. 19. b, & sequentibus copiose. tomo. 6. 23. K, l, tomo. 10. 5. c
israel nomen Iacob. to. 2. 180. a, to. 4. 37. g, & 131. m
israel, vniuersus Hebræorum populus nominatur. to. 4. 131. m
israelitarum calamitas. to. 3. 247. m
Filiorum Israel exemplum to. 5. 39. i, K
Filii Israel in exitu Aegypti. 60000. hominũ fuerunt bellicę iuuentutis. tomo. 5. 133. K
israelitarum persecutiones. Eodem, 156. c, & sequentibus.
Quòd Iesus populum israelitarum in terrã promissionis introduxit, & non Moyses, quid repręsentet. ibidem. f
Populus israel ducitur captiuus in Babyloniam. to. 5. 156. l, & 175. a
De præfigurata commutatione israelitici regni, & sacerdotii: & de his q̃ antea mater Samuelis, personam gerens Ecclesię, prophetauit. tomo. 5. 158. K, & sequentibus.
israel in duo diuisus, quomodo intelligatur. tom. 5. 161. h
Non est israel qui sibi vult esse principiũ: & quis sit qui pertineat ad israel. to. 8. 475. i
A nomine israel, nullus Christianus se putet alienum. tomo. 8. 429. k
israel, nõ solum iudaicum populum, sed verius Christianum significat. to. 8. 361. d, e
israelitæ duobus modis dici possunt. tom. 8. 265. f, g
illi verè israelitę sunt, qui meruerunt Christum intelligere deum in carne positũ, ut non quod videbant, cõtemnerent, sed q̃d non videbant, adorarent. Eod 273. e
Non sumus veriores filii israel, quàm iudæi. tom. 8. 576. g
Dispersiones israelis, congregare, quid sit. to. 8. 561. b, c
Quid figuret q̃ populus israeliticus de Aegypto liberatus, expulsis gẽtibus in regno collocatur. Eodem. 128. f
Cur a Pharaonis dominatione per Moysen liberati mare transierint, nec statim ad patriã nisi p̃ eremũ peruenerint. to. 2. 261. m
israel, dei ciuitas. to 10. 26. g, h
Pueri israelitarũ iubentur occidi. to. 10. 172. f, & sequen.
israelitę mare rubrum transeunt, subuersis Aegyptiis. to. 10. 176. e, f
israelitarum erga dominum ingratitudo. ibidem. g, h
israel seniorem sepeliri in eremo, & iuniorẽ ingredi terram promissionis, quid. to. 10. 180. l, m
iter Christi, carnis assumptio. tomo. 9. 29. i
Agens iter vitę huius, semper debet esse amatus. to. 10. 174. e
iterum geminatio est in scripturis, & habet difficultatem. to. 10. 29. K
iterũ, cur in Psalmo geminetur. to. 8. 255. d
iubal. tom. 5. 137. d
Vbi iubet pater quod contra deum non sit, sic audiẽdus est quomodo deus, quia obedire patri iussit deus. to. 8. 248. i
Christus iubet nobis aliquid, & promittit nobis aliquid. tomo. 10. 256. c
iubilare quid sit. to. 8. 221. l, m, & 350. c, d
iubilare, est intelligere, quod verbis explicari non potest. to. 8. 69. c
iubilatio non decet, niũ ineffabilẽ deũ. ibid. d
iubilatio est admiratio gaudii, quæ verbis explicari non potest. to. 8. 142. e
Si iubilatis quod dominus audiat, psallit etiã q̃d homines videant & audiãt. t. 8. 221. m
iubilare est ex abundantia gaudiorũ vbi verba sufficere non possunt, in vocem erumpere. to. 8. 295. h, & 323. a, b, & 382. m
iubilat in bonis omnis terra. to. 8. 367. l
iubilare in confessione, quid sit. ibid.
Qui iubilat, non verba dicit, sed sonus quidam est lætitiæ sine verbis. ibid. m
Si iubilas, domino iubila: noli iubilationem tuam in alias res diuidere to. 8. 367. f
iubilatio laus est ineffabilis. to. 8. 581. l

Iudas Patriarcha, & Machabęus.

iuda, latinè confessio. to. 6. 141. K, in fine. to. 8. 236. h, & 245. h
iudas laus est, siue confessio. tom. 5. 156. m
iudæ fornicatio cum nuru sua. to. 4. 16. l, to. 6 136. e, f, & 141. d, & seq.
iudas iudaicę genti nomen dedit. t. 4. 30. K, l, & 131. a
De iudę filii Iacob bñdictione, in qua signatur

tur passio Christi,& fructus.to.5.155.K. & sequen.
iudę laus. to.6.136.a.b.
iudas typus Christi. tom.6.141.i
Cur tribus iuda eligatur,& nō Ephraim,repulso tabernaculo Ioseph. to 8.288 K.l.
iudas Machabęus. to.5.182.b.

Iudas proditor.

De iuda Chri traditore ꝓphetia. to.8.415.k.
Quòd iudas dominum traditurus esset præfiguratum erat. to.8.5.e.f.
Quod Christū tradere voluerit,& occidere, figuraliter ostenditur. tomo.8.121.i.k.& 164.b c
iudam voluit Christus esse inter discipulos vt eo bene vteretur,implēdo dispensationē sue passionis:& vt Ecclesia suo exēplo sustinere doceret suos inimicos to.5.183.K.
iudas quare a Christo ad opus necessarium. eligitur,inter duodecim. to.8.82.c
Christus sciens elegit iudā, vnde tibi solatiū facere,nescituro quos diuites.to.8.180.K
Quomodo duodecim elegerit, & non potius vndecim, si iudas erat diabolus. ibidem,& tom.9.51.h.
iudam Christus non commendabat, sed successorem cum duodecim discipulos elegit.tom.9.78.b.c.
iudas ad aliquid a Christo est electus,nō autem vt cæteri,puta ad beatitudinem. Eodem.87.c.
iudæ.& aliorum discipuloram differentia. tomo.10.193.g.
iudas an baptizauerit,& euangelizauerit. tomo.7.65.i.
iudam tolerauit Christus.to.5.52.g.h.tom.9 80.f.g.
iudæ Christus corporis & sanguinis sui sacramentum dedit.to.2.223.g.to.8.24.l.to. 9.13.b.c.& 49.m.
iudas inexcutabilis. tom.4.51.c.d.
iudas buccellam à Christo post lotionē pedum accepit,durante cœna· to.9.85.c.d
iudas quando corpus Christi acceperit.tomo.9 88.g.
Bona à Chro in iudā collata. to.10.191.i.K.
iudæ patrum a lępra, & matrem a paralysi Christus sanauit. ibidem.i.
Christus iudam multis modis retrahere voluit. to.10.291.b.c.
iudæ obstinatio. to.10.189.e.f
iudas vendidit dominū,& ex precio emptus est ager figuli. to.9.212.a
iudas Christum vendens, grauius peccauit, quam Petrus negans. to.10.186.l.
Nec iudas Christum vendens retinuit precium,nec iudęi Christum. tom.9.242.e.
iudas vendendo Christum,& iudęus emendo,malū negocium egerunt, vnde ambo damnati sunt. to.10.154.K.
iudas traditor. to.5.266.c.
iudas proditio. to.4.162.c.
iudæ osculum. to.10.186.K
Cur Christus iudam traditorem, & furē patiebatur. to 8.564.b.
iudas typum gerit inimicorum Christi, iudæorum. tom.8.415.K.l.
Quòd personam gerebat ingratorū iudęorum. to.8.415.k.l.
Quòd iudas debito supplicio prēnunciatus sit puniendus. to.8.416.g.
iudas si ꝑ Christū oraret, indulgentiā rogaret,spē haberet,& misericordiā sperare, nec sibi desperatione collū ligaret.ibid.i.
Si teneret illud ad quod vocatus est, nullo modo ad eum,vel sua præterita:vel parētum iniquitas pertineret. ibidem.m
Vtrum ad pœnam iudę pertinuerit,qđ post mortem eius ad mendicitatem vxor eius, & filii peruenerunt. tom 8.417.a
iudas quomodo habuerit substantiam, quā fœnerator scrutaretur, quādo cum vnde cim dominum sequebatur. ibidem.c.
Cur dictus sit homo pacis, in quo Chrstus sperauit. Eodem.121.m
iudas proiecit preciū argenti, quia nō agnouit precium, quo ipse a domino redemptus erat. to.8.244.l
iudam triginta argēteos retulisse, qd signet. to.10.185.l.
iudas malus corpus malorum significat. tomo.9.80.g.
in iuda persona, significati sunt in Ecclesia mali. ibidem.h
iudę,passione domini, nihil nisi peccatum. to.10 52.f.
iudas videbat publicari suā cōsciētiā, & manum porrigebat ad bucellam. Eod.189.f.
De iuda Ischarioth. to.10.192 b.
iudas seipsum occidendo,sceleratę illius traditionis potius auxit quam expiauit commissum. to.5.7.d

Quòd iudas in suo corpore fecit, hoc factũ est in anima eius. tom.9.224.b
Iudæ desperatio.ibid.& t.10.105.l.& 189i.
Iudæ suspensio. to.10.189.i
Iudas,si añ mortẽ Chri suspẽsus. t.4.263.m
iudam & Cain adorarunt Caiani hęretici. tomo.6.5.e.Iudas Apostolus.
Iudas Thaddęus,qui & Lebbæus.to.4.147.i.
Idem iudas Iacobi dictus. ibidem
Iudas iudæ successit. to.8.545.K.
Iudęa gens. to.5.38.c.
Iudæa gens,scriniaria Christianorũ.t.6.85.c
Iudæa in medio mundo. to.8.59.c.
In iudęa sola vere notus Deus.to.8.273.K.l
Iudęa vera,Christi Ecclesia. Eodem.273.c.
Iudæa, superbia inflata. to.10.164.h
Iudęi dicti a iuda. tom.4.30.k.l.269.
Iudæi a iuda patriarcha filio Iacob. sicut Hebræi dicuntur ab Heber,vel ab Abraham. tom.5.143.f.
Iudęi nomen traxerunt a iuda filio iacob: de qua tribu semper reges habuerunt vsque ad Herodẽ,vt veniente Christo secũdum prophetiam regnum euerteretur iudæorum.tom 8.273.b.
Quod amplius non sit appellandi iudæi nisi tantũ carne,& verius sunt iudęi,qui Christiani facti sunt ex iudæis. ibidem.
Iudæi falso iactant nomen Abrahæ. tomo.2. 246.l.m.to.8.142.K.& 145.h.i.& 576.g.h. tom.9.67.l.m
Iudęi vocabulo parcius vtẽdũ.to.2.epi.200
Iudæorum religio. to.1.235.g.
Iudæis qũo vtatur Ecclesia. ibidem.
Iudęorũ cæremonię pestiferæ Chrianis,etiã ex iudaismo venientibus.to.2.16.m.& 23.K
Iudęi reges suos appellant Christos,& quare.to.4.128.c.& 168.d.to.8.404.f.
Iudæis primũ oportuit p̃dicari Euangelium. to.4.428 g.& 435.m.tom.6.24.m.& seq.
De iudęis. to.4.211.b.& seq.
Iudęorum genus,quare non occiditur. to.4. 353.g.& seq.
Iudaici populi laus,ne gentes superbiant.to. 4.427.K
Iudęi,gentes applĩat peccatores.to. 5.431.e
Iudæorum sacramenta. to.4.451.l.
Iudęorum regnum stetisset,si non in Deum peccassent. tom.5.39.K.
Iudæorum populus quomodo & quantum temporis fuerit in Aegypto.tom.5.170.K
In iudæorũ populo quibus regnantibus, in diuersis mundi partibus, Saul cœperit regnare. tom.5.173.i.
Iudæorũ decem tribus captiuatas esse innuit tempore Romuli: quando etiam septẽ sapientes fuerunt. to.5.174.K.l.
Christus iudęos in se transfiguravit, & misericordię memor fuit. Eodẽ.177.d
Quod regi iudęorũ Aristobolo successerit Alexander, cui successit vxor eius Alexandra regina iudęorũ, cuius filius Aristobolus & Hyrcanus de regno contenderunt: & mala multiplicata sunt. to.5.182.b.
Iudæi Dei susceptores. Eodem.195.e.
Iudęi peruersi ad fidem,& videntes Christũ glorioſum venientẽ, dolebunt de illusionibus quas patres ipsorũ sibi fecerũt,quasi ipsi fecissent:non aũt dolebunt reatu criminis,sed pietatis affectu Eodem.212.g.li
Contra iudæos,de Christo, ex veteri testmẽ to.to.6.12.b.& 19.l.& seq.cop.
Aduersus iudęos, oratio. to.6.22.K.
Iudęi Christianis obiiciunt, cur sibi vetus testamentum vendicent, cuius sacramenta non seruant. ibidem.l.
Iudęi,frater, maior. to.6.23.m.& 26.f.
Iudęorum sacrificia,Deo ingrata.to.6.23.i. & fo.seq.g.h.
Cum iudæis qualiter differendum sit.tom.6 24.m.& seq.
Iudæis non insultandum. ibidem.
Iudaicę synagogæ cum Ecclesia altercatio. Eodem.25.b.& seq.
Iudæorum adoptio,gloria,testamenta.legis constitutio. to.6.82.m.& seq.
Iudæorum primus rex alienigena. Herodes. Eodem.88 b.
Iudęorum deuteroſis.to.6.198.f.to.8 455.g
Iudæi habent aliquid quod probatur.tomo 7.153 K.l.& 160.d.e.
Iudęorũ sacrificia, qũo perierint.t.8.115.b.c.
Iudęi seruiũt Christianis.to.8.122.e.to.10. 166.f.g.
Iudęi magis non sunt israel. to 8.122.e
Quod sint capsarii nostri: & fluentibus nobis codices portent. ibidem
Iudæi remanserunt tanquam vel ius sic cum in area. Eodem.139.l.
Iudęi possessi a dæmonibus,& deuorati.Eodem.126.l
Iudęi primatum perdiderunt. tom.8.142.d

Iudæus codicem portat, vnde credat Christianus, & conuincatur paganus. tomo.8. 184.e.& 196.e
Iudæi fic apparent de scriptura sancta, quã portant, quomodo apparet facies cæci de speculo, ab aliis videtur, ab ipso non videntur. tom.8.184.f
Iudęi habent codices, nos tentemus Christum. tom.8.196.e
Iudęi superstites, legem Dei infructuosè tenent. ibidem.h
Quòd occisi sint magis quam dominus, qa in domino mors occisa est, in illis iniquitas vixit. tom.8.214.e
Iudęi cur non debeant inuidere gẽtibus gratiam Euangelii. to.8.224.K
Iudęorum literatura. Eodem.252.c.d
Sunt Iudæi circuncisione carnis, & sunt Iudæi circuncisione cordis. to.8.272.l
Iudæi vnde filii diaboli. tomo.9.68.g
Iudęorũ sabbatismus, i ocio & luxu. t.8.336.l
Iudæi pascebantur de pęna dñi. to. 8.372.g
Iudæi Christi dicebantur specialiter, quem tamen non receperũt, cum dicitur. Et sui eum non receperunt. tomo.9.5.d
Christus primo contriuit iudęos, postea autem quassabit. tom.9.8.a.b
Iudęi filii erãt Abrahęcarne, nõ vita. t.9.68.a
Iudæi, quomodo filii Abrahę. tom.9.67.l
Iudęi, vnde filii regni dicti. tom.10.5.f
Iudæum spoliare. tom.10.93.h
Exacerbatio in iudæos. to.10.129.a
Iudęi taxantur. to.10.136.c
Iudęi ad gentium salutem & agnitionem diuina testimonia portant. Eodem.136.l
Iudæi, quare a Magis interrogati. tomo.10. 136.K.& sequen.
Iudęi libros legis seruando, sibi sumunt iudicium & nobis præbent testimonium. to.10.136.m
Populus iudæorum, testis est omnium redẽptionis nostrę mysteriorum. to. 10. 163.
Ioseph mortuo, afflicti sunt Iudęi in Aegypto. tom.10.169.l
Iudæorum populus in Aegypto, quanto opprimitur, tanto augetur. Eodem.172.e
Iudęi non receperunt Christum, recepturi Antichristum. tom.10.196.h
Iudęi Ecclesiæ prosperitatem videntes, tristantur, & confunduntur. Eodem. 254.h.i
Iudæorum iunior populus, quid. to.10.178.i
Iudæorum senior populus, quid. ibidem.
Frater senior Dauid populum Iudæorum designabat. tom.10.225.g
Iudæi spiritaliter, quid adumbrent.
Iudæi spiritaliter, sunt Christiani. to.2. epist. 200. per totum.
Iudęi ad Agar pertinent, Christiani ad Sarã. to.2.246.c.& sequentibus.
Iudæi etiam ad Esau, Christiani ad Iacob pertinent. ibidem.e.f
Iudæorũ pascha qd adũbrarit. t.4.211.b.& se.
Gradus iudaici populi, vsque ad Hierosolymam Ecclesiæ typum. tom. 4.330.i
Per iudæos aliquos scientes, aliquos nescientes, præcedentes tamen aduentum Christi, incarnationis eius mysterium mõstratum est, & alia pertinentia ad salutem. to. 5.63.l.m
Iudaicę obseruationes, vmbra futurorũ. t.6. 22.m.& seq.& 63.a.& 74.h.& 76.c
Iudæorum transmigratio in babyloniã, allegoricè. tom.6.87.e
Iudęorum sacrificium in victimis pecorum quid adumbrarit. tom.8.74.a
Iudæos velleris nomine significari. to.8.258 b. Vide, Gedeon.
Iudæi veri, q Christiani facti sunt ex iudęis, Eodem.273.c
Quòd perditi erant prophetæ, sacerdotes, sacrificia, & templum, figuratè demõstratur. to.8.414.k.& 417.d.e.& 424.g.h
Probatio mysteriorum fidei nostræ, exigit a libris iudęorum. to. 10.136.e.f

Iudæorum facta.

Iudęi gloriantur multos facere proselytos. tom.4.292.k. in princip.
Iudęorum impietas, de Christo. t.4. 417.i.K
Iudæos pœnitebit, quòd insultauerunt Christo. to.5.212.g
Iudæi adhuc operantur terram, quemadmodum Cain. tomo.6.83.a
Iudæi timuerunt perdere regnum, nisi Christum occiderent, & eo occiso amiserunt. to.8.26.c.& 171.h
Iudæi cõculcantes Christum, quẽadmodũ dati sint in opprobriũ. tom.8.184. d.e
Iudæi ideo Christum tradiderunt Pilato, vt quasi ipsi a morte eius viderentur immunes. to.8.184 i.K.& 214.
Iudęi fuderunt sanguinem Christi sæuiẽtes, biberunt cõfitentes. tom.8.195.i.& 222.i

Quare voluerunt occidere Christũ. Eodem. 213.c & 217.m
Quòd repulerunt agnum, & elegerunt vulpem, ideo partes vulpium facti sunt. to. 8.213.d
Quòd firmauerunt sermonem malignum. non domino, sed sibi, dicendo, Sanguis eius super nos, &c. tom.8.214.c
Iudæi latere putabant eum, quem occidebãt latere Deum. ibidem.e
Quanto acutius sibi videbantur excogitare contra Christum, tanto magis deficiebãt scrutantes scrutinio. ibidem.f
Quòd precium sanguinis non mittebant in arcam, & ipsum sanguinem mittebant in conscientiam. tom.8.214.f.g
Iudæi minus peccauerunt crucifigẽtes Christum, in terra ambulantes, quam qui contemnunt in cœlo, sedentem. Eodẽ. 243.e
Quia cessauerũt superna cognoscere, necesse est, vt de inferioribus cogitent. ibidẽ.h
Iudæi vbi potuerunt aduersus dominũ clamare, ibi a domino non permittuntur habitare. Ibidem.i
Quid peccauerunt, si Christum a Deo percussum persecuti sunt. ibidem.k
Quòd meriti erant, vt filium Dei non agnoscendo crucifigerent. to.8.244.a
Iudęi timendo perdere terrena, regem cęli occidendo, etiam perdiderũt terrena. Eodem.265.l.m
Quòd offendendo dominum, degenerauerint, nos promerendo Deum, de genere Abrahę facti sumus. tom.8.306.i
Iudæi Christum crucifixum irridẽt, qui scãdalum est eis. tom.8.398.l
Iudæi signa quęrunt. tomo.9.48.a
Iudęi ĩ quo magis Deũ offenderint. t.9.50.a
Inter iudęos, plures pontifices, contra prȩceptum Dei. tom.9.79.f
Iudæi volunt Christum occidere, Gentiles videre. tom.9.81.d
Iudęi Christum comprehenderunt, ad quẽ non accesserunt. tomo.9.115.a
Iudæis non licebat interficere quẽquã, quia iã Pascha incœperant. ibidem. m. & seq.
Iudæi Christum interfecerunt, licet dicerẽt non sibi licere interficere quenquam. Eodem.116.b
Non reprehenduntur iudæi quòd p Pascha liberauerunt nocentem, sed quòd interfecerunt nocentem. ibidem.l
Iudæi, & non solum milites, Iesum crucifixerunt. Eodem.117.h
iudæi Christi interfectores, pulsi sunt ab illa Hierusalem ciuitate. tom.9.126.l
iudęi regnum perdere metuentes, seipsos & suum regnum, Christum occidendo, perdiderunt. tom.9.228.f
Christus a iudęis occisus, a gentibus est honoratus, & eius populus augmẽtatus. Eodem 232.e.f
iudęi ad nuptias agni inuitati, venire noluerũt, spõsum autẽ occiderunt. to. 9 242.e
Tyrannis iudęorum, Christum paruulum quęrentium, retorta est in filios eorum. ibidem a.b.& 244.l
Quare iudęi in comprehensione Christi cęciderunt in terram. to.9.247.g
iudęi nec stellam Magorum secuti sunt, nec titulo Pilati consenserunt. tom.10. 136.i
iudęi agnum paschalem quotãnis adhuc comedentes, Christum gentibus ostendunt, sed non adorant. Eodem.137.d
iudæi, in demonstrando Christo Magis fuerunt parati ad legendum, cęci ad intelligẽdum. tom.10.138.e
Quando populus iudæorum, Christum crucifigens, reprobatur. gentium populus eligitur. tom.10.226.b.c
iudęi putabãt se occidisse Christum, qui tertia die resurrexit. tom.10.254.h
inuectiua in iudæos, aduersus Stephanum debachantes. tomo.10.257.g.h
Crudelitatis iudæorũ in Christũ. t.10.261.g.h

Iudæorum mores, & eorum appellationes.

Iudęi inuidi. tom.2.25.d.e.to.3.10.h
Canes dicuntur iudæi. tomo.2.179.d
iudęi stulti, & ignobiles. tom.4.431.m
iudęis obiicitur sanguinis effusio, & quòd propheticidę sint. tomo.5.28.b.c
iudæi, genimina viperarum, cur dicãtur. Eodem.57.c.& sequentibus.
iudæi Sodomitis, in malitia, prælati. t.7.153.l
iudæorum malitia sacramenta non violauit. ibidem.K.l
iudęi Samaritanis nõ coutuntur. to.9.30.m
iudęi acetum. Eodem.119.a
iudæi, falsarii. tomo.10.38.e
iudęi sunt mendaces a se, & veraces contra seq. Eodem.137.l

iudęorum ſtultitia. to.10.138.e.
Chriſtus omnes calumnias, irriſiones, & tormenta Iudęorum.deuicit.to.10.213 g.h.
Iudæorum, cęcitas.
Iudęorum cęcitas prędicta. to.6.91.e.f
iudæorum cęcitas, an ſanabilis.to.1.235.g. to.4.124.h.& ſeq copioſe
iudęi excæcati, & obdurati, quare nō potuerint credere. to.9.83.d.e.
iudæi obſcurati, nō vidēt aperta.t.5.166.f.g.
iudęi Chriſtum ſub velo non vident. tom.8.218.m.& ſeq.
Quod iudæi merito ſuperbię ſuę excæcati ſint, ne cognoſcerent Chriſtum in carne: quod figuraliter oſtenditur.tom.8.527.l.
Cæcitas iudæorum. to.10.34.l.m.& 43.e.f.
Iudæorum.errores.
inter Iudæos hęreſis eſt, quæ dicitur Mineorum. tom.2.16.K
iudæis ſimiles ſunt Chriſtiani, qui ſuis viribus diuina exiſtimant implere mandata. tom.2.246.h.
Ne iudaizemus in cibis & feſtis. ibid.i.
iudæorum Deū, quidā Iouem, alii Saturnū putauerunt tom.4.130.b.
iudęi merita ſua iactantes, alieni ſunt a gratia Dei. to.4.216.l.m.to.8.159.l.m
iudęi Deo ſub elementis ſeruiunt.to.4.315.f
iudęi ſperant Chriſtum venturum, ſed non morituram. to.5.166.d.
In iudęis, vel hęreticis quod vitiatum eſt ſanatur tantum. tom.7.159.l.m.
iudęi in homine, & tranſitoriis, non in Deo confidebant. tom.9.7.f.
Error iudæorum ponentium vnum Deum, & non trinitatem. tom.10.222.c
Exclamatio in gentem iudaicā, redemptorē ſuū non agnoſcentem.to.9.241.m.& ſeq.
Iudæorum infidelitas, & credulitas.
De Pſal. 68. in quo iudęorum pertinax infidelitas declaratur. to.5.166.f
iudęi crędent in fine ſeculi. to.10.34.m
iudæorū infidelitatis deploratio.to.10.56.f.
iudęi infideles, ſacram ſcripturā portantes, fidelibus de gratia Dei reſpondent.tomo.10.137.l.
iudæi vidēdo Chriſtū, nō crediderūt, Gētiles vero audiēdo crediderūt.to.10.164.b.
exclamatio ī Iudęos.t.10.300 g.h.et.317.l.m
Iudęi lapſi reprobati, nec tamen iudicandi.
De iudęorum lapſu, ne ſuperbiant gentes.tomo.6.78.c.
iudęorum ruina, gentium ſalus. to.4.427.K.
iudæi reprobati. to.10.5.f.
Quod aduerſus Iudæos, prę ciſos olim de radice patriarcharū, extollere nos nō debemus, ſed neq; contra hæreticos: quia, &c.tom.8.222.h.
De reprobatione Iudęorum, & gentiū vocationes to.10.34.i.K.& ſeq.
Rebrobatio iudæorū non cognoſcentiū parentum ſuorum vindictam. to.10.176.e.
iudæorum damnatio. to.10.34.m.
iudęi non iudicandi. tom.1.81.d
Vide, Electio.
Iudæi diſperſi.
Iudæorum diſperſio prędicta. tom.6.21.b.
iudæi reiecti & diſpſi, ex miſterio.t.1.274.d.to.2.45.h.
iudęi diſperſi, teſtes Euangelicæ veritatis.to.2.89.a.b.to.4.140.b.to.6.91.e.& 183.f.g tom.8.196.e.
iudæos Deus occidit noluit, ſed diſpergi p mūdum: vt vbiq; fidei noſtrę teſtimonia perhibeant, ſuos prophetas & noſtros reuerendo. to.5.182.i.& ſe.
iudęi à Romanis ſunt vaſtati, & a ſuo regno expulſi. ibidem
iudæi ſignum legis ſuę, qūo non amiſerint in diſperſione.tom.6.84.b.c.to.8.196.d.
Quod ſint diſperſi p omnes gentes, teſtis iniquitatis ſuę, veritatis noſtræ.tom.8.196.e
ideo diſperſi ſunt, quia ſurrexit Chriſtus. Eodem 230.e
Cur non ex toto deleti ſint,, ſed diſperſi. to.8.285.a.b.
iudæorum domus quomodo deſerta. tomo.8.244.K
Separatio Iudęorum. to.10 73.a
iudæi propter Chriſti occiſionē, diſperſi pmittūtur inter gentes, ne veritatis teſtimonium amittant. to.10.130.l.m.
Iudæorum captiuitas, & ſubiectio.
iudęorum ſeruitus. to.3.16.l.to.9.66.f.
iudæi ob Chriſtum occiſum, Romano imperio ſubiugati.to.4.128.m.& tota colūna ſequen. to.8.116.d.
iudæi, offenſo Deo, ſæpe ſuis hoſtibus ſubdebantur. tom.4.128.m
iudęi peccantes, iuſte traditi ſunt in manus Romanorū, qui Romani qualibuſcunq;

virtutibus terrenam gloriam quæsierunt. tom.5.45.b.c
iudęorum populus euersa Hierusalem,& tẽ plo ductus est captiuus i Babyloniam.re gnante Sedechia apud Hebræos vltimo re ge,& Tarquinio Prisco apud Romanos, & innuit ibi hoc de duabus tribubus quæ remanserunt. tom.5.175.a
Iudęorum multi captiuati sunt a Ptolomęo rege Aegypti,post mortẽ Alexãdri, q restituti sũt libertati, postea tẽpore alterius Ptolomæi prioris succesoris,sub quo in terpretatio.lxx.facta est ibi.581.l. & seq.
iudæorum gens ab Alexandro subiugata est, post liberationem de Babylonia,iam pro phetis cessantibus. to.5.182.a
iudæi afflicti sunt in bellis, quę in Machabęis narrant,post prędictũ scilicet Ptolo męum,& vsque ad Aristobolum non habuerũt reges,sed duces,vel principes. Ari stobolus autem rex & pontifex factus est assumpto diademate. ibidem.b
Qđ in iudęorũ populo,a captiuitate Babyloniæ redeũte,vsq; ad Aristobolũ nõ fue rut reges,sed principes.t.5.179.b.& 182.b
Iudæi cęperunt esse tributarii Romanorũ, Põpeio principe Roma.iudæam capiente,ad petitionẽ Hircani,& eius pontifica tu Romæ cõfirmato,iudæi habuerũt primò regem alienigenã Herodem scilicet, sub quo natus est Christus,& sic impletũ est,quòd dux non defecit de gẽte iudæorum eis imperans,donec venit Christus, qui mittendus erat. tom.5.182.c.d
Cur maneant per omnes gentes subditi Roma.iuri,in signis sacrificiorũ,& circũcisiõis,vt nõ occidãtur.t.8.116.d.& 122.e.f
Iudæi tributarii facti. to.8.189.h
Iudæi manent cum signo,victi a Romanis, nec victi sunt vt a victoribus occiderentur. tom.8.196.d.& h.
Iudęorum vocatio, conuersio, reiectio, & confutatio.
De iudęorum finali vocatione, Osee prophetat. tom.5.175.h
Iudæorum multi conuersi sunt post passionem,attendentes scripturas.tom.5.182.k
Iudæi conuertendi sunt ad prędicationẽ Heliç. tomo.5.212.m
Exhortatio ad iudęos,super cõuersione sua. tom.9.216.i.K
Iudęorum reiectio,& gentium vocatio prędicta. to.6.23.K.l.& seq. copiosẽ
Iudęi non omnes repulsi. tom.4.427.i
Iudęi nõ honorificantes filium, confutantur.to.9.43.c.d
Iudex.
Iudex scripturarum homo nõ sit. to.1.82.d
Iudicis seueritatem, clementia temperatã, esse deberet. to.2.79.K.& seq.
Iudex legis sententiam mitigare potest. to.2.216.h.& 217.g
De iudicum tempore, in populo iudęorum & Saulis regis. tom.5.156.k
Iudex non peccat occidendo. to.5.8.f
Iudices fuerunt in populo Hebræorum,trecentis vigintinouem annis. tom.5.174.c
Iudicis ignorantia plerunque est calamitas innocentis. tom.5.190.g
Iudex ne innocentẽ damnet,plerunq; innocentem torquet per ignorantiã, & tortũ occidit,quo damnato & occiso, & utrũ ipse innocentem,vel nocẽtem iudex occiderit,adhuc nescit. ibidem g.h
Iudex aliqñ ẽt testes veros,vel inocẽtes, qui reũ accusauerãt occidit ignorãs,nõ valẽtes ꝓbare qđ obiiciunt, reo ꝓseuerãte in tormento immaniter, nec fatente scelus in testibus mentientibus ꝓ reo,& prędicãtibus.Non. n.hoc facit sapiẽs iudex nocẽdi voluntate,& teamen quia cogit humana societas,etiam iudicandi. ibidem.i
Iudex nõ põt nisi legibus.iudicare t.8.190.b
Iudices absorpti,iũcti petrę,q sint.t.8.538.g
Nihil est quo Deus iudex possit corrumpi. tom.9.199.d
Iudices admonet in agendis. tom.9.250.f
Iudicis conditio. tom.9.253.a.b
De iudice iniquo,qui nec Deũ timebat,nec homines reuerebatur,Sermo.tomo.10.30.h.& sequentibus.
Iudicum est corripere,& segregare malos, non uniuscuiusque. tom.10.82.b.c
Qui sint iudices terræ. tom.10.175.b
Qui contemnit prędonem,timeat iudicem. tom.10.231.d
Iudices iuste iudicent,& non munera accipiant. tom.10.254.a
Iudex ꝓnunciet exilium, tremor est, Deus mortẽ minat,& est lætitia. tom.10.248.e
Quæ sint iudicium corruptelæ.t.10.294.m.
Ad iudices,ut incorrupti iudicent.tom.10.294.

294.m & seq.
Quid deceat iudices. Eodem.295.a
Peccata communia iudicum.to.10.ibid.a.b
Exprobratio in iudices. ibidem.b
Iudicare
Iudicare quę liceat,quæ non.tom.1.81.c.& seq.to.4.428.d
Christianus de qb. iudicet.to.1.81.c. & seq.
Iudicat omnia Christianus. ibidem.
Non iudicet homo electionē diuinā. ibid.d
Nec iudicandi qui foris sunt. ibidem.
Aeternam legē cognoscere fas, iudicare nequaquam. to.1.240.d.e
Iudicat sola veritas,& a nemine iudicat.ibi.
Non iudicet de alio,qui de se iudicari nolit. to.2.234.h
Non temerè iudicandum.to.2.197.b.225.f tom.4.412.i
Iudicat ēt iniustus quædā recte. to.3.145.g
Iudicanda non sunt ambigua.tomo 4.412.i
Iudicare,& iudicium, quid significent in sacris literis. tom 4.26.i
Iudica illos Deus,prophetia est,non maledictio. tom 8.10.f
Aliud est iudicare pupillum, aliud iudicare pupillo. tom.8.22.K
Iudicare solus Deus potest,qui nouit occulta cordis. to.8.130.m
Temerè non iudicabit, qui per charitatem factus fuerit spiritalis. tom.8.146.b
Multi non ita iudicant vt loquuntur.tom.8.187.a.&c.
Qui non vult recte iudicare, recte iudicabitur. tom.8.187.e
Quòd sit Deus iudicans in terra.to.8.192.g
De nullo loco non iudicat,qui vbiq; secretus est,vbique publicus, quem nulli licet vt est cognoscere,& quem nemo permittitur ignorare. tom.8.271.a
Deus ibi te iudicat, vbi iniquitatem loqueris,non iudiciū differt,sed pœnam. ibid.c
Iudicare ante tempus, quid sit.tom.8.373.K
Rectè iudicat,qui habet iustitiam,nec iudicat si non recte iudicat. to.8.460.a
Iam iudicauit Deus plebem suam,separādo iustos ab iniustis, fideles ab infidelibus. tom.8.515.e.f
Difficile est vt de se quisque perfecte iudicet. tom.8.568.d
Plus homo ipse de se,& Deus plus de homine quam homo de se iudicat. ibidem.g
Quicqd iudicamus,inferius nobis ē.t.8.5.b.
Qui malè iudicat patuit illi manū ad accipiēdū iudiciū linguæ aliēnæ,& perdidit iudicium conscientiæ suæ. to.8.42.e
Frustra iudicatur ab homine,quem Deus iustificat. to.8.101.e
Iudicare personaliter. tomo.9.54.i
Iudicandum non est personaliter. ibidem.K
Iudicandum ante tēpus non est.to.10.100.d
Iudicantium iniquitas etiam Augustini tēpore. tom.10.20.h
Nolite iudicare,sed iustum iudicium iudicate,exponitur. to.10.78.K
In hac vita de nobisipsis iudicare non possumus. tom.10.111.f.g
Quo intelligatur, Vnicas cum iudicaris. tom.10.149.g
Qui terram iudicat,cęlum est, qui non iudicat,terra est. tom.10.174.l
Terra iudicans terram,timere debet eum, q est in cęlo. Eodem.175.b
Quomodo iudicandum sit.tom.10.175.d.e
Iudicandū,& admonendum. Eodē.227.d.e
prius iudicet seipsum quilibet,quam alterū tom.10.175.e.f
A seruo dominus iudicatur.tom.10.186.m
Vicit Christus cum iudicabatur,& quomodo. Eodem.187.c.d
Pilati & Danielis differētia i iudicādo.ibi.e.f
Mala aperta & publica,cum charitate arguere & iudicare possumus,& debemus.Eodem.227.d.e
De his quæ sunt Deo nota,& nobis ignota, periculosè iudicamus. ibidem.e
Deus pręsenti quædam iudicat, quędam iudicanda reseruat. to.10.236.a
Nō est iudicandum nisi qđ videt.to.10.244
Iudicium.
Iudicia Dei,& hominū, differunt.to.1.35.K.l.tom.3.353.l
Ex stylo iudicium. tom.2.55.K
Iudicium duplex.tom.3.56.f.g tomo.9.69.h.& 82.d
Iudicium iustū vendi non debet.to 2. 75.c
Iudicium pro pœna æterna.tom. 2.161. d.& 204.l.to.3.256.i.to.4.26.i.to.9.691
Iudicium nouum. tom.2.197.a.b
Iudicium iniustum non obest ei,qui iudicatur. ibidem.c
Iudicium peruersum. tom.3.3.d
Misericordia,& iudicium Dei.tomo.3.62.a

Iudicia lectorum varia. tom.3.79.b
De iudiciis. tom.3.302.m
Iudicia. tom.3.347.K
Iudicia Dei. to.3.353.l
Iudicium Dei ne præueniamus.tom.4.412.i
Iudicium temerarium. ibidem.K.l
Iudicia ſęcularia,& forenſia.tomo.3.59.g.h & 302.m
Iudiciũ, p iuſtitia.to. 4.52.i.tom.8. 257.c.d
iudiciũ varie accipi.to.4.147.i.K.t. 9. 42.i.K
Iudicio contendere, Chriſtiano non licet. to.4.408.h.tom.8.458.i
Iudicio mortis nõ licet alicui occidere, vel ſupponere aliquẽ poteſtate priuata. tom. 5.7.c
Iudicium humanum paruipendendum eſt, quod plurimum deuitat. tom.5.8.h
Varietates rerum temporaliũ,non ex fauore,aut impugnatione dęmonũ,ſed ex veri Dei pendere iudicio.to.5.18.K. & ſeq.
Iudicia Dei nec comprehendi poſſunt, nec iuſte reprehendi. ibidem.18.a
Iudicio Dei occulto defuit Roma. antiqs vera religio,q̃ eligere debuerãt t. 5.20.i
Iudicium de hominum factis, Deo relinqtur. tom.5.40.d
Iudicia aliorũ dicit multos contemnere, velut glorię contemptores, ſint & tamen ſibi ſapiẽtes eẽ videntur, quorũ virtus ob hoc humanę ſubditur laudi.tomo.5.47.K
Iudicia & ſupplicationes temeras laudantiũ quomodo contemnat Deus, quorum tñ non contemnit ſalutem.to.5.47.d. & i Et de quibus hoc exponatur. ibid.
iuſto Dei iudicio,dæmones permittũtur decipere. tom.5.63 b
iudiciũ veritatis non eſt in ſenſibus.t.5.67.g
iudicii libertate plurimum diſtat ratio conſiderãtis,a neceſsitate indigentis, ſiue a voluntate cupientis,quoniam homo magis comparat argentum,aut aurum, quã famulã,cum tamen famula excedat aurũ natura,& ſcdm iudicium ratiõis.to.5.97.d
Facere iudicium,& iuſtitiam. tom.5.159.i
De varietate rerum humanarum, cui nõ poteſt dici deeſſe iudiciũ Dei, quãuis nequeat inueſtigari. ibidem
De errore humanorum iudiciorum,cũ veritas latet. tom.5.190.g.& ſequen.
De iudiciis præſulũ ciuitatum, & aliorum quę plangenda ſunt multipliciter, cum illos iudicent quorum cõſcientias ſcire nõ poſſunt, in quibus innocentes cõdemnãtur,& tormentis cruciantur, dum tamen crimẽ ignoratur, ac per hoc ignorantia dicis plerũq; eſt calamitas innocẽtis. ibi.
De iudiciis huiuſmodi,in quibus ĩnocẽs cõfitetur ſe feciſſe quæ nõ fecit,quia potius elegit mori,q̃ illa ſuſtinere tormẽta. ibi.i
Iudicium dicitur datum prælatis Eccleſię, ad ligandum,& ſoluendum,vt in Apocalypſi innuitur. tom.5.202.K
Iudicia Dei eo magis occulta ſunt, quo nõ ſolum eſt bonis malè,& malis bene, ſed etiam quia interdũ eſt bonis bene,& malis male. to.5.3.d.& ſeq.& 198.g h
Iudicia Dei huiuſmodi occulta, omnia apparebunt iuſtiſsima, in vltimo die iudicii. to.5.198.i
Duo ſunt iudicia Dei, quæ inſinuantur per ſcripturas,vnum occultum,alterum manifeſtum. tom.8.19.d
Iudicia Dei quomodo auferũtur a facie animę. tom.8.21.b
Iudicia Dei vera,deſiderabilia ſuper, &c. q̃ ſint. tom.8.30.h.i
iudicia domini vera,iuſtificata,nõ ad rixas diuiſionis,ſed ad congregationem vnitatis. tom.8.32.K
iudicium pro diſcretione ponitur. tomo.8. 40.i.& 126.d.e
Cur in iudicio,perſonam pauperis non accipere,prohibeatur. tom.8.69 h.i
Iudicia Dei,quomodo abyſſus multa. to. 8. 88.a.b
Qui in iudicio pepercerit reo, aut innocentem confiteri tentauerit,non leui periculo ſubiacebit. tom.8.96.h
iudicia Dei non comprehenduntur.tom. 8. 125.f
Quòd nõ ſint parua,ſed magna, dura & moleſta. ibidem.i
Noli cum Deo in iudicio contendere, ſed da operam vt ſis iuſtus, & quantumcunque potueris confiteri te peccatorem.to. 8.128.c
Iudicium ſolet dici prauum, quod iniuſtũ eſt,ſed iudicium ſine adiectione cum dicitur,rectum iudicium debet intelligi.to. 8.257.d
Iudicium iniuſtum, omnino non eſt iudicium. to.8.364.b

Debemus

Debemus habere iudicium, discernendo malum a bono. & habere iustitiã, sequendo bonũ, & declinando a malo. ibidem. c. d
Iudicia Dei, qũo sint inscrutabilia, & rursum nota Ecclesię. to. 8. 441. f
Quomodo omnia iudicia Dei qs pronũcia re possit, cum inuestigare nemo possit. ibidem. c
Iudicia iustitię Dei fide custodiuntur, cũ sub Deo iusto iudice nec recte factum in fructuosum, nec peccatum credatur esse impunitum. to. 8. 458. d
Iudicia Dei sunt, quibus ab eo mundus, & nũc, & in fine sęculi, iudicatur. t. 8. 441. d
Iudicium Dei occultum est. to. 8. 188. i
Vtrum inter iudicium, & iustitiam aliquid interfit, & cur scriptura duo ista in plerisque locis simul ponat. to. 8. 409. K
Iudicia hominum, de occultis hominũ, nõ iocunda, sed temeraria sunt. to. 8. 448. h
Licet siue rectum, siue prauum, in nostri sermonis vsu iudicium nuncupetur, tamen si hoc rectum non fuerit, non debet iudicium nominari. tom. 8. 460. a
Consuetudo loquendi sic dicit bonũ & malum iudicium, quemadmodum dicitur bonus iudex, & malus. ibidem. b
Iudicium quando in bono accipitur, virtutis est operatio. ibidem.
Qui sint, qui cum Deo volunt intrare in iudicium. tom. 8. 545. g
Iudicio contendere cum Deo. ibidem. h
Iudicium quoddam secundum discretionẽ, quoddã vero ẽm afflictionẽ. tom. 9. 69. i
Iudicium quale intendebat Christus, cũ ante passionem diceret, Nunc iudicium est mundi. tom. 9. 82. e. f
Illius subeundum est humiliter iudicium, quem dominus non dedignatur suum esse vicarium. to. 9. 208. m
Iudicium quid, cum dicitur, Facite iudiciũ, &c. tom. 10. 27. f
Iudicium sibi manducat & bibit, exponitur tom. 10. 39. a. b
Iudiciũ, pdinatiõe scriptura ponit. t. 10. 71. h
Iudiciorum Dei altitudo. to 10. 80. f
Si quis voluerit tecum iudicio contendere, & tunicam tuã tollere, dimitte illi & pallium. tom. 10. 83. f. & 90. h
Sęcularia, & eccle. iudicia. tom. 10. 111. f. g
Patientia est sustineri iudicium, non reatus. tom. 10. 149. g
Non intres in iudicium cum seruo tuo, &c. exponitur. ibidem. l
in iudicio seruetur homo, peccato damnato. tom. 10. 175. f
Iudicium Christi a Pilato, fuit illi plena victoria. tom. 10. 187. d
Iudicii cœlestis, & terreni, differentia. tom. 10. 193. h
Deus non iubet diuina discutere iudicia, sed credere. to. 10. 194. f. & 215. f
De iudicio hominum. tomo. 10. 227. d
Peruersum iudicium non est iudicium, sed vitium. tom. 10. 243. g

Iudicium extremum.

Iudicii dies etiam filio incertus. to. 1. 268. i
Non iudicari hominem secundũ opera sua, error. tom. 2. 48. i. & fo. seq. c. d
Qualis qs inuenitur, talis iudicatur. t. 2. 105. a
Iudicii aduentus signa. Eodem. 104. m. & se. 107. f. g. tom. 10. 273. f. g. & 307. l. m
Dum tempus adhuc est, quilibet se reddat ad iudicium sufficientem. tom. 10. 216. m
Omnes stabimus ante tribunal Christi. to. 2. 150. i. & sequentibus.
Iudicabuntur & paruuli. ibidem. k. l
iudicari homines secundum volũtates suas futuras, si diutius viuerent. ibidem. K
iudicii extremi cogitatio. to. 2. 244. b. c. to 3. 78. c. d
iudicium extremum to. 3. 48. f. 56. f. & 76. c
Iudicare viuos, & mortuos, quomodo accipiendum. tomo. 3. 56 f. to. 9. 247. l
De iudicio viuorũ, & mortuorũ. to. 3. 65. e
Iudicium futurum peccatis pœnam prędscribet. tom. 3. 58. e
Post iudicium duę ciuitates. to. 3. 63. a
Post iudicium, an pœna impiorum ęterna. ibidem. b
iudicio peracto, non expectanda restitutio. tom. 3. 65. e
Post iudicium voluntas & pœnitẽtia impiorum. tom. 3. 73. c
Iudicem videbunt aliter boni, aliter mali. tom. 3. 84. i
Iudicii diem minatur peccatoribus Sophonias. tom. 3. 312. h
Iudi. an mox comitẽ aduẽtũ dñi. t 4. 230 m
In die iudicii qui domino occurrẽt, an morituri sint. ibidem, & seq.
Iudicium, & vita prędicanda. tom 4. 325. d

Iudicii

iudicii expectatio. tom.4.332.l
in iudicio dęmon accusabit.to.4.386.m.to. 6.17.i.& sequen.
iudicii diem tunc futurum, quum Euāgeliū prędicatum fuerit in omnibus gentibus. tom.4.407.l. in fine.
Ad iudicium venturus est Christus cū mortuorū resurrectione, & discipulis suis in humanitate in qua fuit iudicatus.t.5.199. c.& sequen.
iudicabit Christus cū duodecim discipulis, sedētibus super thronos duodecim.ibi.d
in Iudiciū non discretiōis, sed cōdemnationis dicit Ioānes nō venturos fideles Christi. Eodem.199.g.h
iudicium Dei primum est, quo iudicauit primos homines,& malos angelos, medio, quo iudicat cōtra dæmones,& homines nō solū vniuersaliter, sed ēt particulariter est iudiciū vltimū, quo Christ⁹ iudicabit viuos & mortuos. to.5.198.c. & sequen.
iudicii dies dicitur vltimus, ideſt, vltimum tempus, quod incertum est per quot dies protendatur. ibidem.d
iudicii dies proprie dicitur, quia nulli bono erit malè, nec vlli malo bene, sed modo omnia permixta sunt. ibidem.f
Quòd ad differēdum de nouissimo iudicio Dei, noui primū testamēti, ac deinde veteris testimonia prolaturus sit. ibidē.199.a
iudicium, dies domini aliquando nuncupatur. ibidem.198.i
Quibus sententiis domini saluatoris diuinū iudicium futurum in fine seculi declaretur. ibidem.b.& seq.
iudicium futurū probat, per nouū testamētum,& vetus ibidem & sequen.200.a.& & sequen.& 205.a.& seq. vsque ad fol. 208.& ibidem.g.& seq. vsque ad 210.b. & K.sequentibus.
in Iudicio condemnabit minus peccans magis peccantem. to.5.199.b.c
iudicium, damnatio & pœna peccatorum. to.5.199.h. to.10.102.a
in iudicio mare dabit mortuos suos,& infernus,& mors. Item infernus & mors sunt missi in stagnum ignis. to.5.204.d.& seq.
iudicare Christus veniens, multos inueniet viuos.ibidem.& tom.9.149.K. & 150.b. tom.10.177.b
iudiciū impiorū, quo mittentī in ignē ęternū, sequetur igniū cōflagrationē.to. 5. 205.g
Quid Apostolus Petrus de nouissimo Dei iudicio prædicare docuerit mortuorum to.5.205.a.& sequen.Paulus. ibid.e
in iudicio illo, vel circa iudiciū ipsum, has res didicimus esse vēturas, Heliā scilicet Thesbitē, fidem iudæorum, Antichristū persecuturum, Christum iudicaturum, mortuorum resurrectionē malorumque direptionem, mundi conflagrationem, eiusdem renouationem. to.5.207.e
Quid Esaias Propheta de mortuorū resurrectione,& retributione iudicii sit locutus.to.5.207 g.& seq.
Ad iudicium venturus Christus dicitur qua si ignis, propter eos quibus pęnalis erit eius aduentus. ibidem.i
Quid prophetauerit Daniel, de persecutione Antichristi,& de iudicio Dei, regnoq; sanctorum. to.5.209 g.& seq.
in psalmis Dauidicis, q̄ de fine seculi huius, & quę de nouissimo Dei iudicio prophetentur. to 5.209.b.& seq.
iudicatur Christus inter iustos & iniustos, veniet manifestè, qui prius venit occultus, ab iniustis iudicatus iniustè, & nō silebit, vt corā iudice interrogatus siluit. ibi.f
in iudicio quomodo aduocabit Deus cœlum deorsum,& terram. ibidem g
in iudicio congregabuntur sancti, ministerio angelorum ante iudicem. ibidem.
in iudicio innuit quosdā purgari igne illo, quia secundum Malachiam, purgabit filios Leui, quanuis & aliter exponat verbum Malachiæ. tom.5.210.K
De prophetia Malachiæ, qua Dei iudicium vltimum declaratur, & quorum dicitur per purificatorias pœnas fienda mundatio. ibidem.K.& seq.
Ad iudicium Christus veniens dicit se testē velocem esse. tom.5.211.e
De separatione bonorum & malorum, per quam nouissimi iudicii discretio declaratur. ibidem.g
Quod Christus iudicare debeat, probat Augustinus. to.5.212.d.& seq.
Ad iudicium faciendū quādo legitur Deus venturus, debet Christus intelligi. ibidē.
Quòd in libris veteris testamenti, cū Deus legitur iudicaturus, non euidenter Christi persona mōstretur, sed ex quibusdā testimonijs

stimoniis vbi dñs Deus loqtur, non dubie appareat q̃ ipse sit Christus. ibid.& seq.
Pater, omne iudiciũ dedit filio. to.5. 213.k
Iudiciũ fiet illi sine misericordia, &c. to.5 221.f & 225.a.& seq. to.8.549.b.c. to.10. 151.g
Cogitationes nostrę in iudicio patębunt. to. 5.241.h
iudicẽ Christũ dæmones agnoscũt. t.6. 12.b
in iudicio impii non resurgunt. tomo.8. 4 i
iudicii tempus incertum. tomo.8. 10.K.l
in iudicio futuro quidam arguentur, & non emendabuntur. tom.8.11.c.& 102.e
iudicium Dei manifestum, & occultum. to. 8.19.d
iudicium iustorum sicut meridies. to.8.91.b
iudicii diem animę piorum, in sinu Abrahæ, secure expectant. tom.8.92.h
in iudicio damnatorum verba. to. 8.155.f.g
iudicabunt multi cum domino. to. 8.155.l. m.& sequen.& 331.b
iudicium venturum terribiliter auditur eius qui securi esse bene viuendo nolunt, & male viuere diu volunt. tom.8.90.c
Vtiliter Deus illud latere voluit, vt semper sit paratum cor nostrum, & cætera. ibid.
iudicium extremum sicut infidelibus laborẽ auget, ita & fidelibus finit. to.8.90.f
iudicium extremum quare quidam futurũ negant. ibidem.i
Si possemus facere vt dies iudicii non veniret, nec sic esset male viuendũ. to. 8.154.i
iudicium quanto magis differtur, tanto maiore impetu venturum est. tomo.8.200.l
Si ante vellet iudicare quã prædicare, nemo inuenietur liberandus. tom.8.271.f
Dies iudicii figuraliter prȩmonstratur. tom. 8.476 l.m
iudicii diem qui timeant, vel qui sperent. tomo.8.493.c.d
Quod formidandum sit malis propter pœnam, amandum bonis propter coronam. tom.8.370.b
Testimonium Apostoli, vbi spem det bonis de iudicio. ibidem.b.c
Qđ sit durus duris, mitis piis, ergo in potestate tua est quomodo expectes venturũ iudicem. tom.8.362.a
Habeat se quisque iudicem, vt Deum habeat defensorem. to.8.270.m
Esto iudex tuus, ascende tribunal mẽtis tuę, torqueat te timor, erumpat confessio, & dic, &c. tom.8.159.g.&167.b
Gaudeat iudicandus, qui timuit iudicaturũ, quia ille cum venerit, cum æquitate iudicabit. tomo.8.228.e.f
Nihil valebit tibi caliditas accusatoris vbi testis est cõscientia vbi iudex non quærit testem, sed aduocatum tibi misit, propter illum & per illum confitere. Ibidem.f
Hic se corrigant, & non timeant cum iudicabuntur. tom.8.228.f
Quid timebo iudicantem in virtute, cuius salus præcesit in nomine. ibidem
Non timent venturum iudicem, qui primo agnouerunt correctorem. ibidem.g
Christus primo venit occultus, vt iudicaret secundo, veniet manifestus vt iudicet. to. 8.154.g.to.9 245.i. tom.10.213.f
Quòd alii erunt iudicantes cum dño, alii iudicãdi, sed ad dexterã ponẽdi. to.8.155 m
Si non amplius illic confedebunt iudicãtes quã duodecim Apostoli, vbi erit Paulus Apostolus? tom.8. ibidem.m.& 336.d
Sicut iudicaturi sunt ex toto orbe, sic & iudicandi ex toto orbe. tom.8.155.e
Non solus veniet ad iudicium, sed cũ senioribus terrę. tom.8.237.g
Multi sibi promittunt, quòd cum domino iudicabunt, & cętera. tom.8.331.i.& fol. sequen.i.k
Non est iudicatus Deus pater, sed filius iudicatus est a peccatoribus iustus, & in eo vincens, quia quod in eo iudicaretur, nõ habuit. to.8.161 m
Iudicabunt multi, sed pauciores erũt quã illi qui ante tribunal stabunt. tom.8.332.K
Quòd sancti iudicabunt cum Christo. tom. 8.476.b
Cum iudicaturus Christus venerit, videbũt eum boni & mali, boni vt percipiant mercedem, mali pœnam. Eodem. 147.c
Videbitur terribilis, qui visus est contẽptibilis, demonstrabit potentiam, qui demonstrauit patientiam. tom.8.313.K
Impii eum videbunt in forma serui, non in forma Dei. ibidem
Licet formam serui videbunt boni & mali, gloriam tamen eius nõ videbunt nisi pii. tom.8.423.K.l
Contra eos qui negant tantam multitudinẽ perdendam, cum pauci sint saluandi. Eodem.

Eodem.145.h.
Ideo quidam faciũt mala qa in iudicio Christum omnibus indulgentiam daturũ credunt. Eodem 168.l.m.
Timeamus iudicii Diem, véturus est: qui venit humilis, veniet excelsus: qui venit iudicandus, veniet iudicaturus.to. 8.229.m
Desiderantibus se propitius veniet: illi desiderant, qui tenuerunt fidẽ eius, & fecerũt mandata eius. ibidem.
Venturus est vt iudicet in virtute Dei, qui venit vt morereturex infirmitate.to.8.171.h.
Maledictum est si iudicet te in virtute sua, & non saluauerit in nomine suo. ibidem
Quod iudicabit orbem terræ in iustitia æqtate, quia conscientias singulorum nouit. Eodem 362.m
Quod vere iudex sit non concernens, sed discernens. Eodem.156.K.
Chrs in iudicãdo nõ errat.to.8.41.c.& 145.l
Dominus amat iudicium, nec peruersè iudicat.to.9.100 l.
inter iustum iudicem, & conscientiam tuã, noli timere nisi causam tuam.to.8.106.h
Iudicium me non peruertitur precibus. to. 9.20.b.c
Deus habet iudicium in ipsa misericordia, & rursus habet misericordiam in illo iudicio.to.8.69.g.
iudicando cum seueritate, non amittit misericordię bonitatem. tom.8.370 l.
Qui diligit iudicium, oportet vt exigat qđ dedit. to.8.69.l.
Deus in iudicio exigit rationem, reddit rationem, donat ęternitatem. ibidẽ.m
Non est venturus ad iudicium, nisi qui surrexit a mortuis. to.8.269.h.
Deus quomodo det iudiciũ regi, & iustitiã filio regis. to.8.256.m.& seq.
Honor regis q̃liter iud. diligat.to.8.364.a.b.
iudicio suo De⁹ oĩa reseruauit.t.8.338.i.& l
Ideo Christus cum potestate iudicaturus est quia cum magna humilitate iudicatus.to. 8.105.g.in fine
ille veniet vt iudicet, qui venit vt iudicaret. to.8.147.b.c.& 200.a.& 227.f.
Post iudicium, an damnatis detur mitigatio pœnæ. to.8.408.h
Quisquis futurum iudicem times, præsentẽ conscientiam modo corrige. to.8.565.i
iudicii tempus post erit. to.8.69.c.
iudiciũ nondum apparuit, sed iam factũ est iudicium. to.9.24.m
iam iudicatus est qui non credit. ibid.
iudex qualis apparebit Christus.tom.9.38.b
iudiciũ quo faciet filius, & nõ pater, cũ Ioã. 8.dicatur. Ego nõ iudico quenquã: est q quærat & iudicet. tomo.9 41.h.& 35.a.
Filius iudicium faciet, non pater, quia filius manifestus in forma humana apparebit, non autem pater. to 9.41.i.
iudicium multipliciter accipitur.to. 9.42.i.k to 10.102.a.
in iudicium non venire, quid sit.to.9.42.k.l.
iudicabit Christus viuos & mortuos, etsi dixerit, Ego nõ iudico quenquã.to. 9. 60.h.
iudicare, quo dicit pater, de quo dicit, qđ omne iudicium dedit filio.tomo. 9. 69.e.
iudicaturum se viuos & mortuos, nõ negat Xps, cũ dicit, Si q audierit verba mea, & custodierit, ego nõ iudico eum to 9.84.g
Mũdus de iudicio iudicatur, quia principẽ suum imitatur. tomo. 9.103.b.
Christus, nõ ĩ forma Dei, sed hominis visibilis, mundũ iudicabit.to.9.105.g.t.10.54.g
Quid sit habere fiduciam in die iudicii.to.9. 137.m.& seq.
Causę fiduciæ in die in iudicii.tom.9 138.d
Charitas nõ probatur perfecta, nisi incipiat desiderari dies iudicii. ibid.c.
Qui cogitat supremũ iudiciũ, conuertatur ad Ecclesiam. to.9.143.f.
iudicii diuini confessio. to.9 151.e.f
Exhortatio ad timendum horrorem iudicii. to.9.205.f.& 253.b.
Desceptatio iudicis cũ peccatorib.t.9.205.h
Deus in iudicio omnes homines ĩ duas partes diuidet. to.9.221.d
Chrs rectus iudex erit, a nullo corruptus.to mo.9.235.d.
Christus in iudicio nõ egebit testibus. ibidẽ
Sicut Christus nouerat horam, qua ipse iudicari debuit, sic nouit horam qua debet iudicare. to.9.235.f.
Qũo intelligatur, pater omne iudicium dedit filio.to.9.241 g.tom. 10.101.m.& seq.
Tota trinitas est iudex. to.9.241.h.
Extremi iudicii sententia.to 9.205.f & 239 m.& 253.b.c.to.10.159.i.k.218. d.230.c. d.308.g.h.311.i.& 318.m.
Christus in ea forma qua ascendit in cœlum veniet iudicare viuos & mortuos, tom.9.

to.9.247.l.tom.10.216.f
in iudicio quid improperabit dominus peccatoribus. to.9.253.tom.10.160.a.b
Vniuscuiusque hominis, iudicii dies nō lōge est. tom.10.16.l
Post iudicium non valebunt preces, & opera. tom.10.22.d
Qui occursuri sint dño in die iudicii. ibi.m
Quo Deus, quos nescit, iudicat.t. 10.23.g.h
iudicium expectandum. tomo.10.28.a
Christus quid in extremo iudicio piis & impiis dicturus. to.10.41.c.d
diabolo quid obiicietur in extremo iudicio tom.10.45.h
Qua forma Christus iudicaturus sit in vltimo iudicio. tom.10.54.g.h
Et quare forma hominis. ibidem & seq.
Quos hoīes iudicaturus sit Christ⁹.t.10.54.l
Verbum asperum a Deo homini dictum, iudicium est. tom.10.78.m.& sequen.
Cogitandum est quotidie quales erimus in die iudicii. to.10.78.g
iudicii extremi, & gloriæ beatorum discussio. ibidem.g.h
Qui incendium sempiternum effugient. to.10.99.a
Præparatio ad iudicium Dei. tomo.10.112.d
Qui iudicaturi sint cū domino. to.10.122.b
Quid est non intres in iudicium cum seruo tuo. tom110.149.l
Diei iudicii horror īmensus. tom.1.153.i.K
In potestate nostra positū est, qualiter ī die iudicii iudicemur. tom.10.154.i
Extremum iudicium semper cogitandus est. tom.10.159.i.& 216.f.273.f
Qui credit in Deum, & diligit eum, non timet, sed optat iudicium. tomo.10.187.m
Memoriam futuri perdidisse iudicii, magna peccati est pœna. to.10.189.d
Christus ab iniquis iudicatus, bonos & malos iudicaturus est. tom.10.190.g
Tam terribile erit supremū iudiciū, vt etiā ab angelis timeatur. tom.10.194.a
Christus in iudicio suo, nō solum crucem, sed & vulnera ostendet. ibidem.b
Gaudebant fideles veniente Christo ad iudicium, & confundentur infideles. tom.10.198.g
Christus cum eodem triumpho veniet ad iudiciū, quo ascendit in cœlū to.10.215.b.c
Christus in extremo iudicio reddet vnicuique secundum opperā, & non secundum misericordiam. to.10.216.g
in extremo iudicio proferentur testes extranei. ibidem.h
In extremo iudicio adducentur nota & non peregrina testimonia. to.10.216.h
Qui nunc dissimulat emendare vitam, in illo iudicio serò pœnitebit. ibidem
Quisque sibi metuere debet ab illo iudicio. tom.10.216.i
Christus arguet impios in iudicio, super formatione & reformatione eorū. ibidē.K.l
Duo sunt solū loca post iudiciū. to.10.241.a
iudicium timeant iudicii contēptores. ibid.i
Tempore iudicii, non erit pœnitendi locus. tom.10.259.c.& sequen.
Extremi iudicii irreuocabilis sententia. tom.10.272.k
Ad iudicium nō veniunt Pagani, Iudęi, nec hęretici, qui iam iudicati sunt. ibidem.m
De iudicio extremo, tom.10.273.c
Aduenīente Christo ad iudicū, quatuor angeli ab extremis terræ congregabunt omnes. ibidem.g
in die iudicii non erit tempus miserendi. to.10.285.i
in die iudicii omnes iusti erunt contra peccatores. ibidem
De die iudicii, & pœnis inferni. to.10.307.l
Ordo supremi iudicii. to.10.308.g
Quare Christus nō respōdit discipulis, interrogātibus diē iudicii. to.10.319.a.& seq.
iudicium in fide est, aliquando in manifestatione erit. tom.10.262.a
in Iudith quæ narrantur, innuit esse facta p idem tēpus quo regnabat Cyrus rex Persarum, quem librum Iudæi dicunt nō recepisse in canonē scripturarū. to.5.175.K
De Iudith. tom.10.238.m.& 239.d
Iudith precibus victricia arma fabricauit. to.10.239.a
Iudith magnanimitas. tom.10.239.a.b
Iudith orationis fauore pudorē proprium seruauit intactum. ibidem.c
Iudith abiecta formidine fœminea, non timuit in periculis. tom.10.239.d
Iudith ornatus, & species. tomo.10.ibidē.e
Iugarinus, De⁹. to.5.32.f.& se.& 33.e.& 54.i
Iugum domini leue esse. to.1.237.b.c.& 241.a. tom.2.167.f.g
Iugum legis graue. tom.2.67.f.g.& 173.i

Iugum

Iugum graue super filios Adam, a die exitus de ventre matris eorum, vsq; in diem sepulturę in matrem omnium. to. 5. 219. m. tom. 7. 341. h. 345. d. e. & 364. K
Iugum filiorum Dei suaue. Eodem. 347. b
Quinq; iuga bonum quid significent. to. 9. 211. i. K. to. 10. 28. h. i. & sequentibus.
iugũ & sarcinã Christi ferre, nihil est aliud quam pie viuere. to. 10. 8. b. & 148. l
iugũ Christi quomodo suaue, & leue. to. 4. 149. f. t. 10. 8. a. & se. copiose & 68. c d. 148. l
iugum Christi, idest, persecutiones & tribulationes, spiritus sanctus, etsi durissima, leuia facit. tom. 10. 8. b. c
Obseruationes innumerabiles graue iugum tom. 10. ibidem. e
Tollite iugum meum super vos, &c. exponitur. tom. 10. 81. h. & seq.
iugum enim meũ suaue est, & sarcina mea leuis, exponitur. ibidem. K. & seq.
Comparatio iugi, & oneris domini, ad cętetos labores humanos. to. 10. 148. l
iugum seculi premit. tom. 10. 178. a
iugum Christi subleuat ibidem
iugum Christi pauci ferunt. tomo. 10. 185. b
iugum auaritia multi fuerunt. ibidem
Iulianus Imperatur.
Iuliani lex a scholis arcet Christianos. to. 1. 52. g. tom. 5. 185. g
iulianus apostata. tom. 2. 51. b. & 228. f
De iuliani apostatæ iniquitate, qui vanis deditus chartulis, & merito temeritatis occisus, in locis hostilibus egenum reliquit exercitum. to. 5. 47. l
iulianus. tom. 5. 48. l. & 185. g
iulianus imperator infidelis, & apostata, milites Christianos habuit sub se, sed qñ volebat vt idola colerent, pręponebant illi Deum. tom. 8. 484. i. K
Cur quidam dicebant apud iulianum solam iustitiam locum habere. to. 8. 96. b. c
iulianus Pelagianus. to. 1. 26. l. & fol. seq g
iulianus Donatistarum. fautor. to. 7. 45. & g. h. & fo. 48. g. h
Calumniæ Iuliani. to. 7. 281. K. l
Contra Iulianum Pelagianum scripsit Augustinus. tom. 7. 305. g. & seq.
Ad primũ causationũ iuliani. to. 7. 323. b. c
Ad primum iuliani argumentum. ibidem i
Eludit Aug. iuliani syllogismos. to. 7. 325. g
iulius mensis, pro Quintili. tom. 3. 11. g
iulius & Pompeius pugnant. tom. 5. 23. è
iulius Proculus. tomo. 5. 24. f
iumenta, a iuuando dicta. tom. 4. 92. e
iumentorum salus Deo. to. 8. 88. c. to. 7. 58.
iumenta, dicũtur in Ecclesia simpliciter ambulantes. to. 8. 414. m. & 383. i. & 395. d. e
iungere quid hominem Deo iuga. t. 3. 348. i
iuno, Troianis infesta. to. 5. 21. l
iunonis templum. tom. 5. 3. f
iuno Troianis infesta & Romanis. to. 5. 20. l
iuno Iouis vxor. ibidem. 32. b
iuno & Tellus videntur idem. ibidem. 32. c
iuno Lucina Eluona. to. 5. 55. a
iuno, interduca, Domiduca dicit. ibid. 55. f
iuno est Iuppiter. tom. 5. 58. K
iunoni aer deputatur. tomo. 5. 87. l
iuno dicitur virtutib. inimicis, & quare ibi.
iuno, dea pariendi. tom. 8. 46. c
Apud poetas iunonis & Herculis spiritus diuisi. tom. 10. 9. c
iuppiter stuprator. t. 1. 31. f. t. 2. 8. f. g. & 248. c
Per Iouem lapidẽ, prouerbiale. to. 1. 234. K
iouem non genuisse nouem Musas. t. 3. 10 b
iouẽ Deũ iudæorũ, putauit Varro. t. 4. 130. c
De ioue & Saturno quid nugati sint Pagani. to. 4. 130. c. & se. copiose.
iuppiter. to. 5. 13. i
iuppiter, adulter. to. 5. 13. a. & 36. i
iuppiter deorum dearũq; rex. tomo. 5. 31. b
iuppiter, animus. tom 5. 33. c
iuppiter, Ganimedis raptor. to. 5. 36. i
iuppiter versus in bouẽ & in cygnũ ibi. 37. a
iouis omnia plena. tom. 5. 32. a. & 58. e
iouis propheria de Romanis, secundũ Virgilium. to. 5. 43. g. h
iuppiter, rex omnium. tom. 5. 58. c
iuppiter, mundus. ibidem. e. & seq.
iuppiter stella. to. 5. 59. l. & sequen.
iouis anima. tom. 5. 116. c
iouem se credi volebat Simõ magus. t. 6. 4. K
iuppiter, vel Heccate, secundum philosophos, anima mundi. tom. 10. 20. b
iurare quid. tom. 10. 86. a
Non iurandum. to. 1. in Posfido. to. 2. 124. c. tom. 4. 400. b. to. 6. 113. l. & 114. f
iurantis pœna. to. 1. in Posfidonio.
iuratũ olim per canes, lapides, &c. t. 1. 233. i
iurare verum, peccatum nõ est. to. 2. 124. d. & 211. e. to. 4. 400. d. to. 10 80 a
Peierare, ĩmane pec. t. 2 211. e. t. 10. 8. a. & se.
iurandi consuetudinem extinguere, difficilium.

lium. tom.4.400.d.in fine.
iurare per cęlum,& terram,&c. to.4.400.e
iurare aliquando oportuit,& aliquando nō to.4.317.i.
iurandi mos ad hoc corruptiſsimis morib. ſeruabat antiquis, nō vt a ſceleribus metu religionis prohiberentur, ſed vt periuria cæteris ſceleribus adderentur. to.5.21.e.
iurando conſuetudo vnde. to.6.54.d.e
iurare per execrationem, grauiſsimū eſt iurandi genus. to.8.13.i.K.
Qūo ois q iurat, in dño laudabit. to.8 213.e
iurat Deus per ſeipſum. to.8.353.K.l.
ideo prohibetur homo iurare, ne cōſuetudi ne iurandi, quia poteſt falli, etiā in periurium prolabatur: Deus ſolus ſecurus iurat quia falli non poteſt. to.8.321.l.
Quotiens iuraturus eſt, ſi ſemel iurando mē titur. to.8.325.b.
Quomodo omnia quę Deus iurauit Dauid, ſeruauit. ibidem.f.g
Si iurantē hominem timere debemus, ne p pter iurationem faciet quod cōtra volūta tem eius eſt quanto magis Deum, q nihil temere iurare poteſt. to.8.353.K.
Ideo prohibet hominem a iurando, ne in p iurium plabatur:& ideo Deus iurat, quia non poteſt eſſe periurus. tomo 8.424.f.
Homo tanto longius erit a periurio, quāto erit longe a iurando. ibidem.f.g.
Qui enim iurat hō, falſum & verū iurare po teſt: qui aūt non iurat, falſum iurare non poteſt, quia omnino non iurat. ibidem.g.
Cur non iuret dominus, qñ domini iuramē tum promiſsionis eſt firmamentū. ibidē.
Hoc eſt iurare, Deū teſtari. Si ergo tu iurādo teſtaris Deū, cur non & Deus iurando teſtetur ſeipſum. to.8.424.g.to.10.320.m.
Nihil gratius poſſumus Deo offerre, quam iure iurare. to.8.504.e
iurare, eſt firmè promittere. ibidem
iurare Dei, eſt promiſſum per ſeipſum firmare. to.8.507.h
iurandi conſuetudo vitanda eſt penitus. to 9 252.a.to.10.321.c.
Ante omnia nolite iurare exponitur, tom 10 86.e.& ſeq.
De eodem Sermo. ibid.85.f.& ſeq.
iurare, vtrum ſit peccatum tom.10.85 g.h.
iurare falſum, eſt peccatum. ibidem
iurare verum, non eſt peccatum. to.10.85.g h.& 320.l.m.
iurara dupliciter. to.10.85.h.
Peierare, eſt graue peccatum. ibidem.c
iurare q cōe, mala cōſuetudine ibidē. 86.h.i.
Quare iurare prohibitum. to.10.85.i.K.
Deus cum iurat, ſe adhibet teſtem. ibidem.K
Non iurare, Dei conſilium. to.10.85.K
difficilis de iurando quæſtio. ibidem.l.
iurare eſt, ſcit Deus, teſtis eſt. Deus, &c. tom. 10.86.a.& ſequen.
Ad peierandum quid homines iuducat. tomo.10.86.b.c
Auguſtinus, ante ſuſceptum baptiſmarū, cō ſueuerat frequenter iurare. ibidem.f
Quando,& ob quā rem, liceat homini Chriſtiano iurare. to.20.86.b
iurare, p lapidē, falſum periuriū. eſt. ibid.K.
iuramus proximo. ibidem
Quare Deus iuret,& prohibeat homines iurare. to.10.85.h.& 320.l.m.
Longe eſt à peccato falſum iurādi, q omnino non iurat: propinquat autem falſæ iurationi qui verum iurat. tom.10.320.m
Ne Herodes Deum offenderet periurando, offendit fæuiendo. to.10.322.a.
iurauit Dauid ſe occiſurum Nabal, quem tamen non occidit. ibidem.c
Prouocatus ad iurandum, non ita grauiter peccat, ſicut qui prouocat. tom.10.321.e
Prouocatus ad iurandū ab aliquo, ab ipſius malo erit quod iuras, non a tuo ibidē.c.d
Qui alterum prouocat ad iurandū, quē ſcit falſum iuraturum, vincit homicidā. tomo.10.321.d
Exemplum ſuper prouocatione ad iurandū falſum. to.10.321.e
Iuramentum, Iuratio, Iuſiurandum.
Quid appelletur iuramentum. tom.8. 458.c
Iuramentū accipere, nunquam prohibemur tom.2.211.e.
De iuramentis. tom.4.400.b & ſeq.
iuramenta Pauli expenſa ibidem.c.430.g.
iuramentū quo ſeruatur a Regulo. to.5.6.h.
iuramentum, etiam per falſos deos, vt firmū cuſtodiat, captiuitati & morti acerrimæ ſe ſubiicit Imperator Romanus, reuerſus Carthaginem. ibidem
iuramentum, factum Romanis, qualiter ſeruator a Saguntinis. tom.5.27.f.
Periurium magnum peccatū. eſt. to.10.85.f.
Quatenus liceat homini Chriſtiano exigere iuramen-

iuramentum. tom.10.86.h.i.
A iuramento abstinendum. tom.10.168.g.
An Herodes debuerit implere iuramentum, vel negligere. to.10 221.a.b
iuratio Dei veri,nõ nisi cõfirmatio promissi,& infidelium quędã increpatio est . to mo.5.153.l.to.8.321.l.
iuratio variis modis fit. to. 10.85.m.& seq.
Græcorum iuratio. ibid.
iuratio aliud est cum exigitur,aliud cum offertur. to.10.86.h.
iuratio quantum habeat mali. to.10.66.i
Falsa iuratio , est valde magnum peccatum to.10.320.K.
De iure iurando. tom.2.214.e
iusiurando per falsos deos. ibidem e
iusiurandum Deo deberi. to 4.400.e
insiurandi fides. tom.5.6.i.
Dei iussa. to 3.347.a.
Peccatores omittunt iussa Dei,& sequuntur iussa diaboli. to. 10.209 i
ius natura,consuetudine,& lege qnid. to.4. 187.g.& seq.
Quod iure fit,iuste fit. tom.5.195.K.
iura dicenda nõ sunt,vel putanda iniqua hominum constituta. ibidem.
ius est,omne quod iustum est: neq; omne qp ius dicitur,iustum est. to.8.559.K
Nec ius dicendum,si iniustum est. ibidem
Si ius feciſti,iniuriam pateris, si iniuriam feciſti,ius pateris. ibidem.
ius diuinum,& humanum. to.9.14.a.
iuris naturæ prçceptum,Non facies aliis , q̃ tibi fieri non vis. to.9.201 d
ius quod debemus Deo,nobis,& proximis. tom.10.86.a.
iurisperitus imperitus,cur sutori perito prę ponatur. tom.8.557.c.
iustificamur gratia Dei.to.1 24.h.to.8.450.e
Deus iustificat impium, gratis.to.1.60.h.to. 2.48.m.119.K.& 139.a.b.to.8.60.K.
iustificare impium , est ex impio facere piũ. to.2.180.c.to.4.423.h.to.8 62.K. to.9.6.h
iustificabuntur factores legis: exponitur.to. 3.274.h.& seq.
iustificatio præcedit legis factores.ibidem.l. tom.4.23.d.
[redacted].tom.3.275.h.
iustificationem nomine,quid intelligẽdum. tom.4.52.c.
iustificatio pręcedit electionem.to.. 21h.
iustificationẽ hois an fides mereat.ibidem.i
Non iustificabitur coram Deo omnis viuẽs tom.8.545.h
iustificamur in solo Christo.to.7.213.k.l.& fo.sequen.f.g
An iustificari possint, quibus Christus nondum annunciatus est. to.7.237.h.i
iustificatus etiã opus est gratia. to.7.241.l.m
iustificationis an capax sit natura humana tom.7.318.f.g.
iustificatio fit tribus modis. ibidem.h.
iustificationem præcedit vocatio. to.8.10.h
Cum iustificatur impius,ex possessione diaboli migrat in templum Dei.tom.8.14.m
Si se homo iustificauerit, & de sua iustitia p sumpserit,cadit. tom.8.60.l.m.
Deus non iustificat impium,nisi credentem & confitentem. to 8.83.i
iustificatio ad salutem pertinet, glorificatio ad honorem. to.8.206.a.
iustificatiões dei qũo discẽdę sint.t.8.440.b.
iustificationes Dei sunt non dicta , sed facta iustitiæ,opa scilicet iustorũ quæ imperat Deus:& quare Dei dicatur ibiem. b.& d.
Cur iustificationes quærat discere.q eloquia Dei se in corde abscõdisse testatur. ibid.d
iustificationes,facta sunt iusta,ideſt opera iustitiæ. tom.8.413.i.
Quòd sint opera iusta,non verba.ibidem.m
Quòd absentes esse nõ possint , nisi quando nesciunt:& vtrum & quando sciuntur,& nõ fiunt,absentes habendæ sint. ibidem.
Non aliquid impedi quominus habeantur iustificationes Dei,nisi quid nõ desiderãtur,dum non in eas charitas feruet , quarum charitas lucet. tom 8.443.a.
Quod ad eas quasi gradibus perueniat. ibid.
in iustificationibus domini nulla est difficilior,quam vt suos quisque diligat inimicos.tom.8.442.b.& fo.seq.f.
Vt iustificationes Dei exquirã,hoc mihi factum est à Deo. to.8.450.h i.
iustificationes Dei sic discet,vt agas , non vt tantummodo scias. tom.8 445.l.
Vtrũ hoc sit iustificationes Dei nosse, qđ custodire & custodire,qp nosse.to.8.452.K.l
Non est cõsequens vt qui exquirit iustificationes Dei,inueniat:aut qui inuenerit faciat: quia nõ potest nisi inuenit facere, & nisi quçsierit inuenire. tom.8.463.k.l
iustificari pôt omnis homo viuens apud se: sed

ſed non coram domino. to.8.545.h
Qui fecit te ſine te, non iuſtificabit te ſine te. tomo 10.74.l
Iuſtificatus quis. to.10.75.
iuſtia quid ſit, & vnde. to.1.212.K, tomo.4. 187 g, to.5.195 K. to.10.156.c
Ad iuſtitiam cogi quatenus expediat. to.2. 50 m, & ſequentibus.
Iuſtitiam ſequi debet potentia. to.3.138.i.k
iuſtitia immortalis eſt. to.3.143.e,f
iuſtitiæ retributiones duæ ſunt. to.3.447.h
iuſtitia ratio habenda. to.3 348.K
iuſtitia iniquis odioſa. to.3.350.m
iuſtitia nimia. to.3.355.d
iuſtitia to. 4.377.c, tomo.5 31.g, & 189.h
Sine iuſtitia ſumma reſpublica regi nõ põt: verbum eſt Scipionis. to.5.17.f
Remota iuſtitia, quid ſunt regna niſi magna latrocinia? to.5.31.g
iuſtitia regum, & omnium præſidẽtium, debet eſſe cõmunis, reſpectu ſcilicet omniũ reorum. to.5.46.f, & ſequentibus.
Iuſtitia qũo fit cum miſericordia. to.5.76.i
iuſtitia niſi diligatur, auget prohibitione peccandi cupiditas. to.5.133 e
iuſtitia corrigentis, ita eſt officiũ inocẽtis, ſicut malũ nõ inferte bonis to.5.193.k,l
iuſtitia vbi nõ eſt, nec reſpublica eſſe poteſt, nec populus. to.5.194.i
iuſtitia non poteſt eſſe in homine, q ſe aufert Deo domino ſuo vero, & alijs ſua diſtribuit ibidem.K,l
iuſtitia ea virtus eſt, quę ſua cuique tribuit. ibidem. to.8.304 i
iuſtitia vnicuique ſua tribuit: vide fit in homine quidem iuſtus ordo naturæ vt anima ſubdatur Deo, & animę caro: ac per hoc Deo & anima caro. to.5.195.l
iuſtitia poteſt dici circumire omnes vires, in hoc, quòd totaliter animam ſubdit Deo, & animæ carnem. ibidem.l,m
iuſtitia punientis, qũo laudetur, in pęnis quibus repleẽ vita iſta, & bonitas in bonis q̃ ſimul cũ malis multa cõceſsit. to.5.236 l, & ſequẽti. & 237.K, & ſequẽtib⁹ copioſè.
iuſtitiæ erat damnare omnes. to.7.237.K,l
iuſtitiæ pulchritudo quanta ſit: & quare amatur. to.8.219.f
iuſtitiæ pulchritudo. to. 0.76.f
Pulchritudo iuſtitiæ formam ſuã habet, oculos q̃rit, accẽdit amatores ſuos. to.8.68.m
iuſtitia qualis ſit. to.8.61.a
iuſtitiam abſcondere in corde, quid ſit. tom. 8.117.l
Perde potius pecuniam, ne perdas iuſtitiam. to.8.131.d
iuſtitia, panis. to.8.152 d
Quiſque de iuſtitia interrogatus, quãdo nõ habet cauſam, nõ facilè reſpondeat quid ſit iuſtum. to.8.186.K
iuſtitiæ fons, vbi. to.8.208.c
iuſtitia habet quẽdã lucẽ ſuam, perfundit & illuſtrat animã inhęrẽtẽ ſibi: ſed quę ſe auertit à lumine iuſtitię, qñ magis q̃rit q̃ inueniat cõtra iuſtitiã tãto pl⁹ à luce repellit, & in tenebroſa demergit. to.8.215.f
iuſtitiam iniquam vel iniuſtam dicere nõ ſolemus. to.8.257.d
Non eſt iuſtitia dicenda, ſi iniuſta & praua fuerit. ibidem.
Hæc eſt iuſtitia, nõ anteponere ſeruos domino, nec æquare. to.8.257.f
iuſtitia ſtat & augetur reſpublica. to.5.195.l
iuſtitiæ & pax amicæ ſunt, & vna ſine altera eſſe non poteſt. to. 8.308.c
iuſtitiam nunquam es præcepturus ſi adhuc tibi placeat iniquitas. to.8.367.c
Tota iuſtitia ad vnũ verbum innocentiæ redigitur. to.8.371.f
iuſtitiam homo non operatur, niſi iuſtificatus. to.8.426.g
iuſtitia iniuſtorum, quę ſit. to.8.4 6.b
iuſtitia in laboribus doloribus delectari debet, nec ita tẽpore eſt diligẽda trãquillo, vt turbulento rẽpore deferatur, ſed ample ctenda eſt omni tempore. to.8.443.b
iuſtitia. non ſolet dici bone iuſtitia, vel mala iuſtitia. to.8.460.b
iuſtitiam ſtelligere difficile eſt. to. 8. 475.i,k
iuſtitia non ſolet dicit bona vel mala, ſed eo ipſo iam bona eſt, quia iuſtitia eſt. tomo. 8.460.b
iuſtitia, virtus eſt animi magni p̃cipueq; laudabilis. ibidem.
impleri omnẽ iuſtitiam quid eſt, cum dicebat Chriſtus Ioãni, Sine modo vt implea tur omnis iuſtitia. to.9.9.a
iuſtitia regis quæ ſit. to.9.180.c
Erogando pecuniam, augea iuſtitia.t. to.4.b
iuſtitia non eſt in corporis mundatione. to. 10.27.b
iuſtitiæ telum. to.10.40.a

Iustitia amanda. to.10.75.l
iustitia omnes res delectabiles excellit.t.10. 75.l,& sequentibus.& 76 e,& seq.
Delectabilis præ omnibus iustitia. to.10.75. m,& sequentibus.
Quantum amore iustitię impendendum.to. 10.76.f,g
iustitię bonũ,& diuitiarũ inanitas to.10.117.l
De iustitia. to.10.244 a
De iustitia,&correctione fraterna.t.10.287.f
in quo consistat iustitia. to.10 284.g,h
Exempla iustitiæ. ibidem.i,K
iustitiæ eminentia. ibidem
iustitia omnium virtutũ comes. to.10.284.l
Iustitiæ ordo gradus & parres.
Contemplatio prudentiæ,sanctificatio tẽperantiæ,impossibilitas fortitudinis,ordinatio iustitiæ. to.1.139.h
Ad iustitiam cęlestem gradus. to.4.192 h
Gradus proficientiũ, in iustitia amanda.to. 10.75.l,& sequentibus.
iustitiæ pars. to.4.407.l
iustitia duplex. to.1.74.f,g,to.10.72.i
iustitiam ostendit Augustinus in tribus consistere. to.5.197.m
iustitiæ humanę initium,Deus,& adiutor.t. 1.230.e
iustitia humana ĩpfecta. t.3.350.K & 356.a
iustitia humana. to.3.355.d
iustitia legis terrena,& carnalis. to.4.432.d
iustitia nostra in patria nõ erit vt ratio imperet vitijs,sed Deus homini & ratio corpori,vel animus.tãtaq; erit ibi obediẽdi suauitas,& fœlicitas,quãta viuendi,regnandiq; fęlicitas. to.5.197.m
Nisi abundauerit iustitia vestra.& cętera.exponitur. to.5.202.h
iustitia humana perfecta, impfecta est.to.7. 226.f,g
iustitia vnde in nobis. to.7.228.e
Quomodo perficitur iustitia in vita futura. to.7.294.d,e
iustitię propriæ fiducia tollitur. to.8.61.m
iustitia tua mõ absconditа est, & quãdo edu cetur velut lumen. to.8.91.a,b
Quæ sit iustitia hominis in hac vita.tomo.8. 128.d,& 350.i
Sic dicas iustitiam tuam,vt memineris quod acceperis eam,& non eam inuideas accipientibus. to.8.249.b
iustitia humana, Dei iustitia est. to. 8 249.a
ipsa est prima hominis iustitia, vt puniat se malum. to.8.309.i
Prius est vt habeas iustitiam, vt ipsa iustitia tua conuertatur in iudicium. to.8 347.i
iustitia humana nunquã pium facit, sed superbum. to.8 450.e
Quæ sit abundantia iustitię nostræ. tomo.8. 479.e,f,& h
iustitia nostra perficitur, cum de peccatis victoriam habemus. to.9.130.a
iustitia nostra per fidẽ est, non per speciem: pfecta aũt erit specie adueniente. ibidẽ.K
iustitia nostra a quo. to.10.66.c,d
De sua iustitia gloriantes. to.10.121.c
iustitia vera,Deus. to.2.114.K
iustitia vera desursũ est.t.2.140.h,t.3.353.a
iustitiæ qũo debetur vita æterna. to.2.140.a
Ad iustitiam vocãtur peccatores.t. 3.267.m & seq.& 278.e
iustitia vera. to.3. 359.a,to.4. 376.a
iustitia vera nõ est,nisi in ea republica, cuius cõditor Christus est,in ea ciuitate iustitia vera est,de qua scriptura sancta dicit;Gloriosa dicta sunt de te,& cæt. to.5.17.l
iustitia vera qũo diligatur. to.5.113.e
Vbi iustitia vera nõ est, nec eius esse potest, quod enim iure fit, pfecto iuste fit:quòd aũt iniuste fit,nec iure fieri põt. t.5.195.K
iustitia nostra quãuis in hoc vera sit propter verum finem: tamen magis constat in remissione peccatorũ,quã perfectione virtutum. to.5.197.K
iustitiæ verę dilectione vincuntur vitia:alias autem minime. to.5.220.f
iustitiam veram donat gratia sine meritis,in qua est multitudo dulcedinis. to.5.222.f
iustitia vera nõ diligitur nec delectat, nisi diuina subueniat gratia. to.5.113.e,f
iustitia vera nõ in philosophis Ethnicis fuerit. to.7.335.f,& seq.
iustitiã veram non habent impij. Eod.335.f
ille vere iustitiã loqt̃,q nõaliud ĩ labiis pstre pit:aliud cęlat in corde.t.8.187.c in fine.
iustitia nõ sit labiorũ,sed & factorũ.t.8.187.a
iustitia perfecta quę to.1.245.f,to.7.293.K, l & 302.i,to.8.480.i,to.10.160.h
De iustitia perfecta,Cypriani testimonia.to. 7.302.i
Item Ambrosij. to.7.303.e.& seq.
iustitia perfecta creata,in solis est angelis & beatis. to.9.130.l.a,& Perfecta

Perfecta iustitia in hac vita haberi non pōt, tamē ad profectū & mores boni a deo inspirantur & donantur to.8.226.i,K
Apostoli in hac vita vtrum peruenerunt ad iustitiæ perfectionem. to.10.59.i
iustitia, secundum quam viuunt angeli.rom. 10.149.m

Iustitia Dei.

iustitia dei quę. to.7.237.f
[illegible] t.2.119.i,& 130. l,& 181.c,& 214.m,com.3.148.l,m,269 c,& i,& 269.e,& 286.f,g,to.4.49.i,to.7. 295.m,to.9.49.a,b
iustitiam dei contemnentes qui.to.2.180.c
Annunciabunt cęli iustitiam tuam:exponit. [illegible]
iustitia tua sicut montes dei [illegible] ibid. & to.10.61.i,K
iustitia, & potentia dei. tom.3.137.b,i
iustitia Christi quomodo victus diabolus. tom 3.137.l
iuste viuere, opus dei. to.3.267.l,m
iustitia dei manifestata p leges & prophetas tom 3.268.g
iustitia, cibus dei. tom.4.393.g
iustitia dei nec potest esse crudelis, nec gratia iniusta to.5.111.f
iustitia dei quomodo ad nouum pertineat testamentum to.5.199.a
Vt iusta dei vindicta ostēdatur, plures dānantur:sed vt ostēdatur qd valeat misericors gratia, aliqui saluantur. to.5.218.g
iustitia dei Christus est to.5.223.g
ignorantes dei iustitiam, & suam volētes cōstituere, iustitiæ dei non sunt subiecti:exponitur.to.5.158.c,to.7.237.g,to.10.38. d, in fine.
[illegible] to.8.25[illegible]
iustitia dei quomodo sit nostra. tom.8.53.b
iustitia dei quomodo sicut montes dei.tom. 8.87.i,& 484.f
iustitia dei misericordiam illi auferre nō potest. to.8.535.
Non poteris a deo auferre iustitiam, implora ergo misericordiam. to.8.160.h,i
iustitiam deus perdere non potest.t.8.208.b
Est quędam iustitia manens, a quasi recedis iniustus es:ad quam si accedis iustus es:te recedente non deficit, te accedente non [illegible] ibidem.c
Iustitia angelorū in omnibus est, sed ab vno capite [illegible] vitæ. ibidem.c
iustitia dei quomodo nostra. to.8.549.a,b
iustitia dei sola liberat me, mea sola nō sunt, nisi peccata. to.8.253.h
Deus prius prędicat iustitiam, & sic iudicat iustitias. to.8.270.e
iustitia dei sūma ēt malis bene vtit.t.8.206.l
iustitia a cęlo prospicit:,cum a domino dat iustificatio confitenti. tomo 8 308.e,f
iustitia & iudicia dei in fine apparebunt, q̄ modo occulta sunt. tomo.8.323.m
iustitia,& iudicium,quomodo correctio sedis dei to.8.357.f,g
iustitia,& iudicium dei. to.8.408.l
Nomine iustitiæ, non ipsa virtus, sed opus virtutis significatur:quam non facit in homine nisi deus,qui per gratiam suam iustificat impium. tomo.8.460.b,c
iustitia dei,rectumq; iudicium,omni est metuenda peccanti to.8.462.c
institia dei est,quam vt habeat deus dedit. tomo. 8.545.f
iustitiæ dei commendatio. ibidem.
iustitia dei alia a iustitia hominum. t.9.49.b
iustitia quomodo cōuertetur in iudiciū his qui pro Christo tolerant. tomo 9.52.h
Præsumēs de iustitia d[illegible]
Qui vult hr̄e iustitiā,sit mēdicus dei.t.10.4.c
iustitia,qua Xps ascendit ad patrē.t.10.51.a
Quomodo nos iustitia dei. to.10.61.i
iustitia nostra,non nostra,sed dei ibid.
iustitia dei qūo impleatur in nobis.t.10.61.k
iustitia dei qūo proficit in nobis.to. 10.75.c
iustitia oīs a fonte iustitię. ideo.to.10. 80,a
Quid de iustitia dei sentiendum, quandiu in hoc corporis per fidē ambulamus.ibid.c
iustitia nō aliud est quam pręceptorum dei obseruatio. tomo.10.156.c
Opus in vinea domini est iustitia.t.10.244.b

Iustitia ex fide.

[illegible] tom.8 61.a
Nemo se ab omni iustitia putabit exulem,licet se iustum dicere nō audeat; quia fides tua iustitia tua est tom.8.67.e.f
Non esset iustitia fidei,si nō esset abscondi ū

quod prædicatum crederemus. to.8.421.K
[illegible] ibidem.m,to.9.130.a
[illegible] t.8.2.f
iuſtitia incipit eſſe in nobis ex fide.to.9.130 a, & K
iuſtitia quę ex fide eſt.t.10.50.g,h, [illegible] 73.g,h
iuſtitia ipſa eſt, credere in deũ.to.10.244.b

Iuſtitia ex lege.

Iuſtitia nec per legem, nec per naturam.to. 7.237.h
iuſtitiam legis poſt ſtercore habuit Paulus. to.7.256.k,l,& 427.e,f
Legis iuſtitia. to.10.39.K,l
iuſtitia legis quomodo impleatur in nobis. to.10.61.K,& ſeq.
iuſtitia legis Chriſti. to.10.73.b,c
iuſtitia ex lege eſt. to.10.73.l
Quæ iuſtitia ex lege,& quæ ex fide.tom. 10. 149.d

Iuſtitia Phariſæorum & Chriſtianorum.

Iuſtitia Scribarum & Phariſæorum.to.4. 27. e,& 395.a. Retractationum. to.1.16.b,c
iuſtitia Phariſæorum, & iuſtitia maior.to.4. 396.e
iuſtitia noſtra tunc plus abundat q̃ Scribarũ, quando facimus qđ docemus.to.5.202.h
iuſtia Phariſaica. to.9.16.b
iuſtitia Chriſtianorum quę. to.10.50.g
iuſtus, & iuſtificans ſolus deus. to.2.67.m
[illegible] ibidem.67.a
Tunc ſtabunt iuſti in magna conſtantia,&c. exponitur. ibid.c
iuſti, ironicè. tom.2.86.K,l
Non occidit iuſtus. Eodem. 322.g
iuſtus quid ſit,iniuſtus etiam agnoſcit. to.3. 145.g
iuſtus nemo ita eſt,vt perfectũ ſe audeat dicere. tom 3.177.K,l
iuſtũ hominem & bonum quomodo operatur deus to.3.204.K,l
Deus etiam iniuſta finit fieri,ipſe iuſtiſsimus tom.3.279.c
iuſtorum natiuitas. to.3.353.l
[illegible] f
Noli eſſe iuſtus multum, [illegible] m. to.4.244.e
Diabolus iuſtis multa mala intulit.to.4.315.
iuſtus ex lege,quis. to.4.317.l
iuſtos etiam diuinæ iuſtitiæ ſeueritas punit. to.4.418.g,h
iuſti bona præparant,& impiis mala.t.5.3.d
iuſtus quomodo dicitur ſepties in die cadere,& totiens reſurgere. Eodem.102.b
iuſti bene, non tantum bonis, ſed etiã malis vtuntur:quemadmodum iniuſti male, nõ tantum malis,ſed etiam bonis.to.5.113.f
iuſtus ex fide viuit.to.5.188.d,to.7.273.l,& 335.e,& 426.i,to.8.441.K,to 10.50.h,& [illegible]
iuſtus tunc ex fide [illegible] quod credit. to.8.422.m
iuſtus quare non gignit iuſtum.to.7.225.h,i
iuſtus nemo in omnibus. tom.7 226.e
iuſtus ex ſe nemo tom.1.137.x
iuſtus nemo, niſi per Chriſtum. to.7.285.h [illegible] to.7.293.l
Noli te iuſtum putare. to.8.256.f,g
Nemo dicat iuſtus ſum, ſufficit mihi iuſtitia mea. to.8.247.b
Non merito operum tuorum accepiſti gratiam fidei, qua ex impio factus es iuſtus. to.8.62.i, K
iuſtum eſt quicquid a deo fit,quia iniuſte nihil facere poteſt. to.8.67.d,& 208.b
iuſtus,& iniuſtus, ſibi alterutrum oneri ſunt diuerſis intentionibus. tomo.8.93.a
Quomodo verum ſit,Non vidiſti iuſtum derelictum, nec ſemẽ eius quęrens panẽ: cũ aliter inueniat in lectione diuina.t.8.98.l
Quis ſit iuſtus,qui non eſt derelictus, nec ſemen eius quęrens panem. Eodem. 99.c
iuſto nihil mali pot facere impius.t.8.100 c
Non ſic iuſtus eſt deus,vt non ſit miſericors tom. 8.117.m
Nemo iuſtus,niſi humilis,& pius,& de iuſtitia non inflatus. to.8.159.i
[illegible] t.8.192.e
iuſto eſt fructus,etiam in hac vita. ibidem,f
Nihil tam iuſtum quam vt puniatur peccator. tom.8.211.d
Quomodo intelligis,Qui recipit iuſtũ in nomine iuſti mercedẽ iuſti accipiet: ſic intelligе, qui recipit peccatorem in nomine peccatoris,perdet mercedem. to.8.383.a
Ab illo fit homo iuſtus qui nunquam potuit eſſe iniuſtus. tom.8.420.K
Quòd iuſtum eſt,bonum eſt. tom.8.416.f

Quisqs iustus est, cõtinuo bonꝰ est. t. 8. 460. b
Qui tribuit Deo quia est, & sibi q̃a iustus est melius sibi tribuit quam Deo: nã melius est iustum esse, quam hominem esse to. 8. 553. m, to. 10. 74. b
iustos creare, & impios iustificare, lvtrũ maius sit. to. 9. 92. l
Diligens iustum, quem putat iniustũ, diligit nõ ipsũ sed qđ putat eẽ ipsum. to. 9. 100. e
iusti sumus, sicut filius Dei iustus est, differẽter tamen. to. 9. 130. l
iustus peccatoris videns interim, plus accendi obseruatione, mãdatorũ. to. 9. 145. i
iusti quidam sunt, & postea impij efficiũtur, & contra. to. 9. 169. g
Qui facit iustitiam, iustus est: & qui facit peccatum, ex diabolo est. to. 9. 251. c
Quòd iusti simus Deo reputãdum: quod iniqui, nobis. to. 10 7. b, in fine.
iustus sine persequutione viuere hic nõ potest. to 10 83. d
iustus fit ex peccatore. to. 10. 92. g
Deum deprehendentes iustitiarii to. 10. 92. h
iustus dominus qũo intelligat. t. 10. 142. e, f
Vita iusti, in hoc mundo, bellum est, nõ triũphus. to. 10. 144. l, m
iniustum esse non põt q̃ placuit. to. 10. 148. i
Vide, Iniustitia, iniustus.
Hodie impletur in iustis, quod in aduẽtu spiritus sancti præsignabatur. tom 10 221. g
Eũdẽ aspectum habet iustus, & iniustus. to. 10. 253. b
Quantumuis qui vixerit iuste, non est tamẽ vsquequaq; certus de salute. t. 10. 301. b, c, & sequen.
iusti ducũtur ad præmia æterna, peccatores ad pœnam æternam. to. 10. 302. a
Iustina Ariana p̃sequitur Ambrosiũ. t. 1. 57. i
iustinus. to. 5. 31. K
iuuenca rufa, & eius mysterium. to. 4. 83, g, & seq. to. 5. 150. h
iuuenum acrior pugna, aduersus carnẽ, quã senum. to. 10. 37. a
Hesternũ dixit iuuenẽ Augustinus. t. 7. 88. b
iuuenum & iuuencularum, regula. t 10. 39. d
iuuenes imprudentes, duces vel pastores Ecclesiarũ, non sunt instituendi. t. 10. 284. m
Exhortatio ad iuuenes. to. 10. 249. g, h
Corpus Christi, quod est Ecclesia tãq̃ vnus hõ, primo iunior fuit, & senuit. to. 8. 99. c
iunior in quo corrigit viam suã, tripliciter potest intelligi. to: 8. 440. K, l
iunior nomẽ est comparatiuum, & bene intelligit, incõparatione maioris. t. 8. 463. h
iunior populus, intrans terram ꝓmissionis, signat gentes. to. 10. 180. l, m
iuuentus Romana. to. 5. 37. e, & seq.
iuuentutem definierũt doctissimi hominis esse circa triginta annos. to. 5. 234. e
iuuentus nouitatem significat vitæ. t. 8. 127. i
iuuẽtus Ecclæ, q̃ sit. to. 8. 338. d, & 253. a, & e
iuuentutis inconstantia. to. 10. 249. d, e
Vinum, & iuuentus, duplex est incendium. to. 10. 308. f
iuuentas dea.
Κύριε ἐλέησον. to. 2. 240. K

L

LAban persecutus est Iacob, reuertentẽ in terram suam. to. 10. 167. i
Laban, diabolus. ibidem.
Quòd eo tpe, Aeneas in Italiã venerit, quo Labdõ iudex p̃fidebat. Hebræis. t. 5. 137. g
Labeo. to. 5. 14. g, & 28. K
Labeonis. opinio, de dijs. to. 5. 69. m
Labia Dei. to. 4. 348. g
Labia dolosa, q̃ mõ loquunt aduersus iustũ iniqtatẽ, in iudicio erũt mura: to. 8. 50. m
Labia Christi quæ sint. tomo. 8. 116. f, g
Habeant labia cõtra simulationẽ quod credit cor, & cor habeat cõtra timorẽ quod dicunt labia. ibid. h
Consentiat labia tua cordi tuo. ibid. i
labia cognoscantur in factis. to. 8. 187. h
Sunt labia, interioris, & exterioris, hominis. to. 8. 26. i
Labia non loqui dolum. to. 10. 34. e
Lapsus & reparatio totius hominis t. 1. 236. f
Lapsus hominis. to. 3. 348. d
Relabi periculosum. to. 4. 386. a
Lapsus homo, ꝓ se erigi nõ potest. t. 7. 244. l
Lapsus malorũ, nõ sit delectatio, sed timor minorum. to. 8. 160. c
Lapsus maiorũ, nõ sit đlectatio minorũ, sed sit casꝰ maiorũ tremor minorũ. t. 10. 101. c
Ibi labor vbi multa q̃rũt & diligunt. t. 2. 47. c
Laborem manifestè p̃cepisse Christiani Paulum. to. 3. 258. m
Non laborare Apostolis permissum esse. to. 3. 35. g, & seq.
Apostolorum sensisse de labore manuum to. 3. 259.
Paulum sententiam suam, de laborando cõ-

probasse ipso facto. to.3.258.b
laborantium duplex genus. to.3.245.i
labor opificum,& agricolarũ, honestus, & & sanctus. to.3.260.i
inter laborandũ licere orare, & psallere.to. 3.262.i
Ordo in laborando. Ibidem.m
laborat manibus Corinthi Paul. ibidem
Nõ laborãtes Apostoli cęteri, an peccarint. to.3.162.b
Quare laborandum monachis. to.261.m
Nõ laborare quibus permissum.ibid.261.b
laborandum manibus, quare. to.3.264.m
laboris fidelium finis. to.3.349.c
labor piorum, exercitatio, est non damnatio. to.3.352.d
labore meminimus, sine labore obliuiscimur:cũ labore discimus,sine labore nescimus:cũ labore strenui,sine labore inertes sumus. to.5.236.a
laborandum hic. to.4.383.b
In tenui labor est. to.7.250.l
labor noster nõ põt finiri nisi hoc quisq; diligat quod inuito nõ possit auferri.t.8.16.d
labor semen est iniquitatis:peccatum,cõceptio laboris Ibidem,e
Nihil laborioſus iniqtate & ipietate.t.8.22.d
labor est,& in annunciando, & in audiẽdo verbo veritatis. to.8.69.K
Si vis sustinere laborem, attende mercedẽ. to.8.95.K
Deus non solum laborem temporalem, sed etiam breuem esse voluit pro fœlicitate æterna. Ibidem.
labor infictus à Deo præceptũ mihi erit vt liberet ab eo. to.8.111.e
Ibi labor,vbi iniqtas,& iniustitia.t.8.175.h
labor magnus est cognoscere qũo Deus curet res humanas,& bene sit malis, & qñ cognoscetur. to.8.263.e,f
Qũo labor sit nobis,præceptum. t.8.348.K
laborem.Deus posuit cũ fine, & requiẽ sine fine. ibidem,m
labores manuũ tuarum mãducare, quid sit. to.8.493.f
labor labiorum quis sit. to.8.53.a,b
laborantibus promittit Deus vitam ęternã, ociosis vero minatur ignem ęternum.to. 9.129.e,f
Ad præstantia non nisi labore peruenitur.to. 10.6.e,f
laboramus omnes,& quare. to.10.8.f
laborare in Matth.11.c.quid. to.10.8.h,i
laborantes in hoc sæculo. to.10.19.f
Venite ad me oẽs qlaboratis,& onerati estis &c.exponitur.t.10.68.c,d,& 81.f,& seq.
Non minus pro anima, quàm pro carne laborandum est. to.10.153.m
Non est verus Christianus, qui nõ plus pro anima,quã p carne laborat. to.10.234.g
Multi optant laboris mercedem,nullus autẽ laborare cupit. to.10.322.h
lactis apostolici vtilitas. to.1.207.f
lacte opus paruulis in Christo. to.1.239.K. to.6.276.l,m,to.9.104.f
lactantes qui sint. to.8.17.m,& 118.a
Dominus,vt sapientiã suam nobis lac faceret,carne inductus venit ad nos.to.8.54.h
lac manat exabũdãtia viscerũ maternorũ,& misericordia delectabili paruulis gratis infundit,& significat gratiã Dei.to.8.234.a
Christus cũ sit panis, se nobis lac fecit,incarnatus,& apparens mortalis. to.8.502.c,d
Sic nos vult lacte nutriri,vt non ibi remanea mus,sed crescendo per lac ad solidũ cibũ peruenia mus. ibidem.e
lactare vt nutriaris,sic nutrire vt crescas,sic cresce vt panem manduces. Ibidem.g
A lacte nõ separabis quo ad vsque super matrẽ tuã es,ne prius fame moriaris priusq; panẽ manducare sis idoneus. to.8.503.i
Quid sit lac ouium sumere. to.9.230.b
Paulus lac & lanã ouium accepit, nõ tamẽ oues neglexit. ibidem f,g
a c dat paruulis Christus. to.10.33.g
lacturnus,Deus. to.5.32.g
lacedæmonij,qũo crediderit.Lycurgo.t.5..8.f
lachrymæ vnde falsæ. to.3.236.d
Vbi lachrymæ multæ,ibi spiritalis ignis accenditur. to.4.382.e
lachrymans Marcellus Syracusæ non peper cit. to.5.3.K
lachrymæ tanto sunt vberiores in homine, quanto est melior. to.5.205.l
Absterget Deus omnem lachrymam,&c.exponitur. Ibidem.205.a
lachrymas mãducaſ die ac nocte.: 8.123.b,c
lachrymæ tuę dicũtur panes,nõ potus,illius qui desiderat fontem aquarum. ibidem.
lachrymæ vnde panes. to.8.494.g,h
lachrymarũ cõuallis.t.8.304.d,to.10.263.a
lachrymæ orantiũ dulciores sunt quam gaudia

dia theatrorum. to.8.494.g
Consolatorias effundere lachrymas, nõ est effœminatorum. tom.9.207.e
lachrymæ puerorum, testes sunt miserię.to. 10. 95. c
lachrymæ, doloris testes. to.10.120.i
lachrymę Chri, mũdi gaudia sũt.t.10.179. K
Petri lachrymę leguntur, satisfactio nõ legi tur. tomo.10.186.m
De lachrymis, compunctione, & pęnitentia. tom.10.283.e
lachrymæ suaues sunt diligentibus deũ.ibi.h
Crębre sunt lachrymę iustorum, in via tom. 10. 276. m
exempla lachrymantium. to.10.299.i,k
Lactantius vsus literis prophanis.tom.3. 14.l
lacus multa potest representare.to. 5. 178. f
Aliud est lacũ aperire, aliud effodere.t.8.16.e
lacus est profunditas sæculi. to.8.50.c
lacus miseriæ, est profunditas iniquitatis, ex carnalibus concupiscentiis.tom.8.113.h
lacus inferior, quis sit. to.8 318.a
Lacus profundus peccatorum. to.8.546,f.g
In lacum discendunt, qui confessionem per dunt. ibidem.f
Qui lædit vnum membrum, totum corpus lędit. to.9.140. m
Iusti a malis lædi non possunt, nisi quantum deus permiserit. to.9.143.i, & 250.i
Deus duabus de causis permittit nos ab hoste lędi. to.9.250.i
Ielius. tomo.5.17.f
lætitia domus, quid significet. to.5.95.m
lętitia. tom.5.122.f,& K,l
lætari debemus in domino, & non in nobis. tomo.8.224.f,g
lętetur iustus in domino, & nõ in se, qa &c. tomo.8.65.c,& 216.d,e
lætabor, & exultabo in te, non voluptate sen suum. tom.8.19.f
Cum lætari iubet, cur in domino.t.8.360. k
Ita semper lætetur cor nostrũ, vt timeat deũ to.8.312.a,b, & seq.
lætitia plena & perfecta, quando erit.to m.8. 368.g, h
lætitię tuę causa, iustitia. to.8.127.f
Cum lætitia cœlestis, & ineffabilis accepta fuerit, perit quodãmodo humana mens, & fit diuina to.8.9.h
lætitia non est foris quærenda, sed intus.tomo. 8. 8. c
Ineptæ lætitię, & moderati mœroris pugna. to.9.226. h
Cessando a lætitia carnis, acquiritur lætitia mentis. tomo.9.254.l
Iusti in deo, iniusti vero non nisi lętantur in sæculo. to.10.278.e
lætitia huius mundi, sæpissimè in tristitiam vertitur. to.10.278.e
laici scripserunt ad Augustinum. to.1.25.a
A laico ñ erubescat discere p̃sbyter.t.7.278c
laici non immiscеant sed dispensationi spiri tualium. to.10.296.f
Bonorum & malorum laicorũ cogitationes & verba, cũ viderint pastores malè viuen tes. tom.10.41.l, m
Lamech an occiderit Cain tom.2.43.b
Lamech homicidium perpetrauit.t.5.139.h
Lamech quot annis vixerit. tom.5.134.g, h, & 138. m
Lamech duas vxores habuit, scilicet Ada, & Sella. ibid.137. d
Lampares rex.23. Assyriorum.tom.5.172 K
lampades accensæ bona opera.tom.2.183.h l, m.to.4.194.c, to.10 21.m, & seq.& 22.h
lampades ardere. to.10.23.b, c
lampades extingui quid. to.10 22.b
lampadum, prudentum & fatuarum virginũ diuersitas. to.10 23.c
lana materies est & prępparatio ad vestem, & quid significet. tom.8.571.e
Quid p lanã & linũ intelligãt.t.10.234.l, m
Quid exercere lanificiũ sanctum:t, 10.234.a
languor est primę inobedientię supplicium to.5.132.e, f
languor naturæ nostrę quis sit. to.8. 438. m
languor quid sit. tom.8.381. d
laomedon qũo periuriũ incurrit.to.5.21.d, e
louem lapidem, prouerbiale. to.2.234. K
lapidum cognitio necessaria. to.3.10.h
lapis capitolinus. tom.5.20 K
lapidem, sub quo iacet mortuus remouere, est gratiam prædicare. to.9.79 d
lapides a miliario tom.10.137.l
De lapide Adamante, & Magnete.to.5.214. f
lapis Asbestos accensus nunquam extingui tur. Et de Pyrithe lapide Persico, qui manũ vehemẽter se prementẽ vrit t.5.215.c
De lapide Selinite in eadẽ Persida, cuius can dor ĩterior cũ lũa crescit, & decrescit.ibi.
lapis inuentus in bonis rebus. to.5 231. f
lapides quid. tom.10 235.c, d

lapis diuritiam significat. to.10.26.c
lapides duodecim extracti de Iordane,& fixi in loca castrorum quid. to.10.180.l
Quinque lapides de torrente a Dauid collecti quid significent. tom.10.108.b
lapides quo Dauid Goliath prostrauit Christum figurabat. to.10.125.l
lapis vnctus a Iacob, Christus est.t.3.138.g. to.5.155.c,to.6.86.g,t.8.135.l,m, & seq. to.10.34.g,h
Et quod sit prophetia.t.10.34.g,h,& 35.a
lapis sine manibus de monte præcisus, Christus.tom.8.127.g,h,& 140.b,& 143.g,& 366.g,& 373.e, to.9.8.a,& 19.l
Christus sine opere maritali de Iudæis natus lapis est de monte sine manibus excisus.t.6.126.b
lapis angularis Christus.t.5.175.h,tom.10.181.l, & 70.a
cuius anguli sit lapis.t.8.321.l,& 352.a,b
lapis angularis ad quid valeat. to.10.41.i
lapis viuus. to.6.97.m,& sequen.
lapis,Christus. tom.10.34.g
lapis reprobatus ab ædificantibus, Christus. to.3.201.g,to.6.97.m
lapis reprobatus ab ædificãtibus,quo factus sit in caput anguli.t.8.143.g,h,& 315.l,m
iudæi lapidem angularem reprobauerunt ædificantes. to.10.136.l
Aliud est a lapide conquassari,aliud conteri to.8.140.b,& 429.l
lapis Christus conquassat paruos, conteret magnos. tom.8.266.K
Quicunque offenderit in lapidem illum,cõ quassabitur,super quem autẽ venerit lapis ille,conteret eum:exponitur.to.10.34.g,h
Qui offendãt ad lapidẽ offensionis.t.10.73.h.i
Etiam Christiani aliqui offendunt ad lapidẽ offensionis. tom.10.73.l
iudæi lapides offensione quassati, præclaro aduẽtu conterentur.t.10.242.c,& 243.d
lapides,gentes idolatræ, adorantes lapides. to.8.142.l,to.9.19.m,& 68.c
lapides Sion qui sint. to.8.376.b
lapides Christiani primus dicebantur, quia lapides pro deo colebant. to.9.68.c
Quid sit lapides clamare to.10.135.c,d
in laqueo diaboli,sunt duo to.8.54.h,i
laqueus occultus occulta est cogitatio.t.8.21.i
laqueum interitus abscondentes, quomodo in ipsum incidant. to.8.82.c,d
laquei venantium qui sint, & quibus tendãtur. to.8.330.h,i
in laqueos venãtium, multos mittit verbum asperum. to.8.330.i,& 333.g,h
laqueus venantium, est dulcedo vitę huius, qui tunc conteritur,&c. to.8.482.e,f
Aliud est laqueum abscondere in via, aliud iuxta viam. to.8.542.g,h
laquei nõ īnia,sed iuxta viã timẽdi.t.10.46.d
laquei,quibus se implicant diuites volentes fieri. to.10.93.l,m
largitas dei erga nos. to.9.162.m
Vide, Beneficium,& Deus.
lasciuia semper saturitati iũcta est.t.10.159.b
Multa nos latere. tom.3.190.f
latere Christi,quid. tom.4.310.e
Prodenda quæ dũ latent, nocent.to.7.159.i
latini sermonis penuria. to.5.81.l
latinus rex. tom 5.163.g
latinorum reges omnes cognominantur Siluii, a Siluio quarto rege ipsorũ.ibi.173.i
latium post Aeneam,quem deum fecerunt, vndecim reges habuit. tom.5.163.h
latitudo,in scripturis quid.t.2.172.g,& 182.e,f,& h,i, tom.10.62.i, K
latitudo cordis,charitatẽ significat.t.8.445.e
Et quomodo. Eodem.449.f,g,& 456.a,b
altitudo,latitudo,longitudo,& profundum. to.10.62.i, K
latitudo profundum,altitudo,& longitudo, explicatu difficilia. ibidem.
Et qd significent in cruce dñi.ibid. & seq.
De eo quod Apostolus, Vt possitis cõprehẽdere cũ omnibus sanctis, quę sit latitudo, longitudo, altitudo & profundum. Homelia. tomo.10.91.g,& sequent.
Et ibidem lõgitudo,& latitudo &c.bifariam exposita.
latitudinẽ facit charitas, & quo. to.10.56.g
In quo consistat lõgitudo,latitudo,altitudo & profundum charitatis. tomo.10.323.l
Latona,Apollinis mater. tom.5.172.m
latria soli deo debetur.to.2.60.K,& 96.g,h, to.6.99.e,& 216.c,& 245.f
Latria. tom.5.45.K,l
latrie Grẽce,dicitur seruitus quę soli deo debetur. to.5.49.a,& 81.l
latris est cultus deo debitus, q̃ in latino vno vocabulo nuncupari nõ potest.Eod.81.b
latriam non recipiunt sibi sancti,nec angeli, nec homines. to.5.87.g

Iatria censet ciuitas sancta seruiēdū vni deo, non multis, vt infideles censuerunt, & leges statuerunt. Eod. 194. b
Iatrones etiam pacem optant, quamuis eam inquietent. to. 5. 191. l, & seq.
Socratis exclamatio in magnos Iatrones priuatos. tom. 10. 293. i, K
Iatronis boni fides, philosophia, confessio, uirtus, laus. to. 10. 7. i, K, & 188. i, K, & seq. copiose. & 193. e, & seq.
Iatro tunc credidit, quando Apostoli victi sunt, & defecerunt. tomo. 8. 239, m
Iatro in confessione effudit ex se sanguinem & factus est cibus dei: excussit iniquitatē suam: accusauit eam & caruit. to. 8. 240. c
Iatro in cruce Christum confitens, dubitātibus Apostolis, laudatur. to. 9. 18. i, & 112. d
Iatro Christum in cruce pendentem confitebatur, quando Petrus turbatur. t. 9. 242. g
Iatro Christum confitens, designabat nullū a deo impiū cōuersum posse perire. ibid.
Iatronis confessio saluauit eum. t. 10. 148. d
Iatro pēdens cum domino, credidit in Christum, qñ discipuli titubauerūt. t. 10. 183. a
etrus tandiu Christum nouerat, quem in passione negauit. Iatro non nouerat eum & confessus est. to. 10. 188. i
laudabilius fuit Iatroni instēte passione Christum confiteri, quam inter virtutum opera. ibidem.
Deprecatio Iatronis. tom. 10. 188. i, K
Iatronem non solum fides, sed & deuotio saluauit. to. 10. 189 c
Iatro in confessione, fide, & deuotione, imitandus est. to. 10. 190. c, d
Iatro nullum miraculū viderat. Christum facientem, & tamē cōfessus est. t. 10. 193. e
Iatro non solum credebat Christum resurrecturum, sed etiam regnaturum. t. 10. 200. l
Vbi Iatro Christum inuenit, ibi discipulus p didit. tomo. 10. 200 m
Iatronum crucifixorū insultatio. t. 4. 172. m
Boni Iatronis ad ma'ū im,pperiū. t. 10. 193. h i
Colloquiū Iatronum in cruce. t. 10 200. K. l
Duorum Iatronum differentia. t. 10. 193. f, g
Boni Iatronis exaudita oratio. tom 9. 209 K
Responsio Christi ad Iatronem. to. 10. 188. l
Iatroni quare Christus ,pmiserit paradisum to. 10. 190. b, c
Iatro regnum in cruce poposcit, & obtinuit. tom. 10. 209. e
Iatro crucifixus cum Christo, quomō eodē die fuit in paradiso. to. 2. 87. i, & 135. g
Iatronis iustificatio qualis. to. 4. 220. g
Iatronis martyrium. to. 7. 374. b
Iatronis & Apostolorum collatio. ibidem, b
Iatro in die passionis fuit cum Christo in paradiso. to. 9. 113. m
Christus opprobria crucis sustinuit, vt Iatronem glorificaret. to. 10. 188. h, & sequen.
Iatro nondū vocatus erat, & iam electus erat ibidem. K
Christus Iatronem paradiso iutroducens, duplex beneficium operatus est. to. 10. 193. c
Iatronis mentem immutauit Christus. ibid.
Nullus regum, prēter Christum, passus est Iatronem secum facere in ciuitatem suam ingressum. to. 10. 193. d
Iatro in cruce se exuit a peccatis. ibidem. i
Iatro adductus est a Iatrocinio ad iudicem, a iudice ad patibulum, a patibulo ad paradisum. to. 10. 200. l
Iatro crucifixus, an baptizatus. tomo. 4. 77 g
Retractio. tomo. 1. 27. b, to. 4. 197. i
Retract. to. 1. 20. g, to. 7. 129. c, d
Retract. tom. 1. 11. f, in fine. Itē. to. 7. 374. b
Iatro ad dexteram Christi in cruce, bonos in iudicio signat: aliter ad siniſtram, malos. to. 9. 56. b, c
De saucio à Iatronibus sauciato, parabola discussa. tom. 10. 56, b, & seq.
Homo qui in Iatrones incidit, est totum genus humanum. tom. 10. 31 d
Adam, mortis inuentor, nō immeritò Iatronis nomen incurrit. to. 10 190. b
Diabolus dr Iatro prius, & vltimus. t. 9. 167. f
Iatro est cauendus. to. 10. 41. h
Iatrocinia quid sint. to. 5. 59. g
Iatrocinia sunt regna, remota iustitia. ibid. g
Iaturii. to. 10. 151. c
Iatera dicuntur, quicunque alicui cohęrent. tom. 8. 144. i
Iatera domus dei quæ sint. tom. 8. 494. i
Ex latere Christi aperto fluxerunt duo sacramenta. to. 9. 213. m
Lauacrum aquę in verbo, quo mundatur Ecclesia. tom. 1. 10. l
Lauandi mos in Ecclesia. to. 2. 163. f
lotio pedum in Ecclesia. ibid.
lauare faciem, mystice. to. 4. 410. a
Deus abluit, non homo. to. 7. 76. c, d
lauare, & rigare, differunt. tom. 8. 12. h

lauare manus inter innocẽtes,qd sit.t.8.41.m
Quòd Christus lauit pedes discipulorũ,non ad sacramentum mundationis,sed ad exẽplum humilitatis pertinebat. to.8.340.d
lauare pedes dicitur quis proximo suo cum iuiurias remittit, & pro eo orat.to.9.86. m, & sequenti
lauare stolas suas in sanguine agni, quid sit. to.9.142.m,& sequen. d
lauari,& mundari. tom.10.159.g,h
lauari,& non mundari. ibidem.
Pilati sẽtẽtia cũ ablutione manuũ.t.10.189.K
De latione pedum Apostolorũ.to.10.191.h, & 291.d,e
Non erubescant nobiles & potentes,exẽplo Christi,abluere pedes pauperum.tom.10 191.h,i
Præcipit Hęlisæus Naaman septies lauari in Iordane. to.10.229.l
laudes & vituperationes mouent.to.1.66.c
laudatio bonę vitę comes. ibidem.e
laudatio libera est a lege narrantis,& rexẽtis historiam. tomo.8.405.e
Melius est vituperare, quàm dolose laudare. tom.8.468.i
insanit,qui laudat qd̃ nõ est bonũ.t.8.512.b
Falsa laus,adulatio est. tom.8.537.K
Aliud est laudare loquacem, aliud laudare veracem. to.8.539.h
Nemo laudat nisi quod ei placet.to.8.573.i.
laus in quo consistat. to.9.106.i
laudes, folia arborum sunt. to.10.4.m

Laus diuina.

Omnia condita laudant deum.to. 1.50.i, K to.9.189.b.to.10.111.b
laudis diuinę gradus. tom.1.224.d,e
Deus in omnibus laudandus. to.1.228.i
Et in vitiosis laudandus deus. ibid.228.c,d
Ille laudat ueraciter deũ,qui veraciter amat. tomo.2.179.K,l
laus dei,sacrificium noui testament.ibidem.
laus dei in beneficiis,& pęnis. to.3.339.f
In prosperis, & aduersis.to 8.67.d, & 76.d
laus dei cum opere. to.3.339.f
laus dei. tom.3.355.a
laudem diuinã quomodo parit consideratio vnionis mirabilis,naturæ spiritalis & corporalis in animali,& omnium bonorum nobis in vita concessorum to.5.243.e,f
In laudibus dei quomodo proficient omnia membra nostra, quando iam eorum non erit necessitas. to.5.245
In laudem artificis,quomodo nos accendat pulchritudo multiplex nobis nota in gloria,& qũo laudãtes non fatigabimur. ibi.
In laudem cantici cęlestis, quo nihil erit in gloria iocundus. to.5.246.b
Ipsi laudant dominum,qui se subdunt domino. to.8.66.h,& fo.seq.b
Curuus est qui laudat deum quãdo sibi bene est,& blasphemat qñ sibi male est.t.8.67.d
Omnis multitudo audit laudem dei, sed nõ in omni multitudine est laus dei.t.8.85.b
Quicquid egeris,bene age,& laudasti deum Ibidem.h
laudare deum tota die,quid. Ibidem.& 250.l
Sic lauda deum, vt nolis male inimicis tuis. tom.8.111.m
laudare deum tibi prodest,non deo. ibid.m
Non laudant dominum qui male credunt, aut male viuunt. to.8.143.c
Non potest esse laus dei, nisi in sanctis eius. tom.8.145.K
Nam qui male viuunt, non eum laudant: & si prędicant lingua, blasphemant vita.ibi.
Sicut notus est per omnes terras,ita laudatur per omnes terras. ibidem K
laus,immolatio in nobis est. tom.8.159.f,g
Eis prodest laudare deum, qui bene viuunt. to.8.159.h,i
Si male viuis, & bona dicis,nondum laudas Deum:si cum cęperis bene viuere,& meritis tuis attribuis quod bene viuis,nondũ laudas. ibidem.
Nec ille laudat deum,qui malè viuit,nec ille qui quasi de suo putat esse quod bene viuit. ibidem.i
laudetur deus bona voluntate, & gratuitum sit quod laudatur. tom.8.172.d,e
laudetur voluntate,non necessitate. ibidem
laus dei a corde & ore Christiani recedere non debet vt laudetur in prosperis,& male dicatur in aduersis. ibidem.i
Non posse laudare deum, nisi mihi donaret laudare se posse. to.8.211.d
laus ex ore meo exiẽs,plus placet deo,q̃ magna victima adducta ad arã ipsi.t.8.245.f
Omnis creatura laudat deum, quoniam cũ ipsa cõsideratur, laudatur deus.ibidem.h
Omnia laudant deum, quæ fecit deus,pręter vitia, quæ non fecit. tomo. 8.239.i,& 246. b,c

Super omnẽ laudem Dei adijcere, quid ſit. to.8.251.f,g
Ad laudem Dei tria oportet inuenire. to.8.260.d,e
Qui laudabunt nomẽ domini. to.8.269.c,d
Si deficis ab amore, deficis à laude, ſemper laudas ſi ſemper amas. to.8.303 b
Definis laudare Deum, ſi definas amare.to.8.315.g
Quando bene tibi eſt, lauda miſericordiam Dei quãdo male tibi eſt, veritatem lauda. to.8.337.c
Securitas laudis,in laude Dei. to.8.350.l
Beati quantũ laudant,tantũ vires acquirunt, & dulceſcit quem laudant. to.8.370.K
Illius anima ſemp laudat dominũ, quę.&c. to.8.380.h,i,& ſeq.
laudari vult Deus:& hoc vt tu proficias,non vt ille ſublimetur. to.8.381.a
In veritate Deum lauda, quia ſi de tuo volueris,mentieris. ibidem.b
Chriſtum quidam laudando impediuntur, qui nullum vituperando ſæuiebant,to.7.396.e
Semper à nobis laudatur Deus, ſi ſemper amatur. to.8.402.c
laudantem vidit Deus quem probat amantẽ. ibidem.f
Verbo & opere laudare. ibidem.f
laudari in nomine ſancto Dei, quid ſit.Ibidem.g
Poteſt eſſe laus Dei vera & pia,vbi nõ eſt cõfeſsio peccatorũ quę laus multo crebrius in ſcripturis confeſsio vocatur. t.8.407.g
laudes Dei ſunt opera eius in præceptis.ibidem.i
laudaꝛ laudẽ Dei qualis ſit locutio.t.8.409.g
Non laudẽt Deum,ſed ſe,qui magnos ſe putant:quia nomẽ ſuũ potius, prædicari volunt,quam nomen domini. to.8.427.K
Ille ſemper laudandus eſt qui eſt. ibidem.l
Quid ſit ſepties,in die laudem dicere. to.8.465.c
Quidam laudando Chriſtum,à Chriſto,retrahunt. to.8.468.i,k.
Si non laudauerint ſeruí dominum,ſuperbi, ingrati,irreligioſi erunt: & non laudãdo dñm,faciunt vt ſeuerũ ſentiãt. to.8.511.g
Si laudas,propiciabis:ſi nõ laudas,offendis: nec laudibus nꝛis ille creſcit,ſed nos.ibi.h
Quoniã, nobis expedit laudare Deũ, iubet miſericorditer, vt laudemus eum, nõ arroganter. ibidem.h
Quales ſint qui laudent eum. ibidem.i
laudem laudandus,quia bonus. to.8.511.l
laudem ſuam Deus ſic tẽperauit,vt firmorũ eſſet,& infirmorũ. Eodem.512.e
laudare debemus, Deũ amando,nõ coactè: nec præpoſita mercede. Ibidem.
A laude Dei nemo excuſatur: nã ipſum voluiſſe, laudaſſe eſt, nec à te quærit verba, ſed cor. Eodem.513.b
laudabis Deum ſi trãſieris ad vituperationẽ tuam. to.8.537.g
Qui laudari nõ vult ĩ trãſitu huius ſęculi,ob mute ſcetcũ venetit ſęculũ ſęculi.t.8.551.l
laus flagellantis, medicina eſt vulneris.Eod.552.b
Non potes laudãdo Deũ finire cuius magnitudo fiaem habere non poteſt. Ibidem.c
Sicut eius magnitudinis eſt eſt finis, ſic tuæ laudis non erit finis. Ibidem.
Sine fine erit laus, quia ſine fine amor. to.8.544.K
Vt homo ſe laudet,arrogantia eſt,vt ſe Deus laudet,miſeriturdia eſt. to.551.i
laudare Deũ nec mortui ceſſant.t.8.552.c,d
De operibus laudemus operãtem,de conditis cõditorem, de creatura creatorẽ.ibi.e
In laudandis operibus Dei,vitutem Dei pronunciabunt ibidem.f.g
laus Dei via te conſtituens, oſtẽdit tibi qd diligas, quid timeas,quid appetas,qd fugias,quid eligas,& quid reijcias.ibidem.i
laudent Deũ omnia opera eius.to.8.554.c,f, & 573.i,K
Expedit tibi deficere laudando Deum, quã proficere laudando te. to.8.512.c
Magnum eſt quod laudamus Deũ, ſed quo laudamus, adhuc infirmum eſt. ibidem.f
laudabo dñm in vita mea,quid ſit.Ibidẽ g,h
Qualis ſit iſta laudatio, vbi quandiu es,laudas. ibidem.i
Quare laudare debeamus dominum,& quę mercęs. to.8.569.h,i
laudatio impiorum offendit Deum.Eodem.561.a
Ideo laudate dominum, quia bonũ eſt laudare dominum. to.8.561.i.in fine.
lingua tua ad horam laudat, vita tua ſemper laudet. ibidem.k
Cum deus laudaꝛ de bono ope tuo,ope tuo laudas

laudas Deum. ibidem.
Quando perficitur in nobis laudatio Dei. ibidem.m
Vis vt Deo tuo iocũda decoraq; sit laudatio, noli bonę cantilenæ tuæ obsterpere malis moribus. to.8.561.m
Aures Dei nõ ad os, sed ad cor: nõ ad linguã sed ad vitam laudatoris patẽt. Eodẽ 561.a
In laude Dei debet esse meditatio vitæ nr̃ę præsentis, qa exultatio sempiterna futuræ nostræ vitæ laus Dei erit. to.8.572.e
Ad laudem Dei exhortatio. to.8.572.e
Tũc desinis laudare Deũ, quando à iustitia, & ab eo qd̃ illi placet, declinas. t.8.573.h
Quòd cęlestia & terrena omnia laudẽt Deũ. ibidem.i, K
laudare Deũ ĩ excelsis, qd̃ sit. Eodem, 574.e
laudare Deũ est, negociũ beatorũ. ibidem.c
Sic omnia laudant Deũ, cum considerata pariunt laudem Dei. ibidem h
Charitas laudat Deũ, discordia blasphemat. to.8.576.m
Peccata non laudant Deum, to.9.129 d
laudes Dei. to.9 165.l
Nõ ẽ pulchra la⁹ ĩore peccatoꝝ is. t.9.188.m
Nemo suijpsius laudator esse debet, sed Dei. to.10.7.i
Deuiare à Dei laude. ibidem.h
laudãs dñm inuoca, & ab inimicis tuis salu⁹ eris: loc⁹ exposit⁹. t.10.7.h. & seq. copiosè.
Peccatori vtrũ prosit laudare Deũ. t.10.91.d
Et vtrum possit. Ibidem.
laudare Deum quibus prosit to.10.91.d, & sequen.
Quomodo Deus vere laudetur. Ibidem.
laudare Deum quando cessamus. to.10.98.b
laudant angeli Christum cõpetenter, laudemus eum confidenter. to.10.133.g
Bis Deum laudamus, si nos piè accusemus, deumque laudemus. to.10.148.a
Qui se laudat, Deum nõ laudat, sed se a Deo auertit. to.10.150.e
Omnis enim nõ mitis, superbus, elatus, asp̃, in se vult laudari, nõ in dño. to.10.320.d

Laus humana, & laus sui.

laudis humanæ vanitas. to.2.76 a, b
laudes hominum quomodo accipiendæ. to.2.95.m, & seq.
Multi laudantur, quorum facta non laudantur. to.2.93. K, & seq.
laudari quomodo possit Christianus. to.2. epist.135. per totum.
laus humana quàm noxia. to.3 354.c
laudari ab hominibus, spreto testimonio cõ scientiæ iactantię vitium est. to.5.105.f
Diuites se laudant, pauperes dominum laudant. to.8.36.m
laudando te bonum, efficieris malus. t.8.41.a
Qui nolunt laudari domino, non sunt mansueti. to.8.76.f, g
Qui in se vult laudari, superbus est. ibidem.f
Vnde laudemur nihil nobis reliqt Deus, sed totam intentionem nostram in laudẽ suã mitti iubet. to.8.222.b
laudantiũ linguis noli mollescere, nec frãgi vituperantium. to.8.340.b
Non ipsa laus humana culpanda est, sed ꝓpter ipsam laudẽ bene operari. t.8.447.d
laus quantacunq; prouenerit homini iusto, non ibi debet esse finis boni, sed etiã ipsa referenda est ad laudem Dei: propter quẽ bona faciunt vere boni. ibidem.
Modus ostẽditur quo te laudare possis, & arrogans non. to.8.553.g.h
laudes tolerãdę Christiano, & inter illas tremendum. to.10.4.m
laudari velle qũo debeat, homo & quomodo non. to.10.104.a
laudari à male viuentibus. ibidem.
laudari a bene viuentibus. ibidem.c
Non te laudes in bonis tuis, & non accuses Deum in malis tuis. to.10.243.g

Laudis cupiditas, contemptus, & eius periculum.

la⁹ humana fugiẽda. to.1.66.a, seq.t, 8.346.g
laudari exoptant omnes mortales: Ennij dictum. to.3.135.m
laus humana quomodo quærenda, & fugiẽda. to.4.405.d, e, & seq.
De amore laudis, qui cum sit vitium, ob hoc virtus putatur: quia per ipsum vitia maiora cohibentur. to.5.49.e
Amor laudis humanæ, veritatis amori cedere debet. ibidem.g
laudis cupiditas, Romanos ad facta mirãda compulit. to.5.45.d, e
Ex scelere laus. to.7.127.m

Vide Gloria.

Propter amorẽ laudis humanę, multa magna fecerũt, q̃ magni fuerũt ĩ hoc sęculo q̃rẽtes non apud Deum, sed apud homines gloriam. to.8.447.c

laudes

laudes grauant homines,& in periculũ mittunt. to.10.4.m
laudes hominum quærentes,reprehensionibus eorundem deficiunt. to.10.45.f
lauinia, Aeneæ coniunx. to.5.183.h
lauiniorum anni. Eodem.15.a
laurentina meretrix. to.5.52.h,& seq.
laurentii martyrium,& cruciatus. t.9.52.a
Dum Laurentius Christi ardet desiderio, persecutoris pœnam non sentit. to.10.269.b
laurentius eo lumine,quo accensus est,mundum illuminauit. ibidem
in festo sancti Laurentii:Sermones quatuor. to.10.269.b,& sequen.
laurentius, non breui supplicio peremptus est. ibid.c
laurentius non minori gloria, quã tres pueri missi in fornacem,est coronandus.ibi.d
Sanctus Laurentius,grano sinapis comparatur. tomo.10.269.i
Deuotiorem Laurẽtium saluatori supplicia attrociora fecerunt. ibidem.K
Quibus de causis beatus Laurentius inrer cæteros martyres præcipuè honorandus.to.10.269.K,& sequen.
Quare sanctus Laurentius traditus est igni. ibidem.m
lazarus,interpretatur adiutus.to.2.116.h,tomo.8.247.a
lazari quatriduani suscitatio. tom 4.198.I
Sermo,poetico stylo, de eodem.tom.10.44.i,K,& seq.
Item alius sermo,de eodem. to.10.179.g
lazarum a mortuis suscitaturus Christus,fleuit. to 4.310.a,to.10.179.i
Quòd sit resuscitatus a domino præsente,sed vixit & domino absente. to.8.254.d
Mariam venientem ad Christum,cõmodum fuit plures sequi, vt resuscitationis lazari testes fierent. tom.9.78.I
Mortuus lazarus sub lapide, reus est sub lege. to.9.79.c
lazarus domino dicebatur dormire, qui sororibus erat mortuus. tom.9.78.c
Qui lazarum flabant, adhuc legem sapiebãt veterem. to.9.210.e
lazarum quare Christus a mortuis resuscitauerit. tom.10.44.I,& 179.h
Sororum lazari,ad ægrotantẽ,consolatoriæ orationes,& super funere deploratio.to.10.44.m,& seq.
Mortuorum apud inferos colloquium in Lazari resuscitatione. to.10.45.c
lazarũ quare Chrs nominatũ euocauerit.ibi.
De suscitatione lazari. tom.10.179.g,& m
lazarum virtute propria suscitauit Christus. ibidem.h
lazarus ad vnicã Christi vocẽ surrexit. ibid.
Christus lazarum suscitauit,ut corda iudæorum incredula a morte peccati susciteret tom.10.179.h
lazari resurrectione confirmatus fides Apostolorum in Christo. ibidem.i
Christus in morte lazari diuinitus erat,& nõ humanitus. ibidem.K,l
Quare dominus præcepit lapidem tolli a sepulchro lazari. ibidem.m
Anima lazari ante corpori reddita est,quam dominus dixerit:lazare ueni foras.ibid.m & sequentibus.
Quare Christus lazarum nõ soluit,illum suscitando. tom.10.180.a
Christus ostendit in lazaro duplicem virtutem suæ operationis. ibidem.
lazarus, & alii mortui,a domino resuscitati quid significent.to.3.251.g,h,to.9.77.d.e
lazari resuscitati allegoria.t.4.198.I,m,& seq
lazarus quatriduanus, quid adumbret. to.4.16.g,to.9.78.f,to.10.37.m,& 105.I
Consuetus in peccatis, sepultus vt lazarus. tom.10.7.a
Clamor Christi, in suscitando lazaro, quid significarit to.10.37.m
lazarũ cũ vinculis prodire, qd.to.10.147.m
Quòd discipuli lazarum vinctũ soluerunt. quid significatum. to.10.38.a
lazari solutio a discipulis,Ecclẽsię potestatẽ qua peccator soluitur post peccatorum confessionem,significat. to.10.7.e,f
lazarus,typus Ecclesię. tom.8.247.a
lazari mẽdici, & diuitis epulonis,parabola. to.10.23.I,& seq. copiose,& 78.I,m,& seq.& 184.a,b
Funeris mendici lazaris,& diuitis,cõparatio to.10.23.I,m,& 184.a,b
lazari paupertas,& vulgarium,cõparatio. to.10.184.b,c.& seq.
lazari & diuitis epulonis,pauco temporis interuallo,mutatæ sunt vices. tc.10,238.i
lazari & diuitis,allegoria. tom.4.118.h
lebbęus,cognomen Iudę Thadęi.t.4.147.i
lecti sternebant in honorẽ deorũ.to.5.25.i

lecti nomine, voluptas carnis significatur, cũ delectatione seculari, in quo requiescit animus æger, qui tunc per singulas noctes lauatur, cum &c. to.8.11 g,h
lectus, pro quiete ponitur & significat illos, qui quietã vitã agunt. t.8.90.h, & 369.e,f
lectus doloris, infirmitas est carnis. t.8.120.c
Erunt duo in lecto vno: vnus assumetur, & alius relinquetur, quid sit. to.8.369.e, & 508.m, & sequentibus.

Legati, legatio.

Athenas missi legati. to.5.25.g
De eo quod Apostolus dicit, legatione fungimur pro Christo. Homilia tom.10.119.K & sequen.
legiones disponuntur in vrbe. tom.5.18.e,f
lectio imperiorum, qualis. to 1.159.d
lectores scripturarum, duplices. tom.1.248. d,f, & g,
Vide scriptura.
Quid in primis legendum. tom.2.2.b, & h, to.3.18.f,g. & sequen. capite.
qualem lectorem scriptura postulet. t.3.7.h
lectio nobis hic necessaria, non in patria. to. 8.343.f
lectionis, meditationis, orationis, & contemplationis, discrimen. to.9 178.d
lector prælegebat ex scripturis aliqua, de quibus sermo fieret. tom.10.38.c
Diuine lectiones ita sibi connectuntur tanquam sit vna lecti o. to.10.149.c
lectio assidua, quid profit. to.10.185.d
lectio assidua purificat omnia. ibidem.
lemores, laruę, lares, quid sint. tom.5.77.m,
leuitas erga malos. to.1. in Posside.
lenticulam detsderauit Esau. tom.8.142.d
lenticula Alexandrina. ibidem.
leon sacerdos Aegyptius. to.4.130.f
De leone paralogismus. to.1.187.K
leoni comparatur diabolus. to.2.129.g,h, to. 3.18.i, to.8.400.i
leo, in bono, & in malo. t.3.18.i,K, t.8.159.g
leo significat Matthæum Euangelistam. to.4. 127.b
leo in cubili dicitur, in quo & vis & dolus operatur. to.8.22.e
leones, & catuli leonũ, qui sint. to.8.184.g
leonum molas quando cõfregerit Christus. tom.8.189.l, m
leo est Christianus. to.4.305.f
leonis nomine, ipse maior princeps dæmoniorum, intelligitur to.8.398.e
leonũ catuli, dæmones. t.8.362.K,l, & 398.
leo Christum significat, propterea non adorandus leo. tom.8.397.c
lepra percutitur Ozias, sacerdotium inuadens. tom.2.14.f
lepra, quid significet. tom.4.120.g
leprosa manus sinui immissa. to.3.238.l, to. 8.267.l
lepra Marię murmuratricis. tom.3.241.h
lepra Naaman tom.3.246.b
lepra Giezi. ibidem.c
leprosi in corde, mundati in cute to.10.65.f
lepra mystice quid significet. to.10.66.a
Omnes auari sunt intus lepra perfusi. tom.10. 230.d
Ad leprosos, vt patientiam teneant. tom.10. 293.K
Plerique propter peccata lepra percussi. Eodem. 294.b,c
lepus, minutum est animal, & infirmum: & quid significet. to.8.398.m
lepus in scripturis mystice, quid t.10.102.K
lethargici, vnde fortiores solitò. tomo.1. 201.c,d
lethargici, qui sint, & quos figurent tomo.2. 231.m
lethargisci somno periclitantur. tom.8.86.f
lethargici, qui. to.10.49.m
lethargici spirituales, qui. to.10.50.a
letheus fluuius. to.5.91.e
leuana, dea. to.5.33.d
leuare se ad deum aliud est, & alius est se leuare contra deum. tom.10.120.h
Manus sanctas vbique leuare possumus. to. 10.193.b
Quid sit leuare manus. to.10.174.i
Nemo seipsum leuare potest ad superna. tomo.10.242.i,K
leucippus, rex. to.5.169.f
leucii Manichęi, acta, sub nomine Apostolorum scripta. to.6.187.K
leucothen, siue Matuta. tom.5.172.e
Quæ leuia videntium esse, interdum grauissima. to.3.60.i,K
leui in lumbis Abrahæ decimatus. to.1.93.g, & 211.f, & 216.g, to.7.230.
leui est ipse qui & Matthæus. tom 4.145.f
Tribus leui. tom.5.167.d
leuita, interpretatur assumptus. tom 9.204.d
lex, a lectione dicta. to.4.307.m

legis vnum nomẽ est, sed tripertitam habet intelligentiam. ibidem
legis acceptiones. to.4.216 h.i,to.9.76 m
legum genera tria. to.6.50.d.e
legis vocabulũ generaliter & specialiter accipi. to.1.191.to.3.153.c
lex in Grẽco, masculini generis esse mõstratur. to.8.450.f
Quod in latina lingua fœminini, in Græco masculini est. to.8.201.f
Quod masculinã vim habeat magis, quia regit non regitur. ibidem
Ratio legis, anima. to.1.141.f,g
Modi exponendæ legis. to 3.159.c

Lex diuina, lex æterna,

Lex prima

Lex q̃ in Deo, disciplina est vitę. t.1.163.b,c
lex supra mẽtem hominis veritatem docet. to.1.240.a
Inter legem diuinam, & leges gentiũ magna distantia. to.1.35.e,f,& seq.
lex Dei immutabilis, quum leges humanæ, pro ratione temporum varientur. ibidem.f
lex ęterna, moderatrix humanarũ. t.1.210.e
leges duæ ęterna & tẽporalis. Ibidem & seq.
lex ęterna lex humana, quid valeant. tom.1.212.b,c
legem summam cognoscere fas, iudicare nequaquam. to.1.240.d,e
lex Dei. to.3.347.m
lex curiæ cœlestis, & ius reipublicę, Dei voluntas est. to.5.16.l
A legibus diuinę prouidentię, nihil excipit. to.5.43 c,d
In legibus ęternis, quæ viuũt, ĩ Dei sapiẽtia, omnia vident angeli. to.5.80.a

Lex scripta.

Lex scripta in cordibus Christianorũ. to.3.272.i,& so.seq.f
lex digito Dei scriptu. to.4.351.K.to.10.39.m,& 61.b
lex naturę quomodo scripta in cordibus humanis. to.4.409.a
Quòd sine verbo Dei scripta nõ sit. t.8.161.l
Quòd lege scripta, lex naturę instauretur, augeatur, & firmetur, vt præuaricantes grauius peccent. to.8.460.h
lex quare ĩ tabulis lapideis scripta. t.10.39.m
lex scripta in tabulis lapideis, non in tabulis cordis carnalibus. to.10.61.c
ex spiritus in corde scribitur, non in lapide ibidem e.
Lex prima. to.10.145.e

Legis datio.

lex quomodo iniusto posita, non iusto. to.3.269.e.to.4.431.g
Ante legẽ habuerũt Hebręi literas. to.4.49.a
Populus Israel qnid fecerit interim dũ Moyses tabulas legis acciperet. to.4.56.K
legis datæ tabulas quare Moyses cõfregerit, & rursum alias acceperit. ibidem.l
lex quare data. to.4.214.f,& 433.i.K.tom.8.186.K,l
legem quare Deus nõ à primordio dederit to.4.242.h
lex patribus data est. to.4.304.l.
Ordo fuit primum legem dare, postea vero misericordiam. to.4.309.h
lex per Moysen data, quid sit. to.4.309.g,h
lex data per Moysen, iustitiam habebat terrenam. to.4.317.l
legis sacrificia, quare cessare debuerunt. t.5.82.c.& seq.
Vide scrificia & victima.
lex Moysi data est edictis angelorum, cũcto populo videte mirabilia, vt ad Dei cultũ traherentur. to.5.85.f,& 86.b
Signa mirabilia in legis datione. Ibidẽ.85.f
lex distributione tẽporũ data est, quæ prius haberet promissa terrena quibus tamẽ significarẽtur æterna: quę visibilibus sacramentis celebrarent multi intelligerẽt pauci. ibidem.86.b
lex in tabulis lapideis. Eodem.86.a
legi veteri quomodo reddita sunt multa mi[illegible] ibidem.
De lege data in monte [illegible]gesimo die post immolationem agni, quę scripta est digito Dei, qui spiritus sanctus in Euãgelio dicit̃ q quinquagesimo die missus est Apostolis post Christi immolationẽ. to.5.156.d.& seq.
lex Dei data est per Moysen, quæ dicitur vetus testamentum. Eodem.171.d
lex vetus data est in monte Sina, lex noua in mõte Sion. to.5.185.l,& seq. to 6. 24.a,b
legem carnaliter accipiẽtes iudæi,& eius promissa terrena nescientes esse figuram cęlestium rerũ, oppressi dicere audent, vanus est qui seruit Deo. to.5.211.h,& seq.
Cur data sit lex conscripta, quæ in cordibus iam scripta erat. tom.8.186.l

Ibi lex, vbi interrogatio. ibidem
Ideo data est, vt ęgrum de morbo conuincęret, qui sibi sanus videbatur: vt peccata demonstraret, non vt auferret. to.8.304.f,g
lex ad hoc data est, vt cõinceretur languidus, & medicum imploraret. to.8.384.c
Quid significet quod data sit quinquagesimo die post occisionem agni. to.8.335.l
Quòd lex minetur pœnam, quia non potest dare iustitiam. to.8.460.m
Oportebat vt lex daretur superbis, qua dissipata tempus fuit, vt per vnigenitum filiũ dei misericordia mitteretur. Eodẽ.461.g
Cur Deus bonus eis dederit legẽ bonã, quos eadem lex viuificare nõ posset, nec vlla esset ex bona lege iustitia. ibidem.l
Ad hoc data est lex, vt te de magno paruum faceret, & ad faciendam legẽ vires de tuo nõ habere demõstraret, ac si inops ad gratiam confugeres. Ibidem.m
lex per Moysen data est, gratia, &c. exponit contra Manichæos. to.8.48.f,g.
lex quomodo per Moysen data est. to.9.7.b
Quare lex data est. to.9.220.c, tom.10.68.g, & l. & 120,i
Quia lex subintrauit, vt abundaret delictum: exponitur. to.10.57.f
De verbis Apostoli, Si enim data esset lex q̃ posset viuificare, oĩno ex lege esset iustitia. to.10.68.f, & seq.
lex in adiutorium homini data. to.10.68.h
lex est data contra peccatum. to.10.145.h
Homo ante legẽ fuit peccator, data lege, atq; transgressa, factus est prævaricator. ibidẽ.
[redacted] to.10.149.e,f
Post legem datam, grauius est peccatum. ibidem.f
Ante legem datam, peccabatur contra legẽ Dei occultam. to.10.149.e,f

Lex vetus & noua.

legis nouę, veterisque discrimen. to.3.18.g, & 273.e
legis veteris, & nouę nõ eadẽ ratio. to.3.18.g
Vetus lex, mortem: noua, iustitiã ministrat. Eodem.271.c
legis veteris facta & miracula, sub compendio enarrata. to.3.249.l
legis repetitio nouum tastamentum significabat. to.4.59.g.h
legis & gratiæ discrimen. to.4.355.e, to.6.292.c,d, to.7.250.b, & 260.h
lex vetus, & lex, noua, vnde sic appellatæ. to.3.272.h
lex scripta in cordibus. ibidem.i. & fo.seq.
legis veteris, & testamẽti noui propria, siue distinctio. to.10.80.h
lex vetus & lex noua, duo nomina sunt vnĩ rei. to.8.282.a
inter legem suscitare, & ponere testimoniũ, si interest. ibidem.b
lex vetus idẽ qđ noua p̃cipiebat. to.9.7.d,e
lex vetus quare dicat iudæorũ. to.9.100.k,l

Lex & gratia.

legis & Euangelij discrimen. tom.1.254.K, l. to.2.213.l
legem post Euangelium, non esse seruandã. to.2.15.c, & seq.
lex obseruata post Euangelium, pestifera. to.2.16.a
lex & gratia distinguẽda. t.2.129.c. & 202.a,b
lex per literam significatur. to.3.267.d
Et gratia per spiritum. to.6.98.a
legis obseruatio, gratia Dei. to.3.268.l
lex operũ, & lex fidei quomodo inter se differant. Eodem.270.m
lex & gratia. to.3.347.b, to.7.291.a,b
lex sine gratia, sola litera est. to.4.216.K. to.7.429.m
lex licet sit, bona, tamen sine grata peccatum auget. to.5.113.d, & seq.
lex secunda, idest nouum testamentum inchoauit à Hierusalem. to.5.186.m
lex & promissio, opponuntur. to.6.204.b,c
lex Christi, quid sit. to.4.440. to.7.18.l
legis reuelatio, non est gratia iustificans. to.7.250.b
lex quid posit, quid itẽ gratia, Pauli testimonia. to.7.282.b,e, & seq. & 292.K.l, & seq.
lex bona, quia mittit ad gratiam. to.7.298.b,
lex Dei, baculus Heliszi. Ibidem,f,g
lex sine gratia, nõ nisi prævaricatores facit. to.7.430.a, to.9.121.d
lex sine gratia, sola litera est; manet ad cõuincendam iniquitatem non ad dandam salutem. to.8.252.d
Quòd comparetur baculo Heliszi, & quare. Ibidem.f,g
Cur sacramenta legis Mosaicæ non sint imposita credẽtibus ex gẽtibus. to.8.547.c
legem sine gratia non posse operari, figuraliter ostenditur. Ibidem.d

Lex sine gratia impleri nõ potest.to.8.547.d
cancellos facit nobis lex, vt non inueniendo quà exiremus, ad gloriam conuolaremus. to.10.57.g
Legem tulit dominus ad gratiam, & quare. to.10.108.c
Ab eodem lex profecta est, & Euangeliũ.to. 10.149.e

Legis impletio, Legis iustificatio.

lex neminem iustificat. to.7.293.h,i
legis cognitio non iustificat. to.3.270.m
lex impletur ex Dei beneficio. to.3.272.g,t. 4.53.l,& 59.h
An ignoratis fratres, scientibus enim legẽ loquor, &c. exponitur. to.4.199.b,& seq.
legem naturaliter facere, quomodo accipiẽdum. to.3.351.m
legis consummatio in charitate posita. to.4. 428.b,c,& 437.K,l
legis opera, nõ sufficiunt ad iustificationẽ. to 4.432.K
legis opera esse duplicia. ibid.& 437.i
legem non posse impleri, nisi à spiritalibus. to.4.215.K
lex spiritaliter intelligenda. to.4.423.d
legem perficere nemo potuit. ibidem.f
lex bona, quę per gratiam liberatoris implętur. ibidem
legem nõ impleri viribus humanis. ibidem.
Ante legẽ, sub lege, sub gratia, in pace, quatuor hominis gradꝰ.t.4.424.e,& 438.b,c
legem veterem Christiani spiritaliter obseruant. to.6.5.b
legem implere, quid sit. Eodem.108.e,f
lex naturaliter nũ sufficiat ad iustificationẽ. to.7.237.h,i,& 243.g,h
lex impletur amore, non timore. to.8.68.m
Quod impleatur in nomine saluatoris, non in viribus præsumentis. to.8.128.b,c
Sunt qui tenẽt legem Dei memoria, & non implent vita, sed qui implent vita, nõ possunt non tenere memoria. Eodem.196.g
Quomodo nascũtur omnia opera bona, cũ quisq; bene vtitur lege, sic nascuntur opera mala, si male vtitur. to 8.201.g
lex iusta ministros habeat inocẽtes.t.8.161.l
Contra leges suas Imperator nõ facit, cũ cõfessis indulgentiam. ibidem.l
Non potest impleri nisi per charitatem. Eodem.253.h
lex ex corde nullo modo impleri potest, q̃ seruatus formidine pœnæ, non amore iustitiæ. to.8.283.k
Qui timore pœnæ, non amore iustitiæ. opus legis facit, profectò inuitus facit, & ideo nõ amicus, sed inimicus esse probatur legis. to.8.445.e,& 451.c
Perite sine lege dicuntur, qui legem non audierunt. to.9.99.l,m
Tota lex in duobus præceptis est. to.9.200 c,& 204.g,h

Legis conditio, perfectio, vtilitas, effectus.

lex. to.3.272.g,& 350.b,& m.
lex & doctrina occidit, nisi spiritu viuificet. to.2.150.f,g
legis vtilitas, & quòd spiritalis.t. 2.213.K,l, & 245.f,g
legis seruitus. to.3.16.l, to.6.30 e,f
legis exponẽdę quatuor modi. to.3.159.c.
Cognitio legis. Eodem.270.m
legis amor. to.3.347.K
legis scrutatio. ibidem.
lex Dei ferenda. ibidem.m.
legis litera occidit. ibidem.347.a.
legis viuificator spiritus. ibidem.
lex peccata demonstrat, nõ aufert. to.4.422. e,& fo.seq b.& 429.K in prin.& 434.c
legis iustitia, terrena, & carnalis. to.4.432.d
cur saluator tẽtanti se diabolo nõ aliter quã exemplis legis resistit. to.4.306.b,c
legẽ Apostolus non reprehendit. to.4.216.
legem iram operari quid. to.4.312.f
lex quidem sancta, & mãdatum sanctum, & iustum, & bonum, &c. exponitur.t.5.113.e
lex signatur p Moysen. t.3.10.m, t.6.116.l,m
Contra aduersarium legis & prophetarum Eodem.188.l
legem & prophetas cõdẽnabant Manichæi ibidem.m,& 9.a
cerdoniani item, & Marcionitæ. to.1.26 l.to,6.5.f,& 188.l
Cõtra Hebiõ & Cerinthus, nimium tribuebant legi Mosaicæ. to.6.5.b
lex est bona, sancta & bona, contra Manichæos. to.6.98.a,b,& seq.
legis præcepta duplicia.t.6.62.d,e, & 78.g, h,& 112.g
lex ministratio mortis dicta. t.6.d,e,& seq.
lex domini, Christus. to.8.30.g
lex in Christo, lex cum misericordia. tomo. 8.46.d

legem Dei, infructuose tenent Iudæi superstites. Eodem. 196, g
lex vetus premebat conuincēdo de reatu & prohibendo, non saluando. to. 8. 64. f
legē memoria solūmō tenētes. to. 8. 196. g, h
Prævaricatori legis non accessit ex lege iustificatio, quam les iubet, sed prævaricatio quam ipse fecit. to. 8. 228. i
lex infirmata dicitur, quia infirmos facit minando pœnam, nec iuuando per gratiam: quæ tunc perficitur, cum &c. to. 8. 231. d
legem Dei ille pie attēdit, cuius aurem inclinat humilitas, non cuius erigit ceruicem superbia. to. 8. 281. f
In lege veteri prævalebat timor, in noua amor. ibidem, m
lege subintrāte abūdauit peccatū. to. 8. 384. e
lex nobis firmamentum est. to. 8. 343. f
Quam sibi legem poni petat Dauid, cū iusto non sit lex posita. to. 8. 445. d
Ille qui leges meminit, nec eam diligit, reus est eo modo sicut illi ministri quibus data est in tabulis lapideis. Ibid. f
Ille legē Dei exquirit semper, quiquam habet agendo, exquirit perficiendo. Ibid.
Quare lex sit posita eis, qui eam non erant seruaturi: & quid habeat vtilitatis, vt ea subintrauit abundaret delictum, nemo cō prehendit, nisi à domino acceperit intellectum. ibidem, h
legem ne custodit, nisi hoc donet & adiuuet spiritus viuificans. to. 8. 451. K
legis meditatione seruatur humilitas vt pœnalis euadatur humilitas. to. 8. 452. K
legis meditatio nisi sit in fide, q̄ per dilectionem operatur, nūquam propter eam posset ad vitam beatam quispiam peruenire. to. 8. 454, l
lex sine ꝓmissionis gratia nō solū nō aufert, verum etiā & auget peccatum. t. 8. 459, b
Quòd lex siue data in paradiso, siue naturaliter insita, siue literis promulgata, ad hoc prodest, vt mittat ad legem gratiæ. ibid. i
lex Dei non diligitur, nisi ab his qui diligūt Deum. to. 8. 465, b
Qui legem Dei diligit, etiam quòd in ea nō intelligit, honorat: ideo non est ei lex scādalum. Ibidem, d
Non data est lex quæ posset viuificare, sed q̄ ostendit peccata peccatori. to. 8. 498, f
Quòd lex fecit reū, sed liberauit lator legis qui data est vt terreat, constringatque in reatum, & peccata ostendat: non vt à peccatis soluat. Ibidem
Est lex misericordiæ & propiciationis Dei illa fuit timoris, ista charitatis. to. 8. 498. f
lex charitatis dat veniam peccatis, delet præterita, admonet de futuris, in via non deserit comitē, comes sit ei quē ducit ī via. ib.
lex charitatis quæ sit. Ibidem, g
lex vetus peccatores conuincebat, non autē sanabat: quę per piscinam, quinq; habens porticus, significabatur. to. 9. 32, l
Iudicari per legem dicuntur, qui legem contempserunt. to. 9. 99, l
Peccant in lege qui postquam eam susceperint, infirmitate non implent. Ibidem
Omnia veteris legis, erāt aliquid in noua significantia. to. 9. 52, m
Legem scientes Christū condēnarunt, ignorantes aūt in eum crediderunt. to. 9. 57, d
Lex aliquando à prophetis distinguitur, aliquando pro omnibus sacris scripturis accipitur. to. 9. 76. m
Obseruantiæ legis, & eiusdem contemptus, acquisitio. to. 10. 3. b, c
Quòd lex spiritalis, & non carnalis sit. to. 10. 67. f. & seq.
Peccatum, quomodo per legē cognoscitur to. 10. 58. c, d & seq.
Paulus contra Manichęos, legis laudator. t. 10. 58. m
De verbis Apostoli, Lex peccatum est? Absit. Sed peccatum non cognoui nisi per legē. Sermo. to. 10. 57. f, g, & 59, c
Et quod locus iste difficilis & periculosus est. to. 10. 59. c, d
Lex quomodo facit ꝓuaricatores. t. 10. 66. l
Lex spiritus vitæ. to. 10. 61. a
Lex iubet minatur, & non adiuuat. t. 10. 67. g
Legis affectus. to. 10. 57. a b, & sequenti. copiose.
Lex infirmabatur per carnem, exponitur. to. 10. 61.
Vtilitas legis. to. 10. 68
Lex vtrum bona & sancta, tomo. 16. 73. b, c, & sequen.
Lex signatur in qnario & denario numero. Eodem. 108. b
Lex spiritalis est, sed nos carnales venūdatione peccati sumus, to. 10. 147. c
Deus homines lege terruit, quos Euangelio sanauit.

ſanauit. to.10.162.h
De meditatione legis dei. to.10.185.b
Legis obſeruatio, impletio, abrogatio, finis.
Lex quatenus abrogata to.2.5.g,h,& 246.i, & ſeq.l,m, to.7.292. c
Lex quare pedagogus dicatur.tom.2.202.a
Legis plenitudo quomodo charitas, Ibi.b,c tomo.8.547.d,to.10.108.b
Obſeruatio legis. to.3.268 l,& ſeq.
Lex quomodo iniuſto eſt poſita, non iuſto. tom.3.269. e
Legis factores iuſtificabuntur: quomodo accipiendum to.3.274 h,i,& ſeq.
Lex & prophetæ ad Ioannem.to.4.193.g,& 256.c,& 309.e,f.to.7.293.f
Chriſtus legem non aboleuit, ſed impleuit. to.6.22. b
Non veni ſoluere legem, ſed adimplere: exponitur. to.4.306.h, & ſeq.
Legem Moyſi quatenus nos ſeruamus. tom. 6.22.l
Vbi lex non eſt, nec prȩuaricatio.t.5.152,i
De lege Moyſi ſpiritaliter intelligenda, ne in damnabilia murmura carnalis ſenſus incurrat, tom.5.211.h, & ſeq.
Legis finis, Chriſtus.to.3.350.b, to.4.255.c d,to.8.172.h,183.g,to.9.140,e
Legis impletio per ſpiritum ſanctum. to. 2. 121.a,b,& 175.i,to.7.291.b
Legem prætereuntes, qui ſint, tom.8.313.g
In lege factorum, eſt dei iubentis iuſtitia, in lege fidei, dei ſubuenientis miſericordia. tom.8.445.a
Lex implenda, ſed non miniſterio prȩuaricatorum. to.10.40.a
Omnes in legem delinquimus ibid.
Impedimentum fuit Apoſtolo veniendi ad Chriſtum, ambulare in iuſtitia legis ſine querela. to.10.73.d
Quomodo legis iuſtitia implebatur etiam a ſanctiſsimis phariſæis.t.10.73.f,g. & ſeq.
De timore duplici,& duplici iuſtia. Ibidem.
De verbis Apoſtoli, Inuicem onera veſtra portate,& ſic adimplebitis legem Chriſti Sermones duo. to.10.80.g,h
Iudæi legem acceperunt, quam bibere non potuerunt. tom.10.129.a
Legem implere quid. tom.10.149.x
Quiſquis putat ſe legem impleſſe, ſuperbus eſt. ibidem. m
Si a malo receſſeris, & non feceris bonum, tranſgreſſores legis. to.10.156.c
Omnis lex in vno ſermone impletur in nobis. to.10.157. i
Qui vniuerſam legem compleuit, offendit autem in vno, factus eſt omnium reus: exponitur. ibidem.h,i
Lex & prophetę vſque ad Ioannem, ſed gratia dei non habet finem. to.10.212.f

Eſſe ſub lege.

Sub lege eſſe, quid ſit. to.2.13.a,& ſeq.
Aliud eſt eſſe in lege, aliud ſub lege.to. 8. 4. f,& to.3.260. e
Homo ſub lege eſſe dicitur, ſi legem nõ implet. tom.9.5.m
Præmia corporalia concupiens a deo, ſub lege eſt. tom.9.7. h
Sub lege eſſe,& non ſub gratia.tom.10.68.K
Sub legę legitime vtatur. ibidem.

Legitimum

Legitimum non legitime habere.t.7. 141.h, i

Lex peccati,& mortis

Lex alia in membris contraria legi mentis. to.1.16.m,& ſeq.to.2.225.h,& ſo.148.e, to.3.424.g
Legis peccati origo,to.3.209.m,& 218.l,m tom.7.267. g
Lex peccati quomodo ſuperatur.to.3.209.c
Lex & peccatum. to.3.351.l
Lex peccati,& mortis, quid. to.4.199 d
Sub lege peccati non eſſe. ibidem, c
Lex ſpiritus vitę. ibid.d
Lex peccati quę.to.4.424.g,tom.10.145.h,i
Lex peccati in nobis, quid ſit.to.7.229.g,& ſo. ſeq. d, e
Lex peccati in paruulis to.7.269.h
Virtus peccati, lex. tom.10.57.f
De verbis apoſtoli, Igitur ipſe ego mente ſeruio legi dei, carne autem legi peccati. Sermo. to.10.60.k,& ſeq.
Mẽte ſeruimus legi dei, carne vero legi peccati. to.10.145.i
Seruimus legi peccati quia concupiſcimus, ſed non quia conſentimus. Ibid. K
Lex membrorum repugnant legi mentis.to. 10. 147.d
Totum genus humanum ſubiicitur legi peccati. ibid e
Quæ eſt lex mẽbrorũ.t.10.147.d,e,& 149.i

Lex humana

Homines curãt obſeruare leges grãmaticorũ: & non diuinorũ prȩceptorũ.t.1.31.h,i

leges & cõsuetudines, pro regionibus, & diebus, non temere violandæ. Eodem. 35.f
leges prõ ratione temporum mutandas esse, etiam ipsi legum libri declarant. ibidem.
lex Iuliani a scholis arcet Christianos. tom. 1. 52. g,h
leges iuxta verbũ dei cõdẽdę. Eod. f. 210.a,b
lex ciuilis multa permittit, quæ per diuinam prouidentiam vindicantur ibidem.c,d
leges inter arma silent. tom. 2. 29. K,l, tomo. 6. 14. d
legalia tormenta cur instituta. tom. 4. 74. e, f
leges ciuiles medię inter Christum & diabolum. Eodem. 75. f
leges humanæ, si quid contra deum iubent, non sunt audiendæ. to. 2. 227. c,d
legibus principum mali coercendi. tom. 2. epist. 48. & 50. per totum. Item. fo. 74. f, g
leges principum rectè implorari, aduersus hostes fidei. tom. 2. 51. K,l
legum terrori doctrina cõiungenda. ibi. c, d
leges regum Christo quomodo seruiant. to. 2. 52. K,l,& seq. & 66. d,e
leges malæ non seruandę. to. 2. 63. b,c
leges Romanas, Paulus implorat. to. 2. 66. d
leges humanę non negligendæ. to. 3. 14. g, h
lex, de Athenis, Romam delata est. tomo. 4. 312. f
leges Solonis, ab Athenis, portantur Romã. tom. 5. 15. d
leges Solonis sapientis mutuati nõ fuissent Romani ab Atheniẽsibus, si potuissent eas a suis diis accipere. Quasdam etiã leges fertur instituisse Numa Romuli successor non tamen a diis habuit. ibidem.
leges seueriores dimittuntur. ibidem.
leges accipit Lycurgus ab Apolline Delphico. ibid.
Romãi, leges Lycurgi seruare noluerũt. ibi.
De lege iniqua, prohibente filiam, etiã vnicam, hæreditatem habere paternam, insti tutã quidem a ratione, inter secũdum bel lum & vltimum Chartaginense. to. 5. 27. I
legibus nulli populi tenebãtur: arbitria principum pro legibus erãt antè institutionẽ Imperatorum. Eod. 31. K
Sub legibus viuebant Romani, quas cęteris imponebant. to. 5. 45. a
Pro legibus patriæ cęlestis, omnia dimittere non est magnũ, si pro prędaricatione mãdati sui Torquatus Imperator filium proprium occidit, qui transgrediẽs patris mãdatum, obtinuit victoriam ibidem. f
De legibus antiquissimis scriptis in duodecim tabulis Romanorum. to. 5. 70. K
lex nulla, ciuitatis terrenæ, phibet vsum meretricum: to. 5. 127. e, f
Legum institutis & iudiciorũ qbusdam, clarior facta est Græcia sub Phoronęo secũdo rege Argiuorũ, qñ facta est Iacob promissio de multiplicatiõe seminis. t. 5. 169. f
De ordine ac lege, siue cęlesti, siue terrena, pquam societati humanę etiam dominãdo consulitur, & consulẽdo seruiẽt. t. 5. 193. c
A legibus ciuitatis debet paterfa. sumere prę cepta, quibus domum regat, vt sit domus sua ciuitati accommodata pacis. ibid. l, m
leges diuersas non rescindit ciuitas fidelium qbus vtitur in diuersis partibus: quia non impediunt, dum intendat ad eundem finẽ Eodem. 194. a
legibus terrenis, ciuitas fidelium disponitur quantum sustinet religio pia, vt pacem habeat. ibidem. b,c
leges iniquæ, non sunt iura dicendæ. tom. 5. 195. K. & sequen.
lex Cęsaris. tom. 6. 277. κ
leges Imperatorum assumere licet in adiutorium Ecclesiæ. tom. 7. 41. c
Principum leges. to. 7. 89. i
leges venduntur, & hoc quasi ex consuetudine. to. 10. 20. h
leges, quomodo seruiant Ecclesiasticę disciplinę. Eodem. 82. d, i
lezor, quid. tom. 1. 89. b,c
lię filii, quomodo occisi. tom. 4. 318. c
lia lippa, synagogam signat. to. 6. 27. b, to. 10 g, 167. h, & k
lia Iudæorum, Rachel gentium populũ designabat. ibidem.
libanus, mons est, excelsa habens arbores: & interpretatur canditatio: & significat seculi dignitatem. to. 8. 259. m, & fo. 396. g
Fructus Libani, quis sit. to. 8. 259. m
liber, deus. tom. 5. 53. g
De turpitudine sacrorũ, quæ libero celebrãtur. Eodem. 60. a, & seq.
liberi membrũ virile qũo vehebatur. ibid. c
De libero patre. tom. 5. 172. m
libera dea, scilicet. Venus. to. 5. 53. g
De liberalibus disciplinis qbus caruerũt apostoli, nihilominus prævaluerũt. t. 5. 227. h

liberari

Liberi apud Latinos duobus modis dicitur. to.10.40.g
liberari, proprie quid. ibidem.h
Si vos filius liberauerit, tũc verè liberi eritis: exponitur. to.5.125.c,d
Deus quosdam liberat in occulto, quosdam in aperto. to.8.100.m,& fo 335.d
Quare quo sdã iusto liberet corporaliter, & quosdam non. to.8.79.f,& 242.h,i
Quomodo aliquos liberet Deus, ꝓpter inimicos suos. ibidem.h,& seq.
Tunc tibi acceptabilis est liberatio, cũ fuerit alterius damnatio. ibidem.h
Si quis liberatus fuerit à peccatis suis, nõ habet vnde ei dominet princeps peccatorũ. to.8.306.l
Quòd liberamur non meriti nostri, sed Dei gratię est. to.9.253.k
liberamur à seruitute peccati per Christum. to.9.66.K
Deus quos vult à malis liberat: & quos vult torqueri permittit. to.9.136.l
libera me domine ab homine malo: expositum. to.10.107.c
A malo liberat nos Deus. to.10.191.g
liberatio captiuorũ, ab inferno. t.10.197.c,d
liberatio captiuorũ, de carcere inferni. Eod. 206.c
liberatio à malo liberos & filios Dei nos facit. to.10.219.f.g
liber est bonus homo, etiã si seruiat. t.5.31.f
liber erat ab omni noxa qui fugiebat ad Asylũ constitutum à Romulo. to.5.11.e
Quomodo Christus solus inter mortuos liber fuit. to.8.318.K
Quomodo liberè egit. to.8.344.l,m
Quis liber. to.10.77.i
libertas Christiana. to.1.207.K,& fo.213.f, 219.a,b,t.2.154.l m,& 202.a,b,to.3.16. b,& 54 g,& 275.k,l, & 347.c, & 349.b, & g,to.7.363.b,to.9.66.e,f
liberras temporaria. to.2.213.f
In libertatẽ quomodo vocati simus ꝑ Christum. t.1.137.b,c,& 250.m,t.2.epist.128.
libertas à iustitia,& seruitus sub peccato. to. 1.243.a,b
libertas Euãgelij seruitus legis. Eod.254 k
libertas Christianorũ, humanis prę sumptionibus captiuata. to.2.173.g,h
libertas erroris, mors animę. to.1.228.h
libertas vera. to.3.347.c.& 349.b,& seq. to.5.46.f,to.9.67.b
libertas nostra tanto est maior libertate Romanorum, quãto maior est spes nostra in Deo. to.5.25.g
Pro libertate vera, quæ nos ab iniquitatis & mortis dominatu liberos facit multo magis debemus cõtẽnere terrena, & patiẽter sustinere aduersa, quam pro libertate tẽporali: hæc eadẽ Romani fecerunt: & exẽplificat de multis. to.5.45.d,e
Pro libertatis amore, & dominationis, & ꝓ cupiditate laudis & gloriæ vanæ, magna fecerũt Romani ob id reges nominari nolluerũt, sed consules, propter libertatẽ. to. 5.43 e.& 45.d,e
libertas Roma. cõpulit ad facta mirãda. ibid.
Pro libertate assequẽda, filios occidit Brut⁹, & Romani cõpulsi sũt magna facere. ibi.
Libertate ꝓpria anima in peruersum delecta ta, Deo, dedignata seruire, pristino corporis vitio destituebatur. to 5.115.a
Pro libertate, quã cõcupiuit primus homo damnabilem seruitutem incurrit sub diabolo. to.5.126.e
De libertate naturali, & de seruitute, cuius prima causa peccatũ est, qua homo malę voluntatis, etiã si non est mancipium alterius hominis seruus est ꝓpriæ libidinis. Eodem 133.f,& seq.
De libertate largiori, qua natura humana liberabitur, vt iam non possit peccare. to. 5.241.l,& seq.
Vera & sana libertas, hæc est, & cæt. Eodem. 104.K,l
libertas prima, carere criminibus. to.9.67.d
libertas nondum plena. ibidem.e
libertas quando perfecta. to.9.67.i
Timore depulso arguendi, habetur libertas. to 9.102.i
libertati Euangelicæ, quidam nimis cõfidũt. Eodẽ.67.c
libertas peccantium. to.9.176.i,K
Christus donat libertatem, exhibet fraternitatem & promittit hæreditatẽ. Eod.242.g
Spiritu Christi libertatẽ habemus. t.10 62 c
Christus formam serui accepit, vt in illo libertatem accipiamus. to.10.130.d

Liberi.

liberi dicuntur pluraliter filij, etiam si non sint vno amplius. tomo.5.155 i
Liberorum tomo.2.35.f

liberum arbitrium homini datum.to.1.173.
m,& 208.m,to.2.65.e,f,t.3.53.f,& 73.i,
& 154 b,to.4.185.m,& 330.c,to.6.52.a,
& i,& 54.c,seq.to.7 89.i,to.8.376.m
liberum arbitrium inter quę bona numeran
dum. to.1.12.K,l,& 221.a
Sine libero arbitrio recte viuere neminē pos
se t.1.12.d,& K & 19.a,& 221.d,t.2.201 f
libero arbitrio volūtatis,male vti possumus.
& tale ē q̄ sine illo recte viuere nequim⁹.
to.1 12.K
Cōtra labefactores liberi arbitrij.t.1.208.m
De libero arbitrio libri tres.t.1.208.b,& se.
Retracta to. 2.b,& seq. to.7.415.c
Pro libero arbitrio,multa in his libris dicta.
to.1.12.b,c
De libero arbitrio errores Pelagianorum &
Manichæorum. to.1.12.c,& ,& seq.to.2.
119.h,& seq.
liberum arbitrium,ad malū flexibile, cur da
tum. to.1.214.b,& seq.
liberum arbitrium homini datum etiā ad be
ne videndum.t.1.& 267.b,t.7.424.c,& g
liberum arbitrium causa peccati. t.1.47.b,c
& 211.d,& 222.h,& seq.& 22.i,K,& 136.
i,to.6.48 g,h,& 54.m, & 51.g,h,& 166.
k,l,& 184 K
liberū arbitriū,post peccatū inualidū atq; in
firmū.t.1.10.l,m,& 147.K,& seq.t 3.294 d
liberum arbitrium quatenus asserendum.t.
2.48.i,& fo seq.K.& 93.h,i,& 102 a,b,t.
6.191.K, to.7.123 g,& 228.h,& seq.
liberum arbitiū , qūo valeat ad bona opera.
to.2.119.h,i
liberum arbitrium non tollitur.to.2.120.b,
t.3.275.K,& fo seq.m,t.4.215.b,& 368.a,
& 422.e,& fo.seq.g,& 426.l,& fo.seq.c,
in prin.& 438.b,to.7.243.i,& 266.f,t.9.
130.i
libertas volūtatis vnd̄.t.2.135.f,g,& 149.b,c
liberum arbitriū astruitur,t.2. 170.d,& seq.
to.3.200.d,t.4.117.f,g,& 214.b,& 334.
d,to.6.69.f
Vide de viribus humanis.
Contra liberi arbitrij defensores. to.2 epist.
105.106.107.to.4.368.m,to.7.396.l,m,
seq.to.9.96 g
In libero voluntatis arbitrio esse peccatum,
& recte factum. t.4.186.l,Retractationū.
to.1.11.f,& fo.19 a
[illegible] &c. to.4.422.g
liberi arbitrij malo, vsu,exorta ē dānatio ge
neris humani. to.5.115.e
liberum arbitrium significatur per lignum
scientiæ boni & mali,nec se homo,diuina
voluntate contempta nisi pernicioſe vti
potest. to.5.117.f,g
liberū arbitriū hominis in paradiso sine Dei
adiutorio,nec bene viuere, nec aduersa-
riū vincere poterat. Eodem.130.l
liberū arbitriū angeli & hoīs Deus creauit
vertibile,melius iudicās de malis bene fa
cere,quam mala nō sinere.Eodem.226.h
liberum arbitrium primò datū est homini,
quo nō peccare posset:nouissimum vero
quo peccare non posset:atque illud ad cō
parandum meritum,hoc ad recipiēdum
præmium pertineret. to.4.241.l
liberum arbitriū est in Deo,quanuis peccare
non possit. ibidem.
libero arbitrio pelagiani nimium tribuunt.
to.7.223.g.& 281.e,f
liberi arbitrij nos condidit Deus, ex sentētia
Hieronymi. to.7 263.g
liberum arbitrium Pelagij,lege,& doctrina
adiuuari. to.7.253.d,e
liberū arbitriū ēt in impio manet. t.7.281.e
libertas ad malum ibidē.g,& 288.a & 206.
g,h,& 396.h,& 462.e,f, to.3.267.g
De gratia & libero arbitrio.t.7.423.i,K,Re
tractationum. to.1.27.i,K
liberi arbitrij homines , quomō legib⁹ coer-
ceantur. to.7.112.g
Et ad meliora cogantur. to.2.250.K
libertas ad bonum & ad malum. to.7 432.i
Vtrū aliquid inueniatur qđ homo libera vo
lūtate,faciat đ necessitate.t.8.513.m & se.
Habemus liberum arbitriū , sed ipso libero
arbitrio parum possumus, nisi nos adiu-
uet ille qui iubet. to.7.527.e
De homine dedit liberum arbitrium, sed si-
ne eo nihil est conatus eius. to.8.45.m
liberū arbitriū,quaten⁹ defendēdū.t.9.83 h
libido quid sit.to.1.209.i.K,& 271,f,t.4.4.h
libidinem in omnibus peccatis dominari.t.
1.238.i,K
libido & metus,quid distent. to.1.238.K
libido nō est bonus & rectus vsus. to.1 23.K
libido dominatur. to.5.11.b,c
libidinis origo. to.3.222.a

libidinis continentia. to.4.355.l
Quo iudicio dei, in corpora continentiũ libido hostilis peccare permissa sit. to.5.10.b, & sequen.
libidines variæ. to.5.126.h
libido dominandi nõ cessat in cordibus superbõrũ, q̃ magis ineſt eis q̃ alia vita. t.5.10.l
libido, est generale nomen ad omnẽ cupiditatẽ, quamuis vsitatius nominetur pro genitalium voluptate Eodem.126.g
libido luxuriæ ita totũ corpus interius & exterius sibi vendicat, & totum commouet hominem affectu animi, & appetitu carnis coniuncto, vt sequat voluptas oĩbus voluptatibus corporis maior: ad eius tñ peruenitur extremum, vt penè omnis acies & quasi vigilia cogitationis obstruat. ibi.K,l
De libidinis malo, cuius nomen cum multis uitiis congruat, proprie tamen motibus obscœnis corporis ascribitur. ibidem.
libido, duplex est: vna animę, alia corporis. ibidem.
Sine libidine generare uellent, quicunq; cõiugati, amici sapientię gaudio rumq; sanctorum. ibidem.
libido interdum nõ seruit luxuriosis, quãuis enim in animo fuerat, tamen in corpore tepet, & sic diuiditur contra seipsum. ibi.
Quod partes iræ, atq; libidinis, tam uitiose mouentur, ut eas necesse sit frenis sapiẽtię cohiberi: quæ in illa ante peccatũ naturæ sanitate nõ fuerunt. Eodem.127.g, & seq.
libido, etiam coniugalis, quęrit latebras, ut nõ in palã cõmisceantur coniuges: nõ sic de ira, & aliis passionib. Eod.131.f, & seq.
Absq; libidine generassent primi parentes filios, si non peccassent. Eod.128.a, & seq.
libidinem post peccatum natura sensit, attẽdit, erubuit, & operuit. ibid.
Quod sine libidine potuerunt moueri membra illa, ostendit per multa exẽpla, in natura etiã humana aliquorũ hominũ. t.5.129.m
liberi sine libidine fuissent procreati, si Adã non peccasset. ibid.129.g, & seq.
libido est causa confusionis, quę quãdo tolletur a corporibus resurgentium, tolletur & confusio tom.5.234.g
libido excusata per nuptiis. to.7.264.i
libidine uti, non uinci. ibid.K
libido & pudor ex peccato. tom.7.267.f, g
Tradux libidinis. ibidem.i, K
libido, & labor parturiẽdi, ex pecc. t.7.261.K
An libido ante peccatum. to.7.274.K
libidinis uis. tom 7.343.l
libidinem non esse bonum naturale in hominibus. tom.7.452.a
libido consumit animam, sicut ignis uestem tom.8.190.g
Homo uincitur a libidine, & non uincit libidinem. to.9 201.a
libido in mẽbra nostra surgere nouit, sed uincere non nouit. to.9.159.a
Vincere libidinis impetum, est terga dare. to.9 129.e, to.10.251.a
libidinis momentum, æternum parit animæ infęlicis opprobrium. to.10.251.a, b
libido, quid faciat. to.10.337.b
Nimis graue peccatum est, ut uir fortis q̃ ferro nõ uincit, a libidine superet t. to.247.c
Vide, Fornicatio.
librum nullum doctrinę suę reliquit Christus. to.4.127.d, e, Retract. to. 122.d
libros quomodo legant imperiti. t.1 159.d, e
Quibus uel libris, uel hominibus credendũ sit, summe considerandum. tom.1.239.d
librorum sacrorum authoritas. to.1.44.1, K & 139.f, to.6.80 h, i
libellati qui. tom.2.224.c
libri canonici. tom.3.8.f
librorum emendationem impedit consuetudo cantantium. Eodem.9.d
libri sacri quomodo emendandi. to 3.9.e, f, to.6.80 h, i
Vade, & accipe librum qui est in manu angeli, & deuora illũ, & cæ. exponit. t.4.316.d, e
libri sacri quomodo catechumenis exponẽdi. tom.4 324.f
libri Varronis. to.5.50 h
libri Numæ reperiuntur ab aratoribus. tom. 5.64.d
liber sapientiæ, non est Salomonis. t.5.166 h
In libris diuinis, seu diuinę scripturæ, nulla est contradictio. to.5.180.e
In libro vitæ non scripti, cedent persecutionibus diaboli ultimo tempore soluti. to. 5.201. d, e
Per libros, qui aperti sunt, & secundum quorum scripturam iudicati dicunt mortui, intelliguntur sancti: ut in illis ostenderetur, quæ deus fieri sua mandata iussisset. tomo.5.204.a, & seq.
libri sunt sancti, & ueteres, & noui ibidem.b

liber vitę dicitur esse vnusquisq: conscientia.& intelligēdus est quædam vis diuina, & virtus,qua fiet,vt singuli sua opera bona vel mala in memoriam reuocata cernant,vel accusent, vel excusent seipsos in conscientia,atq; ita omnes simul & singuli iudicentur. ibidem.b,c
liber vitę non deum commemorat,ne obliuione fallat, sed prædestinatio est sanctorum:& quod in hoc libro non legit deus, quod nescius sciat ibidem.e, f
librorum diuinorum, & humanorū impar authoritas. to.6.80.i
liber dulcis in ore,& amarusin ventre. tom. 8.131.d
Ex libro viuentium deleri, quomodo accipiendum. to 8.244.b
liber vnus,tota scriptura sancta.to 8.580.c,d
libri aperti, sunt duo testamenta dei. tom.9. 149.K
liber vitę, vnusquisque memoria gestorum nostrorum est. ibidem.K,& fo.seq.b
liber vitæ,quid continet. to.9.176.f
librà,nomen libri. to.4.11.g,&19.g
licentii,& Trigetii disputatio de summo bono. to.1.141.h,i,& seq.
licentius Academicorum partes agit. Eod. 143.h.144.i
licentius poeticæ deditus. tom.1.145.f,& h, 155.m, & seq.
Versificator. Eod.148.K
licentius,poeticę nimium addictus,reprehēditur. ibidem.149.e
licentius conciuis, & discipulus Augustini. tom.1.168.h.
licentii ætati metuebat Augustinus. to.2.37. m, & sequen.
licentius ad Christum inuitatur. Eodem.40. b,c,& sequen.
licentii carmen,ad Augustinum pręceptorē suum. tom.2.43.f,g
licita non omnia expediunt.to.6.273.a,b,& sequen.
ligandi,& soluendi potestas. Vide, Claues.
Diaboli alligatio,quid. to.5.201.b
ligatus diabolus soluetur vltimo tempore, tribus annis,& dimidio. ibid.
Multi ligant,nō viscо,sed officio.t.8.174. m
Satanas,& propria voluntas ,in peccatore ligati sunt. to.9.145.a
ligare fasciculos,hoc est rapaces cū rapacibus,& cætera. to.10.273.d
Quomodo diabolus ligatus est, & tantum prævalet. tom.10.225.K
Vide, Antichristus,& diabolus.
ligaturarū execrāda superstitio. to.2.102.i, tom.3.11.d,e,to.9.14.K,& fo.seq.e
Quàm stultus est homo,quem canis in catena positus mordet. tom.10.225.K
lignorum productio.to.3.192.K,& 202.c,d
ligna paradisi signant virtutes,vel Christum vel liberum arbitrium. tom.5.117.f
lignum paradisi,quid significet ibi.d,e
ligna paradisi,significant omnes viles disciplinas. ibidem.g
ligna fructifera paradisi,sanctos repręsentāt ibidem.
Cur datum pręceptum de ligno. to.3.204.a
ligni vitæ,cibus innoxius. to 3.203.i,k
lignum vitæ,ad quid gustabatur.t.5.117.d,e
lignum vitę quid sit,& sciētię boni,ac mali. to.1.272.e,to.2.183.c,to.3.282.e,f,& K, to.6.180.f,g,to.7.236.m
lignum vitę,Christus.to.3 3.f,g.to.5.117 g, to.6.192.c,to.8.4.g
lignum vitæ,ideſt,sapientia.to.5.117.e,& g.
ligno vitę,si post peccatū visus fuisset homo semper vixisset. ibidem g, & seq.
lignum vitæ spiritale,sapientia to.6.192.b, tom.8.72.g
Quomodo appellatum lignum sciētię boni, & mali. to.3.205 e
lignum scientię boni & mali, cur primo homini prohibitum to.5.117 d,e
lignum scientiæ boni & mali, existens iuxta lignum vitę,cur sic dicatur. ibidem.
lignum scientiæ boni & mali,transgressi mādati experimentum. ibid.g
Item proprium uoluntatis arbitrium.ibi.g,h
lignum scientiæ boni & mali, vnde dicatur. tom.8.255.a
lignū sciētiæ boni & mali, cur deus ,phibuerit,vel cur nō occultarit.to.6.191.i,& seq.
lignum vetitum. to.7.220.c
Mors quæ per lignum venit, per lignum superata est. tom.10.264.c
ligna arcæ quadrata. tom.4.141.f
lignum fumans,quid. Eodem.213.l
ligni ficus Aegyptiacæ,mira natura t.5.215.c
ligna syluatica,Paganos significat.to.8.56.a, & 355.e,f
ligna cāpi,plebes sunt populorū.to.8.397.g

In ligno crucis nauigamus per mare huius
seculi. to.8.399.e,f
Duo ligna quidam colligere volebat, sunt
duę partes crucis. tom. 10.226.m
lignum missum in aquam amaram, sapiētia
est. to.10.173.g,h
lignum euocās securim de fluuii profundo,
quid. to.10.178.h
lignum, quāuis terrenum, natat super aquā.
tom.10.202.K
lilia agri, neque nent, &c. quomodo intelli-
gatur. tom.3.264.f
limentinus, deus. tom.5.32.g,& 52.g
limus, quid habeat mysterii. to.1.275.e,f
limus luti, concupiscentię carnales.t.8.113.i
Nunquid ipse limus non est substantia? to.8
239.f
De limo factus est homo, sed iniqui cadēdo
a iustitia limus, pfundi facti sunt: quibus
quisquis non consenserit de limo suo au-
rum facit. tom.8.238.d,& 241.c
Ex limo terræ, hominis origo. to.8.238.d,e,
& 553.m
In carne est limus terræ. tom.10.154.f
lineę & figurę mathematicę. to.1.196.a,b, &
sequentibus.
lineę nigræ, de candido imprimuntur argen
to. tom.5.216.g
lingere terram, quid sit. tom.8.258.f
Lingua.
linguę vocabulū, proprie, & per trāslatione.
tomo.1.230.c,d, to.3.228,h, to.n.6.94.a
lingua, significat frustum illud carnis, quod
est in ore, & locutionem, quę fit per lin-
guam. to.8.163.d.& 236.K
lingua testatur, quid cor velit. to.8.342.K
lingua popularis, plerunq; est doctrina salu
taris to.8.67.f
lingua. tomo.10.3.f
Linguæ custodia, & lapsus.
linguæ custodia. to.1.66.c, to.4,382.d
lingua facile labitur. to.8.K, & seq.
linguā domare non potest homo, & domat
feram. to.10.3.f
linguam nullus homo domare potest. ibid.
linguam a malo cohibere. tom.10.34.e
linguā reā non facit, nisi mens. rea.t.10.85.i
linguę lubricitas, vnde. tom.10.86.i
Summa verecundia, est linguam non posse
frenare. to.10.279.l
Preciosa lingua non nouit nisi diuina verba
proferre. ibidem.l
Qui non frenat linguam suam, huius vana
est religio to.10.280.a
Linguarum confusio, diuersitas,
vanitas.
linguarum diuersitas, vnde. tom.3.7.a
linguis variis, scriptura sacra prodita. ibid.
lingua una primitus tom.3.209.d
Quæ autem illa lingua fuerit, quid attinet
quærere? ibid.
linguarum confusio to.3 237.l
De descensione domini, ad confundendam
linguam ędificantium turrim. to.5.154.e
linguarum diuersitas, hominum magna mise
ria est Eodem.190.c
linguę septuagintaduę, & totidem gentes cę
perunt esse de filiis Noe; sed numerus gen
tium auctus est amplius, quàm numerus
linguarum. to.5.145.i
lingua vna, sunt gentes plures diuisę in A-
phrica. ibidem.
Propter linguarum diuersitatem, dicitur ter
ra diuisa. tom.5.146.m
lingua vna fuit ante diluuiū: & cur diuersita
te homines puniti sunt. Eod.146.d,& seq.
linguam suam ciuitas victoriosa imponit gē
tibus domitis per pacem societatis, per q̄
etiā abundaret copia interpretū. t.5 190.m
Omnes linguę ad unam fidem concurrunt
quomodo omnis uarietas uestis in unita-
te concordat. to.8.136.i
Per superbos homines diuisę sunt linguę, p
humiles apostolos cōgregatę sūt. t.8.175.f
Quod in diuersitate linguarum carnis, una
sit lingua Ecclesiæ in fide cordis. ibidem.
lingua scripturę attendenda. to.9.20.e
linguarū diuersitates, fecit superbia. t.9.12.h
linguę, in quibus apparuit spiritussanctus:
quare diuisę. ibidem.a
Et quid significent. ibidem, h
linguas in ędificatione turris Babylonis di
uisit superbia, in missione autem spiritus-
sancti eas adunauit humilitas. to.9.12.h,i
linguis omnibus quare nunc non loquuntur
omnes qui spiritumsanctum accipiunt.
tomo.9.56.K,l
Donum linguarum datum fuit tempore
opportuno. to.9.133.l
Sicut in primitiua Ecclesia linguarum donū
significabat acceptionē spiritussancti: ita
nunc societas pacis Ecclesię, quę diffundi
tur

tur per omnes gentes. tom.10.11.m
linguæ omnium gentium, quid repreſentét. Ibidem.
Eccleſia, ideſt vnitas, nunc loquitur omniũ gentiũ linguis, quéadmodũ olim ſinguli Apoſtoli accepto ſpirituſſancto.t.10.49.f
Quare Apoſtolorum tempore, vnus homo omnium linguis.loquebatur.to. 10.64.K
Quare varietas linguarum ſignum erat ſpiri tuſſancti. to.10.221.i,K
Diſcipuli accepto ſpirituſſãcto.linguis,quas non didicerant,loquebantur.to.10.221.a
Quare recipientes nunc ſpiritumſanctũ, nõ loquuntur variis linguis ibidem.a,b

Lingua Hebræa, Græca. Latina, Punica.

Græcam linguam,& Hebræam neceſſariam eſſe ad cognitionẽ literarũ.t.3.9.l,& 15.b
linguarũ ſcientia cur ferè ab omnibus deſpe ratur. to.3.122.d
lingua Hebraica,Gręca,& Latina.t.3.237.b
Græca lingua, inter cętera gentium, clarior habetur. tom.5.65.e
Græca lingua in gentibus,ꝑeminet.Eod.68.e
lingua Hebræa eſt, quam cuſtodiuit authori tas ſermonis ꝓphetici,& ſcrip.t.5.146.d
lingua Hebręa remãſerat iam in ſola domo Thare,patris Abraham, in qua erat vnius dei cultus. ibidem.m
lingua quomodo dicatur Græca,vel Latina. to.8.84.f
liuguæ tres, toto orbe, maxime excellentes. tom.9.192.i
lingua Punica affinis Hebræę.to.7.52.t,to.8 521.f
lingua Hebraica, Punica, & Syre, cognatę. tom.5.19.i
Tres linguę Hieroſolimis,tẽpore paſsionis, præ cęteris eminebant. to.9 117.l
Donatiſtæ duas ſolas linguas probabant. to. 9.126.l,m
Vide,Græci, Hebręi.

Lingua dei, lingua Chriſti.

lingua dei. to.4.348 g
lingua Chriſti,tũc adhęret faucibus ſuis,&c. to.8.36.f
lingua dei, quid habeat ſimile tum calamo. to.8.132.d,& K,l
linguæ malæ,doloſæ, &c.
lingua dicitur gladius to. 2.179.f,t.3.256.i tom.8.185.l,& 214.l
linguas aduerſus Chriſtũ exercens. to.5.3.a
lingua, malas mali habent. to.8.10.e,f
lingua dolosa,miniſtra eſt fallacię.t.8.166.d
Expedit eis,vt linguę eorum diuidantur,qui male conſpirauerunt. to.8.175.e
linguæ Iudeorum quomodo infirmatę ſint contra eos. tom.3.215.K
lingua adulantium, camino comparatur.to. 8.246.f,g
lingua dolosa eſt,quę habet imaginem cõſu lẽdi, & ꝓnicie nocẽdi.t.8.468.i,& 481.g
Aduerſus linguam doloſam, quid apponat. Eodem.468.K
Contra linguam doloſam, & labia iniqua, parum eſt agere verbis, ſed agendum eſt exemplis. ibidem,l
linguoſus amat mendacia: non enim illi eſt voluptas niſi loqui. to.8.534.f
linguæ malum. to.10.3.f
De lingua doloſa. to.10.282.d.
linguę doloſę incommoda.tom.10.292. & ſequen.
Maiora vulnera ſunt liguę,quàm gladii.to mo.10.301,l
linteamina domini,in monumento inuenta myſtice. tom.4.199.b
linteum quatuor lineis de cœlo demiſſum quid myſtice. to.10.118.b,c,& ſeq.
linternenſe oppidum. tom.5.27.l
linũ fumigãs,qd ſignet.t.4.111.g,& t.5.213.l
liqueſcere,quid ſit to.8.572.m
literatura, Græcè Grammatica.tomo.1.61.i Vide,Diſcere.
Signa verborum,literæ. tom.3.m
De literis Gręcis,& Latinis. to.1.30.d
De litera & ſpiritu. Eodem.44.g
Per literam,ſignificatur lex to 2.67.d
Per ſpiritum gratia. to.6.98.a
litera ſola,ideſt,ſine ſpiritu. ibidem.
litera occidit: locus Apoſtoli declaratus.t.3 276.f,g.to.7.291.c,& 296.k.to.10.57.f,g
Et virtus peccati lex. tom.10.57.f,g
De literis aduerſarum ſcripturarum, quę cõ tinent falſitatem,aut veritatem.t.5.106.m & ſequen.
literæ ſęculares, ſiue verę,ſiue falſę nihil mo mẽti afferũt, quo beate viuamus.t.5.180.c
De literę ſuperficie mens inerudita contenta eſt. tom.5.208.l
litera iubens occidit,ſpiritus iuuãs viuificat. tom.6.194.g

literiones,

literiones,& literati. Eodem.133.b
literatura Iudæorum. to.8.252.c
literatus,in arte sua, pôt honeste viuere. ibi.
literaturam quã cognouit, in cuius ore tota die laus Dei est,quæ sit. ibidem.
Solus literæ sonus,est corpns sine anima.to. 10. 161.d
Iudæi & hæretici solum literæ sonum atten dunt. Ibidem.
litera Iudęos & hæreticos occidit, spiritus Christianos viuificat. to.10.176.K
Nulla aut parua ædificatio scipturæ sanctæ, solũ attẽdẽti quod litera sonat.t.10.226.i
De litibus cauendis,& exortis cito sedandis. to.1.118.b,c,& 198.h
litigare non iure licet Christiano. to.4.408. h.i,to.8.459.l
litigiosos concordare, opus misericordiæ. to 8.574 d
litigaturus cum inimico,priº litiget cũ corde suo. to.10.24. l
littus maris,finem sæculi significat.t.9.121.c
liuidum.facio. to.2.87.i
In locis paruis,inuestiganda quoq; veritas. to.1.41.l
Non locorum spatio,sed mentis affectu acceditur ad Deũ,& receditur.to 3 1.1.i,to. 3.4.e,f,348.i
loca sancta martyrum, quomodo ad ea peregrinatum. to.2.197.a
locorum nominibus,tanquã luminibus,cornatur oratio. to 2.25.e
locorum & gentium nomina vetustate plerunq; mutari. to.4.49.h,& 81,f
locus Dei,abusiue dicit tẽplũ Dei.t.4.186.h
loco non continetur Deus. to.5.240.b
locus habitationis Dei, & locº habitationis gloriæ Dei,differunt. to 8.41.d
Quòd Deus,qui est vbiq;, nullo cõtineatur loco. to.8.85.K
Quòd nõ stet in vno loco, nec circundant eum,qui credũt in eum,quia nõ ambitur cum vbique sit. to.8.139.i,& 157.d,e
locus sanctus Dei quis sit, cum ille sit vbiq; totus,& nullus eum cõtineat corporaliũ spaciorum locus. to.8.230.i
locus Dei sanctus,vnanimes. ibidem.
Non loco quisque longe est à Deo:sed dissimilitudine. to.8.350.c
In omni loco præsens est Deus. to.8.281.a
Noli cogitare Deum in locis, ille tecũ est talis qualis tu fueris. ibidem.b
Noli illum expectare de locis: locus eius tu eris,si bonus,si confessus inuocaueris eũ. to,8.272.c
Qui nos tuetur in loco vitæ huius,ipse post vitam istam sit locus noster. to.8.59.a
Vbi nen est qui vbique præsens est? tomo.8. 276 e
Si vis esse locus Dei,esto humilis,& mãsuetus,& tu ipse efficeris q̃ q̃ris. to.8.504.f
Vnum locum domini omnes credentes faciunt. ibidem.
Qui vult facere locum domino,nõ de priua to,sed de communi debet gaudere.ibid.g
Tunc facis domino locum.cũ illum non te ipsum,amaueris. ibidem.i
locus quem posuit Deus ascẽdentiquis sit. to.8.304.e
locus noster munitus,Deus. Eod.249.c
Deus, locis, & regionibus omnibus tẽpora sua,quæq; disposuit. to 8.575.i,K
locus animæ non in spacio aliquo est, quod forma occupat corporis,sed ĩ delectatione quo se pueniſſe ad amorẽ lętat.t.8.21.i
locus impij quis sit quomodo non inuenia tur. to.8.101.g
locus Christi æternus est. to.9.114.a,b,& c
locus filij pater est, sicut locus patris filius. ibidem.c
locus Dei,sunt homines iusti, sicut hominũ iustorum locus,est Deus. to.9.114.c
locus Dei quis sit qualiter sit,difficile est intelligere. ibidem.c,d
locus tẽpus,& res,qbus seruiendũ to.10.6.l
Quid proprie dicatur locale. to.2.30.c,d
Omne locale,est visibile. ibidem.9.m

Loculi.

Cur Christus loculos habuerit in terra,& ipsos Iudæis cõmiserit. t.8.564.b,& 395.l, m,to.9.80.f
locustæ mundæ in lege. to.1.22.c
locustæ mirabiles. & earum multitudo in Aphrica:& de pestilentia. to,5.30.m
locusta parens est bruchi. to.8.405.d,e
Quòd significet malitiã, ore lędentium.Eodem 286.h.i
Quid per locustã intelligatur. to.9.249.a
locusta quid. to.10.171.f,& h
logos græcè ratio dicitur latinè.to.10.222.f
logicon græcè dicitur rationale latinè.tom. 8.48.m

Quomodo

Quomodo de rebus, verbis, dicibilibus, dictionibus, tractetur in logica. to.1.93.g
Augustinus logicizans, siue physica populo pdicãs, rogat Deũ vt intellgant. t.10.32.a
longanimitas Dei. to.8.553.b,c.to.9.162.d
longanimitas, ad animum, & ad corpus trãslata. to.1.185.c
Non modo sic longanimis est Deus in iustinendo, vt nunquam iustus in iudicando. to.8.553.c
Qui à longinquo stant, sępe proximi sunt. to.10.30.l
Dominus quomodo lõginquus & proximꝰ. Eodem.31.d,e,& seq.
Vide, Prope, Propinquitas.
Longe, Longum.
Aliquis longe est ad eo, nõ loco, sed dissimilitudine. to.8.85.K
Aliquis longe est à Deo, nõ corpore, sed corde. Eodem.176.i
Non regione: sed affectione. tom.3 308.a,& 350.m,& seq.
Magna miseria est loge esse ab eo, qui vbiq; est. to.8 367.e
lõge te à Deo nõ facit, nisi iniqtas. t.8.522.a
Quid tam longe ab eo qui te fecit, quã figmentum quod tuipse fecisti. to.8.526.d
longe dicuntur à se boni & mali, etiã si vna catena colligantur. to.8.498.g
Quòd tibi longum videtur, cito est Deo: sub iunge te Deo, & tibi cito erit. to.8.91.K
longum putat infirmitas, quod citò agitur. to.8.92.f
longum est desiderio, quod citò est Deo. to.8.123.b
Quòd tibi lõgũ est, Deo breue est. t.8.248.d
Non est longum dicendum, quod finem habet. Eodem.335.e
Hoc propriè in scriptura dicitur longũ, qđ est æternum. to.8.672.e
longitudo sola in animo est, nõ in corpore. to.1.296.m,& seq.
longitudo, linea. ibidem.
lõgitudo, in scripturis. t.2.172.g,& 182.g,h
Loqui, Locutio.
loquimur pauca propriè. to.1.70.m
loquimur imitatione. to.1.200.d
Quã ob causam loquamur. t.1.183.i,& 187.b
loqui quid. Eodem.93.h
Multiloquium periculosum. to.1.8.b
locutionum genera suũ opere cognoscẽda. to.1.26.l.& 245.m
locutiones scripturarum, frequenti lectione comparantur. to.1269.m
locutio ,ppria,& figurata. to.1.28.l,to.39.K
locutiones de Deo corporales, qũo accipiẽdæ. t.1.241.h,i.& 245.m,& 262.i,& 270 a,b,to.2.137.g,h,to.6.195.d,e,& seq.
locutio figurata quid efficiat. to.3.8.b,16.K
locutiones obscuriores quomodo explicandæ. to.3.8.i,K
locutiones integritas, quid. ibid.9.c
locutiones diligenter obseruandæ. to.3.17.g,to 8.404.g
locutionis genus ante oĩa est considerandũ. to.4.18.h
locutionum libri 7. to.3.31.a,& seq.
loqui recte. to.3.345.i,to.7.66.i
loqui bene,& male viuere. to.3.347.K
locutionum & verborum proprietas, qũo percipienda. to.3.9.e,f
locutio figurata, ne quasi propria accipiat, & cõtra. t.5.16.K,& fo.seq.d.t.4.148.b,c
locutiones tropicæ. to.3.19.a
Vide, Tropus.
loqui aliud figurat, aliud ,pprie. to.3.258.k
loqui, pro concumbere. to.4.51.b
locutionum omnium generalis proprietas. to.4.51.d
Elocutiones variagña Vide Dictio, & Loq.
loquacius nihil est vanitate, quæ nõ illud potest quod veritas. to.5.49.K
liberis verbis loquũtur philosophi: nos autẽ non. to.5.88.g
locutiones duo vitia. to.2.9.b
Parum est loqui verum, nisi etiam in corde ita sit. to.8.26.e
Non est loquenda veritas cũ Christiano, & mendacium cum Pagano. to.8.40.b
Difficile est cum homo loquendi necessitate habeat, in loquendo nõ aliquid dicat, quod se dixisse nollet. to.8.107.K
Perpende quod locuturus es, examina, cõsule interioriorem veritatem, & sic profer ad exteriorem auditorem. ibidem.
De discretione locutionis & silentij. ibid.m
Multi loquũtur qđ non audiunt. to.6.147.a
Sic elige quod loquaris, sicut eligis quo vescaris. to.8.166.c
Qui aliter agit quã loquitur, bona loquitur, & male iudicat. to.8.178.b,c
Seruus Dei, si fieri põt, cupiat nõ habere necessitatem

ceſsitatem loquẽdi & docendi. Eod. 534.f
Ibi vnuſquiſque ſe probet, non vt loquatur, ſed ut de alio locutiõis officiũ exigat. ibi. f
Gaudium tibi ſit in auditione dei, neceſsitas in locutione tua. ibidem. g
Ab interiore audiuimus ueritatem, & ad eos q foris a noſtro corde sũt, loquimur. ibi.
loqui in porta, quid ſit. to. 8. 491. b
In loquente nihil quærendum, niſi voluntas tomo. 10. 10. b
Operibus loquendum, nõ vocibus. t 10. 28. e
Homines loquentes vanitatem, filii alienigenæ. to. 10. 30. e, f
loqui dolum, quid. tomo. 10. 90. k
Noe loquebatur opere, tacebat ſermone. tomo. 10. 161. c
Qui ſemper, quod iuſtũ eſt, loquit̃, & deus in illo habitat, & ipſe in deo. to. 10. 170. m
Quilibet verus Chriſtianus loquitur omnibus linguis. tom. 10. 221. i, K

Loqui dei.

Quomõ verbum dei loquatur cordi. t. 1 69. l
Deus loquit̃ factis, ſicut hõ verbis. t. 2. 61. m
Quomodo deus ſit locutus. tomo. 3. 205. i
Qđ nobis loq̃t̃ p ſcripturas sãctas. t. 4. 377. c
loqui dei, quid. tom. 4. 349. d
Semel locutus eſt deus, exponitur. to. 5. 42. m
Deus deorum dominus locutus eſt: exponit̃. tom. 5. 80. d
locutus eſt nobis deus in ſacra ſcriptura: primo, per prophetas: ſecundo, per ſeipſum: tertio, per apoſtolos. tomo. 5. 93. f
locutus eſt Deus Cain per ſubiectam creaturam, ſicut primis parentibus. to. 5. 132. K
locutio dei exterior, quam ſic facit prędictis modis, nihil p̃ficit, niſi interior gratia mẽtem regat, atque illuſtret. tomo. 5. 132. g
Deus loquitur cum homine non per aliquã creaturã corporalẽ, corporalibus inſtrepens auribus, &c. neque per eiuſmodi ſpiritalẽ quę corporũ ſimilitudinibus figuratur, ſed loquit̃ ipſa veritate ſi quis ſit idoneus ad audiendũ mente, non corpore. tom. 5. 93. c, & ſeq. & 145. g, h
locutus eſt deus per angelos vocibus humanæ linguæ. Eodem. 86. a
Dei ſublimior, locutio ante ſuum factum, ipſius facti ſui eſt immutabilis ratio: quę nõ habeat ſonum ſtrępentem, ſed vim ſempiterne manentem, & ſpiritaliter operantem. to. 5. 145. g
Qualis intelligenda ſit locutio, qua deus angelis loquitur. ibidem. g, & ſeq.
Deus multis modis, & p̃ multos locutus eſt & quid. tomo. 8. 153. b
Quomodo intelligatur, Semel locutus eſt deus: cum ſcriptura multifarie multisque modis olim patribus, in prophetis, locutum fuiſſe teſtetur. to. 8. 138. b, & 207. h
Hic, inter homines, multis modis per multiformem creaturã locutus eſt: apud ſemel locutus eſt, quia vnũ verbum genuit. ibi. i
Quę duo audiuerit, cum ſemel tantum locutus ſit. ibidem. l
Multis loquit̃ deus in corde, & magnus ibi ſonus in magno ſilentio cordis. to. 8. 112. i
Quod deus loquat̃: & quod verax ſit, & omnipotens, & fallere nõ poſsit, quia habet vnde faciat. tom. 8. 200. a
Cum deus olim Moyſi loquebatur, quia temporaliter loquebatur, per aliq̃ creaturam corporalem loquebatur, non per ſubſtantiam ſuam tomo. 8. 526. g
Cum deus loquitur in ſubſtantia ſua, in verbo ſuo loquitur. ibidem. h
Quod Moyſes nouerat iſtam locutionẽ dei aſſumptis quibuſdam corporeis creaturis fieri, ideo concupiuit ipſam ſpeciem dei videre. ibidem. h
loqui patrem filio, quid eſt. to. 9. 65. h
Spiritusſanctus quomodo non loquitur a ſemetipſo. tomo. 9. 105. i, K
loquutio dei, longe diſtat ab humana loquutione. ibid. i, k
Pater loquitur a ſemetipſo, quia habet vitam a ſemetipſo: non autem filius, vel ſpiritus ſanctus. to. 9. 106. a
Chr̃s qũo palã locutus ſit mũdo. t. 9. 115. e, f
Deus in ſimilitudinibus loquitur: vt qui iuſtus eſt, iuſtiora faciat: & qui ſanctior ſanctiora. tom. 9. 144. l
Chriſtus modo loquitur in præcepto, tacet in iudicio. tom. 9 234. K
Si non veniſſem, & locutus eis nõ fuiſsẽ, peccatũ nõ haberent: exponit̃. t. 10. 9. l, & ſeq.
De eo quod ſcriptum eſt, Quę ego loquor vobis, a meipſo non loquor. to. 10. 470
Chriſtus in cęlo ſedet, ſed in terra loqui nõ ceſſat. tomo. 10. 228. h
lorica ideo eſt qa interiora tranſigi nõ finit. tomo. 8. 81. c
loth. tom. 5. 83. a, b

Ioth interpretatur declinans,& quid significet. tomo.8.300 c
Ioth captus,& ab Abrahã liberatus.t.5.150.a
Ioth fratres, ideſt,cõſanguineus Abrahę.t.6. 131.b,& 135.m, & ſeq.to.9.10.e
Ioth,filias proſtituens, excuſatur.t.4.14.a & ſeq.& 17.g & 31. m
Ioth iuſtus Eodem.31.b
Perſecutio quam Loth a Sodomitis patieba tur. tom.10.95.d
Viſio Loth excutitur. to.3.90.& ſeq.
Ioth angelos vidit,dominũ intellexit.t.6.12. c,& 248.c,d, & ſeq.
Ioth,quomodo duos viros exceperit. to. 10. 161.f,& ſeq.
Ioth qũo apparuerit deus.tomo.10.161.d,e
Ioth,quare prohibetur retro reſpicere &c. to.5.152.f,153.g
De Loth a Sodomis liberato, atque eiſdem cęleſti igne conſumptis:& de Abimelech cuius concupiſcentia caſtitatis Sarę nocere non potuit. ibidem
Ioth de incendio liberat.t.10.161.l,& 302.e
Solus Loth pęnitens,de Sodomorum incendio liberatur. to.10.161.l
Loth inter peſsimos Sodomitas,iuſte cõuerſatus eſt. Eodem.294.g
Ioth vxor, in petram ſalis. to.3.237.d,to. 5. 152.f. to.10.26.e,& 294.g
Vxor Ioth retroſpiciens cõuerſa eſt in ſtatuã ſalis, vt illius contemplatione homines condiantur & ſapiant.t.8.276.c,& 302.b
Vxor Ioth a Sodomis liberata, contra prȩceptum retro aſpiciens,quod euaſerat,perdidit. to.9.203.a
Vxor Ioth,quid myſtice to.5.83.a,b
Ioth filię,male vtentes patre,quid adumbrẽt tom.8.201.f
Ioth vxoris exemplum metuendũ.to.10.26.e
Ioth,typus corporis Chriſti. tom.6.132.h
Ioth vxor quos adumbret. ibidem.
De opere filiarum Ioth.ibi.i, & ſeq.
Quid ſignificet quòd filię Ioth. quę cum patre inebriato concuberunt, gentem fecerunt Moabiticam. tomo.8.201.f,g
Ioth inferior erat Abraham tomo.10.161.e
In Ioth,& vxore, mũdum perfectę & imperfectę deſerentes deſignantur.to.10 294.g
Iubricum luxuriam deſignat. to.8.82.b
Iucas non habet abbreuiatorem, ſicut Matthęus. tom.4.126.l
Iucas ſignatur per vitulum.Eodem.127.b.to. 9.60.m
Iucas Chriſtum ſacerdotem inſinuat, Matthæus regem.to.4135.K,& ſeq. copio.& 195.m & ſequen.
Vide Euangeliſtæ.

Lucere.

Opera bona quomodo debeant lucere corã hominibus. to.5.45.h,i,to.10.2.h,i
Sic luceat lumẽ veſtrum coram hominibus vt videant bona opera veſtra,&c.&,Attẽdite ne iuſtitiam veſtram faciatis corã hominibus,quomodo intelligenda,ſiue concordanda. tomo.10.2.g,& 137.g
Iucernæ ardentes, bona opera.tom.4.357.K tomo.10.22.h
Iucernã ſub modio ponere qd ſit. t.4.395.h
Iucerna inextinguibilis to.10.215.l
De Iucerna ardẽte in phano Veneris.ibi.l,m
Inter Iucernam & lumen,quid intereſt.to.8. 457.a
Sicut Iucerna nõ a ſeipſa accenditur,ita nec anima humana ſibi præſtat lucẽ.t.8.420.K
Iucerna ſapientię,caro Chriſti eſt,de luto facta:ſed verbo ſuo lucet. Eodem. 528.g
Nomine Iucernæ, ſcripturę ſanctæ intelligũtur. to.8.166.g
Iucernæ dicti ſunt prophetę ſimiliter,& apoſtoli. tom.9.44.c
Iucernę,credentes. ibidem.a,b
Iucernarum oleum, gratia dei. ibid. c
Iucerna oleo abũdans,& non lucens,inanis eſt. to.9.230.e
Iucerna fuit Ioan.baptiſta. tom.10.36.a
Iucere ſiue Iucernas ardẽtes habere.Eod.33.l
Iucernæ, loci ex ſcripturis recitati. tom. 10. 108.d
Quid ſit Iucerna ardẽs & lucens.t.10.148.g. Vide infra, lumen, lux.
Iuciferi caſus. to.3.221.m,& ſeq.
Iuciferi caſus,per principẽ Tyri.ibid.221.b,c
Quomodo cecidit Iucifer,qui mane oriebatur: exponitur to.5.161.a,& ſeq.
Iucifer,vnde dicebatur. tom.9.6.f
Iucifer ſtella. to.5.59.m
Ante Iuciferum genuite:exponitur:tomo.8. 341.l,& 424.d,e
Per Iuciferum, ſtellæ omnes ſignificantur. to.8.341.l
Ante Iuciferum,ideſt,ante tempora. tom. 8. 424.d,e,to.10.116.i

luciser quid significat scriptura to.10.116.i
Contra luciferianos. to.3.257.b
lucifer, Caralitanus episcopus, inter hæreticos numeratur. to.6.9.e
A quo luciferianorum hęresim natam putat Augustinus. ibidem
luciferiani, dicunt animam ex transfusione generari. ibidem.
lucilius Balbus. to.5 41.h
lucilla pecuniosissima mulier, factionis Donatianę. to.2.220.f,g.to.7.4.i
lucillę pecuniæ multi epi corrupti. ibidē.g
lucillæ artifico Cæcilianus condemnatur à Donatistis.to.2.222.f,g,t.7.85.b,& 175.d
lucina dea. to.5.3 5.m,& 39.i
lucius Opimius. to.5.28.i
lucius Pontius. Eodem.19.f
lucius Quintius. to.5.25.i
lucius Titius. Eodem.18.e
lucius Valerius. to.5.46.K
Boni volunt lucrari malos, mali volũt extinguere bonos. to.10.166.e
Qui alios lucratur, de suo erogat.t.10.278. i
lucri promissio est, quasi esca in muscipula. to.8.220.a
lucrum iniustum non est sine iusto damno. to.8.374.a
Pereat mũdi lucrum, ne fiat animæ damnũ. Eodem.400.K
Nemo habet iniustum lucrum, sine iusto dãno. to.10.234.a
lucretia vi compressa. to,5.7.i,24.i
lucretia se, ob illatum sibi stuprum, peremit. Eodem.7.i,& seq.
lucretia, an adultera, an casta. ibidem.K
lucretius. to.5.25.d
lucretius animam exatomis esse scripsit.to.631.h,i
lucta contra vitia. to.1.67.g.& seq.t.3.353.i
lucta Iacob cum angelo quid significarit.to.155.f.
Vide, Iacob.
Qui luctabatur cum Iacob, Christum præfiguravit. to.10.34.i
lucta hominis cum concupiscentijs carnis. to.10.36 d,e
Et ibi locus declararus, Spiritu ambulate,& cõcupiscẽtias carnis ne perfeceritis,&c. e,& seq.copiose.
Qui luctam carnis & spiritus in se sentiũt, facil e intelligunt apostolum. to. 10.36.l
lucus. to.3.19.b
ludi scenici detestandi. to.2.48.b,c
ludi scenici.to.5.11.& fo.seq.a & 25,i& 36.i.& 38.a,b
ludi circenses. to.5.11.b & 15.g
ludi scenici theatrales. to.5.11.b,c
De ludis scenicis, in quibus dii nõ offendun tur editione suarũ turpitudinum, sed placantur. to.5.13.a,b
Ars ludicra & scenica. to.5.14.m
Platonem fuisse meliorem, qui poetis locũ in bene morata vrbe nõ dederit, quã hos deos, qui se ludis scenicis voluerũt honorari. to.5.15.d.& seq.
Quanta euersione publicę disciplinę Romani dijs suis placandis sacrauerint obscęna ludorum. to.5.20.f,& seq.
ludi seculares. to.5.36.f
Scenicorum ludorum interitus. to.4.133.f
ludorum scenicorum restauratio.t.5.26.f,& 35.h & seq.
ludi scenici in rebus diuinis. Eo.31.e
De ludis scenicis, quos sibi dij celebrari à suis cultoribus exegerũt. t.5.36.K, & seq.
ludi scenici & circenses, & ludorũ differentia, & de Ioue apparente.ibid.
De ludis scenicis, qd Plato senserit. Eo.69.I
ludi funebres. to.5.73.a & seq.
ludi musici, instituti Apollini Delphico.to.5.171.g
ludificatio dæmonum, quomodo fit.Eodẽ 172.& seq.
ludi seculares contemnendi. to.8,298.I
lusio in malo. to.9.23.b
Prohibitis ludis ludentes, idolis sacrificant. Eodem,243.h
luctus quid. to.4.393.g
lugere, est desiderare qp nõ habes. to.8.85.K
Sunt lugentes beati in spe, & lugentes in re. to 8.314.e
Sic lugeam⁹ extinctã animã nostrã, sicut parentum carnẽ plangimus. to.10.274.c,d
In luctu opus est, in cõsolatione merces est. Eodem.322.i,K
Qui carnaliter lugent, non cõsolationes sed desolationes habent. to.10.322.K
lumbos accingere, quid sit. to.4.239.K
In lumbis semina generationis. to.7.210.I
lumbi accincti. to 10.22,h
Sint lumbi vestri præcincti: exponitur.t.10.33.l,m,& sequen.

lumen

lumen, Lux, & eius creatio.

Iuminare maius. to.1.80.f,g
Iuminare minus. Ibidem
lux æterna, in qua Deus erat, antequam faceret istam lucem. to.1.267.a
lux corpus. to.2.3.i
lucis tria genera. to.3.160.c,& e
Fiat lux quomodo dictum. ibidem c,& 167 i,K, to.5.98.i,& seq.
Lux q̄ fuit ante luminaria spiritalis. t.3.184.a
Dies item spiritalis. Ibidem.i,K
lux dies tenebrę, nox. to.3.161.d,l
Fiant luminaria. to.3.163.l
lux quid sit. Eodem 166.e
Prima lux, & sol, to.3.108 c
Emissio & contractio lucis. Ibidem.l
lux, tenebræ. Ibidem, m & seq.
luminaria de quarto. to.3.173.K
luminaria, an rectores habeant. to.3.175.
De luce quę fuit ante luminaria. to.3.184.a
lux spiritalis. Ibidem, b
Illud de luce & die spirituali, quomodo accipiendum. to.3.185.i,k
lumen. to.4.411.e
lucis arma. to.4.386.g
lux illa prima, s. qualis sit, & qūo alternāte motu, qualēq; vesperā & mane fecerit, remotum est à sensibus nostris. to.5.95.h
De luce illa prima, quid sentiat Augustinus. ibidem, & seq.
Per lucem illam primam, quomodo natura angelica intelligatur. to.5.95.c,d
In verbo hoc, dixit Deus: Fiat lux, & facta ē lux, & vidit lucē, &c. quomodo intelligatur triplex causa. to.5.99.g
De luce diuersa, quomodo diuersimoda locutio est in genesi. Ibidem.98.& seq.
lucem pugnasse cum tenebris, Manichæorū fabula. to.6.93.e,f
Vide, Manichęi.
Alia est lux quæ oritur iustis, alia quę iniustis. to.8.460.h
lux ista visibilis, cōmunis est bonis & malis, cum pecoribus sed alia solum mūdis corde. to.5.142.d,K
lux dei nihil aliud ē, q̄ veritas Dei. t.8,127 g
Tunc lux spiritaliter diuiditur à tenebris, qñ &c. to.8.143 c in fin.
lux nunquam clarior est, quam in meridie. to.8.91.b
Post lucem, non ante lucem, surgendum est. to.8.489.l,m
In luce eē nihil prodest, si clausi sunt oculi. to.8.42.i
lucem istam quærunt oculi carnis: lucē, quæ Deus est, quærunt oculi cordis. to.8.45.i
Oculo sauciato lux pęnalis, qua sanus lętat, & ad quā inspiciendā factus est. t.10.18.b
De luminibus ædiū cōcertantes. Eodē.107.k
Deus non tantam tribuit lucem quantā potuit, sed quāta mortalis oculis capere potuit. to.10.165.i

Lumen Dei.

lumen vultus Dei. to.1.56.d
Illuminationis diuinę primordia. to.1.68.b
lumē, siue illuminatio cordiū, spiritus Dei. Eod.65.b,& f,& seq. & 69.l,& 73.K,l,& 78.a,b,& f,g, & 79.b,267.a,b.t.3,352.g
lux sum⁹ in dño, filij lucis, filij diei. t.1.79.i,k
luminaria duo mistice. Eodem.80.e
lumen verbum Dei. to.1.243.e
luce diuina illustratur anima. to.5.112.m
lucem illam diuinam incorpoream contingere nequeunt bruta. to.5.101.a
In lucæ primę veritatis, omnia videntur esse ctiuè, non obiectiue: qđ colligitur ex verbis Augustini. to.5.204.b
lucis pulchritudo multiplex. Eodem.238.g
lumen super nos signatum est totū hominis verum bonū, quod non oculis, sed mente conspicitur. to.8.8.b
lumen illud vnde animę accenduntur, non alieno, sed splendore proprio præfulget, quod est ipsa veritas. to.8.14.e
Non tale lumen dat Deus, quod aliquo possit obtenebrari. to.8.43.e
Sicut lumen nō potest cōfundi, sic, & illuminatum confundi non sinit. to.8.78.d
illumina, vultum tuū super nos, &c. duobus modis intelligitur. tom.8.227.K
lumen oculorum nostrorum, quomodo nō sit nobiscum. to.8.103.a
lumen viuentium, est lumen immortalium, &c. Eodem.182.a
Qui voluerit esse sibi lumen, ipse cadit a lumine quo illuminatur. to.8.170.f
Mali iustos tribulantes, obscuritatem illis faciunt, lumen tamē eorum extinguere nequeunt. to.9.144.m
Mirabile lumen Dei. to.9.165.a,b
lux Dei. Eodem.166.d,e
luminis diuini excellentiæ. to.9.171.K

Lux diuina. tom.9.191.m
Duplex lux. tom.10.19.b.c.& 107.l
Qui a lumine deseritur,a tenebris occupatur. tom.10.226.d
Luminis & sapientiæ vocabulum, omnibus personis congruit. tomo.3.111.a.b
Lumen,Deus, Lumen Christus.
Lux in tenebris lucet,& tenebræ eam nõ cõprehenderunt,exponitur.tomo.2.174.e.f
lumen animæ, Deus. to.3.232.g.to.8.210.e
lux iustitiæ,quomodo amittatur.to.3.351.f
lumẽ verum Christũ sequamur.to.3.354.K
lux Christus,lux Apostoli,qũo.to.4.184.c.d
lumen mentium ad omnia discẽda, esse ipsum Deũ,dixerunt Platonici. tom.5.67.g
lumen verum,quod illuminat omnem hominẽ venientẽ in hunc mundum,illuminat etiã omnem angelũ mundi.to.5.95.d
lumẽ exaltatũ,nullũ ẽ,nisi Chs.to.8.510.m
lumen verũ,Christus.to.9.2.K. to. 10.7.m.
lux aliter Chs,quam Apostoli. to.9.84.f.g.
lux iustorum,Deus. tom.9.167.e
Christus lumen,Ioannes lucerna.t 1.10.7.m
Deus est lumen,& nos sine illo tenebrę. Eodem.254.g
Lumina angeli,Apostoli iusti.
lumen mundi,Apostoli. tom.2.174.f
lumina mundi clarissima. tom.5.79.l
lux, angelos bonos significat tomo.5.102.l
lumina,quomodo sancti.to.7.14.f.to.9.84.f
luminaria,in seculo fulgentia,sancti. tom.8.343.c.& 562.k.& seq.
Quare Apostoli dicantur lux mundi.tomo.10.175.K.l.Vide supra, lumen Christus.
lunæ incrementa,& decrementa.vnde.tom.2.169.k.& seq. to.8.23.c.d
de luna Manichęorũ sõnia.t.2.169.k.t.6.7.g
lunę allegorię. to.2.169.m
luna signiferum circulum singulis mensibus complet. to.3.171.f
lunæ creatio. to.3 174 d
luna,solis lumine,qũo illustratur idem.f
lunam cur obseruant Christiani in celebratione Paschæ. tom.4.260.K
luna dea. to.5.55.m
luna deponitur,vt despumet.to.5.86.f.g.K
luna. tomo.6.4.i
lunę nouæ celebratio,quid præfigurarit.to.6.141.g.
De luna,duę opiniones, vnde habeat lumẽ. tom.8.23.c
luna nõ vno modo obscura dici potest.ibi.f
luna in allegoria,significat Ecclesiam. to.2.170.c. tom.6.22.c.& 255.c.d
Quòd significet carnem Christi. to.8.268.i
Quòd significet synagogam. to.8.25.d
Quòd p mutabilitate poni soleat t.8.203.m
Quòd significet incrementa,defectusq; mortalium. to.8.258.l
Qđ significet carnales,& isipiẽtes.t.8.268.K
Quòd significet mortalitatem carnis,ppter augmenta & detrimenta. to.8.325.c
luna noua,vita noua est. tom.8.295.K
luna significat spiritaliter Ecclesiã de minimo crescẽte,& ista mortalitatẽ vitæ senescẽte,sed vt ppinquet ad solẽ.to.8.397.a
luna,quomodo vrat per noctẽ. to.8.472.k.l
luna,ad paschalia gaudia, se pleno gaudio parat. to.10.204.c
lupa Romulũ & Remũ ablactauit.t.5.173.b
lupas meretrices appellabant. ibidem.
lupanaria quid sint.tomo.5.127.e.& 173.b
lupanaria a lupa. ibidem.173.b
In lupos homines conuerti.to.3.288.d.e.to.5.173.c
lupi malos significant in scripturis, sicut oues bonos. tom.7.361.e.f
luporum nomine,perfidi & hæretici figurãtur. tomo.8.70.e.f
lupus tantum vult nocere, quantum leo, & si non aufert a canibus prohibitus, non ideo innocentior. tom.8.342.h
lupus,diabolus. tom.10.42.f
lupercorum origo. tom.5.172.i
lutum. tom.10.177.e.f
In eodem luto hęsitantes. tomo.7.196.e.f
Contra luxum seculi.tomo.1.234.K.& seq.
De luxuriosis. Eodem.234.a.b.
luxuriosus iuuenis,inspecta tabula Iouis,luxuriam suam complet. tomo.5.13.i
luxuria Asiatica,peior fuit omni hoste Romanis. tom.5.27.l
luxuria non est vitium corporis,sed animæ peruersę. tom.5.105.f
luxuria,vel libido,quomodo sibi vendicat corporis dominium. Eodem.126.K.l
luxuriosa verba,qũo licet loqi necessitate, q iã libidinosa nõ sunt.to.5.128.& 129.i
De luxuriosa vxore Nini, occisa a filio, qui eam incestasse fertur. Eodem.169.h
luxuria quid. tom.7.342.m
luxuriosi,per scorpios itelliguntr 9.144.m

luxuria fugiencia est. to.9.151.g
luxurię nimietas, pauperes potius quam diuites facit. tom.9.148.f
luxuria, est labes totius generis humani. Eodem.200.K.& m.
luxurię ad cętera pec.cōparatio.ibi.m.& se.
luxurię & castitatis illibatę certa.t.9.226.i.K
luxuriosus. tom.10.58.e
luxuriosos. to.10.101.c.d.& sequen.
Propter vnius momentis delectationē luxuriosus animam suam, Chri sanguine redemptam, diabolo vendit. tom.10.251.d
Sæpe perdit luxuria, quod congregauit auaritia. to.10.150.i
Exempla luxurię. Eodem.302.i.K.& m.
luza ea dē est, q̄ Bethel,& Vlamaus. t.4.36.f
lybiæ mons. to.5.74.c.& seq.
lybia dupliciter dicitur. tom.9.234.f
lybici. tom.5.67.c
lycaonia. tom.5.86.g.& seq.
lycæus Deus. to.5.172.i
De lymbo,& receptaculis animarū sanctarum ante aduentum Christi. to.5.204.e

MAcarii qui fuerint apud Manichæos. tomo.6.7.i
Macarios,& Macarianos, appellabant Donatistæ catholicos. to.2.225.a
Et Ecclesiam catholicam, Macarianam. to.2.218.k.& to.7.38.b.c.& seq.
Macariana persecutio. to.2.222.a
Macarii, quomodo catholici. tomo.7.38.d
Machabęorum scriptura non in canone Iudęorum. tom.7.116.d.e
Et quomodo recepta sit ab Ecclesia. ibidē e.& to.5.179.a
Machabæos in igne Deus occultè coronauit. tom.8.575.a
Machabęos agnouit ignis. to.9.136.k
Macedonia depopulata. tomo.5.28.b
Macedonum imperium. to.5.106.b
Macedonius hæresiarcha, à quo Macedoniani hæretici.t.2.69.m.& t.6.8.d.& 245.b.c.
Macedoniani spiritum sanctum creaturam dicunt. to.6.8.d
Græci vocant πνευματομάχους. ibidem
Macedonius iudex Cęsareus. to.2.70.a
Sine macula & ruga quando Ecclesia. to.1.10.l.& 17.f.& 23.f. tom.2.67.a
Maculæ nigrę offunduntur ex oleo splendido. to.5.216.g.
Immaculati qui censendi. to,7.467.g
Non maculant innocentes, facta malorum. to.2.52.f.g
Duobus modis non maculant mali bonos. to.10.19 g.& 319.m
Maculam non habere. Eodem.142.l
Homo non minus animę quàm vestis maculam erubescant. to.10.247.i
Qui in corpore suo plagas, vel in veste suo maculas non acquiescit, quomodo plagas in anima admittit? to.10.247.i
Madaurenses idololatrę. tom.2.45.e.f
Madian interpretatur declinans iudicium. to.8.298.d
Madianitæ, nunc Saraceni. tom.4.61.f
Magedan locus, q̄ Dalmanutha. to.5.153.h
Artes magicæ non nisi pro cupiditate, aut curiositate exercentur. tom.2.8.g
Per artes magicas, nulla potest præstari fælicitas, nec quidem terrena. Ibidem.
magi pharaonis cur defecerint in tertio signo. tom.2.173.b.c
magicę artes superstitioscę. tom.3.11.d
magicæ artes etiam a Deo. to.3.94.e.f
magi Pharaonis vnde serpentes fecerint,& alia. ibidem.e
magicę fallaciæ dæmonum. tom.4.100.f.g
magum fuisse Christū, blasphemia Paganorum. to.4.127 i.K.& sequen.
magi Pharaonis, quare fecerint quędā miracula, sicut Moyses. tom.4.207.m
De miraculis magicis. Eodem.211.g
magorum vel haruspicum artes nō profuerunt Roma. victis in bello contra id qđ prætendebant. to.5.37.f
De impietate artis magicæ, q̄ patrocinio utitur, alias nititur, spirituum malignorum. to.5.70.i.K
magicæ artis damnatio. ibidem. K
magicę artes, cur legibus puniuntur. ibidē.
Artes magicæ pestiferæ sceleratęque. ibidē.
magorum opera deuitanda. ibidem.m
magicę artis duo genera. to.5.84.d
magorum artibus qualiter videntur imagines, non dæorū, sed dęmonum. ibi.84.a.b
magæ cuiusdam potentia. to.5.86.e.f
magicarum artiū inuentor. tom.5.219.m.
magi Pharaonis, hæreticos designabant. to.9.214.b
magi regem Iudæorū quęrūt adorandū, Iudęi occidēdū. t.9.247.b. tomo.10.137.l.m
magi quā veniūt adoraturi Chrm. t.10.136.a

Quid

Quid per tria munera magorum designet. to.10.135.K.& 138.i.K.& 316.K
Ad partum virginis adorandum magi ab Oriente venerunt. tom.10.156.b
Trium magorum obsequium.ibidē.145.m
Tres magi fuerunt primitiæ gentiū,nos populi gentium. tom.10.136.b
Tres magi Christum adhuc in pręsepio iacē tem venerunt. ibidem
Magorum illuminatio,testimonium cæcitatis Iudæorum extitit. ibidem.d
magorum,& Iudæorum, in agnitione Christi,comparatio. tomo.10.136.d.e
Tres magis ab Oriente , Christum oriētem regē Iudęorum attestabātur.to.10.136.i
magi Christum adorauerūt,Iudęis locū natiuitatis eius ostendentibus. ibidem.K
Triū magorum gesta,sub compedio. ibi. m
magi Gentiles figurauerunt. tomo.10.138.b
magi stellam nouā admirantes meruerunt reuelatione nosse significationem.ibid.c
magorū,& reginę Austri,cōparatio.ibi. d.e
Tribus magis munera offerentibus,humanitas Christi cernitur, sed diuinitas adora- to.10.138.i.K
Vnum Deū magi crediderunt. to.10.258.g
Trium magorum aduentus in Hierusalem. to.10.258.K
Deus alia reuelatiōe magos instruxit,quā re dituri essent ad partes suas.to.10.316.f.g
magi obtulerunt aurum,thus, & mirrham. to.10.316.K
magistratum sibi creare quando liceat populo. tom.1.210.f.g
magistratibus parendum. to.2.74.i.K
magistratus qualis esse debeat.tom.4.350.i tom.8.165.h
magistratus Christianorum. tomo.8.165.h & 205.f
De magistro,liber Augustini.to.1.184.e.Retracta 13.h.57.g
magister interior spiritussanctus.to.9.203. h & 129.h
magistri externi admonent,Christus docet. to.1.190.e.f. tom.9.129.h.199.a
magistri quid foris,& veritas intus in anima quid operetur. to.9.187.c
Vnus magister oīum nostrū i cęlo.t.10.40.f
magister o diuino indigemus in nostro studio,& adiutorio,diuino.tomo 5.193.d.e
magisterium breue est,Deū vero corde semper laudare. to.8.552.b
Quare parcendum magnatibus interdū.to.2.75.a
magnetis virtus mirabilis. to.5.215.g
magnes Adamante impeditur,ne rapiat ferrum. to.5.ibidem
magnus est Deus,non mole,sed virtute.to.2.3.b
Aliter magnus Deus dr̄,aliter mōs.t.3.106.f
Cū Deus sit semper magnus,& magnificus, quomodo magnificatus est vehementer? tom.8.386.i.K
Non esse valde magnus dominus,si ab homine posset explicari. tom.8.512.K
maior seruiet minori,quomodo intelligat. t.5.154.e.t.8.521.d.e.to.10.166.f.& seq.
Nemo se dicat magnum , quia solus Deus magnus. tom.8.312.i
Quis maximus in cœlestibus. tom.10.3.b
magni quomodo.erimus. Eodem.8.f
maior causa omnium fidelium , quam tantum modo martyrum. to.10.70.c.d
magnificare dominum,quid sit.tomo.8.77. h.i. to.10.170.K.& sequen.
Quòd sit magnificadus in vnū. tom.8.77.K
magnificare Deum, est laudando magnum fateri. tom.8.260.c
Cur significare debeamus. tomo.8.247.l
Si quæris magnificentiam,prius quære sanctitatem,cum sanctificatus fueris,eris magnificus. tom.8.355.a
magnificentia domini quæ sit. tom.8.425.g
Sicut magnitudo,in se ducta,facit quadratā figuram,ita numerus, in se deductus facit quadratum numerum. tomo. 1.130.f
magnitudo corporum modernorum. tom. 5.133.m.& sequen.
magnitudo animi non dicitur,vbi quisque seipsum occidit. tom.5.8.g
magnitudo Dei,sempiterna est,nec ab initio tęporis cępit,nec desinit. to.8.386.i
magnitudo Dei ante dies,& vltra dies. tom. 8.354.g
magnitudo,& tumor,differunt. to. 10.46.i
magnitudinis soliditas. Eodem.120.h
magog,detectum in,erpretatur. to.5.203.e
maia. tom.5.170.a
maiorinus,Episcopus Carthaginensis, Donatista. to.6.9.m
maius,tertius mensis,vnde sic dictus. tom. 6.109.m

Malachias,quid prophetet. tomo.5.178.e
malachiam quidam dicunt esse Esdram sacerdotem. tom.5.210.K
malalehel. tom.5.135.c
malchus interpretat regnaturus.to.9. 114.l
malchi auris pro domino amputata,& a domino sanata,quid significet. ibid.m
maledicer,& malũ dicer,differũt.t.4.394.e
maledictum,pro nobis,Christus factus est. tom.4.311.f.g
De maledictione suspensi in ligno.to.6. 66. d.& 65.f.g
maledictum comes peccati. tomo.6.96.f.g
maledictũ nõ reddidit Christus.t.8.89.l.m
maledictio, quomõ sicut aqua intus, & sicut oleum in ossibus. tom.8.418.K
maledictio ęterna,quibus operibus comparetur. ibidem.l
maledictio quandoque dicitur ex maleuolo errore dicentium,non ex aliquo malo verborum. tom.8.118.h.& 121.l
Qui iniuste maledicitur, præmium illi redditur. to.8.384.b
maledictio peccatorum. to.9.194.d
maledictiones. tom.10.125.h.i.& seq.
Quid maledicere surdo. Eodem.297.c

Mali.

Qui malos odit,omnes odit.Senecę dictũ. tom.2.74.d
mali nisi haberent Deum propitium, nulli essent boni. tom.2.83.l
mali nascimur. tom.3.350.h
mali cur esse permittantur. tomo.3.218.d
mali pręsciti. to.3.219.h.& 241.K.l
mali quando redarguendi,& quando non. to.5.4.i.& sequen.
malos pręsciens Deus quare creauit,& quare peccare permittat,cum prohibere potuerit. tom.5.130.m.& sequen.
Neque enim Deus ullum hominẽ createt quem malum futurum esse præsciret, nisi pariter nosceret quibus eos bonorum vsibus commodaret. to.5.99.f
malos Deus propter bonos creauit.tom. 5.99.i.& 163.m
malum esse,naturæ accidit. to.6 44.e
mali qũo ex Deo,& non ex Deo.to.6.48 a
mali quomodo etiam iusti. Eodem.197.d
malos gignit Deus,sed in bonum suum.to. 7.275.e.f
Quisquis malus est,non putet neminẽ bonum esse. to.8.40.h
Quicquid mali in te est,de peccatis tuis est. Eodem.41.a
Contra eos qui volunt esse mali ne sint miseri tom.8.71.b
Qui malus est,ne miser sit, ideo miserior, quia malus. ibidem
Quisqs malus est,malè secũ est.tom.8.94.b
maleuoli,qui sint. tomo.8.118.h.& 121.l
Ex se quisque malus est. to.8.169.c.d
mali ex adipe,& macie. to.8.262.g.h
Homo factus est malus,qui male vsus est bono quod fecerat Deus. to 9.258.a
mali sumus,& bonum patrem habemus.to. 10.3.m
Nomen nostrum,mali. ibidem
multum interest inter malum esse, & malũ pati. to.10.243.m.& 259.e
Homo inter omnia bona sua non vult malum,nisi se solum. to.10.201.a

Malis quomodo vtitur Deus.

malis vtitur Deus ad profectum bonorum. t.2. 90.l.& 199.f.tom.3.218.e.f.tomo.6. 103.g.to.8 92.i.K

malitia iniquorũ,Deꝰ iuste utif,t.2.100.i
malos Deus bene ordinat,& bene vtitur.to. 8.92.i.K
Deus malis bene vtit,sicut mali bonis creaturis Dei vtuntur male.tomo.8.286.l.m
Quomodo Deus malis operib. hominũ bene vtatur,exẽplo ostẽditur. tom.8.404.i
Cum ipsi mali sint vitio suo,ipse de malo eorum bene facit. Eodem.405.a

Malorum fęlicitas,& iustorum labor

malorum fœlicitas,& labor iustorum.to.8. 114.K.& 262.a.b
malos & bonos hic respicit misericordia Dei. tom.5.3.c
mali florent in seculo,boni latent & laborant. to.8.40.e.& 90.K.& 170.c.d
Cur malis bene sit in hac vita,& bonis male,intelligere non potes,donec intres in sanctuarium Dei. tomo.8.125.K
Quod plures mali sint quam boni, exemplum. tom.8.145.h
Quia malis bene est,& bonis male, multi Deum incusant. tom.8.146.f
Quomodo mali videntur florere ad tẽpus. & iusti laborare,exemplo ostenditur.to. 8.2 .l.& 90 K.l.& 100.a
Oĩs malus in hoc mundo, aut ideo viuit ut corrigatur.

corrigatur, aut vt per illum bonus exerceatur. tom.8.173.a
Cur mali floreant,& boni laborẽt.t.8.261.f
Nouit dominus,qui in iudicio omnia examinabit. tom.8.338.i
mali exultant, quia dãnantur vt alieni,boni laborant,quia flagellantur vt filii. ibid.l
Ideo Deus omnia ista mala,quæ videt fieri a malis,tolerat,quia,&c. Eodem.388.a
Per malos quandoque Deus erudit bonos. to.8.266.g
Cõtra eos qui dum malos florere vident,& bonos opprimi,putãt Deũ nõ curare res humanas,aut qualiter habere bonos & malos,aut fauere malis. tomo.8.342.f
Cum mali hic florent,iusti aliquando tibubant. tom.8.152.l
malis cur Deus parcit ad tẽpus,vel quare laborant boni ad tempus. to.8.342.e.f
De malis hominibus Deus bonis multa prę stat bona, nec tñ secundum id quod de illis nobis præstat,sed secundum malitiã eorum reddet eis. tomo.8.349.f
Deus malos vult similes facere sibi, illi aũt conant illũ similẽ sibi facere.to.9.200.g

Malorum ac bonorum permixtio. & conuictus.

mali sodales,contagiosa res. tomo.1.33.c.d
malorum conuictus.tomo.3.77.l.& 349.a
mali cruciant bonos. tom.3.ibidem
malorum consortium uitãdum. to.4.382.f
malorum consilia. to.4.384.g
De malis hominibus scriptura tractat, con propter ipsos,sed propter bonos.to.5.143.b
mali bonis vbique permixti.tomo.6.92.a.b to.7.172.g.to.8.367.i.K.& seq. copiosè.
malis sociari,quid sit. tomo.7.16.K
Sicut malis ob est bonitas iustorum,sic bonis,pdest iniqtas impiorum. to.8.350.h
malos sequentes,comites ad gehẽnam quæ runt. to.10.41.m
mali necessarii bonis. tom.10.45.g
mali & nequam homines,molę & torcularia bonorum. to.10.94.d
mali bonis seruiunt,& quomodo. tom.10.166.g

mali bonos persequuntur.

mali cruciant bonos. to.3.349.a
malos creauit Deus propter bonos, quorũ persecutio prodest Ecclesiæ Dei.tom.5.168.l.& sequen.
malos non obesse bonis probatur.t.7.80.h.i
mali primum sibiipsis nõ nocẽt.to.8.82.d.e
mali plus seipsos lędũt,quã alios.to.8.93.e
mali non solum vocibus cõprimunt bonos sed etiam malis operibus tomo.10.19.d
mali,vita & moribus,bonos persequuntur. to.10.83.d.& 91.d.e
mali exercẽt bonos ad virtutẽ.to.10.253.k
mali iustos persequentes, seipsos amplius persequuntur. to.10.259.c

Mali tolerandi in ecclesia.

mali tolerandi. to.2.52.f g.& 99.i tom 3.37.l.& 348.K
malos docet Christus sustinẽdos.t.5.183.k
mali quomodo tolerandi in Ecclesia.to.7.17.b.c.tom.10.19.g
Et de excõmunicatiõe,copiose.to.7.17.b.c
mali bonis permixti corporaliter in Ecclesia,spiritaliter sperati.to.7.60.m.& 79.e.& 186.i.& seq.
Propter malos non recedendũ ab. Ecclesia. tom 4.20.d.to.7.79.c.d.& m.& fo.86.f.g.& seq.g
mali non sunt membra columbę. tomo.7.122.i.& fo.sequen.K
mali intus,& mali foris tom 7.134.g.h
mali etiam noti,tolerandi. tom.2.136.l.m
malorum comparatio Eod.137.e.& h.& K.
An mali teneãt primatũ in Eccle.t.7.141.K.l
mali quomodo in Ecclesia. to.7.168.b
malos non temerè auferendos a cõmunione Ecclesiæ. tom.10.122.e.f
malos pati in Ecclesia necesse est,cum quisque profecerit. tom.8.40.f
mali semp murmurãt aduersus malos. ibid.
malos tolerare,siue scientes, siue nescientes,necesse est. tom.8.82.c
Inter malos nobis cum tolerãtia viuendum est,quia,&c. tom 8.163.i
Tolerare malos, quam a bonis tolerari, magis affectare debemus. tom.8.165.i
mali quid faciant bonis. ibidem.m
Quod malis Deus,parcit,prodest tibi ad habendam misericordiam. to.8.173.d
Necesse est malos inueniri in omni congregatione,qui bonos exerceãt.tom.8.116.a.Exemplum. ibidem.b
Necesse est ut malos sufferamus,& proficiat quod boni sumus. ibidem.a
Cum scis malum esse quod facis,& tamẽ facis,ad inferos viuus descẽdis.to.8.176.a

Toleremus malos, simus boni, quia & nos fuimus aliquando mali. Eodem. 182.d
mali multi, palea est multa in area dominica, super grana pauca. to.8.348.d
malos separare non potes, tolerare necesse est. to.8.366.c
Inter malos boni gemunt, sicut grana inter paleas, & sicut lilii iter spinas Eo.368.h
mali sunt spinæ propter mores, & filiæ propter sacramenta. ibidem i
Qui proficit, & nullum vult hominem pati malum, eo ipso quo non vult aliquē pati conuincitur quod non profecerit ibidē.
De his qui ne malos patiātur, separant a ſtre pitu populari, & a fluctibus seculi, vt cū paucis bonis in monasterio tanquam in portu quietam vitam agant. ibidem.K.l
malus vt cognoscatur intus probandus est. Ibidem.m
Contra eos qui sic incauto animo laudātbonos in Ecclesia, aut monasterio, vt taceāt malos, & qui sic vituperāt cęco animo malos, vt taceant bonos. tom.8.369.b.c
malos inueniri necesse est in omni statu Ecclesię. to.8.369.d.e.& seq.
mali ferendi sunt ad tempus, quia, &c. tom. 8.469.i
Quod sint portandi, quousque veniat finis. to.8.496.e
Quod mixti sint bonis mali non solū in hoc seculo, sed & intus in ipsa ecclesia, & nulli apparent mali, nisi ei qui fuerit bonus. tom.8.343.f
Et licet mixti sint bonis, longe tamen sunt ab eis, quomodo iniquitas lōgè est a iustitia. Ibidem.f
mali cum bonis non manifestantur, nisi quā do exeunt a bonis. tom.9.128.h
malorum separatio, bonorum est purgatio. to.9.236.g
Non temere aut quomodolibet, sed per iudicium sunt auferendi mali ab Ecclesiæ communione. tom.9.221 i
mali qui per iudicium auferri non possunt, tolerentur potius quam perdantur. ibid.
mali bonos in unitate non maculant. tomo. 10.19.g.& 103.a
Recedere a malis. tomo.10.20.c.d

Malorum correptio, & correctio.

mali quatenus cogēdi ad bonū. to. 2.52.f.g
mali, exemplo Christi, ad bonum cogendi. to.2.65.h.& seq.
mali sunt etiam filii Dei. tom.2.73.a.b to.7.291.f
Voluntas Dei in malos. to.3.219.i
mali quomodo exterminentur. tomo.5.4.f
De malorum correctione non est desperandū, cū qdā ex eis prędestinati sint t.5.11.g
mali corripiendi, & corrigēdi. to. 10.19.h
mali non insultanter arguendi. ibidem.h.i
Qui malus fuit heri, bonus sit hodie. to. 10. 104.d
mali interdum per discordiam boni efficiūtur. tom.10.279.i

Malorum proprietates, mors, & pœna.

malorum pœna, bona, & mala. tomo.1.19 a
malus quisque, sui malefacti author est. to. 1.203 c
mali ex se alios æstimant. tom.3.18.d
malorum defectus. to.3.347.K
mali homines, vasa diaboli. tomo.3.221.l
malos perire, duobus modis. tom.4.121.e
mali, dilectores seculi. to.4.414.a
malus hō bona operari nō potest. Ibidem.g
mali, vtiliter ēt, prædicant legem Dei. ibi.h
mali, flagellum Dei. to.8.90.i.& 93 g
malorum caput, diabolus. tomo.8.532.d

Vide, Impius, & Peccator.

mali nunquā bene moriuntur, boni nunquā male, quamuis secundū seculū aliud mūdo uideatur. to.10.23.K. & seq. copiose. Et exēplū de Lazaro mendico, & diuite. ibi.
malus hō, pustula in corpore. to. 10. 95. f.g
Pestilentia, malus homo. ibidem.
mali assimilantur vasi pleno fætore. to. 10. 184.i.k
Quod mali nolunt mō cogitare, necesse habēt sine vllo remedio sustinere. t.10.259.c

Malum.

malum, bifariam accipi. tom.1.208.b
malū dr peccatū, & pœna peccati. t. 1.236.f
mali nomen, quomodo repertū. to.4.185.b
De malo. tom.4.214.a

Malorum genera.

mala animi, mala vitæ, mala morum docuerunt dii suos cultores, non prohibuērūt, neque leges dederunt. tomo.5.15.e
malorum genera duo, peccatum. f.& peccati pœna. to.6.52.m.& 67 K.l

Mali origo, & vnde sit.

mali originē esse ex libero arbitrio. to. 1.11. b.& 16.g.& 238.g.& seq.

mali

Mali naturam deo coæternam voluerunt Manichæi. to.1.11.c,&15.c,&g
Malum vnde. to.1.16.g.&208.c.
mala an à deo. to.1.208.b,c
Vide Ordo.
malorum author Deus,quomodo. Ibidem
malorũ omnium radicem esse malam volũtatem. to.1.229.l
malorum origo. to.3.53.a
Quòd malum non fit à deo. to.3.68.d
Vtrum deus author mali non sit.to.4.185.a,
Retracta.to.1.19.a
malũ à sexu fœmineo cãm iuenit.t.5.139.l
mala nulla essẽt,nisi natura mutabilis ea sibi fecisset:quã ideo deus fecit mutabilẽ, melius iudicans de malis benefacere, quàm mala esse non sinere. to.5.226.h
malũ esse à deo,Seleuciani asseruerũt t.6.8 i
mala natura deum creasse Floriniani dixerunt. ibidem. k
mala deus quomodo creat. ibid.& 67.k
mali origo caput,est peccatum. to.6.54.m
Malum quid sit.
Malũ quid, vel vnde sit.to.1.22.K,&34.d.e,&243.l,&257.b.c,to.3.53.a,to 7.312.d,c,&sequen.
Nullum esse malũ naturale, quomodo accipiendum. to.1.12.d
malũ est priuatio boni.to.1.34.d,e,to.3.51.h,&79.m,to.5.99.f,to.9.165.a
De natura mali quæstiones. to.1.166.b,c
malum natura nihil est.to.1.50.h,&173.i.to.3.68.e,&77.m
malum non esse substantiam. to.1257.a.b
mala nulla substantia per se,sed per incongruentiam. Eodem.257.K.l
malum,corruptio. to.1.48.d,&258.f
malum quid sit. to.9.185.g,h
Mala quare.
Mala quare sint. to.3.51.g
mala cur sinantur à deo. to.5.124.b
Mali inquisitio.
In inquisitiõe mali,misere torquetur Augustinus. to.1.48.d,e,&seq.49.m
malũ non scitur per speciem, sed per speciei priuationem. to.5.105.d
malũ scir,nõ est malũ.t.3.121 e.t.10.285.f.g
Mala & bona.
De bonis & malis in rerũ natura, Manichæorum fabulę. to.1.259.b
Quomodo idẽ malũ sit, & bonũ.to.3.51.i.K
Quomodo mala ex bonis. ibidem.m
malum est contrarium bono. to.5.4.h
malũ quod geritur, omnes conuocat spectatores:qđ bonũ geritur,uix aliquos inuenit auditores. to.5.19.c
malũ vel vitium est Deo contrarium:sed naturæ est non solum contrariũ, sed etiam noxium. to.5.104.b
malũ quomodo noceat naturę.ibidem & sequen.& 192.m
malũ vel vitium non est nisi in bono, quia nõ potest esse & nõ nocere,& nocere nõ potest,nisi bono cui inest:non autem sũmo bono.Sola ergo bona esse possunt alicubi, mala autẽ nusquam. Eodẽ.104.b.c
mala vincuntur a bonis. tom.5.125.c
Non statim malũ qđ minus bonũ.t.6.43.m
malum esse naturę accidit. ibidem.44.e
Etiam malum,quatenus est,bonum est. to.6.47.g
Est malum quod non dat Deus bonis,& est bonum quod non dat malis. to.8.182.i
De malo tuo Deus bene facit, quia bonum suum tibi dedit. tom.8.209.g
Quantum bonum Deus nobis præstiterit de malo Iudęorum. tomo.8.266.g
Christus bene vtitur malis,& facit bona de malis. to.9.114.i
mala,tenebras amãt:bona,lucẽ.to.10.36.g.h
Malitia.
malitia breuis. tom.3.348.i
malitia malorũ bonos flagellari. Eod.349.a
In malis bonum. ibidem
malitiam concipit ipsa voluntas.to.4.364.b
malitia quid. tom.7.313.b to.10.100.h
malitia igni comparata. tom.8.82.e
malitia prius vastata vnde erit. ibidem
malitia tua,vt alteri nõ noceat, fieri potest, vt autem tibi non noceat,non potest. ibidẽ.
Qui non potest non habere malitiam, vel odiat eam. tom.8.87.d.e
Nulla scientia ita vincit malitiam,quã mortis recordatio. tom.9.219.e
malitia hominum. tom.10.83.c
Nemo conqueratur de malitia nostris temporis. to.10.95.b
De eo qđ beatus Petrus dicit,deposita ergo omni malitia,& oĩ dolo,&c. lac cõcupiscite,Homilia.to.10.100.g.h.& sequen.
Cum bonitatis authore non ascendit malitia. tom.10.214.d.&216.f

Mala voluntas
Mala voluntas non effugit iusti dei leges to. 5.99.i.K
Malam voluntatem quomodo Deus ordinat. tom.5.130.i.& 99.i.K
Mala voluntas non habet causam efficiētem sed deficientē.tom.5.104.i.K & fo.se d
Ad malum opus non peruenitur, nisi præcedente mala voluntate. Eodem.126.f
Malum, siue mala facere.
Malè facere quid.to.1.208.d.& g.&215.k
In malefactis cupiditatē dominari.tomo.1. 209.K
Non ideo minus delinquit,cur sola deest facultas malè faciendi. ibidem.
Malum non faciendum,vt fiat bonum.to.4. 13.g.& seq.17.b
An malū faciendum, ne alius grauius malū faciat. to.9.5.h, i,& 13 a,b,& 31.m
Malanō fiunt sine iusto,Dei iudicio, necbona, sine dei adiutorio. to.5.198.e
Mala agere. to.5.200.a
Mala non facere deū,quomodo Coluthiani dixerint. to.6.9.K
Ad malè faciendum,nec minæ te compellere,& a bono faciendo, nec minę te terrere debent. to.8.154.K
Si quid mali agimus, ad hoc nos hortatur angelus malus. to.10.310.a
Mala declinanda fugienda,auferenda.
Auferte malū ex vobisipsis, exponitur.to.1. 22.e.f
Mala sunt fugienda. to.3.296.b
Non sufficit malum non agere,nisi bonum feceris. tom.8.79.b
Non sufficit declinare a malo,nisi facias bonum. ibidem.& 100.i
Qui non facit mala, sed laudat, astipulator est facti. to.8.158.a
Difficilius bonorum appetitores,quā malorum desertores inuenies.tomo.9.216 l
Iussio Dei,cohibere linguā a ma.t.10.34.e
Et declina a malo,& fac bonum. ibidem.e
Declinanda prius mala, & postea facienda bona. ibidem.
Malum in genere.
Deus non diligit mala, licet ad ordinem p tineant. tom.1.157.m
Malū ex se malū,ēt si nō veteē. Eodē.209.g
Nō oē malū est quoddam atur.to.1.209.i.K
Mala etiam faciunt ad decorem vniuersi.to. 1.226.e.f
Malum quomodo destruitur. tom.5.124.b
Mala & nociua quomodo reddūt ordinatum vniuersum,& quomodo sint in commodum nostrum,tā spiritale quam corporale.to.5.99.e & seq.
Mala quomodo sint in Deo. to.6.45.f
Mala venantur malos in interitum, non bonos. tom.8.534.i
Mala ex compotationibus orta.to.9.217.f.g
Non acquirere de malo. tom.10.30.c
Malum hominis. to.10.88.e
Malum pro afflictione.
malum pro malo non reddendum.to.2.7.g. to.6.194.f. tom.8.415 m. & seq.
malum pro malo reddimus,si fratrem errātem non corripimus. tom.2.50.a
mala temporalia patiēter toleranda. tom.2. 118.b.& Epist.122.per totum.to.3.348.K
malorum causa,contemptus Euangeli.tom. 2.190.K.& seq.
Mala perpetienda,spe vitæ cœlestis.tom.2. 195.i.K.& 213.e.f
Nihil mali iusti patiuntur. tomo.3.252.K
malitia pro pęna. tom.4.56.l
mala quomodo sint a Deo. ibi. &to.1.65.f
mala Deus ingerit mali,quia iustus est. to. 4.56.l
mala & bona tēporalia, quę diuino iudicio sunt cōia bonis & malis.to.5.4. l. & seq.
mala omnia prosunt iusti. Eodem.4.m
mala quę eueniunt,peccatis sunt imputanda. tom.5.16.K.l
mali sola deputant mala,quæ nō faciunt malos. Eodem.20.c
mali timent sola mala, quę etiam patiuntur boni,mala autem quibus ipsi fiunt mali, libenter habent. Eodem.30.i.K
mala horrenda quę acciderūt ex elemētis, in subuertēdo urbes,& huiusmodi. ibi.K
mala pœnæ,sunt in Deū reducēda.to. 5.43.i
mala omnia sunt toleranda pro fide veritatis. Eodem.92.c
malū pœnæ punientis naturā vitiosam, est iustum,& per cōsequēs bonū.to.5.104.c
mala est mors in se,& aliæ pœnæ,licet bona sit per consequens. Eodem.113.e
mala corporis,dicūt Stoici nō esse mala sapienti,sed Peripatetici & Academici cōtra,& tamē omnes errant,ponētes beatitudinem in hac vita.to 5.189.i.& sequē.

mala communia, in hac vita, bonis & malis to.5.198.g.& 336.l
mala quędam prodesse. to.7 240.K
minus malum esset habere cætera peccata, quam superbiam. tomo.9.206.b
mala vitæ huius,& bona vitæ venturæ.tom. 10.25.d.e
Duo mala nostra. to.10.31.f
mala hominum,quæ. Eodem.88.e
Qñ liberabit natura humana a malo.ibid.
A malo seruari donum Dei. tom 1.33.a b
Prçsentia mala sunt transitoria.to.10.150.f
Summum malum.
Sũmũ malũ corrũpi non posse.t. 1.258. f.g
Propter malum summũ fugienda sunt omnia, ipsum autẽ ,ppter seipsum.to.5.187.h
In originali malo duo sunt. tomo.5.237.l
Summum malum non intelligitur, nisi cognito summo bono. tom.6.48.d
malum perfectũ nõ nocet alteri, sed sibi plurimum, p cupiditatẽ malã.to.8. 342 h
malleum vniuersę terrę conteri, quid sit.to. 8.362.h
Diabolus dicitur malleus vniuersę terræ.to. 10.237.c
mambre, interpretatur visio, siue per spicacia. to.10.161.h
mammilę, in pectore viri, sunt solum ad decorem. tom.5.248.g
Duę mamillę, sunt duo testamẽta to.9.111.f
mammona, diuitię nuncupantur.to.4.118.f & 411.f. tom.8.170.a
mãmona iniquitatis, quid sit.to.5. 238.f.to. 10.29.m.& 30.c
De mammona iniquitatis facere amicos, quid sit. to.8.149.c.to.10.29.m
mammona iniquitatis, cur dixerit dominus in Euangelio. tom.10.107.h
mammothreptus, dicitur puer diu sugens. to.8.57.i
manasses rex. to.5.175 m
manasses. to.8.201.d.& 292.m
manasses rex vsque adeo impiissimus, tãdẽ p pœnitẽtiã inter amicos Dei reputat est.
mancinus cũ Numãtinis turpe fœdus iniuit, & de tribus augurijs contra eũ. to.5 27.a
mancipium vnde dictum. tom.4.40 a
mandatum. tom.3.351.l
mandata Dei seruanda. tom.4.26.g
mandatum sanctum quid, idq; cognoscẽtes ac trãsgrediẽtes pœna q̃ maneat.t.4.27.b
De mandato maximo. tom.4.158.i
Si mandatũ transgressi fueritis, morte moriemini, si mortẽ recusaueritis, mandatũ trãsgrediemini, qũo intelligat to.5.112.d
Deũ time,& mãdata eius custodi, quia hoc est omnis homo, exponitur. Eodẽ. 199.m
Qui soluerit vnum de mandatis istis,&c. exponitur. to.5.202.h
mandatis diuinis cedendũ obtemperando, non resistendum disputando. to.6.138.f
mandata Dei non tantum memoria sunt retinenda, sed & vita. to.8.385.c
mandatũ Dei est, quod facere Deus iubet, promissum, quod accipere.tom.8. 403.b
Quomodo mandata sua Deus mandauit custodiri nimis, si omne nimium reprehensione dignum est. to.8.448.d.e
Quòd valde prçceperit, & valde custodiri oporteat mandata Dei. ibidem.f
Quòd mandata Dei siue cũ legantur, siue cũ memoria recolantur, tanquam speculũ intuenda sint. to.8.439.g
Quòd frustra custodiantur in memoria, si non custodiantur in vita. Ibidem.K
mãdatis Dei rectis ac arduis humana non contemperatur infirmitas, nisi prçueniẽs eius adiuuet charitas. tom.8.440.a
In mandatis Dei nihil mirabilius, quam Diligite inimicos vros.t.8.442.b &fo.se.
Qui sint a quibus abscondit Deus mandata sua, cũ vbique ea voluerit prædicari, cũ & omnibus fidelibus,& plurimis infidelibus nota sint. to.8.442.f
Quòd abscondantur ab eis, qui non sunt in colæ in terra. ibidem.h
Aliud est mãdata Dei per infirmitatem vel ignorantiam non implere, aliud ab eis per superbiam declinare. tomo.8.443.b
Dona quod ipse mandas, adiuua me vt faciam quod commendas. Eodem.448.K
Hoc poscit, vt mandata q̃ cõcupiuit, p eius misericordiã faciat, qui ea mandauit.ibi.l
mandata domini quomodo sint exquirenda. tom.8.449.g
Alia sunt mandata, alia promissa. Mãdata facienda suscepimus, ut promissa accipere mereamur. to.8.452.g
mandatis Dei credere, quid sit. ibidem.h
Quanto magis suauia sunt, quę mandat qui iuuat, tãto magis ea scrutatur amans, vt cognita faciat,& faciẽdo cognoscat, qa perfe-

perfectus cognoscunt cum fiunt. ibidē.i
mandatum, sine adiutorio Dei, litera est occidens. tom.8.234.f
Mandatum charitas quomodo latum nimis. tom.8.456.a.b
Aliud est, mandata tua intellexi, aliud, a mādatis tuis intellexi. ibidem.l.m
Ad faciēda mandata Dei exercēt maligni, a scrutandi auocant. tom.8.458.i
mādata Dei dilectiōe implent. to.8.461.g.h
mandata Dei cum diligatur super aurū & lapidē preciosum multum, omnis præ ipsis mandatis terrena vilis est merces. ibid.h
Qui mandata Dei diligit, omnem uiam iniquitatis odio habet. ibidem.i
mādata Dei, sicut sunt facienda, nemo facit, nisi ex fide, que per dilectionem operatur. to.8.462.a
Qui diligit, ipse veraciter libenterq; custodit mandata Dei. tom.8.466.e
Deus mandat virtuti suę docendo, & cōfirmat iubendo. to.8.236.i.K
mādatū quomodo dat per filio. tomo.9.84.i
mandatum patris, filius. Ibidem.K
mandatum de dilectione proximi quod dabat Christus discipulis in cœna, quare dicebat nouum. to.9.89.i
mandata Dei sine spiritu Dei seruari nō pos sunt. tom.9.93.g
mandatorum Dei obseruatio dilectionem ostendit, non facit. to.9.96.m.& 97.e
mandatum nouum, quid sit. ibidem
mandatum vetus, & nouum, quid significēt. tom.9.125.i
mandatum Christi, dilectio vocat. t.9 131.f
Soluere mandatum, & docere mandatum, in quo differant. to.9.134.h.i
mādatū nouū quare appell. t.9.89 i.& 140.c
Qui non seruant mandata, non per portas, sed aliunde intrant. tom.9.150.g
mandatorum Dei quædam sunt specialia, q̄dam communia. to.9.204.a
Dei mandata non custodientes, Deum odio habent. to.9.194.a
Quāto mādata sunt singularia & acriora, tāto sūt p̄cipua & Deo gratiora. t.9. 204.a
Christus mandato nouo fecit hominem nouum. to.9.228.m
De contemptu mandatorum Dei vita nō potest prouenire, sicut de eorunde obseruātia non potest prouenire mors. to.10.3.e
Et hinc homo quod voluerit, mereri pōt, & ſm quod meruerit, iudicabitur. Consistit enim in hominis potestate. ibidem.
De eo quod scriptum, Si uis venire ad vitā, serua mandata, Serm. to.10.17.d.& seq.
mandare Dei, quid. tom.10.100.b
mandat Deus multis modis. ibidem
mandatū Dei, vita æterna est. to.10.129.a.b
Non nisi mandato nouo vetus peccatum extinguitur. tom.10.141.c
Christus contra vetus peccatum opposuit nouum mandatum. ibidem.
Duo præcipua mandata sunt, dilectio Dei, & proximi. tom.10.153.c.d
Seruare mandatum Dei, est pacem in omnibus custodire. to.10.211.f
Quæ sint maiora mandata, & quę minora. to.10.228.h
Quia Dē nouus hō fact⁹, nouū regnū, p̄mittebat, nouū mādatū dabat. tom. 10.291.K
error circa mandata Dei. to.10.223.b
mandragorę natura. tom.6.135.g.h

Manducare.

manducauerunt, & adorauerūt omnes pingues terrę, exponitur. to.2.182.h.i
Ecclesia quod manducat, in corpus suum traiicit. to.8.56.l
manducare iniquitatem vel iustitiam, quid sit. tomo.8.152.d
manducare cum superbis cur Dauid prohibeat, cum hoc etiam ad imitationem dominum fecisse legamus. to.8.372.d
mactare, & māducar, q̄d mystice. t. 10.118.f
Quare Christus post resurrectionem suam manducauit. to.10.202.e.& 318.i
Gentes non habebant quid manducarent in̄ deserto, post Christum currentes. to. 10. 230.h. Vide, Comedere.

Manducare corpus Christi.

Qui manducauerit carnem meam, &c. & si q̄s māducauerit ex hoc pane, viuet ī ęternum, exponitur. to.5.223.m.& seq.
Manducare carnem Christi, quid sit. ibidem
Alii manducant Christum, & adorant alii manducant, & saturantur. to 8.147.l
Qui manducat carnem meam, & bibit meū sanguinē, &c locus expositus to. 10.10.f
Iudas cum cęteris discipulis, sacramentum carnis & sanguinis Christi manducauit & bibit. ibidem
Qui manducat carnem meam & bibit, &c. Sermo.

Sermo. to.10.39.a.& se.
Patres vestri manducauerunt manna,&c. exponitur. tomo.10.104.m.& seq.
Vide,Christus,& Corpus,& Sacramẽtũ
manè & vespera quid. to.1.269.m
manè Christus resurrexit. to.8.198.K
manè futuram vitam significat. to.8.151.e. & 198.K
Quòd manè significet futurum.to. 8. 176.c
Quòd manè prosperitatem huius seculi designet. to 8.220.a.& 337.c
Quòd voceẽ Chrs,post hoc seculũ, cũ videbimus qđ in seculo credimus. t.8.546.g
manè quid signet mystice. to.9.58.i
mansiones multæ,diuersa merita sanctorũ. to.3.355.c. tom.6.266.a.to.9.90.h
mansiones domus Dei. to.7 385.g.h
manere in Dei verbo. tomo.10.40.f
mansiones in cęlo dicuntur parari,cũ corda eorum,qui in eo mansuri sunt, præparantur. to.9.90.l
mãsiones in cælo quomodo dicebat Chrs suis discipulis esse diuersas,qui alibi dicebat,vado parare vobis locum. ibidem
Mãsio trin tatis in dilectorib.Dei. to.9.94.g
manere in Christo,quid sit. to. 9.96.i.& m. to.10.40.f.g
De eo quod scriptũ est,Si manseritis in verbo meo,verè discipuli mei estis, Sermo. to.10.40.e.f.& seq.
Deus quomodo in nobis manet, & nos in ipso. to.9.51.d.to.10.40.g
manes quid sint. tom.5 77.m
Manichæus a Manin Persa. tom.6.6.e
Manichęus antè manes dictus, & Vrbicus. ibidem.& 113.l. to.3.174.K
manichæus item cur appellatus sit. tom.6. 7.f.& 113.l
Manichęorum venatio. Eodem.95.g
De manichęis cauẽdis,exhortatio.t.6.90.i.K
Manichæi quomodo præcepta decalogi cõtemnant. to.6.98.i.& seq.
Manichæorum fides & religio. ibidẽ.115.g
Manichęi quid de sole sentiant. ibidem.m
Manichęus anathematizatus.tom.6. 108.i.K
Manichęi verba de natura Dei,ex libris thesauri sui deprompta. to.6.182.g
Contra manichæorum duas naturas. tom. 1.13.i.& seq.& 235.m.& 237.a. & seq.
Manichæorum sacrilegus error,rationẽ veri antr fidem a catholicis exigentium.to. 1.14 d. to.6.29.g
A manichęis quomodo deceptus Augusti. to.1. 34.a.& in Posidonio. tomo.6.29.g
Quos nouẽ annos diligenter audiuit. tom.1. 252.c.267.k tom.6.29.g.& 39.a.b
Quomodo euaserit to.6.29.h.& 95.h
Manichęorum hypocrisis. to.1.34.a.b
Manichæorum doctrina absurda. ibidem.e
Manichæorũ excõmunica. ridet. ibidẽ.l.m
manichęorũ libri astrologicis fabulis pleni. to.1.41.g.& 42.d.e
Contra manichæos confutatio Nebridii. Eodem.47.m
Manichæos deplorat August.conuersus. to. 1.56.b
In ordine auditorum fuisse Augustinum.to. 6.29.g.h.& 51.c
De moribus manichęorũ & de moribus Eccle.catholicæ.libri duo.to.1.247.d.& se.
Manichæorum fucos, & mysteria, prodit Augustinus. ibidem.
Manichęorum duę illecebræ,quibus imperitos decipiunt. to.1.247.e.f
Manichęorum falsa castitas. ibidem.& 2.e
Manichæorum diiduo. to.1.249.i
Manichæorũ continentiæ, opponit pfectorũ Christianorũ vitã.to.1. 255.g.h & seq.
manichæi damnãt coniugii vsum.Eod.256. g.& seq.& 265.f.g
manichæorum fabulæ,de bonis & malis,in rerum natura to.1.285.l.m. & to.66.e.f
manichæi Solẽ coluerũt.t.1.259.b & 267.k & 27.b.to.2.102.l.t.6.31.a.b.Et.t. 10. 107.a
manichæorum tria signacula, quibus peccatur. tom 1.259.g.h
manichęorum suffugia, de duabus naturis, excludit. Eodem.260.a.b
manichæorũ error tres naturas parit. ibid.c
manichęi quędam habent communia cum Christianis. ibidem.c.d
manichęorum abstinẽtia in cibo potuq; ibi.
manichęi cur interdicant esum carnium.to. 1.262.b
manichęorum duæ naturę quomodo commixtę. ibidem.
manichęorum crudelitas in pueros. tomo. 1.263.e.f
manichęorũ inuidia erga mendicantes. ibi.
manichæorum ineptias de arboribus,& nece animalium,falsissimè ridet. ibidẽ.g.h.
Item fructum dolores.to.6.68.l.to.8.537.h

mani-

Manichæorũ flagitia.tomo.1.265.i.& 266.c
Manichęorum portenta,de genere tenebrarum.to.1.0.186.a.276.c.d.to.2.102.m.to.3.252.e.to.6.39.g.h.69.b
Antra quinque gentis tenebrarum. tom.2.101.d.to.6.40.b.
Manichæorũ,de origine Adę & Euę,opinio absurda.266 to.1.a.b.& to.6.7.m.
Manichæi serpentẽ & paradiso,Christũ fuisse affirmant to.6.7.m. & quod Christus sit phantasma. Ibidem & to.2 102.K
Cõtra manichæos,de Genesi libri duo to.1.267 g.& seq.Retract.12.m.tom 3.202.b
Cõtra manichæos cur stylum demiserit. to.1.167.g
Manichæę hęresis epilogus.to 1.f.& se.277.
Manichæorũ electi,& auditores. qui.t.1.in Posside. to.2.102.K.to.6.7.g
Manichæi ieiunant die dominico.to.2.117.e
Manichęis sol & luna naues.tom.2. 170.a.b tom.6.7.g
Manichæi,& eorum error.to.5.8. d.& 99. g.& 121.d
Quod de corporis animæq; naturę tolerabilior quidẽ Platonicorũ,quã manichæorum sit opinio,sed & ipsi reprobantur, quoniam vitiorum causas naturę carnis ascribunt. ibidem.121.c
Manichæorum error,de duabus animabus. tom.6.49.e.& seq.& a.& 36.a
Manichæorum eucharistia.to.6.7.i.& 49.d.
Manichæorũ turpitudo in mysterii.to 6.7.h
Apud manichęos qui fuerint Catharistę, q & macarii. to.6.7.i
Manichæi abstinent a carnibus,ouis, & lacte. Ibidem.K.l
Vinum non bibunt. ibidem.
Manichæorum error de animarũ demigratione.to.6.7.l.& 59.m.& fo.seq.m. & 75. b.c.& 120.e.f
Manichęi animarũ resurrectionem asserentes,carnis resurrectionem negant.tom.6.71.K.& 73.c & 104.a. & 187.m. & seq.
Manichæorum,de herbis,& arboribus,figmenta. to.6.7.l
Manichęi nuptias damnant. ibidem.m
Item.120.m.& 176.h
Manichæorũ error de baptismo.to. 6.8.a.b
manichæi orãt cõtra solẽ&lunã.ibi.a.&51.c
Solem & lunam adorantes.Eodem.K.l.&. sequentibus.95.
manichęi liberum arbitrium non esse causam peccati tradiderunt. tom 6.8.b
Concupiscentię origo secũdũ manichęos. to.6.7 h
Contra epistolã Manichæi,quam vocãt fundamenti tom.6.37.h
Cum manichæis cur mitius agendum Augustino. ibidem.i
manichęus se Iesu Christi Apostolum dicit. tom.6.7.a
Impugnatur. Eodem.30 a.& seq.& 90.e
manichęi negãt spiritus sancti i Apostolos descensum.to.3.256.K.tom 6.7.a. & 11 c
manichęus spiritusśactus quomõ.to.6.38.e
manichæi natalis & bema, ibidem.f.g
manichęi stulta pollicatio. tomo.6.309.b
manichęi duo principia ponunt. tom. 6.6.e.& 39.d.e
manichæi deliramentum,de duplici terra. tom.6.41.d.& seq.
manichæis leuius peccãt ἀ τραπωμορφίται. ibidem.g
manichæis duæ naturę.to.6.6.e.& 53.e.to.7.312.c
De numero naturarum. tom.6.k.l.41.
manichęus distinguit quinque naturas terrę tenebrarum. tom.6.42.g
Contra manichęos, de duabus animabus. to.6.46.m.& seq.
manichęi pœnitentiam fatentur.tom. 6.50. K.l.& 50.b.c
manichęorum Christus commenticius. to. 6.69.c.& seq.
manichęi carnes abominanites refelluntur. Eodem.75.d.& seq.
manichæorum deliramenta,de origine carnium. Ibidem.K.& seq.
manichęorum primus homo cõmenticius. to.6.69.b.& 39.c d
manichæi hæresis qũ incæperit. to 6.90. e.f
manichęos confert cum Pelagianis. tom.7. 286.b.& 295.i
Contra manichęos,quid dicunt gentẽ tenebrarũ aduersus Deum primus quam mũdus fieret rebellasse,& illie timens ne regna eius hostili impeta vastarentur,misit huc membra sua substantiam suam,& miscuit visceribus gentis tenebrarum, & inde mundum fabricauit. tomo. 8.537.d.e
Dicunt expediri homini fœneratorem esse, quam gloriam. Ibidem.h

Quod

Quod panem medicanti nō porrigant, ne vitā quæ eſt in pane quam dicunt membrum Dei, ſubſtantiam diuinā, mēdicus ille accipiat, & liget eā i carne ſua. ibi. h. i
Quod dicant ſubſtantiam diuinam corruptibilem, quia, &c. tom 8. 296. g
Quicquid auditur in fabulis Manichęorum non n ſi blaſphemia eſt, & quædā figmēta corporalium imaginum. tom. 8. 563. f
Manichæi vetus teſtamentum damnātes, arguuntur. tom. 2. 16. a. tom 6. 29. K. l
Manichæi Deum prophetarum blaſphemāt tom. 2. 102. K. to 6. 7. a
Manichęi nouum teſtamentum partim reſpuunt. ibidem.
Manichęus vetus teſtamētū nō accipit. ibi.
Manichæus legē Moſaicā a principe tenebrarū datā aſſerit. to. 2. 102. K. tom. 6. 7. a
Manichæi nouum teſtamentū deprauatum eſſe volunt. to. 2. 29. m. & ſeq. to. 6. 30. b. & 56. i. k. 127. c. & 155. g. & 158. a. b
Cōfutatio erroris manichæorū, circa authoritatem veteris inſtrumenti. to. 10. 228. b
Manichęorum de Chriſto error.
Manichæus negat Chriſtum natū de virgine. to. 2. 102. a. b. to 6. 68. l. & 71. m. & ſeq.
Impugnatur. to. 6. 13. K. & ſeq. 68. m. & ſeq. 70. d. e
Manichæus itē negat Chriſtum vere paſsū, & vere mortuum. tom. 6. 94. i
Manichæorū perfidia, de Chriſto. t. 9. 17. K
Manichæorum error, de Chriſto. to. 9. 58. c
Manichæi Crhiſtum in carne veniſſe negāt. tomo 10. 88. a
Et argumēta ipſorū, de duabus naturis. ibi.
Error manichæorum ſuper vnione hypoſtatica Chriſti. tom. 10. 235. b
Manichæus Chriſm dixit eē fallacē. t. 9. 203. b
Manichęus dicit Chriſtum fuiſſe Deū, non hominem, Iudęus contra fuiſſe hominē, non Deum. ibidem. c
Manichęi negat hominē Chriſm. t. 10. 243. i
Manichęos confundit Auguſtinus, ex Euangelio. tomo. 9. 18. a. b
Manichæorum error. to. 9. 68. f. & 75. g. to. 10. 88. h. i
Manichęi erroris ſui Apoſtolum teſtem facere conantur: to 10. 61. m. & ſeq.
Aduerſus manichæos quod caro opus Dei ſit. to. 10. 84. g. & ſeq.
Manichęorū inductio ad peccatū. t. 10. 96. f
Confutatio Iudæorum, & manichęorum, ſuper partu virginis. tomo. 10. 124. e
Error Manichęi ſuper Deo bono, & Deo malo. tom. 10. 149. e
Error manichæorum, ſuper ſcientia Dei. tomo. 10. 161. k
Error manichæorum, circa indurationem cordis Pharaonis. tom. 10. 171. i. k.
Error Manichæorum ſuper exitu filiorum Iſrael de Aegypto, & ingreſſu in terram promisſionis. tom. 10. 180. b
Vide ſupra, per totum.
Manifeſta autem ſunt opera carnis, &c. exponitur. tom. 5. 223. l. & ſeq.
De verbis Apoſtoli, Oēs nos manifeſtari oportet ante tribunal Chriſti, ut recipiat vnuſquiſq; ꝓut geſſit, ſiue bona, ſiue mala, Sermones duo to. 10. 78. a. & ſequen.
Manichel. to. 5. 139. c
Gneus Manlius. tom. 5. 27. l
Manlius Theodorus, conſul. tom. 5. 186. b
Mānę ſapor. to. 2. 68. l. Retracta. tom. 1. 23. h
Manna. tom 3. 240. m
māna, verū panē cœlū ſignificās, per nubes Euāgelicas vniuerſo orbi pluit. t. 8. 284. g. h
manna Chriſtianorum. tom. 9. 22. c
māna in figura dedit Moyſes populo, Deus autem in re. tom. 9. 48. b. c
manna manducauerunt patres Iudęorum, & mortui ſunt, quia quod videbant, credebant, quod autem non videbant, nō intelligebant. tom. 9. 49. l. m
māducauerūt manna, moyſes, Aarō, & Phinees, & multi qui non ſunt mortui morte de qua loquebatur Chriſtus. ibidem. m
manna quid deſignabat. to. 9. 222. i
Qūo patres, māna manducantes, eundē quē nos cibum manducauerunt. ibid.
māna qđ manducauerunt patres in deſerto nō potuit eos liberaē a morte. to. 6. 222. i
māna Chriſtum ſignificauit. to. 10. 104. m
māna non dabatur die ſabbati. to. 10. 173. i.
manna quotidie pluit Chriſtianis. Ibidem.
manna, gratia Dei. ibidem.
manna, cœleſtia eloquia, & verbum Dei. to. 10. 173. i & ſeq.
manna manducare, quid ſit. ibidem. i
manna interpretatur, quid eſt hoc? tom. 10. 104. m & 173. i.
Ex manna ebullierunt vermes & cōputruit, quid repreſentat. tom. 10. 173. K. l

mannia dea. to.5.39.K
De manſuetudine. tom.1.81.a
manſuetarii qui. tomo.1.211.b
manſuetudo Chriſtiana. to.2.217.a.b
manſuetudo Eccleſiæ debellat omnes inimicos ſuos. tom.8.504.d
manſueti terrę qui ſint. to.8.275.i
manſuetudo Chriſti. tom.9.57.f
manſuetudo Chriſti inimia, occaſio phariſçi eum tentandi. tomo.10.39.K
manſuetudo Chriſti amabilis, ſed & veritas eius timenda, & iuſtitia. tom.10.40.b.c
manturna dea. tom.5.54.i
Nomine manus, operatio. tom. 2. 157.g.h. tom.4.498.i.K. to.8.237.e.& 278.c. tom. 10.174.i
manus Dei, p poteſtate & virtute Dei. to.3. 194.a. to.4.191.a.& 325.c. tom.5.110.d. tom.8.49.g.& 453.m. tom.9.76.K
manus leproſa, ſinui immiſſa. tomo.3.238.l
manus arida ſanata. to.4.149.g.h
Per manum dextram abiiciendam, quid intelligendum. tomo 4.398.i
manus pro ſcriptura. tomo.6 94.a
manus impoſitio quid ſit. tomo.7.131.e.f.g
manus ptātē ſignificat. to.8.264.l. & 272.e
manū dexteræ tenere, quid ſit. to.8.264.l.m
Reſpice manus inanes, ſi uis habere plenas. tom.8.275.e
manus moyſi lepra conſperſa, & iterum mū data, quid ſignificet. tom.8.267.l
manus vindictam ſignificat. tomo.8.237.b
manus cur ſint leuādę in oratione. t.8.211.e
manus peccatoris, eſt operatio male ſuadētis. tom.8.89.m
manus gentium videat, qui gaudia donare dignatus eſt. to.8.141.a
manus lauare in sāguine peccatoris. tom. 8. 192.d
manus Dei quando grauet, & quando ſubleuet. tom.8.64.a.b
Quomodo Chriſtus manus ſuas tota die expandiſſe legitur. tomo.8.319.f
manus Dei verbū eius & virtus. to.8.534.a
manus Dei Chr̄s, qua aperta oīa replebunt bonitate. to.8.301.i.k.& 419.e.& 466.i
manꝰ Dei, poteſtas Dei ē, & manꝰ Dei plura liter, filius & ſpirituſſanctus. to.8. 451.m
manus Dei, & manus dexteræ, quid ſit. to.8. 571.l.& 472.g.h
Inter manus & digitos ſi aliqd interſit. to.8. 548.e
manibus exquirere dominum, quid ſit. to.8. 278.b.& 546.g.h.& 550.i
Ad manus facere pertinet. to.8.288.d
manus patris, ipſe eſt filius. to.9.76.K
Vtile de manibus. tom.10.6.g.h
Quid mittere manum ſub femur Abrahę. to.10 165.a.b
manꝰ deficiētes cōtra Amalech. to.10.105.h
Si adiuuante Deo manus erigimus, diabolū ſuperamus. to.10.174.i
Pilatus manus lauit, ſed facta probauit. to. 10.186.m
mara interpręatur amaritudo. tom.4.48.b
mara, id eſt aqua amara. to.10.173.f
maranatha quid ſignificet. to.2.240.h
marcellina factionis Carpocratianæ ſocia. tom.6 5 b
marcellinus notarius īperatoris. t.1.ī Posſi. Ad Marcellinū ſcripſit Auguſt. tom.1.25.m
marcellus Syracuſam capit. tomo.5.3.K
marcion hęreſiarcha, vnde marcioniſtę, ſiue marcionitæ tom.1.27.e. tom.6.5.f
marcion Cerdonis dogmata ſecutus. tom.6. 5.f.& 206.i
marciō legē dānabat. to.2.16.a. to.6.188.l
marcionis baptiſmus. tom.7.131.d
marcion Ponticus. tom.7.179.c.d
marcionitarum error. tom.9.70.c
marcus, abbreuiator Matthęi. tom.4.126.h
marcus per hominem ſignatur. tom. 4. 125. b.& 183.i. tom.9.60.m
marcus Camillus exulat. tomo.5.15.h
marcus Puluillus. Eodem 46.h
marcus hæreſiarcha, vnde marcitæ. to.6.5.d
Reſurrectionem, & Chriſtum verè paſſum negat. Poſuit duo principia. ibidem
maris fluxus & refluxus. tom.3.236.g
mare ferbuit. tom.5.30.l
maris tempeſtas etſi Stoico philoſopho induxit pallorem, non tamen paſſionem mentis. to.5.75.m.& ſeq.
mare etiā turbatū delectabiliter ſpectat, vt tamen nō quatiat nauigātem. to.5.238.h
De maris variis coloribus. ibidem.g.h
mare dabit mortuos ſuos in iudicio, quomodo poteſt intelligi. tom.5.204.c
mare quomodo debeat eſſe poſt iudicium, determinare non vult. ibidem.h.i
mari magno cingitur terra, qui vocatur Oceanus, de quo īfluit quiddā exiguū in medio

medio terrarũ,&facit ista maria nobis nota, quæ nauigiis frequentãtur.to.8.258.d
In altitudine maris quomodo Christus demersus erat. tom.8.239.K
Quid figuret quod Christus super mare ambulauit tom.8.341.c.& 348.g
maris elatiões mirabiles quę sint. t.8.341.c
maris plenitudo tũc cõmouetur,&c.t.8.355.e
mare magnum & spacioſum,in quo sunt reptilia,animalia pusilla cum magnis,quid designet. to.8.401.d.e
Qui descendunt mare in nauibus, facientes operationem in aquis multis, quomodo intelligatur. tom.8.462.d.e
mare quid Hebræis. tomo.1.269.c
mare siccatum. tom.3.239.f
mare rubrum diuiditur. tom.5.156 d
mare rubrum quid.tom.10.100.l.& 104.m.& sequen.& 188.c.d
mare rubrum, baptismus.to.9.147.a.to.10.100.l.& 173.a.b.& g.& 188.c.d
Pergere ad mare rubrum. to.10.146.i
maris rubri transitus,quid signet.to.4.22.g.to:8.285.m.to.9.22.b.c.& 113.K.to.10.104.m.& 105.c.& 172.l
mare huius mundi nauigantium,tria genera. tom.1.167.b
mare,amaritudo voluntatũ.tomo.1.79.b.c
mare mundus iste tom.5.181.i.to.8.224.e.f.& 280.m.& 341.c.
mare fluctus seculi significat. tomo.8.38.m
Quod mare significet hoc seculũ, quia habet amaritudinẽ,habet fluctus tribulationum,tempestates tentationum, & pisces se deuorantes.to.5.204.d.to.8.40.d.81.c.& 115.K & 138.c.d.to.10.13 i
mare hoc est falsitate amarum, ꝓcellis turbulentũ,vbi homines cupiditatibus peruersi facti sunt,velut pisces inuicem se deuorantes.to.8.219 h.& 232.e.f
maris extremum,finis est seculi.to.8.527.d
Quòd significet gentium furorem,& ꝓsecutionẽ.t.8.41.g.& 352.b c.& se.& 514.h.i
Quòd significet corda gentiliũ.to.8.138.d
maris profundum,cor est impiorum,quod tunc conturbatur,&c. tom.8.220.l
mare conuerti in aridam, quid sit.to 8.220.l.224.e.f
mare in amaritudine sua,gentes erant,terrã Iudaicã vndique circumfluebant, sed cõfirmatur in virtute Dei,& remansit terra sitiens imbrem.to.8.267.a
mare persecutores significat, sed Deus dominatur potestati eius. to.8.322.i
margarita preciosa,verbũ Dei.to.4.124.f.g
margaritæ nõ ꝓiiciẽdę añ porcos. t.4.414.f
margaritę quæ. ibidem
margarita,puella manichęa, quomõ violata. to.6.7.h.i
margaritæ Apostolos designant.to.9 150.i
Mariæ virginis genus,& desponsatio.
Maria de carnis peccati propagine concepta. tom.3.215:e.& i.
Et quomodo fuerit in lumbis Abrahæ.ibid.
Maria,& Helizabet,cognatę.to.4.106.c.& 126.K.& 135.d.e
Maria ex vtroque genere,& regum,& sacerdotum. to.4.135.e.& 136.a
Maria ex tribu Dauid.to.4.162.b.to.6.145.d.e.& seq.
marię,& Ioseph,quale coniugium.to.6.d.e.& seq.
marię genealogiam quare non ponat Matthæus. ibidem.
Inter mariam,& Ioseph, coniugium perfectum. to.7.265.c.& 354.K
mariæ patrem fuisse Ioachim, apocryphũ tom.6.146.g
maria,ex Adam,mortua est propter peccatum Adæ. to.8.84.f
Natalis mariæ virginis,tẽpore Augu. nõdũ celebrabatur in Eccle. to.10.265.a.& i.
Marię virginitas.
marię virginitas.to.10.124.f.& seq.& 131.e.& 190.e
maria est exemplar virginitatis,castitatis,& matrimonii. to.9.247.d
mariam virginem credere debemus. to.10.186.c
maria filium habuit,& nomen virginis non amisit. to.10.129.h
mariæ virginitatis,ad castitatem vidualẽ,& matrimonialẽ,comparatio.to.10.130.a
Christus Ecclesiã facturus in corde, prius mariam seruauit in corpore.t.10.134.d
maria sola virginitatem & fœcunditatem seruare potuit. tom.10.263.d
maria virgo nõ diffidit de ꝓmisso angelico sed modũ quęsiuit,sic etiam Abraham de promissione seminis sui multiplicandi. to.5.150.f. to.10.132.i K.& sequen.
Angeli & mariæ collocutio.to.10.127.d.& sequen

sequen.& 132.f.g.& K.l
Maria qualiter dixerit angelo, Quomõ fiet istud,&c. to.10.117 h.i
Angelus,accepto marię consensu,paradisũ repetiuit. to.10.127.f
Maria consensit angelo,& concepit redemptorem. to.10.263.h.& K.
Marię,in conceptione Christi, priuilegia. t. 10.128.h.i
Obumbrauit mariã spirituſſanctus,& quomodo. tom.10.130.m
Maria,Christo fęcundata,cognatã suam Helizabet visitauit. tomo 9.260.K
Marię fides cœlum aperuit.tom.10.132.K.l
Angelus instruit mariã ne ploret.to.10.195.a
Quã gloriosa mariæ humilitas.to.10. 271.c
Marię virginitas,& conceptio.
Marię virginitas.tomo.2.11.f.tom.3.54.m.
De uirginitate sanctę mariæ scripsit Augustinus ad Volusianum,citatur. tom.3.54.m
Maria virginitas quõ fęcundata. to.3.139.K
Mariam concepisse de spiritusancto.tom.4. 136.f
Mariam virginem negant Antidicomaritæ. tom.6.8.e.f.Iouiniani.
Eod.7.f.Item Heluidiani.Ibid.g.&to.3.68.g
Maria fœlicius fide quàm carne Christũ cõcepit. tom.6.262.k
Mariæ virginitatis votum. Ibidem.l
Maria cur desponsata viro. ibidem
Maria Christi & soror,& mater. ibidem.m
Maria sola & spiritu & corpore, & mater & virgo Christi. Eodem.263.b
Maria quomodo mater fidelium. ibidem
Mariæ conceptio. tom.7.355.e.f
Maria cõcepit virgo,peperit virgo , & post partum virgo permansit.to.19. 130.e. & 131.f
Maria virgo genuit,quia virgo concepit.to. 10.232.f
Maria vt virgo peperit, ita virgo concepit. tom.10.186.c
Quomodo maria post partum permanserit virgo,ineffabile est. tom.10.190.e
Marię partus,& virginitas.
Maria,virgo peperit,virgo permansit.tom. 2.134.i. tom.3.68.g
Mariæ virgineus partus.tom.2.178. h.i. to. 6.262.l.m.& sequen.
Mariam matrem Christi negant hęretici.to. 3.47.a
Maria virgo cur facta mater Dei.to.3. 71.g
Mariæ partus,est lapis sine manibus de mõte pręcisus. tom.8.373.e
Maria non iterum peperit. tom.9.10.e
Maria fœlicior quòd verbum Dei audierit, & custodierit,quam quòd illud cõceperit in utero. ibidem.f
Mariam matrem veram fuisse Christi, probat Augustinus ex Euangelio , contra Manichæos. tom.9.17.g
Maria,mater fuit humanitatis Christi,nõ diuinitatis. to.9.17.m.& sequentibus.
Maria virgo communicauit erumnis Euę, non tamen pariendo. tom 9.196.g
Maria Christum pariens , Ecclesiã pariture figurauit. tom.9.246.d.e
Virgo maria nõ plene explicare potuit, qđ capere potuit. to.9.260.K
Circundedit maria virum,angelo fidem dãdo,quia Eua perdidit virum,serpenti cõsentiendo. tom.10.127
Maria scientiam diuinorum ignorare non poterat,quæ plenitudinem paritura erat Prophetarum. ibidem
Maria sancta credidit,sancta concepit,& sãctior efficitur post partum. ibidem.i
Mariæ creuit in Christi partu integritas corporis,potius quam decreuit.to.10.129.i
Maria,virgo,& mater. Eodem.130.b
Maria cum peperisset,minor erat mater quã filius. ibidem.e
Qũo maria virgo,ĩ partu fueritvirgo.ibi.i.K
Maria in lætitia,& non tristitia,dominũ parturiuit. tom.10.132.e.f
Maria fœmina,edidit virum , vnde saluabit fœminam & virum. ibidem.f.g
Marię partus,& Euæ,cõparatio.ibi.e.f.& se.
Maria sexus sęminei victrix,gemitum dolorem que nescivit. to.10.133.l
Error circa partum virginis marię.tom.10. 214.b
Mariæ virginis ministerium erga Christum. to.9.196.m.& seq.tom.10.127.f.g
Mariæ obsequia ad Christum paruulum natum. tom.10.127.f.g
Mariæ pręrogatiuę in lactatione benignæ Christi. tom.10.128.i.K
Oĩa,nutrice digna,virgo maria circa paruũ Christum exercuit. tomo.10.129.h
Modestia marię virginis,in eo q̃ dixit,Pater tuus &ego,nõ ego & pr̃ tuus.t.10 316.m

Maria virgo, dicta mulier.
Maria virgo dicta mulier. to.6.124.h,tom.9.20.e
Christus in nuptijs matrẽ non cõtẽpsit,cũ dixit, Quid mihi & tibi ẽ mulier. t.9 18.c,d
Virgo Maria appellata est mulier,ĩ sacra scriptura,mõ Hebraico,quo omnes fẽminas vocant mulieres to.9.246.m
Quare Christus Mariã matrẽ vocauit mulierẽ,cum virgo esset. to.10.143.b,c
Mariæ dolor.
De Marię dolore in passione filij. t.2.87.m, & seq.
De commendatione eiusdem facta Euangelistæ Ioanni. ibidem
Mariæ animã quomodo pertrãsiuit gladius. to.2.87.m,&93.c
Maria virgo in passione filij sui, Iudæorum peccata deflebat. to.10.283.g
Mariæ assumptio.
Mariæ corpus no esse incineratũ, sed assumptũ ĩ cęlo,rõnes quędam,9.196.c,e.f.& se.
In festo assumptionis Mariæ virginis & Sermones duo. to.10.270.d,e,seq.
Nulla scriptura sacra Mariæ virginis trãsitũ celebrat. ibidem e,f
Ambrosius dicit Mariam nõ finisse vitã gladio. ibidem.f
Marię virginis excellentię.
Mariæ prę omnibus hominibus faciebat voluntatem Dei. to.2.42 I
Maria sine peccato. to.7.242.a
Mariæ merita. to.6.262.g
maria virgo prophetauit ante Ioãnem Baptistam. to.5.168.i
Comparatio Marię ad Euã.to.9.245.a,tom.10.263.e,f,& 270.h
Mariæ virginis priuilegia,& excellentię.to.10.127.l,m,& seq.
Maria tria Euę mala tribus bonis exclusit.t.10.129.K
Quæ Mariam non sequuntur fẽminę, tribus malis Euę,dolori, tristitiæ, & seruituti se subiugant. ibidem
Apostrophe ad virginẽ Mariam.t.10.130.K
Oratio ad Mariam. to.10.263 K,& 271.d,e
Mariam satis laudare nemo sufficit. tom.10.270.g
Virginis Marię pconia.t.10.270.g h,& 287.e
Mariæ figuræ, & nomina.
Maria virgo,est ciuitas Dei. to.5.165.b
Maria,Ecclesiæ typus. to.10.127.m
Maria,facies terræ. to.1.186.m,& seq.
Maria facta est restauratio fœminarum.t.10 129.K
Maria facta est fenestra cęli. ibidem
Maria virgo,facta est porta cęli,& ianua Paradisi. to.10.130.h,i
Maria est mulier amicta sole,& Iuna sub pedibus eius. to.8.544.b
Maria sponsa. to.10 127.i
Maria facta est scala cęlestis. to.10.129.K
Maria,terrã ꝓmissionis figurabat. t.10.177.I
Maria Magdalene.
Maria Magdalene quę solebat esse in sua fornicatione frontosa frontosior facta est ad salutem. to.8.487.a,& 536.I
Quotidie pares sunt ĩ turpitudine,sed nõ pares in confessione meretrices. to.8.536.b
Quod ægra habere ipse locum credebat,vbi medicum suum esse nesciebat. to.7.229.i
Magdalenam dubitare,videtur Aug.fuisse illã peccatricẽ quam dominus sanauit spiritaliter. to.9.77.h,i
Maria cur sorori Marthę,accusationẽ aduersum præsentem se deponentem,nil respõderit. to.10.24.g
Maria,quomodo a domino excusata ibid.m
Quid illud vnũ qđ Maria elegit, & qđ multa illa quę auferentur à Martha.ibidem.m
Mariæ & Marthæ cõiuiuium, domino factũ. to.10.72.g,& seq.
Magdalena prius meretrix meruit per pœnitẽtia oĩũ dimissionẽ peccatorũ.t.10.155.c
Maria Magdalena, ad monumentum amissa fide,prorupit in lachrymas. to.10.194.m
Maria magdalene prima veniens ad monumentum cępit acrius dolere ꝙ perdiderit & defunctum. ibid.m
Maria Magdalene, nunciat Petro corpus Christi ablatum. ibidem
Maria Magdalene quęrens Christum inter defunctos arguitur. to.10.195.f
Marię Magdalene conuersio & pœnitẽtia. to.10.102.d,& seq.& 155.c
Magdalena,longo tempore sua defleuit peccata. to.10.283 g
In festo Marię Magdalenes: Homilia.to.10.269.a
Magdalena,Ecclæ figurã gerebat.t.10.206.d
Maria Hur.
Marię murmuratricis lepra. to.3.164.h

Marica,dea to.5.18.a
Marius,ſepties conſul. to.5.18.K
marius ſenior,Maricę deę committitur,ibidem,m
marij ſenioris ignobilis, mirabilis fortuna. ibidem
marius ciuili ſanguine cruentus. to.5.28.e
mariana victoria. ibid.f
marij alterius bellum cum Sylla, vbi occiditur. ibid, g,& ſeq.
marius. to.5.49.d
maritus deformis ne pueros deformes pariat. to.1.27.h,to.7.354.d
marito ſuperiũ debet. to.3.223.i.K.t.7.265.a
mariti Syri. to.6.280.l
maritum intemperantem, adulterum vxoris appellat Ambroſius. to.7.318.c
martẽ filiũ ſuum pugnãtẽ iuuare. to.5.15.g
martis ſignificatio. eod.31.i.K
mars,bellum. to.5.39.b
mars,ſtella. ibid.a.& ſeq.
martis adultera Venus, quę fingatur à Poetis. to.6.116.g
martia gens. to.5.37.b,& ſeq.
martius principium anni, a quo december decimus. to.5.57.i
martius,Primus mẽſis, vnde ſic dictus Paganis. to.6.108.l,in fine
marſorum vis ſerpẽtibus aduerſa.to.2.170.e to.3.222.g
marſi. to.5.47.b
marſi icãtatores ſerpẽtiũ.to.8.188.m.& ſeq.
martha,typus Eccleſię. to.4.116.K
De Martha & Maria: Sermo. to.10.24.e.& ſequen.

Martyr.

martyres,Latine teſtes.to.6.139.b.to 9.124.e
martyres. to.5.2.c.& ſeq.
martyr quis ſit reputandus to.5.22.f
martyres opere & habitu to.6.260.f
martyrum ſpectanda Chriſtiana,to.8.116.i.K.& 245.k
Sunt martyres veri qui pertinẽt ad Chriſtũ: ſunt alij qui moriuntur pro vanitate ſua. to.8.201.c.d
martyres multi eſſe voluerũt,neq.potuerũt: nulli tamen potuerunt:niſi qui voluerũt. to.8.458.g
martyr Chriſti,lõge differt à Chriſto. to.9.97.K
Voluntas bona martyribus vnde. to.10.97.f
martyrum amor to.10.112.g
martyres, Deum timentes, homines non timuerunt to.10.321.m

Martyres veri,qui.

martyres quomodo efficiuntur. to.5.113.f
martyrem Chriſti non facit pœna, ſed cauſa. to.2.93.i. & 229.g. to.7.6.a.b. & 59.e. to.8.83.a.& 85.e.& 128.e f
martyrum laus eſt in cauſę bonitate, non in pœnæ acerbitate to.8.240.b.c
Verus martyr,quis. to.10.74.c

Martyr Chriſtus.

martyres nõ potuerunt eſſe fortes,niſi intuerentur eũ qui prius paſſus eſt,& talia ſperarẽt qualia in reſurrectione ſua ipſe demonſtrauit. to.8.213.f.g
Parũ erat domino hortari martyres verbo, niſi firmaret exemplo ibid.K
martyrium Chriſti,& apud hoĩes, & in hoc mundo,nõ ſolũ non eſt opprobrium,ſed magnũ eſt ornamentum to.8.444.e
Sancti martyres,Chriſtum imitantes, calicẽ domini biberunt to.10.224.i

Martyres adumbrati.

martyres in Chriſto transfigurati. to.2.174.b
martyres ĩ ſudore Chriſti adũbrati. to.3.348.f
Veſtis ſãguine ſperſa,ſũt martyres.t.9.149.e
Infantes occiſi cunctorum martyrum forma. to.10.137.f

Martyrum patientia,& conſtantia.

martyrũ patientia. to.4.362.h.i.to.6.260.h
martyrij mortẽ nobiliſsimam ſuſtinere martyres non potuiſſent,niſi gratia Dei in eis abundaſſet to.5.113.i.& ſeq.
martyres quam dura ſuſtinuerint pro fide Chriſti. to.5.228.c
martyres fuerint in tormẽtis patiẽtes,ĩ cõfeſſione fideles,ĩ ſermone veraces.to.8.116.i
martyrũ tormenta homines extrinſecus videbant,coronas intrinſecus nõ videbant. tom.8.126.a
martyrũ ſanguine leges Eccleſiæ fertilius pullulauit. to.8.193.c.& 539.i
Quòd nunquam tantas tribulationes carne tolerarent, niſi magnam quietem mente conciperent. ibid.213.f
Quòd alii timẽtes cõſentiebãt, & viuẽtes abſorbebantur,alij occiſi eruebantur. ibid h
Quòd ex audiebantur & occidebantur,& tamen ab inimicis eruebantur. ibid.
multi martyres talia paſsi ſunt, ſed nihil ſic elucet quomodo caput martyrũ. ibid.i

martyres

martyres laborauerunt inter tẽpeſtates odiorum in hoc ſeculo, nec tantũ corpore, qđ quãdoq; poſituri erant, ſed ipſa fide periclitati ſunt. to.8.245. K
martyres ſancti paſsi ſunt, ne amando vitam amitterent vitam. to.8 455.h
martyrum ſanguine purpurata eſt terra, cęlũ floret coronis martyrũ, ornatæ ſunt Eccleſiæ memoriis, tẽpora natalibus, & crebreſcunt ſanitates meritis eorum. to.8. 465.i
Inter martyres habentur etiam plures Prophetæ, non tñ ideo moriebãtur quia Chriſtum prænunciabant: ſed qui a iniquitatibus hominum liberius inſiſtebãt. t.8.540.e
Propter Chriſtum, ideſt, propter confeſsionem nominis Chriſti, quo Chriſtiani ſumus, nemo mortuus eſt ante Chriſtum. ibidem. e,f
Quanta paſsi ſunt, & quare. tom.8.492.f
Quòd erant ad tempus infęlices, ſed in æternum fœlices. ibidem
martyrum conſtantia. to.9.69.l,m
mortis magna moleſtia, martyribus maiorẽ parit gloriam. tom.9.122.g
martyres, omne genus mali ſubierũt. t.9 198.l
martyres certam rrſurrectionis fidem habentes, pœnas non timuerunt. to.9.211.c
martyres, pro ſanguine Chriſti quem biberunt, ſanguinem ſuum fundere non dubitauerunt. to.9.212.e
In ſanguine fuſo a latere Chriſti, ſancti martyres ſtolas lauerunt. tom.9.242.d
Securitas martyribus a Chriſto prœſtita. to. 10. 97. f
Salutem temporalem, pro ęterna, ſancti martyres contempſerunt. tom.10.256.a
Comparatio conditionum martyris, & tortoris. to.10.276.b
martyres ſupplicia nõ timebant, quia pro ſe deum habebant. tom.10.277.l,m
martyres per paſsionem, trãslationem magis credunt eſſe quam finem. to.10.278.b
Vox martyrum, eſt omnia tolerare pro Chriſto, & de ſe nihil præſumere. t.10. 278.d
martyres in multis afflicti, per fortitudinem tamen manſerunt immutati. to.10.284.c
Martyrum victoria, triumphus, vindicta
martyres omes, quomodo vicerint lupos. to. 8.70. e,f
Hoc orat vox martyrum, non vt occidat inimicus, ſed ne timeatur inimicus. t.8.213.i
Vox martyrum gratulantium de euaſione periculorum, cum iam ad perpetuam fęlicitatem peruenerint. to.8.481.b,c
martyres in quo vicerint, & per quid. to. 10. 50. h, i
Anima martyris diſcendea corpore, deus corporis curam aſſumit. tom 10 320.g,h
martyres poſt iudicium vindictam recipiẽt. to.10.155.k,l,& 259. m

Martyres imitandi.

martyres vobis oſtẽdunt pro veritate & pietate omnia mala eſſe toleranda. to.5.92.c
martyrum ſequamur veſtigia, ſi mentem Chriſto parere velimus. tomo. 9. 97. h,i
Qui caſtitatem veritatem, & iuſtitiam in fratribus defenſauerit, ac in ſe cuſtodierit, martyr erit. to.9.229.g
Si ad martyrum flammas non peruenimus, eorum ſalutem paſsiones cogitemus. to. 10.269.e
Habet pax noſtra martyres ſuos. tomo. 10. 250. m
mundi voluptates contempſiſſe, magna pars martirii eſt. to.10.277.b
Qui martyres imitari noluerit, ad eorum beatitudinem peruenire non poterit. ibidem. f
Quomodo ſunt imitandi martyres. ibid.
Duobus præcipuis imitabimur martyres. ibidem. g, h

Martyrum præſtantia.

martyres noſtros tanto pulchriores ciues cęleſtes, quãto victorioſiores poſſemus heroes appellare. tom 5.87. K
martyrum corona tom.6.269.e,f
martyrii donum occultum, ſi examinatrix deſit tentatio. ibid.d,e
martyres in Eccleſia ſummum locum tenẽt, & apice ſanctę dignitatis excellunt. to. 8. 236.h
Pro martyribus non oratur. to.9.97.i, to.10. 75. K
martyres, & Apoſtoli, ac cæteri ſancti paſtores boni. tom.10.42.l,m
Ad Martyrum corpora miracula edita. to.1. 13.a,b, to. 2. 197. a
Ad martyrum ſepulchra epulę & ſynaxis. tomo. 1.43.b,c
Ebrioſi in honorem martyrium. to.2. 94. h,
martyrum reliquię honorandę. tom.3. 68.h
martyrum baſilicæ frequentandę. ibid.

martyrium vice baptiſmi.ibidem.i,& tom.5. 113.K,to.7.138.a,b
martyrũ reliquas hypocritæ ſub habitu monachorum venditant. to.3.265.i
martyrum orationibus ꝓpiciatur deus peccatis populi ſui. to.4.54.a
martyres ſancti quomodo adſint periclitãtibus, negat ſe poſſe definire Auguſtinus. to.4.322.e
martyres delubris ſucceſſere. to.5.73.b
martyres honoramus propter,deũ,celebrantes ipſorum memorias, vt deo gratias agamus,& nos exemplo illorum ad coronas accedamus to.5.74.k,& ſeq.
Quòd vniuerſa miracula, quæ per martyres in Chriſti nomine fiunt,ei fide teſtimoniũ ferant,qua in Chriſtum martyres credide runt. to.5.232.g
Quanto dignius honorentur martyres qui ideo multa mira obtinẽt,vt deus verus colatur, quàm dæmones,qui ob hoc quędã faciũt, vt ipſi dij eſſe credanť.ibi.i, & ſeq.
martyrum memorias qua religione colãt ac celebrent Chriſtiani. tom.6.120.e,f
martyrũ feſta quomodo celebrãda.to.8.61.f
martyrum ſcopus,Chriſtus. ibid.c
Si martyrũ natalitia volumus rectè celebrare,imitari debemus eos,nõ ꝓcedere: &c. to.8.246.f.
Quoties ſanctorum martyria celebramus,toties ſaluatoris laudes ędimus.t.10.259.g,h
Inter martyres, præcipuè laudamus innocẽtes, qui cęteros pręueneruut. ibid.g, & i
Non immeritò martyrum corpora ſub altario cõduntur, vbi mors domini quotidie celebratur. ibid.h, i
In feſtis plurium martyrum, Sermones ſex. tom.10.266.f,& ſeq.

Martyrium,

Quid ſit martyrium· tom.10.278.c
martyrium ſupplet vicem baptiſmi.t.5.113.i
De martyrio. to.7.6.b
In martyrio tria ſunt. tom.8.236.h,i
Armat Auguſtinus ad fortiter preferenda martiria. tom.10.6.a,b, & ſeq.
Qui pro teſtimonio veritatis vel iuſtitię qđ pertulerit,dominus illi pro martyrio cõputabit. to.10.240.i,
Vincere peccata, pars martyrii eſt.t.10.250.m,& 251.c,& 277.b
Non martyrium ſola effuſio ſanguinis conſummat. to.10.277.a
Non tantũ in effuſione ſanguinis eſt martyrium. to.10.306.K
Martires non baptizati,extra Eccleſiam, Schiſmatici,Pſeudomartyres.
Pſeudomartyres. tom.2.63.b,c,to 4.394.d
De martyribus non baptizatis. to.3.68.i, to. 7.138.a,b
martyrium ſchiſmatici pro Chriſto,quantũ valeat. tom.4.364.d
mors quando bona martyribus, & quando male. to.5.113.a
martyrium extra eccleſiam. to.7.137.f,g
Donatus & Marculus,non habendi pro martyribus,qui ſeipſos ꝓcipitarunt.t.9.23.g,h
martyres, quia fideles. tom.10.70.d
Qui ſint martyres diaboli. tom.10.278.c,d
Spiritus malignus ſępe implet vates ſuos,vel falſos martyres, vt tormenta vel ſibi ingerant,vel ingeſta contemnat.tom.10.320.e, f
martyriani hęretici,qui. tom.6.8.g
maſculinũ genus,ꝓ quolibet ſexu.t.4.107.x
maſculum & fœminam fecit eos.exponitur. tom.5.128.d
Quid ſignificet id quod Aegyptii maſculos Iudæorum occidi, & fęminas reſeruari iuſſerant. to.10.170.a
maſiniſſe regnum tom.5.30.m
maſpha,interpretatur intentio. to.5.162.l
maſſa candida,apud Carthaginem, plus habet quàm centum quinquagintatres martyres:horum feſtum agitur non calendas Septembris tom.8.155.b
maſſa ſanctorum to.10.28.e
maſſagetæ. to.5.203.e
matres duę, cęleſtis & terreſtris. to.4.304.b
mater Scipionis non adoratur. to.5.12.m
mater magna,oẽs vicit crimine.Eod.62.f,g
mater, & virgo, Eccleſia catholica.t.6.265.h, i. Vide,Eccleſia.
mater impiorum,Babylonia. to.8.46.a,b
Contra matres quæ cum pepererint,dant nutricibus infantes nutriendos. to.8.158.d
charitas materna. tom.10.20.c
matrẽ cur ſe Chriſtus negauit hr̃e.t.2.42.l,m
matrem reliquit Chriſtus.to.3.354.e,tom.8 133.m,& ſeq.to.9.19.f,g
mater interpellans. to.4.150.b
mater fidelium,quomodo Maria.to.6.263.a Vide, Maria.

matrem

matrem habuisse Christum super terrã, cur quidam negent. to.8.22.i
matrem Christus nõ exhonorauit in nuptijs cùm dixit, Quid mihi & tibi est mulier? t. 9 17.c,d
materia prima, hyle. to.1,72.f
De materia prima quid senserit aliquãdo Augustinus, & quid modo. ibid.g
materia prima ex nihilo, ex hac omnia. ibi.i
Informis materia varijs nominib. designata. to.1.268.f,g
An materia prçcedat formam. to.3.168.i,& 188.l,& seq.
materia informis, & formabilis. Eodem.188.l,& seq.& to.1.8.h
materia quælibet. to.3.168.h
materiæ corporali vniuscuiusque, indita est ratio in qua innatũ videtur esse quod nõ dũ est: immo quod latet, sed accessu tẽporis erit, vel post apparebit. to.5.237.c
matthæus & Lucas generationẽ Christi recẽsentes variant. t.4.37.b,& 126.h,i,& 355.e,& K, to.6.48.c,d
matthæus Euangelium Hebraice scripsit. to.4.126.h,& 156.b
matthçus & Lucas humanitatem Christi maxime commendant. to.4.226.K, & 183.i
matthæus per leonem signatur. to.4.126.b, to.9.60.m
matthæus quando vocatus. to.4.146.f
matthçus, ipse est, qui & Leui. ibid.e
matthæum elegit Christus, & scribã reiecit. to.4.245.i
matthæum non esse authorem Euangelij sui Manichæi finxerunt. to.6.107.K
Vide, Euangelistæ.
mathematicorum vanæ diuinationes. to.1.48.g, to.4.189.a,b
mathematicorum memoria. to.1.62.m
mathematicę figuræ & lineæ. t.1.212.i,K,& seq. to.3 212.l,m
Contra Mathematicos qui expositione syderũ ponũt actº & volũtates hoiũ. t.2.170.e
mathemathicorũ pernicioseę superstitiones. to.3.11.f to.4.435.c,d,& seq.
mathematicis non habenda fides. to.3.11.i
Inter Mathematicos, & dęmones, societas. to.3.11.l,m
mathematici, etiam si vera dicant, fugiendi Christiano. to.3.174.h,i,& seq.
Contra mathematicos. to.4.189.a,& seq.& 211.e,f, to.6.9.b,c, to.8.538.c,d, & seq. to.9.201.i
matheseos obseruatio Christianis pnicioſissima. to.4.287.f,& seq.
mathematicorun vanitas: & quod cõuincãtur seipsos destruere & refellere. to.5.39.m,& infra copiosè.
mathematici malè iudicant rerũ euentus attribuentes fato. to.5.39 g,& seq.
De mathematico conuerso per beatũ Augusti. qui secũ portabat codices ĩcẽdẽdos: p quod fuerat incendendus. tomo.8,209.K
mathematicorum sacrilegia. ibid.
Vide, Astrologia, & Diuini.
Contra Mathematicos agitur. to.8.203.b,c
mathematicorum impietas de Christo. to.9.18.a,b
mathematicos cõfundit Augustinus ex Euãgelio. ibidem.b
mathematicis non credendum. ibid.c
mathematici multos fefellerunt. to.10.46.h
mathematici, peccatorum causam reijciunt in stellas. to.10.96.f
Diabolus, per Mathematicos & Manichęos, seducit homines ne confiteãtur. ibidem.
mathusalem anni. to.4.28.m
De mathusalem vita, cõscripta diuersimode in codicibus nostris, Hebręis, & Gręcis. to.5.134 g
Et quotannis vixerit. Ibi g,h
Vita mathusalem, quatuordecim annis videtur diluuium excedere. ibid.i
mathusalem secũdum aliquos, trãslarus fuit tempore diluij. Eod.134.K
mathusalem sex annis ante diluuium defunctus est, secundum quosdã ibidem.135.i
mathusalem quoniam nõ fuit in arca vbi potuerit viuere. to.7.259.e
De matrimonio, & cęlibatu cõtẽtio t.1.46.c
matrimonia, & possessio, Christianis licita. Eodem.259.h
matrimonij vsus legitimus. ibi.i,& seq.
matrimoniũ cosummatũ, & ratũ. to.2.48.g
matrimonium diuinitus institutum. t.3.74.l to.4.330.b
matrimonia ẽt secũda & tertia, licita. t.3.77.
matrimonium tria cõplectitur. to.3.208.h, i to,6.261.c, to.7.261.
matrimonii sacramentum. t.4.20.h, in fine. to.6.257.c,258.m.& so.seq.c
matrimonium cum infidelibus. to.4,28.b

De matrimonio sacerdotum. to.4.302.e
matrimonium quo Deus instituit ad adiutorium propagandę prolis. to.5.128.c
In matrimonio coniugio, viri acceperũt sorores suas a principio. to.5.127.h,& seq.
matrimonio sancti patres propinquas sibi coniũgebant, ne longius propinquis dispergerentur. ibidem,& seq.
matrimonia cõsobrinarũ,cur prohibita.ibi.
matrimonium non solum sororum,sed etiã cõsobrinarum,quod lege diuina nõ prohibeatur, antè etiam quam lege humana prohiberetur multi horrebant. ibidem
matrimonio coniuncti verecũdãtur de actu libidinis. to.5.127.e,& seq.
matrimonium Abraham cum Cethura,post Sarę mortem,quid figurarit. t.5.153 b,c
matrimonij copula,excusat delitias mũdi,& non sint damnabiles. to.5.224.f
matrimonium verũ contrahũt,quæ post votum nũbunt. to.4.367.l
Nec dirimi debent. ibi.m
matrimonium bonũ,etsi voti solutio mala. to.4.367.b
matrimonij vsum dãnant Manichæi.t.1.256 g,& 265.f,g,t.3.68.g,to.6.7.m, & 100 K
Encratitæ. to. 5.6.h
Adamiani. ibidem.x
Apostolici. ibidem.m
Hierarchitę. to.3.68.g,to.6.8.c
A matrimonio abstinẽtes & monachos, clericos,multos,hẽt Eccla catholica.t.6.6.m
matrimonia & continentiam æquabat Iouianus. to.3.68.g
matrimonium contraxerunt uirgines sacræ, prouectæ etiã ætatis Iouiniano authore. to.1.23.i,to.6.10.f
matrimoniorũ molestias abhorruit Iouinianus. ibidem
matrimonium quare sic dictum.t.6.114.i,k
matrimonii vinculum soluit sola mors cõiugis. to.6.279. h
matrimonia iterata p fornicatione habebãt
Cataphryges. to.6.5.i
Catari. ibidem.m
Tertullianus. to.6.10.h
matrimonium Christi, & Ecclesiæ, magna charitate coniunctum, to.8.328.g,h
Vide,Coniugium.
Patriarchę ad fontes & puteos matrimonia inuenerunt. to.10.167.g
matrimonium in fide,partus in virgine.t.10. 132.f
matta,strati genus,vnde Mattarij. to.6.73.i
matura,siue Matuta,dea. to.5.32.g
maturitas, & immaturitas, quę dici soleat.t. 8.463.a
In natali beati Mauritii, ac sociorũ eius:Sermo. to.10 321.l
maxilla locus. to.3.46.a
maxillam præbere quomodo intelligendũ. to.2. 7.i,K,to.4.7.i, & 401.m,to.6.139.a. b,& so.seq.l,m
Christus percutienti alteram nõ prębuit maxillam. to.9.115.g,h
maximilla,vxor Egetis præfecti. to.6.56.K
maximilla,prophetissa Montani. to 6.5.h
maximinianus.Episcopus catholicus, grauiter cęsus à Donatistis t.2.66.a, b,t.7.88.i
maximinianistarum causam perstringit. t.1. 24.h,to.2.232.g,h,to.7.89.K,l
maximinianistæ factio Donatistarum.t.6.3. b.to 7.5.c
maximinianus ordinatur Episcopus,contra Primianũ Episcopũ. to. 2.66 a.b,& 209. l,m,to.6.24.b,to.7.83 g,to.8.96.d
maximimiani schisima.to.7.83.h,& seq.& so.95.h,i,& seq.
in Maximinianistarum causa acriter inuehit in Donatianos. to.7.99.m
maximinianistarũ cã narratur.to.7,206.d,e
Quod decreto Bagaiensis cõcilii,qui ,prijs manibus Maximinianum nõ ordinauerãt innocentes decernuntur. to.7.102.b,c
De eorum concilio,& quid in eo actum sit. to.8.96.e
Quod excludebantur à Donatistis de Basilicis. to.8.190.c
Contra Maximinum Hæreticũ scripsit Augustinus. to.6.219.c,& seq.
maximum,Arianũ quomodo vicerit Augustinus. to.1.in Posidonio.
maximus. to.5.48.b
medeæ volatus. to.1.181.i
medi.to.5.36 m Vide,Persę.
medlator iter Deũ & hoĩes,qualis esse oporteat.to.1.67.K.to.4.433. k,l,tom.7.262.a
Verus medtator,Christus. to.1.67.K.2.129. m,& seq.to.3.54.l,& 63.l
mediator vnus.to.2.140.b,to.3.20.b.& 253 b,& m,& 355.b,to.4.134.l
mediator verus Christus est,quia homo.t.5. 78.c,

78.c, & 97.h
Vt mediator Christus esset, in forma serui infra angelos esse voluit, in forma dei supra angelos mãsit: in inferioribus, vitę via in superioribus, vita. ibid.78.c,d
mediatorem inter nos & deum mortalitatẽ transeuntẽ habere oportuit, & beatitudinem permanentem: & præmittit quomodo resuscitari debent a mortel. ibid.
mediator inter deum & hominem, nec angelus bonus, neque malus. ibid. & sequen.
Quo mediatore indigebamus. to.5.79.c
Conueniens mediator fuit Christus. Ibid.
mediatores falsi & fallaces. ibid.e
mediator Christus est, secundum formã serui, in qua etiam est sacerdos & sacrificiũ to,5.83.h,& seq.
Per mediatorem Iesum fit purgatio peccatorum. to.5.88.e, & seq.
mediator Christus, ostendit substantiam carnis non esse malam. Eod.88.a
mediatori tanto tenacius inhærendũ, quanto in hæc ima potestatem dæmonum maiorem videmus. to.5.172.l
mediator Christus, cõtrarius est dęmonibus & ab ipsorũ dominio nos liberat per suã fidem. Eod.193.g,h
Per mediatorem Iesum nobis deus amorem donat quo vitis speramus. to.5.219.f
mediatorem se nõ faciat sacerdos, inter deũ & populum. to,7.10.l,m
mediatorem esse inter deum & hominem, quid sit. to.8.48.i
Cur Christus mediator dei & hominum. Eodem.332.e,f
Quòd fit mediator inter duos, & quomodo to.8.400.b,c
Ideo mediator factus est Christus, quia &c. ibid.511.b,c
mediator dei & hominum Christus, inquantum homo.to.9.97.b,& 237.e,f,to.10.68 m,& 128.f,& 142.h
Christus non est mediator homo præter deitatem, nec mediator deus præter humanitatem. to.9.237.f
Ioannes est verus noui & veteris testamenti mediator. to.10.265.e
medicina vulnerum nostrorũ, Christus. to. 1.59.d,to.3.9.f,g,to.9.5.m
medici consulendi. to.1.282.g
medicina omnis a deo. Eod.254.i
medicina animarum.to.1.239.b&c, & 254.i
medicina non ideo negligenda est licet quorundam insanabilis sit pestis. to 2.50.c
Cui pœnitendi medicina non prodest, pessimum est hominum genus. to 2.74.m
medicinas multas inuenire cogunt multorũ experimenta morborum. to.2.68.h
medicinę pro ætate & tempore adhiberi debent, & exẽplo probatur. Eod.6.m,& seq.
De consilio medicorũ faciendum, est quod fiendum est pro salute. to.2.154.g
Non est opus sanis medicus, sed ęgrotantib. exponitur. to.2.258.i,K
medicina superstitiosa. to.3.11.d
medicinæ externę vsus. to.3.203.& l
medici aliquando saluti opitulantes, in corpore faciunt quæ horret aspectus.to.5.7.e
medicina Syllæ modum excessit. Eod 28.e
medici forma nihil prodest. to 5.35.g
medicina nulla spiritalis valet adhibita exterius, nisi spiritussanctus curet interius.to. 5.132.e
medicamenta non sufficiunt ad curandas infirmitates diuersas. Eod 237.d
medici quidam, anatomici vocati, considerauerunt satis crudeliter, interiora hominum mortuorum laniantes. to.5 238.f
medici anatomici. to.7.387.m,& fo.seq.f
medici empirici. ibid.
medicorum mos. to.8.3.l
medicina morbos non nouit. to.8.4.l
medicus crudelis est, qui exaudit, & parcit vulneri & putredini. to.8.79.d
Quòd ferro armetur contra vulnus, non contra hominem. to.8.86.f
Nõ curat quid a phrenetico audiat, sed quo modo conualescat. Eod.89.m
magna est gloria medici, quando ex desperatione conualescit ægrotus. to.8.144.f
Ad hoc amat ęgrotũ, vt faciat sanũ. ibid.l
medico omnipotenti nihil est insanabile.to. 8.198.K,& 381.d
medici, etsi non suscitabunt, non ideo debẽt homines deserere medicinã: quia sub isto nomine superbi intelligũtur medici, pollicentes hominibus salutem, quam dat solus deus. Eod.252.a,b
medicus alia præcepta dat sanis, alia ęgrotis to.8.263.l,m
medici & gigantes in Hebrẽo, ponẽ vno modo sonant: & quid significẽt. Eod.389.h,i

medici qui fidele ministerium opitulantur saluti: viuentes curare possunt, non mortuos excitare. ibid. i, K
medici dicuntur prædicatores verbi. ibi. K, l
medicus ī doloribus exigit patiētiā, sed post dolores, pmittit salutē: sic & Xps. t. 8. 320. i
Cur medicus fallatur aliquando promittens sanitatem de corpore humano. to. 8. 381. e
medicamentum medicatum a sapiente, quid sit. Eodem 188. b, & seq.
medicamenta quotidiana, sunt refectiones omnium indigentiarum. tom. 8. 381. g
Hoc valuit ad ægroti medicamentum, q̄ medicum occidit ægrotus. Eodem. 420. m
medicamenta sunt quæ nobis quotidie apponuntur. to. 8. 480. g
melius est vt omnes sani sint, quam vt ars medicina exerceatur. to. 8. 488. b
medicus & animarum & corporū Christus. to. 9. 321. i; to. 10. 17. g, & 18. c, d, & 64. b, c, & sequen. & i
Quid medicus in ęgroto amet, & odiat. to. 9. 137. f
medicus voluntatem ægri attendens, nunq̄ illum curat. to. 9. 199 m
Deus magnus medicus, quare ad nos venit. to. 10. 61. m
Boni medici officium. to 10. 68 i
Quantā nobis medicina Christus attulerit. to. 10. 264. a, b
medietas saluatoris, significatur in lapide a Samuele posito inter duo loca: & quomodo. to. 5. 162. K
meditatio & contēplatio, qd sint. t. 3. 289. c, & 294. h
meditari diuina. to. 3. 351. f
meditationum liber. to. 9. 150. col. 4
meditationum liber alius. Eod. 235. co. 2.
Diuina meditatio dulcis est. to. 9. 173. g, h
meditatio animę ad amorē Christi t. 9. 174. g
Officium meditationis. to. 9. 177. f, g
medium quoddam est homo inter bruta, & angelos. to. 5. 78. m
medii nō sunt angeli boni, inter nos & deos to. 5 78. c, & 81. f
medius, alius bonus, alius malus. Eod. 78. e
medium duplex. ibidem
in medio terræ quando deus operatus sit salutem. to. 5. 159. K
In medio duorum animalium Christum cognoscendū prædixit Abacuch. Eod. 191. c
Quòd mediū dicitur, cōmune est. to. 8. 392. ī
mediū dicitur, cui præcipuus honor exhibetur. Eodem. 419. g
In medio est, qcqd est oībus cōmune, & qd nō est ī medio, quasi ī priuato est. t. 8. 277. f
Illud in medio est quod paria habet spatia ad omnes fines: ita deus medius esse dicit æqualiter omnibus consulens. Eod. 139. i
In medio populi, non suscipientis, suscipiamus misericordiam dei. to. 8. 144. f
Iesus Christus medius inter uiuos & mortuos. to. 10. 177. a
medullę interiores sunt ipsis ossibus, & significant dilectionem perfectā. to. 8. 225. d, e
mel amarum est febrienti, dulce tamen & acceptabile sanitati. to. 8. 32. l
mel sapientia est, primatum dulcoris tenens in escis Eodem. 298. K
mel doctrina est sapientię. to. 8. 457. l
Sensus mystici, mella de fauis, & granorū de spicis confricatio. to. 10. 14. f
melancomice, comunx. Criasi regis, deificatur. to. 5. 170. a
melechī Hebręo, chorus significat t. 8. 317. e
melchisedech protulit sacramentum mensæ dominicæ. to. 2. 129. i, K
melchisedech excellentia. to. 4. 34. g
melchisedech sacerdos, Abraham bene dixit. to. 5. 150. b Vidē, Dauid
melchisedechitę hęretici, alias melchisedechiani, melchisedech nō hominē, sed dei virtutem fuisse putant. to 6. 6. l
melchiades, episcopus Romanus. to. 2. 218. c
melicerte præcipitio spontaneo in mari periit. to. 5. 172. d
An meliora deteriorum nominibus vocari possint. to. 1. 181. K
meliora nostris, quę manichęi volunt esse summa mala. to. 6. 43 b
Fieri non potest, vt res deterior te, faciat te meliorem to. 8. 72. c
melitiāi hæretici, nō orāt cū cōuersis. t. 6. 8. c
melitoni imaginē dei non esse animam dixerunt. to. 6. 41, K 9. d
membra genitalia cur dixerit Apostolus inhonesta. to. 1. 22. i. to. 6. 151. a, b
membrū Liberi tenebatur coronare materfamilias honestissima. to. 5. 61. b
membra in sanitate leuia sunt, & in languore macra. Eod. 116. g, h
membra pudenda, ante peccatum non erant pudenda.

pudenda. to.5.115.a
membra genitalia,in opere libidinis, nō mouentur a uoluntate. Eod. 127.i
membra genitalia obedirent voluntati,si nō fuisset peccatum. ibid.128.f
Itē, quare hō magis verecundatur de motu eorū,quā aliarū passionū. ibid.g, & seq.
membra nulla sunt in corpore humano ad necessitatē, quæ etiā non sint ad decorē: sed conuersō,sunt quçdam ad decorē, & non ad necessitatem. to.5.238.g
mēbra nostra,& viscera,quç nō sunt distributa per varios necessitatis vsus,,pficient in dei laudibus iā cessante tali necessitate & sempiterna existēte fçlicitate. t.5.241.i
Nominatis mēbris dei, quç in nobis uisibilia & corporea sunt, potentias operationum oportet intelligi. to.8.22.K
Inter mēbra multa est distantia, & tñ vnum faciunt corpns. to.8.48.I
Sicut in membris nostris diuersa sunt opera sed sanitas vna: sic in oībus mēbris Christi diuersa munera,sed caritas vna.t.8.73I
De membrorum concordia. eod.502 c,d
membra çlestia,sunt opera bona. t.9.138.b
Quę sint membra nostra super terram. ibid.
membrorum vanitas & auxilia in corpore. to.10.41.b,c
membra Christi, & corpus eius, sumus oēs simul. to.10.142.h,i
Tollens mēbra Christi,faciam membra meretricis,exponitur. to.10.152.f
memoriæ vis magna.to.1.61.e, & seq.& so. seq.copio.& 196.i,k,& 198.e,f,t.10.32.c
Vide,Reminiscentia.
Affectionum memoria. to.1.62.m, & seq.
Etiam quç absunt, meminimus. ibid.62.c
memoria mathematicorum. ibid.62.m
memoria,vēter animi ibi 62.b,& t.10.111.h
memoria est etiam obliuionis. to.1.62.d,e
memoriā habent & aues, & pecora.to.1.62.g,& 109.l
In memoria an sit beata uita. to.1.63.K
meminimus & eorum quæ nunquā habuimus. ibidem.m
memoria deum quoq; continet. ibi.64.d
In quo memoriç gradu reperiat deus.ibid.e
memoria infida custos. to.1.147.l
memòriæ subsidium,scriptura. to.1.172.h
memoria vtrū possit eē sine phātasia.t.2.101l
memoria non semper est præteritorū. ibi.m
mēoria,qūo cōtinet ícorporea.t.2.eo 163.m
memoria quædam potest esse sine imaginatione. to.2.24.b
Quomodo meminimus eorum quę nunq̄ vidimus. ibidem.e, & seq.
memoria in scripturis tractādis plurimū valet. to.3.9.K
Trinitatis vestigium in memoria.to.3.128.b
Quomodo memoria mentis venit in ipsam. to.3.143.h
memoria an & prçsentium. ibid.i
memoriæ sedes,in cerebro. to.3.199.d
memoria mens est. to.3.290.f
Animus,pro memoria. to.1.62.b
memoria quid sit. to.3.291.i,to.4.187.g
memoria,intelligentia,amor. to.3.298.f
memoria mirabili sūt qdā pesimi.t.5.56.f
memoria est in brutis,& sensus,& appetitus to.5.100.l,m
memoria Simplicii incōparabilis.to.7.388.i
Qui non est memor dei in quiete, nec in actionibus meditabitur. to.8.212.K
meminisse dei,est ipsius facere eo.to.318.m
Quædam meminimus cum odio, quædā cū amore. to.8.521.c
memoria abundantię suauitatis dei, quę sit. eodem.553.K
Perdit deterra memoriam eorum:exponit. to.10.76.l, m
memoria,intellectus,voluntas,seperabiliter demonstrabilia,inseparabiliter operātur. to.10.53.a,b,& d
Et hęc tria quomodo singula pśonis trinitatis appropriata sint,ignorare sed dicit Augusti. ibid.e
memphis,Aegypti vrbs. to.4.39.m
mena dea,q̄ prçest mēstruis.t.5.33.d,& 56.a
menander,Simonis magi discipulus.t.6.4.K
menandriani asserebant mundū opus angelorum. ibid.
Liber de mendacio,moribus ad veriloquiū diligendum proficit. to.1.21.m
mendacium hominis,veritae dei. to.1.82.K to.3.354.d
mentiri & fallere,differunt.to.1.241.i,K. to.3.52.e,f
mendacia poetica to.1.165.i,& 179.d
mendax quid sit & mētiēs.t.1.eod.fo.179.d
mendacium officiosum nō est dicendū, nec ob laudem quidem dei.to.2.12.l,m.& so. seq.e,& seq.& 16.h,i,& 24.c

Vtrum

Vtrũ mentiri sit viri boni, an oporteat aliquã do mentiri. to.2.12.l, & 24.c
Mendaciũ nõ admittendum in literis sacris. to.2.12.k, & seq. epistolis & 21.g, & seq. & 24.c, & seq.
mendaciũ non sine iniquitate.t.3.6.e, & 52.e
Mẽtiri qd sit.t.3.52.e, & seq.t.4.2.d, & 16.f, g
Mendacium non ideo peccatũ non est, quia prodest. to.3.53.m, to.4.2, i, & seq.
Mendacium laboriosum. to.3.348.f
mendaciorum genera duo.to.3.351.l, to.4.75.f, & seq.to.8.12.m
mentiri, vel opinari, quis dicatur. to.4.2.c
mentientis cor, duplex. ibid.
mentiri num aliquando prosit, aut liceat.ibi. i, & seq.
mendaciorum exempla. ibid.
mendacium, an sit iniquitas to.4.3.d
mendacium pudicitię causa. ibid.g, & 9.d
mendacium officiosum. to.4.3.i, & 14.h
mendacium quo vitetur grauius, qd.to.4.4.l
De mendacio.to.4.2.a, & seq.Retra.to.1.21.m, to.10.236.g
Si mendacia sunt in sacris literis, imitanda non sunt. to.4.17.a
mendacia sanctorum non imitanda.to.4.15 d, & g, & 17.g, h
mendacium semper esse peccatũ.t.3.53.m, & 349.to.4.16.m
mentiri in vetere lege tolerabilius potuisse q̃ noua. to.4.11.c
mentiendum ne sit pro cuiusque salute. ibid.
mentiendum nunquam. to.4.18.m
mentiri ne liceat pro ęterna hominis salute. ibidem. h
mendacii nomẽ, p peccati nomine.t.4.19.e
mendacia non sunt ioci. to.4.2.b, & 39.e
mendacium obstreticum Hebręarum.t.4.17 a, & e, & 42.c
mentiri, & fingere, differunt. to.4.122.m
mendacio locum non esse in rebus fidei.to. 4.5.f
Licet tamẽ quędã occultare. ibi.g, & 14.h
mentientis, & mendacis, differentia.Eod.5.g
mentiri vtiliter non liceat. ibid.i
mentiri quando malum non sit. to.4.6.a
mendaciorum octo genera.to.4.7.e, & 10.g, & seq.&.18.l
Cõtra mẽdacii patronos.t.4.10.h, i, & 15.a, b
mendaciorum mala. ibid. f
mentienti non haberi fidem. to.4.12.i
mendacii confutatio. to.4.12.f, g
mendacia non esse, quæ putantur, in sacris literis. to.4.15.c, & seq.
mendax est diabolus. to.5.121.K
Et quare dicatur pater mendacii.t.9 68.K
mendacium potest dici omne peccatum.to. 5.121.k
mendacium non dixit Iacob, fingens se esse Esau. to.5.154.k
Viuere secundum mendacium. to.5.121.l
mentiri nullo modo potest deus.to.5.239.m
Nec modestiæ causa mentiendũ. to.7.242.i
mendaciũ est deo contrariũ, quia &c.t.8.9.l
Qui tantum mentiuntur pro salute, aut com modo alicuius, non malitia sed benignita te merebuntur aliquando ab omni mendacio liberari. ibid.
In iis qui perfecti sunt, nec ista mendacia in ueniuntur. ibid.m
Aliud est mentiri, aliud est verum occultare ibidem.
Qui ideo mentitur per viuat, moritur anteq̃ moriatur. to.8.54.m
iusti non mentiuntur ad salutẽ.Eod.fo.73.m
mendaces abundare volunt societate mẽdaciũ, ne soli de mẽdacio erubescãt.t.8.96.c
Ideo mentiũtur inimici, vt potentiã cuiusq; minuant de quo mentiuntur. Eod.223.m
mendacium Iudęorum. ad cõmendandam multam patientiam Christi valebat. ibid.
illi mentiũtur, qui aliud lingua, aliud corde gerunt. tom.8.285.l
mendaciũ dicitur, quicquid est contra legẽ, & veritatem. to.8.337.e
Sicut qui mendacium loquitur, de suo loqui tur: ita qui loquitur veritatem, de deo loquitur: solus ergo verax deus omnis homo mendax. ibid.
mendax est omnis homo peccato suo, dono dei verax. to.8.434.l
Qualiter omnis homo mendax est.tom.10. 204. m
Laborant homines loqui mendacium, cũ veritatem tota facilitate loquerentur. to.8. 533.b
mentiens in præcibus, iure forensi priuatur illo quod obtinnit præcibus. to.9.15.d
mendax est, qui dicit Iesum non esse Christũ to.9.128.K
Qui mentiuntur, sunt ex Antichristo, nõ ex Christo. ibid.i

mendax est, qui aliud loquitur, aliud agit. to. 9.129.b
mendacium est quod dicunt homines, hæc parta bona filijs meis seruo. to.9.202.c
mendacium fugiendum est. to.9.252.h
mendacii malum. to.10.27.K,l
mendacium occidit. to.10.86.d
Non mentiendum propter humilitatem. to. 87.c,& seq.
mendacium quomodo vultus fuerit Petrus. to 10.91.K,l
Custodum mendacium. to.10.112.c
Vtrum Abraham mētitus sit dicendo pueris: Cum adorauerimus, reuertemur ad vos. to.10.146.e
Error dicentium Christum fuisse mētitum. to.10.223.b,c
Non mentiebatur figuratum de assumptione virginis, qđ Deus voluit manere occultum. to.10.270.g
mendico quodam lætante. Augustinus ingemuit. to.1.46.m,& seq.
mendacitatem non esse verbi ministerium. to.3.261.m,& seq.
mendici nomine quis figuretur. to.8.414.d
mendicare nihil aliud est, quam ad hominū misericordiam viuere. Eod.418.e
mēdicos suos nos fecit Deꝰ. t 10.4.c,d,& se.
mendicus panē à nobis petit, & nos à Deo Christum qui panis est. to.10.15.a
Omnes sumus mendici Dei. ibid.35.g
menelaus. to.5.21.l
mens siue oratio, in homine optimum. to.1.8.g,& 141.i
Et quomodo Deo subdenda. ibi. vtrobiq;
mens fruitur Deo, vt beata sit. to.1.8.i
mens rationalis vtiosa est, & tenebræ. Eodē. 39.b,c,& 154.b,c
mens quomodo triumphat de numeris tēporalibus. to.1.139.c,d
mentem, spiritum, & rationem vocari. ibidē 210,l, to.3.47.a,& seq.f,g
mentis principatus. to.1.211.b,c,& seq. to.3.123.b
Regnū mētis, & rerū collectio. t.1. 211.b.c
mens potentior quam cupiditas. ibid.
mente rationali & sapienti nihil præstantius prēter Deum. ibi.c,d
mentis renouatio. to.1.81.a,b
mentem quomodo quidam æstimabāt Deū esse. to.79.c
mens. to.3.47.a
mens principale hominis. Eod.110.m
mens quomodo amat seipsam incognitā sibi to.3.123.h
Et quomodo ex parte sit sibi nota, arguta tio. ibid.K,l
mēs, ideſt, rationalis intelligentia. t.3.123.b
mens, vt est, ita se nouit. ibid.g
mēs qūo intelligit quid nō sit. ibid.h,& seq.
In mente hoīs qūo rationale quoddam cōiugium. t.3.130.f,g,& fo. seq.g,& m,& seq.
mens insantium an se nouerit. tom.3.141.e,f
mens quomodo seipsam intelligat. ibid.g
Supra mentem Deus. to.3.146.g,h
mentis humanæ excutientia. to.3.156.c
Secundum mentem totus homo æstimādus. to.3.165.g
mens angelica. to.3.185.a
mens veritatis capax non est, nisi à vitijs libera. to.3.254.g
mēs, & cōcupiscētia, in viro & muliere adulbrata. to.3.266.h,i
mens dicitus a μένω. to.3.283.d
Quod in mente emineat intelligentia. ibidem, e
mens omnia συνέχει. ibidem d
Spiritus quidem efficiunt mentē hominis, sed solus Deus implet. to.3.288.f
mētis dilatatio, subleuatio, alienatio. t.3 95.a
mens ad cęlestia excitanda. to.3 297.h,i
Vox mentis. to.3.338.g
mens infirma deprehenditur. to.5.8.c
mentis Christianę laus. Eod.9.f
Laudatur Deus, para mentem. to 10.54.h
mens dea. to.5.35.m,& 56.f
mēs bona melior est, quam bona memoria. ibidem. 56.f
mens resistent passionibus insurgentibus ab inferioribus, regnum exercet virtutis. t.5. 75.l,& seq.
mente inest naturaliter ratio, & intelligētia. Eodem. 93.d
mentis inerudite tarditas contenta est superficie literæ. tom.5.208.b
Ex mentis humanæ natura, ornatur vita ista morralis. to.5.238.b
mens humana discēdo, obliuiscēdo, & iudicando mutabilis est, nō diuina. t.9.105.m
mens sola Deum comprehendit. tomo.10. 32.b,& 33.e,f
mens dominatum habet. to.10.60.m

Vide Animus, Intellectus, Ratio.
Mensa Augusti qualis. to. 1. In Posside.
mensæ dominicæ sacramentũ protulit, Melchisedech. to. 2. 135. m
mensa beatorum. to 4. 53. g
mensa quando sit muscipula. to. 8. 143. f
mensa superborum. Eodem 372. g
mẽsis primus, cui Paschæ attributus. t. 2. 168 i, k, & 170. g, h
mensis primus mensis nouorum dicitur. to. 2. 169. i, K
mẽsẽ luna cępta & finita cõcludit. t. 5. 136. m
mensis primus, vnde Martius dictus, tom. 6. 106. l, m
mensibus deorum suorum nomina gẽtes imposuerunt. Ibid.
Ad menstruatam mulierem cur non accedẽdum. to. 4. 75. c, & seq.
menstruus sanguis. to. 5. 56. c
menstruo cessante, cessat generationis cõceptus. to. 5. 152. m, & seq.
mensura pedum, & syllabarum. to. 1. 71. f
mensura temporis. Ibid. h, & seq.
Dimensio carminis. Ibid. i, k
mensura silentij. to. 1. 72. K, l
Quomodo de mẽsura peccati & suplicij expunitur, in qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis. to. 2. 60. a, b, & seq.
Vtrum omnis mẽsura sit circumscriptibilis tempore. Ibidem
Vtrum aliquid possit esse cum mensura sempiternum. Ibidem.
mensurabile quod modis dicatur. Ibi.
In metiendi doctrina, vna est ratio anguli, alia quadrati. to. 2. 166. m
mensura. to. 3. 180. i
mensura qua metiuntur mali remetietur eis, sed nõ eodẽ modo aliquando. to. 5. 218. f
mensura plenitudinis. to. 5. 135. K
Tribus mensuris mysterium trinitatis intelligitur. to. 10. 225, f
mercator sine peccato & periurio vix esse potest. to. 8. 251. l
bonã mercaturã docet Augustinus. t. 10. 4. b
mercenarius fugit. to. 7. 111. b, c
mercenarij pastores sua quærentes. to. 9. 73. l
mercenarius est tolerandus. to. 10. 41. h
Paulus mercenarios permittit Euangelium annunciare. Eodem. 42. c
Et qui mercenarij. ibi. & seq.
Timothæus ad Phylippensis mittitur à Paulo, nã tãquã mercenarius, cũ tñ plures circa se marcenarios Paul⁹ haberet. t. 10. 42. d
mercenarius ob cõmodũ, nõ increpat. Ibi. f
mercedem quomodo pollicetur scriptura. to. 2. 140. m
merces quomodo debetur bonis operibus. to. 3. 353. K
Pro mercede temporali quidam Deo seruiẽtes, turbantur, quando vident impios talibus abundare. to. 5. 179. i
merces sanctorum militãtium pro æternis, alia est quam terrenorum. to. 5. 45. l.
merces nostra, gratia vocatur, quia &c. to. 8 62. m
Non est flagitanda merces ante operationẽ. to. 8. 89. f, g
merces nobis à Deo promissa. to. 19. 34. d
[illegible]. ro. 10. 49. a
merces nostra. to. 10 70. b
Corona, iustitiæ merces est. to. 10. 97 g, h
merces misericordiæ opera exercentium. t. 10. 100. c
Quotquot sanctæ vitæ exemplo quisq; ædificauerit, cum tot & pro tot mercedẽ beatam accipiet. to. 10. 209. g
Christus pro labore finito, promittit nobis mercedem infinitam. to. 10. 266. c
Nemo accipiet mercedem, nisi cõpleuerit laborem. Ibidem.
merces pũisa, omnis opere facit tolerabilia. to. 10. 261. e, & l
Qualem mercedem habemus peregrinãdo, talem mercedem habebimus peregrinos suscipiendo. to. 10. 302. e
merces discernit martyrem à patientia sceleratorum. to 10. 320. b
De Mercurii & Martis officijs. to. 5. 5. 9. f
Mercurius, sermo. Ibi. g
mercurius quasi medius currens. ibi.
mercurius, Hermes. Ibidem.
mercurius stella. Ibi. l. & seq.
mercurij quot fuerint to. 5. 74. d
mercurius & Aesculapius coluntur. ibi.
mercurius Trimegistus, nepos Athlantis. to. 5. 170. a, 180. l
mercurius q Græcè Hermes dicitur, de verbo perfecto scripsit. to. 6. 11. K
meretrix in prophetia Osee. to. 3. 17. h, i, t 6. 142. c, d
meretrix quæ. to. 4. 92. K

meretrices, superflitiones. to.4 418.c
Pompa meretricia. tom.5.39.c,& seq.
meretricum vsum nulla lux terrenę ciuitatis prohibet. to.5.207.e.f
meretrices olim lupę vocabant. Eo.fo.277.b
meretrix Romę pro dea colitur. to.5.92. g, & sequen.
meretrix, bestia, eremus, vnũ sunt. t.9.147.h
meretris magna, super bestiam sedens quid. ibidem.g
meretrix, vita luxuriosa, quę rapinis & voluptatibus agitur. to.9.148.d
meretrix quę. tom.10.76.i
meretrix quam Sampson cepit in coniugiũ, Ecclesia est. to.10.181.g
Domus meretricis, inferi. to.10.ibid.i
meretrix, quomodo facta uirgo. to. 10.188.b
Quę, pręter uxorem, cum aliquo dormit, nõ solum concubina, sed meretrix est. to.10. 209. K
meretrix quę infantem diuidi nolebat Ecclesiam catholicam signabat. to.10.226.e
meretricix conditio. to.10.250.i, K
meridies, pro charitate. tom.5.177.d, tom.7 174.f, in fine & 176.c
meridies sempiternum significat, quia & cę. tom.8.176.c, d
meridies ęstum persecutionem significat. Eodem. 331.c, d, & fo.seq.d
Obscurum sacramentum uerba Cantici canticorũ. Vbi cubas in meridie. to.10.43.f
Et locus ille explanatus. ibid.f, g
meridies quid significet. tom.10 43.g
merinthus hæreticus, unde Merinthiani. t. 6. 5.b, Vide, Cerinthiani.
[illegible] to.1. 24. g, to.2.136. b, & seq.
meritum humanũ. t.1.173.l, & 229 g, & fol. 252.f, to.3.247.h, & 251.h, & fo 353 g
merita nostra deus præuenit. tom.1.77.i, K & m, to.2.70.l
meritum in uoluntate hominis. to. 1.212.b
merita pręcedunt præmium. Eod.253.c
merita piorum. t.2.48.l, m, & 139.b, t.3.66.l
merito humano gratiam dei dari, hæresis Pelagianorum. t.1.48.k, l, & m, & pagina seq. per totum. & 140.b, c
meritum fidei, misericordię dei debetur. to. 1.18.g, & 231.K, l, to.2 139.c, d
[illegible] to.2.epist.105 & 106, & to.8.277.m, & seq.
[illegible] 2.96.h, & seq. t. 3.53.f, & seq. & 74.i, & 348.d, & fo.seq.b
[illegible] tomo.2. 140.h
[illegible] ibid.m, & seq. tom.7.426.e, f to.8.364.d, & 281.1
meritis nostris beatitudinem conferri, quo intelligendũ. to.2. 140.m, & seq. t 3.145.g
meritum hominis, donum gratuitum. to. 2 144. m, tom.3 137.c, & 145.g
meritis & operibus suis fidentes, iustitiã dei contemnunt to.2.181.c
Initium meritorum unde. tom.3.67.m
merita nostra, dona dei. to.1.59.d, to.3.62.K to.8.554.b, c
merita nondum natorum. to.2.193.a, & seq. & 213.e, f
[illegible] t.2. epist.105. & 106. to.3.344.m, to.8.129.e
merita sanctorũ aliis quoq; pdesse. t.4.57.b
[illegible] t.4.202.d
merita omnia, tum fidei, tum operum, præcedit gratia. tom.4.218.i, K
Vide, Gratia.
merita sanctorum diuersa. to.3.355.c, to.6. 266.a, b, & 269.d, e
meritũ crescit ratione difficultatis operis in iũcti: & demeritũ rõne facilitatis. t.5.205 f
meritorum ordo magis prędendus est in hominibus vel rebus, quam temporum. Eodem. 199. b
meritum causatur quodammodo ex libro arbitrio uerũbili: inuentibile enim potius pertinet ad præmium. to.5.242.m, & sequen.
meritorum fiducię prędertur confessio peccatorum. tom.6.267.i, K
merita sua iactantes, alieni sunt a gratia. to.8 52.m, & seq & 154.l, m
Sicut merita nostra non fecerunt ut primo a bono deo crearemur, ita merita nostra nihil fecerunt, ut perpetua salus nobis a domino mitteretur. Eodem. 130.e, f
Cum uideris q̃ tibi per merita tua quę mala fuerunt, nõ debebatur nisi suppliciũ, agnoscis quid per gratiam Christi tibi donet. to.9.159. l, m
[illegible] Eodem. fo. 203.a
Vt mereremur nihil boni egim⁹. t.8.211.c, d

merita

[illegible] Eodem
364.d,& 442.m,& seq.
Omnia tua merita, dei sunt dona.t.8.554.b,c
Nullum meritum nostrum meruit vocationem. to.9.161.g
Nulla merita præcesserunt creaturarum. tom.9.165.i
De merito nostro ne extollamur. to.10.7.b
Sancti fulgebunt secundum meritorum diuersitatem. to.10.49.a
Cum timore domino seruiendum,& non præsumendum de meritis. to.10.55.& seq.
Peccata nostra,non merita, Christum da cælo ad terram traxerunt. to.10.64.d
De meritis & gratia, vtri pius, & cui nostra asscribenda.to.10.72.l,m,& 97.h,& seq. 204.e,& seq.
De suis meritis gloriantes,quales.to.10.91.e
Merita non faciunt ex peccatore iustum.to. 10.92.g
Sauli merita non eum fecerunt Paulum. to. 10.97.h,& sequen.
Abraham ex fide gloriatus, non ex meritis. to.10.99.e
Nõ est apud deum nisi meritorum discretio to.10.126.f
[illegible] to.10. 204. e,& sequen.
Varia sanctorum merita. tom. 10.272.a,b
merulæ mors. tomo.5.29.f
Quomodo merum sit mixtum. to.8.272.e
mesopotamia. to.5.147.b,& sequen.
mesopotamia a Dauid succensa,interpretat eleuata vocatio,& mundum significat.to mo.8.199 d,e
mesra,loci nomen. to.4.33.b
mesraim filius Cham. tom.5.143.f
messias Hebraicè, Grecè Christus, Latinè Vnctus dicitur. to.9.31.c
messes duæ,& quæ.to.8.221.f,g,to.10.274.i
messis spiritalis. tom.9.31.f
messores erant Apostoli,Prophetæ autem seminatores. ibidem.f,g
messores nouissimi erunt angeli.to.9.31.g, to.10.273.d
misis, genum humanum. to.10.273.d
Ad Iudæos Christus misit messores,ad gentes vero seminatores to.10.274.g
Quæ erat illa messis ad quam dominus mitebat messores. ibidem.
metangismonitæ hæretici, sic dicũt esse filiũ in patre, quemadmodum vas in vase. to. 6.8.h, in fine.
metaphora,tropi species.to.1.22.i,to.3.19.a & 46 a, to.4.15.K,& 58.c
metaphoricè loquitur scriptura de deo, & quare. to.5.140.b,& seq.
metellus quinque filios consulares habuit. to.5.18.m
metelli prosperitas. ibidem.18.a
metellus pontifex,deos ab igne eripieus,excæcatur. to.5.26.h
metellus. Eodem.50.K
Contra metaphsychosin Pythagoræ.t.3.133.i
metempsychosis improbat.t.3.168 g,352.f
methymneus,eiectus de naui, delphini dorso prouehitur. tom.5.6.f
metreta quid. to.9.19.a,b
metretæ binæ,Iudæi & gente.Eodem.20.a,b
metretas biuas aut ternas hydrias continere, non sine mysterio est. tom.9.19.a
metrodotus Philosophus. to.1.154.b
De metrorum generibus, eorũ temporibus & compositione,to.1.120.& præcedentibus,& sequen.copiose.
In metu vires quomodo vehementiores. to. 1.201.d
Sine metu viuere, magnũ bonũ.Eod.209.K
De metu quæstio. tom.4.167.I
Vtrum non aliud amandum sit, quàm metu carere ibidem.m
metus vel timoris passio, quid sit.to.5.199.f
metus mortis ducit ad veniam.tom.9.209.I
Nemo futurorum metum cogitat. tom. 10. 210.d
micare digitis. tom.3.116.c
michael & Angeli eius,Christum & sanctos homines significant. tom.9.145.I
micheas prophetat de Christo nascituro.to. 5.176.c,d
miles dat nomẽ,cum iurat duci suo.t.1.57.g
milites occisores excusati. Eodem.209.I
Ad militiam neminem cõmẽdare voluit Augustinus. to.1.in Possido.
militem comparat latroni. tom.2.74.g
milites Christi in silẽtio pugnãt.Eodem.fol. 100.i
militem Christi non oportet castra deserere sed potius ad turrem Euangelicam confugere. to.2.42.d,e
milites suos Christus reges appellat.ibidem
miles,sub comite positus,habere debet disciplinam.

plinam. to.2.242 e
militia quomodo,& quando, Deo placeat. to.2.252.c,& seq.
multis Christiani corona.. to.3.253.m
militiæ cœli,angelorum multitudo. to.4.36.l
militia seculi grauior est militia Christi.to. 4.378.d,e
militia spiritalis. to.4.379.d
milites,ministri legis. to.6.139.l
miles Pōpeianus,qui in bello fratrem ignorāter occiderat,seipsum occidit. t.5.19.k
militares cum timeri volūt ab agricolis,habent maiorem potestatem. to.8.518.e,f
militia nobis est aseidua. to.8..258.l
militibus stipendia prouidentia quadam cō stituta. to.10.20,e
militare nō est delictum, sed propter prædā militare peccatum est. ibidem
milites qui. ibidem.h
milites quomodo viuere debeant. ibidem.
militiæ cingulum. to.10.20.h,i
militia nostra in quo consistat. to.10.69.f
militum sepulchrum dominicustodientiū, euidens mendacium. to.10.112.c
Datur impio militi quod nō datur sacerdos to.10.235.i
Per mille annos,quib⁹ diabolus ligatur ostē dit in Apocalypsi,qd intelligat.t.5.200.e
millenarius numerus denarij numerum quadratum solidum reddit. ibidem.
mille annis sancti regnant cum Christo,quāuis etiam tempore persecutionis vltimæ regnent,qui computari non videntur in his mille annis. to.5.203 i,& seq.
mille apud Græcos quę dicantur. t.8.234.e
mille anni tempus est à passione Christi,in quo non permittit diabolo facere quicquid vult. to.9.149.e
miluus. to.5.92,c
milui dæmones sunt. to.8.333.h
mimus senex. to.5.54.i
mineorum hæresis. to.2.16.K
mineruæ Athenæ consacratę. to.2.212.h
miuerua & eius simulachrum.t.5.2 h,& 22. K,& 75 h,& 170.a
mineruam Simō magus meretricem suā dicebat. to.6.4.K
minerua ex capite Iouis nata cui fingatur à tis. to.6.117.g
ministeria media. to.4.192.f
Vide,Famuli.
Deus per ministros suos operatur.to.5.144.f
ministri boni & mali quomodo prosunt Ecclesiæ. to.7.12.b,c,& seq.
Per malum ministrum operatur æquè Deus to.7.81.h
Per malum ministrum piorum societas cōdonat peccata. to.7.146.f
ministrare Chr̄o,qd sit.to.8.372.h, to.9.81 g
ministri. Dei quomodo sint ignis vrens. to. 8.390.c,d,& fo.seq. a
minister malus, in sacramentis nō temēdus. to.9.10.g,h
ministrant Christo,qui non sua quærūt, sed quæ Iesu Christi. to.9.81.i
Deus habet ministros suos, habet diabolus adiutores suos. to.10.170.f
Qūo cognoscat q se Dei ministrū ibidē, f,g
Tales decet dūm habere ministros qui nulla cōtagione carnis corrūpantur.t.10.250.l
Quòd sacerdotes se exibere debeāt sicut Dei ministros. to.10.296.f,g
Collectio à minore. to.6.32.c
minora non sunt contemnenda. t.10.116.b
minimi Christi,qui sint. to.10.29.m
Vide,Magnus.
minorauri fabula. to.5.67.K
miracula cur hodie non tam frequentia. to. 1.14.a,& 239.c,d,to.6.36.b,Retracta.to. 1.8.h
miracula quærentes,Deum tentant. t.1.66.k
miracula inania, illusiones dæmonum.to.1. 163.e,f
miracula iuxta corpora martyrum edita.to. 1.8,b, to.2.197.a,b
miracula Christi,& sanctorū,quomodo distent. to.2.4.h,i,to.9.100.h,i
miraculis natura rerum plena. to 2.58.K,l
miracula sacræ scripturæ, aut credēda oīa, aut negligenda omnia. to.2.61.i
Factis loquitur Deus. ibidem.m
miraculis quidam conuersus ad Christianissimum. to.2.97.c,d
miracula vnde videantur. to.3.93.h,i
miracula sunt etiam alias consueta.to3.94.c
Et quòd sola varietas facit miraculum. ibi.e
miracula magica etiam à Deo. ibidem.
miracula dæmonum ad decipiendos hoīes. ibidem.& 110.g
miraculorum quę contra naturę vsitatū cursum fiunt,ratio. to.3.195.d,e
miracula quibus prosint. to.3.348 m

miracula inuisibilia. ibidem.349.c
miracula non fieri contra naturam.t.3.352.f
miracula à fidelibus non quærenda. tom.4. 183.m
miracula diuina, & portẽta prophana qũo discernenda. to.4.91.d
miracula faciunt, aliter Magi & Christiani mali, aliter boni Christiani.t.4.207.m,& pagina seq.per totum.
miracula sanctorum, & magica. ibidem.& 212.g,h
miracula sanctum non faciunt. t.4.416.a,b
miracula etiam faciũt infideles. ibidem.b,& to.9.27.c
miracula sua Christus nõ inculcauit, sed humilitatem. to.4.431.d,& seq.
Signa & virtutes quare ab Apostolis facta. to.4.317.b
Signa & prodigia, inter fideles, nõ sunt necessaria. ibidem.
mira multa acciderunt Romanis ante aduẽtum Christi. to.5.30.l
miracula omnia magorum fiũt doctrinis & operibus dęmonum. Eodem.71.l
De miraculis quæ Deus ad corroborandã fidem piorum, etiam per angelorũ ministerium promisis suis adhibere dignatus ẽ. to.5.83.m
miracula magorum facta incantationibus q̃bus dediti sunt dęmones. ibid.83.a
De miraculis Moysi, q̃ multo maiora erant miraculis magorum. ibidem.
De miraculis antiquis, q̃bus Sara genuit & peperit, Loth est eductus de Sodomis, & vxor eius versa in statuam salis. ibid.a,b
De miraculis in mari rubro, & in deserto. ibidem.
miracula illa fiebãt simplici, fide, & pietatis fiducia, non incantationibus magorũ.ibi. dem.d,e
Deus inuisibilis, visibilia miracula operat. Eodem 85.c
miracula omia, quæ fiunt, minora sunt quã hic mundus quem fecit Deus. ibidem
mircula q̃ fiunt per bonos, siue angelos, siue homines ad Deũ honorãdum fieri credẽdum est, ipso deo cooperante in illis. ibi.
De miraculis quæ per sanctorũ angelorũ ministerium Deus verus operatur. ibid.c,d
miracula q̃ assiduitate viluerũt, si saptẽter ea intuemur inusitatissimis maiora sunt. ibidem.
miracula multa sunt ante oculos nostros, in naturalibus, quæ assiduitate viluerunt. Ibidem & 214.f
miracula visibilia Deus facit ad se colendũ. to.5.85.d
miracula dæmonum multa. to.5.86.c
miracula bonorum angelorum, sunt maiora dæmonum miraculis. ibidem.d
De miraculis deorum gentilium, vel dæmonum, quæ multa enumerat. ibidem.e
miraculum primum fecit Christus, quod tã mirabiliter natus est: vltimum autẽ quòd cũ suo resuscitato corpore à mortuis ascẽdit in cęlum. to.5.182.i
miracula multa cur Christus fecerit. ibidem
mirabilia ostendit, per quæ reprobos probat ęternaliter in igne victuros. t.5.213.f, & sequentibus.
mira multa ostẽdit in ignis effectu, in palea, calce, Adamãte, Magnete, &c. Eodem.214 c,& seq.
miracula nolunt infideles credere. ibidem. 215.d
mira multa ostendit in fontibus, sale, Sole, Asbeston. ibidem.b,c.
Quòd nõ omnia miracula naturalia sunt, sed pleraq; humano ingenio modificata, pleraque autem dęmonum arte composita. ibidem.K,& seq.
miraculum lucernę ardentis semper in phano Veneris. ibidem.
Ex mirabilibus, quæ videmus in creaturis, intelligimus virtutem mirabiliorem creatoris. ibidem.
miraculorum tria genera præter diuina. ibidem.
mirabilia magorum vel dęmonũ cauere debemus. ibidem.
mira ostendit magorũ, per quæ magis cognoscimus Deũ posse mira facere: & sic crematos dãnari æternaliter. ibid.216.a
miraculum simulachri ferrei, pẽdentis in aere ibidem.
Quòd in rebus miris summa credendi ratio sit omnipotenia creatoris. ibidẽ.d,& seq.
mirabilia multis modis faciũt dęmones. ibi.
miracula, siue vis mirabilis, quæ est ĩ magnete, & cęteris huiusmodi. ibidem.
miraculum stellæ veneris, siue portentũ. ibidem.K,l

miracula facta meritis sanctorum, credũt in fideles fieri magicis artibus. ibidem.m
De miraculo Solis, stantis tempore Iosue: & retrocedẽtis tempore Ezechiæ: & fluuio Iordanis stãtis tempore prẽmemorati ducis Iesu Naue. ibid.& seq.
Mira ideo dicimus, quia rara. ibid.
De miraculo diuersitatis facierum in hominibus. ibidem.217.c
miracula portẽta, prodigia, mõstra, & huiusmodi: velut contra naturã fiunt, & cõtra naturam fieri dicuntur, sed non sunt cõtra naturam. ibid.d
miraculorũ diuersitas, qua fallunt dæmones homines. ibidem.
miracula per Christi Apostolos, in nomine Christi facta. to.5.228.k
miracula quare nunc non fiunt sicut tẽpore retroacto. to.5.229.K,& seq.
De miraculis, quæ vt mundus in Christum crederet, facta sunt, & fieri mundo credẽte non desinunt. ibidem
miracula innuit necessaria fuisse, vt mundus crederet. to.5.222.e
miraculũ cæci illuminati mediolani ad memorias sanctorum, &c. ibid.f
miraculum propter sacramẽtũ Eucharistię, terræ sepulchri Chri, &c. t.5.229.m,& se.
miracula, quæ fiunt ad memoriam sanctorũ attestantur fidei, in qua resurrectio prædicatur. to.5.232.g,& seq.
miracula faciunt dęmones vt credantur dii, sancti vero vt laudetur Deus. ibid.K
miraculum virginis Vestalis, portantis aquã in cribro. ibidem.233.b
miracula conciliant fidem. to.6.35.l
miracula non semper vera. to.7.175.i
mirabilia Dei omnia narrat, qui credens visibilibus ad intelligenda inuisibilia transitum facit. to.8.19.f
mirabilia Dei quæ fecit, multa sunt & curiuerint. to.8.115.i
Deus qui facit mirabilia in corporib⁹ põt facere mirabiliora in moribus. Eod.230.l
Quid mirabilius inter omnia mirabilia Dei. to.8.254.c,d
Quod faciat mirabilia solus, licet sancti fecerint, nõ tñ sine Deo. t.8.260.d, & 280.f,g Vide, Signa.
multo maiora mirabilia sunt, quòd Christ⁹ totum mũdũ à morte sempiterna erexit, quàm quòd hic mortuos resuscitauit. t.8.361.b,c
mirabilia nulla sunt sine formidine. Eodem.409.K
Nihil est in creatura quod non sit mirabile: si vnumquodq; non vsu sed ratione metiamur. to.8.462.K
Tanto mirabilior est res quęq; quãto abstentiores habet causas: & vtrum ab earũ scrutatione homo sit reuocandus. ibid.
Vtrum quædã sint mirabilia magna quæ faciat Deus solus, & multa mirabilia facit p angelos & homines. ibid.517.i
mortuis De⁹ facit mirabilia duobus modis. to.8.310.f,g
maximum miraculum Christi quod fuerit. eodẽ 233.l
Quotquot miracula facta sunt, siue à præcedẽtibus, siue à cõsequẽtibus, idẽ ipse dñs fecit, qui fecit & præsentia sua. to.8.329.e
miracula domini assiduitate vilue sunt. eod.334.f
Quod multi optantes miraculorũ potentiã, ñ humilitatis imitationẽ ceciderũt ibi.g,h
Non tenendus dominum dicentes, si ad te p tineamus, miracula faciamus qualia sancti fecerunt. ibid.i,K
Cum sint quotidiana miracula Dei maiora, memoriã fecit mirabiliũ suorũ, reseruas oportunè inusitata prodigia, quę nõ infirmitas hominis nouitati intẽta memine rit. to.8.426.h
Hoc miraculũ maxime attentis cordibus in hærebit, q⁹ assiduitas nõ vile fecerit. ibid.
Cum miracula illa in populo veteri præsentia fierent, nõ sine futurorũ significatione gerebantur. to.8.429.h
Contra eos qui sibi quasi profeciſſe videãtur, & ideo miracula facere volunt, & putãt se ad Deũ nõ pertinere si nõ fecerint. eodem.499.d
maiora miracula videtur Petrus feciſſe quã Christus sed Christus facere sine Petro, Petrus nisi in Christo non poterat. to.8.501.d,e
Quid respondendum sit calũniantibus, qui dicunt. si iustus esses, talia miracula faceres qualia Petrus. Eodem.501.f,& seq.
Qui facit miracula, & qui non facit, in corpore Christi non debet gaudere nisi de facie Christi. ibidem,K,l

Desiderando miracula, noli tentare Deū. to. 8.503.h,i
miracula quare faciat Deus. to.9.16.K,& 46.b,c
miraculorū Dei consideratio. t.9.16.K,l,&, 18.g,& 32.h,& 46.b,c
miracula Christi, ab eo facta sunt tanquam Deus non tanquam homo. to.9.17.l,m
miracula faciuut aliquando mali. to.9.27.c
mirabiliarij cauendi. ibidem
mirabilia priscorum. to.9.100.g,h
miracula facere, donum Dei est. to.9.127.L
Non est nunc necesse miracula fieri, propter aduentum spiritussancti. to.9.133.l,m
Pagani dicebant Christum magicis artibus feciſſe miracula. to.10.9.d
Et si milles sūt Iudęis dicētibus, In principe dæmoniorum eijcit dęmonia. ibidem.
miracula, quę corporaliter Christus fecit ad quid nobis valeant. to.10.17.h,& 18.f
Per miracula visibilia Christus ædificauit fidem earum rerum quę non videbātur. to.10.17.h
Non debēt præsentibus Ecclesię tęporibus, quia nō fiunt miracnla, priora præponi. ibidem.
maiora miracula hodie fiūt, quā olim, Christo in terris agente, sed nō ab omnibus videntur. to.10.37.e
Christus quare miracula fecerit. to.10.37.g
miraculorum dūi duplex consideratio ibi.e
Christi multa miracula recensentur. to.10.44.K,l
Homines Dei virtutes & miracula mirari tātum possunt, definire non valēt. ibidem.i
miracula facere nō omnibus discipulis Deꝰ dedit. to.10.81.i
Quare miracula Apostolorū prædicationē pręcesserint. to.10.83.m,& seq.
Infideles Christum magici artibus miracula feciſſe dicebant. to.10.75.a,b
Quotidie apud nos fiūt miracula. t.10.108.f
Quotidiana miracula Dei, cur vilia. ibidem.
miraculorum operatio, quale donum. to.10.110.h,i
Et quod omnibus datum. ibidem
miracula Christi probant potentiam non defuisse infirmitati. to.10.128.d
mirabilia in passione Christi. to.10.187.a,b
Comparatio miraculorū de quinq; & septē panibus, & mysteriorum vtriusq; to.10.230.K,l
Omnia quæ Christus in hoc mūdo exhibuit miracula, nobis proficiunt. Ibidem.g
miseria huius vitæ. to.1.64.g
miser quis. to.1.178.c, to.3.351.a
miseros esse etiam fortunatissimos. to.1.171.f,& seq.
miseri etiam esse cupiunt. Eodem.225.l,m
miserior tanto quisque est, quanto facilius mala eius volūtas impletur. to.2.186.g,h
mundi miseria. to.5.4.g,& seq.
miseriæ dæmonū causa ē nō adhærere Deo. to.5.103.i
miser est habens omnia bona alia sine Deo. Eodem.86.c
miser esse non potest Deus, quia seipso est bonus. to.5.104.i
miseria multiplex quę inuenitur in homine & in toto mūdo quantum ad omnes partes eius. to.5.189.d,& seq.& 197.b
miseria æterna dicitur mors secunda. Ibid.b
Vbi miseria ibi opus misericordia. tom.7.240.K,l
miser dicitur quis, quādo illi subtrahitur q̄ amat: sed multi miseri sunt magis habendo quod amant quām carendo. t.8.44.k
miseria indiuidua comes est malitiæ. Eodem 71.b
Qui se agnoscit in vera miseria, erit in vera sęlicitate. to.8.314.d
Aliud est facere miserium, aliud deserere miserum. Eodem.371.h
miseria fragilitatis humanę. tomo.9.164.e,f
miseria nostra assidue memoranda est. to.9.181.b
Non ignarus mali miseris succurrit. tom.9.193.K
miseria dānatorum, post iudicium. t.9.205.1,K,& 253.b,c
miseria docet, sęlicitas negligētes facit. t.10.46.e
miseria hominum. to.10.83.d
Cecidit homō miserabiliter, descēdit Deus misericorditer. to.10.128.h
miseriæ damnatorum. to.10.273.g,h
miseriæ corporis, post mortem. to.10.303.f
De miseria carnis, & falsitate pręsentis vitæ. to.10.304.c
miser est qui in hac vita tantum sperat in domino. to.10.109.a
Tres sunt flendæ miseriæ, quas deflebat Hieremias

remias. to.10.283.f
miseria cadaueris in sepulchro.t.10.306.f, g
miseria huius vitæ. to.10.309.b,c,& k
De miseria infernali. to.10.309.m
Misericordia,& eius opera.
De misericordia,& indulgentia.to.10.227.K & 281.h, i
Beneficentia in corpus proximi to 1.253.g
misericordes q, & misericordia vnde dicta. ibid.& seq.& to.6.59.i
misericordiam,quasi vitium deuitant Stoici to.1.254.h
Beneficentia in animam proximi ibid.i
Ordo misericordiæ. to.3.59.d
misericordia non debet fieri contra iustitiã. to.4.56.i
misericordiæ officia mali implere non possunt. to.4.111.l
misericors,& mitis,differunt. to.4.401.i
misericordia perfectio.t.4.403.b,to.10.113 m,& 156.b
misericordia duplex. to.5.76.i
Duplex in opere bono. to.10.324.l
misericordiam numerare inter vitia non puduit Stoicos. to.5.76.i
misericordia,& iudicium, ad homines quo que pertinent to 8.69.g,h
misericordiam & veritatem abscõdere,quid sit. to.8.116.l,m
misero præbenda est misericordia, quia nõ opus & misericordia sursum vbi nullus est miser. to.8.186.h
misericordia non nisi miseris est necessaria. Eodem.303.m,& seq.
In omni misericordia perditorum, nihil laudamus nisi mirabilia dei. to.8.322.a,b
non est aliud vinculum charitatis, quo perducamur in hac vita ad patriam,quam misericordia. to.8.384.a, b
Per opera misericordiæ vincitur inimicus, quod duobus fit modis Eod.549.b,c
Ad misericordiam faciendã exhortatio.to.8 568.d,& seq.to.10.107.b,& 224.i,K,& 237.K,l,& seq.
Opera misericordiæ quæ sint.to.6.136 a,& g,h,& 151.d
Infinita sunt opera misericodiæ.to.9.136.a
misericordiæ,& superbię,cõparatio.eo.137.a
Opera misericordię corporalia,& spiritalia ibidem,b
misericordiam facere, quid. to.10.27.e,f
misericordiæ duo sunt opera, quæ nos liberant. to.10.15.a
Immisericordiæ & inhumanitatis punitio. to.10.79.b
De misericordię operibus in iudicio fiet mẽtio:& quare. to.10.151.col.2.& 3.
misericordię opera cessabunt in futuro seculo.to 10.24.K,l,& 25 b,& 99.l.m
Inter omnia quibus humana fragilitas indiget, maximè necessaria est misericordia. to.10.227.K
Studendum est præcipuè operibus misericordiæ to 10.273.e,f
misericordia sine iustitia destruit, & in crudelitatem conuertitur. to.10.281.K
Nullus se a misericordia excusare potest. ibidem.282.a
Varia misericordię exempla. ibid.b
misericordiæ laudes. to.10.300.m
In quo consistat misericordia.t.10.289.a,b
Misericordia dei.
miseretur deus,& quomodo. to.1.20.k
misericordia domini. tom.2.73.K
misericordia,& gratia,dei,conuertit hominem.eod. 48.m,& sequen.
misericordiam sero quærentes,ignorantur. to.2.184.d
misericordia dei necessaria vbiq; to.3.60.m
misericordia, & veritas.to.3.347.l,& so.sequen.m,& 350.c,to.4.33.b,& 41.d,to.7.228.K,l,to.8.293.b
misericordia,& iudicium.to.3.354.c, to.4.41.e,to.7.230.l,to.8.69.e,& seq.
misericordia,& iustitia. to.4.41.e
misericordiam dei quomodo merentur pœnitentes.to.4.202.g, Retractationum. tomo.1.20.i,K
misericordia dei quomodo accipienda. to.4.225.e,f,& h,to.6.195.g
Qui fiducia misericordię peccãt.t.4.372.K,l
misericordia hic,iudiciũ in futuro. t.4.355. to.8.69.e,f
misericordia dei est ẽt sup malos hic.t.5.3.d
misericordia dei fouendo amplectitur bonos, & sicut seueritas dei puniendo corripit malos. ibidem
misericordiam dei quidam prædicant cõtra iustitiam. to.5.228.i,& seq.
Nunquid obliuiscetur misereri deus,aut cõtinebit in ira sua miserationes suas: exponitur: ibid.m,& seq.& 222.c,& seq.

misericordia,ira,zelus,impropriè deo tribuuntur to.6.59.f,& seq.
misericordia dei est, bonitas opitulantis.to. 6.195.g
Quòd pater miserit filium propter miseriã inopũ, & gemitum pauperum. to. 8.25.f
misericordiæ dei quomodo a seculo sint.Eodem. 38.d
Contra eos qui misericordiã dei omnibus peccatoribus,in quibuslibet peccatis perseuerantibus,tantũ credẽtibus, ita paratã esse in finem putant,vt nemo pereat fidelium,aut iniquorum. Eod 60.l
misericordia postea circũdat, quam primo præsura circundat. to.8.65.c
misericordiã, quam nunc prærogat, diligit deus: & iudicium quo id quod prærogauerit,exigit. ibid i
Deus in misericordia nõ amittit iudiciũ nec in iudicio misericordiam. to.8.69.g
misericordia est, vt dimittantur peccata, & tribuatur vita æterna. ibid.
Sicut deus exhibet misericordiam & iudiciũ ita & nos facere oportet. ibid.
Qui diligit misericordiam, oportet vt exhibeat quod promittit. ibid.l, m
In accipiendo misericordiam nemo dormiat, ne ad reddendũ malè excitetur. ibi.
Cum acceperis misericordiam, bene vtere, vt bonam rationem reddas, cum iudiciũ eius venerit. ibid. m, & seq.
misericordia domini plena est terra,non cęli: quia &c. to.8.70.a
Ideo misericordia domini plena est terra: quia vbiq; peccata dimittit deus, quã misericordiam cęli sparserunt. ibid.e,f
misericordia dei in cęlo. to.8.87.e,f
Quòd sit magna & multiplex,qa & hanc dat hominib.ac iumẽtis.t.8.88.c,& 559.g
Non sic deus est misericors, vt iniustus sit. to.8.117.a
misericordiam suam in rebus prosperis mandat deus,sed nocte tribulationis declarat. Eod. 125.K
Sic deum dilige misericordẽ, vt veli eum esse veracem. Eod.135.K
misericordiã magnam precatur, qui magnã miseriam confitetur:& quęrit paruã misericordiã,q nasciẽdo peccauit.t.8.160.g,h
misericordia est, vt ignoscat peccanti:iustitia,vt puniat peccatum. ibid.h
Sic misericordiam deus prærogat, vt & seruet veritatem. Eod.161.c
Qui cum patre miseretur tui, ipse in te clamat,miserere mei. to.8.104.b
Ideo petit misericordiam, quia exhibet. to. 8.184.c,d
Inuenimus, & Christũ esse misericordiã & veritatem: misericordiam nobis compatientẽ,veritatem nobis tribuentem. ibid.
misericordia dei quomodo magnificata sit vsque ad cęlos. to.8.186.h,413.g
Non miserearis omnibus qui operantur iniquitatẽ:duobus modis intelligit.t.8.195.f
Non potest deus misereri omniũ operantiũ iniquitatẽ quasi blãdiens peccatis,aut peccata non eradicans. ibid.
Nõ miseretur eorũ vt occidat peccata,ne occidat eos quorũ peccata occidit.t.8.196.c
Misericordia dei ante omnia merita nostra bona p̃uenit nos:& si nihil boni inuenerit bonũ facit,& iustificat cõuersũ. ibi.a,& i
Totum quicquid sumus,misericordia dei sumus. to.8.198.l,m
Non miseretur,nisi iracatur. Ibid. 200.h,i
Misericordia dei quomodo melior super vitas. to.8.211.d
Quando, & quibus, suauis sit. Eod.242.f,g
Contra eos qui de misericordia dei impunitatem iniquitatis sibi promittunt. to. 8. 285. m
misericordiam deus diligit,quia primo subuenit peccatori:& veritatem diligit,vt credenti det quod promisit. ibid.305.a
Fęlix cui deus ostendit misericordiam suã: nam ille cui ostendit,superbire nõ potest. to.8.307.d
misericordia,& veritas,quomodo occurrãt sibi. to.8.228.f
misericordiam & veritatem amat scriptura coniungere, & maximè in psalmis. to. 8. 220.l,& fo.seq g,h
Sic exhibuit misericordiã,vt deleret peccata:& veritatem,vt impleret promissa.to.8 323.a
Quomodo deus misericordiam non dispergat a Christo. ibid. K,l
misericordiam annunciare manè, quid sit. to.8.337.c
Sic misericordiã dei amet, vt potestatẽ eius ne timeatis. to.8.208.m
Contra eos qui misericordiam dei tantum ad se,

ad se non ad alios extendi volunt. Eodem. 344 K
misericordia dicitur, quia nō attēdit merita nostra Deus, sed bonitatē suā: vt peccata omnia nobis dimitteret, & vitam ęternā promitteret. to.8.203.a
misericordiam & veritatē, multinor ūt prędicando, sed non faciunt requirendo. Ibidem.b
Deus diligit misericordiam, sed diligit & iudicium. to.8.364.a
misericordia Dei qūo æterna. Eodem.369.l
Nemo sibi ad impunitatem blādiatur, de misericordia Dei, quia est, & iudicium ibidē. & 426.i
Deus nec in bonitate misericordię perdit iudicij seueritatem, nec in iudicando cū seueritate amittit misericordiæ bonitatem. to.8.360.l,m
Cur misericordia iudicio prępontur. ibi.m
In alio non potest esse misericors, qui in se crudelis est. to.8.371.i
Si semper misericors Deus, nō erit iudiciū. to.8.363.m
misericordiā Deus modo exhiber, & quibus Eodem 384.g,h
Quæ sit plena & pfecta misericordia. ibid.h
Non sic est misericors Deus, vt nō sit iustus. ibidem.f
misericordia Dei protegit peccatores qūo cœlum terram. ibidem.i
misericordia Dei vna ē, qua nemo sine Deo beatus esse potest in æternum: altera quæ miseris vsq; in finē seculi exhibetur. to 8. 407.g
Vtrū misericordia Dei sic defutura his qui dānabuntur, non q ex ea damnatione liberentur, sed vt eis aliqualiter mitigetur pœna. ibdem.
misericordia Dei nō est ad tēpus: quia ideo est misericordia eius super homines, vt viuant in æternum. to.8.413.e
misericordia, & veritas, cur sæpius i scripturis iungantur. Eodem.430.g, & 435.e,f, & 454.i,K
misericordia, & veritas, vtrunq; est in Christo, & præter Christum nusquam est. to. 8.439.c
Indebita Dei misericordiæ, sanatur debita stra miseria. Eodem.440.a
Quòd tēpus misericordiæ Dei nō sit sine iudicio, nec iudicij erit sine misericordia. t. 8.464.d
misericordia Dei quædā est cęlestis quā donauit sanctis suis: q̄dā terrena. Eod 516.b
Quomodo in æternum misericordia Dei q̄ sanctis suis largitur: cum in æternū misericordia non erunt: & ideo in ęternū misericordia non indigebunt. ibidem
Ad misericordiā Dei illi pertinent, qui à miseria liberātur: nec eius misericordiæ fuisse intelligamus facere cęlum & terrā, sed bonitatis. ibidem.g,h
misericordia quomodo supexultet iudiciū. to.8.549.e
misericors & miserator dominus est, in his quibus veniam dedit, & in his quibus nōdum dedit. Eodem.553.l
misericordia eius magna in hoc est, q̄ diē vitæ incertum fecit. ibidem m
miserationes Dei sunt super omnia opera eius, non super opera tua. ibdem.554.d
misericordię Dei quidā nimis confidētes pereunt, quidam minus. to 9.57.m
misericordiæ diuinæ deprecatio. eod. 150. m, & seq. & 181.K,l
misericordia Dei, in parcēdo peccatoribus. to 9.167.a,b
Quare Deus dicat misericors. ibid. 185.b,c
Deus misericordiam & iustitiam suā posset ostendere etiam si nullus miser esset vel damnatus. ibidem.e,f
Nimium de Dei misericordia præsumentes, subitò punit Deus. to.9.193.a
Multū delectat peccatores, q̄a Deus lōganimis & multū misericos. eodem.199.b,c
misericordia Dei, in recipiendis peccatoribus. to.9.213.a,b
misericordia modo impenditur, quādiu humano generi parcitur. to.10.2.b
Christus venit prērogare misericordiam, vt pōstea exerceat iudicium. to.10.13.c
misericordia Dei est, quādo castigat mūdū. to.10.31.h
In difficilibus populus ore misericordiam Dei pro prædicante. to.10.32.e
De misericordia Dei peccatori impęnitēti non præsumendum. to.10.40.c
misericordia, qua Christus venit à patre. to. 10.51.a
miserere mei De⁹, quare deo dicat. t.10.63.f
miserebor cui misertus fuero, &c. Ex ps. 95.

Quodq; ratio illius non sit scrutanda: Sermo. to.10.79.l,& seq.
Iuste damnaret Deus totũ mundũ, si nõ per misericordiã pars liberaretur. ibi.m,& se.
misericordia Dei erga peccatores. t.10.96.m
De misericordia dono siue gratia Dei, cõtra liberum arbitrium. t.10.97.h,& seq. vsq; in finem Homiliæ.
miserere mei Deus, secũdũ magnam, &c. exponitur. to.10.101.h,i,& seq.
misericordiã dat Deus, vt ignoscat peccãti. ibidem.i.k
Præsumendum multũ de misericordia Dei, & timenda iustitia Dei. to.10.112.d
misericordia Dei larga. to.10.183.h
Deus nunquã denegat petentibus misericordiam. to.10.178.l
Etsi amemus Dei misericordiã, timeam⁹ tamen diuinam iustitiam. Ibidem.m
Deus misericors & iustus est. to.10,183.d
Deus nulli negauit vnquam misericordiam. to.10.212.d
Christus in cruce misericordiã exercet, & iudicium. to.10.188.m
Sola misericordia Deum deducit ad hominem, sola misericordia ad Deũ deducit hominem. to.10.281.i
Deus beatis & damnatis misericordiam cũ iustitia semper agit. ibidem.K
Nullus vsq; adeo iustus est, qui non indigeat misericordia. to.10.301.a
Misericordia humana, & eius opera.
misericordię opus commendatur. to.1.82.K,& 254.h,i
Voluptas & vtilitas, ex beneficio ĩ proximũ collato. to.1.82.l,m
misericordes esse debemus erga peccatores to.2.72.f,g
misericordia iudicium, in reos. ibidem.i,k
Inter misericordiæ opera, sepultura computatur. to.5.5.c,6.d
Nulla, inquit Tullius Cæsari de virtutibus tuis nec admirabilior, nec gratior misericordia est. eod.76.i
misericordiã volo magis, quę sacrificiũ: exponitur. to.5.73.f
miserere animæ tuæ placens Deo. ibi.g,h
misericordię opera, si fiãt propter Deũ, sunt verũ sacrificiũ, aliàs non. ibid.f,& 210.h
Et quare fiant. Eodem.83.h,i
Opera misericordię, sunt sacrificijs ꝓponẽda. ibidem.210.g
In mala causa non debemus misereri paupe ri. to.8.69.h,i
Nulla est misericordia in te à te in alterũ nisi eam tibi Deus donet. Eodem.279.b
misericordiam facere potes iusto tãtũ ĩ corporalibus: cui si defuerint supplementa à te, non deerunt à Deo. to.8.383.h,i
Fac misericordiam iniquo, nõ tanquam iniquo. ibidem.i,k
Nõ tam miseretur, qui iusto miseretur propter aliquod cõmodum temporale, quã ille non miseretur, qui miseretur homini iniquo. to.8.383.a
Quanuis generali nomine omnis misericordia dicatur, qua misero subuenis: interest tamen vbi non impendis sumptum pecuniæ, sed ignoscendo quod quisquis in te peccauit. eodem.422.c
In faciẽda misericordia, nemo alien⁹ esse potãdus ẽ ab eo q̃ diligit ꝓximũ. t.8.442.f,g
Si manũ porrigas, nec corde miserearis, nihil feciſti: si corde miserearis, etiamsi nõ habeas qđ porrigas manu, acceptat Deus. to.8.486.l,m
melius est vt nullus sit miser, quã vt tu facias misericordiam: nam qui optat esse miser vt faciat misericordiam, crudelem habet misericordiam. Eodem.488.c
misericordia in pauperes. to.9.132.f
Opera misericordiæ implens, inuenit dominum. to.9.207.a
misericordiã paribus nostris impertiamur, vt misericordiam consequamur. t.10.14.m,& seq.
Duo opera misericordię, quæ nos liberãt. to.10.15.a
Opera misericordię nõ relinquẽda, sed exercenda, quamuis scientię & veritati instare melius sit. to.10.25.a,b
Nemo misericors ẽ alteri, qui crudelis est sibi. to.10.27.e,f
misericordię opera nõ defferẽda. to.10.49.i
Operũ misericordię retributio. t.to.107.b,c
Christus in iudicio, ex operibus misericordię disceptabit. to.10.151.d
Opera misericordiæ, comitentur ieiunium. to.10.159.a
Qui rogat Deũ pro misericordia, nõ debet esse piget in misericordia. to.10.211.l
Qui facit misericordiã, Deo offert sacrificiũ satis

satis placabile. eodem. 227. l
Non potest peccatora deo veniam sperare, qui misericordiam non facit peccantibus in se. ibidem. K
Nulla est maior misericordia, q̃ qua dimittimus quod quisq; peccauit. to 10.228.a
Opera misericordiæ qũo implenda. ibid. b
improperabit Christus sinistris opera misericordię neglecta. to.10.272. K,l
Cuiuscunq; conditionis vel status fuerit homo, circa omnes misericordã exerceat. tom.10.282.a,b
Vide supra Misericodia, & eius opera.
missa pro defunctis. to.1.59.a,b
missæ defunctis prosunt. to.10.89.l
Vide, Defuncti, Mortui, & Sacrificium.
misio filii, incarnatio est.t.9.50.h,i,& 61.c
mitti filius, & spiritussanctos, quomodo dicantur. to.3.86.c
mittẽs & missus æquales.t.3.103.c,t.6.15.e,f
missus quare filius dei, & nõ alius t.4.284 f
Nõ mitteret qui erigeret, nisi ceci dissemus. to. 8. 44. m
misio aliquãdo in creaturis etiam inuenitur, vbi nulla est separatio intermittẽtem & missum to.9.42.c
misio filii quid est. to.9.50.h,i
Christus, inquantum homo, missus dicitur. to.9. 203. c, d
Quomodo Christus non est missus, nisi ad oues domus Israel. to.10.163.k
De misione spiritussancti. to.10.219.i,& m,& 220.b
De misione septuaginta duorum discipulorum, ad prædicandum. Eodem.274.g
mithridates, Ponti & Armenię rex, Nicomedem regno priuat, & ciues Romanos occidit. to.5.20.b,& seq.
mitis quis dicatur. to.4.393.f, to.10.307.c,& sequentibus.
mitis & misericors differunt. to.4.401.i
mnesarchus Stoicus. to.1.152.b
mnesthæus rex. to.5.173.g
moabgens nata est de filiabus Loth, quę eũ patre inebriato concubuerunt. t.8.201.f
Quod interpretetur ex parte, quod in malo non intelligitur melius, nisi cum historia ipsa cogitetur. eod.297.b
modestia vnde dicta. to.1.172 b
Secundæ partes modestiæ to.2 10. h
modestias quid Ciceroni. tom 4. 187, i
modicũ illud, de quo Christus dicebat, impio post illud non lusuros vsq; ad iudicium est. to.9.94.g
Cui modicum dimittitur, modicum diligit, intellectu difficile. to. 10. 102, g
modicum videre Christum, & modicum nõ videre, quid sit. t. 9 106.h,& m,& fo seq.a
modius. to.4.395.h
modius & statera dei, qua vnicuique remietur. to.10.24.d, & seq.
quid sit bene modulari. to 1.108.d
modus, pater ordinis. to.1.167.h
modus animi eodem. 172. b
modus adsit in omni re. to n.1.263.K
modus exercendæ inuẽcutis, in recitandis & mutandis versibus. ibidem. 31. g
modi simul. to.1.104.c
Certus modus, in rebus spiritalibus quoque tom.3.180.l
mœchi qui Græcis. to.4.150.f
mœchiæ nomine, quid intelligendum. ibid. & 397. 9
mœchari corde & corpore. to.4 397. d
męchatur omnis qui dimittit vxorem suã & ducit alterã. t.6.272.c,d,& seq.& 275.e,f
Quintum pręceptum, Non męchaberis. to. 9.200.K,& sequentibus.
molaris deus permaximus,& mirabilis. to.5 134. a, b
molas leonum quomodo confregerit Christus. tom.8.189.l, m
molendinum, mundum significat. eod 90 g h, & 369. e
Quomodo intelligatur, Erunt duę in mola: vna assumetur alia relinquetur. tomo. 8. 369 d,e, & 508.m
Non omnis molestia iniuria est. t.8.559.h,i
De mollibus. to.5.7.e, & seq.
mollius & abscisorum turpitudo. eod. 53.i
mollitiem profitentes. to.5.92.g, & m
monasteriorum honesta mentio. to.1.53.a, tom.8.369.c
monasticam vitã ingressi coniugati. t.1.53.b
monasterium Augustini. to.1.in Possido. tomo.7. 417. i
monachi infirmi quomodo tolerandi. to.1. 282.a, to.8.368. m, & seq.
monasterio institutа. to.1. in possido. Monachi uerè. eod. 338.b,c,& 260.1, to.2.9 .a
Monachi penetrantes, ac prædantes domos alienas. to.1.244.h

monachorum aliquod genera, mores, vita, laus. to.1.255.f, & seq.
monachismi votum. to.2.99.m, & seq.
monachi desertores non eligantur ad clericatum. to.2.103.f
monachus malꝰ, bonus clericus dicteriũ. ibi.
monachi ocio ad pietatem, non ad ignauiã vtantur to.2.111.d, & seq.
De opere monachorum. to.3.257.g, & seq.
Retractationum. to.1.23.h
monachi quomodo defendant ocium suũ. to.3.257.g, & sequen.
In monachos ociosos. tom.3.261.l, & seq.K
monachis quare laborandum. to.3.261.m
[illegible] to.3.263.d
A monachis ociosis Euangelium non rectè intellectum Eod 263.f
monachi ignaui iocose deridentur. ibidem. c, & sequen.
monachi ociosi, & vagigraphicè describunt. to.3.265.i
monasteria, gemina illecebra, corruptissima eodem.265.b
monachorum capita tonsa, & comata. ibid.
monachi venalẽ circumferẽtes hypocrisim. ibidem. 266.c
Per monachos peruersa scripturæ interpretatio. ibid.e
Hypocrite sub habitu monachorum: martyrum reliquias venditant. to.3.265.i
monachi ociosi, apud Euchitas. to.6.8.g
monachorum & monasteriorum institutor Augustinus. to 7 61.c, d
monasteria deserentes, taxantur. to.8.279.c
Nemo positus in monasterio, dicat, Recedo de monasterio: neq; soli qui in monasterio sunt, peruenturi sunt ad regnũ cęlorũ: & illi qui ibi non sunt ad deum non pertinent ibid.
Contra eos qui ad monasterium nullum hominem malum admittere volunt, vt cum paucis bonis eis bene sit to.8.368.K
monasterium, portuit comparatur: vbi etsi scopuli non sunt, naues tamen quandoq; in se inuicem collisæ confringuntur. ibi.l
Contra eos qui sic bonos in monasterio incauto animo cõmendat, vt malos taceãt: & qui sic vituperant cęco animo malos, vt taceant bonos. to.8.369.b
monachorum bonorum studia. ibid.c
mali fratres non continuo excludendi a cõuentu bonorum. ibid c, d
monachos traducentes redaguntur. ibid.d, e
Contra eos qui monasterium intrant, vt neminem patiuntur malũ: & cum ibi, malos inuenerint, amittentes sustinentiam, fiunt desertores sancti propositi, & rei voti redditi, ac vituperio alios ab ingressu retrahunt. ibidem
monastica vita non ideo reprehendenda est quia inueniuntur monachi mali, vel sanctimoniales indisciplinatæ. ibid.f.g
monachus interpretatẽ vnus solus. t.8.509.e, f
monachi, vnde primo appellati sint. Eo.508. I, m
Tam sunt enim monachi falsi, quàm clerici falsi, & fideles falsi. ibid.m
monasterium, vxor noua to.9.104.e
monachi veri & perfecti. eod. 157.l
monachus, si superbus est, melius ei fuisset si vxorem duxisset. to.9.206.b, c
mercantia in monacho, vsura occulta exisiimanda est. to.10.279.m
Institutio regularium canonicorum. to. 10. 280.g, h
Augustinus construxit primum monasteriũ iuxta Hipponen. ibid.g, & m, & 287.g
Quomodo exire debeant claustra, ad seculania negocia. to.10.279.b, c
Comparatio regularium Augustini, ad Eremitas suos. to 10.281.d, e
Augustinus tria monasteria apud Hipponẽ. construxit. to.10.284.f
Officium canonicorum regulariũ sancti Augustini. ibidem. h, i
Qui patiens non est, monachus non est. to. 10. 285.K
De triplici genere monachorũ in Aegypto. to.10.287.f
Si monachus ruperit propositũ suũ, Christum negauit. to.10.306.l
Qui dimittit viram monachi, non habet eũ dominus quasi secularem, sed quasi præuaricatorem. to.10.307.a
Vita monastica, in quo consistat t.9.207.a, b
Qui professus est, & claustrum egreditur, vt extra maneat, dimidius ruit to.10.314.K
Clericus, in monasterio, non debet habere aliquod proprium. ibidem
monasteria fœminarum. tomo. 1. in Possido.

monacharum regula.tom.1.278 tom.2.153 K,& sequen.
monacharum cantus to.2.153.m
In monasteriis qui profecerunt, iis vix meliores reperiuntur:ita vix peiores experti quam qui in monasteriis ceciderunt. to. 2.198.h,i
Sanctimoniales nubens,Christi adultera reputabitur. to.8.276.d,& 302.c
Virgo sacrata,etsi non compellatur manere in monasterio,nó pót nubere.t.10.314. K Vide,Sanctimonialis.
moneta dei sumus. tom.9.66.a
monicæ matris mors, & vita narratur.to.1. 57.l,& sequen.
monica qualis erga maritum. Ibid.58.b,& sequentibus.
monicæ studiũ, discordias extinguere.ibi. d
monica maritum Christo lucrata. ibid.g
monica serua seruorum domini. ibid.
monicæ ecstasis, & mors. ibid.i
monica religiosissima fœmina.to.1.158.e,Sacram scripturam vehementer amplexa. Eodem.159.f g
monica mortis contemptrix. ibid.g
monicæ admirabile ingenium. to.1.166.a
monicæ matris mortem quomodo luxerit Augustinus. Eodem.59.l,& sequen.
monicæ,matris Augustini,lachrymę & somnium de filio. to.1.35.m
Responsum aliud, de conuersione filii. ibidem.36.b,c
monicæ anxia solicitudo pro filio.to.1.41.a
monicę planctus. Eod.41.l,m,& 43.a
monica venit mediolanum. to.1.43.a
Iuuentus sanctæ monicæ. to.10.312.f
De vita conuersatione,ac morte sanctę monicæ,matris Augustini. ibid.
monica, decimotertio ętatis suę anno, data est nuptui. ibid.g
monica,mortuo marito, oĩa bona sua pauperibus erogauit. ibidem.h
Timor castus monicam vbiq; afficiebat, & semper. ibidem.i
monica apud ostia Tyberina,vita functa est. to.10.312.l,& 313.c,d
mons incaseatus. to.1.56.l
montes dei,sancti eius to.2.183.c,d
montes fide transferre,sine exemplo.tom.3 278.d
Sermo Iesum monte. to.4.143.i
Verba quæ locutus est dominus in mõte. to. 4.392.c
mons,quid significet. ibid.d
mons pro deo colebatur. to 5.74.c
montis Olympi cacumen superexcreuit, aqua diluuii. Eodem.142.K
mons Esau,Idumæa est. to.5.176.
mons vmbrosus. ibidem.177.d
montes Siciliæ, qui flammis æstruant tempore longissimo, & integri perseuerant. tom.5.214.c
mons de quo lapis præcisus est sine manibus quis sit. tom. 8.5.h,i,& 366.g,& sequen. tom.9.7.m,& seq.& 126.b,& sequentib.
Montis nomine, Christus significatur. Eodem.16.a
Quòd significet æternam habitationem. to. 8.26.e
Quòd significet altissimam iustitiam. eod. 39.a
Montes naufragosi,qui sint.tom.2.87.i,K,& 484.c
montes dei, sunt prædicatores magni. Eod. 87.h. & 392.e
Quòd sint magni & spiritales viri in Ecclesia. to.8.114.d,& 234.b
mons sanctus, Ecclesia est Christi. eod.127. g.& 143.e,f
mõs domini præparatus in cacumine montium,quis sit. to.8.138.d,& 234.a
montes transferri in cor maris, quid sit. Eodem. 138.d
Alii montes dei, alii montes seculi. ibid.g
montes seculi turbati sunt p montes dei.ibi.
mons magnus,qui creuit ex minimo lapide tom.8.143.f,& 134.c,to.9.7.f
mons,& montes.Christus. tom.8.143.f,g
Quòd dicantur prędicatores,humiles in se, excelsi in deo. eod.220.K
mons,& montes,non aliud sunt,sed hoc ipsum. to.8.231.c,d
mõs Sina quomodo distillauerit a facie dei. ibidem. b, c
mons in Græco neutri:in Latino,masculini generis est. tom.8.234.a
mons dei, mons pinguis, mons coagulatus quis sit.ibidem.233.m,& sequen.
montes montem portando, glorioſi sunt.ibidem. 234.b
Quòd sint excellenti sanctitate eminentes in Ecclesia :& quomodo ipsi pacem suscipiant

piant.tom.8.257.e,& 483.m,& sequen.
In summus montium scripturarum diuinarum authores intelligere conuenit,in quibus Christus est firmamentum:quia & cętera. Eodem.259.l
Montes æterni:,sunt prædicatores veritatis q primo excipiunt lucem: & a luce quam suscipiunt,vestitur terra. tom.8.274.l,& 484.a,b
mons quò ascendemus, spiritalis quædam celsitudo est. Eodem.467.a
montium nomine,significantur celsitudines angelorum. to.8.327.x
montium altitudines,quæ sint. Eod. 352.b
montes quomodo fluant vt cæra.to.8.358.b
montes boni, magnitudo spiritalis,montes mali,tumor superbiæ. Eodem. 361.l
montes,tumores sunt terrarum,& spiritales significan :nec repugnat,vt qui sunt montes,sint & conualles. ibidem. i
montium homine, persecutores Ecclesiæ: qui cum sęuiebant, ascendebant,sed placati facti sunt campi ibidem.g
montes rigari de superioribus,quid sit.tom. 8.394.c
Quomodo de montibus deus producat fęnum,& herbam, seruitut. hominum.ibidem.d,& 564 K
montes magni, superbi. to.8.402.a,b
montes in bonum & malum. ibidem.
Quomodo fumigent ad tactum domini. ibidem.b,e,& 550.K,l
Quòd dicâtur homines magni & sancti,nec tamen præsumendum est in ipsis: quia & cętera.to.8.470.c,& 483.m,& sequenti.
montes in circumitu Hierusalem,quos significent. to.8.483.m
montes cum in bono accipiũtur,raro & difficile inuenitur,quin statim dominum ad ditum inuenias,ne spes remaneat in montibus. tom.8.484.b
montes,dicuntur hæretici,& superbi.tom.8 23.a,b,& 484.d
Quãdo scriptura loquitur de montibus malis,cur nõ eis addat dominũ.Eod 484.c,d
montes dicuntur, multum excelsa loca terrarum. to.8.490.c
monte Sion, magni sunt & perfecti. tom.8. 510.l,m
montes qui & qui collis, cum dicitur,Suspicient montes pacem, & colles iustitiam. tom.9.2.f
montes accipi pro magis & excellentibus inter homines. ibidem.
Quid montes,insulæ,cęlum.tom 9.143.i,& sequentibus.
mons ardens,diabolus est. to.9.144.c
mons,multiplex est. Eodem.331.f,g
mons,cœlum. to.10 14.f
Iesus quare in monte Oliueti docebat. tom. 10.39.l
Relinqui in montibus. to.10.64.g
monstrosa incrementa. to.1.200.h,i
monstrosi fœtus. lo.3.60.b
monstra an resurgant. ibidem.
Vide, Resurrectio.
monstrosa cõtingunt occultis mundi causis sub diuina tamen prouidentia constitutis quæ procurari atque mitigari dæmonũ ritibus,fallacissima eorum astutia,perhibẽtur. to 5.191.l
monstra,a mostrando,q̃ aliquid significando demonstrent. to.5.217.c
monstrosa conueniunt vitæ præsenti quę in resurrectione a beatis tollętur Eod.235.b
monstrosæ gentes, quas esse non debet videri nobis absurdum: ita faciunt ad pulchritudinem vniuersi, sicut & monstrosi aliq homines qui sunt apud nos. to.5.145.m
monstra. ibid.107.g
monstrosorum hominum varias gentes narrat humana historia to.5.145.l,m
monstrosa varia quæ referuntur esse, nõ est necesse credere. ibidem.
De monstroso homine nato in Oriente.ibidem. 145.b
monstra huiusmodi,si sunt animalia rationalia, ex primo homine sunt. ibid.b,c
montanus hæresiarca, cuius sectatores sunt Cataphryges. to.6.5.h
mõtani prophetiæ,Prisca & Maximilla.ibid.
montani negant spiritumsancti in Apostolos descensum. ibidem,& to.3.256.K
monumenta quare dicantur sepulchra.to. 4 315,e, in fine
monumenta aperiunt: & quare to.10.185.l
moralis Philosophia,Græcè dicitur Ethica. to.5.67.K
morbi ex peccato. to.4 26.d
morbi infantium,vnde. to.7.324 b
Omnis morbus aię,habet in scripturis medicamentum suum. tom.8.81.k, in princ.

morbus noſter erat deſperatus, quem medicus omnipotens ſanauit. to.9.137.g,h
morbus corporis, medicina eſt ſpiritalis.to.9.207.l,m
Vmbra Petri morbos curabat. t.10.268.l,m
moriones qui dicantur. to.2.10.h,& 32.g
moriones in delitijs habiti. to.7.222.l

Mors, mori.

mors à morſu nomen accepit. to.10.178.d
mors hominis, quid ſit. to.3.293.g,h
moriens nullus poteſt dici. to.5.113.a
Ante mortem, in morte, poſt mortem: viuēs moriens, mortuus. ibidem.e
Hoc verbum moritur, non poteſt Latina lingua declinari, vt alia verba. tom.5.114.h
mors qualis. to.3.349.f,to.5.109.b
Vbi contingit malum, ibi mors debet.to.10.16.K
De morte Sermo. to.10.311.c

Mortis comminatio.

mortem hominis non quærit Deus, quomodo dictum. to.1.17.i
mortem omnem comminatus eſt homini primo Deus, cum dixit, Morte moriemini.& cętera. to.5.114.m,& ſeq.
morte moriemini,& non mortibus.ibidem 115.d
mortem videre,& guſtare, quid. to.6.69.l
mors ſecunda, timenda. ibidem.m
In arbore paradiſi non erat mors, ſed inuenta eſt per hominem. to.9.257.K
Quare Deus dixit Adæ & Euæ, Morte morie mini. ibidem.258.b,& ſeq.

Mors vnde.

mortem Deus non fecit, quomodo dictum. to.1.19.a,& 236.d,e. to.3.101.i
mortis author, diabolus. to.4.386.i
mors à peccato hoīs nata.t.5.140.f,& 197.a to.8.164.a,to.10.89.K.& 198.h,i
mors a ſerpente ſeminata eſt. tomo.8.266.c
mors in mundum intrauit, per diabolū per ſuaſiue, ſed per Adam, quia conſenſit. to.9.24.i
mors dominata eſt volenti. to.10.111.d

Mors, pęna peccati.

mors, conditio peccati. to.1.219.a
mors, ſuppliciū peccati.to.3.53.b,c,& 61.g
mors, etiam piorum, peccati pęna eſt. to.3.349.f
mortem quāuis ſit pęna peccati, docuit nos Chriſtus ſuſtinere magis quam peccare. to.5.88.a,& ſeq.
Ideo ſoluere potuit moriendo peccata, qa mortuus eſt,& non pro peccato.ibidem. Vide, mors Chriſti.
mors,& aliæ pęnę, ſunt propter peccatum nobis inflictæ, non lege naturę.to.5.99.e 115.e
morti & libidini homo ſubditus eſt cum beſtijs, propter peccatum.to.5.99.m,& ſeq.
Vtrum mors, quæ per peccatum primorum hominum in omnes homines pertranſijt, etiam ſanctis pęna peccati ſit. to.8.112 l, & ſeq.
mors, cur remaneat poſt baptiſmum. ibidē. 112.c
mortis pęna quanta ſit, & quādo deſtruetur mors ipſa. eod.114.e,& ſeq.
mortem nō dicentes eſſe computandā inter alias pęnas irrident philoſophi. tomo.5.115.g
mortis regnū vſq; adeo in homines dominatum eſt, vt omnes in ſecūdam quoq; mortem, cuius nullus eſt finis, debita pęna præcipites ageret, niſi inde quoſdam indebita Dei gratia liberaret. to.5.120.m
mors tēporalis, ſæpe ex peccatis. t.6.64.a Etiam alienis. eod.193.K
mors hominis, ex pęna peccati eſt, vnde & ipſa peccatum dicitur. to.6.94.a
Quare moriantur & iuſti. to.7.231.f
mortis pęna quare exigat, peccato remiſſo. to.7.232.d
mors quare homini accidit. to.10.21.f,g,& 89.K

Mortis amaritudo, & moleſtia.

mors temporalis, non dura.to.4.97.l,& to. ſeq.d,& l
In morte quędā vis eſt, qua ſcilicet diſſolutio fit, habēs aſperſum ſenſum.t.5.113.g,h
mors eſt vtriuſq; rei, ſcilicet, toti⁹ hominis to.5.112.i
De generalis mortis, malo, quo animæ & corporis ſocietas ſperatur. eod.113.h
morti s totam moleſtiam, nonnunquā vnus ictus, vel animæ raptus, intercipit, nec eā permittit ſentiri, præueniente celeritate. ibidem.
mors ē ita moleſta, vt nulla explicari poſsit locutione, nec vlla rōne vitari.to.5.114.f,g
mors finis malorū eſt, initiumq; fœlicitatis. to.9.208.c

mortis amaritudo, & quòd oès inuiti morimur. to.10.90.c
Et vnde mortis nostræ initium. ibidem.
mortis communitas, & necessitas.
mors communis omnium. to.2.155.l, to.5.118.c,& 114.m
A mortis necessitate, lignum uitę perseuabat. to.5.117.e,& so.seq.a
mortes omnes agent. to.7.219.f
mortis necessitas. to.8.55.b
morti quando venit nemo resistere potest nec vitare. to.8.146.a
mortem omnis homo videbit, nisi ille q pro mortalibus mortuus est. eodem.327.b
Nihil morte fortius. to.8.476.f
Veniente morte, moritur omnis ętas. ibidē. 494.b
Nullus eximitur à morte. to.9.210.b
Et prudentibus & fatuis, moriendum. t.10.22.m
morti potestate propria imperare, nō est cō ditionis humanæ. to.10.179.h
Regula mortis, nec etiam parcit diuiti. to.10.304.b
Mortis cogitatio, tempus, dies.
Mors cita & tarda.
mortis cogitatio, remedium peccati. to.1.277.g, to.3 208.c,d
Cur aliorum mors acceleretur, retardetur aliorum. to.3 315.l
mors accelerata quibusdam vtilis. to.4.97.d
An quisquam simul & viuens posit esse, & mortuus. to.5.114.e,& seq.
Tempus mortis, quo vitæ sensus aufertur, in morientibus an in mortis esse dicendum sit. ibid.113.m,& seq.
mortis celerioris beneficium. to.7.407.c
Præter mortem, nihil certi in hoc mundo. to.8.51.h,i
Quò fugis ne moriaris? certus erit dies mortis. ibidem.262.m
Ideo abscondit, ne nobis aliquid de futuro promittamus. eodem.83.l
mortis diem, cur Deus fecerit incertum. to.8.376.K,& 553.c, to.10.40.e
mortis dies meditandus est. to.10.303.m
Mortis amor, metus, & fuga.
mortis contemptus. to.1.159.g
mortis metus. Eodem.207.b,c
mortis desiderium. ibidem.f,g
mortem fugiunt oia viuentia. to.1.217.a,b
mori non timeo, quia bonum dominū habemus, Ambrosij, dictum. tomo.1.in Possidonio.
In morte pęnitentia. ibidem
mortem spiritus optat. caro autem recusat to.2.176.c
mors quibus timenda. to.4.452.b
mors timenda non est. t.4.176.m, to.5.78.d
mortem homo naturaliter fugit. to.5.88.a
mortem patienter facere debet sapiens. ibid. a,b
mortem optare licet iusto, & deprecari. to.7.115.m
Pro his q morte in suo corpore timēt Christus in cruce dicebat Deus, &c. to.8.35.m
mortem inuocare quid sit. eod.125.g
Cur non sit timenda mors. to.8.147.e,f
mortem patiēter feramus, illius exemplo q licet peccato nullo esset debitor, ēt ipsius fuit exitus mortis. eodem.235.l
mortis timorem Deus fecit, propter discipli nam. ibidem.333 a
Qui mortem timet, adhuc non credit. to.9.211.b,c
mors non euitatur. to.10.77.e,f
mortem quis amet. to.10.3.c
mortem vocamus, & cum venerit fugimus. to.10.17.e
Nec sanitas, ætas, vel aliud salutis nr̄ę remediū, facit nos securos de morte. t.10.217.a
Mors duplex, prima & secunda, corporis & animę carnis & spiritus.
mors duplex. to.10.37.e,f
Duæ sunt mortes, & duæ resurrectiones. to.10.209.b
mors prima & secunda. to.2.349.f,& l, to.5.43.l, 118.b,c, to.7.236.l,m
De ea morte, quæ animę semper vtcunq; victuræ accidere potest. & ea cui corpus obnoxium est. to.5.112.i,& seq.
Quòd in sanctis primę mortis pro veritate susceptio, secundæ sit mortis absolutio. t.5.113.l
Quòd est mors animæ, corporis, vtriusq; & iufernalis resumpto corpore. Eodem.114.m,& seq.
mors animæ signata est, quando dixit Deus, Adā vbi es? Mors corporis, Terra es, & in terrā ibis. Sed de morte secunda nihil dixisse credendum est, quia nō omnibus cō muni est. to.5.118.c,d

morti æternę,& temporali,quid ſit cõmune to.5.213.h,i
mors prima animam nollẽtem pellit de corpore, ſecunda mors animam nolentẽ tenet in corpore. ibid.
mors corporalis,& ſpiritalis. to.6.95.a
mors animę,& corporis,diuerſę.t.9.57.d,e
mors corporis non timenda,ſed animę.to.9 69.m,& ſeq.
mori plures timent corporaliter,pauci ſpiritaliter. to.9.77.f
malæ mortis,ad bonam,comparatio. to.9. 198.l, m
mors animę,& corporis,quæ. to.10.5.b
Ex peccato,poſt mortem primam, ſecunda mors venit. to.10.198.i
Secunda morte,anima cum corpore in ęternum punietur. to.10.209.b
Prima, ſeparatur anima a creatore ſuo, vel a corpore ſuo. ibid.
Timeat anima mortem ſuam,& non mortẽ corporis ſui. to.10.322.g
Qui non poteſt hic eligere ne momoriatur, eligat in æternum moriatur.to.10.262.d
Mors ſecunda,æterna,ſpiritalis,vera.
mors ſecunda.to.1.239.i,in fine.to.3.61.g, &349.f
mors peccatorum,& mortuũ pro peccato. to.1.278.c,d
mors peccatorum infęlix. to.2.119.h,tom. 3.353.l
mors ſpiritalis. to.3.91.c
mors animarum lugenda. to.4.385.m
mortem malam,quid faciat. to.5.5.K
mors ſecunda quomodo dicatur ſummum malum. to.5.55.f,g
mors nulla maior eſt, quàm vbi non moritur mors. ibid.
mors animæ,cũ eã deſerit deus to.5.112 i,K
mors ſecunda,eſt in inferno.ibid.& 197.a,b
mors animæ,vltima pęna. ibid.113.f
mortem ſecundam declinare poſſumus per gratiam dei. to.5.114.h,i
mors ſecunda fit in æternam pęnam. ibid.i, & ſequen.
mors animæ, quando fit. ibid 115.a
In mortẽ ſecundam, dæmones poſt iudiciũ præcipitandi ſunt. to.5.120.g
mortis ſecundę nullus finis. ibid. m
moritur anima, vel angelus, quia caret vita ſua deo. Eod.100.h,i
mors æterna ſummum malum. tom.5. 200. i
mors ſempiterna quando erit. eod.214.i
mors animę quam horrenda, & metuenda. to.6.192. g
mors eſt ipſa lętitia in perfruendo,cũ quiſq; adipiſcitur qđ perdite concupiuit.to.8.22.g
mors peccatorum,quomodo dicatur peſſima, cum ſceleratorum quandoq; videatur eſſe optima. to.8.80.i,K
mors peccatorum peſsima intelligenda eſt ſecundum animam, non ſecundũ corpus to.8.80.m,& 149.d
mors vera, eſt damnatio cum diabolo: mortis vmbra,eſt hęc mortalitas.Eod.130.K,l
mors quã timent homines,ſeparatio eſt animæ a corpore:mors vera q̃ nõ timent,eſt ſeparatio animę a deo:& plerunq; dum ti ment homines iſtam,incidunt in illam.to. 8.150.a,b,to.10.311. c
mors vera,eſt ire in profundum peccati. to. 8. 196. c
mortem ſempiternam time, & præſentem non timebis. to.8.216.c
De qua morte eripuerit deus animas noſtras Eod. 433.e
mortui ſpiritaliter,quomodo ſuſcitentur.to mo.10.54.c,d
mortem quibus minatur dominus.t.10.96.c
mortem Chriſto reſtituit, qui ſeipſum male uiuendo interficit. to.10.168.f
Quomodo mors,per feneſtras,animã ingrediatur. to.10.251.e,f
Quare mortua eſt anima peccatoris. to. 10. 322.c,f

Mors corporis.

Per mortem ſolus deus liberare poteſt,vel p dere. to.4.97.a,in princi.
mors corporalis,omnibus inflicta eſt. to. 5. 112. l,m
In morte quis ſemper eſt, dum eſt in tẽpore præſenti. to.5.114.c,& ſeq.
mors corporalis poteſt ad ignem pertinere, p quẽ iuſti ſaluantur. to.5.224.g, & ſeq.
mors corpori,cum id deſerti anima.ibi.94. c,d,to.10.322. c,d
mors corporis, quomodo ex peccato.to. 7. 212.c,d,& ſeq. & 236.K,l
mors corporis. to.10.5. b
Triſtitia, & conſolatio,ex morte corporali quæ. to.10.90.d

Mors,& vita.

Quæ vera mors, aut uita. to.1.239.d
mors,& vita,a dño deo eſt.to.1.17.i,& 19.a
mors impiorũ,vt vita piorũ,ppetua t.3.63.c
Diabolus mortis,Chriſtus vitę mediator.to mo.3.100.h
Sicut in Adã omnes moriuntur,ita in Chriſto omnes viuificabuntur. Per hominem mors, & per hominem reſurrectio mortuorum.&c. to.5.118.g
De morte amicorũ quomodo contriſtamur vt de eorum vita delectabamur.t.5.190. c
Peior eſt mortuus luxurioſe viuens,quã moriendo luxuriam finiens. to.8.106 l
Prima mors in hoc ſeculo,eſt p peccatũ, & pria vita p remiſsionẽ peccato.t.9.149 h, i
Poſsibilitatẽ mortis,iitiũ vitę facit Eo.199.e
In vitam, non in mortem conſtituit deus homines, & mors noſtra a nobis eſt, qui dei contemnimus conſilium. to.10.3.d,e
De morte tranſire ad vitam,quid.t.10 101.m
mors mortua in vita. to.10.111.c, d

Mori mundo.

mori,in bono,& in malo. to.9.45.c,d
mori mundo,quid ſit. to.4.378. i, K
morieris, ſi peccaueris: morere, ne pecces: quomodo intelligatur. to.5.112.d
moriendum eſt mũdo, vt deo in ſempiternũ viuamus. to.10. 150.b

Mors piorum,mors ſanctorum, & martyrum.

mortis reliqę cedũt ĩ bonũ electis.t.3.138.c
mors piorum bona. to.3.347.c,& 349. f
mortẽ curare non debemus,nec aliqđ aliud pro ſuperna ciuitate. to.5.45.d, & ſeq.
De mortis bono vſu,in martyribus.Eod.112 c, & ſequen.
Quòd ſicut iniqui male vtuntur lege, quæ bona eſt,ita & iuſti bene vtuntur morte, quę mala eſt ibid.e,& ſeq.
mors,etſi non ſit bonum aliquod,tamẽ vſus eius eſt bonus. ibid. e, f
morte nil præcioſius. ibid.h,i
mors ſanctorum precioſa. ibi.
Quando pro veritate quis fideliter moritur, mors cauetur. ibid K,l
De morte, quam non regenerati pro Chriſti confeſsione ſuſcipiunt. ibid.h,i
mori non poterunt beati. to.5.118.a
Cum ſapientes videantur mori, quomodo non videtur interitus? to.8,149.a
mors optima,quæ ſit Eodem. 232.k
mors vndecunque,pio bona eſt.to 8.575 m
Si mors ſanctorum eſt precioſa,Marię virginis eſt precioſiſsima. to.9.197.b
Non poteſt male mori, qui bene vixerit.Eodem. 198. K,l
Bene mori,eſt cũ Chriſto viuere.to.9.298.b
Bene viuendum ei, qui bene velit mori. to. 10.115.a,b,& ſeq.
Exhortatio ad bene moriendũ to.9.252.K,l

Mors illata.

Nihil intereſt quo mortis genere vita finiatur. to.5.51, K
mors quęcunq; non eſt curanda bonis.ibid.
morte plectere hominem, etiam nocentem non licet alicui poteſtate priuata. to.5.7.c
morte plecti nullus debet, quantumcunque iniquus, ſi non ſit condemnatus. to.5.8 f
mortificare hominem videre potes, quare mortificet neſcis, ſed ſolus deus hoc nouit.to.8.130. m
Siue inde, ſiue inde moriatur, quære qualis ſit qui morietur,quò poſt mortem iturus eſt,non vnde de vita exiturus.t.8. 575. a

Mors Chriſti.

mors Chriſti to.3.47.c,353.b
mortem Chriſti non veram, ſed ſimulatam fingunt Manichęi. to.6.95.i
mortem Chriſti omnes egere. to.7.220.f
mortem crucis,quę magna abominatio erat Chriſtus nõ attulit, ſed hic de maledictio primi hominis propagatã inueniens, in ligno ſuſpendit. to.8.106.b
Chriſtus vera morte, quæ carni mortali debebatur, mortuus eſt vt ad nos vera vita peruenireț. ibidem.
Chriſtus mortalis erat, ſed non de peccato: ſuſcepit pęnam noſtram,& ideo eſt ſoluꝫ culpam noſtram. to.8 161.d
Chriſtus mortis interfector, quia magis in illo mors mortua fuit,quam ipſe in morte. Eod.164.m, in fine.
mors nõ occidit dominum,ſed ipſe occidit mortem. to.8.214.c,d
Quòd voluntate, non neceſsitate ſecundum carnem mortuus ſit. Eod.235.l
Iam nõ hic moriturus eſſet homo, niſi deus illum percuſsiſſet. Eod.244.l
Ibi mortuus eſt Chriſtus, vbi es tu moriturus:exemplo te docuit quid non timeres & quid ſperares. to.8.255.f

Nisi à nobis sumeret carnem mortalẽ, mori non posset, quia verbum nõ moritur, diuinitas non moritur. eod.308.e
mortem carnis non conditionis necessitate, sed miserationis voluntate suscepit. to.8.318.i
Inter mortuos quomdo solus Christus liber fuerit. ibidem.K
Christi à cęteris mortuis discretio. ibidem.l
mori omnes timemus: mortuus est Christus ne mori timeremus. to.8.486.K
Si dat impijs mortem suã, quid seruat iustis nisi vitam suam? Eod.574.d
Christus per id quod homo erat, mortuus est Deus: & per id quod Deus erat, excitatus est homo & resurrexit & ascendit in cęlum. to.8.502.b,c
Quòd prior particeps factus sit immortalitatis nostrę, vt nos efficeremur participe immortaltatis eius. to.8.563.c
mors in Christo nõ pęna peccati, sicut in cęteris, sed munus misericordię. t.9.61, circa finem.
Christo ab infernis suscitato, non est quod mortes deflemus, nec mortis casum timeamus. Eodem.1.f
mors vitæ. to.9.24.l
mors mortua est in morte Christi. ibi.
mors crucis, omniũ atrocissima. t.9.54.g,& 60.i,k
mortis Christi consideratio. to.9.163.c
Vide, Christus.
Res vetus erat vt homo moreretur, res noua est facta, vt Deus in carne moreretur. to.10.141.c
Nihil tam magnanimum, quã pro impii mori. ibidem.e
Christus nos inuitat ad mortem & vitã suã. to.10.199.b
Christus mortem, omni morte detestabiliorem passus est. ibid.c
mors Christo à nobis mortalibus aduenit. to.10.200.i
Differẽtia mortis Chri, & nostræ. t.10..216.c
Christus moriendo, mortem occidit. Eodẽ. 318.f,g

Mors violenta, vel spontanea.

De his qui sibi mortẽ consciscunt. to.1.226.g, to.2.epist o.61.to.4.362.a, to.7.40.e,f
mortis prodigiosa cupiditas, in hęreticis. t.2.64.g
mors spontanea. to.2.93.B
mortem non consciscendam. to.3.347.c
morte se occidere vt stupra vitẽtur, maius ẽ quam aliud homicidium. to.5.6.a,& seq.
morte se pdidit Lucretia, vi oppressa, volẽs ex hoc innocens apparere. ibidem.& seq.
morte se primere est prohibitum. idid.8.c,d
mortẽ quidã sibi intulit, ex appetitu immortalitatis animæ. ibid.g
mori cur quidam volunt. to.5.129.e
mortem sibi inferre licere sapiẽti, cõfitẽtur Academici, & Peripatetici, sed nõ sic Stoici. to.5.189.K,& se.
mortem sibi inferre Patriciani consueuerũt. to.6.8 in fine.
Item Circumcelliones. ibid.m
mortem violentam diabolus persuadet. t.7.114.b,c,& 118.K
An far sibi mortem conscisce re. to.7.114.i, k,& seq.

Mortis regnum aculeus, contentio, &c.

mors & infernus, quæ mittentur in stagnum ignis, vt dicitur in Apo. quid significent. to.5.204.e
mortis regnum destruit Christi gratia. to.7.213.m,& seq.
Aculeus mortis peccatum. to.7.236.K, to.8 11.g, to.10.145.h
mortis regnum. to.7.277.a
mors quomodo nos persequitur. to.8.164.m,& seq.
modo cum morte cõtẽdimus: & quãdo nulla erit à morte contentio. Eo.225.c
mortis contentio. to.10.36.m,& 59.m
mors & infernus, diabolus est, & populus eius. to.9.149.K,l,& fo.seq.a,b
mors defectionem patitur, cũ potestas eius cunctis resurgentibus vacuatur, t.10.208 m,& seq.
mors missa in Iacob, quomodo venerit in Israel. to.4.304.m,& seq.

mors ex scriptura.

mors pecorum & priuitiuorum Aegypti qd significet. to.8.286.h,i,& 513.e,514.f

mortis nomine, quæ significentur.

mors pro carnali affectu. to.4.204.l
mortis nomine, diabolus intelligitur: nõ qa ipse mors est, sed quia per illũ mors. & ad eum pertinentes mortem habent pastorẽ. to.8.166.b

mortis nomine peccatũ dicitur, quod cõtẽpta diuina lege committitur. to.8.111.g
Somnis mors.to.8. 499.a,tom. 10.22.m,& 37.f
Homines nobis moriũtur,Christo dormiũt. to.10.37.f,& i
mors assimilatur somno,ꝓpter resurrectionem futuram. to.10.106.i

Mortalis,mortalitas.

Cyprianus de mortalitate. to.2.151.d
mortalitas quando est contractu. to.3.222.a
mortale cur dicatur corpus, & anima ĩmortalis. to.5.112.i
mortalitate qũo aliter carnit primus homo aliter beati carebunt. to.5.342.m,& seq.
Aliud est esse mortalẽ,aliud morti obnoxiũ. to.7.212.m
mortale,& mortuum,ac moriturum. eodẽ. 212 b
Nihil moritur nisi mortale. to.8.43.f
mortalitas inest propter peccatum secundũ illud Apostoli,&c. Eod.161.d
mortalia etiã viuorum corporũ est, mortici na non dicuntur nisi mortuorũ. ibi.290.c
Non moritur,nisi qui mortale crimen committit. to.9.142.h

Morticinum.

morticino & immolatio cur non vescantur Christiani. to.6 155.m
morticinum quid propriè. to.8.290.c

Mortuus.

mortuus est nomẽ, & ponitur ꝑ participio præteriti temporis,vt declinetur verbum morior , quod declinari non potest. to.5.114.h,i
mortuus nullus homo fuisset,si primi homines non peccassent. to.5.121.a,& seq.
Quomodo recte dicitur,mortuus est homo cũ caro ipsius non anima moriatur:sic recte dicimus mortuus est Christus, etsi diuinitas eius non moriatur. to.8.119.K

Mortui,& eorum genera.

morienti necessaria ad salutem credenda.to.9.207.f
Scio neminem fuisse mortuum,qui non fuerat aliquando moriturus. to.5.5.i
mortui viuũt,& viui mortui sunt.t.9.78.i,K
mortuorum duo genera.to.10.6.l,m,& 17.i,K,& 106.f
Tria genera mortuorum,tria genera peccatorum significant. to.10.37.i,K

Mortuorum sepultura,& pro eis sacrificia, & orationes.

Pro mortuis,qũo sacrificandũ. to.1.592,& seq.& in Posidonio.to.2 95.l
mortuos sepelire mortuos,quid,to.2.134.i, to.3.96.d,to.5.200.i,K.to.10.5.b, & 6.l, & 319.l
mortuis munera spiritalia mittenda. tom.2. 192.d
mortuis cur numerus septenarius exhibetur. to.4.42.c
De cura pro mortuis gerenda.to.4.318.h,& seq. Retractatio.to.1.27.i
Post mortẽ,an prosit cuiq; quòd corpus eius apud sancti alicuius memoriam sepeliat. to.4.318.h,i,& seq.& 229.h,
Vide sepultura.
Pro mortuis sacrificia,an aliquid eorum cõferant animabus. ibi.vtrobiq;.
Pro mortuis sacrificium oblatum. to.4.318 i,K
Pro mortuis,orat Ecclesia. ibid.k
Pro mortuis sacrificia altaris,orationum & eleemosynarum. to.4.323.i.K
[redacted]. to.4 319.b
Pro mortuis supplicationes nõ prętermittẽdæ. ibid.f
De mortuorũ sepultura quomodo sit curãdum & corporibus ipsorum. to.5.5.c,d
Vtrum pro mortuis orandum. to.5.223.b,c
Pro mortuis non orandum, Aeriani dicunt. to.6.8.e
Pro mortuis non baptizatis, non offerendũ. to.7.374.a,b,& 386.l
De eo quod scriptum, Amen amen dico vobis,quia venit hora & nũc est,qñ mortui audient vocem filij Dei,& qui audierint, viuent,&c.Sermo. to.10.53.g
Quibus mortuis orõnes Ecclesię,sacrificia, eleemosynę,ꝓsint:quibus nõ t.10.89.K,l
Orationibus sacrificio salutari,& eleemosynis,mortuos adiuuari. ibid.l
Et qui illis addiuuentur,qui non. ibid.
Obsequia mortuis pręstita,quid eis cõferãt. to.10.89.m
Quid considerandum in celebratione funeralium pro mortuis. Eod.90.a
De suffragijs defunctorum. tomo. 10. 300.l

Tristitia,& consolatio super mortuis.
Super morte amici declamatio. to.1.21.f.g
mortuorũ sepulchris honor exhibitus.to.1.43.b.c
morte charorũ,nõ cõtristandũ. Eod. 245.e
Super obitu mariti consolatio. tomo.2.9.K
Super morte vxoris consolatio. to.2. 151.a
Homines ante legem, & sub lege mortuos flebant. to.9.210.d
Christianorum plerique infideles in mortuorũ deploratione sequuntur eo.2.11.g
De verbis Apostoli.Vt de dormientibus nõ contristemur,sicut & cæteri.Et de operibus misericordię quibus mortui adiuuãtur,Sermo. to. 10.89.i & seq.
De mortuis quos diligimus, naturalis tristitia. ibidem.k
Contristari de mortuis, non prohibuit Apostolus. to.10.89.K & m.
Mortuorum cura,cognitio, apparitiones.
mortuorum conditio.tom.1.14.f.to.3.61.g
mortui absq; pœnitentia,an veniam delictorum consequuturi sint. tom.2.205.c
mortuos nõ ignorare q̃ hic agunt.t.3.288.h
Circa mortuos angelorũ ministeria,& operationes. to.4.321.d.& fo.seq.c
Ex mortuis mitti aliquos ad viuos. tomo 4.322.c.& seq.
mortuis curam esse de charis suis viuentib. to.8.417.a.& seq.
Vtrum in his quę in suis post mortem cuiusque cõtingunt,vllus mortuos tangat dolor. ibidem.b
mortui ẽt nõ cessãt laudare Deũ.t.8.552.c.d
Mortui in iudicio.
mors residuorum in aduentu dñi. to.1.25.i
an morituri,qui occurrent domino in die iudicii. to.4.230.& seq. copiosè.
mortuis qũo dicat Petrus euangelizatũ to.2 epist.99.per totum.
Qualis quisque moritur,talis in die nouissimo iudicabitur. to.2.105.a
Post mortem locus animarum,vsque ad iudicium futurum. tom.3.63.m
Qui sint mortui,quos ad iudicium exhibuit mare,vel quos mors&inferi reddiderint to.5.204.d.& seq.
mortuorum etiam animas dixit Plato reuerti in corpora bestiarum. eod.191.c
Oculi iudicant in temporali splẽdore mortuum fœlicem,qui nõ rarò pessimè mortuus est. to.10.23.m
Quando mortui audient vocem filii Dei,exponitur. tom.10.54.c
Quòd Aaron stetit inter mortuos & viuos, quid significet. eod.176.m
Mortui resuscitati.
mortui pueri resuscitatio. tom.3.245.c.d
mortui Lazari & aliorum resuscitatio.to.3.251.g.h
mortui tres a Christo resuscitati,quid adũbrent.to.4.397.g.to.9.77.e.tom.10 37.c d.& i.k.& seq.
Et quid adumbrent ipsi, & diuersa ipsorum suscitatio. to.10.37.c.d.& i.k.
Sermo de eadem re. ibid e.& seq.
Christus multos mortuos suscitauit,sed solum tres scirpti sunt,propter certum mysterium. to.10.37.f.g
Mortuorum cultura.
mortuos Chriani nõ colunt,p diis.t. 2.46.i
mortuorum reliquię honorandæ.to.3.63.h
mortuorum corpora dilaniata. eod.178.a
Circa mortuorũ reliqas superstitio.t. 4.246.e
mortuos magis veneratur vanitas vulgi, q̃ viuos. ibidem.
mortuorum corpora Deo perire nõ possũt to.3.355.c
mortuis sacrificauerũt multi.t 5.73. a & se.
Mortuorum exempla.
mortuo similis apparebat quidam sacerdos cum volebat. ibidem a.b
mortuus est filius Dei, qualiter intelligendum. tom.10.54.g
mors Saræ infidelitatem significat synagogæ. tom.10.165.f
mors matris Augustt.tom.10.312.l.& 313.c
Exemplum cuiusdam defuncti in Aegypto. tom.10.310.e.& seq.
Cyprianus proximus morti,iussit custodiri puellas. to.10.321.h.i
Mortui qui dicantur.
mortui q dñr ifideles.t.2 134.i.t 4.122 e.t. 8.254.c & 441.K.to.9 3 .c.& 48. m.78.i
mortui dicuntur dormientes.to.2.184.K.l. tom.8.318.l.to.9.78.c.to.10.89.l
mortuorum cadaueribus peccata significari. tomo.4.41.e
mortui seculi qui sint, & quomodo Chrs non erat mortuus seculi.tom.8.545.l.m
mortui,peccatores.tom.10.101.m.& 177.b

mores bonos vel malos, non faciunt nisi boni vel mali amores. tomo.2.72.f
morum corrigendorum nullus est locus, nisi vita præsens. Eodem.74.d.e
mores boni, idicãt hominẽ bonũ. eo.75.a.b
mores boni, sunt ornamenta Christianorũ. to.1.102.i
Ex moribus appareat animus. Eodem.105.l
mors populi Dei, vel institutа maiorũ, quo modo tenenda sint. tom 2.114 l.m
mores ornandi. tom.2.152.f.g
morum præcepta, etiam gentilium, non cõtemnenda. tomo.3.14.l
Colluuies morũ pessimorum. tom.5.16.e f
mores magis attendit populus in ciue, quã nomen. tom.5.25.c.d
mors, & vius, plurimum valent, ad allicien dum humanum sensum, vel offendendũ. to.5.132.f.& seq.
moribus suis pditis multi cruciant pie viuẽtium corda. Eodem.184.c
moribus bonis propinquatur Deo, malis recedit ur à Deo. t.8.350.a
mos primitiuæ Ecclesię acclamare concionatoribus. tom.10.4.l.m
mos loquendi scripturis: In gladio, id est, gladio, In igne, id est, igni. tom.10.11.h
Differentia morum, Apostolorum tempore & nostro. to.10.83.i.K
mos acclamandi in Aphrica prędicatori. to 10.85.K.l
Perditi mores per eleemosynas, ieiunia, & orationes, sunt corrigendi. tom.10.160.e
motenses hæretici, Donatistę sunt. to.6.9.a
De motu. to.1.104.d
motus species. ibidem.e
Proportio in motu, vt in modis. t.1.110.g h
motus rationales, & irrationales. ibidem.i
motus complicati & sesquati. ibid.m
De proportionatorum motuum decore. to.1.112.a.b
motus, & numerus infinitus. Eodẽ.111.a.b
motus animi ad malum, vnde sit. to.1.222.m.fo.seq.c.d
motus corporalis origo, in cerebro. tom.3.199.c.& seq.
motus tẽpus, locus. to.3.188.K. & 206. l.m.
motio corporis humani considerata. to.3.206.a b
Qũo Deus moueat, qũo anima. ibidem.b
motũ rectum in sex partes fieri. to.4.186.c
motus primi cõcupiscẽtię pter nostræ voluntatis legem insurgentes, non sunt peccatum. to.1.9.e
De motu spiritali angelorum, quo non laborant cum nos adiuuant. tom.5.102.c
motus angeli est in tẽpore, sed nõ eorũ immortalitas trãsit in tẽpore. to.5.108.K.l
De motu angelorum stabili in Deũ, ad quẽ mouentur vt ad fontẽ vitę. tomo.5.145.f.g
Non mouetur Deus de loco, sed descendere dicitur ibidem.l.g
Ego mouebo cęlum & terram, &c. exponitur. to.5.178.e
Quòd in motibus primis sit peccatum, innuit. tom.5.188.g
Non mouentur genitalia nunc, nisi libidine concitata, sed in primo statu fuissent mota sola voluntate. Eodem.129.l.m
motus inquietus est, donec veniat ad locum suum. tom.8.50.m
Creaturam subditã opere inuisibili creator mouet, nec eius substantiã aliquid corpõrale & temporale conuertitur. to.8.282.l
mouemur, quia homines sumus. to.10.57.e
moyses. tom.5.97.b
De natiuitate Moysi, & rubo. tom.10.170.i
Moyses a muliere Iudæa nascitur, & a filia Pharaonis adoptatur. to.10.170.i & seq.
moyses in flumen iacitur, omniũ priorum mortem tãdem vindicaturus. t.10.172.f.g
moyses in vndis inuentus, ab illis nomen accepit, & per illas Iudæos saluauit. ibid.h
De Moyse adoptato a filia Pharaonis, liberante filios Israel, &c. to 5.156.c. & seq.
moyses a Pharaonis filia inuenitur. tom.10.172.h. Et adoptatur. to.5.156.c
moysi vxor Aethiopissa. t.3.241.h.t.10.170.K
moysi homicidium. to.4.43.g
moysi filii. to.3.241.e
moysi visio, in rubo, excutitur. tom.3.90.f
moyses quomodo viderit Deum. to.3.91.m & sequen.& 231.m
Cur angelus missus loq ad Moysen, in igne & rubo apparuit. to.4.303.g
moyses cum Deo locutus est. tomo.5.85.f
moyses Deum non vidit, sed typum Dei. to.9.7.c
moyses plus cęteris illustratus, oculis mentis non corporeis, videbat. tom.9.246.l
moyses detraxita sinu suo manum leprosam, quid sit. to.10.171.a

Virga Moysi, crucis signum. ibid. c. & 173. b
Elegit Deus Moysen, vt Pharaonē virtutib. inuitaret. to. 10. 172. e
Signa quę Deus a rubo dedit Moysi. to. 10. 325. e. f
Quid tria signa data Moysi designent. ibidē. f. & seq.
missio Moysi, a Deo, in Aegypto. t. 10. 170 l
Moyses Pharaonis Deus dictus est. to. 4. 36. b. & 44. d
Moyses medius iter Deū & Aarō. t. 4 45. K. l
moysi origo. eodem. 44. c
moyses, & Aaron, ambo summi sacerdotes. to. 4. 69. a
to. 8. 365. h
Populus Israel quomodo crediderit Moysi. to. 5. 85. e. & seq.
Moyses Pharaonem freto hiante subduxit, non diabolum cum suis legionibus pernecauit. to. 10. 132. a
Moyses Aegyptum decem plagis feriens, legem significat. tom. 10. 171. c
moyses virga mare percussit, & diuisum est to. 10. 172. l
Moyses inermis bellauit aduersus Pharaonem. tomo. 9. 213. i
moyses exterminauit Aegyptum, & nō peccatum. tom. 10. 132 e
moyses eduxit Israelē ḋ Aegypto. t. 5. 156. c
Quo tēpore Moyses populum de Aegypto eduxerit, & ḋ Iesu Naue, q̄ eidē succesſit, quorū regū ętate fit mortuus. to. 5. 171. d
Canticum Moysi & agni, vtrunque testamētum. to. 9. 147. b
moyses populum liberauit Iudaicum, non totum mundum to. 10. 132. e
Exhortatio moysi, ad Iudæos, contra metū Pharaonis. to. 10. 172. l
Lignum missum a Moyse in aquam amarā, reddidit eam dulcem. to. 10. 173. f
moyses ad aquam contradictionis peccauit. to. 6. 102. K
moyses ob dubitationem, ad aquam de petra fluentē, phibitus est itroducere populū in terram promisionis. to. 9. 223. a. b
Moyses dubitans, discipulos Christi in passione dubitantes, designabat. ibid. c
Moysi Christus se præferebat in promisione cibi dandi. to. 9. 48. a
Dubitatio Moysi ad petram. tom. 10. 105. a
Moysi ieiunium. tom. 4. 59. l
Moyses manus leuans, figuram crucis ostēdit. to. 6. 11. h
moyses manus leuat, non tamen extēdit. to. 10. 105. e. f. & 174. h. i
Moyse, in vertice montis leuante manus, Israel vincebat. to. 10. 172. h. i
Moyses, legē accepturus, quadraginta dies & noctes, sine cibo & potu transegit. to. 10. 158. K. & 159. b
moyses & Helias quadragesimam ieiunauerunt. to. 10. 89. b. c
moyses ex lib. viuētiū deleri vult. t. 4. 57. m
moyses orās pro populo, iram Dei fregit. to. 5. 57. b
moysi descendentis de monte cum tabulis, vultus quare splendidus to. 4. 243. e
moysen quare volebat occidere Angelus in via. to. 4. 245. e
Velamen Moysi. to 10. 41. K
moysi velamē, p Christū euacuatū. to. 6. 30. l
Vide, Velamen.
Quid significet quod moyses cineres vituli sparsit in aquam, & dedit populo libere. to 8. 267. b. c
moyses cohæret peccatoribus. to. 10. 20. c
moyses, lex. to. 10. 171. c
moyses. a socero suo consiliū accipit. t. 3. 2. f
moysi magna dilectio, in populum sibi cōmissum. to. 10. 20. b. c
moyses pro populo rebelli, sæpe dominum de precabatur. to. 10. 210. h
moyses cētū viginti ānis vixit. tom. 4. 303. f
mors Moysi. tomo. 9. 213. a. b
moyses qūare non intrauerit in terram promisionis. to. 8. 365. a. b. to. 10. 105. b
Quòd Moyses pro fidei titubatiōe hac sola pęna mulctatus sit, q̄ ad eā terram ad q̄ populum ipse ducebat, non intrauerit, non a regno gratię excluſus. to. 8. 410. b. c
moysi sepultura quare ignota. tom. 3. 242. c & sequentibus.
moysi successor, Iosue. ibidem. d
moysi mors, in monte, quid. tomo. 10. 105 c
Quid mors Moysi figurabat. tom. 9. 223. e
moysen quidā negāt mortuū. tom. 9. 122. k. l
moyses rexit populū per annos quadraginta in deserto [illegible] cētum viginti. tom. 5. 171. d
mosi & Helię apparitio. tom. 4. 322. d
moysi scripta quorsum spectēt. tom. 1. 76. l
moysi libri nihil aliud quam Christum prædicant. to 4. 198. f

moyses,Christum quomodo prophetauerit. tom.5.171.d
Quòd Moyses non fecerit psal.qui ei inscribitur,sed hoc factum est alicuius significationis gratia.to.8.329.K.& fo.sequen.c
moyses,plenum ventrem, Christus aût plenam mentem promittebat. tomo. 9.48.a
moyses,non solũ Christi, sed etiam legis figuram habuit. to.10.180.K
moyses figurabat populũ Iudęorũ, ĩ Christo passo crediturum. tom.2.162.l
moyses,typus Ecclesiæ. ibidem.m
Per Moysen lex signatur.t.3.10.m.t.6.16.h.i
moyses eruditus omni sapientia Aegyptiorum. tomo.3.14.l
moysi spiritus,qui. tom.3.107.b
moyses.typus populi Iudaici. tom.6.103.l
moysi similis propheta Christus.ibidem. m
moyses,typus Christi.to.4.195.l.to.10.41.&170.i
moyses theologus. tom.5 179.e
moysi & Christi eadem doctrina, licet diuersa tẽpora.to.6.105.g.h.& seq.copiosè
Per moysen bella gesta,quid prophetice significent. to.6.107.i.& 143.i
moyses testamẽti veteris minister, hęres,& propheta noui testamenti.to.7.293.e.to.8.328.h
Vtrum sacerdos erat,an maior sacerdote. tom.8.365.h.i
Ex moyse intellige omnes iustos & sãctos. to.8.384.c
moyses molestissimus pædagogus.t.10 69.l
muli habent sexũ,nõ tñ sętũ. tom.5.142.a.b
mulier,omnis fœmina nuncupatur, etiam si virgo sit.to.2.174.d.to.3.32.a.& 41.c.&d.& 57.e.tom.4.86..& 147.e.& 434.i
mulier sexum magis significat,quam copulam viri. to.6.79.e.to.9.20.e
Proprietas locutionis Hebręæ linguę, oẽs fœminas corruptas & incorruptas mulieres vocat. tom.10.52.d
mulier,cur de latere facta sit.tom.3.210.f.g
Formatio mulieris,per quem. ibid.K
mulier quomodo facta: tom.3.211.e
[redacted] to.4.317.h
mulierem,cur Deus formauit de homine. to.5.110.a & 234.g.h
mulier,quare potius ex osse,quem carne facta. to.9.29.i.K
mulier primã de viro,sine fœmina est facta. to.10.35.d
De pœnis mulieri inflictis. to.1.277.m
Pœna mulieris. to.3.223.h
Per mulierem peccatum factum est, & per mulierem sublatum. to.4.304.h
mulieres,in statu innocentiæ,peperissent sine dolore. tom.5.130.h
Diabolus vnã mulierem deiecit, sed Christus plurimas exaltauit.t.9.215.m & seq.
Per mulierem mors viro nunciata est, & p mulierem vita nunciata. tom.10.187.c
mulieres se fucantes Cyprianus detestatur. to 3.29.h
mulieribus comparati. to.4.196.f
Viros muliebria pati. to.5.55.e
mulierũ venenum decoquentium, malitia. Eodem.26.K.l
A mulieribus incœpit illud malum,quo factum est diluuium.to.5.141.l.& sequen.
mulieres sacerdotio honorantur apud Pepuzianos hæreticos. to.6.5.h
mulierum vitia ad ebrietatem pronarum. tom.9.218.a.b.& seq.
Quanto vilior est mulierum conditio, tanto ruina facilior. tom.9.229.h.i
De muliere forti, Sermões duo. to.10.234.K.& seq.
Per mulierẽ fortẽ,Ecclesia intelligitur. ibi.i
Difficile est inuenire mulierem fortẽ,& difficile est nescire eam. tom.10.235.e
mulieres non debẽt vti fucis colorum,neq; nudare capillos.to.2.102.h.i.& 153.a.b
mulier longe,libido prope.to.4.325.i.tom.8.160.d. tomo.10.101.e
Qui viderit mulierem ad concupiscendum eam,iam mœchatus est in corde suo. to.5.124.m.tom.10.37.K
An credendum sit angelos,subsstãtię spiritalis,amore speciosarũ mulierũ captos,earundem iniisse coniugia,ex quibus gigantes sint creati. tom.5.140.b.& deinceps.
Qui mulierum familiaritatem fugere negligit,cito labitur in ruinam. tom. 9.429.e
Nemo de viribus suis vsque adeo pręsumat vt mulierũ familiaritatẽ nõ fugiat. ibid.f
Cõuersatio mulierũ periculosa.to.10.101.f
mulieres admonentur. tom.10.126.h
Cuiuscũque mulieris familiaritas, vel secreta collocutio,maxime est vitanda tomo. 10.251.d.e
Portio viri,est mulier. tom.5.313.a

mulieres grauidæ moriuntur. tom.5.26.m
mulier regenda est a viro. to.5.133.c
mulier habēs menstrua, prouectę tamē ętatis pōt generare de iuuene. Eod.152.m
mulier nupta sollicita est quę sunt mūdi, in nupta quæ sunt Dei. to.6.258 K.& seq.
mulieres maritos de adulterio Episcopis deferentes, plerunq; zelant, aliquādo tamē salutem eorum quęrunt. tom.10.16.K
Quare mulier viro tradita. to.10 96.h
mulier de viro suo concipiens, facit quod Deus iussit. to.10.21.a.b
mulieres qualiter se gerere debeant erga viros suos. to.10.120.b.c
mulieres quomodo viris suis ancillari debeant. ibidem.& seq.
mulieres quomodo viris suis æquent. ibid.
mulier agni, Ecclesia est. tom.9.149.g
Quicquid mulieribus in fide non licet, nec viris licet. to.10.246.i
mulieribus scripsit Augustinus, Fabiolę. to.2.253.d.e
Feliciæ virgini. ibidem.l.m
Florētię puellę studiosę, offerens suā dicendi operam, si proferat quid velit exponi. epist.o.132.
Italicæ. epist.133.
maximæ studiosæ fœminę. epist.141
Paulinę, anni religiosę. to.2.epist.112
Probę viduę diuiti. epist.121.
mulieres fideles ministrarūt Christo, & Apostolis. to.3.258.c.& seq.
De muliere deprehensa in adulterio, quam dominus absoluit. tom.8.160.K.l
Viris a Christi monumento recedentibus, remanserunt mulieres. to.9.129.K.l
mulier sedens super bestiam, multitudo est hæreticorum. tom.9.147.l
Inuectiua in mulieres, quæ filiū deuoraue-rant. tom.10.231.f.g
Iob mulierem vicit, Adam a muliere victus est. tom.6.130.b.c
mulier profluuium sanguinis patiens, gentes significabat. tom.10 5.f
Quare Christus prius mulieribus quā viris post resurrectionem apparuit.to.10.130.g.& 187.b.c
mulier fluxum sanguinis patiens, sanatur. tom.10.164.c.& seq.
mulier sterilis, quæ Helizęum suscepit, Ecclesiam signat. to.10.229.h
Quęstio mulierum parricidarum coram rege Salomone. to.10.231.h.i
Quomodo intelligatur, Quid mihi & tibi mulier? tom.9.242.c
Pro multis dicit sæpe significari omnes, in scriptura. tom.5.209.m
multiloquium necessarium excusatur.to. 1.8.b.to.3.158.g
multiloquium a gentibus venit. to.4.406.d
multiloquium quid. tom.7.66.h
multiloquii, & discretę taciturnitatis bellum.to.9.226 h.i. Vide, Loqui.
multiplicatio multis modis dī. to.8.529.g
Secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum, exponitur.tom.5.107.e
Cum multæ sint multiplicationes terrēnę, fęlicior est filiorum. ibidem.h
multiplicatio in anima, non continuè virtutem significat, sed aliquando egestatis est, non vbertatis. ibidem
multiplicitas perit, & singularitas in sanctis tenetur. tomo.8.10.f
multitudinis authoritas. tom.6.32.f.g
mūdi acceptiones.t.7.357.b.c.t.8.81.f.t.9.5 b.&82.g.h.&103.a.& 127.K.& 134.d.e
mundi vocabulo, & bonos, & malos accipi. tom.7.186.g.& fo.seq.a.& 193.f.& i.
mundus dicitur cœlum, & terra, & homines mali. tomo.8.545.b
mundi significata. to.9 131.K
mundus intelligibilis. tomo. 1.9.m.& 9.b
Quid Deꝰ fecerit añ mūdi creationē.t.1.69.a
mūdus ex nihilo cōditus to.1.68.f.t.3.46.e
De creatione mūdi quæstiones.to. 1.166.b
mundum cōditum non pręcesit materia. tom.3.46.f
mundum quare fecerit Deus, stultè quæri. to.1.267.i.& seq. tomo 4.176.c
mundi creatio.to.3.65.f.& 180.i.& 233.h.i
mundum cur Deus fecerit. to.4.241.l
mundi exordium, quare per Moysen, & nō ante, expositum. ibidem.241.d
Quò die creauit Deus mūdum.t.4.275.f.g
mundus pulcherrimus, etiam sine scripturis, clamat se factū a maximo & pulcherrimo Deo. tom.5.94.h.i
Si quis quærat, quare mundus antè factus nō fuerit, potest inquiri ab eo, quare nō in alio loco factus sit. ibidem.94.a
mundus cum tempore factus, & non in tempore. tom.5 94.h.& seq.

mundus, cur in esse productus est. to. 5. 99. e & seq.
mundum, vel hominem, quare Deus non creauerit antè, ostendit quâ stultra sit quæstio. eod. 108. h. & seq
mundum Deus condidit in principio, plenũ bonis omnibus. tom. 5. 226. g
mundus factus est propter hominem. to. 9. 160. i. K. & fo. seq. a. b. & l.
ante mundum conditum, vbi fuerit Deus, stultè quæri. tomo. 6. 186. h
mundi abolitio qualis futura. tom 3. 68. g
mundum non esse ab æterno tomo. 4. 247. k
mundus quo tẽpore initiũ cęperit. t. 4. 254. e
mundum quo die creauerit Deus. t. 4. 275. f
mundi principium, & finis. eodem. 334. f
mundus quandiu duraturus sit, ignoramus. tom. 5. 185. g
mundus quantum durauerit vsque ad diluuium. eodem. 138. m
mundus tempore Augustini nondum duraverat sex milia annorum. to. 5. 101. i
mundus hic transibit mutatione rerum, nõ omnimodo in interitum, hoc est, figura, non natura eodem. 204. a
mundus in melius innouatus, aptè accõmodatur hominibus, etiam carne in melius innouatis. ibidem. g. & seq.
mundus peribit, qũo intelligat. to. 5 209. c
mundus vnus, & innumerabiles. to. 1. 151. a
mundos innumerabiles Epicurus posuit. ibidem. & 215. h. i. & tom. 2. 80. h i
Ophei hęretici similiter. tomo. 6. 4. i. & 9. d.
mundos esse duos Platonem sensisse tom. 1. 9. m. & 154. i
mundos duos quomodo posuerit Augustinus. to. 1. 159. f. Retractatio. 1. l. m. Item. tomo. eodem. 166. & K
mundus pro Deo habitus. ibi. 234. i. & 242. e
mundus nõ est animal, ex Deo & quodam copore magno compositum. to. 5. 33. c
mundum Deum esse, Varro asserit. to. 5. 57. f
mũdus, est aĩal beatũ & sempiternũ, ẽm Platonicos. to. 5. & 116. a. tomo. 10. 200. a. b
Et quod non sit animal. tomo. 1. 9. d & 13. g
Philosophi dicebant mundum esse animal magnum. tom. 10. 200. a. b
mundum semper fuisse, dicit Plato, & tamẽ initium habuisse. to. 5. 191. i
mundos innumerabiles, gigni, Epicurus dicit, & relolui fortuitis motibus atomorũ eodem. 94. a
mundum quanuis productum dicant philosophi, multi tamẽ eũ fuisse asserunt absq; initio tẽporis. to. 5. 108. d. & sequentibus.
mundum non esse perituru, sed ęternũ Cicero sensit. tomo. 5. 115. h
Variæ opiniones philosophorum, de mundo. eodem. 180 f. g
mundum a Deo conditũ negant Simoniani Menandriani, Saturniani, Basilidiani, Nicolaitæ hæretici. to. 6. 4. K. l
Item Carpocratiani, Cerinth. ibidem. 4. a
Archontici, & Appellitę. eodem. 5. f. g
Marcionitæ. to. 1. 26. l
mundum conditum ex materia Deo coęterna, Seleuciani voluerunt. tom. 6. 8. i
De mundi statu hęretici dissentientes. ibid. & seq.
mundum a maligno principe factum, Priscillianistę docuerunt. eodem. 9. b
Error Philosophorum, de ęternitate mundi tom. 10. 200. b
Vaticinia mundi. to. 3. 102. f
Mundus duplex. to. 3. 355. m
In mũdo tria sunt omni malo deteriora, & tria bona quibus non sunt meliora. to. 4. 338. h & seq. & 383. a. & col. prędecenti.
Mundus vniuersus, prouidentia Dei administratur. tom 4. 186. l
mundi pulchritudo. tom. 4. 212. c
mundus. to. 4. 394. g
mundus in duas partes diuiditur. to. 5. 57. f
In tres. eodem. 149. b. & seq.
mundus duobus constat. tom. 5. 63. b
mundus hic quẽ fecit Deus, superat oĩa mirabilia, modus aũt quo ipsum fecit, ita est nobis occultus, sicut & ipse De⁹. t. 5. 85. c
mũdus est maximus omnium visibilium. tomo. 5. 91. h
mundi pulchritudo qũo cõponitur oppositione contrariorum. eodem. 98. g. & seq.
Ante mundum electi fideles. to. 7. 395. l. m
mũdus mari cõparat, quia &c. to. 8. 115. i. K
mundus hic, quasi magna quædam domus est. tom. 8. 443. b
Christus venit in mundum, quia de mundo corpus assumpsit. tomo. 9. 108. c
Filius Dei non erat in mundo, quem statim erat relicturus. eodem. 111. c. d. & se.
Totus mundus instar breuissimi puncti, intra Deum collocatur. tom. 9 186. c

Quid est mundus harum tenebrarum.to.10. 7.g&148.b
Omne q̃ est in mũdo,aut est cõcupiscentia carnis,&c.exponitur. to.10.29.b
In mundo isto facti sumus. eod.66.f
In mundo erat,&mundus per ipsum factus est,&c.Sermo. to.10.33.K
mundus hic,fornax aurificis.tomo.10.45.g &253 d
mundus totus domus vna to.10.79.h
mundus hic, communis domus. eod.94.i
mundus per Christum factus,quis sit to.10. 135.b
mũdus uniuersus,quasi homo vnus.to. 10. 150.f.g.&seq.
mundi pericula. to.10.158.e
mundi stabilitas. to.10.263.b
Hic mũdus,nõ patria, sed captiuitas nobis. tomo.10,309.b
mundo vtendum non fruendum.to m.3.2.l
Hic mundus,est mare varijs abũdãs periculis..8.224.e.f. tom.9.213.e.tom.10.309.c
Quòd sit amaritudine Plenus. to 8 310.g.h
Quare iusti,cum ipsi sint in mundo, non dicantur mundus. to.8.541.d
mundus per Christum reconciliatus,Deum nõ merito sed gratia cognouit.t.9.114.e
mũdus qũo accipitur,cum dicitur, Et mũdus eum non cognouit. to 9 5.b
mũdus de peccato suo de iustitia vero arguitur aliena. to.9.102.k.l
mundus dissentiẽdo fidei, non est vnum. to. 9.112.K
Christus orauit pro mundo, vt credat & sit vnum ibid.K.l
mundũ de mundo Christus elegit. ibidem 113.h
mundus patrem quia iustum,non cognouit. tomo.9.114.d.e
mundus arguitur,quia non credit in Deum tomo.10.50.c.&seq.
mundo utimur tanquam non utentes. tom. 10.83.a
Cæcus est totus mundus. tomo. 10. 116.f
Diabolus per Euæ aures mũdo intulit mortem Christus perangelum ad Mariam cũ ctis seculis vitã effudit tomo. 10.129.i.
mundus suæ fidei Mariam fecit redẽptione sua obsidem. to 10.132.i
mundus Christũ in mundo non cognouit, per quem factus est mundus tomo.10135.b
Impedimenta huius mundi multos negligẽtes miseros faciunt. to.10.154.e
mundus amarus. tom.10.184.l
Totus turbatur mundus, & tamen amatur mundus tom.10.284.m
Quomodo potest quis superare mũdum seuientem, qui non potest blandientem Eodem 278.e
multi per mundi vitia corruerunt. to.10. 293 c
mundanæ illecebræ philosophantes impediunt. to1..140. d.&234.K.& seq.
mundi contẽptus. to.1.234.K.&seq.& fol. 246.g.&252.e & inposid.to.2.epist.37. 39.45.&70 to.4.378.g.to 981 l.m
Nolite diligere mundum, neq. ea quæ in mundo sunt exponitur tomo.2.100.c.d
mundus detinet suos amatores ne sequivaleant Christũm. ibidem.2
mundi amatores. eodem.112.h i.
mundi prosperitas. ibidem.
mundus periculosior est blandus,quam molestus tom.2.202.a
mundus quid sit,& qui mundani.to.4.363.i
mundo mori,quid sit. tom.4.378.i
Non mũdo,sed Deo hçrendum.Eod.384.K
In mundanos. to.10.4.a.b.& seq.
mundus cõparatur falso amico.to. 4. 377.a
mundus vult nos perire cum amatoribus suis.ibidem.d
In mundo spes bonorum non est ponenda. tom.4.384.l
mundus quasi rota voluitur, & amatores suos conterit. tom.8.90.g.h
Sunt qui etiam de actionibus mundi non recedunt,sed tamen ibi alii bene, alii malè operantur. to.8.ibidem.&369 e
De mũdo qui sint,& nõ de mũdo.to.9.63.d
mundus odit,& diligit quod suum est. tom. 999 f
Filius non rogat patrem pro his qui viuunt secundum concupiscentiam mundi.tom. 9.110.m.& seq.
In mundo sunt,qui adhuc mundana sapiũt. eodem.111.c
Christus nunquam fuit de mundo, licet fuerit in mundo. ibidem.g
mundi amatores,tria prçcipuè amant. tom. 9.127.i.K
Christus a mũdo non est cognitus,quia eius peccata mundi arguebat. tom.9.130 d.e

Qui se mundanis implicat, tela parat quib. confodiatur. tom.9.204.g
mundus est fallax sequentibus eum tom. 9. 246.e.& seq.
mundus non amandus. tom.10.21.h
In mundum inuehitur,& eius concupiscētias. tom 10.26.f.g
mundum hunc amantum verba.to.10 29.a
mundus odit eos qui Christum sequuntur. tom.10.45.d
Quibus dominus dixerit, quod mūdus osurus eos esset. ibidem
mundus reus. tom. 10. 80.a
Amatores mundi insultant odientibus mundum. tom.9.130.c.d
mūdus ridet nos, aut ridet a nobis.t.10.154.a
Amaram potionem mundus suis dilectoribus propinat. tom.10.184.K
A mundanis quicquid Deus præcepit, irridetur. tom.10.235.m
Nescitis quia amicus huius mundi inimicus Dei constituitur. tom.10.253.c
Duplicem mundus aciem producit, contra milites Christi. to.10.260 d
mundi fraudes. to.10.293.a.b
Exempla mundum perfectē relinquentium. to.10.294.g.h.& seq.
mundanorum proprietates. to 10.307.i.k
mūdus dicit ager dñi.to.1.274.f.to.2.228.d
mundus dicitur cęlum & terra.to.1.249.h. t.2.175.g.to.3.92.c.& 207.a.to.7.541.b.c
mundus dicuntur impii,& carnales. tom.2. 175.g.to.3.4.f.& 82.a.to.4.394 g.t.6.156. K.l.to.9.6.d.& 95.l.& 110.m.& sequen.
mundi nomine, amatores mundi significantur.to.8.58.c.& 173.b.& 519.b. c. tom.9. 127.i.K.& 130.c.d. to.10.50 K.l. & seq.
mundus dictus molendinum.tom.8. 90.g.h
Desertum horribile. eodem.211.l.m
Mare. ibidem.224.e.f
Speluncha,& carcer. tom.8.541.e.f
Fluuius. eodem.546.c
mundus tenebrę dicitur. tom.9.6.d
mundus iste Aegyptus dicitur. tom.9.6.d
mundus dicitur eremus. ibidem.b.& 134.i.
mundus pro Ecclesia. tom.9.98.m
Iudęi Christum & discipulos eius persequētes, dicuntur mundus. Eodem 99.h
mundus dicitur inimici Christi, qui eū crucifixerunt. tom.9.106.i.K
mundus est seruus, nesciens voluntatem domini sui,&c. tom.10.13.h
mundus scorpio comparatur. tom.10.26.f
Homines mali, mundus dicuntur, qui Deū non cognouit, cætera autem eum cognouerunt. to.10.135.b
Quare peccatores nomine mundi appellētur. to.10.149.h
munda omnia sunt mundis.to.1.65.a.to.3. 56.b.c.to.6.61.b.& seq.
Et quomodo. to.8.487.b
mundus nemo a peccato, nec infantes.tom. 1.29.c.& sequen. Vide, Peccatum.
Non immunditia obsonii, sed cupiditatis timenda. tom.1.65.a
Immunditia animæ. eodem.170.l
mūditia cordis necessaria saluādo.to.3.59.c
Immundi omnes, quos non mundat fides Christi. ibidem
Immundus, omnis iniquus. tom 4.5 e
mundandum cor, quomodo ad videndum Deum. to.4.405.c
Per cor, caro mundatur. tom.5.89.f
mūdare,& sanare idē spiritualiter t 7.14.g
mundantur homines ab errore variis modis. tom.7. 74.b
mundo corde hominem esse posse quomodo. to.7.247.m.& seq.
mūdi corde,& recti corde, differe.to.7.466.e
mūditia Phariseorū.to. 8.372. d.e.& 536.m
Qua ratione dicta quędam munda,& immūda in lege. Eodem. 141.i.& 540.g.h
Iudæis, quædam dicta sunt immunda in figura. to.8.487.b.c
Absurdum est credere tunc non immundū fieri hominem eum manducat. & tūc immundum fieri si uomat. eodem.487.d
munditiam nostram interiorē requirit Deꝰ, quæ si fuerit, necesse est vt foris omnia munda sint. ibidem.& seq.
Nemo mundus coram Deo. tom.10.22.b
Per quem,& qua via, mundetur hō a peccatis. tomo.10.50.b.c
Orbis vniuersus mundatus est. eodē.193.b
Nemo, neq; adeo vnius diei infans, mūdus est a peccati sordibus. to.10. 249.b
Munditia cordis est finis quo perficimur. to.10.322.l.m
Munera accipere, quid sit. tom.8.42.f
Quæ munera modo velit Deus eod.136.m.& seq.
Munera Dei partim tēporalia sūt atq; terrena,

na, partim æterna & cœlestia. to.8.87.e.f
Munera nobis adeo gratis collata.t.9.161.i,k
Quid sit munus nostrũ offerre ad altare.to. 9.225.f
Si offers munus tuũ,&c.exponit.to.10.16.b
Murcea dea. tom.5.34.i
Murcidus quid sit. ibid.K
Septẽ diebus muri Hiericho, sacerdotalib. tubis circundati,ceciderunt.tom.10.181 Vide Hiericho.
Sine murmure seruire debemus proximis.t. 2.154.g
Murmurandum non est in difficultatibus. eod.172.f.g
Israelitæ in deserto murmurant contra dominum. to.10.176.f
Boni illo malleo tunsi non murmurant, mali autẽ semper murmurant to.10.237.c.d
Maria soror Moysi, ꝓpter murmur, ꝓcussa est lepra. to.10.289.h
Murmurare, & detrahere, hypocritarũ & ignorantium est. eod.290.b
De muribus augurium. to.1.156.d
Musæ, filiæ memoriæ .to.1.165.i.to. 3.1.b
De musis iocus. to.1.158.h. Retract.1.1
Musarum nouem simulachra. to.3.10.b
Iouem præterea nõ genuisse nouem Musas ibidem.
Musca sole præstantior. tom. 6.47.e
Muscæ cur creatæ, pulices. Item.to.9.3.i.
Quid per muscas caninas intelligatur.to.9. 248.K.l.to.10.175.l.m
Muscipula occulta,est occulta cogitatio.t.8 21.i
Quod significet insidias. eo.23.f
In muscipulas suas diabolus posuit errorẽ &terrorem. to.8.54.h
Muscipula corruptionis quid sit. eod.83.l
Muscipulas suas quibus diabolus tendat & vbi. to.8.330.h.i & 333.g.h
De musica libri sex. to. 1.108.K.& se. Retracta.2.e.& 4.d.e. to.2.194.a.b
Musicę inuentio. to.1.165.g
Musicę nomen vnde. ibidem.K
Musica quid doceat. tom.1.108.K
Musica quid sit. ibidem.tom.2.31.b.c
Sensus musices inest natura. tom.1.109.b
Musica in luctu. tom.2.18.d.in fine
Musicæ cognitio vtilis ad sacras literas.to. 3.10.a
De musica harmoniaca qua delectabat Dauid. to.5.164.K.l
Insidiæ Mustelæ in serpentem. t.10.280.c.d
Mira de musto. tom.1.263.K

Mutare, Mutatio.

Omnis creatura mutabilis est. tom.2.94.g
Omne mutabile vitiosum. tom.2 78.d
Quot modis aliquid dicatur mutari.ibidem
Vtrũ recte facta mutari iustè possint.eo.K.l.
Qđ summè incõmutabilis sit Deꝰ.eod. 14.e
Sententiam mutare, quando sit turpe,&quãdo non. to.2.255.g
Est mutatio in deterius, quam facit culpa,& in melius, quam facit gratia.to.5.211.e.f
Omnia mutantur prꝛter Deum. tomo.8. 471.c.d
Deus mutat opera sua, non consilium suũ. eodem.506.h.i
Vt mutaremur in peius, nostra iniqtas fuit, vt in melius, non nostra iustitia, sed gratia Dei præstat. to.8.238.l
Non omnis mutatio culpanda est. eodem. 199.c.d
Petro, quare Christus nomen mutauit. to.9. 15.f.g
Mutari de prꝛterito in prꝛsens, est quodam modo mori. to.9.186.i
mutabile est sine dubitatione, quod recipit magis & minus. to.5.67.d
Nihil non mutabile prꝛter Deum.to.3.68.e
mutabile creatum est ab incõmutabili Deo & reducitur ad immutabile. eod.156.c.d
mutabile, cur quicquid est creatum. tom.5. 96.f
Cur tota creatura sit mutabilis. tomo.9. 186.c.d
muti & surdi qui, mysticè. to.1.200.d.e.to. 4.111.g.& fo.seq.a
muti loquaces, verbum Dei tacentes. tomo. 147.m
muti pisces. tom.1.159.d
muti Scæuolæ constantia, coram Porsenna. tom.5.35.g
mutius. Eodem.46.g
myrmicoleon. to.4.442.g
myro fusilium signorum artifex. to.1.180.g
mysteria deorum occultantur,& quare. to. 5.38.a.& seq.
mysteriũ incarnationis,& passionis, qũo ab initio monstrata sint ꝓ quędam signa & sacramenta per angelos, quomodo etiã ꝓ Iudæos, postea in gentibus. eodẽ. 64.m

mysteria

mysteria pasfionis sub compẽdio. tom. 10. 187 a.b.& seq.
mythicon. to.5.51.i.in fine.

N

NAaman leprosus. to.3.246.b
De Naaman Syro, Sermo.to.10.229.k.l
Mira lętitia super curatione Naaman. ibid. m.& sequentibus.
naaman vnum Deum confessus, detestatur idola. tomo.10.230.a
naaman populũ gentilem designabat. ibid.d
Quid est quòd Naaman ad mandatum Heli sæi, nolebat lauari in Iordane, nisi consilio familiarium. ibidem.e
nabuchodonosor quid adumbret.to.2.51. K
nabuchodonosor regis testimonium, de filio Dei. to.6.20.f.g
nabuchodonosor & Pharao, comparantur. to.7 397.i
nabuchodonosor regis decretũ, ne blasphemetur Deus Israel. tom.9.23.f
nabuchodonosor, viso trium puerorum miraculo, cæpit laudare Deum cum pueris. tom.10.245.e.f
nabuchodonosor in bestiam trãsformatio. tom.10 288 i K
nachor non iuit in Mesopotamiam cũ Abraham. tom.5.147.b
nachor, frater Abrahæ. ibidem.e
namphanio, quid Afris. tom.2.46 f
De Nardo pistica. tom.4.160.m
narium alimenta. to.1.216.m.in fine.
nares Dei. tom.4 348.f
nasica. tom.5.11.K
nathan. tom.1.20.f.circa finem.
nathan duo. tom.1.23.e
nathan filius Dauid. to.4.255.f
nathan mittitur ad Dauid, to.5.157.f.to.10. 101.c.& seq.
natan prophetam Dauid, rex sublimis, audiuit.tom.8.160.f.g
nathanaelem, cur non elegerit Christus in Apostolum. tom.8.222.b.to.9.15.l
nathanaelem dixit Christus sine dolo, non autem sine peccato.to 9.15.l.& fo. seq a
nathanael. to 10.8.i
De Nathanaele, cũ esset sub arbore fici, Sermo. tom 10 34.f.& seq.
nasci uocabulum, variè accipitur.to.3.55.e
nasci quid. tom.10.150.g
Sine semu nascimur. tom.4.311.h.i
De Iudæis Iudæos nasci, de Paganis Paganos, de Christianis Christianos.t.4.314.K
nascimur infantes infirmiores, quam aliorũ animalium fœtus. tom.5 112.a
nascens homo flet, solus Zoroastres risit eodem.219 m
nascimur omnes cum radice peruersi amoris, & erroris. tom.5.236.m
Quare e sancto coniugio, nascantur filii irę. tom.7.266.a
non satis nasci ab Ecclesia. tom. 7 122. c. d
Ex olea nascitur oleaster. to 7.267.b.c
Vt ex circunciso nascitur incircuncisus, ita ex baptizato baptizandus. tom.7. 235.f.g
Non omne quod nascitur, concipitur. tom. 8.17.d
nemo nascitur, nisi trahens pœnam, trahens meritum pęna. tom.8.161.c
Homo nõ solum nascitur ex visceribus, sed & nascitur in visceribus. eod.188.i
Omnis natus ex Adam, traducem iniquitatis, pœnamque peccati secũ portat, morti deputatus. tomo 8.205.c.d
Ad hoc quisque nascitur, vt succedat, & excludat eos qui pręcesserunt.to 8.212.i.& 224.e.f
Ad hoc nati sunt, qui succederent, vt qui genuerant, decederent. tom 8.46.a
Vbi quis nascitur, ipsius terræ vel regionis, vel ciuitatis linguam discit, & moribus imbuitur, ac vita. tom.8.218.K
Cum nascitur puer, cur fleat & non rideat. eodem.486.h.i
Quisquis nascitur ex Adam, nascitur damnatus de damnato, & addidit male viuendo super Adam. tom.8.510.l.m
nasci de ancilla quid est, & quid de libera. tom.9.22.f.g
Vide, Generatio.
Omnis filius natus. tom.10.32.e
In creaturis inueniri quod nascatur, & non fit posterius genitore suo. tom.10.48.d
Quare de baptizato iusto, nascitur nõ iustus tom.10.71.m
Sanctum nasci de sancto. tom.10.72.d
Tres sũt mirabiles nascẽdi species. eo. 128.c
nasci in mundo, est ingredi laboriosam vitã. tom.10.150.f
Nati sumus, vt moriamur. tomo. 10.183.i
nasci & renasci ad duos homines pertinẽt. tom.2.84.g

Rema-

Renascentia spiritus.to. 1.81. a.b.to.4.307.a
nascimur oēs ad pœnam, sed misericodia renascimur in gratia.to 2.143.m. & sequē.
nemo nascitur ex Adam, sine vinculo damnationis, & nemo renascitur, nisi p Christi gratiam. Eodem.213.h
Nemo nascitur, nisi ex cōcupiscentia tracta ab Adā, præter Christū, & nemo renascitur nisi operāte gratia Christi.to.2.84. h.i
Vtrū possit homo dici natus adhuc i vtero existens, secūdum illud, Quod natum est ex ea, &c. ibidem
nisi qs renatus fuerit ex aqua & spiritu, &c. exponitur, ibid & seq.27.e f.tom.5.113.i
Renascitur nemo, nisi nascatur.to.7.221 K
nasci denuo, quid sit. ibidem.l
nasci ex Deo, quid. to.7.229.g
nascimur aliter quam Christus. ibidem.b
nati e sanctis, quare baptizentur.ibidem. i.K
nascuntur omnes ex Adā, necessario in peccato, libere autem renascuntur in gratia ex Christo. tomo.9.6.K.l
Peccatores omnes, ex diabolo nati sunt. to. 9.130.m
Quomodo peccator nō ex Deo natus, & tamen si dicamus nos peccatum nō habere mentimur. Eodem. 31.c & sequen.
faciens contra charitatem, & fraternam dilectionem, non auderet gloriari, & dicere se natum ex Deo. ibidem.g
nemo se dicat natū ex Deo nisi habeat charitatem. ibidem.l
Aliud est nasci de spiritu, aliud pasci de spiritu. tom.10.10.k
Aliud est nasci de carne, aliud est pasci de carne. ibidem & seq.
nati ex Deo, filii Dei fiunt. to.10.135.d
Prima hominis natiuitas, ex masculo & fœmina, secunda, ex Deo & Ecclesia. ibid.e
nascimur ad laborem, renascimur ad quietē tom.10.208.f
natiuitas filiorum Dei spiritalis. tomo.2.175.h
natiuitas duplex.to.3.354.f.tom.9.22.f.g.& 113.a.to.10.108.f.289.e.f
natiuitas & processio, quid differant.tom.4.343.b
natiuitas Ioannis. tom.3.251.b
Natiuitas iustorum. tomo.3.353.l
Natiuitas quadruplex modus, in vniuersali. tom.9.22.K
Confutatio obseruantium vanitates natiuitatum. tom.10.137.m. & seq.
Natiuitas Chri.to.3.47.i.& 55.c. to.6.18.f.g
Quod Deus æternus ex virgine natus sit. to. 3.6.b.& 47.a
Christum natum esse de spiritu sancto, quid significet. tom.3.55.f
Quur ex virgine natus.to.3.139 to.10.127. K.l.& 128.a.b
Et quid, qđ ex virgine natus. tom.10.52.e
Natiuitates Christi duæ.to 4.134.b.t.9.23.f
De semper nato. to.4 189.i
Filius Dei, quare sit natus.to.4.317.h.to 10. 130.e.f
Incogitabilis verbi natiuitas. tom.4.355.i
Natiuitas Christi mirabilior est omni miraculo.to.5.182.i.to.9.100 i.tom.10.108. h.i.& 117.d & 138 f
Natus est Christus homo manifestus, ex homine virgine, Deus occultus ex Deo patre.to.5.182.i.to 10.133 f
Quur Christus infans natus est, secus atque Adam. tom.7.223 b
Nostræ natiuitatis, & Christi, diuersitas. to. 7.230.h.i. tom 10.56 b
Natus est Christus ante tempora. & quomodo. tom.8.341.l
Præter vinculū concupiscentię carnalis natus est Christus sine macula, ex virgine cōcipiente de spiritu sancto. Eod. 161 b.c
Solus esse innocens infans potuit, q de opere in Adam non est natus. ibidem.c.d
Non est natus in tempore de patre, per quē facta sunt tempora. tom.8.424.e
Quòd tempore natus sit ex vtero, quo masculus non accesit, & ante luciferum, qa nocte natus est. ibidem.e.f
Quòd natus sit octauo calendas Ianuarias, quando iam dies incipiunt crescere, propter mysterium. to.8.510.a
Non conditionis necessitate natus est Christus, sed vt nos, de conditione necessitatis liberaret. Eodem.184.b
Quòd natus sit de virgine, tanquam in solitudine. to.8.549.a
Vt solus de virgine nasceretur, similitudine ostenditur. tom.8.375.e.f
Deus ex muliere voluit nasci, vt homo securus ex Deo nasceretur. to.9.5.g.h
Natiuitas Christi, & Ioannis Baptistę, diuersis temporibus. tom.9.27.m.& seq.

natiuitas Christi vtraq; mirabilis.to. 9. 57. e to.10.39.i.& 354.c
Inenarrabilis est. to. 10.128.e.f & 133.l.m
Quomodo natus sit filius ante omnia secula. to.9.226.b.& seq.
natiuitas Christi, secundum hominem, per scripturas nascebatur, secundum Deum autem malis ignota. tom.9.55.b
Quo natus sit filius de patre, cũ filius, sicut nec pater non habuerit initiũ.to. 9.229.c
Quoniã modum natiuitatis filii à patre non capimus, oremus nos perduci ad speciẽ veritatis. to.9. 41.c
natiuitatẽ filii & pasfionẽ, resurrectionẽ, & patrẽ operatũ & filiũ to. 0.52. c. & seq.
Quilibet Christianus debet se præparare im munem a quouis peccato, ad celebrandã domini natiuitatem. tom. 10.123.i
Mysteria natiuitatis Christi.to.10.124.i.K.& 127.g.& seq.& 287.a.b
Qui in natiuitate Christi, puram conscientiam habet, dulcius gaudet.tom.10.125.l
In die natiuitatis Christi, totius mundi peccatum tollitur. ibidem
Dies natiuitatis Christi dulcis est, cũctis pœnitentibus veniam portans. ibidem.
Solus diabolus in Christi natiuitate contremiscit. to.10.127.K
Qui in die natiuitatis Christi pœnitet, quicquid petit impetrat. to 10.125.l
nascenti domino, vota promittamus hodie, & ea reddamus. to.10.126.c
In Christi natiuitate, sine commixtione propagatio omni prorsus gloria & honore cumulatur. tom.10.126.l
non mirum si Christus sine corruptione nascitur, qui de sanctificatione suscipitur. tom.10.127.c
Intrat artifex mundi angustias ventris humani. ibidem.f
Dies natiuitatis Christi, dies dierum omniũ nouitas est. to.10.127.d
natiuitas Christi, quid nobis profuerit. ibidem.g h
In Christi natiuitate, cessare debent omnes angustię. to.10.127.i K
Probat virtutem Chri, ordo nascẽdi. ibid.K
natiuitatis dominicæ effectus.to.10.127.m. & seq.& 128.f g
In die natiuitatis Christi, omnis paternæ p̃uaricationis metus sublatus est.tomo.10. 128.a
Christus sua natiuitate creato a se homini, & pietatẽ paternam & fraternam largitus est affectum. ibidem
Vtrum maius an nasci ex virgine, an perfectũ hominem creasse ex terra. tom.10.128.b
Deus natus est de Deo, numerus tamen deorum non creuit. ibidem.e
Christus natus de patre, creauit & matrem, ceratus de matre, glorificauit & patrem. ibidem.f
mirabilia in natiuitate Christi.to.10.128.i. K.& seq.& 138.a.b
Testimonia natiuitatis Chri.to.10.127.l. m
Per Christi natiuitatem, gratia est nobis data, sed non merces reddita. Eodem. 129.b
Comparatio natiuitatis ętẽrnę Christi, ad cætera corporalia. ibidem.d.e
Christus æterna natiuitate super oĩa natus, tẽporali inter omnia.tom.10.129.e.133.f
miranda est Christi misericordia, qđ sic nasci voluit, p̃ sic nasci potuit,to 10.130.a
Christus minimo die a-ni natus est.ibi.c. d
A die natiuitatis Christi, cęteri dies sumunt incrementum. ibidem.d
Sicut licuit primum hominem sine homine nasci, sic & licuit Christũ.to.10.130.e
Quare Christus nascendo per virginẽ, nos sic voluit reformare ad vitam. ibidem.f
Comparatio natiuitatis Adæ, ad Christi natiuitatem. tom. 10.130.e. & 165.m.& sequentibus.
Deum sic nasci oportuit, quãdo esse dignatus est homo. to.10.131.f
Differentia natiuitatis Christi æternę & temporalis. to.10.133.f
In Christi natiuitate, dies ,pficit,& in passione eius deficit. ibidem.b
Christus elegit hũc diem sibi ad natiuitatẽ, nobis ad fœlicitatem. ibidem.c
In die natiuitatis Christi, natus est ipse Christus non sibi sed nobis. to.10.133.K
Nascitur Christus vt peregrinus. ibidem. m
Nascens Christus, non inuenit locum in diuersorio, per quem omnis locus est factus.ibidem.
Pastores Iudæi, in die natiuitatis Christi ipsum adoraueruntreges gẽtiles in die Epiphanię. to.10.137.i K
Infra natiuitatis Christi solẽnia, celebratur eius baptismatis solennitas. Eodem. 138.f

138.f
Præclarior& honoratior est secunda Chri, quam prima natiuitas. ibidem g.h
natus est Christus in terris, vt Stephanus nasceretur in cœlis. tom.10. 255 c
De vigilia natiuitatis Chri,Ser. to.10.186.i
Exhortatio ad susceptionē paruuli Christi nascentis. ibidem.K.l.& sequen.
Laudes Christi nascentis, & Marię matris. tom.10.286.m.& seq.
De natiuitate domini, Sermo.Eodem.287.a
nos de Adam & Eua per concupiscentiam carnis nati sumus, sed non sic Christus. tom.10.318.f
In festo natiuitatis Christi, Sermones vigin ti quatuor. tom.10.124 i. & seq.
De natali Christi,quęstio tom.2.116.e
Prę cęteris festis diebus,licet nos bonis operibus in die natalis domini esse ornatos. to.10.123.e
In natali domini,Christus sue sponsę coniūctus est. ibidem.K.l
natalis domini effectus. to.10.127.g
In natali Christi immortalitas, p peccatum ablata,mortalibus est reddita. Ibidem.
Inuitatio cuiusuis status hominum,ad exultationem natalis domini.to.10.131 K.l& 132.c.d
Dies natalis Christi gratia prelationis cęteris prahabendus est. tom.10.133 b
A die natalis domini,cæteri sumūt incremētum. ibidem.
Angeli singuli, Christū in die natalis sui laudant. to.10.133.f.g
Dies natalis Christi hodiernus,commendat æternum. eodem.134.b
Vide supra Christi natiuitas.
natalē suū celebrasse Augu.t.19 K.& 159.h
natalitia sanctorum cum sobrietate celebrāda. to.8.328.h
naturæ vocabulum,proprie & per translationem. to.1 12.d.& 230.d
natura qd sit.to.1.257.b. to.3.202.e.& 350.i
nulli naturę nocere peccata, nisi sua.t.1.12.c.& 277.i
natura bifariam accepta.to.1 12.d.& 15.c. to 3.137.g
naturæ possibilitas,ad vincenda peccata,& implēda mandata,secundū Pelagiū. to.2.126.h.& seq.130.m.& seq.to.7.243.g.h
naturę corruptio. tom.3.51.h
naturæ profectus,& defectus tomo.3.72.b
natura nihil non bonum. tom.3.76.m
naturę contemplatio. tom.3.203.c
naturę opatio nobis occultissima eo.210.m
naturæ leges,& cursus cōmunis. to. 3.211.d
Et quomodo multa mirabiliter fiant præter vsitatum naturæ cursum. ibidem.e
natura iniqua,sua voluntate deprauata,gratia Dei instauratur to.1.25.c. to.3. 211.f
naturę impudici ostores. to.3.254.d
natura prior quam vitium. to.3.349.d
Et alia de vitio naturæ. ibidem.e
naturæ consideratio. tomo.3.350.i
natura,& gratia. tom.3.353.b
natura opera sūt maxima miracula.t.5.85.d
naturę vitium omne nocet,ac per hoc cōtra naturam est.Et natura vitiata, & non vitiata,differunt vitio,non natura.tom.5.97.d 103.i.K
naturarū bonarū optimus creator est Deus, & malarū voluntatum iustissimus ordinator. tomo.5.97.d
natura,doctrina,& vsus, quomodo sint in quolibet artifice. to.5.100.e
In natura latentes causas habent omnia corporalia. ibidem.101.m.
natura semper appetit esse.ibidem. 101.c.d
naturæ bonę attestatur vitium. to.5.103.K
naturas diuersas Deus ordinauit essentiārū gradibus. ibidem.m
naturæ,quomodo bonæ. ibidem 104.i
Et cur bonæ sint. ibidem.i.k
Ex naturarum consideratione quomodo in laudem Dei assurgatur. ibidem
naturarum omnium consideratione laudandus est Deus,nec vlla vitiorum offensione vituperandus. ibidem
Deus naturarū solus conditor.to. 5. 111.K.l
In natura quomodo solus Deus operetur,licet exterius aliquid possit adhiberi. ibid.
Contra naturam est mala voluntas quę expetit veram beatitudinem. to.5.124.b
natura cum sit bona,nō est causa malæ volūtatis,sed eo quòd est ex nihilo, deficere pōt,quòd autem natura sit, habet a Deo. to.5.105.c.& 126.g.& seq.
natura beatitudinem naturaliter appetit.eo. 129 e
naturam ferre minora corpora testatur Plinius. tom.5.134 b
naturę cui ineſt malum, aliquid admit. eodem

eodem.180.b.c
Naturæ prima. to.5.188.e.& seq.
naturæ bona erunt in'paradiso,respectu corporis & animę. tomo.5.164.h
Contra naturā nullū vitiū est, ita vt naturę deleat ętextrema vestigia. eodem.192.m
Esse naturę in qua nullum malum est,aut in qua nullum esse potest,esse potest:esse autem naturę in qua nullum bonum sit,esse non potest. ibidem
Contra naturā ostendit non esse illud quod non est contra voluntatem Dei quodcunque sit illud miraculū,cū voluntas Dei sit cuiuscūq; rei creatæ natura. tom.5.217.l
Sicut naturas instituere, quas voluit Deos nō fuit impossibile:sic nō est impossibile ei in quicquid voluerit eas mutare.ibidem.217.c.d
natura procliuis,& vitiosa. tom.5.236.a.b
De numero naturarum. to.6.41.K
natura a Deo,corruptio ex nihilo.to.6.45.e.& seq.
natura condita,& corrupta.tom.7.237.i.& 244.e.f
Quòd nulla natura sit Deo cōtraria t.8.9.l
Omnis natura,inquantum natura est, esse cogitur. to.8.16.h
naturæ ipsæ substātię dicūtur. eod.239.f.g
Quòd omnes naturę p Deū factę sint. ibi.i
Differentia naturarum creatarum, & diuinę. to.10.139.m.& seq.
naturarum incōmutabilē Deum esse,ac summum bonum.tomo.1.22.K.to.6.177.h.i
natura diuina. to.3.75.b
natura Dei incommutabilis. tomo.3 147.d
natura incorporea. to.5.96.h
natura aliqua est naturæ causa,scientiæ forma,vitæ summa. to.5.100.f
naturæ angelicæ vitium dicitur esse,qa non Deo adhæret. eodem.103.K
Ei naturæ,quę summè est, qua faciēte sunt quęcunq; sunt cōtraria natura nō est,nisi quę non est,ei quippe quod est, non esse contrarium est. ibidem.m
naturæ etiam illę quę ex malæ voluntatis vitio vitiatæ sunt,inquantum vitiatę sunt malę sunt:inquantum autē naturæ sunt, bonę sunt. ibidem.104.c
naturæ Dei nunquam,nulla ex parte, deficere pot est,& ea deficiunt, quæ ex nihilo creata sunt. to.5.105.a.b
natura diuina generatur in generatione filii eodem.124.b
natura diaboli bona est:sed peruersitas facit eam malam. to.5.192.l.m
De natura incorporea præposita,& corporea subiecta. to.5.237.m
naturæ humanæ dura necessitas vñ. to.1.8.f
In primis hominibus,natura humana peccauit. tomo.1.12.c
Approbare falsa ,p veris,vt erret inuitus,& resistente atq; torquente dolore carnalis vinculi,non posse a libidinosis operibus temperare,non est natura instituti hominis,sed pœna damnati. tom.1.12.k
naturę humanæ nulla nocuere peccata, nisi sua. tom.1.12.c
naturę humanę,ac liberi arbitrii patronus. Pelagius contra Dei gratiā.to.1.25.c.to.2.125.f & 128.m.Item epistola. 105.106. & to.7.243.g.h
naturæ humanę miseria, & infirmitas. to.2.128.l.& 148.d.& seq.
natura in Adam perdita. to.2.148.d.& seq. to.3.214.f.353.b
naturæ humanæ qualitas. tom.3.353.l
natura nostra,vt esset, Deum authorem habet proculdubio,& vt vera sapiamus,ipsum debemus habere doctorem, ipsum etiam vt beati simus suauitatis intimę largitiorem. to.5.100.l
natura rationalis,etiam peccato misera melior est irrationali. eodem.103.i
Cum in pœnis est natura vitiosa,excepto eo quòd natura est,etiam in hoc bonum est quod impunita non est,hoc enim est iustum,ergo bonum. tom.5.104.c
Defectus contra naturæ ordinem, quomodo causat peccatum in nobis. eod.105.e
natura humana mutari potuit aliorum peccatis,vt peccato primi hominis. tom.5.126.& seq.
naturas quorundam hominum nouimus multum cæteris dispares, & ipsa caritate mirabiles. eodem.129.m
naturę affectæ senio non debebatur posteritas in Sara,significat naturam humanā peccato vitiatam,nihil fœlicitatis mereri. to.5.131.l.m
naturę vox est,quòd homo concilietur sibi tom.5.189.m
natuę similitudo nihil prodest ad consociā dum

dum homines diuersarum linguarum.ibi dem.190.m.& seq.
natura nostra vitiosa ostenditur ex multis malis,ad quę naturaliter inclinamur, & quanta ope indigeat, vt hinc liberetur. tom.5.236.m
naturā humanā Deus pęnaliter subdēs diabolo,non remouit eam a sua potestate.eod. 237.l
natura mentis humanæ ista vita mortali ornatur. ibidem.238.d
natura humana quatenus laudāda.t.7. 247.l
Ex natura primū vixisse iustos homines, deinde sub lege,tertio sub gratia, Pelagianorum error confutatur. tom.7.260.i.K
natura humana,inobedientiæ merito, quo modo deprauata. to.7.264.i
naturę nomine cur & pudēda nūcupentur.ibi.
natura bona instituta,sed peccato vitiata.to. 3.349.e.& i.to.7.279.e
natura omnis vel Deus,est vel Deus non est to.7.379.f
natura aliqua facta nō est, aliqua facta ē.ibi.
nobis natura est,quod primo homini pęna fuit. tom 8.102.h
natura rationalis solum facta est ad suum factorem intelligendum, diligendum, & fruendum. tom.9.181.k.l
natura humana a Deo infirma est,ut minutissimis etiam bestiis interimi possit eodem.201.i
humanæ naturæ gratulandum, quòd Christus eam ad patris dexteram collocauerit. tom.10.47.m
Christus sic nostram assumpsit naturam, vt non permutaret suam. to.10.126.k
Vide supra,Christi natiuitas.
natura,non varia,sed voluntas,contra Manichęos. tomo.1.54.i
naturę duæ,Manichęis.tom.1.262.b.to.6.6. e.tom.7.312.c
De natura,& gratia,contra Pelagianos. to. 7.237 f & seq.Retra.tom.25.c.& 11.d.e
naturam falso accusantes. to.7.237.f.g
manichæorum error,de natura mali. tom. 10.61.m & sequen.
naturalia quædam recenset Augusti. tomo. 1.264.l.& sequen.
De obscuris naturalium rerum multis tractata. tom.3.in lib.super Gen.
naturalium rerum cognitio non beat. tom. 3.51.f.& fo.sequen.a b
In naturalibus ratio humana quousque aliquid comprehendat. to.3.195.h
non enim quisquam de vitiis naturalibus, sed de voluntariis pœnas luit. to. 5.104.c
naturali ordine animus imperat corpori facilius quam sibi. to.5.128.g
naturale quiddam inest verecundię humanæ,vt abstineatur a matrimonio consobrinarum. to.5.137 K & seq.
Licet naturalē procreatiōis excursum Deus operetur,tamen vbi vitiata & deficiente natura euidens est opus Dei, ibi euidentius intelligitur gratia. eodem.151.f
naturaliter hō fugit mortem. tom 5.179.a
naturalia multa sunt,quorum rationem reddere non possumus. tomo.2.216.c
naturalē cursum Deus mutat,cum sibi placet. ibidem.217.m
In portu nauigare. to.1.168.g
nauis sana,vno neglecto foramine, naufragium patitur,subiungit exemplum.tom. 2.153.e.& 270.l
Sermo est nauicula. tom.4.150.d
Qua in naui pręsentis vitæ diluuium euadere possimus. tomo.4.354.k
nauis immobilis ab vnius mulieris zona trahitur,ad suę pudicitiæ testimonium.to. 5.86.e.f
naues,sol,& luna,Manichæis. to.6.7.g
Quòd nauigemus per quoddā stagnum huius seculi,sed ventus & procellę non desunt. to 8.40 d.e
nauta qui perdidit quo tendat,quanto est in gubernanda naui agilior & efficacior,tāto periculosius eā sic gubernat vt ad naufragium perducat. eodem. 61.d.e
nauis tua,cor tuum. to.8 81.e
nauicula Eccle.est,mare sęcūm.eod.fo 341.c
Sæpe naues in portu grauius periclitantur, quam in mari to 8.370.l.& fo. sequen.e
naues Ecclesias itelligimus, gubernator est Christus in ligno crucis suæ.to.8.399.g. tom.10.14.g
nauis agitata fluctibus, Ecclesiam significat. tom.9.47.c.& 79 a
In naui omnes sumus,alii operātur,alii portantur,simul omnes in tempestate periclitantur,& in portu saluantur.to.8.412. m.& fo.sequen.f
Paranda sunt omnia nauigaturo in cęlum tom.9.

tom.9.102.i.& sequen.
nauis,id est,Ecclesia, in Hierusalem ędificata,per turbulentum mare omniũ gentium littoribus applicuit. tom.10.14.h
Duæ naues, ex quibus Christus discipulos vocauit,quid adumbrarint tomo. 10.41.i
nauigamus in hoc seculo p mar.t.10.55..i.K
Duo nauigia populum Iudaicum & gentilẽ designabant. tomo.10 203.c
Quare multitudo piscių nauẽ pmebat.ibi.d
Vnusquisque in corde suo nauigat, nec facit naufragium si bona cogitat. tom. 10. 317.c
nauigius,frater Augu to.1.156.m.& 168.h
naum,de quibus prophetet,ostendit.tom.5. 176.l
nazaræi hæretici,veterem legem cũ Christo obseruant. to.6.5.b.to.7.154.c
nazarẽos,alii Symmachianos appellant.to. 6.109.g h.& 112.i.to.7.71.a
nebridius gentilis,& familiaris Augu. tom. 144.b.c & seq.
nebridii laus. to.2.28.m
nebridius Mediolanum venit.tom,1.45.i.K
nebridius confutat Manichæos. eod.47.m
nebridii error,de incarnatione Chri.t.1.56.l
nebridius viuit in sinu Abraham. ibidem
nebulam velut cinerem spargere, quid sit. to.8.565.i & 568.e
necesitate an peccemus,vel voluntate.tom. 1.223.g.h
necesitate omnia fieri,quomodo ictum ibidem.h.i
necesitate viuimus,morimur. ibidem.K
necesitas fœlix quæ in moliora compellit. to.2.48.g
necesitas nulla in Deo. to.4.186.i
necessaria si bonis desint, non eradicant ex animo pietatem,sed exercitatam faciunt fœcundiorem. tomo.5.6.d.e
Necesitas duplex quę aufert libertatem arbitrii. eod.42.h.& sequen.
necesitas triplex describitur. ibidem.
necesitas humana,vnde. tom.7.462.i
necesitas hominum dura. to.8.55.b.c
necesitates nostrę vnde saluari volumus animas nostras,quę sint. ibidem.b
Ferenda est omnis necesitas, per quam perpetranda est aliqua iniquitas.to.8. 262.K
negatio addita,non mutat prędicamentum. to.3.105.m & sequen.
negligentiæ malum. to.3.350.l
negligentia & desidia fugimus laborem. to. 5.227.K
negligentię protestatio. tom.9.151.c
cõtra negociatores blasphemos.t.8.251.K.l
negociatio operum detestanda.ibi. 252.b.c
negociatio an peccatum. to.8.251.K
Si liceat negociatori carius vendere quam emerat. ibidem.l
negociatio vix peragitur sine peccatis,& q bus. ibidem
Si malus fuero,non negociatio mihi facit, sed iniquitas mea ibidem. 252.a
negociatio in Græca lingua ab actu dicitur. de negociatores quasi actuosi, ex eo qđ agunt,præsumunt,laudant opera sua, & ideo non peruenitũt ad gratiam Dei quã laudat psalmista. ibidem
negociatio in aliis libris dicitur literatura, & quare. ibidem.b
negociũ nó potest esse sine fraude.t.8.78.e.f
negocia terrena,& cęlestia, inter Christianos. to.8.165.g.& seq.
negocium dictũ est quòd negat ocium. to. 8.252.b
negocium perambulans in tenebris, quid sit.ibidem.330.a.b
nemroth,gigas. to.4.29.f
nemroth,fuit de stirpe Cham,filii Noe, to. 5.143.d.& fo.seq a
Et quòd fuerit gigas,& uenator. ibid.
nemroth Babylon ędificauit. tom.5.143.a
nænia,dea. to.5.54.m
neomenię celebratio, quid præfigurarit to. 6.111.c
neophytarum octo dies. to.2.173.e
nephtalim,interpretatur dilatatio mea.tom. 8.236.h
neptuni simulachrum. tomo.3 16.a
neptunus,& Pluto. tom.5.1.a
neptuno mare tribuitur.to. 5.32.b.to.8. 46. c.& 431 d.e
neptunus,aqua. tom.5.59.d
nequitia,vnde nominata. tom. 1. 168.l.& 236.d
nequissimi homines,nihil homines. tom.1. 236.d
Spiritalia nequitiæ in cælestibus, &c. quomodo accipiendum. to.3.253.g.h
nequitia consummata,quæ sit.tom. 8.14.e.f
nero. tom.5 185.g

De Ne-

De Neronis luxuria, & crudelitate. to.5.46
Neronem quidam putant resurrecturum, futurum antichristum. to.5.206.
Neruorum in corpore ratio. to.1.201.c,d
Nescio vos, pro nescitis me. to.2.185.d
Nescire Dei, quid sit. t.4.57.f, & 349.f, to.8.4.K, & 54.c, to.10.142.e, & seq.
Nescire bonum, vel malum, simplicitas quædam est naturalis. to.4.311.h
Nesciuntur aliqua doctius, quam sciantur. to.5.109.c,d
Ita Deus nescire dicitur, quomodo ars non nouit vitia. to.8.81.b,c
Nestorius hæresiarcha, à quo Nestoriani. to.6.10.a
Dogmatizabat Iesum tãtũ fuisse hominẽ, nõ fuisse cõceptũ de spiritusancto, nec Deũ hoiem passum sepultumq; dicebat. ibid.
Neuius, Poeta. to.5.13.h
Nicenum cõcilium recepit Homousion, cõtra Arianos. to.6.237.a
Nicodemus ad Christũ nocte veniẽs erat vnus eorũ qui in Christum credebãt, Iesus tamen non seipsis credebat. to.9.22.a,b
Nicodemus qũo nocte venerit ad Chrũ. ibi.c
Et quare. to.10.39.h
Nicodemus credulus, sed timidus. to.10.39.h
Nicodemo, nõ credenti, exemplum spiritus dedit Christus. to.4.307.b
Nicolaus diaconus, obscęnus hæreticus. to.6.4.m
Hic vxores fecit commuues, exorsus à sua, quam habuit formosissimam. ibid.
Nicolaitę creaturã nõ esse a Deo finxerũt. ibi.
Nicticorax, auis est amãs noctẽ, in parietinis habitans, & significat pdicatorẽ quẽlibet inter eos qui ceciderunt. to.8.375.c,d
Quomodo figuret Christum. ibid.f,g
Nidus ad tempus cõgeritur, & significat fidẽ Ecclesiæ. to.8.303.h
Nigidius, & Varro, doctissimi. to.5.40.l
Nigromantia. to.5.64.g
Ex nihilo an aliquid fiat, post creationem rerum. to.3.212.d
Ex nihilo facti sumus. to.4.305.f
Deficere possunt quæ ex nihilo facta sunt. t.5.105..d
Nihil quidã in principio Ioannis perperã interpretati sunt. to.6.179.m
Nihil an aliquid dicat, cum dicitur, Sine ipso factum est nihil. to.9.3.f
Quid sit fieri nihil. to.9.164.l, & seq.
Nilus, alio nomine Geon. to.1.275.f, tom.3.203.m
Nimis in consuetudine Latini sermonis, dici solet quod plus est quam debet: contrarium est parum. to.8.544.m & 439.d
Omne nimium, secundũ veram Græcorũ & Latinorum nobilem sententiam, reprehẽsione dignũ est, cur Deus præcepit mãdata sua custodiri nimis? eod.439.d
Nimis in literis, sacris & ĩ quotidianis nostris sermonibus, pro valde poni solet. ibid.e, & h, & 448.a
Ninus, rex Assyriorum primus aliorũ terminos imposit. to.5.31.K
Ninus Niniuem ædificauit. eod.143.e
Ninus quos populos subiugauerit. to.6.168.e
Ninus Asiam subegit. to.5.143.e, & 149.b, & 168.f
Ninus vxor Semiramis, eo mortuo aggressa ẽ Indos. eod.168.f
Ninus filius, fuit quartus rex Assyriorũ, qui matrẽ interfecit, & inestauit cõcubitu. ibid.h
Ninius vel Ninus, filius Beli & Semiramidis. ibidem.
Niniue ædificatur. to.5.143.e
Niniue à quo nomen acceperit. ibid.f
Niniuitarum fides in Deum. to.2.131.a
De Niniuitarum excidio. to.5.220.a
Niniue fuit euersa spiritaliter. to.5.222.f
Niniue figurat Ecclesiam. eod.195.k
Niniue euersa in malo, ædificata in bono. to.8.161.e,f
Niuis generatio. to.3.176.a
Niues per dies quadraginta. to.5.26.m
Niues in palea seruantur. to.5.214.d
Nix, cinis, & cristallum, cõgruas habent oppositas similitudines, lanam, nebulam, & panem: & quare. to.8.565.i,K
Niuem dare sicut lanam, quid sit eod.571.e,f
Nobiles non superbiant aduersus ignobiles. to.4.407.h
Nobiles multi in seculo elegerũt paupertatẽ & nobilitatem in Christo. to.8.579.h
Nobiles quare non primo a Christo electi. to.9.15.m
Mala nobilitas, quæ se per superbiam apud Deum reddit ignobilem. to.10.191.i
Iusto qui nocet, nõ ei vere nocet. to.1.12.c
Infrugifera & noxia, quare gignit tellus. eo.269.c

nocendi potestas. to.3.352.h,.tom.8.71.K,l
nocendi voluntatē apud se quisq; malus habet: vt autem posser nocere non habet, nisi desuper detur ei. to.8.d,e,& 93.g
nocendi potestas dispensatione Dei permittit, in aliū ad pœnam, in aliū ad probationem, in alium ad coronam. to.8.49.e
nocendi cupiditatem homo habere potest propriam, potestatem autem non habet nisi Deus dederit: sic diabolus. eod.7.k,l
Inde nocebitur, ei vnde nocere quisq conatur. to8.82.d
nemo malus, qui non sibi prius nocet. ibid. & 93 b,c
nocere potest homo duobus modis. t.8.82.e
Si tātum nocere posset diabolus quantum vellet, aliquis iustorum aut fideliū in terra non maneret. eod.208.m,& seq.
Homo duobus modis nocet, quantum in ipso est, aut faciendo miserum, aut desciendo miserum. to.8.71.h,i
Sibi prius nocet qui vult alijs nocere. ibi i:K
Diabolus nulli nocet, nisi permissis a Deo. to.8.373.l
nocendi cupiditas sola remanet malis, sed vt noceat datur potestas. eod.401.e
Quo nullu nocet q sibi nō parcit. ibi. 531.m
nocendi potestas quare diabolo detur. to.8.398,e,f
Quæcunq; nobis nocent, nostro vitio & nō sua natura nocent. to.9.252.g
nodotus, Deus. to.5.15.f
noe arca, typus Ecclesiæ. t.4.330.f, to.6.84.d,& seq. copiosè.
Vide, Arca.
noe. to.5.133.h
noe quot annorum erat, cū dominus ei loquutus est. to.5.141.b
noe, in arca, fuit figura peregrinātis ciuitatis Dei. ibid.e
noe nudatus quid significet, & duo filij eius portantes pallium auersis vultibus ad patrem operiendum. to.5.142.i
noe benedictio, & maledictio, facta filijs, q̄d significet. ibidem.
Vtrum de filijs benedictis noe potuerint nasci mali filij: & de filio maledicto, vtrum aliqui potuerint esse tempore diuisionis linguarum. to.5.146.a,b
noe vna domus. to.5.147.m
noe Propheta fuit. to.5.179.h
arca noe varia animalia, diuersitatē credentiū in Ecclesia significant. to.6.84 f,g
arca noe quare vno cubito consummetur. ibidem,g,h
noe a medio filio derisus, quid signet. to.6.85.b,c
De tribus filijs noe, tanquā de tribus mensuris farinæ, impletus est orbis. tom.8.382,l
noe, qui arcam rexit in diluuio, rectores Ecclesiarum significat. to.8.508.c
noe charitatem omnia tolerātem possedit. to.9.227.h i, to.10.145.m,& seq.
noema. to.5.138.h,& so.seq.e
noetus hęresiarcha, a quo noetiani Christū ipsum esse patrem & spiritum sanctū docebant. to.6.6.l
noetiani, ijdem Sabelliani. ibid.6.a
Qui & Patripassiani. ibid.a,b
nola a Barbaris capitur, & vastatur. to.5.5.e
nomen dare, quid. to.1.57.g
nomen verbum est, & omni verba nomina. to.1.184.K,l,& seq. plura.
De nominibus non laborandum, quum res constat. to.1.197.a, to.2.233.b
nomen, quasi notamen. to.3.161.m
nomen non propter se, sed propter id quod significat, nomen est. to.8.20.c
Vide, Verbum.
nomina animantium generaliter. t.3.176.b, & seq.& 207.l
Adam omnibus animātibus nomina indidit. to.10.145.e
nomina regnum Romanorum. to.5.24.f
nominis similitudo Tarqnio nocuit. eo.11.a
nomen impiorum delebitur. tom.9.19.K,l
Habemus nomina quædam apud Deum, vt nouerit Deus nomina nostra. eod.562.k
Abraham tribus nominibus sub tribus tēporibus appellatus est: excelsus, s. pater excelsus, & pater multarum gentium. tom.10.298.K,& seq
nominis Dei sanctificatio. t.3.39.K,& so.seq.K,& 274.l, to.4.407.l
nomen dñi vbi sit magnum. to.4.407.l
nomē Christi, multos ifideles eripuit a morte tēporali: ad quod debemus confugere, vt euadamus pœnas æternas. to.5.2.d
nominis Christi odore, totus mundus repletus est. eod 154.K
nominis Iesu Christi crucifixi cultus, cœpit in Hierusalem. to.5.185.m

nomi-

nominis dei cognitio. tomo.8.20,c
Nihil melius inuenitur quam nomẽ domini ideo confitendum. Eod.171.f
nomen domini iucundum amantibus super omnes iucunditates to.8.167.e
Si tu quęris nomen dei, quęrit & ipse nomẽ tuum: si tu neglexeris nomen dei, delet & ipse nomen tuum. Eodem. 337. b
nomẽ Christi fama eius est, & quod primo paruũ, modo magnũ factũ est. t.8.367.m
nomina diuina. tom.9.155.K,& seq.
nomen domini, qũo nobis prodest.t.109.c
nomina quę substantiam, potentiam, vel essentiam in diuinis significant, omnibus p sonis æqualiter conueniunt. to.10.140.e
nomen domini quid. tom.10.175.K
numeri nonagesiminoni mysterium. to.10.64.g Vide infra, numerus.
nondum, & non adhuc. tom.10.12.b
notarii a notis appellati. tom.3.12.c
notarii olim disputationes excipiebant. t.1.141.h,& fo.146.d,& f,& l,& 158.l
Et in Possidonio tom. 2.209.h,& 222.a, & 234,g & m
notariorũ stylũ, Pascẽti? timebat.t 2.237.m
Noscere, Notitia.
Deus quomodo nouit, & nõ nouit aliquid. to.2.49.f,& 55.d,e
Certior nostra notitia intus est, Eodẽ,6.K,Illud noscimus quod credendo incõcussè retinemus. Eodem,162.d,e
omnia antequam fierent, in notitia dei. to.3.190.b,c. tom.6.209.f
Cur sicut notitia mentis est proles, non etiã amor partus eiusdem sit. to.3.121.g
notiones. to.5.67,g
nosse dei, quid sit. to.8.4.i,K,& 541.c
Deus sic nosci, quia cognoscentes facit. tomo.8.90.c,d
Quomodo nouerit occulta cordis & requirat. Eodem.130.K,l
Alia est notitia dei, alia hominis. to.8 157.c
omne nouit deus quod creauit, antequam crearet. ibidem,d
In notitia dei quomodo sint futura & præterita. tom.8.157.d
Vtrũ omnia nouerit dominus. Eodem.168.a
Quòd nouerit omnia & ordinauerit. tomo.8.255.l,m
Cum omnia nouerit, quomodo quosdã dicit se non nouisse. Eodem 372.b,c
Christus quadam notitia nouit peccatũ, & quadam notitia non nouit. to.8.452.f
Seipsum nosse quemadmodum homo sibi debet innotescere, non omnium hominum est. ibid.442.f,g
Quomodo notus deus esse non possit, nisi ei qui in Iudæa fuerit. ibidem.272,l
Noti Christi qũo lõgè facti sint.t. 8.319.d,e
Christus secundum hominem notus Iudæis non autem secundum deum. tom.9.55.c
Christus quomodo nota fecit discipulis quę cunq; a patre audiuit. to.9.98.d
Deus aliter nouit iustos & aliter peccatores to.10.161.K
notitia dei qui sint indigni. ibidem.
Quare dominus interroget, cum ipse omnia noscat. to.10.179,l
nostrum. Quid in nobis nostrum, quid dei. to.10.65.l,& 66.b,c
nothus. to.10.3.i
nouacula acuta quæ res superfluas tollit, qd significet. to.8.165.l,m,to.10.6.c
nouatiani negant pœnitentiam post baptismum. tom.2.152.d
Contra nouatianos plura. to.4.269.g
nouatiani error. to.4.313.b
nouatiani dici volunt Cathari. to.6.6.m, Vide, Cathari.
nouitates hęreticæ fugiendę. to.1.235.h
nouitatis appetitio quid pariat. to.1.260.i
nouitas vitę. tom.2.169.i,K
nouum nihil apud deum. to.3.347.a, & d
noua sunt anteponenda. to.5.199.a
noua sunt omnia. to.6.81.d,e
noua molientes, contra consuetudinem Ecclesię, notantur to.7.125.h,i
noui semper esse debemus. to.8.504.b
nouitas non omnis prophana. to.9.104.e
nouitates verborum vitentur. ibidem.f,g
nouũ quod fecit dñs super terrã.t.10.127.d
noua cęlo uentura progenies, multis antea nunciabatur indiciis. ibidem.l
Christus nouus homo, mandato non fecit hominem nouum. to.10.141.b,c
Factus est nouissimus Adam in spiritum viuificantem. to.5 118.d,e
Quę sint nouissima & antiqua quę nouit dominus. tom.8.526.f
Quę sint nouissima nostra. to.9.219.c,d
nouissimorum recordatio conducit ad virtutes. ibidem.d,e

Quę sint nouissimam emorāda.t.10.564.a,b
Nouendial, quid sit tom.4.42.c
Nox aduersitatem significat. to.2.176,e
Nox,tribulatio. to.4.120.a,b,to.8.84.f
Nox mortalitatem carnis significat. t.8.26.f
Quòd significet aduersitatem seculi. tom.8.3.b,&333.l
Quòd significet cęcitatem huius seculi, aut mentium ignorantiam. Eod.151.d
Quòd significet tenebras præsentis seculi.tomo.8.278.d
Quòd significet ignorantiam mentis. to.8.331.e,f,&333.h,i,to.10.23.a
Quòd significet tristitiam tribulationis. tomo.8.352.c
Noctis nomine,præsens tempus designatur. tom.8.373.d,l,m
Quòd significet humilitatem nostrę mortalitatis. tom.8.450.d
Quomodo nox facta sit illi,qui iustificationes dei exquisiuit. tom.8.450.g,h
Media nocte surgebam ad cōfitendum, &c. quomodo intelligendum ibidem
Nox quomodo illuminetur delitiis nostris. Eodem.527.528.f,g
Quando illuminetur,vt dies. ibid.i,k
Nox seruire dēt diei,nō nocti dies.t.8.251.i
Quomodo intelligatur, nox nocti indicat scientiam.t.8.331.e,&268.h,to.10.133.b
Nox impiorum. tomo.971.a,b
Nox in qua nemo poterit operari, quę est. ibidem & sequen.
Nox, iniquitas. to.10.14 h
Media nox,quid in Euang.to.10.22.a&23.a
In nocte quid dictum. tom.10.90,l
nubes,prædicatores,cœlum,scriptura.tom.1.79.a,to.8.87.g,h
nubes,scripturæ sacræ.to.1.274.f,to.8.24.b
nubes vnde generantur.to.3.164.h,&175.a
nubes sine aqua. to.4.27.c
nubes quæ ducatum prębuit filiis Israel,tanquam ignis lucebat in nocte.tom.5.86.a
Et quid ea mystice. tom.10.105.c,d
nubes generaliter dicuntur prophetæ, siue boni,siue mali. tom.8.24.a,28.g,h
nubes,apostolos, & doctores Christi significant. tom.8.139.g,h,&87,l
bes,dicuntur prædicatores veritatis,vnde deus coruscat miraculis,tonat præceptis. tom.8.186.i,tom.10.106.m,& sequenti.
Quòd etiam dicantur cœli propter fulgorē veritatis, nec tamen æquari possunt domino.to.8.322.b
nubes in quibus Christus venit,quæ sint. Eodem.335.e,f
nubes,& caligo, in circuitu dei.to.8.389.e
Columna nubis,in qua loquebatur deus,qd significet. Eodem.365.K,l
nubes quomodo ascensus cęli. to.8.389.e
Mandabo nubibus ne pluant, quomodo intelligatur. ibidem.f
nubes dicuntur prædicatores veritatis: quia habent intus terrorem & splendorem.to.8.280.K,&389.e,f
nubes suscitari ab extremo terræ, quid sit. Eodem.513.e
nubes,sanctos signant. to.9.144.k,l
nubes candida, est Ecclesia. to.9.146.l
nubes dei,Apostolus. to.10.87.a,b
nubes,quid. to.10.105.d
nuptiæ. tom.3.68.f,& sequentibus. tom.10.143.b,& sequentibus.
De nuptiis & concupiscentia, ad Valerium comitē.to.7.263.l,m.Retract.to.1.26.K
nuptiarum carnalium benedictio prima facta in Paradiso. to.5.128.a,&c,d
nuptiæ institutæ propter generationem. to.6.261.c,d,& fo.278.e,f
nuptiæ & ante lapsum. tom.7.261.f
Deus nuptiarum institutor.to.7.281.l, tom.10.35.c,d
nuptiarum celebratio,quid sit. to.9.126.g
nuptiales cerimonię. to.3.124.a
nuptias septē dieb⁹ solere celebrari.t.4.35.d
nouas nuptas sedere iubebatur supra Priapi scapum. to.5.62.c,d
Quid mysteria quæque nuptiarum, & ordo designent. tom.10.143.b
Innuptæ quę Paulo. tomo.4.365.K
Quæ post votum nubunt,verum contrahūt matrimonium. tom.4.366.l
Quę voto soluto nubunt,dirimi non debēt. Ibidem.m
nubere licet prius quam voueas, superbire nunquam licet. to.8.276.d
Virgo si nupserit,nō peccat: sanctimonialis si nupserit, Christi adultera reputabitur. Eodem 214.d,e
Quare viduis sit concessa nubendi facultas. tom.4.366.h
nuptię secundæ non sunt malę, ostenditur in Abraham. to.5.153.c

nupti

Nuptiæ iteratę non damnantur. to.4.365.a
De polygamia. to.4.367.c
nuptiæ eorum qui se ante polluerunt p adul terium. to.6.259.f,g
nuptiarum bonitatis defenditur.t.1.26.K,l, to.7.261.f,g,& seq.copiose.
nuptiæ virginitati non cõparandæ. t.2.240. m,& seq.to.3.68.g
nuptiæ bonæ.t.3.68.f,& 74.l,77.K,&208.h
nuptiarũ regula. to.3 142.h,& seq.
nuptię bonę;melior virginitas.t.6.152.b,c, & 264.m,& seq.
nubere non est peccatum. to.6.258.K
nuptijs incontinentiæ vitio medendum.to.6 278.e,f,to.7.357.i
nuptiarum laus,secundum Pelagianos.to.7. 297.b,& fo.seq.b,c
nuptiarum bonum tripertitum. to.7.354.l
De nuptijs & virginitate. to.10.77.l
Ad nuptias cur Christus venerit. to.9.18.f,g
nuptiarum Chanę Galilææ miraculũ quid signet spiritaliter. to.9.17.c
nuptiæ factæ in Chana Galilææ:Sermo.t.10 142.m,& seq
Christus interfuit nuptijs,& nuptiarum co- messationes non tenuit. ibi.m
Maria nuptijs interfuit. ibid.
non nubent,neq; nubentur. to.5.234.h
nuptię cęlestes in vtero virginali.to.6.19.h, to.10.108.i
nuptiæ Christi,& ecclesiæ.to.8.132.i,K,to. 10.43.K,& 89.c,& 249.K,l
Inuiti sum⁹ ad mẽsã nuptiarũ agni.t.10.123.l
Considerandum sæpius est quomodo ad nu ptias agni simus intraturi. ibidem
Parabola patrisfamilias,qui fecit nuptias fi- lio suo. to.10.249.K
nuptię Manichæorum. to.6.98.b
error Manichæi & Caraphrigũ damnantiũ primas & secundas nuptias. to.10.223.b
Vide matimonium.
nuditas. to.3.218.l
nudi gratia destituti. to.3.222.m
Primi parentes nudi erant, & nõ cõfundebã tur. to.5.127.m,& seq.
De nuditate confusi, foliis ficulneis pudẽda texerunt. eodem.115.a
nudipedes hęretici. tomo.6.9.l
nudos vestit dominus. tom.7.14.f
nudius tertius pro tpe præterito. t.3.37.g,h
numa põpilius,Romanus, deos colẽdos in stituit. to.9.2.
Sub Numa Pompilio pax Romani imperij. to.4.103.d
numa leges,& timorem deorum,necessaria indicat. to.5.15.d
numa pacem & leges condidit. eod.22.b
numa Pompilius,negans diuinam prouiden tiam,procurauit multos Deos ad tuendũ Romanos. ibid.K
numa Pompilius morbo interiit. eod.24.h
numa hydromantia videbat deorũ imagines in aqua. to.5.64.g
numa fuit secũdus rex Romanorũ, post Ro mulum. to.5.175.m
numeria,dea. to.5.33.e
De numeris plura in libris de Musica. to.1. 136.g,& seq.
De numeris spiritalibus,& æternis. ibid.K
De numeris corporalib⁹, & spiritalibus,my steria. to 1.12.d,& seq.
numeri corporales futuri etiã post resurre- ctionem. ibidem.d,e
numeri lectorem iuuant. to 1.25.a
numerũ vtilitas,ĩ disciplinis eo.167.K,& se.
numerorum cognitio vtilis. to.1.217.a,b
Etiam artificibus. tom.1.220.f,g,& seq.
numeri laus. to.1.218.d,e,& seq.
numerus erigit animum. to.1.220.f
numeratur populus. to.3.244.l
numerorum cognitio necessaria.t.3.10.l,m, & seq.
numerorum ac temporũ ratio in scripturis. to.3.21.b,c, & 29.f,& seq.to.8.155.m,& seq.copiose.
numeri finiti,pro infinitis, & omni tẽpore. to.3.21.c
numerus pondus.mẽsura.to.3.126.b,& 180. i,& seq.plura.
numeri in scripturis sacratissimi. to.4.40.m
numerus oĩs,pondus,& mensura,est à Deo. to.5.43.d
De numero perfecto,imperfecto, & supera bundanti. to 5.101.K,& seq.
numeri ratio nõ est cõtemnenda. ibidem,m
numeros esse infinitos,ostendit. to.5.109 i
numeris deũ fabricãtẽ mũdũ Plato dicit.ibi.
nullus numerus potest esse par alteri. ibid.
numerus angelorum est nobis incognitus. to.5.130.d
De numero quadrato. eod.135.h
numerus pluralis,in scriptura,aliquando ac cipitur

cipitur pro singulari.to.5.155.i,t.8.277.l
Singularis pro plurali.t.8.299.m,& 419.b,c
numerus temporũ ab Aegyptiis supputatus. to.3.106.& seq.& fo.171.d
De numero solido quadrato, scilicet millenario. to.5.200.e
numerus in scriptura, non semper ponitur sicut fuit,sed aliquando minor: & eiusdẽ ratio. to.5.150.f,& 204.m
Deus nõ sic numera quomodo tu.t.8.385.a
Omnes secum regnaturos, omnes aggregãdos corpori vnigeniti sui numeratos habet Deus,& numerat eos q indignus est, nec numerabitur. eod.562.K
Ille qui numerat multitudinem stellarũ, numerari non potest. ibidem.963.a,b
Quicquid numeratũ numero numeratur: & numeri non potest esse numerus. ibi.b,c
An possit intelligi numerus sine numero.to.8.109.h
Est numerus,& super numerum & super numerarij qui dicantur.Eo.115.m,& 562.K
Sup numerũ multiplicari:qd sit.t.8.496.K,l
Per numerum.1000.& 100.& alios multos potest vniuersitas significari. tom.5.209.l
De numeris annorum qui latent in seminibus, quod explicantĩ formas materiales operatione Dei: eod.237.i,K
De numeris ĩ quibus harmonia interior nostri corporis constat. ibid.238.f
numerus iustorum certus. t.7.145.g
Ratio dupli ad simplum, per alios numeros. to.3.99.h
numeri binarij mysterium. to.9.33.e,f
numerii ternarii mysterium.t.3.10.m,to.4.114.l,to.8.11.a,b,& 393.b,& seq.
numerus ternarius perfectionem significat. to.4.402.e,f
numeri quaternali mysterium.to.4.114.l,& 193.b,& seq.& 191.d,e,to.8.11.a
numerus quaternarius quid significet.t.8.11 a,& 393.b.c,& 524 g,h
numeri quinarii mysterium.t.4.78.g,in pri. & to.8.155.m,& seq.& 567.a
numeri sexti mysterium.to.3.99.h,i,& seq.
numeri senarii perfectio.t.3.180.d,& fo.se. b,to.5.101.K
numeri septenarii mysterium.t.4.83.l,& 91. K,& 93.c,to.8.292.f,& 465.c,& 566.e,f & 579 i
numerus septenarius spiritui sancto dicatꝰ to.3.88.a & to.4.430.a
numerus septenarius perfectus, to.2.69.K. to.5.102.a& seq.
Numerus septenarius cur mortuis exhibeatur. to.4.42 c
Numerus septenarius ad mundationem spiritalem pertinet. to.4.83.l
Numerus septenarius vniuersitatis.to.4.93. c.& 430.a
Numerus nouenarius imperfectus.t.4.220.l
Numeri denarii mysterium. to 3.7.m,& fo. seq.a,to.4.192.l
Numeri denarii perfactio. t.4.114.K,& 136. d.& 193.d
In numero denario lex figuratẽ. t.8.580.b,c
numeri vndenarij trangressio.to.4.114.K,& 136.d,to.5.139.d
numerus duodenarius perfectionẽ significat. to.8.199.f
numerus duodenarius perfectus,ibi.& 316. d,e,to.5.139.c,& 149.d
Quod numerus duodenarius magnum cõtineat sacramentũ.to.8.393.c,d, & 417.K, & 477.m
numeri decimiquinti mysterium.eod.238.d e,& 580.m
numeri decimisepti mysteriũ.t.2.173.d,& se.
numero vigenario adolescentium ætas significatur. to.4.78.h
numerus vigesimusseptimus reddit solidũ quadratũ tenarium, vt tria ter ducta fiunt nouem. to.5.174.h,i
numeri quadragesimi mysterium.t.2.172.l, to.3.10.l,& 100.b,t.4.42.m,& 134.l,& 193.b,to.8.353.i,to.9.33.a
numerus quadragenarius indicat integritatẽ seculorum.to.353.i,& 429.d,& 580.b
numeri quadragesimisexti templi extructi allegoria. to.3.99.l,m,to.9.21.d
numeri quinquagenarii mysterium.t.2.172. a,b,to.3.20.l,to.4.193.d,to.8.580.a,b
De significatione numeri quinquagenarii.t. 8.429.d,& 580.a
Cur numerũ quinquagenarium in quadraginta & decem dns partitus sit,eod.580.b
Quid significetur in numero decem & septẽ to.8.155.c
Quòd in numero septuaginta & octoginta annorũ,qui simul sunt centũ & quinquaginta spiritale aliqd innuatus.ibi.328.c,d
numerus septuaginta annorum captiuitatis Israel,

Israel, quid figuret. to.8.426.a.& 486,h,i
Numeri lxxvj mysterium. to.4.114.i, K,& sequen. fol.136.d
numerus centum quadraginta trium piscium tom.4.193.c
numeri centesimi quinquagesimi mysterium. tom.8.228,d,& 580, b
numeri tricentesimi mysterium. eo.235.c,d
numeri millenarii perfectio. to.8.403.b,c
numisma Cęsaris. to.4.158.h
numitor. tom.5.273.b
numitorius sparsi visceribus interit.t.5.29.f
numerus. tom.5.226.a
nuncii, in scriptura, qui dicti. to.10.122.b
nundinarius diaconus degradatus. tomo.2. 220.g,& 226.f
Inter nurum & socerum memorabilis benevolentia. to.1.58.c,d
nurus synagoge, Ecclesia. to.8.134.a,b
nurus quomodo diuisa aduersus socrum.
nurus Christi dicitur plebs de gentibus.to.8 133.m,& sequen.
nutrientes qui. tom.10.20.l
nutus oculorum, est hypocritæ & simulati. tom.8.85.c
nux habet in se trinam substantiæ vnionem. tom.10.124.h
nymphę & lymphæ. tom.5.39.K
OBduratio impiorum.to.2.140.h,& fol. sequen.c,d
Obdurationis causa. tom.4.44.d,e,& i, & 88.k,& 98.m
Obdurare dei, quid sit. to.3.62,a.to.4.219,i & 350,h
Obdurat quos vult deus. to.6.206.e
Obdurationis & misericordię pugna.to.9. 226.d,e
Obduratio quomodo generetur.to.10.171.K Et vnde. ibid.& seq.
Obdurari Pharaonē, quid fecerit.t.10.172.a
Dominus dicitur obdurare cor Pharaonis, quando eum permittit labi in profundū malorum. eod.171,l
Obduratur qui a domino castigari non meretur. Ibidem,.K
Quare deus non omnes ita misericorditer flagellat, ut nullum contra se obdurari permittat. ibid.m
Remediū contra obdurationē.t.to.172.c,d
Obediendum est præpositis, ne offendatur Deus. tom.2.154.k
Obedientiæ quatum bonum. to.3.203.l,& fol. sequen. a,b,& 351,i,& fol. seq.g,to. 10.29.g,h
Obedientię singulare exemplum Christus. tom.3.205,e
Obedientię munere homines ad angelicam immortalitatem transibunt. Inobedientes autem mors plectet damnatione iustissima, vt similes fiant bestiis. tom.5.110,m & sequentibus.
Ad obedientię purę & simplicis bonum cōmendandum, prohibitum est lignum scię tię boni & mali. to.5.117,c
Obedientia commendata est in præcepto:q̄ virtutis est mater, & quodammodo custos omnium virtutum. to.5.125.h
Obedientia exaltatur cor ad dominū.ibid.l
Obedientia secundi hominis. ibid.126.f
Abrahæ magna obedientia. ibid.
Vt obedientia probatur seculis in notitiam proferenda, nō tentatur Abraham a Deo de filio immolando. tom.8.321,i
Obediendum est, non disputandum, diuino intonante præcepto, sicut Abraham fecit ibidem.,lK
Abraham forma est obedientię.to.10 298,h
Obedientiam, & fidem, ostendit plus valere quam continentiam. to 5.154 g
Obediendi in patria, corporis respectu animæ, tanta erit suauitas & facilitas, quanta viuēdi regnādiq; fęlicitatis.eod.197.m
Obedientiæ bonum maius est quàm continentiæ. to.6.261.l
Obedire non debet patri filius in ea re sola, si, &c. tom.8.248,t
Omnis inobedientia culpatur in comparatione filiorum Ionadab. ibid.l,m Et eorum obedientia. ibidem
Nihil tam expedit homini quam obedire.tomo.8.253,l
Obedientem deus voluit esse hominem, nō contradicentem. eod.255.m
Sola obedientia tenet palmam, sola inobedientia munerit pœnam. ibid.255.a
Obedientiæ promissionem non auditio, sed tentatio probat. to.8.283,h
Custodienda est obedientia, vt percipiatur sapientia, & percepta sapientia non deseratur obedientia. eod.457,m
Christum pia obedientia imitemur. tom.9. 97,l

Nihil magis deo placet quam obedientia.to mo.9.205.l
Obedientiæ ad cæteras virtutes comparatio. ibidem,m
Patribus nostris exhibenda est obedientia. ibidem.
Maioribus nostris quatenus obsequendum. tom.10.5.h
Ordo obsequendi. ibidem.
Obedientia signum est timoris. to.10.162,l
Qui magis hominibus q̃ deo obediunt,in ę-ternum peribunt. tomo.10.247.b
De obedientia ad sacerdotes suos:Sermo.to mo.10.280.h,i
obedientia omni sacrificio præponitur.ibi.t
De obedientia:Sermones duo.to.10.282.c, & 307.b
omnes creaturæ, præter hominem,obediũt deo. to.10.282.c,d
Quare obedientia melior est,q̃ victima.ibi.d
Non omni prȩcipienti in omnibus obedien dum. ibidem.
obedientia sit solum de iustis, & honestis. ibidem,d,e
obedientię signa. ibid.e
de īobediẽtia,& negligẽtia: Serm.t.10.285.i
obedientię commendatio. to.10.294.K,l
obedientiæ fructus. eod 307.b,c
obeliſci quare addit septuaginta. tomo.2. 17.h,tom.4.40.b
obex. to.2.28.d
oblatio quæ sit pro quiescẽtibus,an aliquid quid eorũ conferat animabus.to.4.229.h Vide,Sacrificium.
oblatio altaris to.1.22.l, to.2.83 K,l,& 90,i
offerre quid debeant Christiani.to.5.73.K,l tom.8.163.g Vide,Offerre.
Quanto maior est oblatio, tãto eminentior est sanctificatio. to.1.193,b
De obliuione,& reminiscentia, Platonis error. to.1.9.c,d,& m,& seq. Vide,Memoria.
obliuiſci dei,quid sit.to.3.152,l,& 349.m, tom.4.350.h
obliuio præcepti to.3.222,i
obliuio duplex est. to.5.242.a
obliuio non cadit in deum to.8.20.f,& 25,i & 449.K,l
obscœnitates quibus mater deorũ a cultoribus suis honorabatur. to.3.12.m & seq.
obscurus sibiipsi Augustinus. to.1.9.d
obscurum,& ambiguum,differunt.to.1.95.i
obscurorum tria genera. ibid.k
obscura locis apertioribus explicãda t.3.19.l
obscuritas vitanda. tom.3.25.l
obscura difficultate sua hortantur vt pulsemus. to.10.28.h,i
Multa sæpe verbis dicta obscurantur,cogitata aperiuntur. tom.10.109.h
obseruantia quid Ciceroni. tomo.4.187,h
Cõtra eos qui obseruãt proximos vt arguãt, non vt imitentur. tom.8.121.i,& 180.i,K
obsidio remedia contra diaboli obsidionem tom.10.173.e,f
obstetrices Hebrææ non mentitæ sunt. to.4. 17.a,b,& seq.& 42.f
obstetrices integritatem virginum.aliquando manu explorant. tom.5.7.f
obstetrices Aegyptiorum die sunt mentitæ. to.10.172.f
Pharao iubet obstetricibus masculos Iudęorum occidit. ibid.f
obstetrices præceptum dei regis præcepto prępostuerunt. ibid.
obstinationem deus non facit instigãdo,aut inspirando,sed deserendo. to.8.287.c,d
obuiam ire sponso. to.10.22.l
obumbratio virtutis dei. to.4.310.e
occasus Christi passio fuit. to.8.397.c,d
occidere num peccet qui metu occiderit hominem. to.1.209.k
De iis qui sibi necem consciscunt. eo.225.c
omnia orta occidunt,& aucta senescunt. to.2.31.c, in fine.
Spontanea mors tom.2.93.k.to.7.59.g
occidere seipsum insontem,magnum scelus est. tom.2.70.g
Quid de Razia,in Machabæorum libris sentiendum sit, qui seipsum occidit.to.2.93.m,& sequen.
occidi potius eligat clericus,quam occidendum iudici tradere tomo.2.192.h
Vtrum liceat aliquem occidere,ne ab eo occidatur: vel si liceat sine interfectione repellere.to.2.211.m,& seq.& fol. seq.i
occidere non licet aliquem. to.2.212,i
vtrũ iustus debeat occidere malũ.eod.223.g
Non occidit iustus. ibid.
occidi fas non est suggestionibus episcopi reum. tom.1.246.f
Qui seipsum occidit, in æternum moritur. to.2.251.a,b

Necem nobis inferre non debemus.tomo.3. 347.c,tom.5.8 g
Impatientia sibi manus adferentiũ.t.4.362.a
occidentes semetipsos. tomo.5.6.b
De morte voluntaria ob metum pœnæ, siue dedecoris ibidem.c
occidens semetipsum,homicida est.ibidem
occidere hominem,priuata potestate,etiam nocentem lex nulla concedit. ibid.
Romani post patrata facinora,nec quenquã scelestum indemnatum impune voluerũt occidi. ibidem.K
occidentium se pœna,sm poetas.ibidem.K,l
Romana mulier, laudis auida, puduit, & se interemit. ibid.m
Nullam esse authoritatem, quę Christianis, in qualibet causa,ius voluntarię necis attribuat. to.5.8.c, & seq.
occidi animalia dicentes prohiberi in mãda to.Non occides: dicant etiam prohiberi de plantis,quæ viuunt vegetatiue. ibid.
occidi quando liceat hominem. ibidem.e,f
Quòd non occidit reum mortis, exhibens ministerium deo mandanti,vel legi. ibid.
Publica potestas non facit contra præceptũ dei,Non occides:si sceleratos morte puniat. ibidem.
Mors voluntaria,nunquam ad animi magnitudinem pertinere potest ibid.f,g
occidit seipsum Theobrotus, desiderio vitæ futuræ. ibidem
Scelus damnabile se occidere. to.5.9.e,& l
occiderunt seipsas aliquę fœminę tempore persecutionis, quas Ecclesia veneratur p sanctis. ibidem g
occidere seipsum quibus de causis liceat.ibidem, & seq.
Vtrum propter peccati declinationẽ, mors spontanea apperenda sit. ibid.i, k
occidens alium corporaliter, seipsum occidit spiritaliter. to.5.28.d
An fas sibi mortem consciscere. to.7.115.a
Cur deus occidi permiserit filium suum ab iniquis. to.8.209.f,g
Nemo animam suam occidere debet,pro salute alterius. ibidem.9.m
Se prius occidunt in anima, qui alios occidere volunt in corpore eod.94 l
Non minus fuit occidere Chm manibus, quàm tradere ad occidendũ to.8.185.K, & sequen.& fol.214.l,m
Qui occiderit innocentem inique facit, & quare hoc permiserit deus. eod.208.d, e
Aut occide iniquitatem,aut occideris ab iniquitate. to.8.214.d
occidat aliena iniquitas tuam carnem, dum seruet veritas animam tuam. eod.294.K,l
occidere seipsum semper a domino prohibitum est.tom.9.81.f Vide, Interficere.
Apostolos interficiens, qũo obsequium arbitratur se præstare deo to.9.101.h,i
Quara dominus voluit occidere Moysen reuertentẽ iussu suo ĩ Aegyptũ.t.10.171.a,b
Homo non occidatur qui emẽdari disponit. to.10.175.f,g
occidunt tria capitaliter. eod.189.b
occulta modo,olim reuelabuntur.to.3.61.h
occulta Dei quatenus nobis cognita.tom.3. 350, l Vide,Scrutari,& Arcana.
In occulto mali esse cœperunt, ut in apertã inobedientiam laberentur. to.5.125.K
occulta filii,quę sint. to.7.170.c,d
Deus quod misericorditer occultat,misericorditer differt. eod.90.f,g
occultare se aliquando licet fideli exemplo Christi. to.9.52.c,d
omnia quantumuis occulta semper deo patent tom.10.157.h
occulta dei iudicia,circa obdurationem.to. 10.172.a, b
oceani doctrina ac probitas laudata t.2.28.l
oceanus,deus Neptunus. to.5.61.h
oceanus. eod.106.i
ociosi deum cognoscent. tom.1.241.a
ocium bene collocãdũ.to.2.111.e,& 165.e
ocium qũo defendant monachi.to.3.257.g
ocium quibus concedi possit to.3.264,c
Ab ociosis Euang.nõ recte intellectũ ibid.f
De ocio monachorũ.Ibid.264.f,& seq.plu.
De ociosis ioci festiui. ibid.263.i
ocium Christiani. to.3.349,a
Vita ociosa. to.5.187,l
ocium sanctum quęrit charitas veritatis:negocium iustum suscipit necessitas charitatis. eod.194.g
ociosus nec sic quisq; debet esse, vt in eodẽ ocio vtilitatem non cogitet proximi:nec sic actuosus, ut contemplationem non requirat dei. ibidem.e,f
In ocio quid delectare debeat. ibidem
Quòd ocium negat quantum mali fit. to.8. 252.b,c

Nihil

Nihil dei seruis ociositate peius. tomo.10. 279,a
Ocium non est aliud quàm viui hominis sepultura. to.10.285.m
Ociositatis incommoda. ibi.m, & seq.
Omnes creaturæ,& cęlestes,& terrenę, ꝑp hominem ocium fugiuntur. to 10.186,b
Formi ca debet cedere in exemplum ociosis ibidem,b,c
Exempla ociositatis. ibid.c
octauii caput in rostris ponitur. to.5.29.f
octauæ mysterium. tom 2.171.d,e
octaua diem iudicii aut æternitatem significat.to.8.10.K,& seq & fol. 25.e,f
Octauæ paschæ,dicuntur octauæ infantium tom.10.208,f
oculorũ illecebręt.1 65.f,252.f,& 282.b,c
oculus animę mens est. Eod.174.l
oculi non figendi. tom.1.282.b,to.2.153.b
oculus impudicus,impudici cordis nũcius. to.1.282.b,c.to.2 153.b,c
oculus cordis.to.2.157,f,g,& 163.f,g,to.4. 415.d,to.6.190.d,to.3.5.h,i.tom.10.18.b & 23, m
oculorum carnalium acies, & celeritas.tomo.3.186.h
Oculi primorum parentum quomodo fuerint aperti.tom.3.222.K,tom.5.120.g,& 127.a,& sequen.
oculus pro intentione.to.3.264,e to.4.410. d,tom.7.338.d
oculi Dei. to.4.354,e
Per oculum dextrum abiiciendum,quid intelligendum. to.4.398.h, & seq.
oculus amicus dilectissimi. to.4.ibid.i
oculus,contemplatio ibid.in fine
oculorum apertio pro animaduersione,siue attentione.to.7.229.f, & 264.g, & 285.K
oculis clausis pugnare. to.7.8,a
oculus quomõ sit nauturę igneę.to.5.116.h
oculus videt extra mittendo. tom.2.540.b, & sequen.
De oculorum beatorum virtute. ibid.c
oculus quando turbetur, aut extinguatur. to.8.56.K,& 92,e
Leua oculos tuos semper in deum,vt firmet super te oculos suos. Eod.65.m
oculi dñi non solum super iustos, sed etiam super facientes malum. to 8.79.e,f
Tria turbant oculum carnis, sic & oculum cordis eodem 117.c,d
oculi carnis senestræ sunt mentis.to 8,125.f
Non sunt figendi in pulchritudinem carnis alienę nec sunt de peruersa simplicitate securi. to.8.160.d
oculum ira turbat,odium extinguit.eod.8.i & 174 h, in fine.
oculi Christi quomodo defecerint,sperãdo in deum. tom.8.239.m
Si tollantur oculi carnis alicui,miser dicitur si perdat oculos mentis, & circumfluant temporalia,fœlix appellatur. eod. 244.i
oculi Christi languentes præ inopia,qui sint tom.8.319.e
oculos dei nemo vitare põt.ibi.345.f,in fine
Ante oculos habere quid sit. to.8.371.i
Quos oculos Dauid aduerti petit,ne videant vanitatem tom.8 447.b,c
oculorũ vox est desideriũ orõnis.eod.456.e
oculorum concupiscentia non cogitat deũ. tom.9.135.h
oculi præceptra dei sunt tom.9.142.K,l
Interiores oculi. to.10.8.c
oculus turbatus & extinctus differunt. tom. 10.15.l
oculi quos requirit Chrs.to.10.17.l, & seq.
Philippi oculus non sanus. ibid.l, m
oculus sauciatus absens est,luce præsente.to mo.10.18.b
oculi cordis lux, iustitia. ibid,
oculus ad quid factus. ibid.
oculum cordis quid turbet. ibid.b
Adam,quòd a conspectu dei fugerit,habeat oculum saucium. ibid.c
oculus interior & exterior. tom.10.18,c
oculus sanus,pura conscientia. ibidem
oculus quantum diligamus,& solis aspectus quid nobis. ibid.
Vbi sanetur oculus saucius. to.10.19.a
oculi in nostris rebus non interrogandi, sed cor. tom.10.23.l,m
oculorum in quinq; sensibus, principatus. tom.10.29.b, c
oculorum paupertas,& memoriæ vis.to.10 32.b, c
oculo cordis puro deus attingitur, sed non comprehenditur. ibidem.c
oculi & aures & cęteri sensus interiores, veri iudices. to.10.76.a,b
odium quid. to.10.92.e,& 115.l
odium,aduersum parentes,quale to.1.17.c
odium literarum, & amor lusus in pueris. Eodem.

Eod.39.g,h
odium in proximum. to.1.31.i,K
odium est ira inuete. to.2.207.l,& seq.
omnes odit,qui malos odit. Eod.74.d
odiendi sunt parentes. Eod.42.f,& seq.to.4.379.f
Quomodo debeamus odire animā nostrā. to.2.42.h
Duo odit in nobis Deus. to.4 377 b
Nemo se odit. to.3.5.b
odium perfectum. to.3.348.e,to.8.350.c,d
odire inimicum quo accipiendū. t.4.403.d
odium quid,& quomodo differat ab ira.to.4.413.b to.8.274.h
odio perfecto odit,qui naturam diligit, sed detestatur culpam. to.5.122.g
Quomodo Deus odiat. to.8.9.l
Alia iustus iniustum, quam iniustus iustum odit. Eod.93.a
Iniquè odit,qui bona sibi volentem odit.to.8 106.a,b
Eris Deo amicus,si oderis iniquitatē q̄ odit. Eodem.134.h
Cum cęperit timere homo ne oderit quē diligebat mortē timet, illam qua anima occiditur. to.6.174.d
Si nihil cuique noceas,& sic odio habearis, tunc gratis odiris. ibid.240.b,c
Quod mūdus odio habeat malos nō gratis, & odio habeat bonos gratis. ibidem.c,d
Vbicunq; leguntur in scripturis in homines odia sanctorum, odia fuisse vitiorum intelligas. to.8.291.d
odium peccatorum similes non facit Deo. eod.309.g
Debes odisse quod Deus odit,si amas illum. to.8.360.h
odire debes prævaricatores, non homines. eod.371.l,& 458.b
Sicut pii gratis amant Christū,ita impij gratis oderunt to.8.415.m
odium est crimen maximum,Christum persequentis,quanuis sit voluntaria pęna patientis. eod 416 e,f
Qui nos propterea oderunt, quia seruimus Deo,non aliud quam Deum oderunt, & ideo inimici eius sunt. to.8.530.d
Securi odimus in malitiam,& diligimus naturam. ibidem.i
odire se,quid sit. to.9.99.b
odit veritatem, qui non vult sua facta damnari. to.9.100.e,f
odit patrem,qui veritatē ab eo natā odit.ibi.
odit Deum,quando credit quis hunc esse in iustum. ibidem.
odit gratis,qui nullum inde commodum reportat. ibidem.K,l
Deꝰ simul nos oderat,& diligebat. t.9.133.e
odii,& veræ charitatis congressio. tomo.9.225.b
Deus odit mundi sectatores. eod.246.f,g
Non est odiendus proximus. to.9.251.d
Remedia contra odiū,& fauorē fratris. ibi.l
Conuincitur aliquando odire qui nō irascitur. to.10.15.l
Exemplum. ibidem.
odium.tenebrę sunt.to.10.15.m,& 114.c,d & seq.
Qui alterū odit,sibi prius nocet. t.10.15.m
odii malum. ibid.m,& seq.
Qui odit fratrem suum,homicida est:exponitur. to.10.92.d,e
odium rectum. to.10.212.f,g
odire fratrem to.10.114.d,& 157.K
odia retinentes in corde,ab altari debent se subtahere. to.10.123.l
odium vitandum. to.10.169.f,g
odium non reseruandum. to.10.191.m
Iustus non odit homines, sed tantum vitia. eod.224.k,l
Qui odit proximum,odit animam.tom.10.254.f,g
Qui vnum hominem,odio habet, quicquid Deo obtulerit,totum perdet. Eod.296 m & seq.
odio habens inimicum, attēdit quid fecerit homo,& non cōsiderat quid ipse fecerit Deo. ibidem.
Qui odium in corde portat, secundus diabolus est. to.10.262.a
Detestatio odii. eod 303.b
odor bonus,fama bona. to.3.17.b,& 352.a to.7.12.m,& seq. to.9 80.a,b
odor Christi,p̄dicatio veritatis.to.3.355.m
odor Christi,aliis in vitam,alijs in mortem. to.7.153.g, to.9.80.a,b
Bonus odor Christi omnes fideles.to.8.34.i
Bono odore Christi saluū fieri hominē non est incredibile:perire bono odore,quæ ratio sit. to.8.135.d
odorem bonū quomodo se dicit Paulus q-busdam ad vitam aliis ad mortē. t.9.80.b

Homines

Homines non audentes offendere.to.5.4.m
Qui in Deum offendit,in totum mundũ offendit. to.9.162.f,g
Offendicula quanto ſtudio vitanda. to.10.5.h,i,& ſeq.
Minus eſt offendere Chriſtũ in cruce pẽdẽtem,quam in cęlo ſedentem. to.10.73.l
Si offenſus non dimittit, quia non petitur ſecurus tamen orabit. to.10.211.l,m
Si offendens non rogat offenſum, dimittat illi in animo. to.10.241.i,K
Epulas offerentes. to.5.74.l
Quod in altario offertur,ante verba domini, panis dicitur: poſt,deprópta verba Chriſti corpus appellatur. to 10.25.h
Vide,Oblatio.
Officiũ vox inuſitata Eccleſiaſticis. t.2.24.d
De officijs ſcripſit Ambroſius. ibid.
officiales iudicium, quando non teneantur ad reſtitutionem. to.3.75.e
officium noſtrum,nã officio, ſed fine pẽſandum eſt. to.8.447.c
officia quatuor graduum. to.9.177.d,e
officia ſingulorum graduum. to.9.178.c,d
officia hominum in culpa nõ ſunt vt peccet ſed voluntas. to.10.20.e
Publicorum officiorum adminiſtratores,& ipſorum malitia. ibid.f,g
Per cauſa docentis & audientis, ſed diſſimile officium. to.10.3.b,& ſeq.
Difficile homini,in officio coſtituto nõ offendere homines. to.10.103.K
Peccant qui cogunt ſacerdotes feſtinare,aut breuiare diuinum officium. to.10.251.l
Og interpretatur cõcluſio,& quid ſignificet. to.8.515.c
ogyges rex. to.5 218.l
Exolea naſcit oleaſter.t.7.267 b,c,& 360.m
Quid olea,& quid oleaſter oleæ ſterili inſertus. to.10.164.i
oleaſter populus ex gentibus. ibid.
oliua ſolebat ponib' victorib',q eius fructus inuentricẽ Mineruam tradũt. to.1.171.h
oliua ſolet eſſe in oleaſtro, oleaſter in oliuã nunquam inſeritur. to.8.260.g
oliuæ fructus charitatẽ ſignificat. t.9.13.h,i
oliuæ fructiferę comparatur Eccleſia. to.6.23.g,& 25.a
olei natura. to.1.22.a,to.10.32.K
oleum ferre quid ſit. to.1.183.h
oleum,quo baptizatos vngit Eccleſia, quid ſignet. to.3.157.h
oleum,myſticè quid. to.4.189.c,d
oleum vendunt adulatores.Eodem.195.f,t.10.22.c,& 23.d
oleum ſucum portabant virgines ſapientes. to.4.194.d, to.8.215.i
oleum quo vnctus fuit Saul quid ſignet.to.5.161.e
Per Deum quo inũgebatur reges,à quo dicebantur Chriſti, magnum ſacramentũ intelligitur. ibidem.
oleum exultationis dicit ſpirituſſanctus quo vnctus eſt Chriſtus. to.7.240 b,c
oleũ ſuauitatis,bona fama.t.7.12.m,& ſeq.
oleo peccatoris,blanditias adulatoris ſignificari.t 2.205.f,t 7.12.m,& 52.d,e,& 60.e,& 77.i,& fo.ſeq.d,& fo.209.m,& ſeq. to.8.537.i,& ſeq.
oleum,iuſti. to.7.209.a
oleum ſignificat ſpiritalem lætitiam, tom.8.38.l,to.10.22.a
Cur non patiatur eſſe ſub aqua.to.8.50.a
oleum viſibile eſt in ſigno oleum inuiſibile in ſacramento. to.8.175.l
oleum ſignificat linguam adulatorem.eodẽ.346,g,& 537.i,K
Per oleũ quare ſignificatur ſpirituſſanctus. to.8.519.b,c
oleum ſignificat pacem & charitatem. to.3.494.m,to.10.22.K,l
oleum in vaſis,quid ſit. to.8.537.K,l
Quod ſignificet gloriationẽ,propter nitorem & ſplendorem. Eod.567.b
oleum flammis adijcere. to.9.118.f
oleum quid ſignificet. to 10.21.l
oleum qui vendant. to .10.22.c
oleum omnibus humoribus ſupereminet. ibidem.K
oleum,conſcientia bona. Eod.23.b
oleum intus ferendum. ibidem
oleum habere,& portare ſecum. ibid.
oleum fatuarum virginum,laudes,humanę ibidem.c & ſeq.
oleum vendere,quid. to.10.23.d
oleum peccatoris quid. ibid.& 96.K
oleum adulatio & laus humana.to.10.111.f
Vidua illa oleo liberata eſt à creditoribus. t.10.229.c,d
oleum donum gratię ſignat. ibid.d
oleũ charitatis bonos facit meliores, & malos ad viam veritatis reducit. ibid.g

Differen-

Differentia inter olfactum, gustum, & tactū. to.7.342.c,d
Oliueti mons. to.9.57 f, to.10.39.i
Olla tribulationem significat. to.8 201.f
Olla iniquitatis. ibidem.
Olla spei in tribulationibus. ibid.h, i
Olympias Alexandri mater. to.5.74.m
Olympi altitudo, & alia. to.1.268.i, to 3. 163.f, & 175.c, in principio. to.4.29.d
Olympum montem deorum habitaculum Gracia fabulatur. to 2 46.b, & d
De olympo monte. to.5.142.K
Olympus episcopus, & eius de peccato originali sententia. to.7.155.b
Omen, vox inusitata Ecclesiasticis. t. 1.8. g
Omnis terra in scripturis. to.3.245.a
Omnes quomodo accipiendum. t.7.243.h, & 277.b, c, & 272.g, & 404.e, f, & 439 f, g
Patrem omnipotentem ex symbolo exponitur. to.3.46.d, e
Omnipotens deus. to 3.61.i, to.5.43.c
Omnipotens cur deus dicatur. to.5.43.i, 216 f, & 239.K, l
Omnipotentē misit omnipotens: exponitur Eodem. 212.e
Quomodo deus est omnipotens. t.10.215.h
Deus pater quod est omnipotens, omnipotētem genera: homo qđ est mortalis mortalem generat. to.9.238.K, l
Deus deo omnipotens est, quia de nihilo fecit quęcunque fecit. to.9.241.a, b
Mors hominem non omnipotentem esse demonstrat. ibidem.b
Potest homo, siue angelus, secundum datam sibi potestatem, dici potens, sed non omnipotens. ibidem.
Si filium quis neget omnipotentem, & patrem negat omnipotentem ibid.c
Quis vincis omnipotentem? tom 10.74.l
Omnipotentie dei quare nobis necessaria. to.10.187.g, & sequen.
Omnipotētia dei omnes homines suscitabit tom.10.223.f
Tanta est dei omnipotentia, vt eum omnes possideant, & singuli totum. to.10.226 e
Onagri, agrestes asini sunt, & significant gētes. to.8.393.f
Onan interpretatur mœror eorū. to.6.11.g
ὄνομα to.1.186.a
Alter alterius onera portare: exponitur. to. 205.a, & sequenti. tom 10.70. h, i, & seq.
Onus Christi quomodo leue sit onus. tom.8. 232.d, to.10.8.a, b
Onerum portandorum distinctio. to.10.80. c, d, & sequen. & 81.K
Diuersitas infirmitatis, temporis, generis infirmitatis, faciunt vt onera nostra inuicē portare valeamus. tom.10.80.i, & seq.
Quid nox maxime faciat fratrum onera libēter portare. ibidem.l, m
Fructus onera inuicem portātiū. 81.c, d, & sequentibus.
Onus suum portabit vnusquisq; exponitur ibidem.d. & sequen.
Onera portare, quid. ibidem.
Onera quę vnusquisq; sua portat, peccata sunt. to.10 81.e
Operiri impietate, & iniquitate, quid sit. to. 8.262.f, g
Ophei innumerabiles mundos opinantes. tom.6 41, & 9.d
Opis Grece, coluber. to.6.5.e
Ophitæ a serpente dicti: colunt enim, p deo colubrum, & eundem affirmant esse Christum. ibidem. & to.1.276 e
Ophni. to.5.160.e
Opificū labor honestus, & sanctus. t.3.260.i
Opiniones pernicioſę. tom.1.145.g, & 196. b, c
Opiniones falsę facile recipiūtur. Eod.154.l
Opinionum defensores scripturam torquēt to.2.235.f, g
Opinantes philosophi potius quam sciētes. tom.3.51.f
Opiniones humanę cedant verbo. dei. to.3 96.i, & 212.d
Opiniones vetę, falsęq; to.3.169.e
Opinatores monentur. to.3 216.b
Opinari, & credere, differunt. tom.4.2.c, to. 6.34.h, & sequentibus.
Opiniones noxias, quibus euanescit anima, dęmones suggerunt cogitationibus impiorum. tom.5.51.b
Opinio, & dubitatio de quibus rebus possit haberi sine reprehensione: & etiam de quibus certam habeat Ecclesia scientiam. to. 5.194.d, & sequen.
Non est pro magno habendū quid homines senserint, sed quę sit rei ueritas. eod.188.a
De oppositis. to.1.101.g, & fo.seq.i
Non propter se, sed propter te Christus audiuit opprobrium. to.8 240.h

Opprobrium est quod obiicit inimicus, & quomodo illud expectauerit Christus. ibid. 144.m,& seq.
Cur Ecclesia petat opprobrium auferri, cũ potius inde perueniat ad coronam. to. 8. 444.& 447.g,h
Et quales sit opprobrium. to.8.447.g,h
opprobria pati necesse est.t.8.479.m,& seq.
opes Christianorum. to.5.4.b
opis dea to.5.33.d,e
Quia diues dilexit opulentiam, non inuenit misericordiam. to.10.184.b
Beatus nõ vult nisi qđ licet optare.t.3.135.l
Nemo optat quod habet in arbitrii potestate. to.8.439.f
omnia bona optant homines, præter vitam bonam. to.10.17.b
In figura optantis, mens prænunciantis intelligenda est to.10.182.K
optatus Episcop.t.2.63.a,& 213.f,t.7.82,e

Opus, Operarius.

opera non ex rebus, sed intentione æstimantur. tom.1.260.c
opus amoris & timoris. tom.3.351.K
opus idem varie imputari. tomo.4.297.m, & seqnentibus copiosè.
opera naturæ non minus miranda sunt, quã inuisitata miracula. tom.5.217.m
omnia quę visibiliter operamur, non tantũ hominibus, sed etiam deo placere debent: nec omnia quę deo placent, etiam hominibus placere possunt quę videre nõ possunt. to.8.229.c,d
operum negociatio detestanda. Eodem.251 K, & sequentibus.
opera iustitię quæ sint. tom.8.156.i,K
Quòd solum in hac vita sint necessaria. eod. 157.i,K
Quando operetur dextra, vel quando sinistra manus nostra tom.8.472.f
Verba, opera sunt tom.10.47.c
opera iuuant, & pressura sunt. to.10.21.e
De operibus, meritis,& dono dei. tom. 10. 97 g,h,& sequen.
opera carnis,& opera spiritus, quę sint. tom. 10.166.f
Quę sint opera quibus Iudæi affligebantur ab Aegyptiis. to.10.169.l,m,& seq.
Vnusquisq; cuius opera & voluntates exercet in illo seculo, cum ipso erit postmodum in futuro. to.10.170.g
Fructus operationis to.10.369.c
Dupliciter exponitur similitudo vocationis operariorum. to.10.48.l,m,& seq.
Exire patremfamilias, ad conducẽdum operarios, quid tom.10.49 c,d
operarius non accipit mercedem, nisi opere perfecto. to 8.89.f
Duplex operariorum genus. to. 10.91,a,b
operarius dolosus nõ solum mercedem nõ accipiet, sed & pœnã inueniet.t.8 345.K,l

Opera in diuinis.

Opera Christi cũ patre.to.3.205.d,& 356.i
Et econtra. to.10.52.g
patris opera quæ & filii.tom.3.356.i,to. 10. 116.g,& sequentibus.
Trinitatis opera indiuisa.to.4.344.m,to. 9. fol.38.l,m.Et 203.g,to.10.188.a
Personæ tres eadem operantur.tom.4.347.f to.10.109.c,& sequen.
Nõ aliud operatur pater, aliud filius: aut aliter pater, aliter filius quia:& eadem facit & similiter facit.to.8.419.a,to.9.112 l,m
Quòd eadem sint opera filii, & spiritussancti, sicut & patris. tom.8.70.c
Quæ opera dicat pater filio, cũ omnia opera patris per filium facta sint. to.8.132,b
Quòd omnia opera in verbo dei. ibi.h
opera trinitatis, ad extrxa, sunt indiuisa.to.9 100.K,l,111.d,& seq.
Filius quandoq; operationem suam tacet in opere patris, quandoq; paternum in opere suo. to.9.112.m
Quare Christus dixerit, Pater in me manens ipse facit opera. Et quomodo intelligendum. to.10.11.h,i
Quomodo in diuinis quædam singulis personis attribuantur propria, cum sit trium simul concors operatio.t.10.111.i, & seq.
Non a meipso loquor:& pater, in me manẽs ipsa facit opera: sententiæ explicatæ.tom. 10.47.c,d,& sequen.
Operationes Christi aliquę diuinę, aliquæ humanę naturę tribuendę. to. 10.48.a
Et ibidem exempla.
Trinitatis vna operatio.to.10.51.l,m,& seq.
Natiuitatem, passionem, & resurrectionem filii, patrem operatum esse & filium.tom. 10.52.c,& sequen.
Et ibi scripturæ testimonia.

Opera Dei.

opera dei bona perpetuo. tom.1.82 é,

In eos quibus opera Dei displicent. ibid.d
Compendio denarrat opera Dei Augustinus ibidem,f
Quomodo Deus operetur. to 3.169.c
Opera Dei. to.3.189.l.190.m
Deum adhuc operari. to.3.191.i
Operatio Dei magna. to.353 h
Operatio Deigemina in creaturis.t 3.203.d
Tarditas ingenij humani non assequitur Dei opera. to.3.210.a
Inoperatio Dei quæ sit. to.4.187.i
Operatur Deus in homine,& homo cooperatur. to.4.90.e,to.7.241.f,g
Opus propagationis quãdo Deus operatus est. to.5.237.l
Opus confirmationis nunc operatur Deus. ibidem,d
Quomodo operetur Deus in omni generationis. ibidem,m
Quod Deus operatur verbo, hoc manu: & quod manu,hoc verbo.to.8.31.c,&379. m,& seq.
Quicquid operat̃ Deus p̃ nos, nos videmur operari: ille totum sine nobis,nihil operamur nos sine in illo.eodem,53.m,& seq.
Opera domini cur timenda sint,non amanda. to.8.222.f,& seq.d
Deus operatur quietus. eod.339.i
In operibus Dei non suspiceris laborem.to. 8.403.g,h
Opera Dei magnificata,& in sapientia facta quæ sint. to.8.398.K, & seq. a,b,
Deus non operatur manibus,vt homo.eod. 519 d,e
Opera Dei quõ constituta sint.to.8.429.f,g
Opus Dei quomodo cõfessio & magnificẽtia ibidem.
Si nõ operaretur Deus,nihil omnino de mũdi elementis siue genitoribus,siue de seminibus nascereturto 8.453.b
Si opera Dei cõprehendere non possumus, inconcusse credere debemus. eod.511.m
Quod non operetur,necessitate coactus,vt homo. to 8.351.e,f
Operum diuinorum consideratio. to.9.16. K,& seq.
Opera maiora quæ sint, quæ Christus dicebat facturos in eum credituros.to.9.92.f, & i,& seq.
Credentes in Christum, quotquot sunt per Christum sunt,qui faciunt maiora opera Christo. to.9.92.i,& seq.
Christus multa opera fecit, quæ nemo alius fecit ante eum. to.9.100.& seq.
Omnia opera sunt ęquè Deo possibilia.t.9. 165.K
Operationes diuinæ ad creaturas. eo.170.a. & seq.
Opera Dei testantur ipsum esse omnipotentem. to.10.323.d
Opera Dei inuisibilia maiorem potentiam quam visibilia monstrant. ibid.e

Opera bona.

opera nostra bona ex munere Dei.to.1.83.l, & 272.l,to.2.48.l,m,& 171.a, to.3.54.h & seq.
opus bonũ,& nostrũ & Dei.t.r.18.d,& seq.
Bonis operibus superbia insidiatur.t.1.282.l
Hic bene operandum. t.2.72.c,d,to.4.383. b,to.10.33.l
opera nostra ex gratia. to.2.142.a
opera bona quando rectè fiant. to.2.183.b
opera bona pro defunctis. to.3.63.m
Post opera nostra bona nos requieturos sicut Deus post opera sua bona requieuit.to.3. 182.h
opera bona ex quo fonte manent. t.3.269.i
[illegible] to.3. 269.f,to.4.23.d,e
opera bona præcedit gratia. to.3.353.k,to. 4.216.m
operum meritis nemo glorietur. to.3.353. m,to.4.216.l,m
opera bona non præcedunt electionem. to. 4.277.l,m
opera bona per dilectionẽ fieri,& dilectionem donum esse Dei. ibid.m
Omne opus,siue bonum,siue malũ,adducet Deus in iudicio to.5.199 m
opus vt sit bonum, requirit debitas circunstantias. eod.124.d
opera infidelium non sunt verè bona. to.5. 138.K,l
opera nostra bona quando nobis imputentur ad vitam. eod.242.c
opera bona sine charitate non imputari. to. 7.253.l,m
operum fiducia tollitur. to.861.g,h,& seq. copiosè.
opera bona impiorum,nulla. ibid.i,K
opera vere bona ibid.K
opera nostra bona à nobis impleri non possunt

sunt, nisi Deus adiuuet. to.8.212.K
Operari in diluculo, quid sit. ibidem.
Opera bona sola dicenda sunt, quę fiunt per dilectionem Dei. to.8.237.c
Opera nostra non initio, sed fine pensanda. eodem.447.c
nullum opus bonum est, cuius nō sit in mēte cogitatio. to.8.229.d
Opus bonum fieri debet delectatione iustitiæ, nō formidine pœnæ. Eodem 231.g,h
Quòd sola opera bona dicenda sint, quę fiūt per dilectionem. to.8.237.c
Opera recta non sunt, etiam si recta videantur, si nō fiunt recto corde. eod 283.K
Qui operantur bonum præter Ecclesiā, non eis prodest, quia nō habent nidū.t.8.303.i
opera bona, in vera fide catholica, & i societate vnitatis Ecclesiæ sunt faciēda. ibid.K
opera bona, & honesta, parit necessitas. ibi.m, & seq.
omnia opera nostra bona vnū opus est charitatis: quia tunc recte fiunt cum ad hunc finem diriguntur. to.8.329.b
Parum est operari opus bonum cum tristitia qui cum hilaritate faciūt, bene operātur. eod.337.d
Nisi formaret te Deus ad opera bona, nō nosceres nisi opera tua mala. ibid.f,g
opus bonum non multum laborat, malum opus laborem habet. to.8.339.K
Non tātum si opus bonū est quod facimus, sed præcipue si bonum est propter quod facimus cogite mus. eod.447.c
Quoniam opus bonū, quod lex imperat, fit timore pœnę, non amore iustitiæ, seruiliter fit, non liberaliter. to.8.451.c,d
omnia opera bona, vel mala, à cogitatione procedunt. eod.459.m
opera nostra bona, magis Dei sunt quam nostra. to.8.525.K
operum bonorum initium, confessio malorum operum. to.9.25.b
opera maiora quomodo faciant credentes. to.9.92.g,h
Gloria omnis bonorum operum Deo referēda. eodem.96.l
opera bona nobis sūt ex dilectione qua Deꝰ nos diligit. ibi.l,& fo.seq a
opera bona non sunt semper abscondēda. t.9.136.c,d
Christianum dici, & bona opera nō habere nihil prodest. eod.141.l,m
operatio diligentis Deum. to 9.174.m
Quę sint opera veti Christiani. to.9.249.h, & seq.to.10.234.h
Christus habitat in facientibus opera Christiana. to.9.249.i,k
omnia opera nostra fiāt propter charitatem to.9.251.b,c
opera bona facienda corā hominibus, nō vt nos videamur sed opera iustificatis impijs donata, ad profectum aliorū. to.10.2.l,m
[redacted] to.10.13.b
Quomodo bona opera facienda. to.10.23.e
Bene operandum, in spe fructus. Eod.24.a
Ex ibi exemplum ductum ab agricolis.
opera bona, alia alijs potiora, & meliora. to.10.24.i
Et quare. ibidem.
Bona opera ante nos pręmittenda, quæ in alio seculo inueniamus, vbi hospites non erimus. to.10.28.f
opera nostra bona quis scire debeat. t 10.81.f
Locuples in bonis operibus. to.10.83.K
Qui de suis operibus bonis gloriātur, & peccata post deorsum suū ponūt. to.10.91.b
opera coronabuntur. to.10.97.l
operibus nostris, & vita laudamus & dehonoramus Deum. to.10.98.h,i
Perseueranter bene operandū. to.10.105.f, & seq.
Homo bona agens, ex Deo habet & effectum operis, & initium voluntatis. tomo. 10.137
Medicamenta quadragesimæ conuertentur in vulnera, si opera pia negligamus. to.10.133.l
Qui diuinas scripturas vertit in opera, beatissimus est. to.10.183.d
Virtus boni operis, fructus est æternæ beatitudinis. ibid.e
In bonis operibꝰ gratuita sit dilectio Dei, benefica sit dilectio proximi. to.10.142.m
Iustus ploras quando bona opera sua orādo commendat. to.10.276.K
operentur. religiosi, sacrum ordinem nō habentes vsque ad noctem. to.10.276.l
Tres sunt fructus bonorum operum. to.10.198.e,f
Quomodo debeāt lucere opera nostra bona coram hominibus, & tamen cauere debemus

bemus coram eis facere iustitiã nostram to.10.324.m.&seq.

Opera fidei.

Opera bona ex fide recta to.2.139.d.e.to.3.350.b.to.7.294.m.& 340.m & 426.h.i
Opera bona nulla sine fide. tomo.2.139.d.e
Opera cũ fide requiri ad salutẽ.to.4.23.c.d & seq. copiose &227.m &seq.Item.207.f.g.&seq.copiose.to.7.294.l.m
Quòd opera, quę dicunt ante fidem, quãuis videãtur hominibus laudabilia inania. sint: exemplum. tomo.8.61.d.e
Nemo iacter opera sua bona ante fidem & nemo sit piger in operibus bõis accepta fide. Eod.62.b
Cum opera nostra sint ex fide, quia ex fide viuimus.quomodo omnia opera Dei dicuntur in fide? to.8.69.d.e
Opera necesse ẽ ut antecedat fides:quoniã nullus operatur per dilectionem dei nisi prius credat in Deum. to.8.237.c
Fides sine operibus non prodest.to.6.194.i &seq.fo.seq.e.f

Opera misericordię.

Opus misericordię prodest in diuite, & in paupere: in diuite ex voluntate & opere, paupere ex sola voluntate. tom.8.309.b.c
Opera misericordię cessabũt vbi nulla erit miseria. Eod.303.m.&.seq.& fo.314.e.f. 317.b.c & 339.K
Opera misericordię sunt semper& vbique habenda to.9.135.m.&seq.
Deo non placent misericordię opera ex rapto facta to.10.79.b.c.&seq.

Opus hominis

Opera manuũ hominũ nõ colenda.t.1.246.g
De ope hois in paradiso& natura.eo.275.h
Sũmũ opus hois est laudare deũ.t.8.133.i.K
Opus est vt tua opera de charitate procedãt tomo.8.166.e.f
Digne debemus operari &in luce,nõ in nocte Eod.212.K
Si bona opa facis vt glorificeris hoc ,phibet Deus:si iõ vt glorificet Deus hoc iusfit. tom.8.222.b
Gratia Dei operaris non viribus tuis ibid.f
Quomodo operetur homo quod ipse non operatur. tomo.8.438.k
Si operari propter ipsam laudem humanam vanitas quanto vanius propter adipiscendã pecuniam & huiuscemodi ibid. 447.e
Propter ipsam salutem temporalem nõ debemus operari bona sed potius propter illam quam speramus æternam. ibid.
Cuius rei contemplatione operemur occultum est ideo dominus monuit nepropter laudes hoĩum nec propter cętera opera nostra,faciamus ibi.h.i
Operis nostri merces est. to.10.17.g
Contra superbos operum præsũptores.to.10.30.m,& seq.
Lutea opera Aegyptiorũ, mystice quid,.to.10.100.l

Opera mala.

Opus malũ p̃cedit mala uolũtas.t.5.125.K
Quid de quoquam homine,etiã malo,operatur nisi amor? to.8.61.f.g
Opera non sunt bona,quandiu nõ de radice bona procedunt. ibi.K.l
Operibus malis nihil debetur nisi damnatio bonis nil nisi regnũ cęlorũ. ibidem.l m.
Impius etsi opera bona videatur facere,nec bona vocanda sunt:quia ex eo quod non operatur bene, impius est.ibid.m. & seq.
Opera tua si non fuerint laus Dei incipiste ipsum amare to.8.133.i.K
In omni opere malo labor est & omne opus malum cogitatum mendatium ducem habet. to.8.533.b
Noli te putare aliquid operari in quantũ malus es auerte ab opere tuo te ad opus illius qui fecit te ipse formet & quod tu extermi nasti reformet Eod.545.h.i
Coram hominibus operãtium vt laudent, præmium quod. to.10.22.d
Quædam opera sunt arguẽda & iudicanda, quædã arguenda & non iudicanda.to.10.227.d.e
opera mala membrorum, & sensuum sunt accusanda secundum intentionem voluntatis tomo.10.292.h
Ora finis est vestimenti,&quid significet to.9.509.K
Dęmonum alia prophetarum oracula tom.3.280.l
De oraculo facto ad Isaac tomo.5.154.f
Oraculis falacibus dæmones deceperunt homines,vt deos colerent. Eodem. 174.l
Orata Romanus fortunatis. tomo.1.171.f.g

Oratio, Προσευχή Prȩcatio.

Oratio quid sit. to.3.294.i.& 348.K
Obsecratio quid sit. tom.2.90.e.& seq.

orantibus nobis multa tribuit Deus. tomo. 1.65.2
orare in clausis cubiculis quid.t.1.183.l.m.t. 4.406.b.c
oratorij ratio habenda to.1.279.l.t.2.153.m
oratio pro precatione tomo.2.90.e.f
Precari imprecari & deprecari quid. ibid.
Precatio & deprecatio, pro eodem vsurpantur. ibidem.
postulationes, & interpellationes, differunt. ibidem.g
Preces ante consecrationem ibi.h
Benedictio sacerdotis tomo. 2.90. in fine
oratio inter gratię munera to.2.40.m.& seq
orare stantes to. 2.172.m & seq &.fo.seq.e.f tomo.4.407.i
orare in multiloquio tomo.2 188.f
oratio breuis & crebra ibid.d
orantis patientia. ibi.l.m
Preces sacerdotum to.3 66.a
orare & psallere licere inter laborandū to. 3.162.i
orationibus mutuis indigemus omnes tom. 2.189.g.to.3.351.l.& 355.c
oratio plurimum adiuuat ieiunijs vigilijs & castigatione corporis. tomo. 1. 189.g
oratio iuuatur eleemosynis tomo.5.225.b
orationis alę duæ ieiunium & eleemosyna. to.8.128.d.to.10.156.h
Honesta est oratio cū ieiunio & eleemosyna tomo.10.258.b
In oratione nō dimittunt peccata parua vel magna nisi alijs indulgeat ab orante. tom. 5.225.f
In oratiōe nō semper dant temporalia quæ petunt, sed aliquando to.5.4.& sequent.
orationes nostræ frigidæ tomo. 4.221.a
oratio plus cōfert q̄ exortatio to. 4.368.b.c
oratio qualis to.4.380.m
oratio recta tom.4.382.g
orationem nostram quid eneruet. t.4.410.K
Preces sacerdotis ēt mali, p populo exaudiri tomo.7.11.a.b.
Non exaudiri sæpe expedit to.6.174.K.l.to.9 92.m.& seq.& so.seq.b.c
Vide, Exaudire.
orare sicut oportet nescimus. to.7.421.h.to. 8.171.K.l.& 200.l.m
Nominus oratur si nullus verborum sonus reddatur to.8.5.g.h
oratio non est nisi indigētium Eodem. 45.h & 50.d
Vbi oras, ibi exaudiris & ibi beatificaris. to.8. 77.l.m
Tunc in oratione gaudemus quādo &c. to.8. 85.l.k
In vno homine quandoque vtrunque cōtingit vt orando longe fiat nubilo carnis, & propinquet luce veritatis ibi.
Si nō vis intermittere orare noli intermittere desiderare. tom.8.104.K.l
oratio nostra intra nos est Eod.126.l
orationes bene operātium celerius exaudiūtur. to.8.128.d
Multo in principio conuersionis suæ feruēter orant postea languide postea frigidè postea negligenter quasi securi sint Eod. 226.k
Vere tibi oranti intendit Deus quando ipsū queris non quando per ipsum aliud quæris tomo.8.277.l.m
orationes nostræ vanis plerūque cogitationibus impediuntur. Eod.310.i.K
Inter orationes noxias habere cogitatione grande malum est. ibi.K.l.
Cum oras Deo loqueris cum legis Deus tibi loquitur ibid.
Non orat Deum qui aliud orat præter ipsū ibid.l.m
Ab orantibus deus auertit faciem, non exaudiendo quod volunt quando sibi nesciūt non expedire quod petunt tomo.8.320.d
Si nō oraueritis ſpem non habebitis si aliter oraueritis quam Christus docuerit, non exaudiemini. ibidem.391.i.K
Somnum orationis multi habere possunt vocem non possunt. tom.8.533.K
oratio pure directa de corde fideli, tanquam de ara sanctā surgit incensum. eodem 535.h
Quare tardius Deus donet orata. tomo. 10. 4.d
Ideo oranti aliquando non dat Deus, ne obsit quod dat. tom.8.555.c
oratio nostra gemitum habet. Eodem. 573.f
Propter leuia peccata, sine quibus nō sumus inuenta est oratio. tom.9.240.b.c
orationis & precationis modus. tom.9.194. K.l.tom.10.310.e
Dominus nos hortatur ad orandū. to.10.3.l
Tedium & improbitas orantis, quid sint. to. 10.4.c.d

Ad orandum incitauit nos dominus, parabola iudicis iniqui, qui nec Deum timebat, &c. tom. 10. 30. h
Rectè nouit viuere, qui nouit recte orare. tom. 10. 91. i
Carnalium & spiritaliũ, eadem oratio. to. 10. 117. a. b
Glorioſisſima Chriſtiani pugna, eſt oratio. tom. 10. 174. i. K
orationum diuerſitas, a domino commendatur. tom. 10. 276. K
Vigilandum eſt in orationibus. to. 10. 285. m
In oratione, locutio non tantum quæritur quantum ſenſus. tom. 10. 288. d
Qualiter in orationibus de Deo cogitare debeamus. tom. 9. 183. b
Tanto oratio eſt acceptior, quanto magis ſuæ naturę implet affectum. to. 10 207. b
De exhortatione ad orandum. to. 10. 310. e
Orandu m quid, vbi quãdo, & quomodo.
orãdũ fortiter in neceſſitatib. to. 2. 100. g. h
Inter laborandum licere orare & pſallere. tom. 3. 262. i
orationis locus. tom. 3. 354 g
orationis affectum magis valere quam petitionis locum. tom. 7. 176. l
Vbicunque oraueris, intus eſt qui exaudit. tom. 9. 20. c. d
orãdum quomodo ſit, & vbi, cum exemplis tom. 4. 226. e. f
orantes quare ad Orientem conuertimur. to mo. 4. 407. i
orandum quid. ibidem & to. 8. 311. m
Quomodo ſic orandum. to 4. 414. m. tomo. 10. 105. g. & 156. g. h. l. m
orandum in ſinu. tom. 8. 84. h
orare clauſo oſtio, qd ſit. to. 8. 86. a. & 540. K
In oratione manus leuandæ. Eodem. 211. e. f
orandi tempus quando melius eſſe conſueuerit. tom. 8. 464. d
orandum eſt potius affectibus, quam clamoribus. tom 8. 469. h
[redacted] tom. 8. 500. i
Ille in templo Dei orat, qui orat in pace & vanitate, Eccleſię. ibidem.
Quis locus vbi adorãdus ſit Deus. t. 8. 522. b
orare iuſſit Chriſtus in abſcondito. Eodem. 40. K.
oraturus Deum qd agere debeat. t. 9. 20. c. d
[redacted] to. 9. 31. a. b
[redacted] ibi.
Precatio in afflictione. tom. 9. 158. l
[redacted] tom. 9. 252. a. b
orandum eſt detecto capite. tom. 9. 204. e.
In patria cæleſti nullus futurus orãdi locus. tom. 10. 75. K
Quomodo ſit intelligendum, quod orandũ eſt in occulto, cum etiam publicè ſit orãdum. tom. 10. 156. l. m
Non eſt deſiſtendum ab obſectatione, licet prima facie non obtineamus. to. 10. 218. a

Orandum pro quibus.

orandum pro liberatione patriæ. to 1. in Poſſidonio.
orandum pro peccatis. tom. 1. 28. K. tomo 7. 268. a
orant pro peccatis ſuis etiam iuſtiſſimi. to. 7. 53. k. l. & 225. i. k
orandum pro ignorantiis. tom. 1. 178. h
orandum pro infidelibus. epiſto. to. 2. 155. p totum
Pro inimicis. tom. 3. 202. c. d
orandum eſſe concionatoribus. tom. 3. 25. g
orandum pro miniſtris verbi. tom. 8. 107. g
Precandum in annunciatione verbi, vt is q annunciat clare explicet, & auditores credant & intelligant. tom. 10. 44. b. c
Pro quibus ſit orandum, & contra quos to. 8. 58. c
Gratis Deum ora. ibidem. g
orandum pro errantibus in via veritatis. to. 8. 73. d. e. & ſeq. copioſe.
orandum pro hęreticis tom. 10. 38. m. & ſeq.
orandum pro ouibus diſperſis, id eſt, fidelib. ab hæreticis ſeductis. tom. 10. 44. a
Non ſunt in oratione petendæ res temporales ſed peccatorum remiſſio, & æterna beatitudo. tom. 10. 126. h
orationes pro mortuis non omittendę. to. 4. 319. f
orat pro matre defuncta Auguſtin. to. 1. 59. c
oratio pro defunctis ad altare. ibidem. e
Non orandum pro mortuis, Aeriani putant tomo. 6. 8. e
oratio pro auxilio diuino. tom. 4. 387. f
Aduerſus mala carnis. tom. 5. 387. i
orandum pro animabus exiſtentibus in purgatorio. tom. 10 303. g
Pro quo peccato non orandum. tom. 4. 403.

Oratio cum fide.

Oratio non sine fide. [illegible]

Orantis fides, spes, & charitas. tom. [illegible]

Orationis fons fides, sine qua nemo orat. to. 10. 30. i

Fide deficiente oratio perit. ibidem.

Vt oremus, credamus. ibidem.

Orare fide. to. 10. 99. g

Oratio ad Deum.

Precatio ad Deū. t. 130. e. & fol. 172. h & se.

Orando Deum non docemus to. 2. 183. a. & 187. a. to. 3. 152. c to. 4. 406. c

Orationes nostras Deo offerunt angeli. to. 2. 183. a. & 187. d. e

De orando Deo. to. 2 epi. 121.

Orandum sine intermissione. to. 2. 287. m & se to. 6. 8. g. to. 8. 104. k

Cur oramus Deum scientem quid nobis sit necessarium. tom. 2. 187. a

Orantes Deus nonnunquam iratus exaudit. tom. 2. 188. m. & seq.

Orare ante dominum, quid sit. tom 4. 382. g

Dei imploratio. tom. 4. 385. f

Orantes Deus non exaudit aliter quam inuocaturos videt, & cum exaudiunt angeli, ipse in eis exaudit. tom. 5. 85. d

Orar Deū gra spiritalis ē. t. 7 303. g. & 422. i

Siue cum voce carnis, siue cū silentio oremus, ad Deū corde clamamus. to. 8 44. c

Oretur Deus vt præstet qđ iubet. to. 8. 213. i

Orantibus Deus aliquando non dat ad voluntatem, vt exaudiat ad salutē. Eod. 311. b. c. & 334. f

Si vis vt orationem tuam auribus percipiat Deus, fige tu in corde tuo legem ipsius. tom. 8. 310. d

Rogādus est Deus, vt quod nouit vtile medicamentum adhibeat. to. 9. 133. h. & sequē.

Expectatio mentis humanę, oratio ad Deū. tom. 10. 88. i

Quę oranda a Deo. to. 10. 91. h i. & m.

Verus Christianus quid a Deo orare debeat tom. 10. 95. b

Oraturus ad Deum, dimittat prius ex toto corde suo. tom. 10. 244. l

Bonorum oratio, locutio est ad Deum. to. 10. 288. d

Oratio Christi, & ad ipsum.

Christus ex quo homo infirmus, ex hoc orauit patrem. tom. 8. 42. g h

Oratio Christi, quomodo in sinum suū cōuertatur. Eodem. 84. h. i

Pro illo nullus orat, qui pro omnibus interpellat. tom. 8. 87. i

Ad hoc orauit Christus, vt doceret te orare ibidem. 184. b

Orat in nobis Christus, orat pro nobis, oratur a nobis. to. 8. 309. h. l

Christus secundum quod verbum est, non orat, sed exaudit. Eodem. 318. g

Orent pro se inuicem membra, quia caput Christus pro toto corpore. Ecclesiæ orat to. 9. 125. a. & seq.

Oratio domini in orto. to. 10. 199. i

Multi Iudęorum pro quibus orabat Christus in cruce, post ascēsionem eius crediderunt. to. 10. 194. c

Non est iusta oratio nisi per Christū, & quæ non fit per Christum, non solum non potest delere peccatum, sed etiam ipsa fit in peccatum. tom. 8. 416. h. i

Orandū in nomine saluatoris tom. 9. 93. b. c

Nō petitur in nomine saluatoris, quicqd cōtra rationem salutis petitur. tom. 9. 107. i

Oratio non est iusta, nisi per Christum. tomo. 8. 416 h. i

Precatio ad Christum heroica. tom. 9. 153. K

Precatio ad Iesum alia. to. 9. 157. b. & 58. c. & m. & sequentibus & fo. sequentibus. f

Precatio de passione Christi. tomo. 9. 159. l. m

Quantum nobis dominus commendauerit, vt oremus. tom. 10. 4. c. d

A contrario similitudines, vt oremus. ibidem.

Orationes Ecclesię.

Orat Ecclesia modo pro inimicis, quia conuerti possunt, sed pro damnatis, vel pro præscitis non oraret, si sciret qui essent, sicut nec pro diabolo. tomo. 5. 222. l. & sequentibus.

Orationes Ecclesiæ intuendę. tomo. 7. 241. f

Orat Ecclesia pro defunctis. tomo. [illegible] & tomo. 9. 97. [illegible]

Pro defunctis exaudiatur Ecclesia, & quomodo. ibidem. m. & sequentibus.

Pro martyribus non orat. tomo. 9. 97. i

Ecclesiæ orationes, ex Saulo, Paulum impetrauerunt. tom. 10. 92. i. K

Saulus, orationibus Ecclesiæ iuuatus. tomo. 10. 99. h. i

Orationes sanctorum.
Orauit,& exaudita est, Anna mater Samuelis. tom.2.196.d.e
Orabat diu noctuq; Anna Phanuelis.ibid.
Orans Dauid exauditur, Saul non item. tom.4.425.h.i
De orante Moyse in modũ crucis to.5.83.c
Orãte Isaac,cõcepit vxor sua sterilis eo.153.e
Iesus filius Naue pugnabat & Moyses orabat tomo.10.256.b
Orando magis q̃ feriendo pugnauit Theodosius. tomo.5.49.c
Orationibus sanati sunt quidam miraculose. tomo.5.229.l.& seq.
Oratio sanctorum in hac vita, cur nõ semp exauditur. to.5.237.d.& seq.
Orationibus diu Cypriani adiuuari exoptat Augustinus, to.7.143.a.b
Orat Augustinus pro amicis errãtibus.to.1.15 f.tom.6.51.m
Inde orabit ad te omnis sanctus quia & cætera. tomo.8.62.c.d
Orationes sanctorũ,quare Deus nonnunquã repellat. to.8.320.d
Quantum ualeat oratio sanctorum pro aliis. apud Deum tom.8.409.k.l
Oratio quam Augustinus dicebat in fine suorum sermonum.tom.8.pagina vltima.tomo10.27.g
Paulus oratione illorũ quos persequebatur adiutus est. to.10.92.K
Quid valeat oratio sanctorumpro malis. to.10.94.e
Stephanus,& Iacobus, pro suis Persecutoribus orauerunt to.10.157.f
Oratio iusti clauis est cœli. to.10.238.c
Orauit Stephanus ꝓ inimicis lapidantibus. tomo.10.155.&256.e.f
Petrus Simonẽ Magum volantem oratione prostrauit to.10.268.a.b
Martyres anteq̃ pro nobis supplicent,debẽt aliquid in nobis de suis virtutibus recognosere to.10.277.b
Orationes exempla multorum sanctorum.t.10.288.b.c.&seq.

Oratio dominica.

Orationis dominicę expositio .to.2.188.f.g. &seq.t.3.63.d. to.4.446.f.& seq to.10.25.f.g.& sequen.& 191.d.e.& sequent.& 196.a.& sequentibus.
Item de cõmendatione & expositione eiusdem,Homilia to.10.115.e.&seq.
Item expositio eiusdem ad Neophytos to.10.218.i.k
Ex sententia Cypriani. to.7.411.i.K
Oratio dominica omnibusnecessaria tom.2.114.g.to.7.226.g.& l.&237.e.to.10.116.a
Orauerit ne beata virgo? to.2.119.e.f
Oratio dominica, & symbolum.to.4.73.d
Oratiõe dominica & expiari leuiora peccat. to.3.58.l
Oratio dominica,secundum Lucã to.3.64.e
Oratio dominica cũ donis spiritussancti collata. to.4.510.h.i
Oratio dominica quomodo deleat quotidiana peccata. to.5.225.f.&seq.
Oratio dominica cur sic dicatur. ibid.
Oratio dominica,ad uias domini pertinet. to.8.439.b
Oratio dominica,fidelibus dat & etiam perfectis. to.8.542.i
Oratio dominica,breuis&omniũ plena.virtutum. to.10.25.f
De oratione dominica,Sermo. ibid.f
Quare in dominica oratione, quod nostrũ est,oremus vt det nobis. tomo. 10.97.f.g
Dominicæ orationis distinctio t.10.116.c.d
Oratio dominica septem petitionibus compẽdiosis omnes species orationis cõprehẽdit. to 10.218.m
Oratio dominica oratio fraterna est nam dicit pater noster,& nõ meus to.10.219.b.c
Filij sunt docendi orationem dominicam,& symbolum. to.10.234.a.&i
Orationis dominicæ fructus. to.10. 288.f.g
Tres prime petitiones orationis dominicæ ad æternitatem spectãt quatuor reliquę ad tẽporalem vitam. ibidem.f
De oratione dominica. to.10.191.c

Orationis excellentia, virtus,officium,& fructus.

Orando Deum vincimus omnes diaboli tentationes. to.5 88.e
Oratio oĩa penetrat, dirũpit omnia vt perueniat ad aures Dei. to.8.498.b
Officium orationis. to.9.177.k
Oratio cælestis. to.10.191.d
Assidua oratione,potẽtia calcatur amorum to.10.239.c.d
orationis excellentiæ, to.10.288.e

Orationes malę.

orant pro temporalibus non exaudimur.

tomo2.176.e.f
Preces malæ tomo.3.351.l.&355.c
Orant contra solem & lunam Manichæi.to. 6.8.b.&50.d.& 64.K
orationes detestabiles. tomo.9.20.c.d
oratio, Loquutio λόγος
De oratione. tomo.1.96.a.b
oratio ad quid instituta.t.1.183.i.K.&186.b
oratio non semper patefacit animum.Eod. 190.i
oratio figurata, quid efficiat. tom.3.8.b
Debet sibi non omnino displicere, qui dicit. tomo 4.324 b Vide, Loquutio.
perspicuitas orationis. tomo.3.24.K
Qua ratione perspicua fiat oratio.Ibid.K.l
Plato orationem in quinq; partes distribuit. to.5.67.h
oratoris officium. tom.1.104.h
Quis sit finis oratoris. Ibidem.i
oratorum inflata & expolita mendacia.tom. 2.194.l.m
oratoris est docere delectare flectere.tomo 3.25.a&K.l
orcus Deus. tomo.5.55.m&55.g
orcus, Dis pater, & pluto, idem tom.5.59 d
De ordine rerum vniuersitatis, disputatio.to. 1.155.g.& sequen.
ordo prouidentiæ diuinæ, an omnia bona& mala contineat. ibidem.h
ordo studiosorum sapientię. to.1.9.l &163.d.e.&sequen &166 d
An ordinauerit Deus peccata.tomo.1.29.i
ordo prædestinationis diuinę certus.t.1.42.c
ordine cuncta Deus administrat. Eod.156.h
ordo omnia complectitur. ibidem.l
In ordine rerum esse bona &mala. Ibidem, m. &sequentibus.
Mala De⁹ non diligit licet ad ordinem pertineant. ibidem.
ordo, dux ad Deum. to1.158.K.l
ordo quid. Ibidem.m.& to.5.192.k
ordinis definitio expenditur. tomo 1.159.h
Quomodo medendum errori credentium res nullo ordine geri. tomo.1.162.b
ordo rectus Eodem.212.l.&seq.
ordinatus homo quando dicendus. Ibidem.
ordo vniuersitatis firmus. to.1.223.i
Quomodo ordo fuerit, cum malum nō esset Eodem.176.b
Ex ordine rerum cognosci Deum.t.1.243.f
ordo rerum triplex.to.2.94.c
ordine rerū, homines non instituerunt sed animaduerterunt. tom.3.130.m
ordo narrationis in uersus qua ratione explicetur. tom.3.210.d
ordine omnia geri optima gubernatio.tom. 3.262.m
ordo. tomo.3.348.g
ordo in creaturis. tom.3.356.K
ordo omnis & species a Deo est & in omni creatura.
ordine naturę angeli mali prę feruntur nobis ordine vero iustitię homines præferuntur eis. Eodem.97.c
Quomodo ordinet Deus bona & mala Ibid. f.&129.f
ordo diuersus quomodo sit in creaturis,& in rebus. to.5.97.c.&99.e
ordinem non appeteret creatura nisi specie contineretur nec modo aliquo esset nisi esset à Deo facta. to.5.101.c
De ordine vniuersi infimo, qui est in creaturis succedentib. sibi inuicem,& seipsas deuorantibus q ordo ideo nos nō delectat, quia non conspicimus vniuersum to.5. 104.&sequen
Quomodo contra naturarū ordinē facere, causat uitium in nobis to.5.105.e
ordo rectus rerum non peruertitur, per uersa in ordinatione delinquentium Eod. 130.i.&sequen.
de ordine amoris ī quo virt⁹ existit.t.5.139.l
ordo quidam & pax, quomodo seruetur etiā in his quæ nō videnē ordinata.to.5.192.d
ordo est pariū disparium que rerū sua cuiq; loca tribuens dispositio. ibid.K.l
ordo cœli est firmissimus. to.5.108.e
ordinē suum quæque res petit tom.8.50.m
oreb, interpretatur siccitas, tomo. 8.298 d
organa dicuntur omnia instrmenta musicorū, quanis iam obtinuerit consuetudo, vt organa proprie dicantur ea q̄ follibus inflantur. tomo.8.186.g.&581.l
organa suspendere in salicibus quid sit, Eod. 519.K.l
Ad orientem quare oramus. to.4.407.i
orientis regiones conflagratę perierunt .to. 5.30K.l
orietalium Episcoporum sententia de baptismo. to.7.81.d.e
oriens & occidens, totū orbem significant. tomo.10.5.e

Christus Orientis Ecclesiam sua passione illustrauit, Petrus & Paulus occidentis. tom.10.268.a
origenis error, ꝙ omnia recurrant ad id, vn de defecerunt. tom.1.10.l.
origenis errata. tom.2.13.K
origenis de mendacio sententiam Hierony mus sequutus. tom.2.14.i
origenis sententia. tom.2.204.e.f
origenis opinio cur mundus ꝓductus fuerit. tomo.5.99.i.& sequen.
origenes reprehẽditur in libris περὶ ἀρχῶν. ibidem.K
origenis misericordia. tom.5.220.i
origenes dicit dęmones liberandos eẽ post longa supplicia,& angelis sanctis socian dos. ibidem.
origenes in variis opinionibus reprobatus est ab Ecclesia. ibidem.l
origenianihęretici,a quodã origene.t.6.6.b
Alii origenistæ, vel origeniani,ab origene Adamantio. ibidem.c
origenistarum de purgatione,&liberatione malorum,de salute dęmonum,& cętera, error. ibidem
Contra Origenistas. tom.6.208.h
Origenistarum error de salute dęmonum improbatur. tom.6.208.a.b
originis peccatũ, quomodo demanarit ad posteros. tom.1.230.b.& seq. to.10.71.l
originale peccatũ ex Adã trahimus, t.1.27. h. tom.8.161.b.c.& 74.b.& 88.h.& 219.f
In quo omnes peccauimus,& filii iræ naturaliter facti sumus. tom.10.50.b.c
originale peccatum per lauachrum regene rationis,& in maioribus, & in paruulis, soluitur. tom.1.27.h
originale peccatum negabant Pelagiani.to. 1.12.l Vide,Pelagius.
originale peccatum paruulis hęreditarium. to.1.12.c.& m.& 15.K.& sequẽ. copiosę.
De peccato originali,& baptismo paruulo rum,t.2. 120.b.c.& sequen.& epist. 157.
originalis peccati massa,omnes ex ęquo cõ dẽnat. to.2.48.l.& 140.c.d.& sequẽtibus.
originalis peccati abolitio. to.3.56.m
originale peccatum.to.3. 73.c.f.& 76.b.& 352.d.tom.10.8.K
originale vitium est volũtarium.to.5.104.c
originale peccatum non fuisset transfusum aliquo aliorum parentũ peccante,si primi homines non peccassent. Eod.125.h.i
originalis peccati remedium ante diluuium tacet sacra historia, sed sacrificia non tacet illorum. to.5.137.m
Per originale peccatum paruulus prævaricator est legis. ibidem.152.i
In originali peccato pares sunt omnes in maternis vteris. tom.5.154.e
originale peccatum contraxerunt omnes penitus nullo excepto, prętер Christum. Eodem.190.a.& sequentibus.
In originali malo duo sunt, peccatũ atque supplicium,in originali bono alia duo, propagatio & cõfirmatio.tom.5.237.k.l
Peccato originis oẽs obnoxii. to.7.227.i.K
De peccato originali,& gratia Christi con tra Pelagium. to.7.248.d.& seq.
Libido & labor parturiendi,ex peccato. tom.7.261.K
Testimonia doctorum de peccato originali.tom.7.304.h.i
Vnde sanetur ęgritudo originalis peccati, qua oẽs homines tenentur. tom.10.65.g
Reliqui qui originali peccato culpam mortalem admiserunt, in inferno remanserunt. tom.10.216.e
ornatus auri & vestis quibus & quando permittitur. tomo.2.102.h.i.& 244.K.& sequentibus.
ornatus verus Christianorum,quis sit. Eodem.102.h.i
In ornatu superbo cor humile haberi potest. Eodem.244.m.& sequentibus.
ornantes se non intortis crinibus, &c.exponitur. tom.10.77.l
ornamenta spiritalia.tomo.10.104.h.& sequentibus.
orosius præsbyter laudatus.tom.2.31.m.& sequent.& 36.e.& 125.& 137.c.d
Ad Orosium quæ scripserit Augusti.tomo. 1.26.f.tom.2.138.c.d
orphani pupilli sunt. tom.9.93.m
orphanos,& viduas,facit gladius verbi Dei tom.2.30.b
orphei,aliorumque in gentilitate vatum, præsagia,de filio Dei, quatenus valeant. tom.6.92.l
orthopolus. tom.5.170.m.& seq
ortygometra,auis. tomo.3.241.g. tom.4.48.g
o,hominis duplex.tomo.7.150.b.to.4.7.m

Os corporis,& cordis. tomo.4.355.m
Os Dei. tomo.4.348 g
Os aperire. tomo 4 393.e
Oris apertio,ad Dei gratiam pertinet.tomo. 4.43 i.K.tom.7 290.h
Os Dei,est eloquium eius quod fecit ad nos in reuelationibus sanctorum pluribus,& testamentis duobus. tomo.8.441.g
Ori non est ponendum claustrum continentiæ sed ostium. eodem 536.i
Propter quos ori ponenda sit custodia. to. 8.108.m
Os non est aperiendum contra insipientem. ibidem. 111.c
Quale os nostrum repleatur gaudio. tom.8. 486.k.l
Quomodo quod intrat in os nõ coinquinat hoiem,sed quæ de ore procedunt.ibi.l.m
Custodi es cordis a malo, & innocens eris. ibidem.487.f
Os dñs quomodo aperiat.to.10.170.l.& seq.
Ossum,pro os.tom.3.16.h.i.& 25.l.tomo.8. 529.d
Ossa fortitudinem significant,& firmamentum. tom.8.11.c.& 80.g
Ossa Christi,omnes iusti. eod.83.i
Ossa Christi,discipulos significant, quę tũc dispersa sunt,quando &c. tomo.8.35.e
Quòd significent fortes Ecclesiæ, quę tunc conturbantur quando & cætera Eodem. 56.a
ossa tunc confringuntur, quando fortes Ecclesiæ tribulationis cedunt tom. 8.126.m
ossium nomine spiritales intelliguntur. eodem.131.c.d
ossa frigi in frixorio,quid sit. tom.8.374.l
ossum animę absconditum,quale sit.eodem 526.d
Osanna quid significet.tomo.3.9.l. tomo.9. 80.m
Osanna cur interpretatum. tomo.3.9.l
Osanna affectum mentis potius quam rem aliquam significat. tom.9.80.m
Oscen. tom.1.84.d
osculum propinquorum, apud veteres. to. 4.35.c
osculum pacis. tom.4.89 b.c
osculo Iudas bellum incæpit. tom.10 189.f
osea meretrix.to.3.17 h.i.tom.6.140. m.& sequen.tom.7. 132. m & fo. sequent.c.d.
osee quid prophetet.tom.5.176 g.& sequẽ.
osee dictus Iesus. tom.8.10.l
osee quando regnare cæperit. tom.5.174 e
osiris,miritus Isidis, dilaceratus quęritur, & inuenitur. tom.5.54.i
osiris. tom.5.74.d.& 85.g
osius Cordubensis,& eius innocentia. tom. 7.m
ostendere pro facere. tom.3.35.l
ostendere Dei,quid sit. tom.4.349 b
ostenta,ab ostendendo. tom.5.217.d
ostium sensus carnalis.tom.4.406. c. tomo. 10.156.h
ostium,quomodo claudendum.to.4. 406.c
ostii verbi apertio,quid sit apud Paulum.to. 7.410.m
ostium portæ, initium significat fidei, qua saluamur. tomo.8.76.l.& fo.seq.b.c
ostium cordis quomodo intret Christus & quomodo diabolus. tomo 8 539.l
per ostium intrare in ouile,exponitur. tom. 9.71.m.& sequen.
Intrare per ostium multi contẽnũt quibus bene viuere satis esse videtur. Ibidẽ. 72.a
ostiarius quis est qui ostium aperit pastori. tom.9.73.g
ostium,& ostiarius Christus.tom.9.71.m. & sequentibus & 73.g.h
ostium apertum in cœlo,Christus est, mediator Dei & hominum. to.9.142.l
otrindes. tom.5.2.l
Oua an primum creata,vel aues. tomo.3. 186.f
Panis,piscis,& ouum,quibus opponuntur, lapis,serpens,& scorpio.tom.2.187.b.c. tom.10.26.c.& sequentibus.
Ouis error quomodo corrigendus. tomo. 2.65.i.K
Oues,bonos significant,in libris sanctis. to. 3.8.b.tom.7.361.f
Oues non solum homines brati, sed etiam angelicę creaturæ spiritus dicunt. tom.8. 18.i.K
ouis vna,multos vicit lupos. tomo.8.70.f
Sũt;oues in inferno, quibus pastor mors est,sunt & in cœlo,quibus pastor vita est. Eodem. 50.a.b
ouis pdita de inuenire non põt tom.8. 286.e
oues Dei detonsæ,& ascendẽtes de lauacro, quæ sint. Ibidem.32.f.g
oues vendere,quid mysticè. tomo.9.21.a
ouis erratica quomodo dicatur,& qui verè

oues Christi. tomo.9.71.K
Oues multę foris. ibidem.m
Infirmum animum gerit ouis, quando tẽtationes non credit sibi profuturas. Eodem. 230.K
Oues errãtes reuocare, quid sit. Ibid. 231.d
Oues errare in mõtẽ, & collẽ, quid sit. ibi.f.g
Ouibus errãtibus, non est pastor, Ibidem.K.l
Deus aufert oues a pastorib. malis, vt eas bonis committat. ibidem.232.a.&d.e
Quid sit oues sic auferri, & cætera. ibid. d.e
Petro quiescenti non est nunc cui dominus oues securus pascendas committat. ibi.e
In mõtibus Israel, est requies ouium. ibidẽ. g.h
Si sunt bonæ oues, sunt boni pastores, & cõtra. ibidem.m
Ouis Dei, gregem suum quærit. ibidẽ. 233.b
De ouibus, Liber. tomo.9.224.g & seq.
Quibus dominus commiserit oues suas. to. 10.42.c
Oues Christi sumus. tomo.10.51.d.e
Christiani cum obedientia audiant se oues & prædicatores cum timore, pasce. ibid.e
In Ecclesia catholica oues, apud schismaticos & hæreticos hœdi. ibidem g
Ouis occisio, quid. tom.10.61.d
Oues in montibus relictæ, quid. tomo.10. 64.g
Oues, de quibus dicitur, Non sum missus nisi ad oues quę perierunt domus Israel. to. 10.164.a.b
Oues bonę non sua quærunt, sed quæ Iesu Christi. tom.2.254.c.d
Cum oues faciunt quæ pastores mali dicũt Deus pascit eas, cum vero faciunt quæ pastores, pascunt ab eis. tom.9.232.a.b
ouile Christi Ecclesia. tom.4.417.g. tom.9. 72.b
Ouile Christi quotquot introierunt, prẽter Christum venientes, fuerunt fures. tomo. 9.72.e
Qui per alteram partem ascendat in ouile. tomo.10.41.g
Vnde ad ouile Christi de gentibus venimus. tom.10.163.g
ὁδοιπορία. tom.5.103.m
Ozæ filii Aminadab casus. tom.3.34.l
Ozias lepra percussus, quòd sacerdotium inuasit. tom.2.14.f

P

PActum nostrum cum Deo. tom.10.114.c
Pagani qui vocentur. tom.1.25.d
Pagani deficiunt. tom.1.in Possidonio.
Pagani mire conuersi ad Christũ. to.1.234. K. & sequentibus.
Paganismi irrisio. tom.2.épisto.44.
Auersus Paganos lex. tom.2.51.l
Sex quęstiones contra Paganos expositæ. to. 2.épisto.49.
Paganorum furor in Christianos. to. 2.248. f.g
Pagani, qui & Græci, & gentiles. tomo.3. 260.d.e.& l.
Paganis vnde cognitio veritatis. tomo.3. 269.K.& 273.f
Paganorum impetus in Ecclesiã. to.3. 281.g
Paganorum reliquiæ, frustra iactant sua. Ibidem.h
Paganorum blasphemia in Christum. tom. 1.22.d tom.4.127.e f
Contra paganos, de Deo vero, plura. tomo. 4.128.K.l.& seq. copiose. Item. 190.l.m.& sequent. foliis per totum.
Eorundem opinio, de Deo nostro. tomo.4. 130.b
Contra paganorum rationes, tom.4.143.c. & sequentibus.
Omnis paganus in ignorantia est. tomo.4. 314.K
Paganus adultus, & infans, differunt. Ibidem.
Pagani elementis seruiunt. tom.4.319.f
Pagani. tomo.5.79.g
Contra paganos, ex Hermete, & Sybilla. tomo.6.11.i.& sequentibus.
Pagani quomodo cathechizandi. tomo.6. 91.K.l & sequentibus copiose.
Paganorum vaticinia, de filio Dei, quatenus valeant. tomo.6.92.l
Aliter pagani, aliter hęretici recipiuntur. to mo.7.75.g
Pagani etiam diis suis tribuunt purificationem. tom.7.77.i.K
Pagani habent aliquid quod probatur. tom. 7.153.l.m.& 106.a
Paganus bene viuens, patentibus oculis est in tenebris. tomo.8.42.h.i
Paganos, ligna esse syluatica extra Ecclesiã. tom.8.56.a
Vide, Gentiles.

pagani nō intrantes p ostiū.to.9.81.m.& se.
Errores paganorum circa pœnitentiam. to. 9.224.c
Confutatio erroris paganorum, super pœnitentia. ibidem.c.d.
paganorum nugæ deserendæ.to. 10.5. m.& sequentibus.
orandum pro paganis,& non irascendum. tom.10.6.f.g
omnes pagani,siue Iudęi, antequā Christiani fierent,peccarunt in spiritūsanctum.to mo.10.9.d
pagani, Iudęi, & hæretici,peccant in spiritusanctum. ibidem.e
In paganos inuehit. tomo.10.26.f.g.& 27.l
per Christum pagani homines facti,nō pagani. tom.10.66.g
pagani sufficienter conuincuntur a Christianis,per libros Iudæorum.tom. 10. 136.e
Qui falsis cibariis sitim acuunt, paganizare censentur. tom. 10.240.m
Improperia paganorum, ad fideles. tomo. 10.311.g.h
palea habet tam frigidam vim,vt obrutas nitores seruet,& tam feruidam ut poma immaturet maturet. tom.5.214.d
paleæ,hæretici. tom.1.235.f.g
paleæ,& zizania,in Ecclesia. tom.1.239.i
paleas a tritico seperare Dei est.tom.2.56.h
ob paleas non recedendum ab Ecclesia. tomo.7.81.c.d
Ex palea frumentum. ibidem.e
paleis comparantur humana commenta.to mo.7.95.e.f
palearum nomine iniqui significantur.tom. 8.12.m
Bonus aurum,malus palea. tomo.10.45.g
Ecclesia,temporis huius, semper habet & paleam,& frumentum. tomo. 10.236.K
palemonem Xenocrates ad bonos mores conuertit. tom.2.194.g
ἀλληγορία. tomo.5.240.f.& i.
pallas & Berecynthia quomodo lauentur. tomo 5.12.f
pallantem moriturum Hercules fleuit.tom. 5.23.i
pallium Dei. tomo.4.349.a
Quæ sint duplicia pallia debita Deo. tomo. 10.235.b
pallor Deus.tomo.5.54.g tomo. 8.404.g.h
palmæ arboris natura. tomo.4.451.h
palmarum rami, victoriam significant.tom. 9.80.l.m
palmam dare. tom 2.78.h.i.
palma altitudinem significat.tomo. 8. 339.e
Quę sint palmę in manibus martyrum. to. 10.259.m.& sequentibus.
palmites vitis,discipuli Christi.to. 3. 355.d
Chrs discipulis quare se palpandū prębuit, & Mariæ Magdalenæ prohibuit.t.9. 128.d
palpebræ Dei. tom.4.348.f
palpebræ Dei operationem, & apertionem scripturarum significant. to.8.24.a
palpebræ;Christi mortem,& resurrectionē significant. ibidem.e
pāmachiū Augustī.collaudat,&c.t.2.207.f.g
panis accipit rem necat. to. 1.259.a
panis dono missus. tom.2.40.a
panes benedicti. ibidem.d
panis in bono,& in malo. to.3.19.K
panis,p oī cibo.Eod.33.l.& 37.c.& fo. se.c
panis. tom.4.409.g
panis subcinericius, dicitur Græce engriphias. tom.10.161.e
Rusticus panis,licet incultior,tamē fortior est,& magis satiat. tom.9.192.h
panem cū suauitate manducare. to.10.58.l
De eo qđ in Euangelio scriptum est, Frange esurienti panē tuū,& egenos vagosq. induc ī domū tuā,Homilia t.10.99.l.& se.
panes in eremo terra produxit.to.10.131.d
panibus quinque turba pascitur. to. 3. 251.f
De quinque panibus.to.4.151.a. & sequen. & 130.i.& sequentibus.
Christus cur de quinq; panibus,tot milia satiauerit,& de lapidibus non fecit panes, cum esurierit. tom.8.334.f.g
panes quinque hordeacei,quinque libri sūt Moysi. tom.9.46.g
De multiplicatione septem panum,& paucorum piscium.to.4.103.e.f.to.10.230.g.h
Miraculum quinq; panū spectat ad Iudęos, & septem ad Gentes. tom.10. 230.i.K. & sequentibus.
Sicut quinque panes,quinque libros Moysi, sic septem septiformem gratiam signant. ibidem.K
panis,piscis,& ouum, quibus opponuntur lapis,serpens,& scorpio.tom.2.187. b.c. tom.10.26.c.& sequentibus.
Et quid sint allegoricè. tom.10.26.c
de rogāte tres panes ī nocte ab amico,&oratione,

tione, Sermo. tom.10.25.K.l
Quid significet ille amicus q perrexit ad domũ diuitis, tres panes petitus. t.10. 212.e
Tres panes in Euangelio, trinitas to.10. 26. b. Et ibi de trinitate plura.
Tres panes in Euangelio, fides, spes, & charitas ibidem c
Tres panes in Euangelio, singulus triplex. tomo.10.299.m.& seq.
panis quotidianus, quid to.3.63.d.e.tom.4. 408.d.& sequen.tom.10.115.f.g
Oratio dominica, de quo pane loquatur. to. 4.408.e.tom.10.25.g.h
panis quotidianus. to.4.408.d.to.10.144.f.g & 172.f.g
panis quotidianus qũo sit noster, quẽ petendo nobis quotidie dat De⁹. tom.8.180.f.g
Quòd Latini quotidianum panem, dicunt, id Græci aduenientem. tomo.10.25.h
panem quotidianum nobis dari hodie petimus, quia quid dies crastina nobis pariat ignoramus. tom.10.191.f
Verbum Dei quod quotidie prædicatur, panis quotidianus est. tom.10 196.c
panis angelorum, Christus, to.1. 226. b. to. 4.245.K.l.tom.9.25.K.l
panis sacramentum. to.4.177.c
panis vnus, tot ũ corpus Christi. t.8.571.i.K
panis frusta, membra Christi. ibidem.
Circa panem & calicem, religio Christianorum. tomo.6.118.f.g
panis & calix mysticus, certa consecratione. ibidem.f
panis, corpus domini. tom 7.158.m
panis angelorum, quare factus est panis hominum. tom 8.512.c.d
Vt panem angelorum manducaret homo, creator hominum factus est homo. Eodem.422.g
panis verus, Christus. tom.9.48.b.c
[illegible] tom.10.28.m
panis noster, qui & confirmat martyres, qs. tom 10.97.g
panem angelorum manducat homo. tom. 10.191.K.l
panis cœlestis ideo ad hominem descẽdit quia ad ipsum non poterat homo ascendere. ibidem.K
Christus ante panis fractionem ignotus, loquitur cum hominibus. tom.10.201.K
[illegible] tom.10.219.d.e
Tria sunt genera panis, in scriptura. tomo. 10.299.m
panis lachrimarum, quis sit, & quomodo die ac nocte comedatur. to.8.123.b.c
panis verbi Dei etiam cum labore & sudore manducandus. Eodem.69.K.& 525.K.l
panem doloris, pœnitentes manducant. to. 8.526.c
Quid est panem cum sudore comedere. to. 10.147.d.e
panem doloris manducare, quid sit. tom. 8. 123.b.c.& 490.d.& 526.c
panis cordis, iustitia. to.8.152.d.& 157.i.K.
panis e terra ducit, cũ Christus p carnem seruorũ suorum prædicatur. Eodẽ. 396.d
panis iste visibilis, stomachum, vẽtremque confirmat, panis cordis, cõfirmat cor hominis. ibidem.f
panem animæ non comedere, quid sit. tom 8.374.l.m
panis animæ, verbum Dei. Eod. 69.K.& 333. f.g.& 374.l.m
Et quomodo comedatur. eodem.99.c
panis de regno Dei. tomo.10.28.m
panis fidem signat. tomo.10.26.c.d
παγκαρπος. tom.6.176.l
pannus nouus, & vestimentum vetus, mysticè. tom.6.96.g.h
panthus. tom.5.12.l
pantomimus. tom 3.12.a.b
papam vocat Hieronymus Augustinum. to. 2.13.i.& 18.c.& alias.
papam vocat Augustinus Ambrosium. eod. 39.f.g
Aurelium quoque episcopum Carthaginẽsem. tom.2.103.d.e.tom.3.78.f
papa consulendus est in his quæ sunt fidei catholicæ vtilia. tom.2.127.l
Vide, Episcopus.
Papiliones, tentoria dicuntur. tom.3.33.g
parabola qd sit t.8.147.a.& 241.2.& 281.b.c
In parabolis quę dicuntur rerum similitudines, rebus de quibus agitur comparantur. tom 8.281.b
parabola de publicano, & pharisæo, in templo orantibus. to.10.232.l.m.& sequent.
paracletus. tom.4.393.g
paracletus grecè, dicitur Latinè consolator. tom.10.224.e

per

Paracletum, [illegible]
paracletus, consolator, vel aduocatus. to. 6. 93.d.to.9.93.l.& 102.b
paracletus, quomodo promissus & missus cõtra Manichęos to.6.156.d.e.& sequen.
paracletus, etiam Christus. to.9.93.l
paracletus id docet qđ saluator.to.10. 219.l
paradisus, nomen est generale, vbi felicitèr viuitur. tom.2.81.i
paradisus vbicunq; sit beatorum quisq; ibi est.Ibidem,& col.sequen.
paradisi vocabulum. tom.3.233.m
Quid sit paradisus. to.9 173.i.K.
E paradiso hominem expulsum, exponitur. tom.1.238.g.to.3.224.l.& 207.a
Paradisus, vita beata.to.1.275.d.& 286.b.& 278.h.to.2.81.i.tom.3.224.m
paradisi delitiæ, quid allegoricè.to. 1.275.d
paradisus spiritalis. tom.3.169.a
paradisus, an proprię, vel figuratè accipiendus.ibidem.c
Paradisus, corporalis & spiritalis.t.3.201.K & 202.g.& 237.m & seq. to.5. 117.e.& 225.d
De paradiso tres sententiæ. tom.3.201.K
paradisus locus amœnissimus. to.3.201.m
Paradisi locus a cognitione hominũ remotissimus. tom.3.201.a
In paradiso agricultura. ibidem.& 202.f.g
In paradisum, an Paulus raptus.to.3.225.f.g &1.& 232.d.e.& fo.sequentibus.a
Paradisus, Ecclesia dicta.to.3. 221.c. & 232. d & fo. sequen.a.to.5.117.g.h.to.7. 133.h
paradisus paradisorum. tom.3.233.d
paradisus, secretum patris. tom.4.60.b
Custodire paradisum, & operari. to.3.203. e.f
Paradisi ciuitas, quantum distet a terrena.to mo.5.45.c
In delitiis paradisi Dei fuisti,&c exponitur. eodem.97.a
De paradisi terra nemorosa & fructuosa.to. 5.116.f
paradisi pacem facit nos ardentius appetere tentatio. tomo.5.191.g.h
paradisum existimant Adamiani Ecclesiam suam. tom.6.6.K.l
paradisum visibilem negarunt Seleuciani. tomo.6.8.i
Paradisus vbi sit, cuiusmodi quęstio. tom.7. 259.d
In paradiso nihil deest quod delectat.tom.8. 116.g.h.& 255.a
De paradisi gloria, hymnus. tom.9.155.c
In paradiso non erat pugna carnis,& spiritus. tom.10.36.h
In paradiso, nil aduersi timendum. tom.10. 142.a
paradisus primo latroni referatur. ibidem
paradisus prævaricatori clausus, aperitur latroni tom.10.190.b
Christus honorauit paradisum, introducendo in eum publicanos & meretrices. tom.10.193.d
paradisi inclyta felicitas. tom.10.173.c
paradisi preconia. tomo.10.391.e.f.& seq.
Qui terrenis se implicat, a paradiso se elongat. tom.10.307.g
paralyticus in gabbato.to.3.251.c. tomo. 4. 145.b
paralyticus per tectum demissus ante dñm, quos signet.tom.8.99.a. tom.9.23.c
Triginta & octo annos languerat paralyticus, quem dominus in piscina sanauit, & quid hoc signet. tom.9.33.f
Iudęi Christum blasphemum dicebant, qa dixit paralytico, Remittuntur tibi peccata tua. tom.9.242.g.h
paralyticum restituit Petrus. tomo.3.252.l
parasceue interpretatur prępparatio. tom. 4. 172.h.tom.9.117.i
parasceue Iudæorũ, & Christianorũ. ibidem
parcæ vnde dictę. tomo.4.15.K
parcarum ratio. tomo.6.117.f.g
Quo animo quis parcat, plurimum interest tomo.2.50.d.e.& 74.g
Deus ideo parcit vt corrigaris, non vt in malignitate permaneas. to.8.370.c.d
Quòd parcendo velit ad pœnitentiam adducere. eodem.384.g
Vide ne dum parcas carni tuę, anima pe[illegible]
Hoc ipso quòd Deus parcit impio, impunitatem cum elatum facit, vt altius in foueam cadat. tom.8.346.f
parcitur homini ad hoc vt conuertatur, & non sit qui damnetur. tom.10.2.b
parce iniurianti, ne dum denegas pietatem fratri, tibi claudas indulgentiam.tom.10. 191.f.g.& 196.d
pardus propter colorum varietatem gentes significat. tom.9.146.c.d

parentes

parẽtes,& amici,quatenus amãdi.t.1. 213.f
parentum peccata,non imputantur pueris. tom.2.27.c.& sequen.
parentes,& cognati,qũo contẽnendi ppter Christum.to.1.17.c.to.2.42.h.i.& sequẽ.
parentes sunt honorandi,& eorum cura est habenda.tom.2,87.m.tom.9.118.K.& sequentibus.
parentes amans,perdet eos. Eodem.42.h
parentes non sunt audiendi,cum prohibent nos sequi Christum.to.2.42..& seq.tom.4.379.e
parenti spirituali,magis quàm carnali est obediendum. eodem.43.K
In parentibus carnalis affectus contemni debet,non natura,exẽplo Christi.to.4.43.K
parentes diuersos non possunt habere gemini. tom.5.39.i
Erga parentes,inest naturalis affectus verecũdiæ,& quam etiam nequitia auferre non potest. Eodem.12.f
parentes quomodo honorandi,& contemnendi. tom.6.57.f
parentibus,quatenus obediendum. tomo.8.248.h.i.tom.10.5.h.i
parentum delicta, quomodo pertineant ad filios. to 8.306.a.& 417.l
parentum errores non sequendi. Eodẽ.522.h.i
parentes Iesu,quomodo dictum. to.9.57.c
parentes quomodo sint tractandi, cum eos inuitamus ad comedendum nobiscum. tom.10.127.a
parentes non agnoscere. tom 10.175.m
parentes,qui nos genuerunt ad vitam, Christus & Ecclesia. tom. 10.183.i
parentes primi si non peccassent,nullũ mortis experirentur genus. tom.5.112.a
primorum parentum,in iustitia existentiũ, originalis perfectio & fœlicitas. eodem.124.l
An primos parentes,in paradiso cõstitutos, nullis perturbationib.prius quã deliquerint,affectos fuisse credendũ sit.ibi.& seq.
Transgressio primorum parentum. tom. 4.378.g.to.10.26.g.h.145.e
primorum parentum excusatio,non fuit petitio veniæ,neque medicinæ imploratio tom.5.126.d.e
parentes primi ita morte fuerunt mulcta ti,vt ẽt quicquid ex eorum stirpe est exortum,eadem pœna teneretur obnoxium.tomo.5.129.e
Duo parentes nos genuerunt ad mortem,& duo ad vitam. tom.10.183.i
Modus reparatiõis offensę primorum parẽtum. tom.10.164.g.h & sequent.
paries dealbatus,hypocrisis & simulatio est tomo.4.401.b. tomo.7.354.d.& 402.e.f
parietinæ quid. tom.8.375.c
Duo parietes in Ecclesia,Iudęi,& Gentes,& Chrs lapis in angulo.to.10.181.& 41.h.i
paridis iudicium. tom.5.171.m
Parmenianistæ,iidem Donatistæ. tom.6.6.a
Contra epistolam Parmeniani, Donatistarũ episcopi. to.7.3.b.& seq.
paronymum vnde dicatur. tom.1.97.i
paronyma,ab homonymis differunt.ibidem
partes positionem habentes. to.1.100.c
partes positionem non habentes. ibidem
partitio. tom.3.13.c
partium studia loco indiuiduæ charitatis, quomodo angeli consecuti sint propter peccatum. tom.5.103.g.h
Terrenorũ quando aliquid partiendum est, maior diuidit,minor eligit.tom.5.149.K
Quòd homines in mundo faciãt sibi partes, sed pars electorum Deus.tom.8.264.a.b
A parte ad totum argumentatio.to.10.29.b
participes Christi qui. tomo.6.240.b
particeps Dei est,quisquis ei adhæret. to.8.451.l.K
neque efficeremur participes diuinitatis,nisi ipse Deus mortalitatis nostræ particeps fieret. eodem.451.a
Quomodo participes erimus vnius simplicis multi,inexplicabile est. tom.8.563.c
participatio in idipsũ,qd Eo.474.a.b.& seq.
parturida dea. tom.5 54 i.& seq.
parturitio filiorum spiritalium.tom.4.436.K.l.
parere non poterat per naturam Sara,etiam fœcunda,sed per miraculum. tom.5.83.a
Vide,Abraham,Isaac,Sara.
parturitio & partus.in quo differant.tom.9.107.c.d.& seq.
partus virginis.per comparationem ad virgam Aaron. tom.10.124.e.f
partus virginis per comparationem ad specular. ibidem.g.
Virginis integritas non est violata partu.to.10.125.b

partus

partus virginis per portã clauſam, quam vidit Ezechiel, deſignatur. Ibidem.
Vide, Chriſtus, Filius, Maria, Generatio, Natiuitas.
parum, dici ſolet quod minus eſt quam decet. tom.8.419.g.& 439.e
Vide, Modicum.
paruuli, nec ſapientes, nec ſtulti. tom.1.14.h
paruuli ſunt aliqui ętate, aliqui mente. tom.2.85.e.f
paruuli coguntur addiſcere per pęnas, quas interdum etiam ſuſtinere malunt, quam diſcere. tom.5.219.l
paruulorum ętas, ſcilicet prima & ſecunda, quomõ non ſit capax præcepti. ibi.220.e
In paruulis quodãmodo ſopita eſt ratio, & intelligẽtia, quaſi nullla ſit exercenda, tamẽ eſt excitãda ætatis acceſſu. to.5.238.b
paruuli nõ habẽt volũtatis arbitrium. tomo.10.63.d
paruuli rei tenentur, non voluntate, ſed origine. tom.1.15.b
paruulos contrahere peccatũ originale. to.1.12.c.& m.& 14.h.& K.& ſeq. copioſè. to.2.30.g.& fo.ſeq.l.m
paruulos habere peccatũ, Pelagiani negant. to.1.12.l.& 15.K.& 15.a.& ſeq. to.2.30.f
Nec illis aliena nocuiſſe. tomo.1.12.c
De paruulis quæſt. tom.1.208.m.& fo.ſeq.a
paruulis baptizatis non imputatur impietas parentum. tom.2.27.c.& ſeq.
paruulorum condemnatio, niſi baptizentur. to.1.26.g. to.2.31.l.& fo.ſeq.e.f.& ſeq.& 49.c.d.& 141.l.m
Qui paruulos dicit ſaluari ſine baptiſmo, cõtra Apoſtolum venit, & Eccle. confundit. to.2.32.K.l.& 119.e.f.& 120.d.& 137.b.c
paruuli neceſſariam habẽt Chriſti gratiam. Eodem.122.i.& 125.l.& 141.k.l
paruuli credunt per corda & ora offerentiũ. Eodem.143.l.m
Vide, Baptiſmus paruulorum.
paruuli ſunt tranſgreſſi præceptum Dei, ſeu teſtamentum, in Adam. tom.5.220.e.& ſequentibus.
paruulus indigebat circuncidi, & ratio eiuſdem. tom.5.151.h.& ſequen.
paruulos baptizatos aliquando vexant dęmones. tom.5.237.d
paruulis Hierarchitæ cælũ claudũt. to.6.8.c
Fruſtra paruuli baptizantur, ſi peccato vacãt tom.7.215.m.& ſequentibus.
paruuli, quomodo illuminentur. to.7.217.f
paruuli quoque egent ſerpentis aſpectus. eodem.222.d.e
paruuli inter fideles. ibidem.f
De paruulis error duplex. ibidem g.h
In paruulis nõ eſſe peccatũ vitæ. to.7.222.K
De paruulis veteres nihil dubitarunt. tom.7.235.m
Lex peccati in paruulis. tom.7.269.h
paruulorum mala. to.7.369.a.b
paruuli ad tẽpus captiuati in Babylonia. to.8.522.h.i
paruuli, Babyloniæ qui ſint, & quo alliden-di ad petram. ibidem.i.K
paruuli nõdũ ſpiritaliter diiudicãt. t.6.109.e
paruuli habent ſpiritum Dei. tomo.10.12.e
paruulis neceſſe eſſe primi peccati p baptiſmum ablutionum. tom.10.63.c.d
Infantes paruuli, peccatores. ibidem
paruulorum peccatum a primo homine, Et ibi plura de peccato originali. t.10.64.e.f
paruuli vtrum trahant originale peccatũ ab Adam. tom.10.65.g
De baptiſmo paruulorũ, cõtra pelagianos, Sermo. tom.10.70.c.& ſeq.
paruuli ſunt baptizandi. ibidem.d
Quare Deus innocentes paruulos vel minima pęna afficiat. tom.10.70.K
De paruulis ſine baptiſmo decedentibus, profunda quæſtio. ibidem.K.l
pro paruulo baptizando quid interrogetur, & reſpondeatur. tom.10.71.e.f
paruuli, vtrum fideles appellandi. ibidem.h.i
paruuli qui ſint. tom.9.104.l.& ſeq.
Ablectandi quomodo ſint paruuli ſpiritaliter. tom.9.105.a.b
Paruuli, id eſt humiles. tom.10.7.K.& 148.e
paruuli ſapientibus & prudentibus opponũtur. tomo.10.7.K.l
Schiſmata molientes in vnitate Eccleſiæ, paruuli è Paulo appellantur. tom.10.12.a
Et obiter locus Pauli declaratus, Quaſi paruulis in Chriſto, lac &c. ibidem.a.b
Chriſtus paruus factus, paruos quęrebat. to.10.132.b
Quomodo Chriſtus vitę æternę viam reuelauit paruulis. tom.10.148.e
Qui ſint paruuli, qb. reuelata eſt via ſalutis. ibidem,

ibidem.e.f & seq.
pascentium Arianum, quomodo vicerit Augustinus.to.1.in Possidonio. to.2.epist.174.cum sequentibus.
pascamus Christum bñ viuendo, & pascet in æternũ nobis viuere donando.to.8.495.g
Contra eos qui inde se pascere volunt.vnde offendunt Deum. tom.8.496.c.d
pascat te, qui fecit te. tomo.8.207.e
pascere gregem dominicum, est domini nõ sua lucra quærere. to.9.122.c
pascere gregem dominicum, charitatis officium est. ibidem
Amor pascendi gregem dominicum, in tantum debet crescere ardorem, vt mortis superet timorem. ibidem.e.f
pascentes gregem, de gregie lacte viuant. tom.9.230.c.d
Solus Deus cum iudicio pascit oues suas. eodem.232.i
Deus ante Christi aduentum, pascebat gregem suum, in aduentu vero eius, & exercitauit eum vnũ pastorem. to.9.236.l.m
Quomodo intelligatur, Et pascet eas seruus meus Dauid. tomo.9.327.a.b.& d.
Qui vult pascere gregem Christi, in illo pascat, quoniam ille pascit. ibidem.c
pastura nostra cœlestis q̃ futura.to.10.54.b.c
Magnum meritum est Christum pauisse esurientem. tom.10.151.h
Pascua bona, vita æterna. to.9.76.g.h
Ingredi & egredi, & pascua inuenire in ouili Christi, quid sit. tomo.9.73.d.e
pascua, quæ oues Christi egrediendo inueniunt, vita æterna. eodem.76.f
Pascha Hebraicæ, transitus dicitur.to.2.120.e.f.to.3.63.f.to.4.57.g.to.5.e.to.8.238.l.& 471.h & 526.K.& 539.c.tom.9.84.m.to.10.241.& 61.d
Quod non interpretetur passionem, sed trãsitum. tomo.8.238.l.& 471.h
Pascha. tom.3.47.m
paschæ tẽpore, luna plena, ergo eclypsis, q̃ in passione Christi, præter naturam. tom.2.75.h
paschę celebratio, cur primo mense. tom.2.169.h.i.& 170.g.h
paschę tempore, sol in ariete.ibidem.117.g.h
pascha celebrantes Christiani, lunam quare obseruent. tom.4.260.K
De celebratione paschę.to.2.epist.119.to.3.69.m.to.4.292.h.tom.10.61.d
pascha laudabilis solennitas.to.4.294.b.to.5.243.c
pascha Tessarescędecatitarum. tomo.6.6.K
pascha Christianorum. tom.6.155.K.l
Quoties pascha celebratur, toties Christus immolatur. tomo.8.34.g
paschę apud veteres celebratio, & quid ouis occisio, & azimi panes significẽt.t.10.61.d
Quare colatur paschæ solennitas. tomo.10.209.d.e
Christus per pascha occisus est, vt cedente vmbra verum pascha fieret.tomo.9.116.l
pascha verum. tom.10.61.d
pascha Christi, habet multiplicem fructum. eodem.209.d
pascha nostrum immolatus est Christus. to.10.192.m
Sicut Maria virgo iter omnes mulieres principatum tenet, ita dies paschæ omniũ dierum mater est. eod.196.f.g
Quare agnus paschalis in vna domo comedebatur, nec carnes foras efferebãtur. to.10.217.e
paschæ dies, quid repræsentet. Eod.154.c.
dies paschę, nõ septima, sed octaua vocatur
Dies paschę, dies dominicus, primus atque perfectus dicitur. tom.10.205.l
Mirabilia facta in die paschę. ibidem.
Sabbato in vigilia paschæ, Sermões quatuor tomo.10.194.l
In die sancto paschę, Sermones quatuor. to.10.196.f.& seq.
Feria tertia post festum, paschæ. tomu.10.117.e.f
passeris nomine, quid figuretur.tom.8.23.a.& 484.e
passer querulus. eodem.302.g
passer quando inueniat sibi domum. ibidem
passer solitarius in tecto, quid significet. to.8.375.b.c
Quod significet Christum. ibidem.f.g
Christus nulli parcebat in verbo, vt esset posthea quibus parceret in iudicio. tomo.8.344.a
passeres nidificantes in cedris Libani, quos significent. eodem.396.g.h
Oportet passerem esse pennatum virtutibus & præceptis Dei. to.8.23.b
passer. tom.10.109.K
passiuę qualitates. tom.1 iuo2.i
passorum.

passorum manet dissimilitudo ,etiã in similitudine pasfionum. to 5.3.e
pasfiones,siue perturbationis,nullo mõ cadere in sapientem,dicunt Stoici, Peripatetici contra. tom.5.75.I.& sequen.
De pasfione qua palluit Stoicus philosophus,in periculo mortis. ibidem.m
pasfiones quę Christianos animos afficiũt, non in vitium trahunt,sed virtutem exercent. tom.5.76.h. & seq.
patitur qui afficitur,& mutabile est omne quod patitur. tom.5.109.g
pasfiones animi, quas dicebat Virgilius & Platonici esse ex carne,probat falsum esse. Eodem.121.g.h
De pasfionibus dęmonũ,quæ valent ad idẽ probandum. ibidem.i
pasfionum motus peruersos, & laudabiles, quis habebit. tom.5.122.f.& seq:
Et pasfiones has quomodo nominent Græci & Latini. ibidem.122.a.& seq.
pasfiones tres,solum ex his dixerunt Stoici eẽ in sapiẽte.to.5.222.b.& seq.& K.& se.
De pasfionibus contra mentẽ surgentibus, sine quibus in patria erimus,& de superbientibus,quia sciant eas moderari. Eod. 124.f
pasfionis dolor vincens naturã,causat mortem. tom.5.197.a.b
pasfio doloris,est corpori propter animam to.5.214.K.l
pati pro Christo,supplet vicem baptismi tẽpore necessitatis. tom.2.152.l m
Multos pasfio eadem iungit,quos causa separat.to.2.63 d.& 93.h.& 101.e.& 227.c
pati quomodo debemus mala temporalia. tom.2.177.b
pasfiones sanctorum,ad iustitiam & misericordiam Dei pertinere. to.4.418.h
pro auro & argento pati, miserrimum. to. 5.5.f
Non quid quisque patiatur,sed quare patiatur,attendi debere. tom.7.104.i
pasfio quid Ecclesiasticis. tom.7.279.e
In pasfione iustorũ,pauor,& spes.t. 8.53.K
Ad patienda omnia mala huius seculi, confortetur cor vestrum,nõ dr, diligentibus mundũ,sed sperantibus in dño. Eod. 60.i
Non est opus patientia,vbi nihil mali patoris. to.8.65.l.m.& 336.i.K
In pasfione discernenda est causa,non pœna.eod.83.a.&338.b.c
Quid quisq; maleficus passus est legibus,q nõ pertulit martyr in cõfessione.t.8.102.f
Qđ hõ intrinsecus patiatur mala sua, & extrinsecus cogitur pati aliena.ibid.105.a.b
Quòd passus est Christus,patitur & Ecclesia. tom.8.121.g
Multi patiuntur in Ecclesia, causa humanæ glorię. Eodem.130.m.& sequen.
Quid pateris?audiunt Christianis a suis. tomo.8.151.f.g
Quod pateris,transit, quod accepturus es,finem non habebit. eodem.152.f.g
Ideo intollerabiliter pateris,quia non venit tibi in mentẽ quid pro te pertulerit Christus. tomo.8.173.c
Qui longè a pasfione, videat ne longetur a sanctis. tomo.8.179.I
Quicquid pateris,cogita quia prior passus est Christus. tomo 8. 203.h
Nihil patimur in hac vita,nisi ex illa morte quam meruimus primo peccato.Eodem. 102.g
pasfiones non nisi in Christo. ibidẽ. 204.f.g
pasfionum omnium,quando finis.ibidem.g
Si es in membris Christi,deerat pasfionibus Christi, & additur mensuram implens, non superfundens. ibidem.
Quicquid passi sunt prophetę,& iusti,a sanguine Abel vsque ad sanguinem Zachariæ, appositum est supra Christum, quia præcesserunt tãquam membra caput. ibidem.h.i
Cum pateris, non tribuas insipientię, sed cosilio Dei ad medicinam. tomo.8. 216. e.f
Cur mali & peccatores hic quandoq; non patiantur. ibidem.f.g
patimur superiores aliquando, quos nouimus peiores. tom.8.224.m
Nihil magnũ est pati,si peccasti:sed propter Deũ pati magnũ est:ideo ille prior passus est,vt &c. to.8. 240.g.h
Contra eos qui dũ patiuntur, nõ se iniustos negant,tamẽ iustiores illis se dicũt,quinihil patiuntur,, iniustè viuunt.to.8.90.i.& 249.c
Qui dicit,inique patior quod patior:illũ inquũ facit,cuius iudicio patitur: se autem iustũ, qui iniquè patitur.tomo.8.56.d.& 271.I,m

Paſsiones martyrum, ad carnem, nō ad locū fidei peruenerunt. to.8.331.l
Non hęc quę pateris mala, ſunt mala: ſed tibi patienti hæc ſunt mala, à Deo iuſta ſunt & bona. to.8.381.c,d
Aliud eſt pati iniuriam, aliud eſt pati tribulationē, aut pęnā, at moleſtiam, aut ſupplicium. to.8.559.i,K
Cum hæretici patiuntur ex iuſsionibus principum, non ſunt de eorū numero qui inriam patiuntur. ibid.K,l
Quod patiūtur iuſti merito ſuo, & iuſto Dei iudicium patiūtur omnes præter Chriſtū. to.8.572.b,c
paſsio præcedit glorificationem. to.8.81.e
paſsiones in homine Chriſtiano nouu vilipēdendę. to.9.87.i,K
patiuntur mali propter iniquitatem, & propter iuſtitiam. to.9.99.f
paſsio caminis tribulationis Eodem.164.e,f
Quicquid patimur donum Dei eſt. to.9.207 K,l
Non minora pro vita æterna, quā temporali ſufferri debent. to.10.248.e
Non ſunt amandæ paſsiones in martyribus, ſed paſsionum occaſiones. tomo.10. 278.g
paſsionum iuſtorū, & impiorum, differētia. Ibidem.
paſsionis dominicæ celebratio, in ſacramēto. to.2.169.e
In paſsione Chri, Eccla patiebat. to.2.176.e,f
De paſsione domini. to.4.180.b, to.10.185. i, & 186.k, & 187.c, & 189.e, & 190.h
paſsio Chriſti, omnes ſuperat paſsiones. to. 3.352.d
paſsio Chriſti præfigurata. to.4.331.k
paſsio Chriſti ſignificatur in nuditate Noe. to.5.149.l
paſsio Chriſti, ſignificatur in Iſaac & ariete immolato. eod.159.l
paſsio Chriſti, & eius fructus, ſignificatur i benedictione qua Iacob filium ſuū Iudā benedixit. to.5.155.k, & ſeq.
In paſsione ſua Chriſtus oſtendit, quid ſuſtinere pro veritate: in reſurrectione, quid ſperare in ęternitate debeamus. Eodem. 183.m
paſſus eſt Chriſtus octauo calendas Aprilis. qua etiam die conceptus fuit. to.5.185.m
De paſsione Chriſti, & iſultatione Iudæorū. Eodem. 212.h,i
In paſsione Chriſti, diſcipuli ſpem perdiderunt. ibidem.m
paſsio Chriſti ne obliuiſcamur quod factū eſt ſemel in memoria noſtra omni anno fit. to.8.34.g
Chriſtus quāta patiatur, & quare. Eo.35.c,d
Quæ paſſus ſit. ibi.e,f
pro quibus paſſus ſit, & quis fructus paſionis eius. to 8.36.h,i
prior te paſſus eſt improbū, qui non habuit quare pateretur. to 8.60.t
Non erat cauſa patiendi capiti, niſi vt corpori præberetur exemplum: quia voluntate paſſus eſt, non neceſsitate, Eodem.83 m, & ſeq.
Quod paſſus eſt Chriſtus, patitur Eccleſia, quia quod patitur caput, patiuntur & membra. to.8.121.g
patere in Chriſto, quia tanquam peccauit in infirmitate tua Chriſtus. Eodem.105.c
Chriſtus paſſus dignus pro indignis, vt &c. to.8.161.m, & ſeq.
Niſi paſſus eſſet, eſſe ſalui non poſſemus. Eo. 181.e
Quod in nobis patiatur, & nos in illo. to.8. 209.b
paſsio Chriſti maxime prędicatur. Eodem. 213.f,g
Cur quod nobis de paſsione Chriſti bonū præſtitum eſt, non imputetur Iudæ vel Iudæis. to.8.209.g, & 223 b,c
poſſus eſt, quia voluit, non inuitus: ſed martyres etiam ſi nolebant, patiebātur. Eodem. 235.a,b
Chriſtus paſſus eſt inter manus Iudæorū, q eſt paſſus, cū ſup aquas ambularet. ibidem i,K
Cum pati venerat Chriſtus, cur puniuit per quem paſſus eſt. to.8.244.K
paſſus eſt quidquid pati debuit ex volūtate, nō ex peccati neceſsitate. Eodem.316.e,f
Quòd omnes paſsiones repletæ erāt in capite, ſed reſtant adhuc implēdę in corpore, ſecūdum apoſtolum. ibidem.f,g
Ideo omnia mala pati voluit, vt cōſolaretur patientes. to.8.338.i,K
Chriſtus non timebat pati, tertio die reſurcturus. Eod.347.a,b,
paſsionem ſuam Chriſtus agnouit: quia non pateretur, niſi ei placeret. to.8.397.a,b

passio domini multis ruina fuit. Eodem. 404.i,K

Quicquid passus est Christus homo, nõ põt dici non passus est Deus, quia Deus erat hominẽ assumendo, sed non est mutatus in hominem exemplum. tom.8.502.b,c

Quicquid verbũ passum est, in carne passum est. ibi.c,d

Adhuc patitur Christus, non in carne sua, in qua ascendit ad cęlũ, sed in carne fidelis quæ adhuc laborat in terra. to.8.544.b

passio domini quid ostendat nobis. Eodem. 573.f,g

precatio de passione Christi.t.8.240 a,& se.

Occisione Christi, nos oẽs redempti sumus to.10.164.b

Dominica in passione domini, Sermo de Sampsone. 10.10.181.d

Qui maxime offendant passionem Christi. to.10.189.b

Diuerso modo legebatur passio, & resurrectio Christi, tẽpore Augustini, & nostro. to.10.200.d,e

Christi passio significat tempus, in quo nũc flemus. to.10.204.i,K

Filius Dei vere, & non putatiue passus est ẽt omnia quæ scriptura testatur. t.10.223.a

Quid pro peccatoribus Christus pertulerit. to.9.253.d,& K

Nihil tam salutiferum quã cogitare quanta pro nobis passus est Christus.t. 10.294.a

Oratio sancti Augustini, de passione domini. to.10.313.K,l

Vide, Christus, & Crux.

passiui Romanorum, qui. to.6.66.h

pastoris officium. tom.2.65.i,K, to.10.36.g

pastores, & doctores, si differant. to.2.87.e, & 89.d

pastores qui proprie dicantur. to.2.89.d

Ex pastorum arbitrio, vita ouium pẽdet. Eo. 116.d,& seq.

pastorum duo genera. to.2.254.l,& seq.

pastores nocte vigilantes. to.3.250.f

In pastore Christo fiducia. to.4.384.d

Pastores pecorum, magis quam reges hominum, constituti sunt primi iusti: & quare. to.5.193.g

Pastor infidelium, mors est, fidelium, vita.t. 8.150.b,c,& g,h

Pastorem quomodo oues sequũtur, & eius vocem audiunt. to.9.72.i

Contra pastores mercenarios, to. 9.74.d & sequen.

Pastor bonus animam suam dat pro ouibus. ibid.h,i

pastores Apostoli. ibid.l

pastores debent vsque ad sanguinẽ, imo vsq; ad mortẽ, pro veritate certare. Eo.122.g,h

Christus omnia pastoris officia exercuit.t.9 214,h

De pastoribus liber. Eod.229.l,m

plures pastorum nomine gaudent, qui pastoris officium implere nolunt. ibi.

Arguuntur pastores qui se pascunt, & non oues. to.9.230.a

Quòd pastores præsunt, nõ vtilitatẽ suã, sed eorum attendant quibus ministrãt. ibid.b

De pastorum negligentia. to.9.230.a,b,& K & 231.f,g

Qui præbet lac ouiũ pastoribus, victum præbet: qui præbet lanam, honorem præbet. to.9.330.e,f

Quid sit pastores seipsos pascere. t.9.230.a, b,& seq.& e,f,& seq.

Mali pastores non solũ languẽtes oues nõ curãt, sed fortes pĩgues necãt. t.9.230.h

Scandalum, pastoris, oues necat. ibi.h,i

pastor male viuens homicida est. ibid.h,i

Christus pro pastoribus & ouibus multa vęnit passurus, ipsi autem nil pro eo pati volunt. ibi.K,& seq.

pastor alia promittens gregi, quã Christus, super arenam ædificat. ibi.l

Diligentia boni pastoris. to.9.230.d,e

Inuenienter pastores, non quæ sua sunt, sed quę Christi sunt quærentes. ibi.K,l

pastores tacere, periculosum est. ibi.l,m

Negligentia pastoris, occidit eum. ibid.m

De morte ouis malignę, reddet malꝰ pastor malam rationem. ibi.232.a

Pastor malus reddet rationẽ pellis ouis mortuę. to.9.232.b,c

Dominus ipsemet curat gregẽ ereptũ à manibus malorum pastorum. ibid.h

pastores boni non sunt, aut latent. ibi.i

Oẽs pastores boni, ĩ vno sunt pastores. ib.m

In bonis pastoribus, vox & charitas Christi sunt. to.9.133.a

Ne pastores de dextera ad sinistram veniant, disciplina exerceatur, iudicium non præcipietur. eod.235.d

In malos pastores, to.10.299.l,m

Deus

Deus,opilio noſter,paſtor,& diuitię noſtrę. tom.10.3.i
De paſtore, & mercenario,& fure : Sermo tom.10.41.a, & ſeq.
paſtor eſt Chriſtus ibidem.d
paſtor eſt diligendus. to.10.41.h
paſtores pauci,mercenarii multi.to.10.42.d
De eo quod ſcriptũ eſt, Ego ſum paſtor bonus,&c.Ser. to.10.42.l,& ſeq.
Dominus quare in Euangelio ſe vnicũ bonũ paſtorem apellauerit ibidem.l,m,& 43.b
petrus,paſtor. tom.10.43.a,b
petrus nihil ad bonitatem & poteſtatem paſtoris paſtorum. ibid.c,
periculoſus paſtorum Eccleſię locus,ſiue ratio. to.10.51.e,
Ad paſtores,& oues ſpiritales,qd pertineat. ibidem.
Vas paſtoricium, in quo Dauid repoſuit quinque lapides, quid præfigurauit.to.10.108.b
paſtores Iudęos, Magi vero gentiles deſignabant. to.10.136.e,f
paſtores Iſraelitas figurauerunt to.10.138.c
paſtores & prædicatores animarum,diſcant fidem,& doceant. to.10.139.c
Chriſtus ſic commendauit oues ſuas paſtoribus, vt parati ſint mori pro eis.t.10.203.i
paſtor negligens prędicare,cum ouibus ſuis æterna ſuſtinebit ſupplicia. to.10.245.f,g
Vita paſtoris,omnibus prodeſſe debet.tom.10.284.m
Vita paſtorum. to.10.297.i, K
Exhortatio ad paſtores. tom.10.300.c,
prope erant paſtores, longe erant Magi. to.10.316.i,k
Vide,Epiſcopus, & paſcua.
patelena dea. to.5.32,g
patres monachorum. to.1.255.i,
pater,pro auo. tom.3.33.g
patres duos quomõ habet Ioſeph nutricius. to.4.93.h,& ſequen. Vide,Ioſeph.
pater vnus in cęlis to.7.122.k,to.8.283.m, & ſequentibus.
pater meus , & mater mea , derelinquerunt me,&c.quomodo intelligatur de Chriſto tom.8.46.a,& ſeq.
paſtor infidelium,diabolus.ibid.a,to.10.551 m,& ſeq.
pater infidelium,eſt diabolus,non creando, ſed imitando. tom.8.133.m, & ſeq.
Cur ei ſit renunciandum. Eod.136.K,l
paternitas tua tibi ex prole creuit. ibidem. 137.e,
Sicut antiqui iniqui,patres ſunt pręſentium: & qui modo iniqui,patres ſunt poſterorũ iniquorum: ita patres iuſtorum , antiqui patres:& iuſti qui modo ſunt,patres:ſunt eorum qui futuri ſunt. to.8.153.h,i,
patres dicti miniſtri Euangelii. tom.7.122.K to.8.435.m, & ſequen.
pater orphanorum, & iudex viduarum quo modo deus. to.8.230.h,
Qui ſint patres coram quibus fecit deus mirabilia,& quibus non vult eſſe ſimiles poſteros. Eod.435.m, & ſeq.
patrum nomine, maiores noſtri. ibid.
pater,& mater, quomodo primi ſint nobis. tom.10.5.h
pater,quatuor modis dicitur. to.9.179.c,
Abba pater quid ſit,& cur Apoſtolus vtrunque poſuerit to.10.70.a,
pater,imitatione dicitur. Eod 71.l,
pater diabolus,quomodo relinquendus. to.10.152.m,& ſequen.
Omnes Chriſtiani in terra diuerſos habent patres,in cęlo vnicum. to.10.196.a,
Pater in diuinis.
pater ignis,ſplendor filius.to.2.96.i,to.6.15 b,& 212.h
pater in filio, & filius in patre.to.2.235.c,d, tom.3.69 f,
pater,& filius,vnus deus ibidem.
pater in diuinis,ingenitus.to.2.234.i,& 239 l,& ſequen.tom.3.f,&,h,
patris uox de cęlo.tom.2.137.h,i,to.3.80.f & ſeq.tomo.4.105.g,
pater ſemper gignit, ſemper naſcitur filius. tom.2,236.e,
pater & filius, vnicum principium ſancti ſpiritus. to.2.to6.m
pater,filius, & ſpirituſſanctus. to.3.296.i,
pater,quomodo dederit filio vitã.to.3.354. g,h,& fol ſequen tom.6.118.i
pater non iudicat quemquam.to.3 85.K,l,& ſequen.tom.6.242.b tom.9.41.g
De patre,& filio,quę ſimul dicantur.tom.3. 108.K,to.9.238,l, m,
pater filio quid dederit,quod maius eſt omnibus.to.3.356.h to.9.76.g,
patris opera, quę & filii to.3.54.d,& 356,h. to.6.55,c,& 215,d,& ſeq.to.8.421, a to. 9.38.h,& ſeq.

De patre,& filio. to.4.186.i
pater noſter deus. to.4.406. f, & ſequen.to. 6.18.m
pater,& filius,vnius ſunt,eiuſdemq; eſſentię to.4.311.m
Subſtantiæ. to.6.236.h, i
pater genuit verbum. to.5.99 a
pater, filius, & ſpirituſſanctus, hoc totũ eſt vna trinitas,& vnus deus. ibidem
pater & filius,vnũ ſunt,to.6.16 b,& 223.g,h
patrem & matrẽ quomodo reliquerit Chriſtus to.3.354,e,to.6.83.g
pater quomodo miſerit filium.tom.6.212.h
patris & filii eadem voluntas. ibidem. m, & ſequentibus.
patris authoritas. to.6,234.l,& 237.e
pater, & filius, ſolus verus deus, quomodo dictum. to.6.239.h
Talibus pupillis deus ſit pater, quibus moritur pater hic mundus. tom.8.24.h,i
Deus pater cum pater eſt,non eſt illud quod eſt filius:quia pater non ad ſe, ſed ad filiũ dicitur,ad ſe autem deus dicitur. Eodem 239.f,g
patrem noſtrum nos debere imitari. tom.8. 370.l
pater quomodo adiuuet filium. to.8.418.m
pater Chriſti,pater eſt & dominus:pater formæ dei,dominus formæ ſerui. Eo.525.b
patrem quomodo diſcipuli a Chriſto videre quærebant tom.9.29.a
pater æqualis filio, & maior.tom.9.34.h, & ſeq.& 95.d,e
Pater, potentia filii eſt. to.9.39,a,b
Chriſtus nunquam dixit de Patre, Pater noſter,ſed meus, aut veſter. tom.9.40.g,h
pater,quomodo verax,& filius veritas. Eodem. 64.K
pater quomodo loquatur filio ſuo. tomo.9. 65.h
pater deus eſt,non de deo:filius deus eſt, de deo. to.9.92.c,to.10.129.b
In nullo credendus eſt pater eſſe ſine filio & ſpiritu ſancto. to.9.102.f
Filius manifeſtauit nomẽ patris in Iudęa antea ignotum. Eo.110.e,f
pater verbum ſuum ſeipſum cogitando genuit. Eod.185.a
Ad patrem oratio. to.9.152.b,& ſeq.
Vnde pater dicatur,vel gignens. to.9.184.K
Non eſt maior filio pater. Eod.241.b
Quomodo dictum Chriſti, Pater maior me eſt intelligatur. to.10.142.a,b
pater quomodo honorandus to.10.6.l
Etiam pater & filius dimittunt peccata, non ſolus ſpirituſſanctus. Eod.11.f
Deus diuerſimode pater Chriſti & paterno ſter to.10.25.f,g
Deum appellare patrem, bona præſumptio. ibidem.f
De eo quod ſcriptum eſt, Ego & pater vnũ ſumus:Sermo. tom.10.44 a,& ſeq.
Ingenitus pater,genitus filius.to.10.48.c,& ſequen. & 140.
Vnus deus Eod.134.a
pater deus eſt agricola.t.10.48.h,& 189.e,f
Nihil facit pater ſine filio,exponitur.tom.10 51.l,m,& ſequen.
pater non eſt natus de virgine, paſſus, mortuus,& cætera, Eod.52.a.
Diſtinctio patris,& filii.tom 10.124.c,d,& 129.c,d
Pater filius & ſpirituſſanctus ſunt vnus deus to.10.135.l,& 139.d
pater nõ dicitur reciprocè de ſpirituſancto to.10.139.g
pater eſt ſpiritus,& filius ſpiritus,neuter tamen eſt ſpirituſſanctus. ibidem.h
pater nõ eſt deus ſine filio,nec filius ſine patre:exponitur. ibi.i
Quicquid dicitur de patre & filio ſecũdum ſubſtantiam,illud ambo ſimul ſunt. ibid.
pater genitor non præceſsit id quod genuit. to.10.139.K
pater nunquam cępit eſſe pater, nec filius eſſe filius. ibid.m,& ſeq.
Deus ex tempore non cępit eſſe pater.to.10. 141.a
pater noſter, ante gratiam Chriſti, diabolus fuit. to.10.151.m
Similitudinem patris,actus indicant ſobolis tom.10.165.i,
pater ſine filio credi non poteſt. tomo. 10. 186.b
Spiritus patri commendatur:& quare to.10. 187.a
pater natura genuit filium, non voluntate, nec neceſsitate. to.10.191.b
Deum patrem vocamus, quia per filiũ hanc fidem nobis præſtitit. ibi.d
Fidei articulus de patre, eiuſq; omnipotẽtia tom.10.194.g

Deus pater ſeereti,ſacramenti vocabulũ eſt, cuius vere filius eſt verbum. to.10.215.h
Quomodo intelligatur, Rogabo patrem, & alium paracletũ dabit vobis. t.10.217.l
pater & filius duæ ſunt perſone ratione tamen & ſubſtantia vnum ſunt.to.10.222.h
Si pater in cuius nomine baptizatur, eſt Deꝰ ita & ſpiritusſanctus. eod.224.c
Errores circa patrem.
Contra eos qui credebant ſolum patrem immortalem & inuiſibilem. to.3.88.e
pater ipſe eſt qui filius Sabelliana hęreſis to. 6.6.a, & fo. 18.g,& K,& 12.d,& ſeq. & 218.h
paterfamilias.
patrisfamilias nomen vnde exortum ſic. to. 8.193.K
patresfamilias veri quid conſulerint. ibi.
paterfamilias debet præcepta, quibus domũ regat,ſumere a legibus ciuitatis: ibid.l
patremfamilias eſſe,quid ſit. to.8.470.a
paterfamilias,eſt Deus pater tomo.10.249. K,l
paterniani hæretici,qui. to.6.10 g
paternianorum & Venuſtianorum hæreſis. to.7.351.K
patientia. to.3.311.l,m,& ſeq.& 346.f
De patientia & caſtitate. to.10.285.i
patientię commendatio. eo.296.g
patientiæ in tribulationibus. to.1 278.h,i
patientia habenda, ne malum pro malo reddatur. to.2.3.K,l
patientia & charitas, to.3.311.l,m
patientia fortis. to.3.350.m in fine.
De patientia. to.4.361.b
patientia Dei qualis. ibi.
patientia bonorum,& malorum. ibi.c,d,& fo.ſeq.b
patientia apud homines laudata. tomo.4. 361.d
Tolerantia latronum immanis. ibi e
patientiam cauſa probat. ibi.f
patientia vera,& falſa. ibid.& fo.ſeq.g
petientia quomodo vtendum. to.4.362.h
patientia animi. ibi.i
patientia gemina. ibi.K
patientia ſancti Iob. ibi.l
Impatientia ſibi manus adferentium.tom.4. 362.a
patientia Deo fidens. ibid.c
Patientię malę fons cupiditas. tom.3.364.a
Omnis patientia dulcis eſt Deo.' to 8.127 l
Deſiderium patientia exercet. to.9.130.h,i
patientia in aduerſis, ſalutem operatur.eod. 207.l
Fructus non eſt,vbi non eſt patientia. eodẽ. 236.h,i
patientia Deum laudat non auaritia. tom.9. 239.i
patientia iuſtis patit coronam,iniuſtis indulgentiam. eo.250.K
patientia in iniuriis tolerandis. to.9.251.i,K
patientiam quis tenere poteſt. to,10.82.i
Omni a aduerſa patientia vincit.to.10.293.l
patientia,donum Dei eſt. to.10.320.b
Quiſquis viribus ſuis videtur vincere patientia,vincitur ſuperbia. ibid.c
Vide,Fortitudo.
patientia Dei expectãtis & inuitãtis paccatores ad pęnitentiam. to.2.72.b, & ſeq.to.5 346.f,in fine to.4.378.d,& fo.361.b,to 5 3.d,to.9.162.e,f,to.10.106.b,& 112.d
patientia Dei quibuſdam vtilis, & quibuſdã inutilis. to.4.44.i,& fo.ſeq.g
patientia Dei magna. to.6.183.c,d
Aduerſus Dei patientiam murmurantes corripiuntur. to.8.403.e & ſeq.
patientia Dei non cõtemnenda.to.10.158.h
patienter ſuſtinere docet nos Chriſtus,in Iudæ toleratione,& ſua paſsione.t.5.183 k
patientiam nobis commendauit Chriſtus in cruce to.8.416.c,d
Chriſtus alapam patiens nos patientiam docuit,qua mundũ vinceremus. t.9.115.g,h
patientia Chriſti. eo.225.e,f
patientiam docens Chriſtus in cruce, potentiam differebat. to.9 62.l
patientia Chriſti,patientiam noſtram docet to.10.64.K
patientia fidelium. to.3.347.m
patientia ſciſmatici,pro Chriſto', quantum valeat. to.4.364.c
patientia pie tolerantium, donum Dei eſt. Ibidem.
patientię pauperum Chriſti fructus. ibi.g
patientia martyrum. tom.4.362.h,i.tom.6. 260.h
Quòd in ea virtute,qua Regulus Catone pſtantior fuit,multo magis emineant Chriſtiani. to.5.10 & ſeq.
patientiæ meritum augetur pęna mortis,& aliarum tribulationum. to.5.113.h

patientiæ virtute vtuntur beati in expectatio ne suorum corporum. eo.117.d
patientius sustinentur tribulationes, quanto cor diuina gratia fuerit fidelius. tomo.5. 237.d,e
patientia sanctorum. to.6.194 f
patientia martyrum vnde. to.10.97.f
patientia sancti Iob. to.10.180.g,h
patientia exempla.to.1.235.l,m,& seq.to.2 177.b,c,& seq.
patientiæ exemplum in persecutionibus Da uid to.8.544.l
Ad patientiam exhortatio,a breuitate tẽpo- ris to 8.92.f,g,& 93.f
A præmio. to.8.93.i
A valetudinarijs,mercatoribus,venatoribus exhortatio ducta ad patientiã. to.10.8.c,d
Exhortatio ad patientiã,exemplo beati Iob. to.10.180.h
patrię amor. to.1.213.f,to.2.247.m,& seq.
Omnia relinquere pro patriæ cęlestis legi- bus,non est magnum, to.5.45.d,e
patria clarissima. eod.79.m
In patria vel i paradiso,nõ erũt occiosa mẽ bra corporis humani.t.5 133.c,d,& 241.i
In patria quali a bona sint danda sanctis, & respectu aię, & respectu corporis, dici posse conuinci ex bonis huius vitę.Ibidẽt vtrobique.
De via ad patriam. to.6.21.g
patria nostra terrena,& cęlestis,in quo differ rant. to.8.212.h,i
Valde odit patriã,qui putat sibi bene esse dũ peregrinatur. to.8.343.g
prophetam in patria sua honorem nõ habe- re quomodo dicebat Christus,qui ad illã veniebat à Samaria post biduum.to.9.31 K,227.d,e
patria Christi est vita æterna: via qua ad vi- tam peruenitur, est mors eius. tomo.9 52.f,g
patria nostra,vita Christi. ibi.
An quis in patria suæ natiuitatis possit esse perfectus. to.9.227.c
patria nostra sursum. to.10.28,f
Non desiderat patriam peregrinatio sine la- chrymat. t.10.276.l
Duobus præceptis,quasi duobus pedibus,ad patriã facillime pueniemus.to.10.277.h, Vide,Ciuitas.
patriarchas prophetasq; blasphemant Mani chæi. to 1.21.g,to.2.102.l
patriarchæ sancti in inferno fuerũt, & inde liberati sunt. to.2.132.e,f
patriarchæ in fide Christi saluati.t.4 330.h, & fo.364.t.6.285.h,t.9.72.f,g,Vide Chri stiani.
patriarchę habuerunt multa vxores.to.3.17. i,& 18.d,t.4 366 g,to.6.258.d,e. Et quid adumbrarint. to.6.259,m
patriarcharũ & lingua,& vita ,pphetica fuit to.6.71.i
patriarcharũ vita defendit t.1.21.g,t.6.libro 22.cõtra Faustum Manichæũ, per totum.
patriarchis cõiugatis,nsi præserendi cęlibes Christiani. to 6.261.i,& seq.
patriciani hæretici,a patricio,carnem a dia- bolo conditam asserunt. to.6.8.i,k
patriciani aduersarij legis & prophetarũ.to. 6.i,K
patricius pater Augustini iracũdus. t.1.58:c
Cõtra terrenum patrimonium, Deus offert cęleste. to.10.238.l,m
patripassiani hęretici. to.4.233.d
patripassiani hæretici,Noetiani sunt.to.6.6. a,in fine.
Qui & Sabelliani. ibi.b,to.9.61.d
patripassiani,qui & eorum reprehensio.to. 10.52.a
patripassionos arcet Ecclesia. ibid
patalorinchitæ hæretici,qui to.6.9.K
In tantum silentio student, vt naribus & la- biis suis digitum opponant. ibid.
paucos esse qui inueniũt arctam viam to.4. 415.f
paucitatis nomine hęretici se commendant. ibidem.
paucitas sanctorum quomodo accipienda.t. 6.121.c,& fo.177.d,e,to.7.39.i
Item multitudo. to.7.92.h,i,& 173.K,l
pauci multi. to.10.28.d
pauentia dea. to.5.33.d
Vtrum pauebat Christus moriturus.t.8.53.h
pauimento adhærere, quid sit. to.8.444.h,i
paulinæ anni religiosæ scribit Augustinus.t. 2.epist.112.
paulinus Episcopus laudatur. to.2.37.m,& sequent.
paulinus familiaris Ambrosio. to.2.39.l,in fine.
paulini Elegia,ad Licentium. Eodem.41.g, & sequent.

paulini, Nolani Episcopi oratio. tom.5.5.e & sequentibus.
paulinus Episcopus se vendit, vt filium viduę redimat. ibid.h
paulus quid Latine. to.10.99.i
paulus humilitatis nomen. eo.261.l
paulus modicus.tom.9.136.d,e,tom.10.73 b,& 99.i
paulus eremita. to.1.255.g
pauliani,alias Paulonitę hęretici a Paulo Samosatæneo, Christum non semper fuisse dicuntur,& Maria cępisse. to.6.6.d
paulianam hæresim, Fotinus confirmauit. ibidem.
pauli duo,qui alligantur,Apostolus,& iurisconsultus. to.10.52.c,d
paulus iurisconsultus, cuius multæ leges in digestis. ibid.d
paulus cur sic appellatus. tom.3.268.K
pauli humilitas. ibidem.
paulus to.5.185.g
paulus Tharsensis. to.8.144.b
pauli nobilitas secundum carnem.tomo. 10 73.a,b
paulus,quomodo Beniamin adolescentulus to.8.235.d,& sequen.
paulus erat de tribu Beniamin.tom.10.261.b
paulus persecutor Ecclesiæ, supra modum. tom.3.267.h
paulus qualis fuerit ante gratiam dei.tom.7. 282.g
Etiam paulus,cum persequeretur Ecclesiam dei vas in domo male fortis. tom.10.9.b
paulus quomodo primus peccator.to.10.65 a,b,& i, & seq.
Et de vocatione Pauli, plura. ibi.
paulus Apostolus,omnium lapidantium Stephanum, vestimenta seruat vt omnium manibus lapidaret. to.8.572 K,l
paulus lapidatione Stephani,magis sęuiebat omnes adiuuando,quam si manibus lapidasset. to.10.261.c
persecutio Pauli in Christianos.to.10.318.a
Christus non pepercit errori & sæuitię Pauli. tom.10.261.i
paulum Christus vi coegit ad fidem.t.2.65.h
pauli mirabilis conuersio. to.7.285.d
Quòd occisus inimicus Christi,vt viuat discipulus. tomo.8.134.e
Quòd prostratus erectus sit ad obediendum qui inflammatus erat ad persequendum. tomo.8.246.b, c
Quod erat primus peccator,antecedens omnes,non tempore,sed malignitate.tom.8 248.g
Licet ex persecutore factus sit prædicator, abundantiorem tamen gratiam consecutus est in omni labore,quam cęteri Apostoli.tomo.8.501.g
pauli ad fidem conuersio.tom 9.136.c,d, & 245.d,tom.10.163.l,m,& 255.f,g,& fol. 256.f,g,& 268.e,f,& sequentibus.& 317. m,& sequentibus.
paulus cecidit persecutor erectus est prædicator.tomo.9.216.K,tomo.10.98.e,& sequentibus,& 261.g
Salus ex meritis ne, an ex gratia, misericordiam consecutus. to 10.99.e, f
Et ibi de conuersione Pauli, plura.
paulus ex latrone pastor, ex lupo factus est ouis. tom.10.164.c
Dum grassaretur in Christum Paulus a Christo percutitur. to 10.268.e,f
paulus audita voce cęlesti, deponit ferităt, & incurrit oculorum cęcităt. t 10.268.f
prostratio Pauli to.10.261.c,d
paulus baptizatur ab Anania. ibid. d,e,& sequentibus & 167.f
paulus non cecidit Christo resurgęti,q credidit Christo in cęlo sedenti.to.10. 267.f
Multa Pauli mutatio. ibid. f,g
Quòd non ex aliqua iactantia sibi nomen p mutauerit,sed propter mysterium tom.8 259.a
paulus amat dici a nobis peccata sua, vt laudetur qui sanauit ea. to.9.136.c,d
paulus modicus,Saulus superbus. ibid.d,e
In festo conuersionis.S. Pauli:Sermo.tomo. 10. 261.b
paulus quando vocatus. to 4.128.I
paulus post omnes Apostolus vocatus est, sed plus omnibus sanauit. to.10.164.e,f
paulus minimus & nouissimus Apostolorũ. tom.10.5.f,& 163.m
paulus constantissimus gratiæ prædicator. tom.3.270.c, in fine.
paulus omnis sua dimisit. tom.8.151.l
paulus compunctus corde. to.8.418.i,K
paulus laborauit in Euangelio, vsq; ad vincula. to.8.420.b,& seq.
paulus missus est ad agentes. to.10.164.b,c
pauli solicitudo de Ecclesia. to.3. 261.b

261.b, & sequentibus
Pauli disputatio Athenis, Eodem.262.K, to. 5.170.K
paulus laborat manib. Corinthi.t.3. 262. m
paulum manifestè laborem precisse Christianis. to.3.258.m
paulus gratis docuit. ibid.258.a
paulum sententiam suam, de laborando, cõ probasse ipso facto to.3.258.b
paulum non fuisse vsum libertate concessa. tom.3.259.l, m
In Paulo necessitas prædicandi verbi. ibid. 259.a, & sequen.
pauli indigentia, & quare mercedem fugerit. tom.3.ibid. f
paulus cuius artis fuerit opifex, vel quando operabatur ibid.h, & fo.262.l, & sequen.
paul⁹ leges Romanas implorauit.t.2.66.c, d
paulus per murum in sporta demissus.to. 7. 111 b, tom.9.74.d
De naufragio nudus exiit, & diues. t.8.481. m, & sequentibus.
Verbum quod prędicabat Paulus, erat verbum Apostolorum. to.9.112, e
pauli simulatio, quòd Timotheum circunci dit, raserit caput, & se purificauit. tom.2. 15.d, e, to.3.260.c
pauli cum Petro amicitia. tom.4.429.f
pæulus iurauit. ibidem.g
paulus quare Petrum arguerit. to.2.11.K, & fo.sequen.g, & seq epistolis.
paulus raptus in cęlum, to.2.162.l, to.3.225. f, & sequen. plura.
Quid sit quod viderit Paulus. tom.3.254.i
paulus vtrum in corpore, an extra corpus, in tertium cœlum sit rapus. to.7.260.d
paul⁹ in raptu vidit deũ, sicuti est.t.10.302.b
paulus stimulum carnis accipit medicamentum contra timorem. tom.8.198.c
paulus rogat, & non accipit: diabolus petit, & accipit. tom.8.555.c, d
paulus in se infirmatus, in domino exaltatus tom.10. 14.c
Dominus quare non exaudiuerit Paulum, ter rogãtem vta se tolleretur stimulus carnis. tom.10 45.c
Stimulus carnis Paulũ colaphizãs.t.10.57 c
Angelus Satanę, cur Paulo datus. to.10.59. K, & sequen.
paulus quomodo agebat, quod nolebat, malum. to.8.438.h, & seq.
paulo & Barnabę victimas immolare volentes, prohibentur. to.5.87.g
paulus, & Apollo. to.10.12.b
paulus quomodo omnibus omnia factus. tomo.2.12.f, & h, to.4.313.c, d
pauli compassio, erga infirmiores fide. to.2. 12.f, & h, & f.17.e, & 24.h, & seq.t.4.6.e, f
paulus damna & stercora existimat, &c. to. 10.149.e
paulus Christianos angelos siue deos esse cupiebat. tom.10.12.b, c
paulus optat dissolui, Christus tristis est vsq; ad mortem to.8.371.m, & seq.
paulus mala sibi tantum, gratię autem dei bona omnia tribuit. tom.7.397.b
paulus & imperfectum & perfectum se dicit. to.7.295.i, & fo.seq.f
paulus in quo imitandus sit. to.3.253.h
paulus imperitus sermone. to.1.186.i
pauli eloquentia demonstratur. to.3.23. h, i & sequentibus.
paulus dialecticus. to.7.68.c, d
paulus vsus præceptore Anania. to.4.120.i
pauli, Homeri, & c. imagines Marcellina adorabat. to.6.5.b
pauli merita expensa, to.7.425 d, e
paulus architectus. to.10.56.m
pauli Apostoli bonitas, disciplina, & scientia tom.10.91.l
pauli authoritas supra oẽs doctores.t.2.24.g
pauli exemplo maiores a maioribus etiam corrigendi. ibid. e
In Paulo spiritussanctus, to.3.262.h
Paulus Apostolus, non ab omnibus, neq; per hominem tom.4.429.l, m
De Pauli laudibus. to.5.123.a
paulus plenus lumine veritatis. to.7.131.b
paulus dictus Apostolus, per Antonomasiã. tom.7.291.e, f
paulus pater est, & mater. to.8.375.e
paulus an iudicaturus sit duodecim tribus Israel. tom.8.155.m, 331.h
Apostolus Paulus, nubes dei: & verba eius tonitrua. to.10.87.a, b
paulus, præco Christi. to.10.16.g
paulo Apostolo, omnes Christiani credere debent. tom.10.46.l
paulus Apostolus, idoneus iuris diuini consultus. tom.10.52.c
Christus in Paulo Apostolo loquutus. to.10 93. x, l

paulus fidei disputator. to.10.99.c
paulus scripsit Græcè. to.2.120.d
paulus suboscurus.to.4.24.c, & m,& 228.f
paulum torquentes. Ibidem.ad omnes allegationes.
pauli Euang.tom.6.102.d,e,tom.8.420.b,c
pauli Apocaly.apochrypha. to.9.105.f
paulus epistolas suas scripsit,non atramẽto, sed spiritu dei viui to.16.73.c
paulinæ salutationes trinitatem insinuant.tomo.4.418.K
Interpretatio loci Paulini. tom.4.24.m
paulum non imprecati malum, sed prędicequid euenturum to.4.403.d
pauli consilium. to.6.274.h
paulus in sua persona loquutus.to.1.18.b, c, & fo.21.a,to.7.268.b,& 282.c,& sequen. & fo.370.e,f,& sequen.
paulus gratię Christi magnificus defensor. tom.2.138.K,l,& fo.140.m, & seq. to.3.268.K, & seq.h, & 273.b,& tom.10.99.c
paulus assidue legi præponit fidem.tomo.7.428.K,l
Quid paulus peccati nomine appellet.tom.10.60.K
paulum Apostolo.legit Augustinus,præceteris. to.1.51.f,& so.55.d,e.& 144 d
paulus Augustino familiaris to.8.571.i
paulus fuit crystallus. ibidem.
Contra Pelagianos Pauli testimonia.tom.2.139.m,& sequentibus.
pauli aduersarii. to.3.264.l,& 278.b
Contra Pauli deprauatores hæreticos.tom.4 201.m,& sequentibus.
Multa plura quam fecerat, & quasi auarus exactor, cum vsuris recepit, quod dedit. tomo.8.93.h
Quæcunque Paulus Christianis fecerat,hęc & Christianus passus est. to.10.267.f,g
paulus ense decollatus, lac ꝓ sanguine emisit. tom.10.267.i
Quare lac de ceruice Pauli, pro sanguine manauit. ibidem.K
De pauonis carne, quę seruata per annum non computruit. to.5.214.c
pauor deus. tom.5.54.g

Paupertas,Pauper

Quinque sunt genera paupertatis. tomo.10.299.b,c
pauperum patrimonium,sanitas.to.8,167.l
pauperis nomine qs significetur.t.8.414.d,e
paupertas propter, se non est meritoria. to.2.122.K
paupertas superbia, & humilis, distinguuntur. eodem. 135.K
Contra eos qui pauperes fuerunt in seculo, & volunt ditari in religione.
paupertatis labor,quomodo a seruis dei est tolerandus. eo.191.l,& seq.
pauperes & filii pauperũ, qui sint. t.8.257.h
pauper vt quid factus sit, & ad quid viuat.tomo.8.483.K
Non solum pauper est, qui non habet pecuniam,sed in eo quisque propter est, quo indiger. to.8.488.m
pauperis officium to.10.24.d
pauperes sumus,& mendici. to.10.35.f,g
Onus paupertatis. eod.81.m,& seq.
paupertate quid ditius. to.10.84.a
paupertas non misera tom.10.107.g
Deus aliquem facit pauperem,vt sufferendo breuem aliquem facit pauperem, vt sufferendo breuem inopiam, æternam vitam acquirat. to.10.126.i
pauperes vere qui. tom.10.183.l,m,& seq.
paupertas vulgaris, non est vera paupertas. ibidem. m
paupertas est qui quãtumuis diues,finem nõ ponit cupiditati. tom.10.184.f,g

Paupertas Christi.

paupertas Christi, diuitię nostræ sunt. tom.8.119.i
Ad paupertatem summam deuenit, quando formam serui induit. to.8.236.d, e
Christus quomodo pauper & dolens. tom.8.234.c
Christus vbi se pauperauit,ibi nos ditauit.tomo.8.373.d, e
paupertas Christi non attulit pecuniam,sed iustitiam. tom.10.231.m
Christus incarnatus est, & mala omnia passus,propter pauperem quem despicit diues. tom.10.237.m, & seq.

Pauperes dei.

Edent pauperes,& saturabuntur, &c.exponitur. tom.2.181.b, & seq.
pauperes,humiles.to.2.181.m,& so.seq.a,& i,tom.8.147.K,& 275.i
paupertas piorum. to.3.351.h,& k
pauperes spiritu,q Christo dicti.t.4.393.e,f
Sunt pauperes qui ideo edunt,vt saturentur tom.8.36.l,m

pauperi nihil prodest si eget facultate,& ardet cupiditate. to.8.166,i
pauperes spiritu,quid sit. to.8.269.c,d
pauperes & inopes dei,qui sint. to.8.344.l
pauper dei in animo est non in sacculo.to.8 507. e
pauperes beati. to.10.107.g, & seq.
pauperes renunciantes seculo,in Christi sanguine requiescunt. to.10.192.e
Quæ sit vera paupertas. to.10.232.a
paupertas nostra est deo confitenda. ibi. l
De patientiæ pauperum Christi fructu. to. 4.365. g
Esto pauper spiritu postea erit tuum regnũ cœlorum. tom.10.322.i

Pauper,& diues.

In pauperum oppressores. to.3.311.d
paupertas Reguli tom.5.9.b
In paupertate viuere voluerunt viri multi excellentes. to.5.46.i,& seq.
Det diues pauperi quod habeat, vt mereat accipere quod non habet. to.8.108.b,c
pauperem cui non erat adiutor, liberare a potente,quid sit to 8.248.g, h
Qui cumulat filiis bona pauperum, non inplet præcepta dei. tom.9.202.a, b
Christus primum, in veste pauperis,a pastoribus & regibus est inuentus. to.9.207.a
Deus pauperes in hoc mundo voluit esse,vt diuites peccata sua redimerẽt.t.9.250.l,m
pauper & diues in hac vita, sicut vacuus & oneratus in via. to.10.4.l
Expectat pauper a diuite,diues autem a deo ibidem.
pauperibus,& diuitibus, quę communia,& quę non to.10.24.b
pauperes quare misceat dominus diuitibus, quos omnes ditare potuit. to.10.97.c, d
pauper propter diuitem factus. ibid. d
Quando pauperes deus facit,probat diuites ibidem.
paupertas & diuitiæ, quare bonis & malis communia. to.10.107.g
Tibi derelictus est pauper, orphano tu eris adiutor.exponitur eo.183.l

Pauperes iuuandi.

pauperum delectus. to.2.43.b,c
pauperes nõ despiciẽdi a diuitibus.t.4.407.h
paaperibus dandum. tom.10.24 d,e
pauper vita cęli est. ibid. d
Christum patcimus in pauperibus. ibid f,g
Ex iniuste etiam acquisitis bona fieri debẽt pauperibus. tom.10 30.b, c
pauperum negocium quam curarint Apostoli. tom.4. 430.a
pauperes,qualiter adiuuandi. tom.10.82.a
Facile curatur vulneribus peccatorum q ne cessitatem curauerit pauperũ.t.10.165.h
Non timẽda est paupertas, sed quę mater est tormentorum iniquitas. tom.10. 237. K
Qui pauperibus mianus suas aperuerit, Christus aperiet illi ianuas suas.to. 10.238.h
Quod superfuit in potu,satius esset pauperibus erogare. to.10.241.b
Quod datur pauperibus, non perditur, sed seruatur in cęlo. ibid.f
pauperes laturarii sunt,qui deferant diuitias nostras ad cœlum. tom.10.248.K
pauperibus petentibus dandũ.to.8.395.i, K
pauperes atiam pręueniendi, antequam petant.ibid.k,l,copiose.
Quisq; negociator de suo labore pręter decimam, tenemur pauperibus erogare.to. 10.308. d
Sermo ad pauperes. tom.10.126.h,i
pauperes consulantur. ibid.
Ad paupertatem,& erogationem substantię exhortatio. to.10.93.l, m, & seq.
Admonitio ad pauperes. to.10.229.a
Exhortatio ad paupertatem to.10.287 l

Pauperes mali.

pauper non suffert minas. tom.10.232.i,& sequentibus.
paupertatem simulantes,non sunt beati, sed miseri. to.10.287.K, l

Pax

De pace.to.3.247.l; to.4.393.h, to. 10. 209. m,& 211. d
Et de eadem Sermones tres. tom.10.279.c, 317.e,& 325.i, & seq.
Quid sit pax. tom.10.211.e,f,& 325.K
pacis nomine omnes dotes videtur Augustinus comprehendere.tom.5.191.l, & seq.
pax est finis belli ibi.l, m
pax alio nomine,ipsa iustitia appellatur.to 8 257. e
Duplex pax. to.10.90.g
pacis proprietates. to.10.325 .i,K

Pax vniuersalis.

pax quędam & conuenientia partium est, in qualibet re. tom.5.43.c,d
De pace omnium rerũ vniuersalis.t.5.192.K

Sine

Sine pace aliqua, nulla natura pōt ſubſiſtere. ibid.l
Pax eſt aliqua ſine omni bello, bellum autē non niſi ſecundū id quod bellum eſt. ibi.
Omnia in pace compoſuit dñs. to.10.279.d
Pax animæ, & corporis.
pax animæ rationalis & irrationalis. tom.5. 192.k,l
Pax corporis & animæ. ibi.
pacis corporalis defectus, impedit pacē animæ rationalis: vtrunq; autē iſtorū quod homo commune habet cū beſtijs, ſubdit paci animæ rationalis. ibid.c
Eſt pax corporis, pax animæ irrationalis, & pax animæ rationalis. ibi.c,d
Pacem omnē corporis vel animæ, vel ſimul corporis & animæ refert iuſtus ad illā pacem quæ homini mortali eſt cū Deo immortali, vt ei ſit ordinata ſub æterna lege obedientia. ibi.d,e
Pacis inquiſitio, deſiderium ſtudium.
Pax quare quæratur. to.2.252.e,f
Pax à Deo quæratur. to.3.250.a
Pax cum impijs. to.3.347.l
Pacis deſiderium cauſat bella. to.5.131.m
Pax eſt finis bonorum noſtrorum. t.5.191.h
Pacem etiam bruta volunt. to.5.193.b
pacem qualemcunque, nullo modo poteſt non amare homo. ibi.c,d
Ad pacem ineundam, & cōſeruandā, homo fertur quodāmō naturæ ſuæ legibus. ibid.
Pro pace multa toleranda. to.7.86.h,i
Qui pacem amant Chriſtum amāt, nec ſunt pacifici qui de vno duo faciunt. t.8.308.b
pax prædicanda eſt propter fratres & proximos noſtros, non propter commodū tēporale. to.8.315.m
pacem quærere. to.10.90.f,g
Nemo eſt q nō velit pacē habere. t.10.279.g
pax cum bonis, & bellum cum vitijs ſemp eſt habendum. to.10.210.b
In omnibus virtutibus, pax eſt ſeruanda. to. 10.292.a
Quomodo pax iuſtitia, & miſericordia cuſtodiantur. to.10.247.d
Pacis bonum, commoda, priuilegia.
Cum pace poſsidere pauca, eſt melius quā multa acquirere cū turbatione. to.5.22.d
Ad pacem commendandam, ex vno hoīe toto genus humanum propagatum eſt. to.5 110.a,b
Quantum ſit pacis bonum. to.5.191
Qui pacem ſibi promittit, ſecurus inuaditur. to.8.54.K
pax delitiæ iuſtorum. to.8.92.k
De laude pacis. to.8.568.h
pax vocatur magnum bonum. to.8.495.f
pax q̄d boni agat in iſta peregrinatione mortalitatis noſtrę. t.8.568.i
pax eſt incertum bonum. to.5.189.e
Nihil ſine pace valet. to.10.279.e,f
pacis priuilegia. ibid.e,&g
pax ſola virtus eſt, quæ bonum habet & iocū dum. ibid.f
Pax domeſtica, & ciuica.
pax domeſtica. to.3.350.ī
pacis ſtudium. to.3.350.m
pacem cur homines velint. to.5.22.f
pax domus. to.5.192.k,& ſo.ſeq.f
pax ciuitatis. ibid.
pax hominum. ibi.
Ex pace qua homo ītus vnitur Deo erit ipſe peccatus omni homini quantum in ſe eſt & ſic ſequetur pax hominū. to.5.193.d,e
paci domeſticę aduerſans p inobediētiā, debet corripi à dño verbo vel verbere. ib.K
pax domus refertur ad pacē ciuitatis. ibi.K,l
Pax terrena iniquorum, preſentis ſeculi.
pax vnius anni ſolum. to.5.22.c
pax terrena. to.5.131.a,b
pax quanto erat dulcior inter propinquos, q̄ fingebantur cum aſtutia, tāto ſunt maiora mala ex talium inſidiis. to.5.189.e
pacem perturbant aliquando, qui eam non habent. to.5.190.l
pacem inter ſe nolunt etiam latrones. ibi.m
pacem etiam volebat ille ſemihomo, deſcriptus poetis. ibid.
pacem iniquorum in comparatione pacis iuſtorum, quis iudicat non eſſe dicendā. to.5.192.c
pax eſt etiam peruerſo ordine iuſtitię. ibi.d
pax ſeruatur animalibus, ſeſe deuorantibus. ibidem.e
In pace non ſunt miſeri, inquantum miſerī ſunt. ibi.K
pacis perturbatio, ex qua parte ſit. ibi.l
Ad pacem temporalem conſeruandam, incolumitate & ſocietate, Deus dedit multa bona neceſſaria. ibid.m
pacem terenam, cur appetit terrena ciuitas. to.5.194.m

ad pacis terrena fructũ in terrena ciuitate vſus temporalium terum refertur in cæleſti autem ciuitate refertur ad fructũ pacis æternę- ibi.c
pace pręſenti quia male vtuntur iniuſti,nõ eam haberunt in fine. to.5 197.i
De pace populi alienati a Deo, qua vtit ad pietatem populis Dei dum in hoc peregrinus eſt mundo. ibid.& ſeq.
Cur pacẽ tẽporalẽ habeant mali. t.8.261.e
Si Cain pacem habuiſſet in corde,non irruiſſet in fratrem. to.10.279.e
Si Iudas pacem habuiſſet in opere,nõ fugiſſet ad laqueum. ibidem.
Si Abſalon pacem habuiſſet in ore,nõ inuaſiſſet patrem. ibidem.

Pax Eccleſię,& iuſtorum.

Oſculum pacis. to.4.389.b,c
Ad pacem & vnitatem monemur, & diſcordiam vitare docemur. to.5.111.K
pax noſtra Chriſtus,illũ ergo ſequaris. to.8.79.c
Cur excellentes,in Eccleſia,paci debeant vigilanti intentione conſulere. to.8.257.e
pacem nõ habebis,ſi iuſtitiam nõ amaueris. to.8.308.b
par piorum eſt poſſeſsio,poſſeſsio hæredũ: & quæ pax ſuper Iſrael. to.8.485.a
Non amant pacẽ, qui diuidunt vnitatẽ. ibi.
pax nulla eſt ſine charitate. to.8.494.m
pax vinculũ eſt ſanctæ ſocietatis, compago ſpiritalis ædificiũ de lapidibus viuis.to.8.576.k,l
pacem quam Chriſtus dat ,ſuam dicit: quã reliquit non. to.9.95.a-b
pax ea eſt propter quã totum agitur quod Chriſtiani ſumus. to.9.108.x
pax noſtra,Chriſtus. t.9.94.m,& ſeq.& 108.h,i,& ſeq.
Omnis error cõtrarius veritati, & inimicus catholicæ paci,dicit verbum in ſpiritum ſanctum. to.10.9.h
pax & vnitas,& ſanitas Eccleſiæ, ideſt, corporis Chriſti. to.10.41.b
De eo quod ſcriptũ,Pacẽ meã do vobis, pacẽ meã relinquo vobis:Sermo.to.10.47.f
pennę pacis,& alæ charitatis. tomo.10.81.K
De eo qđ Apoſtolus dicit,Pax fratribus, & charitas cum fide magna. to.10.99 b
Fidei finis pax. ibid.c
Chriſtus diſcedens maxime pacis bonũ, & vnitatis,ſuis diſcipulis reliquit.t.10.210.a
Negat Deũ ſibi patrem,qui pacificus eſſe cõtemnit. ibidem.
Sine pace non ſuſcipitur ſacerdotis oratio, nec plebis oblatio. ibi.c
pacis vnanimitas in Apoſtolis quondã fuit. to.10.210.c
Qui in pace nõ fuerit inuentus, abdiçatur à patre. eod.210.f,& 211.e
Chriſtus author eſt pacis. to.10.226 g,h
Quomodo pax,optata domui, ad nos reuertitur. to.10.275.h
Qui pacem cordis,oris, & operis nõ habet, Chriſtianus dici non debet. to.10.279.d
Ille vere pacẽ habet,qui nihil petit de ſeculo poſsidere. ibid.h

Pax Dei,& Pax æterna.

pax illa quæ exuperat omnem intellectum, non eſt minor intellectu noſtro.t.2.164.c,& 189.b,c
Vbi pax ibi requies. Eod.47.c
pax quando perfecta.to.3.350.x,to.4.401.K 422 g,& 424.m,to.8.267.m,& 303.m,& ſeq.& 549.c,d
pax regni cęleſtis. to.3.52.b
pax Dei. ibi.c
pacem propter quid quærit terrena ciuitas. to.5 132.m
pax plena. to.3 350.K
pax Chriſti. to.3.356.f
pax illa quam nullus aduerſarius inquietat, erit nobis in præmium virtutũ noſtrarũ. to.5.191.h
pax cęleſtis. to.5.192.K
pax cęleſtis vere pax eſt. to.5.194.b
pax noſtra propria,& hic eſt cũ Deo p fidẽ, & in æternum erit cum illo. to.5.197.K
pax plena non eſt hic, quandiu vitijs imperatur ibid.l
pax quam habemus hic,reſpectu futurę beatitudinis,eſt miſeria. to.5.191.g
pax æterna,quid ſit. ibi.i
Ad pacem ſummam & æternam accẽdimur igne diuini amoris bellantes cũ vitiis. to.5.220.f
pacem ſummã obtinebimus in patria,nobis atq; inter nos,& cũ ipſo Deo, quam pacem ſciunt illo modo angeli, nos autem non,quia exuperat omnem intellectum. to.5.240.i
pacẽ qua Deus pacatus eſt,nec nos,nec ſanctı

cti angeli posſũt scire: sed deus nouit. ibi.
pax vera respectu animę & corporis vbi erit tom. 5.241.i
pax vera, neq; tranquillitas, in ista vita erit. tom.8.79.d
Non est pax in hac vita: in cęlo nobis promissũ est, qđ in terra q̃rimus. t.8.152.m
pax nouissima. to.8.256.m
pax super pacem, quid sit. ibidem
Quomodo incipias habere pacem cum domino. Eod.274.f,g
Qualis sit pax, futura, & æterna. Ibidem. K,l
pax est, vbi nullum est bellum, vbi nulla contradictio, vbi nihil resistit, quę hic haberi non potest to.8.307.h
pax Hierusalem quę sit. tom.8.476.b,c
Fiat pax in virtute tua, quomodo intelligat. ibidem. f
pax plena, & perfecta, quando erit. to.8.303. & seq. & 549. c, d
pax fines Hierusalem. to.8.570.l, m
Quando pax plena erit in uno homine, tunc erit plena in omnibus ciuibus. Ibidem. m
pacificus homo securam mentem possidet. tom.4.479.g, h
pacifici. tom.4.393.h
pacificus est, qui corrigit quod potest. vel excludit a se quod non potest. tom.7.8. d, e
pacificus Christus. to.8.256.l
Cũ odientibus pacem, pacificũ esse, quid sit tom.8.469.h,i
pacifici de incertis non iudicant, incognita non confirmant. to.8.568.i
Nemo nisi pacificus, dei filius esse potest. to.10.325.K

Peccatum.

Peccatum quid. to.1.15.a, to.3.158.a, tom.4.136.d, t.6.49.l, m, & 130.c, d, & 183.g, & R, Retractatio. to.1.15.a
peccatum, & crimen differunt. to.3.58.d, tomo.9.67.c, d
peccatum, & dilectum, differunt. to.4.67.c
Quę & indifferenter dicuntur. ibidem
peccatum propriè, & per translationem. to.1.230.c, d
peccatum dicitur sacrificium p peccatis. to 3.55.h, & 76.c, to.4.16.m, & 79.d, & 83.f & 258.d, to.6.229.h, tom.7.204.c, d, to.9 66.l, m, to.10.40.l, m
peccato vno comprehendi plura. to.5.55.K
peccatis non impleta omnia, quia peccatum est. to.5.99.i
peccatum omne potest dici mendacium. to.5.121.i, K
partem carnalem cõmotam, peccatum Apostolus appellat. to.5.133.a
peccata quomodo pensanda, in diuinarum scripturarum statera. tom.7.19.e
peccati nomine, quid intelligatur. t.10.60.K
peccatorum, tria sunt genera to.8.11.a
peccatum duplex, originale, & quod postea concupiscentias sequendo contraximus. tom.10.50.c

Origo peccati.

peccatum deus non ordinauit. to.1.29.i
peccatum ex libero arbitrio, non ex deo. t.1.211.d
peccati authorem non esse deũ. to.1.208.f, & 222.K, & 224.c, & K, l
De peccati origine. to.1.222.m, & seq. to.6.180.b, & seq copiosè disputatũ. to.7.276.K, l, & seq. copiosè.
Rursum duæ origines peccatorum. t.1 226.m, & seq.
peccatorum non author, sed ordinator deus to 3.161.K, & 169.a
peccatum omne dixit Virgilius habere originem ex carne, quod improbat. to.5.121 f, & sequen.
peccatum, vel malum, est non nisi in natura bona quàm corrupit. eo.104.b, c
peccata non possunt irrationalia. ibid.e, f
Vnde oriantur peccata omnia. to.10.60.K

Peccati causę, & quibus impleatur.

peccare neminem sine causa. to.1.32.i, K
Ad vitia prouocamur boni specie. ibi.l
Et quod varii vitiorum scopi. ibi.m
Omnia peccata duæ res faciunt in homine cupiditas & timor. to 3.60.l, tom.8.294.i
peccatum, tribus gradibus implet. t.4.397 d
peccatum vel vitiũ, vnde causetur in nobis. tom.5.105.e, f
peccati defectus, est voluntarius. to.5.124.K
peccati originem Manichæi, non tribuunt libero arbitrio. to.6.7.b
peccata omnia, aut cupiendo, aut timendo committuntur: ideo succensa igne & suffosa dicuntur, vt a vultu dei pereant. to.8.107.h, & 294.l, m
Quisque peccat cupiditate interiorum, & roboratur charitate superiorum. tom.8.271.g

peccatorum deus est prescius non propter hoc tamen inferendum est, quòd sit causa tom.9.83.d

Diaboli peccatum.

Quid sentiendum sit de eo quod scriptũ est, Ab initio diabolus peccat.tom.5.110.m, & sequentibus.

Peccator primus, fuit diabolus. to.10.71.K

peccatum, propriè diaboli est. to.10.40.m

Diabolus ad peccatum suadere & sollicitare potest, cogere non potest. tom.10.96.g

Peccatum Adam.

Primi homines ante peccatum beati.tom 5 96.f, & sequen.

peccauit natura humana cum peccare potuit, sed largiori gratia liberatur, vt ad eã perducatur libertatem in qua peccare nõ possit.to.5.242.m, & seq.

peccati origo in Eua, per genitricem Christi perimitur. to.10.132.e

De qualitate primi peccati per hominem admissi. to.5.125.h

peccatum Adæ, cui imputandum sit, deo, an diabolo, an ipsi homini. tom.9.257.l, m

Deus creando primum hominem, sciebat ipsum peccaturum eod.258.c

Quare deus permisit hominem peccare ibidem. f

A muliere initium factum est peccati.to.10.132.d

Peccatum originale.

Peccatum originale, in paruulis puoq; volũtarium. tom.1.13.m, & fo.seq.K, l

peccatum ex Adam originaliter trahi.t.1.27 c, & 230.d, to 2.120.c, d, & seq.t.7.230.l

peccata Adam, & Euę, quomodo fiant nostra. to.1230.b, c

peccatum originis quomodo demanarit ad posteros. ibidem.d

In iniquitate concepti sumus. to.1.29.f

peccata infantium, & puerorum.t.1.29.c, d & 30.K, l, to.2.214.f

peccatum originale, & actiuum. to.3.57.c

peccatum originale non fuisset transfusum ab aliis peccantibus, si primus homo nõ peccasset.to.5.107.d, & sequen.

peccatum, & pœna peccati, quare transfusa sint per peccatũ primi parentis.to.5.112.c

peccatum primi hominis, cur aggrauatur. tom.5.126.d, & seq.

De peccatorum radice, cum qua nascimur. to.5.236.l, & 237.h, & m

Quomodo cum peccato originali nascimur omnes. ibid.236.l

peccatum originale transfunditur a parentibus cum bono, quod a creante tribuitur. tom.5.237.K

Omnes nomine excepto præter Christum, peccatũ contraxerunt originale.t 5.199.h

peccatum propagatione, non imitatione tantum, transisse in omnes. tomo. 7. 213 g, h, & fo.seq.g, h, & 236.b, & 258.e, f, & 277.l, m

peccatum vnum etiam infantibus cõmune. tom 7.214.b, c

peccatum esse ex propagatione, quemadmodum & iustitiam ex regeneratione, Augustinus confirmat. to.7.214.g, h

peccato origin s omnes obnoxii.t.7.217.1, K

peccati semen, quatenus in nobis.to 7.224.i

De peccato originali, contra Pelagianos.tomo.7.256.a, b, & seq.

De peccato origiuali, Ambrosii sententia, to.7.262.e, f, & 303.d, e, & seq.copiose.& 306.d, e

Item Cypriani.to.7 305.K, & seq.copiose & 306.a

Et aliorum doctorum. Eod.305.k

peccatum originale quomodo in paruulis. tom.7.277.h, i, & seq.copiose.

etiam ipsis imputantur peccata, qui de ventre matris nihil tale fecerunt. to.8.161.b

peccati originalis vinculo etiam paruulos. obnoxios teneri, authoritate ostenditur tom.8.460.h, i

peccatum originale, in quo quisq; natus est, manet super eum qui non credit in vnigenitum filium dei. tom.8.376.K, l

De peccato originali infantum, & quòd mũdatione ad salutem egeant. to 10.31.a, b

Opinio quorundã peruersa de infantibus q mundari a peccato non habeant necesse. to.10.64.c, d, & seq.

Vniuersum genus humanum, ab Adã in oblĩgatione peccati natum. eod.79.m

Peccata parentum in filios

peccata maiorum quousq; propagentur, nõ temerè definiendum. to.3.56.m

peccatis parentum obligari filios ibi.f

peccata patrum, in quarta generationem puniuntur.t.3.55.K, l, t.4.92.b, & seq. & 96.l

peccata parentum, quandoad filios pertineant.

neant. to 8.155.m,& seq.
Ea peccata parẽtum non pertinent ad filios quę faciunt parentes natis ia m filijs. to.8. 308.a
Vsque adeo tibi nõ obest peccatũ patris tui si te mutaueris, vt nec ipsi patri tuo obsit, si se mutauerit. ibidem b
Quod filij peccauerũt cum patribus in quo rum vmbris erant quãdo illi in Aegypto erant. to.8.408.c
peccata parentum non redduntur ei qui fue rit mutatus in Christo, & cæperit esse nõ filius iniquorum, nec imitatus mores ma lorum. to.8.417.l
peccatum voluntatis & necessitatis.
peccatum voluntarium. t.1.13.l,m & 15.m to.6.48.g
peccamus sponte, sed spõte resurgere nõ pos sumus. to.1.111.h,& K,& 130.e,f, t.3.53.f to.4.200.l, to.7.259.l
peccat nõ minus, cui sola deest facultas malè faciendi. to.1.109.i
Cur Deus peccãdi voluntatem nõ ademerit to.3.218.e
Vitiorum origo in voluntate hominis. to.4. 45.b,c
peccatum, & rectè factum, an sint in libero voluntatis arbitrio. to.4.186.l
Retractationum. to.1.11.f,& 19.a
peccatum à voluntate, & quid sit volũtas. to 6.448.g,h,i,& K. Retractionum. t.1.15. K l, copiosè. t.1.136.i, K. Retractio. 13.m,& 16.g. Item, fo.211.d.& 221.d,e,& 223.g & 226.m,& seq.
Quod peccatum voluntarium. to.6.180.b, & 183.g,& i,k
Nemo peccat nisi volens. to.7.224.h
peccati origo voluntas mala. to.1.229.k, to. 7.324.c,d
peccandi volũtas tunc apparet, quando im punitum speratur; cum pœna creditur se cutura latenter vinit tamen. to.8.460.l
Homo primus non peccauit inuitus. to.10. 206.e,f
peccata quędam fieri, necessitate. to.1.13.m & 229.m
Aliud est peccare necessitate, aliud in abun dantia. to.8.462.h

peccati pœna.

peccantem nõ omnem perdit Deus. t.1.17.d
peccatum quomodo interdũ pœna peccati. to.1.12.i,& 230.a
peccari pœna iusta. to.1.12.K, l & 211.d,e,& 222.i,& 215.m & seq.
peccata qua iustitia Deus puniat. t.1.223.m & seq. 226.h,i
pro tẽporarijs delictis Deus iuste reddit æter na supplicia. to.2.61.g,h,& seq.
pecati pœna, mors. tomo.3.53.b,c, to.6.94.a
Vnde & mors ipsa peccatum dicitur. to. 6.94.a
peccato morimur, non morte peccamus. to.2.260.b
propter peccata sua etiam sancti flagellãtur. to.2.190.c,& seq.
peccatum pro pœna peccati. to.3.39.i. to.4 16.m
peccatis pœnam præscribet iudicium futurũ. to.3.58.e
peccati primi pœna. to.3.53.c
peccatoribus minatur diem iudicij, vt resipi scant. to.3.312.h
pœna peccati. to.3.348.g,& 353.l,& 356.m
Mors peccatorum. to.3.353.l
peccati pœna, in vsus iustitię conuersa. to.5. 112.d
Si peccata nulla hic punirentur, prouidentia diuina esse non crederetur: si autẽ omnia punirentur, nihil vltimo iudicio seruari putaretur. to.5.3.d
peccati Deus indignans, multi repleuit mun dum calamitatibus. ibidem.g
peccata commissa circa damnum tẽporale proximi quidam obnixè puniunt non au tem commissa in Deũ. to 5.16.a, & seq.
peccatorũ purgatio, per solũ Iesum potuit fieri. to.5.88.a,& seq.
peccatum, vel initiũ, ex cõsuetudine nimia est quasi naturale, quod etiam punitur. to. 5.104.d
peccatum non tollit esse hominis omnino, sed diminuit. to.5.125.l,m
In peccatum manifestum Deus permittit ca dere superbos propter bonum. ibidem. 126.a,b
peccati vindicta, iustitię fructus est. t.6.67.l.m
Cuique culpę qualis & quanta debeatur pœ na, diuini iudicii est, non humani. tom.6. 118.b,& fo.seq.c
mors corporis, etiam ex peccato. tomo.7. 212.b
peccati pœna cur exigatur, remisso pecca.

to.

to. to.7.232.d
Vide infra, Peccatorum remiſsio.
peccatum,& pęna peccati idem.to.7.240.e
peccati pęna,peccatum eſt.to.7.348.l,m,to.8.191.h
peccata quædam ſunt pęna peccati:exemplũ to.8.12.h,i,& 88.a,b,& 190.h
peccata quæ fuerunt delectamenta homini peccanti,ſunt inſtrumenta dño punienti. to.8.16.d
Qui peccat,meritũ mortis habet. t.8.51.h,i
peccatum non eſſet,ſi puniendum non eſſet. eodem.134.i
peccator,quia non patitur ſtatum Deũ vltorem,vult eum habere participẽ,& tanquã corruptũ iudicẽ prædæ ſociũ.t.8..158.e,f
Quia ſe modo non videſ,placet ſibi,ideo diſplicebit & ſibi & Deo. ibid.
peccatum nõ poteſt eſſe impunitum:punias ergo tu,ne puniat Deus. tomo.8.160.f,g 185.g
peccata impunita eſſe non poſſunt,etiã illorum quibus ignoſcit Deus. to.8.161.e,f, & 195.g
De peccato Deus aliqñ corripit in iſto ſeculo,cui ignoſcit in futuro ſeculo.t.8.162.l,
peccatum nullum impunitũ relinquit Deus to.8.195.f,& ſeq.
Deus peccata noſtra non ſinit nos impunita habere. to.9.528.h
In peccato noſtro primo pęnã accepimus, vt in ſudore vultus noſtri panẽ manducemus. to.8.525.K
peccatũ malorum,quæ patimur à creaturis, eſt cauſa,non Deus, to.9.3.i,K
Deus peccatores certo numero pecatorum completo punit. to.9.193.d
peccatores pro peccatis ſuis à Deo ſæpe dimittuntur. to.9.215.c,d
Deus peccantem non dimittit impunitum. to.9.246.i,K
Cum puniuntur in hoc ſeculo pectata,miſericordia Dei eſt. to.10.31.h
peccatum,in hac vita regnum perdit,in alia perit. to.10.60.l
Iuſtituam facit Deus,vt puniat peccatũ.t.10.101.l,K
pęna peccati primi hominis. to.10.116.f
percutitur hac animaduerſione peccator,vt moriens obliuiſcatur ſui, qui dũ viueret, oblitus eſt Dei. to.10.2259.c

Peccatores omnes homines.
Sine peccato neminem viuere.t.1.10.l,&16.a,&23.h,&m,&65.b,c,t.2.35.i,&172.g,to.3.267.l,&278.c
peccatores verè oẽs homines. to.2.34.e,&67.m,&ſeq.&119.f,g,to.3.66.d,&77.K to.6.270.i,K,to.7.77.b,c,&210.g
Si dixerimus quia peccatũ nõ habemus,&c. to.5.124.c
De eodem,ſermo.to.10.86.l,&ſeq.
Si dixerimus quia peccatũ nõ habemus,&c. non propter arrogantiam deuitandam dictum eſt, ſed propter veritatem fatendã. to.8.438.e,f
Sine peccato non poſſumus hic eſſe,veniali ſaltem. to.5.124.d
Sine peccatis venialibus, nõ eſt vita iuſtorũ. to.5.210.a,&225.h,&237.h
Sine labe peccati nullus fuit, excepto Chriſto,& pueris baptizatis.tomo.5.212.l,m
Nemo in hac vita ſine peccato.to.7.77.b,c, to.10.86.m,&ſeq.&206.c
Omnes peccauerunt:quomodo accipiendũ ly omnes? to.7.243.h,i
De peccato quæſtio quadripartita
1 Sine peccato vtrum homo poſsit eſſe in hac vita.to.7.223.f,&ſeq.
2 An ſit aliquis ſine peccato. Eodem.224.b. &ſeq.&227.l
3 Si non eſt quum poſsit eſſe,cur nõ ſit. to. 7.228.e,f
4 Vtrum fuerit aliqñ aliquis,vel eſſe poſsit, qui nullum habuerit peccatũ. to.7.229.b
Nullus ſine peccato,præter Chriſtũ. Ibid.c, &ſeq.&231.g,&468.b,c
Etiam quantumuis ſanctus. Eodem 242.a
Sine peccato neminem eſſe, ex ſententia Hilarij, to.7.247.b
Sine peccato, nemo:ſine iniquitate,omnes eſſe poſſunt. t.8.324.m,&ſeq.
Qui ſe dicit nõ habere peccatum, cũ credat ſe habere peccatum foris ſe fingit humilẽ intus amplectitur vanitatem, nec in ore, nec in corde habet veritatem. t.8.438.e,f
peccatum vię non tribuitur,quod à deuiãte cõmittitur:ſed in via fidei pro nõ peccãtibus habentur, quibus peccata non imputantur. to.8.439.a,b
Vt decet homo,ſibi ſufficit:vt iuſtificetur nõ ſufficit, niſi ab illo iuſtificetur qui ſolus eſt iuſtus. to.8.364.c

Cũ oẽs sint peccatores, quia nemo sine peccato: omnibus timendus est gladius quia dominus iustus concidet ceruices peccatorum. to.8.497.h
Quorum peccatorum ceruices concidet Deus. ibidem.h,i
Peccata quotidiana, quæ sint. tomo.9 201.k
Pertransire peccatũ in oẽs quid. to.10.59.b
Quis est qui non habet peccatum. to.10.86.m,& seq.
Nõ sumus i hoc mũdo sine peccato, sed exibim⁹ hinc sine peccato. t.10.87.g,h & se.
Non propterea peccare debemus, quia sine peccato esse nõ possumus. ibi.i,K
Nemo qui non aliquando fuerit peccator. t.10.92.g
Difficile seipsum nosse, qa aliquãdo desunt occasione ad peccandum. to.10.94.f,& i
Omnes sumus peccatores, tomo 10.115.h,i,& 116.m,& seq.
Sine quotidianis peccatis nemo hic viuere potest. to.10.115.m,& seq.& 154.c
Nullus est hominũ sine pctõ. to.10.125.m
Fallitur qui se putat a peccatis immunem. to.10.158.d,e,& seq.
Vix põt homo esse sine peccato. to.10.211.l
Viuere sine peccato.
Absq; peccato viuere potest homo ope diuina. to.7.224.b,& 243.i,k
Peccatum vitari posse. to.7.462.d,e
Cum peccata vitamus, quo donante & authore id fiat. to.10.102.l
Peccata iustorum.
peccatores sancti quoque. to.3.67.f.& 69.m to.7.225.d,& seq.& 242.a. Et Cypriano. to.7.302.i,& seq.& 412.c.
peccatorum suorum nõ recordabuntur sancti quantũ ad sensum experiẽtiæ, sed quãtum ad scientiam rationalem. to.5.242.a
peccant & filij Dei. to.7.291.d
Ostenditur quòd qui ambulant in vijs domini, & non operantur peccatum, non tamen esse sine peccato. to.8.438.h,& l,m
peccatum non operantur sancti, & tamẽ nõ sunt sine peccato, ibid.l,m
peccare possunt etiam spiritales. to.1.20.h to.7.146.b
Et peccator esse potest homo, & iustus. to.7.243.d to.9.67.c,d
Etiã homo regnaturus lauacro baptismatis, in fide iam viuẽs, templum Dei peccator tamen. to.10.86.m
Sine quibus peccatis, sancti non possint viuere in hoc seculo. to.10.87.i
Sacerdotes veteris & noui testamenti, vtrũ peccatores. to.10.116.m
Etiam apostoli, post acceptũ spiritũ sanctũ, peccarores. to.10.117.b
Et si quis iustus peccata mortalia vitat, sine minutis tamen esse non potest. t.10.168.K
Oẽm peccatum quodcunq; fecerit homo, extra corpus est. to.1.22.c, in fine
peccatum an sit corporis & animæ simul. t.3.213.a
peccata iusta, quæ sint. to.4.16.m
De peccatorum differentia. to.4.186.m,& seq.& 272.l
peccati fauor, & odium.
peccatum quisq; tãtum odit, quantum iusti tiam amat. to.2.202.c,d
In peccatorũ cõflictu malle remanere debemus, quã vitijs in nos dominationẽ, non eis resistendo, permittere. to.5.219.c
peccata aut vitia, non nisi iustitiç delectatione vincuntur: & quod aliquãdo manifesta vincuntur occultis. ibid.f
peccata sit connectuntur peccatis, vt nõ solũ sint vincula, sed criniculi & flagella. to.8.187.g.
Non sint ante oculos tuos delectatio prteriti peccati, sed sit ante te damnatio peccati. t.8.383.K,l
peccata omnia odit Deus. to.6.67.c,d
Deus peccatis non fauet. to.10.40.b
Nõ q peccauerit, sed q in peccatis pseuerauerit, Deo odibilis erit. to.10.154.l
Facile lauatur corpus in alta cçlorũ, si nõ prmat spiritũ sai cina peccatorũ. t.10.213.i
Christus grauius fert peccata nostra, quãtulerit crucem suam. to.10.216.l
Charitas peccare timet ẽt si sequatur impunitas qa pctm ipsũ dputat pnãm. t.8.60.m
potius timẽdum est peccatum, quam mors. to.9.198.i,K
Non nocent peccata prætcrita, si non placẽt præsentia. to.10.216.m
peccatum.
peccatorum differentiç. to.1.35.K, to.4.186.m,& seq.& 373.l,& 397.f
Nemo peccat, nisi faciendo cõtra charitatẽ. to.2.35.l
peccatum primum, est gaudere ad propriã

potestatem. to.2.78.e
peccata puerorum. to.3.214.f
peccatorum circunstantię. to.4.374.c
peccata cordis. to.4.381.g,h,t.10.37.K
In peccato Gręci perstiterunt. to.5.14.k
De peccato inuidentiæ, quæ fuit in Cain. to.5.131.c,& seq.
Decem peccata maxime torquent animam. to.9.181.i
peccata fugienda. to.10.185.a,b
Effectus peccati. to.20.131.e,f

Peccati substantia.

peccata fiunt, dicuntur cogitantur. t.7.284.f
peccati putorem non sentit, nisi qui habet sanum animæ olfactum. to.8.103.c,d
Quod acqritur de peccato, videtur esse substantia, sed hoc non acquiritur. t.8.482.a
peccata non habent substatiam, sed inopiã & egestatem. to.8.239.i,& 482.a,i

Peccata sanctorum.

Non peccare, donum Dei. to.1.33.b
Non peccare, quid. to.10.156.c
Sine peccato, & sine querela, differunt. to.7.238.f,g,& 255.K,& 465.d
Cõtra eos q sibi sanctos ꝓponũt vt peccẽt, nõ imitãdo sanctitatẽ, sed ruinã. t.8.160.c
peccata sanctorum, scriptura non tacet. t.4.107.a,& antecedentibus, & seq.
peccata sanctorum, ad quid cõmemorentur to.10.101.c,& f

Peccari morsus.

peccantes quomodo corripiendi. t.4.19.m
peccatis quibus certa pœna debeat. t.4.186.a
peccantis casus. to.4.212.c
peccati reatus. to.7.268.m
peccata primo delectant, & postea compũgunt. to.8.191.m
Aculeus mortis est peccatum. to.10.145.h

Peccata, crimina flagitia.

peccata ob quę excõmunicamur. to.2.152.c
Flagitia quæ & quomodo puniẽda. t.1.35.h
peccatũ occultũ ꝓcedit manifestũ. t.4.125.K
peccata manifesta quomodo puniẽda ad Ecclesia. to.7.19.i,& seq.
peccata grauiore grauius vindicata. t.7.126.d
pro diuersitate criminum, diuersa supplicia to.7.138.K
Quæ sunt peccata grauia, & valde maiora: & quæ minora sine quibus vita ista non agitur. to.8.498.i,K
Omnium hominũ peccata, aut ad corrupte lã pertinent flagitiorum, aut ad facinora nocendi. to.9.201.f
Quæ crimina vitaꝝ debeam⁹: & sine qb⁹ peccatis ĩ hac vita eẽ nõ posimus. t.10.100.e
De vehemẽti peccati Sodomitici detestatione. to.10.302.g,h

Peccata venialia.

peccata venialia delent oratio, ieiunium, & eleemosynæ. to.2.152.e
peccata venialia multa obruunt. ibid.
peccata venialia, quæ. to.4.186.a
peccandi consuetudo vnde. t.6.54.d,e
Ex peccatis minimis nascuntur maiora, probatur ex verbo Salomonis. to.8.168.K,l
Si peccata magna præcauisti, videne arena obruaris. to.8.117.e,& 228.g,h
Quòd peccata minuta ingentẽ faciant aceruum. to.8.498.i,K
Thesaurizatio peccatorum, infernalem parit cruciatum. to.9.209.e
Cõtra quotidiana peccata, remediũ. t.10.114.e
peccatorum multitudo vnde. to.10.171.K
Vide infra, Peccata leuia, & grauia.

Peccata Iudęorum, & officialium.

Non peccat, qui ex officio nocentẽ occidit. to.1.209.K
peccatũ nõ haberent, exponitur. t.2.141.f,g
peccatũ Achã quomodo punitum. to.4.92.b,& seq.& 96.K,l,& 248.g,h
Non peccat quis, nisi vt bene sit, vel vt malè non sit. to.5.122.l
Quale peccatum Iudęi non habuissent, si eis Christus locutus non fuisset. t.8.421.l,m, & 439.c
Militum & in publicis officijs cõstitutorũ, vana excusatio peccatorum to.50.20.e,f

Peccata leuia, siue quotidiana, & grauia.

peccata leuia & grauia. to.3.59.f,to.4.186.a
peccata quæ leuia videntur esse, interdũ grauissima. to.3.60.i
peccata horrenda, vsu quoqꝫ leuia videntur ibidem.
peccata venialia non impediunt. to.3.347.b
Non leuiter peccandum. to.4.13.m
peccata minora non contemnenda. t.9.125.c
Remedia aduersus peccata quotidiana. to.9.201.i,& seq.
Sunt venialia peccata, sine qbus ista vita nõ est. to.9.240.e
peccatum consuetudine vilescit. to.10.106.e

Medicina contra quotidiana peccata. ibid.i
peccata quotidiana, quæ. tom.10.121.f
Cumulans peccata peccatis, thesaurizat sibi iram iusti iudicii. tom.10.154.m
Neglectis minutis peccatis, maiora cumulũ faciunt, & demergunt. tom.10.171.K
Licet peccata venialia, siue minuta animam non occidant, eam tamen deformem faciunt to.10.273.l,m
Vide supra, Peccata venialia.
Minuta peccata, si nimium plura sint, mergunt. ibidem.i,& m
Peccare fiducia, & desperatione.
Ad peccandũ ne præsumas dei misericordia tom.8.61.m,& sequen.
pro peccato curã gerere, qd sit, to.8.106.l,m
peccatum cum desperatione, certa mors est. tom.8.160.f
Vtrum grauius peccent homines spe veniæ an desperatione tom.8.375.h,i
peccantes fiducia misericordię, to.4.372.i, tom.8.60.K,l
Peccata volantium, & nolentium.
peccata nolentiũ, siue nescientium to.4.81.h
peccati pœna, peccatum habitans in membris nostris. to.7.229.f
Quid operatur peccatum nolentibus nobis nisi, &c. to.8.286.K,l
peccatum quod habitat in nobis, quãdo operatur in nobis, tunc nos id non operamur quando &c. ibid.
Humanum est peccare, Christianum est a peccatis desistere, & diabolicum est perseuerare. to.9.209.b
Peccata defendentes.
peccatum per ignorantiam imputatur interdum to.1.229.m, Retractatio.21.h,i
peccatum per ignorantiam quando excusetur. to.1,231.c,d
peccata sua defendentes. to.1.230.b, tom.3.351.h, tom.8.64.c,d,& sequen & 160.c, & 532.g, & 536.b
Multi accusant Satanam, to.8.336.m, Alii fatum. to.8.64.c,d,& 337.a,b
peccatis innumeris terra quomodo inquinata. tom.3.311.c
peccati excusatio, & fiducia sui. tom.4.357.c, & sequentibus.
peccata scientium, grauiora peccatis ignorãtium. to.7.134.c, & seq.
Qui regunt peccata sua, nudantur. t.8.64.a,b
Qui scientes peccant, molestum quidem est, & nimis periculosum, & certa exitiale. tõ. 8.159.a,b
Grauius est peccare scienter, quàm ignoranter. tom.8.160.g,h
multis sunt quos peccare non pudet, agere pœnitentiam pudet. ibid.l,m
Commissum peccatum, non defendatur: qa & cætera. tom.8.162.h
Aliud est peccare ignoranter, aliud scienter. tom.8.331.b,c,& 333.i,K
Cum quis defendit peccata sua, magnam iniquitatem operatur. tom.8.195.g
peccatũ irrẽprehensibile, defensio peccatorũ. ibi.
peccata ignorantiæ melius accusantur, vt pẽ reant, q̃ excusantur, vt maneant. t.8.408.e
peccata sua excusantes to.10.96.l
Quę sint minuta peccata. Eodem. 273.K,l
Peccata aliena.
peccandum non esse boni causa. t.4.13.g,& seq. & 16.m,& sequen.
peccandum nemini leniter, ob vitãdum alienum peccatum grauius. to.4.132,a,& sequen. & 31.m
Imputat deus peccata, non iam aliena sed propria. to.2.259.g
peccatum non est perpetrandum proprium ne in suo corpore perpetretur alienum. tom.5.7.d
peccatum non est peccato declinandum. to. 5.9.e,& sequen.
peccata aliena ad eos non pertinere quibus displicent. tom,7.34.d
peccatis alienis non contaminantur boni, si non consentiantur. tomo.7,101.d,e,& 163.e
peccatum quod tibi nõ displicet in filio tuo dissolute, iustè postea sentiet dei seuerita tem. to.8.163.i,k
Consensio ad peccatum alterius, tuum fit peccatum. to.8.499.h,i
Peccati effectus.
Nulli naturæ nocere peccata, nisi sua, quomodo intelligatur. to.1.281.h,i
Retracta. 12.b
Vnusquisq; suo peccato perit. to.2.27.c,d,& seq.& 203.K,l, to.3.353.l, to.4.92.b, tom. 7.164.a,& 372.
peccata solo a deo separamur, & eo vincimur a diabolo. to.5.87.e
peccatum est contra naturam, & lædit natu-

tam. to.5.98.e,&103.K
Peccatum fuit causa, quare pudenda dicta sunt genitalia. to.5.128.h
peccata animarum tenebræ sunt. to 7.122.h to.9.124.l
peccata separant a deo. to.7.186.m
peccata quomodo maneant reatu. quę præterierunt actu. to.7.368.a
peccata, sunt febres animę. to.9.200 h, i
Ex peccato immunditia & erubescentia. to. 10.27 h
Peccatis nostris, acies oculi quo deus videtur, obtunditur. tom.10.33.f
peccatum pater mortis.t.10.116.a,&198.h
peccatum dulce, sed amara mors tom. 10.116.b
peccata nostra, hostes nostri sunt.t.10.188.d
Malorum omnium nostrorum causa, peccatum est. tomo.10.197.l
peccata nostra, quasi compedibus, nos premunt. to.10.213.i,&216.f

Peccatum in membris.

peccatum in membris, quid sit. to.3.214.e
peccatum an sit corporis, & aię, simul. ibi. a
Delicta abundantia per legem. tom.3.267.f
peccatum habitans in membris nostris, vnde tom.7.229.f
peccatum mortuum quomodo operetur in nobis. to.7.321.a
Nullum est, nisi in lege, peccatum.t.8.459.c
De sententia apostoli. Qui sine lege peccauerunt, sine lege peribunt, & quicunq; in lege peccauerũt, per legẽ iudicabũtur. ibi.d
Quę peccata petamus nobis dimitti: vtrum q̃ nos operamur, quãdo peccati desideriis obedimus: an ipsa desideria quę nos non operamur, sed quod habitat in nobis peccatum? to.8.439.m,& seq.
Cur quidam dum peccant, arbitrantur deo placere quod faciunt. tomo.8.168.i
Qui peccat timore pęnę, non amore iustitię inuitus facit, & mallet non esse iustitiam cuius amicus non est. to.8.445.e
Quæ membra primus homo post peccatũ velauerit. tomo.10.27h
De peccato suo an habeant excusationem, ad quos non venit Christus. to.9.99.i,K & sequen. copiose.
Sub peecato captiuitas,& seruit⁹.t.10.40.h,i
Vbi abundauit peccatum, superbũdauit gratia. tom.10.57.f
peccatum reuixit, quomodo intelligatur. tomo.10.58.i
Occasione accepta peccatum per mandatũ se fellit me, & per illud occidit: exponit. ibidem,l,m
peccatum mortuum esse, quid ibidem.i
peccatum sine lege mortuum esse t.10.59.d
Supra modum peccator, siue peccatũ, quid. tom.10.59.a,b,&61.c
Peccatum latebat. to.10.66.m

Peccatum.

peccatũ pro nobis Chrs factus est.t.4.305.g
peccare non potest deus natura, particeps vero dei ab illo accepit, vt peccare non possit.tom.5.366.l
Vnum peccatum, etiam infantibus, commune. to.7.214.b,c
peccatum peccato tollitur. to.7.241.a
Vnde delicta Christo, nisi de corpore, quod est Ecclesia?t.8.35.l,& fo.103.m,& 105.c
Sine peccato Christus solus venit, qui nos peccatores inuenit. Eodem.53.m
Christus peccatum nõ habuit, nec in verbo Dei nec in anima, sed nec in ipso corpore.tom.8.84 e,f
Quomodo legitur habuisse peccata, qui peccatum non fecit. Eodem 121.g
Christus non peccauit,& pœna dabat. tom. 8.240.c,d
Quod fuerit peccatorum susceptio, non cõmissor. ibidem,f,g
Inter peccatores sine peccato solus Christus tom.8.318.K
Christi caro, qũo peccatũ dicta. t.10.40.k,l
Christus quomodo peccatum dictus. Ibid.
Deus pater quomodo Christum pro nobis peccatum fecerit. tom.10.61.i
Si peccauerit in te frater tuus,&c.exponitur tom.10.106.K

Peccati natura.

peccatum nihil.to.1.50 m, Et in Posidonio. tom.3.351.g
peccata ipsa, nõ peccato.oderimus.t.1.209.i
peccatum omne esse mendacium.t.3.53.l,& 249.f,tom.5.121.l,to.8.337.e,f
peccatum dicitur infidelitas, antonomasiam tom 7.291.d,e
Nullum peccatum potest dici bonum.to.8. 186.m,& 195.g
Peccata fluctus dicuntur. to.10.160.c
peccata, ligno, fœno, & stipuli comparantur.

tur. to.8.208 d
peccatum, iniquitas est.t.9.130.i,& fo.seq.e
peccatores filij diaboli. to.9.130.l,m
Peccatorum remissio.
pro peccatis dimittendis omnibus orandū. t.1.10.K,& 16.a,t.2.119.f,& seq. t.3.66.b
pro peccatorū remissione oratio.t.1.28.K,l
Item gratiarum actio eod 33.a,b
peccata delet solus Deus.to.1.28 l,& 33.a,b
propter peccatores venit Christus.t.1.38.i,K
In peccatorū conuersione maius gaudium Deo & angelis. to.1.52.c
Et quare plus lætandum in magni peccatoris conuersione. ibi.e,f
peccatorum remissio ex spiritu. eo. 79.i,to. 6.21.d
A peccatis quo resipiscimus. to.1.237.K,l
peccata dimittuntur etiam sanctis.t.2.67.a,b & seq.to.3.67.f
peccatū non dimittitur nisi restituatur ablatum. to.2.74.k,l,& seq.
Erga peccatores misericordes esse debemus to.2.72.f,g,to.6.279.K
peccatores mansuete admonendi t 2.94.i,K
peccata eleemosynis, & orationibus purgā tur. to.2.119.h,& 152.e,t.3.58.l,m
peccatorum remissio. to.3.49.e,f,& fo.57, c,& 257.b
peccata aboleri gratia. to.3.56.b
peccata aboleri pœnitentia. to.3.69.l
De peccatorum venia. ibi.& 350.c
peccatores ne desperent. to.3.211.f
peccatores gratia dei salui fiunt. ibid.
peccatum nullum irremissibile. to.3.350.b
peccatorum recordatio. ibidem.
peccati abolutio per Christum. to 3.353.m
peccati remedia. to.3.fo:vlti.a
peccatorum nostrorū susceptio & abolitio à Christo. to.4.136.c
Dolor de peccatis. to 4.372.d
peccatorum confessio. to.4.380 m
A peccatis quę retrahant hominem.t.4.382. a,b,& i
peccata condonantur solis dimittentibus.to. 4.410.k
peccatorum remissio est signata in asylo cō stituto. to.5.45.c
peccata aliqua remittunt ī futuro eo.2.2.m
peccata donantur conuersis bonitate Dei. t. 6.180.c,d
peccatorum remissionem vel retentionē fieri per Apostolos quomodo accipiendū. to.7.11.c,d
peccante multitudine, quid agēdū Ecclesię. to.7.20.a,b
peccata delentur variis modis. to.7.74 b
peccatorum confessio prefertur meritorū fiduciæ. to.6.251.h,i,& se.
peccata semel dimissa redire. to.7.123.l,m, & 130.m
peccatorum remissionem nō præstant mali, licet sacramenta ministrent. to.7.132.K
De peccatorum meritis & remissione,ac de baptismo paruulorum.to.7.212.K,& seq. Retract to.1.24.h
peccatum quomodo euacuetur per baptismum in paruulis , similiter & in adultis. to.7.223.d,e
peccatorum omnium chirographa sanguine Christi delentur. to.7 231.l
peccato remisso,quare pœna exigatur. to.7. 232.d
Non est remissio sine baptismo. to.7.269.K
peccatum reuiuiscere,quid. to.7.282.f
Redire quomodo possit peccator. to.8.4.e
Quædam peccata sunt cooperta,quædam tecta,& quædam abolita. to.8.63.g
peccatum tuum sit ante te,vt nō sit ante Deū & tu noli esse ante te,vt sis ante Deū.to.8. 135 i,& fo.477.b
Nō satis est recedere à peccatis nisi etiā sem per illa ante te sint per recordationē vt tibi displiceant,Exemplo Pauli & Dauid.t. 8.275.i,276.K
Quod per peccatorum indulgentiā nō fecerit Deus securos peccātes,q3,&c.t.7.375 i,376.K
Qui peccatorum indulgentiā promisit,crastinum diem non promisit. ibi.
pctōrū solutio p Ecclesiā dari pōt.t.8.377.K
peccatorum remissio,solutio est. ibid.
post peccatorum remissionē cur adhuc remaneat peccandi infirmitas.to.8.381.c,d
peccata omnia per gratiam dimittuntur.nō solum quæ sine lege,vtrum etiā quæ in lege commissa sunt. to.8.459.a,b
Cum à peccato se quis continet per timorē, fit consuetudo iustitię,& iam incipit homo iustè viuere,nō quia timet pœnas,sed quia amat æternitatem. to.8.494.i
peccator,& homo,duę res sunt. to.9.25.a
In peccatorū remissionem nullius martyris

funditur sanguis. to.9.97.i
peccata præterita nõ tantũ Apostolis, sed & nobis donata sunt. to.9.125.a,b
peccata dimittũtur per nomẽ Christi,& nõ alterius hominis. to.8.127.a
peccatorum remissio,Ecclesia est. t.9.141.d
peccatorũ venię imploratio.t 9.156.m,& se.
Resipiscentiam à peccatis præpedietia.to.9. 182.b
Sera fęlicitatis peccati cognitio. ibi.c
Quid peccatori faciendum. ibi.e
Remedia contra peccata. ibi.e,f
Quibus operibus quotidiana peccata purgẽ tur. to.9.201.i,K,& seq.
Remissio peccatorum pro articulo habẽda est. to 9.243.f
Remissio peccatorũ tribuit spiritui sancto. to.9.245.l
Remissio peccatorũ credẽda est.t.9.248:b,c
Quantuscunque sit quis peccator,si reuertat indulget.illi Deus. to.9.252.e,f
Grauia peccata grauissimis lamẽtis indigẽt. to.10.283.i
Deus peccatorem à peccato suscitat, non se peccator. to.10.7.d
Ecclesiæ officium post peccata à Deo iã remissa. ibid.e,f
Remissio peccatorum,in baptismo,& in Ec clesia. to.10.9.f,g
peccata præter Ecclesiam non dimittuntur. to.10.11.l
peccatorum remissio,solum in Ecclesia per vnitatis spiritũ, à qua diuisi in se spiritus regnum euertitur.t.10.12.f,g,& K,& seq.
Vnum sufiugium ne incidamus in peccatũ in spiritumsanctum. to.10.13.a
Vide infra,peccatum in spiritumsanctum.
De præteritis peccatis Christus noluit nobis cum rationem habere. ibi.c
Remedium,si quis peccauerit in fratrem.to. 10.16.b
Vt in tẽpore à peccatis conuertamur,adhor tatio. to.10.17.a,b
peccator,sterilis,ficulnea:fructus,pœnitẽtia. to.10.28.b
peccata omnia per infidelitatem tenentur, p fidem dimittuntur. to.10.50.K
Sponso Christi nobiscum ,quatenus nobis dimittat peccata. to.10.87.i
peccatorũ conuersio de malitia ad bonitatẽ. to.10.94.c,& 96.i,K
Exhortatio vt resipiscant peccatores à pctõ. t.10.96.b,c
Coram quibus confitenda peccata. ibidem. d,e
In peccatis quare non immorandum. ibi.m
De remissione peccatorum, & muliere pec catrice:Homilia. to:10.102.c,d
peccata dimittere cuius proprium. ibi.m
De eo quod propheta dicit in Psalmo,Auer te faciẽ tuã à peccatis meis, & facinora mea dele:Ac d vtilitate pœnitẽtię:homilia to.10.104.K,& seq.
peccatorũ & offensionis relaxatio.t.10.114. K,& seq.
peccatorum dimisionem à fratribus petere erubescentes. ibi.g
peccatorum & offensionũ dimissionẽ a fratribus rogando non obtinentes.t.10.114. g,h
De remediis peccatorum.Homilia.t.10.118 m,& seq.
Quæ res peccata abluant. to.10.121.k
Nullum peccatum derelinquatur ad diẽ festum. to.10.123.l,m
In toto procedẽte Christi incarnationem tẽ pore,non est inuentus dignus tollere mũ di peccatum. to.10.132.c
peccatum vetus extinguere. to.10.241.c
parũ est recedere a peccatis,si præterita cu rare neglexerimus. to.10.151.i
Quomodo vitanda sint peccata. to.10.154. c,d
peccata quomodo sint curanda.t.10.172.c,d
Si peccatorũ remissio in Ecclesia non esset, nulla spes esset. to.10.188.c
peccare liberius sub pœnitẽtiæ fiducia,est pe riculosum. to.10.189.d
Tribus modis dimittũtur pccata in Ecclesia. to.9.140.c
peccatores aliquãdo sua delicta, sed sero de flebunt. to.10.271.m
peccatum non est addendum peccatum, sed potius conterendum. t.10.273.c
Quibus pœnis minuta peccata deleantur.to. 10.274.b
Membra cuncta satisfacere debent pro com missis peccatis. to.10.288.m.

Peccatum in spiritumsanctum.

peccatum ad mortem, & peccatum non ad mortem.to.117.e,to.4.371.a,b,& 403.f, to.10.155.i

peccatum in ſpiritumſanctum irremiſsibile to.2.69.l,t.3.60.m,& 74 f,to.4.404.h,& ſeq.copioſe to.9 97.a
peccatum in ſpiritumſanctum. to10. e, f, & ſeq. & 50.c,d
peccare in deum. to.4.32.c
peccare in deum,quid ſit. to 4.95.K
peccare in Chriſtum. to.4.313.b
peccatum in ſpiritumſanctum,& ad mortē, quod. to.4.371.a,403.f,g, & ſeq.
pro quo peccato non orandum.to.4.403.e,f
peccans in ſpiritumſanctum,quomodo magis a diabolo poſsideatur. to.5.201 f
peccato infidelitatis cuncta peccata tenentē. tom.9 99. h, i
peccātes in fratres, in Chrm peccāt.t.10.5.h
De eo quod ſcriptum eſt, Qui dixerit verbū in ſpiritumſanctū, non remittetur ei, &c. Sermo. tomo.10.8. l, & ſeq.
Iudæi, Chriſtianorum ſanctificationem blaſphemātes peccāt in ſpiritūſanctū.eo.9. d
Quorundam ſententia, de peccato in ſpiritū ſanctum, reprobata. to.10.9. f,g
In omnibus ſanctis ſcripturis nulla maior & difficilior quęſtio,quā de peccato in ſpiritumſanctū.to.10.9 h.& 12 m,& ſequen.
Dominus exercere nos voluit queſtione de peccato in ſpiritumſanctum. to.10.9.i, K
peccatum in ſpiritumſanctum, cui nulla eſt remiſsio, eſt perſeuerationis duritia cordis impœnitentis to.10.11.b
Et ea duritia nullo, dū adhuc in hac vita eſt, deprehendi poteſt. ibidem.
Marcus & Lucas, de peccato in ſpiritumſanctum,in verbis differentes. tom.10.10.b
Non propterea non dimittitur peccatum in ſpiritumſanctum,& in filium dimittitur, ꝙ in trinitate ſpirituſſanctus maior ſit filio. tomo.10.11.d
Quare peccatum in filium dimittitur, & nō in ſpiritumſanctum ibid.d, e
Non ſemel dominus locutus eſt de peccato in ſpiritumſanctum. to 10.12.g
De eo quod ſcriptum eſt,Si peccauerit in te frater tuus, corripe eum inter te & ipſum ſolū: Sermones duo. to.10.14.K, & ſeq
Quantū malū, peccare in fratrē.t.10.16.a,b
peccaui,tres ſyllabæ. to.10.114.m
De quo peccato ſpirituſſanctus mundum arguat. to.10.50.c, d
pecccata in ſpiritumſanctum,neq; in hoc ſeculo,neq; in futuro iudicio remittentur. tom.10.224. d
Aliud eſt in deum peccare aliud in hominē. tom.10.277. i

Peccati lex,& regnum.

peccati lex, quæ eſt pœna peccati in mēbris repugnans legi mentis, quomodo ſupere tur. to.3.209.m, & ſeq.& 218.m
peccata deo prēſcienti non imputanda.to.1 224.m,& ſeq & fo.225.K,l,& 231.i,K
peccatum quandiu patitur. to.1.235.h
Regnū peccati quomodo euertat. t.4.404.l
peccatum vigoratur ex prohibitione legis. to.5.113. e, & ſeq.
peccatum quando aggrauetur.to.5.125.h,& ſequen.
peccatum, quia putatur paruum,in ideo eſt paruum. ibid.K,l
Mortis regnum deſtruit Chriſti gratia. to.7. 213.m, & ſequen.
peccatum quando inſit, & quando regnet. to.8.87.d,& 160.d,& 214.d,& 438.l,m
peccatum habere, magna eſt infęlicitas, ſed longe maior in peccato mori.tom.9.63.e
Implicitus peccatis,ſtatum ſuum nō cognoſcit. tomo.9. 165. d
Tūdens pectus, & nō corrigens peccata ſua conſolidat illa to.9.198.g,h
Nunquā natura poneret finem peccandi niſi cōſtitutus eſſet ordo uiuēdi.tomo.9.216.g
Non regnet peccatum in veſtro mortali corpore. to.10.37. a, b
Verba domini,in Euangelio Matthęi,de peccato in ſpiritumſanctum, obſcura & difficilia intellectu. to.10.9, c,d
peccatis noſtris manentibus, manent inimicitię aduerſus deum tom.10.10.i
Curādum, ne regnet peccatum in nobis:nā ſemper futurum eſt in nobis,quandiu hic viuimus. tom.10.37. a,b

Errores circa peccatum.

Tria ſignacula quibus peccatur,ſecundū Manichæos. to.1.259 g,h
peccata omnia eſſe paria Stoicis. to.2.34,m tom.4 16. m
Item Ieuinianis. tomo. 6, 10.f
peccare non poſſe vere baptizatos, error Iouiniani. ibid.
Et pelagii ibid. m
De opinione illorum qui dicunt illos perire qui ſine lege peccauerunt:& eos qui in

lege peccauerũt tantum iudicari, nõ perire, sed per pœnas transitorias purgandos, propter fidei fundamentum. tom. 7. 457. e
Illi peccata vt restem trahunt, qui &c. to. 8. 531. K, & fo. 532. g, h
Contra eos qui dum peccant si latuerint negant, deprehensi defendunt: & aut deum, aut fortunam, vel fatum accusant. to 8. 16. f, g, & fo. 64. c, & 536. b
Contra eos qui dum peccant, non se sed gẽtem tenebrarum dicũt peccasse. t. 8. 538. e
In hoc quod peccatum in gentem tenebrarum refundunt, in deum refundunt. ibi. g

Peccator.

peccatores duplices. to. 1, 224. i, to. 7. 78. i
peccatorum multa sunt genera: & non esse peccatorem, difficile est. to 8. 80. l, m
peccatores duo habent genera, sed generale nomen est peccator. to. 8. 409. K, l
peccatorem, se non agnoscere, execrabilis iniquitas to. 1. 42 c, & seq.
peccator iusto viuit. tomo. 1. 239. i
Nullius crimen macula nescientem. tom. 2. 52, f, g, & 224. c, d
peccator omnis inexcusabilis. t. 2. 141. e, f, & seq. to. 3. 353. a
peccator, seruus peccati. to. 3. 54. g, & 347, c tom. 9. 66. g, h
peccatores ad iustitiam vocantur. to. 3. 314. i
peccatores non desperandi. to. 3. 350. a
peccantiũ felicitate nihil infelicius. t. 3. 347. a, & 351. c
peccatores hædi. tom. 4. 118 b
peccatorum vana spes. to. 4. 123. l
peccatores quatenus diligendi. tom. 3. 352. a
peccantes animas diabolo vendũt. t. 4. 424. f
peccator terra appellatur. t. 4. 401. g, & 407. i tom. 8. 401. h
peccatores appellant Iudæi gẽtes. t. 4. 431. e
peccatores, & gentes & Iudæi.. ibidem.
peccator tot vitiorum est seruus, quot vitiorum est obnoxius. to. 5. 31. f
peccatores sunt inimici dei. to. 5. 104. b
peccator sibiipsi tribuere debet peccatum. tom. 5. 133. a
peccatores duobus modis euertunt. t. 5. 222. f
peccator hæreticus. to. 7. 76. e
peccator non sic non erit, quasi omnino nõ futurus sit, sed quia ad nullos vsus esse poterit. to. 8. 92. h
Nihil grauius peccatori ægro, quàm medici sui interfectio. to. 8. 138. b, c
peccatum primi hominis ad experimentum cauendi nobis debet valere, non ad imitationem peccandi. tom. 8. 145. h, i
peccator quomodo habeat hic locum suum tom. 8. 156. l
peccatum peccato connectere. tom. 8. 187. f
peccatores alienati sunt a vulua. ibidem. h, i
Omnis peccator modo peccata sua in dorso suo ponit. ponat ergo ante se, quę nõ vult esse ante deum. to. 8. 158. e. f, & sequen. & 160 i, & fo. seq. l, m, 370. e
peccatores quomodo dicantur alienat a vulua & errare ab vtero. to. 8. 187. h
peccatorum vincula grauia. to. 8. 230. K, l
peccatores fœno comparãtur. tom. 8. 338. a
peccatores scriptura appellare cõsueuit vade iniquos, & grandibus peccatorum sarcinis oneratos. to. 8. 409. i, K
peccatoribus promissum regnum cęlorum. tom. 8. 420. K
peccatores quomodo fabricent super dorsum iusti. to. 8. 496. e, f
peccatores deus occidit, cum per superbiã qua intumescunt, amittunt gratiam qua viuunt. to. 8. 530. m, & seq.
Qualiter in vanitate accipiant ciuitates suas, ibidem.
Omnis peccator deberet accusatione peccati sui corrigi, defensione duplica, quo cõfessione posset auferri: & plerunq; aliis peccatis vult munitus esse ꝓpter illa quæ commisit. tom. 8. 532. g
Inuenies te peccatorem, cum in scripturis sanctis fueris comtemplatus quantumcũque pro feceris. t. 8. 538. c, d, & fo. 545. h, i
profundum in quod veniens peccator contemnit, quale sit. tom. 8 498. h, & 546. f, g
Quos peccatores disperdet deus. to. 8. 555. h
peccatorũ multa sunt genera, & quos peccatores deꝫ humiliet vsq; ad terrã. t. 8. 563. d, e
peccatores exaudit deus. tom. 9. 71 h
Homo q; sit peccator, à se habet: q; autẽ beatus a deo tom. 9. 78. a
peccatores non laudant deum. to. 9. 165. m
peccatores in Ecclesia, sunt sicut mali humores in corpore purgandi. to. 9. 128. g
Quomodo peccator nec vidit, nec cognouit deum. to. 9. 130. i, K
peccatores quomodo amauerit deus. tom. 9 173. c, d

periculum ingens peccatorum.to.9.182 a,b
Quare deus tolerat peccatores,& non illico punit. to.9.192.K,l
Deus peccatores non amat eo 193.d,e
Deus odit peccatorem qualis est, sed diligit eũ qualem vult cum facere. to.9.200. h,i
peccatores sunt filii diaboli,per imitationẽ. tom.9.222.l
peccator quomodo mortuus. tom.10.7.e
peccatores adulteri. tom.10.46. f
peccatores posse fieri membra Christi.to.10 71.d
primus peccator quis. ibid.K
Quomodo peccatores deus exaudit,& quo modo non to.10.116.l
Suggestio dęmonis apud peccatores.tom.10 142.a
peccatum quasi scorpius est. to.10 145.h
peccator mortuus,& sepultus.t.10.147. m
peccator humilis,est melior quam iustus superbus. to.10.149. m
Quare tam dura sunt cõtinue peccatoribus prædicanda. tom.10.159. k.
Improperia diuina ad peccatores, in die iudicii. eod 160.b, c
peccatorem seipse homo fecit. tom.10.175 f,& 183. e
Deus non horruit Iudęos peccantes, sed amauit. tom.10.176.e
pereunt peccatores,& non pereunt peccatores:exponitur. tom.10.193.e, & sequen.
Impreperia Christi in peccatores. tom.10. 216. i, & sequen.
Contra defides peccatores.tom.10.271.k, l
Qualiter peccator omnem substantiam suã consumat. tom.10.290.h
peccator aut flagellum temporale habebit, aut æternum. to.10.308.l
Anima peccatoris mortua est.t.10.322. e, & sequentibus.
pectus purgandum vitiis,quo capax sit virtutum. tom.1.10. f, g
pectus tundere quid. tom.10.7.c
pecunię vocabulum,quid significet.t.1.213 f
pecunia male acquisita, quomodo restituit debeat. to.2.75.c
pecunia a malis malè habetur. ibid.
pecunia non sic impendit quomodo charitas. tomo.2.94.b,c
pecunia debita quomodo dimittenda. to. 4. 408. h, i
pecunia duabus de causis non redditur.ibid.
pecunia dea. tomo.5.35.a
pecunia ærea pręcesit argenteam, & argentea auream. ibidem
Homo qui non habeat artem suam pecuniali mercede venalẽ,raro inuenit.to.5.56.h
pecuniam aliqui dixerũt esse deam.t.5.57. b
pecuniam magnam potest habere auarus, non autem potest non egere. ibid.
propter pecuniam multi perierũt.t.8.507.d
Contra eos qui vt augent pecuniam,perdũt fidem to.8.482.l,m
Cur pecunia sit rotunda. tom.8 302.m
pecunia a pecore: q̃ quicquid antiqui habebant, totum in pecoribus habebant.tom. 9. 198. b
pecunia nullum facit beatum. ibid. e, f
Multum interest inter deum & pecuniam. ibidem.f,g
Labores sumpti in acquirenda pecunia. ibidem.g, h
Tanta est vis dominicę pecunię, vt eam Iudas reiecerit,nec eã Pharisæi admiserint. tom.10.192. b
Quicquid possidet homo, pecunia vocatur tom.9.198. b
pecus facit epicęnum,Aug.& qũo.t.1. 87.d
Inter pecora,& bestias, quid tom.3.164.b, & fo. 177. c
pecundum fęcunditas. to.4.35. i
pecus Dei,Ecclesia to.4.417 g
pecudes moriuntur to.5.26.m
Quòd significent indoctos & simplices, tamen fidem habentes. tom.8.514.l
Quod significent greges dei. tomo. 8.564.c
pediculorum origo to.6.76 b
pelagius testimonio Augustini vsus est. to.1. 51. f
pelagiani quomodo oppressi diligẽtia Aug. to.1. in Possido.to.2.28.e
pelagianorum,de iniusta paruulorum damnatione, argumentum to.2 31.K.l,& fol. 33.c, d,& 143. l
pelagius correctus, & absolutus.to.1.26. g, tom.2.125. h, i
pelagius ad presbyterii honorem enectus. tom.2.128.m
pelagiani mortem Christi euacuant.eodem, & 129.g,h
pelagianæ hæresim catalogus. tom.2.119. e, & 147. h

pelagianorum errores confutari. to.2. epis. 89. & sequen.
pelagiani duobus conciliis damnati.eod.epi sto.90.92.94. Item,fo.215.a
Contra pelagianorum argumenta eod?epis. 105. & 106.
pelagii errores reuocati. tom.2.147.f,g
Contra pelagianos duodecim sententię. to. 2.150.i,k, & seq.
Contra pelagium pugnauit Hieronymus.to mo.3.127.a
pelagiani,iidem Cęlestiani.to.2.6.m,& seq. & 10.h
pelagiana hęresis,a pelagio monacho.t.6.10
pelagius recentissimus hæresiarcharum,tem pestate August. to.1.11.g,to.6.10.k
pelagiani liberũ arbitriũ gratię ante ponunt asserentes sufficere voluntatem ad implẽ da iussa diuina. to 6.10.K,l,to.7.249.f,g
Refelluntur.tom.7.224.m,& seq.& 460.b,c & sequen.
pelagiani orationes Ecclesię, & pro fidelibus,& infidelibus vt superuacaneas dam nabant. tom.6.10.l,m
pelagiani dicũt hominẽ posse in hac vita sine peccato viuere.t.2.127.K,l,& fo.130.a,b
Refellitur.ibi.Item copiose respondetur.to. 7.214.a,& sequen copiose.
pelagiani Adam dicunt, etiam si non peccas set, fuisse moriturum. tom.6.11.b
Respondetur copiose.tom.7.212.l,& seq.& 443.a, & sequen.
pelagiani libero arbitrio nimium tribuunt. tom.7.223.g,& 299.g,h,& 446.i,K
Contra pelagianos de baptismo paruulorũ. to.7.212.K, & seq. copiose.
pelagiani negant in paruulis peccatũ origi nale.t.10.l,& fo.15.a,b,to.2.30.f,to.6.10 a,to.7.233.l,m,& 256.a,b, & seq.
pelagianorũ argumẽta.t.7.233.c,& 360.c,d
pelagius gratiæ vocabulo varie vsus.tom.2. 125.g,h,& 129.e,f,& 143.d,to.7.253.b, c,& sequen.copiose.
pelagii laus.to.7.228.e,& 234.e,& fo.seq.i, Retract.to.1.24.h
pelagii professio suspecta. tom.7.249.d'e
pelagiani asserunt gratiam dei secũdum me rita nostra dari.to.1.11.c,to.2.48. & fol. seq.f,g,to.7.252.e,f,& 299.g,h
pelagii defensio,ad Innocẽtium papam,exa minata. to.7.253.d
pelagii caliditas to.7.257.h,& 298 c,d
pelagius quomodo conuictus. to.7.257.l
pelagius damnauit ficte qđ sensit. eod.257.a
pelagii mira tergiuersatio. ibid.d
De nuptiis & cõcupiscentia, cõtra pelagianos. tom.7.263.l,m
pelagiani dicunt paruulos Christo medico non egere. to.7.226.f,279.f, & seq. Et infantem non baptizatum, nõ posse pe rire,quia sine peccato nascatur.t,2. 119.e tom.8.458.e,f
Contra duas epistolas pelagianorum. to. 7. 281.b,& seq. Retract. to.1.27.g
pelagiani,& Manichæi, collati. to.7.286.b, & 296.i,k
pelagianorum latebræ quinq; tom.7.297.a
Quam pelagiani adiuuent Manichæos.to.7. 312.c
pelagiani negant mortem esse peccato retri butam tom.4 330.a
pelagianistas perstringit.t.2.185.f,& fo.202 g,h,& 246.h,i,to.7.415.c,d
De psalmo nonagesimoquarto,cum confu tatione pelagianorum. to.10.66.a
Vita æterna pelagianis præter regnum cęlo rum. to.10.70.e,f
De paruulorum baptismo eorũdem opinio: & q̃ nõ habeãt originale peccatũ.ibi.d,e
Quòd baptisma conferat eis ad consequen dum regnum cęlorum. ibidem.
paulum peruertunt pelagiani. to.10.71.i,K
pelagiani catholicos appellabant hæreticos. tom.10.72.g
pelagianorum & cęlestianorum error.tom. 10.86.m, & seq. copiose.
pelagii hęresis. tom.10.89.e,f
Et de baptismo paruulorum. ibi.e,f
peligini. to.5.47.b
pellicanus nascitur in solitudinibus Noli.to. 8375.d,& sequen.
pellicani auis natura. ibidem. f,g
pellicano Christus comparatur. ibid.e
pellis mortalitatem significat.to.8.403.h,i
pelliceæ tunicæ Adæ. ibid.
Quòd significet diuinam scripturam & au toritatẽ diuini verbi dispensatam nobis p mortales, quibus mortui eiusdem dispen sationis fama extẽditur.ibi.h,i,& 391.m
pellonia dea. to.5.35.a
penates victi tom.5.2.l
pentateuchus nihil aliud quã Christum præ dicat.

dicat. to.4.198.f
pentateuchus recipitur a Samaritanis. ibid.
pentecoste quur die quinquagesimo, post resurrectionem domini celebretur. t.2.172 m,& seq.
pentecoste Iudęorum. to.4.91.a
pentecostes nostræ cõside ratio. t. 4.48.b,& 264.c
Ante festum pentecostes erat in Apostolis fides sed fiduciæ cõstãtia deerat. t.10.220.e
In vigilia pentecostes: Sermones duo. t.2.15. d,& seq.
In festo pentecostes: Sermones duo. t.10.219 i,& seq.
Feria secunda pentecostes: Sermones tres. t. 10.220.b,& seq.
Feria quarta pentecostes. eod.221 h
pentecostes ẽ quinquagesimꝰ dies a resurrectione domini. to. 10.219.i
pennę ventorum Dei quæ sint. to.8.389.h,i
pennę animarum virtutes sunt,& opera bona recte facta. ibi.l,m
pennæ columbę deargentatę cuius casus,& quid significet. to.8.232.a,b
pennæ ligatę onus faciũt, nec habet eas auis tanquam suas quibus volare non potest. to.8.174.k
pennæ vẽtorum quę sint,& quid significẽt. to.8.28.f & 522.c
Duæ sunt pennę animę, quibus volat in directum. to.8.527.c,d
pennę charitatis. ibid.
pennæ quibus euolandum est ad Deum, sunt dilectio Dei,& proximi. to 9.207.i
penulatus magister. to 1.30.f
pepuzam quidam arbitrantur Montani villã fuisse. to.6.6.K
pepuziani hæretici, alias Quintiliani. ibi.i, in fine.
Apud pepuzianos & mulieres sacerdotio funguntur. ibid.
pera hoc est, quod sacculus. to.10.275.c
percontatio,& interrogatio. to.3.15.g
percussio domini quæ fit. to.8.244.l
Deus sic percutit putredinẽ facinoris, vt sanet dolorem vulneris. to.8.161.e,f
pereutiam,& sanabo: exponitur. to.10.73.i
Quid venisti ante tẽpus perdere nos: exponitur. to.5.72.b,& 80.i
perdicis natura,& quomodo perdici cõparantur hæretici. to.6.92.g
perdix fouens oua quę nõ peperit, diabolus est. to.9.232 h,& seq.
peregrinus est omnis homo in hac vita. to.8 180.g,h
peregrinatio iniuncta ab Augu. t.2.197.a,b
peregrinatio vita huius mortalitatis. to.3.3.l 347 i, to.8.442.c,d,& 524.b,c
peregrinus primus fuit Abel. to.5.130.c
peregrinos non veraciter dici infideles. t.8. 442.d
peregrinatio animæ. to.8.311.f,& 469.g
Qui non gemit peregrinus, non gaudebit ciuis. to 8.573.m
Fideli homini, & peregrino in seculo, nulla ẽ iucũdior recordatio quam ciuitatis vnde peregrinatur. to.8.556.i,k
Nusquã est peregrinus q̃ cõdidit oĩa. ibi.k,l
Aliquãdo cũ peregrinatur homo, inter meliores viuit quã in patria sua forte viueret nõ sic est in patria cęlesti, vbi omnes boni. to 8.468.b,c
Multi peregrinantur & nõ gemunt, quia redire contemnunt. ibid.c,d
Sicut corpus peregrinat̃ locis, ita anima affectionibus. ibi.f,g
peregrinatio nr̃æ causa, pct̃m est. to 8.518.c
peregrinationis non ignarus, libentius peregrinorum miseretur. to.9.193.i,k
Tota vita nostra peregrinatio est. t.9.210 h,i
Non suscipit peregrinum, qui præmit ciuẽ. to.10.34.e
Hęc vita peregrinatio & gemitus. t.10.75.g
in peregrinis excipitur Christus. t.10.158.b
peregrini non negligendi. eo.161.h
peregrini deuotissimi Christiani t.10.192.e
perennis, vnde dicatur. to.10.220.m
perfectio boni. to.1.15.l
perfectio iustitiæ humanæ. to.1.25.m, to.3. 267.
perfectio & sanctificatio Ecclesiæ militãtis. to.1.9.K
perfectio humana in hac vita. tom.4.395.l Retracta. to.1.162
perfectionis humanę, & initium,& adiutor Deus. to.1.232.e
perfectorum est inimicos diligere. to 3.59.a to.7.229.m
perfectus in hac vita nemo. to.3.177.K,l,& 348.f, to.7.464.i, to.8.110 K,l
Ad perfectionem hominis gradus quatuor. to.4.199.f,g

perfectio non est in annis, sed in animis. to. 4.382.d,e
perfectus quis dicatur. to.4.233.d
perfectis viris ē lugere, & paruis ridere. Ibi.
perfectorum virorum cōsortio est fruendū. Ibidem,e,f
perfecti nō possunt pugnare cōtra pfectos. to.5.212.d
perfecta iustitia humana, imperfecta. to.7. 226.f, & seq.
perfectus secundum quiddam. ibi.m
perfectio cniusq; qua in re dicatur, videdū. Ibidem:
perfectio duplex. to.7.295.& 304.K,l
De perfectione institiæ. to.7.461.c
perfectio & progressus ad perfectionē differunt. to.8.9.c
Ille perfectus est, qui, &c. eod.13.h
perfectus quisq; cogitet non tā quod habet quod non est, quam quod nō habet & est eod.108.d,e, & h, & seq.
Aliter hic nō potes esse perfectus, nisi sciaste hic non esse posse perfectum. to.8.111.a
perfectio nostra Christus est. tom.8.172.h
Hæc est perfectio nostra, vt ad Christū perueniamus. to.8.183.g
Nihil sic impedit perfectionem, quomodo superbia. eod.197.a
Nemo se perfectum arbitretur. t.8.247.b,c, & 302.d
Quod cuiq; rei imperfectæ necessarium sit vt perficiatur. to.8.387.l
perfectio nostra, ipsa nostra ē humilitas. eo. 503.K
Illi perfecti sunt, qui, &c. to.8.509.K,l, to.9. 209.i,K, & fo.seq.a
perfectorum est solidus cibus. to.9.106.l,m fo.seq.a,b
perfectio non est constituta in legis notitia, sed eius factione. to.10.3.c
perficere quid. eod.60.e
perfecti, & non perfecti. to.10.74.i
Vtrū perfectio aliqua in hac vita. Eod.75.K
perfectio in hoc mundo nulli contigit t.10. 110.m, & seq.
Et de perfectione. ibi.
perferre Christus hominibus, quæcūq; ptulit, improperabit. to.10.216.K
pericles eloquens. to.5.13.h
pericula inexperta, quomodo posint intelligi à contrarijs notis. to.3.205.f
periculosa non cauere prout pōt homo, magis tentat Deum quem sperat. to.5.149.g
pericula nostra dulciorem nobis faciūt libe rantem to.8.348.h
multi nō periclitati sunt quādiu maioribus se non iungerentur. eo.504.h
pericula à falsis fratribus quiescere, vsq; in finem seculi, non nouerunt. to 10.95.e
peripateticorum secta conditur. to.5.61.a
perire Deo, est ab illa æterna beatitudine excludi. to.9.99.m
peristomium, quid sit. to.4.54.f
periurgi. to.5.86.c, & g
periuria docentes taxati. t.4.17.K
peierare quid. Eod.18 b
peierare, minus malum, quam blasphemare. ibidem.
periuria proximi quomodo indicanda. to.4. 65.i
periuria sceleribus cęteris addebantur. to.5. 21.e,f
periurium grande peccatum. tomo.10.85.f
periurium duplex, & vtrum facilius. ibid.h
perizomata. to.7.278.m, & 234.K
permissio diuina. to.3.61 i
Aliud permittere, aliud facere. eod.279.b
Nec statim rectum quod Deus permittit. ibi.
Deus etiam iniusta finit fieri. ibid.c
In nullo potest nos lędere inimicus, nisi quā tum permiserit Deus. to.9.250 i
permixtio. to 2.4.g
De sanctæ Perpetuæ passione. tomo.8.146.h
An sit perplexus, qui fit amicus duorum inuicem inimicorum. to.19.244.h,i
persæ. to.5.31.b, & 46.l
persarum regnum quantum durauerit to.5. 31.b,c
persarum imperium. to.5.106.b
persicæ nugæ. to.6.36.f
persecutionem pati, non semper laudabile est: nec persecutionem facere, culpabile. to.2 51.i
Nō qui persecutionē patiuntur, sed qui propter iustitiam patiuntur, beati sunt. to.2. 63.d, & 93.h, & 98.b,c, & 227.b, & seq.
Quæ fit persecutio eorum qui volunt piè in Christo viuere to.2.203.i
persecutio non semper culpabilis to.2.51.i & seq. & fo.65.e,f, & seq. to.7.176.f
Iustè persequuntur boni malos. to.2.50.K
In persecutionibus fidelium consolatio. to.2.

tom.2.66.l, m
Persecutionem non esse certum argumentum iustitiæ. Eodem.223.c,& sequentib. tomo. 7. 211. f
In persecutionem an liceat fugere ministris. Ecclesiarum.to.2.epistol.180.t.7.111.b,c
persecutionem fugerunt discipuli Christi. tom.3.265.g,h,to.7. 111.c
persequentes Ecclesiam, posunt.to.3.201.h
persecutio,& hæreses,& iudicii expectatio. tom.4.332.l
persequi quid. tom.4.394.e
Non bellauit pro temporali salute aduersus persecutores ciuitas Christi, quàuis haberet magnorum agmina populorum: sed potius vt obtineret æternam, non repugnauit.tom.5.228.c
persecutionem patiuntur omnes piè viuentes: & persecutionem patietur Eccclesia Dei ab Abel vsq; ad fin.to.5.184.a,& seq.
persecutiones Ecclesię decem, per decem Imperatores. ibid.e,& seq.
persecutio tempore Augustini. ibidem, g,h
An credendum sit,quod quidam putant,impleties decem persecutionibus, quæ fuerunt, nullam superesse præter vndecimã, quæ in ipso Antichristi tẽpore sit futura. ibid. e,& sequentibus
persecutio Christianorum quæ habetur in actis Apostolicis ibi.g, h
persarũ rex,Christianos est persecutus.ibi.h
persecutio. to.7.90.h,& 177. f
Inter persecutionem catholicorum,& hęreticorum,quid intersit. tom.7.46 f
persecutio iusta.to.7.76.f,& 89.i,K,& 211.f
persecutio cordis. to.7.173.c
persecutio Ecclesię triplex. to 8.23. e
persecutio inimicorum cesit ad honorem Ecclesiæ. to.8.45.h
Dispensatione diuina, permittitur in alium ad probationem, in alium ad coronam: exemplum. to. 8. 49. d, e
Non sentit persecutiones animi in Ecclesia, qui non proficit. ibidem.h,i
persecutiones modo non desunt, etsi non Imperatoris,certe mali populi.t.8.54.i,K
Maxime Christiani,qui nolunt bene viuere, persequuntur Ecclesiam.to.8.56.a, & so. sequentibus.e,f
Qui sint qui nos persequuntur. to.8.81.d,e
In persecutione nõ ventiles pęnã,sed causã. tom.8.83.a,& fo.seq.f,& 118.e
Multi habentes bonam causam,faciunt persecutionem: & habentes malam causam, patiuntur persecutionem. to. 8.75.e
persecutio paterna. ibidem,e,f
persecutio, iniqui, te facit purgatum: illum reum. to.8. 93. e
Qui alios in corpore persequuntur,prius in anima moriuntur ibidem.d
persecutio non semper in malo intelligitur, sed significat perfecte sequi. to.8. 106.b
Quòd duplex sit persecutio fidelium aperta, & occulta,& quę sit periculosior.tom.8. 112.b,c
Non nos persequitur nisi mors.to.8.164. m
persecutor ablaturus est temporalia, sed nõ sempiterna eodem. 165.a,b,& 182.m,& sequentibus.
Quòd non desint persecutiones Ecclesię, etiam tempore pacis. to.8 174. m
Quòd grauiores persecutiones faciant, qui lõgè facti sunt a sanctis,& ficti subintrãt: quia non tanq̃ alieni deuitãtur. eod.180.f
Quòd grauior & periculosior modo sit persecutio piè viuentibus,quàm olim martyribus. tomo.8.245.l, m
persecutionis tempora,in Ecclesia,distincta sunt. eod.246.c, d
persecutorum duo sunt genera. ibid. f,g
Sicut martyres persecutionem passi sunt corporalem, ita nos in quantumcunq; pace simus, necesse est ut persecutionem patiamur spiritalem. to.8.248 d
multi fortes sunt,cum apertas persecutiones patiuntur ab hominibus:sed cum occulta diaboli persecutione feriuntur, putant se non coronari a Christo.tomo.8.330.f,g
Quòd principes seculi dupliciter persecuti sint martyres. Eod.331.d,e,& fol. seq. i
Est persecutor bonus, non hominis,sed peccati. to.8.371.l,& fo. seq.c
Quomodo gratis persecuti sint principes seculi Christianos. to.8.465.m
Si mortuus est diabolus,mortuę sunt persecutiones. tomo.8.495.d
Quòd semper boni persecutionẽ passi sint malorum,ab initio mundi. ibid.i,& seq.
Ideo omnis malus persequitur bonum,quia illi non consentit in malum eod.496.m, so.sequen c,d
Cum mali persequunt̃ bonos exercere possunt,

sunt,nõ opprimere,quia,&c.Eod.181.e,f
Homo persequitur vt corpus occidat,diabolus per hominem persequitur, vt animã illaqueet. tom.8.541.a,b
Illi quinq; vel aperte sæuiendo, vel occulte insidiando,persequuntur,nihil conantur quam vitam nostram perducere ad terram. Eodem.545.K,l
persequentis manus fugit Paulus. to.9.84.d
persequentium furori cedendum aliquando Eodem,79.i
persecutionem pati propter iustitiam,est pati propter Christum. tom.9.99.d,e
persecutor membrorum Christi,persecutor est Christi. Eodem,140.a,b
persecutionis nouissime tempus,an duobus mensibus intelligitur. tom.9.146.e
Ficti Christiani,hęretici, & Pagani,qua auis diſsidere videantur, vno tamen animo in Ecclesię persecutione iungunt.t 9.148.b
Malorum persecutio velut somnium euanescit. ibidem.
Superbi,cupidi,& luxuriosi, non solum persequuntur sanctos,sed etiam seipsos odio habent. ibidem.d
Quomodo intelligatur,Omnes qui pie volunt viuere in Christo, persecutionem patiantur.to.9.224.f,& sequen to.10.64.c
Bene viuere, secundum Christi præscriptũ, incipientes persecutionem patiuntur etiam a suis. tomo.10.18.l
Mali semper persequuntur bonos,si non ferro tamen moribus. Eodem.83.d,&166.i
Homo neminem persequitur,sed peccator. tom.10.92.K,l
Iusti quomodo persecutionem patiuntur,ẽt in summa pace Ecclesię. Eodem.95.c,d
persecutio iustorum, quę nunquam desinit vsq; in finem seculi. ibidem,& seq.
persequuntur mali iustos. ibidem.c,d
persecutio quã Paulus passus est.t.10.65.d,e
Adulterium & homicidium nõ cõmisit Dauid,cũ Saulẽ persecutorẽ pateret.Eo.101.f
Sunt quædam peccata in fratribus, inimicorum persecutione grauiora. to.10.155.i
Quomodo cõpatiuntur oratio pro persecutoribus,& oratio, vt illi puniantur.ibid.K
persequuntur boni & non mali,a diabolo:& quare. to.10.170.e
Ex quo Iudæi Christum persequi cęperunt, ipse ad gentes fugere cœpit. tomo. 10.259.b,c
De persecutione Christianorum.to.10.306.i
Qui in persecutione Christum negat, habet veniam plagę. ibidem.l
Ad perseuerantiam exhortatio. to.4.365.d
A breuitate tẽporis.t.8.9.g,h,& 93.f,& seq.
A prẽmio. to.8.8.95.i,& seq.
De bono perseuerantię. tom.3.358.h,to.7.410.e,& sequen
perseuerantia in bonis,a deo. to.3.66.K.& 349.c, to.7.411.f,& 433.f,g
perseueraturum se in bono nullus potest scire, nisi aliqua reuelatione a deo fiat certus. tom.5.98.g
Qui perseuerauerit vsq; in finem,hic saluus erit exponitur. to.5.223.b
Nõ est magnũ pseuerare,nisi inter molestias & tentationes,& scãdala,&c.to.8.166.f,g
perseuerare vsque in finem a deo donatur. Eodem.224.l
Perseuerantia,ad virtutẽ ptinet.to 8.533.K,l
Perseuerãtia efficit ex prohibentibus imitatores,laudatores,& hortatores.t.to.9.e,f
perseuerantiæ, præmium. Eod.22.l
Qui perseuerat patendo, tandẽ consequitur optatum. to.10.212.f,g
perseuerantia. tomo.10.282.f
perseuerantiæ effectus, ibidem.f,g
Contra diaboli insultum, sola valet perseuerantia. ibidem.h
persiana sententia,quid ad nos? to.1.188.l
personarum acceptio apud deum nulla.to.2.140.m,tom.4.430.l
personę tres in vna natura diuina.t.2.96.i,K Vide,Trinitas.
Quod in aliis personis plerunq; flagitiũ est, in diuina vel prophetica persona magnæ cuiusdam rei signum est. tomo.3.17.h
persona filii. to.3.75.g
personarum in diuinis,distinctio.to.3.75.e, to.9.152.K,l,&177.a,b,& 237.d,& 247.m.tom.10.124.c,& 139.d,& sequenti.& 192.f,& 217.b
Quę personis communia, quę non.t.3.79.e
Actiones personarum proprię. ibid.g
In vna persona interdum intelliguntur omnes. tomo.3.82.b,& seq.
Nec personæ tres proprie dicuntur.t.3.10.f
De personis q̃ cõmuniter prędicentur.ibi h
Attributa per Hilarium singulis personis.to.3.110.m,& sequen.

Quæ

Quæ relatiue dicuntur non cõgruunt omnibus personis. to.3.111.m
Titium personarum eadẽ essentia.to.3.113.d
Oratio temperanda pro personarũ diuersitate. to.4.327.i
Tres personæ. to.4.334.b
Aequalitas personarũ.to.6.118.f,to.10.224.g
Personarum acceptio quid sit. to.7.288.g
personarum mutatione in sciptura.t.8.133.g,h,& seq.
persona vna corporis & animæ Christi cũ diuinitate. to.9.37.m
Necessaria personarum trinitas,in vnitate essentię. Eod.184.g
Vnde substantiæ & personæ nomina,ad diuina transferatur. ibid.i
Curæqualitas personarum deitatis noĩe honoretur. to.9.185.d
personarum diuinarum, per ignẽ & animã declaratio. Eod.191.e
Diuinarum personarum distinctio.t.9.170.h,& l,m,& 172.b,c
Diuinarum personarum attributa,& relationes. to 9.191.e
Articuli trium personarum.t.9.200 a,to.10.122.k,& 224.g
rocessus diuinarum personarum ex seinuicem. to.9.203.f,g,& seq.
Trium personarum comparatio. to.9.190.K
Tres personæ non dicuntur dii,vel omnipotentes. Eod.241.l
personæ in diuinis singillatim plerunq; per creaturæ significationes,non per suã substantiam demonstrantur. to.10.12.f
Distinctio trium personarum,per comparationem ad citharam. Eod.124.e
Beatitudo est illis qui trium personarũ & totius trinitatis articulos intrepide confitẽtur. to.10.125.g,h
Quædã dicũtur de personis diuinis substãtialiter,quædam vero relatiue.to.10.139.f,g
Inseparabilis vnitas naturæ,non potest separabiles habere personas. to.10.140.d
Eadem est natura in vna quoque persona diuina,quæ in tribus simul. Eodem 139.m
Tres personæ dicuntur simul trinitas, & nõ triplex Deus. Eod.140.a,b
Quæ sint propria vniuscuiusque personæ diuinæ. ibi.b
Tres personæ verius dicuntur æquales, quã similes. to.10.140.m
personæ diuinę non sunt dispares in colore. to.10.142.d,e
Proprietates trium personarum.to.10.191.b,217.c,d
Symbolum continet quicquid prius de qualibet trinitatis persona fuerat pronunciatum. to.10.194.e
Qui in vna trium personarum nũ crediderit in alijs duabus credidisse nõ proderit.eo.217.a
In trinitate non sun imaginandæ personę,sicut in hominibus. to.10.222.c
personarũ diuisio proprietatibus, sed vnio natura. ibi.c,& l.
Quicquid de vna persona dr̃ prẽter proprietates,de qualibet intelligi põt.to.10.222.l
In Christo vnica ẽ persona hominis & Dei. to.10.223.h,& K
Confutatio errorum Iudæorũ,circa trinitatem personarum. Eod.224.f
Vna eademque persona,prout tempus & locus exigit, diuersam habet significationẽ. to.10.225.e
pertinacia deplorata. to.7.128.c,d
pertinacia hęreticorũ improbat.t.9.231.d,e
Aduersum eos qui negãt ad Deũ aliquid pertinere. to.4.152.i,& seq.
pertinere pro constanter tenere.t.7.234.h,i
perturbationes animi quatuor. tom.1.62.b
perturbationes an cadant in animã sapiẽtis. to.4.30.d,e,to.9.87.h,i
perturbatio quid sit. to.5.70.h
perturbatio non dominatur sapienti. ibi.
perturbatio Dei. to.8.4.l,m
perturbatio Christi, quid nobis significarit. to.9.87.m,& seq.
peruersum iudicium. to.3.6.d
peruersitas. to.3.51.h
Cum peruerso peruerteris,ita est si cũ cęperis esse peruersus, tibi Deus puersus eẽ videẽ,cũ tu mutatus sis,nõ ille.to.8.261.d,e
Secundo pede to.2.84.g
Vtroque claudicantes pede. to.2.29.g
Nomine pedum,præsentia.t.c.157.g,in fine to.4.191.a
pedes Dei. to.4.349.l
pes animæ amor. to.8.21.f
pedes tui charitas tua,duos ergo habeto pedes. to.8.78.c
pes superbiæ quid sit. to.8.89 a,& 470.d
pedes animæ tunc commouentur, &c. to.8.106.i

106.i,& 261.e,265.g
pedē tingere in sanguine,quid sit. t.8.235.b
pedes domini,qui sint.to.8.336.m,& seq.& 536 l
pedes animi, affectus nostri sunt. t.8.350.a, to.9.85.K
pedes ne sectentur errorem,à Deo auertunt. to.8.451.K,l
pedes animę non mouet ad ruinam nisi superbia, ad ambulandū & ad perficiēdum chatas mouet. to.8.470 e
pedes tui tunc stabunt, si perseueraueris in Christo. to.8.506.d,e
pedes discipulorū Christus lauit,durāte cęna. to.9.9.h,to.10.191.h,i.& seq.
pedes habet lauare etiā qui mūdus est totus. to.9.85.K
pedes lauare,mystice quid. ibid.
pedes inquinare quomodo timet Ecclesia,vt sponso aperiat. to.9.86.a
pedes Ecclesiam nouissimi tēporis, multis probandam tribulationibus designant.to. 9.141.g.h
pedes,Apostolos & prędicatores designant. to.9.144.K,l,to.10.103.g
Si motus est pes meus:exponitur.to.10.14.d
Lauare pedes peregrinorum. to.10.161.g
pestis & matronarū venenis exorta. t.5.25.i
pestilentia ingens. ibi.
pestilentia. 80000.milia hominum periere. to.5.30.m
pestilentia quid sit,& qd significet. t.8.4.e,f
prouerbium Punicum, Pestilētia ante ostiū venit,& nummum quærit,duos illi da,& ducat se. to.10.83.f,& 95.f
petilianus,Episcopus Donatistarū,Constantinensis. to.1.25.i
Contra literas Petiliani Cirthensis Episcopi Donatistę.to.7.24.a,& seq. Retractata.t. 1.23.m,in fine.
Contra Petilianum. to.7.81.h,i
petitiones. to.2.90.f,g
petenti quid sit dandum.to.4.403.m,in fine.
petitio. to.4.414.l
petendum quid. to.8.171.K,l
Vide,Oratio.
Deus propitius negat,quod male petimus: & iratus dat patenti,quod male petit. t.8. 44.K,l
Ipsum pete qui fecit omnia,& ab illo habebis omnia quę fecit. to.8.83.g
petitio cordis & carnis differunt. to.8. 99.f
Nihil petas à Deo prętер ipsum Deum.to.8. 114.e,f
Non debemus petere aliquid fixum, sed quo nobis Deus scit expedire. to.8.171. K,l
Quod fideles multa petant secūdum seculū, sed non exaudiuntur. to.8.199.l,m
Ab omnipotente cū petitis, aliquid magnū petite:non qualia petunt qui nōdū crediderunt:aut quę donantur malis, sed quæ seruat bonis. to.8.211.f
Dare vult Deus,sed non dat nisi petenti, ne det non capienti. to.8.382.d,e
Qui plus petierit quā ei debetur, & quod ei debetur amittet. to.8.445 K,l
Quę petere debeamus à Deo. to.8.523.f
petendū est in nomine Christi,quod à Christo accipere volumus. to.8.93.b,c
petere in nomne Iesu, est qđ pertinet ad rationem salutis peteret. to.9.98.i
In nomine Christi petere.Eo.107.i,k,& 108 a,b
Quicquid petimus à Deo,nō voluntati, sed saluti dat. to.9.133.h,i
De eo quod scriptum, Petite & dabitur vobis,&c.Sermo. to.10.3.l,& seq.
petere quærere,pulsare. to.10.4.c,d,& seq.
petunt fragiles à fragilibus,& quomodo.ibi dem.e,f
Quę secure petantur à Deo. to.10.45.m
Quare dominus qui ad petēdum nos hortatur aliquando petita differat. to.10.26.a
Qui,& quid à Deo nos petamus:& qui sint & quid,qui a nobis petunt. to.10.4.e,f
Dominus hortator vt petamus, & dator cū petimus. to.10.25.l
Confidentiam petēdi dominus nobis dedit, inter nos petitor, cum patre dator. ibi.m
Qui a Deo in oratione petendū.to.10.149.c
Ex septem petitionibus tres ad vitam æternā pertinent & quatuor ad præsentem.to.10. 196.e,& 218.m
Et ad quid spectent. to.10.218.m,& seq. copiosę.
Qualis debet esse q petit,quid petat, ꝓ quo petat,& à quo petatur. to.10.300.b
petra,Christus.t.1.17.i,t.10.13.K,& 104 m
petra erit Christus,qualis locutio. t.1.137.l, m.to.3 88.m,& 202.f
petra ꝓ solo fidei fundamēto.t.3.91.d,& se.

Petra a Moyse percussa emittens aquam, significat. Christum. tom.5.117.g
petra, Ecclesia. tom.7.132.i
petram conuerti in stagna aquarum, qd fit. tom.8.430.f
petra est domus fulicæ in mari. to.8 397. K.
Quòd fit refugium herinaceis, & leporibus. ibidem.m
In petra ędificare, est audire & facere tom. 8.386.e
petra in mari fluctibus tunditur, sed nō frangitur. tom.8.397.K. tom. 9. 123 f
petra, quid in scripturis. tom.10. 104. m. & sequentibus. copiosè.
Quid petra qui capiti Iacob imposita. tom. 10.166.m.& sequentibus.
percussa petra in deserto, dedit aquam abū de. eodem. 174.g
petra bis percussa, quid. ibidem.
De petra bibere. ibidem
petra, typus corporis Christi. tom.10. 182. a
petræ finduntur, & ratio. eodem. 187.b
petrefres duo. tom.4.39.l
petronia, clarisfima fœmina. tom. 5. 231. e.f
Petrus Apostolus, eius vocatio & vita.
petrus. tom.5.185.g
Petrus non solū dimisit quicquid habuit, sed ēt quicqd habere cupiebat. tom. 7.396.e
Quòd totum mundum dimiserit, & totum mundum acceperit. ibidem f
Varia Petri & Pauli a Christo vocatio. tom. 10.268.c.& g.h
Petrus piscans, fit de prædone prædatio, de piscatore piscatio, & de pirata captiuitas tom. 10.268.d
Petrus vocatus a Christo, statim secutus est eum. ibidem.d
Quid significet quòd supei mare ambulauit. tom.8.115.i.K.& 173.e
Petrus super aquas ambulans, infirmitate trepidauit. tom.9.213 h
Titubatio Petri super aquas, quasi mors fidei fuit. to..10.14.K
Petrus in mari mergitur pedibus, sed non mergitur affectu. tom.10.262.i
Petri fide in mari deficiente, deficit semita. ibidem.i.K.

Petri negatio.

Petri pęnitentia, & baptismus. to.2.epi.108.
Petrus egregius præsumptor, & tam creber negatos. tom.2.178.a.b
Petri negatio. to.4 13.d e.& 163. h. tom. 10. 186.l.m.& 189.h.& 190.l.m
Petri negatio trina. to 4.163.h.& sequen. & 166.l.& sequen. copiosè. tom.9.115.i.K
Petrū quo dominus respexit. tomo.4.167.e
Pet. sibi displicuit, & sibi placuit. t.5.205.b
Petri timor & fiducia. tom.6.162.e
Nec in Petro imitanda omnia. tom. 7.146.c
Quòd ante tentationem præsumendo ignorabat se, sed negando dicit se. tom. 8.90. c.& 194.i.K
Qua ter negauit dominum timendo, ter interrogatur confitendo. tomo.8.335 a.b
Non ideo negauit Christū, qa Christus hoc prædixit, sed quia timuit. tom. 8.539.a.b
Petrus non excusandus in domini negatione. tom.9.90.c
Petrus sęlici gaudet suę negationis exitu. to. 9.122.a.& sequentibus.
Petrus morientem negauit, quem confessus est resuscitatum. ibidem.b
Petri timor ter Christū negauit, eiusdē amor ter eum confessus est. tom.9.131.h
Petri negatio & pœnitentia. tom.9.212.h.i
Petrus Christum negans, designabat nullum vsque adeo iustum non in se debere prę-mere. tom.9.242.g
Petrus mortuus est pro absente, quem despe rando negauerat prędentem. ibidem. l. m
Petrus peccauit in filium hominis, sed non in spiritum sanctum. tom.10.12.h
Conditio nostra in Petro considerāda est. eodem.14.k
Petri imperfectio. tom.10.110.m
Petrus abscidit auriculam Malchi, & quare. eodem.186.K.l
Petrus Christū negare non potuisset, si Christo adhæsisset. ibidem.l
Negatio Petri ad vocem ancillę. tomo. 10. 189.h.& 190.h.i & l.m
Petri fletus. eodem 189.h
Petrus passionis timore perterritus, Christum negat, quem latro secum pendens, crucifixum adorat. tom.10.190.c
Petrū quare Deus permiserit labi i pecc. ibi.K
Petrus amarissime fleuit. ibidem.m
Petrus vsque ad mortem Christo promisit, & in timore negauit. tom.10.191.l
Petrus Christum negauit deorsum, quem latro sursum est confessus. tomo.10.193.e
Petrus videns resurrectionem prænunciatā

securus ablcesit. eodem.195.a
Pet. morte timēdo, vitā negauit.t.10.203.K
Pet. post negationē fidelior factus, maiorem grām quam amiserat, inuenit. Eod 262.h
petrus primus omnium Apostolorū, fuit in passione domini turbatus. tom.10. 267.a
An Petrus negando Christum, occidi timuerit. ibidem.c.d
petri pedes primo lauit Christus. to.9.85.h
petrus & Ioannes intrantes Christi monumentum, nondum credebant eum resurrexisse. Eodem.119.K
petrus ad sepulchrum properat. to.10.194.m

Petri nomen, & pontificatus ipsius. institutio.

petrus a petra nomen accepit. to.10.7.i. to. 9.223.f.g
petrus quando hoc nomen acceperit. tom. 4.141.l.& 154.K.& 181.h. tom.10.13.i. K
petrus Cephas. tom.4.181.h
petre diligis me plus his, &c. exponitur. to. 5.122.h.& seq.
petrus reuelāte patre dixit, Tu es Christus, &c. tom 5.72.a
petrus beatus & Satanas appellatus. to.6.137 h. eod tempore. to.10.200.h
Et cur. to.8.181.f.& 474.m.& seq.& 529.i
petro non solum datę sunt claues regni cælorum, sed & successoribus. tom.9.80.g.h
petrus post acceptionē spiritus sancti, exuit vitā prāteritā & mores. tom. 9.101.b.c.& e.f
petrus quare reprehensus est a Chro. t.9. 114.m
Christi verba ad petrū. Sequere me, quid sibi velint. to.9.122.h.i.& fo. seq.g.& seq.
petrus ad Christi, super amore eius, interrogationem confirmat trinitatem, vt cō. solidet vnitatem. tom.6 233.a
Laus confessionis petri. tomo.1.39.K
petrus a petra, cognomine beatus, ecclesiæ figuram portans, apostolatus principatū tenens. tom.9.123.e.f. to.10.13.K
Super hanc petram ædificabo Ecclesiā meā locus expositus. to.10.13.K
petrus ædificatus super petram, non petra super petrum. ibidem
petrus, quare beatus. & quare petrus. ibid.l
petrus, quare satanas. ibidem
petrus in Christo beatus, in se satanas & quę hominum sunt sapiens. to. 10. 13. l.m.& sequen.& 89.g.h
Christus quare petrum tertio interrogarit de amore ouium. to.10. 41.d.& sequen.
petrus quare ter a domino rogatus, si eum amaret. tomo.10.43.c.& 203.h.& 267.b
petrus quare responderit Christo pro discipulis omnibus. tom.10. 88.K.& 267.b.c
petrus, pro Christo Ecclesiarum soliditate, deuotionis petra dicitur. tom. 10. 262.h
Soli petro dictum est, Super hanc petrā ędificabo Ecclesiam meam. tomo.10.268.l

Petrus Apostolorum princeps.

petri successorum aliquot catalogus. to.2. 226.c.d
petri claues. to.3.73.b. tom. 9. 80.g
petrus pontifex Romanus. to.7.40.g
In petris multis, vna petra audit. to.8.394.a
petrus, os Apostolorum. tomo.9.51.h
petrus vnus pro omnibus ligandi & soluendi accepit potestatem. eodem.118.g
In petri persona ligandi & soluendi potestatem accepit Ecclesia. tomo.9.80.g
In petro vniuersa Ecclesia claues regni cælorum accepit. eodem.123.& seq.
pet. Apostolorum primus. tom.9.85 h. to. 10 13.i
petrus abundantiore gratia vnus idemque primus Apostolus. to.9.123.e.& sequen.
petro primum pedes lauit Christus. eodem. 85.h

Petri signa & miracula.

petrus paralyticum restituit. tomo.3.252.l
Socrus petri sanata. tom.4.144.f
Christiani non in petrū credunt, sed in quē petrus credidit. tom.5.136.b
petrum quidam, dixerunt maleficum. tomo. 5.185.g
Quid significet quod petro dicitur, Occide & manduca. tomo.8.547.b.c.& 481.d.e
Linrei submissio trina in petri visione trinitatis mysterium. tom.10.118.e.& sequen.
petrus, accepto spiritu sancto in die pentecostes plures ad pœnitentiam & ad fidē cōuertit. tom.10.163.m
primum miraculum petri, fuit sanatio claudi. tom.10.267.h
Beatus, petrus claudo, loco argenti, contulit sanitatem. ibidem

Petri virtutes.

petri virtutes. tom.3.252.m
petri bonitas, & disciplina. tomo. 10.91.K.l
petri Apostoli bonitas, seueritas, & scientia. ibidem.

Petri infirmitas, & error.
De petro reprehenso a Paulo, Aug. cum Hieronymo acriter conflictatur. to.2.112.l,m & fo.seq d,e,& sequen.
petri superstitiosa simulatio,& alia in eo rehendenda. to.3.257.c
petri simulatio,& timor,qui sciuit post Euãgelium legem non seruandam.to.2.15.c, d,& sequen.
petri & Barnabæ error reprehenditur. to.4. 3.m,& 10.i,& 16.d
De Petro reprehenso à Paulo, Cypriani sententia. to.7.125.c,d
petri infirmitas. to.9.90.e
Quid Petrus in domino,& quid in se.to.10. 14.b,& seq. & 89.h, & seq.
petri infirmitas,& confirmatio.t.10.117.b,c
Petri & Pauli passio.
petri sepulchrum. to.2.45.i
petri gladius. tom.2.51.g
petri & Pauli martyrium. to.4.128.K
petrus nolens mortuus est, sed volens coronatus. to.8.53.K
Cruce passus est Petrus post Christum.t.10. 267.i
petrus & Paulus una die passi sũt.ibi.i, & m
petrus & Paulus sunt æquales meritis, qui æquales sunt passione,& fidei deuotione. ibidem. m
Quare petrus & Paulus occisi sint. Eodem. 268.a
petrus in cruce capite in terram demerso est affixus. to.10.268.m,& seq.
Petrus & Paulus
Qui fecit ex Sauln Paulum, fecit ex Simone Petrum. tom.10.267.e
Iu omnem terram Petri & Pauli rumor, tẽpore Augusti. processerat. tomo. 10.267. g, h
petro & Paulo dies pro merito,locus,p gloria,& persecutor decretus est pro virtute eodem.268 a
petrus, vineam vbi iam fuerat reparat, Paulus plantat vbi non erat. ibid. i
petrus ad Iudæorum, Paulus ad gentium salurem electus ibidem.h
Varia Petri & Pauli negociatio. ibid.h,i
Petri & Pauli gestorum comparatio. ibid. K
Petri typi.
Petrus ecclesiæ totius figuram gerit.to.1. 17. h,i,to.3.257.c,& prçce.to 8.415.K,tom. 9.80.f,g,to.10.13.1,& 118.e
In petri persona, significati sunt in Ecclesia boni. tom.9.88.g
Petrus Apostolus, Ecclesiæ vnicæ typum gestauit. tomo.10.13.i
petrus,populus Christianus. tom.10.13.K
petrus,in Ecclesia firmos & infirmos adumbrat. ibid.m,& seq.
In Petro communis omnium nostrorum cõditio. to.10.14.
Christus in Petro format Ecclesiã.t.10. 41. d
Sermones de sancto Petro.
In festo cathedræ.S. Petri: Sermones duo.to. 10.262.f,& seq.
Rectę ecclesiæ natalem sedis Petri colunt q̃ pro Ecclesiarum salute susceperit. ibi.
In vigilia Petri & Pauli Apostolorum: Sermo. tom.10. 267.a
In festo Apostolorum Petri & Pauli: Sermones quinq; ibid.d,& sequen.
In festo Petri ad vincula: Homilia.t.10.269. b, & sequentibus.
phalaridis taurus. tom.2.69. g
phalech,interpretatur diuident.tom.5.144.h
phanaticorum vaticinia.tom.3.280.b, & sequentibus.
phantasia,siue phantasma,quid Græcis.to.1 182.e
phantasmata quę dicantur.to.1.236.b,Retracta. 13.i,K
phantasmata conficta quomodo iudicentur eodem. 241.l
phantasmata deũ videre nõ sinunt. ibi. 241.a
phãtasmata nostra superstitiosa,& mera idolatria. Eod.e,tom.4.100.e
phantasmata nostra amplectimur verum relinquentes. tomo.1.245.h, & fo. seq. d,e
phantasia,imaginatio. to.2.100.m,& seq.
phantasiarum triplex genus.tom.2.fo.101.c
phantasiæ imaginariæ vis matrum concipiẽtium. to.3.126.c,to.4.35.f
phantasiæ. to.5.75.b
pharao, nomen regiæ dignitatis apud Aegyptios. to.3.34.b,& i
pharaonis obduratio.tom. 4. 44.d,e, & h,& 202. e,f,to 10.171.i,& seq.
pharao. to.5.84.b,& seq.
pharao non fuit permissus violare vxorem Abrahæ. to.5.149.h
pharao,& Nabuchodonosor,comparantur to. 7.397.h

pharao, iterprætat dissipatio.t.8 514.m.& se.
pharao & Aegyptii persequuntur Israelem, & quid significet. to.10.170.d.e
pharao, diaboli typum gerebat. ibidem.i
Filia pharaonis, Ecclesiæ figura. ibidem
pharaonem non diuina potentia, sed diuina patientia indurauit tomo.10.171.l
Supbia pharaonis indomabilis.to.10. 172.a
De pharaone, Sermo. ibidem.d.& seq.
pharao iubet masculinā prolē occidi. ibid f
pharaonis in innocentes crudelitas. ibid.h
pharao bellum mouet in Iudæos. ibidem.K
pharisæi, apud Hębreos, qui fuerint. to. 10. 27.c.d & 73 a
pharisæus, quid interpretatur. tom. 10.73.a
pharisaismi pestis. tom.3.357.a
pharisæorum cathedra. tom.4.159 a
pharisæi iactantia. tom.8.63.h
pharisęorum munditia.eod. 372. d.e. & fo. 536.m.tom.10.27.b
Contra pharisæos. tom.9.72.a
pharisæi, & publicani, differētia.t.9 220.d.e
pharisęorum decimationes. tomo.10.27.d
De Publicano, & pharisæo, similitudo explanata tom.10.30.K.l.& 41.f.& 91.e.f. & 117.i.K.& 120.f.g
pharisæorum doctrina, zelus, iustitia, & scientia. tom.10.38.d.& i.
pharisæorum malitia. tom.10.39.g.h
Tricorne pharisæorum, erga Christum, argumentum, de muliere in adulterio deprehensa. ibidem.K.l
pharisæus, spina est. tom.10.42.f.g
Inuectiua in pharisæos. tomo 10.197.g.h
phegous. tom.5.169.f
phenix. tom.5.3.e
phenicis procreatio. to.10.286.f
pherecydes philosophus Syrus.to. 1.154.i. tom.2.4.h
phila confessionem, & noui sacerdotii propaginem signat. tom.9.143.c
phialæ plenę ira Dei, sunt, odor & verbum Dei. to.9.147.a
phialarum plagę, quid. ibidem b. & seq.
phialarum effusio, quid sit. ibidem
philaster Brixianus Episcopus, de hęresibus scripsit. tom.6.2.e. & 6.b
φιλαντία. tom.1.28.m & 67.g
philippū quare dominus interrogabat, cū ipse sciret quid esset facturus. tomo.9.46.f
philippus patrem patebat videre, quem filio putabat meliorem. eodem.92.b
In festo sanctorum philippi & Iacobi Apostolorum, Homilia. tom.10.264.m
philistęi nati sunt de filiis Cham filii Noe. tom.5.143.e
philisti im, interpretantur cadentes potione & quid significent. tom.8.300.b
philo philosophus Academicus. to.1. 154.b
philo alter Plato. tom.6.87.i.K
philo quomodo exposuerit arcam diluuii. ibidem.K
philocalia, amor pulchritudinis.tom.1 145.f
De philocalia & philosophia. ibidem. Retracta.tom.1.8 g
philocalus Hipponēsiū primarius.to. 6.2.d
philosophari secundum elemēta huius mūdi. tom.5.68.d.e
philosophantium duo genera Athenis.tom. 5.65.e.& seq.
philosophari, est amare Deum.tom.5.68.c. d.& 68.h
philosophari, est mortem præmeditari. to. 10.288.K
philosophia, amor sapientiæ. tom.1.34.l & 145.e.& 159.f
Ad philosophiam quomodo accensus Augustinus. to.1.34.K
Ad veram philosophiam exhortatio.to. 10. 140.c.d & seq.& 155.d.tom.2.79.l
philosophantes impediunt mundanæ illecebrę, tom.1.140.g.& 234.K
philosophia quid. tom.1.143.a.b
philosophia poeticę præferenda.eod. 148.K
philosophiæ laus, & vtilitas.to.1.154.i. & sequentibus.
philosophia vera propter animam vigilat, ibidem.K
philosophia vera, est Christianismus. ibid. 154.b.c.& tom.2.79.l.m
philosophiam huius mundi, nostra philosophia detestatur. eodem.154.f
philosophiæ verę summa, to.1.162.f
De laude ac defensione philosophiæ, Hortēsius Ciceronis. tom.1.169.a
philosophia in tres partes diuiditur. to.4. 212.m.& sequen.& tom.5.13.h.i.& fo. 84.h.& sequentibus
philosophiam Plato in tres partes diuisit.tomo.5.66.K.& 100.e
philosophię nomen exortū dicitur a pytha gora. tomo.5.65.e

philoso-

Philosophiã vniuersam, ad corrigendos mores, primus Socrates inflexisse memoratur. eod. 65. c.
philosophiam moralẽ Socrates composuit. ibid. & sequen.
In philosophia morali agit de supremo bono, sine quo nullus pot esse beatus. ibidẽ.
philosophię studium, in actione & contemplatione versatur. ibid. K.
philosophia ois ad Deũ reducitur. ibid l. m.
philosophia tripertita. ibidem
philosophia ad beatam vitam tendit. tom. 5. 67. b. c.
philosophiæ literis licet non vtatur Christianus ignorans ipsas, non tamẽ ignorat Deũ esse principium naturæ, doctrinæ, & gratiæ. tom. 5. 68. d. e
philosophię non pot esse verissima, quæ nõ cõtinetur via fidei, vel Christianę religionis. tom. 5. 92. a.
philosophia naturalis magis valet ad exercitanda ingenia, quam ad illuminandas mẽtes vera sapientia. to. 5. 180. l
philosophia moralis claruit tempore Mercurii. ibidem.
philosophandi causa nulla est homini, nisi vt beatus sit. to. 5. 187. m.
philosophia valet ad tribulationũ perpessionem. tom. 5. 237. e.
philosophiam veram, dicit Tustius, a diis datam esse paucis. ibidem.
philosophia vera nullum domum maius dari potest. ibidem.
philosophos, non vera pietate præditos, virtutis luce fulsisse tractatũ. to. 1 9. m.
philosophi nimiũ laudati ibid. i. K. & 154. h i
philosophorum rixę, & superbia to. 1. f. 150. b. c. 234. d e. & 252. g. h.
philosophorum nomina quidam plus curãt quam veritatem. to. 1. 234. e.
philosophorum. superbiam inuidia & curiositas. ibid. e
philosophi aliter docuerunt quam senserint to. 1. 234. i. & so. seq. d.
philosophos non recte docuisse viam ad veram fœlicitatem. to. 9. 69. e. f. & seq.
philosophi, inanis gloriæ mancipa, taxantur to. 2. epist. 56. per totum.
Nec interim damnatur studium eorum. ibid.
philosophorum virtutes, & arrogantia. to. 2. 132. b. c.
philosophorum argutiæ, & impietas. tom. 2. 194. m. & seq.
philosophus amator sapientiæ. to. 3. 140. h. to. 5. 65 a. & 67. c
A philosophus Ethnicis, si quid bene dictũ, in nostrũ vsum est conuertendũ. to. 3 141
philosophi plura opinantur, potius quam sciunt. to. 3. 51. f.
philosophi idololatrę to. 3. 269. g. h. & seq.
philosophi multa præcipua nostrę fidei nobiscum senserunt. to. 5. 11. i.
philosophi antiqui quædam magna, quantũ diuinitus sunt adiuti, inuenerunt: quantũ autem humanitus sunt impediti, errauerunt. to. 5. 13. i
philosophi ostendunt vanam esse culturam multorum deorum: alii econuerso. to. 5. 49. m. & seq.
De duorum philosophorũ generibus, id est, Italico Ionico, eorumque authoribus. to. 5. 65. e. & seq. & 67. c. & seq.
De philosophorum multorum successione & positione, circa principia rerum, & naturas. eod. 65. e & seq.
philosophus est, cõ deo frui cęperit. t. 5. 67. b
philosophos illos merito cæteris apteponimus qui dixerunt Deũ esse principiũ naturæ, veritatem doctrinæ, & fœlicitatem vitę. ibid. c.
philosophi cauendi sunt in his quæ male dicunt, non in his quæ vera dicunt ibid. d.
philosophi veri qui to. 5. 68. d. e.
philosophi aliq q d trinitate sẽserint eo. 88. g
Contra philosophos Platonicos, qui noluerũt Christum cognoscere propter suã superbiam to. 5. 89. m. & seq.
Philosophos doctos pudet ex discipulis Platonis fieri discipulos Christi, qui piscatores suo spiritu docuit sapere, ac dicere. In principio erat verbum. eod. 91. a.
Superbis philosophis ideo Christus viluit quia verbum caro factum est. ibid.
philosophi viam, qua eundum, est nõ tenent. ibid. 90. h.
philosophi errauerunt ponentes circumitus in tẽporibus, post quos idem reuerti dicebant. to. 5. 107. m.
Contra philosophos disputat, qui irridentes catholicos dicebant mortẽ nõ esse cõputandã inter aliquas pœnas: cum separari oporteat animã ab omni corpore vt beata sit.

ta sit. eo.115.& seq.
philosophi nō illuminati a spiritusancto vt Prophetę, decipi debuerunt, quos etiam coniectura humana decepit. tom.5.116.b
philosophi canini. eo.127.K.l
philosophi fuerunt post septē sapiētes: post quos etsi mortui homines nō fuerunt instituti in deos, nihilominus iam habitor colere non destiterunt. to.5.74.l.
philosophi fuerunt tempore prophetarum nostrorum,& post eos maxime. to.5.179.d.& sequen.
De philosophorū variis sectis,& opinionibus discordantibus. eodē.180.d.& seq.
philosophi quare dissenserint ab inuicē ibi.
philosophi veri fuerunt prophetæ. ibid.g.h.
philosophi aliqui, quicquid videre potuerunt laborioſis disputationibus p̄suadere moliti sunt. ibidem.
philosophi quomodo laborauerint vt viuarent summum malū, & haberent summū bonum. to.5.186.f.
philosophorum licet diuersas inueniamus sectas circa finem boni. Varro tamē ostēdit.288. posse esse, secūm quod diuersissimo de homines appetunt. ibi.& seq.
philosophorum diuersam vitam Varro narrat. ib.d.g.h
philosophorum disputātium de summa bono & beatitudine, sectas omnes euacuat & ostendit. to.5.188.d.
philosophi fuerunt capti per Apostolos piscatores. to.5.217.i.
philosophi nobiles non dissentiunt a nobis de bonis beatorū, quanuis de resurrectione carnis contendant. to.5.239.K.l.
philosophorū dicit esse falsam rationē, qua dicūt mentis aspectu sola intelligibilia videri, & sola corporalia p̄ sēsus. t.5.240.m
de philosophorū sectis scripsit Celsꝰ. t.6.3 c
philosophi vnde dicātur, & cur inimici sint Christi. to 8.17.a.b.
philosophi non audiendi, sed sacræ scripturæ testimonia tom.8.394.a.& fo.538.g
philosophi, iudices infidelium. to.8.538.g.h
philosophi quomodo deuiarint non intrantes per ostium. to.9.72.a.
philosophi Deum per creaturas cognouerunt. to.9.4.g.
philosophi veritatem tenuerunt, sed in iniquitate to.10.46.l.& seq.
per qd philosophia cogitione veri Dei ceciderint. ibid.m.& seq.
Confutatio philosophorum, iuxta elementa. tom.10.202.i.K.
philumena puella, hæresis Seuerianę comes. tom.6.5.g.
phinees. to.5.160.c.
phinee sacerdos, fornicarios trucidauit. tomo.6.193.i.
phison fluuius paradisi, alio nomine Gāges. to.3.203.m.
φλέγμα. to.5.103.b
phœbi sacerdos. tom.5.2.l.
phoroneus forū & iudicia cōstituit. t.5.169.f
photinianorum superstitio reprehenditur. to.1.235.f.
photini hęresis de spiritusancto. to.2.69.l.
De Christo. to.2.160 g.& i. to.4.261.h
photini error. to.4.306.a.
photinianorum. to.9.75.f.g
photinus,& photiniani hæretici, qui. tomo.6.6.c
photiniani solum patrem Deū dicunt, filiū non nisi hominem asserunt. tom.10.9.f.
Spiritum sanctum negant. ibidē.
photinus,& Paulus Samosatenus, hominem Christum separant a Deo. to.10.48.f
photini hęresis. to.10.89.b.
Error Photini sup vnione hypostatica Christi. to.10.235.b.
phrenetici vnde fortiores solito. t.1.201.c.d
phrenetici cur medicum non requirant. tomo.2.119.K.
phreneticorū imaginationes. to.3.227.c.& h.K.l. to.4.321.g.
phrenetici cuiusdam diuinatio. to.3.229.c.
phrenetici mores. to.5.188.f.
phreneticis quanto sunt maiores vires, tāto mors vicinior. to.8.195.e.f.
phrenitici, iudęi & Saulus, Christum,& Ecclesiam persequentes. to.10.49.m.& seq.
phrenetici qui. ibidē.
phreneticus redet, sed nō est sanus. t.10.64.h
phreneticus ridens, ploratur a sanis. tom.10.101.m.
persecutores sunt phrenetici maiora a diabolo patientes. tom.10.155.l.m.& 157.f.
phryx plagis emendatur. to.2.52.K.
physicem, etsi Christianus ignoret, nihil me tuendum est. to.3.51.f.& fo.seq.a
physicon. to.5.51.h

Physici quare scripserint. ibidem.m
Res physicę, ideſt, naturales. tom.5.65.c
Physiologia. tom.5.53.e
Quòd omnia quæ physiologi ad mundum partesque ipsius retulerunt, ad vnum uerum Deum referre debuerunt. to.5.63.g
Pictasmata lasciua. to.1.30.f.g. to.2.248 b.c
Picturarum & sepulchrorum adoratores. tomo.1.256.f
pictoribus atque Poetis, Quidlibet audendi semper fuit æqua potestas. tom.7.346.m
picentes, qui tom.5.47.b
picus, Deus to.5.54.g
pietas donum Dei. to.1.60.h. to.4.394.m
Piis idem probat qđ Deo placuit. t.1.82.d.e
Pietatis exordium eodem.208.f
Pietas timore inchoatur. tom.1.237.b
Pietas quid. to.2.34.f.& 69.f
Pietas quomodo ad omnia valeat. to.2.71.K
Pietas, secundus gradus sapientię tom.3.8.d
Pietas & vera sapientia. to.3.50.l. & 140.g. & 269.g
pii contempti. tom.3.347.l
pii non deseruntur. tom.3.346.K
pietas quid Ciceroni. tom.4.187.g
Sedes occultę piorum. tom.4.318.d.e
pietate motus Imperator, plorabat super ciuitas quam capturus erat. tom.5.3.l
pietas vera purgat perficitque naturam impietas vero punit eodem.20.i
De pietate Theodosii Imperatoris cõtra inimicos. tom.5.49.c.& sequen.
pietas vera est verax Dei cultus, qui vbi non est, fęlicitas esse non potest. eodem.35.h
pietas quam Græci latriam vocant, vere perducit ad gloriam. tom.5.46.K.81.a
pietas etiam respectu operum misericordiæ dicitur. ibidem.81.a
pietate vera in Deum creditur, vnde pietas est Deum diligere. eodem.47.K & 82.
pietate vera iusti eiiciunt diabolũ. to.5.88.e
pietatis verbo & fide simplices homines sanabant, & dæmones expellebant. eo.92.g
Sine pietate vera virtutes esse non possunt in hac vita. tom.5.189.a
Ad pietatis disciplinam quę via. tom.6.32.l
pietas Dei erga homines. to.9.162.d
Christus quando homines parat Euangelio suo, nullam excusationem carnalis pietatis interponi vult. tom.10.6.l
Sicut magna pietas paucorũ est, ita magna impietas paucorum est. to.10.8.h
pietate homines facile possidere possunt quæ auaritia quæsierunt, & nunquam acquirunt. tom.10.46.K
Pietas eleemosynis comparãda. to.10.113.m
Placatur pietate Deus. tom.10.163.c
Ignis pietate hominum sęuitiã superat. to.10.245.e
Quis vere pius dicatur. to.10.300.l.m
Quinque gradus pietatis. tom.10.301.l
Nullus est piger in domo sapientis. tomo.10.161.e
Noli piger esse in opere cuius mercedem desideras. tom.10.248.c
pigritia vel desidia, fugimus laborem vtilẽ. tom.5.236.a
pigritiæ onus quantum tom.10.81.g
De pigmęis & aliis monstris. t.5.145.l.& se.
pignus accepit Paulus tom.10.150.d
põtius Pilatus, iudex Romanus. tom.3.47.d. tom.9.116.b.c
passus sub pontio Pilato. to.3.47.d
Pilatus in regni partem admissus. to.4.366. f.in fine.
Quæ apud Pilatum cum Christo acta. tom.4.168.b.& sequen.
Pilati conatus, & cunctatio pro domini vita expensa. tom.4.171.b
Pilatus a Deo potestatẽ habebat t.9.117.c.d
Pilatus in eo quod occiderit Christum, aliquantum particeps fuit, sed in comparatione Iudęorum multo ipse innocentior, tom.8.183.K.& 214.K.l
Non persequendo flagellauit dominum, sed eorũ furori satisfacere volens, vt vel sic mitescerent & desinerent velle occidere. eodem.214.l.m
Pilatus occasiones liberãdi Iesum quæsiuit. tom.9.117.d.e
Pilatus timuit magis filiũ Dei ne occideret, quã legem Iudæorum vt occideret. ibid.
Pilatus magis alienam legem contẽpsit, quã Cęsarem suę potestatis authorem ibidem
pilatus inspiratus scripsit, Iesus Nazarenus rex Iudęorum. tom.10.136.h
Pilatus ab Occidente Christum occidẽtem regem Iudęorum est attestatus. ibidem.i
Pilatus Christum iustum confitetur, sed cõdemnat. tom.10.187.e.f
pilatus occidit Christum, qui eum tradidit occidendum. ibidem.f

Vxor pilati to.10.189.K
pilati mentio quare. to.10.194.h
pilatus quē coactus dederat pęnæ, libens tradidit Christum sepulturæ. ibi.l
Quare pilatus ponatur in symbolo.tom.10.215.k.l
pilumus, Deus. to.5.53.h
pilus to.5.17.l
Deus permisit pincernā Pharaonis dare Ioseph obliuioni in carcere. to io.168.l
pinguedo spiritalis. to.8.212.h
piratarum bellum to.5.47.b
Piscatio Apostolorum post Christi resurrectionem, quid significet.to.2.172.a, b.to.10.203.d.e
piscatores hominum to.4.25.K
Elegit Christus piscatores, & quare.t.5.227.h, to.10.49.K, & seq.
Quid significet piscatio discipulorum ante passionē Christi, & quid post resurrectionem. to.8.155.a.b
Ad piscationē quare redierint Apostoli.t.9.120.h
Christus misit piscatores, & venatores.to.9.254.f.g
piscatoris laus, & eius retia. to.10.85.c.d
Apostoli piscaturam repetunt ad exhibendū piscium miraculum. to.9.120.l.m
Septē discipulos inuenit Christus piscantes. ibid.m
In duabus piscationibus Apostolorū, tota figuratur Ecclesia. to.10.203.b
Secunda piscatio, fœlicitatem supernā significat ibi d.e
In secunda piscatione nō capiuntur nisi māgni pisces. ibi.e
Deꝰ vt mūdi supbiā & vanitatē reprimeret, elegit opiliões & piscatores.to.10.238.a
piscinæ vocabuli ratio. to.3.10.a
piscina quinq; porticibus clausa, & q vnus sanabatur, quid significet.to.8 304.h.& so.384.c.d
Quinq; porticus piscinæ, sunt quinque libri Moysi. to.9.32.l, to.10.35.K
piscina in qua Christus paralyticum sanauit populum Iudæorum significat to 9 32 l
De infirmo iacente in piscina. to.io.35.h
piscis mutus to.1.259.d
pisces memoriam habere. to.3.179.k
Quid per pisces & significetur.tomo.1.82.b
piscis, cibus delicatus. to.3.17.i
Metaphoras de pisce & hamo.to.3 453.l.m
De captura piscium to.4.183.h
De piscibus centū quinquagintatribus, quęstio. tom.4.192 a.& seq.& 211.h
pisces duo, mistice quid significent.to.4.195 h.Retract.to.1.9.f.
piscium captura, mistice. to.4.210.e
pisces maris, curiosi. to.8.18.l.m.
pisces duo, reges sunt & sacerdotes.tomo.9 46.g.
piscium a discipulis in prędentia Christi captorū, numerꝰ, electos dsignat t.9.121.a.b
pisces ab Apostolis capti, dñr magni ibi g.h
Crhistus in littore maris pauit septem discipulos pisce asso, adiūctis aliis, & pa.ibi.l.m.
pistica nardus, a loco dicta. to.9.80.a.b.
placere velle debemus ad ędificationem nō ad destructionem. to.4.377.m.
Superbi placere volunt in conspectu hominum, humiles in occulto vbi Deus videt, tomo.8.32.c.d.
Qui placet Deo, qui intus videt, non timet displicere vbi homines vident.eod.41.k.
Si tibi placueris, displicebis deo.t.8.124.a.b
Deus tibi placet, si rectus fueris.to.8.134.h.i
Displiceat in te ipso tibi iniquitas tua, & placebit tibi creatura ipsius. ibid.i k.
Tunc incipis placere Deo, dū in te odis qđ displicet Deo. to.8.165 g.
placere in regione viuorum, quid sit.eodē. 433.f.g.
Nihil tam optandum est hominibus, quàm vt eis placeant quæ debent imitari.tom.8.447.d.
Nemo placere studeat propter se, sed ꝓpter charitatem. to.8.477.g.
Qui sibi placet, magnus sibi videtur: sed q sibi placet, stulto homini placet: quia ille ipse stultus est cum sibi placeat solus.ibidem.477.b
Solus securus placet, qui Deo placet: & ille placet Deo, cui placuerit Deꝰ.ibi.& 67.a.
Difficile est placere domine in regiõe mortuorum. to.9.234.g
Quomodo placendum est Deo. ibid.
Quomodo intelligatur, Placendum est omnibus per omnia cum soli Deo placendū sit.eod.235.k.& sequen.
Quod placet bono domino, non debet displicere seruo. tom 9 239.i.
In quo placendum est Deo.tomo. o 243.f.

placere

placete omnibus p omnia, ſicut & ego omnibus p omnia placeo, &c. Si adhuc hominibus placerem, Chriſti ſeruus nõ eſſẽ: quo modo intelligenda to. 10 2. i
Apoſtoli & martyres quomõ in carne Deo placuerint. to. 10. 62. b
plagæ nomine tota iſta vita ſignificatur. to. 8. 479. l
Septẽ plagæ nouiſsimæ, cõtinua perſecutio malorum à Deo. tomo. 9. 146. m
Super ſuperbos voluntatibus deditos, maiores in anima plagæ quam in corpore veniunt. tom. 9. 148. h. i
Frequẽter plagis diſciplina corrigit, ſi nihil proficiant hortamenta iuſtorũ to. 10. 176. i
De plaga Dei. tom. 10. 226. a
plagæ decẽ Aegypti, & quid figurent. to. 3. 239. c. f. 5. i 56. c. f. 8. 286. e. f. & i. K. & 405. c. d. to. 9. 213. i. to. 10. fo. 171. g. h. & 176. e. f
prima plaga Aegyptiis in ſanguinem flumina vertit. tomo. 10. 171. c. d
Secunda plaga ranas inducit. ibidem. d
Tertia plaga producit ciniſes. ibidem
Quarta plaga inducit cinomiyam. ibidẽ. e
Quinta plaga Aegyptiorũ pecora necat. ibi.
Sexta plaga vulnera & veſicas cum feruore producit. ibidem.
Septima plaga mittit grandinem cum tonitruis ab alto. ibidem
Octaua mittit locuſtas. ibidem. f
Nona plaga tenebras immittit. ibidem
Decima plaga omnia primogenita neca Aegypti. tom. 10. 171. f. g
Durante plaga Aegypti, ſtabant Iudæi vindicta dominante illęſi. to. 10. 172. i. k
plagæ Aegypti & perſecutiones Eccleſiæ cõparantur. to. 5. 184. e. & ſeq.
Decem prȩcepta ſunt medicamenta vulnerum decem plagarum Aegypti. to. 9 248. f. tom. 10. 175. i
Decem plagę, decem prȩcepta. to. 10. 171. c
Decem prȩceptorum legis, ad decem plagas Aegypti comparatio. tom. 9. 248 f & ſeq. tom. 10. 175. i
primi præcepti, ad primam plagam, comparatio. to. 9. 248 g. to. 10 175. i
Secundi præcepti, ad ſecundam plagam, cõparatio. tom. 9. 248. g. h. tom. 10. 175. K
Tertii prȩcepti, ad tertiam plagam, comparatio tom. 9. 248 h. tom. 10. 175. K. l
Quarti prȩcepti, ad quartam plagam, cõparatio. tom. 9. 248 K. l. tom. 10. 175. m
Quinti præcepti & quintę plagę comparatio. tom. 9. 248. k. l
Differentia. tom. 10. 175. m
Sexti prȩcepti, ad ſextam plagam, comparatio. to. 9. 248. l. m. to. 10. 176. a
Septimi prȩcepti, ad ſeptimam plagam, cõparatio. tomo. 9. 248. l. m
Octaui prȩcepti, ad octauam plagam, comparatio. tom 9. 248. m. & ſeq.
Differentia. tom. 10. 176. a
Noni prȩcepti, ad nonam plagam comparatio. tom. 9. 249. a. b
Differentia. tom. 10. 176. b
Decimi præcepti & decimę plagæ comparatio. tom. 9. 249. a. b. to. 10. 176. b. c
De planetariis & Aſtrologis. tomo. 1. 36. g
planetarum nomina vnde. tom. 3. 11. g
planetarios ſcriptura ſacra condemnat. ibi. c
Vide de Mathematicis.
planetarum ſtellę confictæ. tomo 4. 130. e
Multi plangunt filios ſi moriantur, & non plagunt ſi peccant. tomo. 8. 106. l
plangere docte. to. 10. 116. h
Carnẽ, quam non poſſumus ſuſcitare, plãgimus, & animam noſtram, quam ſuſcitare poſſumus, non plangimus. tom. 10. 274. d
planus Chriſtus poſt mortem ſuam, planus a Iudæis dictus. to. 10. 112. b
platea de verbo Græco a latitudine nomen accepit. tom. 8. 445. c
platęę quid. tom. 10. 156. g
plato. to. 2. 78 f. to. 6. 159. c
plato naſcitur. tom. 5. 68. f. g. & 179. e
plato & Hieremias coætanei. tom 3 12. e
Retract. tom. 1. 21. f
plato, diſcipulus Socratis omnes cum diſcipulos ſuos excellebat, & magiſtrum honorabat. tom. 5. 65. g. & fo. ſeq. K
platonis ętas ſecundum nouenariũ, & vtrũ viderit ſacram ſcripturã, & de dictis eius ex libris ſacris, & quia vocat Deũ theon, quòd eſt ens. eod. 68. f. & ſequen.
plato vixit 81. annos, & fuit poſt Hieremiã, & ante Ptolemeum. ibidem.
plato didicit literas Iudaicas. ibidem.
πλατὺ quid. tom. 10. 156 g
platonẽ sẽſiſſe duos eſſe mundos to. 1. 154. i
plato mũdũ iſtũ animal eſſe credidit. t. 1. 13. g
platonis opinio de meritis animarum. tom. 2. 31. d. tom 7. 346. e

platonis

platonis theologia, Pythagorica to.3.12.e.f
platonis libri, occasio fuerunt morti Theobroti & Catonis.to.5.8.h.& seq.plato poetas censuit vrbe pellendos, tanquam ciuitatis aduersarios.to.5.15.d.69.l.& sequen.
plato exemplaria rerum in Deo appellauit ideas.eod.63.c
plato diuisit philosophiam in tres partes. ibidem.66.K
plato quem dicat beatum. to.5.67.c
plato & Platonici, dixerunt sacrificandum pluribus diis. eodem.68.c.81.K
plato dicit animalium tria esse genera.to.5.69.c
Opinio quorundã philosophorũ præcipue Platonicorũ de diis.ibid.64.d. & sequentib.
plato non dixit nullum deorum miseri homini, sicut imponunt sibi aliqui Platonici.tom.5.79.h
A Platone nõ didicit Porphyrius, cælites aliquos posse purgari quocunque modo, sed a Chaldæis. eodem.89.l.& seq.
plato dixit animas exutas corpore iterũ redire ad corpora, etiã bestiarũ, Porphyrius autẽ, ad corpora hominum innouata, per quæ suadet eis resurrectionem.to.5.91.c
plato posuit mundum ęternũ, & tamen habuisse initium scilicet causale Similiter & deos & animas æternas, sed Porphyrius ipsum in aliquo corrigit.ibid.i.& se.
plato dixit Deum institutorem naturæ, intelligentiæ datorem, & amoris inspiratorẽ quo beate viuitur. tom.5.100.e
plato dixit mundum incæpisse, nec semper fuisse.ibidem.106.h
platonem doctorum suos discipolos, quidã dixerũt, post circuitũ temporũ. ibi.107.b
plato posuit numeris mundum a Deo fabricatum. tom.5.109.K
plato dixit Deum ęterna, intelligentia continere species hominum animaliũ sicut vniuersi mundi. eodem.111.c
plato dixit deos habere corpora indissolubilia, volũtate Dei, non natura.tom.5.115.g.& sequen.
plato dixit corpora cælestia aiata, & mũdũ esse animal.ibid.i.& fo.seq a.& sequent.
plato dixit ex viuis mortuos, & ex mortuis viuos semper fieri, Porphyrius animas purgatas cũ patre esse, nec vlterius aliqua mala, perpeti.tomo.5.116.m. & sequen.
Opinio Platonicorum. tom.8.261.d
plato animas hominum reuolui in bestias asseuerauit. to.7.318.b
Opinio Platonis de immortalitate deorum. tom.10.200.c.d
Contra Platonis reminiscentiam to.3.133.i. & sequentibus.
plato credidit Deum gaudio elatum de mũdi creatione, & per consequens beatiorẽ fuisse. tom.5.98.a
Contra Platonem disputat, qui dicebat animas reuerti ad corpora vt peccata luant. tom.5.121.b.& sequen.
Contra Platonem disputat qui dixit omnia vitia oriri ex corpore.to.5.121.g.& seq. & fo.seq.c.& seq.
Plato non audiendus, sed Christus.to.8.394.a.& 538.g
plato dicebat stellas animatas.tomo.10.200.b.c
Plato, & sui, immodice laudati.to.1.154.h.i
Retracta.tom.1.9.in fine.
Plato suauius ad legendum, quàm potentius ad persuadendum scripsit. tomo.1.237.K
Labeo platonem inter semideos commemorat. tom.5.15.e
Platonem nec semideum dico, nec similem angelo aut Apostolo, &c. quanuis præsens redus esset diis aliis, qui turpia fieri mãdabant, quæ iste tolerabat. ibidem.f.69.l
Platonis ingenii viuacitas.to.5.66.K.& 68.g
Vnde Plato illam intelligentiam potuerit acquirere, qua Christianæ scientię propinquauit. eodem 68.h.&seq.
Plato vtrum sacras literas viderit. ibidem.
Platonis scriptorum similitudo ad sacras literas.tbidem.g.& sequen.
Plato Aristoteli pręfertur, & vna cum discipulis suis commendatur. to.5.68.d
Plato semideus. ibidem.l.m
Plato & Porphyrius quomõ effecti fuisset Christiani, si communicassent inter se.tom.5.91.c.215.d.& seq.
Plato vnum Deum confitetur.tom.7.163.m
Platonem Cicero philosophorum, Deum appellat. eodem.344.g
Platonica cum dogmatibus Euangelicis cõuenientia. tom.1.49.b.c.& 155.e
Platonici libri varii eodem.51.d.e
platonicorum laus. to.1.51.l.m
Platonicorum libros transtulit Victorinus. ibidem.

platonicos libros legit Augustinus.eo.168.f.
platonicum nomen in disputationibus.tom. 1234.c.circa finem.
platonici minimũ absunt a Christianis. ibidem,d.
platonicorum sacrificia purificatoria.tomo 2.26.h.1
E Platonicis libris Christũ profeciſſe Platonicorum commentũ.to.2.39.g. to.3.12 e
platonici. to.2.54.f.to.5.121.d.
Πλατωικοι to 3.57.K.
Platonicos cur aliis anteponimus.t.5.68.d e
platonici vocari voluerũt,nõ Academici:ex quibus sunt Plotinus,Iamblicus,Porphyrius,& Apuleius. to.5.68.e.
platonici iter philosophos nobiliſsi.t.5.91.k
platonici quid senserint de beatitudine.to.5 82.h.& seq.
platonici qũo senserint de trinitate.eo.90.h
platonici posuerunt mundum esse animal beatum. ibid.m.
platonicus quidam dixit, initium Euãgelii Ioãnis debere scribi literis aureis.ibi.91.a
platonici dixerunt animalia cuncta, inter q̃ homo tenet principatum,facta esse a diis. tom.5.111.f.
Quod reprobat. to.5.111.h & seq.
platonici designantur esse Christiani, ꝓpter superbiam. to.5.115.i.& seq.
plaudere manibus,quid sit.to.8.14 .m. seq.
plemineus to.5.170.l.
plenitudo qua dictum est,Vt impleamini in omnẽ plenitudinem Dei,quomodo est intelligenda. to 2.162.d.e.
pleni panibus qui dicantur. to.5.158.d.
plinius dicit,quod quanto magis magisq; ꝑterit seculi excursus,minora corpora naturam ferre. to.5.134.c.
plinius quid credidit de numero annorum antiquorum. eo.135.a
In ploratu officium. to.10.64.h.
Diuersitas plorantium eod.276.K
Quare homo nascens plorat.tom. 10.292.d
plotinus,Platonicus philosophus Romę floruit. to 1.154.b.to.2.81.b.
plotinus qd senserit,de modo & separatione anime a corpore mortali tom.5.77.K
plotinus quomodo assimilatur platoni. ibi.
plotini notabile verbum,Fugiendum est ad charissimam patriam. to.5.79.m
plotinus platonicus quid senserit,de prouidentia Dei. to.5.85.k.
plotinius & porphyrius,quid de trinitate sẽserint. eo.88.f.& seq.
plumbum natura sua descendit ad fundum aquæ,sed in formam vasis effictum natat super aquam tom.10.202.K.
plutarchus,de vtilitate ab inimicis capienda.to.1.58.b.
platoni terra tribuitur. to.5.32.b
pluto cocytus dictus. eo.61.K.
Qui fit,nondum pluerat super terram. to.4.274.f.g.
De pluuia super terram,& cultura. tomo.3.188.a.b.
pluuia vnde generetur.to.3.164.g.h.& 171.e.& 175.e.
pluuia ignea. tom.4.82.m.
pluuia doctrinæ. tom.4.404.a
pluuia. tom.4.416.c.
pluuia defecit causa Christiani, dictum in christianos odiose iactatum.tom.5.12.d.
pluuere laqueos super peccatores, quid sit. tom.8.24.a.
Non pluuiam accuset ager, qui spinas germinat. eod.217.K.
pluuia,Christus. to.8.361.c.& seq.
pluuia gratiam Dei significat,& cur voluntaria ibid.509.K.l.
Cur pluat Deus in mari,& in terra aliquando non pluit. tom.8.575.K.
pluuia quid. tom.10.155.m
πνεῦμα. tomo.5.119.b.
πνοὴν. tomo.5.ibi.d
poculum dicitur solus calix, sine eo qd̃ est in ipso. to.5.188.K
poculum mortis. tomo 2.260.c.
pœna peccati,qũo interdũ peccatũ.to.1.11.h.i.& 229.m.& fo.sequen.a.tom.4.16.m. Vide peccatum.
pœna peccati,iusta.tom 1.11.h.i 219.m.& fo.seq.a.
pœna peccati supplicium nominatur. tom. 1.12.i.& 230.a.
pœna damni. to.2.30.f.& 145.b.
pœna peccati.to.3.53.c.& 159.a.388.g.& 353.l.tom,4.118.i.
pœnas mortis & alias post baptismum ostẽdit dimitti in meritum. tomo.5.113.i.
pœnas pro peccatis luunt homines semper occultas,& aliquãdo apertas, siue in hac vita,siue post. tom.5.198.e.

Deus

Deus per pœnã exhibet gratiã.to.8.111.d.e.
pœnam primi hominis omnes nobiscũ portamus. to.8.119.c.d.
Qđ pœnã malorũ videt iustus proficit. ibid.
pœna futura duas habet species.to.8. 190.f. & fo.seq.d
Est & hic quædam pœna peccatorũ occulta, prœter istas temporales quæ Dei iudicio dispensantur, multis ad probationẽ, multis ad damnationem. ibid.f.g.
pœna peccatorum est excæcatio mentis, ibidem.h.& seq.
pœna longior quam culpa. to.9.113.d
pœnæ ꝓ peccatis olim inflictæ.to.9.215.h.i.
pœna sua bene vtatur homo. to.10.21.f
pœnalia duo sunt, ignorantia, difficultas.to. 1.12 & antecedentibus & 76.g. & 1.tom. 3.356.m.
pœnis temporalibus mali coercendi.to.2. epist.48.& 50.per totum pœna, & iustitia.to.3.351.K.
puniuntur aliqui in exemplum tom.4.82.d
pœnis immeritis cur plerunque iusti affligantur. eod.210.f.g.& seq.
pœna damnandorum. tom.4.382.c.d.
Iustis quicquid malorũ ab iniquis dominis irrogatur: non est pœna criminis, sed virtutis examen. tom.5:31.f
pœna omnis est a diuina voluntate.to.5.42.i.
pœnalitatum mala quomodo conferant nobis.eod.99.e & seq.
pœnæ malum puniens naturã vitiosam est bonum, quia iustum. tom.5.104.c.
pœna infertur nõ necessariis defectibus, sed voluntariis. ibid.105.e.
Vitiorum pœna in arma virtutis transit.to.5 112.d.
pœnas tantas martyres substinuerunt, quia gratia spiritussancti in eis abundauit.to.5. 113.h.& seq.
De pœna inflicta innocentibus in iudiciis ex ignorantia. ibid.& seq.
pœnarum legalium octo genera scribit Cicero. tom.5.218.d.
An hoc ratio iustitiæ habeat, vt non sint extẽ siora pœnarum tempora, quam fuerint peccatorum. eod.219.b.& seq.
pœnarũ ponit triplicẽ differentiã.to.5.219.i.
Rarissimi sunt qui non habent pœnas hic sed solum in futuro. ibidem.217.i
De pœnis tẽporalibus istius vitæ quibus subiecta est humana conditio. ibid.i.k.
pœnæ quo mẽsurandæ sint.eod.218.d.& seq.
Aliud est timere pœnam, aliud amare iustitiam.to.10.91.K
Nulla pœna maxima pœna. eod.31.h.
pœna incœpit in latrone,& desiit in martyre.to.10 183.l
Cum timetur pœna quam minatur, amatur primum quod pollicetur.tom. 10.233.g.
Nullus sine pœna viuere debet.to.10.288.l.m
Vide, peccatum.
pœnæ mortuorum. to.3.61.g.
pœnæ purgatoriæ sunt in hac vita, & in futura. to.5.219.K.
pœnæ purgatoriæ sunt solum ante iudiciũ. eodem.220.g
purgatoriæ pœnę.to.5 219.K.& fo.sequen.g.
pœnæ.mitigatio an detur malis post mortẽ. to 8.407.g.h.
pœna vitę plentia,& futuræ.to. 190.f.& seq.
pœna futura duplex. ibidem.
pœna impiorũ, ignis cõcupiscẽtiarũ.ibi.g.h.
Vide, ignis purgatorius.
pœna damnatorũ quomodo correspõdeat peccatis. to.2.60.a.b.
pœna cur sit æterna, cum peccatum pro quo infligitur sit transitorium. ibi.d.e.
pœna debita redditur damnato? indebita gratia liberato. to.2.138.l.m
Item ex verbis Apostoli probatur. ibidẽ.
pœna æterna iuste iniquis deputat.to.2.181.i.k
Diuersitas pœnarũ inferni.to.10.76.m.& seq.
pœna impiorum an æterna. to.3.63.b.
pœnæ inferni.to.4.382.d.e.to.9.176.c.to.10 218.g.& 252.d.& 289.h.& 290.d.e.& 307.m.
pœna æterna, vel summũ malũ fugiẽdum est ꝑꝑ seipsum,& oia ꝑꝑ ipsum.to.5.189.g.
De æterna pœna reproborum quæ attestatur naturæ iplorum bonę. eod.192.m.
pœna reproborũ est æterna, non deficiente dolore, nec natura.to.5.197.a.b.& 213.h
pœna æternę mortis est iusta Eod.218.e.f.
De pœna æterna, vel igne, diuersimode affligente diuersos. to.5.220.g.
A pœna æterna liberandos damnatos quidã dixerunt. ibid.220.a.& seq.
pœna æterna infligitur citra condignũ,& sic misericordiam habet semper in omnibus to.5.222.a.& sequen.
pœna infernorum.& gehennæ ignis. tomo. 8.190.

8.190.f.& seq.
Quod boni ,in pœnis malorum nõ malis eorũ,sed bonis Dei iudiciis,delectent:sed mali contristantur,si.quos non diligunt, correctos pœnas euasisse videt.eo.291.b.c
pœnæ æternitas quosdam à voluptate non deterret. tomo.9.176.d
Supplicia damnatorum impœnitentibus ir roganda, to.10.98.K.l
Qui fert plura bona,&plura mala infernũ, in ipsis pœnis habebit aliquid refrigerii.eo dem.2 8.i
Comparatio momentaneæ mortis ad pœnã æternam. tomo.10.282.d
Vide, Ignis æternus.
pœni.Punica lingua affinis Hebrææ.to.7.52.f
Vide,Lingua.

Pœnitentia.

Pœnitentia quid tomo.2:152.e
pœnitentia quotidie agenda. ibid.f
pœnitentia, renascentia animi. tomo. 3.4.K
De pœnitentia, to.3.58.d.&68.c.&350 a.to. 6. 50 k.to. 8. 410.g.& 424.h. & 449. k.l
De eadem Ser.quatuor to. 10. 154.i.&seq.& 302.K.&309.f
pœnitentiæ satisfactio quid. tomo .3. 68 .c
pœnitentia,crux fidelium. tomo.3.99.f
pœnitentia,&gratia Eodem 77.f
pœnitentia vitæ veteris expoliatio,t.421.m
pœnitentia à mortuis operibus. eod.22.h
De vera & falsa pœnitentia .tomo. 4.370.e
pœnitentię laus ibid.
pœnitentia à Deo. tom.7.348.c
pœnitẽtia medicinalis & pœnalis. t. 8. 191.m
Vide,Resipiscentia.
Quid sit pœnitere. tomo.9.222.h
Pœnitendi modus,ordo qualitas.
Pœnitentia quomodo paretur .to.4.371.g
De omnibus penitendum. to.4 373.e
In pœnitentia asit accusatrix cogitatio, testis conscientia, & carnifex.timor.to.9.221.a
Animus non solum ad pœnitentiam, sed ad patientiã præparandus. to.10.20 K
Qualiter pœnitendũ de peccatis commissis to.10.101.g h.& seq.&.114.h.& seq.
pœnitentiæ causa. eod.114.I
pœnitentiæ condicio. to.10.125.l.m
Pœnitẽtiã certam non facit nisi odium peccati,&amor Dei. tomo.10.125.m
Quid in pœnitẽtia à dño petendum sit.ibi dẽ
Modus & ordo pœnitẽdi. ibid. l. m. 292.i.K
Oẽs sensus externi, & interni cõcurrere debẽt adverã pœnitẽtiã to.10.125.m.&seq.
Nemo erubescat pœnitentiã agere qui nõ erubuit pœnitẽda cõmitere. to.10.155.d
Memoria diuinorũ beneficiorum cito pec cata nra p pœnitentiã corrigit. eo. 159.m
Nunquam Deus auersabitur ad se conuersũ. to.10.218.c

Pœnitentia sera infructuosa, & damnatorum.

Penitentia in morte. to.1.In possido.
Nisi pœnituerimus,non saluabimur.tom.2. 68.e
pœnitentia impiorũ infructuosa.eod.170.b
pœnitentia ficta,vbi male ablata nõ restituũ tur. to.2.74.K.l
pœnitentia impiorum,peracto iudicio infructuosa. to.3.73..c.to.8.69.f
pœnitentia sera taxatur. to.4.123.l.m.
pœnitentia dilata. to.4.382.a.b
pœnitere de peccato timore pœnę nõamore iustitię, non meretur veniam. to.5.124.l
Est modo pœnitentia non frustra,sed in iudicio frustra erit. to.8.90.h
Qui modo nolũt agere fructuosam in inferno agent infructuosã.eod.151.e.f.&191.a
Modo est pœnitendum,cum fructus est pœnitentię. to.8.154.K.&166.h.i
In inferno sempiterna est pœnitentia &nulla salus pœnitentię. eod.262.l
pœnitentia nemini neganda. to.4.5.a
penitentia sera & infructuosa. to.8.151.e
Item inutilis. to.10.23.g
pœnitentia nondifferenda.to.9.57.m.& seq. to10.144.K.& 155.a b.& 178.l
pœnitentia extra Ecclesiã nõ est,to.4.374.m
Apud inferos erit pœnitentia dolorem non medicinam habens. to.9.253.m
Non erit apud inferos locus pœnitentiæ to. 9.204.K.l
Superbus non agit pœnitentiam pro malis, sed gloriatur quasi pro bonis. to.9.206.c
Impœnitẽtia,spiritus blasphemia.t.10.10.m
Extra Ecclesiam pœnitentia nihil prodest.to. 10.11.l
Tempus pœnitentię,& remissionis in hoc seculo. to10.21.b
pœnitẽtiam agens ad vltimũ & reconcilia tus si securus hinc exit ego non sũ securus. to.10.115.a
Anima pœnitentię negligens medicamentũ, varijs

variis subiacet miseriis. to.10.123.g
pœnitentia sine operibus misericordiæ sterilis, parum profutura est tomo.10.151.h.i
pœnitentia finalis non est expectanda.to.10.154.i.K.
Sanus agat pœnitentiam, qui in Deo vult invenire misericordiam. ibidem.K.
pœnitentia quæ ab infirmo petitur, infirma est. ibidem.
pœnitentiam amaram in tormẽtis habẽt impii, sed non proficit. to.10.159.f.
pœnitentiam agẽtibus in præsenti. dominus subuenit. ibidem.i.
In futuro seculo pœnitẽtia nõ proficit, ibid. & 218.d e.
pœnitentia infructuosa apud inferos.tomo.10.183.a.
Iudas dimidiam pœnitentiam fecit, & ideo laqueo se suspendit; to.10.192.b
post iudiciũ fera pœnitẽtia erit.to.10.236.f.
Qui capitalia crimina dum viuunt pœnitentia non redimunt, nõ ad purgatorium sed ad infernum descendent. to.10.274.b
Nemo est qui possit in inferno pœnitentiã agere. to.10.301.K.
Satis alienum est à fide, pœnitentiam ad finem vitæ differre. Eod.311.c.

Pœnitentiæ medicina.

pœnitentia aboleri peccata.to.3.69.l & 73.d & 350.a.&c.
pœnitẽtiæ remediũ semp paratũ.to.4.372.d.
pœnitentiæ salubris medicina est seipsum accusare. to.5.172.a.
per pœnitẽtiã accedimus ad Deũ.to.8.78.d.e
pœnitentia indicat esse liberum arbitrium. to.6.166.l.
De pœnitentiæ medicina. to.9.220.d.
De vtilitate pœnitentiæ. eodẽ.222.c.

Ad pœnitentiam exhortationes.

Ad pœnitẽtiam exhortationes.to.3.312.d.& fol. seq.K.to.9.253.f.g.to.10.21.b.& seq. & 183.g.h.191.l.m.& 308.a.
patientia Dei ad pœnitentiam inuitat malos. to.5.3.d.
De eo quod scriptum, Agite pœnitẽtiam, appropinquabit enim regnũ celorum, &c. Sermo. to.102.a.& seq.
Chrs & Ioannes Baptista, ambo cæperunt serm.suũ, pœnitentiam agite &c.eod.2.b
Quomodo dominis pœnitẽdum, & quomodo seruis. to.10.114.h.
pœnitẽtia quæ Iudæis præcipitur.to.10.120.l
Exempla eorum qui pœnitentia sanati sunt: & quod post baptismum locus sit pœnitẽtiæ.Eod.121.l m
petri exemplo pœniteant peccatores. to.10.190.l.m.& seq.
Exhortatio salutaris ad pœnitentiam, per memoriam voluptuosorum, iam vita functorum.eod.218.e.f

Pœnitentia Ecclesiastica, & baptizatorum.

Non dabatur secundum pœnitentiæ publicè locus in Ecclesia. tom.2.72.g.
[illegible] to.2.71.l
pœnitentia iterata. ibid.fo.72.g.
pœnitentia Ecclesię publica.to.3.58.d. to.10.105.K.& seq.
pœnitentia quomodo paretur. to.4.371.g.
pœnitentia post baptismum. ibid.i.
pœnitendum de omnibus. to.4.373.e.
Qui iam voluntatis factus est arbiter, nisi eũ ad sacramenta fidelium accedentem pœnitet vitæ veteris, nouam inchoare non potest. to.9.220.g.h.
A pœnitentia, cum baptizantur, soli pueri immunes sunt. ibidem
pœnitẽtia in adultis debet præcedere baptisma. to.9.222.e.f.
Baptizandi an egerint pœnitentiam.to.10.104 l.& sequen.
Quomodo viuendum ante & post pœnitentiam. to.10.115.a.b.
parum est peccatorum pœnitere, nisi pœnitentiam.peregerit. eodem.154.i.
Fructuosa est pœnitentia, quando correctio libera. tom.10.183.a.
Corrumpitur pœnitentia, si eisdem quis pro quibus confitetur, rursus inuoluatur malis.to.10.218.g
Adam post peccatum pœnitẽtiæ addictus est. eodem.289.l

Pœnitentiæ ordo, & gradus.

Triplex ratio agendę pœnitẽtiæ in sacra scriptura inuenitur.to.9.222.e.f.& fo. seq i.K to.10.104.l.& 105.f g.
Tres sunt actiones pœnitentię.to.9.220.e f.& seq.copiose.to.10.120.i
prima pœnitentia. to.9.222.e fo.seq.i
Secunda pœnitentia.tom.9.223.i.to.10.105. g.h.& sequentibus.
Tertia pœnitentia.to.9.224.a.to.10.150.K,l.

pœni-

Pœnitentia Dei.
pœnitere Dei,quid sit.to.3.350.h.t.4.191.m. & le.& 224.b.&350.g.t.6.192.e.f.& 205. m.t.8.410.g.& 352.g.h.to.10.142.e.& se.
Non pœnitere Dei,quid. to.4.350.h
pœnitentiam negant Nouatiani.to.2.152.d. tom.6.6.b
pœnitet me feciſſe hominem, exponitur. to. 4.191.m.& ſeq.
Non pœnitet Deū cuiusq̃ facti ſui.t.5.141.c
Quid ſignificetur vbi pœnitere dicit Deus, & vbi non. to.5.162.K
Deus non patitur pœnitentiæ dolorē,nec in aliquo fallitur,vt velit corrigere in quo errauit,ſed quomodo homo cū pœnitet mutare vult quod fecit,ſic vbi audis, qa pœnitet,mutationem ipſam ſpera. to. 8. 353.g.h
Cum Deus mutat opera ſua per immutabile conſilium ſuum, propter ipſam non conſilii ſed operis mutationem pœnitere dicitur. tom.8.353.h.i
pœnitentia dicitur in Deo mutatio ſententiæ. tom.10.183.d
Pœnitentię laus,& maturitas.
pœnitentię laus. tom.4.370.e
Nec laici,nec ſacerdotes vno die eſſe debēt ſine pœnitentia. tom.9.142.c.d
Quanto diutius expectat Deus pœnitentiā, tanto grauiorē exiget emēdā.to.9.204.m
pœnitentię vtilitas,ac ſalubritas.to. 9. 221. m.& ſequentibus.
Statim peccatum admiſſum,pœnitentia delendum eſt. tom.9.251.c.d
pœnitentia quotidiana,quæ.tomo.10.105.g
pœnitentia quando agenda. eodem.115.g
Ob quid quotidiana habenda pœnitentia eodem.121.e.f
pœnitentiæ portus, & quantum periculum ſi peccatoribus recidiuātibus portus iſte clauderetur. tom.10.106.a
pœnitentiæ portus,nō tollendus.ibidem. a b
Quomodo dicatur portus. tom.10.160.c
De vtilitate ac neceſsitate pœnitentiæ, Homilia. to.10.120.f.& ſeq.
Et habetur tomo nono liber de pœnitentiæ medicina.
pœnitentiæ conſilium non contemnendū. tom.10.122.f
Satisfaciendum eſt Deo per pœnitentię dolorem. tom.10.123.a
Ad pœnitentiæ remedia ſemper confugiendum. tom.10.216.m.& ſeq.
Pœnitentię officia,& actio.
pœnitētię remediū,ſemp paratū.to.4.372.d
Pœnitentia vera,& eius effectus.
pœnitentia vera non annorum numero,ſed amaritudine animi cenſetur.to.10.159.h
pœnitentia quæ apud Deū non deſpicit. ibi.
De verè pœnitenti.Homilia. tom. 10. 114.l. & ſequen.
Vera pœnitentia eſt quando ſic conuertitur quis,vt non reuertatur. eodem. 125.m
pœnitentia ſiue contritio,confeſsionem parit vtilem. to.9.209.d
pœnitentia multos grauiſsimos peccatores ad vitam de morte reducit.eodē. 225.m.
Nulla eſt tam grandis culpa quę pœnitendo non habeat veniam. to.9.251.h.i
pœnitentię quorumq; creminum locus in Eccleſia non negatur. tomo.10 9.g
pœnitentia impetrat remiſsionem in hoc ſeculo,quę valeat in futuro.. eodem.111.a
Conſolatio ſuper peccatis præteritis,quòd pœnitentibus omnia dimittantur.tom.10. 49.f.& ſequentibus.
Pœnitētiam certam facit amor Dei, & odiū peccati. eodem.125.m
peccatores ad pœnitentiam conuerſi,euulſa cupiditatis radice,plātam recipiunt charitatis. tom.10.144.K
pœnitentia peccatorum hominem mutat in melius. tomo.10.151.h
pœnitentia,vel eleemoſyna,ſummum remedium eſt contra peccata. tom.10.160.d
Deus nunquam ſpernit pœnitētiam, ſi ei ſyncerè offeratur. tom.10.218.c
Quantacunq; nobis accidant peccata, per pœnitentiam ablui poſſunt. ibidem.d
pœnitentia eſt mater omnium bonorum. eodem 283.l
Errores circa pœnitentiam.
Contra eos qui dicunt diſciplinam,moreſque humani generis corrumpi dando hominibus pœnitentię locum, promittēdo impunitatem delictorum ſi cōuerſi fuerint. tom.8.375.h.& ſeq.
Pœnitentes.
pœnitentibus præſens Deus.tomo.1.230.c
pœnitentes propriè,qui.tom.2. 152.d. tom. 4.28.f
pœnitens quomō miſericordia Dei dignos.

tom.4.202.f.g.Retracta.to.1.20.h
pœnitentes non debent retrospicere.tomo. 5.152.f.153.g
Qīs quē pœnitet aliquid,secū rixat.t.8.79.c
Qui de incerto pœnitentiā egerunt, certam misericordiam meruerunt.eodem.161.e
Quem pœnitet,punit seipsum.Eodem.195.f
Cum audis hominem pœnitere peccatorum suorum,iam reuixit,cum audis confitendo proferre conscientiam,iam de sepulchro eductus est sed nondum solutus, & a quibus soluendus. tom.8.377.K
pœnitens nil aliud est,nisi sibi iratus. to. 10. 30.b
Sermo ad pœnitentes. eodem.126.g.h
poetices inuentio. tom.1.165.h.i
poetarum mendacia. tom.1.179.e
poetarum iudices Grammatici.eodē. 165.i
poetarū lectione delectatus Augu.t.1.30.b.c
poeticæ philosophia prēferēda.to. 1. 148.K
poeticę nimium ad dictus taxatur.tomo. 1. 144.f.& sequen.& 156.c.d
poetas non omnino philosophia contemnit. tom.1.150.m
poeticę nugæ repudiandę.tom.1.245.m.tomo.2.194.m
poetarum fabulas non interpretandas allegorice. tom.3.10.b
poetarum fabulę ad vtilitatem referendæ Grammaticis. to.4.325.d
poetæ quate scripserint. tom.5.52.e
poetarum licentia. tom.4.85.l
poetarū more mētitus est Virgilius.to.5.3.g
poetę fuerunt tempore quo fuerunt iudices in populo Israel. tom.5.172.d
poetæ,dicti sunt theologi. ibidem
poetas Plato e republica expulit.to. 5. 15.d
πρωτοτ tom.6.43.i
polemon Philosophus.tom. 1. 15. K.tomo. 2.74.f
polemon ex luxurioso,quomodo continēs factus. tom.2.194.g.h
polemon. tomo.5.187 m

Pollutio.

post pollutionem nocturnam inuoluntariā non licet communicare sacrificio.tomo. 10.247 h
polygamia,quid. tom.4.367.c
Quę sint pompæ diaboli, quibus renuncian dum est. tom.9.249.e.f
pompeius Cęsaris gener. tom.5.23.e
Magnus Pompeius. eodem.481
Gneus Pompeius primum Iudęos expugnauit. tomo 5.168 h.i
pompeius ingressus Hierusalem,& templū Iudęos tributarios fecit. tomo.5.182.c
pompilius. tom.5.22.c
poma immatura,super paleam matureſcūt. tom.5.214.d
De pomis Sodomorum,quæ maturata dum premuntur vel mordentur,in fumum ac fauillam corio fatiscente vanescunt. ibidem.215.c
pomorum custodia quid significet.tom. 8. 290 a.b
Quare Christus poma quærebat in arbore in qua nulla esse sciebat. tomo. 10.164.d
Christus quærens poma in arbore, & nō inueniens, maledixit arbori. ibidem.d
pomona dea. to.5.36 g
pondera minora maioribus cedunt.tomo.1. 201.a
pondus. to.3.179.a
pondera & mensura. to.4 213:h
pondera corporū,sūt, quasi amores eorū. to.5.101.e
pōdus animæ,est amor bonus vel malus.ibi dem
pondera gemina sunt:& quid sit pondus.to. 8.50.m
Catalogus summorum pontificum, vsque ad tempora August. tom.2.226.c
Quæ apud pontifices cum Christo acta. to. 4.165.e
pontificem vnum constituerat dominus populo suo,ambitio autem plures. tom. 9. 79.f.g
pontifices plures,inter Iudęos', contra præceptum Dei ibidem
populus modestus,& grauis, commendatur. tom.1.210.f.g
Et de populo dissoluto & nequam. ibidem.
Regimen populi. tom.3.350.k
Recensio populi. tomo.3.244.l
populus quid est secundum Scipionem, & Ciceronem. tomo.5.17.g.& 194.i
populum,uel rempublicam, non fuisse cætum Romanorum ostendit.Eodem. 194. i.& sequentibus.
populi definitio secundum Augustinum.tomo.5.17.g.& 194.i.& 197.e
de populi Dei diuersis ætatib.eo.155.g.&se-

Licet

Licet alius populus Dei nō fuerit, quam Iudaicus, nihilominus fideles fuerunt alibi dē alia gente. to.5.183.a,b
Qualem populum suum velit esse Deus.t.9. 193.l,& fo.seq.a,& seq.
Inter populum cęli & populum terræ medius pendebat Apostolus.tomo.9.254.e,f
populus & turba,quid differant. to.10.24.h
populus quem non cognoui,seruiuit mihi: exponitur. Eod.164.b
populonia Dea. to.5.54.k
De porcis pręcipiatis. to.4.145.m
porci,contemptores veritatis dicuntur.to.4 414.g
porcus inter animalia immunda, quiu nō luminat. to.6.75.h,i
Et quos adumbret. ibid.i
porcus significatione immundus. tomo.8. 540.i
porcina pro immunditia ponitur. Eodem. 28.c
porphyrij duo. to.1.24 f
porphyrij error. Eod.9.c
porphyrius Paulum procacem ait, ob petri reprehensionem. tomo.2.21.m,& fo. seq.h
porphyrius Siculus negat Christum viam salutis,gratiam,& veritatem.tomo.2.64.k, & seq.
porphyrius philosophus. tom.5.62.e,& 84. d,& seq.
porphyrii error circa passiones deorū.to.5 84.d,& seq.
porphyrius videt aliqua de trinitate sensisse. Eod.87.f,& seq.
porphyrius correxit platonem de transcorporatione animarum,licet errauerit.to.5 91.c,& seq.
porphyrius per oracula Deorū, confitetur Deum nostrum. to.5.195.c,& seq.
porphyrius quomodo dicat Christū bonū, sed nō Deum,& Christianos errare.to.5. 195.e,& seq.
porphyrius,& alis similes ei,debuerūt retrahi a sacrificiis deorum dicentes Deū Hebræorum summum esse, qui in lege prohibuit sacrificia fieri,nisi sibi soli.ibidem 196.a,b
De porphyrio & platone, quomodo dicūt ex quibus resurrectio potest elici tom.5. 239.d,& seq.
porphyrius dixit omne corpus esse fugiēdū. to.10.199.l
porphyrius debuit credere mundū periturū. to.5.209.b,& seq.
porsenna rex. to.5.46 g
porta mortis,& portæ Sion,quæ sint. to.8. 21.g
Duodecim portæ Hierusalem, quæ sint.Eo. 316.d
In porta prædicare,quid sit. to.8.476.b
porta Dei est,confessio. Eod.369 h,i
De angusta regni porta.Sermo. to.10.28 c, & seq.
porta clausa. to.10.125.b
Quomodo intelligatur,porta hęc quam vides non aperitur,& hō non transit per eā to.10.130.h,i
Due sunt portę,scilicet paradisi,& Ecclesiæ. to.10.196.i
Non portant inuicem onera sua, nisi qui habet charitatem. to.8.598.g,h
portentum vnde dicatur.to.5.192.m,& seq.
portenta non sunt contra naturam. ibid.m
porticus quinq; legem signant. to.8.252.e, & 304.g,& 384.c, to.9.32.l
portio viuorū,Deus est,vnde semper viuāt. to.8.451.i
positionum differentiæ. to.2.100.e
possibilia Deo multa,quorū exēpla desunt. to.3.266.k,l,& 278.d
possibilitas naturalis,iuxta pelagium. to.7. 243.h
possibilitas nostra ex Deo. to.7.252 i
Omnia quę possumus,in domino possum⁹, non a nobis. to.10.14.a
Vide infra,potentia,potestas.
possessiones episcoporum,& clericorum.t. 1.in posido.
possessionss.Ecclesiasticæ. Ibidem.
possessione habere licet Christianis. to.1. 256.g,h
possessio nostra,Deus. to.4.378.d
Nemo possidet Deū, nisi qui possidetur a Deo. to.4.378.d
possessio quomodo permissa,& vetita.to.6. 65.f,& seq.
possidet,& possidetur a nobis Deus,& totū propter nos. tomo.8.72.g,& fo. 80.h,& 91.l,m
Ille possidet quæcunque habet, qui est dñs terū suarū:qui cupiditate tenetur, possessus

sus est, non possessor. eod. 147. h
Verè omnia possident, qui creatori omniũ adhęrent. tom. 8. 151. K, l
Dei sunt quæ possides, dei sunt quę non possides. to. 8. 156. b
Aliud est possidere dei, aliud possidere hominis. ibid. c
Res alienæ possidentur, cum superflua possidentur. to 8. 504. e, f
Quomodo Ecclesia sit possessio dei. ibidem
A possessione rei priuatę cur abstinere debeamus, aut ab amore, si non possumus a possessione. ibid. h
In re quam quisq; priuatus possidet, necesse est vt superbus sit. ibidem. i
possessio dei eris, vt colaris ab eo: & ipse erit possessio tua, vt colas eum. tom 8. 558. c
possessio terrarum, iure humano est introducta. tom. 9. 14. a
De verbis exactis Apostolorũ, Nemo quicquam ex eo quod possidebat suum proprium esse dicebat: Sermo. to. 10. 83. g
possessio terrena, & exercitatio est humanitatis, & supplicium cupiditatis. t. 10. 107. e
De possessionibus presbyterorũ, regularium. tom. 10. 315. g, h
possidere terram, est esse mitem, & in hęrere deo. to. 10. 322. i
Qui vult possidere terram, videat ne possideatur a terra. ibid.
possidonius Episcopus Calamẽsis, vitam Augustini descripsit. tom. 1. In possidonio.
possidius qũo cætus a Donatistis. t. 7. 88. a, b
posteriora dei. t. 3. 91. b, & fo. 231. a, t. 4. 348. g, & l, t. 8. 470. g, & 525. h, i
Christus postulat pro nobis, secundum humanitatem. tom. 8. 5. a
potentia naturalis. to. 1. 102. h
In potẽtia nõ collocãda, fęlicitatis. t. 1. 140. f
potentia sequi debet iustitiam. tom. 3. 138. K
potentia dei non minuitur eo, quia aliqua non possit. to 5. 42. h
posset deus facere multa noua incomprehẽsibilia sua scientia, si vellet: nec tamen ea improuisa haberet, sed æterna præscięntia contineret. eod. 109 K
potentia Christi maximè apparuit in Lazari resuscitatione. to. 8. 222. k
potentiam & iustitiam dei vsq; in altissima annunciare, quid sit. ibi. 254. h
per potentiam damnandorum, quandoque exercet disciplinam liberandorum. tom. 8. 266. f, g
potentiam angelorum omnis homo desiderat, sed iustitiam angelorum non amat. eod. fo. 355. m, & seq.
Si potentia dei operatoria rebus subtrahat, intereunt. to. 8. 453. b
Quanto Christus erat potentior, tãto maluit esse patientior. tom. 9. 117. a
Omni potentia dei in quo cõsistat. t. 10. 187. g
potentia diaboli, qua persequitur bonos, vtilis est Ecclesiæ dei. to. 5. 87. c
Quos per patientiam vincat diabolus, & a quibus vincat, & p quid vincatur. ibi. & seq.
potentia peccandi quomodo remoueatur a Deo. to. 5. 239. m
potentes seculi multa coguntur facere quę Deo displicent. to. 2. 99. b
potentatus nostri, qui sint. to. 8. 33. f
potentum ruinę quotidianę crebrescunt, & cadentibus illis sępe quesiti sunt, quos nemo quæsiuisset, nisi a talia refugia confugissent. eod 138. K, l
Opus est potentem esse, sed in bonitate non in malitia. eod. 165. i
potes non est, nisi iustitia. tom. 8. 207. c
Si potens est qui mundo imperat, quàm beatus est qui deum portat? to. 10. 126. a

Potestas.

In potestate hominis est mutare in melius volũtatẽ, sed potestas a deo datur. t. 1. 18. a
In potestate nostra quomodo simus & quomodo non. tom. 1. 21 b, c
potestas nocẽdi. t. 3. 353. h, t. 4 222. l, t. 8. 398 f
potestas omnis, & boni, & mali a deo. tom 4 222. l, to. 6. 180. d, to. 8. 71. l
potestatem quandam egenam qũo cõsecten tur dæmones, priuati luce diuina. t. 5. 93. b
potestas permissi dęmonibus, qua tyrannos concitauerunt, multorum contulit Ecclesię vt martyrũ numerus impleretur. t. 5 87. a
potestatem nocendi non dat deus desuper, sed permittit. to. 8. 46 b, & fo. 49. d
Deus dedit homini potestatem per spiritum suum, in membra sua to. 9. 258. m
Date est homini potestas super omnia alia creata. tom. 9. 243. i, k, & fol. seq. e
Quatenus potestati ordinatę obtemperandum. to. 10 6. b
per potestates quomodo consulat hominibus Deus. tom. 10. 6. h

Et ibi pulchra similitudo, de pędagogo & pueris luto ludentibus
Homo vnde habeat potestatem. to.10.84.l
Potestas dei,& diaboli.
potestas tenebrarũ,quid sit: & quomodo qs ab illa eruatur, & transferatur in regnum charitatis. to.2.143.d
potestas dei, & humana. to.3.350.l
Non fit potestatem dei timeas, vt de misericordia desperes. to.8.208.a
potestas iniqua sub potestate dei est. ibid.
Qui dat tantam potestatem,de potestate habet æquitatem. ibidem.b
Quę deus non potest. to.10.188.h
Potestas humana.
potestati quatenus subiecti Christiani.tom.1 247.l,to.4 427.l,m
Terror temporalium potestatum.to.2.53.a
potestas regalis, & tormenta regalia, ad qd sint instituta. to.2.74.e,&seq.
potestas secularis,ad quid ordinata sit. to.2.192.h,& sequen.
potestate humana qũo vtendũ.to.2.epist.70.
potestas Ecclesiastica,aduersum improbos. tom.4.20 d
potestatibus sublimioribus subditi sint Christiani. to.4.427.l,m
potestates mundanę. tomo.4.331.b
potestatis imperiosę exemplum.t.4.400.m
potestas omnis est a diuina prouidentia.to.5 47.e,& k,& sequen.
potestatem si habent boni, & scientiam regẽdi habentes,nihil est fęlicius rebus humanis. tomo.5.47.e
Qui resistit potestati, dei ordinationis resistit, &c.exponitur. to.10.6.b
De potestatum falsis iudiciis multiplicibus. tom.5.190 g,& seq.
Non est potestas nisi a deo,quomodo intelligatur. to.8.71.l
potestas iniqua nihil possidet, nisi de supergrederetur iussio. tom.8.266 g,h
Sic ordinauit deus Ecclesiam suam, vt omnis potestas ordinata in seculo,habeat honorem,& aliquando a melioribus: exemplum.to.8.484.f,g
Aliquando potestates, bonę sunt, & timent deum: aliquando non timent deum: sed semper eis obtemperandum est, nisi vbi venitur ad causam Christi. ibid.i
Maiori potestati obtemperandum, minore contempta. to.10.6.b
Christus premit omnes aduersanter sibi seculi potestates to.10.14.i
potina dea to.5.33.d,& 39.i
potitianus Afer, Christianus. to.1.53.l
Antonii vitam narrat. ibid.m
potus. tom.3.77.K
prædium Christi cum septem discipulis beatitudinem designat. tom.9.121.m
Bonum est aliquid inter prandendum,vel cęnandum, legere. to.10.154.g
prauicordius,quis sit. to.8.562.g
praxeani hæretici,qui. to.6.6.a
prędicantatores,& sortilegi, fugiẽdi Christianis.to.8.21.i,& sequen.
prędecedendo Christũ, Satanas es: sequendo, discipulus eris. tom.8.82.a
Qui prędecedere deum volunt,corrigi nolũt. eod.181.e,& fo.246.d,e
Ratione præcellit homo. to.1.210.l
prędceptum de ligno uitæ,cur datũ.t.3.204.a
Hominem potuisse intelligere periculũ ex prędcepto contempto. ibid.f
Cur prędceperit dominus Adę abstinere a re bona. tom.8.255.m,& seq.
prędceptum primis parentibus datum, quare prohibitorium. to.10.29.f,g
præcepta dei in ęternũ seruabuntur. t.1.16.h
prędcepta dei implere potest homo, si velit: quomodo dictum.t.1.12.m, to.2.119.h,i tom.7.428.b,c
De mandatis dei instituendis. tomo.1.35.h
Ad prędcepta sua deus animas excitat.eod.fo. 154.c
præcepta dei,imber cęlestis to.1.273.a
Deus nihil prędcipit, quod sibi prodest, sed illi cui præcipit tom.2.6.b,c
prędcepta dei,an possit homo custodire suo arbitrio. tom.2.119.h,& f,121.m
prędcepta dei, qui suis viribus implere existimant,Iudæis similes sunt, to.2.246.h,i
præceptorum dei impletio, vnde.t.3.275.g
Quæ sint præcepta patris. tom.3.307.e
Et de eisdem obseruandis. ibi.
prędcepta dei ad omnes Christianos pertinẽt tom.4.381.l
præceptum dei aduersarius noster,cui oportet consentire citò. tom 4.397.b
præcepta dei seruare, est voluntatem eius facere. to.4.407.a
prędcepta dei si audirent ciuitates, pacẽ fra-

ternam & supernam possiderent. t.5.16.l
præcepta Christi contra perditos mores. to. 5. 19. m
præcepti transgressio, gratia spoliauit primum hominem, & libidini mortiq; subiecit. Eodem. 115.a
Præcepto diuino, dum tempus est, parendũ est, sempiterno carere cupimus supplicio. to.5.221.h
præcepta Dei non fieri, nisi dante, qui præcipit. to.6.269.a
Vltra præcepta Dei multa facit libera charitas. Eod.273.m,& seq.
Quur præcipit Deus quod scit non obseruãdum. to.7.229.a
præcepta Dei haud impossibilia. t.7.244.l, & fo.248.a
præcepta Dei facilia charitati. ibi.b,c
præcepta diuina non esse grauia, quomodo accipiendum. to.7.464.m
præcepta Dei implentur in noĩe Saluatoris, non in viribus præsumentis.to.8.120.b,c
Rogandus est Deus, vt det ipse quod præcepit. to.8.439.f,g
Contra eos qui putãt hoc solo nos ad faciẽdam institiam diuinitus adiuuari, q; Dei præcepta nobis in notitia proferunt, vt ea cognita iã sine gratia Dei solis nostræ voluntatis viribus impleantur. ibid.
Vt præceptũ iubentis impleantur, necessariã esse gratiam, adiuuantis. to.8.252.d,e
præceptorum Dei opera, laudes sunt eius q; operatur in suis. eod.407.i, Vide Lex.
Deus præcepti sui transgressione offenditur. to.9.193.h,i
Deus præcepti sui obseruatione placatur. ibi.
præceptorum Dei transgressione. to.9.199. f,& seq.
Superbi ideo præcepta Dei faciunt, vt cõtra Deum faciant. eod.206.b
Domini aliqua p̃cepta, vt faciamus, aliquę admonitiones ne fiant. to.10.119.a,b
Deus non præcepi impossibilia. tomo.10. 155.f,g
præceptum qui non impleuerit, nisi pœnitẽtia subuenerit, euadere pœnã non poterit. to.10.157.g
De præceptis diuinis: Sermo.to.10.228.g.& sequent.
præcepta Dei nolentibus sunt grauia, volentibus sunt leuia. to.10.307.b,c

Præcepta legis, Dicalogi, & Euangelij.

præcepta vitæ cur in lege minora quàm in Euangelio. to.1.237.c
præcepta legis qualia. to.2.16.a
præcepta legis quomodo in adiutoriũ data. to.2.121.m,& seq.
præcepta legis spũssanctus in nobis implet. to 2.121.a,b,& fo.175.h,i
præceptorum obseruationem non nobis tribuamus. to.2.246.h,i,& fo.seq.i,k
præcepta omnia referuntur ad charitatẽ. to. 3.64.i
præceptoru m intelligentia ex gratia.t.3.66.a
præceptorum decalogi cum charitate, data à spiritusancto, comparatio. to .3.271
præcepta viuendi, ex leuitico. tomo.3.a 301.c
Distinctio præceptorum decalogi. to.4.49. c,& seq
præcepta veteris testamenti duplicia.t.6.34. g,& fo.78.g,& 112.f,g
præcepta Dei decẽ ita distinguuntur, vt tria in vna tabula ad Deũ, septẽ in alia ad proximum pertineant. to. 9.68.K,l,tom.10. 203.f,g
Quod amore nõ timore impleãtur. t.8.68.l
Non præciperet Deus, si ĩpossibile esse iudicaret, vt hoc ab homine fieret. t.8.183.e,f
Si considerãs infirmitatem tuam deficis sub præcepto, confortare exemplo. ibi.
Discussa præcepta, aut omnia eadẽ inueniũtur, aut vix aliqua in Euangelio quę nõ dicta sint a prophetis: præcepta eadẽ, sacramenta non eadem promissa non eadem. to.8.263.h,i
De conueniẽtia decem præceptorum, & decem plagarum. to.8.286.k, to.9.248.f,& seq.to.10.175.i,& seq.
Verbum breuiarum multa præcepta in duo redegit. to.9.197.h,i
Duo sunt præcipua præcepta, ex quibus cętera pendent. Ibidem m, & seq. tomo.10. 242.a
præceptorum legis distinctio. tomo 9.200. a,& e
præceptum, Nõ facies alijs,&c cõtinet duo, quæ continent decem, & illa decem ofa. to.9.201.g
Optima & summa præcepta in lege quę. to. 10.31.d

præceptorum vtilitas. tom.2.35.K,l
Vnde fiet omnium res, si in vno offendat, q totam legem seruauerit. ibidem.
præcepta quædam viuendi. to.3.312.g,h
Vitæ præcepta paucis assequuntur. t.1.164.g
Non omnibus omnia præcipi. tom.3.15.a
Quo tempore quid præceptum sit, considerandum. ibid.b
præcepta viuendi, ex scriptura. to.3.300.i, & seq. abunde.
præcepta seruiliter fieri, vel liberaliter. to.3.351.l
præcepta suatia. ibidem.f
præceptorũ obliuio, & memoria. t.3.222.i
Iussa dei non prodesse deo. to.3.347,a
præceptorum obseruatio. to.4.377.m
Quæ duplici genere continetur. to.10.156.c
præcepta deorum pro moribus perditis. to.5.19.i,& sequen.
Summa præcepta quæ accipiunt spiritales; nõ possunt accipere carnales. t.8.131.c,d
Quicquid in præcepto difficile est, leue est amanti eod.232.d
Vbi præceptum, ibi iudicium. to.8.295.l
præceptum quale habeant angeli, & sancti, in cœlo. eod.571.c,d
præcepta duplicia to.10.18.c,d
præcepta, & consilia, in paulo. to.10.77.l
præceptores non contemnendi, etiam in sacris literis. to.3.2.c, & seq.
Lege prologum.
præcingere quid sit, & quid significet præcingere fortitudine to.8.340.c
Ideo præcinguntur maxime homines, vt ad operandum sint promptiores. eo.418.K
Qui prædam vult de paruo, præda efficietur magno, eod.270.h, & so.382.c
Quando eris præda hominum, iam diabolo præda es to.8507.e
De prædestinatione elegans verbũ. t.1.11.c
prædestinationis ordo certus. tom.1.42.c
De prædestinatione diuina satis abunde disserit Augusti. tom.2.epist.105, to.3.74.h,i & 77.g
prædestinatio dei firma. to.3.20.2, to.8.71.a, tom.9.92.K
Vide, Deus.
prædestinatio dei nunc tacenda propter frigidos? to.7.417.h,i, & seq.
prædestinatio diuina. to.9.168.l, & seq Et so. seq d,e
Ille prædestinatione & præscientia; oues, & hircos solus nouit, q prædestinare & præscire potuit to.9.236.b,c
prædestinatio, & vocatio dei sine pœnitẽtia. tom.2.91.b,c
prædestinatio vocationis nostræ occulta est. tom.4.198.m
prædestinatio, & reprobatio, an sint ex meritis nostris to.4.218.c,d
prædestinato, & præscientia dei, pfunda. to.9.168.i, & sequen.
De prædestinatione, & gratia. tom.7.394.d
Inter prædestinationem, & gratiam, quid interfit. to.7.405.a,b
prædestinatio, & præscientia dei, quid. to.7.418.b, & 459.g,h
prædestinatio nomine præscientiæ significat aliquando tom.7.418.i,k
Christus, in quantum deus, non est prædestinatus. to.9.109.m, & seq.
prædestinatus, quomodo Christus. to.4.417.l,m, t.6.408.e,f, & 422.l, t.9.109.l, & seq.
prædestinatorum executio to.1.83.i
prædestinati ab origine mundi electi. t.2.39.h, & seq. & fo.85.c, & 91.a,b
prædestinati multi latitant adhuc sibi & aliis ignoti, quia peccato subditi. tom.5.11.g
prædestinatos liberauit Christus a dæmonibus humilitate sua. eod.80.K,l
prædestinauit deus in sua sapientia numerũ electorum suorum: quos non meritis proprijs, sed sua gratia discreuit, cum iam essent damnati in sua radice. to.5.130.i
prædestinatur quis, & eligitur diuina gratia. ibid.130.d
prædestinatus nullus perire potest. t.5.184.d
prædestinata & electa ecclesia non se ducet a diabolo quãdo soluetur tẽpore vltimo. tom.5.201.m
De prædestinatione sanctorum. to.7.401.e, & seq. tom.10.74.K,l
prædestinatorũ numerus certus. t.7.439.a,b
Sunt quidam ita prædestinati, vt nouerit dominus qui pertineant ad corpus eius. to.8.333.l
prædestinatio nostra non in nobis facta est, sed in occulto apud ipsũ in cuius præscientia est: tria vero reliqua in nobis sunt, vocatio, iustificatio, & glorificatio. t.8.580.f
Qui prædestinati sunt ad salutem, ipsi vocantur ad pœnitentiam. eod.so.571.f, & seq.

prędestinati sunt innumerabiles.t.9.143.l,m
prędicamenta Hebraica. to.6.127.e
De post prædicamentis. to.1.103.i
De prædicamentis in generali eo.99.g
prędicatur quibusdam ad salutem, quibusdā ad iudicium tom.2.59.e,f
Quomodo per stultitiam p̄dicationis, deus saluos faciat credentes. to.2.136.c,f
Cum p̄dicatur diuitas colenda propter ęternа bona, magnum quid agitur.to.5.55.h,i
prædicant verbū boni & mali in Ecclesia.to.2.199.d,& 229.d,e,t.3.30.f,g,& K,& 96 h,i,to.4 415.h,to.7.28.k,l,to.8.82.i,K
prędicandum quid tom.4.425.d,& seq.
prædicanda semper veritas to.8.67 a
Et non audituris prædicandum. ibid.e
Multi prędicant veritatem non caste, quia vē dunt illam precio cupiditatum huius seculi. tom.8.25.g
prędicare veritatem nihil est, si cor a lingua dissentiat to.8.192.h,& 229.c
Tunc prædicatur recte verbum veritatis, si authoritas duorum testamentorum non relinquitur tom.8.232.c
Non perfecte credunt, qui quod credunt, p̄dicare nolunt to.8.432.i,K
Apostolus excludit solum prędicantes falsitatē, non eos qui lingua veritatē, in pectore falsitatem habentes Christum annunciant. eo 433.h
Tales prædicantes non credunt quod loquuntur, & ideo reprobati sunt, licet sint vtiles aliis ibi.i,K
Sicut qui verum quod prędicant non credūt & illi qui verum quod credunt nō loquūtur: ita fidelis prędicatur, nec antequā credat loquitur, nec cū crediderit tacet. ibid.
prędicare verbum dei, nō tam securum, quā audire to.9.86.c
Discipuli ad prędicandum missi sunt, nec a seipsis ire causi sunt to.9.129.l
Dicere aliquibus pro officio competit, aliq bus pro deuotione audite. tomo.10.3.a
Super tectum prædicare to.10.76.g
prædicare, maximus labor to.10.104 c
De eo quod Apostolus dicit, Prędica verbū, insta opportune, importune, argue, increpa &c. Homilia to 10.92.a,& seq.
prædicatio Euangelii externa, hominū: operatio interna dei tom.3.95.i
prędicatio veritatis, bonus odor Christi.tomo.3.355.m
prędicatoribus vana gloria insidiatur. tom.3.355.a
prędicatio mirabilis to.4.353.i
prędicatio quęcunq; veritatis, nihil proficit audientibus, nisi spiritus sanctus interius curet: nec alii modi etiam quibus deus loquitur hominibus to.5.132.g
Nouissima prędicatio. tom.9.144.h,i
prædicationem suam Christus & Ioānes cōtra impęnitentiam, ideſt, peccatum in spiritum sanctum, cęperūt.t.10.10.m,& seq.
p̄dicationis labor, nō refugiēd⁹.t.to.104.c,d
Episcopi raro excusantur a prędicatione.to.10.278.l,m
De ministris verbi, & benedictione dei to.1.80.g,& seq.
prędicator pro populo oret.t.2.147.a,& c,d,& g,& sequen
prædicatores ministrant uerbum, deus dat incrementum tom.3.26.i
prędicatori eadē necessaria quę oratori.ibi.l & sequen.
prędicator obedientius auditur cuius vita orationi respondet. to.3.30.f,& seq.
Quare prędicones verbi, stipendium accipiāt. tom.3.264.d
prædones verbi diuersos esse secundum linguę, ingenii, vitę, diuersitatem.to.3.30.i
Vide, prædo.
prędicaturus oret deum ibid.i,& 26.g
prædicatorem quibus rebus instructum esse oporteat, lege liberos de Doctrina Christiana.to.3.Et de cathechizandis rudib.t.4
Deb et sibi non omnino displicere, qui dicit. tom.4.323 b
prędicatoris error, quo sanandus.t.4.327.d
Contra prædicatores sua q̄rentes.to.4.411.l m,& sequen. to.8.433.h
prædicatores veritatis persecutionē patiunt. tom.4.399.f
prędicatori verbi dei prębeat necessaria, cui prædicatur tomo.4.447.f
prędicator licet teneatur reprehendere tñ posset a reprehēsione cessare i casu.t.5.4.K
prędicatorum contentiosorū genera duo. tom.7 67.c,d
prædicatores officium ibid.h
prędicator iniquus, nihil sibi prodest sed audientibus.t.3.30 f,t.4.415.h,to.7.13.d,e,78.i,& 111.d,to.8.101.m

prædi-

prædicatores,etiam mali,audiendi sunt. ibi. vndecunque.
prædicatores duplices to.7.136.g
Quod dicitur attende:non a quo dicatur.to. 8.101.m,& seq.
prædicator qui dictor est,& non auditor, alteri prodest,sibi nocet eod. 147.a,b
prædicatores peccatores deus prohibet.to.8 157.f,g
Quòd bona quæ per ipsum prædicantur, proficit post se ibi.m.& seq.
prædicator malus, operatur aliquãdo aliqd boni,etsi non factis suis, salutẽ verbi dei. tom.8. 166.c
prædicator quicquid boni dicit, & veri dei est qđ dicit,& de deo dicit:si forsan aliqd aliud dicit quod dicere non debuit, hõ dixit,& sub deo dixit.eod.180.l,m,& seq.
Quantumcunq; existant excellentes prædicatores veritatis,& p miracula fortes,mortuos in corde sine gratia dei suscitare nõ possunt. to.8.319.K,l
p̃dicator fidelis,pellican° est ĩ solitudine, ni cticorax ĩ parietinis,passer ĩ tecto.eo.375c
prædicatorum tria sunt genera. ibid.
prędicatores verbi, dicti boues triturantes. to.8.395.e,f,to.9.20.l
Bonus odor Christi to.9.80.b,c
Cœli to.8.389.h
Firmamentum ibidem
Oues in medio luporum ibid.k,l
Nubes dei to.1.79.a,92.c,d,143.b
Montes dei to.8.87.h,i,139.l,392.i,K
Flumina to.4.450.c
Abyssus to.8.125.f,g
Medici ibid.319.K,l
prædicator humiliari potest ab eis q veritati contradicunt: non ipsa veritas quam credit & loquitur. tom.8.432.l
Contra prædicatores timidos ibidem.i
prædicator fidelis,nec antequã credat,loquitur:nec cum crediderit, tacet ibi.
prædicatores, quomodo debeant ascendere & descendere to.8.467.e,f
prædicatores loquũtur foris dominus intus ædificat eo.489.g,h
prædicator tandiu dicitur bonus, donec obiurget vitia eo.496.m
Et si malus est qui tibi loquitur, nontamen malus est quẽ loquit sermonẽ.ibi.496.a,b
Si facit quod prædicat,& tu nõ facis,in ignẽ tu, in regnũ ille:si non facit quod tibi dicit,& pariter facit mala quę facis, & dicit bona quæ non facit, pariter in igne ęnum ardebit ibi.b,c
prędicator quãdo faciat locum domino, & quando ipse sit locus domino. to.8.504.f
prędicatores veritatis ridẽt. eod. fo.520.g
prędicatores deum deprecentur, vt eorum pedes lauentur. to.9.86.f,g
prædicatores studeant implere quę p̃dicant. eo. 144.e,f
Cauendum est a uanis prædicatoribus. to.9. 104.b,c
prædicator,legatus pauperum ad auditores. to.10.4.l,m
Ad concinatorem erigendę aures,ad deum mens to.10.9.h
Verbi prędicator dicitur,qui Euangelium p̃dicat,& non verborum. tomo.10.11.c
prędicator aures omium pulsat, sed conscię tias quorundam conuenit. tom. 10. 16.l
p̃dicatoris officium,iubente & terrente deo corripere peccantes tom.10.17.b,c
prędicatores,& prędati nostri,non spernẽdi tom.10.23.i,K
prædicatores in locum apostolorum a deo vocati ibid.
prædicator vnde gaudere debeat.t.10. 23.K
Et eius solatia in periculis quę. ibid.
prædicatoris est erogare verbum dei: domini vero est illud in cordẽ viuificare,& hominem conuertere to 10 39.f
De malis prædicatoribus, & pastoribus:& q̃ audiendi to.10.41.g,h
Et de Cathedra Moysi. ibid.h,& K
prędicatores,serui conducentes operarios. to.10.49.d
prædicator aliquando non docet, sed commemorat to.10.55.m
prædicatores qui decepti deceptoria docuerunt,qũo populum vnitatem,respiscentes persuadere volebant. to.10.87.f
Intelligenda verba prædicatoris, vt credanẽ credẽda verba dei,vt ĩtelliganẽ.eo 85.e,f
prædicatoris, siue Episcopi, officium quomodo dulce,& onorosum to.10.104.c,d
prędicatoris est loqui in templo, populi autem tacere & audire. to.10.114.i
prędicatores debent annũciare dura: & quare. tom.10.159.K, & seq.
Opus p̃dicatoris ĩ quo cõsistat.t.10.209.i,K

Discretio prædicatorum: to.10.275.f
prædicator verbi dei qualis esse debeat. vide Doctor, & Catechismus.
prægnantis anima quid sœtui possit ex affectione varia subinducere to.5.111.1,k
prægnantes animę. tom.8.118.a, b,& 355.g
prægnantes qui to.10.20.K, & seq.
Væ prægnantibus,& nutrientibus; &c. quomodo intelligendum eo.21.a
prælatorum ac præpositorum, authoritas,& officium. to.2.95.m
prælatura sine auiditate suscipi debet,& sine desideria respui to.2.1141.e,f
prælatorum munus. to.3.350.K
prælati habent exemplum a Romanis, multipliciter. tom.5.31,& seq.
prælati debent ignoscere aliquando misericorditer. ibidem
prælati, licet peccent non reprehendendo, tamen dissimulare licet eis in casu.t.5.149.g
prælati ideo præficiuntur, vt reprehensioni peccatorum non parcant. quod etiam debent facere ibid.I
prælatus qualis, vel rex debeat esse, in vita,& in modo regendi to.5.148.h
Ad prælationem promouet Ecclesia pro meritis dignos, nõ ex genere sanguinis, sed secundum ordinẽ Melchisedech.t.5.1208.c
prælatus cur debeat corrigere delinquentes. eod.193.k,l
In prælatione non est amandus honor, sed opus quod per eundem honorem & potentiam fit. to.5.194.e,f
prælati debent intendere,& ocio vitæ contẽplatiuę propter veritatem,& exercitio actiuę propter charitatem ibid.
prælatio indecenter appetitur. ibid.
De prælatis Ecclesię, quibus datum est iudicium in ligando & soluendo. to 5.202.K
prælati multi ligãtur affectu, non cupiditate volare nõ possunt propter officium implendũ nõ pp parẽtũ meritũ.t.8.174.l,m
De prælatorum periculis. eod.422.m
prælatorum Ecclesię tentatio. ibid.
Si malus prælatus de oue errante rationem malã reddit: quid reddet hęredicus, qui ouem in errorem impulit? to. 9.232.b,c
prælati & subiecti, differentia,& æqualitas. tomo.9.229.m,& seq.
Vide, præpositi, Princeps.
prœium bonam. tom.3.348.i
prœlia vincuntur, vel perduntur, diuina prouidentia. to.9.168.e
Vide, Pugna.
prœmia,& supplicia, manent animas. tom.3.208.l,& fo. seq.a
prœmium virtutis deus. ibi,
prœmia diuersa post hanc vitam. to.1.246.d
tom.3.351.g
prœmia iustorum. tom.3.347.i, to.4.383.i
prœmium, & finis beatorum, erit deus. to.5.241.K
prœmium virtutis, erit ipse qui virtutem dedit. ibidem
prœmium dei ipse deus. to.8.264.c
prœmio dominus quare nos inuitet. t.10.3.d
prœmium quod maneat bonos & reprobos. to.10.94.d,e
Exhortatio ad prœmium ęternum. to.10.272.f,g,& sequen.
prœnestinus mons. to.5.123.m
prœposita. to.2.154.K
prœpositos mutare sine causa, non est laudabile to.2.153.h
prœpositi quales esse debeant. to.2.154.K, to.4.380.b,c
prœpositi mali, audiendi. t.2.226.d,& 229.d,e
prœpositi ferendi to.3.347.m
prœpositorum custodia, quando vtilis. ibid.I
prœpositorum negligentia, quid pariat. to.4.122.c
prœpositi sunt per quos nunc Ecclesia gubernatur to.5.202.i
prœpositi mali sua quœrentes. tom.9.73.l,m
In congregatione Christianorum, prœpositi plebis eminentius sedeant. tomo.10.242.h
prœputio quomodo bonum,& malum. to.7.361.f
prœsentia a prœsto nominatur. to.2.158.g,h
prœsentior nobis est deus, quo cum purius amamus to.2.72.g
In prœsentia dei, quomodo etiam sint quę futura sunt tom.8.158.c,d
Sic prœsens est deus vbiq; vt vbiq; sit totus. tom.8.367.d, e
prœsentia dei falli non potest. t.2.90.l,& seq.
Vtrum prœscientiam sui casus habuerit diabolus to.2.20.f,& seq.
prœscientia dei. to.3.62.h,& 195.i,& 347.a, & 356.K, to.9.169.d,e
prœscientia dei, de malis tomo.3.210.h
præscientia quid tom.4.224.b,c
prœscientia,

prescientia,& scientia dei,& quomodo accipienda. ibid.d e
prescientia dei non est iniusta. to. 4.216.i,K
prescientiam futurorum qui tollit, vt Cicero minus est tolerabilis, quàm qui ponit fatũ esse vim positionis syderum. to.5.41.h
prescientiam Dei Cicero negauit ibid.
prescientia dei sit cum libero arbitrio. ibid.
prescientiam dei & voluntatẽ confitemur,sicut verum & summum deum ibid.i
Qui prescivit rerum causas, voluntates nostras ignorare non potuit ibid. K
Quantum deus prescivit leges valere, tantũ valent & orationes nostrę ibid.l
Non ideo peccat homo, quia deus prescivit illum peccaturum: sed deus præscivit illum peccaturum si peccat ibid.
prescius futuros malos ereat deus, vt ostendere possit quid mereatur eorũ culpa, & quid sue donetur gratia.to.5.98 f,&130.l, & sequen.
prescientia ęterna contineret deus,si qua nouа faceret,vel facere vellet. to.5.109.m
prescientiam vel quod prescivit deus, non mutat, sed dꝰ mutare statuta, iuxta quod naturalium rerum ordo gestabat. eod. 124.
Nec prescendo deus quęquam peccare cõpellit, nec eum aliquid futurorum latet ibid. 130. m
De præscientia dei certa, & fixa scientia.tomo. 5.141. d
pro prescito,si cognosceret,nõ oraret Ecclesia, sicut nec ꝓ diabolo.t.5.222.m, & seq.
prescire aliquando accipitur in bona parte. to. 5.222.f,223.g
Quòd deus prescivit peccatores,etiam in veteris marum to 8.187 h
Deus quomodo prescientia sua facit,quę futura iam fecit eo.410.g,h
Prscientia dei nõ est causa peccatorũ.t.9.83.d
prescientia dei, neminem cogit ad peccandum. to.9.178 i,K
presumptio vitium intolerabile. to.3.86.g
præsumptio spiritus to.4.393.d
præsumptio de misericordia dei, & iustitia propria to.8 51.h, & seq.
presumptio humani generis,in duobus esset tolet. to.8.148.g,h
De nulla re est præsumendum, nec de ipsa nostra iustitia to.8.193.g,h
præsumptio tua sit deus. to.8.310. d
præsumptio quantum malum. to. 10.46.f
præsumptionis malum. to.10.33.i
præsumere de deo,& de homine,quid distet tom.10.168.a
Nemo præsumptione superbi spiritus, non sibi a deo datum munus pontificatus, inuadat. to.10.176.m
Nemo de suis viribus periculose præsumat. tom.10.151.b
præstigia quædam fiunt à demonibus, ad decipiendum. tom.5.172.l
præteritum pro futuro,in prophetis.tom.8. 129.l,& seq & 391 c,
præterita per futurum dici,non facile occurrit. to.8.392. d,e
præuaricatio hominis. to.3.fo.vlti.a
præuaricatio prima per serpentem cœpit.tomo.4.304.h
præuaricatores æstimari omnes peccatores terrę,exponitur to.5.251.h,i
præuaricatores legis,qui to.8.371 l
præuaricatio nõ est,vbi nõ est lex.eo.384.d,e
Qui dicantur præuaricatores ibid.
præuaricatores quomodo in Gręco dicant tom.8.459. a
Quomodo præuaricatores sint omnes peccatores terræ, cum vbi non est lex, nõ sit præuaricatio ibid.
Quomodo Psalmista non sit contra Apostolum in hac sententia ibid.c, d
Qui sint præuaricatores terræ. ibid.f,g
Quòd ad illam præuaricationem ęt paruuli deputẽtur, propter originalis peccati vinculа, in similitudine ꝓuaricationis Adę. ibid.h,i
Tanta manifestior est præuaricatio,& peccati minor excusatio, quanto legis maior cognitio. ibidem
precatio to.3.348.K,& 351.l,& 356.l
preces sacerdotum tom.3.66.a
precatio ad deũ, secundum omnes psalmos totius Psalterii.t.9.260.a,b,& seq. copio.
Deus humanarum precũ benignius est & iustus auditor to.10.158 i
Homo cęlestium ignarus, docetur quid precari debeat. to.10.191.c,d,196.a,b
precium quid to.10.31.K
precium verbi dei nullum est ibidem
precium,quo comparatur uerbum Dei, qđ to.10.31.K,l
præcium ęternę vitę,quod to.10.51 l

precio

precio ſanguinis emitur mũdus. t.10.186.m
precium ſanguinis a Iudæorum gazophylatio ſeparatur ibi.
Iudæi ad requiem peregrinorum, ſalùatoris deputant precium. tom.10.189.i,K
Regni cęlorum precium tom.10.97.d
precio dominici ſanguinis ager figuli comparatur to.10.192.c
preciũ ſaluatoris non peccatoribus ſumptũ prębet, ſed peregrinis requiẽ.t.10.192.b,c
prema dea to.5.54.i,& ſeq.
Ad presbyterii gradum raptus Auguſt. to. 1. in Poſsidonio.
presbyteri miniſterium verbi ab epiſcopis accipiunt. ibid.
presbyterorum laus to.1.255.m
presbyteri inferiores epiſcopis, tempore Auguſtini tom.2.26.d
presbyter nomen ætatis to.4.33.d,e
presbyteri cuiuſdam admirabile exemplum to.5.129.a,& ſeq.
Ad presbyteros ſuos, malam vitam eorũ reprehendendis, Auguſt. Ser. to.10.295.e
Vide Sacerdotes
preſſuræ maiores, vnde generi humano. to. 10.94.d
primus tom.5.2.h,& ſeq.& 21.d
priapus, fęcunditatis deus. to.4.131.l, to.5.33.e,& 39.i,& 54.i,K
primatum an mali teneant in Eccleſia. to. 7. 140.K,l
primatum perdidit Eſau, propter lenticulæ concupiſcentiam ibid.l
primiani cauſa tom.2.209.l,m
Contra Primianũ Maximinianus ordinatur epiſcopus to.6.9.a
De Primiano epiſcopo Carthaginenſi, & de examinatione cauſę ipſius in concilio. to. 8.96.d,& ſeq
Quòd cum omnibus ſibi adhęrentibus excommunicatur. eo.97.c
primiani & Cęciliani cauſę diſcuſſę. to. 10. 82.c,d,& ſeq.
primitia ſingulariter to.3.26.i,K
primitię, & primogenita, differunt. to.4.83.f
primitiæ hominis to.4.201.K
primogenitus, & vnigenitus, eſt Chriſtus. to. 3.47.K, to.491.l,& 425.h, to.6.45.c
primogenita quę dicantur tom.4.90.K
primogenita & primitiæ, quo diſtẽt. t.4.83.f
primogenita naturę. tom.5.187.g,& 188.e,f
primogenita noſtra quæ ſint. t.8.514.K,l
Occidere primogenita, magna pęna eſt. ibidem. l,m
primogenita occidere ab homine, vſque ad pecus quid ſit ibi. m, & ſeq.
primogenita cordis noſtri, fides eſt. t.9.249.b,c, to 10.176 c
primogenita Aegyptiorum to.10.171.f
Aegyptus primogenitis percutitur, quę Iudęorũ percuſſerat primogenita. t.10.172.i
Chriſtus eſt primogenitus ex multis fratrib. tom.10.208.m
Chriſtus principatum ſuper humerum eius habuit, quãdo crucem portauit. t.10.162.a
princeps, & poteſtates, dicti, dęmones. to.2. 100.K
principes & poteſtates huius ſeculi t.4.312.i
principum arbitria, pro legibus. to.5.31.k
princeps gloria alendus eod.42.b
principiũ leges, ip & cõtra veritatẽ. to.7.89.i
princeps populorum, ſunt principes gentiũ congregati cum Deo Abraham. to.8.142.l
princeps dicti ſunt angeli tom 8.435.l
Mundi princeps, quomodo dicatur diabolus. tom.9.95.l,m,103.a
principẽ mundi eiici foras, quid ſit. t.9.129.c
Quomodo princeps tenebrarũ, foras miſſus tom.10.50.h
Qui ſint principes & rectores mundi. tom. 10.148.b
Vide, Reges, Prælati, Præpoſiti, Dux
In principio creauit, &c. varie intellectum. tom.1.75.b
Exponitur to.5.102.e
principare to.1.107.g
In duobus nõ eſſe principiũ & fin. t.1.t11.f,g
principium to.3.166.d
principii vocabulum, quomodo de deo prę dicetur tom.3.107.l
principium quid tom.4.294.c,d
principium omnium nõ poteſt eſſe niſi vnũ. to.5.103.h,& ſeq.
principia duo poſuerũt, Marcitæ, & Heracleonitę to.6.5.d
Cerdoniani ibid.
Marcionitę ibi.f, in fine.
Manichęi tomo.6.6.e,39.e
principia tria quidam docuerunt. tom.6.5.f
In principio, ideſt, in patre. tom.6.241.k,l
In principio, ideſt, in filio. t.2.78.a,267.i, to. 3.157.b,166.l, to.4.340.f

principia duo vel tria,non dicimus esse in diuinis . to.5.87. g
Quomodo per principiũ cõuenienter intelligatur filius ipse,in quo deus cœlũ & terram,ideſt,ſpiritalem & corporalem naturam fecit to.5.102 e
principium vnum pater, filius,& ſpirituſſanctus.to.6.241 g,h,to.8.423. m,to.9.64.c, d, & ſeq copioſe.
Quãdo principium cum deo,vel quod principium , vel quomodo cũ illo principiũ qñ quidem & ipſe eſt principiũ. t.8.422.f
Tecũ principiũ ĩ die virtutis tuę,q̃d ſit.ibi.k,l
Cum ſit principiũ pater, de quo & filius, & filius principium, nõ tamen duo, ſed vnũ principium ibid. m
Qui in principio erat,intra ſe concludit omne principium to.10. 125.b
priſcilla,& Maximilla,prophetiſſæ Montani to.3.256.K,to.6.5.h
Priſcilliani, alias Priſcillianiſtę.
priſcillianiſtæ Manichæorum ſimillimi.to.230.h,& 117.e, f
priſcillianiſtarum error, de mendacio. to.1.27 g,to.4.10.m,& 15.a
priſcillianiſtę mendaciloqui to.4.10.m
priſcillianiſtam tolerabilius mentiri quam catholicum to.4.12.d
Cum Priſcillianiſtis & mendaciorũ patronis,quomodo diſputandum tom. 4.15.a
priſcillianiſtę,a priſcilliano appellati, Gnoſtici ſunt & Manichæi. tom.6.8.b
priſcillianiſtarum dogma, iura, periura, ſecretum prodere noli ibi b,c
Mundũ a malig[illegible]
Fatum ſyderum admittunt ibidem
Carnes abominantur ibid.
priſcillianiſtarum diuortia to.6.8.b,c
Carnem a malignis angelis conditam. ibid.
Scripturã in ſuos ſenſus allegorizant ibi.c,d
De Chriſto Sabellianos ſequuntur. ibidem
Contra priſcillianiſtas & Origeriſtas. to.6.207.m,& ſeq. Retractationum t.1.26 m
priſcillianus Sabellianum antiquum dogma reſtituit to.6.208. b
priuatio cognoſcitor per habitum. t.5.101.a
priuatio quid. tomo.1.103.m,to.6.179.e,f
Iudicio legũ ab obtenta dignitate deiicitur, q̃ priuilegio ſibi cõceſſo abutit̃ t.10.250.a
Modi prioris to.1.77.d,& 104.a, b
probæ viduę ſcribit Auguſt.tom.2.epiſt.12. probabile Academicorum. to.1.146.d, & ſ
probabile quid ſit ibid.147.a,& ſeq.
Facere quod videtur probabile citra aſſenſum,nefarium eſt to.1.253.e
probabile quomodo inductum ab Academicis. ibid. m
probationis effectus fructum ſuum Habel. to.8.178.h
Qui non probatur non proficit. eod. 247.h
problemata Græce, q̃ propoſitiones appellantur , quæſtiones ſunt habentes aliquid quod diſputatione ſoluendũ ſit. t.8.281.c
Expoſitio problematis Samſonis,de leone. to.10.181.f,g
procas rex to.5.174.b
prǽmunitio aduerſus procellas.t.3.350. a, b
proceſsio & natiuitas,quid differant.t.4.348 b,to.6.237.K
ꝓceſsio ſpirituſſancti a pr̃e & filio.t.3.156.f
proceſsionem , & generationẽ , diſtinguere difficillimum eſt ibid.m
proceſsio & natiuitas in diuinis,longe difficilis eſt intellectu to.9.106.a
Vide, Chriſti natiuitas, & Natiuitas
proclianitę hæretici,Seleucianorum ſectatores addiderunt inſuper Chriſtum non in carne veniſſe to.6.8.i
Non eadem omnibus proſunt.tom.7.70.b,c
Nulli ꝓdeſſe,impiũ eſt,& credule.t.8.368.K
prodigioſa mortis cupiditas. to.2.64.g
Vide,Mors, Occidere
Interficere,Circuncelliones
prodigia varia,& ſtupenda tom.5.301
prodigium quodammodo fuit formatio mulieris de uiro eod.111.d,e
prodigia non dicerẽtur,ſi vſitato naturę curriculo gignerentur:quę tamen ſub diuina prouidentia non fruſtra gignuntur. ibid.
prodigia dicuntur quaſi procul dicant. to.5.217. m
prodigia dñr q̃ aliquid portẽdãt.t.8.140.d
prodigia quæ dicãtur.ibi.& 250.k,t.9.32.b
prodigium,quaſi porridicium. tom.9.32.b
Quid prodigus figurauerit to.9.216.f
De filio prodigo,Sermo to 10.29,e, f
Conuerſio filii prodigi to.10.290. h, ĩ
proditionis conſideratio to.4.6.a,b
profectus to. 3.346.c
profectus noſter per tentationẽ fit.t.8.202.b
proficere, & deficere,inter ſe contraria ſunt vſitatius tamen profectus in bono accipitur,

tur, quando non additur in quid proficiatur. Eodem. 454. b
Cum cęperit homo cogitare proficere, incipit pati linguas aduersantiũ, & q̃cunq; illas nondũ passus est, nõ proficit. t. 8. 467. h
Qui non proficit, non videt iniquitates. Eodem. 468. a, b
Omnis qui proficit, ascendit: sed si sic proficiat vt non superbiat. to. 8. 477. b
proficiendum non standum, non retro eundum. to. 10. 74. i, K
In omni possessione non omnes inueniunt probi, non omnes reprobi. to. 8. 90. f, g, & 368. a, & sequen.
Ad quacunq; professionem te conuerteris, para te pati fictos. to. 8. 90. h
In omni professione sunt probi & reprobi. tom. 8. 369. f. g
Propter eos qui profitentur quod non sunt, non perit, fraternitas pia. Eod. 508. m
Sine gratia de nemo potest tenere quod profitetur, nec profiteri audebit. tom. 8. 510. a
profunditas in scriptura, q̃d. t. 2. 172. g, 182. f
Qui de profundo clamant, non penitus in profundo sunt, sed clamor ipse eos leuat & sunt alii profundius in profundo. t. 8. 113. h
profunditas iniquitatis. to. 8. 241. d
Debet quisq; videre in quo profundo sit, de quo clamet ad dominum. Eod. 497. a
profundum nobis vita est ista mortalis, & semper in profundo est, nisi homo liberetur & veniat ad eũ qui super omnes abyssos sedet. ibidem. b
Valde in profundo sunt, qui nec clamant de profundo: & quale sit profundum vbi cõtemnitur deus. ibidem
progenies quomodo accipitur. to. 4. 47. l
progenies viperarum, qui. to. 4. 111. h
prohibitio auget desiderium operis illiciti q̃n iustitia non sic diligit, vt peccandi cupiditas eius dilectione vincatur. t. 5. 113. e
Ex prohibitione auctum est desiderium, non extinctum tom. 10. 60. m
prolepsis, anticipatio. to. 3. 46. a, to 4. 48. e, & 53. h, & 69. a
Non statim proles est illius, quod ab alio venit. tom. 2. 130. h
promissionis filii commendatur. t. 2. 142. e, f
promitti bona, mala prædici. to 2. 197. g
promissiones diuinę. tom. 3. 68. c. to 9. 57. b
promissa dei. to. 3. 348. b, to. 9. 163. e, f
promissiones duorũ testamentorum diuersę. to. 4. 52. a, b, & 83. g, tom. 8. 81. l, & 265. i
promissiones Abrahę factę, per Christi aduentum completæ. to. 4. 249. e
promissiones quando ad Abraham factę fuerunt. to 5. 148. m
promissio secunda Abrahæ quãdo facta fuerit ibid. m, & seq. Tertia fo. 149. K, & seq. Quarta ibid. 58. c, & seq. Quinta fo. 151. c, Sexta ibid. 150. h, Septima ibid. 151. b
De testificatione ad Abraham, qua eidẽ seni de sterili Sara filium spopondit, patremq; eum gentium statuit, & promissi fides sacramento circũcisionis obsignatur. ibi. c
Isaac, & patri, & matri fuit promissus, & ambobus risere to. 5. 152. h
promissio facta fuit Abrahę principaliter de duobus. to. 5. 157. b
Quod tempore sit impleta promissio dei de terra Chanaam, quàm in possessionem & Israel carnalis accepit ibid.
promissio diuina, quo anfuerit facta Abraham, Isaac, & Iacob. tom. 5. 169. d
Tempore regni Dauid & Salomonis, promissio facta Abrahæ adimpleta est. to. 5. 157. c, d & seq.
promissio facta Dauid, non fuit completa in Salomone. to. 5. 162. f, g
Quam diuersa acta sint in regno terrenę Hierusalem, ab his quę promiserat deus vt intelligeret, promissionis veritas ad alterius regis & regni gloriã pertinere. ibid. i, & seq.
promissiones temporales, mysticam significationem habent to. 6. 96. l
[redacted] to. 6. 204. b, c
In veteri testamẽto sunt promissiones tẽporales & terrenę. tom. 8. 89. e, f, & 576. i, K, & 578. b
Nihil promittit deus q̃d nõ reddat. eo. 69. k
In veteri testamento sunt promissiones rerũ terrenarũ, in nouo regni cęlorũ. to. 8. 82. k
Quòd promissa illa alia significant. ibidem. promissa sua nõ aufert deus, sed differt eo. 113. g
Rebus ipsis persuasit nobis fidelem se esse promissorem, & largum datorem. ibi. h
Tandiu est quisq; promissor, donec det q̃d promisit. to. 8. 115. b
perfectio promissorum, abstulit verba promittenda. ibid. c, & 266. d, e
Non sic promittit deus suis aliquid in cęlo, vt deleat in terra. tom. 8. 120. m

Alia est promissio sub lege positorum, alia sub gratia. eo.133.i,K
Omnes ꝓmissiones Dei in Christo firmatę sunt quia in illo impletū est, ꝙquid pro salute nostra prophetarū est.to.8.259.l,m
Omnes illę promissiones patribus factę non perseueraturfigurabāt futuras promissiones perseuerantes,licet pauci intelligerēt. ibidem.260 h
Cō populus Iudaicus expectabat promissionem terrenā,& animaduertit eā abūdare apud īpios,nutauerūt pedes eiº, tāq̄ sine cā coluisset Deum.to.8.261.a,b,& 265.h
Cur non eadē promissa veteris,& noui testamēti:& quare primo terrena promittit oportebat,quam cęlestia. Eod.265 i,K
Cur omnia quę iudęis promissa sunt,defecerint,& sint ablata. to.8 261.m,& 265.l
promissio Dei facta est ceta,fixa,& incōcussa,fidelis,& dubitatione carēs,quę cōsolatur afflictos. eod.169.i,K,& 325.g,h
Nemo potentū promissiones Dei corrūpit. to.8.270.m
Quæ promisit Deus,Dauid,non abstulit,sed distulit. eo.325.b
Sicut verum est quod promittit, ita certū est quod minatur. to.8.353.l
Vt promitteret,misericordię suæ fuit,vt exhiberet misericordiā quā promisit,veritatis fuit. eod.362.e
promissis suis Deus tēpus constituit,& tempus eius promisit implendis. to. 8 420.i
Quod sit promissum eius tanquā finale,quo decurrit nostra omnis intētio, & ad illud quo ordine veniatur,non tacuit promittēdo & pronunciando. to.8.420.i
[illegible] ibi.K
Quia incredibile videbatur,quod ꝓmittebat Deº homines futuros ęquales angelis, nō solum scripturam cū hominibus fecit vt crederent,sed fidei suæ posuit mediatorē vnicum filium suum. ibid.l,m
promissionum Dei chirographum.to.6.92.8.& seq.&.520.i
Quod promissiones illę terrænę figura spiritaliter intelligantur. Eo.469 i
promissio Dei non perit,si non sit qui custodierit testamentum eius. t.8.506.l,m
promissiones vitę prędentis,& futurę.eodē.551.e,f
Quædam promisit deus,& adhuc non dedit sed creditur illi ex his quæ dedit, pro quibus complēdis etiam nobis chirographū scripturam sanctam reliquit.tom.8.555.l
Promissio dei,& mundi,sicut minę eorum, longe differunt. to.9.129.g
Vna est mundi promissio. ibidem
Indulgentiam peccatorū promisit deus, sed crastinum diem,qua pęnitentia, non promisit. to.10.17.a, b
De omnibus rebus quę nobis in scripturis diuinis promissa sunt, vna tantum remansit to.10.21 d
Deus ꝙd in se credētibus ꝓmiserit.t.10.42.c
promissa dei quę,& ꝙ homo in hoc seculo constitutus ea capere nequit. to. 10.53.h & sequen. copiose.
Indicibilia quę promissa nobis in vita ęterna prędstabuntur. ibidem. m
Angelorum ęqualitas nobis promissa. tom. 10.59.g
Quomodo exigere possumus dominū deū vt vobis reddat qđ promisit.to. 10.74. m
promissa mundi semper fallūt, dei autem ꝓmissa nunquam. to.10.82.h
promissio dei a quo pendet. tom.10,99.c
Quid nos deo demus,& quę ipse a nobis exigat,q̄que nobis ꝓmittat.t.10.107.a,& seq.
Semper dominus maiora tribuit, quā promittit. to.10.177.f
promissa Apostolorum nobis proficiunt, si opera eorum fecerimus. to.10.219. m
per ea quę quisq; cognoscit prędstita discat a deo sperare promissa. to.10.213.m
Vt animus fiat capax ad intelligendum Christū suspēdit ꝓmissa,nō abstulit.t.10 242 i
Tene quod promisit deus, vt in nouissimis vita tua crescat. to.10.248.e
Deus multa ꝓmisit,quę dedit.t.10.248.l, m
Implētur quotidie reliqua,quę ꝓmissa sunt. ibid. m, & sequen.
In nostra potestate est promittere seruitium deo,non autem desistere.tom.10.306.m
pronunciatū,apud Ciceronem.to. 1.186. k
pronunciationis efficacia in sacris literis.to. 2.91.d
Inuentio,& pronunciatio,in sacris literis.to 3.2.h, i
propagatio hominū non est talis qualis fuisset absq; peccato: & esset non potest nisi

Deus

deus interius operetur. to.5.237.m
Deus quibus prope sit.to.863.i,k,& 117.b
Qui sint prope vel longe a deo.tom.4.304.a
Nihil propius est animę carne quam gestat. to.8.466.f,g
Vide infra, Propinquitas.
prophani, si quid bene dixerint, non aspernā dum. tom.3.111.c
prophetæ, qui. to 2.87.e, & 89.d, to.4. 44.d
prophetæ videntes appellari. tom. 2. 165.K
prophetæ per Heliam significantur. tom.3. 10.m, tom.6.16.h, i
prophetarum eloquentia. to 3.24.c, d
prophetica ad mentem pertinet.t.3 226 i, K
prophetis credendum. tom.3.351.e
prophetarum prædicta. tom.4.129.l,m
Addere prophetis to.4.306.h,i
prophetæ quasi præterita narrant, quæ sunt futura to.4.403 d,e
Apostoli item tomo.2.111. L
prophetæ non dei tom.4.417.h
prophetæ non omnes sua vaticina intellige bant to.5.53.l,& sequen.
prophetis cur credendum. tom.5.94.h
prophetarū tempus, præcipuę fuit a Samuele vsque ad reditum israelitici populi de Babylonia to.5.157.l
prophetę quid dicantur. ibidem.
prophetarum eloquia tripertita. Ibid. 157.e
propheticis locutionib⁹ manifestis, quomodo oportet tropicas admiscerit.t.5.165.d,
prophetas quos habuerint Iudæi ex quo redierunt de Babilonia, post Malachiam, Aggæū, Zachariā & Esdram. t.5.168.i,K
Qui prophetauerint temporibus, Ionathæ, Achaz, & Ezechiæ regum. tomo.5.275.c
De temporibus prophetarum, quorum oracula habentur in libris: quinq; tūc de vocatione gentium multa cecinerunt, quando Romanorum regnum cępit, Assyriorumq; defecit. ibid.
Prophetę minores, & maiores, cur sic dicantur. tomo.5.176.l
prophetæ tres de minoribus, non inuenitur quo tempore prophetauerint. eo.176.K,l
prophetæ processerunt omnes philosophos & poetas. Ibid.179.d
prophetę veri fuerunt philosophi.t.5.180.g
prophetas quando nō habuerit gens Iudęorum. to.5.182.m
prophetæ si præsciuerūt futura, multomagis sciens sancti iam facta. to.5.208.f,& seq.
propheta blasphemant Manichæi to.6.contra Faustum, & aduersarium legis & prophetarū copiose.t.1.219,item, to.2.102.l
prophetas nihil de Christo prædixisse, Manichæi fingunt. to 8. 1.i
prophetarum testimonia de Christo. ibid. K & sequen. copiose.
Contra prophetarum & legis pugnatores. tom 6.188.l
prophete fuerunt etiam post Christi aduentum to.6.200.l
prophetæ non missi. Ibid.201.e,f
prophetarum facta mystica. to.6.126.f
prophetarum interfectores, qui. to.7.31.d,e
prophetæ, nubes. to 8.24.a,b
Non ideo fecit Christus aliqua, quia ꝓphetæ prędixerunt sed ideo prophetę prędixerunt, quia ille facturus erat. Eod.344.c
propheta quādo loquitur ex persona sua, ipse dominus loquitur per eum qui ei indicat veritatem quam loquatur.to.8. 185.l
prophetæ in occulto audierūt, quod in aperto prædicauerunt. Eod.421.h,i
prophetę annunciabant Christū pleni Christo, & illi eum venturū præcedebāt quos præcedentes non deserebat. to.8. 542. m
propheta erat Christus to.9.30.l
ꝓpheta i patria sua hōore ñ habet.ibi.,i& se.
prophetas quare deus ꝑmiserit, qui de Christo testimonium darent. tom.9. 69.i
propheta malus esse potest. to.9.135.h
prophetæ prędones Christi, Christus iudex. tom.10.112.a
Omnes prophetę testimonium Christo venturo perhibuerunt. tom.10.134.e,f
Agabus propheta prædixit Paulum apprehendendum Hierosolymis. Eod. 182.l
prophetę prædixerant Christum venturum iudicandum, & iudicaturū. to.10.243.a,b
Christus implens prophetas, in carnem se esse venturum per eos prædixit.to.10. 182.i
prophetia. to.3.226.i, & 351.e
prophetia in veteris test. historia. t.4.193.h
prophetiarum differentia. to.4.222.f,g
prophetia bona, & mala. to.4.224.f,g
ꝓphetāt ęt mali.ibi,l,& se.t.8.388.a,t.9.79,g
prophetia inter dona spiritussancti.t.4.223.i
Quod facta in Ecclesia, videatur in scriptura prędicta, & futura fienda, sicut prędecentia credenda sint. to.4.333.i

pro-

prophetia omnis clarior est luce. to.5.41.h
prophetiarum nondum finis eod.64.m
prophetico more, quomodo sermones tropici propriis admisceantur. to.5.129.g
prophetia de Iacob, & Esau, quomodo impleta sit. ibid.154.i,K
prophetia ad Heli sacerdotem, quid significauit. to.5.160.d
prophetasse inuenitur virgo Maria, ante Ioannem baptistam. to.5.168.i
prophetiæ multę fuerunt in vsu solius populi Israel, q̃ nō puenerunt ad nos. t.5.175.c
prophetauerunt Hieremias, & Sophonias, sub Iosia rege. to.5.177.l
prophetauerunt tres minores prophetę, scilicet Aggęus, Zacharias, & Malachias tēpore captiuitatis Babylonicę. ibid.178.e
prophetarum omnium scripta, cur non inueniantur, dicit se nescire: aliquam tamē rationem assignant. to.5.204.c,d
prophetare mysterium Christi, etiā in aliis populis quam Iudæorum, multi compulsi sunt. eod.183.b
prophetię diuersa sunt genera. to.8.3.c
In ꝓphetia bñ miscēt ꝓterita futuris. eo.6.K
Omnis prophetia imaginem habet futurorū tom.8.505.a
prophetia de Christo nunquam defuit, vsq; ad aduentum eius to.9.18.h,i
Quęcunq; Christus opere compleuit, prophetata de eo erant. to.9.126.f,g
prophetiarum veritas. tomo.10.28.a, & seq.
Ex his quę antè prophetata, completa sunt, nō dubitandū & ea q̃ restant cōplēda. ibi.
Impleri quotidie, quę Christo & Ecclesia prophetata sunt. to.10.49.m
prophetia omnis a deo est. to.10.125.g
prophetias impręgnationem Mariæ designātes, exponit Iosepho Archāgelus Gabriel tom.10.132.d,e
In dubiis prophetiarum, prouocandum est ad codices Iudęorum. to.10.137.d
Propiciatorum propiciatio.
propiciatorii mysterium. to.4.53.i
Quæ sit propiciatio apud deum. t.8.498.e,f
prouiciari dicitur, cum deus propitius fit impietati. to.8.218.l
propiciatio non fit, nisi per aliquod sacrificium, & sacerdotem. ibid.
propitius non dicitur deus, nisi cum veniam dat peccatis. tom.8.365.K,l
Cui verè propitius est, non solum dōnat peccata, ne noceant ad futurū seculū sed etiā castigat, ne semp peccare delectet. ibi.l,m
propinquitas vera, quę sit. to.2.42.f
propinquitas nō sanguinis, sed orationis societas pensanda est. Eod.71.f,g
Nihil animę sua carne propinquius est. to.2.178.i, & sequen.
propinquare deo, & ab illo recedere, qd sit tom.8.85.K,l
Ibi propinquitas, vbi consensio. to.8.497.g
propositum differt ab electione. t.4.217.g,h
Secundum propositum, quid sit. to.2.290.i
propositum dei, & hominum. ibi.K,l
propositum hominis bonum, non sine miserante pius domino to.7.299.h
Vide, Voluntas.
Nulli licet dimittere propositū, licet dignitatem perdiderit propositio. to.10.307.a
Malum est cadere a proposito, sed peius est simulare propositum. Eod.314.i
proprietas denegatur religiosis. to.2.153.K, & so. sequen.d,e
De percipienda verborum, & locutionum proprietate. tom.3.9.c
Diuinæ proprietates. tomo.9.156.b
ꝓpria vix siue dolore relinquunt. t.10.160.f
proselyti Iudæorum. tom.4.27.e, & 441.K
proselytus. to.5.183.b
proselytus quomodo duplo filius gehennæ. to.6.63.b, & seq. & 106.m
proselyti qui dicantur. to.6.63.d,e; to.8.300.b, & 550.c,d
proselyti qui sint. tom.8.568.c,d
proserpina ab Orco rapta. to.5.60.h
proserpina, Libera dicta, Orca, & Tellus nutrix. to.5.61.K
prosopopeia. tom.7.5.h
ꝓsperitas hui' seculi fluxa, & fragilis. t.1.140.
prosperitas rerum perditio. ibidem.
prosperitas in bono, & in malo. t.3.34.a, & d
prospera, & aduersa, quō ferenda. to.3.347.c
prospera multa nobis videntur, quę aduersa sunt, & contra. tom.4.425.f
prosperitas auget luxuriam, & alia peccata: aduersitas vero tollit. to.5.10.f, & K
prosperitas seculi deceptoria est, fluxa, caduca, & mortalis. to.8.123.c.
Multi res aduersas timent, prosperas non timent, cū periculosior sit prospera animo quam aduersa corpori. Eodem.160.e

In

In prosperis non debere extolli, exemplo admonemur. ibid.
prosperitas seculi, baculo arundineo cõparatur. to.8.302.d
Quicquid prosperũ venit magis metuendũ est. eo.312.a,b
prosperę res quam periculosæ. to. 10.111.f
Quomodo ꝓspiciat Deus de cęlo, vt videat &c. to.8.168.a
Geruasij & Protasij translatio mirabilis. t.1.57.K
Dominus quomodo protectio super manũ dexteræ tuæ. to.8.471.K,l,& fo.seq f
protegi a templo Dei, quid sit. eo.44.b
Semper protegi necesse est, & sine ꝓtectione Dei nihil sumus. to.8.212.m
protectus ẽ Christus a multitudine malignãtium protegẽte se Deo, protegente carnẽ suam ipso filio,& hominem quẽ gerebat. eod.213.i,K
Nõ sic protegit Deus, vt quasi subleuetur ab eo quem protegat: subleuat quẽ protegit, non onerat. to.8.388.d
protestatio Augustini. to.1.280.K
De Proteo. to.1.150.l,& 166.l,to.5.84.b
prouorbiorum liber, est Salomonis.t.5.66.h
prouerbia vulgaria homines audiunt,& prouerbia Dei dormitant in eis. to.8.482.b
prouerbiũ, Malo ꝙ teneo, quã ꝙ spero. ibid.
pronidentia piorum in rebus externis. to.3.264.l,m
prouidentia Dei regna donantur. to.5.53.c,& 168.d
prouidentia Dei oĩa fieri.. to.1.140.d, Retracta.fo.8.e, to.7.412.f, to.8.574.h,i,& seq. copiose.
Omnia diuina prouidentia regi. to.1.155.g, to.3.191.l,& 253.m
De prouidẽtia Dei,& hoĩs libertate. t.1.223.c
prouidẽtia dei, nec facto ꝑmitt, &c. t.2.142.c
prouidentiæ diuinæ ratio non mutatur. to.2.6.l,m,& fo.seq.d
Argumenta diuinæ prouidentiæ. to.3.191.m
prouidentia piorum in rebus externis. to.3.262.l,m,& fo.seq.b, to.4.412.f
prouidentia. to.3.347.a,& 352.d, t.4.186.a, to.5.43.c
prouidentia, quid Ciceroni. to.4.187.g
prouidentię diuinæ attribuenda est afflictio, tam bonorum quã malorum. to.5.2.d
prouidentia diuina bona & mala præsentia facit cõmunia bonis & malis, nõ autẽ natura. eod.3.c
prouidẽtia creatoris mũdi alta est. t.5.10.m
prouidentiæ diuinæ occulto iudicio vera religio defuit Romę, quam debeat eligere, eod.20.K
prouidentia qualiter regna disponit. t.5.43.c,d
prouidentia diuina regna constituantur nõ fato, vt quidam dixerunt ibi.47.d,e
prouidẽtia diuina finit agere causas secũdas. to 5.63.i,K
prouidentia Dei occulta est. eo.64.h,i
prouidentia diuina, quare maiora munera corporũ dedit multis brutis, quã nobis. to.5.69.g,h
prouidentiam Dei probat Plotinus, etiã ad hac æterna,& ima pertingere. to. 5.85.K, & 36.a
prouidẽtia Dei ornauit temporũ cursus, ad dandam legem. ibid.a
prouidentia diuina admonet nos res non insipienter vituperare, sed vtilitatẽ rerũ diligenter inquirere. to.5.99.e
Ad prouidẽtiã Dei spectat ordo creaturarũ transeuntium. eo.104.e,f
Non facit peccatores, sed ordinat cũ peccauerint. to.8.15.b
Ad prouidentiam diuina omnia referũtur, q̃ stulti quasi casu & temere,& nulla diuina administratione fieri putant. eo.19.f
Nihil prouidẽtia geritur, si casibus aut fortune reguntur hoies. to.8.65.h,i, & 91.i,K
Sunt qui Deo nõ audent dare iniquitatẽ, sed auferũt ei prouidẽtiã quia, &c. eo. 66.c,d
De his qui credũt prouidentiam Dei nõ pertinere ad sanctos & fideles suos in terra, sed solũ ad recipiendos in cęlũ. t.8.120.m
Cur prouidentiam Dei quidam negent. eo. 216.f,g,& 262.b,& 270.K,l
prouidentiam Dei negantes, aut quia malis fauet,& neminem curat, anthoritate reprimuntur. to.8.263.d
prouidentia Dei qua crauit omnia,& mũdũ regit etiam ad hoies & iumenta,& minima quæq; extenditur. eo.559.f,& 575.i,K
prouidẽtia Dei ĩ publice & culice. t.8.575.i
prouidentia Dei in rebus. to.9.165.d, to.10.158.e
prouidentia Dei super homines. to.10.8.h
Vide, Deus,& Præscientia.

Prouinciæ Orientales quo tempore imperio adiunctæ sint. to.5.37.f.
Proximus quis.to.2.71.g.tomo.3.5.i.& 25 l.to.4 333.g.
proximi nobis angeli quoque. to.3.6.l
proximus noster Christus. ibidem.
Omnis hō, oī homini ꝓximus est.nec velle est cogitanda lōginquitas generis, vbi est natura communis.tom.8.25 f.& 442.f.g.
proximum oportet omnem hominem intelligi.tom.8.25.f.& fo.seq.f. tom.9. 197.h. tom.10.155.f.& 256.g.
oximus tibi est, cui facis misericordiam. tom.8.149.g.
proximus tuus ille est,q & cętera.to.8.40.b
proximi xpi qūo facti sint lōginq.t.8.105d
proximus nr, qs sit.to.9.160.f.g.to.10.115.f.
Omnis Christianus recte proximus dicitur. tom.10.153.d.
In vno homine malo, & proximum habes, & inimicum. tom.10.210.l
proximus quomodo diligēdus.to.2.71.g.h. tom.10.92.d.& 112.m.
Ad ꝓximi vtilitatē oīa referenda.to.3.17.K.
proximum consulere debemus.tom.5.82.d
proximi dilectio prior est ordine faciendi, Dei autem dilectio prior est ordine præcipiendi.to.9.33.h
Ascendit aliquē gradū qui proximū diligit, licet etiam oderit inimicum.to. 10.155.e
proximus qualiter audiendus.to.10 175.i.
In quo bñfaciendū sit ꝓximo to.10.242.m
prudens est qui sibi prospicit in futurum.tomo.8.149 c.d.& seq.
prudens dictus est,porro videns.to.8 169.l
prudentes,idest,superbi.t.10.7.K.l.& 148.e.
prudens in omnibus sibi sufficiēs est, imprudens nunquam. tom.10.280.c
prudentia,quid sit.tomo.1.112.i.tom.3.284 h.tom.4.187.g.
prudentiam docent scripturę.tomo.1.253.a
prudētia ignaua esse nō pōt,& cæt.to.2.34.a
prudentiæ imprudentia cōtrariatur,ibid.a.b
prudentiæ partes. to 4.187.g.
prudentia carnis & spiritus, idest, affectus. tom.4.160.a. tom.10.61.m.
prudētia discernit bona a malis.to.5.188.h.
prudentia carnis legi subiecta esse non potest,quomodo dictum. to.6.54.e
prudentia dicitur, qua dignoscimus inter bonum & malum to.8.304.h.i.
prudentia docet quid tenendum, & quid fugiendum. to.10.280.b
prudentię effectus. ibidem.
pruina significat vitium,quo charitas proximi,ītulutię tenebris velut nocturno frigore,congelascit. to.8.286.h.i
per pruinam cœleste beneficium intelligitur.Eodem.455.æ.
psallianī hęretici,q Græce dicti sunt Euchitę,quod indesinenter orarent. to.6.8.f.g.
psalterium ex Græco emendatum.t.2.199.e
Cur psalterium solū sonas de superioribus habere fertur inter organa musicorum. tom.8.3 b 68.h.& 127.i.K.
psalterium decacordum,dilectionem dei & proximi significat.Eodē.66 i.& fo.seq.K.
psalterium quomodo distinguitur a cithara & cur semper legitur decē chordas habere.t.8.68.g.h.& 127.i.K.& 256.i.& 295.i
psalterii nomine,caro Christi figuratur Eodem.285.g.
psalterium meum,gaudiū meū.to.8.522.b.
psalterium decē chordarum,quid sit. Eodē. 337.d.& 550.a. tom.9.200.c.d.
psalterium est quoddam organum cantilenę,inuentum ad cantandum.to.8. 561.K.
psalterium Augustini, qđ matri suæ compo suit. tom.9.260.a.& seq.
psalterium per Dauid a spiritusancto cōscriptum. tom.10 107.e.
psalmorum authores tom.8.3.c.
psalmus cōtra partem Donati abecedarius. to 7.2.per totū.Retractationū.to.1.17.g.h
In psalmos, qui ex Grecis & Latinis scripserint. to 2.163.i.
In psalmos Augustiniana q̄dam carpi posse. tom.2.561.l.
psalmi nō oēs a Dauid editi sunt.to.8.3.c.d. Asaph, Eman, Ethan, & Iditum edidere aliquos psalmos. ibidem.
Dauid solus noue psalmos ore ꝓprio cecinit,reliq ab illis quatuor principibus sūt dicti iuxta titulorū inscriptionē. ibidem.
psalmi spiritu Dei dictante, dicti & scripti sunt to.8.209.l.
psalmista infirmitatibus medetur animarū nostrarum. tom.10.91.h.i.
psal.sūt cētumqnquaginta, quos oēs existimat cōposuisse Dauid.to.5.264. K.& seq.
psalmos in manus sumit Augustinus cōuersus. tom.1.56.m.& sequen.

psalmorum liber quæcunq; vtilia sunt ex ꝓphetis,ex historiis,ex lege, & ex prouerbiis,continet. to.8.3 x.
psalmorum liber quid contineat.tom. 8.3.l.
Cur psalmorum nobis per modulos aptata sint carmina. ibid.m.
psalmus. ibid.m.& sequẽtibus.
psalma est quod psallitur. tom.8.7.l
psalmus est quod visibili psalterio canitur. tom.8.229.c.
Inter psal.& canticũ,discrimẽ.ibi.c,d.& 7.g
psalmorum liber,& non canticorum quare dicatur. ibidem.d.
Quorundam psalmorũ obscuritas in sensu latet,aliorum nõ latet.sed.&c.to 8.440.K
psalmus cantus est,nõ quilibet,sed ad psalterium. to.8 7.g.& 229.c.& 561.K
Vtrũ omniũ psalmorũ quinq; libri esse credẽdi sint,vel vnus.eod.407 d.e.580.c.d.
psalmorum ordo magni sacramẽti cõtinet secretum, & cur omnes cẽtum quinquaginta numerentur. to.8.580.l m.
Psalmorum mysteria in titulis.tom.8.192.i.
Cũ omnes psalmi sint cantati, ideo varios titulos acceperunt,vt fastidium leuaretur eodem.317.e
In psalmis titulorum varietas vnde sit.tom. 8.319.e.f.
Quòd arcana omniũ titulorum,qui in psalmis sunt,& ordines eorundem psalmorũ magna esse credere debeamus nec sicut volumus penetrare posse.eodem.407.e.f
Cur quidam psalmi habeant titulos illorum qui ante vel post tempora Dauid fuisse leguntur.tom.8.217 l.& 248.h.i & 426.m
Vtrũ omnes psalmi alleluiatici,habeãt in fine alleluia,& nõ oẽs in capite.eo.407 d.e
psalmi Abecedarii. to.8.466.l.m
psalmus primus cur titulum nõ habeat neq; numerum psalmorum. eod.3.d.
Qui psalmi exponantur de passione domini & resurrectione. tom.5.165.m.
psalmi pœnitentiales. to.1.in Posido.
psalmi quarti,Cum inuocarem expositio.tomo.1.56.b.& seq.
psalmus 44. quomodo intelligatur de Christo. to.1.165.d.to.6.22.b.c.
Cur psalmus quinquagesimus sit de pœnitentia,cẽtesimus de misericordia & iudicio, cẽtesimus quinquagesimus,delaude Dei in sanctis.tomo.8.580.f.
psalmus.68.exponitur in parte.to.6, 211.d.e.
psalmi.69 prœnotatio. ibid.f.
In psalmo centesimo decimooctauo,singulis literis Hebræis subduntur octoni versus,donec eius prolixitas terminetur. to. 8.455.i.& 466.l.m
psalmus.143.expositus in parte.to.10.30.d.e.& sequen.
psalmorum vis & vtilitas.to.1.56.m. & seq. tom.8.3.l.m.
psalmus communis quidam bonæ doctrinę thesaurus est, apta singulis necessaria sub ministrans. to.8.3.l.m
psalmus dœmones fugat,angelos ad adiutorium inuitat. ibid.m.
psalmus tranquilitas est animarum, signifer pacis, perturbationes vel fluctus cogitationum cohibens. ibidem.
Quid est qđ in psalmis nõ discitur. to.8.3.a.
Accipere psalmum,& dare tympanum, qd sit. eodem.295.h
psalmi cantati ad altare. tom 1.22.l
psalmi cantati apud morientes.tom. 1.59.m tom. 1.66.b.
psalmi quomodo cantandi in Ecclesia. to.1. 65.e tom.2.173.g.
De eadem re,Athanasii sententia.to.1.65.e.
psalmi in solennitatibus sanctorum expositi.tom 2.175.a.
psalmi cum opere. tom.3.348.g.
psallere licet inter laborandum.to. 3.262.l.
psallere ad gaudiũ pertinet.to.186.h.in fine
psalmorũ voces nostræ sunt, & spiritus Dei eodem.44.c.d.
In psallendo est exultatio. to.8.51.f
psalmus si orat,orate:si gemit,gemite: si gratulatur,gaudete si sperat,sperate:si timet, timete:omnia quę in eo scripta sunt, speculum nostrum sunt. eodem 58.b
Vocẽ Christi,in omnibus psalmis,vel psallẽtem,vel gementem, vel lętantẽ in spe,familiarissimã habere debemus.to. 8.126.b
psallendum intelligenter. eodem.142.h
In omnibus psalmis sic audiamus voces capitis,vt audiamus & voces corporis.to.8 183.f.192.k.& 199.a.
psallere,est organũ, assumere, qđ psalteriũ dicitur,& pulsu atq; opera manuum vocibus concordare. eod.221 m.& seq.
psallit nomini Dei,qui operantur in gloria eius.tomo.8.230.g.& 337.b.

Illi psallunt, qui cum hilaritate faciunt bene. eodem. 337.d
In psalmis & multorum vox est, & vnius, & sic clamat vnus tanquã omnes, quia omnes in vno sunt. tom.8.245.K.l
psalmorum cantilena veteres delectari. eo. 437.K
psalmi olim cantati simul & interpretati. to. 8.525.K
psalmos multi sonant voce, & corde muti sunt. eodem.469.h
psallere in tympano, & psalterio, quid sit. to.8 578.h
Vis psallere, non solũ vox tua sonet laudes, Dei, sed opera tua concordent cum vocem tua. eodem.561.K
psallis Deo, cum in negocio nõ cogitas fraudum. ibidem.l
Tempore Augustini populus in Ecclesia cãtabat psalmos. tom.10.106.d
Qui cantat & operatur, psallit in psalterio & cythara. tom.10.236.m
pseudoprophetę taxantur. tom.3.314.K
per pseudoprophetã missũ in stagnũ ignis, dicit Antichristũ posse ĩtelligi. t.5.204.m.
pseudoprophetę sunt vel hæretici, vel ficti Christiani. tom.9.149.i
pseudopropheta quid. tom.10.87.l
psoto nphanec, quid. to.4.39.l
ptolomæus Aegypti rex. tom.5.68.g
protolomęi vocati sunt reges Aegypti, post mortem Alexandri magni. eodem. 181.l
ptolomæus Philadelphus, captiuitatos iudęos promisit abire, scripturas sacras a põtifice Eleazaro postulauit. tom.5.68.g
ptolomæus hæresiarcha, discipulus Valentini. tom.6.5.d
pubertas sera. tom.5.138.a
publica delicta, publicè sunt arguẽda, & occulta secrete. tom.10.16.i
publicani qui dicantur. tom.10.157.a
publicolæ quęstiões, ad Aug. t.2.210.i.& se.
Ad publicolam Augustinus, prædictas quæstiones soluens. ibidem. 211.c
publius valerius. tom.5.25.d
pudenda dicta sunt post peccatum, non ante. to.5.115.a.& 127.m
Impudendorum actu, quomodo omnes verecundentur. tom.5.127.e
pudenda non essent membra illa, si rationi obedirent. eodem.128.g
pudẽda, vñ sic dicta. to.7.229.e.f. & 338.g
pudenda cur primi parentes texerunt. tom. 7.261.h.& 284.i
pudẽda naturæ noĩe quur nũcupẽt. t.7.264.i
Pudicitia custodienda. tom.1.282.b.c
Pudicitia eripi non põt animo inuiolato. tomo.1.210.c.to.3.191.h & 141.h.i. to. 3. 347.c.to.4.4 g.h.9.b.& e.
Pudicitia cõiugalis, nõ est sine vitio. t.2.34.c
Impudicitię crimen, quã magnũ sit. t.2. 93.a
Pudicitia, nec in corpore põt violari, cuius mẽbra potuerunt superari. tomo.2.191.h
Pudicitia violentia non violatur, si mẽte seruatur. Eodem 241.h
Pudicitia mentis, fugatur impudicitia oculorum. tom.2.153.b.c
Pudicitia qualiter custodiatur. ibidem.i
Pudicitię causa num mentiendum. tom.4.4. g.& seq.& 9.d.& seq.
Pudicitia est animi virtus, quæ non tollitur corpore corrupto. tom.5.7.d
Pudicitia cõiugalis, donũ Dei. to. 7. 264.b.c
Pudicitia non est nisi in piis. ibidem.d
Pudicitia animi, virginitas corporis. tom.7. 340.i
Pudicitia vera non est in animo fornicante Ibidem.l
Pudicitia est duplex, corporis, & animi. to 9.179.h
Impudico viro, an debeat mulier pudicitiã. tom.10.120.d
Pudor vnde. tom.7.264.f
Pudor in pudendis propriè. ibidem.h
Vide, Castitas.
Mala quædam portare nõ potest pudor humanus. tom 9 103.k
In frontę pudoris sedes. to.10.63.m
Pueritiæ descriptio. tom.1 29.f
Pueritiam quoque peccatis esse obnoxiam. tom.1.31.K.& sequentibus.
Pueri, & horum educatio, munera Dei. to. 1.57.& h.& m.
Odium literarum in pueris, & amor lusus. tom.1.29.g.& fo.seq.k
Pueri quomodo virgam deprecantur, Eodẽ 29.g.h
Modus exercendę iuuentutis scholasticę. to. 1.31.g.h
Discipulorum impudentia, & fraus in præceptores. Eodem. 41.K.& fo.sequen.h
Inter puerũ & iuuenẽ, quid distet. t. 2. 167.e

Puer seruus dicitur. tom 2.34.e
Puerorum peccata. tom.3.214.f
puer ægrotans tom.3.229.c
De pueris non baptizatis tom.3.292.d
Pueri mortui excitatio. tom 3.245.c
pueris tres ī ignē cōiecti,&liberati.t.3.248.d
puericia Christi. tom.4.136.e
pueris comparati tom.4.196.f
pueri Helizeum deridentes,quid aduinbrēt. tom.8.131.f.& 141.K
pueri sunt,qui deposuerunt veterem hominem Eodem.427.K
pueri facile intrant per angustam portā.ibi.
pueri,quare a ploratu incipiunt.to.10.83.d
Quæ pueritia imitanda proponatur. tom. 8. 141.l & 487.1.K
pueri discunt amare quod insusurrauerunt parentes ibidem.522.h.i
puer ab vtero est in peccato, quod traxit,nō quod commisit. tom.10.249.f
Duo pueri Abrahæ, in pede montis manentes,sunt populus Iudęorum.tom.10 161. m.& 162.b
puerperium informe tom.4.51.d
plumbeus pugio. to.7.325.i
pugna contra vitia.tomo.1.77 g.to.3.353.i
De pugna & bello vitiorum,& virtutum to. 5.220.f
pugna boni & mali,in membris nostris. to. 7.321.m
Aliud est non pugnare & esse in pace vera, aliud pugnare & vincere,aliud est pugnare,& vincia,aliud nec pugnare,sed trahi. tom.8.87.d
pugillari,est pancratium facere. Eodē.188.a
proteruię,& māsuetudinis,pugna.t.9.225.h
Ad hoc Christus pugnare voluit,vt doceret quomodo vincamus. tom.9.246.g
pugna Christi cum mundo. tom.10.21.h
pugna ītra nosipsos.t.10.36.h.i.&se. copiose
Quando pugna spiritus & carnis cessatura. ibidem.l.m
pugnantium,in hoc seculo,vox.to.10.57.b
De pugna inter spiritum & carnem, Serm. to.10.67.f.& seq.& 69.e f
Nullus homo,in quo non pugnent caro & spiritus. to.10.67.i & seq.
pugnare vsque ad sanguinem.tom.10.75.K
De verbis Apostoli, Non sic pugno quasi aerem cędens, & de constituendis episcopis,Serm. to.10.78.K
pugna in isto corpore tom.10 368.
Fortius pugnat,qui contra se pugnat. to.10. 125.m
pugna est inuisibilis,aduersus inimicos inuisibiles. to.10.148.b.c
pugnare voce & lingua,quid.tom.10.164.i
Omnis pulchritudo ex Deo est. tom. 1.38.f
pulchrum amabile. ibidem.K
De apto & pulchro ibidem.l
pulchri,& apti,distantia. tom.2.6.a.b
pulchritudo animi,est iustitia & virtus. to. 2.114.K
pulchritudo corporis.t.2.208.d.t.5. 235.b.c
pulchritudo tom.3.175.f
pulchritudo vniuersi, quomodo consistat in ordine creaturarum,& etiam malis aduersantibus bonis. tom.5.94.h
pulcherrimus mūdus clamat se factum a pulcherrimo Deo. ibidem.i
pulchritudo corporis,quæ est infimū bonū à Deo factum,temporale & carnale, male amatur postposito intimo ęterno & sēpiterno Deo. to.5.139.K.l
Omnis pulchritudo corporis,est partiū cōgruentia. tom.5.235.b
De pulchritudine varia homini accommodata in vita ista.Eodem.237.K.& sequen.
pulchritudine sola inuicem perfruemur in vita ęterna,sine vlla libidine. ibidē.238.g
De pulchritudine corporis humani ī mutua correspōsione mēbrorum, vbi nihil est vtilitatis causa creatum,quòd non etiam habeat decoris locum.ibidem.& 241.i.K
pulchritudo interior nostri corporis,& aliarum rerum,nunc latens est, sed apertissimè in gloria succedent mētes nostræ ad Deum laudandum tantum artificem. ibi.
pulchritudo vniuersitatis nulla ex parte violatur,dum sua cuique tribuuntur. tom 8. 16.f.g
Omnia pulcra sunt sapientia,quę oculis placent. Eodem 68.a
Christus pulcher in cœlo,pulcher in terra, pulcher in vtero,pulcher in flagellis,Eodem.132.l.m
Sūma & vera pulchritudo,iustitia est ibi. m
Pulchritudinis interiora,quę sint.to.8.137.b
Pulchritudo agri,quomodo cum domino. Eodem.157.d
Qui amat pulchritudinem,eligat confessionem. to.8.354.m.& seq.

Deus pulcher nos deforme, amauit, vt nos redderet pulchros. tom.9.244.a.
Pulchra, amantur, etiam si sint inuisibilia. tomo.10.76.a.
Pulchra est casta iuuenũ pudicitia, & Deo amabilis tom.10.250.K.
Fides respicit pulchritudinem interiorem & non exteriorem. to.10.324.e.
In pulice & culice prouidentia Dei. tomo. 8.575.i.K.
pulices & muscas, cur fecerit Deus. to.9.3.i.
pullus asinę, gentes. tom.6.88.c.
pulli Christi. tom.10.109.l
De pulmone coniuncto antro pectoris, ad vocem formandam tom.5.129.m
pulmo qd sit, & q̃ eius operatio. to.8.383.i.
In pulmone, solet notari superbia, & quomodo curatur. eod.161.f
pulsare. tom.4.414.m.
pulsanti, sed nõ sero, aperitur. tom. 10 23.g.
Hortatur nos dominus, ne deficiamus pulsando, petendo, orãdo vsque ad similitudinem improbitatis tom.10.25.l.
Deus non repellit pulsantes, sed culpat pq̃tius negligentes to.10.212.c
per pulueręm impii intelliguntur. to.2.179.d
puluis mortis, quid sit. tom.2.179.c.d.
puluis homini faciendo materies fuit. to.5. 112.l.& sequen.
pulueris Sion misereri, quid sit. to.8.376.a.b
puluis significat iniquos. eod.4.g.h.& 82. b.
punctum quid mathematicis. tom.1.193.m
puncti excellentia ibidem.
punica lingua affinis Hebręę. to.7.52.f
Vide, Lingua.
punit neminem Deus propter opera mala, quę facturus esse tom.2.43.h.i
Quod non puniat innocentes. tom.2.32.l.
Cum impunita Deus peccata dimittit, tunc in.festius punit. tom.2.7.m.
Impunitatis malum tom.3.347.a & i
punitio diuina. eodem.347.b.
peccatum quare puniatur, & quare nõ. to.5. 3.d.& sequentibus.
puniuntur hic boni, cum malis. ibid.g
puniebantur virgines vestales adulterantes viuę pœna defossionis. tom.5.21.d
Nõ puniebant antiqtus a Roma. fęmine pp adulterium, pœna mortis, sed alia. ibidẽ.
puniuntur defectus voluntarii, non necessarii. tom.5.105.e.
Cum punit Deus, vt iudex punit eos qui legem prętereunt. to.8.9.c.d.
Non potest esse vt non puniatur peccatum: puniatur ergo a te, aut a Deo. eodem. 135 & 195.f.
punire peccatorum, iustum est: non punire, misericordia. to.1.211.b
Ille iustus est punitor, qui non habet quod in illo puniatur. eod.161.l.
Si puniret Deus peccatores, non inueniret cofessores. to.8.384.g.h.
Vide, pœna.
pupillę oculi vis. tom.2.198.g
pupilli, & viduæ, quomodo accipiantur in scripturis to.4.449.d.
pupilli, qui dicantur. to.8.560.d.e.
pupillus quis. to.10.184.h.
Lauatis purgatio. tom.2.2.h.
purgatio vera per Christum to.3.100.f.
purificationes humanæ pernicioseę. to.3.102 e. Vide. Ignis.
Quomodo purgent hominis spiritum, qui immundum habent proprium. to.5.99.c.
purgatorius ignis post hanc vitã. to.1.278.c to.3 58.f.& k. to.4.229.e.& 376.c. to.5.88 a.& 220.e. tom.7.458.h.i. tomo.10.98.m
Vtrum omnibus in purgatorio existentibus sint ęquales pœnę. ibidem.c
Defuncti in purgatorii tormentis, continuo expetunt a nobis auxilium. to.10.301.b.c.
purificationes humanę pnicioseę. to.3.102.e
de purificatione tom.4.139.g.
purificationes veterum quid signarint. tom. 6.260.c.d.
purificationem Pagani etiã diis suis tribuũt tom.7.77.i.& sequentibus.
Vide, Mundus, siue munditia.
In festo purificatiõis virginis, Ser. t. 10.262.e
Pustulam habens, desiderat vt cito spondylum faciat. tom.10.95.f.
puteus iurationis tom.5, 155.b.& e.
puteus quid mistice signet. to.4.197.m
puteus quem vidit Agar eiecta cum filio. to. 3.238.f.
puteus interitus, quis sit. to.8.178.a.b
putei nomine profunditas iniquitatis humanę significatur. eod.242.d.e
puteus quãdo vrgeat sup peccatores os suũ tom.8.546.f.
Quid aperire puteum abysi. to.9.144.f
Neque vrgeat super me puteus os suũ: exponitur.

raitur. to.10.98.m.
Iri serui puteus. ibidem.
Christus ex itinere fatigatus, sedebat super puteum Ioseph. tom.10.175.b
putredo ponitur p mortalitate. to. 2.169.g.
pygmęi tom.5.145.l.
pyrenei montes. tom.5.26.b.
pyrrhus Priamum occidit. to.5.2.h.
pyrrhus. tom.5.23.f.
pyrrhus Romanos vincit, & se ab eis victũ asserit. eod.24.i.K
pyrrhus Epirotarum rex. to.5.46.K.
pythagoras nimium laudatus.to.1.167.l.m. Retractationum.9.a.
pythagorę peregrinatio p philosophia.eodem.154.1.
pythagoras immortalem esse animum credidit.ibi.& to.2.4.i
pythagoras quomodo philosophi nomen maluit. tom.3.140.h.
Contra pythagorę metempsichosin.tomo.3 133.i.K.
pythagoras ipse nihil scripsit.tom.4.127.f.
pythagoras fuit hydromanticus, & necromanticus. tom.5.64.g.
pythagoras fuit author philosophorũ in Italia, à quo fuit philosophorũ nomẽ exortũ:& quo tẽpore fuerit t.5.65.e.f.& 66.K
pythagoras Samius. to 5.65.f.& 175.b
pythagoras non audiendus,sed Christus.to. 8.394.a & 538.g.
pythonissa quam Saul consuluit.to.3.11.h. tom.4.225.K.l & 231.h.
Et de puella habente spiritum Pythonis in Actis.Apostolicis. to.3.11.K

Quadragenarius, numerus pœnitentiæ. tom.4.42.m.
Quadragenarius numerus in quadãm perfectione sacratus. to.9.33.a
Salutaris & mysticus est quadragenarius numerus. to.10.160.m.& seq.
Per quatuor terræ angulos multiplicatus decalogus, constituitur numerus quadragenarius. tom.10.207.a.
quadraginta,numerus laboris & afflictionis to.2.172.l.to.4.135.l.
quadraginta plagæ. tom.4.93.f.
Quadraginta & sex anni in nomine Adam inuenti,si Græce scribatur. to.9.21.f
quadraginta dies ante pascha, significant tẽpus miseriæ nostrę. to.10. 204.i & 205.e.
quadraginta dies quibus filii Israel steterunt contra Philistæos, signant quatuor fines orbis. tom.10.225.i.
quadragesimę observatio.to.2.172.l.tom.6 152.l.m.
quadragesimæ ieiunorum ratio.tom.4.42. m.& to.135.l
quadragesimę mysterium. to.4.209.c.
quadragesima ante & post pascha, qui significet. tom.8.429.c.d
Dies quadragesimæ quid commemorent.tomo.10.114.b.c.
quadragesima est prouisio animæ p totius anni cibariis. tom.10.154.a.
Dies quadragesimæ, vitam pręsentẽ significant,sicut pascha futuram. ibidẽm.c.
quadragesima est tempus messis animę.to. 10.154.d.
Qui non congregat in horrea spiritalia animę tempore quadragesima,famem, & sitim patietur æternam. ibid.
Caro per famem & inopiam tenuis ac ficca est,sic anima verbo Dei in quadragesima non pasta. ibidem.
Opera quadragesimæ frequẽtãda.t.10.154.e
Non ieiunare in quadragesima, peccatum est.to.10.157.m.
In quadragesima sanctificãda sunt corda ad digne pascha celebrandum.tom.10.158.h
A carnibus in quadragesima abstinendum. ibidem.l.
Dominica prima in quadragesima: Sermones tres. ibidem.K.& sequen.
Quadragesima cõgrũens est tẽpus ad adorãdum,& satisfaciendum.tomo.10.160.m.
quadragesima ordinata est ad purganda peccata mũdi,sicut,diluuiũ ad purgandũ mũdum. ibidem.
Totam quadragesimã non obseruare sacrilegium est:partem autem violare, peccatum est. tom.10.165.l.
Superfluum prandii quadragesimalis, pauperibus est erogandum. to.10.166.i
quare quadragesima instituta sit. tomo.10. 207.a.
Multis quadragesima est potiꝰ voluptatis nouę quam humiliationis obseruatio.ibid.i
quadrans nouissimus. tom.4.396.K
quadrũ quocunque verteris stat,non cadit, sic debet esse Christianus. to.8.316.c
De qualitate. to.1.101.f.g.

Species

Speciea qualitatis. ibidem
Qualitates recipiunt cõtrarietatẽ.ibidem.m
qualitates quę non ſuſcipiunt contrarietatem. ibidem.102.a.b
qualitates non ſuſcipiũt magis & minus.ibidem.a.b
qualitatum differentię. tom.7.366.b.c
qualitas,& quãtitas,in quo differãt.t.2.82.a
qualitates corporum ſine corporibus eſſe non poſſunt. tom.2.83.g
quando & aliquando aduerbia ſunt temporum. tom.8.424.d.e
quanto nihil eſt contrarium. tom.1.100.f
quantum habes,tantus eris. tom 9.198.i
De quantitate tom 1.99.b.c
quaſi non ſemper ad ſimilitudinem ponitur tom.8.486.i.K
Si quaſi nõ adderet,totũ verũ eſſet. ibi.151.i
quatuor euangeliſtæ, quatuor animalia in Apocalypſi. tom.4.127.b.to.9.60.m
Vide numerus.
quatuor illa germina, quatuor deſignãtæ tes. tom.10.177.h
quaternii numeri conſecratio. to 10.118.e
quatriduum mortis Lazari, quid ſignificet. tom.9.78.e.f
quærendi modus eſt. to.1.229.K
de quærendo Deo. tom.3.346.d
requiri ſe voluit Chriſtus,& quare. tom. 4. 309.a.b
quærite tom.4.414..m
quęrere accipitur pro acquireres,&quomodo Deus dicat nos quærere.to.5.161.d.e
quęrere,non eſt ſcire. tom.7.48.d
Noli aliquid a domino extra illum quęrere. tom.8.77.b.c
perſecutores non quærunt animam, niſi vt perdant. eodem.81.h
Illum quęre, quid deeſſe nuſquam poteſt. ibidem.i.K
Anima Chriſti,vel cuiuslibet, duobus modis quæritur,ſcilicet ad imitãdum, & ad perpendendum.to.8.105.f.& 117.f.& fo. 246.a.& 542.l.m
quod difficilius quęritur,ſolet dulcius inueniri. to.8.392.K.l
Deus ſine fine eſt quærendus, quia ſine fine eſt amandus. to.8.404.e.f
Aliud eſt quærere Deum,aliud quęrere hominem. tom.9.247.i
quærẽdum eum qui prior q̃ſiuit te, & ſeque revocem paſtoris tui,non alieni. ibidẽ.K
quęrunt impii Deum, vt eo inuento nõ ſint impii tom.8.437.c
quomodo dicantur quęrere ſapientiam, q̃ oderunt ſapientiam ibidem.b
Deus non quærit ab auerſis, ſed ipſe vocat auerſos,&vt impleat cõuerſos.t.8.70.b.c
quæritur Chriſtus a diuerſis, diuerſis rationibus. tom.9.47.i.K
Deus in comprehenſione ita latebat in carne,vt laternis facibus & armis quęreretur occidendus a tenebris. tomo.9.114.a
Deus non oculo,ſed corde quæredus eſt.to. 9.135.h
quiſquis quærit,facile inuenit. tom 9.163.a
Quærit a nobis Chriſtus ex eo qđ dedit nobis. tom.10.35.g.h
Caſte Deus quærendus, & quomodo caſte quæratur. to.10.42.b
Magi quærebant vt inuenirent, Herodes q̃rebat perderet. tom.10 137.I
quare Chriſtus poma quęrebat in arbore, in qua nulla eſſe ſciebat. tomo.10.164.d
Iacob quęrens vxorẽ in longinqua regionẽ Chriſtum deſignabat. tom.10.166.I
Chriſ vltro ſe offert nõ quęrẽti.to.10.174.c
qui male dominum quęrunt,infęliciter cadunt. tom.10.189.f.g
Maria Magdalene quęrens Chriſtum inter defunctos,arguitur. tom.10.195.f
Beatus qui ita quærit Chriſtum,vt credat eũ in paradiſo conſtitutum. ibidem.g
Deus non quęrit niſi dare. to.10.212.c.d
Qui Deum,dũ inueniri poteſt, non quęſierit,in ęternum inuenire non poterit. to. 10.236.I
qui modo Deum quærere negligunt,ab illo in fine reſpuuntur. tomo.10.251.h
Non quæratur in via,quia ſeruatur in patria tom.10.277.c
De modo quærendi Chriſtum in Epiphania. tom.10.300.c
Quare quęrendus eſt Chriſtus, ibidem.d.e
Vbi. ibidem.e
Et quando. ibidem.I
Iudæorum & Paganorum,in quęrẽdo Deo, differentia tom.10.300.f.g
quęſtiones humanę plus ſitiunt, quam capiunt. to.1.72.a.&ſeq.
quęſtiones vanæ taxatæ.tom.1.166.l.m.& fol.273.c.d

qõnes rõnales fiũt quatuor modis.t.i.io6.f.g
De quatuor quæstionibus legalibus.ibid.g.h
Quęstio quibus articulis naicatur.ibidem.h
Arduas quęstiones ne attingant non instructi disciplinis. tom.1.166.a
quęstiones obscurisfimę,&tñ diuinę.ibi.b.c
De Deo creatore citra pęriculum vix dispu tari potest,secus de creaturis.to.1.231.i.K
Tria genera qstionũ,apud oratores.eo.61.K
De ciuilibus quęstionibus. tomo.1.105.l
A qõnib.contentiosis abstinendũ. to. 2.21.c
Quæstiones sex,contra Paganos, expositæ. tom.2.58.d.e.& seq.
De curiosis quęstionibus. to.2.76.i.K
Ad quęstiones IX.Paulini.to.2.89.e. & seq.
quęstiones VI.Honorato expositæ.to.2.epi. 120.Retract.to.1.25.l
quęstio curiosa. tomo 3.48.e
quæstiones inutiles vitandæ. tomo.3.172.c
quæstiunculæ de Trinitate. to.3.343.d
quęstionum in vetus testamentũ, libri VII. tom.4.28.K.& sequen.
qõnũ Euãgeliorũ libri.11.t.4.111.e.f.& seq.
quæstionum Euangeliorum secundum Matthæum,liber. tom.4.122.d
De diuersis quęstionibus octoginta tribus. to.4.185.m.Retract.to.1.19.l.m
quæstiones.21.to.4.211.a.& seq.
De diuersis quæstionibus,ad Simplicianum. to.4.214.e.per totum.
De octo Dulcitii qõnib.to.4.227.k.l & seq.
qõnũ.65.dialogus.tom.4.233.c.per totum
qõnũ veteris & noui test.t.4.240.d.e.& seq.
quęs.varietas,varia rñsa postulat. to.4.414.i
quęstiones altas & excedẽtes vires nostras, qũo quis cauere debeat,ostendit non determinans verum Deus ab ęterno fuerit dominus. tom.5.107.f
quęstio mota ab aduersario,discendi exitit occasio. tom.5.143.l
quæstiones fidei quę proprie. tom.7.259.c
quercus Mambrę. tom.5.150.b
quercus Abrahã pegrinũ suscepit.t.10.160.g
Sine querela,& sine peccato, differũt. to.7. 238.f.g.255.K..& 465.c.d
Difficile est euitare querelas in rerum temporalium possessione. to.10.158.e
Deus in nobis quando quiescat. to.1.83.K.l Vide,Requies.
quies temporalis quæ ad melius cogitandũ data est,&c. tom.2.169.e.f
quies est amica contemplatióis.ibi.171.c. & fo.262.l.m.& fo.seq.l
quies Dei in nobis.tom.3.181.c.& sequent.
quies hominum in Deo. ibidem.d
Deum requiescere,& operari. ibidem
quies diei septimi tom 3.182.h
Deus quomodo requieuerit. tom.3.182.b
Deus semp quietus,oĩa tñ agens.to.3.206.c
quies ab operibus. to.3.181.g
quietẽ non possunt habere seruientes diis,ad quã quietẽ vocat nos verus Deus t.5.34.i
quinquagenarii numeri mysteriũ.t.2.172.a
quinquagesimæ mysterium. tom.4.129.c
quinquaginta dies a paschate vsque ad legẽ in monte Syna acceptam,quid significẽt. to.10.61.d.& 204.i.& 205.f
quinque lapides de torrente a Dauid collecti,quid significent. tom.10.108.b
quinarii numeri perfectio. ibidem
quintilla,& Quintiliani hęretici,q to. 6.5.i
quintilis & sextilis menses,cur Iulius & Augustus appellati. tom.6.109.m
Q. Lucilius Balbus. tom 5.37.i
quo & vbi tom.1.92.l.m
quomodo,verbum est admirãtis,& nõ intelligentis. tom.8.74.m. & fo.76.b

Raab,Hierichuntina meretrix non mentita est. tom.4.17.a
Raab mulier fornicaria,exploratores hospitio suscepit. tom.4.96.e
Raab meretrix,typus Ecc.to.8.315.h.& se.
De Raab meretrice to.10.180.i.K
Rabbi magister dicitur.t.9.20.m. & 70.K.l
Rabies aliquando contingit ex morsu canis rabidi. tom.5.237.c
Rabo,menstruę genus tom 2.59.b
Racha quid.to.6.4 395.c.to.9.80.m
Racha cur non interpretatum. to.3.9.l
rachel filii quare extincti et erasi fuerint.to. 4318.g
Rachel gentiles repręsentat. tom. 10.167.k
Rachel furata est idola patris sui. ibidem
Caput redere,cogitationes terrenas a mente significat relegare. to.9.204.c.d
De radice peruersi amoris,timoris,& ignorantię. to.5.236.l.& 237.h
radix pes est arboris, & significat charitatẽ. tom.8.21.i.K
Vbi radix nostra,ibi & vita nostra.to.8.91.K.l.& 100.m
Radix nostra,charitas nostra,fructus nostri, opera

opera nostra.tom. 8.150.c.d.& fo.166.e.f
In radice vigor, fructus, & opulentia, &c.eo. 151 e.f
radix Iesse, Christus. tom 7.167.b
De eo qđ in Esaia scriptum est, Ascendet sicut virgultum, & sicut radix de terra sitienti, Homilia. tom.10.111.i
Et qualiter istud de Christo dictũ. ibidem.
De radice charitatis, nihil vnquam mali nascitur. tomo.10.144.g.h
radices duæ in cordibus plantatę. ibidem.i
radix cupiditatis, ĩ iferno plãtata ẽ.t.10.144.i
Qõ ram⁹ inserit arbori ẽt spiritalẽ.to.2.62.g
rami fracti ex arbore cui inseritur oleaster, Iudęi sunt, quibus succedunt Christiani ex gentibus. tom.9.32.d e
Dominica in ramis palmarũ, Sermones quinque. tom.10.185.i
ranarum nomine arreptii idolorum significantur. tomo.8.139.l
Qđ loquacissima sit vanitas.ibi. fo. 286.h.i
ranę sunt hypocritæ, ad malum non ad bonum cęteros imitantes.to.9.147.d.e.& i.
ranæ item sunt spiritus dęmoniorum, faciẽtes signa. ibidem.e
Quid rane significent.to.9.247.d.e.tom.10. 171.d.& 175.K
ranarum multitudo. to.10.171.g
rancoris incommoda. tom.9.223.l.m
rãcor, aduersus frẽm, seruãd⁹ nõ ẽ.t.9.251.i.K
Raphaim, gigantes Hebręis. to.4.88.K
Raphidin, quid. tom.10.174.e
de raphidin, đ petra pcussa, & Amalech. ib.e
Christus non solum nõ rapuit, sed etiam qꝝ de rapina habebat hoc se euacuauit vt ad nos veniret. tom.8.240.c
Non licet rapere aliena. Eodem.402.d.e
Quomodo rapiat hominẽ Deus. t. 1. 64.f.g
Qui carnalia nr̃a & terrena rapiũt, cęlestia nobis & spiritalia cõgregãt.to. 10.156.a
Quid sit rapi obuiã dño in aere.t.9.210. f.g
Rapientes aliena. tom.10.78.m.& seq.
Rapientes aliorum bona, vt ditẽt filios suos. tom.10.119 g
rapinam committunt Imperatores & reges per potentiã vsurpando aliena.to.5.31.g
Nõ rapinã fecit, sed rapinã rece.t.8 246.d.e
rapina, quæ to.10.33.c
raptor pecu inuenit, et iusti. pdit to.8.207.e
raptor maior ideo te quęrit, quia inuenit raptorem minorem. Eodem.482.c
raptores Euangelii locũ, Facite vobis amicos, &c. malè intelligunt. tom.10.29.m
raptores tom.10 93.f.g
raptus Pauli tom.2.162.l
Apostolus sciuit hominem raptum vsq; ad tertium cęlum. tom.3.233.a
Apostolus in raptu suo nescisuit an in corpore fuerit, siue extra corpus. ibidem.
raptus Pauli fictio to.9.105.f
rept⁹ mulierũ olim Roma, cõcessus .t.5.15.f
raptus animæ causans aliqñ mortẽ.t.5.113.h
ratio, omnis cõcinnitatis inuẽtrix.t.1.135.m
ratio in homine optimum, quomodo. tom. 1.141.h Retręcta. 8.f.g
ratio etsi potio hominis pars, scđm eã tñ nõ debet viuere q beatè vult viuer.t. 1.8.f.g.
ratio vitiosa est, & tenebrę.to. 1.39. c. & fo. 154.b. tom.2.67.l
rationalis creaturæ dignitas to.1.78.d
ratio quid sit.to.1.164.i.k.& 192.c. tom.3. 281.a.& 284 l.& 290.h
rationale, & rationabile, differunt.to.1.164.l
ratiocinatio recta, quid sit Eodem.191.e
ratio, quæ commutabilis est, siue in aĩo, siue cũ animo sit, siue animus in ea, ab ipso eodem animo separari nequit. ibidẽ.192.c
rõ, excogitatrix oĩũ disciplina.t. 10.110.c.d
rationis vis Eodem.111.d
rationi quatenus credendum. tom.1.197.c
ratio, & scientia, num in bestiis. t.1.203 h.i
ratio, & ratiocinatio, quid, & quomodo differant. ibidem.m.tom.2.382.a.b
rõnẽ, mẽtẽ & spiritũ vocari.t.1.210. l. & seq.
rõ ĩ hoĩe pstãtissimũ.t.1.214 f.& se et fo.216.e
ratio & alia & se discernit. ibidem.245.m
ratio supra sensum interiorem. ibidem. K.l.
ratio cæteris superior, ifra deũ est. t. 1.216.e
ratione antecellit homo. bel luis. tom.1.210 1 & l.& 270.b.c.tom.2.47.a.tom. 4.185.f
ratio inferior lege diuina.to.1.240.m.& se. & 240.d.e
rõ hoĩs mutabilis, & incõstans to.1. 240. d.e
rationem pręcedit authoritas. Eodem. 247. f.g.& fo.253.d
rõ maior crescit maiora recipiẽti.t.2. 241.l
rõ, & Deus, vtrũ alteri pferendũ. to.2. 252.i
ratio cœterna Deo. ibidem.
rõnis cõnexio ad Deũ, et Dei ad rõnẽ. ibi.K
rationis germen an Deus dicatur, aut Dei germen ratio. ibidem
rationibus humanis non fidẽdũ. to.3.19.m

ratiocina-

ratiocinatores garruli in diuinis. to.3.79.a
ratio superior & inferior tom.3.130.f
ratiões causales creaturis inditę.to.3.195.f.
rō humana quousq; aliqd cōprehēdat. ibi.h
rationis lumen Deus. to.3.232.g
rationales spiritus. tom.3.293.K
rationalis creaturę diuersa ratio. ibidem.m
rationales creaturæ duæ tom.3.348.d
ratio,dominatrix carnis. tom.3.351.i
ratio vir in homine. tomo.4.397.e
Vide,Coniugium.
ratio sana prępōnēda est exemplis. to.5.8.g
Quorum ratio mentibus ineſt, aut miseros aut beatos esse oportet tom.5.177.i
ratiōis iudicio prędiudicatur a voluptate vel necesitate. tom.5.98.e
ratio regit animi partes vitiosas,secundum philosophos tom.5.122.h.& 133.b
ratio aliquorū tota est,vt qđ experti nō sūt, nequaquā posse esse arbitrentē.to.5.213.f
Quia ratio reddi non posit de quibusdā miraculis,non iō non debent credi, cū sint supra vires mentis humanę. tom.5.215.b
In rōne indita materiæ corporali vniuscuiusq; iā quodāmodo vī esse quod nondū est,immo qđ latet, sed accessu temporis erit,vel potius apparebit. tomo.5.234.b
ratio,& veritas,consuetudini prępōnenda. tom.7.130.e.f.& 156.m
rō cōsuetudo frustra opponit.to.7.134.b.c
ratio in diuinis multis nominibus appellatur. tom.10.222.f
ratio,intellectus,memoria,& voluntas, sūt in nobis diuina. tom.10.303.c
rationale pontificis quale erat. tom.4.37.e
razii spontanea mors tom.2.93.l.m
Vincula reatus tom.10.38.a
rebeccę&Iacob mēdaciūexcusatū.t.4.14.h.i
rebecca cōcepit orationes Isaac & qd duo paruuli,qui erant in vtero eius significēt. tom.5.154.d.tom.10.166.d
rebeccę pulchritudo ibidem.g
rebecca quo tempore regum peperit filios geminos,Abrahā eorū auo adhuc uiuentes. tom.5.169.d
Quid certamen paruulorum in vtero rebecce figurauit. tom.9.140.K.l
rebecca quæsita in coniugium Isaac, Ecclesiam figurabat. tom.10.165.d.& 166.d
De conceptu Rebeccę. tom.10.166.c.d
Duo paruuli,in vtero Rebeccę, collidebantur. ibidem.d.e
Rebelles consumpti igne. tom.3.241.l
Rebellio carnis,vnde. to.7.223.e
Recapitulatio in scripturis,multas quęstio. soluit. tom.3.21.d.to.4.30.K
Anacephaleosis,recapitulatio. tom.4.102.f
Recedere a Deo,quid sit. to.8.91.m
recedit a te Deꝰ,cū tu recedis ab eo.366.d.e
Duplex recessio,spiritalis,& corporalis.to.10.19.m
recensio populi. tom.3.244.l
reciduare periculosum. tom.4.386.a.b
relapsus a baptismo,a diabolo quomodo accusetur. tom.6.171.K
recidiui malum. to.10.100.m.& seq.
recipiens aliquem in nomine domini,mercedem recepti ille recipiet. tom.9.131.l
Quomodo reconciliemur Deo.tom.5.87.e
Læta non lęti quomodo recordemur. tom.1.39.a.b. Vide,Reminiscentia.
Nemo recordatur nisi quod in pręsentia nō est positum tom.8.102.d
Nō statim rectū qđ Deus ꝓmittit.to.3.279.a
Quod rectum est,nō tollitur, nec intus nec foris. tom.7.135.c.d
Cur non ita dici posit recti renibus, sicut recti corde. tom.8.15.K
rectus ē Deus, & iō illi distortū non cōcordat.Eod.66.d.e.& 283.i.K.& seq. 562.m
rectus ille est cui nihil displicet quod fecit Deus. tom.8.67.d.e
recti corde sunt, qui sequuntur in hac vita voluntatem Dei. Eodem. 89.K.& 134.h
Tunc rectum est cor,quando &c. Eod.162.l
Si omnes recti corde laudabuntur, damnabuntur peruersi corde. tom.8.216.h
Tunc quisque rectus est,cum &c. Eod.250.b.& fo.427.d
Qui sint recti cordes.eo.347.K.et se.et 483.i
Esto recto corde,& semper tibi de domino erit lætitia. tom.8.360.K
Tunc rectus eris,quando &c.Eodem.545.f.g.& fo 557.d.e
rectus Deus peruerso non placet. tomo.10.244.f
recumbere in regno Dei,quid.tom.10.24.l
recumbent cum Abraham, Isaac,& Iacob &c.exponitur. to.10.164.m
Quid pigrum reddat dispensatorem verbi Dei,ad redarguendum. tomo.10.78.l.& 93.b.c

Con-

Cõtradicentes redarguere, quid.to.10.93.c
Reddere non debemus mala pro malis.to.2 7.f & seq.
Reddere.nõ debemus mala pro bonis. ibid.
Raddere redditionem superbis, quid sit.to. 8.344.c
Reddere mala pro bonis. to.10.168.f.
Redimere hominem iure, non vi, placuit Deo tom.3.137.h.
Redimit dominus visibiliter & inuisibiliter. tom.8.100.m.& fo.seq.c.d
Gaudete redemptum,sed nondum re, spe securus esto. eod.103.i.
Si non redimit Christus, nullus homo redẽ ptur us est. tom 8.148.g.h
Nemo redimitur,nisi a captiuitate. eodem. 253.a.
Ille solus redimere potuit,qui se sub peccato vendere non potuit. to.8.500.g.
redimere tempus quid·tom.10.83.e. & 90. h.& 95.e.
Redemptorem tuũ nemo fallit, nemo circũuenit,nemo premit,& quale precium dederit. tom.8.381.i.
Qui creator mundi erat, voluit esse redemptor.tom.10.215.K.
redemptio nostra quare per mortem Christi.tom.3.137.b.& seq.copiose.
redemptionem hominis trinitas simus operata est. ibidem.
Ipsa redemptio clamat nostram captiuitatem.tom.8.253.l.
redemptio nostra. tom.9.166.f.
redemptionis nostræ præparatio.to.9.173.e
Redire debemus non qua venimus. tomo. 10.137.d.e.
reductiones nostrę duæ sunt.& quæ. tomo. 8.255.c.d.
refectio nostra diutur na,defectio est.tom.8 210.i.K & fol.307.i.& 480.h.
reformationis gradus,& consummatio.tomo.3.145.a.
refrigerium propter quietem dr.to.8.225.b
Refugium Dei cur altissimum sit.to. 8.332. b.c.& fo.sequentibus.l.m.
Sunt quędam refugia vbi nõ est virtus, quo quisq; magis infirmatur cum fugerit quã confirmetur. tom.8.138.K.
Dominus factus est locus refugii Adæ, qui prius erat metus fugę eodem.249.d
refugium nostrum est Deus. tom.10.3.K.l.
Caro nostra regenerabitur per incorruptionem.tom.5.199.e.f.
regeneratio duplex.ibidem.h.tom.7.319.g.
regeneratio vtrum liberet à miseria. tomo. 10.95.a.
Regenerati sumus, vt viuamus. tomo. 10. 183.K.
regendi bene populum ars secundum Virgilium. tomo.5.43.h.i.
Deus quos non regit,frangit.tomo.8.146.e
Quòd regat obedientes,conterat resistentes. tom.8.192.i.K.
Aliud est regi,aliud dirigi,aliud corrigi. tomo.10.305.h.
Regimen populi. tom.4.350.K.
Regimen Dei. tomo.9.166.a & g.h.
rectores mundi,qui. tom 10.7.g.
Quomodo potest quis cognoscere, an Deũ habeat rectorem & habitationem sui. tomo.10.137.i.
Multi sunt rectores,sed pauci iustitiæ amatores. tomo.10.293.i.
regum auxilium recte implorari aduersus hostes Ecclesiæ.tom. 2.epistola.48.& 50.
principium securitate quies Ecclesię iuuatur.tom.2.74.i.
Rex,& sacerdos.Christus.to.4.126.i. & fol. 128.d.& 135.K.& fo.sequentib.c.& 195 l.tom.8.57.e.& sequentibus.
reges vrbe pelluntur,propter Lucretiam:tomo.5.15.f.& sequentibus.
Rex iniustus, tyrannis appellatur. tomo.5 17.g.
reges vnde dicti sint. eodem.22.e.
Rex Assyriorum Ninus primus omnium finitimis bella intulit. tom.5.31.K.
reges esse omnes desiderant. to.5.36.i.
reges. tomo.5.43.f.
regum vita qualis esse debeat tom.5.48.h.& 48.b.& sequentibus.
regis boni officium. ibidem.
Qui reges sint fœlices.ibidem.h.& sequenti.
rex magnus super omnes deos: exponitur. tom.5.80.d.e.
rex primus Assyriorum quis, & quantũ durauerit. tomo.5.106.a.
regum regnantium in prima ciuitate, a Cain condita, quis primus, & succedentes. tom.5.139.b.c.
reges Israel quando spiritaliter cessare debebant. tomo.5.161.g.h.

reges

Reges inuncti, Christum verum figurabant. tom.5..161.c.& 163.K.
In regno Sicyoniorum, primus rex fuit Aegialeus, secundus Europs. tomo.5.161.h.
In regno Assyriorum quartus regnabat, scilicet Nini filius: apud Sicyonios, quintus Tellexion, & quo tempore. ibidem.
Rex existens potest dici dux & princeps, sed non contra. to.5.182 b.c
Regē quādo nō, & qñ habuerint Iudęi. ibid.
Reges vastantes Ecclesiam prædicatione sanctorum subditi sunt nomini Christi. tom.5.184.m.
Regis nomine filius solet in scriptura appellari. to.8.g.h.& fo.132.b.& fo.sequen.i.& folio.256.a.
Reges a regendo dicuntur: & non regit qui non corrigit: &, qui regere debeant eod.134.g.& 233.K.l.
Timeant reges regem, vt agnoscant regem, nō qui aufert mundi, sed qui dat regnum cœlorum. tom.8.144.d.
Quòd Iudęi, quia dixerunt se regem habere Cęsarem, nō peccauerunt, sed quia regē Christus habere nouerunt. eodē.178.h.
Quòd Iudæi regē suū crucifigēdo etiā cum regē gentiū fecerūt. to.8.192.i.& 215.a.b
Rex virtutum, quis sit. Eodem.232.i
Discernere regem super columbā de argentatam, quid sit. tomo.8.233.i.K.
Esto rex terræ, & erit tibi terribilis Deus: rege terram, & eris rex terrę. eod.277.h.i.
Regibus terrenis Christiani subiecti sunt. tom.8.464.m.& sequentibus.
Rex in omni gente prior est eodem. 514.m.
Ille malus rex est, qui intercludit Fiam ad Deum. ibidem.515.b.c.
Reges terrę superbi non sint, sed humiles. tomo.8.523.i.K.& l.m.
Vide principes.
Reges quanto sunt in maiore fœlicitate terrena, tanto magis humiliari Deo debent. tom.8.523.i.K.
Reges Christiani, quomodo ligati sint compedibus, & nobiles eorum in vinculis ferreis. eodem.579.e.f.
rex quare noluit Christus fieri, cum eū quę rerent Iudęi, post miraculum de quinque panibus. tom.9.47 b.
rex Iudæorū quō Chrs. to.9.81.a.&.117.m.
reges credentes, & quęrentes, signant eos q per fidem ambulant & desiderāt speciem tomo.10.137.K.
Christus rex a Magis quæsitus, nō simili pōpa qua reges mundani. eod.138.c.d
Opus regis est, vitam suam pro his quibus dominatur opponere. to.10.193.K.
Nō est regina quę à sinistris est. to.8.152.c.
regina Austri, Ecclesiam catholicam figurabat. tom.10.252.h.& sequen.

Regnare.

Regnādi cupido quibus vitiorum gradibus in Romanis aucta sit. to.5.10.K.
Quod regnēt boni longe lateque vtile est, tā sibi quam subditis. to.5.31.f
regnandi cupiditate conterere gentes, grande est latrocinium. tomo.3.31.l.
regnandi habentibus scientiam, nihil est fœlicius in rebus humanis. Eodē.39.K.
regnante Aralio natus est Isaac. to.5.169.e.
Quibus regnantibus defunctus est Abraham ibidem.e.f
Quo tempore nepotes Abrahæ fuerint & Deus promiserit Isaac seminis benedictionem: ac quo tempore mortuus Isaac. ibidem.m.& fo.sequen.i
Quo tempore mortui sint Iacob, & Ioseph in Aegypto. tom.5.169.i.
Quo tēpore iudicauerit Delbora apud Hebræos. eodē.172.i.
Quando Troia deleta sit a Græcis. to.5.172.c.& 173.g.
regnante Sedechia in Hierusalem, ductus est populus Iudæorum in captiuitatem Babylonię. eodem.175.a.& seq.
Quibus regnātibus tota captiuitas Iudęorū est soluta. ibidem.k
regnant cum Christo etiam animæ mortuorum, dum mille anni decurrunt. to.5.202.g.& sequen.& 203.i.
regnaturis solēt inuidere regnātes. to.9.116.c
Nemo potest gaudere cum seculo, & regnare cum Christo. to.9.204.i
Omnis hō aut cum Christo regnaturus, aut cum diabolo cruciandus est. to.10.170.g.
Qui cum Christo regnare non meruerit, cū djabolo peribit. tomo.10.241.a.

Regnum Dei, Regnum Christi, Regnum cœlorum.

regnum Dei quid. to.10.70.g.
Non est regnum Dei esca & potus: exponitur. tomo.2.11.c

regnum Dei dicti sunt fideles.to.3.83.i.to.4.111.h.to.6.206.d.to.9.116.g
regnum per ligni gustum amissum erat,& iterũ per lignũ quęsitum est.tom.4.304.h
Adueniat regnum tuum, expositum. tom.4.407.l.tom 10.28.b
regnũ Dei, primũ quærere, exponit.t.4.411.I
In regno Ecclesiæ sedes positæ sunt,& iudicium datum est. to.5.318.i
A regno Dei vnum etiam crimen excludit. tom.7.138.i.K
Regnum Dei tanti valet quantum habueris. to.8.156.K.& 383.i.K
Qui timet ne veniat regnum Dei, timet ne exaudiatur dicendo, Adueniat regnum tuum. tom 9.138.b.c
regni Dei ad alia bona comparatio. tom.9.163.g.& seq.
Duplex plaga est ab ęterno regno separari. to.9.176.e
In regno Dei nihil inordinatum relinquitur eodem.185.g.h
regnum Dei numero possessorum non minuitur. to.10.19.f
regnũ Dei quando in nos veniat.t. 10.25.g.h
regnum Dei sine fine. tom.10.26.h.i
Supbis nõ promittit regnũ Dei.to.10.45.m
regnum Dei,terra dictum. tom.10.76.l.m
regnum Dei quantus thesaurus,& quam vili ematur. tom.10.94.a
regnum Dei quibus est venturum,& quibus non. tom.10.115.d.e
Orare vt regnum Dei adueniat, quid ibid.
regnum Dei. tom.10.121.c
Et quinid intrabunt. ibidem.& seq.
Adueniat regnum tuum, pertinet ad secundam beatitudinem. tom.10.219.c.d
regnum Dei quanuis vbique sit,deest tamen ignorantibus. ibidem.d
Hoc regnum finem habet,regnum Dei finẽ non habet. tom.10.273.c
regni Christi amplitudo.to 2.53 a.b.& seq. tom.8.37.c.& seq.
regna duo sunt:vnum Christi, aliud diaboli.tom.2.109.h.i
regnum Christi duplex,alterum gloriæ alterum gratiæ. tom.4.203.c.& h.i
pater quomodo tradidit filio regnum.tom.4.309.b.c
Quid sit regnum sanctorum cum Christo p mille annos, & in quo discernatur a regno ætetno. tom.5.304.a.& seq.
regnum Christi,superbum mundum humilitate deuicit. tom 9.116.m
Regnum Christi aduersum se non est diuisum sed aduersus regnũ diaboli.t. 10. 9.c
regnum cęlorum quid sit,& vbi esse creditur. tomo.9.188.c
Colloquium Augustini cum matre, de regno cœlorum. tom.1.58.l.& se.
regnũ cęlorum quomodo vim patitur.to.4.26.f & 118.g & 376.e.to.10 265.e.f
regnum cœlorum quanti emerit Zachęus. tom.4.231.g
regnũ cęlorũ varie acceptum.tom.4.394.a
Ad regnũ æternitatis firmitate securum,producit fides vel religio Christiana.to. 5. 92.a
regnum nullum fuit securitate vallatum omnino,nisi cæleste. to.5.164.h
regnum cęlorum quomodo debet intelligi eodem.201.col.1.& 2.
regni cœlorum testimonia. to 6.115 e
regnum cœlorum intra nos esse. to.6.136. m.& sequen.
regnum cœlorum, Ecclesia cur appellata. to.6.265.l.to.9 90.m.& sequen.
Contra eos qui quantumcunque male uiuãt pollicentur sibi regnum cœlorum, propter,&c. to.8. 297. c.d.& seq.
regnum cęlorum Christus venale habet,& quo precio comparetur.to.8.349. l.m.& 383.i.k.& 327.c
regnum cęlorum peccatoribus promissum. to.8 420.K
regnum cęlorum erunt regnantes in cœlo. tom.9.90.m
regnum cælorum. eodem.173.b
Quo regnũ cęlorum possit acquiri. ibid K
regnum cœlorum confertur pauperibus, quibus regnum terrarum est ablatum. to. 9.180.c
regnum cęlorum non diuitum sed pauperum est eodem.304.i
Maximus qui vocetur in regno cœlorum, Sermo. tom.10.3.a.& seq.
Filii regni sunt Iudæi. tom.10.5.f
In regno beatitudinis,quid fiet. tom.10.24.K.l
Iter ad regnum cælorum. eodem.41.h
Nõ omnis qui dicit mihi domine domine, &c. exponitur. eodem 42.a
Inter regnum cęlorum & damnationẽ nullum

lum medium. to.10.70.f.g
Regnum cœlorum, vita æterna. Ibidem.g
Regnum cælorum emitur. tom. 10.94.a
Regni cęlorum pręcium, est calix aquę frigidæ. to.10.97.d
Quare boni sunt percepturi regnum in iudicio. to.10.151.d
Desiderare regnum cęlorum, propter sapiẽtiam & vitam ęternam, aliud est, & aliud est propter fælicitatem terrenam. to. 10. 164.K
Regnum cælorũ pp nos, gehenna propter diabolũ facta est. tom. 10.218.d.& 272.l
Quare regnũ cælorũ, tã magnificũ, grano sinapis tã exiguo, cõparetur. to. 10. 209.f.g
Regnum virtutis quomodo exerceat mens. tom.5.76.d

Regna terrena.

Regna, quid. tom.5.31.g
Regnorum dispensator Deus. tomo.4.38.g. h.74.b
Regnum bonorum, & malorũ. tom.5.31.e.f
Regnum dat Deus bonis & malis, secundũ ordinem rerum & temporum nobis occultum, fęlicitatem autem dat solis bonis. tom.5.38.g.& 47.k.& seq.
Regna sunt a solo Deo. to.5.39.l
Regnorum dispositio, & datio, ad Deũ pertinet. Ibidem.m.& 43.c.& 47.d.& K.l
Regius fastus superbia dominantis purata est. tom.5.43.e
Regna Oriẽtis, cum diu fuerint illustria, volunt Deus & Occidentale fieri, quod tẽpore esset posterius, sed imperii latitudine & magnitudine illustrius. Ibidem.44.a
Regna duo præ cæteris fuerunt clariora. to. 5.168.e
Regna terrę quomodo dicantur inclinata. tom.8.139.K
Regna omnia terrena peritura. to.10.26.h.i

Regnum Iudęorum, Romanorum, &c.

In regni Hebraici diuisione nullũ apparuit peccatũ ex parte regis Israel, vel populi, sed volũtas Dei iudicantis ipleta. t.5.167.f
De regno Israel captiuo ab Assyriis prius, & Iuda posterius. Ibidem g.h
Terrenum regnum Iudæorum, vmbra erat regni cælestis. tom.8.469.f
Regnum Alexandri fuit magnum locis, sed breuissimum tempore. tom.5.31.b
regnum Romanorum, ut creſceret, adiuuit iniquitas eorum, quibus iusta bella gesta sunt. eodem.34.h
regnum nõ habuerunt Romani, nec potest haberi Deo inuito, sed aliis diis contemptis ibidem.37.d
regnum Romanum Dei voluntate est proſperatum. tom.5.169.g
regnum Romanum tãdiu pacifice regnauit quandiu sapientes regere permisit. tomo. 5.201.g
regnum Assyriorum quo tempore habuerit finem, & quo regnum Romanum incœperit. to.5.175.c.& seq.
De regno Sicyoniorũ & Assyriorũ q̃ simul erãt, qñ natus est Abraham. eodem.168.e
regnum Assyriorum quando translatum sit ad Medos. tom.5.173.b
regnum Macedonum, & Persarum, quantũ, durauerit tom.5.106.b

Regnum peccati.

Regnum peccati. to.4.422.f
regnum peccati quomodo destruitur. tom. 4.404.l.to.10.155.l
Spiritus diabolici quomodo diuisi inter se, & tamen ambo pertinẽt ad vnum regnũ diaboli. tom.10.9.b.c
Regula sancti Augustini, quam dedit monialibus. tom.2.153.K
Augustinus instituit regulam secundum regulam Apostolorum tom.10.380.g.&m. & 287.g
De institutione regularis vitæ. to.10.278.l
regulares testari non possunt. tomo.10. 314.d
regulæ Ticonii cuiusdam. to.3.19.c
regula diligendi proximum, accipitur a seipso. tom.5.8.c
regulus iuramentum seruat, & pro republica occiditur. to.5.6.h
regulus Pænos vicit. tom.5.9.c.& 26.g
regulus primum bellum Punicum confecit eodem.26.g
M. Regulus. tom.5.46.i
relabi periculosum. tom.4.386.a.b

Vide, Recidiuum.

relatiua quæ dicantur dialecticis. tom.2. 962 l.to.3.343.f
relatiuum non est accidens. tom.5.105.i.to. 10.140.b
In relatiuis nonnunquam desunt vocabula. tom.3.107.K

Relatio omnis ad aliquid aliud refertur. tomo. 10. 139. K.
religio quid sit. to. 5. 81. l. & seq.
religio a religando tomo. 1. 247. m. Retract. 14. d.
religio Christiana ab initio fuit. tom. 1. 13. K
Duę sunt personæ in religione laudabiles. tomo. 1. 14. e.
Salus vera religionis huius nulli vnquam defuit, qui dignus fuit, &c. exponitur. tomo. 1. 24. f. g.
religio vera, atque perfecta. tom. 1. 107. i. K. & m. & 261. a.
De vera religione. tom. 1. 233. h. & sequenti. Retracta. tom. 1. 13. i.
De religione quid sit senserint philosophi. tom. 1. 233. h:
Religionem à philosophis nõ esse quærendam. tomo. 1. 234. e
religio vera in quibus sectis. ibid.
religio Christiana, vera religio est. tomo. 1. 4. & 235 g.
Et quomodo defenditur. tom. 1. 236. b. c
Exhortatio ad veram religionem. tomo. 1. 246. f g.
De vera religione, epilogus r ibidẽ.
religionem veram scriptura non tacuit. tomo 2. 45. h.
Sub religionis prætextu multi diresc unt. tomo. 2. 124. i.
De tempore Christianæ religionis, quæstio exposita. to. 2. 58. K. & seq.
religio quid Ciceroni. to. 4. 187. g.
religio Christi diffusa. to. 4. 131. a
Religione vera liberamur ab illa vitiositate qua similes dęmonibus sumus. tom. 5. 70 e. & sequentibus
religio vera præcipit a multis caueri quę dę monibus placent. ibidem.
religionis summa est imitari eum quem colis ibidem.
religionis veræ indignis dominantur dęmones. eodem. 71. g
Christiani religio, quanto est veracior atq; sanctior, tanto vehementius cuncta fallacia subuertit. ibidem. K. l.
religioni sacrę, quę nec fallit nec fallitur, ad hęrendum. ibidem 72. a. b.
religio vera, qua Deũ colimus, q. d. t. 5. 82. i. K
religio Christiana oppugnata. eodẽ. 92. c. d.
religionis Christianæ principium, & progressus. to. 5. 185. K. l. & seq.
religio Christiana nõ abhorret quamcunq; consuetudinem licitam. to. 5. 194. e.
Religio omnis causa animę. to. 6. 32. d
Ad religionẽ veram quæ via. ibid. l. & 35. K.
religionis initium a fide to. 6. 34. b. c
Simulationis veræ religionis, & veræ religionis congressus. to. 9. 224. l. m.
Qualis debeat esse voluntas intrantis religionem. tom. 10. 178. m. & seq.
religiosus vnde dicatur. to. 5. 82. K.
religiosi multi seruiunt malis dominis, nec eis obest. eodem. 193. h.
religiosa non tacere lucrũ est, tacere dispendium. tom. 10 3. a.
Vestimenta religiosa, sine bonis operibus, iudicium iustum substinebunt. to. 10. 161. e
Vocatio quotidiana religiosi. tom. 10. 179. a
Nullus religiosus de opere suo aliquid sibi appropriet. ibidem
Quomodo se habeant religiosi ergo priorẽ & prior erga eos. ibidem. b
Quomodo religiosi se habeant diebus festis in potu. ibidem.
Ad religiosos exhortatio. tomo. 10. 280. a.
religiosus claustrum exiens, ad subueniendum patri necessitatem patienti, votum non frangit. eodem. 292. a.
Si quis nõ reliquerit omnia, nõ potest meus esse discipulus. tomo. 4. 309. d. e.
Multum relinquit, qui etiam relinquit quod habere cupiebat. tomo. 8. 397. h.
patrem & matrem quomodo reliquit Christus, vt adhæreret vxori. tom. 9 19. f.
Christus quomodo reliquerit discipulos, & tamen cum eis manserit. tomo. 10. 47. f. g.
Quid sit relinquere domum patris nostri. eodem 151. m. & sequentibus.
Reliquiæ sanctorum honorande. to. 3. 68. h.
reliquias martyrum venditantes hypocritę sub habitu monachorum. tomo. 3. 265. i.
reliquię Israel tom. 4. 40. g. h.
Circa reliquias mortorum vana superstitio tom. 4. 246. e.
reliquiæ per electionem gratiæ saluæ factæ sunt exponitur. tom. 10. 7. a. & seq.
remedia varia. tom. 3. 356. K.
De reminiscentia. tom. 1. 63. h.
reminisci quid. ibidem. i.
Contra reminiscentiam Platonis. tomo. 3. 133. i.

Vide, Memoria, & recordari.
Quomodo Dei reminiscimur. to. 3. 144. m.
Ex spiritu remissio peccatorũ. tom. 1. 79. h. i.
Remittenda fratrum delicta. tom. 1. In Possi
do. tomo 3. 355. a.
Vide, Dimitti.
Remissio peccatorum. tom. 3. 49 e f. & 57. c
& 69 l. & 257. d. tom. 10. 115. i.
Quod credenda sit. tomo 10. 217. i.
Remittit peccata Deus spiritus generatis, nõ
carne generatis. to. 2. 256. g.
In quo habeamus redemptionẽ & remissio-
nem peccatorum. tom. 4. 206. c.
Remissio peccatorum quomodo obtinea-
tur. tom. 4. 304. l. m
Deus dedignatur ignoscere, quod in seipso
homo dedignat agnoscere. to. 9. 221. c. d.
Remissio peccatorum, primũ munus ab ini
tio fidei, a spiritu sancto tomo. 10. 10. i. K.
Etiam per malum clericum, sed tamẽ catho
licum ministrum, in Ecclesia dei, datur re
missio peccatorum in spiritu sancto. to-
mo. 10. 12. m.
Etiam per reprobum & fictum. ibidẽ.
Remissio omnis peccati, & blasphemię, nõ
fit nisi in Christi congregatione, quę nõ
spargit. ibidem. K. l
remissio peccatorum, & regnum cœlorum
peregrinę merces, aduectæ naui Ecclesia
per omnium gentium littora. to. 10. 14. h.
De eo quod ait dominus in Euangelio Re-
mittite & remittetur vobis date & dabi-
tur vobis Homilia. to. 10. 106. m.
Peccata non dimittentes. to. 10. 114. f. g.
remus occisus a Romulo fratre suo. t. 5. 21. f
Vide, Romulus.
renascentia corporis & animi. tom. 3. 4. K.
Qui non renascantur. ibidem.
renati in Christo liberamur to. 3. 56. b.
renascentia spiritus. to. 3. 64 h.
renati filii Dei. to. 3. 353. l.
renasci ex aqua & spiritu sancto, quid sit. to-
mo. 2. 84. e f. & seq copiose tomo. 7. 148. e
& sequen. abunde.
Vide, Generatio, & pœnitentia.
renatus monachus. tom. 1. 27. d
Ad Renatum scripsit Augustinus. ibidem. K.
renum nomine, delectationes intelligi. tom.
8. 14. g.
renes nostros qñ Deus possideat. eo. 5 28. m
renouatio hominis quotidiana. to. 1. 257. l.
to. 2. 84. e. to. 3. 53. h. & 145. a.
renouatio imaginis Dei, in hoie to. 3. 145. i.
reformationis gradus & consummatio. to-
mo. 3. 145. a.
renouatio hominum qualis futura in resur-
rectione. eod. 195. m. & fo. seq. a
renouationis initium a baptismo. tomo. 7.
224. c. d
Omnia vetera Christus, nouus homo factus
renouauit. to. 9. 202. g. h.
renunciatio sensuum. to. 1. 152. e
renunciandum quomodo huic seculo. to. 2
124. i.
Diabolo renunciandum. to. 4. 386. K.
renunciare satanę quid. tom. 6. 17 h
renunciantes seculo verbis, non factis. to. 7.
133. i
Repellere Dei, quid. to. 7. 396. K. to. 8. 440. m
& sequen.
repetitiones in scriptura qui faciant. tom. 8.
256. a b. & 351. i. & 380. K.
Eadem repetere non pigeat. eodem.
332. c. d
Cur eadem repetantur. to. 3. 172 m
reprehendere aliena facilius est quam pro-
pria confirmare to. 2. 16. b. in fine.
Vera, inter amicos, reprehensio quę eodem
18. e
reprehendere peccatores, spectat ad prælа-
tos tom. 5. 4. l. m.
Ille iustus est reprehensor, qui nõ habet qđ
in illo reprehendatur. to. 8. 161. l. m.
reprehẽsio nostri ipsius laus Dei est to. 10. 7. d
reptilia. to. 2. 163. i.
De repudio. tom. 4. 155 e. f
Libellus repudii a Moyse datus. tomo. 5.
128. d.
repudium quare olim permissum. to. 6. 114.
h. & fo. seq. b. c. to. 7. 265. b.
repudio etiam licito, matrimonium non so
lui. to. 6. 279. h.
requieuit Deus die septimo exponitur. to-
mo 1. 271. h. & fo. seq. i. to. 2. 171. l
requies spiritalis. to. 2. 171. c.
De requie diei septimi, plura. to. 3. 181. c. &
seq abunde. to. 5. 95. l. m.
requiescere Deum, & operari, quomodo ac
cipiendum. to. 3. 181. g. & 352. e.
Quies Dei in nobis, & hominũ qes in Deo
eodem. 183. c. d.
requies animæ in hac vita to. 3. 347. h.

Requies summa. tomo.4.119.d.
requies vera cordis nostri,in quo sit.tomo. 4.354.g.
requies Dei quid significet. tomo.5.95.l.m.
pro requie æterna labor æternus subeundus est.tom.8.95.K.l.& 349.m.
Quid sit Deum requieuisse ab omni opere quòd patrarat. tom.9.200.b.c
res humanæ & diuinæ.tom.1.143.a.& seq.
res nostrę quales. ibidem.c.
res verbis potiores.tom.1.188.a.to.4.156.c.
Author rerum rebus anteponendus.tomo.1 238.K.l.
res,& signa,in scripturis. tom.3 3.i.K.
rerum diuisio. ibidem.l.
res variis modis conditæ. tom.3.139.i.
rerum inchoatio.& perfectio. ibid.K.
rerum dominus,quis. tom.3 350.c.
res nulla est, vel cogitari potest sine modo, specie,& ordine. tom.5.97 a.
In rebus est ordo multiplex. ibidem c
In rerum productione triplex causa attendi tur.tom.5.98.a.b.
res omnis bona est:& nulla est praua ibid.f.
In rebus est inęqualitas, vt essent omnia ibi dem.
rerum humanarum causa est diuina bonitas tom.9.99.e.& i.& sequentibus.
rerum productionem primam quare fabulosam reputent quidam, Dei potentiam ignorantes. tom.5.110.c.d.
res & creaturas qualescunque solus Deus facit. ibidem.K.l.
res si nō faceret Deus,nullo mō essent. ibid.
rerum mundanarum vsus diuersimode refertur a diuersis. tom.5.193.K.& seq.
res verbis,non verba rebus prępon[e]nda.tomo.10.10.b.
Nescio qua fronte gratiam diuinę misericordiæ se credit posse accipere,qui res alienas, quas male abstulit,dissimulat reformare eodem.186.f
respublica est res pupuli.tomo.2.7.h.tomo 5.185.i.
republicam quidam stare negant,&c.tomo 2.5.h.& fo.8.c.
respublica vnde dicatur beata. tomo.2.70. m.& sequentibus.
respublica quando recte administretur.tomo.2.191.K.l
Rempublicā quomodo poterit gubernare- princeps.&c. eodem 6.d.
Quod reipublicæ Romanę plura mala acciderint per suos imperatores,&c.eodem. 8.b.& sequentibus.
respublice vna omnium Christianorum.tomo.3.264.c.
reipublicæ fœlicitas. tomo.5.11.d.e.
rempublicam,quando dicat esse scipio.tomo.5.117.c.& 195.i.& sequentibus.
Respublica Romana nunquā fuit ante Christum,nec populus,scd̄m definitionē Scipionis,& Ciceronis. Et post ostendit secundū definitiones probabiliores, qūo fuerit respublica & populus.eod. 17.i.& 195.i & sequen.& 197 e. & sequentibus.
respublica primo periit prauis moribus tomo.5.18.g.
respublica perdita iudicatur.eodem.29 b.c
rempublicam,vel commune bonum quantum dilexerint Romani,patet.eodem. 45 d.& sequentibus.
respublica Romana,siue regnum, quomodo creuerit. ibidem.
respublica non potest geri sine iustitia.tom. 5.195.i.k.
Contra dicentes rempublicam augerit non posse,vel stare,nisi per iustitiam imperiosæ ciuitatis,quid responsum sit a parte iustitiæ.ibidem.
rempublicam gerere nō est criminosum sed ob rem familiarem augendam gerere dānabile est. tomo.10.20.e.
respiscentes esse recipiendos.tom.3.257.b.
respiscendū & mature. tomo.3.348.f.
respiscentię fructus. ibidem.
respiscentē animā Deus excitat.to.1.154.c. Vide.Pœnitentia.
respicere,& videre Dei tomo.8.72 h. tom. 9.260.m.& sequentibus.
respectus pro dilectione poni solet.tomo.8 215.h.i.
respectus dei tribus modis accipi solet.tomo.9.260.m.& sequentibus.
Qui sint retro respiciētes in via.to.9.202.m Vide,Retro.
Responsa varia varietā quæstionum postulat.tom.4.414.i.
respondere vocanti domino,quid sit.tomo. 8.377.m.& sequentibus.
restis peccata significat tom.8.500.K.
restitutio quęsitorum fraude.tom.2.74.l.m.

Resurrectio.
De resurrectione multa.tom.3.60.m.& seq. copiose,& fo. 73.m. & sequentibus.
Resurrectio omnium communis.eodem.65 d.& 73.m.& 76.d.
In resurrectione erunt viri & mulieres. tomo.3.68.K.& 79.b.
Resurrectio inequalis bonorum & malorum.tom.3.4 l.& 73.m. & seq. copiose
In resurrectione,angelorum similitudo promittitur. tomo.3.53.e.& 76.c.d.
An resurgant fœtus abortiui, & monstra.eodem.60.a.
Resurrectionis nostrę celeritas.to.3 . 186.i.
Resurrectio. eodem.353.a.
resurrectio & iudiciũ prędicãda.to.4.325.d
resurrectionis & iudicii cogitatio . eodem. 332 a.& sequentibus.
resurrectio non est contraria rationi. tomo. 5.351.h.i.
resurgentes qũo occurant in mensurã ętatis plenitudinis Christi. tomo.5.358.d.& i.
resurgent sancti absque omni deformitate. ibidem.m.& sequentibus.
In resurgentibus nulla erit infirmitas,quam fecit incongruentia partium. ibidem.
resurrectio erit omnium in iudicio.ibidem. d.& sequentibus.
resurrectio bonis & malis ꝑmittit.to.6.21.e
resurrectio nouissima dicta , regeneratio, adoptio,redemptio. tomo.7.291.g.h.
in resurrectione non quęritur successor, qa ibi non erit decessor. tom.8.310.g.
resurgentes non nubent, neque ducent vxores.ibidem.
In Christo primo resurreximus , quia &c. tom.8.255.e.f.
Nemo resurgit nisi mortuꝰ fuerit.eo.378.b.
resurrectio insinuatur. tomo.8.382.c.
resurrectionẽ nobis significari ꝑ lunã.ibid.e
Omnes resurgemus,sed mali ad pœnam,boni vt sequantur caput suum. to.8.490.e.f.
Ante resurrectionem,& post resurrectionẽ, tempora considerata. eodem.573.f.g
Status & conditio resurgentium. tomo. 9. 210.g.h.& 253.b.
Modus resurrectionis. eodem.318.l.m
Exemplum resurgentium per comparationem seminis iacti in terram.ibid. & 381.a
Ezechiel super cęteros de resurrectione scripsit.tomo.9.210.m.& sequentibus.
Differentia resurgentium. tomo.9.245.m.
Bonum resurrectionis, est quod in vita æterna manebit. tomo.9.246.b.
Etiam impii resurrecturi sunt, sed in ignem ituri.tomo.10 17.f.
Omnes resurgemus,& sapiẽtes,& stulti.eodem.23.a b.
resurgere in corde. tom.10.73.e.
Quomodo futuri simus post resurrectionẽ. eodem.39.e.
resurgere in anima. tom.10.54.d
resurrectionis virtutem agnoscere , aliquid magnum est. tom.10.73.m.
In comparatione resurrectionis stercus est tota vita. tom.10.149.m.& seq.
Bonum est fideliter de resurrectione disputare tomo.10.197 K.
Post resurrectionem non erit bellum in sensum & rationem. eodem.203.a
Si consideretur resurrectionis author , non mirabitur quis resurrectionẽ.to.10.208.a
De resurrectione Sermo. tomo.10.209.b.
resurrectio nouissima fiet ministris angelis. eodem.215.c.
Resurrectio credenda, & speranda.
resurrectio Christi quomodo credenda. tomo.2.159.K.& sequentibus.
resurrectione & ascensione fulcitur fides.to mo.3.4.h.& 47.d.
resurrectio Christi,meritum fidei nostrę. to mo.3.91.e.f.
resurrectio Christi,fides Christianorum. to mo.8.379.b.c.& fo.471.h.i
Christus exemplum fidei de resurrectione primus ostendit.tom.10.197.K.& 199.d
Non est dubitandum de resurrectione Christi.eodem.202.e
Ex resurrectionis fide generatur hęc ciuitas cœlestis. tom.5.138.f.& sequen.
resurrectio corporum, & in cœlum collocatio,credi debent.to.5.227.b.& sequen.
resurrectio carnis in vitam ęternam credenda est. tomo.9.240.d.& 245.m.
resurrectio vltima est credẽda.to.9.248. b.c.
resurrectionis credulitas. tomo.10.54.m.
De resurrectione omnium non est dubitandum.eodem.97.a & sequentibus.
resurreximus & nos in spe , resurgemusque in re. tomo.8.255.f.g.
resurrectio,maxima Christianorum spes.to mo.10.87.b.

Resurrectio duplex.
Resurrectio prima animarum nũc est, alia vero in futuro erit. to.5.209 K.l
Ad resurrectionem primum,& secundum, qui pertineant. ibidem.l.m
Resurgat in prima resurrectione, qui non vult in secunda damnari ibidem.m
Resurrectiones duæ.ibid.& se. to.10.102.a. & sequentibus.
In resurrectione perficiemur secundum animam & secundum corpus.tom.8.325.d.e
Resurrectiones duę,animæ & corporis. to. 9.36.i.K.& 37.f.& h.i.& 43.h
Et de vtraque plura. ibidem.& sequent.
Resurrectio quędam mẽtis,& quędam carnis. tom.9.37.a.b
Resurrectio animę & corporis per Christũ eodem.44.i
Resurrectio corporum vnde, & animarum vnde. tom.9.45.K.l
Resurrectionem animarum facit pater per filium Deum,corporum autem, per filiũ hominem. ibidem.m
Resurrectiones duę,Christi & nostra. tom. 9.94 b
prima resurrectio a morte peccati ad vitam iustitię,per pœnitentiam,toto hoc tempore agitur. eodem.150.a
Secũda resurrectio,qua de puluere terrę ad vitã corporeã homines redeunt. ibidem.
Prima resurrectio primę morti pertinet.to. 10.209.b
Resurrectio mortuorum.
Resurrexerunt mortui cum domino. to.2. 132 h.& sequent.
An resurrexerit Dauid. eodem.132.i
Suscitatio pueri mortui. tom 3.245.c
Quid Apostolus Paulus in prima ad Thessalonicenses epistola,de resurrectiõe mortuorum,docuerit. tom.5.207.a. & seq.
Resurrectio mortuorum quomodo sit probabilis. tom.9.187.i.to.10.206.i.K
Etiam hodie mortui suscitantur to. 10.37.e
Diuersitas gloriæ in resurrectione mortuorum. tom.10.39.e
De celebratione dierum fratrum defunctorum,& resurrectione mortuorum, Sermo.tom.10.90.a.& sequentibus.
Persuasiones ad futuram mortuorum resurrectionem post hanc vitam.tom.10.78. b.c.& sequentibus copiose.
Ad vnicam Christi vocem omnes mortui resurgent. tomo.10.180.a
Resurrectio mortuorũ non erit vt rursum solitas patianẽ calamitates to.10.197.l.m
Resurrectio mortuorum est Christianis certissima. to.10.208.b
Post resurrectionẽ caro nostra qualis futura to 1.13.e.f.& 16.i.K.& 18.a. & 236.g.h. &238.l.& fo.se.b.& 244.i.tomo.8.210.h
Resurrectio carnis certa.to.1.207.f. tom.3. 49.g.& seq.& fo.257.e
Resurget caro hominis ab homine comesta. tom.5.235.e.f
In resurrectione etiam si tota caro periisset, tamen eam Deus repararet. ibidem.
Resurrectio carnis quare nobis promittatur tom.8.210.h
In nulla re Christianæ fidei tam contentiose contradicitur quam in resurrectione carnis. tom.8.173.d.e
Resurrectione carnis dicit Christus, mentisque. tom.9.37.k.l.& fo.sequen.a
Resurrectio omnis carnis rationalis fideliter credenda est. tom.9.243.i
Homo non resurget cum corruptione quæ sentitur in carne. tom.10 202.e
Resurgentis corporis qualitas.to.1.25.b.to. 2.164.h.& seq.copiose to.3. 4.l.& 47.e.& 73.b & 76.d
An subito corpora reformentur.to.2.205.a
Resurgent corpora sanctorum a vitio liberã. tom.3.61.e
Resurgentis corporis gloria.eod 73. b. c. & 76.d.e.& 353.a
Resurrectio corporum. tom.3.232.d
Resurrectio corporum astruitur.to. 4. 212. K.l tom.6.79.e.& seq.
Resurrectio corporum dilaniatorũ, & exustorum. tom.4 320.i
In resurrectione in puncto reintegrãda sũt corpora nostra. tom.5.5.a
In resurrectione corpora beatorum erunt spiritalia. ibidem.117.d
Corpora iustorum post resurrectionẽ, nullis indigebunt rebus. ibidem.l
Corpus nostrum in resurrectione, nõ erit sicut corpus Adę erat ante peccatum.tom. 5.118.f.g
Resurrectionem corporum ostendit futuram per scripturam diuinam. tom. 5.227.b.c

In resurgentibus corporibus martyrũ, si cicatrices remanebunt, non deformitas in eis, sed dignitas erit. to.5.235.d
Resurgenti corpori nihil oberit talis vel talis figura. ibidem
A resurgentibus corporibus deerit omnis deformitas & infirmitas, &c. ibidem.e.f
Resurgẽti corpori, iã spiritali, restituetur totũ quod pdidit viuens post mortẽ. ibid.i.
Resurrectionẽ nouimus in capite nostro factam, & in membris futurã. to.8.221.h.i
In resurrectione qualis corporum immutatio futura. Eodem.382.d
Resurgere in corpore tom.10.54.d.e
Mirabilius carere, quã a mortuis in cineres redactum cadauer resuscitare. ibide.l.m
Paganorum & malorum Christianorum resurrectio cum corpore mortis huius. to.10.60.h
Beatorum corpora in resurrectione. ibi.h.i.
Resurgenti corpore quatuor prẽstantur. to.10.177.f.g
An deformitates corporum cum corporib. resurgent. tom.10.202.f
Quare nõ resurgẽt vitia corporis. t.10.208.b

Resurrectio in qua ætate fiet.

In resurrectione quisque recipiet mẽsuram corporis, quam habuit in iuuentute, & diminuta in senectute. tom.5.234.d. & seq.
Resurgent omnes tã magni corpore, quam vel erant vel futuri erant ætate iuuenili. ibidem.e.& seq.
Resurgent mulieres in sexu fœmineo, sicut & mares in virili. ibidem.f.& seq.
Senes mortui in ætate perfecta resurgent. to.10.202.f
Paruuli mortui in ętate perfecta resurgent. ibidem.

Resurrectio Christi.

Resurrectio Chri. to.2.58.e.& se. to.3.47.d
Resurrectionis domini sacramentum. to.2.169.e.f.& seq. copiose.
Resurrectio domini cur triduana. tomo.2.169.h
Resurrectio Christi magna nobis confert. tom.2.177.m & sequentibus.
In resurrectione corpus Christi, & nostra corpora qualia futura. tomo.2.epist.146.
Et an Deus vestitus in cœlo. Eod.203.m
Resurrectio Christi quomodo ad nos pertineat. tom.3.56.e.& 99.f
Resurgens dominus quoties apparuerit mulieribus, & discipulis. to.4.177.h.& seq.
Resurrectio domini, noui hominis instaurationem signat. to.4.423.a
Resurrectione sua, & passiõe, quid Christus nobis iuuat. tom.5.183.k
Resurrectio Christi & assensio, est grãde miraculum. Eodem.229.l
Resurrectio Christi quam nobis promisit, est summum inter ea vera pro quib. martyres mortui sunt. to.5.232.l
Resurrectio Christi prẽnunciatur. tomo.8.50.b
Quare ĩ matutino resurrexerit, & tertio die ibidem.
Sicut Christus resurrexit tertia die, ita & nos in fine seculi. ibidem. & 221.i
Quod in resurgente capite monstratum est, hoc omnia membra sperent. to.8.23.f.g. & 222.K.l
Resurrectio Christi vitam nouam significat Ibidem.85.d
Quòd vera caro Christi resurrexit, quia caro mortua erat. to.8.154.e
Quòd resurrexerit diluculo, ex verbis Prophetæ ostenditur. Eodem.171.f.g.& 198.i.K
Cur resurgens apparuerit solum discipulis, & crucifixus apparuit omnibus. ibidem.223.k
Nullus mortums resurrexit propria virtute, nisi Christus. ibidem.K.l
Christus resurrexit occultus, & apparuit manifestus. ibidem.223.c.d
Quòd resurrexerit primo, & nos in illo, sed adhuc in spe. tomo.8.255.f.g
Cur resurrexerit cum cicatricibus. ibid.271.i. tom.10.202.f
Vnus resurrexit iam non moriturus. tomo.8.490.e.f
Quia resurrexit a mortuis in vigilia matutina, hoc speramus in nobis futurum, qđ prẽcesserit in domino. Eodem.499.m
Resurrexit, sed quod in eo mortuũ est, Spiritus illius nunquam mortuus est. ibidem
In hoc resurrexit qđ a te accepit, non enim resurgeret nisi mortuus esset. ibidem.499.a.b
Cur post resurrectionem suam noluerit statim agnosci. tom.8.569.d.e
Resurrectio domini ostendit nobis vitã quã acceptu-

accepturi sumus. eod.573.f.g.
resurrexit ꝓpter significationem nostram, &c exponitur. to.10.74.b.
De resurrectione domini,& cantatione Hal leluia:Homilia. tom.10.89.h.& seq.
resurrectio & glorificatio Christi,quid nobis ostendat to.10.98.h.
Christus seipsum resuscitauit in primo die, nos autem resuscitabit in nouissimo.die. tom.10.150.c.
Ordo resurrectionis Christi.tom.10.200.e.
Quare mulier primo Christi resurrectionē nunciauit. ibid.f.& sequen.
Christus sufficientibus signis resurrectionē suam manifestauit. tom.10.197.e
De resurrectione Christi.to.10.197.e.& 198 g.& 201.b
Quantum dies resurrectionis contulit credentibus gaudium,tantum cōferet incredulis luctum. eod.199.c.
resurrectio Christi præfigurata est in Adam to.10.204.c.& 205.g.
Item in Noe. ibidem. per totum
Apostoli gloriā resurrectione Christo suo concedere nolebant. to.10.317.g

Opiniones,& errores circa resurrectionem.

resurrectio a qbusdā nō creditor.t.2.169.h.
resurrectionem corporum quomodo persuadet,contra Platonicos. to.590.l
De resurrectione quam dicunt esse post mille annos, cuius opinionis dicit, seipsum aliquando fuisse,& Chiliastes eos appellari.to.5.195.c.
In resurrectione dicūt aliqui resurrecturos vocaturos immoderatissimis epulis carnalibus. ibid.
resurrectionem corporis Christi, & ascēsionē eius in cœlū,quod dicunt philosophi incredibile esse,psuadet p alia incredibilia quæ proponit eis.tom.5.203.b.& seq.
De resurrectione carnisquam quidam mundo credente non credunt ibidem
Resurrectionem quodāmodo innuunt duo quę Plato & porphyrius dicunt,si cōiungerentur. ibidem.239.d.
De resurrectione aliquorū quos ponit Tullius,quæ similis est resurrectioni multorum ex nostris. ibidem.
De resurrectione quā scribit M.Varro secūdus opinionem Genet hiliacorū.ibid.f.g.
Resurrectionem carnis negauit Simon magus.tom.6.4.K.
Resurrectionem negant Simoniani.ibidem.
Carpocratiani. ibid.4.a.
Valentiniani,& Marcitæ ibidem.d
Caiani. ibidem.e
Archontici.Cerdoniani,Seueriani.tomo.6.5.e.& sequen.
Hierachitę. eodem.8.c.
Seleuciani. ibidem.i.
Manichæi. tom.6.71.K.l.& 73.c.& 186.c.
Opinio circa resurrectionem mortuorum. to.9.210.K
De resurrectione corporum,cōtra gentiles. to.10.197.h.& 199.d.& 202.c.
Retia boni domini. to.4.25.K.
Quid mittere retia in dexteram nauigii. to.10.203.c.
Reticius episcopus, & huius de peccato originali sententia. to.7.306.a.b.
Retractationum libri duo.tomo.1.8.col.2.
Quo consilio retractarit Aug.errata sua.to.1 21.in prologo.& in Possid.to.2.10 g.to.63 i.to.7.420.i.K.
Retractare si liceat verba semel emissa.tom.2.9.f.g.
Retributionis triplex distinctio. tomo.8.106.a.
Retribuere qūo accipiatur.eodem.380.l.m
Retributiones Dei cogitandæ. ibid.m.
Retributiones diuinę. eod.382.K.
Homo retribuit Deo mala pro bonis,& ille retribuit bona pro malis.tomo.8.380.m & 434.b.
Quod retribuis,non sibi sed tibi proderit,tibi seruatur. eod.381.a.b.
Non vult Deus de tuo aliquid sibi retribuit, sed de suo, quomodo agricola de terra quam seminauit. ibidem
Retributiones quatuor.to.8.415.m.&.441.K
Retributionis sex sunt differentiæ. eodem. 415.m.
Cum autem fidem non debeantur homini nisi mala pro malis, Deus tamen per inde bitam gratiam retribuit bona pro malis. tom.8.441.K.
Retro respicere,quid sit,& cur retro respicere prohibeamur.tomo.8.248.e.& fo.276 c.& 302.b. Vide,Respicere.
Quomodo filius cui vult reuelat. tomo.10. 148.i.K.

Reus nemo est ex eo quod non accepit. tomo.1.229.f.g
Pro reis quomodo intercedendum. tomo.2. 72.b.c.& seq.
Pro reis interuenire, officium sacerdotii. ibidem.
Pro reis quomodo interceſſerit apud magistratum August. to.1.in Posſido.
Rei puniendi circa mortis supplicium.to.2. epist.158.159.& 160
Reus iudicio, concilio,& gehennæ ignis. tomo.4.395.b.c.
De bello in quo Rhadagaisus rex Gothorũ dęmonum cultor, vno die cum ingentibus copiis suis, victus est.to.5.48.e.& seq. tom.10.27.a.
Rhadamanthus inferorum iudex.to.6.31.h.
Rhea siue Siluia mater Romuli. to.5.21.b.
Rhea quæ, & Ilia to.5.173.b.
Rhamnus, spinarum genus.to.4.105.l.to.8. 190.l.& seq.
Rhetoricęs principia.to.1.104.h.& sequen. Retracta.2.f.
Rhetores forẽses, euersores & eorum luxus eod.34.i.K.
Rhetoricam docuit Au_u. tom.1.36.e
In Carthagine. tom.1.41.i.
Romę. eod.42.h.
Mediolani. ibidem i.& in Posſido.
Rhetoricam professionem deserit Augu.tomo.1.55.g
Rhetorices inuentio. tom 1.165 g.
Rhetorica ad sermonem est vtilis. tomo.3. 14.d.
Rhetorica tam falsa quam vera persuadet. tom.3.22.l.
Rhetoricam nisi quis cito, nunquam discit. tom.3.22.m.
Rhetorices artificium. to.3.23.l.
Rhetor & dialecticus differunt.tom. 7.69.g
Rhetorius quidam, omnes hæreticos rectę ambulare dixit. to.6.9.d.
Rhinocolura, ciuitas. tom.4.69.i.
Rhombus mathematicus. to.1.197.f.
Rhythmus quid. tom 1.117.g.& 165.i.
Rhythmus continuus. to. 1.118.d
Rhythmus, metrũ & versus quomodo differant. tom.1.127.m.
Rigatio ad interiora ptinet, & significat fletum vsque ad cordis intima. to.8.12.h.i.
Nemo facile solus ridet. tom.1.33.d.
Nihil fœdius risu, irrisione dignissimo.to.1 142.h.
Risisse solus fertur mox natus Zoroastres inuentor magicarum artium. to.5.219.m.
Ridendi tempus to.8.166.e.f.& seq.
Risus vtrum fletu melior. to.10.64.h
Mundus aut ridet nos, aut ridetur a nobis. tom.10.154.b.
Risus frequẽter corũpit mores.to.10.176.i.
Iesus nunquam inuenitur risisse, cæteras autem imperfectiones toleraſſe tomo.10. 271.b.
Quod rident homines, plorandum est.tom. 10.176.K.
Qui rident de rebus vanis, malo suo rident. ibidem.
Rixatores taxati. to.2.164.h.
Roboam rex Iuda. tom.5.167.d.e.
Robooth ædificatur. tom 5.142.d.
Ego pro eis rogo, quos mihi dediſti, &c. exponitur. tom.4.310.b
Deus rogat nos,& quare. to.10.178.m.
Qui resistit roganti, contemnetur cum rogauerit. to.10.21.211.m
Tribus diebus Rogationũ frequentanda Ecclesia in compunctione, oratione, cantu, & eleemosyna. tom.10.213.d.e.
Rogatistæ a Rogato, qui & Donatistæ. tom. 2.51.a.
Rogatus catholicus factus. to.7.207.h
Rogus ingens struitur. to.5.27.g
Roma condita est a Romulo.tomo.2.158.f. tom 3.173.b.
Roma quo tempore condita sit. to.5.174.c.
Roma condita est velut altera Babylon. ibidem.d.
Roma Gothorum irruptione euersa.to.1.25 c.d.to.2.47.b.to.5.to.5 col.2.& 3.& 29. m.& seq.to.10.27.a.
Roma magis perit puersitate morum, quã ruina hostili. tom.2.8.c.d.
Roma vastatur a Barbaris tempore Galieni imperatoris. tom.2.109.h.
Roma opprimitur a Gothis.tomo.2.100.e.
Roma, domicilium charissimi imperii. tomo.2.47.b.
Roma & Carthago Latinarum literarum artifices. tom 2.77.i.
Roma destruxit Carthaginem, & bellis intestinis plus est offensa quam ab hostibus tom.5.10.f.g

Excidium vrbis Dei clementia temperatũ. eodem.11.f
Roma mutata. tom.5.16.K
Roma capta à Gallis excepto Capitolio. ibidem.18.f
Romã qui condidere & habuere. to.5.21.K
Roma quomodo fuit à Numa vsq; ad Augustum post primum bellum Punicum continue bellis vexata, ita vt vix vnus annus in pace transiret. tom 5.22.c
Roma quibus artibus creuerit ibidem. 22.f
Roma cum paucis diis vixit fœlicior quam post. ibidem.23.a
Roma à socceris obsidetur to.5.23.f.g
Roma a Tarquinio concussa. tomo.5.25.e
Roma fame pestilentiaque vastata ibidem.h
Romã qui magis vastauerunt. to.5.29.m
Roma prioris filia Babylonis. tom.5. 174.d
Roma perdomuit populos iam exercitatos in armis ibidem.c
Romæ datum est imperium, vt societas humana vigoretur iisdem legibus. ibidem. d.e.& 190.m.& sequen.
Romæ excidium tom.9.257.b.c
Romani populi origo est a Troia vel Ilio. tom.5.21.d
Romani fuerunt a Latinis, qui & ipsi fuerunt Latini. tom.5.168.d.e
Romani sunt ex Laurentibus, qui regnabãt in Italia. eodem.172.i
Romanam vrbem condidere Troiani. tom. 5.21.K
Romanę illecebræ tom.1.41.l.m
Romanorum clades à Barbaris illata, tom. 2.195.h.i
Romanorum idola tom.4.128.m
Romani cur Hebręorum Deum solum non receperint. tom 4.129.h
Romani laudantur, quia parcunt subiectis, debellant superbos. tom.5.3.i
Romanę leges etiam post patrata facinora, etiam scelestissimum indemnatum occidi vetant. tom.5.7.K
Romani, propter libidinem dominãdi, subiugauerunt sibi regna. to.5.10.K.l
Vitia Romanorum, quæ patriç non correxit euersio. ibidem.1.d.e
romanis mala acciderunt, cum Deos colerent antequam religio Christiana crescere.tom.5.12.c.& seq.
romani laudari quenquam hominem viuũ in scena, aut vituperari, legibus latis prohibuerunt. eodem.3.i
ruina romanorũ vnde processerit.t.5.16.c.d
Iuuentus romana luxu & auaritia corrupta ibidem.e
romanorum discrimina. to.5.23.e
romanum bellum cum Albanis. eod.23.k.l
romanorum regnum vita atque exitus qualis fuerit. ibidem.f.& seq.
romanni superati a Samnitibus, turpiter pacis centes sub iugo ponuntur. to.5.26.i.K
romanorum tredecim milia militum cum septem tribunis interierunt. ibidem.
romani bellantes cum Hannibale reddiderunt seruos libertati, & eos sine impunitate collegerunt. tom.5.26.a
romanos inficit Gallo gręcorum luxus ibidem K.l
romani peregrinantes in Asia, omnes vna die trucidati sunt. tomo.5. 28.d
De romanorum strage mirabili, capta vrbe à Sylla. eodem.29.h,& sequentibus.
romanis infesti fuerũt pauci gladiatores, ali quandiu insuperabiles, tandẽ superati.to. 5.31.g
Termini Romani to.5.37.e
romã imperij termini quomodo mutati sint in Oriente, Hadriano concedente tres prouincias Persarum imperio. ibidem.f
Imperij Romani magnitudinis causa, ibidẽ. 39.l,m
romanos antiquos magnos fecit domini industria, foris iustum imperium, animus in consulẽdo liber, neque delicto neq; libidini obnoxius. ibidem.43.e,sequentibus.
romani laudis auidi ibi.e,f
romanum imperiũ auctũ est propter virtutes Romanorũ in diligendo rempublicã ibidem.
romanorũ commendatio per Iouem, & Vergilij uersus ibi.
romanis mercedem temporalẽ pro bonis eorum actibus reddidit deus. tomo 5.45. K,& seq.
Si Romani propter humanam gloriam tantum amauerunt terrenam ciuitatem, quanto plus moueri debent sancti amore

patrię cęlestis? ibidem l
Romanorum imperium auctũ est propter diuersa merita generis humani, Deo magis nota quæ nobis. tom.5.47.d.e
romani de sapientiæ nomine gloriati sunt. tom.5.68.e
Romanę fęminæ corpus gigantæũ.eo.140.e
De romanorum regno, succedẽte regno Assyriorum. tomo.5.168.e
romani Aphricam & gręciam subiugauerunt. tom.5.182.c
romanum imperium sperabatur æternum. tom.5.206.h
romani quibus custodibus romam cõmiserint. tom.10.26.m
romanæ reipublicæ iactura vnde. tom.2.8.c
ruina reipublicę romanę. tom.5.10.g
Ciceronis scientia de romana republica.to.5.17.d.& seq.
Post initia consularis imperii quib.malis vexata fuerit romana respublica, diis non opitulantibus, quos colebat.tom.5.25.f.g
Ad secundum definitiones Scipionis, quę in dialogo Ciceronis sunt, núquam fuerit romana respublica. tom.5.195.i

Paulus ad Romanos.

Epistola Pauli ad Romanos gratiam Dei maxime commendat. tom.2.139.c
Epistolę ad romanos summa. to.3.268.K.l. tomo.4.216.l
In epistola ad romanos,& ea quæ ad Galatas scripta est, eadem quæstio tractatur.tomo.4.428.K
romana Ecclesia. tom.2.127.b
Romanæ sedis principatus. tomo.2.219.g
romanus episcopus quomodo ordinabatur tom.7.188.e.f
romanianus communiceps Augustini familiarissimus. tom.1.46.f
romanianum inuitat ad veram philosophiã tom.1.125.c.& 144.a
romaniani laus. tomo.1.144.m
romaniani in Augustinum beneficia narrata.ibidem. 144.a.b
Ad romanianum scripsit Augustinus, de vera religione. tomo.1.235.i
romulus à Lupa lactatus, genitus a matre. Illa.tom.5173.b
romulus & remus constituerunt Asylum romæ. tom.5.11.e
romuli festa & eius deificatio.eodem.15.in
De romuli parricidio, quod dii non vindicarunt. tom.5.21.e
romulus de suis desperans ibidem.24.f
romulus, conditor romę, occisus, & translatus inter Deos. ibidem.24f
romuli mortis opinio. ibidem.g
romulus tom 5.54 h
romulus occidit remum. tom.5.131.c

Vide, remus.

romuli tempore Sibylla Erythræa vaticinata est. tomo.5.174.f
romulus mortuus diuino honore donatus est.eodem.174.K.&. sequentibus.
romulus Deus creditur. ibidem l
Post romulum regnauit Numa. ibidem.m
romul diuinitas mirabiliter credita.tomo.5.228.l.m
ros cęli, est diuinorum verborum pluuia.to.5.154.l.& sequentibus.
ros Hermon gratiam Dei significat. tom. 8.510.l.m
roscius histrio, quomodo laudatus a Ciceronе. tomo.4.133.f
rota est orbis terrarum. tom.8.280.l.m
rota figuli tom.5.40.m
robus Moysi inconbustus.to.3.88.a.& fo.sef.et 238.i.to.6.238.e f.to.10..70.l.et 325.d
rubus ignis legem significat. tomo.4.303.g
rubus ardens, sine consumptione, synagoga est Iudæorum. tomo.10.170 l
Sermo de apparitione domini in rubo. tomo.10.325.b
Quomodo angelus dicitur apparuisse. ibidem.c
russini & Hieronymi graues inimicitię. tomo.2.20.f
rugam non habere. tom.10.142.l

Vide, Ecclesia.

ruinam exteriorem patentem præcedit ruina interior occulta. tom.5.126 a.b
ruminare quid sit. tomo.8.540.g.h
ruminare mystice qd, to.10. 111.h.& 118.a
ruminatio verbi tomo.3.350.b.tom. 8.141.i.& folio.199.a
Non ruminantia, mystice. tomo.6.106.b
ruminatio ad sapientiam pertinet ibidem.
rumina dea. tomo.5..5.l
runcia dea. tom.5.32.g
rusina dea. ibidem.f
rusor Deus. tom.5 61.K
rusticus consobrinus Augustini. to.1..68.h

Quę sint ea quæ rustici nimium scutari non debent. tom.10.285.b
ruth Moabitis in genealogia Chri.to.4.92.h

S

SAbaoth interpretatur. tom.4.132.f
Sabbatum.to.3.348.m.& seq.& fol 352. e.& fo.seq.d.tom 5.242.c
Sabbati sanctificatio & mysteriũ. to. 1.271. h.i.& seq to.2.24.i.& f.seq.a.to.3.181.m. & sequen.tom 5.102.a.b
Sabbatum in multis religionibus seruatur, & à Seneca deridetur. tom.5.55.c
Quomodo sabbatum sit obseruandum.to.6. 66.f.tom.9 248.h
Sabbatorum cessatio tom.6.74.I
Obseruare sabbatum,est à peccato abstinere,non ab opere manuum. tomo.9.7.e
sabbatum soluit saluator,& quare. tom.4. 309.h.i
sabbato quomõ dominus requieuit, Christus autem languidos sanauit,dicens, Pater meus vsque modo operatur, & ego operor tom 9.34.a.& seq.
sabbato dominus requieuit,quia creaturam nullam condidit. tom 9.38.i
sabbatum Iudęorum,vmbra futuri. tomo.3. 182.h.i.tom.4.59.m.& sequen.
Iudæorum sabbata. tom.5.55.c.d
sabbati obseruatio,seruilis. to 6.66.f.g
Iudęi non celebrant nisi sabbati signum. to. 8.104.e
sabbatismus Iudęorum ociosus,& luxuriosus. eodem.335.I
sabbatum habere non possunt mali. ibidem
sabbatum quomodo obseruabant Iudęi, & quomodo non. tom.9.7.e
In sabbato Iudęorum manna non pluebat. tom.10.173.h
sabbati Christiani obseruatio figurata. tom. 2.171.a.b.& sequentibus.
sabbata nostra spiritalem requiem significant.ibidem.e
Et de requie plura.tom.3.182.a. & sequen.
sabbatizandũ spiritaliter t 3.271.m.& 3 8. m.& seq.tom.7.292.c.tomo.8.68.K l.to. 9.7.e.& fo 38.i.& 71.d.e. Et 199.f.g & 248.h.i
sabbati celebratio apud Christianos. tomo. 4.60.a.tom.6 63.f.g
Ad sabbatum quomõ nobis imputantur bona,q̃ facimus,si ea Deo ascribamus, si aũt nobis,tunc essent seruilia. tomo.5.242.c
Sabbata Dei,& nostrum.to.6.56.e. & sequẽ.
sabbatum cordis. tom.6.84.c.d
sabbatismus Christianorum,vera innocentia. eodem.105.i
sabbatum cordis nobis Deus indicit, quod malus habere non potest,quale sit. tom. 8.335.l
sabbato nõ vacandum à salute. tom.9.54.g
sabbatum spiritale,quid sit. tomo.9 71.d.e
sabbatum spiritale obseruare. tom.10.175. k.l.& sequentibus.
sabbatismus iugis,& verus.tom.2. 171.l.& seq.tom.3.16.l.352.e.& f. sequen. tom.5. 242.c
sabbatum sabbatorum quod Hebræis. tom. 4.60.a.& 435.e
De ęterna fœlicitate ciuitatis Dei, sabbato que perpetuo. tom.5.365.l.& seq.
sabbatũ ęternum,& quomodo nos erimus hoc sabbatum.Et sabbatum nostrum erit septima ętas. tom.5.242.c
sabbati recordatio,quid sit. tom.8.102.d
sabbati ieiunium apud Christianos an bonum vel malum. tom.2.22.d
sabbati ieiunium vnde. tom.2.116.K
sabbatum pro dominica. tom.2.117.g
A sabbato hebdomadæ dies nomen obtinẽt ibidem.k.& tom 8.342.l.m
sabbato ne fuga ineatur,quid mysticè. tom. 4.160.l & 308.f
Sabbati nomine crapula & ebrietas significatur. ibidem.f.g
Prima sabbati dies,resurrectiõis. to. 2. 117.g
Quarta & quinta sabbati, quid significent. tom.8.295.f.& 342.l.m
Quę sit prima & secunda sabbati. tomo.8. 143.c.d.& 580.m
Prima sabbati dies,dominica erat.t 9.119.h
sabbato post dominicam in quadragesima, Ser.duo. tom.10.57.m.& seq.
sabbato post primam dominicam in quadragesima,Sermo. to.10.163.e
sabbato post secundam dominicam in quadragesima,Serm. tom.10.168.g
sabbato post tertiam dominicam in quadragesima,Serm. tom.10.174.K
sabbato post quartam dominicam in quadragesima,Serm. to.10. 180.i.& se.
sabbato post dominicam passionis, Sermo. tom.10.185.f

Sabbato in vigilia Paſchę, Sermões quatuor tom. 10 194.l.& ſeq.
ſabbato poſt diem ſanctum Paſchę, Sermones duo. tom.10.205.l. & ſeq.
ſabbato quatuor temporum poſt feſtum sãctę crucis, Sermo. tom.10.242.b
ſabellius Noeti hæreſiarchę diſcipulus fuit. tom.6.6.m
ſabellius qũo in hęreſim lapſus. tom.3.113.a
ſabellius eundem patrem aſſerit quem filiũ. to.4.233.d.to.6 6.a.& 11.g.& l.& 218.h. to.9.53.m.& fo.92.d
ſabellius impugnatur. tomo.6.15.e.& ſeq.
ſabelliani dogma Priſcillianus reſtituit.to.6. 208.l.m
ſabellii error.to.4.303.c.to.8.8.h.to.10.89.a
Error Sabellii ponentis vnicam perſonã in trinitate. tom.10.222.c
Confutatio errorum Sabellii. ibidem.l
ſabellianorum error taxatur.tom.3.106.f.& 355.K.l.to.9.75.e.f.& fo.92.d
ſabelliani hæretici.t.5.88.h.& 96.f to.6.11.g
ſabelliani, iidem, Noetiani, qui & Patripaſſiani, Praxeiani,& Hermogeniani. to.6. 6.a.b
ſabellianos de Chriſto ſequuutur Priſcillianiſtæ. eodem.9.c
Contra Sabellianos, Arianos,& Iudæos ,pphetię de Chriſto diſcuſſę. tomo.6.12.b
Sabellianos confundit Auguſtinus. to.9.53. m.& ſequentibus.
Sabelliani, Patripaſſiani dicti ſunt. tomo.9. 61 d.e.tom.10.9.& 47.d
Sabelliani ſiue Patripaſſiani, Deum negant trinitatem, ſed ſolũ Deum patrem aſſeuerant,& eundem aliquando nominari filiũ, aliquãdo ſpiritum ſanctum.to 10.9.e
Sabinæ raptę. tom.5.15.f & ſeq.
Sacerdotium plebem dicit. to.5.161.l
Sacerdos à ſanctificando dicitur.to.8.134.h
Sacerdotum filii defunctis parentib. ſuccedebant. tom 1.25 e.& fo.26 a.b
Sacerdotes ſummi, ex poſteris Aaron. tom. 1.27.b.c
Sacerdotii Chriſti,& Leuitici diſcrimen.to. 3.216.g
Sacerd tium inuadens Ozias, lepra percuti tur. tom.2.14.f
ſacerdotes, omnes Chriſtiani.tom. 3.354.i. tom.4.120.h
ſacerdotium Aaron, quomodo æternum.to. 4.55.k
ſacerdotium ſecundum ordinem Melchiſedech.ibidem & tom.6.25.K. l.& 195.d.e
ſacerdotium vnctio æqualis. tomo.4. 70 c.d
ſacerdotes ſummos plures contentio pepe rit.ibidem.d
Ad ſacerdotes mittit Chriſtus curatos.tom. 4.120.f.in fine.
ſacerdotii Aaron ceſſatio. tom.5.160.d
ſacerdos veteris legis, offerebat ſacrificia ſe cundũ diuinum mandatum.to.5.211.b.c
ſacerdotium commutatum in Samualem, reprobato Heli, & quid Heli adumbrarit. tom.6.87.b.& ſeq.
ſacerdos ſummus veteri teſtamenti, typus Chriſti. tom.7.10.i.K
ſacerdotium Leuiticum imperfectum.tom. 8.97.i
ſacerdotem pium agere, quam difficile. to. 2.206.l.m & ſeq.
ſacerdotum dignitas,& miſeria. ibidem
ſacerdotes, diſpenſatores, non proprietarii. tom.2.67.l
ſacerdotum ſanctificatio, viſibilis & inuiſibilis. tom.4.77.f.& ſequen.
ſacerdotes ſiue miniſtri ficti, qui. to.7. 12.c d
ſacerdotium amplectentes ſpe viuendi ocioſe.tom.3.263.d
ſacerdotium noui teſtamenti. tomo.4 89.f
ſacerdos qualis eſſe debeat. to.4.376 d
ſacerdos priuatus, mediatorem ſe non faciat inter Deum & popolum. tom.7.10.l.m
ſacerdotis etiam mali preces ,p populo exaudiri. ibidem.11.b.c
ſacerdotis veri iuſtitia induti. tomo.7 35.l
ſacerdotum immunditia, ſacramentum non polluit. tom 7.36.b.& 39.b
ſacerdotum profeſſio non ideo culpanda, quia & mali ſacerdotes reperiuntur.tom. 8.367.d.& ſeq.
ſacerdotum ignauia. tom 9.209.g
Et diuerſitas. ibidem
Multorum eſt vocari, ſacerdotes, ſed nõ eſt omnium eſſe ſacerdotes. ibidem
ſacerdotibus magnum onus impoſitum. to. 10.92.a.b.& fo.ſeq.a.b
Regale ſacerdotium in Dauid pręfiguratũ. tom.10.123.a
Vita ſacerdotum, debet aliorum eſſe eruditio.

tio. to.10.250.l.
sacerdotes reddẽt rationẽ de negligẽtia prędicandi sobrietatem. tomo.10.240.K.l.
Quid facere & quid fugere debeabt sacerdotes.to.10.295.f.g.
sacerdotes victu & vestitu contenti esse debent.ibidem.l
Exhortatio ad sacerdotes.tom.10.295.l.m. & 308.a.b.
Quod sacerdotes debeant patientiam ac castitatem seruare. to.10.296.b.
Eminentiæ sacerdotum. to.10.295.e.f.
Officium sacerdotum. to.io.296.c.
Pauperẽ vitẽ sacerdos gerere debet. ibidẽ.e.
In sacerdotes sacræ scripturæ ignaros.tom. 10.297 b.c.
sacerdotes tenentur viam salutarem suis subditis annunciare. tom.10.308.b.
Qualis debeat esse sacerdos docens. ibid.c.
sacerdos Christus,& rex to.4.126.K. & sequen.& 130.K.& sequen.copiose.tomo.8.577.f.
sacerdos Christus fuit secundum ordinem Melchisedech. to.5.165.l,
Christus existit a Deo missus pro nobis sacerdos,assumpsit a nobis qđ offeret domino. to.8.218.m.
Ipse sacerdos & victima,oblator, & oblatio ibidem.
Per sacerdotes veteris testamenti,omnes sanctos & vnum verum sacerdotem Christum oportet intelligi. tomo.8.365.h.i.
sacerdos est Christus ,ppter carnem assumptam. tom 8.424.f.
Cur sit sacerdos secundũ ordinem Melchisedech , & non secundũ ordinem Aaron. ibidem h.i
sacerdotes idolorum, quare honorabantur. tom.5.14.g.
sacerdotio mulieres funguntur apud Pepuzianos hęreticos. to.6.5.i. in fine.
pagani sacerdotes sacris suis insistẽtes a fornicatione abstinent. tom. 10.396.i.K.
saclas , pater Adæ & Euę , secundum Manichæos.to.6.7.m
sacra Cereris. to.5.511.i.
sacramenta scripturarum. to.1.237.b
sacramenta intellecta quid pariant, item nõ intellecta. tom.4.283.l.
sacramentum figuratum,allegoria est.tom. 8.389.K.l.
sacramenta multa aliter atque aliter accipimus.Eodem.540.h.i.
sacramenta festiuitatis.to.2.28.a.b.& 167.g.
sacramentum incarnationis filii Dei . tomo. 3.354.g.h
sacramenta scripturarum cur nonnunquam claudantur. to.8.342.e
sacramentorum ratio.to.2.28.a.b.to.4. 189. l.& so.seq.g.to.7.130.h.
sacramenta,similitudines sunt earum rerum quarum sacramenta sunt. to.2.28.b.
sacramenta,idest,sacra signa.tomo.6. 204.g
sacrosancta signacula. tom.4.420.a.
signorum expositio. to.4.333.f.
Vide,Signum.
sacramentum non idem quod virtus sacramenti to.9.89.m
sacramentorum consideratio & vtilitas. tomo.4.77.f.g.
sacramentum visibile,& inuisibile. tomo.4. 408.g.h.
sacramenta mutabilia sunt , & temporalia. tom.6.112.a
sacramenta corporalia. to.10.12.d.
sacramenta Christianorum pauca, Iudęorũ multa.to.1.237.c.to.2.fo.167.g.to.3.16.c
sacramenta duorum testamentorum diuersa tomo.4.83.h.
sacramenta noui testamenti dant salutem,sacramenta veteris testamenti,promiserũt. saluatorem to.8.265.i
sacramenta legis,vmbræ sunt futurorum.tomo.2.22.e.
sacramenta legis non sunt bona. ibidem.
sacramenta vetera, ceremoniæ Iudęorum. tom.3.270.b.& so.sequen.i.
sacramenta Iudęorum vmbra erant futurorum tom.3.272.l tom.6.22.m.& sequen. & so.156.c.tom.8.281.d e.
Prænunciatiua Christi futuri . to.6 111.h.i.
Ea quę in sacramentis veteris legis significabantur pauci intelligebant.tom.5.86.a.b.
sacramẽta, & prędicta,complectitur vetus testamẽtum.to.6.74.g.& so.75.e.f.& so. 112.f g.& so.125.d.e.
sacramentorum veteris testamenti profunditas. tom.8.74.K & sequenti.
Antiquis cum essent omnia communia sacramenta,non communis omnibus erat gratia: quæ sacramentorum virtus est.eodem.281.b.

Sacramentorum veteris legis onera multa. to.8.283.a.b.
Sacramenta euangelica non omnibus patent.tom.4.197.m.
Sacramenta diuina iuxta fidē exponēda.ibi.
Pro ſacramentis Chriſti, oīa dura & horrēda cnoſtanter pferenda Chriſtianis,ab exemplo veterum.tom.6.111.K.& 156.c.
Sacramenta manauerunt ex latere Chriſti.tomo.3.354.e.to.8.524.a.to.9.29.i.K.
ſacramenta fluentia de latere Chriſti, ſignificantur in feneſtra arcæ Noe, exiſtentis in eius latere. tom.5.141.d.e.
Beneficium ſacramētorum nobis a Chriſto datum. to.9.162.d.
[redacted] tom.9.241.d.
De ſacramentis multa. to.2.epiſt.118.
ſacramenta duo præcipua.to.2.167.g. tom.3.16.c. to.8.237.a.
In ſacramentis cur prius adhibeatur ignis, & poſt exorciſmi ignem veniatur ad baptiſmum.Eodem.225.a.
Quarū rerū ſigna ſunt in ſacramētis.ipſę res ſunt illa pfectione vitę ęternę. ibidem.b.
Sacramentum regenerationis. tom.3.64.i.
Sacramentum Euchariſtię.to.2.28.b.tom.3 16.c. Vide euchariſtia, & communio.
Sacramēti corporis & ſanguinis Chriſti cōſideratio.to.3.94.b.to.4.404.e f.t.6.198. c.d.& 204.g. to.8.363.d
In ſacramēto altaris qđ offertur ab eccleſia, quid monſtretur eccleſiæ. tom.5.83.g.h.
Sacramentum panis. tom.4.177.c.
Sacramentū altaris,vnitas eſt corporis Chriſti. to.2.66.l.
ſacramentum ordinationis cleri,permanēs. tom.6.261.c.d.
ſacramentum baptiſmi & ordinationis non reiterandum. to.7.13.K. & ſeq.& 120.K. Et quod hæretici baptizare & ordinare poſsint. to.7.14.l.m.
Sacramentum nuptiarum vtriuſque teſtamenti. tom.6.250.m.to 7.175.a.b.
ſacramentum magnum,in Chriſto,& eccleſia. to.6.83.g.h.to.8.525.m
ſacramentum chriſmatis. to.7.52.g.
ſacramētorū participatione incorporamur eccleſia. to.4.217.a.to.7.328.K
ſacramentorū ſocietate deuincti.to.4.326.l.
ſacramēta eccleſiaſtica ſumūt boni & mali.t.6.92.l.m.& fo.111.i.t 8.281.d.t.9.128.g.h.
ſacramenta cōmunia Orthodoxis & hæreticis.t.7.74.i.& fo.81.e.& 238.l.m.& 467.b
ſacramenta communia,gratia Dei non item tom.8.281.c.
ſacramenta eccleſię boni & mali communia habent:ſed charitatē mali habere non poſſunt. tom.8.388.c.
A ſacramentis Chriſti malos prohiberimos Eccleſiæ antiquis. to.4.25.l.
Aeterno regi militeturi,debent ſacramentis ſpiritalibus obligari. to.10.215.d
ſacramēta ſola sāctificāt ad ſalutē.t.7.237.b
ſacramentorum integritas. to.7.131.a.
ſacramenta non pollui immunditia malorum.tom.7.40.h.
ſacramenta non prophanat hominum malitia.Eodem.153.l.m.
ſacramenta ſumentes non ponant ſpem ſuā in homine,cuius cor videre non poſſunt. tom.8.24.h.
Quod ad eos perueniant qui cum fide accipiunt,etiam ſi talis ſit per quē accipiūt, qualis Iudas fuit. ibidem.l.
In ſacramentis accipiendis, quid conſiderādum. to.4.326.K.& ſeq.
ſacramenta indigne ſumentes. tom.3.348.f.
ſacramentis domini communicare, & verbis domini non communicare quanta dementia. to.7.41.m.
Nec ſacramēta nec fidem prodeſſe,vbi charitas non eſt. to.7.43.K.& 59.a
ſacramentorum corporalis participatio,nō ſemper facit membra corporis Chriſti.tomo.7.53.c.
ſacramēta contēpta ſacrilegos faciūt.t.6.111.i [redacted] to.2.93.K.
ſacramēta cum obſint indigne tractantibus proſunt tamen per eos digne ſumentibus tom.7.12.l.& to.ſequen.b.c.
ſacramenta Dei in malis etiam hominibus ſancta ſunt. Eodem.39.b.& d.
ſacramenta dantur & a malis.tomo. 7.76.d. e.& 119.h.i.
ſacramentum danti nocet,accipienti ꝓdeſt. to.7.78.g.h.
ſacramentum non reſcinditur. ibid.i.
Per malum miniſtrum operatur æque Deus to.7.81.h.
ſacramenta melius per bonum miniſtrum quam per malum diſpēſari, quomodo dicatur.

catur. eodem 99.f.g
Sacramentum qui sciens a schismaticis accipit. tom.7.120.d
Sacramẽta mali ministrant, sed remissionẽ peccatorum non prestant.tom.7.132.K.l
Sacramenta malitia ministri non contaminantur. tom.9.11.b.c
Sacramenta ministrant mali,non sua potestate sed Christi virtute. to.7.233.g
Sacramenta sacrilega. tom 1.66.l
Sacramenta paria celebrant hęretici,sententia autem dispares sunt. to.1.235.e.f
Sacramẽta Mõtani hęretici funesta.to.6.5.h
Sacramenta habent & scripturas hęretici ad speciem,non ad salutem. to.7.133.e
Tutius in Ecclesia accipere sacramenta.eod.120.a.b
In omnib sacramẽtis hęretici sunt cũ Christo,sed nõ in charitate to.8.36.g.& 177 e
Sacramenta Christi nihil prosunt vbi resistitur fidei. tom.9.83.K
Sacrificium quid sit. tom.5.82.d.& g.
Sacrificium visibile quid ibidem.d
Sacrificia exteriora sunt inuisibilium ibid.
Sacrificia sacramẽtaq; diuina neglecta. to.1. In Posidonio.
Sacrificium,res antiqua tom.2.59.g
Sacrificiorum distin. ibidem.& seq.
Sacrificia. tom.3.76.K
In sacrificio quatuor considerantur. tom.3.101.d
Et quòd Christus victima perfectissima. ibidem.
Sacrificiorum duo genera. to.3.273.c
Item quatuor genera eodem.60.d
Sacrificium omne quod agitur, propter qd sit. tom.5 83.i
In sacrificiis quid significarit ignis tomo 6.127.e
Sacrificiis nostris non egere Deum. tom.2.6.a.& 59.g.h
Sacrificandũ non esse creaturæ. tom.2.60.l
Sacrificium quomodo soli Deo debeatur. to.5.82.h & seq.
Sacrificari nolunt sibi angeli, vel quicũque beati,sed soli Deo. eod.83.l.m
Sacrificantibus nobis Deo angeli congaudent. eodem.87.g
Sacrificium certe nullus hominum est qui audeat dicere deberi nisi Deo. to.5.72.k
Sacrificium offerimus Deo,non sanctis. to.5.74 l.& 232.K
Sacrificia veteris testamenti quid adumbrẽt to.3.91.f.g.to.6.75.b.c.& seq.& 126.l.m. tom 8.74.a
Sacrificiis humanis an Deus delectetur. to.4.106.e.f.& seq.copiose.
Victimas pecorum quare filii Israel sacrificabant visibiliter. eodem.190.g
Sacrificia veteris legis quomodo placebãt Deo. tom.5.82.c. & seq.
Sacrificia veteris legis,quid significabãt. ibidem.d
Sacrificia multa pręcedentia,quid significabant. tom.5.87.h.& seq.
Sacrificia antiquorum fuerunt remedia cõtra peccatum originale eodem.137.m
Sacrificiorum veteris ac noui testamẽti collatio.to.6.100.e.& K.l.& seq.copiose.to.9.127.k.& seq.
Aliæ sunt partes sacrificiorum, aliud holocaustum. tomo.8.225.c
Sacrificia veteris testamenti cur abrogata. tom 2.6.d.& 179.k.l
Sacrificiorum veteris testamenti mutatio prędicta. to.2.59.m.to.6.23.g
Sacrificia cur mutanda erant opportuno certoque tempore. to.5 82.c
Cur Deus quę prius voluit sacrificia,postea noluit. tom.8.115.b
Cur sacrificia Iudæorum modo ablata sint, & perierint. ibidem.d
Qđ sacrificia illa vetera prænunciantia erãt vnũ salutarẽ sacrificiũ.t.1.156 b.et 163.f.g
Sacrificia Iudęis data sunt ne ad idola confugerent tomo.9.20.e.f
Sacrificia ꝓ peccatis peccata appellata sunt. tom.4.16.m.to.10.40.l.m
Sacrificiũ testimoniũ ẽ peccati.t.4.304.l.m
Sacrificium non pro manifesto delicto, sed ignoratis Deus mundauit. ibidem.m
Sacrificia offerimus pro peccatis.to.5.328. a.& seq.
Sacrificiũ Deo nũc offerimus ꝓ peccato ib.
Sacrificium pro morituro.tom.1.59.a.b.& 234.m
Sacrificia pro mortuis.to.2.95.l.to.3.63.m. & seq.to.4.230.i.& 318.h.i
Sacrificium Christianorum, pro his qui nõ baptizati de corpore exierunt, non offerendum to.7.386.l
Sacrificium corporis & sanguinis Chri, ꝓ defunctis

defunctis to.1.59.a.to.7.374.a.& se.copiose.
Sacrificium altaris. to.2.83.l.& 90.i.K
Sacrificium panis,& vini. tom.3.76.K
sacrificium sanctum sanctorũ,corpus Christi. tom.4.114.f
sacrificium sumit Christus in diuina natura cum patre,sed in humana natura maluit esse sacrificium tom.5.87.h.i.& 9 .l
Vide,Corpus Christi,Communio,& Sacramentum.
Quando offertur in altario sacrificium, qd significetur. tom.10.35.h.i
Si corpus quo inferiore tanquam famulo vtitur anima,sacrificiũ est,quanto magis aĩa ipsa,cũ se refert ad Deũ tom.5.83.h.i
sacrificium vniuersale,Eccle. vniuersalis offert per Christum ibidem.i.& 87.h.i
sacrificium vnum sumus,cum omnib. beatis offerendi per Christum eodem.91.K l
sacrificium offerimus Deo, quando nosipsos offerimus. tom.5.82.i.
Quod sacrificium sit Deo acceptum. tomo. 5.82.d.83.K
Si voluisses sacrificium dediſſem vtiq; holocaustis nõ delectaberis sacrificiũ Deo spiritus cõtribulatus,&c.exponit.t. 5.82 d.e
sacrificium verum quod sit.ibi.g.h.& 196.b
sacrificium est ipse homo, inquantum nũc moritur vt viuat Deo tom.5.83.h
sacrificium inuisibile nos esse debemus, & quomodo tom.5.87.e.f.& 191.l
sacrificium quando recte offeratur. eodem. 132.i.K
De sacrificiis quę sancti offerẽt Deo sic placitura quomodo in dieb. pristinis & annis prioribus placuerunt.to.5.198.a &se.
super quibus sacrificiis non arguat Deus.to. 8.156.m
Maximum sacrificium quod domino debemus quid sit. tom.10.92.i
Dominus sacrificium non acceptat peccatorum. tom.10.123.K
sacrificandum orandumque vbique Christianis. tom.1.169.m.to.6.25.h.i
sacrificium laudis noui testamenti sacrificiũ to.2.194.l. m.to.6.23.i.K.to.7.46.c. to.8. 45.f.g.& 157.g
sacrificium in spiritu tom.3.16.m
sacrificium iustitię quale sit. to.8.8.m
sacrificiũ qđ Deo debemus, intus habemus si volumus. eodem.126 l
sacrificium laudis a nobis quærit Deus, nõ aliunde. tom.8.157.f & 172.d
sacrificium gratuitum,gratia datum. Eodem 157.g
sacrificia & vota Christianorum interna.to. 8.161.e.f.& 182.l
Sacrificare voluntarie quid to.8.172.d
sacrificium fidei eodem 182.l
sacrificium laudis Deo gratias,quam sacrificium vituli. to.8.245 e
sacrificiũ est humilitas cordis nri.eo. 96.m
sacrificium vespertinum,quid significet. to. 8.535.d
sacrificium mundum Deo offerendum. eodem.577.f
Via quomodo in sacrificio laudis. to. 10.7. h.148.K
sacrificium Christiani eleemosyna. eodem. 107.a
sacrificia & hostias obtulerunt seipsos Dei primi homines in paradiso.tom.5.211.b
sacrificia Abel & Cain discernens Deus, Abel respexit,& Cain despexit, quod signo aliquo visibili attestante discerni potuit.eodem.132.i
sacrificia Cain & Abelis, quid adumbrent. tom.6.83.K
sacrificia Cain & Abel, in quo differebant. to.9.132.c
Historia sacrificii Abrahæ to.9.228.a
sacrificium secundum ordinem Melchisedech. tom.6.195.e
sacrificia duo,secundum ordinem Aaron, & secundum ordinem Melchisedech.to. 8.74.a.b
sacrificium artotyritarum panis & caseus. tom.6.6.K
sacrificans Puluillus iussit filium inhumatum dimitti. to.5.46.h.i
sacrificii siue toletis solis & lunæ quomodo purgari possimus vel non, secundũ Porphyrium. to.5.88.f.& 89.l
sacrificans diis eradicabitur eodem.195.f.
sacrilegium tanto est grauius peccatũ, quanto committi non potest nisi in Deum. to. 7 98.d
sacrilegi Iudæ comparantur tom.9.80.e.f
sacrilegi reges male iubendo,& sacrilegi sacerdotes male docendo,nocent. tom.9. 145.a.b
Portare sacculum,quid sit. tom.10.275.c

ſagarum arte homines in lupos & iumenta conuerti. tom.3.288.d.e.
ſagæ noctu æquitantes. ibidem.g.
ſagena Euangelica. tom.5.184.l.
ſagittę ardentes,& ſagittę potentis acutę cũ carbonibus vaſtatoris,quę ſint.tom. 8.15 a 468.K.481.g.& 485.i.
Sagittare rectos corde in obſcura luna quid ſit.eodem 23.b.& f.& fo.268.h.
ſagittę dei pęnã & vindictã animi ac corporis,q̃ hic neceſſe ẽ pati,ſignificãt.eo.103.i
ſignificant etiam verbi Dei. ibidem.
ſunt ſagittæ bonæ,ſunt & malę:& quę.tom. 8.185.l.
ſagittæ paruulorum,quę ſint.ibi.m.& 215.k
ſagitta prius percutit,quam ad vulnus venire pręuideatur. tom.8.215.a.
ſaggitare in occultis immaculatum,quid ſit ibidem.b.c
ſagittarum nomine, verba Euangeliſtarum figurantur. tom.8.280.K
ſagitta volans per diem,quę ſit.eodem.330 a.b.& d.e.& fo.ſequentibus h.i.
ſagittis Dei amor exercitatur, non interitus comparatur. tom.8.468.K.
Nemo pulchrius ſagittat ad amorem,quam qui verbo ſagittat. ibidem.
ſagittę de arcu excutiuntur,& quãto fortior exceſſerit,tãto longius vadit. to.8.507.c.
ſaguntina ciuitas perire potius voluit,quã fidẽ cũ Romanis deſerere.t.5.27.f.& 228.e
De ſale Agrigentino quod in igne fluit, & in aqua crepitat. tom.5.215.d.e.
ſalacia,Neptuni vxor.tom.5.32.b.& 61.d.e.
ſalamandra viuit in igne eodem.214.c
ſalem ciuitas eſt,quę poſtea Hieruſalem dicta.tomo.8.74.b.
de Saluio ſene,qui mortuorum canum alligatione punitur. tom.7.105.a.
ſaluię decurẽtes ſuper barbam Dauid, quid ſignent. tom.8.75.m.& fo.ſequen.e
ſaliua Chriſti quid ſignificet.ibi. per totum
ſalices ligna infructuoſa. tom.9.519.K
ſalmana, interpretatur vmbra commotionis.tomo.8.301.d.
ſalomon. tom.5.86.l.
ſalomon, interpretatur pacificus. eodem. 162.c & e.tomo.8.256.l
In ſalomone non eſt impletum quod prædictum erat per prophetiã patri ſuo.Dauid, ſed in Chriſto. to.5.168.b.
Salomon inſtitutus eſt rex.adhuc viuente patre,præter morem præcedentium regnũ. ibidem.d.e
Salomonis tempore condita eſt Alba.tomo 5.173.K.
ſalomon ſpiritũ ſapientię habuit.to.4.305.e
ſalomonis ſapientia. tom.8.456.f.
In ſalomone doctrina· to.10.138.d
De iudicio ſalomonis,& duabus meretricibus.to.10.226.e
regina Auſtri,venit,audire ſapientiam Salomonis eodem.252.h.i
ſalomon templum ædificauit domino.tom. 6.162.b.& ſequen.& 173.K.
ſalomon tres libros compoſuit,ſcilicet Eccleſiaſten,Prouerbia,& Canticum canticorum tom.5.166.h.
ſalomon inuenitur prophetaſſe in libris ſuis ibidem.g.h
ſalomon domus plena mulieribus alienigenis.colentibus deos falſos,&c.to.5.162.c
ſalomon amator mulierum reprehenditur. to.6.140.a.b.& fo.ſequen.b.
ſalomon mulierum amator, idololatra, reprobatus eſt a Deo. to.8.489.e
ſalomonis idololatria to.3.224.c.to.5.125.e & ſequen.tom.6.146.a.
ſalomon non errore, ſed blanditiis mulierum adorauit idola. tom.5.ibid.
ſalomonis domus plena erat idololatris, ꝓpter quod implentur in Chriſto quę dicta ſunt de ipſo. tom.5.162.m
ſalomon,bonis initiis,malos exitus habuit. eodem.166.h
res ſecundæ magis Salomoni obfuerũt,quã profuit ipſa ſapientia. ibidem.
Optime egit miſericordia Dei, vt quicquid boni per Salomonem dictum eſt, Deo tribueretur: peccatum autem nominis homini.tom.8.489.f.
Quid mirum quod in populo Dei cecidit Salomon,cum Adam in paradiſo & angelus cecidit de cœlo. ibidem
Salomon verus,Chriſtus.to.6.91.l.m.tom.8. 256.l.& 489.f.
ſaltus propriæ quid ſit. tom.8.489.g.h.
ſaluamur gratia,non ex operibus.to. 2.183. c.d.& ſequen.
Domini eſt ſalus. ibidem.e.
De ſaluandis & perdendis voluntate Dei. tomo.3.61.i.

Saluatur

Saluatur nemo nisi authore Deo eodē.68.d
saluari dextera Dei,quid sit. tomo.8.200.
l m.
Multi saluantur sibi, sed non Deo. eodem.
361.b.c
Genus humanum saluari non poterat, nisi
per filium Deum incarnatū.to.9.28.g.h.
saluamur ab inimicis, & quomodo. tomo.
10.7.h.
Pauci saluātur in comparatione aliorum,&
tamen.magnam massam facturi sunt. eo-
dem.28.c.d.
Inuestigabile,quare Deus vnum saluet,alte-
rum damnet. tom.10.67.c.d.
Homo lapsus,primo per reconciliationem
deinde per pœnitentiam potest saluari.to
mo.10.223.b.
Multi & pauci saluabuntur, quomodo intel
ligendum. tom.10.28.d.
Loca scripturę,quę contraria videntur con
cordata. ibidem.
saluator corporis,solus Christus.to.4. 100.
a.tomo.9.54.e.f.
saluatorem scriptura dicit etiam hominem.
tom.4.103.d.
saluator quare natus ex virgine.10.4.306.b.
Totus mundus aliquando inimicus saluato-
ri tom.10.119.K.
salus Punice tria sonat. tom.4.419.a.
salutis procuratio,vnde. tom.1.41.i
Est quædam salus in dextera, quędam in si-
nistra. tomo.8.524.e.f.
Via salutis in Christo,& scripturis sanctis.to
mo.1.49.m.
Ad salutem via solus Christus eodē.50.a.b.
solus vera non est nisi in Christo. tom.2.90.
K.l.tom.10.113.g.h.
salus in quo posita sit. tom.2.248.e.
Pro salute æterna plus consulendum est ho
minibus,quā pro temporali.tom.2.67 K.
salus Dei. tom.3.269.h.i.
salus domini,qua nos saluos facit. eodem.
269.h.i.& 276.g.
Cum salus animę sit Deus,iuste viuit.tomo.
8.81.h.
Ad salutem nemo sibi idoneus est,quia per-
fecta salus iustitiam. eodem.259.h.i.
salus & medicus noster, Christus. tomo. 8.
381.c.& sequentibus.
In nullo homine salus nisi in vno filio homi
nis, non propter id quod susceperit ex te,
sed propter id qđ seruauit.ex se.eo.558.l.
salus nulla est nisi in societate Dei.to.9.124.l
salus,gratia,iustitia Dei & quomodo dicū-
tur.tom.10.56.e.
Nullus gradus prętermissus est, de quo non
haberet testimonium salus omnium. eo-
dem.131.l.
salus mundi ex Iudæis est, sed processit ad
gentes vsque ad fines terræ.tom.10.137.i
salutem operari cum timore & tremore.
eodem.175 a.
Dominus operatus est salutē in medio ter-
ræ:exponitur. tom.5.159.K.& sequenti.
Et quam salutem.tom.8.267.m.& sequenti.
salus & iumentis & hominibus datur, vtris-
que datur. tom 2.183.d.& sequenti.
salus hominum & pecorum domini est. to-
mo.9.58.d.
salus quędam hominibus & iumentis com-
munis,quędam nec omnibus hominibus
tomo.9.54 f.& 58.e.
Quomodo intelligatur, homines & iumen-
ta saluabis domine. tom.10.318 c.
Habeamus salutem cum iumentis quousq;
veniret ad nos fons vitæ. ibidem.d.
salus nostra ex solo Deo.tom.1.237.f.tom.6
93.c.tom.9.17.e.& 54.f.
salus hominis vana. tom.4.425.f.
salus nostra ex Deo est. tom.9.168.i.
Etiam incorrigibilium Ethnicorum,& gen-
tilium,salutem inquirere debemus. tom.
10.16.d.
salus animi melior salutis corporis.t.10.17.i
Non minora sunt pro salutę animę,quā cor
poris expendenda. tom.10.304.K.l.
Duplex est salus nobis promissa. tomo.10.
418.e.
salutare Dei Christus est.tom.2.179.l tom.
4.53.e.& 100.m & sequentibus.to.6.23.
K.& 191.e.tom.8.83.h.i.
salutare Dei,qui. tom.10.56.K & 132.b.
salutaris noster Christus.tomo. 8.408.m.&
410.i.& 507.f.
Idem probatur testimoniis scripturarū. eo-
dem.115.l.m.& 159.K.l.& 227.m.&
306.c.d
salutationes in epistolis catholicis explica-
tæ.tom.4.415.K.l & sequentibus.
salutauit angelus puellam, viri salutationis
ignaram. tom.10.127.e.
salutationis angelicæ ad Mariā,ordo.ibi.e.f

Salutatio virginis per angelum.to. 10. 129 K & 130. i,k
Gabriel a salutatione incępit, qui salutem in lingua portauit. eod. 132.f
Quare Heliſæus prohibuerit famulo, neminem ſalutare. tom. 10. 229. h
Quare neminem ſalutarem via iubeamur, eodem. 275. b,c
Qui in uia ſalutat, per occaſionem ſalutat. ibidem. e,f
salutatio, a ſalute nomen accepit. to. 10. 317. e
saluum eſſe, hoc eſt, integrum eſſe. t. 4. 313. l
Qui vult omnes homines ſaluos fieri: exponitur. tom. 3. 62. a,b
Nemo ſaluus eſſet, niſi deus ſanaret. tomo. 8. 235. K
saluus factus de iniquitate tua, pati neceſſe eſt iniquitatem aliorum, inter quos viuis. eod. 249. f
Nemo ſibi vſurpet q̃ ſaluum faciat, qa domini eſt ſalus. ibid. 251. h
saluus eſſe in ſcriptura, quid. to 10 73. m
saluſtius electiſsimus penſator verborum. tomo. 1. 172. a
saluſtius citatus. tom. 2. 8. c
saluſtii eloquentia commendatur. to. 5. 16. c & ſequen.
saluſtius, & Virgilius, quo tẽpore claruerint tom. 5. 43. h, i
samaria idolatriæ imaginẽ gerit. to. 4. 120. c
Ad prædium Samariç, quare venerit Chriſtus. tom. 10. 174. b
Chriſtus qui ſexta die hominẽ formauerat, ſexta hora venit Samariam. ibid. c
Samaritanæ mulieris hiſtoria, exponitur. to. 3. 145. f, to. 4. 120. m, to. 10. 174. b,c
samaritana aquam petit a Chriſto, ne laboret in hauriendo. to. 9. 47 l
[illegible] Samaritana ad Chriſtum, tomo. 9. 178. e
Diſcipuli Chriſtum cum Samaritana loquentem inuenientes, interrogare non auſi ſũt tom. 10. 274. K
samaritana audierat prophetas ſeminatores, expectabat apoſt. meſſores, to. 10. 274. K
samaritana mulier, typus eccleſię. to. 9. 30 a
Samaritanus interpretatur cuſtos. to. 4. 120. m, to. 8. 54. g,h, & 473. c, to 9. 69. c,d
samaritãi ex origine Babyloniorũ. t. 4. 307 d
samaritanorum dogma. to. 7. 208. e
[illegible] Samaritanũ negaret, nos perimus to. 8. 520. a,b
samaritani alienigenæ ſunt. to. 9. 29. l
Inter ſamaritanos & Iudęos contentio. to. 9 30. l
Biduo Chriſtum manere cum Samaritanis quid ſit. ibi 31. h
samaritani ſolo Chriſti verbo crediderunt, confines autem eius ſigna quęrebant. to. 9 31. a,b
samaritanum Chriſtus non ſe negauit. eod. 69. c,d
samaritanus verè Chriſtus. to. 8. 54. g,h, to. 9 69. c, d
Samaritanus, Chriſtus in euangelio intelligitur. to. 10. 31. e
samaritani, & illius qui in latrones incidit, hiſtoria. eod. 56. b
samaritani fuerunt Ioſeph hęredes. tom. 10. 174. b
samnites, in forma paſtorum, decipiunt Romanos. tom. 5. 26. K, & ſeq.
sampſonis fortitudo erat in capillis: & qui repreſentet. to. 3. 243. b,c, to. 7. 116. h, to. 10. 181. K, l
sampſon putatus eſt Hercules. to. 5. 173. h, to mo. 10. 181. d,e, & ſeq.
Geſta Sampſonis. to. 10. 181. c
Quid ſignificet quòd Sampſon cum vxorẽ duceret, leonem diſcrepſit to. 8. 296. d
Quid ſignificet quòd caudas vulpium colligauit. ibidem. h
De edente exiuit cibus, & de forte eſt egreſſa dulcedo: exponitur. to. 10. 81. g
sampſonis cęcitas, quid. ibidem. l
sampſon licuit occidere ſeipſum, & lepte filiam ſuam. tom. 5. 8. f
sampſon ruina domus ſe oppreſsit. ibid.
sampſon diutinus iuſſus, ſe, iteremit. t. 5. 9. g
sampſonis mors expenſa. to. 7. 116. h
sampſon plures mortuus occidit quã viuus tom. 10. 181. m
samſon Chriſtum figurabat. to 6 87. b, to 8. 294. i, to. 10. 181. e
sampſon quibus comparandus ſit. to. 10. 181 f, g
samſeos & elceſeos Hebioneis Epiphanius copulat. to. 6. 5. b, in fine, & l
Vide, Elceſeitæ.
Semuel an fuerit de filiis Aaron, & ſacerdos. tomo. 4. 251. h, tomo. 5. 158. K, & ſequentibus.

Samuel non erat filius sacerdotis.to.1.25.e, & fo.seq.b,c
Samuel fuit sacerdos.to.1.27.b,c,to.5.157.l
Heli reprobato,substitutus est in dei ministerium Samuel. to.5.158 K
De Samuel communicatione aduersus saul in obedientē voci domini, & quid significet præcisio chlamydis eius Eodem 161.f & sequentibus.
samuelis apparitio. to.3.244.i
samuel quomodo suscitatus.to.4.324.K,l,& fo.231.h,& i,246.g
samuel mortuus prophetauit. tom.4.322.d
samuel & alii intonsi quid adumbrent.to.3.266.c,d
sancti & perfecti qui tom.8.b
sanctorum numerus certus. to.7.145.g
sanctus nemo præter Christum.t.8.325.d,e
sancti quomodo dicantur credentes. ibi.e,f
Locus non facis sancto, sed operatio bona sanctificat locum. tom.10.290.m
sancti clamauerunt,& salui facti sunt.tom.2.176.f,g,& fo.sequen.
sancti quare sint lapsi. to.3.18.h
sanctorum delicta, & q̄ nō in omnibus imitandi. tom.4.14.d,& seq.
sancti quoq; peccatores.to.3.69.m, tom.7.225.d,& seq. & fo.242.a
Vide Peccatum.
sancti & carnales & spiritales. to.7.370.e,f
sancti peccatores,cur nobis proponatur.tomo.7.242.m, & sequentibus.
sancti peccatum non operantur & tamen nō sunt sine peccato. to.8.438.h
sancti quomodo iusti, & peccatores.to.10.75.a,b,& i,K
sancti antiqui in futurum Christum credide runt.to.1.671, tom.2.59.d,e,tom.3.64.h
sancti veteris testamenti. tom.7.300.d
sanctis qui sunt in terra eius,mirificauit omnes voluntates inter illos, &c. exponitur. tom.2.89.k
sanctos suos flagellat deus, etiam propter peccata eorum tom.2.160.c
sancti moderni nō possunt cōparari sanctis qui erunt vltimo tempore,quando diabolus soluetur,exceptis quibusdā.t.5.201.b
Quanto aliquis est sanctior, tanto debet oratione & fletibus esse vbuerior. a malis.to.10.20.b,c,& seq.
Pugna sanctorum. to.10.145.k
sanctorum constantia, pro ecclesia.tomo.1.245.b
De sanctis mortuis,quæstio to.1.14.e,f
sancti quomodo recepti corporibus, in cęlo futuri esse credantur to.9.187.l
sancti vbi erunt tempore cōflagrationis. to.5.206.d
De sanctis quomodo cogitandum. tomo.3.116.m,& sequen.
In sanctis quid diligamus. Eodem.116
Et q̄ hominum exemplis homines magis accenduntur. to.3.118.e
sanctorum exempla,cui proponantur.tom.4.325.f
Quid sit populum longe fieri, aut appropinquare sanctis. to.8.178.f,g
Non est facile sanctorum consortium in cęlo habere, qui eorum sequi exempla in minimis etiam volunt. to.10.157.d
sancti confortes angelorum, to.2.60.K, to.3.61.e
sancti alii aliis quomodo sanctiores.tom.2.82.f,g
sanctorum merita diuersa. to.6.266.a
sanctorum desiderium in Christo.tomo 8.455.b,c
sancti viuunt in sinu Abrahæ,nostri memores.to.1.56.l,m,to.2.192.d
sancti plenius cognoscent bonitatem dei.tomo.3.61.g
Mutua charitas sanctorum in cęlis.to.9.175.g,h
sanctorum gloria. eodem.188.g
sancti non de sensibilibus,sed summo bono delectantur. ibi.h, i
sanctis quid debeamus to.1.207.i
sanctis non debetur latria.ibid.& to.6.121.h
[redacted]
to.1.246.h,i
Duorum honor,ebrietas. to.2.94.h
sancti in deo laudandi.to.2.176.e,to.7.297.h,& 304.c
In sanctis habitat deus.t.2.176.e,to.8.478.e
sancti laudes humanas nec curant,nec quærunt, sed imitationem. tom.2.epist.125.
sanctorum laudes fiunt propter viuētes. ibi.
sanctorum reliquiæ honorandę t.3.68.h
sanctorum inuocatio.to.3.297.g,to.9.154.K 1,& 185.g,h
[redacted]

[redacted] tom.5.232.i
Et quò in hac vita etiam peccato obnoxii. tom.7.304.c,d
Sanctorum memorias qua religione Christiani colant,& concelebrent.to.6.121.f, & sequen. copiosè.
sanctorum natalitia cum solennitate & sobrietate celebranda,t.8.327.h, Item quo modo. to.9.221.m
Quomodo solennia sanctorum sint celebrãda. to.10.277.e
[redacted] to.8.360.i
In festo omnium sanctorum, Sermo.to.10.272.a, & sequen.
Procelebratione sanctorum dat nobis dominus temporalia beneficia. tom.10.278.e
An sanctorum sepulchra miracula ędita. to.1.14.b,to.2.197.b
Quur ista non in omnibus sanctorum memoriis ita fiant ibidem
sanctos nõ fieri signis & prodigiis t.3.69.m
sancti miracula faciunt,sed non soli.tom.8.280.f,g
sanctorum meritis & precibus propiciatur deus peccatis populi sui.t.4.57.a,& 57.b
sanctorum animæ quomodo adsint periclitantibus,negat se posse definire Augustin. to.4.322.e, f
A sanctis torqueri dæmones. ibid.i,k
sanctorum orationibus dixerunt aliqui omnes peccatores liberandos in iudicio. to.5.201.c,& 225.a,b,222.m
sancti debent in nobis aliquid de suis virtutibus recognoscere,vt pro nobis dignentur supplicare. to.10.217.g
sancti dicti cœli.t 0.4.401.,k & 407.i, tom.5.203.h
Templa dei. to.4.407.i
Lumina. to.7.14,f
sancti Ironi. tom.2.86.i,k
sanctificatio cur attribuatur proprie spiritui sancto. to.1.45.l
sanctificetur nomen tuum,quomodo intelligendum.tom.10.25.g,& 115.d.& 319.c
sanctificari nomen dei.to.3.39.K,& so. seq. x,& 274.l,to.4.203.b,& 406.l,t.8.386.K
sanctificatio visibilis, & inuisibilis. t.4.77.f
sanctificat deus etiam per malos. to.7.143.e
sanctificatio multiplex. Eodem.230. a tom.10.72.d
sanctificant sola sacramenta nostra ad salutẽ tom.7.236.b
sanctificationes veteris testamenti, vmbræ erant sanctificationum noui testamenti. tom.9.111.h
sãctificatur quis in veritate,quę est Christus ibid.h, & sequen.
sanctificat pater quempiam in filio. ibid.i,K
sanctificatio primum sonuit in die septimo. tom.9.121.d,e
Non est sanctificatio nominata in creando cuncta,nisi in die sabbato. Eod.200.b,c
Ex prædicatione nostra,nihil sãctificationis accedit deo. tom.10.25.g
Vir infidelis quatenus sanctificetur in vxore fideli Eodem.72.c
Non ideo sanctimonium malum est,quia inueniuntur sanctimoniales indisciplinate & curiose agentes,loquentes quæ non oportet. tom 8.369.f,g
sanctimoniales. to.10.22.f
sanctimonialis quædam per vestem suam,q̃ memoriam sancti Stephani tetigerat,susci tata est. eod.157.m
sine adiutorio dei homo in sanctitate proficere non potest,nec a peccatis resurgere. tom.3.267.a
sanctitas vitæ consistit in operibus rectis.tomo.4 377.c
sanctitas corporis quando amittatur,& quãdo non. to.5.7.e, & seq.
Ita non amittitur corporis sanctitas,manẽte animi sanctitate,etiam corpore oppresso sicut amittitur corporis sanctitas violata animi sanctitate, etiam corpore intacto. ibidem.f
sanctitatis & sanctificationis modi multi.tomo.10.72.d
sanctuarium dei quid. to.8.124.K,l,& 301.e
sanctum,& sanctum sanctorum quid sint.tomo.4.54.b,to.9.196.f
Nolite sanctum dare canibus, &c.exponitur to.4.413.e,to.10.164.f
sanctum quid to.4.414.f
sancta nocent malis, to.9.13.b,c
Vide, Bonum.
sanctis nomine,vita appellatur, to.4.74.K,l
sanguis,quomodo clamet ad dominum. to.4.306.g,h
sanguis quomodo dicatur anima.t.6.59.x,l & 202.K,l

Sanguis cur pluraliter ponatur, & quid significet. to.8.163.e
sanguines non est dictio latina. to.9.5.f
sanguinis nomine dr iniquitas, to.8.163.d
sanguinei viri. eod.178.h
Qui fundant sanguinem spiritaliter. ibid. c
In sanguine peccatoris lauare manus, quid sit, to.8.192.d,e
Viri sanguinum qui sint. eod.193.b,& 178.b
sanguinem Christi in poculo sumi. tomo.2.. 117.b
sanguis Christi, precium est mundi. tomo.8.. 354.h, to.10.55.g
sanguis & aqua ex latere Christi manantes, quid significent to.9.119.d,e
sãguine Christi purgamur ab omni delicto. to.9.124.m, & seq.
Ex sanguine aqua a Christi latere fusis decorantur animæ fideles tom.9.212.f
sanguine Christi sanctificata omnia. tom.10. 25.g
sanguinem Christi bibere, quid. to.10.15.h
sanguine saluatoris totius generis humani salus redempta. to.10.192.c
Terra sanguine Christi super eam stillantes, purgata est. eod.193.a
Nisi sanguis de Christo manasset, chirographum peccatorum nostrorum non deleuisset to.10.262.b
sanus nõ est, qui æternis tẽporalia prçponit.. tom.2.187.l
sanitas perfecta corporis, est totius hominis immortalitas tom.2.78.e
sanitas in æqualibus membris, est æqualis. tomo 82.b
sanitas in quibus consistat. to.2.186.e
sanitates perficiuntur mystice. t.1.69 d
sanare, & mundare, spiritaliter. Ibidem & tomo.7.14 g
Deus hominem quomodo sanarit. t.3.4.f,g
sanitatis iocunditas sit euidentior experta morbi molestia to.5.127.a,b
sanitas pro immortalitate to.5.107.h
sana curanda non sunt, sed agnoscenda. to.7. 121.m
Quod facile sanatur, non multum cauetur. tom.8.11.d
Deus sanauit in Christo mortem carnis, quã portauit eod.50.b
sanitas huius vitæ bene intelligentibus, non est vtique sanitas. to.8.102.h
[illegible] ibidem. k,l
Illa vera sanitas, quę est immortalitas. tom. 8.104.e
Aliud est sanitas corporis, aliud stupor corporis, aliud immortalitas corporis. tom. 8.176.c,d
sanitas ægritudinem non habet, sed quando tangitur ibidem,
Nemo est insanabilior eo qui sibi sanus videtur. to.8.198.i
Deus sanat omnino, quemlibet languidum, se non sanat inuitum! [illegible] eod.198.l
sanatur cor contritum, eliditur superbũ. to. 8.561.d
sanitas perfecta & mortalitate transacta fiet. tom.8.176.c,d,& 562.h
sanitas cordis tunc erit perfecta, cum & corporis reparatio implebitur, quæ promissa est.. to.8.562.h
sanitas quam multis obsit. to.9.15.e
Non est vera sanitas ante immortalitatem. tom.10.164.l,m
Modus sanandi corpora, adhibendus est animæ. tom.10.159.K
sanitas corporis, & animę, in Ecclesia reperiri possunt. to.10.234.c
sanat nos dominus, & quomodo. tom.10.3 m, & sequentibus.
Christus tunc maiores sanitates operatur q̃. tunc cum versaretur in terris. tom.10.17.i
sanitas corporis in hac vita, non magna res.. tom.10.35.h
sanitatem vnde perdidimus. to.10.58.l
Quomodo sanemur. tomo.10.96.i
Deus qcquid sanat perfecte sanat. t.10.123.g
sanitas vera. to.10.164.m
sapere paucorum. tomo.1.216.f,g
sapere altum, pro superbire ponitur. tom.2. 180.d, in fine.
sapere aliter quam se res habet, humanũ est. tom.7.126.m
Maleuolæ animæ dulciter sapit, quod pessime suspicatur. tom.10.45.f
sapere secundum carnem, mors est. t.10.62.a
Non superbe sapere, nec sperare in incerto diuitiarum. to.10.4.h,& 184.d,e
sapiens an hariolus, & quid sit sapiens. to.1. 143.d
sapiens quis iuxta Academicos. eod.148.i
sapienti an fortuna necessaria. ibidem. K.

Inter ſapientem & philoſophum parum vel nihil diſtare. Ibid. 148. a
sapientem ſcire verum Ibidem
Vtrum ſapiens neſciat ſapientiam. ibid.b,c
sapiens non eſt,qui nihil ſcit. ibid.e
sapiens vt ſis alicui ſapiētiæ aſſentiaris oportet. to.1.152.l
Mens ſapientis immobilis tom.1.162.f
sapientis & ſtulti diſcrimen. Eodem, 211.m in fine.
sapientes vere,qui· Ibid.212.m,in fin.
sapientium & ſtultorum ſcopi. eod.246.b
Aliter deus ſapiens,aliter homo dicitur.to.3 110.d,to.6.181.i
In ſapientem cadere perturbationes animorum,contra ſtoicos.t.430.d,e,t.9.87.g,h
sapientes ſunt diuites, to.5.59.b
sapienti,an accidant paſsiones. tom.5.75.m
Contra ſapientes malos inuehitur, q̄ patriā vtcunque vident, ſed viam qua itur ad eā non tenent. eo.90.i
sapiētes falſi cōperti ſunt plures philoſophi to.5.107.m, & ſequen.
sapiētes nollent in actu generationis ſentire æſtum libidinis. to.5.126.l
sapiens paruipendit corporis bona.t.5.141.i
sapientum animas fatigant ſecundę res. to. 5.166.h
sapientes ſeptem quo tempore fuerint to.5. 174.K,& 175.a,& ſeq.
sapientis eſt nō tam cuiuslibet rei principiū quam exitum prouidere. tomo 9.219.b
sapientum nomine ſuperbi,paruulorum humiles notati. tom.10.7.K,& 148.e,f
Dicentes ſe eſſe ſapientes, ſtulti facti ſunt.to. 10.47.a
sapientes & prudentes huius mūdi,qui ſint. tom.10.148.e,f
sapientia definitur .to.1.149.g,h, & 172.c
sapientiæ definitio, ſecundum philoſophos. tom.3.140.i
sapientia vnde. to.5.103.m
De ſapientiæ antiquitate,nulla gens ſuper patriarchas & prophetas noſtros,vlla ſe vanitate,iniqua iactauerunt Eodem 180.K,l
sapientiæ ſpecies,qualis ſit. tom.8.163.g,h
sapientia vbique eſt,& longe eſt a malis,qui vbique ſunt. ibidem
sapientia vna,omnium ſapientum cōmunis. tom.1.218.m
sapientia quantum cæteris rebus prę̄ſtet.to. 3.310.g
sapientia, donum dei. to.7.330.K, & 418.d
sapientiæ ſtudium, verſatur in actione & cō templatione. to.5.66.k,l
sapientiæ diſciplina tripertita. tom.5.100.e
sapientia pertinet ad rationem.t.10.124.c,d
sapientia creata,& increata. to.1.74.f
De ſapientia,& numero.Eod.217.g,h,& ſo. ſequen.d
sapiētia,& ſtultitia,cibis cōparata.t.1.41.f,g
Inter ſapientiam & ſtultitiam,medium quid dam. tom.1.232.l,Retracta.14.g
sapientia aliquando ſumitur pro ſtultitia, in ſacra ſcriptura. to.9.232.K,l
sapientia & ſcientia, quomodo differant to. 3.133.e, & 139.l,& ſeq.& 140.i, tom.8. 516.l, m
ſit ſapiæntia ſine ſuperbia,nec humilitas ſine ſapientia, tomo.8.428.m
sapientia quomodo & quibus gradibus perſpiciatur. to.1.176.m
ſapientia ipſa medetur oculis, vt videri poſſit. tom.1.176.c
Ad ſapientiam itur ſeptem gradibus.to 3.8.e
sapientia vbi inueniatur. tom 4.450.d
Multi ſunt qui ſapientiæ ſunt particeps,& ſapientes vocantur, multi eius expertes ſtulti nominantur to.8.399.a
Ad altitudinem ſapientiæ nemo peruenire poteſt, niſi per humilitatem obedientiæ. Eodem. 457.m
sapientia apud deum. to.1.34.l
sapientia, vita æterna. eod.58.g
sapientia dei,quid. to.1.172.c
sapientia a quibus inueniatur. to.1.251.m
sapientia proprie filius dicitur, cum tota trinitas ſapientia dicatur. to 3.153.c
De ſumma,quæ deus eſt,& humana ſapiētia tom.1.220.d,& ſeq.
sapiens, aliter deus aliter homo. tomo.3, 110.d,tom.6.181.i
sapientia quomodo dicatur genita vel nata. tom.3.113.b,c
sapientia dei dicitur,non ſolum qua ipſe ſapiens eſt,ſed quam dat homini to.3.144.l
sapientia dei. to.3.190.m
sapientia dei,panis angelorum. to.3.190.m
In ſapientia dei rerum cauſæ fuerunt, non factæ. to.6.206.f
sapientiæ dei participatione fit ſapiens,quæcunque anima ſit vere ſapiens.

tomo.4.130.h,& 134.k
Sapientia,deus est. tom.5.65.a
Sapientia dei transfert se in animas sanctas, & prophetis reluat abscondita.t.5.94.h
sapientiæ diuinæ luce sic anima illustratur, vt aer luce corporali. to.5.69.h,i
sapientia, vel scientia diuina vna est,& non multæ. Eod.96.i,& 109.i
sapientiam, per quam facta sunt omnia genuit pater,vnus vnum. to.5.106.e
In sapientia dei quomodo cognoscant angeli res clarius,quam in seipsis.Eod.101.h
Quomodo sapientiam dei ac virtutem non cognoscentes,decipiuntur in eius operibus. to.5.110.d
sapientia dei eadem etiam virtute,acceperũt speciem rutunditas cęli,solis,lunę,& huiusmodi. eodem.111.h
sapientia dei, significatur per lignum vitæ. tom.5.117.e
sapientia ædificauit sibi donum quomodo intelligatur de Christo. eod.167.K
sapientia desursum descendens.to.7.239.i,K
sapiẽtia in quo omnia facta sunt,vbi sit,quo sensu attingãtur,quo oculo videatur,quo studio quæratur,quo merito possideatur tom.8.399.c,d
sapientia dei stans dicit,ppter &c.eo.526.h
sapientia dei attingit a fine vsq; ad finem: & vtrum sit mobilis. tomo.8.561.c
sapientiæ creatæ, & increatę, distinctio.to.9.154.a, & sequen.
Principium sapientiæ caput est Ecclesiæ,qđ est Christus. tomo.10.234.g
Qualiter sapientiæ diuinæ notitia adipiscat. tom.10.185.c
sapiẽtia dei panis erat sursum,& facta est lac vt a paruulis sumi posset. tom.10.187.b
sapientia tom.3.284.g,h
sapientia hominis vera, deum recte colere. to.1.27.i,to.4.71.K.l tom.5.3.l
Ad sapientię studium,excitauit Augustinum Hortensius Ciceronis.to.1.34.K,l,& 53.c
sepientia an recta via beatæ vitę.to.1.142.g & sequen.
sapientia vera quid.Ibid l.& 171.f,217.g,& sequen.tom.3.50.l,& 283.g
Quid sapientia,sine qua nemo beatus.tom.1217.g,h
Vna sapientia,omnium sapientum cõmunis ibidem,m, & sequen.
sapientia ex scripturis. to.5.50.l
sapiẽtia & scientia nostra,Christus.t.3.140.b
sapientia vera ex fide. ibid.g, & seq.
sapientia vera dei cultus est. ibid.& 269.g
sapientia Christianorũ,est cultꝰ dei.t.5.130.a
sapientia vera est,vbi deus erit omnia in omnibus. to.5.195.i
sapientia perfecta. to.7.250.f
sapientia perfecta quid. to.10.185.c
sapientia plena in vita futura. tom.7.294.e
sic se omnibus exhibet,& integra est,& casta omnibus. to.8.77.i
sapientia virtutem docet. to.1.10.h
sapientiæ amor purgat a sordibus auaritiæ. tom.5.59.b,& sequen.
sapientiæ amatores non erant philosophi.tomo.5.90.e,f
sapientiam quidam quam odiunt, quęrunt vt inflentur,quærunt sermonibus, odiunt moribus to.8.397.c
Multi sunt qui dicta sapientię studiosissime inquirunt,sed eam in doctrina non in vita habere volunt to.8.463.l,m
Qui sibi sapientiam voluerit arrogare, stultus est:sit humilis vt ueniat sapientia,& illuminet eum. to.8.489.l
Indignum est vt sapientia pecunię comparetur. tom.9.198.h
sapientiam prę cunctis amplectatur puer.to.10.249.g,h, & sequen.
sapientia humana vana est, nisi etiam sit dei. tom.5.144.l
sapientia serpentis to.3.218.m
sapientia in malo ibid.49.a
sapientia Aegyptia. to.5.85.i,& 180.l
sapientiam multi habent in labiis & non in corde. to.8.147.m
Hominis sapientia multipharia commendatur. tomo.10.305.e
Librum sapientiæ, Iudæi non recipiunt in authoritatem canonciam. to.1.23.h
sapientiæ liber,non est Salomonis.t.5.166.i
sapientię libri author, & authoritas.t.3.8.h, Retracta.tom.1.21.e,407.a, & 418.d
sapientia & ecclesiasticus,Iesu filii Sirach.tomo.3.8 h
σαπρόφιλοι. to.1.137.c
sara interpretatur virtus. to.5.152.l
sarę pulchritudo. ibid.153.g
sara vxor Abrahę,creditur fuisse filia fratris sui. to.5.147.a

Sara num violata a Pharaone,& Abimelech tom.4.30.a,b,232.c, to.6.88.l,m
sacræ pudicitia,& ℔ soror Abrahæ dicta. tomo.5.149.g
saram filiam patris sui dixit Abraham, & liberauit eam dominus de domo Abimelech. to.5.152.g
sara secundū naturā,parere nō poterat.ibi.h
Quare sara parere non potuit.to.7.326.c,d
sara excusata ℔ famulam suam marito permiserit. tomo.6.131.h,i
sara dicta sarai tom.5.151.e
sarai interpretatur princeps mea. ibid.l,m
sara dedit ancillā, viro fęcundandā.t.5.131.l
sara sterilis, quomodo concepit.to.3.211.e, to.10.160.i,k,& 163.f
sara nonagenaria filium peperit. to.3.238.e
Quid significet ℔ sara diu sterilis,senex concepit & peperit to.8.428.f
sara,& filius eius tom.5.131.h
sara mortua est anno vitæ suę. cxxvij. tomo 5.153.m
saræ mors,quid to 10.165.f
Vide,Abraham.
sara nunquam dicta est concubina, sed vxor tantum. to.5.353.b,c
sara & Agar, duo testamenta adumbrant.to.1.18.l,to.2.180.m,tomo.3.202.f,tom.5.117.g,& sequen.
sara & Isaac,typus spiritalium. tom.2.51.f
Agar & Ismael,typus carnalium. ibid.f
sara,typus Ecclesię. to.4.64.f
Ad saram Christianos,ad Agar Iudęos pertinere. to.2.246.c,& seq.
sara cęlestem Hierusalem significat.tomo.4 436.a, to.5.154.h
sarabaitæ,quid sint tom.10 287.k
saraballæ quid significent. to.1.189.m
saraceni,prius Madianitæ to.4.81.f
sarcina peccatorum. to.9.21.i
sarcina maiorum. to.10.82.a
sarcinæ quæ deponendæ. ibidem.
sarcina maior bene parata, maiorem gloriā comparat tomo.10.103.m
sarcina Christi leuat, alia sarcina premit. Christi sarcina pennas habet,alia pondus tom.8.200.c tom.10.178.a
sarcina domini quomodo sit leuis.t.10.8.a,b
sarcinam domini ferre,quid. tomo.10.148.l
sarcophagum quomodo vocata fuit arca in qua positus fuit serapis. to.5.169.c
sardanapalus rex voluptuosissimus. tom. 5.17.b,c
sardanapalus seipsum incedit. ibidem.
Viduę sareptanæ historia, to.10.100.a
Vide, Helias.
sarmadaci qui tom.1.154.d
satamani hęretici, qui to.6.8.g
satan an venerit in cōspectum.dei.t.2.160.d
satan transfigurat se in angelum lucis.tomo. 2.226.h
satanæ artes euitandę tom.3.571.l,m
satanæ tyrannis. to.3.351.h
Per satanam quomodo fiant tentationes. to. 4.409.c
satanę solutio tēpore Antichristi.t.5.201.m
satanas potestatem habet suadendi, non cogendi. tom.8.336.m
satan nō cessat suadere malum,nec deus cessas admonere bonum ibidem.
Corpus satanę homines sunt superbi & mali sicut corpus Christi humiles. to.9.142.f
Quare Christus Petrum vocauerit satanam. tom.9.212.g,h
Christum Petrum,quem pauloante beatum dixerat,satanam appellauit. to.10.13.l
satanas Paulum cædens to.10.57.c
Vnum propriumq; studium satanę est, humanam mentem prauis grauare cōsiliis. tom.10.312.e
satisfactio pęnitentię, quid.tomo.3.68.c,& 348.l
satisfactio to.4.374.l,& m
Homo remissis peccatis,per satisfactionem cogitur tolerare. to.9.123.d
Quomodo iniungenda sit satisfactio.tom.9. 209.h,i
satisfactiones communes ibidem.i
Modus satisfactionis tomo.9.222.b
satrapiæ quid sint tom.4.103.b
Ille saturaturi, qui Christum imitatur. to.8. 36.m,& 507.c
saturitas animæ hic & in futuro, quę sit. to. 8.212.h
Quid satiet animam humanam.to.8.382.b,c
Non satiatur modo, qui &c. ibidem.f,g
saturitas superbiam gignit. to.10.29.e
saturitas castitatem prodit. tom.10.165.m
saturnia ciuitas. to.5.56.m
saturnius hęreticus cū Simone Mago & Menandro sensit. tom 6.4.k
saturnus planeta tom.3.162.d

Saturnus quare frigidus. to.3.171.f
saturnus deum ludæorum quidam putarũt. tom.4.130.b,c
Et alia nugamenta gentium.ibid b,& seq. copiose.
saturno die sabbati dedicata. to 4.130.b
saturni stella confícta.eod.130 e,tom.5.559. l, m
saturnus,variè interpretatur.tom.4.130.g,h
saturnus,& sua progenies. to.5.32.c
saturnus filios deuorauit. to.5.37.b
Et quare deuorator appellatus. eod. 60.a
saturno lapis suppositus, quem pro filio deuoraret. tom.5.58.d
saturnus,longinquitas temporis. eo.53.d
saturnus quomodo regnat. to.5.58.d
saturnus quid. tomo.5.59.d
saturni imaginis expositiones reprehenduntur ibid.60.a,& seq.
saturnus quare falcem portet. ibid.d
saturnus docés agriculturam, a rusticis deus creditur. ibidem
saturnus. Cælum patrem suum castrauit. tomo.5.60.b
sauciati, inter Hierusalem, & Hiericho historia. to.10.31.c,& seq.
saul etiam prophetauit.to.3.244.g,to.4.222 e,to.8.389.a,to 9.135.d
saul primus rex Israel.to.3.166.g,to.4.37.a
saul quare non exauditus. to.4.245.h,i
saul seipsum regno priuauit to.4.305.i
saulis regnum quid adumbret. ibid.k,l
saul per inobedientiam peccauit.t.5.161.f,g
De saule & Dauid quomodo quilibet quadraginta annis regnauit.t.5.173.i, & seq.
saule reprobato, Dauid regnans quid prefigurarit. to.5.157.g,to.6.87.c
saul non est electus a domino ad permanendum sed secundum durum cor populi & malum,datus est ad correptionem, nõ ad vtilitatem. tom.8.163.K,l
Quid significet quòd Dauid in regno succesurum persequebatur. ibid.& 183.h,i
saul typus regni mali,Dauid regni boni to.8 164.K,l
saul interpretatur petitio, & significat mortem. ibid.l,m
Quid figuret quòd persequẽdo Dauid occidit sacerdotes, & ciuitates eorum subuertit. ibid.m
Quòd non ad vitam, sed ad mortem temporalis regni figuram gerebat. to.8.170.l
saul rex superbus & infernis fuit to 8.260.K
saul saulum præfigurauit, cum persequeretẽ Dauidem. to.10.65.c
saul, & saulus. to.10.73.a,b
saul rex superbus in regno dauid humilem persequebatur. to.10.263.l
saul rex pessimus Dauid iusti persequutor, sicut saulus Christi. to.10.261.l
saulus ex lupo canis factus est,ad vesperam. tom.8.195.l
Ex saulo quomodo factus est Paulus.eodem 261.K,l
saulus vnde Ecclesiã persequebatur.t.10.73.h
saulus quàm inanis Ecclesiæ persequutor.tomo.10 92.i,k
saulus Ecclesię persequutor quomodo conuersus. to.10.99.f,g
saulus a saule dictus superbus primò,postea Paulus humilis.tom.10.163.l,m,& 261.l
saulus stephani persecutor fuit.to.10.255.e, f,& 256.e,f
scabellum pedum dei,quid sit.to.8.364.d,& sequen.& 423.i
scęuolæ. tom.5.20.i
M.scęuola occiditur. eod.29.i
scęuola pontifex. tom.5.37.m
scala Iacob quomodo significet Christum. tom.5.155.c
scala Iacob,& angeli,quid adumbrarint. to. 6.108.g,h,to.8.135.b,c,& 467.c,d
scalam vidit Iacob, & angelos ascendentes & descendentes,lapidemq; vnxit.t.9.16.g
De scala Iacob. to.10.35.a,& 166.l
Quare Iacob apparuerit scala antequã vxorem duceret. tom.10.167.b
Dominus scalæ incumbere,quid. ibid.
scandala oportet fieri.tom 4.63.h,& 202.h
Qui de scandalis nõ dolẽt, nõ est in eis Christi charitas to.2.199.l,& fo. seq.e
scandala temporalia non defutura.tom.2. 197.g,& K,l
Inter scandala vnum est remediũ. to.8.57.d
scandalum ponere aduersus filium matris, quid sit. eo.158.b,c
scandala de duobus timenda sunt.to.8.472.i
scãdalũ iuxta iter,qd sit.eo.532.h,i,& 541.fg
Diligens fratrẽ, non patit scandalũ t.9.125.l
Qui scandalizantur in Christo,& qui in Ecclesia. ibid.l, m
Qui sit pati scandalum ibidem m

Patientes

Patientes ſcandalum, pacem perdunt. tom 9 126. a,b
Scandalum infirmorum fratrum vitandum. tom. 10. 32. g
scandalum apoſtolis prænunciatur. tom. 10. 189. e, f, & 190. h
ſcapulæ dei. tom. 4. 349. l
scapulæ vtrum dicant partes corporis circa religionẽ cordis a poſterioribus dorſi, an ab anterioribus pectoris. t. 8. 232. c, & 179. l
scarabæi mundi in lege. to. 1. 22. c
scarabæus ex fimo. to. 1. 265. e
Retracta. tom. 1 10. l
scenicorum ludorum turpitudo & interitus. tomo. 4. 133. f
scenici nequiſsimi. tom. 5. 12 f
scenici homines ab omni honore pelluntur tomo. 5. 14. l, m
scenopegiorum ſolennitas. tomo 9. 52. d, e
scenopegia quid præfigurarint. tom. 6. 111. h
tom. 9. 53. a. b
sceptrum datum eſt Ioſeph, ad tempus. to. 4. 303. f, g
schemata loquutionum. to. 3. 149 i
schiſmatici an ad communionem cogendi. tom. 1. 21. f
schiſmatici patientia, pro Chriſto, quantum valeat tom. 4. 364. d
Lex imperialis contra ſchiſmaticos to. 7. 7. i
schiſma, quid propriè. to. 7. 73. d, e
schiſma, & hæreſis, differunt. ibidem
Vide de hæreticis.
Qui ſciens, a ſchiſmaticis accipit ſacramentum tom. 7. 120 d
schiſmatis origo, & pertinacia, odium fraternum. to. 7. 122. h, i
schiſmaticis deeſt charitas. to. 7. 123. c
schiſmatis crimen grauiſsimum tom. 7. 126. m, & ſequen.
schiſmata vnde facta ſint. to. 8. 40. i
Hæretici ſchiſmatici, & peccatores non habent ſpiritum ſanctum. to. 9. 134. c, to. 10. 12. d & k, l
schiſmata ſunt periculoſa. to. 10. 225. a
scire, propriè quid. tom. 1. 14. g, to. 3. 294. i
scire tantundem eſſe ac reminiſci. to. 1. 10. m
scientia reminiſcentia. tom. 2. 101. b
scientia, & ſenſus quomodo differant. tom. 1 49. f
scientia, & ſcientiæ imitatio. tom. 1. 108. e, f
scire, & credere, quid diſtent. to. 1. 174. m, & 189. c, to. 2. 159. i
scientię certa, quæ. to. 1. 174. a
ſcientia, & ratio, num in beſtiis. to. 1. 203. i, & ſequen. item. fo. ſeq. a
scientiæ & experientiæ diſcrimen. to. 1. 210. h, & ſequen.
Inter ſcientiam, & ſapientiam, quid. tomo. 3. 133. e, & 139. l, & ſeq. & 140. i, tomo. 4. 225. g
scientia. tom. 3. 294. h, & 347. K, to. 10. 91. i
scientia mali duplex eſt. to. 5. 242. m
scire tuũ nihil eſt, &c. Perſii verſus. t. 2. 76. a
Nõ parua pars ſcientiæ eſt ſcienti coniungi. tom. 8. 94. K
scientia an præponenda ignorãtiæ. t. 10. 45. k
scientia mente percipitur, & non ſenſu corporis. tom. 1. 9. b
sciri nihil poſſe, impugnatur. tomo. 1. 151. g
Ad ſcientiam quomodo perueniatur. tom. 3 198. k, & ſequen.
scire nonnihil ẽt in rerum natura t. 1 151. l, m
Opiniones de tempore percipiendę ſciẽtię boni & mali. to. 3. 211. c
Quædam aliquatenus ſciuntur, & vt magis magisq; ſciantur, non immerito ſcienda poſcuntur. to. 8 442. f, g
scientię imploratio. to. 9. 151. l
Multi quod eos non delectat, ſciunt: & quarum rerum habent cognitionem non habent ſuauitatem to. 8. 452. e, f
scientia, donum ſpirituſſancti. to. 4. 394. m
In ſcientia non gloriandum to. 3. 351. i
scientiæ amorem ineſſe hominibus, oſtendit tom. 5. 101. a
Donum dei ſcire. to. 10. 174. d
Qui dicit ſe nihil ſcire, maiora nouit quam qui putat plura ſcire. to. 10. 222. a
Qui ſe negat ſcire quod ſcit, ingratus eſt. to. 10. 319. f
ſcientia humana, ignorantia. tom. 1. 14 b
ſcientiæ curioſę. to. 1. 50. m, & ſeq:
ſcientię humanę inflant. to. 2. 79. l, m, & 173. K, tom. 9. 51. c
scientia ſine charitate, etiam pernicioſa. to. 2. 174. l, to. 5. 80. h
scientia inflat, charitas ædificat: exponitur. ibid. & to. 10. 45. K
scientia ſine charitate, inutilis. to. 7. 70. e, f
Vide cognitio dei.
scientia qua primò imbuimur, firmius adhęret. tom. 5. 2. l

Nemo

Nemo scit quid agatur in homine, nisi spiritus hominis qui in ipso est eod.9.h
scientia omnis a deo est. tom.5.67.g
scientia vanissima inflati philosophi, nõ cognouerunt Christum. tom.5.89.d
scientia nostra causatur a rebus.eodem.96.h
scientia nostra esset,si natura esset a nobis.tomo.5.100.f
scientia nostra est per cõtactum lucis in corpore. ibid. 101.a
scientia nostra quomodo & causata a rebus, sicut & diuina res ipsas causat,vt sunt.ibi.
scientia si non est in brutis, inest tamen eis quędam similitudo scientiæ. ibid.
scire bonum, non facit hominem bonum, sed diligere ibid.c,& seq.
sciuntur quędam per speciem,quędam per speciei priuationem: quæ tamen sic sciuntur,vt nesciantur. eod.105.d
scire aliqua permisit deus sapientibus in hac vita,aliqua vero seruauit in futura.tom.5.108.m
scientia secularium literarum magis valet ad ingenia exercenda, quàm illuminandas mentes vera sapientia. eod. 180.l
scientiam habemus certissimã de rebus quas mente ac ratione comprehendimus, licet paruam propter corruptibile corpus.tomo.5.194.d
scientiam certam habemus de multis, cõtra Academicos. ibidem.
Tota scientia hominis,quæ. to.8.248.f
Quæ est scientia huius mundi. to. 10.295.b
Nulli sanctorum plena scientia contigit. tomo.2.235.h
A scientia ad sapientiam tendimus per Christum. to.3.139.l
scientia vera.t.3.347.K,to.8.248.f,t.10.185.c
scire totum dicendi sunt qui sciunt, quod illis proficit ad salutem to.4.316.m
scientia temporalium rerum qua dęmones superbiunt,vilis est Angelis beatis. tomo.5.80.m
sciunt Angeli res ipsas melius in diuina sapientia,quàm in seipsis rebus.tom.5.101.h,& sequen.
scientia nostra hic est ex parte, in paradiso autem erit perfecta to.5.102.c
scientia sanctorum in patris respectu pęnarum,nõ indigebit experiẽtia, sed sufficiet ad hoc sciendi sapientia,quę erit plena & perfecta. to.5.217.i
scientia rerum omnium quanta erit, vbi dei sapientia de ipso suo fonte potabitur.tomo.5.239.b
De scientia beatorum,vbi etiam absentes res videbunt to.5.241.g,h
Contra eos qui negant scientiam in excelso. tom.8.262. a
Omnia scit, qui charitatem scit.t.8.292.l,m
scientię plenitudo,est charitas. to.8.363.f,g
Non cuiuslibet scientię, sed plenitudo scientię legis vtilis est homini ibid.g,h
scientia quomodo destruatur in beata vita. tom.8.393. d, e
Tunc vtilis erit scientia,cum &c.t.8.452.e,f
scire Christum,quid sit to.9.99.g
scire deum qoomodo possit anima. tom.1.174.l,& sequen.
scire deum,fœlicitas est. to.3.97.g
scire deum, quid sit. eod.115.K
scientiæ dei nihil accedit ex rebus cognitis. tom.3.152.b
scientia & præscientia dei, quomodo accipienda to.4.224.c
scientia dei causat res. tomo.5.96.i
scit deus præterita,& pręsentia,& futura.eodem. 94.a
scire,& discere dicitur deus. to.5.144 d
scit infinita deus per sapientiam.to.5.109.l, & seq.& 153.l
scire domini. to.8.4.x
Nihil scit pater quod non sciat filius, licet quodam locutionis genere filius aliquid nescire dicatur. to.8.90.c
Deus scire dicitur,quod dono suo nos scire facit. to.8.169.b,c
Deus omnia sciuit quæ fecit,& vbi sciuit ante quam faceret to.8.208.l
scientia dei quomodo mirificetur ex nobis. to.8.386.i, K,& 527.a,b
Indicibilis scientia dei. to.9.172.f
scipio Nasica vir optimus a senatu iudicatus adhuc iuuenis. tom.5.10.f
scipio Nasica consuluit Carthaginem non deleri. ibid.
scipio Catoni quare contradixerit. ibid.f,g
scipionis & Lelij de republica disputatio.tomo.5.17.col.2.per totum.
Scipionis pugna cum Hannibale, pax, & victoria. to.5.26.a,& seq.
scipio Romę,Italięq; liberator. ibid.

Scipio quomodo ingrate exulat. ibid.
scorpionum carues oleo coctę ictibus scorpionum medentur. tom.10.264.c
scorpius, mundus. tom.10.26 e,f
scribam reiicit Christus, Matthęum elegit. tomo.4.245.i
scriba doctus in regno cęlorum.tomo.6.71 K, & 96.h
Nomine Scribarum & Pharisæorum, quos Christus in Ecclesia sua denotauerit futuros. tomo.10.41.i, K, & seq.
scriptura memoriæ subsidium. to.10.172.h
In scriptura Aegyptiorum, multa fabulosa ponuntur. tomo.5.106.l, & seq.
scripturis Græcorum magis est credendum quam Aegyptiorum. ibidem.88.a
In scripturis philosophorum, licet optima inueniantur præcepta morum & disciplinę, humilitas tamen non inuenit.to.8.65.i
scripturæ sacræ, literę sunt dei ad nos missæ de cœlo, & ad bene viuendum nos exhortantes. tomo.8.333.e, f
Christus scripturam canonicam condidit. tomo.5.93.f
scriptura sancta à spiritu sancto diuinitus est inspirata. tom.8.2.g
scriptura non indigent Angeli. tom.1.79.a
scriptura, & doctis, & indoctis prodita, vtilisque. tomo.2.5.d
scripturis non indigent illuminati.tom.3.7.f
Deus noluit taceri, qđ voluit scribi.t.8.159.b
Quare sanctæ scripturæ nobis recitentur. tomo.10.55.b
scripturæ sacræ ad nostram doctrinam scripę. tomo.10.185.d
Quare deus nobis diuinas dedit scripturas. tomo.10.306.a, b
scriptura sacra variis linguis ꝓditas.t.3.7.a
scripturas propheticas transferri fecit Ptolomęus in linguam Græcam. tomo.5.68.g
Tota scriptura redacta est ad symbolum, vt nemo excusetur. tomo.9.238.h, i
scripturam sacram lasciuidii Augustinus propter simplicitatem stili.to.1.34.m, & seq.
Qui sermo deceat scripturam. eod. 76.l, m
De ordine scripturę, qui videri posset præposterus. tomo.3.192.l
scripturę canonicæ. tom.3.8.g, h
Et quid primo, quid deinde quęrendum. ibidem. i
De scripturarum canone seruato in templo Hebręi populi. tom.5.141.h
scriptura canonica dicitur nouum testamentum, & vetus. tom.5.194.d
scripturarum canon, in actis & literis apostolicis. tomo.7.180.h
sacra scriptura, cautio patribus nostris facta quam & nos legeremus. tomo.10.28.b
Omnes scripturæ veteris testamenti erant typus noui. tomo.10.151.K
Litere diuinæ apud Iudęos remanentes, eos excæcant: gentes vero instruũt. t.10.163.c
scripturarum authoritas, & usus necessarius tom 1.44.i, K, & 254.m
scriptura sacra diuina authoritate pręcellit. tom.1.209.h, tomo.2.21.c, & 55.g
scripturæ canonicę authoritas. to.1.249.c, d & 254.m, & fo.sequen.a, to.2.10.b, c, 19.l 21.g, & 55.c, tom.6.79.b, & fo. sequen. i, K.90.g, & 201.b, c, & sequentibus.
scripturę sanctę fides mirabilem habet authoritatem in orbe terrarum. to.5.106.b
scriptura sacra quam canonicam nominamus, est eminentis authoritatis.eod.93.f, & 106.K, 194.d
De scripturæ sanctæ authoritate, quę totum orbem crediturum sibi prædixit. tomo.5.106.b
scriptura canonica nulli cedit. to.7.125.h
scripturę sacræ laus, & dignitas.to.1.79.l, m
secundum scripturam, non secundum potẽtiam opera dei considerandа.to.3.161.K
scriptura diuina excellit omnia ingenia, & omnes alias literas. tom.5.93.a
In scriptura sacra dixerunt aliqui nihil esse, quod imsinuet aliquid ad supernam ciuitatem referendum. eodem.143.l, m, & sequentibus, & 157.e
In scriptura sacra si quid prohibetur, vel mandatur, & huiusmodi, non a scriptore eius procedit. tomo.5.180.h
In scripturis sanctis cognitio dei, non miraculis. tomo.7.176.l, m, & seq. copiose.
In scripturis sanctis sunt quędam delitię sanctę & bonæ, quę non sunt in auro, in epulis, in luxuria, &c. tom.8.107.b
scripturę sacrę, sunt firmamentum contra errores. tomo.9.126.f, g
De sacræ scripturę ingentibus pręconiis.tomo.10.296.K, l
Eminentię sacrę scripturę. tomo.10.296.m, & 297.d, e

Inter sacras literas,& prophanas,discrimen to.1.51.d,e,to.2.21.g
scripturis sanctis parum conuenit cum disciplinis liberalibus to.2.231.g
scripturæ sacrę,cum prophana comparatio tom.3.15.a
scripturæ diuinæ & humanæ,impar authoritas. tom.6.80.i
scripturæ sacrę testimonia audienda nō philosophorum placita to.8.459.f,g
scripta philosophorum tamdiu videntur aliquid esse,donec comparentur authoritati euangelicæ. eod.538.g
scripturæ scrutandæ cum honore scriptoris to.1.75 e,f
Ad sacram scripturam exhortatio. to.2.2.a
Et quid in primis legendum. ibid.b
scriptura sacra prius amanda,quàm discēda tom.6.31.a
Qui scripturam diligit etiam quod in ea nō intelligit,honorat:& quod ei sonare videtur absurde, se potius non intelligere, & aliud magnū ibi latere iudicat.t.8.465.d
De exhortatione ad diligētem sacræ scripturæ lectionem. to.10.296.K,l
De commendatione diuinarum scripturarū tom.10.305.m
scripturarum perscrutatio. to.1.245.m
scripturas cum labore rimamur. to.5.102.c
A scripturarum fide incipient, qui cupiunt dei notitiam peruenire. tom.8.17.d
Ad hoc quidam scripturas dei inspiciunt vt peccēt& faciāt qđ displicet deo.eo.160.d
Qui ideo scripturas scrutātur, vt aliud ex ipsis inueniant & acquirant quàm Deum, non ex toto corde exquirunt.to.8.437.m, & sequentibus.
scripturas dei alii scrutantur,qui amalūt docti esse quàm iusti, alii non, ꝙ iam rectè viuant,sed vt sciant quemadmodū viuere debeant. to.8.437.a
De eo quod scriptum est scrutamini scripturas,&c. Sermo. to.10.38.b
In sacris libris versantium, dux gratia dei.to.1.51.f
scripturæ sacre quomodo legendę. to.1.75.m, tom.3.22.e
scripturæ sacrę consequentia, siue sentētiæ circunstantia,inquirenda.t 2.33.K,l,to.3.15.d,& 170.i,to 6.80.l
scripturarum lectio orationibus adiuuatur. to.2.185.i,k,to.3.157.b
scripturæ sacræ intētissime legēde.t.2.191.h
scriptura sacra qualem lectorem postulet.tomo.3 6,d,& h,& 14.l,m
In scriptura sacra esse sanam eloquentiā. to.3.22.f,& seq.
Quòd primum hystoria, tum mysteria perscrutanda. tom.3.203.a,& 218.m
In scriptura sacra idioma attendendum. to.3.6.K,to.4.31.f,to.9.20.d,e
Temporū distributio obseruāda.t 4.103.
Scriptura quomodo legenda sine explanatore. tom.6.173.i, K
sacrarum lectio scripturarum, nō parua est beatitudinis præcognitio. to.10.185.c
Lectio sacrarum scripturarum geminum cōfert donum. ibid.b
scripturæ profunditas.to.1.74.d,tom.2.3.h
scripturæ ambiguitatem aperit linguarum proprietas. to.1.245.m,to.2.90.e
Distinctio quantum faciat. tom.3.15.c
Recta pronunciatio item. ibid f,tom.2.91.d to.4.226.f, & seq.
scripturarum mysteria nudanda.to.1.247.e, tom.4.333 f,g
scripturarum obscuritas.to.2.19.l,t.4.192.e
scripturæ obscuritas non inutilis. to.3.7 a, 155.m,to.5.98.h
scripturas perperam intellectas explicat Augustinus. tom.3.81.f
scripturam claram obscuram reddentes, taxantur. to.3.259.m
scripturæ arcana. tomo.3.348.f,to.4.334.f
In scripturis sanctis ambigua quædā relicta. tom.4.26.c
Nonnulla verba scripturarum obscuritate sua hoc profuerunt,quòd multas intelligentias pepererunt to.8.31.f
scriptura fit certa in alia lingua, quę erant ambigua in alia cum exponat sequentem lingua pręcedens. eo.107.g
In scripturis multa latebant,quę hereticorū quæstionibus agitata intellecta sunt.to.8.177.i, K
In scripturis dura quędam videbantur cum obscura essent, sed exposita mollita sunt & facta sunt iacula. ibid. ,l
Sic se habet obscuritas scripturarū, difficilè est,vt vnum pariāt intellectum: quicunq; tamen intellectus exierit, opus est vt regulæ fidei congruat. tom.8.272.g

Ad

Ad hoc clauduntur quędam sacramēta scripturarum, non vt denegentur, sed vt pulsantibus aperiātur. Eod. 342.e, & 393.b, c
In scripturis sanctis profunda sunt mysteria, quæ ad hoc absconduntur ne vilescan. ad hoc quæruntur, vt exerceant: ad hoc aperiuntur, vt pascant. tom. 8. 534. m, & seq.
Quicquid de qualibet diuina pagina excu!pitur, non habet finem nisi charitatem. ibid. 535. a, b
Si nusquam aperta esset, nō pasceret, nisi nusquam occulta, non exercerer. ibidem. d, e
In scriptura diuina nihil peruersum est, obscurum autem est, non vt tibi negetur, sed vt exerceat accepturum. tom. 8. 563. d, e
Quare scriptura loqui voluerit per quasdā quasi caligines similitudinum. Eod. 565. I
In copia sanctarum scripturarum pascimur apertis, exercemur obscuris. tom. 10 9. m
scripturæ loca præcedentia, declarentur sequentibus tom. 10. 29. K, l
Quare diuina scriptura in aliquibus elata, in aliquibus obscura tom. 10 68. f
Scripturæ intelligentia a deo petenda. tom. 1. 68. b, & seq. & 208. f
In scriptura si multæ verę sententię eiiciuntur, quomodo agendum. to. 1. 77. f, g
scriptura bifariam exponitur, ad literam, & secundum prophetiam. tom. 1. 277. c, d
scriptura a diuersis varie intelligitur. tom. 1. 76 i, K, & sequen. copiose.
In scripturis eundem locum varie intelligi nihil prohibet. to 3. 19. l, & 569. c
Et quod obscura locis apertioribus explicāda. Eodem. 19. l
scripturam per scripturam exponere tutissimum. ibidem.
scripturarum regulę, siue claues Ticonii cuiusdam. to 3. 19. c
scripturæ sacræ quomodo tractandę, libri de doctrina Christiana docēt. t. 3. in prin.
scriptura qbus mediis intelligat. to 3. 157. b
Ad scripturarū intellectum per prędicatores verbi veritatis ascenditur. t. 8. 389. f, g
Intelligere debemus scripturas, sicut sancti intellexerunt. to. 10. 20. a
scripturarum expositio ad ædificationem confert. to. 1. 77 f, g, & 75. m
scripturarum & interpretationum ratio. to. 1. 246. m
Scriptura secundum cuiusq; linguę proprietatem enarranda. ibidem. 246. a
scripturarum expositio a doctis, diligentibus, & piis petenda. tom. 1. 247. d
scripturæ sacrę quadruplex expositio prima iuxta historiam, secunda per allegoriam, tertia analogiam, quarta ætiologiam. to. 3 159. c, tom. 6. 29. m
scriptura sacra, quomodo catecumenis exponenda. to. 4. 324. f
scripturam diuinam exponens, non debet longe aberrare ab eo qui eam scripsit. tomo. 5. 141. g
Quid primo, quid deinde quærendum in literis sacris. tom. 3. 8. i
In scriptura, quid considerandū. t. 3. 165. K, l
scripturæ summa & finis, charitas. tom. 3. 6. d, e, & 8. c, d, & 17. l, m
Omnia q̄ diuinitus scripta sunt, ad Christū referuntur. vnde quia, ppter eos q in terra sunt, scripta sunt, ipse in terram venit, vt in se monstraret impleri. to. 8. 259. l, m
sacra scriptura multa omisit, quæ tamē vera ratione creduntur. tomo. 9. 169 d, e
scriptura diuina, quid nobis commendet. tomo. 10. 78. a
scripturis credendum. tom. 1. 73. l, to. 2. 48. a & 158. c
scriptura verax, etiam si non intelligatur. tomo. 1. 76. h, tom. 3. 189. g
In scripturis sanctis, nulla mendacii suspicio admittenda. tom. 2. 13. l, m, & 22. g
scripturis sacris credendum, & credendum. tom. 3. 8. d
scriptura quę complectatur, & quod verax. tomo. 3. 189. K.
In scripturis prędicta esse, quę fiunt in Ecclesia. tomo. 4. 333. I
scripturæ diuinę veritas certior probatur esse omnibus aliis. tomo. 5. 87. c
scripturæ diuinæ historia de paradiso & lignis eius & huiusmodi, quanuis multa significet: nihilominus historiæ istius veritas fidelissima rerum gestarum, narratione commendata, credatur. tomo. 5. 117. e
scripturarum veracium authoritas a patribus vsque ad nos, certissima successione peruenit. tomo 5. 140. h
scripturæ veritas. tomo. 6. 32. K,
Omnia quæ in scripturis prædicta sunt partim facta cognoscimus, partim futura speramus, cuncta tamen complebuntur. tomo. 8.

to,8.112.b,& 209.a
Nihil vnquam fefellerunt, & nihil dixerunt, aut aliter accidit quam dixerunt. tom. 8. 118.a,& 134.b,c,& 269.f,g
Omnia quæ in scripturis ꝓphetata sunt, modo complentur to.8.145 d
Sicut omnia quæ ī scripturis sacris prædicta vsq; ad hodiernum diem venerunt, sic & quæ restant euentura sunt Eodem.229 m
sine quæ de serpente, vel quæ de aquila referuntur, siue sit fama hominum potius quã veritas, veritas tamen in scripturis. ibid. 229.a
In scripturis quędam ita audienda sunt, vt si vera sint, cõgruant: si falsa, non teneantur. tom.8.375.d
scripturæ sanctæ certitudo.t.10.20.K,& 21.d
scripturæ sacræ doctores in nullo discordãt non sic philosophi tom.5.180.d
Augustinus conciliat loca quæ videntur, pugnare to.6.56.g,& sequen.
scripturæ sacræ concordia diligenter percontanda tom.6.80.K,& fo.seq.g
scripturæ concordia tom.7.121.K
Distribuenda tempora,& cõcordat scriptura. tomo.10.16.i
scripturarum pax & concordia.tom.7.227.i,K to.9.36.i
Tolerandę diuersæ lectionis scripturarum, quãdo sunt manifestæ & congruæ regulæ veritatis. tom.10.72.h
Diuinæ lectiones oẽs consonant.t.10.72.f,g
Quisquis amat litigare,non vult scripturarũ concordiam intelligere. tom. 10. 142.b
scripturæ sententia,non nostra amplectenda to.1.76.i,k,tom.3.169.d.e,tomo.8.146.e
In scripturis tractandis, contentio fugienda to.1.75.m
scripturam homo non iudicet. tom. 1.81.d
Præter scripturam in defensione fidei,an licet aliquid affirmare. to.2.238.e,f
Scripturæ sacræ codices,quomodo emendãdi. to.3.10.f,to.6.79.e,& i,K
Scripturæ sacræ testimonij tutius agit, quã coniectoris humanis. to.4.212.c
Homines non debent esse iudices scripturæ, sed humiliter tanquã sub iudice constituti pulsare,vt eis aperiatur. to.10. 16.f
Nemo sinẽdus pro arbitrio suspicari ī sacris literis,vbi dominus scripturam ipse interpretatus sit tom 10.19,i,k
Scriptura sacra,quomodo a cordato legẽda vt intelliget,sit sit deturpata vel malè interpretata. tom.10.41.I
Iudex, cum de scripturis controuersia incidit quis esse debeat. to.10.84.m,& 85.d
In scripturis sanctis, via salutis. to.1.49.m, tom.3.23.g,h
Quid Augustinus in sacris libris inuenerit, non inuentum in Platonicis. tom.1.51.f
Scriptura sacra,diuinam cum humano genere prouidentiam testatur. Eodem.239.d
Scriptura planditur infirmitati nostræ.tom.8 269.l,to.3.188.i,& fo.seq.c,d.to.4.31.K
Scriptura cur bona & mala futura prænunciet. to.2.197.K
In scripturis discimus Christum. to.2.228.I
In scripturis sanctis, discimus voluntatem Dei. to.3.8.a,& i,
Quæ scriptura complectatur. tom.3.189.g
Quomodo sacræ scripturæ,exempla sunt imitanda. tom.4.16.K
Eadem scriptura pro suo cuiusq; merito peccatori est pluuia laqueorũ,& iusto pluuia vbertatis infusa. tom.8.25.c
Quòd rectè intellecta non periclitantem a periculo liberet, sed & demersum a profundo eleuet Eodem.67.b,c
Omnis inscriptio literarum diuinarum aliquid innuit intelligentibus, & non tantũ auditorem,verumetiam cognitorem desiderat. tom.8.13.f
Omnia scripta diuina salubria sunt bene intelligentibus, piculosa his q̃ volunt ea,ad suis cordis ꝓuersitatẽ detorq̃re. Eo.146.e
Cur cõmemoret peccata iustorũ.to.8.160.c
Superiora scriptura, quæ sint. Eodem. 403. & 391.m
Scripture diuinæ terrẽt & erigunt.t.10.46.d
Scriptura magis inflãmando ad ꝓmium,q̃ iubendo ad benefaciendum nos inuitat tom.10.90.f
Diuina scriptura erigit, & terret.t.10.109.m
Scriptura sancta debes esse fideli tanquam speculum to.10.244.f
In scripturis more humano, deus nobis loquitur. to.4.31.
Scripturæ consuetudo, in temporibus computandis. tom.4.47.h,i
In scriptura diuina Christiana eruditio continetur tom.5.76.h
In scripturis diuina miscentur sermones tropici

pici propriis. Eod.141.d
In scriptura sacra vel eius historia, cur narrantur multa de malis hominibus vel ciuitate mundi. to.5.143.b
In scriptura sacra aliqua dicuntur per recapitulationem. ibidem.76.g,h
scripturæ mors in laudandis, & vituperadis hominum factis to.6.126.m,& seq.& fo. sequen.g,h,& 143.b,c
Cum dubitatiue loquitur,non secundum visionem prophetę cui certum, sed secundum eos qui mouentur. to.8.c,d
scriptura tribuit personæ dei,quod in nobis facit. ibidem.l,& 26.b,c
In vna sententia, verbū præteriti temporis ponit pro futuro,t.8.5.l,& 129.m,& seq.
Cur varietur subito de persona in personā. Eodem.5.h,& 33.g 75.g,h
Quod sæpe vtatur iunctura coniunctionis, cum sententia non præcesserit, cui sequēs annectatur. tom.8.7.x
Non optat vt veniat,sed cernit quod venturum sit malis ibi.10.f,& 82.m
Non imprecatur mala malis, sed prædicit. tom.8.290 g
In scripturis, multis & variis,similitudinib. eadem res sæpe insinuatur. eod.16.i
In omni scripturarum allegoria,hæc regula tenenda est, vt,pro sententia præsentis loci consideretur, quod per similitudinem dicitur. Eodem.18.a,b
Quod ponat genus fœmininum pro neutro. tom.8.42.g,h,& 450.h
Quæ videtur optare inimicis non maleuolētiæ votum est, sed enunciatio pœnæ illorum ibid.47.i,& 165.m
Quod scriptura sacra vtatur repetitione sententiæ. to.8.71.l,m,& 86.a
In scripturis repetitio firmamentum est sententiæ,non appetitus loquacitatis. Eodem.214.c,& 270.b,& 351.f
Quod ea quæ in veteri testamento scripta leguntur,etiam aliquid figurent.tom.8.74.l
In scripta facta ideo mutantur vel nomina, vel syllabæ, vt ad mysterii sanctificationē excitemur. ibi.75.e,f,& fo. seq.
Cur modo ex persona capitis,& modo ex psona corporis loquat. eo.35.l,& 103.l,& 114.a,& 119.d,e,& 173.K,l, 92.l,& 525
Quod aliquando ex persona vnius loquatur tom.8.103.a
Siue loquatur ex persona capitis, siue corporis,vna vox est. Eo.271.g,& 333.f,g
Narrat futura,quasi iam facta.ibid.305.g,& l,m,& 479.m,& seq.& 487.g,to.10.80.b, & sequen.
In scriptura vna eadēq; res ideo multis modis dicitur, vt modus ipse dicēdi propter fastidium varietur, sed vna fides propter concordiam vna teneatur to.8.140.h,i
Quod sæpe numerum pluralē pro singulari ponat, & vult potius minus latine quam minus proprie loqui. eod.163.c
Cur in multis locis dicat aliquid,quod in regesta non inuenitur,aut aliter esse inuenit t.8.256.l,& 286.g,h,& 404.i,K,& 426.i
Non vndecunque datur similitudo in scripturis, laudatur res ipsa, sed tantum inde similitudo trahitur. to.8.188.l
Quod scriptura patrem pro toto ponere soleat. ibid.319.f,g
In scripturis vna res,nō semper eandē significationem habet. tom.8.398.f,g
Quod rei inanimatæ, tribuat operationem rei animatæ to.8.404.g,h,& 407.e,f
Quod ponat contentū,p cōtinēte.ibi.410.b
scriptura sancta aliquando,nec vniuersaliter nec particulariter, sed medio modo loquitur. tom.10.9.K
scriptura aliquando a plurali ad singularem numerum concludit tom.10.22.e
scriptura sacra,aduersarius noster, cui oportet consentire cito. to.4.397.c
Cibus,& potus animi. to.1.246.a
scripturam Antonius eremita memoriter tenuit. tomo.3.2.c
De claris scriptoribus. to.2.14.g
scriptores prophani verborum authores non bis sunt,non rerū vel sententiarū. t.4.32.f
Dominus ipse nihil scripsit to.4.127.d
Quid significet q dominus scripsit legem in lapide,& digito scribebat,in terra.tom.8.383.h,i
scripturæ sacræ authores debuerunt esse pauci,vt mirāda nō fit eorū cōpēfio.t.5.180.e
scripturarū tractatores, quomodo citet Augustinus.tomo.7.235.a,& seq.& 280.K,l & 300.g,h
In scriptura de se tāquam de alio scriptores loquuntur to.8.235.i
scripturę sacræ contradicentes, taxantur.to.1.74.i

In scripturis quis error innoxius. ibid. m
A scripturæ sensu aberrare leuius est, quam scripturam dicere falsam. ibid. 76.g
scriptura verax, etiam si non intelligatur. ibi. h, & 78. c
scripturas torquent opinionum defensores. to.2.235. f,g
scripturam sacram fastidientes, notantur. to. 3.179.g
In scripturis tractandis temeritas asserendi vitanda ibi.f,& 158.m
Peruersa scripturæ interpretatio per monachos. to.3.266.e
scripturam perperam intelligentes, reprehẽduntur. to.4.20.b
Christum magica scripsisse quidam fingũt. to.4.127.i,& seq.
scripturam sacram non intelligentes, posſũt impugnare, non aũt expugnare. t.5.93.K
scriptura sunt multa ab hæreticis nomine apostolorum & propheratũ, quæ omnia apocrypharũ nomine, ab authoritate canonica, diligenti examinatione sunt remota. to.5.140.g,h
scriptura sacra melius indagatur, & intelligi gitur, mota quæst. ab hæreticis. eod.149.l
scriptura malè intelligunt, asserentes, damnatos aliquando liberari debere. to.5.220 i, & seq.
scripturam in suos sensus allegorizant. Prisciliani ſtę to.6.9 c
scripturas habent hæretici ad speciem, non ad salutem. to.7.133.e
Qui scripturas non intelligunt, confundunt & confunduntur. to.10.19.m
Frustulatim scripturas alleganter, peruertũt eas. tom.10.41.m
scrutari testimonia domini, quomodo intelligendum tomo.8.437.a
Inscrutabilia quomodo iudicia dei. eo.441.f tom.10.80.g
sculptilia quæ dicantur. to.8.358.e
scutum pro bona dei voluntate. tom.3.19.l
scutum ideo est, quia telam inimicorum excipit. to.8.81.c,d
scutũ, vanã significat p̃sumptionẽ. eod.140.e
scutum dei, est veritas eius. tom.8.330.a,b
scyllæũ bonũ, quid philosophis. to,7 366. K
scyniphes, quid. to.10.171.d,& g
Vide, in litera c. Cyniphes
scytharum amplitudo. tom.4.102.f
scythopolis, ante Bathsan dicta. to.4.102.
scebum. to.1.262.h
sectæ innumerabiles to.1.217.h
sectarũ varietas, profuit Ecclesię: eod.158.l
Vide, Hæresis.
sectarum dissidentium multitudo. to.5.51. i,k,& 186.g,& seq.
Ante secula, a seculo, in seculo, quomodo dicantur. to.3.190.e
seculum præsens, malignum to.4.429.a
Omnia reuersura sunt, secundum Platonis phantasiã, per innumerabilia retro secula to.5.107.b
secula vel tempora, quomodo fuerunt ante genus humanũ dicit se ignorare t.5.108.b
seculum seculi, quid in scripturis. t.5.221.h tom.8.260.c
secula triginta posuit Valentinus hęreticus. tom.6.5.c
seculo verbis, non factis renunciantes. to.7. 133.i
Seculum quamdiu voluitur, intelligas punctum. to.8.54.e,f
secularia negocia & cęlestia inter Christianos eod.165.g,h,& 205.e,f
In seculo, & si dulcia quædam sint, sed cum amaritudine digeruntur. to.8.671.d
Differũt seculum, & seculũ seculi. eod.260.e
seculum pro æterno, & ęternum pro seculo cur quandoq; ponatur. tom.8.327.k,l,& 341.m
seculum & æternum si differant, ob id quod in Græco scriptum est: & quid sit seculũ seculi. eod.403.m,& 407.f,& 448.d
Ab hoc seculo nemo corde auertitur, nisi diuino liberatus auxilio: exẽplum. tom.8.429.l
seculi nomine nõ semper hoc seculum, sed æternitas significatur. eod.331.m
Comparatio huius seculi ad futurum. to. 9. 226.l,& seq.
seculum mare to.10.14.e,& g
seculum hoc non amandum. tom.10.33.l
Quid seculares i suis domibus obseruare debeant. to.10.308.d,e
secundiani hæretici. to.6.5.d
secundini Manichæi epist. ad sanctum Augustinum. to.6.166.l,& seq.
Contra Secundinum Manichæum. Eod.167. i,& seq. Retracta. to.1.22.l
secundum & secundò to.1.90.l
securis, iudicium. to.10.13.e

puer de cuius manu securus lapsa est in aq. Christum signat saluatorem. to. 10. 231. a
securis de manu pueri plapsa, genus humanum significat. ibidem. a
Nihil securum est in hac vita. tom. 1. 65. c.
securitas negligentiam parit. tomo. 2. 66. e.
securitas prępostera. tom. 3. 348. g.
securitas periculosa. tom. 3. 350. c.
securitas, maximus ciuitatis. hostis. t. 5. 11. f. g
securitas ne insolentiam pariat, consulitur Carthago non delenda. ibidem.
securitas nulli populo tanta concessa est, vt hostiles incursus non timeret, æterna patria excepta. to. 5. 164. i.
securitas nusquam, antequam ad Christum peruenias. tom. 8. 178. e. f.
Nusquam est securitas in ista vita, nisi in spe promissorum Dei. eodem. 368. a.
sicut prępostera securitas in terrores impellit, ita ordinata sollicitudo securitatē parit. tom. 8. 565. m.
Quantum sunt in iudicio securi boni, tantū sibi timeant mali. tom. 9. 235. d.
periculosissima est in vltimum diem, pmissa securitas. to. 10. 189. d.
Diabolus immitit securitatem, vt inferat perditionem. tom. 10. 189. c.
Neminem decipiat vana securitas vitæ huius. tom. 10. 310 c.
securitas in ęterna requie. to. 10. 33. K.
sedere pro habitare. tom. 4. 69. b. c.
sedere magistrorum est. tom. 4. 197. b.
De sedibus quas vidit Ioannes in Apocalypsi, per quas ptæsens Ecclesia intelligitur. tom. 5. 202. K
sedere. tomo. 8. 4. e.
sedere, diligentiam, & assiduitatem significat. ibidem. 158. e.
sedes, duodecim, qd sibi velint. to. 8. 316. d e
sedes iniquitatis, id est, impiorum. eodem. 349 b.
sessio, humilitatem significat, & exaltationē tom. 8. 490. a. b.
sessio hominis, est qñ se humiliat, in pęnitētia, surgit aūt remissis peccatis, qñ erigitur in spem vitæ ęternę. tomo. 8. 526. c.
sedes dicūtur, quos Gręci thronos nō appellant, & quomodo intelligatur, vt ipsæ sedes sedeant. tom. 8. 476. l.
Quod ipsi iusti sint sedes, & habeāt sedes. & in Hierusalē sedebunt sedes. ibid. 476. a. b
sedere ad mēsam potētis, qd sit. to. 9. 97. g. h.
sedēs detrahebas, in psalmo, q. d. t. 1090. l. m
De permissione ac prohibitione sedendi in Ecclesia, quando vel lectiones leguntur, vel verbum Dei prædicatur: Homilia. tomo. 10. 104. f. & sequentibus.
Qui dicuntur sedentes. tom. 10. 298. a.
sedere Deum, quid sit. to. 3. 48. f. to. 4. 349. b.
Aliquando sedet homo corde, vbi non est corpore: & aliquando corpore, quamuis non corde. tom. 8. 41. l.
Si uis esse sedes Dei, para locum in corde tuo vbi sedeat: sedes Dei est conscientia piorum ita tamen, &c. eodem. 139. i
sedes Dei sancta quę sit. tom. 8. 142. i
sedes Dei in sanctis suis. eodem. 341. i. K.
Nemo iniquus sedet cum Deo, quia non habet sedem iniquitatis Deus. tom. 8. 348. h.
Si vis esse sedes Dei, purga te a terra. eodem 356. b.
sedes Dei eris, si fuerit in te scientiæ plenitudo. tom. 8. 363. e. f.
sedes Dei, anima iusti. ibidem. 476. a
sedes Dei, templum eius. eodem. 523. c
Dei sedes in homine. tomo. 10. 77. d
sedem suam Christus modo habet in nobis. tomo. 8. 321. m.
sedes Christi omnes, in quibus regnat Deus. ibidem. 324. b.
Christi sedentis ad dexteram patris, mirabile mysterium eodem. 421. K
sessio Christi eius est humiliatio in passione eodem. 490. a. & 525. b.
sedere ad dexteram, est habitare cum patre. tom. 9. 239. l.
sedere ad dexteram patris, dicitur filius, non vt maior, sed vt ęqualis. tomo. 10. 186. c.
seditiones Christianorum carnalium. tom. 1. 235. h.
Quomodo Deus seducat inimicos. tomo. 8. 414. m. & sequentibus.
seducere in bono & in malo, potest accipi. tomo. 9. 53. e.
seducti sunt, qui peccantes non credunt peccare tomo. 5. 125. c.
A seductoribus cauendum. tomo. 9. 104. c.
segetia siue Segesta, dea. tom. 5. 32. f.
seia dea. ibidem
seir dictus. Esau. tomo. 4. 37. a.
seir, mons Idumeæ. eodem. 95. a.
sela, interpretatur dimissio eius. to. 6. 141. h.

Selene socia Simonis magi. tomo.6.4.K.
Selenites. tom.5.215.c.
Seleuciani hæretici,a Seleuco. tomo.6.8.i.
Mundum conditum ex materia Deo coæterna dicunt. ibidem.
Angelos animarũ creatores,volunt. ibidem
Malum esse a Deo,asseuerant. ibidem.
Seleuciani negant Christum, in carne sedere ad dexteram patris. tomo.6.8.i.
Negant,etiam visibilem paradisum,& resurrectionem. ibidem
Selmon interpretatur vmbra.tom 8.233.K.l.
Sem interpretatur nominatus, & Christum repræsentat. tomo.5.143.K.
Ex Sem filio Noe, nati sunt Assyrii, & Hebræi. ibidem.146.l.& sequenti.
Sem benedictus est,quia patri obediuit. tomo.9.205.l.
Sem primo terram Chananæorum,possedit. tom.10.180.c.
Abrahã a sem descẽdens, potuit iure repetere terrã promissionis a Chananæis.ibidem
Semen a cerebro. tom.1.242.l
Qui parce seminat,parce & metet:exponitur.tom.2.256.h.
Semina an prius creata,vel herba.tom.3.188 h.& 192.b.
Semina rerum. tom.3.189.d.& 191.b.
Seminales causę quanuis gignendis rebus adhibeantur,vel angelorum operationibus vel hominum,vel mixtionibus quorumcunque animalium, ipsas tamen naturas non nisi Deus facit,& omnes res qualescunque sint.tom.5.111.i.K.
In seminali ratione quomodo lateãt omnia membra hominis, quæ postea apparent. tom.5 234.b.c.
Seminalem virtutem non potuit peccatum auferre in homine. tom.5.237.K.
Semine humano,quomodo abutantur Manichæi. tom.6.7.h.& sequent.
Semen fratris suscitare,mystice.to.6.95.b.c. & fo.155.i.
Semen quo regenerantur fideles, verbũ Dei est. tom.7.12.b.& 28.K.
Semen duplex,mortale & immortale tomo. 7.235.f.g.
Semen peccati, quatenus in nobis. tomo.7. 224.i.
Semen iusti reliquię eius sunt, quod tunc in benedictione erit. tomo.8.99.h.
Semen impiorum,sunt opera eorum, quod tunc perit,quia fructũ non habet.ibid.m.
Semen seruorum Christi,quomodo possidebit ciuitatem Dei. tom.8.245.h.i.
Semina nostra sunt bona opera.eodem.476. m.& fo.488.i
Vbi seminetur,quid seminetur,& quid metatur. ibidem.K.
Si in fletu seminamus, in gaudio metemus, exemplo rustici,quam deterret imber vel ventus. ibidem fo.488.a.
Exiit qui seminat seminare semẽ suum.&c. exponitur. tom.8.498.h.
Differentia seminum cadentium in terram. tom.9.211.K l.
Semen Dei,est verbum Dei.tomo.9.131.m.
Paulus prę cœteris Apostolis, seminator dicebatur. to.10.274.g.h.
Athenienses recte vocabant Paulum, verborum seminatorem. ibidem.i
Quid semen cadens supra petram,inter spinas,&c. to.10.274.m.
Christus est qui exiit seminare semen suum. to.10.274.l.
Christus est proprie qui seminat, discipuli vero metunt. ibidem.
Quę sint semina,& q manipuli.to.10.276.f
Qui defecerit in semine, non gaudebit in messe. ibid.g.
Quare seminandũ sit in lachrymis. ibid.g h.
Qui nunc voluptates seminat cum gaudio, cũ fletu & lachrymis metet.to.10.277.d.
Semen Iacob, ipsum est semen Abrahę. tomo.2.179.l.
In Isaac vocabitur tibi semen, & filium ancillę huius in gentem magnam faciam, &c. exponitur. tomo.5.153.i.K.
Abrahę semen esse,est esse Christi.t.9.111.K
Abrahæ semen,sunt gentes per repromissionem,sicut Iudæi. tom.9.118.a.
Christus dicitur factus ex semine, quanuis non interceserit in eius conceptione semen.tom.10.223.i.K.
Semiariani hęretici qui. tom.6.8.d.
Semidei. to.5 15.c.
Semiramis Nini vxor, virum se fingens imperat, sed filium cognoscens, occiditur ab eodem. tom.5.168.f.
Semitę hominum latæ. tom.8.130.i.
Semitas nras declinare a via Dei,qd sit. ibid.
Semita ire Dei tom.8.287.d

semitæ Dei, præcepta Dei sunt. to.8.532.h.i
Quæ sint semitę, quas cognouit dominus. ibidem. 41.c
Omnis semita via est, non ois via semita, quia semitę viæ sunt angustæ. ibidem.
semitę iustorum. ibidem.b.c
Qui a recta semita paululum deuiat, iam verum iter amisit. tom.10.156.e
sempiternum quod dicatur. tomo. 4.356.i
semper possunt dici esse angeli. to.5.108.i
Et ita semper cum domino erimus, quomodo intelligatur. tom.5.207.b
semper aliquando intelligitur, quandiu hic viuitur, aliquãdo ęternum tom. 8. 446. f.g.& fo.448.c.d
senarius numerus.to.3.180.l.& fo. seq.b
senarius est numerus perfectus. tom.5.
seneca ad Paulum. tom 2.74.d
seneca clarescens tempore Apostolorum, theologiam fabulosam, ciuilẽ & naturalem reprehendit. tom.5.54.f.& K
senectus vltima ætas. tom.2.155.m
senior in scriptura, quis dicatur. to.3.45.d
senectus Christi quæ ex vetustate vocatur, quæ sit. tomo.8.250.m
senectus & senium, quomodo distinguantur apud Græcos. eodem.254.e.f
senecta ecclesię, candida erit rectè factis. tomo.8.338.d
senectus fidelium sit puerilis, & pueritia sit senilis. Eodem.426.l.m
senectus adolescentię & infantiæ, comparatio. tom.10.249.c
senior & iunior ad se inuicẽ dicuntur, etsi neuter eorũ senili accesit ętati. t.8.457.h
Vigintiquatuor seniores præpositi sunt ecclesiarum. tom.9.141.i
senior populus Iudaicus, iunior gentilis. tom.10.178.i
senior populus in deserto mortuus est, iunior terram promissionis introiuit. ibid.
senior populus Iudęorum in deserto sepultus, signat Iudęos. tom.10.180.l.m
senes, vt plurimum, sunt intemperantes & auari. tom.10.249.c
sennacherib rex Assyriorum. tom.3.247.K
sẽtĩ aliud ẽ, aliud cognoscĕr. t.1.22.m et se.
Non sentire non est in nobis, sed non assẽtiri. tom.1.233.d
sentitur aliud per corpus, & aliud per mentem. tom.2.158.g
sentiendi ratio. to.3.244.i & sequen.
sentire vel viuere, anima non definit. to.5.112.i
sentiendi veracitas, vtilitas necessitas, libido. quid sit. tom.7.342.b
sensuum differentia. ibidem.c.d
sensibilia quę dicamus. to.5.67.c.d.& 100.h
sẽsibilia talia nũcupata sũt ab aialib. nõ qa sentiunt, sed quia sentiuntur. Eod.84.c.d
sensualitati totis viribus animę est resistendum. tom.2.208.d
sensus in homine, tum mentis, tum corporis. tom.1.18.f.& l.& 9.b.& 214.g
sensus res tradunt memoriæ. tom.1.61.k
sensuum exteriorum illecebræ. tom.1.65.c.d. & sequentibus
De sensus iudicio naturali. tom. 1.132.g h
sensus non falli. tom.1.151.b.& sequentib. & 178.h.& sequen.
De sensibus, & quo fiat visio. Eodem.201.g
sensus duplex hominis interior & exterior, & quomodo idem sentiatur a multis. to.1.216 g.& sequentibus. tomo.3.283.l
Nõ sẽsus corporis, sed iudi. mẽtis. t.1.241.i
sensus vice nauis. to. 1.174.g.h
sensus animæ quibus percipit Deum ibid.l
sensus corporis. tom.2.3.K
sensus rationi vicinus. tom.3.165.l
sensus ex anima, anima ex igni. tomo.3.175.f
sensuum origo, pars cerebri anterior. to.3.199.e.& 283.d
Non statim prę stantiora sunt, quæ sensu p̃cellunt. tom.3 279.f
sensus, & imaginatio, differunt. to.3.203.e
sensus, & eius opus. ibidem.h
Quę sensum habent, sic excedunt insensibilia, vt ipsa excedantur a rationalibus & intelligibilibus. tom.5.56.d
In sensibus corporis posuerunt aliqui Philosophi veritatis iudicium, sed hoc reprobat. Eodem 67.g & sequen.
Quędam vera credimus, quædam recordamur, quędã nec sẽsu, nec phãtasia, sed rã tũ ratione deprehendũtur. tom.1.182.e
sensus interioris hominis, longè est prę stãtior sensu corporis. tom.5.201.a
sensus animi vel mentis, rectis simè dicitur ille qui est interior, quo sentiuntur insensibilia. Eodem.104.f.& 101.a
Quòd sensu corporis, & sic capiamus sensibilia,

bilia, tamen de eis non sensibus corporis indicamus. ibidem
Sensus humanos, siue corporis siue alios quos similimos corporalibus habemus, in sõnis Deꝰ alloquit, vtens creatura sibi subiecta ĩ specie humana aliqñ. Eo. 32.g
sensum, & intellectum, cur ponunt philosophi. tom.5.188.f
sensibus credimus in rei cuiusque euidentia, quibus vtitur animus per corpus. ibidem. 194.d.& sequentibus.
sensuum illusio facta per dęmones immutãtes phãtasticã. to.5.172.l.& seq.& 237.c
Vbi non est sensus, recte aliquis absens esse dicitur. tom.8.367.c
sensus cordis. to.935.i.K
sensus corporei quomodo Deo attribuantur. to.9.105.l.m
sensus corporei non varia sibi vendicant in Deo loca. ibidem
sensuum humanorum munus a Deo collatum. to.9.162.a.& seq.
Oẽs sẽsus ĩ futura vita pficiẽtur. Eo.163.K.l
sensuum humanorum tam interiorum, quã exteriorum commendatio. ibid.164.b
sensus carnis omnibus est notus. to.10.28.i
sensus noster. tom.10.98.f
Pecus solũ in gustu & tactu delectatur, homo vero in oĩbus quinque. to.10.305.K
Nõ est membrũ aut sensus in homine, qui non persequatur hominem. to.10.306.K
sensus quinq; exteriores. to.1.61.K. et 205.g.& 214.g.h. tom.2.3.K. to.3.228.l
sensum ordo, & pręstantia, ad obiecta. to.1.215.a.& seq.
sensus quinque ad quatuor elementa referri. tom.3.175.d.e
sensus quinque vnde formẽtur. to.3.289.d
Quinque viros, id est, quinque sensus quibus regitur, habet anima ante vsum rationis. tom.9.30.h
sensuum humanorum obiecta. tom.9.162.a.b. tom.10.28.i
Per sensus exteriores, mors libidinis ĩterio ra subit. tom.9.226.i.K
Quinque sensus carnis sunt. tomo. 10.28.i
Quinque sensus, quare quinque iuga. ibid.
Et quare iuga boum. ibidem.
Curiositatẽ quinque sensuum, non delectationem notauit dominus in Euãgelio. to.1.47.m. Vide supra, Sensus.
Parum prosunt acta patriarcharum, nisi spiritalis sensis accipiatur. to.10.178.a
Quæ simplices sentẽtiæ, q̃ cõiũctæ. to.1.93.e
sententiæ ex Augustino, & alijs deceptæ. to.3.346.f.& seq.
sententiam deus mutat, vel statutum, sed nõ præscientiam. to.5.124.a
sententia dei ita est certa & fixa, sicut certa pręscientia. to.5.141.d.
sẽtentia iniusta nõ nocet homini. t.2.197.b
sententiã tam in reos dicere, quam innocentibus inflictã iure ab eis sũmouere sacerdotes, nõ tãtũmõ ꝓpriæ volũtatis, sed diuinæ legis impulsu debẽt. tom.8.96.g.h
Deus noluit nos latere suam finalem sententiam. tom.9.234.l.m
sententia extremi iudicii. to.10.17.b
sentia dea. tom.5.33.e
sentinus Deus. tom.5.56.a
seon, interpretatur tentatio oculorum, qui tunc occiditur, quãdo &c. to.8.514.a.b
separatio bonorum & malorum in hac vita. tom.4.82.m.& seq.
Medii multi separatores. tom.5.136.i
separari a verbo, est esse sine via, sine veritate, sine vita. tom.9.164.m
separatus a verbo, separatur a bono, & oĩs talis nihil est. ibidem.165.a
Factis, opere, & obseruantia ptæceptorum iungi debent, qui separantur officiis, nominibus, & vocabulis. tom.10.3.b
spiritaliter separati eẽ debemꝰ a malis, ĩ fine aũt erit & corporalis separatio. t.10.19.g
Quomodo separare nos debeamus a malis & exire inde. ibidem.m.& sequen.
Moyses intercedit pro idolatra populo, & cohæret peccatoribus, cum occasionem haberet separandi. tom.10.20.c.
Quod nemo se ob peccatores separare debeat ab Ecclesia. to.10.81.l.m
separati ab ecclesia, nullo modo proficere possunt. tom.10.217.f
Sepher eadem est quæ Hebron. to.4.101.a
septenarius numerus perfectus. to.2.169.K. to.5.102.c.& 59.d.e
Septies, ꝓ oĩ tempore. tom 3.21.c.& 39.m
Septenarius numerus, cur mortuis exhibeatur. tom.4.42.c
Septenarius numerus ad mundationem spiritalem pertinet. tom.4.83.l
Septenarius numerus vniuersitatis. tomo.4.93.c

93.c.& 430.to.8.465.c
Septies in die cadit iustus, & totius resurgit, quomodo intelligatur. tom.5.102.b.
Septenario significatur spirituſſanctus. ibid.
Septem sapientes enumerantur.tom.5.175.b
Septem ecclesię,& septē candelabra Asię, sunt septiformis gratia data a Deo per Iesum Christum. to.9.141.f.
Quod puer suscitatus septies oscitauit,septiformem spiritusſancti gratiam designabat.to.10.229.K.
Septē dies,& septē ætates mūdi to.1.273.l.m
Septem.dierum altior allegoria.Eodem.fo. 274.g.h. tom.3.183.l.
Septimus dies,vesperam quare non habeat. tom.3.183.f tom.9.200.b.c
In septimo die,Dei requies commendatur. to.5.102.a.& sequen.
Dies septimus. tom.5.242.c
Septuaginta anni Hierimię. to.3.21.c.d.
Septuaginta diebus luxerunt Aegyptii Iacob tomo.4.42.d
Septuagessepties fratri donare peccata.to.10 15.b.c & sequen.
Septuagesimi septimi numeri mysteriū. Ibidem.d.& sequen copiose.
Remissionis peccatorum mysterium,in numero septuagesimo septimo. ibidem.e.
Septuaginta fuit addictior Augustinus,& reprehendit qđ nō habuerit puros.t.8.17.c.
Septuaginta in ecclesiis legendi.tom 2.26.f.
Septuaginta cur subinde variant ab Hebręis. tom.3.24.c. tomo.4.156.c.
Iuxta septuaginta tractat scripturam Augustinus. tom.3.44.m
Septuaginta interpretum mirabilis consonātia.to.4.98.b.& fo.156.c.to.8.319.h.i.tomo.5.191.l.& sequen.
Septuaginta interpretatio,& eorum cellulę. tom.3.10.g.
Septuaginta grauissima authoritas.tom.2.11 i.& fo.14.d & 20.e.f.to.3.10.g.to.4.41.g & m.& seq.to.5.181.d.& seq.tom.9.319. h.i.& 517.e.
Septuaginta interpretes. to.5 68.g.
Septuaginta duo interpretes, quare solū dicantur septuaginta. tom 5.181.l.
Sepulchra martyrum, memorias vocat.tomo.1.43.m.& 43.b.c.
Sepulchralis honor apud Carthag.t.1.43.b.c
Ad sepulchra martyrum acta miracula.to. 1.14.b. to.2.198.d.
Et,cur non in omnibus sanctorum memoriis ista fiāt. to.2.198.e.
Sepulchrorum & picturarum ad oratores. tomo.1.256.f.
Vbi & immoderatus circa mortuorū cadauera luxus notatur.Item.to.8 152.a.b.
Sepulchrum Petri. tom.2.45.i.
Sepulturæ vsus. tom.3.348.i
Sepultura Iacob & Ioseph. to.2.238.g.
Sepultura aperta. tom.3.252.K
Sepulturę cura apud veteres.tom.1.59.k. & fo.58.e.tom.4.41.d.e.& 319 c.d.to.5.7.d
Sepulturę sacramentum. tom.4.41.e
In sepultura fidelium securitas. ibidem.15.l. & 360.c.& 361.c.
Sepultura inferni. tom.4.18.h.i.to.8.152 b.
Sepulturę honos qui cōferat spiritibus mortuorum tom.4.318.h.i & sequen abūde.
Sepulturæ curam etiam philosophi contemserunt. tom.4.319.b.
Sepulturæ honos.quare addatur. ibidem.c.
Sepulturæ locus per se nihil ꝑdest mortuo. tom.5.319.c.
Sepulturę locus per occasionem quantum prosit. ibidem.g
Sepulturæ cura,& quomodo effectus humanus dolet insepultos eos quos amat.ibidē k.& sequentibus.
Sepulturæ carentia, non est timenda bonis. tom.5.5.l.& sequentibus.
Curatio funeris,conditio sepulturę,pompa exequiarum magis sunt viuorum solatia, quam subsidia mortuorum. ibidem.m.
Sepultura si cadaueri vilis aut nulla sit, mortuo non officit ibidem.
Tobias ꝓp sepulturas cōmendatur.ibid.5.c.
Sepulturæ officium exercentes,commendabiles redduntur. ibidem,& sequent.
In sepulturis curandū est de corporibus defunctorū,prępcipue fidelium,quibus spiritusſanctus vius est tanquam organis.ibid.
Corpora quale sepeliantur,& quid sepultura significet. ibidem.K.
Sepulchrum patens,os hæreticorum.to.7.31 f.g.to.8.10.e.& 26.a tom.10.262.f.g
Nō est cogitādū vbi sepeliat corpus,sed vbi maneat spūs male agentis.tom.8.150.h.i.
Qui ad sepulchra tollunt panem & merū,vt ibi inuocēt nomina mortuorū, vēri suo seruiunt,non spiritibus.ibidem.155.l.m.

In sepulturis mortuorum, mos cuiusque gentis seruandus est. tomo.9.119.g.
Sine mortuos sepelire mortuos suos exponitur. tom.10.17.K
Cura sepeliendi, & sepulchra construendi pro viribus facienda. Eodem.89.m.
Sepeliendi cura, & sepulchra construendi, in scripturis sanctis, inter bona opera numerantur. ibidem.
Quare dicat patēs sepulchrū. to.10.195.d.e
Sepultura domini. to.4.174.a.
Sepultura Christi quomodo ad nos ptineat tom.3.58.c.
De sepulchri dominici terra sanante paralyticum. tom.5.230.h.
In virginis Marię vtero, nemo ante Christū, nemo post Chrm cōceptus est: ita nec in sepulchro suo nemo ante eū, vel post eū sepultus est. to.9.119.g.& to.10.195.b.c
Angeli in Christi sepulchro visi, euāgelium a capite ad pedes designabant esse nunciādum. tom.9.119.l.m.
Quid tres dies sepulturę Christi designent. tom.9.245.e.& sequentibus.
Custodes sepulchri a Iudæis fuerunt, corrupti pecunia, ne veritatem dicerent. to.10.38.e.& fo.112.b.c.
Dabo malos pro sepultura eius, & diuites p morte eius. ibidem.b.
Moles sepulchro imposita, quid significet. tom.10.37.l.
Facilius de cruce descēdere, quam de sepulchro resurgere. tom.10.49.e.
Et quare a mortuis de sepulchro resurrexerit, & de cruce non descenderit. ibidē d.e.& 194.b.c.
sepultura Christi, quid. eodem.193.c.
sepulture triduanę mora, quid. to.10.194.h.
De sepulchro domini, Sermo. eodem.195.b
Quare dominus in aliena, & non sua sepultura ponatur. ibidem.e.
sicut Christū totus mūdus non capit, ita nec ipsum sepultura custodit. tom.10.197.f.
sequar te, &c. tom.4.144.K.
Quis Christum non sequitur. tom.4.394.e.
Non omnes sic sequuntur Deum, vt conuertantur & credant. tom.8.82.a.
si sequaris Christum, non tibi prosperitates seculi promittas: p dura ipse ambulauit, sed magna promisit. eodem.95.l
sequi debemus Christum non prędecedere. tomo.8.110.g.& 181.e.& fo.211.e.
De tribus quorū vnus dixit. Domine sequar te quocunq; ieris: & reprobatus est Alius non audebat, & excitatus est Tertius diffe rebat, & culpatus est. Sermo. tom.10.63.i.
sequi ad perfectum, quid. to.10.110.l.
sequi dominum. ibidem.m.
In serapis honore, quomodo Aegyptii nutriebant bouem delitiose. tomo.5.169.c
serapis ita venerabatur, vt constitutū est etiā de illo, vt quisquis eum hominē dixisset fuisse, capitalem penderet pœnam. ibidē.
serapis omniū Aegyptiorū deus maxim⁹. ibi.
serenitas vnde. tom.3.182.a
sergius Orata fortunatissimus. tom.1.156.g.
serotinum, quid. to.3.43.a.
sermo ornatus & inornatus. to.3.34.f.g
Varietas sermonis. tomo.3.162.e.f.
De sermone domini in monte. to.4.392.& sequen. Retract. to.1.16.m.& sequentibus
sermones domini quomō molliti, & quomodo iacula. tom.8.177.m.
sermōes laudare in Deo. qd sit. Eo. fo.180.e.f
sermo Dei ideo bis acutus: q a &c. t.8.56.a.b
sermo Dei quando habeat in lingua, & quādo in manu. ibidem.c
sermones Christus dicit suos, qui alibi dicit sermo quem audistis, non est meus, quia ipse non est ex se, sed ex patre. tom.9.94.h
Augustinus sermonem ab hora matutina aliquando producebat vsque ad prandii tēpus. tom.10.36.f.
Non numeranda quę in sermonibus audiuntur, sed appendenda tom.10.38.c
Quare Apostolus dixerit, Humanus sermo, & non diuinus sermo. tom.10.63.g
De verbis Apostoli, fidelis sermo, & omni acceptione dignus, sermo. tomo.10.64.g.
Quare Apostolus certiorem dixit propheti cum sermonem. quam vocem de cœlo delatam. tom.10.85.a.b.
sermo ad seruos. tom.10.126.i
Maritus, sermo, vxor, auricula. to.10.129.i.
Christus debet esse author nostri sermonis, qui est author nostre salutis. to.10.214.e
sermo vanus, vanę conscientię iudex est. tomo.10.279.K.
serpens in bono, & in malo. tom.3.18.f.
serpentes aprici. tom.1.259.e.
serpētes Magorū Pharaonis, vnde. to.3.94.c.
serpentū incātatio, vis diabolica. to.3.221.g.

serpentis natura. tom.1.122.f
serpens ad nocendum tardior. eodē 304.h
serpens diu viuit,& renouatur. tom.5.69.b
Quo cū vetustate grauatur,deponat pellē, & offert omnia membra percutienti, dum modo caput integrū seruet. to 8.189.f.g
serpens mirabilis. tom 5.86.e
Epidaurius serpens. ibidem.h
serpentē colūt Ophitę.to.1.275.c.to.6.5.e
serpentis astutia contra incantatorem. to. 8.188.m & sequen.& 229.a
In serpente maxime astutia viget, & dolus nocendi,idem serpit. ibidem 332.c
Astutia serpētis quadruplex est.to. 10.280. c.& sequen.
In serpente diabolus.to 1.276.a.b.to.3.218. b.tom.4.237.b
serpentis astutia.to.3.10.i. tom.4.122.f.to. 8.189.e.& seq.532.c
serpentis dolus & persuasio. tom.3.217.h
serpens quare dictus sapientior, siue calidior cunctis animantibus.tom.3.ibidem m.& 222.g.tom.4.247.b
Per serpentem quare tentatio tom.3.219.l
Per serpentē qūo tentatio diaboli.eo. 222.e
serpens an verba prolata intellexerit. ibid f
Qui potuerit Adam credere serpenti tom. 3.224.b
serpens operi diaboli,in tentando ministrauit. tomo.5.125.d
serpentis cum Eua inimicitia.tom.1.276.h i
serpentis pœna. ibidem.g.h tom.1.223 f.g.
serpentis caput calcare,quid mystice. tom. 8.403.g.& sequen.
serpens diabolus,Eua affectus.tom.1.276.b
serpens in paradiso, hæreticorum venena significat. tomo.1.279.b.c
serpentem in paradiso Christum fuisse, Manichæi affirmant to.6.7.m
serpentis morsus. tom.10.71.d e
serpentis ænei historia.to.3.341.m.to.5.83. c.tom 10.71.d e.& 178.c
serpentis ænei exaltatio, quid præfigurarit. tom 4.433.g.to.6.66.c.to.9.24.k.to.10. 111.c.& 178.c.d
Quare serpens in deserto factus fuit æneus, & non aureus,vel argenteus,& huiusmodi. tom.10.178.e
serpentum morsus,aspectione serpētis ænei sanantur. tom.10.190.m
Ezechias rex serpentem cōtriuit, to.5.83.c
serpens exaltatus in eremo,& serpens Moysi deuorans Magorū serpētes, quid significent. tom.8.250.b.& 1.m.
Recordatio cognitioni Dei, & morū emē datio serpentis signo prouenit.t.4.304.h
serpētis aspectu egēt,& paruuli.t 7.222.d.e
A serpente sanari, magnum sacramentum. tom.9.25.b
serpēs sēper suggerit iniquitatē. t.10.142.a
serpens hæreticus,Eua ecclesia to 1.279.b
A serpente manducari quid.tom.3.252.c.d
serpentis nomine,peccatum appellatur.to. 8.123.l.tom.9.24 k. tom.10.71.g
serpens diabolus. tom.10.26.d
serpens pro sapientia. tom.10.174.b
Tu domine seruabis nos,& custodies nos a generatione hac in æternum,exponitur. tom.5.107.e
Q. Seruilius. tom 5.25.i
seruilius prætor. tom.5.28.a
Quis quibus dominis seruiat tom.4.413.c
si seruiat bonus,liber est,malus autem etiā si regnet,seruus est. tomo.5.3.e
seruire volunt homines victi victoribus prius interire. tom.5.168.d
sicut seruientibus prodest humilitas, ita dominantibus obest superbia. eodē.193.h
seruiunt multi religiosi a peccato non liberis sed seruis ipsius. ibidem
seruitur dominis fœlicius,quam libidini.to mo 5 195.l
Si dominus cœli seruiuit indignis,homines seruire debent domino, etiam malo, & potestati iniquę. tomo.8 485.i
Iudęi dicentes,Nemini se vnquam seruisse, mentiebantur. tom.9.66 f.g
seruire pro colere tom.3 81.b
seruimus Deo ad vtilitatem nostram, quomodo intelligatur. tom.3 204.K.l
seruiendum Deo liberaliter. tom.1 237 K
seruiendum potius creatori, quam creaturę. tom.1.13 k 236.b
seruire Deo omnē creaturam. tom.3.153
seruire Deo cedit in bonum nostrum, non autem suum. tom.5.76.c
Non seruientes Deo,iustitia carēt.eo.195.l
Seruiens Deo obediens peccatis,plus possidetur a diabolo, quā qui solum alienatus est a Deo. tom.5.201.f
seruiendum Deo in timore & tremore.to. 8.222.c

eruire debemus Deo tam in prosperis quã aduersis. eodem.251.i

Facit Deo qđ pati nõ vult, q Deo seruire nõ vult, & vult vt illi seruiat hõ. to.9.201.g

Quid melius ministrare domino & seruire an verbum eius audire. tom.10.24.i

Carne seruire Deo & Deo seruire spiritu, quid differant. tom.10.72.i

seruire carne lege peccati. to.10.145.i

seruire mente legi Dei. ibidem

Seruitutis nomẽ, vnde ortum. tom.5.193.

Seruitus est in roducta ,ppter peccatũ. ibid.

Seruitutis conditio. tom.3.223 h.i. & 350.i

Seruitus vitiorum grauis. to.1.212.h.i. & sequen. tom.9.66.g. & sequen.

Seruitus misera idololatrarum. to.1.242.e.f

Seruitus sub peccato, quę dicatur. ibi.343.h

Seruitus animę, & seruitus corporis. to.1.247.l

Seruitus legis, libertas euangelii. eod.254.K. tom.3.16.l

Seruitus animæ carnalis miserabilis. tom.3.16.l

Seruitus Christianorum grauior quam Iudæorum. tom.2.173.i

Seruitute nostra non indiget Deus. tom.3.203.K

Seruitutem miserabilem sub diabolo primus homo habuit peccando, pro libertate quam concupierat ad seipsum conuertendo. tomo.5.126.d.e

Seruitutis conditio iure intelligitur imposita peccatori. eodem 193.g

Seruitute subdi malis dominis, dummodo ad peccatum non pertrahantur, nihil interest cum parua sit hęc vita. tom.5.31.f

Seruitus non est sine Deo iudicãte. eo.93.h

Seruitus qua lege ordinatur. ibidem

Cum omnis seruitus amaritudine sit plena, & cõditione obligati qui seruiunt, in seruitute domini, nõ erit gemitus, nec murmur, nec indignatio. to.8.386.f.g

Libera seruitus, vbi charitas non necessitas seruit. ibidem

Seruitutem debet omnis creatura creatori, quã cũ exhibet, libera est, hanc accipiés a domino gratiam, vt ei non necessitate, sed voluntate deseruiat. to.8.434.c

Seruitus Dei vtilis. tom.5.195.l

Seruitus pessima, peccatum. tomo.9.66.i.K

Seruitus duplex. to.9.98.b. & fo. seq.c

Deus hominum seruituti, subiecit omnia. tom.9.168. & sequen.

Seruitus quatuor modis variatur. tomo 9.261.a.b

Debita seruitia sanctis impensa, redduntur, non dantur. tomo.10.24.i

Nõ est laboriosa, sed amabilis seruitus Dei perpetuo. tom.10.260.b

Seruus seruorum. tom.2.138.f

Seruus & mancipiũ, vnde dicta. to.4.40.a

Serui quomodo tractandi Christianis. tom.4.402.d

Seruorum origo. tom.5.193.g

Serui culpa meruit. ibidem

Seruo expedit esse sub domino, & sub præcepto tom.8.255.m

Seruum te charitas faciat, quia liberum te veritas fecit eodem 368.g

Bene Christo seruis, si seruis quib. Christus seruiuit. tom.8.395.g.h

serui & ancillę Dei fideles. Ibidem.478.e

Quomodo simus serui domini. ibidem

Quod serui propter creationem, & filii per adoptionem. ibidem.g

Quid sic quod serui habent oculos in manus domini, donec miseratur. ibidem

Cũ Christo iubente seruis homini, non illi seruis, sed illi qui iussit. tomo.8.484.g.h

Christus non fecit de seruis liberos, sed de malis seruis, bonos seruos. ibidem

seruus bonus esse non potest, nisi præcepta domini sui impleat. tom.9.97.m

seruus bonus, est seruus & amicus ibid.m

Peccator vult vt meliorem seruum habeat, quam illum Deus. tom.9.201.g.h

seruus nescius voluntatem domini sui exponitur. to.10.13.h

Puer Iesus, secundum serui formam, etiam parentibus suis minor. to.10.47.i.K

A quo quis deuictus est, huic & seruus addictus est. tom.10.132.d

serui fortis mulieris, vestiti duplicibus, sũt Christiani. to.10.235.b

De seruo pigro, qui talentum acceptum noluit erogare. tom.10.278.h

seruius Tullius, rex Romanus a Tarquinio superbo genero suo occiditur. to.5.24.g & sequentibus.

Sestertius. tom.5.226.a

Seth. tom.5.133.h

Filius Seth, filius resurrectionis. tom.5.139.i

Seth, resurrectio interpretatur. tom.5.137.c
Sethiani hæretici sic appellati, quoniã Seth honorant. tom.6.5.e.f
Item Sem filiũ Noe Christũesse dicunt. ibi. seuerinus. tom.2.31.a.b
seueritas Dei puniendos corripit malos. to. 5 3.d
Dei seueritas post iudicium tom.10.21.c.d
seueritas, quasi sequa veritas. tom.10.31.h
seuerus Episcopus Sitiensis, tom.2.190.f
seuerus hæresiarcha, vnde seueriani exorti. tomo.6.5.g
Vinum non bibunt, resurrectionem cum veteri testamento respuentes. ibidem
seuerianę hæresis socia Philumena puella ibidem.
sextus Christianus tom.1.25.c
sexti numeri mysterium. tom.3.97.h
sextus a corpore nominatur. tom.2.84.h
Cunctus officiis, sexui, dignitatib. in sacris literis præscribitur norma viuendi. tom 10.20.f
sybillina vaticinia de Christo filio Dei, contra paganos & Iudæos. to.2.249.c. to.4. 129.K.l.& 417.h.i. to.6.8.l.& 10.20.g.h
sibillyni aliqui libri dubie scripti sunt, et nõ habent certam interpretationem tom.5. 26.m
sibylla Cumæa. tom.5.90.b
sibylla Erythręa quo tempore fuerit. Eodẽ 174.l
sibylla Samia. ibidem.&174.l
De sibyllę vaticiniis, quibus prædixit passionem Christi. tom.5.174.f
De sibyllæ Erithrææ versibus. ibidem
sibylla Cumana ibidem.i
sibylla maga. tom.5.216.a
De sibyllinis vaticiniis. tom.6.20.g
sibyllarum prę sagia, de filio Dei quatenus valeant. tom.6.92.l
siccitas cœli. tom.3.244.a
sichimam diuidere, quid sit. tom.8.200.a
sichima, interpretatur humerus. to.10.168.b
sicilia depopulata. tom.5.28.a.b
sicilia oppleta, fauillæ vi. Eodem.3.l
Agrigentinum Sicilię salem perhibent ante ignem fluere. tom.5.215.b
Quid quinquaginta Sicli pro area Hiebusei dati. tom.10.226.c
sicut, aliquando ad similitudinẽ, aliquando ad proprietatem refertur. tom.8.486.ik.
De sicyniorum regnõ, currente cũ illo Assyriorum, quo tẽpore Abraham natus est. tom.5.168.e
sicyniorum regnũ cõsumptũ. tom.5.173.i
Ex Sigiberto in epistola ad Macedoniũ de ortu, cõuersione & vita Augu.t.10.313.c
signare, quia Deus verax est, quid est. tom. 9.28.h
signare quid est, cum dr̃ de Christo, Ideo hunc Deus pater signauit. tom.9.47.l.m
De signaculo sinus, & nephandis mysteriis. tom.1.265.f.g
signum non esse nisi aliquid significet. tom. 1.183.a
signum rerum, verba. ibidem
Et alia de signis. tom.3.3.i.K
An signis vt quærimus, ita respondeamus. tom.1.184.d
An signa signis monstrentur. ibidem.h
signa signorum eodem. m.& sequen.
signa sui significatiua. tom.1.185.b.c
signa rebus illustrantur tom.1.188.f.g
signum, quid mathematicis. eodẽ.197.l.m
signa, sacramenta. tomo 2.6.c
signorum, alia naturalia, alia data tom. 3.7. i K
Inter signa principatũ obtinẽt verba. ibid.l
signa verborum literæ. ibidem m
signa modo proprie, nunc methaphorice accipiuntur. tom.3.9.k
signum quid sit tom.3.7.i
signa vtilia & inutilia to.3.16.b
signa Christianorum, & Israelitarum. tom. 3.16.c
Christiani signa interpretantur. ibid.
Signorum ratio & expositio. to.2.29.a.b.to mo.4.333.f. Vide, Sacramenta.
signa cœlestia tom.5.99.m
signa quę significant videntur sustinere persona illarum rerum quas significant. to 5.183.g
signum salutis in fronte. tom.6.19.a
signa Romana tom.8.266.f.g
signa petere satan suggerit tom.1.41.l
signa & virtutes faciunt etiã mali. t.3.69.m
signa neminem faciunt sanctum. ibidem
Non fuit aliud signum quod fieret a Moysi palã Pharaoni, nisi serpens. to.4.303.g.h
Christus signis sufficientib. resurrectionem suam manifestauit. tom.10.202.c. Vide, Miracula.

Silen-

Silentium nihil est.tom.1.268.c.& sequen.
Silẽtium pernicioſum paſtorib to.2.250.g
Silentium quomodo ſeruari mandabat digi tus labiis impreſſus idoli conſtituti in tẽ plo Serapis. tom.5.169.c
Silentium Pattalorinchitarum hęreticorũ. tom.6.8.K
Silentium,vocis abſentia. to.6.179.e
Deus modo ſilet a iudicio,non a pręcepto tom 8 85.d.& 90.1.K.& fo.153.h
Silẽtiũ cordis,frigus ẽ charitatis.eo.104.K.l
Silet Deus & non ſilet.tomo. 8.154.h.& fo. 370.e.& 373.a.b
Chriſtus ſilentio ſuo in paſſione non reus, ſed iſtar agni i nocẽs ppendit.t.9.117.b.c
Silere.mõ Deus dicit,& quare.to. 10.90.m
Silere ſiue taciturnitas Dei,quid. ibidem.
De eo qđ Propheta dicit in pſalm Deus manifeſte veniet & non ſilebit,Homilia.to. 10.106.c.& ſequentibus.
Deus qũo ſileat,& loquatur nobis. ibidem.
De ſilentio,Serm. tom 10.279.K
ſiliqua porcorum cibus. tom.3.16.a
ſiliquę,doctrinę ſeculares comparatę.tom. 4.117.g
ſiluani. tom.5.140.c
ſiluanus Deus. tom.5.53.h
ſiluanus Cirthenſis Donatiſta traditor. to. 7.85.m.& ſequen.copioſe.
ſiluius Aeneæ filius. tom 5.173.h
Simeon gaudebat de Chriſti aduentu.tom. 5.72 a.& 158.b
Simeon,viſo Chriſto,de ſuo exitu gratulabatur. tom 9.210.d
Simeonis ſenis deſiderium,& eius laus.to. 10.56.l.& 128.K.l
Simeon ille ſenex meruit edoceri ſuper natiuitate Chriſti. tom 10 131.m
Simeon ſenex portabat puerum a quo portabatur. tom 10.128.K.l
Oratio Simeonis de aduentu Meſſię. tom. 10.131.m.& ſequen.
Agnouit simeon infantem tacentem,& occiderunt Iudæi iuuenem mirabilia facientem. eodem.132.a
Simiæ. tom 5.145.b
Similaginis tres menſurę quid. to.10.161.i
Simile & ęquale ſi differant. tomo 8.13.a
Per ſimilia ad ſummum bonum excitamur. tom.1.219.K.l.& ſequentibus.
ſimile ſimile nouit. tom.3.119.b
ſimiles ſumus dęmonib.p peccatũ.t.5.70.e
ſimilis ſimili cohęret, dis ſimilis diſſimiles refugit. tom.10.253.b
Tanto quis eſt ſimilior Deo,quanto ab immunditia vanæ glorię eſt mundior.tom. 5.44.g
ſi Deo quãto ſimilior,tãto ſit quiſq; ppinquiori nulla eſt ab illo alia longinquitas quam eius diſſimilitudo. tom.5.79.l.m
Ille ſimilis eſt Deo,qui &c. to.8.254.i
Homo voluit peruerſe ſimilis eſſe Deo, & factus eſt ſimilis pecori.ibid. fo.255.b.c
Homo in quo ſimilis vel diſſimilis ſit Deo. tom.8.274.f.g
ſicut multis ſimilis eſſe voluit Chriſtus in humilitate,ita in claritate cum venerit, nemo illi ſimilis erit. eodem.300.i.K
Quòd ſimilitudine vel diſſimilitudine accedimus aut recedimus a Deo. tom.8 337. a b.& fo 367.c.d.
Ad ſimilitudinem ſuam Chriſtus nos inuitat,qui per diſſimilitudinem receſſeramus a Deo. tom.8.337 c.d
Deus quid in nobis ſibi ſimile requirat. to. 9.174.a.b
ſimilitudines plerunque fallunt. to.1.206. h.tom.9.42.c.d
ſimilitudo viſibilis, rei inuiſibili inconueniens. tom.1.219.h.i
ſimilitudines a viſibilib. ad inuiſibilia quo modo aſſumantur. tom.2137.h
ſimilitudines gratę. tom.3.8.c
ſimilitudo de ſpiritu ſuper aquas. t.3.160 a
ſimilitudo quid. to.3.165.d to.4.88.l
Formationes ſimilitudinum in animo. to. 3.230.d.e
ſimilitudinum Chriſti varietas. to.4.121.c
ſimilitudo,ęqualitas,& imago diſtant.to.4. 206.b.& ſequen.
ſimilitudo voluntatis bonę nobis angelos facit beneuolos & beneficos.to.5.73.m
ſimilitudo in faciebus hominum eſt magis ſecundum naturam,quam diſſimilitudo tom.5.217.b
Quòd de rebus non laudandis trahantur ſecundum quendam modum nonnullę ſimilitudines. tom.8.188.m
ſimilitudines in quocunq; loco ſcripturarum fuerint,circunſtantia ſui exponuntur. tom 8.393.b.& fo 398.h
ſimilitudines dãtur de rebus mortalib.ad ſignificandam

gnificandam rem immortalem. tomo.8. 383.b.
De quacunq; creatura similitudo ducta fuerit ad creatorẽ, tu intellige similitudinẽ, & adora artificem creaturę. eod.343.b.c.
similitudines quæ danť in ſcripturis, ſi inueneris veras, credet: & ſi non inueneris, niſi dici fama, nec valde credas: res ipſa forte ita eſt, forte non eſt: tibi tamen proficit ad ſalutem ſimilitudo. tom.8.229.a.
similitudo eius rei nomen capit, cuius vſt ſimilitudo. to.10.40.l.
similitudines in difficilioribus adhibendę vt intelligantur. to.10.44.c.
similitudines de terrenis ad cœleſtia aliquã do dandæ. ibid.
simoniani, a ſimone mago. to.6.4.K
simon mundũ nõ eſſe a Deo factũ credidit. Negabat reſurrectionem. Iouem ſe credi volebat, & alia. Hunc Petrus Romæ expugnauit. ibidem.
simon ſe dicebat Chriſtum, itemq; Iouẽ & Selenem meretricem ſuam, Mineruam appellauit ibidem.
simon hic fuit primus omnium Chriſtianorum hæreticus. ibidem. & fo.204.g.h.
simonem magum plus delectabat potentia Apoſtolorum, quam iuſtitia Chriſtianorum, ideo emere volebat quod vendere diſponebat. to.8.501.b.c
simonem magũ baptizauit Philippus in Samaria. to.9.13.e.
simon volebat ſpiritum ſanctum emere. to.920.i.k. to.10.103.e.f
simon pecunia voluit emere domum Dei. to.10.103.e.f. & ſequen.
Quare Petrus permiſit Simonem volare. to.10.268.a.b
simon magus figura erat diaboli. to.2.117.l.
simonię vitium quam graue ſit & deteſtabile. tom.5.125.K
simoniaci ſignantur ab his quos Chriſtus a templo eiecit oues & boues vendentes. tom.9.20.i.K
In ſimoniacos. to.10.296.e.f.
simon Cyrenæus. to.4.170.d.
simonem Cyrenẽ loco Chriſti crucifixũ, Baſilidiani credunt. to.6.4.l
simon Cyrenæus angariatus eſt tollere crucem Chriſti. tom.9.234.e.f
Rerum ſimplicitas veſtigium eſt Dei. tom.1. 241.g.
Quomodo in ipſa ſimplicitate Dei ſit trinitas. tom.3.148.i.
ſolus Deus perfectę ſimplicitatis. to.3.109.f
simplicitas. tom.3.206.c.
Quod de ſimplici bono genitum eſt pariter ſimplex eſt. to.5.96.f. & ſeq.
ſimplex bonum ſolum Deus eſt. ibidẽ.
simplicem nõ dicimus Deũ, qa ſolus pater, ſed quoniam hoc eſt quod habet. ibidem
simplicia quę dicantur. ibid.
simplicitas ſine aſtutia, ſtultitia eſt tomo.10 280.c.
simplices quid de Deo quærere debeant. to.10.285.a.c.
simplex ineffabili ſimplicitate. to.10.109.g
Ad simplicianum pergit Auguſtinus. tom.1 51.h.i. & l.m.
simplicianus de vita Victorini. ibi l.m
simplicianus epiſcopus Mediolanenſis, ſucceſſor Ambroſii. to.7.403.e
simplicianus doctor Augu. to.10.287.f
simplicii memoria incõparabilis. to.7.388.i
Modi ſimul. to.1.104.e
simulachrorum adoratores to.1.256.e
simulachrorum peſtilens cultus. to.2.60.K.l tom.3.16.a.b.
simulachrorum pulchritudo. tom.4.207.l.
Cuſtodes ſimulachrum cuſtodiunt, & non econuerſo. tom.5.2.h
simulacris dæmones alligantur ad decipiendum. tom.5.73.K.
ſimulachra quę prius non habebantur, quando fuerunt inſtituta eodem.174.l
Gaudentius & Iouius in Carthagine ſimulachra confregerunt, & templa euerterunt. tom.5.186.a.b.
simulachrorũ vſus qũo exortus. to.6.127.f.
simulachrorum cultores ridentur. to.8.430.i. & ſequen. abunde
Quod per ſimulachra quę Græce appellant idola quo nomine iam vtimur ꝓ Latino, intelligantur dęmonia. eod.517.e.f.
ſimulachrorum confractio, poſt creditum Euangelium, & aliorum in meliores vſus commutatio. to.10.56.g.h.
simulatio pernicioſa. to.2.11.K
simulatio fallax. tom.2.13.h. & 17.e
simulatio & timor Petri. to.2.15.c.d.
simulatio Pauli. ibid.i. & ſeq.
simulatio. to.3.351.K.

simulatio Petri & Barnabæ reprehensa.to.4 3.m.& fo.101,& 15.d.
simulatio vel dolus quomodo Iacob simula uit se esse Esau,non fuit malus.to.5.156.l.
Insimulatione officii sunt insidiæ occultissi mæ. to.5.189.f.
simulatio falsorum Christianorum figuran tium imaginem bestiæ. eod.202.m.
simulatio in Ecclesia. to.7 157.d.e.
simulata æquitas, duplex est iniquitas. to.8. 215 f.
simulata innocentia. ibidem.
simulatio est iniquitas ibidem
simulatores Ecclesiæ sibi congregant: iniqui tatem non Ecclesiæ, dum Ecclesię secre ta calumniose considerant.tomo 8.121.i.
simulatio vitanda. to.10.15.h.
Qui manet in claustro & intus habet simula tionem,totus cecidit. to.10.314.K.
sin,quid. tom.10.174.e.
sina,mons. to.5.171.d.
sina,interpretatur mandatum tom.8.234.f.
sinapis granum quid signet.to.4.111.l.& fo. 119.e.
Vires sinapis. to.10.269.g.h.& 270.a.b
Christus quomõ fuerit singularis ante pas sionem,& post passionem multiplicatus. tom.8.540.e.
Per sinistram & dexteram in scripturis qd. to.3.32.c.& 48 f.to.8.471.m.& sequent. copiose.& 520.m.& 525.e.f.
sinistra nesciat qd faciat dextera in eleemo synis:exponit.to.4.148.c.& 405.i.& m. to.8.471.a.& f.& 529.m.tomo.10.156.e.
sinistra,delectatio laudis. to.4.406.m.
sinistra. to.4.402.f.
sinistra eius sub capite meo,qd sit.t.8.472.d
In sinistra eius, diuitiæ & gloria quomodo sint. ibidem.e
sinistra cur prębenda sit percutienti te.ibid.
sinistra nostra,vita est temporalis.to.8.520. m.fo.551.f
Contra eos qui de sinistra faciunt dexteram eodem.521.a.b.
Qualiter de sinistra transeatur ad dexteram. to.10.170.g.h.
sin istra vtamur ad tempus, dexteram deside remus in æternum. to.8.551.e
sinistra desperationis,& dextera psumptio nis,& inter istas tenenda via media.tomo 10.46.d.
sinistra vanitas. to.10.156.e.
sinistra quid. ibidem.f
De sinistra semper festinãdum est fugere ad dexteram. to.10.216.f
Qui sint futuri iudicio ad sinistram. tom.10 273.a.
sinus Abrahæ to.2.81.h.& 132.e.to 3.202.h & 231.g.to.10.184.c.
sinus Abrahæ num corporeus.to.7 391.e.f.
In sinu Abrahæ iustorum animæ diem iudi cii secure expectant. to.8.92.h
sinus & vterus Dei,p secreto.ponunt.to.8. 84 g.h.& 298.i.& fo.424.d. tomo 9.7.b.
sinus patris quid. to.9.7.b.c
Quid sit sinus Abrahæ. to.10.184.c. Vide,Abraham.
Mons sion Iudęam significat. tom.5.176 l.
sion,ipsa est quę Hierusalem.to.7.169 h.to. 8.363.i.to.9.81.b.
sion,speculatio interpretat, & significat Ec clesiam,to.5.165.g to.6.23.e.f.to.8. 4.m. & 20.d.& fol.163. g. h.& 218.d. e. & fol. 363.i.& 497.K.& fo.510.m. & sequenti.
sion mons est, & a meridie contrarius Aq loni. tom.8.143.f.g
sion,& filia sion,eadē est ciuitas.eod.257.h
sion quasi patria est Iudæorum, sed vera sion Ecclesia est Christianorum. tomo.8. 273e.f.& 288.l.
sion terrena,vmbram gestauit cœlestis.eod. 315.l
Quid sit ædificare sion. tom 8.376.d.
Quod significet omnem animam fidelem. eodem.363.h.i.
sion quomodo æterna, & quomodo captiua.tom 8.486.h.
sisara,gaudii exclusio interpretatur,& quid figuret. tom.8.301.d.
De siti formanda. tom.1.47.m
sitis bona. tom.3.351.f.
Nihil sitit Christus nisi bona opera nostra. tom.8.84.g & 136.i.
sitire quid debeamus. eodem.123.b
Qui sitit in isto seculo, in futuro satiabitur. tom.8.210.c.
sunt qui sitiunt sed non Deo, ipsum desiderium sitis est. ibidem.f.g.
sicut caro sitit aquã istam, sic anima sitit fon tem sapientię. ibidem.
sitienda iustitia,sapientiæ. ibidem.f.g.
Qui Deo sitiũt,vndiq; debent sitire & anima & carne

& carne. tom.8.211.k.l
Nisi quis sitiat primò in isto malo in quo est, nunquam peruenit ad bonum quod est Deus. ibidem.l.m
Sitis sine satietate. tom.9.191.h
Sitis multiplex in scriptura. tomo.10.174.f
Sitis Christi spiritalis. tom.8.241.l
Sitio, in euangelio quid. to.10.102.f
Sitiebat Christus in cruce, & qd. t. 10.185.l
Sixtus episcopus Romanus citat. to.7.247.e. Retracta. tom.1.25.c
Sixtus episco. & martyr. t.1.25.c. to.9.52.a
Sobal interpretat vana vetustas. to.8.199.d.e
Quid prodest sobrietas, qui ebrietatē exercet. tom.9.207.c
Sobrietas mentis & corporis castitas est. to.9.216.m
Sobrietas cor hominis præparatū facit. ibi.
Sobrietatis conditiones & proprietates. ibidem.m.& sequentibus.
Sobrietas, sanitas est animę & corporis. to.9.252.f.g
Sobrietatis & ebrietatis comparatio. to.10.309.d.& l.
Societas sanctorum. tom.2.28.k
Societas humana. tom.3.350.l
Societas populi quomodo consumitur. to.4.438.a
Societas bonorum & malorum angelorū differunt octo differentiis. tom.5.102.K
Societas mortalium diuiditur bellis. eodē. 168.d
Socialem vitam beatam dicunt Academici. tom.5.188.m
In sociali amore latent fictio & infidię. eodem. 186.d.& sequen.
Societas ab Academicis distinguitur in quatuor gradus. ibidem.
Societatem humanam alienauit linguarum diuersitas. ibidem.m
In sociali amore est quędam mulicbritas. ibidem. 190.c & sequen.
Socii sumus Apostolorum, quia fidem cōmunem habemus. to.9.124.h
Qui socii passionum sanctorum fuerint, si mul & consolationis erunt. to.10.259.m
Societas & conuersatio quid possit. tomo.10.120.e
Socrates prœceptor Platonis. tom.1.102.h. i. tom.4.127.g
Socraticus lepos. tom.1.154.i
Socratis dictum. tom.1.195.m
Socrates de diis quid senserit. eodem. 233.h
Socratis sententia de viro bono. t.2.26.g.& sequentibus.
Socrates dicit nostrum discere, esse rememorari. tom.2.101.a
Socrates omnium hominum sapiētissimus. tom.4.127.f.& fo.seq.i.
Socratis sententia, vnumquenq; Deū sic coli oportere quomodo seipse colendum prœceperit. tom.4.129.i
Socrates Archelai discipulus. tom.5.65.g
Socrates primo philosophiam moralem inuenit. ibidem.65.c
Socratis mortis causa. ibidem
Socrates veneno occiditur. ibidem.
Socrates philosophus occisus fuit inuidia. ibidem.
Socrates in philosophia morali excelluisse memoratur. ibidem.K.l
Athenienses ciuitas publicè Socratem luxit tom.5.65.e
Socratis accusatores occiduntur. ibidem.
De Socratis Deo. to.5.69 & sequen.
Socrates. tom.5.179.d
Inter socrum & nurum memorabilis benevolentia. tom.1.58.d
Socrus Ecclesiæ, synagoga. tom.8.133.m
Socrus Petri sanata. tom.4.133.f
Sodales mali, contagiosa res. tom.1.33.c.d
Sodalitas nulla tam fœlix, in qua nō aliquod flagitium extiterit. tom.2.195.e.f
Sodales dñr vnius conuiuii. tom.9.233.i.K
Sodales vnde dicti. tom.10.43.g
Sodalis Sampsonis, eius vxorem ducens, hæreticos figurabat. tom.10.181.h
E Sodomis exire more vxoris Loth. tomo.4.27.d
In Sodomis quare permiserit Deus perire infantes. tom.4.244.m
Sodomitica vindicta. tom.3.237.c. tomo.9.193.d
De Sodomorum ciuitatibus exustis, & pomis exustis. tom.5.152.f.& 215.a
De terra Sodomorum, cuius natura conuersa est in fœdissimam diuersitatem a conditore naturarum. tom.5.217.c
Sodomitę non videntes ostium Loth, eis prœsens, & tamen alia videbant, percussi fuerunt aorasia. tom.5.235.c
Sodomitas coluerūt Caiani hæretici. t.6.5.e

Sodomã iustificare.tom.3.6.d.tom.7.153.l
Sodomitæ iustiores quam Iudæi.to.7. 153.l
Sodoma & Gomorra non infidelitate, sed luxuria damnatæ. tom.9.195.b
Pluuia sulphurea Sodomorum, tentationes tom.10.26.e
Sodomitarum cõsuetudo mala.to. 10.37.l
Sodoma cæcitas interpretatur.to 10.294.h
Quid sit fugere Sodomam. ibidem.
Sodomiticum peccatum, est immunditia Deo summe odibilis. tomo.10.302.g.h
Sol, quid. to.10.155.m
Sol, duplex. tom.10.155.k
Solis creatio. tom.3.168.c
Sol forte accensus est ex illa luce prima.to. 5.94.i
Sol est vnus in vno mundo, Dixerunt tamẽ quidã, quòd anima vna ex peccãtib.vnita sibi erat tanquã carceri. Eodẽ. fo.99.K
Solem esse lapidem ardentem dixit Anaxagoras. tom.5.180.e
Sol circulum signiferum p annũ complet. tom.3.163.b c & 171.f
Solis & lunę cursus. to.3.237.K
In sole, esse lucere, & illuminare. to.1.175.c
In sole calor & splendor to.10.114.d
Sol, candor, & calor, & tria sunt vocabula, & tria vnum. to.10.55.d.e.& 217 b
Solẽ & lunã sentire, metaphoricos.to 1.22.i
Sol aquilarum oculos vegetat. Eodẽ.259.b
Solis & lunæ statio.tom.3.242.h & sequen.
Sol stetit tom.5.217 in
Sol retrocedit. tom.5.247.K
Sole præstantior mũsca. tom.6.47.e
Sol pro manifestatione.to.6.194.g.h.tom.7. 35.e.tom.8.31.g.& i.
De sole, luna & syderibus quęstio.to.6.207. f & 210.b
Sol non occidat super iracundiã vestrã, duobus modis intelligi potest. tom.8. 40.d
Sol prius vestit montes quam terram. Eodẽ. 88 i.K
Sub sole non est, quicquid visibile non ibi. 110.c.d
Sol iustitię quib. oriatur, & non oriatur. to. 8.191.K.& 397.a.b.& fo.544.a b.& fol. 575.d.e
Cum sole permanere & ante lunam, quę sit. Eodem.257.
Solis nomine tempora designantur, ibidem 256.b
Sol cognouit occasum suum, quid sit. tom. 8.397.c.& sequen.
Sol quos non vrat per diem eodem.472.K.l
Sol quomodo factus sit in potestatem Dei, &c. tom.8.517 m
Sol occidit, & quare. tom.10. 187.a.b
Solis obscuratio in passione Christi. tomo. 2.109.g
Solis obscuratio prophetata. tomo.4.274.i
Solis obscuritas indicauit scælus iudęorum in passione Christi. tomo.5 29.f.g
Solis eclipsis, in passione Christi, non fuit naturalis. ibidem.
Solem lunamve quid faciat deficere. tomo. 7.259.d
Sol obscuratus peccata sunt malorum Ecclesiã obscurantium to.9. 144. f g. & m.
Sol & luna naues Manichęis. tom.2.169.K. tom 6.7 g
De sole Manichęi quid sentiant.to.6.116.m & sequentibus.
Solem coluerunt Manichęi tom.1.267. & 279.b.tom 2.102.l.to.6 95.1.K
Orantes, contra solem & lunam.to.6. 8.b. & fo.51.c.d.& 95.1.K
Nec ideo est adorandus quia aliquando in scripturis Christum significat.to.7.23.c. & 397.b.c
Solatia vera & certa in hac vita nulla sunt. tom.2.182.l
Homines boni videntur in hac vita præsta re non parua solatia. tom.2.185.a
Victorię inania miserorum solatia. tomo. 5.25.f
Solatium animæ & corporis.tom.8. 211.m
Vnde dicatur solemnitas, tomo.10 220.m
Deo solemnitas quotannis celebratur, ne quod semel factum est, de memoria deleatur.ibidem.
Soliloquiorum libri II. to.1.172. g. & seq. Retracta.8.a
Soliloquia cur inscripta.tom.1.9. a. & fol. 179.a
Soliloquiorum, animæ ad Deum, liber. to. 9.164.a.& sequentibus.
Sollicitudo docet, quos negligentes securitas fecit. tom.2.66.e
Sollicitudo Dei circa nos. to.9.161.l
Sollicitudo erga salutem animę est apponẽda. tom.10.179.a
Solœcismus quid. tom.4.9.c

ſolœciſmos & barbariſmos poetę amant. tomo.1.161.a.

ſolon claret. to.5.15.d

ſolonis leges Romani ab Athenienſibus mutuarunt. ibidem.

ſoluere legem quid eſt. tom.5.202.h.

Quæ ſolueritis in terra, ſoluta erunt & in cęlo exponitur. tom.10.103.c

Non quia ſolus ſit pater vel filius vel ſpiritusſanctus, vel ſola ſit trinitas, vt dicunt Sabelliani ideo ſimplex eſt Deus.tomo.5 96.f.g.

ſomniorum imagines & ludibria.to.1.6 .h.i to.2.135.h.i.to.3.127 g.& 225.8.

ſomnia Venerea. to.3.228.i

Rationes de ſomniis reſelluntur, tomo.1. 152.g.

ſomnia Daniel interpretatur, tom.3.248.c.

ſomniorum quinque genera.tomo 3.302.c

ſomniantes quomodo per phantaſiam poſſunt aliis apparere. to.5.172.l.

Qui ſomnium indicant, cur, quaſi, addant. tom.8.151.i.

ſomnium pauperem d[illegible]em facit, euigilatio pauperem. [illegible]g.h.& 275.c.

Ad quid ſcribantur [illegible]um in ſcripturis. [illegible]m.10.34.g.

De ſomnio Ioſep[illegible] o.10 167.m.

ſomnium Ioſeph[illegible] & ſtellis vndecim,in Ch[illegible]mpletum.eſt. tom.10.168.d

ſomnus & ſomn[illegible]næ.t.1.206.l.m

ſomnus non adi[illegible]s Eod.fo. 194.f.

ſomno membra[illegible]nt.tomo.1.201.c

In ſomno & vigi[illegible]lium quiddam. tomo·1.233,c.d.

ſopor Adæ quid adumbret. tom.1.276.K.l.

In ſomno qui debet eſſe quietus,quomodo illudatur a dæmonibus. to.5.231·d.

ſomnus pro morte poni ſolet. to.8.6.i.K

Ideo Deus donauit ſomnū corpori,quo repantur membra corporis,vt poſſint vigilantem animam ſuſtinere. eodem. 210.d.

ſomnus venit ad oculos requie temporum. tom.7.505.K.l.

In ſomnis vnde anima tam multa videat.tomn.9. 186.m.& ſequentibus.

Duplex ſomnus. tomo.10.22.l.m.

ſonorum numerus quid & quomodo deprehendatur. tom.1.131.b.

ſonorum diuerſorum moderatus cōcentus, cōcordi varietate,compactā bene ordinatę ciuitatis inſinuat vnitatem.tom.5.164.l

ſonorum tria ſunt genera,voce,flatu & pulſu,& ſignificant mentem, & ſpiritum & corpus. tom.8.581.l.m.

ſonus Apoſtolorum ideo in omnem terram exiuit,vt tu in cœlum intres.tom.8.31.g.

ſoph ,qui. tom.5.74.l.

ſoph ſticatur Auguſtinus. tom.1.177.a.

Qui ſophiſtice loquitur,odibilis eſt exponitur. to.3.13.K

ſophiſticę captiones. ibidem.K.l.

ſophiſtæ,ſapientes. tom.3.36.f.

ſophonias quo tempore prophetauit.tomo. 5.178.a.

ſoranus medicus. tom.7.357.d

Retracta.tom.1.27.h.

Qui in ſordibus eſt,ſordeſcat adhuc. tomo. 9.150.g.

Nihil ſordidum inueniat dominus in anima nſa,ſi nihil in domo noſtra volumus ſordidum inueniri. tom.10.123.e.f.

Qui ſordibus inquinatus ad feſtiuitatem dòmini acceſſerit, terribilem a domino recipiet in die iudicii ſententiam.ibidem.K

A ſoricibus cum veſtis roditur, ſuperſtitio. tom.3.11.f.

Vis ſortis tom.1.36.h.i.& 48.g.b.& l.

ſortitio ſedat contradictiones.to.2.234.i.K.

ſors non aliquid mali eſt,ſed res ex iudicatione humana diuinam iudicans voluntatem. tom.8.57 K.l.

ſortis nomine gratia Dei qua ſaluati ſumus appellatur,quia in ſorte eſt electio ſed voluntas Dei. ibidem.

ſortes ex promiſſione Dei partes hęreditatis vocantur,quę populo ſunt diſtributæ tom.8.233.g.

ſortilegi.non quærendi.tomo. 2. 119. K.tomo.8.57.l.

ſortilegi cur non ſint conſulendi. tomo. 8. 252.m.

ſortilegi fugiendi Chriſtianis.tomo.9.14.K. & ſequentibus.

Vide de Mathematicis.

ſpatia ſeculorum definita. tomo.5.106.K.

ſpecies rerum in anima. to.1.62.l

ſpecies quid ſit.tom.1.98.e.tom.10.75.g.h.

ſpecies ex Deo eſt. to.1.237.d

ſpecies a ſpecie vicisſim gignitur. tomo.3. 129.l.

Sodomã iustificare.tom.3.6.d.tom.7.153.l
Sodomitæ iustiores quam Iudæi.to.7. 153.l
Sodoma & Gomorra non infidelitate, sed luxuria damnatæ. tom.9.195.b
Pluuia sulphurea Sodomorum, tentationes tom.10.26.e
Sodomitarum cõsuetudo mala.to. 10.37.l
Sodoma cæcitas interpretatur.to 10.294.h
Quid sit fugere Sodomam. ibidem.
Sodomiticum peccatum, est immunditia Deo summe odibilis. tomo.10.302.g.h
Sol, quid. to.10.155.m
Sol, duplex. tom.10.155.k
Solis creatio. tom.3.168.c
Sol forte accensus est ex illa luce prima.to. 5.94.i
Sol est vnus in vno mundo, Dixerunt tamẽ quidã, quòd anima vna ex peccãtib.vniuersi sibi erat tanquã carceri. Eodẽ. fo.99.K
Solem esse lapidem ardentem dixit Anaxagoras. tom.5.180.e
Sol circulum signiferum p annũ complet. tom.3.163.b c & 171.f
Solis & lunæ cursus. to.3.237.K
In sole, esse lucere, & illuminare. to.1.175
In sole calor & splendor to.10.11
Sol, candor, & calor, & tria sunt vocabu & tria vnum. to.10.55.d.e.& 2
Solẽ & lunã sentire, metaphoricos.to 1
Sol aquilarum oculos vegetat. Eodẽ.2
Solis & lunæ statio.tom.3.242.h & seq
Sol stetit tom.5.21
Sol retrocedit. tom.5.247
Sole præstantior mũsca. tom.6.47.e
Sol pro manifestatione.to.6.194.g.h.tom.7. 35.e.tom.8.31.g.& i.
De sole, luna & syderibus quæstio.to.6.207. f & 210.b
Sol non occidat super iracundiã vestrã, duobus modis intelligi potest. tom.8. 40.d
Sol prius vestit montes quam terram. Eodẽ. 88 i.K
Sub sole non est, quicquid visibile non ibi. 110.c.d
Sol iustitiæ quib. oriatur, & non oriatur. to. 8.191.K.& 397.a.b.& fo.544.a.b.& fol. 575.d.e
Cum sole permanere & ante lunam, quæ sit. Eodem.257.
Solis nomine tempora designantur, ibidem 256.b
Sol cognouit occasum suum, quid sit. tom. 8.397.c.& sequen.
Sol quos non vrat per diem eodem.472.K.l
Sol quomodo factus sit in potestatem Dei, &c. tom.8.517.m
Sol occidit, & quare. tom.10. 187.a.b
Solis obscuratio in passione Christi. tomo. 2.109.g
Solis obscuratio prophetata. tomo.4.274.i
Solis obscuritas indicauit scælus iudæorum in passione Christi. tomo.5 29.f.g
Solis eclipsis, in passione Christi, non fuit naturalis. ibidem.
Solem lunamve quid faciat deficere. tomo. 7.259.d
Sol obscuratus peccata sunt malorum Ecclesiã obscurantium to.9. 144. f g. & m.
Sol & luna naues Manichæis. tom.2.169.K. tom 6.7 g
De sole Manichæi quid sentiant.to.6.116.m & sequentibus.
Solem coluerunt Manichæi tom.1.267. & b.tom 2.102.l.to.6 95.1.K
contra solem & lunam.to.6. 8.b. 1.c.d.& 95.1.K
est adorandus quia aliquando in ris Christum significat.to.7.23.c. 7.b.c
vera & certa in hac vita nulla sunt. 2.182.l
nes boni videntur in hac vita præsta e non parua solatia. tom.2.185.a
Victoriæ inania miserorum solatia. tomo. 5.25.f
Solatium animæ & corporis.tom.8. 211.m
Vnde dicatur solemnitas, tomo.10 220.m
Deo solemnitas quotannis celebratur, ne quod semel factum est, de memoria deleatur. ibidem.
Soliloquiorum libri II. to. 1.172. g. & seq. Retracta.8.a
Soliloquia cur inscripta.tom.1.9. a. & fol. 179.a
Soliloquiorum, animæ ad Deum, liber. to. 9.164.a.& sequentibus.
Sollicitudo docet, quos negligentes securitas fecit. tom.2.66.e
Sollicitudo Dei circa nos. to.9.161.l
Sollicitudo erga salutem animę est apponẽda. tom.10.179.a
Solœcismus quid. tom.4.9.c

ſolœciſmos & barbariſmos poetę amant. tomo.1.161.a.

ſolon claret. to.5.15.d

ſolonis leges Romani ab Athenienſibus mutuarunt. ibidem.

ſoluere legem quid eſt. tom.5.202.h.

Quæ ſolueritis in terra, ſoluta erunt & in cęlo exponitur. tom.10.103.c

Non quia ſolus ſit pater vel filius vel ſpiritusſanctus, vel ſola ſit trinitas, vt dicunt Sabelliani ideo ſimplex eſt Deus.tomo.5 96.f.g.

ſomniorum imagines & ludibria.to.1.6 .h.i to.2.135.h.i.to.3.127 g.& 225.8.

ſomnia Venerea. to.3.228.i

Rationes de ſomniis refelluntur, tomo.1. 152.g.

ſomnia Daniel interpretatur, tom.3.248.c.

ſomniorum quinque genera.tomo 3.302.c

ſomniantes quomodo per phantaſiam poſſunt aliis apparere. to.5.172.l.

Qui ſomnium indicant, cur, quaſi, addant. tom.8.151.i.

ſomnium pauperem diuitem facit, euigilatio pauperem. to.8.25.g.h.& 275.c.

Ad quid ſcribantur ſomnia patrum in ſcripturis. tom.10.34.g.

De ſomnio Ioſeph,Sermo.tomo.10 167.m.

ſomnium Ioſeph de ſole,luna, & ſtellis vndecim,in Chriſto perfecte impletum.eſt. tom.10.168.d.e.

ſomnus & ſomnia,actus animæ.t.1.206.l.m

ſomnus non admittit aię vires Eod.fo. 194.f.

ſomno membra langueſcunt.tomo.1.201.c

In ſomno & vigiliis medium quiddam. tomo.1.233.c.d.

ſopor Adæ quid adumbret. tom.1.276.K.l.

In ſomno qui debet eſſe quietus,quomodo illudatur a dæmonibus. to.5.231.d.

ſomnus pro morte poni ſolet. to.8.6.i.K

Ideo Deus donauit ſomnũ corpori,quo repantur membra corporis,vt poſſint vigilantem animam ſuſtinere. eodem. 210.d.

ſomnus venit ad oculos requie temporum. tom.7.505.K.l.

In ſomnis vnde anima tam multa videat.tomn.9. 186.m.& ſequentibus.

Duplex ſomnus. tomo.10.22.l.m.

ſonorum numerus quid & quomodo deprehendatur. tom.1.131.b.

ſonorum diuerſorum moderatus cõcentus, cõcordi varietate,compactã bene ordinatę ciuitatis inſinuat vnitatem.tom.5.164.l

ſonorum tria ſunt genera,voce,flatu & pulſu,& ſignificant mentem, & ſpiritum & corpus. tom.8.581.l.m.

ſonus Apoſtolorum ideo in omnem terram exiuit,vt tu in cœlum intres.tom.8.31.g.

ſoph',qui. tom.5.74.l.

ſophiſticatur Auguſtinus. tom.1.177.a.

Qui ſophiſtice loquitur,odibilis eſt exponitur. to.3.13.K

ſophiſticę captiones. ibidem.K.l.

ſophiſtæ,ſapientes. tom.3.36.f.

ſophonias quo tempore prophetauit.tomo. 5.178.a.

ſoranus medicus. tom.7.357.d

Retracta.tom.1.27.h.

Qui in ſordibus eſt,ſordeſcat adhuc. tomo. 9.150.g.

Nihil ſordidum inueniat dominus in anima nra,ſi nihil in domo noſtra volumus ſordidum inueniri. tom.10.123.e.f.

Qui ſordibus inquinatus ad feſtiuitatem dòmini acceſſerit, terribilem a domino recipiet in die iudicii ſententiam.ibidem.K

A ſoricibus cum veſtis roditur, ſuperſtitio. tom.3.11.f.

Vis ſortis tom.1.36.h.i.& 48.g.b.& l.

ſortitio ſedat contradictiones.to.2.234.i.K.

ſors non aliquid mali eſt,ſed res ex in dubitatione humana diuinam iudicans voluntatem. tom.8.57 K.l.

ſortis nomine gratia Dei qua ſaluati ſumus appellatur,quia in ſorte eſt electio ſed voluntas Dei. ibidem.

ſortes ex promiſſione Dei partes hęreditatis vocantur,quę populo ſunt diſtributæ tom.8.233.g.

ſortilegi.non quærendi.tomo. 2. 119. K.tomo.8.57.l.

ſortilegi cur non ſint conſulendi. tomo. 8. 252.m.

ſortilegi fugiendi Chriſtianis.tomo.9.14.K. & ſequentibus.

Vide de Mathematicis.

ſpatia ſeculorum definita. tomo.5.106.K.

ſpecies rerum in anima. to.1.62.l

ſpecies quid ſit.tom.1.98.e.tom. 10.75.g.h.

ſpecies ex Deo eſt. to.1.237.d

ſpecies a ſpecie viciſſim gignitur. tomo.3. 129.l.

Est species vna summa omnino incõmutabilis, quę est principium omniũ. to. 5.67.c.
Species intelligibiles mens quidã nostra conspicit, sed vbi deficiũt, nesciẽdo cõdiscit. Eodem. 101.d. e.
Species duplex, vna quę adhibetur exterius, altera intrinsecus habet causa efficientes. tomo. 5.111.h.i.
Species omnium animalium fuerunt ab ęterno in diuina mẽte secundum Platonem. ibidem 111.c
Species domus, cuius spolia diuiduntur, quę sit. tom. 8.232.l.m.
Sunt tres species rectitudinis scolasticorum. tom. 10 305.h.
Christus cur speciosus præ filiis hominum, non præ angelis. tomo. 8.133.e.f.
Christus est filius hominis, tamen speciosus præ filiis hominum. Eodem. 388.m.
Christus quomodo speciosus sit, qui legitur non habuisse speciem neque decorem. tomo. 8.387.b.c.
Spectacula tragica. tom. 1.33.f.g
De inani gaudio & dolore eorundem. ibidem, & sequentibus.
Spectacula sunt vanitates & insanię mendaces. tom. 8.116.e.f.
Quæ spectacula sint danda Christiano, vt a spectaculis vanis retrahatur. ibidem. i. K.
Spectare si vis, esto spectaculum. tom. 8.111. b. & 115.l.
Aliud sit in spectaculis mundi, quam in spectaculis Dei. ibidem. 115. m. & sequentib.
Post spectacula euntes corrigite arguendo, consolamini alloquẽdo, exemplum præbete bene viuendo. tom. 8.159.a.
Spectacula Christiana martyrum. eodem. fo. 116. i. k.
Sunt spectacula quędam appetenda, & quædam fugienda. tom. 8.298.l.
Spectacula curiosa in quę mutãda sunt alia. to. 9.240.i. & sequenti.
Comparatio spectaculorum gentium, ad sacrę scripturæ spectacula. ibid. vtrobique
Spectaculorum theatralium detestatio. tom. 10. 101. a. b.
Spectra to. 3.288.d.
Specula magna non reddunt maiores imagines & cętera. tom. 2.208.c.
Speculatores, quare cõstituti sint in ecclesiis. tom. 5.4.l.
Specula dicitur vbi ponuntur custodes. tomo. 8.3.77.l.
Speculari est prospicere, vel conspicere vel intendere, vt videas. Eodem. 363.i
Locus Ezechielis. 33. de speculatore declaratus. to. 10.42.i.K.
Speculum Augustini. tomo. 1. in Posidonio. tom. 3 300.f.
Speculum in quo Deus videtur. tom. 3.149.g
Speculum & ęnigma, quid. ibidem. i
Sperantes in Deo quomodo salui facti dicãtur. tom. 2.84.c.d.
Non sperat, sed Deum tentat, qui non cauet pericula. tom. 5.149.h.
Sperauit vix latro vnus in cruce, in passione Christi, nunc vero sperant omnes. tomo. 5.213.m.
Sperantur solum bona. tom. 8.8.2.
Sperant in Deũ qui cognoscunt nomẽ eius. Eodem. 20.c.
In domino non sperat, qui inter malos titubat tom. 8.41.i.
Cur sperandum sit in Deo, nec in aliqua re, nec in homine. eodem. 54.m. 57.i.K
Ille sperat, qui bonum conscientiam gerit. tom. 8 61.f.g.
Sperandum est misericordia Dei, non in meritis, non de virtute, non de fortitudine ibidem. 73.a.b.
Quisquis nõ sperat in dño, miser est, & quis. sit, qui non speret in domino. tom. 8.78.g
De nullo viuente est desperandũ. Eod. 94.d.
Licet iusti iustos imitentur, non tamen sperant nisi in domino tom. 8.114.d
Cur sperare debeat homo auxilium a Deo, non de se. tom 8.143.b.
Nihil aliud speres in hac vita, nisi laborẽ tribulationẽ, & tentationem. Eodem. 151.k
In futurum sperant quicunque sperant. tomo. 8.206.b.
Quomodo Christus legatur defeciisse sperãdo in Deum. tom. 8.230.m.
Supersperare, & si minus vsitate compositũ si verbum ex Græco, tamen implet veritatis interpretandę necessitatem. to. 8.449. l. & 455.d.
Sperare in domino a custodia matutina, qd sit. ibidem 499 m.
Cœpisti sperare ex quo resurrexit dominus noli deficere sperare vsque ad noctem: nã si non vsque ad noctẽ sperareris, de letur quod

quod sperauerat. eo.3.12.b
Quid sit sperare vsque ad noctem.ibidem.c
Israel cur speret in domino. ibid.e.f.
sperando & desperando homines periclitā-tur. to.9.57.m.to.10.40.d.e
Quid sperent qui sedentis in cœlo nouissima verba negligunt. to.9.141.b.c
Peruersi sperantinm & desperantium cogitationes to.10.95.K.
sperantium peruerse periculum. ibi.m
Qui sperat & non timet,negligens est:qui timet & non sperat,inanis est.to.10.283.e.
In Deo spes. to.1.64.h
spes vires ministrat to.1.201.c
spes mea,ab vberibus matris mex:exponitur.to.2.177.g.
spes ouo comparatur,& quare.to.2.187.a. & seq.to.10.26.d.
spes fidelium,hęreditas Christi.to.2.205.e. tom.3.348.i.
spes est in tenebris,& melior est canis viuus leone mortuo,exponitur. tom.4.305.e.f
spes. to.5.89.f.& 138.f.
spes nrę infœlicitatis, est fœlix.Eod.to.c.d.
spem perdiderunt discipuli. to.5.213.l.
In spe resurrectionis viuit hic ciuitas Dei. Eod.115.K.& seq.
spe salui facti sumus.to.6.81.b.to.8.235.l.& 485.d.
spes iniquorum mortalis est caduca,fragilis transitoria,& inanis. to.8.91.l.m.
spes quæ in Deo est posita, nō confundit.eodem 94.m.
spes impiorum pręsens,est fluxa & falsa,piorum futura,est certa & vera.tom.8.169.f
spes nostra quomodo factus est Christus.ibidem.202.d.e.
spes Christianorum,quæ sit.tomo.8.210.g. & 221.h.i
spes nostra ancoræ cōparatur.Eod.217.d.e.
Quod Deus sit spes omnium finium terrę, non vnius anguli,nec Orientis vel Occidentis.tom.8.219.g.
Cur spes nostra Deus a iuuentute,non a puritia,vel ab infantia. eod.250.h.
Qui de corruptibilibus pręsumpserunt spes illorum corrumpetur, nostra vero spes, tunc.erit res. to.8.270.m
Tandiu vocatur spes quæ fidei succedit,quādiu non videtur qđ speratur. Eod.336.i.
spes in qua humilitate consoletur hominē. tom.8,448.l.m.
spes nostra tam certa,est,quasi res iam perfecta sit. eodem.480.l.
Non semper malum est non habere spem. tom.8 499.d.
Qui modo est spes tua,erit res tua.Eo.558.c
spes non ponenda in homine. to.6.2.i.
spes nimia misericordię Dei, & desperatio, plures occidunt. to.9.58.a.
Beneficium spei. eodem.162.k
spes humana in tribus consistit. ibid.l.
Prouocatio spei,in corde peccatoris.tomo.9.182.g.h
spes amplius viuēdi,multos pdit.to.10.17.a.
spem a Deo accepimus. tom.10.26.b.c
spes ad quid nos hortetur. Ibidem.d.e.
spei quid maxime inimicum ibidem.
spe periclitantes. tom.10.40.d.e.
In quo spes nostra ponenda.ibidem.49.a.b.
spes & desperatio animas occidunt,& vtrobique periculosa sunt.to.10.49.f.Et qualiter ibidem,& sequenti.
spes falsa. ibidem.
spes nostra quando complebitur.to.10.51.c.
spes nostra vbi. tom.10.53.g.
spes peregrinationi est necessaria. to.10.75.f
De verbis Apostoli, Spe salui facti sumns. Spes autem quę videtur non est spes,Sermo.tom.10.82.g.
spem nostram quid erigat. to.10.115.c.
spes est nobis necessaria to.10.153.a.b
Quæ sit spes firma. ibidem.
Bonorum spes in hoc mundo posita nō est. tom.10.184.K.
spe,semper in anteriora penetrandum non retro respiciendum. to.10.16.e.f. Et de spe plura. ibidem.
Diabolus toto nisu tentat a nobis spem abscindere. tom.10.218.b.
Capitis nostri præcessio, spes membrorum est tom.10.318.i.
speusippus,Platonis successor. to.5.68.e
sphærę extremum tardius rotatur, quā medium. tom.2.208.c
sphinga monstrum ab Oedipo soluto ęnigmate occiditur. to.5.171.l.
spicas confricantes discipuli,quid adūbrent tom.4.111.g.
spicę vulsæ. tom.4 149.g
Discipuli spicas sabbato vellebant. tomo.4. 308.l.m.

ſpinæ ea cur creatæ & tribuli. tomo. 3. 78. a.
ſpina dorſi ſic aliquando curuatur homo vt quaſi quadrupedem faciat. tom. 5. 302. f.
ſpina ſignificat conſcientiam peccati. tom. 8 62. c. & fo. ſequen. c.
ſpinę ſignificant peccatores. Eod. 161. m. & 497. m. & ſequen.
Quid ſit conuerti in ęrumna dum configit. tom. 8. 222. f. g.
Mala facientes ſunt ſpinę. tom. 9. 232. d
De ſpina poteſt vna legi. to. 10. 42. f. g.
ſpina, Phariſæus eſt. ibidem f.
Qũ ſpina decerpentẽ botros pũgat. ibidẽ. g.
ſpinę, facta malorũ prælatorum & ſacerdotum ibidem g
ſpina compunctio pœnitentię. tom. 10. 64. l
Qui ſpinas ſeminant, ignem colligent. tomo 10. 276. m.
ſpinenſis, Deus. tom. 5. 35. b.
ſpiritus vocabulũ πολύσημον. to. 2. 135. g. h. & ſeq. to. 3. 141. K. l. & 226. g. & 283. a. b. & 292. e. to. 3. 337. b c. to. 5. 119. m. to. 7. 393. h. i. & ſeq. copioſe to. 10. 36. i. K. & 69. f. g.
ſpiritus ſex modis in ſcripturis dicitur. tom. 9. 183. f
ſpiritus pro animo. to. 2. 111. e. to. 3. 134. K. & 191. i. tom. 4. 303. d
ſpũs pecoris to. 3. 149. K. & 226. g. to. 10. 36. K
ſpiritus ventus dicitur. tom. 3. 150. l. & 206. i tom. 10. 36. K
ſpiritus, mens rationalis. to. 3. 226. g.
ſpiritus, dicitur etiam Deus. ibid. h
ſpiritus dicitur aer ventus, ſed non ſpiritus vitæ tom. 5. 42. b.
ſpiritus ſiue diuinus, ſiue humanus, ſiue brutorũ, ſiue iſte aer in ſacra ſcriptura dicat, ſemper Græce dicitur πνεῦμα. ſtatus autẽ dicitur πνοή. to. 5. 119. b.
ſpiritus ſpiritales ſignificat. tom. 6. 390. c. d.
Effectus ſpiritus to. 1. 78. c.
ſpiritus vnio, quid ſit. tom. 3 109. e.
ſpiritus, & mentis, differentia. to. 3. 226. h. & ſequen. copioſe. to. 7. 393. h. i.
ſpiritus inferior mente. to. 3. 216. i. K.
ſpiritus corpore pręſtantior. tom. 3. 228. m.
De ſpiritu & anima. to. 3. 281. m.
ſpiritus corporeus, aer, ignis. tom. 3. 289. e.
ſpiritus rationalis. tom. 3. 292. K.
ſpiritus intellectualis. to. 3. 296. l.
ſpiritus triplex vis. to. 4. 342. e
ſpiritus & anima. to. 7. 390. K. l
ſpiritus dicitur vir, caro mulier. tom. 9. 5. f.
Tres ſpiritus ex ore draconis procedentis. tomo. 9. 157. g. h.
ſpiritus nõ fuit tantum ſpiritus. to. 9. 203. b. c
Prudentia ſpiritus. tom. 10. 61. l
ſpiritus ſuperfuſus aquis. to. 1. 78 b.
Quomõ ferebatur ſpiritus, &c. & de Chao. tom. 1. 268. d.
Quis ſpũs Dei ferebat ſup aquas. t. 10. 195. K
ſpiraculum vitę. to. 3. 292. e
ſpiritus vitæ. to. 4. 303. d.
ſpiritus vitæ eſt ipſe Deus. tom. 5. 42 b.
ſpiritus inſufflatio, quid. tom. 1. 275. a.
Qualiter accipienda ſit vel illa inſufflatio, in qua primus homo factus eſt in animã viuentem, vel illa quã dominus fecit, dicẽs Accipite ſpiritum ſanctum. tom. 5. 118. l.
ſpiritus vitalis mundi. tom. 4. 223. c.
ſpiritus vitę, quare ſic dicitur. tom. 5. 119. b.
ſpiritus hominis immundus. tom. 1. 78. c. & 170. K. l.
ſpũs hominis, vocat mẽs ſiue rõ. to 1. 210. l. & 275. c to. 3. 47. a. & fo. ſeq. f. & 115. K. & 226. g. tomo. 4. 191. l. m. tomo. 7. 393. h. i.
ſpiritus noſter dicitur bifariam. to. 3. 107. a.
ſpiritus, noſter, quomodo dicatur. Ibidem
ſpiritus Dei, & ſpiritus hominis, qũo vnus ſpiritus fiat. to. 3. 108. a. b. to 4. 81. a. b
Spiritus dicitur etiam in nomine, qui non mens eſt. to. 3. 145. K. & 231. h.
ſpiritus hominis, anima. to. 3. 213. i. & ſeq. copioſe, & 283 l. & fo. ſeq. a. b. to. 4. 81. a. b.
ſpiritus hominis, animæ quaſi maritus. tom. 4. 198. h. i
ſpiritus hominis factus a Deo. tom. 4. 191 l.
ſpiritus & anima hominis, quid diſtent. tomo. 7 393. h.
ſpiritus hominum, ſuperbia eorum, qui cũ aufertur, quomodo in puluerem conuertentur. to. 8. 402. l. m.
Omnis homo q ſpiritum ſuum ſequitur ſuperbus eſt: ſubde ergo ſpiritum tuum, vt capias ſpiritum Dei. tom. 8. 541. h
ſpiritu illius aguntur, cuius reguntur imperio. tom. 10. 137. l.
Duplex ſpiritus in homine. tom. 10. 36. i. K.
Apparitiones ſpirituum. to. 3. 228. g. h
Confutatio erroris dicentis homine depoſita carne eſſe ſpiritum. to. 10. 241. m.
ſpiritus egreſſus a corpore, tribus ſenſibus vtitur. to. 10. 305. K

Spiritussanctus.
Spiritussanctus to 3.56.g.& 75.f.& 256.K.
Spiritussanctus quid sit tom.9.185.b.c
De spiritusancto quomodo loquatur scriptura. tom.3.86.a
De spiritusãcto scripsit Dydimus.t.4.45.m
spiritus solitarie semper bonam impartem capitur. tom.4.223.a.& 337.c
spiritus quare dicatur sanctus. to.5.100.b
Spiritussancti protestatio. tomo.9.152.f.g
Non quicunque spiritus spiritussanctus est. tom.10.10.c
Articuli de spiritusancto. tom.10.194.h.i
Spiritussanctus Deus.
Spiritussanctus Deus.to.2.96.h.tom.4.48.d. 341.h.& 345.a.tom.6.243.K.l.&sequen. tom.9.11.x
Creator.tom.1.250.e.& l.tom.3.59.h.tom. 6.240.c.d.& sequen.
Spiritus in dininis,ad aliquid. to.2.235.f.g
Spiritussanctus verus Deus non creatura tomo.3.81.b
Spiritussancti dignitas. to.4.224.K.337.m
Probat deitatem spiritussancti.tom.4.345. c.d.tom.10.224.c.d
Spiritussanctus non est creatura, quia ipse est creator. tom.8.70.a.b
Spiritus Deus est,& prçsens vbique & totus. tom.9.188.a.& seq.
Spiritussanctus,tertia in trinitate persona. tom 5.100.b
Vnum spiritumsanctum gratia testatur, qa vnum baptisma in nomine trinitatis. to. 10.258.g
Spiritus patris & filii.
Spiritussancti pater & filius,vnicum principium. to.3.107.a.b
Spiritus Deus & Christus,vnus . to.4.341.h
Spiritus patris & filii, spiritussanctus propria quadam notione huius nominis, in sacris literis nuncupatur. tom.5.96.f
Spiritussanctus cõmunis patris & filio,potest dici eorum sanctitas. eodem.100.b
Spiritumsanctum suum esse &patris significauit,insufflans in discipulos suos. tom. 5.114.b
Spiritussanctus,vnus patris & filii spiritus, & eiusdẽ cũ patre & filio substantiæ. to. 6.236.K.l.to.8.235.i.tom.9.106.c.d. to. 10.10.m.& sequen.& 139.g.h.& 224.d
Spiritussanctus dicitur virtus filii,sicut virtus patris tomo 9.106.e
Spiritussanctus accipit de eo quod est filii ibidem.m.& seq.
Spiritusancto annunciante, annunciat pater & filius. tom.9.108.l.m
Spiritussanctus non est minor patre & filio to.9.203.f.g.& 242.l.m
Nullus hęreticus vnquam dixit,in trinitate spiritũsanctũ esse maiorẽ.filio.t.10.11.d
Spiritussancti,potestas,a patre & filio plane indiuidua. tom.10.11.h.i
Spiritussanctus communiter habetur a patre & filio,quia spiritus est vnus amborum. eodem.12.f
Spiritussanctus, nec minor patre & filio, nec eorum minister est. tom.10.125.f.g
Spiritus processio.
Spiritussanctus a patre & filio procedens. to.3.75.f.& 151.i.k.tom.6.232.K.& seq. tom.9.106.c.& seq.
Spiritussanctus procedit à filio,sicut procedit à patre. to.9.106.c.d
Spiritussanctus non dicitur natus,sed procedens. tom.9.106.f.g
Processio spiritussancti,à patre & filio. to. 9.190.h
Spiritussanctus nec est genitus,nec ingenitus. tom.10.140.g.& 191.a
Spiritussanctus nõ est minor filio, licet ab comittatur. tom.10.214.e
Spiritussancti adoratio.
In spiritusanctum credere tom.3.48.g
Spiritussanctus,donum.
Spiritussanctus donum Dei.tom.1.235.e.& 236.g.h.& 247.a.to.3.48.m.& sequen. & 55.c.& 344.l.tom.9.29.m
Spiritussancti dona,& auxilium.to.2.140. i.K.& sequen.
Quomodo in spiritusancto etiam antequã daretur,possit doni nomen intelligi, vt ei semper non aliud fuerit donum esse, quam ipsum esse. tom 3.109.b
Spiritussancti septem dona, siue gratiæ to. 4.393.m.to.10.203.f.g.& 262.m
Spiritussancti donum, ipse spiritussanctus. to.3.107.b.& 154.b
Spiritussanctus donum &donatum quomodo dicatur. to.3.107.i.& fo.seq.b.c
Spiritussancti diuersa dona.tom.3.154.l.m. tom.8.72.K.
Spiritussancti donum, remissio peccatorũ.

tom.5.21.c.d
Ad donũ ſpirituſſancti ptinet, ſi tibi diſpliceat malum quod feciſti. tomo.8.162.a
ſpirituſsanctus, Deus & donum Dei. tomo. 10.10.h
Munus quod ſpirituſſanctus credentibus attulit. tom.10.50.e.& ſeq.
ſpirituſſanctus, donum maximum. ibidẽ.K
Spiritus Dei.
ſpiritus Dei ferebatur ſuper aquas. to.1.78. a.b. tom.3.145.a.& 167 h. to.4.223.b.& 239.f.& 248.m.
ſpiritus Dei, pro vitali creatura. to.3.160.b
ſpiritus Dei inſinuatio. tom.4.39.l.& 38 a
ſpiritus Dei pro creatura tom.4.223.a
ſpiritus Dei, ſpirituſſanctus. ibidem
ſpiritus Dei, arra tomo.10.70.b
ſpiritus qui ex Deo eſt. tom.10.97.m
ſpiritus Dei, qõ cognoſcat.t.10.87.m.et ſe.
Spiritus Dei in homine.
ſpiritus nolite extinguere, exponitur. tomo. 2.27.f.g
ſpiritus timoris nihil prodeſt, ſine ſpiritu charitatis. tom.3.305.l
ſpiritu Dei qui aguntur. tom.3.353.a tom. 10.69.h.& ſequen.
Viuere ſecũdum ſpiritum, quid. to.5.120.b
ſpiritus quomodo dicatur ſcrutari etiã profunda Dei. tom.8.169.b
ſpiritus confitens Chriſtum veniſſe in carne, ex Deo eſt. tom.9.134.d
An hæretici confitens Deum in carne veniſſe, ſpiritũ Dei habeãt. ibid.e. & ſequen.
ſpiritum Dei habemus, ſi viſcera noſtra ſint plena charitate. tom.9.137.g
Aliud naſci de ſpiritu, aliud paſci de ſpiritu. tomo.10.10.K
ſpiritu ambulate, & concupiſcentias carnis ne perfeceritis tomo.10.36.e.f.& 56.h
Quis ſpiritus pugnet in homine aduerſus carnem. Eodem.36.h.i.& ſeq.
In ſpiritu eſſe, quid tom.10.58.h.i
ſpiritum Chriſti habere tom.10.62.d
ſpiritus gratię, quid petat. ibidem.h.i
ſpiritum noſtrum contemnere debemus, vt accipiamus ſpiritum Dei. tom.10.74.d
ſpiritus Dei & hominis, quomodo non ſolum ſine anguſtia, ſed & cum dilatiõe cohabitant. ibidem
Quid eſt duci ſpiritu. tomo.10.145.a
Fructus ſpiritus. to.10.166.f
Spirituſſancti miſsio, aduentus, datio.
ſpirituſſanctus bis daf. to.3.103.h. et 304. g. tom.9.93.i
ſpiritũſanctum an poſsint dare viri ſancti, & Eccleſię prælati. tom.3.304.g
ſpiritũſanctũ accepit Chriſtus, & qñ. ibid.i
ſpiritum ſanctum accepit Cornelius ante baptiſmum. tom.4.77.h.& 89.b.& 197.i
ſpirituſſancti aduentus duplex. to.4.197.k
ſpirituſſancti influxus, & varię operatiões. tom.4.337.d.& ſeq.
Accipite ſpiritum ſanctum, exponitur. tom. 5.118.i & ſequen.
ſpirituſſanctus miſſus ad Apoſtolos, quid ſignificet. tom.5.183.K
ſpiritum ſanctum acceperunt Apoſtoli vt igne charitatis arderent ibidem.d.e
De ſpiritu dando tom.6.33.m
ſpiritus domini ſuper quem requieſcit. to. 6.268.i.K
ſpiritus ad menſuram datur hominibus, nõ autem Chriſto. tom.9.28.K
ſpiritum ſanctum quare non dederit Chriſtus ante ſuam reſurrectionem, & quomodo Euangelium dicat eum non datũ, cum Symeon dicatur Chriſtum in ſpiritu ſuſcepiſſe. Eodem. 6.h.i
ſpiritum ſanctum nondum datum dicebat Chriſtus, eo quod non eſſet glorificatus. cũ multi ſine ſpirituſancto loquerentur. tom.9.82.g.h.
ſanctum paracletum quomodo Chriſtus p̃miſerit Apoſtolis. tom.6.93.f
ſpiritum ſanctum quomodo dicebat Chriſtus ſed daturum Apoſtolis ſi diligerent, quem qui non habent, diligere non poſſe alibi docet. ibidem.g
Chriſto preſente non miſſus eſt ſpirituſſanctus ad Apoſtolos. tomo.9.102.h
Adhęrendo Chriſto carnaliter, non meretur ſpiritum ſanctum accipere. ibidẽ.d e
Diſcipuli imperiti & idiotę, ſpirituſſancti aduentu, ſubito omnes ſcientias & linguas didicerunt. tom.9.126.l
ſpirituſſanctus venit ſuper centum viginti homines ſedentes in Hieruſalem. ibidem
ſpirituſſancti miſsio, quid operetur in nobis. tom.9.174.i K
ſpirituſſancti ſigna datio tollit ſeruitutem, & dat libertatem. tom.9.101.b.c
ſpirituſsãcti ſigna ad aiam veniẽtis. t.9.177.l

Quare Apostoli, accepto spiritu sancto, omnium gentium linguis locuti sint. tom. 10 11. m. & sequen.
Crediturus quid attulerit spiritus sanctus. tomo. 10. 50. e.
Nulla post missum spiritum sanctum excusatio incredulis. ibidem. h.
spiritus sanctus ad virginem missus. tomo. 10 127. l.
spiritus sanctus non mittitur, quia subiectus ac seruiens sit Deo imperãti. to. 10. 220. a
Multi post Apostolos spiritu sancto repleti sunt. ibidem. i. K.
Quisquid putat modo spiritum sanctũ non dari, nõ est dignus accipere. to. 10. 221. b.
Quid est quod Christus dixit, Spiritus sanctus nõ põt venire, nisi ego abiero. ibi. h. i
Quare Christus bis dedit spiritum sanctum tom. 10. 319. f.
De aduentu spiritus sancti, Sermones duo. tomo. 10. 220. m. & 221. h. & 319. K.

spiritus sanctus qualiter, & quando missus.

Spiritus sancti missio visibilis. tom. 3. 87. i. K.
spiritus sancti sensibilis demonstratio tomo. 3. 104. K. l.
spiritus sanctus varie datus. to. 10. 103. g. h. & sequen. copiose.
spiritus sanctus in primitiua Ecclesia apparebat datus. ibidem. d
Aduentus spiritus sancti modus. tom. 10. 221. e. f
spiritus sanctus in specie columbę, quid præfiguraui. tomo. 3 255. d.
spiritus sanctus per columbam & ignẽ quare ostensus. tom. 4. 180. l to. 9. 11. i.
spiritus sancti substãtia nec in columbã, nec in ignem est transmutata. tom. 8. 185. d. e.
spiritus sancti descensus in linguis igneis q d signet. to. 6. 156. d. tomo. 7. 35. d. e. & 50. e. tomo. 8. 353. c.
spiritus sanctus cur in linguis venerit. tomo. 8. 31. i.
Quare modo quibus datur spiritus sanctus, non loquantur omniũ linguis sicut prius. eodem. 570. K.
spiritus sanctus diuisus in linguis, & in colũba vnus, quid significet. to. 9. 12. g. h
Aduenięte spiritu sancto tota Ecclesia in paucis hominibus erat, sed i linguis totus orbis erat. tom. 10. 221. c.
spiritus sancti missio quinquagesimo die, sicut lex in Sina. tomo. 4. 49. b. & 264. c. tomo. 6. 155. l.
spiritus sanctus quando missus. tomo. 6. 38. i.
spiritus sancti missio est conformis dationi legis in monte Sina. tom. 10. 61. b. c.

Spiritus sancti inhabitatio.

spiritus sanctus habitat in paruulis baptizatis. tom. 2. 84. c.
spiritus sanctus aliter adiuuat nondum inhabitans, aliter inhabitans. tomo. 2. 138. i.
spiritus sancti sensibilis demonstratio, quomodo accipienda tom. 3. 104. K. l
spũs sanctus loquutus est p Prophetas. ibid. i.
spiritus sancti repletiones. tom. 4. 223. c
spiritus sancti templa credentes. to. 6. 216. b. c. & fol. sequentibus. c.
spiritus sanctus etiam in Patriarchis. tomo. 7. 292. i. K.
spiritus Dei plenus est mũdus. to. 8. 527. a. b.
spiritum sanctum non habent, ab Ecclesia segregati. to. 10. 12. a.
spiritus sanctus loquutus est in Prophetis & Apostolis tomo. 10. 125. f g.
spiritus sanctus est in tota Ecclesia, sicut anima est in toto corpore & qualibet parte eius. tom. 10. 221. d

Spiritus sancti discessio.

Quid remanet in anima, spiritus sancti feruore discedente. to. 9. 178. a
Pater, filius & spiritus sanctus, simul deserũt impios. tom. 9. 241. h. i.
Quare spiritus sancti feruor animam aliquã tulum deserit. to. 9. 178. b.

Spiritus sancti opera, & effectus.

spiritus sancti effectus in cordibus nostris. tomo. 1. 78. c.
spiritus fouens animas infirmas. ibid.
spiritus cur solus ferebatur super aquas. ibidem. e.
spiritus Dei, amor. ibidem. e f.
spiritus sanctus dimittit peccata. tom. 1. 79. h
spiritus primitię. ibidem. i.
spiritus sanctus gemere dicitur, quando nos gemere fecit. to. 1. 271. i. K. to. 2. 140. K. to. 6. 217. g. & 221. g. h. 230. K. & 242. c. tom. 7. 421. g. h to. 8. 11. K.
De spiritu sancto natus Christus. tomo. 3. 47. m. & 54. m. & 157. i.
spiritus sanctus implet legem in nobis. tomo 4. 53. l. m.

spirituſſanctus neminem viuificat extra Eccleſiam. tom.2.69.b.
ſpiritus domini agit per bonos & malos.tomo.4.107.c.
De ſpirituſancto Mariã cõcepiſſe.to.4.136.f
ſpiritus vbi vult ſpirat. tom.4.222.f.
De ſpirituſſancti influxibus, & variis operationibus. to.4.337.d.
spiritus vis triplex. tom.4.342.e.
spirituſſanctus eſt ipſe q nos curat interius, ſine quo medicina ſpiritalis nihil valet. tomo.5.132.f
Quod in primæua Eccleſia, faciebat vnus homo acceptо ſpirituſancto, hoc modo vnitas facit vt linguis omnibus loquatur tomo.8.32.K.l.
ſpiritum ſuum quando Deus emittit, aufert ſpiritum noſtrum. tomo.8.402.l.m.
ſpirituſſanctus quomodo arguet mũdum de peccato, de iuſtitia, & de iudicio.tomo 8 421.l.m. tom.9.102 g.& ſequentibus
ſpiritus Dei bonus deducet me in terram rectam, quia ſpiritus meus malus, deducit me in terram peruerſam.tomo.8.547.m.
ſpirituſancto teſtimonium perhibente de Chriſto, timor omnis abſcedit.to.9.102.h
ſpiritus quomodo clarificet filium.tomo.9.106.g.h.
ſpiritus Dei nos hortatur ad ſe bibendum. Eodem.135.d.
Per ſpiritumſanctum, ideſt charitatem Deo reconcilii amur, & colligimur in vnum. tomo.10.10.h.i.
Chriſtus ſic in ſpũſancto peccata dimittit, ſicut in ſpirituſancto dęmonia eiicit.ibid.i
In ſpirituſancto populus Dei in vnum colligitur, ſpiritus vero immundus in ſeipſum diuiſus eſt. ibidem.m.
Ad ſpiritumſanctum proprie pertinet collectio in vnum, & remiſsio peccatorum. tomo.10.11.l.m & 12.e.f
ſpirituſſanctus habitator noſter ipſe facit, auget, perficit iuſtitiam noſtram.to.10.12.e
ſpirituſſanctus, ſpiritus vnitatis & ſocietatis diabolus, ſpiritus in ſe diuiſus. tomo.10.12 g.& i.K.
ſpirituſſanctus non ſolum indiuiſus, ſed & peccatorum quę in ſe diuiſa ſunt, dimiſſor & purgator. ibidem i
Sanctiſpiritus diſpenſatione pro meritis res geruntur. tomo.10.161.d.e
spirituſſancti effectus.t.10.220.K.l.& 221.e.f
Spirituſſancti nomina, & attributa.
Attributa ſpirituſſancti. to.9.170.K.l.
spiritus adoptionis, & ſpiritus timoris, idẽ ſpiritus. tom.4.48.b.& 424.m.
Aduocatus noſter.to.6.216.a.b. to.9.93.k.
Quare ſpiritus, amor Dei, & ſanctus, dicat. tom.9.185.b.c.
spirituſſanctus quare per aquam & oleum ſignificetur. tom.8.419.d
spirituſſanctus, aqua. tom.9.134.b.c
spirituſſanctus arra nobis data, non pignus. tom.10.70.a.b.
spirituſſanctus, calor. tom.10.183.f
spirituſſanctus charitas Dei. tom.3.48.m.& ſequentibus.tom.9.19.b.
spirituſſanctus quomodo ſolus dicatur charitas. to.3.109.f.& 153.m.
spirituſſanctus, columba.tom.2.137.i & ſequentibus tom.3 87.K.& ſequentibus
spirituſſanctus dicitur conſolator. tom10.6.93.d.e.& 216.a.b.
spirituſſanctus, digitus Dei.to.2.162.b.to.3.63.l.& 184.m.to.4.44.l.& 115.g.& 149.l.& 330.l. tom.5.156.e.to.10.69.m. Doctor fidelium.to.1.73.K.tomo.9.193.h.i.& 129.h.i.& ſequen.
spirituſſanctus, fons. tom.7.75.d.
spirituſſanctus, gratia dictus. tom.10.50.K.
spiriſſanctus, ſpiritus Heliæ & Moyſi.tomo.3.107.b. tom.4.49.i.& 81.a.b.
spirituſſanctus, ignis.to.1.78.e.to.2.137.l.m tom.3 87.K.
spirituſſanctus, & ſpiritus iræ Dei, idem ſpiritus. tom.4.49.a.
Lumen cordium. to.1.78.b
spirituſſanctus pignus, & arra beatitudinis. to.4.184.h. tom.9.56.h.i
spirituſſanctus, oleũ exultationis.to.6.240.b
spiritus rectus, ſpirituſſanctus: & ſpũs principalis quid ſit. tomo.8.162.b.c.
spirituſſanctus, in ſcripturis ſacris, dicitur ſapientia multiplex. tom.5.96.h.i
ſpirituſſanctus, numero ſeptenario ſignificatur.tomo.3.187.a.tomo.4.430.a.tomo 9.121.e.f.
spiritus ſeruitutis, q.to.4.425.a.to.10.69.l.m
spiritumſanctum virtutis nomine appellari. tom.9.106.e.f.
Peccatum in ſpritumſanctum.
Qui verbum dixerit in ſpiritumſanctum non

nõ ei dimittetur,&c.exponit.tom.10.9.d
Augustinus difficultatẽ quæstionis de peccato in spiritusanctũ in sermonibus ad populum,semper vitauit tom. 10.9.g.h
Spiritus blasphemia,quid. eodem.10.c
Spiritus blasphemia,ipçnitẽtia. to.10.10.m
Longam cordis impçnitentis cõtradictionẽ,Euãgeliũ verbũ breue appellat in spiritumsanctum. Eodem.11.d.& 12.g.h
Verbum dicit spiritumsanctum, qui vnitati Ecclesiæ,corde impænitenti resistit, vbi fit peccatorum remissio. tom.10.12.K.
Hæreses circa spiritumsanctum.
Spirituſſanctus,Faustus manichçus. tom.1. 40.c
spiritũsanctũ in se,nõ Apostolos descẽdisse,Cataphryges dicũt.to.2.56.K.to.6.5.i
Manichçi in suum archimanichæum.tom. 3.256.K.to.6.7.a.31.d.& 38.f.g
spiritumsanctum creaturam dicunt Macedoniani. tom.6.6.l.to.6.8.d.e
Eunomiani,siue Aetiani. ibidẽ vtrobique.
spiritumsanctum patre filioque esse minorem,Arriani docuerunt.to.6.8.b.& 22.K
spiritumsanctum aliquid dixerunt non esse alii esse,sed Deum non esse,sed creaturã alii cum ad dæmones eiiciẽdos nihil valere. tom.10.9.d.e
Sadducæi spiritumsanctum negabant, Pharisçi vero cum esse defendebant, sed in Iesu Christo esse negabant ibidem.e
Opiniones hçreticorum de spiritusancto. tom.10.9.d.e
Opinio quorundam quare peccatũ in spiritumsanctum non dimittatur & in filiũ dimittatur. tom.10.11.d.e
Error ponentium spiritumsanctum procedere a filio,ad sanctificandum creaturas tom.10.140.g
Error dicentium spiritumsanctum in filii incarnatione pro semine fuisse. tom.10. 222.l.m
spiritum commixtio.tom.3.227.c.& fo.sequen.& 288.f
spiritum apparitiones. tom.3.228.g.h
spiritum discretio. ibidem.g
spiritus quidem afficiunt mentem hominis sed solus Deus implet. to.2.166.h tom.3.227.c
spiritus rationales tom.3.193.K
spiritus quomodo partim ceciderint. ibidẽ
spiritus Dei bonus & malus. tom.4.223.a
spiritum bonorum & malorum ministeria. tom.2.26.h.i
spiritũ diiudicatio,donum Dei. to.4.323.g
spiritus Dei septem tomo.8.580.a
spiritus non sunt angeli,sed cum mittuntur fiunt angeli to.8.390.b.c
Quomodo cognoscũtur spiritus si ex Deo sint. to.10.87.m.& sequen.
Duo sunt spiritus,vnus Dei alter huius mundi. tom.10.195.l
spiritus immundus duplex tom.2.170.K.l
spiritus appellantur in scripturis etiã mali angeli tom.3.252.e
spiritus mundi huius,superbię spiritus. to. 3.270.d.tom.10.97.m
Spiritus malignus,quare spiritus domini dictus tom.4.222.K.l
spiritus mali ministri Dei. ibidem.i
spiritus malignus nocendi potestatem non habet,nisi a Deo ibidem
superbę animæ spiritus inflatus affectat quę Dei sunt. tomo.1.2.b
De spiritum malorum vel dçmonum deceptione. tom.5.12.f.g
spiritu cogitur Hemes idololatra confiteri Deos factos esse. tomo.7 3.i
Spiritus principum superbi sunt spiritus,& quid sit auferre spiritum principum. to. 8.277.g.h
spiritus maligni, maleuolentia pascuntur. ibidem.358.f.g
Vide,Dæmones.
De spiritu & litera.to.3.266.i. K. Retracta. tom.1.25.m.& 14.d.tom.1.44.tom.3. 20.l.tom.4.23.d
Litera occidit,spiritus autem viuificat,copiose exponitur.to.3.16.K. & 168.b.& 348.K.351.l.tom.4.48.b
Vide,Litera.
spiritus & carnis pugna to.1.11.i.& fo.seq. l.m.& 16.m.& 18.c.d.& i.K.& 52.g.h.& 229.m.& 276.K.l.to.2.10. m. to. 3.5.b.c. & 214.c.& 354.i.tom.4.204.m.& 422.f. tom.6.187.b.to.7.269.g
spiritus & cupiditatum regna, graphice describuntur tom.1.211.a.tom.2.148.d
spiritus carni seruiens, dicitur carnalis, sicut caro spiritui seruiens in paradiso cçlesti,dicitur spiritalis. tom.5.117.d
spiritus & carnis pugnę ratio, secundũ Manichęos

nichęos. tom.6.8.b
Spiritus & carnis ſpiritale, coniugium. Vide, Coniugium, Vxor.
Spiritales etiam venundati ſub peccato. to. 1.20.h
Spiritalis homo quomodo fiat. to. 1.236 g
Spiritalis domus ædificanda. t.2.85.a & ſeq. to.8.471.i.& ſeq.
Spiritales homines non diuidũtur, ſed carnales. tom.5.150.i.& ſeq.
Sicut in veteri teſtamento quidam ſpirituales, ita in nouo quidam carnales inueniũtur. tom.7.124.e f
Spitales etiam errare poſſunt, tom.7.146.b
Spiritalis intellectus credentem ſaluum facit. tom.8.75.f.g
ſpiritalib. inimici ſũt, oẽs carnales. ibi. 521.e
Spiritale in malo. to.9.85.d
Spiritalis, quis. to.10.59.l
Spiritales, duabus alis, id eſt, dilectione Dei & proximi, eleuantur in altũ. to.10.153.g
Spiritales a Dei & proximi amore ſeparari non poſſunt. ibidem
Spitamus, quid tom.4.54.d
Splendor patris, Chriſtus. to.2.96.i. tom.6.15.b.& ſeq.
ſplendor ſanctorum, quid ſit. to.8.423.b.c
De quibus ſplendor dicatur. tom.10.48.d
Qui eſt ſplendor glorię. ibidem d.e
ſpolia dicuntur quæ victis hoſtibus detrahuntur tom.8.232.a
ſpoliare Paganum, & veſtire Chriſtianũ. tom.10.79.d
ſponſus Chrs, ſpõſa Eccleſia. to.2.176.d.to. 4.195.h.to.6.27.d.to.8 29.f.& 131.i.to.9. 26.e.& ſeq. copioſe. tom.10.21.l.& 89.d
ſponſus & ſponſa, Chriſtus tom. 8.53.k.& 184.f.& fo.374.h.to.9.150.g
ſponſa nõ amabit niſi cũ facta fuerit vxor, quia fieri poteſt & vt alius ſponſet, & alius ducat vxorem. to.8.478.f.g
ſponſus & ſponſa coniuncti ſunt in vtero virginis. tom.9.124.g
Cognoſcens ſponſum & ſponſam, merito venit nuptias tom.9.126.e
ſponſus & ſponſa duo videntur, & vnus eſt to.10.142 h
Spurius Aemilius. to 5.25.h
Nemo tanta eſt firmitate ſuffultus, vt de ſtabilitate ſua debeat eẽ ſecurus. t.10.158.g
ſtadia 25. aut 30. quib. nauigatis Apoſtolis venit Ieſus, quid ſignificent. tom.9.47.e
ſtare, ſedere, quid tropice to.2.35.a
ſtare Dei. tom.4.349.d
ſtare, quid to.5.203.b.c
ſtare in ſcripturis, aſſiduitatem ſignat. tom. 8.4 e.& 87.c
ſtare perſeuerantium eſt. tom 8. 512.e. & ĩ.
ſtantem Ieſum videre quid to 10.19.a
ſtans Ieſus, quid ibidem.c
Qui ſint ſtantes. to.10.298.a.b & ſeq.
ſtatilinus Deus tomo.5.35.m
ſtatoris nomen, vnde. tomo.5.23.g
ſtatera charitatis to.6.271.c d
ſtatera dominica. tomo.7 126.d.& fo.ſeq.f
ſtatera in manu diaboli, deceptiones eius. tom.9.143 f.& h.
ſtaterę doloſę, & menſuræ duplices, ſũt vt lut gladius diaboli timẽdę. to. 10.234.h
ſtater, ponderis genus eſt, habens quatuor drachmas. to.8.525.g.h
ſtatus hominis qualis ante peccatum fuerit. to.5.129 f & ſeq.
De ſtatu hominum triplici. tomo 5.194 e
ſtatuta qũo dicaẽ mutare Deus. to.5.124 a
Conſtellationum vis incerta tom.1.48.g
ſtellæ non ſunt adorandę. tom.2.170.d
Ex conſtellationibus quid debeamus conii cere. ibidem.e.& ſeq.
ſtella differt a ſtella in claritate. exponit. to. 2.204.d
ſtellæ planetarum confictę. tom.4.130.e
ſtellarum poſitiones. to.5.40.c
ſtellę cæli nõ oẽs videri poſſunt. to.5.150.d
ſtellarũ numerũ vel ſyderũ qcũq; dixerũt ſe ſcripſiſſe, cõtẽnit Gen. liber. t.5.209. c.d
ſtella circumfulget Anchiſen. ibidem.d.e
ſtellarum nomine, Eccleſię particulares inſinuantur. tom.8.17.e
Non ſtellarum neceſſitate, ſed pro meritis ſuis quiſque agitur. to.8.263 e.f
ſtellę, ſigna ſunt temporum. tom 8.341.l
ſtellę tunc cadunt, cum &c. tom.8.343.d e
Deo numerare ſtellas, nõ puto eẽ magnum cũ & hoc homines conati ſint. t.8.562.i
Sunt ſtellę lumina quędam in eccleſia, conſolantia noctem noſtram. ibidem
ſtella matutina, prima reſurrectio baptiſmalis eſt. tom.9.141.l
ſtellarum nulla eſt poteſtas. tomo 10.158.e
ſtella Magorum. tom.3.250 g. tom.6.69.e.f
Orietur ſtella ex Iacob. &c. tom 4.310.e.f

Magna ſtella è cęlo cadens, perſonas potentium deſignat. tom.9.144.c
ſtella fuit tribus Magis lingua cœlorum. to.10.136.b
ſtella quæ Magos perduxit, quare ſe ſubtraxerit. ibidem.d
ſtella illa trium Magorum nunquam antea apparuerat, nec poſt apparuit. ibidem.h
Chriſtus nouã ſtellam declarauit natus, qui antiquum ſolẽ obſcurauit occiſus. ibidẽ
ſtelle Magorum quid erat ibidem
Quare magis venientibus Hieroſolymam, ſtella abſcondita eſt. tom.10.136.k
ſtella, die qua natus eſt Chriſtus, tribus Magis in Oriente apparuit ibidem.m
ſtella a Chriſto in cęlo demõſtrata, Chriſtũ demonſtrabat adorandum. Eodẽ. 137.c
In ſtellæ luce gratia Dei, & in tribus Magis, vocatio gentium deſignatur. Ibidem.e f
Error aſſerentium Chriſtum ſub certo ſtellarum decreto fuiſſe natum. ibidem.m
Chr̃s non ſub dominatu illius ſtellę, ſed potius ſtellæ illius dn̄s apparuit. eod. 183.a
ſtella Magorũ nõ tenebat ſydereas vias. ibi.
De ſtella Magis apparente ante biennium. tom.10.316.e.& g.
Deus Magis reuelauit, quod ſtella indicare non potuit ibidem.
Quare ſtella Magorum biennio ante Chriſti natalem apparuerit. to.10.316.h
ſtelliones. tom.5.142.m
ſthenelus ſiue ſtheneleus. to.3.170.a
Stephanus Græce, dicitur Latinè corona. to.8.193.b.to.10 255.h
Stephani martyris reliquiæ. tomo.2. 138.e
ſtephanus. tom.5.185 g
Beati ſtephani verba ex Actis Apoſtolicis citantur to.5.227.g.& ſequen.
ſtephano prædicante clauſerunt Iudęi aures ſuas tom.8.188.a b
ſtephanus martyr ſæuiebat in Iudęos ore, corde diligebat, ideo non eſt victa charitas in eodem. to.8.511.h.i.tom. 10. 245. a.b.& 255.i.K
ſtephanus ex ſuo martyrio cẽtenum fructũ domino reportauit tom.9.212.d.e
Si ſanctus Stephanus ſic non oraſſet, Eccleſia Paulum non haberet. tom.1.255.f.& 256.g
ſtephanus, exemplo Chriſti, orauit pro inimicis & perſecutoribus, ipſum lapidantibus. to.10.157.f.& 194.d.& 212.b.& 245.a.257.i.K
ſtephanum vocat Auguſtinus Apoſtolum. to.10.194.d
ſtephanus talia in oratione exhibuit qualia in menſa domini ſui comedit. t.10.255.e
ſtephanus primus Chriſti veſtigia ſecutus. ibidem.h.& m.& ſeq.
ſtephanus prędicando Iudęis, cõciliabat auditores vt commẽdaret ſaluatorẽ. ibi.l.m
Qui ſtephanum fuerit imitatus, & pudicitię palmam & martyrii conſequetur coronam. tom.10.256.i
ſtephanus plus Iudæorum impietatem, quã ſuam mortem dolebat. ibidem.l
ſtephanus pulcher erat corde & corpore. tom.10.257.d
Iudęorum conſilium aduerſus Stephanum. ibidem.e & ſeq.
ſtephanus diſputabat in Iudęos, ſuper cerimoniis ipſorum ibidem.e
ſtephanus rapitur, ad Iudæorum concilium ibidem.g
Cõſtantia Stephani, inter Iudæos. ibidẽ.h.i
ſtephanus plenus ſpiritu ſancto, iam cœlo aperto Dei gloriam vidit. tom.10.220.g
Viuebat Stephanus de Chriſto, ſicut ſarmẽtum de vite. to.10.255.c
Stephanus diſcipulus erat ordine, ſed magiſter exemplo. to.10.256 i.& K.
Mortem quam ſaluator pro omnib. dignatus eſt pati, Stephanus primus reddidit. ibidem.l
Quod Stephanus prępoſitus eſt fęminis, teſtimonium meruit ſyncerisſimę caſtitatis. ibidem.i
Sancti Stephani miracula. tom.5.230.m.& ſeq. to.10.257.K
Ad beati Stephani memoriam multi mortui reuixerunt. to.5.231.b
Eucharius præsbyter Hiſpanus, memoria sãcti Stephani morbo calculi ſanatus eſt to.10 257.l
Lucilli Epiſcopi fiſtula, reliquiarum ſancti Stephani portatione, ſanata eſt. ibidem.K
Mulier cęca, oratione ſancti ſtephani illuminata eſt. ibidem.
Eucharius presbyter morbo alio vita ſanctus, per dicti ſancti memoriam ſuſcitatus eſt. tom.10.257.l

Martialis

Martialis infidelis, oratiõe generi fidelis ad sanctũ Stephanũ, in Christũ credidit. ibi.
In vrbe Calamæ duo podagrici, duo ciues, & vnus peregrinus, memoria sancti Stephani sunt sanati. to. 10. 257. m
Puer quidam rota collisus ad memoriã sãcti Stephani delatus, reuixit. ibidem
Filia cuiusdam Bassi, Syri nomine, per vestem suam, quæ memoriam dicti sancti tetigerat, sanata est. eod. 258. a
Clarissima quędam fęmina, nomine Petronia, meritis beati Stephani diuturno languore liberata est. ibidem. b
Filius cuiusdam Irenęi defunctus, martyris oleo perunctus, reuixit. ibidem
Filius tribunitii Eleusini, post orationẽ sup. memoriã martyris, suscitatus est. ibidem
Ex decem fratribus trementibus membris, vnus apud Hyponem sanatus est, meritis diui Stephani. to. 10. 258. c
Soror ex prędictis decem eo modo quomodo frater est sanitati restituta. ibidem. e. f
De sãcto Stephano sermo. septẽ. t. 10. 255. c
Stercoris vtilitas. tomo. 1. 259. a
Stercutius, stercoris inuentor. ibidem
Stercus, Iudæos persecutores designat. tom. 5. 159. g
Stercus, vnde dicatur. to. 5. 172. K
De stercore eleuare pauperem, & collocare cum principibus, quid sit. tom. 8. 428. & 539. l
Cophinum stercoris, in Euãgelio, id est, sordes pœnitentię. tom. 10. 13. e
Stercore nihil sordidius, quo si bene vtaris, nihil fructuosius. ibidem. e
Stercora, detrimenta, & damna, quæ existimauerit Apostolus, vt Christum lucrifaceret. tom. 10. 73. d
Stercoris locus opportunus, dat fructũ, importunus autem locum facit immundũ. tom. 10. 204. e. & g.
Steriles fœminæ quomodo cõceperint. to. 3. 118. e
Lætare sterilis quæ non paris, &c. exponitur. to. 4. 304. b. & seq.
Sterilitatis allegoria. to. 6. 66. l.
Nemo sternutationes sacrilegas obseruet. tom. 10. 245. g. h
Stigmata Iesu porto. tom. 4. 441. m
Stillicidia Ecclesiæ, quæ sint. tomo. 8. 220. d
Stimula, dea. tom. 5. 33. e. & 34. i
Stimulus satanæ. tom. 7. 251. g
Stipendium iustitiæ, vita æterna. to. 2. 144. K
Quod stipendium est militantium, hoc est merces operantium. ibidem.
Stipendium peccati, mors. tom. 3. 63. k
Stoici notati. tomo. 1. 254. h
Stoicorũ, de origine verborum, opinio. to. 1. 93. m.
Stoici peccata faciunt paria. to. 2. 34. m. to. 4. 116. m
Stoicorum secta vsque ad Christum duravit. to 2. 79. k
Stoici nil nisi corporea cognouerunt. to. 2. 79. d. e.
Stoicorũ & Peripatericorũ differẽtia. t. 5. 75. l
Stoicorum misericordia. tomo. 5. 76. i
Stoici. ibidem. h
Stoicorum error, ponentium mala corporis non esse mala. to. 5. 188. d. e
Stoici insignes dialectici. tom. 2. 68. c. & m.
Stoicorum & epicurẽorum opiniones contrarię. tom. 10. 69. d. e
Stola data Adę. tom. 3. 196. f
Stola prima. to. 4. 117. K. to. 7. 14. f. tomo. 9. 136. l
Stolæ albę, dona spiritussancti. to. 9. 143. l m & fo. sequen. d
Quæ sint stolę albę datæ martyribus. tom. 10. 25. K. l
Stola animæ nostræ per quid corrumpatur & per quid resarciatur. to. 10 98. K
Stomachum Faustus Manichęus legẽdo rupit. tom. 6. 123. i
Strati nomine aliquid terrenum significatur in quo anima infirma in hac vita requiescit, quod tunc versatur in infirmitate, cum, &c. tom. 8 120. d
Strenua, dea. tom. 5. 34. K
Struthionum ossibus superstitiosi vtuntur. tom. 3 11. e
Actiua pars studii sapientiæ. tom. 5.
In studio nostro indigemus diuino magisterio, & adiutorio. tom. 5. 193. d. e
Studio cognoscendæ veritatis nemo prohibetur. tom. 5. 194. e. f
Oẽ studiũ pii hoĩs, in hac vita, qđ to. 10. 18. a
De studio sapientię. tom. 10. 185. b. e
Stultorum immensa turba. to. 1. 140. e
Stultitia an cum Deo sit. to. 1. 161. f
Stultitia, egestas animi. tomo. 1. 171. i. K
Omnis stultus miser. ibidem

ſtulti,& ſapientis,diſcrimen.tom.1.211.a.b.
Inter ſtultitiam & ſapientiam,medium quid dam. to.1.14.h.& 229.i.K
ſtultitia quid. eod.156.m
ſtultitia Dei, to.2.136.e.
ſtultus vt luna mutatur,exponit.to.2.169.m
ſtultorum & ſapientum ſcopi.tom.1.91.g.h.
ſtulte quęri quare Deus condiderit mundũ. eodem.167.i.
ſtulti qui ſibi placent,tanquam de bono a ſe ſibi parto. tom.2.184.b.
ſtulti aſinis comparati. tom.4.449.c
ſtultiloquia atque turpiloquia ſunt cauenda tom.9.252.f.
ſtultum eſſe,eſt tenebroſum in corde eſſe.to mo.107.l
ſtultum eſſe,quid. to.10.148.f
ſtupor. tom.1.68.a.
ſtupra in maſculos,&c. tom.5.152.f.g.
Virtus animi an ſtrupris cotaminari poſsit, etiam ſine voluntatis aſſenſu.tom.5.6.a.b
ſtylum variat Auguſtinus. to.1.267.g.
ſtylum Auguſtini taxat Hieronymus. tomo. 2.16 c.
Ex ſtylo iudicium. to.2.55.K.
ſuadere & ſolicitare poteſt diabolus,perſua dere vero non. to.10.96.g.
Quod ſuauitas diſci non poſsit niſi delectet tomo.8.452.e.
Mentis ſuauitas,maior quã ventris.t.10.25.a
ſuauitas ad peccatum inducit.tom. 10.76.d.
ſubditis ſeruire non nocet, niſi eorum iniquitas propria to.5.31.g.
Niſi ſubdatur voluntas Deo, habere iuſtitiã non poteſt. eodem 97.K.l.
Quales eſſe debeant qui imperant, non eſt ſubditorum diſcutere. to.9.225.a
Conſilia ſubditis data ſi bonum habuerint paſtorem,& ſi malum. tom.10.38.K.l.
subditi cõſolationem habent, ſiue prælatus ipſorum bonus ſit,ſiue malus. ibid.
subigus,Deus. to.5.54.K.& ſeq.
Quæ dicantur de ſubiecto,quæ ſunt in ſubie cto. tom.1.98.m.& ſequen.
Quę de ſubiecto ſignificentur. Eodem.98.d
ſubiiciamur,vni,vel alteri, parum intereſt. tom.1.107.e.f.
Omnis ſubſtantia bona tomo.1.238.f.& ſe quen.& ſo.ſequen.a.b.
ſubſtantia,& accidens tom.1.97.K.l
Quæ ſint in ſubſtantia,& quę extra.eo.99.g.
ſubſtantiæ duæ Manichęorum.to.1.235.m. tom.6.6.e.
ſubſtantia nulla per ſe mala, ſed p incõgruẽ tiam. tom.1.258.K.& ſequenti.
ſubſtantia,pro perſona. tomo.2.69.l.
ſubſtantia a ſubſiſtendo dicta tomo.3.113.b.
ſubſtantia quomodo dicatur Deus ibidem.i
Quomodo confiteamur vnius ſubſtantię eſſe patrem & filium & ſpiritum ſanctum. tom.8.239.f.g.
Quod tãta ſit ibi ſubſtantiæ ſocietas,vt ęqua litatem admittat,pluralitatem non admit tat. to.8.239.h.
Hęreditaria ſucceſsio. tomo.3.302.l
Succinctoria primorum parentum. vnde. tom.10.64.a.
Quibus potiſsimum ſit ſuccurrendum. to. mo.3.5 g.
ſuccurendum omni laboranti & periclitan ti de vita ſiue anima. tom.10.77.a.b
ſudor Chriſti. tom.3.348.f.
Eſſe quoſdam qui ſudent,quum velint. tom. 5.129.a
Sufflare quid ſit. to.5.100.d.
Suffragia ſanctorum valent.to.5.220.K.& ſe quen & fo.ſequen.l.& ſequen.
ſuggeſtio diabolica, miracula petere. tomo. 1.66.l.
ſuggeſtio ſerpentis in paradiſo.to.2.233.c. d.& fo.276.a.b.
Cuius ſuggeſtione diabolus ceciderit. Eodem.233.d.e.
ſuggeſtio. to.4.397.d
Quod ſumme eſt. to.4.212.b.
Ego ſum qui ſum,exponitur.tom.5. 103.m.
Ego ſum,proprium ſoli Deo to.9.63.i.
ſumma,ideſt,concluſio. to.1.93 e.
In ſummo bono & ſummo malo inuenien do,multum laborauerunt philoſophi. to mo.5.186.f.g
ſummum malum. ibidem.g.
ſummum bonum. ibedem.
ſummi boni opiniones diuerſe. ibid.
ſummum bonum non eſt in hac vita. ibidẽ
ſummum bonum & ſummum malum,quid tom.5.187.d.
ſummũ bonum, bonũ erit beatitudinis certiſsimæ & æternæ,vel beatitudo pacis huius.Eodem.197.a.
Filius Sunamitis non potuit a Gieti ſuſcitari.tom.10.129.i

ſuper

super & Subter. tom.1.92.l.
Rebus superior. tom 3.350.c.
Christus de supernis dicebat se esse, ideſt,de patre,qui supra omne est. to.9 63.c.
Infra nos est caro nostra,supra nos est Deus noster. tom.9.254.i.K.
Obseruatio superiorum ad inferiores. tom. 10.308.i.K
superbia quid sit.to.1.274.h.tom.5.125.K.l.
superbiæ vitium. tom 1.66.a.& seq.
supbiæ vitio nihil est immanius t.1.147.K.l
superbia,auertit nos a sapientia.eo.233.a.b.
superbia appetit potentiã, quę refert ad agẽdi facilitatem, quam non inuenit nisi ãa perfecta & subdita Deo, & ad eius regnũ summa charitate conuersa.tom.1.246.b.
supbia est,deserto secretario cõsciẽtię,foris videri velle,quod non est.tom. 1. 274.h.
superbia, est mater omnium hęreticorum. ibidem.i.tom.6.38.d.
Per superbiam nõ solum fiunt mala,sed etiã pereunt bona. to.2 39.e & 153.K.
superbia destruit omnia bona,& maxime in recte factis est timenda. tom.2.79.m
supbia destruit,qđ iustitia ędificat.to.2.95.e
Inter apicem superbię & voraginem desidiæ,iter nostrum temperare debemus. tomo.2.111 e
superbia,consortium odit. to.2.179.g
superbia mater inuidię,nec vnquam est sine tali prole aut comite.tomo.2.180.g.tom. 4.323. m.tom.6.266.g.h.
superbia,est auersio a bono,&c.t.2.183.a.b.
superbia e st Dei iustitiæ contraria, qui fidit tanquam de operibus propriis. ibid.e.f.
superbię tumor, quandoq; sanatur per molestias & tribulationes temporales.tom.2 188.l.& 260.h.
superbia habet quendam appetitum vnitatis & omnipotentię, sed inprincipatu rerum tomporalium : quę omnia veluti vmbra transeunt. tom 1.244.K.
superbia lapsi cũ simus, humilitate ad patriã redeamus oportet cum tribus regibus, q per aliam viam reuersi sunt in regionem suam.to.3.47.K.100.h
superbia est maxima culpa, quare huic peccato datur maxima pœna. tom.3.102.e.
superbia est vitium,cui plus cæteris, lege diuina resistitur. ibidem
superbiæ destructio,est humilitas Dei incarnati. to.3.116.m.
superbia est maximum impedimentum , ne homo Deo adhęreat. to.3.139.h.
superbia est amor propriæ excellentię, inuidia aũt,odium fœlicitatis alienæ , superbia namque est causa inuidię. tom.3.219.a.
superbia est caput & origo omnium vitiorũ ib d.& tom.4.479.a to.5.104.K & 121.g. tom.9.48.f.& 132.f.tom.10.35.c.& 173 e.& 285.g.
superbia habet cõfusionis deformitatẽ,non aũt confessionis humilitatem.to. 3.223.e
superbię vitio & ingratitudinis, multi a diuinæ ĥabilitate substantię repulsi sunt.tomo.3.269.h.
superbia. to.3.347.b.
superbia & inuidia. to.3.353.i
superbia vituperatur. tomo.4.381.d
superbiam reuelationis congruenter significare videtur specula Galaad.tom.4.109.e
De superbia nascuntur hæreses , schismata, detractiones,inuidię,iræ,rixę, dissentiones,contentiones,iactantia,verbositas,vanitas,&c.huiusmodi. to.4.379.a.
superbia,ex angelis fecit dęmones.ibidem.b
superbia non est sine cupiditate. ibid.a
Cum superbia non est acceptum Deo,quic quid homo facit. tom.4.381.d.
superbus quomodo cognoscatur. ibidem.
superbia dinoscitur in verbis, gestis , vultu, & incessu. ibidem.f
superbiam carnis nostræ teramus,quia caro est quę animam perdit, & totam superbiam adfert. to.4.387.e.
superbiam vitare debemus , & amici gratiã humilitatis beneficio prœuenire debemus ob hanc causam populũ & vrbes filiorũ Ammon,gladius Dauid & ignis consumpsit. to.4.390.m.
superbia,humilitatem violat. to.4.431.d
superbia magis damnatur in paupere, quam in diuite. to.4.297.a.
Deus permisit a Barbaris virgines violari,vt superbiam deponerent. to.5.10.a
superbia diaboli homo possidebatur, a quo liberauit humilitas Christo. eod.79.i.K.
superbia abstulit a philosophis Christi cognitionem. to.5.90.d.e.
superbia peccatum angelorum. ibid.104.K.l
superbia non est vitiũ dantis potestatem,vel etiã ipsius potestatis,sed animæ peruersæ amantis

amantis poteſtatem ſuam, potẽtioris cõ
tẽpta iuſtitia, ſed ſcilicet Dei. to.5.105.f
ſuperbia decidit & euaneſcit quodcunque
ingenium. tom.5.124.f
ſuperbia prẽcesſit malum opus primorum
parentũ, qa puersã appetierunt celſitudi
nẽ, & ſibi nimis placuerũt. Eod. 125. K.l
ſuperbia facit eſſe deorſum, humilitas ſur-
ſum. ibidem.l.m
In ſuperbia & humilitate, diſcernitur ciui-
tas Dei a ciuitati diaboli. ibidem
ſupbia q̃ in peccatis manifeſtis excuſatio-
nẽ quærit, eſt damnabilior. ibid. fo. ſe. d. e
De ſuperbia transgreſſionis, quæ ipſa fuit
tranſgreſſione deterior. ibidem
ſuperbia ſignificatur in erectione turris Ba
bylonię contra dominum. tom. 5. 144. a
ſuperbia, peruersè imitatur Deũ. t. 5. 192. c. d
ſuperbiæ proprietates. ibidem
ſuperbia eſt mater errorum, ſicut Eccleſia
catholica eſt mater omnium Chriſtiano
rum. tom. 6. 129. i. tom. 9. 231. f
ſupbia nos priuat hæreditate cęleſti, quod
Hiſmaelis exhęredatio figurat. tomo. 7.
204 h. i
Ad ſuperbiam vincendam atque auferẽdã
cęleſtis medicus venit humilis. t. 7. 228. g
In ſuperbiã extolli proprię volũtatis eſt ho
minũ, non operis Dei, neq; enim ad hoc
eos compellit aut adiuuat Deus. ibid. m
ſuperbia ſæpe gratiam impedit, quę niſi gra
tia ſuperetur, ad iuſtitiam nemo conuer
titur. ibidem
Non omne peccatũ ſuperbia eſt. to 7. 241. d
Per ſuperbiam multa peccata committun-
tur, ſed neque omnis ſuperbę fiunt, quæ
perperam fiunt. ibidem
ſuperbiam aliquando Deus non citò ſanat,
pro qua tamen ſananda, animę cũ lachry
mis & magnis gemitibus ſupplicãt. ibi. f
ſuperbia captiuatoris, redemptoris humili
tate deſtruitur. tom. 7. 262. f
ſupbia in humana miſeria peior hoſtis ca-
uenda eſt. tomo. 7. 334. i
ſuperbia tom. 8. 4. h. tom. 10. 57. b. c
ſuperbia vitium eſt maximum, quia caput
eſt omnium vitiorum. tom 8. 32. b
Maximum ſuperbiæ genus eſt de bonis Dei
ſe ſuper alterum extollere. Eodem. 63. h.
& 501. f. g
ſuperbia eſt radix & pes peccati. to. 8. 90. a
Inde ſolũ puniendus eſt diabolus, quia ſolæ
ſuperbia lapſus eſt, & ideo inuidet ſtãti,
qa comes ſuperbiæ inuidẽtia. Eod. 197. a
Omnia vitia in malefactis timenda ſunt, ſu
perbia in bñfactis plus metuẽda eſt. ibi. b
Comprehendi in ſuperbia ex maledicto &
mendacio, quid ſit tom. 8. 297. m
ſupbia eſt velle ſimilis eſſe Deo. eo. 254. i. K
ſuperbia vana granditate tumens non ſinit
hominem ambulare per arctam viã Chri
ſti. tom. 8. 427. i. k
Sicut ſuperbia præſumit, ita humilitas con
fitetur. Eodem. 475. k
ſuperbia, malorũ, quæ a creaturis patimur,
eſt cauſa. tom. 9. 3. i
Diabolus vincit, quemcunque ſuperbum
facit. tom. 9. 134. l. m
Aegyptiorum ſuperbia, muſcis & ranis hu
milibus domita eſt. Eodem. 136. K
ſuperbia fuit cauſa diuerſitatis linguarum,
humilitas autem vnitatis. tom. 9. 12. h
ſuperbia eſt mater inuidię. tom. 9. 198. b. c
ſuperbia excuſationẽ nõ habet, cætera pec-
cata habent. Eod. 205. m. & ſequentibus.
ſuperbię ad cętera peccata comparatio. ibi
dem. 206 a. b
Qui ſuperbiam habet, omnium malorum
habet principium. tom. 9. 206 b
ſuperbia naſcitur, quando quis fratres non
dignatur viſitare. ibidem. c
ſuperbię & humilitatis conflictus. tomo. 9.
224. h. i
Vna mater ſuperbia, omnes hæreſes, licet
diuerſas, genuit. tomo. 9. 231. i. K
Quod per primorum parentum ſuperbiam
amiſſum erat, per Mariæ humilitatem re
cuperatum eſt. tom. 9 261. b. c
ſuperbiæ conditiones. tom. 9. 136. m. & ſeq.
tom. 10. 293. f
ſuperbia cauenda. tom. 10. 7. b
ſuperbia cecidit homo, humilitate reduci-
tur in ſtatum priſtinum. tom. 10. 29. i. &
96 e. f
ſuperbia & inuidia diabolũ mittũt in ignẽ
ęternum. tom. 10. 45. h
ſuperbiæ deteſtatio. tom. 10. 45. h. & 55. K
ſuperbia prior eſt in vitiis. tom. 10. 45. i
ſuperbia ne prior an inuidia. ibidem
ſuperbia, amor excellentię. ibidem
ſuperbia & humilitas, vtraq; quid efficiat.
ibidem. m. & ſeq copioſè.

ſuperbia angeli ceciderunt. eodem. 46.a.
ſuperbia fecit nos recedere a vita. ibidē e.f
ſuperbia, diuitiarum vermis. tomo. 10. 97.a
ſuperbia impedit animę reditū. to. 10. 10.b
ſuperbię tumor, & contra ipſum remediū ibidem.d.& ſeq.
ſupbia non poteſt abſcondi ab oculis Dei. tom. 10. 120.h
Per ſuperbiam primus homo deiectus eſt. tom. 10. 126.c
ſuperbia non eſt magnitudo ſed tumor. to. 10. 134.f
ſuperbia Aegyptiorum decem plagis affligitur. tom. 10. 175. 1. & ſeq.
ſuperbiæ morbus cauendus eſt in diuitiis. tom. 10. 183. m
Nihil profuit ſuperbia diuiti. tom. 10. 213 c
ſuperbia ex angelis dęmones fecit. tom. 10. 283. m
De ſuperbia & humilitate, Sermo. ibidem
ſuperbia de paradiſo Adam expulit. eodem 284. a
Exempla multa ſuperbiæ. ibidem. a. b
Effectus ſuperbiæ. ibidem. b
Quid ſuperbia vitę. tom. 10. 293. f
A ſuperbis Deus non inuenitur, ꝓpinquat enim obtritis corde. tom. 1. 34. f. g
ſuperbus miſer, indignus eſt miſericordia. eodem. 227. a. b
ſuperbus non deſiderat habere conſortem. tom. 2. 67. K. in fine.
ſuperbi quare diſplicent Deo. tom. 2 86. K
ſuperbos arguit Auguſtinus. tomo. 2. 119. h
ſuperbus ſolus cupit eminere. tom. 2. 179. g
ſuperbi in vnicornibus intelliguntur. tom. 2. 179. h Vide, Vnicornis.
ſuperbi huius mundi Chriſtianis aduerſantur. ibidem.
ſuperborum hominum viuentium ſecūdū ſpiritum terrenū, & de ſua vanitate prę-ſumentium, quodammodo aufertur ſpiritus proprius. tom. 3. 213. K
ſuperbi ex mutatiõe nominis ſancti Pauli, exemplum humilitatis ſumere debent. tom. 3. 268. K
ſuperbi & immundi per porcos in ſcriptura intelliguntur, in quos dæmonia ire ꝓmiſſa ſunt. tom. 4. 115. e
ſupbus cupit ſe sẽper laudari ab hominib. & de bonis, qb. alienus ẽ, ꝓdicari ſe vult, nõ patitur ſe cuiq: eſſe ſubiectũ, ſed ſem per iter ſuos pares primatũ cupit tenere & in maiorẽ gradũ aſcendere, & qđ meritis obtinere nõ pót, adulando & detrahendo prælatis, vult i uadere. to. 4. 381. e
ſuperbus Deo odibilis & diabolo ſimul eſt & quomodo naui comparetur. ibidem
ſuperbi regna terrarũ, ſicut humiles regna cęleſtia deſiderant. tom. 4. 393. f
ſuperbi. tom. 5. 2. b. c
ſuperbus Cato ſubiici dedignans imperatori, occidit ſeipſum. to. 5. 8. K. & ſeq. & ſo. ſeq. b
Qđ ſuperbiũt quidam damnabilius ſeu culpabilius, qa ſciunt animi affectiones moderari, & huiuſmodi. eodem. fo. 104. K. l
ſuperbi dicũtur ſibi placentes. to. 5. 125. l. m
Audeo dicere ſuperbis eſſe vtile cadere in aliquod peccatum apertũ, manifeſtũque vnde ſibi diſpliceant, qui iam ſibi placendo ceciderant, Et exemplificat de Petro. ibidem fo. ſeq. a & ſeq.
ſuperbis philoſophis quare Chriſtus vilue rit. eodem. 91. a. & ſeq.
ſuperbi rete ruperũt, de quo habetur in euã gelio. tom. 7. 2. b
ſuperbi ſunt quibus parum eſt quia mala ſa ciunt, ſed & peccata ſua defendunt. tom. 8. 344 c
ſuperbus quis ſit. eodem. 331. b
ſic odit Deus ſuperbos, vt ei magis placeat humilitas in malefactis, quàm ſuperbia in benefactis. ibidem. c. d
ſuperbus eo ipſo quo ſe altum putat, cadit. ibidem. f
Omnis ſuperbus fictus & mendax. tomo. 8. 476. c. d. & 532. b
Omnis ſuperbus ſe attendit, & magnus ſibi videtur qui ſibi placet. eodem. 477. b
ſuperbi quare abundent. to. 8. 479. a. b
ſuperbi ſuperiores ſe putant omnibus hominibus, cum ſint per iniquitatem inferiores omnibus. eodem. 483. h
ſuperbis non ſufficiat, ꝙ eos qui ſancti ſũt, non diligunt & imitantur, verumetiam vbicunque poſſunt, perſequuntur. to. 9. in Apocalypſi. Homil. 12. in prin.
Qui ſuperbit, in iudicium diaboli incidit. tom. 9. 205. m. & ſeq.
Contra arrogantes & ſupbos. to. 10. 21. f. g
ſuperborum mors. tom. 10. 23. m
ſuperbi humiliabuntur. tom. 10. 42. e. f

ſuperbus non pōteſſe nō inuidus.to.10.45.h
ſuperbis contin entibus expedit cadere: to. mo.10.46.a.
ſuperbi pereunt de via iuſta.tom.10. 174.m
ſuperbus ſic ſe erigit contra Deum, ſicut fumus contra cœlum. to.10.183.g.
ſuperbus raro vel nunquam obediens eſt.to mo.10.307.d
ſupererogare ęgroto, qd myſtice.t.6.273.c.
ſuperſtitioſa phantaſmata noſtra. tomo.1. 242.e.f.
ſuperſtitio, dęmonum honor.tom.1.246.b.
De ſuperſtitioſis. tom.1.234.a.b.
ſuperſtitioſę obſeruationes taxatę.to.2.91.h & ſequen.
ſuperſtitioſa timiditas in ceremoniis.tomo. 2.167.i.
ſuperſtitiones gentilium. tom.3.11.d.e.
ſuperſtitio mathematica. ibidem.f.
ſuperſtitio, meretricis nomine dicta. tomo. 4.118.c
ſuperſtitio quid ſit. tom.5.38.K.
ſuperſtitiones antiquorum ablatę ſunt per Chriſti humilitatem per Apoſtolorū prædicationem, & martyrum fidem. ibidem.
Diluuium multarum ſuperſtitionem. tomo. 5.103.m
ſuperſtitiones, inimicitiæ, & huiuſmodi etiã in amicorum honeſtis amoribus plerunque contingunt. to.5.189.e
Quæ ſint ſuperſtitiones. to.9.240.K.l. & ſeq. 240.b.c. & ſequentibus.
ſuperſtitio vana, fidei eſt incompoſsibilis. tomo.10.153.a
ſupplantatur maior frater a minore, & quid repræſentet. to.10.34.l.
ſupportãtes inuicem in dilectione, exponit tom.8.368.K.
ſupplicium nominatur pœna peccati. tom. 1.12.i & 230.a.
ſupplicia peccatorum ſuorum animas luere. eodem.231.c
ſupplicia nocentum moderanda. tom.2. epiſto.202
ſupplicia quare nos terreat dominus. eo.3.d
ſurdi qui. tom.1.200 e. tom.4.111 a
ſurdus & ſurdaſter differunt. to.2.85.i.
Duplices ſurdi. to.10.17.k.l. & 18.f.
De ſurdo & muto, Sermo. eod.319.l.
ſurgunt indocti, & cœlum rapiunt. tomo.1 54.c.
ſurgere non potuit homo, qui ſponte ceciderat. tomo.1.111.h. & 222.K.l. tom.3.53. f. tom.4.200.l.
ſurgere ante lucem quid ſit. tom.8. 489.l.m.
ſurgite poſtquam ſederitis, quid ſit. ibidē.m.
ſurrectio exaltationem ſignificat. ibid.
ſus cœnum mauult quã vnguentum preciosum. tom.1.32.h
ſuſanna tentata. to.4.408.m
Clamor Suſannæ. tom.10.70.a.
De Suſanna, Sermo. eod.187.c.
ſuſannæ caſtitas iudicem Danielem promeruit. ibidem.d.e.
ſuſanna inimicos ſuos tacuit, & vicit. ibid.d.
Conſtantia Suſannę. tom.10.246.d.e.
Infirmus Suſannæ ſexus contra viros exurgit fortior. ibidem.e.
ſuſanna quæ mori voluit, cum gloria caſtitatis euaſit. ibidem.
Non ſic te ſuſcepit Deus, quomodo infantem, aut ægrum ſuſcipit mater vel medicus. tom.8.140.a.
Chriſtus ſe ſuſcitauit. tom.8.314.a.
ſuſpitioſi. tom.4.391.m.
ſuſpitiones, inimicitiæ, & huiuſmodi, i amicorum honeſtis amoribus plerunque cõtingunt. to.5.189.e.
Quod in ſeipſo agit, hoc de aliis quiſque ſuſpicatur. to.8.447.g.
Ideo datus ſuſpitionibus locus, qa &c. ibid.
Hoc procliuius ſuſpicatur homo in altero, quod ſentit in ſeipſo. ibidem.i
Contra ſuſpitionis malum quod remedium ibidem.i.k.
Non ſuſtinet niſi qui nondum accepit quod prouiſum eſt. to.8.499.K.l.
Qui ſuſtinentiam perdidit, effœminatus eſt, & perdidit vigorem. eod.46.h.i.
ſuſtinendo dominum, habebis eum. ibidem
ſuſtine dominũ, viriliter age, & ſuſtine, quo modo intelligatur. to.8.50.i.
De eo quod propheta dicit in Pſalmo, Suſtine dominum, viriliter age, & confortetur cor tuum, Homil. tom.10.95.i
ſuſtine dominum, quid. ibidem.
ſichem. to.5.149.f. & ſequen.
ſycomorus quid interpretetur. to.10.63.l.m
ſycomorum in Iudæa multitudo. ibid.
Obſeruatio ſyderum. to.3.11.h
ſyderũ magnitudo, & an æqualiter fulgeant. eodem.175.f. & ſequentibus.

Et de

Et de fatis ſyderum. ibid.h.& ſeq.
ſydera an rectores habeant. eod.175.l.
ſyderum fata Priſcillianiſtę admittunt.tom. 6.7.b.c.
ſyderum afflatus ad quid valeant tom.5.5.f.
ſyderum poſitioni nihil eſt attribuendũ, ſiue fato, quod homini accidat boni vel mali. tom.5.39.2.& ſequen.
ſyderibus vnde nomina impoſita legantur. to 8.342.l.m.
Non ideo ſunt colenda, quia, inde aliqua ſimilitudo ducta eſt ad ſignificationẽ ſanctorum. eodem 344.b.c.
Quid ſignificet quod quarta die formata leguntur. ibid.a.b.
ſicut ſydera peragunt itinera ſua in cęlo, nec mouentur iniuriis & criminationibus hominum, ſic ſanctificare debent. ibidem.c.d.& 346.f.
Vide, Aſtra
ſyllę mors, & quomodo prę iracundia vomens ſanguinem moritur. to.5.18.f.
ſylla fingit dæos ſibi loqui. to.5.18.d
ſyllę tyrannides & victoria cõtra Archelaũ, & Mithridatem regem Ponti. ibid. & ſeq.
ſyllę prędicitur a dęmonibus victoria de inimicis, vel de ſua corruptione curantibus, & de ſimilitudine coronæ quam vidit in ſacrificio. ibidem.
ſylle infidelitas, & quomodo occidit legiones & Pręneſtinos to.5.29.h
Qualis fuerit ſylana victoria vindex Marianæ crudelitatis. ibid.& ſeq.
ſyllę, Cinnæ, & Marii crudelitas.to. 5.49.d.
ſyllabarum quantitas quomodo inuenta.to. 1.70.a b.& 165.h.
De rõne ſyllabarũ, ac pedibus metricis, plura in libris de Muſica.to.1.108.K. & ſeq.
ſyllogiſmus captioſus & ſophiſticus.t.3.13.K
Et alia de ratione ſyllogiſtica. ibid.
ſyllogiſmo Diogenes captus etiã.to.3.13.K
ſyloa, miſſus, & ſignat Chriſtũ.to.10.116.f.
ſyluia Numitoris filia. to.5.21.b.
ſyluia veſtalis ſacerdos. ibidem.c.
ſyluii Latinorum reges. to.5.173.i
In ſymbolum, quod vocant Apoſtolorum, expoſitio.to.2.46.c.& ſeq to. 10. 190.d. & 191.a.& 194.d.
ſymbolum fidei, p nouellis Chriſtianis conſtum. to.3.46.c.& ſeq.
ſymbolum & oratio dominica. eodem.50.c
ſymbolum & lac paruulorum & cibus fortium.to.3.63.c.d.
De ſymbolo ad catechumenos libri quatuor.to 9.138.h.& ſeq.
Memoria debet eẽ codex ſymboli dei. ibid.h
ſymbolũ apoſtolorũ qd cõtineat.to.10.115.e
ſymbolum Apoſtolorũ & orationem dominicã reddebant catechumeni ſabbatis in eccleſia. eod.115.c.d.m 116.d.e.
ſymbolum Gręce, Latine collatio dicitur.to mo.10 185.m.& 187.f.g.
De traditione ſymboli. Ser.tom. 10.185.m.
Ordo ſymboli per ſingulos apoſtolos editi. ibid.m.& ſeq.
Virtus doctrinæ ſymboli. to.10.194.d
ſymbolum in cordibus ſcribendũ eſt. ibi. K.
ſymbolum eſt regula fidei. to.10.196.a
Quare Apoſtoli ſymbolum condiderunt. eodem.215.e.
Quicquid continetur in vtroq; teſtamento, cõtinetur ſub cõpendio in ſymbolo. ibi.f.
ſymbolum Apoſtolorum. ibid.e.f.
Quis teneatur, cũ ad annos peruenerit intelligibiles ſcire ſymbolum fidei. ibidem.f.
De ſymbolo ac deitate & omnipotentia patris, Sermo. to.10.223.c.
De ſymbolo & articulis ſpirituſſancti, Sermo. eod 224.b.
ſymmachus interpres. tomo. 3.31.f.& 44.m.
ſympſalma quid ſit to.8.7.l
ſynagoga ex congregatione appellata eſt. to 4.417.g.to 8.281.f.g.
ſinagogę & eccleſię altercatio. tom. 6.25.b.
ſynagoga mater Chriſti. to.8.134.b.
ſynagogæ nurus, eccleſia. ibid.
Audito nomine ſynagogæ, noli cõtinuo deteſtari quaſi interfector ẽ dñi. to. 8.260.i.
ſynagoga generali nomine omnis congregatio appellatur. eod.264.e.& 289.l.
ſynagoga proprie Iudæorum, eccleſia vero Chriſtianorum. to.8.281.f.g.
Quamuis & eccleſia dicta ſit, noſtram tamẽ apoſtoli nunquam ſynagogam dixerunt. eodem.299.m.& fo.ſeq.i.K
Extra ſynagogam facere Apoſtolos quid ſit. to.9.101.f.g.& ſeq.
Rapit eccleſia ſynagogæ regnum. tomo. 10. 265 h.
ſynagoga quomodo ſeparata a Deo. tom. 10 165.f
ſynagogæ infidelitas. ibid.f.g.

Sinecdoche.to.3.21.b,36.g,& K,38.m,42.l 45.h,54.m,96.f,& 189.K,tom.4.37.K,& 154.a
Sinecdoche quando fiat,regula. tom.3.38.a
Vrbs Syracusana euertitur. tom.5.3.k
Syracusana ciuitas to.5.24.m
Syri mariti tom.6.280.l
Syria interpretatur sublimis. tom.8.199.d
Sy sara interpretatur gaudiis exclusio.301.d

T

TAbernaculum testimonii proprie,tom. 4.56.h,tom.5.156.d,e
Tabernaculi topographia. to.4.60.d,& seq.
Tabernaculo templum succesit. to.4.104.a
In sole posuit tabernaculum suum.&c.expo nitur. to.4.305.d
Tabernaculum filii dei ibidem
Tabernaculum & alia quomodo figurabant illa quę sunt adimpleta per Christum.to-mo.5.64.m
Tabernaculum. Eodem.86.a
Recipi in tabernacula æterna. tom.5.226.i
Tabernaculum dei, Ecclesiam figurabat. to. 6.76.e,f
Tabernaculum testimonii cur appellatũ.ibi.
Tabernaculum est proprie res belli,quanuis pro habitatione sempiterna accipiatur.to mo.8.26.d
Quod significet dispensationem incarnatio nis Christi.Eod.29.f,& 31.g,& 335.h
Tabernaculum peregrinantium est quidam-modo militantiũ, aduersus hostes pugnã tium,& quid significet.to.8.44.i,& 47.d, & 60.d,& 124.l,& 505.m
Tabernaculũ absconditũ, quid sit.eo.44.d,e
Tabernaculum dei,est Ecclesia in terra.tom. 8.128 i,K
Tabernaculum dei homines sunt fideles, & quid in illo mirabile ibidem
Cum audis tabernaculum,bellum intellige. tom.8.127 g,h
Tabernaculum & domus differunt. ibidem
Tabernaculum dei in cęlo sunt sancti in ec-clesia. tomo.9.146.e
Tabernaculum dei est anima fidelis, quod tunc sanctificatur,&c. tom.8.13.i
Hæretici diuidentes se a tabernaculis dei,si-bi tabernacula posuerunt.Eodem.565 e,f
Tabernaculum Christi dignum esse vbi Chri stus est. tomo.9.196.l
Magnum mysterium figuratum, in fabrica-tione tabernaculi. tomo.10.15.g
Recipiendi in ęterna tabernacula, qui san-ctorum indigentiæ seruiunt. Eodem.29.l
Aeterna tabernacula qui habebunt. ibidem.
In tabulis quę decem verba data sint.tom.4. 243.d,e
Tabulæ legis fractæ quid signent.t.4.249.g
Tabula Syllana tomo.5.29.i,K
Tabulæ cuiusdam pictura notabilis.to.5.47 h,& sequen.
Tabulæ lapideæ quid signent. tom.6.96.K
Tabulæ cordis. tom.10.29.m,& seq.
Iussi tacere to.4.181.i
Taciturnitatis simulachrũ ponitur.to.5.38.b
Deus modo tacet iudicio,non a doctrina.to mo.8.82.c
Deus modo tacet a pręcepto, non tacet a supplicio. Eod.271.l,m
Non tacet vindicta qui tacet verbo.t.8.158. d,e,& 355.g,h
Christus tacuit in passione,non taciturus in iudicio. eod.165.g,h,& 298.l
Christus nunc tacet in iudicio, non autem pręcepto. to.9.7.K,l
Tacet deus & non tacet,quomodo.to.8 154 h,& 345.f,& sequen.
Deus videtur parcere dum tacet, sed nõ sem per tacebit. tomo.9.198.m
Tacens confirmat. to.10.31.e
Tacere dei, quid. eod.90.m
Sacerdotes in ecclesia non taceant.to.10.181a
Quare Christus cum accusaretur coram Pi lato,tacebat eod.187.d
Taciani qui & Encratiæ nuptias damnant, carnes abominantur. tomo.6.5.h
Tacianos & Encratitas Epiphanius discernit ibidem.
Tacius a Romulo recipitur consors regni, & quomodo occiditur. to.5.23.g
Tagastense oppidum, patria Augustini. to-mo.1.32.d, & 37.d,& in possid.
Talentorum parabola exponit. to.1.246.e,f
Talentum pro munere diuino. to.4.224.m
Talenta,peccata tom.10.15.c
Decem milia talentorũ quid significent.i.l
Talionis pęna tom.5.218.e
Tangere Christum,est in ipsum credere.to.2 87.l,& 92.b,to.9.120.c,& 128.d
Tangere & premere dominũ, quid. t.10.4.d
Mulier Christum tangebat, turba premebat. Eodem.28.e

Noli me tangere nondum enim ascendit ad patrem,&c.exponitur.to.4.310.c,d,to.10.50.g, & sequen.
Tangia Magdalena quo Christus nolebat, q tactu suę fimbrię,alia sanauerat.to.9.49.d
Quare Magdalenæ sic dixerit.to.10.205.b,c & 206. b, c
E: quid significet. to.9.120.a, & seq.
Maria Christum tangere volens. Ecclesiam figurabat. tom.10.50.g
tangere immundum. tom.10.19.m. & seq.
Tanquam non negat, sed ostendit proprietatem. to.8.486.i,K
Tantalus rex tomo.5.171.m
Tardare quomodo deus dicatur. to.8.248.d
Tardiora sunt omnia frigidiora. to.8.571.d
Tarentum oppugnatur a Fabio. to.5.3. K,l
Tarentinorum ditirati. ibid. l
Tarentini cum Romanis pugnant. to.5.25.f, & seq. & 26.K,l
Tarentina vrbs euertitur. eod.3.k
Tarentini,naues Romanorũ capiũt. t.5.26.f
Tarquinius Collatinus vrbe pellitur propter nomen tom.5.16.h,& 25.b
Lucius Tarquinius Collatinus Lucretię maritus tom. 5.15.h
Tarquinius regis filius tom.5.7.i
Tarquinius Lucretiam oppresit. ibid.
Tarquinius superbus propter filium expellitur tom.5.15.h,& 24.i
Tarquinius cum patre exulat. eod.7.k
Tarquinius nouacula cotem secuit. t.5.86.e
Tarquinius Priscus. eod.177 l
Taruntius siue Tarutius. tom.5.52.h
T. litera in Græcis numerorum notis trecentos significat,in quo numero crucis signũ est. tom.4.104.c,to.8.235.c,d
Tauri, principes plebis. to.2.178.a
Taurus Aegypti procuratus fuit per dæmones. tom.5.169.c
Taurus in sacrificiis Christum prefigurabat. tom.6.109.m,& seq.
Taurorũ nomine hæretici,& superbi significantur. tom.8.177.i, K,& 236 k,l
[illegible]ñ,tu.t 8.63 g,& 370.c
Quid sit lanis ouium,se tegere.tom.9.230.e
Tegumentum quotidianum quare non petimus. to.10.115.f,g
Teletæ tomo.5.88.f
Telexion quintus rex Syciniorũ. to 5.169.h
Tellus dea eodem.55.m
Tellum deus tomo.5.61.K,& seq.
telluris mysteria. Eod.62.b,
temeritas asserẽdi vitãda.t.3.158.m,& 170.g
Non temere asseruandum. to.3.202.g
temetum quid tomo.3.122.d
temperantia quid sit. tom.1.212.i,K
temperantiæ officium. to.1.152.d,e
temperantiam probat ex sacris literis. ibid.
temperantia qualis esse debeat. tom.2.34.a
temperantię contrariatur parsimonia. ibid.
temperantię partes, to.4.187.i
tẽperãtia carnales libidines frenanẽ.t.5.105.f
temperantia. Eod.188.g
Intemperantia venialis tom.7.266.h
temperantia dicit,qua libidines refrenamus tom.8.304. K
tempestas aquę quosdam demergit secundũ carnem quosdam secundum spiritum.tomo.8.239.K,& 341.c
tempestas,in circumitu iudicãtis, qualis erit eodem,155.l,m
tempestiuum & intempestiuũ qd dici soleat tom.8.464. a, b
templum dei,homo interior.to.1.122.l, m, tom.3.354.g
templum vnũ omnes, & singuli singula dei templum sumus. to.2.83.i,to.4.407.i
templum dei, abusiue locus dei. to.4.186.h
templum ædificatum est annis quadraginta sex. eod.192. m
templa Christianorum venerati sunt pagani victores to.5.83.i,& seq.
templum Iunonis sibi elegerat auaritia & superbia Ieuium Grecorum,& Christi Basilicas misericordia & humilitas immaniũ Barbarorum. ibid.f
Romani nullas cęperunt ciuitates, vt in templis earum parcerent victis. ibid.
templum dei sumus nos Christiani. t.5.82.h to.10.16.m,& 158.c
templum in Hierusalẽ reædificatur.t.5.175.i
templum Salomonis glorioſius fuit tẽpore suo,quam post fuerit:sed domus dei glorioſior est significata per illud.to.5.183.g
In tẽplo deus, cum in loco nõ sit t.5.58 d;e
templa spiritussancti,fideles.eod.216.a,b,& 218.& 213 g,& 232.i,& 243.K
templa materialia diuis erigere, non liceat. tom.6.223.g
templum sanctum est deo mens pura: & altare optimum,cor mundum. to.7.247.f

templum

templum Dei violat, qui vnitatem violat. to. 8. 224. l
templum regis ipsa est Ecclesia, constructũ viuis, ex lapidibus eo. 137. d
De reædificatione tẽpli post septuaginta annos, & de eius significatione. t. 8. 217. l, m
Quod iterum delectum sit post mortẽ Christi, quia fabricatum erat in imagine futuri corporis domini ibidem. m
templum dei sanctũ mirabile est non in structura, sed in iustitia. to. 8. 219. e, f
Quare Iudæi accusabant Christũ de blasphemia, dicentes eum dixisse, Soluam templum hoc & non soluite, sicut Christus dixerat eod. 221. m
templum Dei polluit, quid sit. to. 8. 190. 2, b
templum dei est anima quieta & iusta, Eodẽ 341. h, i
templũ Dei quale sit, & ex quibus lapidibus ædificetur. tom. 5. 22. c, d
Quid significet, De templo Christus eiecit vendentes & ementes. eodem. 500. i
templum Salomonis vmbra erat, in qua demonstrabatur quod venturũ erat & ideo illud iam cecidit. ibidem, l
templum Dei non tantum singuli, sed & omnes simul sunt to. 8. 504. f
templum quod destruxerunt Iudæi a Christo excitatum, Christus est to. 9. 21. e
[illegible] eod. 31. a, b
Deus voluit vnum templum sibi ædificari in terra, vbi rogaretur, vbi moraretur. to. 6. 240
templum Christi in suo capite dedicatum, & quando. to. 10. 16. i
templum dñi quomodo ædificetur. t. 10. 69.
De verbis sancti Lucæ in Actis apostolorũ, Petrus & Ioannes & ascendebant in tẽplũ Sermo to. 10. 83. m
Quoties aliquod peccatũ committimus, tẽplum Dei destruimus. Eo. 131. c
templa cordis & corporis fideliũ sunt Deo magis preciosa quam templa lapidea. to. 10. 253. m
Quomodo cõuersari debemus, vt coędificemur in templum sanctũ dño. eod. 334. h, i
tempus quid sit. to. 1. 71. & seq.
tempus hoc nihil est aliud, quã velocissimus cursus ad mortem. to. 5. 11. K
tempus à creatura cępit. to. 3. 188. K, & 352. e
Mundus non est factus in tempora sed cum tempore.
tempus fuit ante motum eęli in aliquo mutabili motu eod. 107. h
Omni tempore fuerunt angeli ibid. h, i
Quæ tempora vel secula fuerint ante genus humanum, dicit se ignorare. ibid 108. b
Ante tempora dicit Apostolus fuisse nobis promissam vitam ibid. & seq.
tempore creatura dei sunt tom. 8. 339 c
tempus & motus. tom. 3. 188. K, & 206. l, m
tempus quantũcumunq; prolixum, momentorum minutatim detractione consumit. tomo. 5. 106. h, i
tempus non est sine mutatione aliqua. to. 5. 64. e, & 107. f, & seq.
tẽpus æternitati nõ potest esse coæternũ. ibi.
tempus mutabilitate transcurrit. ibid.
tempus. n breue est, &c. exponitur. t. 7. 266. g
temporis breuitas to. 10. 82. m
Mensura temporis, in quo to. 1. 69. d, e
Quale tempus metiri liceat, & quale non. ibidem. h, & m
De mensura temporis. tom. 1. 71. h
tempora metimur animo ibidem. l
temporis differẽtię tres. t. 1. 74. & to. 2. 176 g
Non est vestrum nosse tempora vel momẽta. exponitur. tomo 2. 10. K, & 104. & m
Differentiæ temporum quomodo nominandæ. to. 1. 70. l
Discrimina temporum. to. 3. 173. a
temporum differentia diuinis operibus attribuitur. to. 9 106. b, c
templus triplex ante legem, sub lege, & sub gratia to. 8. 296. K, to. 10. 27. h
tẽpus præsens an possit esse longũ. t. 1. 69. d, e
tempus præsens omne, apud deũ. to. 4. 185. g
tempus præsens non inuenitur. tom. 5. 188. f
Omne tempus in hoc tẽpore ideo venit, vt non sit: quia, &c. to 7. 378. h, i
Comparatio prędentis temporis ad pręderitum. tom 9. 115. h, i
tempus præteritũ & futurũ, vbi sint. t. 1. 70. h
Quomodo præterita & futura tempora prędentia sint. ibidem, i
Quomodo prędciantur futura. ibid. l
tempora futura, iam sunt facta in dispositione diuina to. 5. 147 d
tempora certa. to. 1. 69. b, c, & 267. l, K
tempora aliter cognoscit deus, aliter homo. tom. 1 65. b, c
Omnia suis temporibus agi. to 2. 65 d
tempora vtiliter nescĩuntur. to. 2. 106. d

Tempora superstitiose obseruanda. t.2.170 d,e,t.3.62.i,to.4 435.e,& seq.t.6 63.f,g
Temporum & numerorum ratio in scripturis. tomo 3.21.c
Tempora eodem.356.g
Temporum obseruatio obseruanda in scripturis. tom.4.403.l
Tempus regnum Romanorum.tom 5.24.f
Per temporum quosdam articulos tãquam ætatum hominis profecit recta eruditio populi dei, vt a visibilibus ad inuisibilia surgeret. tomo.5.85.K
De temporum diuersa computatione,secundum diuersas scripturas. tomo.5.106.m
Tempora quantumcunq; longissimo termino clausa,æternitati comparata, non tam exigua ęstimanda sunt q̃ nulla. t 5.106.h,i
In tẽporibus posuerunt philosophi circumitum,post quẽ dicebant eadẽ reuerti ibi.m
Tempus, & tempora, & dimidium tẽporis, Danielis.12.quid significet. tomo.5.209.K
Tempore quodam venturi sumus ad non tẽpus. to.8.423 K
In tempore fieri,& cum tempore,differunt. tom.5.94.f,& seq.
In tempore sit aliquid noui,quod nõ habet finem temporis. tom.5.107.m
Quod pudendis prosperitatibus affluere velint, qui de Christianis temporibus conqueruntur to.5.10.f,& seq.
Contra eos qui dicũt fęliciora fuisse tẽpora priora quã cũ venit Christus.to.8.519.c,d
De sæuis & asperis temporibus conquerentes,carnales tom.10.94.c,d
Sæua tempora non contristant spiritales & bonos ibidem
Nunc tempus misericordiæ. tomo.4.385.a
Duo tempora modo distinguuntur, misericordiæ scilicet & iudicii.tom.8.370.l,m
Tẽpus est, vocẽ pastoris audiendi: qñ pastor nondũ sumpsit tẽpus iudicãdi.to.9.234.K
Tempus iudicii & misericordię. to.10.23.g & 78.g,& 106.i
Tẽpus siue vita duplex, & laboris,& pręmii tom.10.78.a
prius ẽ tẽpus laboris,posteri⁹ qetis.eo.204.e
Hoc tempus respectu diei iudicii, dicit nox. tom.10.244.e
Duo sibi tempora succedunt,tempus flendi & tempus ridendi.eodem.169.f,& 277.b
Tempus oportunum, vel tẽporis plenitudo est quando manifestatur gratia Christi. to.8.63.f,& fo.seq.f
Tempus beneplaciti,quale sit eodem.241.b
Tempus suum quomodo dicebat Christus Iudæis nondum esse. to.9.52.e,f
Tẽpora nescit ęternitas dei.t.1.59.g,& 69.m
Tempora ęterna quomodo dicantur.tom.1. 267.K,l.to.4.206.i
Temporalitas deitatis. to.3.355.f
De temporibus ęternis, quæstio. to.4.206.i
De tẽpore annorũ patrię cęlestis.t.5.159.g,
In æternitate nulla tempora. tomo.10.44.d
Temporalibus quatenus vtendũ. to.3.349.m
Vide bona temporalia.
Tẽporalia quomodo a deo petẽda.t.10.45m
Sperare temporalia. tom.10.82.h,seq.
Temporalia etiam a deo petenda sunt,sed secundo & tertio loco eo.157.a
Tenacitas vitium est simile parsimonię,non natura,sed fallaci specie. to.2.34.a
Tenebræ humanæ quomodo illuminentur. to.1.78.f,g,& 1.54.b, c.to 3.354.K
Tenebrę exteriores. to.1.166.d, to.2.180.f, tom.5.208.g
Tenebræ super abyssum. to.1.72.e, & 265.a to.3.159.h,i,& sequen.
Tenebræ ignorantiæ & infidelitatis. tom.1. 267.a,to.3.98.a
Tenebræ quod nihil sint. to.1.267.b
De gente tenebrarum [illegible] Manichæorũ. Eod.276.d,to.3.252.e,f
Vide Manichæi.
Tenebræ quo modo factæ. to.1.269.l
Tenebrarum rectores quur dęmonia. to. 2. 149.c,d,to.3.252.e
Tenebræ,dæmones. tomo.2.181.K
Tenebrarum nomine,significantur infideles ibid.& to.3.252.e,to.8.320.m
Tenebræ ignorantiam significant,& gentilitatem tomo.2.205.f
Tenebræ, quid tomo.5.96.i
Tenebræ angelos malos repręsentant.tom.5 102.h, & sequen.
Tenebræ, absentia lucis.to.3.159.i,to.6.49.i & fo.seq.a,& 178.d,e
Tenebræ non factę a deo,sed ordinatę. to.3. 161.i,to.8.16.g,h
Tenebræ. tomo.3.251.i, to.10.114.c,d
Tenebrę qñ cęperint esse. t.6.190.m, & seq.
In tenebris deum habitasse,Manichæi finxerunt. tom.6 126.c,f

Tenebræ animarum, peccata. to. 7. 122. h, t. 8 16. g, h, & 41. a, & 46. d, & 58. d, t. 9. 224. l
Tenebræ exteriores vel interiores, quę sint. tom. 8. 12. i, K
Tenebræ significant peccatores. Eodem. 81. f & 137. b
Quòd figurent infideles. Eod. 320. m
Tenebrę pinguiores sunt vmbrę. to. 8. 469. f
Qui tenebrent tenebras suas quas deus non tenebrat Eodem. 528. g, h
Tenebræ noctis, quando ita sint, vt lumẽ eius ibidem. , l
Tenebræ, nõ natura, sed voluntate. t. 8. 548. h
Tenebræ in homine, lux in dño tom, 9. 4. K, l
Tenebræ quę dicantur, cum dicitur, Lux in tenebris lucet tom. 9. 6. c
Tenebræ oculorum internorum. to. 9. 59. c
Tenebræ pellendæ sunt, si cum Christi luce societatem habere velimus. tom. 9. 124. K
Qui ĩ peccatis tenebris est, nõ videt laqueos sibi ab hoste paratos. to. 9. 167. e
Tenebræ qbus diabolus rector, infideles sũt. tom. 10. 7. g
Tenebræ spiritales commutantur, & fiũt lux in domino ibidem.
Tenebræ nosipsi, Et libera nos a malo, idest a nobisipsis tom. 10. 88. c, d
Quæ sint tenebræ huius mundi. to. 10. 148. b
Rectores tenebrarum ibidem.
Tenebræ Aegypti. to. 10. 171. f, g
Tenebræ quando sumus. to. 10. 173. d
Tenebræ densę. Eod. 176. b, & seq.
Non dat homini tenebras, qui dedit ei lucẽ. tom. 10. 241. d
Tãtum qui modo tenet, teneat donec de medio fiat: exponitur tomo. 5. 206. i
Tentatio, alia mẽtis, alia corporis. t. 2. 178. K, l
Tentatio alia deceptionis, alia probationis. to. 2. 205. a, to. 4. 46. c, & fo. seq. K, & 147. i & 158. i, tom. 9. 69. f
Tentatio duplex. to. 4. 418. l, to. 9. 69. f, to. 10. 10. e, & 116. a, & sequen.
Et obiter declarati loci, Deus neminem tentat: & tentat vos deus. to. 10. 10. e
Duæ sunt tentationes, quibus abundat hæc vita signis, & aqua. to. 8. 226. k
Alia est tentatio quæ fit ignorantibus, alia q̃ scientibus tom. 8. 331. b, c
Tentatio triplex in mũdo. t. 1. 163. e, t. 8. 18. a
Quatuor sunt tẽtationes ex quibus nos deus liberat, cui confitentur suæ miserationes: prima est erroris & famis. ibidem. 412. g, h
Secunda, est difficultatis vincendarum concupiscentiarum. ibidem. h
Tertia, tædium & fastidium verbi dei. ibi. K, l
Quarta, est tempestatis, & periculorũ in gubernandis Ecclesiis. ibidem.
Contra has quatuor tẽtationes sunt quatuor exclamationes, quatuor liberationes, quatuor miserationũ dei confessiones. ibi. m
De diuersis animæ tentationibus, & modo vincendi illas. to. 10. 317. c
Tentatio, & ieiunium. to. 3. 250. a, & 347. l
Tentatur homo in diuersis. to. 4. 316. b, c
Tentatio non omnis culpanda. to. 5. 153. i
Tentatio adducens peccatum, & tentatio ꝓbans fidem. tom. 10. 10. e
Tentatio hominis quare permissa. to. 3. 218. b
Tentatio quare hominem deiecerit. ibidem. f
Tentatio cur per serpentẽ. t. 3. 219. l, & 221. e
Tentatoris verba. ibidem. i
Tentatio diaboli incępit a muliere. t. 5. 125. d
A tentatione nõ prȩseruauit deus hominem quẽ prȩsciuit esse casurũ. t. 5. 130. l, & seq.
Tentatio Euæ in paradiso. tom. 9. 130. b
Tentatio diaboli ad Adam. tom. 9. 257. i, K
Tentatio diaboli cedit in decorem vniuersi. tom. 1. 242. K, l
De tentationibus antiqui serpentis. to. i. 276. a, b, & seq. copiosè.
Tentationes quomodo fiant per Satanam. to mo. 4 409. c
De tentatione grauissima diaboli, qua solutus tentabit, bellaturus contra sanctos fortissimos to. 5. 201. m, & seq.
Ibi tentat inimicus, vbi perfectio est. tom. 8. 182. a, b
Tentare tantum diabolus sinitur, quantum expedit proficientibus. to. 8. 213. g, h
Aliquando qui tentantur, traduntur occulto merito suo in manus tentatoris. Eo. 373. l
Tentare non audet diabolus, nisi ꝓmissus: & potestas ei datur aut ad damnãdos impios aut ad ꝓbandos pios. t. 8. 398. f, & 399. l, m
Diaboli tentationes. to. 9 267. b, c, & seq. to. 10. 162. K
Tentatio diaboli, de maioribus peccatis parua mentitur. to. 10. 209. h, i
Tentat deus, & non tentat. to. 2. 136. m, tom. 4. 32. h, i to. 7. 412. g, to. 9. 69. f
Tentatio diuina. to. 4. 213. d, e
Quomodo deus inducat in tentationem. to-

mo.4.408.K
Tentatur Abraham, vt obedientia ſua ſeculis innoteſcat, non deo. tom.5.153.i
Tentauit deus aliquos, quos erudiri ſic opus eſt, vel decipi iuſtum eſt. to.5.190 e
Tentat vos deus, quomodo, intelligatur. to.8 9.i, & fo.ſeq.K, l
Diabolus foras eiectus eſt, non q̃ non tentet ſed quia non tam facile in tentationem nos inducat. to.9.81.g,h
De tentatione Abraham a Deo, Sermo. to.10 162.e
Tentat Deus hominẽ, non vt eum inueniat: ſed vt homo ſe inueniat. t.10.162.g,h,& K
Vbi inuenitur tẽtans Deus, lex loquitur: vbi vero Chriſtus, Euangelium. to. 10.162.i
Differẽtia tentationis Dei & hęretici. ibi.i, K
Si deus ceſſat tentare, magiſter ceſſat docere ibidem. K
Tentat Deus, & quare. to.10.191.g
Tentari, & induci in tentationem, differunt. to.4.408.l
Tentationes non deprecandæ. ibid.
Tentationis exempla. ibid. m
Quomodo inducamur in tentationem. to.4 409.d
In tentationem introire & exire, quid ſit. to. 8.473.d
In tentationem intrare, eſt a fide exire. to.10. 30.i
Quid ſit Deum inducere aliquem in tentationem to.10.191.g
Deus aliquem educit a tentatione cum liberat a malo. ibidem.
Aliud eſt tentari, aliud in tentationem inducit. to.10.219.f
Tentatio, vita humana to.1.64.g, & fo.ſeq.d to.2.84.f, to.3.348.l
Tentationes & illecebræ noctu næ. to.1.64. h, i
Tentatio gulæ, & reliquorum ſenſum. ibid.l
Superbiæ vitium. to.1.66.a
Vanæ gloriæ vitium. ibid. c
Tentationes hominui neceſſarię. to.3.178.m & 351.e
Tentatio humana. to.4.313.e, & 409.c, to.9. 100.d, & ſeq.
Tentationum varietas to.4.409.d
Sine tentatione non poteſt eſſe vita humana tom 8.202.b,c
Vita iſta tentationibus plena eſt. t.10.206.m
Aetas pueri naſcentis tentationibus iam ſubiacet. to. 10.249.a,b
Tentationem eſſe vitam hanc, quomodo dixerit Iob. to.10.121 a
Precatio contra tentatationes to.9.167.c
Tentationis remedia. eod.250.h, & ſeq. tom. 10.207.a,b
Remedium contra tentationes diaboli. tom. 10.162.K,l, & 209.h,i
Cautio circa tentationes. tom. 10.208.g,h
Contra tentationes maior eſt adiutor, quàm oppugnator. ibid. i
Tentatio quomodo deiicit. to.1.276.d
In tentationibus ſperandum in domino. to. 2.176.e,f, & fo.ſeq.e
Tentationum fructus. to.3.332.l, to.4.326.e
Tentatio aliquando ad probationem fit, aliquãdo ſub dolo ad ſubuerſionẽ. t.4.306.b
Tentari deſiderant, & metuunt boni, ſecundum differentiam perfectionis, vel imperfectionis in eis. to.5.123.K,l
Tentatio eſt acceptanda qua fit probatio. to. 5.151.h
In tẽtatione multiformi, reddimur feruẽtiores ad deſiderandũ cęleſtẽ pacẽ. eo.191.g
In tentationibus etiã vincens, indiget dicere, Dimitte nobis debita noſtra. t.5.197.K
De tentationibus & periculis obiectis iuſtis in quibus oportet eos bellare vigilantes. to.5.237 h, & ſeq.
Tentationes animi non ſentit, qui non proficit. tomo.8.50.i
In tentatione ſe quiſque agnoſcit, qualis ſit. eod. 90.d
De tentatione noſtra deus non accipit ſcientiam, ſed oſtendit. ibi. & 121.b
Omnis tẽtatio, probatio eſt, & fructũ habet. tom.8.330.h
Nemo ſibi innoteſcit, niſi tentatus. to.8.202. b,c, to.10.162.K,l
Qui tentatori dat poteſtatem, ipſe tentato p̃bet miſericordiam, quia ad menſurã, permittitur tentare diabolus. tom.8.228.a,b
Omnis pertinens ad Chriſtum, neceſſe eſt tẽtationibus, i variis agitari. eod.212.a
Qui non tentatur, non probatur: & qui non probatur, non proficit. to.8.247.h
Tentationes huius vitæ ſine adiutorio dei, p̃ arbitriũ voluntatis ſuperare nõ poſſumus eod.327.l,m
Tentatio malis eſt, vt ignis fœno, bonis tanquam

quam ignis auro. to.8.398.f
Tentationes repunt, sed caue ne surripiant. ibid.399.e,f
Quomodo tota vita nostra sit tentatio. to.8. 479.l
Tentatio oculorum, non est nisi mendaciũ oculorum. eod.515.b
Melius est tentari & probari quàm non tentari & reprobari to.8.552.c
Duo tempora sunt, vnum quod nunc est in tentationibus: alterum, quod erit in securitate, &c. eod.572.e,f
Tentationibus probãtur homines. to.9.132.c
Homo in tentatione tetit in deum factorem & diabolum deceptorem. to.9.257.i,K
Auxilium dei in tentationibus. to.9.162.d,e
In tantum tentatio proficit, inquãtum fides deficit. to.10.30.i
Tentator quomodo vincatur. to.10.35.d
Quicunq; tentatione vincitur, peccatum ipse committit. to 10.116.a
Sine tentatione nullus probatus est iustus. to. 10.219.f
Tentatio, & ieiunium Christi tom.3.250.a
Iesus tentatus. to.4.141.K, & 306.b,c, to.10. 35.d
Tentauit Christum princeps dæmonum. to. 5.80.K
Domini tentatio tripertita, quid significet. tom.8.18.a
Diabolus totũ corpus Christi, sicut & Christum duobus modis tentat, scilicet errore & terrore. tom 8.54.h
Tentatio Christi, nostra est doctrina. eodem 329.c
Tentatus est Christus, ne vincatur a tentatore Christianus. to.8.332.c,d
Si ille non vinceret tentatorem, quomodo tudisceres cũ tẽtatore pugnare? ibi.334.e
Christus ideo tentari voluit, ideo tristis effectus est: vt quid in tentationibus nostris respondeamus, & quem in tribulationibus inuocemus, ostenderet. to.9.82.a
Tribus malis mundi, tentatus est dominus. to. 9.127.m
Christus diabolo in tentatione respondẽdo docuit nos qd respõdeamus ibid.128.a,b
Christus quare ad diaboli tentationem non fecerit panes. to.1.35.d
Quare Christus tentatus est. to.10.207.d,e
Error super tentatione dei, & Christi. to.10. 162.i, & sequen.
Contra tentantes deum tom.3.265.g,h
Quòd vtendum industria nostra, ne deum tẽtare videamur ibid.
Periculum, quantũ cauere potest non cauẽs, magis tentat deum, quam speret in deo. tomo.5.149.h
Tentare Deum non audeat homo, quando habet quod faciat. tom.6.131.b,c
Terebinthi arboris natura. to.4.101.h
Terentii verba ponuntur. to.2.25.b
Terentinus quidam. to.5.64.d
Terentianus adolescẽs, qualiter in flagitium corrruerit. to.2.248.b
Tergeo secundę inflexionis. to.1.89.h
Terminus deus. to.5.47.m
Terminus fines habet. to.5.57.h
terminalia in Februario celebrantur. ibid.i
Terræ vocabulum quomodo accipiatur. to. 3.207.m
Terra duplex. to.10.76.l,m
Deliramentum de duplici terra to.6.41.d,e
Terra erat inanis, variè intellectum. t.1.75.c
Terra, corpus est simplex. to.1.195.b
Terra inuisibilis. tom.3.159.h, to.10.195.i
Terra, in duas partes diuiditur. to.5.57.f, & 61.h, & sequen.
Terras in tres partes diuiditur. eod.149.g
De lateribus, & figura terrarum. to.6.41.e,
Terrarum coniunctio. to.6.42.b,c
Terra quasi finis est rerum, quia vltimum est elementum. to.8.24.g,h
Quomodo fundata dicatur, & permanere in seculum seculi. eod.455.i
Quomodo firmata sit super aquas, cum gravior videat ut nõ portari aquis, sed aquas portare potius credatur. to.8.517.i
Terra quare gignat infrugifera, & noxia. to. 1.269.c
Terra, tellus, tellum, differunt. tom 5.32.d
Terra deuorat quodãmõ q̃ genuerit. eo.60.a
Terra dea, & mater deorum. to.5 62.a
Terra, mater fœcunda omnium. ibid 111.i
Terra liberatur in medio, in nihilo t.5.116.h
Terra, & linguæ, quando diuisę sint. eo.147.g
Peccatis innumeris, terra inquinat. t.3.31.c
Terra es, & in terram ibis: exponitur. t.5.155 e, & 207.e
Quomodo terra restituta sit Christo. tom.8. 511.a, & sequen.
Melius est carne ambulare super terrã quàm

cupiditate ire sub terra eod.213.c
Terra quomodo dicatur interfecta in sangui nibus to.8.410.c
Qũo deus dederit eã fil iis hominũ.eo.432.i
Terra promisionis, quę to.4.98.d
Terra promisionis mysticè. to.10.100.l
Terra promisionis, terra fluens lac & mel. tom.8.404.c,d
Terra repromisionis fluens lacte & melle, quid figurabat. ibi. & 409.l,m
Terra promisionis erat natura humana ante lapsum Adę tom.10.169.l
Terram promisionis ingrediunt filii Israel tom.5.86.a
Terra promisionis Israelitico populo reformari Iesũ Moysi succesorẽ,quid t.10.180
Terra repromisionis si semper duratura esset non esse figura,sed res. to.8.261.a,b
Qui filiorum Israel intrauerunt terram promisionis tom.4.311.h,i
Duo tantum de sexcentis milibus viri terram promisionis ingresi sunt. to.10.178.i
Non amplius quam duo,de seniore populo meruerunt terram promisionis intrare. to.10.180.m
Et qd hoc significet.t.8.383.f,g,to.10.180.m
Iusto dei iudicio filii Israel terram promisionis receperunt. tom.10.180.b
Terra promisionis non recuperatur, nisi regnante Iesu fluuius Iordanis transeatur. ibidem,f
Terra promisionis,Sem filio Noe,in diuisione orbis obuenit in possesionem.ibi.b,c
Quid terra promisionis designet. ibid.d
Terra promisionis, non lege naturę,nec lege scripta Moysi,sed per Iesum reformatur.tom.10.180.f
Omnis terra in scripturis. to.3.345.a
Terra domini, est ecclesia eius, ipsam rigat & colit tom.7.91.l
Terram spiritaliter firmari super aquas quid sit eod.49.g
Terra quando spiritaliter fundata.t.8.339.m
Terra nostra,quid to.10.151.K,l
In terra deserta,inuia,& inaquosa:exponit. to.10.166.c
Fructus terræ,allegorice sunt officia pietatis tom.1.82.i,K
Terraqũo benedicat dominũ. to.4.304.c,d
Terra nostra tunc dat fructum suum,cũ &c. tom.8.228.h,i
Terra quomodo producat spiritaliter fęnũ iumentis,& herbam seruituti hominum. eod.383.i,& 395.d
Terra qũo spiritalis educat panẽ. to.8.369.d
Terra viuentium ecclesia. to.3.20.a
Quid sit terra viuentium & quid terra morientium. to.10.151.l
Et quomodo differant. to.8.46.f,g
Terra viuorum est regnum sanctorum. Eod. 95.h,& 100.a,b
Quomodo repleta sit possessione dei.tom.8 398.l,& so.seq.c
In terra morientium, spes mea deus: in terra viuentium,portio mea ibid.399.e
Terram tunc commouet,& turbat deus.to.8 200.h,& seq.& 231.
Quomodo mota sit a facie dei.eod.430.f
Terra quomõ liquescat, & defluat. t.8.271.g
Est orbis terrarum qui non cõmouebitur,& est orbis terrarum qui commouebitur.eodem.340.a,b,& f,g
Terram commouerit,quid sit to.8.363.e,f
Terra quomodo innumerus inquinata peccatis. to.3.311.c
Terram iudicare,est corpus damnare.to.10. 194.K
Quomodo sit iudicanda terra. ibid.l
Terra,anima sitiens. to.1.79.b,c
Terra pro aqua ponitur. to.4.48.m
Terra,arbores,sęnum sunt homines terreni. to.9.144.b
Terra nostra, est caro nostra. t.4.407.to.10. 152.K,l
Inferiora terræ,sunt terrenæ,cupiditates. to. 8.213.c
Terræ nomine, designat ecclesiam ex gentibus. to.8.116.d
Terra,cibus diaboli to.8.401.h
Terra dicit homo qui terrena sapit. ibid.h,i
Quod significet ecclesiam,& quę sit firmitas eius,super quam fundata est.to.8.391.a,b
Terra pro hominibus.to.3.35.h,& 36.g,to.4 404.c,d,to.5.210.h
Terra dicitur quicquid infra spiritalem hominem est. tom.8.5.b
Terra,infideles to.10.115.
Terrę nomine, figuratur humilitas hominũ. tom.8.314.l
Quod significet gentem Iudæorum.tom. 8. 148.d,& 144.
Terra pro mari. to.8.280.m

Terra, virgo Maria tom.1.279.m
Terræ noie, ſtabilitas ī deo ſignificaī.t.8.4.h
Terra appellatus eſt peccator.to.4.400.g,& 404.i,to.8.24.m
Iniuſti ,p amore terreno, terra sūt.t.9.145.m
terręmotus ī Aphrica & Thracia. t.3.242.h
terræmotus cordis tomo.8.402.a,b
terrigenæ, ſunt filli terræ. tom.8.147.a
Quomodo terribilis deus to.8.223.d,e
Deus mente ſæuiſsimas terruit. to.5.3.b
terror optimus ciuitatis tutor. tom.5.11.g
Deus nos terret, & contriſtat ad emendatio nem to.10.46.c
tertullianus tomo.1.50.d,to.2.29.i
tertullianus multa eloquentiſsime ſcripſit. to.6.10.h
tertullianum nobis inter hęreticos habitum quod ad Cataphrygas deſciuerit, & itera tas nuptias pro ſtupro damnauerit. ibid.i
tertullianus Cataphrygarum adſtipulator. to.4.366.c
Deum corporeum eſſe ſomniauit.t.2.214.d to.3.217.d,to.6.10.h,i,to.7.380.m
Animam corpoream.t.2.214.d,to.3.217.d, & ſeq.to.6.10.h
Animas poſt mortem cōuertit, in dęmones, & in quęcunque animalia. to 6.10.d,& i
Animam ex traduce.to.2.215.d,tom.6.10.i
tertullianus hæretice ſentit de monogamia. to.6.204.d
tertullius. tom.5.20.f
teſta ante ignem mollis,& poſt ignem fortis quid ſignificet tom.8.36.f
teſtamentum pro pacto pacis. to.3.33.d,& l,& fo.ſeq,a,to.8.300.a
teſtamentum pro pręcepto. to.3.44.l
teſtamento dei appellantur multa alia a nouo & veteri tom.5.152.K
teſtamentū differre ab inſtrumēto.t.7.293.f
teſtamentum, in ſcripturis, non illud ſolum dicitur quod non valeat, niſi teſtatoribus mortuis, ſed omne pactū placitum teſtamentum vocatur to.8.300.a
teſtamenta duo ſignata per Agar & Saram. to.1.7.l,to.2.180.m,to.4.431.l,m
In nouo teſtmento pene nulla eſſe, quę non in veteri to.1.18.l,m
teſtamentū vetus, & nouum, qūo differant. to.2.74.g,to.3.273.f,to.4.59.f,g,& 83.m & 89.i,& f.ſeq.a,t.5.88.c.& 15.c,t.7.292.i
Et vnde illud nouum, hoc vetus dicatur. to. 3.272.h tom.7.193.h
Vtriuſque teſtamenti deus vnus eſt. tomo.1. 237.c,& 251.k,l, to.6.63.g, & 193.l,m Et ſo.ſequen.g
teſtamentorum ratio, to.2.239.i
De concordia vtriuſq; teſtamenti cōtra Manichęos. to.1.248.f,g,& 249.f,g
teſtamentum vetus, & nouum, quid contineant. tom.1.254.K
Teſtamentum nouum ante prædictum.tom. 2,7.d,e,& 16.m
Veteris teſtamenti quadragintaquatuor libri tom.3.8.h,i Retracta. to.1.21.e
teſtamenti noui libri enumerantur. to.3.8.i
teſtamentum nouum ex Gręcis voluminibus emendandum tom.3.10.h
Vetus item, ſecundum ſeptuaginta. ibid.g,h
teſtamentum nouum a Hieronymo caſtigatum probat Auguſt. to.2.24.d
Vetus teſtamentū nō itē.t.2.11.i, & fo.13.a,b
teſtamenta duo, duas fęlicitates pręſeferūt. tom.2.174.c,d
teſtamenti veteris & noui vicinitas.t.4.49.K
Concordia.to.6.45.f,& 56.m, Retracta,to. 1.18.l to.10.16.e,f
teſtamentorū duorū differentia patet in Pſal. Quam bonus Iſrael deus.t.5.89.d,& ſeq.
teſtamenta duo duntaxat tom.4.94.c
Duorum teſtamentorū diſpenſatio, iuxta ho minum ętates tom.4.192.b
Teſtamentum uetus, eſt occultatio noui.to. 4.325.m tom.5.151.f
Teſtementum nouum, eſt manifeſtatio vete ris to.4.325.m,to.5.49.m,& 151.f
Teſtamentum vetus ad timorem pertineaī, nouum ad charitatem. to.4.424.m
Teſtamentum uetus & nouum, eadem ſcriptura vocatur. tom.4.440.e
Teſtamentum nouum promiſſum, non ſecū dum teſtamentum to.6.23.h
Teſtāmēta duo ſignificanī.per Iſmael. & Iſaac.to.4.346.m,to.5.152.h,tomo.6.87.g to.8.74.l,m,& 469.d,e
Per ſcribā doctū, in regno cęlorū.t.9 69.g,h
Teſtamentum vetus, prophetia noui teſtamenti. ibidem.i,& to.10.151.K
Teſtamentorum diſcrimen, ratione bellorū. to.6.238.K,l,& ſeq.
Teſtamentū nouum in vetere figuratū,& vetus in nouū releuatum.t.6.85.a,& ſeq. co pioſe,

pioſe item.194.g
Noui & veteris teſtamenti ſcripturas, quomodo accipere debemus. to.5.131.g
Teſtamentũ vetus ſignificatur per Heli ſacerdotem,& Saulem regem reprobatos: Nouũ vero per regem Dauid, & Samuelem inſtitutos a Deo eod.158.K, & ſeq.
Teſtamentum vetus nihil proficit, niſi quia teſtimoniũ perhibet teſtamento nouo.to.5.162.K
Teſtamentũ vetus debuit præcedere nouum ſicut animale præcedit ſpiritale. t.5.171.d
In teſtamento veteri habentur lex & prophetæ, in nouo Euangelium & Apoſtolicæ literæ. eod.199.e
Teſtimonia noui teſtamenti præponenda ſũt teſtimoniis veteris teſtamenti. ibidem.
Teſtamenti vtriuſq; contilatio, contra Adimantum. to.6.55.c,d
Teſtamentorum duorum breuiſsima differentia to.663.g,& l
Teſtamentũ vetus tẽporalia promittit,nouũ æterna.to.5.171.d, to.671.i,to.8.265.h,i
Teſtificatio veteris teſtamenti, fidem nouo conciliat to.6.71.h,i
Teſtamentum nouum abſconditũ,latet in veteri, tanquam in fece corporalium ſacramentorum to.8.424.g
Teſtamentum vetus vocatur, quia per nouũ aboletur. eod.403.m
Quod gratia noui teſtamenti in veteri lege velabatur & in Euangelio reuelabatur, figuraliter oſtenditur to.8.547.b,c
Teſtamentum nouum,a veteri diſtinguendũ tom.9.5.K
Duo teſtamẽta,ſunt duo vbera matris Eccleſiæ. tom.9.128.c
Teſtamentum in nouum canticum, vetus in nouum,mutatũ eſt, homo vetus mutetur in nouum Eodem.202.e,f
Comparatio veteris ad nouum teſtamentũ, ex parte ſignorum to.10.324.a,b
Vetus teſtamentum figuratur per Agar,& Iſmaelem to.1.18.m
Vetus teſtamẽtum,quid dicatur.Eod.fo.21.e
Vetus teſtamentum nõ accipiunt Manichęi. to.1.21.l,& 21.g,& 27.d,254.K,& to.3.202.b,to.6.7.a,& 71.h,i,& fo.96.d
Item Cerdoniani,Marcioniſtę,Seueriani.to.6.5.f,g
Vetus teſtamẽtum proprie, quod datum eſt in monte ſina. to.1.18.l,m,& 22.i
Vetus teſtamentum to.5.88.c
Teſtamẽtum eſt a ſeculo morte mori eos, q̃ tranſgrediuntur,præcepta dei.to.5.151.h,i
Teſtamentum vetus duplicia præcepta continet. tom.6.74.g,78.g,& 122.f,g
Teſtamentum vetus,quatenus Chriſtiani accipiant. to.6.71.a,& 74.g,to.7.292.b,c
Nõ humana ſuſpitione, ſed apoſtolico teſtimonio & prophetico declarantur omnia quæ in teſtamento veteri gerebantur,figuram eſſe noui to.8.431.m
Teſtamentum vetus inſipicum, ſi ratio ibi Chriſtus intelligatur to.1.8.m
Teſtamẽtum vetus,vmbra futurorum,to.8.741.l,m,to.952.m
Teſtamentum vetus quid, & eius promiſsiones. to.9.54.l
Nouum teſtamẽtum,figuratur per Saram & filium eius tom.1.18.l,m
Teſtamenti noui,ex prophetis, commemoratio. to.3.272.e
Teſtamenti noui præfiguratio. tom.4.59.f,g
Teſtamentum nouum, reuelatum eſt per incarnationem Chriſti to.5.157.d
Per teſtamentum nouum quicquid nobiſcũ agitur,non pertinet niſi ad nouam hęreditatem noui teſtamenti.to.5.219.b,& ſeq.
Ante teſtamenti noui releuationem ciuitas dei,non in lumine,ſed in vmbra cucurrit tom.5.168.l,& ſeq.
Teſtamentum Chriſti aſcendentis. t.7.112.a
Teſtamentum nouum dicitur, quo renouat ad nouam hęreditatem. to.8.421.e
Teſtamentum pacis, eſt teſtamentum patris noſtri to.9.237.f
Teſtimonia, Græcè dicuntur martyria, quo verbo iã vtimur ꝓ latino,ita vt teſtes martyres appellem⁹.t.8.444.c,449.i,& 455.h
Teſtimonium triplex to.6.244.i
Teſtimonia ex lege & prophetis.to.6.12.a,& ſeq. copioſe,& 19.l,m
Ex libris Ethnicorum. eo.20.f
Teſtimonium legis, eis qui lege non vtuntur,teſtimonium eſt quo conuincãtur puniendi:his vero qui ea legitime vtuntur, teſtimonium eſt, quo demonſtratur, ad quem liberandi confugere debeant peccatores. to.8.282.b
Teſtimonia dei ſcrutari,quomodo intelligẽdum.eod.437.m, & ſeq.

Teſtimonia dei ſunt, quibus quãtum nos diligat, nobis probare dignatur. to. 8. 441. g
Teſtimonia Dei, quæ. Eod. 446. i, K, 464. f
Teſtimonia dei, mirabilia. tom. 8. 461. i
Quæ ſint mirabilia teſtimonia dei, & vtrum videamus hominem ab eorum ſcrutatione reuocare, an potius vt ſedulo id agat exhortari ibid. I
teſtimonia dei cuſtodiuntur, dum nõ negãt, quia hoc eſt martyrum officiũ. t. 8. 466. e
Teſtimonium conſcientiæ. to. 4. 422. d
Teſtimonium inimicorum, roborat fidem noſtram to. 5. 183. c
Teſtimonia non vendenda. to. 2. 75. c
Teſtimonium falſum. tom. 4. 6. m
Non falſum teſtimonium dices. to. 5. 8. c
Teſtimonium falſum, apud deum nõ valebit tom. 8. 105. g
Deo dederunt teſtimonium omnia, prꝛter hominem to. 9. 6. d
Teſtimoniũ Chriſti neminem accepiſſe, quo modo dicebat Ioannes to. 9. 28. f
Teſtimonia de Chriſto diuerſa. to. 9. 44. a, b
Paracletum teſtimonium perhibere de Chriſto, quid ſit to. 9. 101. a, b
Teſtimonium Chriſti verum. tom. 10. 36. a
De eo quod ſcriptum eſt in Euangelio, Si ergo teſtimonium perhibeo de me, &c. to. 10. 35. m, & ſequen.
Et quomodo hoc intelligẽdum. Eod. 36. a
Chriſtus in martyribus, & per ipſos teſtimonium ſibi dicit ibidem. c
Satellites a Phariſæis miſsi, Chriſto teſtimonium tribuunt to 10. 39. g
De teſtimonio Chriſti de Ioanne, & Ioãnis de Chriſto: Homilia to. 10 117. c
Iudæi, noſtrę fidei teſtimonium ſeruant. tom. 10. 166. g
De quolibet gradu hominum habuit teſtimonium ſalus omnium to. 10. 131. I
Adulteri, fornicatores, & id genus immũdorum, non inueniũtur perhibuiſſe teſtimonium Chriſto. to. 10. 132. b
Teſtimonium Apoſtolorum de Chriſto. to. 10. 200. g
Teſtis nõ debet vendere teſtimoniũ. t. 2 75. c
Teſtes ueri aliquando puniuntur in iudiciis, falſis teſtibus prꝛualentibus. tom. 5. 190. i
Teſtes introducendi ſunt, prius tamen cauſa propoſita. to. 5 199. a, b
Teſtis in iudicio, & nõ ſolũ iudex Chriſtus erit to. 5. 211. e
Ero teſtis velox ſuper maleficos, & ſuper adulteros, &c exponitur ibid.
Teſtes tres tom. 6. 244. h
Quando deus iudex eſt, alius teſtis quam cõ ſcientia tua non erit to 8. 106. h
Teſtes duo, aut res, qui ſint, in ore quorum debet ſtare omne verbum to. 9. 61. g
Deus teſtes habere voluit homines, vt homines deum teſtem haberent. Eodem. 124. f
Teſtes Dei, paſsi ſunt ibidem
Duo teſtes Chriſti, ſint duo teſtamenta. to. 9 145. e
Tethys, dea Marina, pro mari. tom. 3. 240. K
Thabor interpretatur veniens lumen. tomo. 8. 323. m
Thaddæus trinominis fuit. to. 4. 147. i
Thales Philoſophus. to. 5. 65. f, & 174. I
Thamar mendacium excuſatum. tom 4. 16. I
Thamar quatenus excuſabilis. tom. 6. 136. c
Thamar amaritudo interpretatur. tomo. 6 141. f, & K
Thamar, Eccleſiæ typum gerit. ibid. I
Thamis mandatum humile interpretatur. tomo. 8. 284. c
Thare domus vna to. 5. 147. m
Thare domus perſecutionem paſſa eſt Chaldęis ibidem. 147. c
De Thare patre Abaaham, & numero annorum vitæ eius in Charra. ibid. b, & d
Tharſus patria Pauli to. 8. 144. b
Tharſis quæ nã ciuitas ſit, & quid ſignet. ibi.
Theatrica turpitudo to. 1. 14. m
Theatrum Chriſtianis prohibeẽ. to. 10. 19. d
Themiſtus Philoſophus tom. 1. 97. h
Themiſtoclis dictum to. 2. 78. a
Theobrotus to. 5. 8. h
Theodorus laudatus. to. 1. 159. e, & 168. e, Retracta. 9. K
Theodorus tom. 2. 14. i
Theodoſius peccunia multauit hæreticos. tomo. 2. 66. m, 68. a tom. 7. 88. c, d
Per Theodoſium Monichęi proditi. to. 6. 2. f
Theodoſius Imperator, qualis in virtutibus fuerit, & quomodo aliis exemplum reliquerit. tom. 5. 49. c
Theodoſius, publicam egit pęnitentiam. to. 10. 120. a
Theodotion hæreſiarcha, a quo Theodotiani. tom. 6. 6. I
Chriſtum merum hominẽ fuiſſe ſenſit. ibid.

Theolo-

Theologiæ ſtudium qualem animum requirat. to.3.14.l, m
Theologia Platonis, Pythagorica,t.3.12.e,f
De tribus generibus theologiæ,ſecundū Varronem.ſ.vno fabuloſo,altero naturali,tertio ciuili. tom.5.51.h,& 87.c,& ſeq.
De theologia mythica i, fabuloſa, & ciuili, contra Varronem. to.5.50.m
Theologia ciuilis quot habeat partes.ibid.51 e,f
Theologia poetica,quot habeat nomina.ibi.
Per Theologiæ,verbum græcū, quid intelligamus. to 5.64.a,b
Theologi dicti ſunt poetæ. to 5.172.c
Theopropria,ſeu theoproprium.to.2.216.f
Theoſebia interpretat, dei cultus.t.3.269.g
Theoſebia. tom.5
θεότης. tom.3.46.g
Theriacum quale antidoti genus. to.10.57.c
Theſaurus in vaſis fictilibus. tomo.4.108.e
Theſaurus in agro abſconditus, quid ſignet. tom.4.111.l
Theſauros abſcōdere in cęlo,quid.t.4.410.c
Theſaurus communis veritatis erit in patria to.5.45.m
Theſaurus deſiderabilis inſtitiæ, to.6.193.d
Theſaurus dei,dicitur ſecretum dei.to.8.71.i
In theſauro pauperum, dulciſsima requies, & vera ſecuritas. to.8.95.g
Theſaurus tuus, meritum tuum. tom.8.99.g
Theſaurizare filiis,& hęredibus,ſtultum eſſe probatur. to.8.110.e,& 149.e
Theſaurizare, fundamentum bonum in futurum. tom.10.4.i
Quæ vanitas theſaurizare in hoc mundo.to. k10.150.h, & ſequen.
Vbi theſaurizandum ibid.m
Meritò theſaurus in terra, quia cor in terra. ibidem.
Mala quę theſaurizando committuntur. to. 10.151.a
Theſaurum in terra condere ibidem
Qui condit theſaurum in cœlo, non perdit theſaurum. ibidem.
Quicquid homo facit modo, in theſaurum mittit. to.10.236.b
Bonus homo,de theſauro ſuo certus,eſt malus authem prorſus ignarus. ibid.b,c
Qui ſint theſauri bonorum. tom.10.236.d
Malorum theſauri ibidem d
Pauperes ſunt laturarii, eleemoſynas in theſaurum cœleſtem portantes. ibid.e
Theſis & Hypotheſis. tom.1.105.m
Theurgiæ commendatio a Porphyrio. tom. 5.84.d
Et quòd falſam purgationem animis,dæmonum inuocatione,promittat. ibid.m
Thomæ Apoſtoli hiſtoria apocrypha. to.4. 402.K,l,to.6.64.K,l
Thomæ Apoſtoli vindicta. tom.6.64.K,l,& ſeq.& 140.K,l
Thomas an Chriſtum tetigerit,nec ne,dubiū eſt. tom.9.120.f
Thomam Apoſtolū quid impediuerit a credulitate. tom.10.28.k,& m
Thomas vidit,tetigit,digitos miſit.to.10.29. a,& 206.b,g,h,208.d,& K,l.
Thomas aliis diſcipulis credere noluit.to.10 206.g,& 208.c
Thomas ſigna clauorum & lanceę quęrebat ideo non credebat. tom.10.208 c,d
Thomas non petiuit tangere Chriſtum, qp ipſe dubitaret, ſed vt omnem ſuſpitionē incredulitatis excluderet ibid.l
Thomas,Chriſtum tangēdo, multum nobis profuit. ibidem.
Thomas prius dubius,factus eſt certus.tom. 10.220.g
De ſancto Thoma,Sermo. tomo.10 255.b
Throni Græce,ſedes sūt honorabiles.Latine tom.8.469.h
Thronus beſtiæ,Eccleſia impiorū.to.9.147.d
Thuriarchus,ſiue Thurimarchus.t.5.169.e
Thuribulum,eſt Eccleſia. tom.9.144.a
Thuribula figurant imaginem diuinæ ſcripturæ. to.10.176.k
Quid thuribulum ignitum, altari impoſitū, figuret. to.10.177.a
Thurificati qui. to.2.224.c
Tiberis glaciè conſtringitur. tomo 5.26.m
Tiberis vltra morem exundauit. ibid.26.g
Tiberis,prius Albula. tom.3.203.m
Tiberinus deus. tom.5.54.g
Ticonii regulæ ſeptem. to.3.19.c
Ticonii Donatiſtæ ingenium,& eloquentia. tom.7.4.c
Tigillus. tom.5.58.i
Tigris fluuius paradiſi. t.1.276.K,l,to.3.207. m,to.5.192.c
Tilos inſula. tom.5.215.c
Seruare veſtes & id genus, ita vt a tineis corrodantur,peccatum eſt. to.9.252.g,h

Timor.to.1.254.l,& 264.K,l,to.3.249.a, to. 5.124.d,& sequen.
Timor duplex.to.2.180.d,to.8.492.l,t.9.69. g.98.b,& 138.h,to.10.94.K
Timor est duplex, exemplum de duabus matronis,quia aliter timet adultera virũ suũ, aliter casta to.8.447.g, & 465.b,& 493. m, & sequentibus.
Timore pœnarum mali coercendi.to.2.epist. 48. & 50. per totum.
Timor humanus,populo Israel condonatus tom.4.101.i
Non timeat homo quod non habet in potestate deuitare. to 8.147.c,d
Timere, vbi non timendum. eod.169.g,h
Qui non timet, non est immortalitate indutus,sed sensu exutus. tom.8.169 c
Qui non timent, nec homines sunt.eod.215 a, b
Maiore timore minora contẽnimus, & maiore æternitatis cupiditate omnia temporalia fastidimus. to.8.238.b, c
Timor in præsenti vita est,non in futura.ibidem. 454.h, i
timore configere carnes,quid sit.t.8.460.i, k
Timor quo non amatur iustitia, sed timetur pœna seruilis est, quia carnalis est,& ideo non configit carnem, sicut timor castus, quem foras mittit charitas. ibid.l,m
Timendum non est Christianis, de contritione temporalium. tomo.9.47.g,h
Nec timor,nec amor noster, certus est eod. 232.
Christus nec Iudæos armatos,nec tormenta timuit. tom.9.242 f
Timor huius vitæ,& securitas in alia vita sine fine. to.10.3.f
Timebunt damnati in alia vita, qui nunc timere nolunt. to.10.33.K
Virtutibus magnis præditi,timere debent,& non respicere quantum alias præcesserint sed quantum eis adhuc desit.tom.10.45.i
Timere quid debeamus.tom.10.77.f,& 78.l
Timor hominum vanus. tom.10.77.e
Plus timendus est qui iubet, quam qui detrahit. eodem.126.h
Dum maiora timentur, minora celerius cauentur. tom.10.159.l
Quòd a nobis extorquet hominis timor, deberet a nobis exigere Christi amor. eodem. 257. e
Timor qui pœnitentiam concupiscit, contritionem parit. to.10.283.l
Tria maximè timere debemus.to.10.309.m
Timor infirmorum videtur esse,nõ fortium. eod.321.m
Timor præparat locum charitati.to.2 179.i, & sequentibus.
Timor alius sanctus alius seruilis ibid.K,& f. seq c,d,& 179.a,& seq.cop.to.5.124.d, e
Timoris spiritus nihil prodest sine spiritu charitatis. to.3.350.l
Timore seruili qui nõ est in charitate, timẽt deum illi qui timore pœnarum suam volunt statuere iustitiam,quę est in lege. tomo. 5.222.f, g
Timor legem non implebat,amor implebit to.8.335.m,& seq.
Alius est timor domini sanctus permanens, alius quem foras mittit charitas. ibi.493. l,m,to.10.233.d,e
Cum per timorem se continent homines a peccato, fit consuetudo iustitię & incipit quod durum erat amari,& dulcescit deus tom.8.493.m
Nisi a timore incipiat homo deum colere, non perueniet ad amorem eo.579.h
Timor quomodo non est in charitate, cum dicat psalm. Timor domini castus permanens. tom.9.69.l
Timor est medicamentum, sed charitas est sanitas. eod. 138.h
Timor seruilis pœnã metuit,timor castus metuit amittere bona. ibidem.i
Comparatio amborum timorum. ibid.i,K
Idẽ spiritus,timoris & dilectionis. t.10.l, m
Timor,seruus est Charitatis. ibidem.m
Et quomodo. eod. 77.h
Timor seruilis & filiorum dei,siue timor castus. ibid. f,g
Quomodo perfecta charitas foras mittit timorem. tomo.10.233.g
Timor ducit ad charitatem,& perfecta charitas foras mittit timorem.to.10.233.i, k
Multi per timorem correcti,ad amorem peruenerunt. to.10.175.g,h
Timor pœnæ.to.3.349.a,t.4.45.f,t 6.268.f,g
Timor, vtrum peccatum sit. tomo 4.207.K
Timor pœnæ, non amore iustitiæ Deo seruientes, veniã nõ consequuntur.t.5.124.l
Qui timendo non facit mala,malè facere tamen si liceret,nondum amat. to.8.68.l

In

In veteri testamẽto deus timebatur, propter promissa carnalia Eodem.308.m
timor seruilis, carnalis est. tomo.8.460.l,m
timor impedit intrare per arctam portam. tom 9.46.f, & seq.
timere pœnam, quid tom.10.79.i
Quòd homines timent pœnas in hoc seculo, nec timent supplicia æterna.eo.77 a,b
timor est quidam custos. ibidem. h
timor seruilis ibidem.h, i
Per timorem pœnę.bona vita retinetur.tomo.10.233. g
timor, pietatis initium. tom.1.237.b
timor, amor Eodem. 254.l
Qui timetis deum, laudate eum, & timeat eũ omne semen israel exponitur. to. 2.179.x
timor dei primus gradus sapientiæ. to.3.8.c
timor dei to.3.348.g, to.6.268.g
timor dei & amor, bona opera pariunt.tom. 3.351.K
timor Dei donum spiritussancti.to.4.394.m
timor castus.t.4.439.l, to.9.69.f,g, & 98.b,c tom.10.77.h,i
timor castus, manet in seculum seculi. tom. 5.124.d, & 223.g tom.10.233.K
timore casto deo seruiũt, quibus charitas diuina inspirat. to.5.223.g
timor domini castus vel seruilis, quis sit.to. 8.30.h, & fo. sequen.K
Cur solus dominus sit timendus. Eodẽ.71.i
Eum timere debet homo, a quo factus est homo. Nam quod supra homines est time, & homines te non terrebunt.tom.8.216.c
timor dei aperit aures. Eodem 225.f
timor est in iucanditate. tom.8.212.a,b
timere in nocte & in die, quid sit. Eodem. 331.b,c, & 333.i
Quomodo intelligatur, Ecce sic benedicetur homo, qui timet dominum, vxor tua &c. cum multi timentes dominum nolint hre vxores, aut vxores steriles habeãt, & illi q nõ timen deũ, abundent illis.to.8.492 e, f
timor castus est, qui facit timere amissionẽ vultus dei, etiam si omnibus bonis abundare posset Eodem.493.e
timor castus venit de amore: ille nondum castus qui timore pœnæ facit, quicquid boni facit ibidem. d
Sic time deũ, vt speres in misericordia eius, tom.8.565.f
Sicut linum sequitur seram, sic charitas timorem. tom.9.138.f
Sine timore nemo põt iustificari.t.9.138.h,i
timor domini, quid sit. Eod. 224.l, & 233. a, 261.b,c
timor castus & oratio, sunt arma contra diabolum. tom.9 240.g
De timore domini, & vera humilitate, Serm. tom.10.233.a
timoris dei affectus ibidem.e,f
timentis deum bona est anima, & a tentatione diabolica tuta tom.10 223.c
Nihil vilius quã homo, sine timore dei. ibi.i
Gradus timoris secundum accessum ad summum ibidem. K
A timore, per singula dona, ascẽdendum est ad veram sapientiam. to.10.263.b
Nemo, nisi deum timeat, potest seruare iustitiam Eodem.262.m
De timore dñi, & auaritia vitãda.t.10.307. f
Per timorem domini plurima nascuntur bona. ibidem.
timotheus valetudinarius. to.3.177.m
timotheum, cur Paulus circunciderit. to.2. 15.e,f to.4.3.m, 314.g,h, to.6.112.b
timothæus natus est matre Iudæa, & patre Græco. tomo.4.314.g,h
titulos quærere veteres erexerint.tomo.4.35.K
Psalmus primus, quare oculum non habeat. tom.8.3.c, d
Contra eos qui mendaces titulos potẽtis ponunt in possessione, ne ipsam inuadat aliquis potens Eodem 39.h,i
In titulos psalmi pendet omnis versus qui cãtatur, sicut si quis in domus fronte cognoscit, quod prefixum est, securus intrabit, nec cum intrauerit, errabit.to.8.170.K, & 178.e, & 192,i
In titulis psalmorũ, cur aliquando ab expressione rerũ gestarũ recedat, & aliqd dicat qđ in historia nõ inueniatur. Eod.199.b
titulus crucis Christi, scriptus erat tribus linguis. to.2 240.i, to.10.136.h,i
titulus crucis Christi, tribus linguis scriptus cur corrumpi non poterat. to 8.178.g, & 180.h,i, & 187.e, & 192.i
titulorum vtilitas to.10.79.l
titus cur non circunciſus a Paulo. to.4. 3.b
titi conclusio tomo.4.430.K
T. tatius Sabinorum rex.tom 5.23.g, & 54.g
titus Latinus compulsus est a dæmonibus nũciare senatui, ad instaurandũ Iudęos scęnicos.

nicos. eod.36.K
titus Latinus. tomo.5.69.m
tobel. to.5.137 d
tobias innocentię exemplum. tom.4.293.h
tobiam ſepeliendo mortuos, deum promeruiſſe. to.4.319.c, to.5.6 d
tobias conſilio filiumd ucebat, cuius pedes filius dirigebat. to.9.25.h
tobias cęcus videbat, & vxor eius videns cæca erat. tom.10.19.b,c
De beato Tobia, Sermo. tom.10 238.h
tobiæ & filii, erat anima vna ibid.c
Patui Tobiæ conſilium de mercede angeli ductoris. ibid. c, d
Oblatio mercedis ad angelum. to. 10.238. d
Angeli Tobiæ de ſuis operibus manifeſtatio ibidem. d,e
Diſceſſus Raphaelis,& admiratio Tobię vtri uſque. ibid.e
tolerantia proximi. to.3.349.b
tolerantia in aduerſis. eod 352.c
Immanis tolerantia latronum. tom.4.361.e
tolerantia quæ patientia, quæ ſuſtinētia, quę longanimitas dicitur, non eſt niſi in malis tom.8.65.l, m
Ad tolerātiam mutuā exortatio. eo.368.k,l
tolerare Chriſti membra oportet. tomo. 9. 52.g, h
Qui ſint foris,& q intus tolerādi. t.10.253.g
tollere proprie quid dicatur. tomo.8.258.b
tonituum vox dei. to.3.37.d, to.4.450.k, to. 8.282.l
tonitrua & fulgura, tempore datæ legis, qualia. to.2.137.l, to.3.88.a,& fo.ſeq.i,& ſeq. & 94.d
tonitrui & coruſcationis generatio t.3.177. a, to 4.389.a
tonitrua de cęlo. to.10.171.h
topazion lapis tom.8.461.h
torcular, Eccleſia. tom.8.16 i,& fo.ſeq m,& 294.c,& 301.i,& ſeq. cop.
torcular Chriſtianorum, preſſuræ tentationum. to.8.301.l, m
torcularia ſignificant Eccleſias,& verbū dei. eodem. 16.i
Quòd ſignificent martyria. ibidem.l
In torculari fructuoſa eſt preſſura, & ſignificat preſſurā quā ſancti patiūtur. t.8 179.l
In torculari tria ſunt, lacus, prælum,& fiſinæ. to.8.294.d,& 301.i
In torcularibus gemitus,& non eſt ſine ſpe. eod. 33.f
Non ſine cauſa quidam pſalmi, pro torcularibus inſcribuntur. to.8.519 d,e
torcularis calcatio, retributio eſt peccatorū. tom. 9. 146. m
torcularia ſunt mali,& mundi amatores. to. 10. 94. d
Immanitas tormentorum in æterno igne. to. 10.77. a
torneamenta aſpicere, inutilis eſt voluptatis. tom.9. 240. i
torporis & virtutis exercitii conflictus. to. 9. 225.k, l
torquat' filiū ſuū occidi iuſsit. t.5.8 l,& 46.f
torrēs dicitur aqua veniens cum impetu,& ſignificat miſericordiam dei, ad rigandū ſperantes in eum. to.8.84.g,h
torrentem huius ſeculi bibit Chriſtus. to. 8. 190.d,& 429. a
Quòd ſignificet profluxionem mortalitatis humanæ. eod. 429. a
torrentes proprie dicuntur fluuii, qui æſtate deficiunt, aquis autē hyemalibus inundātur & currunt, licet tranſlatitè pro fluuio ponantur,& quid deſignent. to.8.167.e, f
Quòd ſignificent hæreticos,& ſeculi tumultus. eod.190.d
Quòd figurent præſens ſeculum. to.8.481.i
De torrente in via bibere, quid ſit. ibid.
torrens in auſtro, quid ſignificet. to.8.487.g
tortores animę ſunt duo to.10.35.i
Matus totum ſua parte. tom. 10.32.a,b
trabem eiicere de oculo. to.4.413.b
trabes in oculo, quid. to.10.15.K
trabale telum. tomo.10.40.a
traditur filius dei a ſe & patre. to.3.87.f, to.6. 248.i
Et Iuda,& Iudæis. to.8.439.f, tom.9.135.e,f
traditores Donatiſtæ tom.7.209.d,e
tradi in animas tribulantiū, qd ſit. t.8.46.e,f
Si pater tradidit? filium,& filius ſeipſum, iudas quid fecit eod.223.b,c,& 349.f
traditio Chriſti noſtra redemptio. eod.349.f
Deus tradit quem deſerit. tom. 8.300.h,i
traditio patris, filii,& Iudæ, in quo differant tom.9.135 g
traditores qui dicantur. eod.141.c,d
traditiones paternæ obſeruandæ ſecundum Auguſtinum. tomo.2. 12.l
Extraduce corpus, non anima. t.2.12.f,& 29 h,i,33.c,d,& 215.m

Traducere

Traducere. tom.2.73.l
De traducere peccati contra Pelagianos. to. 7.256.a,& sequdn.
Tradux libidinis. tomo.7.267.i,K
Tradux peccati,tradux mortis de primo peccato. tomo. 8.400.i
Quomodo rapiat hominẽ Deus.to.1.64 f,g
Trahi a patre, quid sit.to.7.404. c, vsque ad finem capituli.
Trahit hominem solus Deus. to.3.67.i
Trahit pr̃,cũ operatur per filium.to.4.310.k
Trahi ad Christum a patre, quid sit. t.9.49.c
Omnia ad se tracturum, dicit Christus,non omnes. eodem. 82.i
Quomodo ad se trahat pater hominem. tomo. 10.55.i
Transfiguratio hominum in lupos tomo.3. 288.d, e
Transfiguratio domini. eodem. 251.f
Transgressio primorum parentum. t.3. 215. d,& seq.copiosè.tomo.4.378. h
Transiliendo canta,& cantando transili.to.8 107.f,& 204.d
Transilienda omnia desideria carnalia. eodem. 277. K
Transitus domini quomodo celebretur. to. 2.169.e,f
Transire Dei, quid. tom.4. 349.d
Transire a morte in vitã, quid sit. t.9.42. d,e
Transire in affectũ cordis, quid sit.t.8.262 i
Transitus Christianorum. tomo.9.84.m
Transire de sinistra ad dexteram. tomo. 10. K,170.g,h
De transitu Iordanis, Heliæ, & Helisæi. tomo.3.245. i
Transitus Iordani, quid figuret. tomo. 10. 180 f,g
De transitu Iordanis Sermo. Ibidem,i, K
Transitus Christi, quid. to.8,238.m,& 295. m,422.a,& 526.g,h,tomo.9.213.,l,to. 10.18.f,g,& 152. i
Quorum oculi sanentur a transeunte Iesu, tom.10.19. b
Transiens ministrabit eis, exponit.t. 10.24.l
Translatio Hieronymi ex Hebraica veritate taxata. tom.2.11.i,K,& fol.sequen a
De translatione facta per septuaginta interpretes,ex ꝓcuratione Ptolomꝫi.t.5 68.g,h
Translationis beati Hieronymi,commendatio. tom.5.181.c
Ex translatione diuersa diuersorum interpretum,plenius cognoscitur veritas rei Eodem.212.h,i
Transmigratio Iudęorum in Babyloniam. tom.6.87 e tom.8.217.K
Vide,Captiuitas.
Transmutationes corporum. tom.1.202.m
Transuasatio. to.6.8.i
Treomr non est nisi de conscientia delictorum. tom.8.144. m
Melior est tremor humilitatis, quam confidentia superbiæ. to.8.402.a
Triduum Christi tomo.2.62. a
Tria pessima,totidem optima.tom.4.383. a
Tres pueri in camino ignis. tomo.5.206. d
Tria hominum genera,de tribulatione liberat deus. tom. 9256.a
Tres mortui a domino suscitati.t.10 37.c,d
De trina interrogatione domini, si Petrus se diligeret, & trina Petri responsione, Sermo. tom.10.51.d
Trina demissio lintei in visione Petri quid mysticè tomo.10. 118.e
Tres mensuræ similaginis vel trinitatem,vel tres virtutes theologas figurabant. to. 10. 161.i
Tres dies quibus eundum est ad sacrificaudũ Deo. to.10.173. a
Trecenti viri quos Gedeon assumpsit,crucẽ domini figurabant. tom.10.182.b,c,& e
Apud Treueros vita Antonii reperta.tom.1. 53. a
Tribulatione quomodo seruandę.to.1.245. e,f, & 278.h,i
Tribulationes mundi quandoq; valent contra superbiam. tom.2. 188.I
Tribulationes eueniunt iustis & malis. tom. 2,188.h,& 195.i,& 199.f
Tribulantur sancti propter peccata sua.tom. 2. 189.K,& sequen.
In tribulationibus non est murmurandũ.ibi.
Tribulationes fortiter sunt tollerandæ. tom. 2. 189.h,i
Tribulatos deus consolatur. Eod.188.a,b
Tribulationes sunt admonitiones cogitandi æternam requiem, & ęternas pęnas. Eodem.198.k
Quòd tribulationes sint dona dei. t.2. 118.b
Tribulationes amicorum scire, ad quid prosit. tomo.2.195.h,i
Contra tribulationũ procellas prꝫmunitio. tom.3.350.a,b

Tribulatio omnis, aut est pœna impiorũ, aut exercitatio iustorum. to.4.186.a.
Tribulatio vnde nomen acceperit. ibidem.
Tribulationes prodesse.tom.4.425.f.tom 8. 159.e.
Tribulatio prodest bonis vt exerceãtur, malis vero vt corrigantur. tom.5.2.d.
Eadem tribulatio confert bonis, malis obest tom.5.3.d.
Tribulationis tempore probatur homo. Eodem.4.d.
Tribulationes vel tormenta vtiliora fuerũt, quæ verum bonum amare docuerũt, quã bona quæ suos dominos præ sui amore torquebant. ibidem.f.
Tribulationes in vita ista, bonos aut probãt, aut emendant. to.5.10.e.
Tribulari vrbem volebat Scipio pontifex, ne ciues in pace positi per vitia effluerẽt. ibidem.e.f
Tribulatio præseruat a malis. tomo.5.11.e.
Tribulationes sunt magis ex misericordia Dei monentis, quam seueritate punientis tom.5.30.d.
Tribulatio, licet iuducat passionem inferioribus, non tamen menti. ibidem.75.m.
Tribulationum & tentationum humilitate, Ecclesia sibi comparat paradisum. tomo. 5.183.i.
Tribulatio nũquam cessabit, vel persecutio, ab Abel vsque ad finem mundi ibidem.l. & sequentibus.
De tribulatione pestifera vltimi temporis, quando soluetur diabolus. tom.5.201.m
Tribulationes quanto fideliori, tãto fortiori corde portantur tom.5.237.e
Tribulationum flegellis, aliquando perfidia castigatur. to 7.45.f.
Tribulatio medicamentum est salutis. tom.8 35.m.
In tribulatione boni fiunt meliores, sicut aurum. Eodem.35.a.
Tribulatio dolorem habet tomo. 8.55.g.h.
Tribulatio fornax aurificis. eodem.61.c
Plus tribulãtur iusti, quam iniusti. to.8.80.g.
In tribulatione q̃ maxime cogitare debeat Christianus. eodem.84.b.
Malus cum tribulatur foris, nullam habet in conscientia solatium. tom.8.94.a
Tribulationes nobis promittunt scripturæ. eodem.118.l.m.
Tribulatio indicat, vtrum gratis qui Deũ colat, & quantum. to.8.129
Nulla maior est tribulatio, quam conscienti delictorum. ibidem.138.
Quare permittat Deus fieri tribulationem. tom.8.157.h.i.
Opus est tribulationibus erudiri in isto seculo, sed tribulari nõ possumus, nisi ab eis q̃ longe fiunt a sanctis. ibid.169.i
Per quales tribulet diabolus tom 8.179.m.
Si putas te non habere tribulationes, nondũ cœpisti esse Christianus. eo.179.a.b
Grauiores tribulationes fiunt a falsis fratribus, quia vitari non possunt. ibi h.i.
Maximæ tribulationes nõ oriũtur aduersus Ecclesiã, nisi ab eis qui lege male vtunt: quod figuraliter ostenditur. tom.8.201.g
tribulationes Dei flagella sunt corrigentis, ne sit sententia punientis. eodem.224.m.
tribulatio quandoque vtilis est, & necessaria. eodem.225.d.
tribulationes iustorum in media pace. tom. 8.245.l.m.& 246.d.
Non proficit tribulatio, si mentis prauitas non corrigatur. eodem.266.i.k.
Quid sit in tribulatione inqrere Deũ, q̃d sit manibus inquirere Deũ, &c. to.8.278.b.c
tribulatio ẽ vita humana. ibi.c.d.& 524.b.c
tribulatio non inuenitur, nisi quę latet. tom. 8.302.d.e.
Quãdo hic bene est tribulatio est. ibi. 311.e.
In tribulationibus tecum est Deus, si tecum fuerit fides eius. to.8.335.c.d.
Christus tribulatur, quandocunque aliquis in eius corpore tribulatur. eodẽ. 373.c.d.
Multum interest vtrum inuenias tribulationem, an inueniaris a tribulatione. tom.8. 138.b.c.157.h.& 518.h.
tribulationes cur Deus misceat gaudiis terrenis. eodem 525.g.
Quid sit qui tribulationem inueniat. tomo. 8.524.b.c.
Pro Christo desiderandę sunt tribulationes tom.9 173.i.
tribulationes nobis ꝓmittunt scripturę sanctæ. to.10.20.k.l.
Christiani dum in hoc tempore viuunt, semper habebunt tribulationes. ibidem.k.
tribulationis bonum. tom.10.27.a.
tribulatio pauperum vertetur in gaudium, & dolor in lętitiam. tom.10.126

In omni tribulatione bene sperandum est.to mo.10.153.b
Tribulatio est nobis proficua.tom.10.180.g
Tribulationes,Dei iudicio immittuntur.to. 10.184.K.& sequen.
Aliorum tribulatio, debet esse nostra correptio. eodem.185.a.
Tribulationem Iob in omnibus bonis passus est prꝛterquam in spiritu.tom.10.237 f.g & sequen.
Deus permittit multas tribulationes nobis a diabolo fieri ad probationem.to.10.245 g.h.& sequentibus.
Tribus duç.i.Iudę,& Beniamin erant de regno Iudę,sed decem tribus erant de regno Israel. tomo.5.167.d
Tribus duas fecit Ioseph.i.effrem & Manasse.ibidem e.
Tribus Leui,cur decima tertia numerabatur ibidem.
Tribus decem captiuatæ sunt in Babyloni a, tempore Romuli. tom.5.174.K.
Tribus,alio nomine dici possunt curię, sed non proprie, has habuit populus Israel duodecim, iuxta numerum filiorum Iacob.tom.8 475.g h.
Sunt tribus diaboli,sunt & tribus dñi. ibidē.
Iudęi quando incæperunt tributa Romanis soluere. tom.5.182.d.
Tributum cur Cęsari præstatur.to.6.93.m.
tributarii Iudęi. tom.8.189.h.
Per trienniū quasi Deus visitauit genus,humanum.i.ante legem, sub lege & modo. tomo.10.13.c.d
triennium,quid in Euangelio.tom.10.27.h.
De vacca,ariete,vel capra trium annorum, turture quoque,& columba.to.10.153.d.
Et quid figurent. ibidem.c.
trigetius conciuis,& discipulus Augustini. tom.1.168.h.
triginta argentei. to.10.189.i.
trima animalia quare sic dicantur. tomo.5.
trimegistus fuit vocatus ipse Mercurius.tomo.5.180.l.
trinitatis insinuatio.to.1.78.a. & 81.a.& sequentibus.tom.3..71.b.& 167.h.
Vna trinitas,& trina vnitas.to.1.58.b.tomo. 3.355.d.e.to.6.17.l.m.
Trinitatis symbola in homine.tom.1.78.f.g.
trinitas firmiter credenda.to.1.232.l. m.to. 2.96.g.& sequen.& epistola 174.& 178. toom.3.3.m.& sequentibus.
Trinitas,vnus Deus.to.1.4.i.to.3.48.g.tom. 6.243.d.to.9.215.c.tomo.10.24.i.
Trinitatis opera cōis & indiuisa.to.1.235.K to.1.133.f.to.3.55.d.& 80.d.to.4.344.l.& 347.f.to.6.215.f.g.to.9.39.d.e.to.10.11.e.f
Trinitatis ingenua confessio.tom.1.247.m.
Trinitati summo bono dilectione heremus. tom.1.250.e.
trinitas perfecta. to.2.65.b.
Trinitas personarum, vnitas diuinę naturæ.eodem.70.g.
De trinitate error Donatistarum & Arianorum. eo.epist.70.per totum.
Quę de patre, filio & spiritusancto dicunt, vt vox patris,homo,nubes, columba,sonus vocis,linguę diuisæ velut ignis,quomodo accipienda. to.2.132.h.i.
De trinitate qd credere sufficiat.t.epist.102.
Credatur honorificè vnitatis, ne fiat iniuria trinitati. eod.240.l.
De Deo.nō triformi,sed vno.to.3.epist.177
trinitas.to 3.3.m.& 48.g.& 167.g.& 351.g. tom.4.342.i.
trium personarum eadem essentia.to.3.47.d & sequen.cop.& 113.d.
trinitas incorporea. tom.2.epst.85.
De fide trinitatis. to.3.64.m.& 69.e
De trinitate perfecta. to.3.65.c.
Personarum distinctio. to.3.45.e
trinitas,nullis terminis circunscripta.ibid.f
Quare nō dicamus vnā p̄sonā, sicut vnā essentiā,& vnū Deum.tom.3.69.f.& 113.l.
Persona filii. to.3.75.g.
Trinitatis vnitas,laborioſe quærit.to,3.79.b Et quod iudicia lectorum varia. ibidem.
De trinitate libri quindecim.eo.78.h.& seq.
Retracta.to.1.22.b.
Quur tardius ęditi. tom.2.10.i.& 136.c.
Eadem personarum diuinitas. tom.3.80.i.
trinitas tota inuisibilis. eo.88.c.
Et de apparitionibus diuinis plura. to.3.87. & sequen.cop.& 207.a.b
trinitas cœterna. eod.104.K.l
trinitas an possit dici spūssanctus.to.3.106.h
tres personę improprie dicuntur. ibidem.f.
trinitas non excludit simplicitatem vnitatis. tom.3.109.f.& h.
trinitas,solus Deus qūo dicatur.eodē.109.i.
trinus dicitur Deus,non triplex. ibid h
Omnibus personis cōuenit luminis & sapiē tię

tiæ uocabulum. tom.3.111.a.b
tres personas qua necessitate Græci hypostàses dixerint. ibidem.g
tres deos quare non dicimus, nec tres essentias. tom.3.113.l
In trinitate nõ est maiusaut minus.t.1.15.b.c
trinitas qũo diligatur incognita. ibidem.m
De trinitate quomodo cogitandum. ibidẽ
De trinitate quomodo inquirendum.tom.3.118.h.i
Et cognitio Dei quando proficietur. ibid.i.
trinitatis vestigium in anima.to.3.124.m.& seq.& 125.g
In corpore tom.3.125.e
Et in omni sensu corporis ibid.g
In memoria tom.3.128.b
trinitatis imago, in bonis tantum.tomo.3.127.h
trinitatis similitudo,& imago,differũt. eodem.130.g
Vestigium triadis in cognitione spiritali tom.3.134.a.& seq.
trinitas simul operata est redemptionẽ hominis eodem.137.c
Imperfecta trinitatis imago est etiã in quibuslibet to.3.140.b.c
In qua animi parte fi vera trinitatis imago. tom.3 141.m
Trinitas quæ in simplicitate Dei est incomprehensibilis. eodem.148.a
trinitas aliter nobis, quam in deo. t.3. 156.l
trinitas quam vera sit in Dei unitate,& quã uera in eiusdem trinitate unitas ibidẽ. m
In trinitate nulla temporis interualla. tom.3.156.f
Significatio trinitatis tom.3.171.h
De trinitate quęstiunculæ to.3.343.d
Contra eos qui inducunt vniuersitatem in sanctam trinitatem tom.3.254.i
trinitas, cur non ab initio prædicata.tom.4.261.b.c
Si unus Deus est cur in tribus spes salutis est,& nõ in duobus, aut quatuor, aut certe in eo uno,& quare nõ est trinitas prius prędicata. to.4.304.i
De trinitate & vnitate Dei.eo.340.f. & seq. tom.10.10.h
Ingenitus, genitus,& procedens. ibidem
trinitatem insinuant salutationes Paulinæ. tom.4.417.i.K
De trinitate quomõ scripserit Porphyrius.
Circa trinitatem non sic licet nobis loqui, ut hic loquitur Porphyrius ibidem.h
trinitas est unus Deus tomo.5.66.e
trinitas in diuinis, non est solum nominum
Trinitas sine subsistentia personarum, vt dicunt Sabelliani. ibidem.l
Pater & filius & spiritussanctus sunt trinitas,& sunt unus Deus. tom.5.99.b
Trinitas diuina ostenditur in tribus partib. philosophiæ. ibidem.e
Thrinitatis imago qũo est in nobis. ibidẽ.f
Deus est æterna & uera trinitas, neque confusa, neque separata tom.5.9.e
Trinitas & pluralitas intelligitur ibi, Faciamus hominem. eodem.145.f
De trinitate male sentit Donatus. to.6.9.m
triadis vnitas eodem.l
Trinitas incomprehensibilis, ibid.m
Personarum æqualitas. ibidem.18.c
In una persona, interdum intelliguntur omnes. to.4.82.b.c.to.6.241.c
De unitate trinitatis ad Optatum. tomo.6.250.i
Quod trinitas vnus sit Deus manifeste ostẽditur verbo.to.8.8.g.h.& 70.a.b.& 162.b
Quomodo unius sit substantię. eodẽ.239.g
tanta est ibi substantiæ societas, ut æqualitatem admittat, non pluralitatem.ibidem.h
Deus apte potest dici ter, non tamẽ tres dii to.9.21.K
Trinitas manifestissima apparuit. ibidem, 12.c
Trinitatis mysterium. to.9.64.c.d
Trinitatis unitas ostenditur. tomo.9 29.h
Trinitatem in personis,& in essentia unitatem per pulchre describit Augustinus. tomo.9.64.e
Trinitatis opera indiuisa, quare quandoq; separatim nominentur. tomo.9.94 K.l
Trinitatis inuocatio tom.9.152. h.i.& seq. 156.e.f.& seq.copiose.
Sanctæ trinitatis cognitio. eodem.190.b
Sancta trinitas indiuisa est. ibidem.c. & e.
Trium personarum comparatio. Ibidem.K
Trinitatis sacramentum magis est credendum quam exponendum. tomo.9.208.f
Trinitatis proprietates.tomo.9.170.d.e.& 230.e.f
Non sunt diuersi gradus, vbi est una trinitas eodem.248.a.b

Ex intellectu generatur voluntas,& ex ambobus procedit memoria, instar trium diuinarum personarum. to.9 275.e
Per speculum & in ænigmate, trinitatem Dei contemplamur. tom.10.10.h
In patre,in diuinis,insinuatur nobis autho ritas,in filio natiuitas,in spiritusãcto,pa tris,filiiq; communitas, in tribus æqua litas. ibidem
Pater filio veritati origo verax filius de ve raci patre orta veritas, spiritus ãct9 a pa tre bono et filio bono,effusa bõitas. ibi.i
Trinitatis,in diuinis,æqualitas, t. 10.11.d.e
Trinitatis mysteria ineffabilia,& potius si lenda,quã de ipsis loquẽdũ.to.10 32.f.g
Nullis similitudinibus peruenitur ad trini tatis cognitionem. ibidem.g
Quare similitudines non possint adhiberi in demonstranda trinitate. to.10.33.c.d
Gratias Deo agit pro loco trinitatis intelle cto. ibidem.e
De manifesta ostensiõe trinitatis in Deo no stro,& baptismo domini apud flumẽ Ior danem,Sermo. to.10.51.h.& seq.
Trinitas distincte manifestata,in baptismate Iesu ad Iordanem. ibidem h.i
Et quasi separabiliter. ibidem.i
Trinitas inseparabilis. tom.to.51.K
De trinitate plura. ibidem.K.l
De trinitate non facie disputandum, sed vi dendum,quid sit,qui nos, vbi & quomo do positi,&c. ibidem
In homine inueniri aliquam imaginem tri nitatis. tom.10.52.k.l.&seq.
Trinitas fecit carnem Christi.tom.10.53.e
Trinitas fecit de cælo vocem ibidem
De indiuidua trinitate,& inseparabili vnita te,Arrianorumque confutationes, ac fi delium populorum,defide catholica,cõ firmatione,Sermo. to.10.55.b
De trinitate & vnitate Dei contra Arrianos ibidem.c.& seq.
In creaturis inueniri quasdam trinitatis si militudines ibidem.e.& seq.
Trinitatis discussio tom.10.69.b
De trinitate quid sentiendum. to.10.91.m
De vnitate trinitatis, & incarnatione verbi tom.10.124.c
Tres magi trinitatem designabant. tom.10. 135.K
Dominica infraoctauas Epiphaniæ, de tri nitate & columba,Sermo.tom.10.139.b
Nihil in trinitate ad se dictum, potest dici pluraliter. tom.10.140.c
Trinitatis inseparabilis est substantia, essen tia,& operatio. ibidem
Trinitas in substantia,est vnus solus,in per sonis est tres vel tria, to.10.140.l.m
Dies tertius,in scriptura sacra, mysteriũ designat,trinitatis. tom.10.261.m
In tribus viris susceptis,Abraham trinitatẽ agnouit ibidem.g
Tertii diei appellatione,trinitatis mysteriũ intelligitur. tom.10.180.K
Ad trinitatis mysterium quomodo perue niatur. ibidem.l
In trinitate nulla est diuersitas,sed omnimo da æqualitas. tom.10.188.a
Trinitas personarũ coæterna est,& coæqua lis. tom.10.217.b
In trinitate nihil maius vel min9. t.10.226.a
De sancta trinitate, Sermo. tom.10.221.m
Angeli trinitatis naturam ignorant. ibidem
Periculosa est disputatio de trinitate. ibid. m.& seq.
Nobis sufficiat scire de trinitate, qđ domi nus exponere dignatus est.eodem. 222.b
Trinitatis,pbatio ex scriptura sancta.ibi.b.c
Fidelibus sufficiat pauca de trinitate audire ibidem.d
Non quærenda ratio trinitatis, sed sufficit credere,quia est. ibidem
In trinitate nihil superius aut inferius.tom. 10.222.K
De sancta trinitate, contra Arianos, Serm. ibidem.i
In trinitate,tantummodo personarum di stinctio est. to.10.224.b
De fide trinitatis a simplicibus non inuestiganda. tom.10.285.a.b
Nec periculosius alicubi erratur,quã in q̃ renda trinitate. ibidem.b
Trinitas diuiditur indiuisibiliter,& coniun gitur diuisibiliter. ibidem.d
Trinitatis probatio, per similitudinem par tium animę. ibidem.e
In festo sanctæ trinitatis, Sermones septem. tom.10.22.m.& seq.
Tres personas negantes,reprehendũtur. to. 2.254.h
Item,tres Deos inducentes. ibidem.i
Triopas rex. tom.5.181.d

Tristitia piã, quid sit. to.2.203.i.
Tristitia soluit cor. tom.2.178.b.
tristitię malum. tom 3.231.m.
tristitia melior, quam lętitia. tom .3.350 d.
tristitia cadit in sapientem, aduersus Storcos. tom.5.123.f.
De tristitia & inuidentia, quæ habentur de bonis alienis. to.5.132.m.
tristitia nostra habet quasi, gaudium nostrũ non habet quasi. to.8.151.K
tristitiam sumpsit Christus quemadmodum carnem. tom.8.347.b.c.
tristitiam cur Deus misceat lætis. eod. 523.d
tristitię tuę causæ peccatum est. to.8.126.e.f
tristitia, & dolor, quomodo differant. Ibidem.m.
Cõtristatus est, vt lętificaret, vt te consolaretur. tom.8.66.f.g.
Melior est tristitia iniqua patientis, quam lætitia iniqua facientis. eod.185.c.d.
tristari voluit Christus imminente passione vt ostenderet infirmorum personam. tomo.8.396.a.
Sic assumpsit tristitiam veram quomodo carnem veram. eod.347.c.d
tristis est anima mea vsque ad mortẽ, &c. exponitur. ibidem.348.l.m. to. sequẽ.c.d.
Duæ sunt tristitiæ. to.9.209 l.& sequentibus.
tristitia mundi, mortem operatur. eo.210.c.
tristitię, & spiritalis gaudii, conflictus. ibid. 325.i
Suscepit dominus tristitiam nostram vt nobis largiretur lætitiã suam. to.10.186.K.
tristitia sicut stercus operatur. to.10.204.e.f.
tristitia de iniquitate propriam iustitiã parturit. ibidem.f.
tristitiæ diuersitas. tom.10.ibidem.h.
Quanta tristitia erit, cum miseri in iudicio sententiam audierint. tomo.10.216.l.m.
Triumphantium, deuicta morte, vox. tomo. 10.36.l.m.
Triumphantium, in ęterna vita vox. tomo. 10.57.b.
Triticum seminatum. tom.5.199 c.d.
trogus Pompeius. tom.5.31.K
troiæ destructio. a Græcis facta. to.5.2.h.& 28.l.& 172.c.d.
troia, mater Romani populi. tomo.53.e.& 21.d.
Troiani dii. tomo.5.23.K.
Troia deleta, reliquię ipsorum cum Aenea in Italiam portatę sunt. eod.173.g.
Troporum cognitio necessaria. tomo.3.19. m.& sequentibus.
tropica locutio, quę. tomo.3.21.i.& 149.i.
tropi veteris iustrumenti explicati. tomo.3. 31.col.1.& libris sequentibus.
troporum nomina non facile enunciantur. tomo.3.150.K.
tropi sacræ scripturę, quomodo intelligendi. tomo.4.14.g.
Tropi non sunt mendacia. ibidem.i.
Tropi in scripturis, quare. ibidem.l.
tropus, quid. tom.5.235.K.l.
Tropus, quid Græcis, tomo.8.230.l
tropi, locutionum modi sunt. to.9.124.a.b. Vide locutio.
tubæ nomine, quid intelligatur. tom.2.184. a.& fo.204.l.
tube ductilis malleo producitur, ita & Christianum cor in Deum, pressurarũ plagis extenditur. tomo.8.71.i.
tubæ ductiles, & tubę cornęæ, quę sint. tom. 8.361.f.g.
Septima tuba, finis est persecutionis, & aduentus domini. tomo.9.144.m.
tuba peccatoribus necessaria est, tomo.10. 181.a.
tubę proprietas. ibidem.a.b.
Quid sacerdotales tubæ figuret. ibidem.c.d.
tube ductiles, quando dicuntur produci. tomo.10.237.a
Tullis in dialogo Hortensio. tomo.7.344.i.
Tullius. tom.5.29.K.
tullii error de præsentia diuina. tomo.5.41. h.& sequentibus.
Tullius Hostilius tomo.5.23.l
tullus Hostilius fulmine assumptus est eodẽ. 24.g.
Tumoris, & humilis satisfactionis bellum. tomo.9.225.i.K.
tumor, & magnitudo differunt. tomo. 10.19 K.& 110.d.e.
tunsio pectoris, obtritio, est cordis. tomo.8. 63.K.
tundere pectus, quid significet. tomo.10.7.e & fo 147.K.
De tunica inconsutili saluatoris. tomo.2. 232.f.& fo.249.c.
tunicæ pelliceę. tomo 3.22 .K.
tunicæ duę, quid allegorice. tomo.4.118.b.
Tunica. tom 4.402.e.

tunica Christi non scindenda contra Arrianos.to.6.11.d.e.to.8.57.l.m.to.6.26.l.m.
Si quis noluerit tibi tunicam tollere,& iudicio tecum contendere, dimitte illi & pallium:exponitur. tomo.2.51.a
tunica dñi inconsutilis,significet.to.8.36.g.
tunica Christi de super texta, nec diuisa,qd significet. tom.9.26.l.m.
turba,turbulenta,& cęca. tomo.9.54.c.d.
turba tunc fuit turbata, cum Christo dixit, Dæmonium habes. ibidem.
turbauit seipsum Christus ad nostrum exemplum. tom.9.87.h.
turba quæ cæcos clamare prohibet qd adūbret tom.10.18.l.m
turbæ,ideſt,peccatores. tom.10.19.d.e
turia flumen. tomo.1.83.m.
Gradus ad turpissima. tomo.3.132.i.
turris Babylonica.superbiam designat. to.5.
turris fortitudinis Christus.tomo.8.202.f.g 144.c.
turrim quare ędificarint Babylonii.tomo.9.12.h
Oppidum tusculi. tom.5.25.K
turtur. tom.5.158.i. tom. 10.109.K.
turtur tunc inuenit nidum,vbi ponat pullos suos,cum &c. tom.8.302.g.h.
turturis vox. tom 10.109.K.
Christus,turtur ibidem.
turtur,& columba. tomo.10.153.f.
Si turtures oua refrigerare permittant, perdunt fructum eorum tom.10.235.d
Tyberis creuit vastās omnia arua. to.5.26.g
Tychonius Donatista. tom.2.56.c.
Tychonii libri. eodem.99.i
Tychonius scripsit de septem clauibus scripturę. tom.2.103.i.
Tychonium citat. to.1.23.g.to.4.23.e.
Tymasius adulescens,seductus a Pelagio.tomo.2.129.d.e.
Tympanum fit de corio siccato & extento, & significat carnis donationem.tomo.8.236.e.f.129.d.e.
Tympanum quid sit,& quid figuret.ibidem 578.h.i.& fo.581.K
Quod significet carnem Christi.to.8.71.i.k.
Typus pro fastu, frequens apud Augustinū. tom.2.53.c.
τῦφος καὶ θερσος, pro arrogantis to.2.83.l
τῦφος, superbia est. tomo.5.103.m.
Tyrānus quare a Deo pmittitur.to.5.46.d.e.
Tyrus qd significet. to.7.174.K.l.to.8.300.e
Princeps Tyrii,diabolum significat.tomo.3 221.b.c

V

V & b in pnunciatione affinitas.t.1.94.d
Vocādū vt Deū cognoscas.t.1.241.a.
Vaccæ nomine plebs Iudęorū figuratur. tom.8.394.K.l.
Vaccę dicuntur animæ seductiles.eod.177.K.l.& fo.236.K.l.& 416.c.d.
Vacca triennis,quid. to.10.153.c.
Vadari. tom.1.90.a
Vadiani, schismatici potius quam hæretici. tom.6.8.d.
Alii vocant Anthropomorphitas. ibidem.
Agaitana sententia. tom.2.209.m.
Dissolutę vagationis & stabilitatis firmę cōgressio. to.9.225.K.l.
Vagitanus Deus. to.5.33.d.
Pueri vagitus prophetia. to.10.83.d
Valens imperator hæreticus fauens Arrianis tom.5.49.d.& 85.h.
Valentinus hęreticus, vnde Valentiniani.tomo.6.5.c.
Valentinus triginta æonas,ideſt, secula asseruit Xpm a virgine nihil accepisse.ibid.e.
De obitu Valētinus episcopi Carthaginēsis tom.10.305.c.
Valentiniani Cæsaris comitatus. tomo.1. In Posidonio.
Valentinianus. tom.5.48.b.c.
Valentinianus maior. tom.5.185.h.
Valerius comes. tomo.1.26.K
Valerius episcopus Hipponeñ. to.1 In Posidonio.
Valerii episcopi Augustinus coadiutor.to.1.26.K.to.2.38.b.
Valerius Græcus,Augustini doctor.tomo.1 In posidonio.
Valerius in Capitolio occisus. tom.5.25.h.
Valerius episcopus Hipponēsis dedit hortū secretū Augusti.ad habitandū.to.10.313.d
Valetudini parcendum.tomo.1.176.c.& e.
Valetudinis ratio habenda. tomo.1.186.f.
Valetudo aduersa toleranda.tomo.2.207.d.
Hippocrates de duobus fratribus aduersa valetudine prędditis & simul conualescentibus iudicauit secundum regulas propinquas. tomo.5.39.g.& sequentibus.
Valla rex Gothorum Vandalos odio infectabat,anno domini.437.tomo.10.313.e

vallis pro humilitate tom.8.199.f
vallis lacrymarum tom.8.304.d.e
valles & connalles, collibus & mõtibus cõtra figura opponuntur. Eodem 302.g
vallis, locus terræ est depressus.t. 8.469.l.m
vallonia dea tom.5.32.f
vandali Aphricam inuaserunt.to.10.313.e.f
vanitas, médaciũ, studia humana t.1.56.c.d
vanitas vanitantium.to.1.207.e. f. & 238.K & 241.k tom.4.425.c
vanitas, uita præsens. to.1.66.l.m
vanitati omnẽ creaturam subiectam, quomodo intelligendum.tom.4.325.b. & sequentibus.
vanitati homo assimilatus est. ibidem. c. & to.8.549.g.h
vanę glorię auida Lucretia, se interemit.to. 5.7.i.& sequen.
Ad vanę gloriæ uitationem, Deus uirgines sacras permisit a Barberis violari.tom.5. 10.m.& seq.
Tanto quilibet est Deo similior, quanto & ab hac immunditia mundior. Eod.44.g
vanam gloriam, quare amauerint Romani. ibidem.i
Si peruersitas seculi admitteret, vt honoratio res essent quique meliores, nec sic ꝓ magno debuit haberi honor humanꝰ.ibidem.45.b.& seq.
vanę gloriæ cupiditas, vicit in corde Torquati dolorem mortui filii ibid.f.
vanę gloriæ, diuersimodè seruiunt diuersi ibidem.a.& seq.
vanitas loquax tom.5.49.k
vanę gloriæ vitium, vtrum sit ipsa iactantia, uel aliquid aliud Eodem.105.f
De vana gloria quam quęrunt mundani, & de gloria vera quam quærunt iusti.tom. 5.130.a
Vani essent omnes filii hominum, si non liberarentur per filiũ hominis.ibi. 163.m
vanitas sub sole. to.5.198.K.& seq.
vanitatem obseruat, qui timendo mori, mẽtitur tom.8.54.l.m
vanitatem obseruat, qui in alia re quam in domino, sperat. ibidem. & sequen.
Qũo vanitas oĩs hõ viuens. tom. 8.109.b.c
vanitas & ueritas, contraria inter se, differunt. Eodem.4 6.m
Quomodo ꝓpheta petat oculos suos auerti, ne uideant uanitatem, cũ omnis creatura subiecta sit uanitatis, & omnia uanitas. ibidem
Qđ in spe, qua speramus nos adhęsuros ueritati, subiecti sumus vanitati.ibidem.fo. 446.a.b
A qua uanitate petat propheta auerti oculos suos ibidem b.& seq.
vanitas humanæ naturę propter peccatum. to.10.150.g.& seq.
In quo uanitas ꝓmanet, deficit ueritas. ibidem.i.K
De uanitate seculi. Serm. to.10.306.e
De fuga uanitatis. Serm. to.10.309.i
vapor uirtutis, Dei filius tom.4.336.d
vappa tom.1.261.f
Cupido uarietatis, vñ nascatur. to.3.297 h
varro, doctissimus uir. tom.5.21.b.& seq.
varronis peritia Eodem.26.a
varro quid de diis senserit to.5.50.h.i
varronis laus ibidem
Quæ sit partitio Varronis librorum, suorũ quos de antiqtatib.rerũ humanarũ, diuinarũq; cõposuit.ibidem. m. & sequent.
varro accutissimus & doctissimus, non eloquentiss. ibidem.h.i.& seq.& fo.52.b
varronis libri. tom.5.50.a.b
varro. tomo.6.159.c
vasa dominica, indigentibus frangi Augustinus iussit. tom.1.In Possido.
vasa aurea & argentea in domo magna, exponitur. tom.1.23.f.g.to. 7.79.d
vasa irę & misericordię.to.2.139.m. & se. & 141.c to.3.350.h
vasa iræ, quare dicantur. to.2.214.m
Ex eadem massa fecit aliud uas in honorem aliud in contumeliam, quomodo intelligatur tom.5.130.e
Ob uasa inhonorata non recedendum ab Ecclesia tom.7.79.c &l.
vasa mortis quę sint tom.8.15.c
vasa diaboli, omnes impii Eodem.193.d
Tota massa perditionis, uasa diaboli. tom. 10.92
vasa diaboli, quę ibidem
Ex uasis diaboli, uasa misericordiæ.ibidem
De uase cum quatuor lineis Petro ostenso, cui est dictum, Occide & manduca, &c. tom.10.118.b.& seq.
vasa charitatis, sunt homines. to.10.229.g
Duplicia sunt uasa in domo Dei, q̃dã i honorẽ, quædã in cõtumeliam to.10.253.a

Omnis uastator, plus ipse uastat uitio suo. to.8.286.h.i
Vates mente loquuntur aliena.to.1.143.b.c
Vates qui apud nos prophetę.tom.3.102.g
Vaticinia mundi ibidem.f
Vathes Ethnici, cur permittantur prophetizare. ibidem i
vatum gentilium præsagia de filio Dei, quatenus ualeant. tom.6.92.l
vbertates Euangelicæ triplices.tō.5.141.g
vbertas terræ, quid. eod.152.i,&seq
velum capitur. to.5.15.h
veientes hostes Romanorū. ibidem
veii per decenniū Ro.oppugnauerūt,to.5.25.i,&seq.
vela in ostiis ludi literarii. to.1.130.b,in fine
Velamen super corda Iudęo.tom.2.165.m
Veli tēpli scisio, quid adūbret.to.2.177.c. to.4.173.e to.6.83.m.to.10.41.K.& 185.l
Velamen ueteris testamenti, quomodo auferatur. tom.2.177.c
Velamentum Moysi,& coma priscorū sanctorum,idem significant. tomo.3.266.d
Velare caput, quid signet. ibidem.d.& h.
Velamen Moysi t.3.271.b.c.203 f.t.7.293.f
Velamen super faciē Moysi, quid designet, & quando auferetur. tom.8.218.a
Vela candentia, simplex conuersatio,& pura confessio. tom.10.14.g.h
Velamen quare Moyses ponebat ante faciē tom.10.41.K
Velum quid. tom.10.105.d
Voluntas.to.1.15.m.to.3.275.l.to.4.212.c. to.5.123.l.& seq.to.10.53.b.c.& sequen.
Voluntas, quid sit.to.6 49.K. Retra. tom.1. 15.m.to.7.212.c
Voluntas ipsa nisi Dei gratia liberetur a seruitute, qua facta est serua peccati,& ut nitia superet, adiuuetur, recte pieque uiui a mortalibus non potest. to.1.11.f.g
Voluntas facti & voluntas peccati.t.1.15.a
Velle anceps. tom.1.54.f.& seq.
Volūtas liberas, quomō usurpata.t.1.230.b
De uoluntate & gratia, quęstio difficillima tom.2.50.a.& 139.m
Volūtas aliena, quomō cernatur.t.3.135.K
Voluntas ipsa cōcipit malitiam.to.4.364.b
Voluntas omnis non est a Deo, sed omnis potestas. tom.5.41.d
Voluntas cui subiiciantur. eodem.42.b
Voluntas licet proprio quodam modo sit respectu bonorum, tam en inuenitur etiā esse respectu malorum to.5.122.a
Voluntas mutatur de bono in malū libero arbitrio, nō de malo in bonum sine Dei adiutorio. tom 5.125.h
Tūc volūtas pro facto cōputatur, quādo faciendi uoluntas discernitur.to.8.487.d.e
voluntas quando dicatur calida vel frigida ibidem l.m
Voluntas Dei principium nescit.to.1.69 m
Voluntas Dei, omniū causa.to.1.267.m. to.3.94.a.& 195.K.& fo.348.d.to.4. 186.l. & fo.seq.c.to.8.208.m
Voluntati diuinę, quomodo uoluntas hominis subdatur. to.2.95.c.& seq.
Voluntatem Dei in scripturis sanctis discimus. to.3.8.c & fo. seq.i
voluntas Dei efficax. tom.3.61.i
volūtates Dei in saluādis & pdendis.ibidē.
Contra uoluntatem Dei nihil fit ibid. 62.c
volūtas bona, alia Dei, alia hois .tom.3 ibi.
voluntas Dei bona, mala hominum uoluntate impletur. ibidem
De uoluntate Dei.to.3.277.i.& 354. h.to. 7.394.d.& seq.
voluntas Dei fit, cum obtemperatur præceptis eius. tom.4.407.a.b
volūtas Dei, est lex in curia cælesti.t.5.16.l
voluntas Dei, est causa certissima omnium eodem.89.a
volūtatis successio, nō est ī Deo.t.5.107.d.e
voluntas Dei potentissima eodem.116.g
voluntas Dei non impeditur actu aliquo dęmonum uel hominum tom.5.121.m
voluntas Dei, est natura cuiusque rei conditę. tom.5.217.i
voluntate incommutabili quomodo Deus hominem cōdiderit in tempore quo uoluit. tom.5.226.i
Contra uoluntatem Dei, multa fiunt a malis. ibidem.i
voluntas Dei eum mutari dicitur, non ipsa, sed nos mutamur. ibidem
voluntatem Dei, quō facit hō. to 6.242.h
voluntas Dei bona, prędecit nostram bonā uoluntatem tom.8.10.i
Si in Christo erant duæ uoluntates, an una. to.8 66 h.& fo.seq.c
voluntas Dei, tantum a uoluntate hois quā tum Deus distat, ab homine. tom.8.67.b
Non potest dispar esse uoluntas, quorū una

est diuinitas ibidem c
voluntas Dei est lex eius, quæ nunquam de corde iusti recedit to.8.99.d
Nō vult Deus vt pecces,nā ꝓhibet tñ si peccaueris,nō putes hoiem feciſſe ꝙ voluit, & deo accidiſſe qđ noluit.Eodem.485.f
Hō nō ſolum in domo ſua,nec in agro ſuo, ſed nec in carne ſua,vel ī ſpiritu ſuo,implet omnia quæ vult,ſed Deus omnia q̄cunque voluit,fecit to.8.513.c
voluntas Dei in cęlo,pax. tom.10.25.g.h
Dei & diaboli,diuerſę erga nos & peccata noſtra voluntates tom.10.96.d.e
voluntas Dei,quomodo fiat. to.10.115.e.f
voluntas domini ſemper reſpicienda,& nō noſtra. tom.10.191.e.
voluntas ſicut in cęlo & in terra. to.2.188 g.to.4.407.a & ſeq.
Ex Cypriano.tom.7.302.d. e.tom.to.115.f
voluntas in Eccleſia ſua, in prędicatoribus & plebibus ſuis impletur,tanquam in cęlo & in terra. tom.8.514.h
Quare optemus volūtatē Dei fieri ī cælo, ſicut fit in terra.to.10.191.e.& fo.196.b.c
Fiat uoluntas tua,&c.pertinet ad tertiā beatitudinem. tom.10.219.d
De uolūtate humana,plura to.1.11.d. & ſe.
vult multa Paulus,quæ non vult. tom.1.12. i.& 229.m
Spōte peccamus.to.1.12.h. & l. & fo.13.l. m.& 219.h.& ſeq & 236.i.K
voluntatem domino prępparante, facile fit opus pietatis,quod difficile aut impoſſibile fuit. tom.2.18.b
voluntates in homine diuerſæ. to.1.54.i.K
voluntates duæ hominis.to.1.12.i.& fo.15. l.& 219.m
voluntatem noſtram,miſericordia Dei præuenit,& præparat to.1.20.K
Pręter uoluntatem beatę vitę,id eſt,peruenienti ad Deum,uihil habet homo.tom. 1.173.b & 211 g
voluntas aliqua an fit homini.to.1.211 f.g
volunt omnes beati eſſe. to.1.212.b c
Vide,Beatitudo.
Bene uelle & recte viuere,quomodo differant. ibidem.c
Voluntate homines eſſe miſeros,quomodo dictum. ibidem
In uoluntate,meritum,præmium, & ſuppli cium ibidem.Retracta.3 e
Sponte cecidit homo,ſponte ſurgere non potuit. tom.1.111.h.& l.& 222.i
voluntas maxime libera to.1.223.g
voluntas hominis tripartita. Eodē.229.i.K
voluntas noſtra,qualis futura ſit. to.3.62.h
voluntas hoīs poſt baptiſmū. to.3.67.m
voluntas Adam libera. tom.3.76.b
volūtas aliena,quomō cernatur.to.3.135.K
voluntas hominis repugnās deo. t.3.205.c
voluntas hominis eget ope Dei.to.3.367.a. & ſeq. tom.7.224.l
voluntatem ęſtimari to.3.349.a
voluntas hominis, cauſa deprauationi humanę. tom.4.185.a.b
velle noſtrum miſerentis Dei. to.4.204.g
velle in poteſtate noſtra,poſſe non item.to. 4.227.l.Retracta. tom.1.21.b
voluntas impiorum poſt iudiciū.to.3.74.c
voluntates diuerſæ hominum vnde, cū animarum natura una ſit. to.4.189.K
voluntates hominum to.5.42 a.b
voluntates noſtræ quantū valeant. ibidē.d
Præter voluntatem ſuam quicquid homo paritur,nō debet tribuere humanis, aut angelicis,vel cuiuſcunque creati ſpiritus voluntatibus,ſed eius potius qui dat poteſtatem uoluntatibus ibidem.h.i
voluntas hominis prior eſt ad malum, ſed ad bonū volūtas Dei prior eſt. eo.115.d
voluntatem in melius mutare, in poteſtate hominis eſſe Retract.18.a
voluntas excitatur a domino. to.7.285.c.d
volūtate ſua cadit,qui cadit,& volūtate Dei ſtat,qui ſtat. tomo.7.413.b
voluntates duę,hominis & Dei. to. 8.66.g. h.& fo.ſeq.b
voluntas noſtra dirigenda ad voluntatē Dei tom.8.89.K
voluntas quę eſt in corde recto, paratur a domino fide prędcedente,qua accedit ad Deū directū,vt fiat cor rectū.ibi.283.K.l
Deus diſcutit,quid quiſque voluerit,nō qd potuerit. tom.8.208.f
voluntates noſtrę,non ſunt ſubiectæ ſyderibus. tom.8.263.e
volūtatē Deꝰ attēdit,nō facultatē.eo.150.m
Quicquid vis,& nō potes,factum Deus cō putat tom.8.342.g
voluntatem intusbonam coronat Deus,vbi non inuenit facultatem. Eodem.391.i
vltima uoluntas morientis,ab hęredib.implende

plende est. to.9.141.b
Seruus nesciens voluntatem domini sui, & seruus eandē sciens, qui sint. to. 10.13.h
Volūtas, pro effectu, corā Deo. t. 10. 37.c.d
Nos uolumus Deum sic esse misericordem ut non sit iustus. to 10.183.c
Quomodo intelligatur, Non quod volo bonum hoc facio, sed quod nolo malū hoc ago. tom. 10.59.f.& seq.& 143.K. & fol. 144.l.m.& 145.f.g
voluntas perfecta faciendi, reputabitur pro opere facti. tom.10.251.f
Bona uoluntas, quid sit. tom.1.211.g
voluntas bona a Deo pręparatur. to.1.12.a. & 13.m.& 20.K.& fo seq.b.t.2. 138.l.& 148.1.& seq. tom.3.63.K. to.10.97.f
voluntas bona a Deo. to.3.54.h.& fo.67.g. & 267.m.t.4.364.c to.5.104.l.t.7.l.228. h.& 299.g
voluntas bona comitatur gratiā. to.2.144.l
volūtas bona, alia Dei, alia homini. t.3.62.c
Beatius bona uelle quę non habeas, quā habere quicquid, utrunque uis. tom.3.136.f
voluntas Angelorum. to.5.42.a
volūtas sancta, sanctū facit corpus. t. 5.6.a.b
volūtatis bonæ similitudo, facit nobis angelos beneficos, & beneuolos. Eod. fo.73.a
voluntatis bonæ quis dicitur esse, propter amorem Dei, & proximi. tom.5.122.h.i
volūtas recta, amor est bonus, peruersa, malus. Ibidem.K
voluntas bona opus Dei est. tom.5.124.b
voluntatem bonam pręcedit fides, fidē gratia. tom.8.283.k.l
voluntas bona, dicitur charitas. Eod.95.g
Voluntas bona uacare non potest. Ibidem
Vt homo uelit uiam domini, ab ipso domino gressus eius diriguntur ibidem.i
Nihil tam facilè bone uoluntati, quam ipsa sibi. to.10.8.e. & 149.b
Bona uoluntas nostra, a quo. tom.10.65.m
Bona uoluntas, quam magna res. to.10.94.b
Qui nihil penitus habet erogandum huic bona uoluntas sufficit. to.10.228.g
Voluntas mala unde. to.1.229.i
Voluntas mala, ipsa est origo peccati. tom. 1.229.K.l.to.7.324.c.in fine.
Malæ uoluntatis homines meritò damnari. tom.2 250.l
Voluntatem rectè cogi ad meliora. ibidem
Voluntas hoīs repugnās Deo. tom.3.205.e
volūtatē ,ppria, quisquis malus est. to.5.12.e
Voluntas male. to.5.104.l
Voluntas bona vel mala, quomodo causat passiones bonas, vel malas. Eodem.122.l
velle quis debet qđ pōt fieri. tomo. 5.129.f
voluntates malas Deus relinquit, & damnat bonas autem adiuuat, & remunerat, vtraſque autem ordinat. ibidem.i
Voluntatis malæ merito ita damnatus est angelus, vt nunquam uoluntatem bonā haberet. Ibidem
Voluntas mala grande testimonium est naturę bonę, licet sit cōtra naturā. to.5.98.e
Voluntaria vitia solum puniuntur a Deo. Eodem.104.c
voluntatis malæ causa si quæratur, nulla est Idem.K.l
Voluntas mala non habet causam efficientem. ibidem.l
Cum uoluntas relicto superiori, ad inferiora se cōuertit, efficitur mala. t.5.105.a.e.f
Voluntatum malarum quęrere causas, est sicut velle videre tenebras, & audire silentium. ibidem.d
Voluntarios defectus non necessarios, iusta pęna consequitur. ibidem.e
Nisi uoluntas mala pręcessisset, non perueniretur ad malum opus. tom.5.125.K
Voluntaria oris, sacrificia sunt laudis in cōfessione charitatis, non timore necessitatis. tom.8.458.d
Velleris nomine Iudęos significari. tom.8. 179.m.& 258.a.b.& fo.523.K.tom. 10. 182.c. Vide, Gedeon.
Velociter Dei tale est, vt uelocius nihil sit. to.8.132.d.e
Velocitas ipsa quid sit, & quòd vbique sit, non in parte. to.8.571.e
Velociora sunt omnia feruentiora, & omnia frigida tardiora. ibidem.d.
Venatoribus dare, & vestire eos reprehenditur a domino, & improbatur ante oculos omnipotentis. to.8.578.K.l
Qui venatori dat res suas, non homini dat, sed arti negsſimæ, & hoc in illo amat, in quo est nequissimus. Eodem.382.l.m
Venantes significant prosequentes, qui dulcedinem huius uitę posuerunt in musicipula. tom.8.482.d
Venator in theatro depugnans. to m.10.6.l
Verba vendere. tomo.2.192.c

ven-

Vendere pro donare. tom.4.102.l.
Venundati sub peccato. tom.5.424.f.
Vendentes oues, boues, & columbas in ecclesia, qui sint.. tom.9.20.g.
Bonorum vēditores qui a Christo a templo eiiciuntur, qui sint. tomo.9.20.i.
Figura venditionis Christi a Iuda, præcesserat in Cain & Abel. tom 9.212.a.& seq.
Mos inter vēdentē, & ementē. to.10. 174.e.f.
Quæ fuit causa venditionis nostræ. ibid.g.h.
Venenum, an malum. tomo.1.258.l
Venenis assueta mulier. Ibidem.m.
Venenosa quare gignit tellus.tom. 1.169.c.
Venenosa animalia, quare creata.to.3.177.x
Venenum, quod vita est serpentis, mors est hominis. tom.4.381.h.
Venenum maledictionis. tom.7.30.c.
Venenū aspidum, dolū significat. to.8.26.b.
Veneti. tomo.6.76.a.
Venia qñ, & a qbus est petenda. to. 2.154.i.
Venia est cōcedenda petenti, & culpā agnoscenti. tom.2.103.b.
Venia. tom.3.351.d.
Venia a fratribus est petenda. ton.10.114.g.
Venia datur mutato. tom.10.183.e.
Christus illis petebat veniam, a quibus accipiebat iniuriam. tom.10.187.a.
Venialia peccata difficilimum est inuenire, periculosissimum est definire.to.5.225.g
Venialia, quomodo redimātur. to.10.274.a
Venilia dea, est nuda quę ad litus venit.tom. 5.61.d.e.
Tu es qui venturus es, an alium expectamus exponitur.tomo 4.306.d.& sequentibus. & fol.310.d.
Nemo venit ad me, nisi pater meus qui misit me, traxerit eum.tom.4. 147.d.& seq.
Veniet Christus ad iudicium manifeste. tomo.5.210.f.
Christus quomodo venit ad nos, & a nobis recessit. tomo.9.91.f.g.
Christus nisi se cōprehendi permisisset, non feciſſent Iudęi, ꝓpter quod venerant, sed nec ille, propter quod venerat.Eo.114.K
Venit ad nos vita, reprehendamus vicē, eamus ad illam. tomo.9.248.d.e.
De eo quod scriptum, Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis, &c. Sermo. tom.10.8.a.& sequen.
Locus in Euangelio Iohānis, si nō veniſſem locutus eis fuiſſem, &c. expositus. tomo. 10.9.l.m.& sequentibus.
Quibus dicturus sit dominus, Venite benedicti, &c. tomo.10.28.b.
Si non veniſſem, peccatum non haberent: quomodo intelligendum. tom.10.50.d.
Venire, & peruenire. tom.10,68.e.
Venire ad Christum. tom.10.102.b.
Venire regnum Dei, qui sit.tom.10.115.d,e.
Veniamus ad Christum credendo, proficiamus gratias agendo, agnoscamus perseuerando.tom.10.129.e.
Ventris nomine, quid intelligatur. tomo.2. 88.h.& 178.b.
De ventre matris meæ, tu es Deus meus: exponitur. tom.2.177.g.
Ventriloqua. tom.3.11.x
Venter Dei. tom.4.348.K. Vide Vterus.
Venter duo significat. tom.8.34.a.b.
Venter Christi, infirmos Ecclesiæ significat. Eodem.35.e.
Venter pro inferioribus ponitur. to.8.56.l.
Venter pro memoria poni solet.tom.8.28.b
Quod significet carnales in ecclesia. Eodem 131.c.d.
Ventus quid sit. tomo.1.196.g.
Ventos pascere, qd sit. to. 1.36.f.to.7.82.m.
Venti generatio. tom.3.176.a.
Ventorum nomina, quatuor partes mundi. tomo.4.135.m
Ventus. tomo.4.416.c.
Ventus, spiritus. tomo.5.42.b.
Ventus, significat tentationem.tom.8.8.h.& 82.b.& 201.e.f.tom.10.14.K
Ventus quid sit, & quod significet velocitatem verbi Dei. tomo.8.389.i.K.
Quod ventus flet, sentis: quam causa flet, vel de quo thesauro rationis rductus, nescis. ibidem.513.d.e.
Ventorum nomine animæ designantur. tomo.8.28.f.& 380.i.& 525.c.
Vento moueri, & circumflari omni spiritu seductorio. tomo.9.8.g.
Ventus contrarius non calamitas externa, sed potius fœlicitas externa. tom.10.14.e.
Venus calua. tomo 2.46.g.
Venus fit mater Aeneę. tomo.5.21.K
Venus, quomodo Troianis fauebat.Eo.23.e
Venus victrix. tom.5.28.l
Veneres tres. Ibidem.32.d.
Venus dea. tom.5.54.i.&.sequen.
Venus quandoq; sumitur ꝓ Luna.to.5.59.m

De

De veneris claritate, q̃ ſuperat oĩa. aſtra. ibi.
venus cur vxor Vulcani. to.6.117.g.h.
Venus quare Martis adultera fingatur. ibid.
veneris ſtellã ſcribit Varro mutaſſe colorẽ, magnitudinẽ, figurã & curſum. t.5.217.l.
venuſtiani hæretici qui. to 6.10.g.in fi.
ver nouellos in fide ſignificat. tom.8.268.K
verba quatuor modis accipimus to. 1.88.a.
De verbis ſimplicibus & coniunctis. tom.1.92.c.d.
De origine verbi. ibidem.l.
verbum vnde dictum. ibidem.
verbis non eſt immorandum, cum res cõſtat tom.1.147.c.& 152.i.& 196.a. to.5.76.i.
verbis res potiores. to.1.188.a. to.4.156.b.c
verba ſigna rerum. to.1.183.a. tom.3.3.i.K. Vide ſignum.
verba delictorum quę dicantur. to.2.177.c.
verba vendere. to.2.193.c.
Inter ſigna principatũ obtinet verba. to.3.7.l
verba nunc proprie, nunc metaphorice accipiuntur. to.3.9.K.
verborum proprietas, quomodo percipienda. tom.3.9.e.f
Idem verbum, non idem ſignificat vbiq; to 3.fo.17.i.
In verbis verum ametur nõ verba. to.3.25.b
verbis contendere. to.3.30.i.
verbum, pro facto. to.4.103.e.
verbum quare dictum. to.3.45.l.
verba quare inſtituta. to.3.56.m
Et cogitatio, & nutus, & literæ verba ſunt, & verbi diuini habent imaginem. to.3.164.m.& ſequen.
verbum hominis, quatenus verũ. to.3.151.K
verborum aucupes taxati,. to.4.247.e.
verborum pro ſententia. tom.4.243.c.
verbum vnũ, diuerſas habet ſignificationes. tom.4.317.m.
verbi cõtrouerſia, homines torquet. t.5.76.i
Quomodo verbum ad certam regulam, ſolum loqui fas eſt catholicis. eodem.87.g.
verba fœda, in neceſsitate, non ſunt tacenda vel horrenda. to.5.13.i.
verborum quanta fuerit cura Demoſtheni. tom.7.72.h.
verba tua inueniant in vita tua. to. 8.187.h.
verba iniquorum tunc prævalent ſuper iuſtos. eodem.218.i.
verbum aſperum mittit in laqueos venantiũ tom.8.330.i.& 333.g.h.
verba ſignorũ quo accipiẽda ſint ibi. 405.e.
verbum hominis quomodo percipiatur. to. 961.m & ſequen.& 65.f.g.
verba etiã opera ſunt. to.9.92. tom.10.47.e.
verbum accipitur, quando mente percipitur. tom.9.110.i.K.
verbum diuerſimode accipitur in ſcriptura tomo.10.11 b.
verba multa, vnum verbum ſcriptura appellare ſolet. ibidem.
verbum mentale, quomodo tranſit in vocale. tom.10.134 l
verba ſunt ſigna conceptuum. to.10.170.m
verbum hominis, non poteſt ab homine explicari. to.10.201.g.h
verba turpia & luxurioſa, dedecent chriſtianum. to.10.234.c.
Quid interſit inter verbum & vocem. to.10.265.d.
Ad verbi miniſterium ſed accingit Auguſtinus. tom.1.68 b.& ſeq.
verbo Dei docemur. in omnibus. ibidem.i.K
verbum Dei, quomõ loquatur cordi. ibi.K.l
verbũ Dei ad menſam legẽdum. to.1.282.m
verbi miniſtri, diſpenſatores ſalutis æternę. tom.2.199 d.
verbum quod dominus breuiauit ſuper terram. tom.2.251.b.
verbum Dei noſtris opinionibus præferendum. tom.3.96 i.K.& 212.d.
verbum Dei doctrina diuina. tom.3.150.f.g.
Sermo Dei cur ſubinde obſcurus. t.3.153.m.
verbi miniſterium non eſſe mendicitatem. tom.3.261.b.& ſeq.
verbi præcones quare ſtipendium accipiãt. tom.3.264.d.
verbi miniſtris debetur victus. to.3.258.e.& ſequen.& 261.b. to.4.148.m.
verbi externi vſus. to.3.277.a. to.9.53.i.
verbi ruminatio. to.3.350.b. tom.8.99.d.& 540.g.h. tom.9.9.f.
verbum conſummans & breuians, quid ſit. tom.4.220.g.
verbum Dei. tom.4.348.g.
verbum veritatis mũdat ab errore. to.7.74.b
verbo veritatis quare alii credunt, alii cõtradicunt. to.7.404.m
verbum Dei & anunciare, & audire, labor eſt. tom.8.69.K.
verbum Dei colligendum, ab exemplo formicarum. eodem.94.c.& 125.K.

Verbum Dei, ĩ corde liberat a laqueo liberat à via praua liberat a lapsa t.8.106.b.c
Verba Dei excitant amorem & dolorem. Eodem.102.g
verbum Dei, vt cibus, est colligẽdũ & reseruãdum, pro tempore instãti.to.8.125.K
verba Dei cor transfigunt, & amorem excitant. ibidem.139.g
verbum Dei audire nolentes aspidi surdæ comparantur. to.8.188.a
verbi Dei velocitas tomo.8.389.i
verbi Dei tędium & fastidium, qualis tentatio. tom.8.412.K.l.& seq.
verbum veritatis auferri de ore vsquequaque, quid sit. to.8.448.a.b
verba Dei sic possumus custodire, si &c. eodem.457 K
verbum Dei bifariam accipi. to.8.457.b.c
verbum Dei, promissio Dei. ibidem.d
Quòd sit verbum fidei, in quo nos vult permanere Christus vt cognoscamus veritatem. tom.8.480.m
verbum Dei quibus superfluum.eod.495.h
verbum Dei non omnibus vtile. to.8.531.g
Ad verbum Dei pertinet, non esse in parte, sed vbique esse per seipsum.eod.571.c.d
Vtrum habeat motum ibidem
verbo Dei, in omni motu suo, omnia deseruiunt. tom.8.575.l.m
Ad verbum Dei exhortatio.to.9.9.e.et.14.c.& seq.
verbũ Dei & hominum, in quibus differãt, & in quibus concordent.eo 28.c.& seq.
De auditu verbo Dei tom.9.54.c.d
verbũ Dei tutius auditẽ q̃ p̃dicatẽ. ibi.82.b.c
verbum Dei est, quod dat sacramenti virtutem. tom.9.69.d
verbum Dei, spiritalibus prędicatum, dulce est, carnalibus amarum. Eodem.145.c.d
verbum Dei, nec prędicandũ solum, nec audiendũ, sed faciẽdũ.to.9.215.a.b.& seq.
Prædicatur verbũ Christi opportunè, uolẽtibus, importunè, nolentibus to.9.231.d
verbo Dei omnia subiici possunt.t.10.31.K
verbo Dei nihil ęquari potest ibidem.l
verbum Dei propositum omnib.to.10.31.l
verbum Dei quomodo comparetur. ibid.l
Ministri verbi, est dispẽsare verbũ Dei, populi aũt, erogare pauperib. tom.10.35.b
verbum domini manet in æternum, exponitur. ibidem.i.& seq.
In verbo Dei manere, quid. tomo.10.40.g
Præmiũ quod, manẽtib. in verbo Dei. ibi.g
verbum Dei, regula nostra. tom.10.67.g.h
verbum Dei, nõ minus quam corpus Christi tom.10.104.g
De verbo Dei. to.10.79.f.g.& seq.
An verbum Dei, corpori Christi prętereundum. tom.10.104.g
Euangelistæ, verbi annunciatores,, non verborum. to.10.111.c
verbum qũo videat.tom.10.109.e.& seq.
verbum Dei, vita ęterna est.tomo.10.129.b
vrbũ diuinũ multa fecit mirabilia. ibidẽ.c
verbi diuini mirabilia. to.10.234.h i
verbum Dei, reddit in ore nostro saporem quencunque voluerimus.tom.10 173.m
verbũ Dei sit quodcũque desideramus. ibi.
De verbo Dei audiendo.Serm.to.10.235.c
Deus duobus pręceptis consummauit verbum, cuius duobus annis stella prænunciauit aduentum. to.10.316.h.i
verbum Dei nunquam tacet, sed non semper auditur. ibidem.l
verbum Dei, gladius, ignis. tom.2.88.c.in fi.
verbum Dei, lac tom.10.33.g
verbum Dei, lumen, lucerna. to.1.243.d.e. tom.8.457.a.& seq.copiosè.
verbũ Dei, margarita preciosa.to.4.124.f.g
verbum Dei panis, & quomodo comedendum tom.8.99.c.d
verbum Dei, sagitta. eod.103 i.& 280.K.l
verbum Dei semen est, quo generantur fideles tom.8.12.a.b.& 28.K
verbum Dei, vua. to.8.16.i.k
verbum Dei est filius Dei patris. to.6.68.i tom.9.111.b to4 348.g
verbum patris, Christus dicitur tom.3.46.g.tom.9.28.c.& sequen.
verbum, sapientia to 3.106.e
verbum, Deus. tom.10.131.g
Quare verbum dicatur filius. to.9.184.l.m
De verbo summo. tom.3.151.l.& seq.
De verbo perfecto scripsit Mercurius to.6.8 K
verbum per omnia ęquale patri promenti tom.3.152.e
verbum ęternum quale ibidem.g
verbum quale sit, ex creaturis cognoscitur. tom.93.c
verbi natiuitas incogitabilis. tom.4.335.i
verbum imago patris. ibidem.l

In

In verbo, angeli cognoscũt res clarius quã in ipsis rebus. tom.5.101.i
verbi ęterni generatio to.6.218.i.K
vt capere possumus verbũ Dei, apud Deũ patrẽ dedit aliqd inspiciẽdũ,& aliqd credendũ,aliquid post viuendũ.to.8.423.h
verbum,in sole posuit tabernaculum suum vt oculis solem videntibus,videretur.to.9.124.e.f
Quòd sit sine initio & sine fine vnum verbum. tom.8.139.e.f
In verbo Dei erat, quicquid facturus erat Deus in creatura, nec esset in rebus nisi esset in verbo ibidem.
verbum Dei in principio apud Deum,non habet syllabas,nec tempora,sed propter nos descendit ad particulas sonorum nostrorum. tom.8 398.m
verbum non factum est tom.9.3.d
verbum quid sit cum dicitur, In principio erat verbum tom.9.2.m
In principio erat verbũ Ser.t.10.31 K.& se
Ineffabile & incomprehensibile est verbũ quod legitur in Euangelio Ioannis,capite primo ibidem.m
vñ, ꝙ homini dulce sit verbũ dei.to.10.74.e
verbũ Dei ante omnia tẽpora.to.10.134.h
verbũ ęternum,a verbo hominis, quomodo differat.t.3.120.a.et 150.e.f.t.8.139 e.f
Homo non eo modo facit verba,quomodo factus est per verbum. tom.10.134.a
Explicatio verbi diuini,per comparationẽ ad nostrum verbum prolatum. tom. 10. 141.h.i
verbum Dei est,quod nõ potest dicere verbum hominis. to.10.201.f.g
verbum Dei forma omniũ rerũ. to.10.32.a
verbo ęterno Deus condidit omnia.tom.1. 68.g.h
Quomodo verbum sit de Deo,& omnia p ipsum tom.8.138.c.d
verbum est per quod factę sunt creaturæ. tom.9.3.e
Omnia sub verbo & in verbo Dei,tom. 10. 31.l.m
verbum caro factum est,exponitur. tom.2. 175.a.& seq. to.10 131 g &141.K.l
verbum quomodo caro factum.to 3.4. f.tomo. .210.h tom.10.124.l.m
Et quare. to.8.21.K.l.to.10 33.f.g
verbi & carnis vnio. to.3.76.K
verbum non mutatum in carnem.to.4.417.l to.6.166 a
verbi missio tom 3.354.K
verbi incarnatio.tom.3.349.b.& 354. f.& K.to.4.334.b.& seq.
verbum,totum hominem suscepit,& totus homo factus est verbum. tom.8 184.a
Quod homo verbo,tanquam corpus lumini accesit. tom.8.233.l.m
verbum sic erat in homine,vt homo verbo in vnam Christi personam copularetur ibidem 224.c.d
verbum non est mutatum in hominem,homo illo mutatus est,vt melior fieret quã erat,non vt in ipsam substantiam verbi conuerteretur. to.8.502.b.c
verbum & caro non vtrunque vnum, pater & verbum vtrunque vnum, Christus & Ecclesia vtrunque vnum. tomo.8.374.g
verbi processio to.9.68.d.e
verbum vitę,manifestatum est in carne, vt videretur in corde. tomo.9.124.i.K
verbi incarnati conditiones. ibidem
verbum caro,oportuno tẽpore. t.10.134.h
verbum Dei suscepit totum corpus & totã animam hominis tomo.10.201.h
verbosi tom.4.402.K
verbositas super omnia fugienda est.to.10. 279.l m
Contra verbosos ibidem.m.& seq.
verecundus concedit Augustino rus suum. tom.1.56.K
verecundia quid sit tomo.2.71.d
verecundia humana tom.5.12.f
De uerecundia pudendorum,quare.f. inest animæ. to.5.127.m.& seq.
De uerecundia,quam a concubitu coniugali tollebãt philosophi Cynici eo.127.K.l
verecundię causa,libido est. tom.5.234.g
vergiliana lectio.to.1.140.f.& 145.1.& 148. K.& 158. k
vergilius,Poeta magnus tom.5.2.l
vergilius Poetarum more mentitus est.ibidem.3.g
Vergilius ueritatem ex persona sua dicit,regna scilicet terrena peritura. to.10.26.i
Vergilius cum ueritatem sciret,mentiẽs Romanis adulatus ibidem.h.i
Vergilius mẽdaciũ suũ temperauit. ibid.h
Vergilius,Romanis uerba uendebat. ibidẽ.
Verinus. tom.2.211.d

Verisimile,

Verisime. to.1.9 i.K
Verisime Academicorum. to 2.146.e.
Verisimilis opinio quo fallat, tom.5.237.h.
Veritatem annunciare per noctem, quid sit. tom.8.337 c.
Nō est homo verax nisi in quo loquit Deus Eodem.515.l
Verax pater, quomodo dicitur, & filius veritas.to.9.64.K.l.
Veraces, filii Dei sunt, mendaces, filii diaboli.tom.10.309.i.
Veritas, quid Ciceroni. to.4.187.h.
Veritas vnde nata secundum Manichęos.tomo.6.69.c.
Veritas & verum, an idem sint. to.1.177.f.g.
Veritas. tom.3.351.d.to.10.226.g.
Veritas vnde oriatur. to.1.241.b.
Orat Augustinus vt oriatur de terra veritas, & iustitia de cœlo respiciat.eodem.70.d
Veritas de terra oritur, duobus modis intelligitur. tom.8.308.d.
Quomodo veritas de terra orta est, & iustitia de cœlo prospexit. tom.10.130.b.c.
Veritas odium parit. tomo.1.64.d.tomo.3.350.m.
Veritas summa libertas. to.1.219.a.
Veritatem nemo amittit inuitus.ibidem.a.b.
Veritas &.fides.tomo.3.355.l.m.fol.sequentibus.c.
Veritas per malos & nescientes sępe loquitur.tom.4.157.b.& seq.copiose.
Veritas propter seipsam diligenda.to.4.459 b.in fine.
Quę a veritate non veniunt plerunque etiā nullo impellente, seipsa subuertunt.tomo 5.60.c.
Veritatis iudicium Stoici & Epicuræi posuerunt in sensibus corporis.eodem.67.g
De veritate quę habetur per ociosum studium.tom.5.72.e f
Veritates multę dici possunt ab vna veritate qua illustrantur animę sanctæ.tom.8.25.
Quod nec quadra, nec rotūda, nec lōga, sed vbique pręsens sit si cordis oculus ad eā pareat. to.8.54.ę.f.
Veritas non tacet, non labiis clamat, vociferatur ex corde. to.8.187.b.
Veritatis conditiones. tom.9.66.d.
Sine diuina luce nō est veritas.to.9 194.1.K.
Veritas salubris etiam pios, cum occultatur exercet. to.10.3.a.
Ad veritatem inueniendam sacræ literæ necessarię. to.1.44.K.
Veri inquisitio difficilis. to.1.72.d.
Veritas reuelata. eod.77.h.
In inuentione veri, an fœlicitas. ibid.141.l.
In inuestigatione veri an fœlicitas. ibidem.
Veritatis inueniendæ duo impedimenta.to.1.145.g.h.
verum inuenire posse. to.1.147.K.
veritatis inquisitores quales esse debeant.to.1.199.h.& 206.a.b.
verum potius amplexandum, quam nomina philosophorum. to.1.234.c.d
verum non vincendi, sed inueniendi gratia quęrendum. eod.257.d.
verum in verbis ametur, non verba.tomo.3.25 b.& 203.a
Quomodo reddimur habiles percipiendæ veritati. to.3.98.a.
veritas in humilioribus quoque locis inuestiganda. to.e.141.K.l.
veritas an percipi possit corporeis sensibus tom.4.185.c.& sequen.
veritatis capax mens non est, nisi a vitiis libera. to.3.254.g.
veritatis cognitio. to.3.257 f.
Natura nostra capax est ediscere veritatem. tom.4.311.i.
veritas quomodo indaganda. tom.4.334.f.
Ad verum & optimum, homo attingit per illud quod in eo pręcellit. to.5.66.a
Non tam veritatis cupidos quam contentionis, torquet verbi controuersia, secundū Tullium. eodem.76.i.
Pro veritate mors suscipitur, vt ęterna mors euitetur. to.5.113.l.
veritatis perceptio parua est in hoc seculo. ibidem.188.f.
veritas nō reuelatur discordibus.t.7.126.K.l
veritatem audire nihil est, si non sequaē fructus. to.8.229 b.
veritas communis est omnibus.eod.278.f.g.
veritatis cognitio, quid sit. to.9.174.i.K.
Cognitio veritatis, ad qd profit.to.10.40.g.
veritas a quocunq; dicta, recipiēda.t.1.77.g
veritas credenda & loquenda.tom.3.350.m
veritatis prædicatio, bonus odor Christi.to.3.355.m.
veritas non semp dicēda.to.4.7.m.& 413.e
verum ne dicendum, si cui mortem adferat, tom.4.17.b.

Veritatis prædicatores persecutionem patiũ tur. to.4.394.f & seq.
Veritas semper prædicanda. to.7.67.a.
Verum occultari potest aliquando vtiliter. to.7.417.l.m.to.8.9.m.
Verum dicitur,si hoc dicitur quod est.ibi i.l.
Quando verum dicitur,nõ est quod contradicatur. to.8.252.a.
veritas tutius audit,quã prædicet. to.9.86.c
Veritati assentiendum. to.1.149.i
Veritas sola iudicat, & a nemine iudicatur. tom.1.240.d.e.
veritas omnibus præferenda. tom.1.245.g.
veritas superat to 2.13 c
veritas vincit. tom.2.236 1.to.3.350.d.
Pro & contra veritatem leges principum. tom.7.89.i.
veritati reuelatę cedit cõsuetudo.to.7.170.e f.& 134.b.c.& 152.b.& 156.h
veritati & rationi consuetudo est postponenda. to.7.134 b.c.& 156.m.
veritas oĩbus supereminens est to 8.77 h.i.
veritas quomodo vsq; ad nubes.eod.87.g.h
veritas quomodo prępar abitur in cœlis.to. 8.321.i.K.
veritas fallere non nouit to.9.129.m
Necesse est impleri quod veritas promisit. tom.10.209.b.
veritati diuinæ contradicentes notantur.tomo.1.74.i.
veritatis contradictores repercutiuntur. tomo.1.268.d.e.
veritatis attestatio per hostes eiusdem.tomo 3.280.l.& fo.sequenti.d.
Pro veritate contra mendacium. tom.4.18. m& sequentibus.
veritatis oppugnatores dicti canes.t.4. 414.f.
veritatis contemptores porci dicuntur.ibi.g
veritati contradicentiũ,est prohibenda transgressio. to.5.99.l.
veritatem non intelligentes, veritati sępe testimonium perhibent. to.6.104.h.i.
Ad veritatem quatenus cogendi inuiti.tom. 7.45.f & 114.l.m.
veritas alienis ingerenda. to.7.68.l.m.
veritati Christianę contraria,persequi debẽt Christiani. to.7.89.K.
veritas occultari potest ad tempus,vinci nõ potest. to.8.207.e.f.
Anima mala,recedens a luce veritatis, quia ipsa non videt Deum, putat se non videsi a Deo.tom 8.213.f.g.
Quæ liquidò vera. to.1.75.a.
verum scire sapientem. to 1.148.a
verum quid sit. to.1.178.f
verum est,quidquid est. ibid.g
verum crimen est, delectari falso crimine. tom.5.171.K
Qũo veritas & falsitas in creaturis.to.1.50.l.
De vero & falso,sophistica inductio.tom.1 177.m.& sequentibus.
De vero & simili. to.1.179.m.& sequenti.
verum & falsum,vnde. ibidem.179.b.
veri & falsi natura. to.1.181.k.
Nunquid ex omni parte falsum sit aut verũ. ibidem.l.
veritas & falsitas,vnde oriantur.to.1.241.b
verum probamus, vanitatem fectamur. tomo.1.245.h.& sequenti.
veritas excedit vanitatem quamuis vanitate nihil loquacius. to 5.49.i.
Aliud est verum tacere,aliud falsum dicere. tom.8.9.m.
Veritas Dei,ppetua,ęterna, immortalis.
veritas perpetua. to.1.179.m.
veritas Dei est,mendacium hominis.to.1.82 i.K.tom.3.2.g.& 354.d tom.9.9.f.g & 27. f.& sequen.
veritas ęterna supra mentem hominis.tom. 1.240.d.e.
veritas immortalis arguit animam immortalem.to 1.182.c.
vna omnium communis summa veritas,eo dem.219.h.& fo.sequen.a.
Ex rebus conditis quomodo deprehendatur summa veritas. to.1.242.h
veritatẽ nisi diuina ope nõ percipi.eo.45.m
veritas vbicunq; inuẽta,domini est.to.3.11.c
veritas Christus. to.3.354.e
Ex veritate qui sint. to.3.356.h
veritas per Christum,qũo fiat tom.4.309.h
veritas Dei odiosa est dilectoribus mundi. tom.5.45.m.
veritati huic vt possitis acqescere,humilitate opus erit q̃ ceruici vestrę difficillime psuaderi põt:loquit cõtra Platonẽ de veritate incarnationis diuinę.tom 5.90.h.i.
De veritate diuinæ lucis quomõ anima illustretur,vt possit de rebus rectus iudicium habere. to.5.101.a.
In veritate incommutabili, aliter iustitia cognoscitur quã in anima iusti. ibidem d.e.

An veritatem diuinam mouetur angeli, tanquam ad fontem vitæ, vt quod nō habeāt ex seipsis, capiant ex ipsa. tom. 5. 144. f. g.
veritas Dei est, quia non fallit reddere quę promisit. tomo. 8. 203. a.
veritas Dei quomodo in circumitu eius esse dicatur. eodem. 322. h. i.
veritas immortalis est & incommutabilis, quia est illud verbum quod erat in principio apud Deum. tom 8. 489. m. & seq.
veritas quomodo filius, & pater verax, tom. 9. 64. i. & sequen.
Docere omnē veritatē, qd sit. eod. 103. l. m.
Ex veritate esse quid sit. tom. 9. 116. i. K
Quid magistri foris, & veritas intus operetur eodem. 177. b.
veritas ad dominum pertinet, misericordia ad saluatorem. tom. 9. 260. l. m
veritas liberabit vos: exponitur. to. 10. 40. g.
De eo quod scriptū, Ego sum via veritas & vita, Sermones duo. tomo. 10. 46. c.
De eodem, Homilia. tomo. 10. 109 l
De eo quod scriptum est, Ego veritatem dico vobis, expedit vobis, vt ego vadā, Sermo. tom. 10. 50. b. & sequentibus
vermiculi secti qūo moueantur. to. 1. 295. l.
Vermiculorum laus copiosa. tomo. 1. 243. c
vermis matutinus, Christus. to. 2. 62. c.
vermiculi etiam obediunt iussioni diuinę. tom. 3. 210. i.
Herodes percussus ab angelo Dei scatens verbimus expirauit. tom. 4. 306. g
vermes aliqui viuunt in calidissimis aquis. tom. 5. 313. f.
vermē damnatorum & ignem, diuersimode exposuerunt. eodem. 208. g. & 217 i
vermis an ad corpus proprię, an ad animū, translato a corporalibus ad incorporalia vocabulo, pertineat. to. 6. 217. g.
vermis de carne sine concubitu nascitur, sic & Christus de Maria. tomo. 8. 35. b.
Qui sint vermes qui ex manus ebuliant. tomo. 10. 173. h. l.
vermes fiunt in nobis ex verbo Dei. ibidē. l.
Primus vermis diuitiarū, superbia. t. 10. 228. K.
Qui versus perpera pronunciatus, & grammaticū offendat, & musicum. to. 1. 214. f.
versus certo pedum vt syllabarum, numero constat. tom. 1. 115. K.
Quid inter versum & metrum. eod. 118. i.
Versus quid sit. ibidem. m.
De arte versidica, plura in libris de musica. tomo. 1.
versus metrum, & rythmus, quomodo differant. tom. 1. 127. m.
versus, vnde dictus Ibidem. 127. b. c. 166. h.
Terminus versuum, varius. tom. 1. 127. e.
De versus fine. ibidem. m.
De paritate in mēbris versuum, vario semipedum numero connexorum. to. 1. 129. i.
Quod patres Horoicorū versuum maiorē omnibus habeant, quoad semipedes numerorum concordiam. ibidem. 130. f.
Auersibus conficiendis apta similitudo. tomo. 1. 238. K. l.
versus hemptametri. tomo. 2. 199. b
vertex capilli perambulantiū in delictis qd sit. tomo. 2. 86. c. d. & 89. c. tomo. 8. 235. l.
vesicæ tumentes. tom. 10. 171. e & h.
vespesiani mores. tomo. 5. 47. l.
vespę, quid mystice. tomo. 4. 100. c.
vespera quare non sequatur diem septimū. tom. 1. 83 K. tom. 3. 183. f. & sequentibus.
vespere sabbati quomodo accipiendum. tomo. 4. 175. h.
vespera exponitur. tom. 5. 94. i
vesperugo, stella. tom. 5. 94. l.
vespera sit quando sol occidit, & quid significet. tomo. 8. 50. d.
vespera prēteritum significat Eodem. 179. c & 195. h.
Qđ significet tribulationē seculi. t. 8. 220. m.
vespera, p fine ponitur. to. 8. 339. l. & 304. l.
vesta dea, ignem ęternum habet. to. 5. 20. K.
vestę templum incensum. tom. 5. 123. g
vesta quandoque dicitur terra, quandoque ignis. eodem. 32. d.
vestales sacerdotes in stupro detectas Romani viuas desodiebant. to. 5. 21. d.
virgo vestalis cribrū aqua impleuit. Eo. 86. e
vestigū trinitatis cognoscimus in omni creatura, secundum magis & minus, in nobis autem imaginem. tomo. 5. 110. h.
Quomodo sequemur Christi vestigia. tomo 10. 157. e.
vestire sententiam. tomo. 1. 41. f.
vestis muliebris an deceat virum. to. 1. 181. K
vestis monachorum non sit notabilis. tom. 1. 282. b. c. tom. 2 153. a.
vestimentorum molestia. tomo. 2. 102. h. i.
vestis, ecclesiæ varietas. tom. 2. 11. m.
vestimentorum Christi diuisores. to. 2. 232. f

Habit⁹ ornatus cõcedit.t.2.244.m.t.8.165.h
Habitus matronalis, a viduali veste distinctus.tom.2.244.m.
vestes nigellę, candidi mores. ibidem.2.45.a
Ornatum regium sicut pannum mẽstruales reputauit Hester. ibidem.& to.8.165.h.
Vestes non detritæ. tomo.3.242.h.
vestium partitio. tomo.4.170.l,
vestimentum Dei. tom.4.349.m.
vestimentum. tom.4 407.c..
vestimẽta, Christianorũ mores significant tom.6.76.e.
vestimentum vetus,& pannus,nouus,misticе.tom.6.96.g.h
vestem non habere nuptialem. to.6.127.h. & 193.l.to.7.194.h.i.
vestit nudos dominos.to. 7.14.f.& sequen.
vestimenta Christi sua sunt sacramenta,quę tunc diuiduntur,quando &c.tom.8.36.g
Quod significent sanctos & electos eius,& totam ecclesiam. eodem.135.d.
vestitus reginę ecclesiæ sunt sacramenta doctrinæ in variis linguis. ibidem.i.
Vestis Christi dealbata,significat.ecclesiã,oĩ macula peccati mũdatã.t.7.162.g.561.e.f.
vestimentum animæ,corpus. eodem.382.c.
Deum vestiri luce, sicut vestimento,quid sit to.8.391.m.& seq.
vestis sacerdotalis quid figuret.eodẽ.509.K.
vestimentorum Christi quadripartita diuisio quid significet.tom.9. 118.d.& sequẽ.
vestis Christi,Apostoli. tom.10.5.f.
vestitus virtutibus,digne communicat.tom. 10.123.K.
vestitus peccatis indigne communicat.ibid.
vestẽ ituemur,& vestrũ adoram⁹.t.10.186.K.
vetustas carnalis, quomodo cedat nouitati spiritali. to.2.117.a
vetus homo. to.3.348.l.
vetus testamentum & nouum,quare dicantur.tom.3.271.h.to.7.293.g.h.
vetus testamentum ideo dicitur,quia in figuris spiritalium rerum habere videbatur ꝓmissa carnali. to.5.75.c.d.
vetera præconia sunt nouorũ. Eodem. 103.i
vetustas quomodo diruatur,& nouitas ędificetur. to.8.353.b.
vetus homo vetus vita est. eod.361.a.
vetus vita ex Adam trahitur. ibidem.
vetustatem tuam Christus excutit,exemplã. tom.8.382.b.c.
vetus testamentum ideo vocatur,quia ꝓ nouum aboletur. eod.403.a
vetus testamentum in nouo reuelatũ,& nouum in veteri velatum. to.8.410.h.
Quid exuere veterem hominem, & induere nouum. to.9.200.e.f.
vetustinum commendat Paulino. to.2.39.e.
via fidei. tom.1.14.e.f
via alia,viæ aliæ. tom.1.9.c.
via quæ sit optima ad fœlicitatẽ.to.2.26.g.h
viæ quæ a dextris sunt nouit dominus, &c. exponitur. to.2 55.g.& seq.
via Dei,fides recta. to.2.248.i.
via ad Deum. to.3.3.d.5.i.6.b.& 50.K
via angusta. tomo.3.190.c.
Deus quomodo nobiscũ sit in via.t.4.397.b
via vniuersarum gentium. tom.5.92.e.
via eundi ad vitam Christus est. to.5.93.d.
via vniuersalis aĩæ.liberãdę. Xp̃i est.t.5.93.d
via ad patriam. to.6.20.g
via media accedere,quid sit. to.7.232.f
Christus in viam peccatorum venit, sed nõ stetit. to.4.e. & seq.
via domini angusta est laboranti,sed amanti lata. eod.55.d.& seq.
In via Deus iustũ instruit,non vt hæreat, sed ne aborret. tom.8.75.l.m
In via sumus, & oĩa qbus vtimur ĩ hac vita, sic esse debẽt qũo viaturi stabulũ.ibi.83.K
viæ peccatorum tunc fiunt tenebrę & lubr⁹ cum &c. tom 8.82.b.
In via quibusdam est prosperitas, & in peruentione infœlicitas:aliis labor in via,& in peruentione fœlicitas. eo.91.c.d
In via Christi non tibi prosperitatem seculi promittas,nam &c. to.8.95.i.K.
Non est sequendum malos per vias latas ꝓditionis,quia vię latæ mortiferæ sunt.ibidem.114.c.
via nostra venit ad homines, inuenit errãtes vocauit ad se ambulantes. to.3.117.l.m.
Qui male agunt & viam secuti eligunt mors pastor est eis:qui eligunt viam Dei,ita pastorem eis eod.150.a.b.
Quæ sit via quã optamus cognoscere in terra. tom.8.227.l.m.
viã nobis Chr̃s mõstrauit & in viam collocauit,nec in via nos dimittet.ibid.255.b.c
via Dei in sancto quæ sit. ibid.255.e.f.
Aliud est deducit in viam, aliud deduci in via.tomo.8.212.m.& sequentibus.

Via fortitudinis Dei quæ sit. Eodē.377.a.b
vitę occultę, quas notas fecit dñs Moysi, q̄ sint. to.8.383.m
Non est certior via domini, quam fide qua iustus viuit. ibidem.438.h.i
Non dicit in quo exercet iunior memoriā suam, sed in quo corrigit uiam suam, q̄a nullo modo dicenda est via correcta, quā diu est uita peruersa. Eodem.440.K
viam suam nemo per se corrigere potest, ni si Deo regente & faciente tom.8.440.a.b
via testimoniorum Dei Christus est. ibdē.g
Quomodo omnes uiæ Dei ueritas, cum in alio loco dicatur, uniuersę uię domini misericordia & uer itas. ibid.404.e
vię iustorum ad hoc sunt in conspectu domini, ut &c. tom.8.466.f
via ęterna non nisi Christus est, qui est uita ęterna. to.8.530.e.f
via differt a semita, & quæ uia ipsa, & uię. tom.8.541.c
via nostra charitas est, & non ambulant in ea nisi humiles. ibidem.d
via qua ingrediebatur Christus. ibidem.f
via peccatorum, quam disperdet dominus, quæ sit. tom.8.560.e
via ad cęlū Chrs ē. to.8.137.d.e t.10.46.d.e
De ingredienda uia arcta. tom.9.207.g.h
Qui præter viam currit, errat potius, quam ad finem perueniat optatum. Eod.139.h
Qui sint remanentes in via. tom.9.202.m
Qui sint aberrantes à uia. ibidem.103.a.b
via (in qua cum aduersario ambulamus) uita ista est. tom.10.2.e.f.& 4 l
Quare inimicus permittatur insidias & laqueos ponere iuxta uiam. tom.10.46.d
Esse in uia, & esse iuxta uiam. to.10.46.d.& 109.m.& seq.
Pagani aliqui bene currunt, id est uiuūt, sed non in uia to.10.47.c
Non necesse nobis uiam quęrere, sed uia uenit ad nos. ibidem.b.c
Et pereatis de uia iusta, exponit. to.10.56.a
viatores, quomodo perfecti. tom.10.74.i
Duplex perditionis uia, sperandi & desperandi to.10.95.K.& sequen.
via ad uitam ęternam factus nobis est Christus, q̄ non potest impediri. to.10.150.d
via lata & angusta tom.10.154.a
Propter iustos uiatores martyrum vindicta differtur. to.10.259.m
De uia trium dierū, Ser.to.10.172.m.& seq.
viæ tres q̄ p̄ puenit ad infernū.to.10.173.d
viæ tres per quas peruenitur ad cęlum. ibi.
Qualis est uia iustorum tom.10.183.i
vias noctis ambulare quid sit. to.10 173.d
viator Manichæus liberatus. tom.6.5.i
viator ad uitam ęternam per Christum per gens, errare non pōt. to.9 207.c.& seq.
vicini qūo sint tractādi, cū iuitamus eos ad comedendum nobiscum. tom.10.124.a
vicini a quibus uidua vasa petiuit, sunt populus gentium tom.10.229.d.e
victimas cruentas cępimus, &c. tom.5.82.i
De Victorino rectore conuerso plura. tom.5.1.l.& seq.
victorinus Platonica transtulit. ibid.l
Statua in Romano foro meruit. ibidem.m
videre refertur ad omnes sensus. to.1.66.i.& 252.f.to.2.159.i.to.3.42.h. to.9.126.e.f. to.10 29.b.c
visio quomodo fiat tom.1.201.g.& seq.
visibilium nomine omnia sensibilia significantur. tom.1.252.f
visus excellentior cęteris sensibus. to.2.3.l
videmus partim corpore, partim mente. to. 2.158.c.& seq.
videre pro intelligere. to.1. 174.l & seq. to. 4.50.i.& 96.c.& 317.i
Quisquis nō videt, cæcus, quisqs uidet nec laudat, ingratus, quisquis laudanti reluctatur, insanus est tom.5.3.b
videri intelligibilia solo mentis aspectu, & corporalia solo corporis sensu, dicūt philosophi. tom.5.241.e
Si parui nolint uidere, vnde possint cadere, proponendi sunt magni qui ceciderunt. to.8.160,c.d
vide securus, si non habes uñ mouearis. ibi.d
Qui non uident uideant, & qui uident cęci fiant, quomodo intelligatur. tom.8.295.l
Quid inter respicere & uidere interst. tom. 9.261.a.b
Nihil etiam corporale uisu totum aspicitur to.10.31.c
Qui ea quæ non videntur in veritate quærierit, & ea & quę uidentur accipiet. tom. 10.156.m
Quæ uidentur temporalia sunt, & quę non uidentur ęterna ibidem.
Aliter Deus, aliter hō uidet creata. to.1.83.l
videre vel, quid sit. tom.4.344.e.to.9.125.c

vidit Deus, quia bonum, est quomodo intelligatur. tom.5.98.a.& seq.
Deus ad tempus videre & cognoscere dicitur. tomo.5.144.e
Dominus vidit, id est, apparuit. Eod.153 I
Videre Christi, respectum gratiæ suæ significat. tom.8.63.f
videre Dei, est punire peccata. ibidem.g
visio Dei miserantis & punientis. to.8.72.i
Aliter uidet Deus q̃ hõ. Ibid.l.& fol 540.K
videre Dei, animaduertere est. tom.8.134.i
Quod Deus uideat super filios hominum, si sit intelligens,&c. Eodem.168.a
videre Deus dr̃ cũ facit uidere. to.8.194.i.k
Ideo uidisti me ut uiderem te. Eod.211.l.m
Patris & filii non potest separari uisio, quia &c. tom.8.314.m
Dei uidere audire,&c. eius esse est, non sic in homine. to.9.35.K
videt filius a patre ex quo operatur nõ ecõtra. tom.9.36.b
Videre filii, est natum esse de patre. tom. 9. 39.g.in fine
Deus in natura sua nos uidet. tom.9.189.m
Videt nos Christus in vmbra. tom.10.81
Deus ubique uidet. to.10.39.d.e
Cor uidere Dei est, hominum non est. t.10. 205.d
videre deũ quomodo possit anima.t.1.177 h,i,& fo.174.l,m,& seq.
De videndo Deo. to.2.epi.111.&112.
Videmus nunc per speculũ & in ænigmate, tunc autem facie ad faciem, exponitur. to.2.9.l.& 165.l
Qui uidet me, uidet,& patrem meum, exponitur. to.2.159.b.to.4.312.b.c
Animus purgatus Deum uidet. tom.3.3.d
Deus uisibilis induta carne. ibidem.d
Mundo corde cernuntur diuina. to.3.156.d
Deũ nemo uidit vnquã exponit. t.4.317.h.i
visio Dei tãtę est pulchritudinis, ut infęlicissimum sit omnia alia habere, illa prætermissa. to.5.86.c
videre Deũ, est præmiũ sanctorũ. ibi. 155.f
videbimus Deum & omnia quæ nũc credimus, quãdo erimus in patria. to.5.207 K
Sancti quo sint Deum uisuri. tom.5.240.K
Quomõ uidebitur Deus a beatis. eo.241.f
videbatis, me mãducare, sed uisu uestro uidebatis,&c. exponitur. tom.5.117.l.m
Deus non nisi animo uideri potest, nec tã ita, ut animus, uideri potest. tom.8.124.g
Non uidetur Deus ab iniquis, sed mane cũ nox iniquitatis tranfierit. to.8.9.K
Quod patres non viderint Deum facie ad faciem, secundum quod est, quia uisio facie ad faciem liberalis in resurrectione reseruatur. Ibidem.127.K
visionem illam quã deus promisit dilectoribus suis, impij in dubio nõ videbunt. t.8 147.b,c
Quod nõ videmus, credamus, vt credendo videre mereamur. tom.8.194 a.423.b
Fide videtur procul, nã oculis vix ante pedes videmus. Eodem.269.g
Vis deũ videre, prius confitere peccata tua. tom.8.273.e,f
Cũ vnus deus videtur, trinitas videtur,& visio ipsa tribuit nobis beatitudinẽ, & nihil interest inter visionẽ filij & patris. Ibidẽ. 307.g
Quõ boni post iudiciũ à visione formæ hominis, pergant ad visionẽ formæ dei. to8. 314.l
visio Dei, tota est merces beatorum. Eodẽ. 336.f
Sicut oculis ista corpora, sic Deus mente attenditur & uidetur. tom.8.367.b.c
Para unde uideas quod amas, antequam uideas. ibidem
visio Dei est uita æterna to.8.423.c.d
Prius uidendus est Deus per fidem, postea per speciem, quod singulariter dominus Moysi dixit, posteriora mea uidebis. ibi. 471.h.i
Tunc homo est, quando uidet eum qui est, & uidendo eum qui est, fit & ipse pro modulo suo ut sit. ibidem.475.h.i
Olim non per substantiam, sed per aliquã creaturam corporalem, uisus est Deus Moysi. to.8.526.g.h
Quòd Moyses nouerit istam uisionẽ Dei, assumptis quibusdam corporeis creaturis, fieri, ideo petiit amica quadam familiaritate eius maiestatem uidere. ibidem.h.i
De eo quod dominus ait Moysi, Faciẽ meã non uidebis, sed ponante supra petram, &. ibidem.K.l
Christus secundum formam Dei quaęqualis est patri, inuisibilis est sicut pater. ibi. k.tom.9.7.d
Qui uidet Deũ, in ipso lætetur a quo factus est.

est. to.8.577.c.
Est qdam vsio huius tēporis,q̄ mō est p fidē, altera quæ futura est per speciem.ibidem
Quisquis charitatē habet,Deū uidet. ibidē.
Filius Dei tunc factus est visibilis, quādo in carne apparuit. to.9.7.d.
videre Christum in turba,difficile.to.9.33.l
Visio Dei nō turba,sed in solitudine quærit. ibidem & m
Deum uolens uidere effundat supra se animam suam. to.9.39.l.
Damnati non uidebunt Deum in iudicio,neque post. to.9.43.g.
Visio Dei non est præsentis uitæ sed futurę. eodem.107.e.f.
Visio beatifica in Dei cognitione consistit. to.9.109.e.f.& sequen.
Visio Dei,est merces fidei. to.9.114.a.b
Iusti in iudicio Chīm videbūt & gaudebūt, impii videbūt & cōfundētur.eo. 130.e.f.
Si fratrē,quem vides,dilexeris,simul & Deū videbis. to.9.132.b
Homo non uidit Deum,quia non habet dilectionem. eodem.139.f.
Varia nomina beatæ uisionis qua beati Deū vident. tom.9.184.d.e.
In uisione Dei continua sitis sine satietate erit.tom.9.589.g.
Quanto qs terrenis occupationibus magis implicatur, tanto magis a sui conditoris visione impeditur. to.9.204.c
Visio Dei per essentiam an pro hoc, statu videri possit. to.9.246.K.
Mūdo cordis oculo Deus videt.to. 10.33.f.
Videre verbi,quid sit. tom.10.109.e.
Quibus oculis videatur Deus.to.10. 113.d.
Videndo faciem Dei,semper sancti esurīt, & semper saturi sunt. to.10.150.b.c.
Sine fide recta & spe firma nemo videbit Deum.to.10 153.c.
Christus videbatur a duobus discipulis, & non cognoscebatur. to.10.108.d.
Beatifica uisio non fit oculis corporeis, sed mentis purę. to.10.140.l.
Discipuli putantes se spiritum uidere,Christum uidendo in illo errore non remanserunt.tomo.10 201.f.
Qui vult videre Deum,debet cor suum mū dare. to.10.213.K.l.
Quomodo mundi corde Deum videbunt. tom.10.323.b.& seq.
Quomodo mundendum sit cor nostrum,ad videndum Deum. ibidem.e.
Omnes alii beati Deum uidebunt, sed non quia pauperes seu mites vel huiuismodi sed quia mundi corde ibidem.d.e
Visiones curiosæ. tom.1.67.i.
Visorum genera discernenda. tom.1.233.e.
Visiones uariis modis fiunt. tomo.2.137.a.
Visa prodigiosa. to.2.epist.100.& 101.
Visio in Sina. tom.3.90.i.
Visiones sanctorum quales. to.3.212.e
Visionū genera tria,aut corpore aut spiritu, aut mente. to.3.225.i.& 130.f.to.6.67.d.
Visa somniantium ęgrotantium,phreneticorum in ecstasi,& cęcorum considerata.tomo.3.229.f.g.to.4.321.f.g.
visiones pueri cuiusdā ęgrotātis.t.3.228.c.d
Visionum causæ,& diuersitas. ibidē.e.
Visiones diuinitus demōstratę. to.3.230.m.
Visiones corporales plerunq; fallūt.t.3.231.i
Sola uisio intellectualis certa. ibidem
Visiones prophetarum. ibidem.m.
Visio spiritalis quo accipienda.to.3.232.e.f
Visio beatorum post mortem. ibidē.233.e.
Visionum animæ uaria genera. to. 3.257.l. & sequen.tom.6 67.d.
Visionum exempla.tom.2.227. m. tomo.4. 321.e.f.& 323.g.
Visio intellectualis imaginaria vel corporalis,elici potest ex modis,quibus Deus dicitur loqui homini. tom 5.93.c.
Visio facta Abrahæ de animalib. & auibus, exponitur spiritaliter. to.5.150.f.g.
Visionum,varia genera. tom.6.67.d
De diuisione Petri, quādo uidit linteum demissum a cœlo plenum animalibus, &c. Homilia. tom.10.117.m
Et quid hoc mystice. ibidem.
Vidua quę in delitiis agit,uiuens mortua est exponitur tom.2.186.f.g
Viduæ quibus uotis quandoque occupentur.ibidem h.i.
Anna Phanuelis.to.2.89.e.tomo.4.266.a.
Viduæ institutio to.2.epist.121.
Viduarum exempla proba. ibidem.
Viduis nuptias prohibentes taxant.to.3.252.d
Viduarum vestimenta. to.4.93.d.e.
Viduæ ueræ. tom.4.93.d
De bono siue perfectione uiduitatis. tom.4. 365.i & seq.
Innuptę duæ paulo. ibidem.K

Viduas quare sit concessa nubendi facultas. tom.4.366.h.i.
Viduarum merita,ex ipsis continentiæ viribus,æstimanda. to.4.367.d.
Viduæ triplices. tom.4.367.f.to.6.195.h.i.
Viduarum oblectamenta. eod.363.e
Viduæ & pupilli quomodo accipiendi in scripturis. to.4.449.d.
Viduæ mortuę. to.6.267.m
Vidua dicit omnis aia,q̃ se intelligit destitũ omni auxilio,nisi solius Dei.to.8.507.a.
Tota ecclesia una uidua est.ibidem.b.160.e.
Clericorum erga uiduas negotiationes.tomo.10.20.i.
Sermo ad uiduas. to.10.126.g
Viduarum exercitium. ibidem.
Exhortatio ad viduas. to.10.130.a.
Deus est iudex viduarum,& pater orphanorum.to.10.212.d.
Vidua gentilis.ad quam Helias missus est, Ecclesiam gentium significat.to.10.226.l.
Vidua quæ Helisæum recepit,designabat Ecclesiam. tom.10.229.c.
Vigiliarum ratio in castris. to.4.79.i.
Vigilare & dormire Dei,quid sit.to.4.350.i.
Vigiliis cur insistunt boni. to.5.227.h.
Vigiliæ Christianæ. to.6.17.d.
In vigiliis sanctis, vt citharę pellerentur de Ecclesia, Augustinus in Christi nomine egit. tom.8.68.g.
Non vigilares in te nisi oriretur lux tua,quę te de somno excitaret. eod.210.e.
Vigilias anticipare,quid sit. tom.8.278.h.i.
Vigilia noctis tres habet horas. ibid.343.f.
Vigilia matutina finis est noctis, & qd significet. to.8.194.m.
Vigilia vna tres horas habet. to.10.14.h
Vigiliæ noctis quatuor. ibidem.
Quomodo sit vigilandum. to.10.23.h.
De vigilatione & ociositate vitanda.Sermo tom.10.285.l.
Modus celebrandi vigilias, tẽpore Augustini.tom.10.289.d.
Si in nobis vigilat Christus, vigilat & fides nostra. to.10.317.c
Vigesimi numeri mysterium. tom.4.78.f.g.
Vigintiquatuor seniores possunt dici libri veteris testamenti. tom.9.142.m.
In villa empta dominatio notatur,& proinde castigatur superbia. to.10.28.h.
Vincentius Victor, to.1.27.c.
Vincentii Victoris errores. to.7.387.d
De sancto Vicẽtio martyre, Sermones duo. tom.10.260.c.& seq.
Vincentius vsque pœnis variis exaratus est, vt membra adhuc durarent,& tamen tormenta deficerent. ibidem.
Vincentius habebat in sermone virtutem & in passione tolerantiam. ibidem.
In Christo Vincentius vicit a quo victus est mundus. ibid.d.
Vincentii caro patiebat̃, & spiritus loquebatur. to.10.160.c.
Vicit Datianum viuens Vincentius, vicit & mortuus. ibidem.f.
Vincentius quicquid pœnarum ira Datiani sæuientis excogitabat,insuperabilis patiẽdo vincebat ibidem.h
Mors vincentii. ibidem.l.
Datian⁹ corpor̃ Vincẽtii ferarũ iubet ipleri ventrẽ,quarũ ipse gerebat mentẽ.ibid.m.
Coruus cadaueribus inimicus,Vincẽtii corpus ablęsione tuendũ mittitur.ibidem.m
Datur nautis corpus Vincentii mergendum fluctibus. eod.261.a
Qui nec tormentis, nec carcere, vel bestiis fuerat victus, Vincentius, nec aquis vinci potuit. ibidem.
vincẽtius multipharię vincit,to.10.320.a.b
In natali beati Vincẽtii,Ser.duo.ibi.a & seq.
Tanta pęna erat in membris Vincentii,tanta securitas in verbis, tanquã alius torqueretur,alius loqueretur. ibidem.e.
Magis diabolus torquębatur quam Vincentius,dum vincentium torqueret. ibid.f.g.
Inuictus vere quis tom.1.244.h.l
Vincit ab hominibus melius est quam a vitiis.to.1.244.l.to.2.24.f.
vincere clamore. to.2.237.g
victoria veritatis. ibidem.i.
victus apud belligeros, dicitur victor occisus.to.2.243.l.
Inter victos & vincẽtes qd interst.to.5.45.b
vincẽdi libido dicit̃ peruicacia.Eod.107.c.
Vinctus in bello,vult potius seruire quã interire. to.5.67.e.
victoribus quomodo consueuerat oleũ imponi eodem.171.h.
victi aliqui confugiunt ad gratiam adiutricem,qua post pugnantes viriliter, victores efficiantur. to.5.22.g.
Eorũ q̃ vincunt̃ duo sunt genera.to.8.150.a.

In

In Christo vincimus, qui in nobis uicti sumus. Eodem.381.i
Hoc est non uinci, ut charitas non uincatur ab inimicis. tom.8.509.g h
vincere in bono malũ, quid sit. to.10.311.K
Victoria per Heliseum. to.3.145.e
victoria cur non semper detur fidelibus. to.4.101.c.& so seq.a
victoria est ueritas in cęlesti ciuitate, dignitas est sanctitas, & pax ẽ fælicitas. t.5.20.m
victoria dea. tom.5.33.f.& m
De uictoria ciuitatis mundanæ quę mortalis est & mortifera. Eod.131.m
victoria, donum Dei. Ibidem.131.b
victoria, quid. to.5.191.l
victoria belli causatur aliquando ex peccato succumbentis, & non semper ex merito uincentis. ibidem.156.f
victoria diuino iudicio uictos humiliat, uel emẽdans peccata, uel puniẽs. t.5.193.g.h
victoria nostra ex Deo. tom.7.426.g
Christus pro nobis mundum uicit, non armato milite, sed irrisa cruce. to.8.213 d
Christus prius moriens uicit diabolum, ut te doceret cũ diabolo dimicar. t.8.481.g.h
Christus non uicisset mundum si eius membra uicisse mundus to 9.108.i
Completa est uictoria Christi in ascensione eius. to.10.213.f
Quomodo uicit Christus, uincere appetat Christianus, ut ubi ẽ Christus, ibi sit Christianus. to.10.276.e
vincula peccatorum grauia. tom.8.230.k.l
vincula cupiditatum uel peccatorum quomodo soluantur. Eodem.377.i
vincula ferrea uel aurea quę sint. tom.8.579.e.f
Christus misericordiæ ligatus uinculo, iniquitatis uincula dirupit. tom.10.281.i
Duplex uindemia. to.10.48.g
Vide infra, Vinea, Vinum.
vindemia spiritalis, quid. to.10.178.b
vindicta non optanda. to.2.7.i.k. to.4.401.K
Vide, Vltio.
vindicta Sodomitica. to.3.237.c
vindictę officia bono aĩo impleri possunt tom.4.111.
vindicta iustorum. tom.4.121.e.& 256.b
vindicatio quid Ciceroni. to.4.187.g
vindicta Dei. to.4.222.m
vindictę modus. to.4.401.K. tom.6.194.f.g & 286.d
vindicta quę ad correptionem ualet, non prohibita. to.4.402.g
vindicta non locum sequitur, sed causam, to.4.304.b
vindicta Apostolorũ repssa. ibi.b.c. t.6.64.b.c
vindicta Heliæ expensa. tom.4.402.i
vindicta martyrum quomodo accipienda. to.4.404 to.8.291.l
vindicta Petri ĩ Ananiã excusata. t.6.64.b.c
vindex animus quo mitigãdus. to.6.279.i.k
vindicari uis Christiane, nondum uindicatus es Christus. tom.8.60.i
Necesse est ut uindicet iniustus, siue cõuertat se, siue se cõuertat, si se conuerterit, hoc ipsum in illo uindicatur, quod petiit iniquitas. Eodem 93.c
Omnis uindicta Dei ira dicitur, sed aliquãdo ad hoc uindicat, ut perficiat, aliquando ut damnet. tom 8.198.e
Deus uindicat in peccatores duobus modis Eodem.291.m
vindictam suam Deus differt. tom.8.284.f
Cum homo iustus & homo malus de inimicis suis uolunt a domino uindicari, unde discernantur. ibidem.K.l
Quia non uindicat Deus in malis, ideo quidam murmurant. to.8.344.i.K
Deus uindicat non irascens, sed prohibitus, quia &c. Eodem 365.a
Quod uindicet propitius in omnes affectiones sanctorum. ibidem.b
uindicta conceditur, quia iustum est, sed uideas, utrum ne sit in te quod uindicetur, & uindica. to.8.383.g.h
Eum qui se uult uindicare, Deus destruit, ut non illi dimittanẽ peccata sua. ibi. 384.b
vindicta fieri debet animo dilectionis nõ ultionis. ibidem
Qui uendicari desiderat, gloriam quærit. tomo.8.427.f
vindicta Deo commendanda. eod.524.f.g
Sancti quomodo uindictam faciant in rationibus to.8.578.c.d
Qui uindictã facit uel minatur, negat Christum in carne uenisse. to.9.13.
uindicta Dei siue ecclesię in incredulos. to.1.111.b
Non est uindicta de aliquo sumenda. tom.10.157.K.& 317.d
A dãnabilibus factis homines uindicta com

pescit tom.10.176.i
Quòd Deus non statim in peccatores vindicat, patientia est nō negligentia. tom.10.219.g
vindicta soli Deo relinquenda to.10.255.h
Quare martyres quærant uindictam sanguinis sui. tom.10.259.h.i
Sancti petūt uindictā de inimicis suis duobus modis ibidem.K
Sācti petūt de reprobis vindictam, quia diē extremi iudicii uenire exoptant. ibidem
Quare Deus sanctis petentibus uindictam, iubet expectare suos fratres. ibidem.l
Quanto dominus diutius expectat, tanto durius uindicat. to.10.178.K
Qui ault de inimico uindictam sumere, prouocat in se Dei uindictam. to.10.311.K
vindiciani medici dictum. tom.2.6.m
Conducti in uineam. tom.5.155.h.i.
vinea Noe. to.6.85.b
vinea dñi, est Ecclesiā. to.8.226.m & 389.g
Qd significet populū Iudaicum. to.8.293.d
Laborans in uinea domini, non obliuiscatur mercedis. tom.9.129.e.f
De uinea, cultoribus, seruis, & hęrede occisis, parabola declarata to.10.41.i
Per homines conductos in uinea, intelligūtur oēs cuiusuis ętatis homines. to.10.244.a
Deus est, qui nos in uineam conducit. ibid.c
De uino sumendo. to.1.In Posside.
vini & carnium abstinentia. tom.1.256.c.d
vinea vetusta. tom.1.263.K
vinum myrrhatum. to.4.170.e
vinum Deus ad lętitiam corporis, non ad ebrietatem donauit. tom.4.381.K
vinum non bibunt Seueriani to.6.5.g
vinum nouum non mittēdum in utres veteres. to.6.96.g.h
vinum compunctionis, quid sit. to.8.200.K
Est uinum erroris, & uinū impietatis, & uinum superbum. tom.8.241.a
vinum spiritale, quod uere lætificat cor hominis, quale sit. tom.8.396.d
Iudęi a uino patriarcharum, & prophetarū degenerantes, erāt acetum cum spongioso corde. tom.9.119.a
vinum, & oleum quid significent. to.9.143.h.& l.m.& so.seq.d
vini conditiones. to.9.217.b.c
vinum aliqñ leuitis interdictum fuit ibid.c.
vinum medicamentum, plus iusto sumptū, est venenum. tom.9.317.e.f
vinum spiritale, uerbum Dei. to.10.166.K
Iudęorum populus postquam uinum plusquam oportebat accepit, idola sibi fabricare cępit. to.10.240.b
vinum, & mulierum communicatio nutrix luxuriam. tomo.10.246.g
De eo qd scriptū, Ego sum uitis, & uos estis sarmēta, pr meus agricola, Ser. to.10.48.g
Violentia leuis. to.7.118.f.g
viperarū progenies, filii diaboli. to.4.111.h
Viperarum genimina pharisæi. to.6.57.c.d
Viperarum natura tom.10.169.g
Vir pro utroque sexu in scriptura accipitur tom.5.208.d
Vir quis proprie dicatur. to.10.120.d
Vira uirtute, & mulier a mollicie, nomen accepit. to.10.246.g
Decemuiri, septemuiri, qua forma dicantur to.1.92.b
De uiri pœna. tom.1.278.a.b
Viro lex atuhoritatem tribuit. tom.4.87.d & 90.& seq.
Vir mago Dei est. to.4.317.g.h
Supbos uiros uitare debemus, inuidos quoque & detractores, mendaces, periuros, seipsos, & salutem suam negligentes, qui mortui sui uirtutibus. to.4.382.f
Vir perfectus. tom.5.235.K
Virum debere ignoscere vxori adulterę pœnitenti. to.6.277.h
Inter uirum, & mulierem par pudicitiæ forma seruetur. ibidem.i.k
Virorum impudicitia maior peiorque quā fœminarum. ibidem.l.m
vir alligatus quamdiu, siue mœcha, siue casta uxor eius uiuit. Eodem.279.h
viri sanguinum, qui dicantur. tom.8.178.b.c.& 193.b.& 530.m
Vir spiritus quare dicatur, mulier autem caro. to.9.5.f
Virum uocandum dicebat Christus Samaritanæ, id est intellectum præsentādum. eodem.30.e
vbi melius uiuit mulier quā uir, capite deorsum pendet domus. to.9.199.h
vir in eo quod fornicatur cum aliena, nō est caput uxoris suæ. Eodem.200.l
Nihil exigat uir a muliere, quod ipse præstare nolit. tom.10.39.c
Multi viri à fœminis vincuntur. ibidem.c.d

Christianus uir zelare debet uxorem suã,& uxor uirum. tom.10.220.b
viri qualiter se gerere debent erga uxores suas. Ibidem.d
Iesus solus est,qui potest uiros eligere potẽtes. to.10.174.h
vires corporis quo crescãt.t.1.204.a.& seq.
De uiribus insanorum,& furiosorum.tom.1.201.c.d
vires humanę. vide,Homo.
virga,plana in scripturis sacris significat.to.9.214.h
virga ferrea,disciplina laboriosa.to.4.135.K
In uirga ferrea reguntur boni, & mali. Ibidem.K.l
De uirga,& petra. tom.4.147.g
virga ferenda,& non ferenda, quomodo accipiendum. tom.4.147 i
virgæ nomine,potestatem significari.Eodẽ.148.a
virga ad gregem ouium, tanquam baculus ad grandiores filios pertinet. tom. 8.37.l
virga directionis Dei,quæ sit. to.8.134 f.g
virga Dei regit spiritales conterit carnales. ibidem g
virga hęreditatis Christi quæ sit.to.8.266.b
Virga uirtutis Christi est regnum potentiæ eius,qua regit in uirga ferrea.t.8.422.c.d
Virga ferrea iustitia est to.9.149 d
Nõ potest quis regere populum nisi habeat uirgam to.10.177.c
Virga nucea ibidem.e
Virga corporis nostri arida,in resurrectione,quatuor germinabit.tom.10. 177.f.g
Virga Aaron quomodo floruit. to.3.211.e. & 241.l
Virga in serpentem.to.3.238.m.to.10. 171. b.& seq.& 205.h
Virgę Iacob uariatæ tom.4.35.f
Virga Moysi,Christi mortem figurauit. to. 6.86.i.K.to.8.265.b.c.to.10.170.m.& se. & 171.c.& 173.b
Virgam habet omnis princeps tribus populi. to.10.177.c
Virgines scriptura dicit mulieres.to.3.32.b. & 41.c.d. to.4.86.m.& 347.c
Virgo,nomen ętatis. to.4.36.c
Virginum religio to.1.234.b
Virgo uelata commendatur. tom.2.240.m
Quod Deus pmisit a Baptharis uirgines uiolari,ut superbiam deponerent, uel ut superbiam non incurrerent de sua uirginitate. to.5.10.a
Virgo dea tom.5.19.a
Virgini inobedienti mulier obediens prę-fertur. to.6.261.m.& 270.c.d
Ad uirgines exhortatio.to.6.262.e. f. to.10. 126.f.& 129.l
Virginum Christi gaudia.to.6. 266.b.& e.f
Virgines agnum sequuntur quocunque ierit. ibidem.b.& seq.
Virginibus maxime cauenda superbia.tom. 6.266.f.g
Virginum corona to.6.269.d.e
Virgo Ecclesia appellatur.to.8.568.d.to.9. 26.i.K
Virgo castimonialia uotum non soluat. to. 8.276.b.& seq.& 302.b.c
Virginem hæreticã prędit mulier catholica. to.8.335.c
Virgo iam dicata Deo etsi habeat cætera q̃ ornant ipsam uirginitatem, nihil prodest si sit corpore integra, mente corrupta, si ebriosa si superba & litigiosa,quæ omnia Deus damnat. to.8.276.d
Sunt uirgines extra templum regis,quæ nisi adducantur in templum regis, spõso placere non possunt to.8.137.d
Virgines hęreticorum tom.9.26.K.l
Per baptismum & pœnitentiã possumus uirgines in interiori homine effici. tomo.9. 146.K
Virginum habitus,sermo, & conuersatio. to.9.217.h.i.& seq.
Virginum continentia,labor & mores. ibi.
Virginis nomen,quis accipiat.to.10.22.g.h
Virginibus multum cauẽda superbia;& maximè amplexanda humilitas. to.10.46 b
De uirginibus præceptum non habeo, &c. exponitur. tom.10.77.l
Virgines orent perseuerantiam integritatis. to.10.126 g
Virgo in corde ibidem.f
Christi uirgines propter Christum parere noluerunt tom.10.130.a
Virgo domum paternam fędans adulterio, olim lapidabatur tom.10.131.a
Qui vsque ad nuptias uirgo non permansit in nuptiis suis cum sponsa virgine benedictionem non accipiet. to.10.146.l.m
Virginis prędonia tom.10.271.f
In festis sanctarũ uirginũ,Homi. t.10.278.l

Eua q̄diu abſtinuit, uirgo fuit. t. 10. 289. b. c
Virginem beatam ſemper fuiſſe uirginē. to. 3. 68. g
Sine uirginis detrimento pudoris, filium lactant ubera genitricis to. 10 127. d
Chriſtus fecit grauidā uirginem, qui naſciturus erat de uirgine. ibidem. i
Virgo partu ſuo nupſit, uirginitatem dū pareret, duplicauit. ibidem
Præclara Marię uirginitas, & glorioſa fœcūditas ibidem. K
Naſcenti Chriſto, non eſt ablata, ſed conſecrata uirginitas tom. 10. 133. l
Cum ſpirituſſanctus miniſtrator Chriſti incarnationis fuerit, non eſt dubitandū uirginem concipere potuiſſe. to. 10 190. e
virgo peperit, mutatur natura, deletur & culpa tom. 10. 132. e
Nullo modo uirginitatem matris ſuæ, naſcēdo, Chriſtus ademit to. 10. 263. d
De decē uiginibus, quarū quinque ſtultæ & quinque ſapientes. to. 2. 183. g. to. 4. 194. m. to. 8. 568. d. e. to. 10. 21. i. k. & 122. a. b. & 111. f. & ſeq.
Quinque uirgines quid adumbrent. to. 10. 21. m
Sapientium eſt ſtultas uirgines uerba, non conſilium, ſed ex obliquo criminum cō memoratio. Eodem. 22. c
Non facilè indigari poteſt, quę ſint decem uirgines ſapientes, & quę fatuę. ibid. f. g
virgines quatę quinque ibidem. g
Stultę uirgines, tamē uirgines, & lampades portantes, ſi non admittuntur, vbi mane bunt impœnitentes peccatores, & nullius boni operi factores. Ibidem. i
Somnus uirginum, quis. Eodem. 23. m
Virginitatem Deus permiſit à multis auferri, propter ſuperbiæ uanitatem. to. 5. 11. b
In uirginitatis teſtimonium, uirgo Veſtalis de ſtupro accuſata, portauit aquā in cribro to. 5. 233. b
virginitas ex conſilio eſt, non ex pręcepto. to. 6. 261. a. b
virginitas Eccleſiæ in quo conſiſtat. tom. 9. 26. i. K
virginitas Eccleſiæ corruptor diabolus. to. 10. 22. i
virginitas duplex ibidem. K
virginitas ab abſtinentia ab illicitis nomen accepit. ibidem. i
Pueri atque puellę vſque ad nuptias uirginitatem ſeruent to. 10. 247. e
virginitas carnis & animæ. to. 3. 348. g
virginitas corporis etiā ſpiritalis. t. 6. 263. c
virginitas corporis, pudicitia animi. tom. 7. 332. i
virginitatem corporis pauci in Eccleſia habent, ſed uirginitatem cordis omnes fideles habent, quæ tunc corrumpitur, ſi &c. to. 8. 335. b. c
Paucorum eſt uirginitas in carne, omnium debet eſſe in corde tom. 8. 568. d
virginitas carnis, corpus intactum, uirginitas cordis, fides incorrupta ibidem.
virginitas mentis, quę to. 9. 26. K. tomo. 10. 141. m
virginitas corporis & cordis. tom. 10. 22. i. & 141. m
virginitas fidei. ibidem
Serpens uirginitatem cordis Euæ extinxit. to. 10. 188. b. c
virginitas præfertur nuptiis. tom. 3. 68. f
virginitas & nuptię. tom. 3. 208. h
virgines & nuptas Iouinianiſtę æquant. to. 6. 9. f
virginitas apud Chriſtianos, patriarcharum nuptiis pręferri non debet. tom. 6. 260. h. i. & ſeq.
Melior eſt maritata humilis, quam uirgo ſuperba, & ſi reſpexerit ad nuptias, damnatur, quia iam ante receſſerat. tom. 8. 276. d
Melius eſt humile coniugium quam ſuperba uirginitas, quia nihil prodeſt integra caro, mente corrupta to. 8. 369. f
virginitas etiam in coniugatis. to. 10. 22. h
virginitatis laudatio ex Cypriano & Ambroſio. tom. 3. 28. e
De ſancta uirginitate. to. 6. 262. h. i. Retracta. to. 1. 23. l
virginitas, donum Dei. tom. 6. 268. m
Vide, Continentia.
Virginitatis excellentia tom. 10. 84 g
Beata uirginitas, definit eſſe mortis ancilla quę illum geſtat in mentem, quem Maria portauit in uentre to. 10. 127. i
virginitatis magnum meritum. tomo. 10. 131. e
virginenſis dea tom. 5. 33. e. & 54. i
viride agri, quid deſignet tom. 1. 274. e

Viride agri cur additum. to.3.187.c
Virtutes quatuor.tom.2.282.d.tom.5. 44.K.
virtus quomodo acccipiatur.tom.1.250.m
Virtus quid.to.5.35.m. & 140.m. & 186.h
Virtutis nomine appellati etiam ſpiritum-ſanctum. tom 9.106.e.f.
Virtus,& diſciplina differunt.tom. 1.102.h.
A virtute non dicimus virtuoſus.ibidem.m.
virtus circulo ſimilis. tom.1.199.m
virtutum catena. to.2.34.a.
virtuti periculum a vanagloria.tom.1.67.f.
virtutibus diuitię inſidiantur.to.1.140.d.e.
Virtus voluntati aliquando prę fertur,ſecundum Varronē,aliquādo ſubditur, aliquādo iungitur. tom.5.186.h.
Qui virtutes vitiis oppoſitas Deo vouet,hic votum offert. to.10.126.d.e.
Exhortatio ad virtutes vitiis oppoſitas.tom. 10.224.i.
Quomodo per virtutes obuiandum ſit vitiis tom.10.309.m.
Oppoſitę virtutes peccatis. Eod.310.b
Virtutes non eſſe veras, niſi referantur ad fidem. to.3.140.f.& l
virtute vera beatificatur ciuitas, ſicut & homo. tom.5.6.K.
Quæ ſit vera virtus. to.5.44.i.
Secundum virtutem viuere dixit plato illi ſoli euenire,qui eſt Dei cognitor,& imitator. tom.5.67.c.
Virtutibus ueris anima in Dei amplexibus fœcundatur. tom.5.82.K.
virtus vera,non niſi in iuſtis. tomo.7.335.e.
Et de virtutibus gentilium plura.Ibidem.e.f
virtus quid ſit. Ibidem.i.
Virtus ipſa abeo regitur,eiq; militat, a quo datur. to.8.232.l.
virtutis luce fulſiſſe philoſophos, non vera pietate prędditos.tomo 1.141.l. Retracta. fol.1.l.
virtutem facilius eſt ſimulare, quam,habere tom.1.278.h.i.
virtutibus Roma. Deus reddidit mercedem temporalem. tom.5.45.K.
Virtutes mirabiles quorundam Romanorū. tom.5.45.d.e
virtutes non relatę ad Deum, ſunt vitia potius,quam virtutes. tom.5.197.f.
virtutum genera. to.4.212.c.
virtutes animi quomodo a Cicerone diuiſæ & definitę ſint. tom.4.187.g.
virtutum tria genera.to.4. 212.c.& fo. ſeq.a.
Ordo trium virtutum theologarum.tom.10 153.b.
Tres virtutes theologę ſūt neceſſarię ad cor noſtrum mundandum.tomo.10.323.f.g.
virtutum quatuor vocabula expenſa. tomo. 1.11.g.h.
De quatuor virtutibus, an & quomodo ſint in beatis. to.1.139.e
virtutes cardinales quatuor.tom.1.143.b.& 212.i.K.tom.3.282.d.
virtutes quatuor animæ Chriſtianę.tomo.4 196.d.e
virtutes Cardinales intelliguntur per quatuor flumina. to.1.275.g.to.5.117.f
virtutes quatuor definit iuxta ſcripturam ſacram.to 1.250.e.& 268.b.tomo.8.304.i.
Virtus in quatuor ſpecies diſtribuenda,ſcilicet in prudentiam, iuſtitiam fortitudinē, & temperantiam tom.5.34.f.& ſeq.
virtutes in anima. tom.3.232.f.g.
virtus qua bene vinitur,ab animi ſede membris corporis imperat. to.5.6.b.
virtutes videntur eſſe in iraſcibili, & concupiſcibili. tom.5.127.h.i.
virtutes animi,partim in opere,partim in habitu. tom.6.260.e.f
Non eſt in promiſsione, ſed in conſummatione virtus. to.10.191.l.
virtutum ſeminaria quomodo plantanda.tomo. 1.80.f.g.
virtus diſcitur ſicut & doctrina.to.5.188.m.
In virtutibus obtinendis dubius modus tomo.10.1.8.e
De virtutum adeptione, Sermo.to.10.309.i
virtutibus nemo male,vtitur.tomo.1.221.f.
virtutes habenti,magna virtus eſt contemne regloriam. tom 5.46.c.
virtutes politicę,ppter quid haberi debeant Ibidem.h.
Difficile eſt medium tenere virtutis.tom.10 158.e.
virtutum officia quatuor ex ſcripturis.tom. 1.253.b.c.
virtutis opus,quid. to.1.221.f
virtutes an definant in vita futura. tomo.3. 143.e.
virtus omnia agenda complectitur, omnia optanda fœlicitas. tomo.5.35.m
virtus ſecundum Var. bene vtitur, & ſeipſa, & cæteris quę faciunt hominem beatum.

tum. to.5.187.K.l.
Virtus ſecundum Varronem nihil omnino præponit omnium bonorum animę vel corporis. Ibidem.
Virtutum munus a Deo nobis collatum. tomo.9.161.h.i.
De virtutibus ſuis nemo præſumat. tomo.2.119.l.& 123.d.
Virtute noſtra nō purgamur a peccatis, ſed miſeratione diuina. tom.5.87.e.
Virtus noſtra non eſt æterna, alioquin lapſi nō eſſem⁹, ſed eius participes efficiamur, in cuius virtute nos erimus fortes, ille in ſua virtute dominat in ęternū. to.8.224.h.
Virtute nihil eſt melius in hac vita. tomo.5.189.a.
Virtutes in hac vita non poſſunt eſſe ſine vera pietate. tom.5.82.K.
Virtutes quomodo ęſtimande. tom.7.
virtutes laudantur, quanuis oculo exteriore non videantur. tomo.9.136.a.
Virtutis præmium, Deus. tom.1.208.a
Nō virtus, ſed cauſa virtutis apud Deū mercedem habet. tom.10.156.e.
Virtutum ſpiritalis creatio, to.1.80.h.
de virtute magnetis, quam vere ſtupendā dicit. to.5.214.g.
Virtutes inuiſibiles, membra mouent viſibiliter. to.9.136.a.b.
Virtus altiſsimi, Chriſtus eſt. tomo.4.310.d. 336.m.
Deficiat in te virtus tua, maneat, in te virtus Chriſti. tom.8.250.l.
Alia eſt virtus Chriſti, qua ſubiecit gentes iugo ſuo: alia eſt ſicuti eſt virtus Dei & ſapientia Dei, in lumine perpetuo incommutabilis veritatis. tom.8.423.l.
Alia virtus virtutis eius, alia eſt virtus infirmitatis ſuę. Eodem.423.a.
Virtus ſalutis noſtræ quę ſit. tom.8.533.K.
Virtus exiens de Chriſto, eſt Euāgeliū miſſum qđ totū orbem impleuit. to.10.164.e
Virtus duplici genere ſaluator operatus eſt. tom 10.179.g.
Virtutes Chriſti debent nos mouere ad bene viuendum. tom.10.126.e.f.
De virtute & fides quas Pagani templis & ſacris honoraeruntpręter miſeres alia bona, quæ ſimiliter colenda fuerunt, ſi.recte aliis diuinis tribuebatur. tom.5.66.f
Virtus & honor ædes propinquas habuerūt tom.5.80.K.
vim vi repellere an liceat. tom.1.109.a. tomo.2.212.i.
vi nihil egit Chriſtus. to.1.237.m. Retractatio.fo.5.a.
vis diuina. to.5.196.d.& ſeq.
viſitatio Dei, delitiæ Adam ante lapſum. tomo.10.29.h.
Viſiones. Vide, Videre.
vitis vera & agricola Chriſtus. to.9.96.a.b. Vide, Vinea, Vinum.
Vites viuere dicuntur. to.10.84.K.
Sine vitiorum labe nemo. to.1.10.K
Contra vitia lucta. to.1.67.g. tomo.3.235.i.
Vitiorum remedia. tom.1.67.i. to.4.379.m.
Vitia expurganda. tom.1.80.f.
Vitia ipſa, non homines odio habendi. tom.1.107.i. tom 2.164.d. tomo.3.348.e.fo ſequen.a.
Vitium & corruptio. to.1.228.m
In uitioſis quoque laudandus Deus. Ibidem 228.c.& ſequen.
vitium animę vnde. tomo.1.238.f. & fol.ſequentibus.a.b.
vitia, ſunt occaſio ad virtutem. to.1.246.a
Vitia uirtutibus contraria. to.2.34.a.b Idem probatur exemplo. Eodem.34.a.b.
Vitiorum tria genera. Eodem.94.g.
vitiorum notitia non mala. ſed ipſa vitia. tomo.3.121.d.
Vitiorum fuga in contraria. to.3.208.i
vitium non niſi in bono. to.3.353.K. tom.5.105.m.& ſequen.
Vitio prior natura. to.3.349.d.
vitium eſt omnia credere, & uitium eſt nihil credere. to.4.383.m.
vitia ipediū cogitationē veritatis. t.5.93.d.
Vitium quodlibet eſt contra naturam, & cōtrarium Deo. tom.5.98.e.
Vitium non nocet Deo. to.5.104.b.
Vitium frequentatum conſuetudine nimia, & quaſi naturale iam factum: eſt etiam voluntarium. ibidem.d.
Vitium rei atteſtatur bonitati naturæ eius, & quomodo. Ibidem.K.
Vitium non tollit naturam. to.5.192.d.
Vitia quando uincantur facilius. to.5.219.e
Contra vitia bellum ſuſpiciendum eſt. ibid.
Vitia quomodo uincantur. ibidem.
Quod vitiatum eſt, ſanatur tantum. tomo.7.159.l.

Vitia ex nobis,& ex nr̃a volũtate habemus, & uitia non ſunt ſubſtantia. tom.8.239.i
Eodẽ cõflictu uincunt oĩa uitia.t.9.201.b.c
Omnia ſub metu diſciplinę uitia iacent.to.9.206.g
De conflictu uitiorum,& uirtutum. tom.9.224.f.& ſeq.
Vitia deuincere magna eſt pars martyrii.to.9.222.h
Vitia capitalia,quę ſint .tom.9.251.g.h
Vitia omnia mortalium inter ſe contraria. tom.10.9.c
Vitia ac paſſiones noſtrę eleuabũt nos ſi fuerint infra nos. tom.10.214.d
Vitrum mundum,fidei puritatem deſignat. tom.9.150.d
Vituli minores in plebe. to.2.178.m
Vitulus pro boue. tom.3.4.K
Vitulorũ aureorum dedicatio. to.3.244.m
Vitulus ſaginatus eſt Chriſtus. tom.4.117.l
Vitulus ſignificat Lucã Euãgeliſtã.t.4.126.b
Vitumnus Deus. tom.5.56.a
Ad uiuum reſecare,ideſt,omnino tollere.tomo.1.32.g
Vita communis. to.1.46.f
Vita potior inquiſitione. tom.2.158.b
Vitę differentia. to.4.318.K
Quomodo uiuendum. tom.3.304.d
Vita mortalium. to.5.42.h
Viuere nõ eſt in poteſtate noſtra.t.5.129.e.f
Vita omnis a Chriſto. tom 6.46.l.m
Apoſtolorũ poteſtati datum eſt,ut non aliũ de quã ex Euangelio viuerent.to.9.119.K
Vita præponenda multis. tom.10.13.f
Etiam arbores,& fructeta uiuũt. to.10.84.K
Vita. tom.10.90.h.i
Viuentes qui. to.10.177.b
Vita uera,aut mors,quæ. tom.1.236.d
Viui & mortui, qui dicantur. tom.2.134.i tom.3.48.g.& 56.f
Vita & mors animæ.to.3.296.m.& 350.K. & ſo ſeq.i
In vita iſta eſt mors ita grauis, ut mors quę ab hac liberat,amore huius mortis timeatur. tom.5.109.b
In uita homo nunquam eſt,ex quo eſt i iſto corpore,moriente potius,quam uiuente tom.5.114.d.to.8.150.a
Viuus qũo generet mortuum. tom.7.360.K
vita iſta morti ſimilis. to.10.34.c
Vita multiplex. tom.5.67.b.c
vitam multiplicẽ Varro diſtinguit eſſe philoſophorum. tom.5.186.K
vita hominum duplex.to.2.124.a.b. tom.4.9.m & 126.a.tom.5.120.b. to.10.90.g.h.& 108.a
Genera vitę tria. tom.5.187.f
Vitas duas,ſignificant vinum nouũ, & vires ueteres. tom.6.96.g.h
Multę ſunt uitæ humanę,ſed unam uitam ꝑmittit Deus,& non illam dat nobis,propter merita noſtra, ſed propter miſericordiam ſuam. tom.8.211.e
vitę duę, una in fide,altera in ſpecie.tom 9.123.f.g
Duæ uitæ in Maria, & ſorore eius Martha figuratæ. tom.10.25.d
De exhortatione ad generalem hominum inſtructionem pro deſiderio uitæ cęleſtis,& contemptu præſentis.to. 10.309.a
uita corporis,anima,uita animæ, Deus.to. 8.254.e.to.10.5.b.77.d.86.d 322.c
uita pertinet ad animam. tom.10.124.c
uita actiua,& contemplatiua.to.4.126.a.to.5.152.a.to.10.297.e
vita bona,& mala. tom.10.17.b.c
De coniugali,& caſta uita,utra excellentior to.10.45.g.& m.& ſeq.
De uita mortali,& immortali,Sermo. tom.10.185.f
uitę præſentis ad futuram comparatio.tom.3.273.l.m.to.9.191.i.K.& 205.c.d
Differentia. tom.6.21.e.f
uita iſta,quantum diſtet a uita cęleſtis ciuitatis. tom.5.45.b
Ex uitæ huius donis,quę Deus communiter largitur bonis, & malis, coniicere poſſumus quę in patria daturus eſt. tomo.5.236.K.l
Ad uitam iſtam temporalem Deus ſubuenit alii inde, alii inde, uitam æternam,non dat niſi Deus de ſe. to.8.81.i
Habemus duas uitas,unam in qua ſumus,alteram quam ſperamus, tolera in qua es, & habebis quam nondum habes. tom.8.208.e
vita uitæ mortalis,ſpes eſt uitæ immortalis. tom.8.402.c
Si uita noſtra ibi eſt,ubi eſt ueritas, uita eſt, non eſt uita noſtra ſub ſole, vbi eſt uanitas. tom.8.446.a
vitę præſentis, & futurę conſideratio.to.8.572.e.

571.e.& seq.
vita in arte,non autem in opere, cum dicit qđ factũ est in ipso,uita erat. tomo.9.3.l
vita hominũ media inter angelorum & pecorum uitam. tom.9.35.d
De qua uita,& quib. diebus loquatur scriptura dicens,Quis est hõ qui uult uitam, & diligit dies uidere bonos. & Si uis ad uitã ingredi,&c.Homilia. tom.10.90.f.g
Nullus ęternam uitam desiderat,nisi eum p sentis uitæ pęniteat. tom.9.220.i
vita,& umbra uitę. to.10.121.a
Mutet uitam,qui uult accipere uitam.to.10. 123.e
vita præsens est nox,uita futura erit mane. tom.10.311.e.f
vita filii Dei. to.3.354.g.to.6.215.h.i
vita pater,filius & spiritus sãctus.to 3.356.f
vita Dei,non nisi in regno Dei.to.7.326.h.i
vita,lux hominum non brutorum.to.9.3.m
viuere Dei,eius est esse. tom.9.37.a.b
Filius vitam habet in semetipso sicut pater, etsi pater uitam det filio. ibid.b.c
vitam habere in semetipso patrem similiter & filium,quid sit. tom 9.43.c
vita ęterna,cognitio Dei. tom.1.9.K 253 d.tom.3.272.K.tom.6.48.e
Sapientia. tom.1.58.g
veritas. Eodem.63.c
Christus. tom 9.91.i.k
viuunt sancti in sinu Abrahæ,nostri memores. tom.1.56.l.m
vita ęterna sanctorum qualis futura. tom.1. 58.f
vita ęterna gratis datur.to.2.140. m. tom.8. 211.c.d
vita ęterna,gratia Dei. to.3.69.k
vita æterna to.3.274.K.&355.c
vita ęterna mansiones multæ. tom.3.355 c
vitam æternam quis det. tom.5.55.g
vitam ęternam magis dicimus finem bonorũ nostrorum,quam pacem.Item magis quam vitam ęternam. to.5.191.K
Eam quippe uitam ęternam dicimus,ubi est fine fine fælicitas, & quomodo eam solus Deus det. to.5.55.c
vita,quam desiderare debeamus. tomo.5. 198.l
viuere, pro in damnationem non uenire. tom.5.200.l
De uitę æternę incomprehensibilitate,& di g nitate. tom.5.240.i
vitæ æternæ testimonia. tom.6.78.e
vita ęterna datur per solum Christum.tom. 8.62.l
vitam talem desidera,quæ non habet finem. tom.8.336.e
Ipsa enim fine vllo additamento dicitur uita,nec intelligitur nisi ęterna, & beata, quando nihil potero timere, ne moriar. tom.8.454.K
vita nostra perfecta,nõ est, nisi illa quę promittitur. tom.8.556 h
vita æterna promissa. to.9.57.b.c
vita ęterna una omnibus, sed in ea diuersæ dignitates,iuxta diuersæ merita.to.9.90.h
Christus fidelibus sibi datis dat uitam ęternam. tom 9.113.h
vita nostra cum Christo est.tomo 9.114.c.d
De uita ęterna. tom.9.191.i.K
Merces bonæ uitę ęterna est. tom 9.198.m
vitę ęternę excellentię. to.9.205.d
Exhortatio ad vitam æternam prosequendã. Ibidem.c
vita in scriptura,uita æterna. tom.10.17.d
vita ęterna quare nobis promittatur. tom. 10.53.i
Ad æternam uitam adipiscendam exhortatio. Ibidem k.
Facilius inueniri quid in æterna uita nõ sit, quam quid ibi sit. ibidem.K
vita ęterna quanto æmatur. ibidem.l
vita ęterna tantum ualet,quãtum habes.ibi.
vita ęterna quid. tom.10.54 K.l
vita æterna regnum Dei tom.10.70.e
Quid faciendum homini,ut acquirat uitam ęternam. tom.10.90.f
vita ęterna est uera salus. to.10.113.h.i
Quomõ sit amanda vita æterna. to.10 185.f
Inuitatio ad uitam æternam.to.10.247.m. & fo.248.i
Beatæ uiuere uolens,non uiuat secũdum ratione naturalem. tom.1.8.f
vita beata ubi quærenda.tom.1.38.i.62.k.l
vita beata quę. tom.1.212 i
Et cur pauci euadant beati. tom.1.212.b.c
vita beata,non est aliud quam uita æterna. tom.5.55.h
Non uiuit ut uult,nisi beatus. tom 5.129.e
vita quando beata. ibidem.f
viuere beate,non est ab homine uel a uirtutibus,sed à Deo. tom.5.197.f

vita beata hominis, Deus est. ibidem.i.
vita sola dicenda est, quæ beata est, tomo.5. 200 l.m.
verba Christi spiritus & vita sunt.i.spiritaliter intelligenda. to.9.51.e
vita beata. tom.10.183.a.
Nemo adeo malus qui non velit beatã vitã viuere. tomo.10.198.l.
Philosophi omnes dicebant se propter beatam vitam philosophari.tomo. 10.199.l.
Perfectio vitę beatæ. tom.10.205.c.d.
vita vera. to.9 42.g.h.
verę vitæ vtilitas, & præuia eius dispositio. tom.9.182.m
vita vera quo apprehendenda. tomo.10.4.i.
vera vita quę. tom.10.17.f.
In vita futura fides transibit. to.3.141.l.
An & cęterę virtutes designant.tom.3.143.e
vitæ future gaudia. tomo.4.382 .b.c. tomo. 6.32.f.g
vita aliqualis erit post mortem in ore laudãtium. tomo.5.45.K
Nemo potest fieri idoneus vitæ futurę, q se ad illam modo non.exercuerit.to.8 573.f
Conditiones vitę futurę. to.9.172.h.
vita futura quãto precio sit emẽda.to.10.8.c
vitam futura diligere quando incipiat Christianus. tom.10.108.h
De futura vita diligenter excogitanda. tom. 10.311.l.
Gradus incrementorum corporeæ vitæ. tomo.3.285.c.
Tria sunt in quibus tota vita nostra pendet. tom.10.299.f
Vitę præsentis miseria. to.1.64.g.
In hac vita nihil securum. eodem.65.c
vita mortalium plena calamitatum.tomo.1 140.d.
Vitę præsentis diluuium qua in naui eũadere possimus. to.4.354.h.
vita prędens quibusdam sentitur amara. tomo.5.4.h.
vita ista sine multis calamitatibus non dicitur.tom.5.9.K.
vita hac miserrima est, respectu futurę. tom 5.194.h.i.
vitam hanc vanitati subditam quomodo describat. Ecclesiastes. tom.5.198.K
vita mortalium tota est pœna.tom.5.232.c.
vita nostra incipit a fletu, quando nascimur. Ibidem.d.
vitæ præsenti conueniunt deformitates, & monstra, quę a corporibus resurgentibus tollentur. tom.5.235.c.
De vitę huius miseria multa prosequit circa corpus & animam tom.5.236.l.
vitam præsentem ostendit plenam multis calamitatibus. Ibidem,
In vita prędenti, quæ bona Deus contulerit naturæ humanæ, quanuis per peccatũ dãnatę enumerat. to.5.237.K.& seq.
In hac vita duo sunt cauenda.tom.8.277.K.
vita ista, qualibet renundans fœlicitate, multos fallit, Deus neminem. Ibidem.
vitę breuitas tom.8.328.c.d.
Vita huius domus locata est nobis, non donata. tom.8.575.a.
vita præsens falsa. to.9.42.g.h.
Vita hæc tentatio est super terrã.to.9.112.e
Exhortatio ad vitam seculi fugiendum. tomo.9.205.b.c.
vitæ præsentis molestiæ, to.9.208.b
vita prędens, initium dolorem est. tomo.9. 208.b.c.
Falsa vita, hęc vita. tom.10.4.i
vitę huius inconstantia.to.10.24.d.e.& 34.a b.& sequen.& fo.35.l.m
vita ista morti similis to.10.34.c
vitæ huius breuitas,& miseria,to.10.90.g.h.
vita ista, penitentię, & compunctionis vita. tom.10.92.f.
Labores prędentis vitę. to.10.185.f.
Quare in hac vita simus tã soliciti.t.10.241.l
Quid miserius, quam curando vitã amittere vitam. tom.10.274.m
Solitariæ vitæ exempla. to.10.297.g.h.
Sepulchra mortuorum indicans quã sit hæc misera vita. to.10.309.h.i
Detestatio huius vitę. Eodem 310.c.d.
vitę præsentis contemptus. to.4.329.g.
vitam temporalem quia vltra debitum etiã boni amant, ideo cum ipsis malis eã amarum sentiunt in flagellis temporalibus.tomo.5.4.K.
vitę huius mũdi spe ac negociis, Augu. quo modo implicatus fuerit to.6.29.g.h
Qui tantum istam vitam cogitat, bestiis est similis. tom.9.249.f.
vita ista quantum a nobis ametur.tomo.10. 17.d.e.& 53.i.K.
Qualis de vita ista exieris, talis redderis.alteri vitæ. tomo.8.92.g.

vitæ

Vitę huius dies vltimus, est incertus. tomo. 10.35.m.
vita mortalis semper indiget expoliri. tomo 10.158.g.
Corrigenda est vita ante mortē to.10.209.l
vita præsens, bellum est assiduum. tomo.9. 213.d.
Desertum. to.6.86.l.
Aegritudo. to.10.21.h
Incolatus super terram. tom.4.40.b.c. tomo. 8.123.h & 375.a.
Peregrinatio. tomo.3.3.l. tomo.8.524.b.c.
Stabulum itinerantium, non habitatio commanentium. tomo.8.81.i K.& 479.a.b.
Tribulatio. tomo.8.278.b.c.& 524.b.
Vanitas. tom.3.91.c
Vapor & tribulatio. tomo 10.35.h.i
Via in qua sumus cum aduersario, ideſt, sermone Dei. tom.10.92.b.
Vita negocioſa. tom.5.186.K.
Solitariæ vitæ pręconia. tomo.10.297.g.h.

Vita primorum parentum.

vita duplsci viuebat primus homo in paradiso. tomo.5.129.f
De vita fœlici primorum parentū in paradiso, quę fuit tam breuis, vt ad nascentiū sensum nec ipsa peruenerit. tom.5 236.K.l.

Vita longa, Viuere diu.

De fine temporalis vitæ, siue longioris, siue breuioris. tomo.5.5.i.
vitę nullius hominis durauit mille annis. tomo.5.133.K.
vita gentis alicuius adhuc protēditur, vsque ad ducentus annos, secundum Plinium. ibidem.134.b.
vixisse post diluuium Mathusalem quatuor decim annos. ibidem.h.
vixerunt aliqui post diluuium vltra quingētos annos. tom.5.141.b.
vita priscorū, cur tam longęua. to.7.259.d.e
vita cuiusquam longissima, est quasi aura matutina. tomo.8.92.g.
vita hominis longa, nihil est ad æternitatem tomo.8.338.K.
viuerę hominem diu, quid. tomo. 10.17.f.& fol.34.a.& 185.h
viuere diu, aut semper viuere, non magnum est, sed beate viuere, magnum est. tomo. 10.53.i.
Diu, & bene viuere, quęrunt omnes homines in hac vita. tom.10.34.a.b

Vita hominis siue humana.

vitæ humanę gradus quatuor, ante legē, sub lege, sub gratia, in pace. tomo.4.422.e.& 438.b.c.
vitam multiplicē, quomodo participet homo. tom.5.43.c.
vita socialis. tomo.5.187.a.
viuere velle cur debeat homo. tom.5.193.d.
vitę humanæ conditiones. tom.9.254 f.
vita hominis. to.10.33.m.& 35.h
viuere in hac vita, accedere ad iudicem est. tom.10.2.e.f.
viuere nobis cum multis aliis creaturis, cō mune. to.10.84.K.
Nullus hō sibi solūmodo viuat. to.10 209.g
In vita.& eruditione, consistit vera disciplina. tomo 1.163.b.
vitæ pręcepta pauci assequuntur. ibidem.g
viuendi pręcepta ex scriptura petenda. tom. 3.300.i.& sequen.
vitę animę, Deus. tom.1.61.d.& 63.K.& fo. 220.c.c.d. tom.8.253.k.
vita proborū ac studiosorum, qualis esse debeat. tom.1.163.b.c
vita bonorum, nisi diuino auxilio. Ibidem.i.
vitę Christianę varia instituta. to.1.255.g.h
vita bona, donum Dei. tom.3.267.e.
vita iustorū, abominatio iniquis. to.4.45.b.
vita Christiana traditur. to.4.392.c.
Ad vitam bonam exhortatio. tom. 1.167.K. to.7.248.m.& sequen.
vitę bonę maximus fructus est. tomo.4.302. l.m.
vita quę mundat hominem. tomo.5.92.g.
viuit anima ex Deo, cum bene viuit. tomo.5 112.i.
viuere secundum veritatem. tomo. 5.101.K.
Homo qui secundum Deum, non secūdum hominem viuit, oportet quod sit amator boni. tomo.5 122.c.
vita recta qua peruenitur ad vitam beatam, recte habet omnes suas affectiones. tom. 5.124.e.
vitam bonam propter quid agere debeamus. tomo.5.188.d.
viuere recte non nobis ex nobis, nisi credentes, & orantes adiuuet, qui fidem dedit. Ibidem.
vita sapiētis debet esse socialis. to.5.190.g.h.
vita iustorum, est disponere testamentū Dei super sacrificia. tomo.5.210.f.

vitæ quidã modus est sufficiens ipsis viuẽtibus ad salutẽ, quidã vero nõ. to.5. 226.K.
vita est in voluntate Dei, non in viribus aut meritus nostris. to.8.50.c.
Perfecti non hic viuunt nisi propter alios, quorum vita tunc in egestate infirmatur, quando &c. to.8.56.K
Quid vita bona non sufficiat ad salutem sine fide. tom.8.61.c.
vita sanctorũ modo abscõdita est cum Christo in Deo quomodo radix tempore hyemis in terra,&c. to.8.91.l.150.c.d.
viuens secundum Christum,nõ solum a paganis,sed etiam a falsis Christianis insanire dicitur. ibidem.f.g.
viuendum est inter malos cum tolerantia, quia cum mali essemus, cum tolerantia vixerunt boni inter nos. tom.8.163.i.K.
vita nostra dilectio est,& odium mors tom. 8.175.h.
Quid sit pie viuere in Christo.ibidem. m.& so.179.a.
Quid sibi tribuunt, nõ gratiæ Dei, qđ bene viuũt,iã nõ bene viuunt,quantacunq; bona opera facere videantur.tomo.8.256.b
Hoc ipsum qđ iuste viuit, in quantũ põt homo iuste viuere,nõ meriti humani est, sed beneficii diuini. to.8.420.K.
Nemo incipit bene viuere,nisi a fide.tomo. 8.414.K.l.
Tanto magis viuere tendimus,,quãto magis in Dei cognitione ,pficiemus. to.9.109.f
Quæ spectent ad bene viuendũ.to.9. 197.f.
Discitur sic bene viuere: vt discatur semper viuere. ibidem
Quid sit bene viuere. ibidem.g
Discat bene viuere,qui,bene vult mori. tomo.9.198.m.
Ad bene viuendum omnes prouocamur.tomo.10.20.f.
viuere secundum Deum. to.10.21.f.
viuite bene, ne moriamini male.to.10.23.K
Ad bonam vitam exhortatio.tom. 10.34.a.
viuere debemus, quomodo volumus innotescere. to.10.36.h.
viuere pie in Christo. tom.10.83.d.
Nouit recte viuere qui recte nouit orare. tom.10.91.i.
viuere hic iusti non possunt,sine persecutione.tom.10.95.c.
viuere recte. to.10.122.K
Qui toto anno nobis viximus, paucos dies Deo viuamus. to.10.159.d.
Si bene viuimus,mortui sumus,& resurrexi mus. tom.10.198.K.
vna aliquando erit vita,sed præmia diuersa. tom.10.223.b.
Tota vita Christiani hominis, si secundum Euangelium viuat crux est atque martyrium. to.10.270.a
vita misera fugienda. to.1.212.m
vitę malę origo. to.3.73.m
vitę malę perpetua pęna,& aterni cruciatus tom.4.302.l.m.
viuere secundum carnem. to.4.78.I
viuitur male, si de Deo non bene credatur. tomo.5.43.K.
vita non est appellanda, quæ est in inferno. tom.5.112.l.
vita in corporibus impiorum, non animarum sed corporum vita est. tom.5.112.b
viuere scđm bonum creatum,deserto creatore bono,causat peccatum. to.5.121.c.
vita peruersa. to.5.124.e.& seq.
viuere impie,qui dicantur. tom.5.195.m.
vitam,non tamen bonam,omnes habere nolunt. to.8.76.l.
Magna hominum & vsitata peruersitas, qz cum debeant ipsi viuere secundũ volũtatem Dei,Deum volunt viuere secundum voluntatem suam. tom.8.146.e.
Qui vitam non ponit nisi delitias quotidianas,laborabit in æternum,& viuet in fine tom.8.148.l.
viuentes male,nihil aliud dicunt, quam nõ est Deus. to.8.168.h.i.
Falsa est vita impiorum,non enim viuũt sed viuere sibi videntur. to.8.192.b.c.
vita infidelium,nox est:vita fidelium, dies. tom.8.278.c.d.
vita vetus ex Adã trahitur:vita noua,in Christo formatur. to.8.361.a.b.
vita misera amatur, quanto plus debet amari æterna. to.10.17.d.e.
viuere secundum hominem. to.10.21.f
vita non habens sensum. to.10.84.K
vitam malum habere. to.10.104.d.e
Difficile est vt male viuat qui bene credit.tomo.10.244.c.
Non viuificatur,nisi quod mortuum fuerit. tom.8.12.l.m.
Ille annũciat Dei vitã suam qui cõfitetur q

eum uiuere fecit to.8.181.d
De eo qđ dominus ait in euãgelio, Sicut pater ſuſcitat mortuos & viuificat, ſic & filiꝰ quos vult viuificat. Homilia. to.10.101. m.
Sicut anima non viuificat membra niſi unita, ſic nec ſpirituſſanctus non niſi vnitos viuificat. to.10.279.g.
Vlamaus, ciuitatis nomen. to.4.34.b.
Quæ & Bethel & Luza. eod.36.f.
Vlcera ęgypti. to.10.171.e.& h
Periculoſum eſt vlcus iuuentutis, quod cupiditatibus contabeſcit to.10.249.d
Vlixes. tom.5.2.h.
Vlixis ſociorum mutatio. to.5.172.h.
vltio. to.3.346.g
Vltor Deus, & clemens. to.6.57.g.
Vltio permiſſa, & vetita. ibidem.l.
Vitio quatenus permiſſa. to.6.63.h.
Vltores deſtruet dominus to.8.384.a.b
Vmbrarum reſponſa. to.1.66.l
Vmbra mortis, pro ignorantiæ tenebris. to.2133.d.to.8.318.a.
vmbra tranſit veniente luce to.5.231.h
Vmbra futurorum fuerunt multa, quæ licet in ſe tranſierint, non tamen in his, quę figurabant. to.1.51.l
Vmbra futurorum, quomodo vetus teſtamẽtum. to.6.82.l.m
Vmbra fit a lumine & corpore, & intelligitur defenſaculum ab ęſtu cõcupiſcentiarum carnalium. to.8.233.l.m.
Vnanimitas non rumpenda, dum dubia diſcutiuntur. tom.7.126.i.
Vnanimes ſunt vnum ſentientes. to.8.230.i.
Vnanimes, locus domini ſanctus. ibidem.i.k
In nobis prima unanimitas multa diminuta eſt. to.10.210.d.
In prima vnanimitate vendebant quæ habebant, in iſta vero potius emunt. ibidem.
Vnda, perſecutio. to.10.14.g.
De vndecim velis, & cilicinis, qua erant in tabernaculo teſtimonii. to.5.239.d.
In tabernaculo quare vndecim cilicia. tom.10.15.g.
Vndenarius numerus, ſignificat peccatum. tom.5.139.d.& ſeq.
Vndenarius numerus, tranſgreſſio legis eſt. tom.10.15.g.
vndecim hora operationis in vinea, decrepitam ætatem ſignificat. to.10.49.c
Chriſtiani, quare vngantur. to.10.39.i.
Vncti reges, ſacerdotes, & prophetæ. tom.4.195.K. Retracta. tom.1.20.f
Et quare. to.8.43.d.& 577.f
Vnctum audis, Chriſtũ intellige: nec in aliquo alibi vngebantur reges & ſacerdotes niſi in regno Iudæorum, vnde venturum erat Chriſti nomen. to.8.134.i
vnctio Chriſti ſpiritalis. to.3 157.h. tom.6.240.c.d. to.9.80.a.& 128.l
vnctio ſacerdotum æqualis. to.4.69.a.
Vnctionis ſacramentum. to.4.52.a.
vnctioni inuiſibili vngit Deus tom.5.165.f
vnctio inuiſibilis, quid ſit. to.9.129.g.
vnctio cur modo ad omnes Chriſtianos pti neat. to.8.43.d.e
Vnctio lapidis apud patriarchas, Chriſtum deſignabat. tom.8 40.f.
vnctionem habentes, cognoſcunt bonos & malos tom.9.128.i.
vnctio ſuper infirmum. to.9.208.l.
vnguẽta ex carnibus animantũ. to.1.262.e.
vnguẽtum prędioſum myſtice. tom.3.17.h.
vnguentum charitatis. to.7.52.e.
vnguentum a capite deſcendens in barbam Aaron, & oram veſtimenti eius, quid ſignificet. to.8.509.h.i.
vngulam nõ diuidentia, myſtice. to.6.106.b.
Fiſſa vngula, quid myſtice. tom.10.11.h
Fiſſa vngulo, in veteri teſtamẽto, quid. tom.10.118.a.
vnicornes ſuperbi. tom.2.179.g. to.8.36.h.
vnicorni recte intelliguntur, quorum firma ſpes eſt in vnum Deum. to.8.288.l.
vnicornis aliquãdo ſuperbiã, aliquãdo exaltationem vnitatis ſignificat. tom.8.338.c.
vnigenitus, Chriſtus. tom.3.47.K. to.4.425.h. tom.6.45.c
De vnitate catholica. to.1.27.e.f.
vnitatis commendatio. tom.1.232.i.
vnitas ſiue ſimplicitas rerum, veſtigium eſt Dei. tom.1.141.g.h.
vnitatis pulchritudo, in qbus. to.1.243.d.e.
vnitas Chriſtiana amplexanda tom.2.67.l.
vnitas dilectionis. to.3.355.l.
Vnitas commendatur in hoc q̃ mulier de viro facta eſt. to.5.234.g.h.
vt vnitas oſtendat quã Deo ſit grata, voluit Deus hominem ſolũ creare. to.5.110.m.
vnitate & cõcordia omniũ Chriſtianorũ fideliũ, Eccleſia Dei ſit regina. to.5.165.e.f.
vnitas quantum ualeat. to.7.14.m.

Vnitas Ecclesię non temerè scindenda. to. 7.17.a.b.& seq.
Vnitas Ecclesię Cypriani temporibus.tom. 7.19.c.d.& seq.
Vnitas Christianorũ,unus est hõ.t.8. 49.c.d
Vnitas seruat charitatem. tom.8.55.f.g
Seruanda est unitas in Ecclesia,sub uinculo pacis. to.9.24 g.h.to.10.281.c
Vnitas ex charitate est to.9 28.i
Non habet charitatem,qui pro honore suo diuidit unitatem to.9.134.g
Vnitas.Ecclesię p spiritũsanctũ.to.10.12.f.g
Vnitas non deserenda. to.10.19.i
Vnitatem etiã ipsa auaritia amat. t.10.20.m
Vnitatis adipiscendæ,omnium intentio. to. 10.24.e.f.& h.& seq. i
Vnitatis dilectio. ibidem.h
Ad unitatem,unum nos perducit. ibid.h.
Vnitatis excellentia Eodem.25.a.b
Vnitatis & multitudinis differẽtia. t.10.25.c
Vnitatem quantum dominus commendauerit suis. to.10.43.a
Vnitas & charitas corporis mystici,quantũ bonum. to.10.110.i
Meritum Christianę uirtutis uilescit in cunctis,si unitatẽ nõ habet pacis to.10.211.d
Hæretici,Pagani,& Iudęi,quomodo unitatẽ fecerint. to.10.6.g &seq.
Quòd omnia in unum tendant.to. 1. 166.e
Vnum de diuersis naturis. to.2.136.e f
Vnum sumus in Christo omnes, p naturam s.& charitatem. to.3.100 d
Vnum esse nõ possunt,quæ sunt diuersę substantiæ. to.6.243.b.c
Quòd fideles unum efficiãtur charitate, gratię Dei tribuendum est. tom.9.112.l
Diuersis intentionibus,omnes ad unum aliquid tendimus. to.10.24 e.f.& h.
Vnum,unitas ibidem.g
Vnum esse,quid dicto sit to.10.44 c
Vnum,non a multis,sed multa ab uno.tom. 10.25.b
Vnum est necessariũ,exponitur.to. 10. 74.g
Vnum multis præponitur. tom.10.143.m
Vnitas trinitatis to.3.120.h
Vnitas in Deo tom.10.241.g
Aliter unum pater & filius,aliter nos. tom. 3.108.a
Aliud,unum esse cum patre,aliud unum nobiscum to.10.51.b
Vnum dominum cõmunis natura testatur, quia unus est mundus to.10.258.g
Verbi & carnis unio to.3.76.K
Propter unitatem corporis Chri,omnes homines unus homo sumus. tom.8.386.h
Quãtę grę sit ut Chs uoluerit esse unus nobiscũ,q cũ patre unum est. to. 8.513.c.d
vnitas Chri & Ecclesiæ,una est.to.10.315.h
Error Orientalium,circa unionem naturarum in Christo. to.10.214.a
vniuersitates rerum,bonitate Dei constitit. tom.3.51 g
vniuersi decus.to.1.226.e.f.& fo. 230.d.& seq.& 271.g
vniuersi concentus tom.2.31.b
vniuersitas to.3.165.f
Natura uniuersitatis to.3.206.e
Vtrũ aliquid sit sursum aut deorsum in uniuerso to.4.186.c
vniuoca to.1.97.e
uocabulorum opifices tom.1.147.d
vocabulorum proprietas to.1.171.m
De uocabulis non anxie laborandum. to.1. 196.m.& seq.& fo.seq.m
Vide,verbum.
vocatio fm ꝓpositũ Dei to.1.18.f.t.4.423.g
vocare Dei,quid tom.1.269.l.m
vocatio nostri,etiam fidem prꝙenit. to.1. 19.h & fo.seq.K
vocat dominus uerbo,& ui. tom.3.65.h
vocatio interna & ęterna. tom.4.202.h
vocatio nostri ante omne meritum,ibi h.& 217.h.i.418.l.& 427.g
vocatio,quæ fit in occulto. tom. 4.198.m
vocati non omnes iustificabunt.to.4.425.g
vocationem omnium iustorum semel fecit Deus. tom.4.452.i
vocatio non meritorũ nostrorum,sed benevolentiæ & miseri cordię Dei,est.t.8.10.i
Deus uocat peccatores multis modis.to. 8. 384.f
Beneficium uocationis ad fidẽ.tom.9.161.f
Dominus,aliquos ultro se offerẽtes repulit, aliquos se excusãtes,uocauit. to.10.5.a b
Quare dominus se offerentem discipulum respuerit, & tacentem uocauit.to.10.6.K
Qui non uocentur a domino. tom.10.19.f
uolatilia quadrupedia in lege.tom.1. 22. c.d
uolatilia tom.3.164.i
volatilia cœli non metunt, &c. quomodo intelligatur. tom.3.264.f
volatilia cœli,quie to.10.111.k

De volatu Dædali. to.1.180.i.K
De volatu Medeę to.1.181.i
volucrum nomine,uētosa elatio. t.6.270.a
volucres cæli,pro superbis to.8.18.l.m
volucres quæ non habitant nisi super montes Spiritalia corda significant.to.8 394.i
Volumna,dea. to.5.35.m
volumnus,Deus. ibidem
vna arbor fuit in medio paradisi,explorans hominis uoluntatem. to.9.257.h.i
vide,velle.
volupia,dea. tom.5.33.e
volutas aurium. to.1.65.d
voluptatum & deliciarum huius uitæ contēptus. to.1.140.d.e.
voluptatis imbecillitas protrudit nos ad sublimiora. to.1.250.l.m
Trahit sua quemque uoluptas tom.2.44.d.e
In voluptuarios. tom.3.311.d.e
voluptas & uirtutes. to.5.47.f
Fieri aliqua possunt præter mentis uoluntatem,quæ tamen sine carnis uoluptate fieri non possunt. tom.5.6.b
voluptatem,quidā philosophi ponebant esse summum bonum. tomo 5.46.h
voluptas quęrit,quid iocundum sit sensibus ratio aūt,qd mēti uerū appareat.t.5.98.e
voluptas carnis extrema,aciem cogitantis obruit. to 5.124 l
voluptas corporis aut animi, uirtuti subditur,aut prefertur, aut iungitur, secundū Varronem. to.5.186.h
voluptas quando subdatur aut preferatur uirtuti. to.5.187.h
voluptas quędam cordis, & quædam corporis. tomo 9 49.e
voluptas carnis per abstinentiam extinguitur. to.10.158.l
voluptates huius mundi. tom.9.226.l.m
Diabolus plures capit per uoluptatem,quā per timorem. to.9.240.g.h
voluptas prēmium uenditionis nostræ,sanguis Chri preciū redemptiōis. t.10.67.g
voluptatem paruam precium accepit Adā, & eo seipsum vendidit. ibidem.h
Sufficit prēteritum tempus, uoluptates gentium consumasse. tom.10.100.m
voluptates transitorię,sempiternam prēparant amaritudinem. to.10.153.m
voluptates carnis. tom.10.304.f
volutina,dea. to.5.32.g
voracibus comes est adulatio, & omnibus malis. to.8.26.a.b
vota quotidiana Deo reddidit Augustinus. to.1.158 h.i
vota seruanda.to.2.48.g.to.3.74.m.& seq. to.8.276.a.& seq.
votum continentię non suscipiendum, nisi ex coniugum consensu. to.2 epist.199.
votum continentię seruandum. to.3.34.m. & seq.to.8.302.b
Etiam coniugatis. to.3.74.m.& seq.
votum Christianorum tomo.3.347.h
vouet nemo recte quicquam,nisi a domino accipiat. ibidem.347.c
votum lepte. tom.4.106.e.& seq.
Post uotum, nubentes uerum contrahunt matrimonium. to.4 367.l.m
voto soluto,nubētes dirimi nō debēt. ibi.m
voti solutio mala,cōiugiūtū bonū.eo.367.b
De uoto Apostolorum,quomodo uouerūt, omnia se relinquere, & sequi Christum. to.5.159 f.g
votum rectum, a Deo. ibidem.i
votum non licet frangere. tom.6.275.g.h
vota & sacrificia Christianorum interna. to.8.163.f.g.& 132.l.m
In te est,quod uoueas & reddas. to.8.182.l
Qui sint qui uoueant,& non reddant,& qui sint qui reddant uotum in Hierusalem.tomo.8.217.e.f
In uotis reddendis,q̄ distinctio sit.t.8.225.c
vota hominum diuersa to.8.226.b.c
Quis quid potest uoueat,& reddat, nec sit piger ad uouendum,&c. tom.8.276.a
Quædam sunt uota omnium,quędam sunt propria & singulorum. ibidem
Quisque quod uouere uoluerit uoueat, illud attendat,ut q̄ uouerit, reddat. ibid.b
Post uotum nemini de monasterio recedere licet. ibidem.c
Quia audisti reddite,non uis uouere? ergo uouere uolebas,nō reddere?imo utrunq; fac,unum fit ex professione tua, aliud ex adiutorio Dei perficietur.tom.8.276.d.e
Magis est uouere,nō pati nuptia,quam castitatem coniugalem,quia &c.to.8.300.a.b
vota distincta,& reddenda Deo,quæ sint.to. 8.350.c.d
votū quale exigatur a Christiano.t.8.434.d
Quę uota reddenda sint Deo,& ubi.ibidem & to.10.126.b

Nemo

Nemo præsumat suis uiribus reddere, quod uouerit. to.8.504 d
Qui te hortatur ut uoueas, ipse te adiuuat ut reddas. Ibidem
Hoc omnes uouimus Deo, ut templum eius simus. Ibidem.e
Debet impiger esse animus, ut uoueat & reddat, ne cũ se minus idoneum putat ad reddendum, piger sit ad uouendum, nunquã enim reddet, si de suo se putauerit reddituru. tom.8.508.l
Vota rerum particularium, nõ sunt optima, nec perfecta uota. tom.10.126.b
Qui rancorem in alterum dimittit, propter Dei amorem, offert Deo uotum. ibidẽ.c
Quid, & quomodo uouẽdum sit Deo. ibi.d
Votum offerre simul, & reddere Deo. ibi.d.e
Qui uotum Deo beneplacitum obtulerit, benedicetur, & uotum suum ante tribunal Christi offeretur. ibidem.d.e
Deus in uoto Abraham probauit, quem in facto tenuit. to.10.163.h
Non sunt ad arbores uota reddenda. to.10.245.m.& seq.
Voces dicuntur tonitrua. tom.3.36.K
Vox Dei ambulantis. tom.3.223.b
Vox mentis. to.3.348.h
Nõ vocẽ, sed affectum audit Deus. t.4.326.l
Viua vox. tom.2.29.K
Vox hybrida. tom.2.136.c
Extrema uox. tom.4.173 d
Vox quomodo a pulmone procedat coniũcto pectori, tanquam follibus. to.5.129.l
Voces auium, & bestiarum sic quidã homines imitantur, ut nisi uideantur, discerni non possint. Ibidem.m
Vox corporalis auditur, spiritalis intelligit. tom.8.8.f.g
Vox Christi, uox nostra, & uox nostra ipsius est. tomo.8.210.d.& 213.f
Ad hoc uox est, pp quod edit̃ uox. t.8.277.l
Vox est animi diffusi lętitia, quantum potest exprimentis affectum, non sensum comprehendentis. to.8.367.m
Vox animæ tuæ, est innocentia. tom.8.383.K
Vox proprie animatorum est, & uiuorum. to.8.533.i.& K.
Christi uocem audit, quisquis est ex ueritate. tom.9.116.h
Vox sonus est, index cogitationis, uerbum, ipsa cogitatio. tom.10.265.d.
Vrbs ab orbe, vel ab urbo dicta. tom.1.94.c
Vrbicus primum Manichęus dictus. to.6.6.c
Vrias, interpretatur lux mea Dei. to.6.142.a
Vrsus tribunus, Manichęorum examinator. to.6.7.h
Duo ursi lacerantes 42. pueros Iudęorum, sunt Vespasianus, & Titus. tom.10.228.e
Vrticis falsi doctores comparati. to.4.452.h
Vsia quid. to.1.97.b.& fo.seq.i.257.b
Secundæ usiæ, quæ dicantur. tom.1.99.i
Et quare. eodem.99.a
Vsque, duobus modis capitur in scripturis. to.8.26.m.& 428.l
Vsquequaque, quid significet. to.8.439.d.& h.& 446.a
Sed tu dñe vsquequo, exponitur. to.10.85.b
Vstio scandalum est. to.8.473.l.m
Fęnore trucidans pauperem, & diuiti quippiam rapiens, æque crudeles. tom.2.75.e
Vsuram committit, qui plus expectat, quam dedit. to.8.99.e
Sis usurarius Dei. Ibidem
Vsura quãdo dicat̃ esse in plateis. to.8.176.i
Illa usura peior est, quę exigit damnationis supplicium. Ibidem
Cur nomine usurę, peccata significentur. to.8.259.h.i
Vtres noui, & ueteres, mystice. to.4.115.h.i. to.6.96.g.h
Uter in pruina, quid sit. to.8.456.e
Vterus Dei, qui. to.4.233.e.& 340.f.& 348.k.l. to.6.241.i. to.8.424.d
Vterus matris nostrę, quis sit. tom.8.528.m
Deus quando suscipiet nos de utero matris Eodem.528.a
Ex utero ante luciferũ genui te. to.10.116.i
Chrs pudicitiã uteri uirginalis elegit, ut castitatẽ prę oĩb. cõmendaret. to.10.128.d
Uteri uirginalis ad sepulchrum Christi collatio. tom.10.195.b.& seq.
Vti, quid. vide Frui.
Sicut enim malum est male uti bonis, ita bonum est, bene uti malis to.1.23.K.l
Vsus illicitus, abusus dicitur. tom.3.3.l
Vtendum quomodo temporalibus. to.3.6.d
Vti quomodo differat a frui. to.5.100.e.f
Vtimur temporalibus. Ibidem
Homo non seipso, diuina uoluntate contẽpta, nisi pernitiose uti potest. to.5.117.h
Mali uti uolunt Deo, ut fruantur mundo. to.5.132.m

vſus rerum temporalium referunt ad fructũ pacis terrenæ,in ciuitate terrena,in cęlesti,ad fructum pacis æternę. to.5.193 c
vſus rerum mundanarũ cõmunis eſt bonis, & malis,ſed finis vtendi,cuique ſuus proprius eſt,multũque diuerſus. to 5.194.a
vtica ciuitas. tom.5.30.m
vtinam vbi audis,uocem optantis,agnoſce, & agnita uoce optantis,depone ſuperbiã preſumentis. to 8.439 f
vtile & honeſtũ differunt.to.4.187.d. & ſeq.
In utilitatem hominis omnia facta.ibidem.f
viuentiũ impie nulla eſt utilitas.to.5.195.m
vua,uerbum Dei. tom.8 16.K
vua inter ſpinas in ſepibus naſcens, quid ſignificet. tom.9.232.d
vua,Chriſtus. to 10.177.i.K
vua a terra promiſionis delata,Chriſtum figurabat. Ibidem.I
Vuandalorum irruptio. tom.1. In Poſſido.
Vulcanus,ignis.tom.6.59.d.tom.8.279.c
Vulcanus.to.5.21.l.& 171.i.K.& fo.ſeq.g.h
Vulcanus cur clãudus. tom.6.117.f
Vulcani uxor Venus,quare fingatur. ibid.g
Inſitũ eſt naturaliter uulgo,ut de bonis ſem per male iudicet. tom.9.207.a.b
Achilles inuulnerabilis.to.2 30.c.to.5.66.a
Vulnus ſub tegmine medici ſanat,ſed tegmine vulnerati celatur. to.8.64.m
Vulnera Chriſti,quæ. to.8.264.m
Vulnerum Chriſti recordatio. tom.9.174.e
Homo ſua uoluntate uulnerare ſe potuit,ſanare vero non. to.10.3.m
Vulnus ſumus. tom.10.25.i
Chriſti uulnera ſeruata ſunt ad ſananda dubitantium corda. tom.10.120.d
vulnera recentia,facilius uteribus curantur to.10.172.c
Quanta ſolicitudine corporis uulnerib.medicamenta applicamus,tanta animæ. Eodem.179.a
Chriſtus vulnera portauit in cęlum, iterum reportabit ad iudicium. to.10.215.c
vulpium nomine,auſtria ſignificatur. tom. 6.270.a
vulpes,reges ſeculi.tom.8.213.d.& 326.i.K
vulpem Chriſtus appellauit Herodem regẽ. Ibidem.
vulpes,hęretici doloſi. to.8.297.h
Vulpium caudas Sampſon colligauit.Ibid.I
Vulpes ſolent habere tales ſoueas,ut ex una parte intrent, & ex alia parte exeant, & quid ſignificent. .Ibidem.h
Vulpes doloſos,& volucres ſuperbos ſignificant. to.8.334.h
Vulpes inſidias,& uolatilia cęli ſuperbiam notant tom.10.5.a
vulpes ſoueas habent,& uolatilia cęli nidos quid. to.10.5.a & 6 K
Quid uulpes Sampſonis to.10.81.h
Quid uulpes capere demolientes uineas. Ibidem.
vulpium caudę,quid. tom.10.181.h
vultur acute uidet. tom.5.69.h
vultus Dei,eſt demonſtratio ſua. tom.8. 139.K
vultus ſeuerus,cuſtos eſt diſciplinæ.tom.10. 176.i
vuluam concludere,quid. tom 7.271.d.e
vxor quæritur Auguſtino. tom.1.466.e
vxor prudens,& Chriſtiana deſcribitur.to. 1.58.c.
vxoris commoda,& incommoda. Eodem 175.e.& ſeq.
vxorem cuique poſcere nunquã uoluit Auguſtinus. to.1 In Poſſido.
vxores uiris ſubdite ſint. tom.2.epiſto.199. to.4.87.c.d
Vxoribus non licet dicere,facio quod uolo de meo. to.2.244.K
Vxores multas habuerunt patriarchæ. tom. 3.17.i.& fo.ſequen.c.tom.4.366.c. to.6. 259.e.f
Et quid adumbrarint. tom.6.259.I
Vxor & concubina quomodo differant.to. 4.35.e
Vxor,caro. to.4.397.e.tom.9.5.f.g
Vide coniugium.
vxorem non niſi ob adulterium, dimittendam. tom.4.367.m. & 498.K.l. tom.8. 579.i.K
Vxor an citra crimen fornicari poſſit, conſentiente marito. to.4.357.c
Vxorem adulteram dimittere,ſi permiſſum uel iuſſum.tom.1.17.d. e. tom.4.398.K. & ſeq.
Vxores quomodo diligendę, & relinquendæ.to.4.398.a.b.to.6.54.f.& ſeq.
Vxor Loth uerſa in ſalis ſtatuam,monet nos ne deſcendamus de uia Dei.tom.5.152.f. tom.8.276.c.& 302.b.c

[illegible] to.5.155.d.
Sorores accipere vxores aliquando licuit, & de matrimonio consobrinarum. tomo 5.137.h.i.
vxores quidam amant secundum Christum, quidam secundum se culũ, sed infra Christum. to.5.224.f.
De vxore non dimittenda.tom. 6.115.a.b.& 259..f.g.& 271.f.& sequen.
vxores multę vnius. to.7.265.m.
vxorati vinculis ferreis constricti. tomo,8. 579.h.
vxorem sterilem dimittere,& causa fœcunditatis aliam ducere non licet.tom.6.259 f g.to.7.265.a.b.
Vxorem suam Cato viuus alteri tradidit.to. 4.20.i.to.6.260.d.
De coniuge infideli dimittendo, vel non dimittendo tom.6.271.l.m.& seq.copiose.
vxor alligata quandiu,siue mœchus,siue castus,vir eius viuit. to.6.278.g.
vxorem adulteram occidere non licet Christiano marito. ibidem.l m.
vxor Christi,sicut vitis abundans quę sit.to. 8.494.h i.
viri volentes vxores suas dimittere,& ad ecclesiam confugientes,arctius colligantur Eodem.579 h.
Casta vxor est,quę dolet ex charitate virum fornicantem. tom.9.200.l.
vxoris conditiones. Ibidem.m
vxorem ducere,quid. to.10.29.a
vxores ducturi,leruent se vxoribus suis, tomo.10.39.d.
Duę vxores viri Iacob, quid præfigurarint. Eodem.41.i.
Casta vxor quæ,& vere amans maritum.Eodem.4.b
Abstinendum a propriis vxoribus in solennitatibus domini & sanctorũ.to. 10.123.m
Qui timore regis non adit vxorẽ propriam, timore Dei nõ adeat alienã.to.10.247.b.
Abraham quęrens vxorem filio suo,quid figuret Eodem.165.c.d
Quare Iacob in sua pegrinatione, duas vxores acceperit. to.10.167 g.h
In natiuitate mũdi, vxor virũ duxit ad mortem:in Christi passione, vxor virum pro uocat ad salutem. to.10.189.K.
Nullus, nisi pro procreandis liberis, vxorẽ agnoscat. Eodem.247.f.
vxorem,excepto desiderio filium, agnoscere,peccatum est. Ibidem,h.
Nullus vxorem suam, ꝓpe dies dominicos vel festos, tangat. to.10.247.K.l.
Qui vxorem suam in profluuiis, die domini co,aut festo agnouerit,filii, qui inde nascentur,aut leprosi,aut epileptici, aut dæmoniaci nascentur. Ibidem

X

Xantippus Tagonensis episcopus. tom. 2.257.m
Xantius. to.5.173.h.
Xenocrates auditor Platonis. to.2.78.f
Xenocrates,Polemonem ebrium, quomodo conuerterit to.2.104.g
Xenocrates. to.5.68.e
Xenodochium,vox noua. to.9 104.e.
Xenophanes Physicus. to.5.175.l.
Xerxes antiquior qui & Baleus appellabantur.to.5.169.e.& g.
Xistus Philosophus.to.7.247.e.Retractationum. to.1.25.c.
ὑπόστασις.Vide in litera h.Hypostasis.

Z

Zabulon interpretatur habitaculũ fortitudinis. tom.8.236.h.
Zaccheus quanti emerit regnum cœlorum. tom.4.231.g.
Zacchæus statura breuis erat, sed opere magnus. tom.8.495 h.
Zacchæus Christũ hospitio suscipiens,saluatus est a morbo auaritiæ.tom.9.131.i.K
Zacchæus dimidium rerum suarum dedit pauperibus. eodem 201.m.
Zacchæi historia. to.10.30.b.c.
Allegoricę. Eodem.63.l.m.
Zacchæus quare dimidium retinebat. tom. 10.64.b.& 184.a.
Zaccheus super Sycomorõ, quid significet. Eod.63.l.m.Et ibi. de Zacchæo & eius vocatione plura.
Zaccheus humiles figurat. ibidem.m.
Zacchæus bonus diues,& qũo.to.10.184.a.
Pro Zacharia,Hieremias citatus.t.4.167.i.K.
Zacharias,pater Ioannis ꝓphetę.to.5.168.i
zacharias & Elizabet, quomodo sine querela. to.7.226.g.155.K.& 467.g.
zacharias & Aggęus, quando prophetarint to.8.423.K.l.565.e.& 573.l
zachariam dicit Augustinus,fuisse magnum sacerdotem. tom.9.79.g.h.

Non

Non ſolum populi, ſed & ſacerdotes conſpirauerunt in ſanguinem Zacharię. Eodem.149.c
Zacharias quare mutus factus. to.10.117.f.g.& ſequen.
zacharias deſperãdo, angelo reſpõdit.ibi.h.i
zacharias pontifex magnus, pro cultu Dei, martyrium ſuſtinuit. to.10.246.d
Idem nuncius ad Zachariã & Elizabeth mittitur, qui ad Mariam. Eodem.265.c
zacharię & Eliſabet laudes.tom.10.266.b.c
Gabrielis nuncium ad Zachariam.ibidem.d
zacharias ambulauit in omnibus iuſtificationibus domini. to.10.73.b
zeb interpretatur lupus. to.8.301.d.
zebee, victima lupi. Ibidem.
zebaoth. to.1.21.b.
Filii zebedæi to 4.155.i
zelpha, ancilla Rachel, os hians interpretatur.to.6.135.f.
zelator Deus. to.4.58.c.
zelus Dei quomodo accipiendum. Eod.198 a.225.l.& 350.g.58.k.60.f.127.f. & 195.f.g.to 8.290.a.
zelus & ira, improprie Deo tribuuntur. to.6.59.f.
zelus tam in bonam, quam in malam partẽ accipitur. to.5.203.h.
zelus ardentiſsimus. Ibidem.
zelandum quid ſit. tom.7.135.K.
zelum Dei habere, ſed non ſecundum ſciẽtiam, quid ſit.to.8.59.b.& 545.f.g.tom.10 39.d.& ſeq.& 56.f.
zelus Chriſti, eſt perſequi iniquitates.tomo. 8.241.K
zeli nomine, exactio caſtitatis intelligit, ne anima legem domini ſui contemnat. & a Deo ſuo fornicando deſperet. to.8.290.e.f 463.f.g.& fo.ſeq.K.l.
zelo Dei, qui comeduntur. to.9.21.b
zelum Dei habere. tom.10.73.K.
zelent mulieres viros ſuos. tom.10.120.b.
zelare nõ licet populo Chriano.to.10.169.h
zeno princeps ſtoicorum.tomo.1.154.K.tomo.5 75.a.& i.
& huius placita. Ibidem.77.f.g.
zenobio dicat Auguſtinus diſputationẽ de ordine. to.1.155.K
zenobius. to.2.256.d.
ziph vicus vnde ziphæi dicti. tom.8.170.l.
zephæi, florentes interpretantur. Ibid.
zizania, hæretici. to.1.24.d
De zizaniis in eccleſia, Cypriani opinio. Ibidem.
zizania & paleæ in eccleſia to.1.239.i.& 256 g.to.2.32.g.to.4.123.h.i.
zizaniorum ſator, diabolus.to.4.123.i. tom. 5.199.e.to.7.186.a.b.to.8.220.e.f.
Ob zizania, nõ recedendum ab eccleſia.to.4 20.d.to.7.79.d & ſeq.
De zizaniis, quę in iudicio, igni tradentur. to.5.199.c.
zizania colligi, eſt de regno eius omnia ſcãdala colligi. eod.202.g.
zizania non regnant cũ Chriſto ibidem. m.
zizania ſunt toleranda inter frumentum, vſque ad meſſem. tom.7 135.l.m.
zizania illa propriæ dicuntur, quę naſciunt in ſimilitudine frumentorum: & quid ſignificent. to.8 577.a.b
zizania ſunt, a ſolis meſſoribus, a frumento ſeparanda. tom.9.235.d.
zizaniorum parabola. tom.10.19.i.
Qui ſint inter ſegetes mixta zizania tomo.10 141.e.
De parabola zizaniorum, Sermo. tomo.10. 273.c.
zizania, ſunt peccatores. Ibidem.d
De non habendo ex in zonis. to.6.65.m
zona aurea, multitudo ſanctorum eſt.tomo. 9.141.f.
zoroaſtres ſtatim quando natus eſt, riſit. to. 5.29.m.
zozimus apoſtolicę ſedis epiſcopus. tomo. 1.27.i.to.2.228.f.
Beatiſsimus papa. to.7.256.b.

Indicis in omnia opera D. Auguſtini,

FINIS.